ਪਹਲੀਪੋਥੀ ੧

੨		੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨ ॥	[illegible]	੨	੨	੨	੨੩ ਕਾਮਸਰਾ [illegible]
੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	ਮਸੀਹੋਗ ੨੬
	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨/੨	੨	੨	੨|੨	੨	[illegible] ੨੧
	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	[illegible] ੨੫
					੨	੨	੨	੨	੨	੨		੨	੨ ਲਬੂਕਾ ੧
						੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	ਪਤੂਨਾ ੨

			।	।	।	।	।	।	।	੧	੧	੧	੧	੧	੧
		।	।	।	।	।	।	।	।	੧	੧	੧	੧	੧	੧
।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	੧	੧	੧	੧
।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	੧	੧	[illegible]	੧
।	।	।	।	।	।	।	।	।	।	[illegible]	੨	੨	੨	੨	।
ਵੀਰ ੧	ਸ਼ੁਕਰ ੨	ਸਨੀ ੩	ਐਤ ੪	ਸੋਮ ੫	ਸੋਮ ੬	ਮੰਗਲ ੭	ਬੁਧ ੮	ਵੀਰ ੯	ਸੁਕਰ ੧੦	ਸਨੀ ੧੧	ਐਤ ੧੨	ਸੋਮ ੧੩	ਮੰਗਲ ੧੪	ਬੁਧ ੧੫	
੧	।	।	।	।	।	।	।	।	।	੧	੧	੧	੧	।	

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸ॥

॥ਕ੍ਰਿਤ ਪੰਡਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨਰੋਤਮ ਸੁਧੀ ਸੁਰਗਵਾਸੀ
ਗੁਰੂਦ੍ਵਾਰਾ ਗਿਰਵੜੀ ਨਿਵਾਸੀ ਪਟਿਆਲੇ

॥ਬਹੁਕਮ ਬੰਦਿਗਾਨ ਆਲੀ ਮੁਤਆਲੀ ਹਿਜ਼ਹਾਇਨੈਸ ਫ
ਰਜ਼ੰਦਖ਼ਾਸ ਦੌਲਤ ਇੰਗਲਿਸ਼ੀਆ ਮੰਸੂਰ ਜ਼ਮਾਨ ਅਮੀਰੁਲ
ਉਮਰਾ ਮਹਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਗਾਨ
ਰਾਜਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਬਹਾਦੁਰ
ਫ਼ਰਮਾਂ ਰਵਾਏ ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾਮ ਇਕਬਾਲਹੂ

ਸੰਮਤ ਵਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੫੨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਹਬ ੪੨੬ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਸਨ ਈਸਵੀ ੧੮੯੫ ਮੇਂ
ਮਤਬੇ ਰਾਜਿੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰੇਸ ਪਟਿਆਲੇ ਮੇ ਬਾਹਿਤਮਾਮ ਸਯਦ ਰਜ
ਬ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਮਾਲਿਕ ਮਤਬਾਨੀਉ ਇੰਪੀਰਯਲ ਪ੍ਰੇਸ ਲਾਹੌਰ
॥ਵ ਰਾਜਿੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰੇਸ ਪਟਿਆਲਾ ਕੇ ਛਪਾ॥

700 Copies. PRINTED AT THE RAJINDER PRESS, PATIALA BY SAYYAD RAJAB ALI SHAH.

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਦੋਹਾ॥ ॥ਗੁਰੂਪਰਅਪਰਗੁਰੂਨਕੇਪਦਪੰਕਜਨਿਰਦੋਸ॥ਬੰਦ
ਰਚੋਂਹਿਤਸਰਬਕੇਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸ॥੧॥ ॥ਟੀਕਾ॥ ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿਕੋਂਕੇਉਪਦੇਸਕਰਨੇਵਾਲੇ ਗੁਰੁਪਰ·ਪਰਗੁਰੁਪਰਮਾਤਮਾਕੇਚ
ਰਨਕਮਲੋਂਕੋ॥ਤਥਾਤਾਂਕੇਕੀਏਉਪਦੇਸਕੋ ਗ੍ਰੰਥਜੀਰਚਨਦ੍ਵਾਰਾਪ੍ਰਕਾ
ਸਕਰਨੇਵਾਲੇ ਅਪਰ·ਸ੍ਰੀਪਰਮਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸੇਲੇ ਦਸੋਂਗੁਰੋਂਕੇਕੰ
ਟਕਾਦਿਦੋਖਰਹਤਚਰਨਕਮਲੋਂਕੋ ਬਾਰੰਬਾਰਬੰਦਨਕਰ ਗੁਰੂਗਿਰਾ
ਕੇਪਦਾਰਥਜਾਨਨੇਕੀਇਛਾਵਾਲੇ॥ਸਰਬਸੱਜਨੋਂਕੇਹੇਤਰਚਤਾਹੂੰ॥
ਗੁਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਕੇਪਦੋਂਕੇਅਰਥੋਂਕਾ ਕੋਸ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾਰੂਪਗ੍ਰੰਥ॥੧
॥ ॥ਕੋਸਨਾਮੋਂਕੇਅਰਥਬੋਧਕਗ੍ਰੰਥੋਂਕੋਕਹਤੇਹੈਂ॥ਸੋਭੀਬ੍ਯਾਕਰ
ਣਵਤ ਵਿਦ੍ਯਾਕੇਅਭ੍ਯਾਸਕੇਮੂਲਹੈਂ॥ਇਸੀਲੀਏਜੋਲੋਗਜਿਸਬੋ
ਲੀਕੇਸੀਖਨੇਕੀਇੱਛਾਕਰਤੇਹੈਂ॥ਪਹਲੇਉਸਕੇਅਰਥਗ੍ਯਾਨਵਾਸ
ਤੇਤਿਸਕੇਕੋਸਅਰਬ੍ਯਾਕਰਣਕੋਪੜ੍ਹਤੇਹੈਂ॥ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਯਾਕਰਣਬਿ
ਨਾਪਦੋਂਕੇਯੋਗ ਕਅਰਥੋਂਕਾਗ੍ਯਾਨਨਹੀਂਹੋਸਕਤਾ॥ਕੋਸਬਿਨਾਰੂਢ
ਪਦੋਂਕਾ ਵਾ ਯੋਗਰੂਢਪਦੋਂਕਾਅਰਥਗ੍ਯਾਨਨਹੀਂਹੋਸਕੇ॥ਪ੍ਰਾਚੀਨੋਂਕੇ
ਸੋਂਸੇਭੀਪਦੋਂਕੇਵਹੁਅਰਥਜਾਨੇਜਾਤੇਹੈਂ॥ਜਿਨਅਰਥੋਂਮੇਂਪਦੋਂਕੀਸ
ਤੀਬ੍ਰਿਤਿਹੈ॥ਜੈਸੇ ਉਲੂਪਦਕੀਉਲੂਕਪੱਖੀਮੇਸਕ੍ਤੀਹੈ॥ਕੋਸਮੇਉਸ

ਇਹਨਾਮਦੇਖਨੇਸੇਉਸੀਕਾਗ੍ਯਾਨਹੋਤਾਹੈ।ਜਿਨਅਰਥੋਂਮੇਪਦੋਂਕੀਲ
ਖਣਾਹੈਵਾਬ੍ਯੰਜਨਾਹੈ।ਵਹੁਅਰਥਕੋਸਮੇਨਹੀਂਲਿਖੇਜਾਤੇ।ਜੈਸੇਉ
ਲੂਪਦਕੀਮੂਰਖਪੁਰਖਮੇਂਲਖਣਾਹੈ।ਯਾਂਤੇਕੋਸਮੇਮੂਰਖਕਾਨਾਮਉਲੂ
ਨਹੀਲਿਖਾਜਾਤਾ।ਤਥਾਸੂਰਯਅਸ੍ਤੁਹੂਆਵਾਕ੍ਯਮੇਂ।ਅਸ੍ਤੁਇਸਪਦਕੋ
ਸੁਣਸੰਧ੍ਯਾਕਾਨੇਮੀਸੰਧ੍ਯਾਕਰਨੇਲਗੇਹੈ।ਸਮੀਪਗ੍ਰਾਮਮੇਜਾਨੇਵਾ
ਲਾਤਹਾਂਜਾਵੇਹੈ।ਰਸੋਈਕਰਨੇਵਾਲਾਰਸੋਈਕਰੇਹੈ।ਇਸਸੇਅਸ੍ਤੁਪ
ਦਕੀਸੰਧ੍ਯਾਕਰਨੇਵਾਲੇਸਮੀਪਗ੍ਰਾਮਜਾਨੇਵਾਲੇਰਸੋਈਕਰਨੇਵਾਲੇ
ਹੇਤਬ੍ਯੰਜਨਾਹੈ।ਯਾਂਤੇਅਸ੍ਤੁਪਦਕੇਅਰਥਕੋਸੋਮੇਬਿਨਾਸੂਰਯਛਿਪ
ਇਤਨੇਸੇਆਨਸੰਧ੍ਯਾਕਰੋਆਦਿਨਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇ।ਯਾਂਹੀਤੇਲਖ੍ਯਕਬ੍ਯੰ
ਜਕਅਰਦੋਂਕੋਛੋੜਕੇਕੋਸੋਮੇਕੇਵਲਵਹੀਨਾਮਲਿਖੇਗਏਹੈਂ।ਜੋਨਾਮਸ੍ਰੁਤੀ
ਸੇਵਸ੍ਤੂਓਂਕੇਵਾਚਕਹੈਂ।ਏਤਾਬਿਸੇਖਹੈਸੰਸਕ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕੇਕੋਸੋਮੇਨਾਮੋ
ਸੇਪਰੇਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਪੁੰਸਕਕੇਚਿਨਲਿਖੇਜਾਵੇਹੈਂ।ਜਿਸਭਾਖਾਬਾ
ਣੀਮੇਨਪੁੰਸਕਕਾਚਿਨਪ੍ਰਸਿੱਧਨਹੀ।ਤਿਸਮੇਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਦੋਨੋਕੇਚਿ
ਨਲਿਖੇਜਾਵੇਹੈਂ।ਅਨੇਕਭਾਖਾਕੇਕੋਸੋਂਮੇਜਿਸਜਿਸਬੋਲੀਕੇਵਹੁਸਬ
ਦਹੋਵੇਂ।ਤਿਨਕੇਆਗੇਉਸਭਾਖਾਕਾਸੂਚਕਏਕਅੱਖਰਲਿਖਾਜਾਵੇਹੈ
।ਜੈਸੇਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕੇਮਿਸ੍ਰਿਤਕੋਸੋਂਮੇਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾਸੰ.ਔ
ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕਾਪ੍ਰਾ.ਲਿਖਤੇਹੈਂ।ਏਵੰਅਰਬੀਫਾਰਸੀਕੇਕੋਸੋਂਮੇਅਰਬੀਪਦ
ਆਗੇਐਨ ਫਾਰਸੀਕੇਆਗੇ ਫੇ ਲਿਖਤੇਹੈਂ।ਤੈਸੇਯਹਗੁਰੂਜੀਕੀਗੁ-
ਰਮੁਖੀਵਿਦ੍ਯਾਕੇਨਾਮੋਂਕਾਕੋਸਬਨਾਯਾਜਾਤਾਹੈ।ਇਸਮੇਬਹੁਤਭਾ
ਖਾਕੇਅਖਰਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ।ਕਾਹੇਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪਣੀਬਾਣੀਮੇ
ਸਕ੍ਰਿਤਅਰਬੀਫਾਰਸੀਅਰਹਿੰਦੁਸਤਾਨਕੇਕਈਦੇਸੋਂਕੀਭਾਖਾਲਿ

ਖੀਹੈ।ਜਿਨਮੇਸਭਸੇਅਧਿਕਲੋਹੌਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੁਲਤਾਨਕੇ ਸਮੀ
ਪਕੀਪੰਜਾਬੀਔਸੈਧੀਭਾਖਾਹੈ।ਅਰਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਰਬੀ ਫਾਰਸੀਕੇ
ਨਾਮਬਹੁਤਕਰਸੁੱਧ ਕਹੀਂਕਹੀਂ ਲੋਕੋਂਕੀਬੋਲਚਾਲਕੇਅਨੁਸਾਰ।
ਅਸੁਧਭੀਲਿਖੇਹੈਂ।ਇਸਵਾਸਤੇਇਸਕੋਸਮੇਇਨਸਭਭਾਖਾਕੇਨਾ
ਮੋਆਗੇ ਸਭਭਾਖਾਬੋਧਕਅੱਖਰਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ।ਅਰਕਈਪਦ
ਦੋਭਾਖਾਮੇਂਏਕਅਰਥਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਂ।ਤਹਾਂਅਰਥਦੂਸਰੀਵਾਰਨਹੀ
ਕੀਆਜਾਵੇਗਾ।ਸੰਕੇਤਉਸਪਦਆਗੇਦੋਹੋਂਗੇ।ਜੈਸੇ ਖਰ ਪਦਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਫਾਰਸੀਦੋਨੋ ਭਾਖਾਮੇਗਧੇਕਾਵਾਚਕਹੈ।ਯਾਂਤੇ ਅਰਥਏਕ
ਵਾਲਾਸੰਕੇਤਦੋਵਾਲਾਹੈ।ਕਈਪਦਸ੍ਵਰੂਪਸੇਦੋਭਾਖਾਮੇਤੁਲਜੋ
ਤੇਹੈ।ਅਰਥਮੈਭੇਦਹੋਤਾਹੈ।ਜੈਸੇ ਸਰੀਰਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਦੇਹਕਾ
ਹੈ।ਫਾਰਸੀਮੇਸੈਤਾਨਕਾਹੈ।ਪਾਕਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਭੋਜਨਕਾਹੈ।ਫਾ
ਰਸੀਮੇਪਵਿਤ੍ਰਕਾਹੈ।ਬਦਨਨਾਮ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂਮੁਖਕਾਹੈ।ਫਾਰਸੀ
ਮੇਦੇਹਕਾਹੈ।ਬੰਦਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਨਮਸਕਾਰਕਾ ਔਬ੍ਰਿਛਪੇਉ
ਪਜੀਲਤਾਕਾਹੈ।ਫਾਰਸੀਮੇਦਾਸਕਾਹੈ।ਗੀਰਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇ
ਬਾਣੀਕਾਹੈ।ਫਾਰਸੀਮੇਪਕੜਨੇਕਾਹੈ।ਅਸ੍ਰੁਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਸ
ਮਾਪਤੀਕਾਹੈ ਫਾਰਸੀਮੇਹੈਕਾਹੈ।ਦੀਨਨਾਮਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਗਰੀਬ
ਕਾਹੈ।ਫਾਰਸੀਮੇਧਰਮਕਾਹੈ।ਤਰਕਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਯੁਕ੍ਤੀਕਾਨਾਮਹੈ
।ਫਾਰਸੀਮੇਤ੍ਯਾਗਕਾਨਾਮਹੈ।ਐਸੇਪਦੋਂਕੇਅਰਥਦੋਨੋਜੁਦੇਲਿ
ਖੇਜਾਵੇਂਗੇ।ਏਵੰਦੇਸਭਾਖਾਪਦਕਾਸ੍ਵਰੂਪਭੀਜਹਾਂਗੁਰੂਬਾਣੀਮੇ
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦਕੇ ਵਾ ਆਨਭਾਖਾਕੇਪਦਕੇਸਮਾਨਹੋਗਾ।ਤਹਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਸਕੀਆਜਾਵੇਗਾ।ਜੈਸੇਜਨਕਪਦ ਜਨਕਰਾਜਈਹਾਂਸੰਸ

۳

ਕ੍ਰਿਤਹੈ।ਔਰਜਨਕਮੋਤੀ ਈਹਾਂਜਨਕ ਮਾਨੋਕੇਅਰਥਮੇਂਦੇਸ
ਭਾਖਾਹੈ।।ਇਸਲੀਏਦੋਜਗਾਹ ਅਰਥਮੇਜੁਦੇਜੁਦੇਸੰਕੇਤਲਿਖੇ
ਜਾਵੇਂਗੇ।— ਜੋਸੋ ਜੈਸੇ ਕੈਸੇ ਏਹ ਓਹ ਕ੍ਯਾ ਕੌਨ ਜਸੁੰ ਕੁਸੰ ਇ-
ਤ੍ਯਾਦਿਕਸਰਬਨਾਮਸਬਦੋਂਕਾ ਘਟਾਦਿਕਸਬਦੋਂਵਤਅਪਨਾ
ਨੇਮੀਅਰਥਕੋਈਨਹੀ।।ਇਨਕਾਵੋਹੀਅਰਥਹੈ ਜਿਸਕੋਕਹਨੇ
ਵਾਲਾਆਪਨੇਚਿਤਮੇਂਰੱਖਕਹਿਆਚਾਹੇ।ਯਾਹੀਤੇ ਨਾਤਿਸਏਹ
ਨਓਹਾ।ਈਹਾਂਏਹਸਬਦਕਾਅਰਥਲੋਕਾ।ਅਰਓਹਸਬਦਕਾ
ਅਰਥਪਰਲੋਕਹੈ।ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀ ਈਹਾਂਏਹਸਬਦਯਹ
ਕੈਸੀਚਾਕਰੀਹੈ।।ਇਸਅਰਥਕਾਵਾਚਕਹੈ।ਲੋਕਕਾਵਾਚਕਨ
ਹੀ।ਓਹਨੇਹੁਨਵੇਲਾਪਾਠਮੈਓਹਪਦ ਵਹੁਨੇਹਨਯਾਹੈ।ਐਸੇਵਹੁ
ਅਰਥਕਾਵਾਚਕਹੈ।ਪਰਲੋਕਕਾਵਾਚਕਨਹੀ।ਯਾਂਤੇਇਨਕੇਵੋ
ਹੀਅਰਥਹੈਂ।ਜਿਸਕੋਵਕਤਾਕਹ੍ਯਾਚਾਹੇ।।ਇਸੀਆਭਿਪ੍ਰਾਯਸੇ
ਇਨਕਾਨਾਮ ਸਰਬਨਾਮਰਖਾਹੈ।ਜੋਯੇਜਿਸਕੋਕਹਨਾਚਾਹੇਉਨ
ਸਭਕੇਨਾਮਬਨਜਾਤੇਹੈਂ।—— ਜੋ ਸੁਧਪਦੋਂਕੇਲੋਗੋਂਕੇ
ਮੁਖਚੜ੍ਹਾਵਿਗੜ੍ਹੇ ਅਸੁਧਪਦਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਂ।ਪੁਨਾਤਿਨਅਸੁਧੋਂ
ਕੇਅਸੁਧਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਂ।ਜੈਸੇ ਮਧ੍ਯ ਸੁਧਕਾ ਮਹ ਅਸੁਧਾ।ਔ
ਮਹਅਸੁਧਕਾ ਮਹੀਓ ਵਾ ਮਹੀਏ ਅਸੁਧਾ।ਪੁਨਾ ਤਿਨਕਾ
ਮਹੀਅਲ ਅਸੁੱਧਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈ।ਤਥਾ ਆਧਾਰਸੁਧਕਾ ਔਧੇਰੀ
ਔ ਅਧਰਿ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ।ਤਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਧਕੇ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ਕ੍ਰਿਪੇਨ
ਕ੍ਰਿਪੰਗਨਾ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈਂ।।ਤਿਨਕੇ ਉਸੀਸੁਧਭਾਖਾਅਨੁਸ
ਰਅਰਥਕਰਕੇ ਪੀਛੇਵਹੀਸੁੱਧਨਾਮਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ।——

।ਇਸਕੋਸਮੇਪਰਾਚੀਨਕੋਸੋਂਵਤ ਏਕਏਕਥਲਮੇਂ ਏਕਏਕਵਸਤੁਕੇਸਭੀ
ਨਾਮਨਹੀਂਲਿਖੇਜਾਵੈਂਗੇ।ਕਿੰਤੂਪਹਲੇਊੜੇਆਦਿਅੱਖਰੋਂਕੇਕ੍ਰਮਸੇਪੰ
ਤੀਮੇਭਰੇਜਾਵੈਂਗੇ।ਪੀਛੇਮੁਹਾਰਨੀਅਰਥਾਤ ਬਾਰਾਖੜੀਕੀਰੀਤਿਸੇਂ।
ਏਕਏਕਅਖਰਨਾਮੋਂਕੇਆਦਿਮੇਂ ਬਾਰਾਂ ਬਾਰਾਂ ਜਗਾਲਿਖਾਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸਕ੍ਰਮਬਿਨਾ ਪੂਰਬਬਨੇਬਡੇਪ੍ਰਸਿੱਧ।ਹੇਮਅਮਰਾਦਿਕੋਸੋਂਸੇਭੀਯ
ਹਉਪਕਾਰਨਹੀਹੋਸਕਾ।ਇਸੀਲੀਏਵਰਤਮਾਨਸਮੇਸਭੀਵਿਦ੍ਵਾ
ਨਾਨਾਮਕੋਸੀਘ੍ਰਖੋਜਹੇਤਬਰਣਕ੍ਰਮਸੇਬਨਾਵੇਹੈਂ।ਜਿਸਰਚਨਾਕਾ
ਕੰਠਤੁਲ੍ਯਮਹਾਤਮਹੈ।ਵਾਸ੍ਤਵਸੇਕੰਠਸੇਭੀਅਧਿਕਮਹਾਤਮਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿਕੰਠਕਰੀਵਸ੍ਤੂਕਬੀਬੁੱਧੀਕੁੰਠਿਤਹੋਨੇਸੇਸੀਘ੍ਰਸਫੁਰਣਨ
ਹੀਹੋਤੀ।ਲਿਖੀਸੀਘ੍ਰਸਫੁਰਣਹੋਤੀਹੈ।ਅਰਸੀਘ੍ਰਖੋਜਨੇਹੇਤਆ
ਦਿਮੇਜੋਅਖਰਚਲੇਗਾ।ਉਸਕੇਅੰਤਕੇਊੜੇਆਦਿਅਖਰਨਾਮੋਂਮੇ
ਕ੍ਰਮਸੇਬਦਲਤੇਜਾਵੈਂਗੇ।ਜੈਸੇਜਹਾਂਅੰਤਪਾਸੇਊੜਾਪੂਰਾਹੂਆਐਂ
ਤਕੇਆੜਾਚਲੇਗਾ।ਵਹੁਪੂਰਾਹੂਏਈੜੀਆਦਿਕਚਲੈਂਗੇ।ਨਾਮ
ਕੀਮ੍ਰਜਾਦਾਏਕਅਖਰੇਨਾਮਸੇਲੇਸਾਤਅਖਰਪ੍ਰਯੰਤ ਮੇਦਨੀਆ
ਦਿਕੋਸੋਮੇਬਾਂਧੀਹੈ।ਯਾਂਤੇਕ੍ਰਮਸੇਏਕਅਖਰੇਦੁਅਖਰੇਆਦਿਨਾਮ
ਲਿਖੇਜਾਵੈਂਗੇ। —— ਜੋਸਬਦਹਮਾਰੀਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਮੇਕਾਹੂੰਦੇਸਕੀਭਾ
ਖਾਮੇਪ੍ਰਸਿਧਨਹੀ।ਉਨਕੇਆਗੇਗੁਰੂਕੇਸੰਕੇਤਕਾਸੂਚਕਬਿੰਦੀਵਾ
ਲਾ ਗੁ. ਲਿਖਾਜਾਵੇਗਾ।ਗੁਰੂਕੇਸੰਕੇਤਕੇਪਦਅਵਸ੍ਯਹੀਲਿਖਨੇ
ਪੜੈਂਗੇ।ਕਿਉਂਕਿ ਙੰਙਾ ਞੰਞਾ ਜਿਨਨਾਮੋਕੇਆਦਿਮੇਹੈਂ।ਐਸੇਨਾਮ
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਫਾਰਸੀਮੇ ਵਾਅਨਦੇਸਕੀਭਾਖਾਮੇਬਹੁਤਕਰਪ੍ਰਸਿੱਧ
ਨਹੀ।ਐਉਗੁਰੂਜੀਨੇਬਾਵਨਅਖਰੀਮੋਲਿਖੇਹੈਂ।ਯਾਂਤੇਗੁਰੂਸੰਕੇ

ਤਲਿਖਨਾਆਵਸ੍ਯਕਹੈ।।ਜਿਨਨਾਮੋਕੀਖੋਜਕਰਨੇਸੇਭੀਆਨ
ਭਾਖਾਮੇਪ੍ਰਸਿਧੀਨਹੀਮਿਲੇਗੀ ਵਹੁਸਭਗੁਰੂਸੰਕੇਤਮੇਲਿਖੇਜ
ਵੇਂਗੇ।।ਜਬਜਿਸਕੋਆਨਭਾਖਾਮੇਪ੍ਰਸਿਧੀਮਿਲੇ।।ਤਬਉਸਮੇ
ਜਾਨਲੇਵੇ।।ਨਾਮਿਲੇਗੁਰੁਸੰਕੇਤਹੀਸਾਰਹੈ। —— ਬਾਈਸ
ਪਦਐਸੇਹੈਂ।।ਜਿਨਕੇਮੇਲਸੇਏਕਏਕਪਦਕੇ।।ਅਰਥਜੁਦੇਜੁਦੇ
ਹੋਜਾਤੇਹੈਂ।।ਜੈਸੇ ਹਾਰ ਪਦਕੇਪੀਛੇਉਨਮੇਸੇ ਪਰਿ ਲਗਾਵੈ।।ਤ
ਬਮਾਰਣੇਕਾਵਾਚਕ ਪਰਿਹਾਰ ਹੋਜਾਤਾਹੈ।।ਆ ਲਗਾਵੈਤਬਖਾਣੇ
ਕਾਵਾਚਕ ਆਹਾਰ ਹੋਵੈਹੈ।।ਸੰ ਲਗਾਵੈਤਬਨਾਸਕਰਨੇਕਾਵਾਚ
ਕ ਸੰਹਾਰ ਹੋਵੈਹੈ।।ਵਿ ਲਗਾਵੈਂਤਬਫਿਰਨੇਕਾਵਾਚਕਵਿਹਾਰ
ਹੋਵੈਹੈ।।ਨਾਮਇਨਕਾਉਪਸਰਗਹੈ ਗਤੀਹੈ। ਪ੍ਰ ੧ ਪਰਾ ੨
ਅਪ ੩ ਸਮ ੪ ਅਨੁ ੫ ਅਵ ੬ ਨਿਰ ੭ ਨਿਸ ੮ ਦੁ
ਰ ੯ ਦੁਸ ੧੦ ਵਿ ੧੧ ਆਙ ੧੨ ਨਿ ੧੩ ਅਧਿ ੧੪
ਅਪਿ ੧੫ ਅਤਿ ੧੬ ਸੁ ੧੭ ਉਤ ੧੮ ਅਭਿ ੧੯ ਪ੍ਰ
ਤਿ ੨੦ ਪਰਿ ੨੧ ਉਪ ੨੨ ।।ਏਬਾਈਸਹੈਂ।।ਅਰਥਇਨ
ਕੇਜਿਸਜਿਸਪੰਕ੍ਤੀਮੇ।ਇਨਕੇਆਦਿਕੇਅਖਰਆਵੇਂਗੇ।।ਊਹਾਂ
ਇਸੀਕੋਸਮੇਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ।।ਈਹਾਂਇਨਕਾਕਈਪਦੋਂਸਾਥਮੇਲਥ
ਤਾਵੈਹੈਂ।।ਭੂ ਸਾਥ ਪ੍ਰ ਜੋੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਵੈਹੈ।।ਰਬਧਕੇਪੀਛੇ ਪਰਾ ਜੋੜੇ
ਪਰਾਰਬਧ ਹੋਵੈਹੈ।।ਗਤੀਕੇਆਦਿਮੇ ਅਪ ਜੋੜੇ ਅਪਗਤਿ ਹੋਵੈ
ਹੈ।।ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੇਤਾਕੇਆਦਿਮੇ ਸਮ ਜੋੜੇ ਸਮਦ੍ਰਿਸ੍ਟੇਤਾ ਹੋਵੈਹੈ।।ਦਿਨਕੇਆਦਿ
ਮੇ ਅਨੁ ਜੋੜੇ ਅਨੁਦਿਨ ਹੋਤਾਹੈ।।ਭਵਕੇਆਦਿ ਅਨੁ ਜੋੜੇ ਅਨੁਭਵ
ਹੋਤਾਹੈ।।ਗਤਿਕੇਆਦਿ ਅਵ ਜੋੜੇ ਅਵਗਤਿ ਹੋਵੈਹੈ।।ਵੈਰਕੇਆਦਿ

ਨਿਰਜੋੜੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਹੀ ਕੇ ਪੀਛੇ ਨਿਸ ਜੋੜੇ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹੀ। ਬੁ
ਧਿ ਕੇ ਆਦਿ ਦੁਰ ਜੋੜੇ ਦੁਰਬੁਧਿ। ਤਰ ਕੇ ਆਦਿ ਦੁਸ ਜੋੜੇ ਦੁਸਤਰ
। ਚਾਰ ਕੇ ਆਦਿ ਵਿ ਜੋੜੇ ਵਿਚਾਰ। ਚਾਰ ਕੇ ਆਦਿ ਆ ਜੋੜੇ ਆਚ
ਾਰ। ਧਾਨ ਕੇ ਆਦਿ ਨਿ ਜੋੜੇ ਨਿਧਾਨ। ਆਤਮ ਕੇ ਆਦਿ ਅਧਿ ਜੋ
ੜੇ ਅਧਿਆਤਮ। ਆਹਤ ਕੇ ਆਦਿ ਅਪਿ ਜੋੜੇ ਅਪਿਹਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਯ
ਹੀ ਅਪਿ ਪੁਨਰ ਸਬਦ ਕੇ ਪਰੇ ਜੁੜਨੇ ਸੇ ਪੁਨਰਪਿ ਬਨੇ ਹੈ। ਸੂਰ ਕੇ
ਆਦਿ ਅਤਿ ਜੋੜੇ ਅਤਿਸੂਰ। ਚਜ ਕੇ ਆਦਿ ਸੁ ਜੋੜੇ ਸੁਚਜ। ਪ
ਤਿ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਉਤ ਜੋੜੇ ਉਤਪੱਤਿ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਆਗਤ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਅ
ਭਿ ਲਗਾਏ ਅਭਿਆਗਤ। ਹਾਰ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋੜੇ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ
ਬਨੇ ਹੈ। ਸ੍ਰਮ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਪਰਿ ਲਗਾਏ ਪਰਿਸ੍ਰਮ। ਦੇਸ ਕੇ ਆਦਿ
ਮੇਂ ਉਪ ਲਗਾਏ ਉਪਦੇਸ ਬਨੇ ਹੈ। ਕਈ ਕਈ ਪਦੋਂ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਏਕੋ ਦੋ
ਦੋ ਜੁੜੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਅਭਿਆਗਤ ਈਹਾਂ ਗਤ ਪਦ ਸੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆ ਹੈ। ਉਸ
ਸੇ ਪਹਲੇ ਅਭਿ ਹੈ। ਨਿਖੇਧ ਵਾਚਕ ਨੰਨੇ ਕੀ ਜਗਾ ਊੜੇ ਈੜੀ ਆੜੇ
ਵਾਲੇ ਨਾਮੋਂ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਅਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਨ ਉਤਮ ਅਨੁਤਮ ਨ
ਈਸ੍ਵਰ ਅਨੀਸ੍ਵਰ। ਨ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ। ਸੱਸੇ ਆਦਿ ਅਖਰੋਂ ਵਾ
ਲੇ ਨਾਮ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਅ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਨ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਨ ਹਾਲ
ਅਹਾਲ ਨ ਕਾਜ ਅਕਾਜ। ਏਵੰ ਵਿਚਲ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਨ ਜੋੜਨੇ ਸੇ ਅ
ਵਿਚਲ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਿਚਲ ਕਾ ਹੀ ਅਬਚਲ ਬੋਲਨੇ ਮੇਂ ਆਵੈ
ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ।
ਨਾਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਕੋ ਅਬਿਚਲ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਯਹ ਅ
ਵਿਚਲ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ। ——— ਦੇਸ ਭਾਖਾ ਭੇਦ ਸੇ ਏਕ ਹੀ ਸੁਧ ਪਦ

ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕਾਬਨਜਾਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕੇ ਇਹ ਪਦਕਾ ਦ
ਖਣਮੇ ਈਕੜੇ ਕਾਸੀਮੇ ਏਹਰ ਬ੍ਰਿਜਮੇ ਈਹਾਂ ਹਰੀਦ੍ਵਾਰਸਮੀਪ ਈਂਪੇ
ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮੇ ਅੜੇ ਮਾਰਵਾੜਮੇ ਅਠੇ ਪੰਜਾਬਮੇ ਏਥੇ।ਤਤ੍ਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਕਾ ਦਖਣਮੇ ਤੀਕੜੇ ਕਾਸੀਮੇ ਓਹਰ ਬ੍ਰਿਜਮੇ ਊਹਾਂ ਹਰੀਦ੍ਵਾਰਸਮੀਪ
ਊਂਪੇ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਮਾਰਵਾੜਮੇ ਉਠੇ ਪੰਜਾਬਮੇ ਓਥੇ ਬਨੇਹੈ।ਐਸੇਔ
ਰਭੀਬਹੁਤਬਨੇਹੈਂ।ਤਿਨਸਭ ਅਨੇਕਰੂਪੋਂਕਾਮੂਲ ਏਕਕੋਜਾਨੋ।
ਜੋਮੂਲਪਦਕਾਅਰਥ।ਸੋਉਨਸਭਕੇਅਰਥਜਾਨਨੇ।ਜੇਉਨਕੇਅਰ
ਥੋਮੇਂਜੇਂਦੇਹਨਹੀਰਹੇ।ਇਸਲੀਏਸਭਕੇਮੂਲਬਤਾਏਜਾਵੇਂਗੇ।ਈ
ਹਾਂਯਹਭੀਜਾਨੋ।ਜੈਸੇਏਕਏਕਮੂਲਕੇਬਿਗੜਕਰ।ਹਿੰਦਦੇਸਮੇਅ
ਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਨਾਮਬਨਗਏਹੈਂ।ਵੈਸੇਸਭਬੋਲੀਓਕੀਮਾਤਾਸੰਸਕ੍ਰਿ
ਤਬੋਲੀਕੋ।ਆਨਵਲਾਇਤੋਂਮੇਔਰਔਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇਨਾਮਬਨਗਏਹੈਂ
।ਜੈਸੇਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਾਤਾ ਪਦਕਾ ਮਾਂ ਭਾਖਾ।ਮਾਦਰ ਔ ਮਾਮ ਫਾਰਸੀ।
ਮਾਦਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ।ਪਿਤਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾ।ਪਿਉ ਭਾਖਾ।ਪਿਦਰ ਫਾਰਸੀ।ਫ
ਫ਼ਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ।ਪੀਟਰ ਯੂਨਾਨੀ।ਪਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾ ਪਾਇ ਭਾਖਾ।
ਪਾ ਫਾਰਸੀ।ਪਾਡਾਸ ਯੂਨਾਨੀ।ਨਾਸ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾ ਨਾਕ ਭਾਖਾ।ਨੀ
ਸ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ।ਨੇਜ ਲੈਟਨ ਬਨਗਏਹੈਂ।ਫਾਰਸੀ ਅਰਬੀ ਮੇਤੋ ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤਸੇਬਿਗੜਕੇਬਹੁਤਹੀਬਨੇਹੈਂ।ਸੋਜੈਸੇਬਨੇਹੈਂ ਤੈਸੇ ਤਲੇਕੇ ਚਕ੍ਰ
ਮੇਂਦਿਖਾਏਜਾਤੇਹੈਂ। ਚਕ੍ਰਯਹਹੈ

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫਾਰਸੀਪਦ	ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫਾਰਸੀਪਦ
ਆਮ੍ਰ	ਆਂਬ	ਆਦਿਮ	ਆਦਮ
ਅਪ	ਆਬ	ਆਸਕ੍ਤ	ਆਸਿਕ

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫ਼ਾਰਸੀਪਦ	ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦ	ਫ਼ਾਰਸੀਪਦ
ਅਸ਼੍ਵ	ਅਸਪ	ਅੰਤ	ਇੰਤਹਾ
ਅਭ੍ਰ	ਅਬਰ	ਭ੍ਰੂ	ਅਬਰੂ
ਉਸ਼੍ਟ੍ਰ	ਉਸ਼ਤੁਰ	ਆਪੱਤਿ	ਆਫ਼ਤ
ਆਗਮਨ	ਆਮਦਨ	ਅਸ੍ਤ	ਹਸ੍ਤ
ਬਰਣਨ	ਬਯਾਨ	ਸ਼ੁਸ਼੍ਕ	ਖ਼ੁਸ਼੍ਕ
ਦੁਹਿਤ੍ਰਾ	ਦੁਖ਼ਤੁਰ	ਦੁਸ਼੍ਮਨ	ਦੁਸ਼ਮਨ
ਕੋਟਪਾਲ	ਕੋਤਵਾਲ	ਬਾਦਿਤ੍ਰ	ਬਰਬਤ
ਭੂਮੀ	ਬੂਮ	ਚਤੁਰ	ਚਹਾਰ
ਸਪ੍ਤ	ਹਫ਼ਤ	ਖੀਰ	ਸ਼ੀਰ
ਮਹਤਤਰ	ਮਿਹਤਰ	ਸ਼ਰਬਰੀ	ਸ਼ਬ
ਜ਼ਾਲਮ	ਯਾਲਮ	ਸੁਰਬਾਣੀ	ਸੁਰਯਾਨੀ
ਬਾਹ੍ਲੀਕ	ਬਲਖ	ਗਾਂਧਾਰ	ਕ਼ੰਧਾਰ

॥—ਸਨਾਮਕੀਮੂਲਭਾਖਾਕਾਯਹਸੰਕੇਤਹੈ।ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਨਾਮਕੇਅੰਤ
ਮੇਂਸੰ·ਹੋਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਅਮਰਦੇਵਤਾਕਾਨਾਮਹੈ।ਤਹਾਂਅਮਰਸੰ·ਹੋਵੈਗਾ।
ਪਾਕਪਵਿਤ੍ਰਕਾਨਾਮਫ਼ਾਰਸੀਹੈ ਤਹਾਂ ਪਾਕ ਫ਼ਾ· ਹੋਵੈਗਾ।ਓਮੀਅ
ਨਪਤ੍ਰਕਾਨਾਮਅਰਬੀਹੈ ਤਹਾਂ ਓਮੀਅ·ਹੋਵੈਗਾਜਹਾਂਅਰਬੀ
ਫ਼ਾਰਸੀਨਾਮਕਾਠੀਕਨਿਰਣੇ ਨਹੀਂ ਤਹਾਂ ਜਿਵੇਹਵਾਲੇ ਪਦਆ
ਵੇ।ਯਵਨਭਾਖਾਕਾ ਯਵ·ਹੋਵੈਗਾ।ਮਨਈਮਨੁਖਕਾਨਾਮਪੂਰਬੀ
ਹੈ ਤਹਾਂਮਨਈ ਦੇ·ਪੂ·ਹੋਵੈਗਾ।ਹੀਵੇਫਿਰੇਕਾਨਾਮ ਪੰਜਾਬੀਹੈ ਤ
ਹਾਂਹੀਵੇ ਦੇ·ਪੰ·ਐਸਾ ਹੋਵੈਗਾ।ਬਾਕੇਰਹੇਕਾਨਾਮਬੰਗਾਲੀਹੈਤਹਾਂਬਾ

ਕੇਦੇ·ਬੈ·ਹੋਵੈਂਗਾ।ਓਲਖੀਆਪਹਚਾਨਕਾਨਾਮਦਖਣੀਹੈਤਹਾਂ ਓ
ਲਖੀਆਦੇ·ਦ·ਹੋਵੈਂਗਾ।ਹੀਬੈ ਹੈ ਅਰਥਮੋ ਮਾਰਵਾੜੀ ਹੈ।ਤਹਾਂ ਹੀ
ਬੈਦੇ·ਮਾ·ਹੋਵੈਂਗਾ।ਲਟੇ ਸਮੀਪ ਕਾਨਾਮ ਜੀਗਲੀ ਹੈ।ਤਹਾਂ ਲਟੇਦੇ·
ਜੀ·ਹੋਵੈਂਗਾ।ਪਿਰਾਨ ਪਹਚਾਨ ਅਰਥਮੋ ਬਾਂਗਰੂ ਹੈ।ਤਹਾਂ ਪਿਰਾਨਦੇ·
ਬਾਂ·ਹੋਗਾ।ਨਢੀ ਛੋਟੀ ਕਾਨਾਮ ਸਿੰਧੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਨਢੀਦੇ· ਸਿੰ·ਹੋਗਾ।ਐ
ਰੇਕੀਕ੍ਰਿਤਲੀਜੇ ਯਹ ਸੰਕੇਤਸੁਗ ਮਸਮਣੁ ਮੇ ਆਸਕਤਾ ਹੈ॥

ਪਦ	ਅਰਥ	ਪਦ	ਅਰਥ
ਅਮਰ੦ ਸੈ·	ਦੇਵਤਾ	ਪਾਕ੦ ਫਾ·	ਪਵਿਤ੍ਰ
ਓਮੀ੦ਅ·	ਅਨਪੜ੍ਹ	ਕਲਿੰਦਰ੦ਜਟ·	ਅਵਧੂਤ
ਮਨਈ ਦੇ·ਪੂ·	ਮਨੁਖ	ਹੀਂਡੇ·ਦੇ·ਪੰ·	ਫਿਰੇ
ਥਾਕੇ੦ਦੇ·ਬੈ·	ਰਹੇ	ਓਲਖੀਆ੦ਦੇ·ਦ·	ਪਹਿਚਾਨ
ਹੀਬੈ੦ਦੇ·ਮਾਰ	ਹੈ	ਲਟੇ੦ਦੇ ਜੀ·	ਸਮੀਪ
ਪਿਰਾਨ੦ਦੇ·ਬਾਂ·	ਪਹਚਾਨ	ਨਢੀ੦ਦੇ·ਸਿੰ·	ਛੋਟੀ

॥—ਗਰੀਬਸਾਹਿਬਜੀਮੇਂਔਰਦੇਸੋਂਕੀਭਾਖਾਸੇਸਿੰਧੀਪੰਜਾਬੀਬਹੁਤ
ਹੈ।ਅਰ ਪੰਜਾਬਸਤਲੁਜਸੇਲੇਅਟਕਪ੍ਰਜੰਤਪਾਂਚਦਰੀਆਵੋਂਕੇਬੀ
ਤਰਕੇਦੇਸਕਾਨਾਮਹੈ।ਯਾਂਤੇਜਹਾਂਮੁਲਤਾਨੀਪੰਜਾਬੀਹੋਗੀ।ਤਹਾਂਪੰ·
ਮੁ·ਹੋਗਾਜਹਾਂਪੋਠੋਹਾਰੀਹੋਗੀਤਹਾਂਪੰ·ਪੋ·ਹੋਗਾ।ਜਹਾਂਮਾਲ੍ਵੇਕੀਹੋਗੀਤ
ਹਾਂਪੰ·ਮਾ· ਹੋਗਾ।ਜਹਾਂਦੁਆਬੇਕੀਹੋਗੀ।ਤਹਾਂਪੰ·ਦੂ·ਹੋਗਾ।ਜਹਾਂ
ਪੰਜਾਬਕੇਸਾਥਕੇਪਰਬਤਕੀਹੋਗੀ।ਤਹਾਂਪੰ·ਪਰ·ਹੋਗਾ।ਜੋਪਦਅ
ਨੇਕਦੇਸੋਂਮੇਤੁਲਜੋਹੋਗਾ।ਤਹਾਂਦੇ·ਸਾਂਝਹੋਗਾ।ਅਨੇਕਭਾਖਾਕੇਅਨੇ
ਕਅਰਥੋਂਵਾਲੇਪਦੋਂਆਦਿਨਾਨਾਭਾਖਾਕੇਚਿਨ੍ਹਹੋਵੈਂਗੇ।ਜੈਸੇਪਿਤਾਵਾਰ

ਕਜਨਕਪਦਆਗੇਸਿ·ਮੰਨੇਵਾਚਕਜਨਕਆਗੇਦੇ·ਪੰ·ਹੋਵੈਗਾ॥ਭੋਜ
ਨਕੇਵਾਚਕਪਾਕਪਦਆਗੇਸਿ·ਪਵਿਤ੍ਰਕੇਵਾਚਕਪਾਕਪਦਆਗੇਫਾ·
ਹੋਵੈਗਾ॥ਏਵੰਸਰਬਤ੍ਰਜਾਨੋ॥—॥ਸ੍ਰੀਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਮੇਂਪਦੋਂਕੇ
ਅਨੇਕਾਰਥਤੁਕੋਂਕੇਬਲਸੇਸਿੱਧਕੀਏਜਾਵੇਂਗੇ॥ਜੈਸੇਰਾਸਸਚ
ਕਾਨਾਮਦੁਆਰਕਾਨਗਰੀਰਾਸਬਣੋਈਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨਾਂਹੈ॥ਰਾਸ
ਕਾਰਜਸਿਧੀਕਾਨਾਮਕਾਰਜਆਵੈਰਾਸਾ॥ਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨ੍ਹੈ॥ਰਾਸਪੂੰਜੀ
ਕਾਨਾਮਸਚੀਰਾਸਸਦਾਬਾਪਾਰਾ॥ਇਸਤੁਕਸੇਜਾਨਾਂਹੈ॥ਬਹੁਤਜਗਾਪਦੋਂਕੇ
ਅਨੇਕਾਰਥਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕੇਕੋਸੋਂਸੇਔਰਫਾਰਸੀਕੀਲੁਗਾਤੋਂਸੇਕੀਏਹੈਂ॥
ਜਿਨਮੇਂਕਈਅਰਥਸ੍ਰੀਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਕੀਤੁਕੋਂਕੇਪਾਠਮੇਂਵਰਤੇਜਾਵੇਂਗੇ॥ਜੋ
ਖਰਹੇਔਰਕੋਈਥੋਂਮੇਂਸਹਾਇਤਾਕਰੇਂਗੇ॥ਨਾਨਾਅਰਥੋਂਮੇਂਜਹਾਂਕਠਨਅਰ
ਥਕੇਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤਦੂਸਰਾਸੁਗਮਅਰਥਲਿਖੇਂਗੇ॥ਤਹਾਂਪਹਲੇਸ਼
ਸਕੇਪੀਛੇਬਿੰਦੀਹੋਵੈਗੀ॥ਜਹਾਂਦੂਸਰਾਅਰਥਨਹੀਂਕਰੇਂਗੇਤਹਾਂਹਰਅ
ਰਥਪੀਛੇਏਕਟੇਢੀਲੀਕਹੋਗੀ॥—॥ਕੋਸੋਂਮੇਂਰੂਢ੍ਹਯੌਗਿਕਯੋਗਰੂਢ
ਪਦਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈਂ॥ਵਾਕ੍ਯਨਹੀਂਲਿਖੇਜਾਤੇ॥ਇਸਕੋਸਮੇਂਵਾਕ੍ਯਭੀ
ਲਿਖੇਹੈਂ॥ਜਿਨਕੇਅੰਤਮੇਂਵਾ·ਮਾਤ੍ਰਵਾਕ੍ਯਕਾਬੋਧਕਪਾਠਲਿਖਾਹੈ॥ਦੇਭਾ
ਖਾਕੇਮਿਸ੍ਰਤਵਾਕ੍ਯਆਗੇਵਾ·ਮਿ·ਪਾਠਹੋਵੈਗਾ॥ਸੋਵਾਕ੍ਯਗੁਰਮੁਖੀਪ
ੜ੍ਹੇਜਨੋਂਕੇਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤਲਿਖੇਹੈਂ॥ਸੁਗਮਬੋਧਹੇਤੁਹੀਅਰਥੋਂਕੇਆ
ਗੇਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਕੀਤੁਕੋਂਕੇਬਹੁਤਕਰਉਦਾਹਰਣਲਿਖੇਹੈਂ॥ਕਈ
ਬਾਹਰਲੇਭੀਲਿਖੇਹੈਂ॥ਜਿਨਮੇਂਗ੍ਰੰਥਜੀਕੀਤੁਕੋਂਕੇਆਦਿਯਥਾਪਾਠਕੇ
ਥਾਨਬਿੰਦੀਵਾਲਾਯ·ਹੋਵੈਗਾ॥ਬਾਹਰਕੇਉਦਾਹਰਣਕੇਆਦਿਜੈਸੇਪਾ
ਠਹੋਗਾ॥—॥ਬਰਣਕ੍ਰਮਕਰਕੇਕੋਸੋਂਮੇਂਨਾਮਖੋਜਨੇਕੀਰੀਤਿਹੈ॥ਏਕਤੋ

ਜਿਸਅੱਖਰਵਾਲਾਨਾਮਖੋਜਨਾਹੋਵੈ।ਉਸਅੱਖਰਸੇਅਗਲੇਅੱਖਰਕੇ
ਮੇਲਸੇਨਾਮਖੋਜਾਜਾਤਾਹੈ।ਜੈਸੇ ਅਗਨੀ ਅਗੀਸ ਅਗਾਧ ਅਗੋਚ
ਰ ਨਾਮੋਂਕੇਅਰਥਖੋਜਨੇਹੋਵੈਂ।ਤੋਆਦਿਮੇਂਐੜਾਆਗੇ ਗਕਾਰ ਖੋਜਕੇ
ਨਾਮਮਿਲਤਾਹੈ।ਜੋਰੀਤੀਇਸਕੋਸਮੇਂਨਹੀਂਰਖੀਗਈ।ਦੂਸਰੀ ਜਿਸ
ਅੱਖਰਵਾਲਾਨਾਮਖੋਜਨਾਹੋਵੈ।ਉਸਕੇਅੰਤਕਾਅੱਖਰਦੇਖਕੇਨਾਮਮਿ
ਲਤਾਹੈ।ਜੈਸੇ ਸੁਤ ਸੁਤਾ ਸੁਗਤਿ ਸੁਨਤਿ ਸੁਰਪਤਿ ਨਾਮੋਂਕੇ ਅਰਥਖੋਜ
ਨੇਹੋਵੈਂ।ਤੋਆਦਿਮੇਂਔਂਕੜਵਾਲਾਸੱਸਾਖੋਜਕੇਪੀਛੇਤੱਤਾਦੇਖਨੇਸੇਨਾ
ਮਮਿਲਤਾਹੈ।ਜੋਰੀਤੀਇਸਕੋਸਮੇਂਹੈ ਜਹਾਂ ( ) ਐਸਾਚਿੰਨਹੋਵੈਗਾ
ਤਹਾਂ ਸਿੰਸਕ੍ਰਿਤਪਦੋਂਕੇਕਰਤਾਕਰਨਾਦਿਅਰਥੋਂਕਾਸੂਚਕਹੋਵੈਗਾ
ਜਹਾਂ " " ਐਸਾਚਿੰਨਹੋਵੈਗਾ।ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਵਾਕ੍ਯਕਾਸੂਚਕਹੋਵੈਗਾ॥

ਕੋਸ਼ਕੇਬਿਚਾਰਕਾਅਧਿਕਾਰ

ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸ਼ਮੇਂ।ਵੇਦਵੇਦਾਂਗ।ਉਪਵੇਦਪੁਰਾਣ ਇਤਿਹਾਸਸੂਤ੍ਰ
ਸੰਹਿਤਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀ ਸਾਸਤ੍ਰਾਦੀਪਦੋਂਕੇਅਰਥੋਂਕੇਬਰਨਨਮੇਂ।ਤਿਨਤਿਨ
ਮਤੋਂਮੇਂਮਾਨੇ।ਕਿਰਤਪਦਾਰਥਭੀਦਿਖਾਏਜਾਵੈਂਗੇ।ਇਸਲੀਏਇਸ
ਕੇਬਿਚਾਰਨੇਕੀਯੋਗ੍ਯਤਾ।ਅਪਨੇਮੇਂਪੈਂਤੀਮੁਹਾਰਨੀਸੀਖਪੰਜਗ੍ਰੰਥੀ
ਦਸਗ੍ਰੰਥੀਪੋਥੀਪੜ੍ਹ।ਸ੍ਰੀਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਕਾਪਾਠਸੀਖਕਰਹੀਨਾਸਮਝੇਂ
ਕਿੰਤੂਕਿਰਤਬਾਣੀਕੇਅਰਥੋਂਕੇਅਰਮਤੋਂਕੇਪਦਾਰਥੋਂਕੇਭੀਗ੍ਯਾਤਾਹ
ਵੇਂ।ਸੋਇਸਕਾਬਿਚਾਰੇਂ।ਕਿਉਂਕੇਗੁਰੂਆਪਹੀਲਿਖਤੇਹੈਂ।ਪੜ੍ਹਿਆਨਾਹੀਭੇ
ਦਬੁਝੈਪਾਵਣਾ।ਪੁਨਾ।ਸਹਜੇਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨਸਹਜੇਕਥਨੀ
ਬਾਦ।ਜੇਕਰਇਸਕੋਸ਼ਕੋਪੜ੍ਹਕੇਹੀਕਹਨੇਯੋਗ੍ਯਪਦਾਰਥੋਂਕੇਗ੍ਯਾਨਕੇਪ੍ਰ
ਭਾਸ਼ਾਕਰਨਾਚਾਹੇਂ।ਤਬਪੂਰੇਜਾਨਨੇਵਾਲੋਂਸੇਸੂਝੇ।ਇਸੀਕੋਸੁਨਕਰਕਰਲੇਵੈਂ

ਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸ਼:

ਉਦਉ॰ ਕ੍ਰਿ· ਉਦੇ ਯ· ਭਾਗੈਕਾਉਦ
ਉਹੋਇ
ਉਪਾਉ॰ ਦੇ· ਯਤਨ ਯ· ਪ੍ਰਾਨੀਕਉ
ਨਉਪਾਉਕਰੇ।ਪੁਨ ਕਛੂਉਪਾਉ
ਮੁਕਤਿਕਾਕਰਰੇ।ਬਾਨਭਕ੍ਰੀਭੂ
ਪਕੁਛਯਤਨਮੁਕਤੀਕਾਕਰੇ, ਸ
ਤ੍ਰੂਵਸਕਰਨੇਕੇਸਾਧਨ ਸਾਮ ੧·
ਦਾਨ ੨ ਦੰਡ ੩ ਭੇਦ ੪ ਭੂਪਰਾਜ
ਨੀਤਿਕੇਉਪਾਯਾਸਾਮ ਅਧੀਨ
ਗੀਕੇਬਚਨਕਹਨੇ। ਦਾਨ ਪਸੂ
ਧਨਪੁਤ੍ਰੀਆਦਿਕਦੇਣੇ। ਦੰਡ
ਯੁੱਧਕਰ ਸਤ੍ਰੂਕੋ ਸਜਾਦੇਣੀ। ਭੇ
ਦ ਸਤ੍ਰੂਕੇ ਸੰਬੰਧੀਓ ਤਥਾ ਮੰਤ੍ਰੀਓ
ਕੋਧਨਦੇਕਰ ਸਤ੍ਰੂਕੇਘਰਮੇਂ ਫੂਟ
ਪਾਦੇਨੀ, ਪੁਰਖਾਰਥ ਉਪਾਯ ਸੰ.
ਉਮਰਾਉ॰ ਦੇ· ਸਰਦਾਰੋਂ ਔਰ ਰਾ
ਜੋਂਕਾਨਾਮ ਅਰਬੀਮੇਂ ਅਮੀਰ
ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਬਹੁਬਚਨ ਉਮਰਾਉ
ਹੈ।ਸਤਕਾਰਹੇਤ ਏਕਮੇਂਭੀਕਹਾ
ਜਾਵੈਹੈ ਉਮਰਾ ਅ·
ਉਜਾਰਉ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਕਾਸ ਯ· ਤਬਜਾ
ਇਜੋਤਉਜਾਰਉਲਹੈ
ਉਮਾਹਿਓ॰ ਦੇ· ਉਤਸਾਹਵਾਲਾਹੋ
ਤਾਹੈ ਯ. ਜਉਦੇਖੇਛਿਦ੍ਰਤਉਨਿ
ਦਕਉਮਾਹਿਓ
ਉਮਕਿਓ॰ ਦੇ· ਪੰ· ਉਤਸਾਹਵਾਲ
ਹੂਆ ਯ· ਉਮਕਿਓਹੀਓਮਿਲਨ
ਪ੍ਰਭਤਾਈ
ਉਧਰਿਓ॰ ਦੇ· ਮੁਕ੍ਤਹੂਆ ਯ· ਉ
ਧਰਿਓਸਭਸੰਸਾਰ
ਉਦਵਿਓ॰ ਕ੍ਰਿ· ਪ੍ਰਗਟਹੋਰਹਾਹੈ
ਯ· ਆਸੰਭਵਉਦਵਿਓਪੁਰਖ
ਪੂਰਨ
ਉਰਝਿਓ॰ ਪੰ· ਫਸਿਆ ਯ· ਪ੍ਰਭ

ਕਲਤ੍ਰਉਰਝਿਓਜਾਨਮੇਰੀ
ਉਲਟਿਓ॰ ਦੇ· ਉਲਟਿਆ ਯ· ਉਲ
ਟਿਓਕਮਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ
ਉਠਾਲਿਓ॰ ਦੇ· ਉਠਾਯਾ ਯ· ਜਲ
ਵਿਚੋਬਿੰਬਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿ
ਉਪਜਿਓ॰ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਹੂਯਾ ਯ·
ਮੰਦਾਮੂਲਨਉਪਜਿਓ
ਉਧਾਰਿਓ॰ ਦੇ· ਉਧਾਰਕੀਆ ਯ·
ਬਧਕਉਧਾਰਿਓਖਮਪ੍ਰਹਾਰ
ਉਪਾਇਓ॰ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਕੀਆ
ਯ· ਆਪਨਆਪਆਪਹਿਉਪਾ
ਉਤਰਿਓ॰ ਦੇ· ਪਾਰਹੋਇ ⌊ਇਓ
ਆ ਯ· ਖਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰ
ਉਰਝਾਇਓ॰ ਪੰ· ਮਿਲਾਇਦੀਆ
ਯ· ਪ੍ਰਨਵਨਗੁਰਪੂਰੇਦੀਆਉ
ਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨ, ਫਸਿ
ਆਹੈ ਯ· ਭੂਲਿਓਮਨਮਾਇਆ
ਉਰਝਾਇਓ
ਉਆ॰ ਪੰ· ਉਸਤੇ ਯ· ਉਆਤੇਉਤ
ਮਗਨਉਚੰਡਾਲਾ, ਉਸਕਾ ਯ·
ਨਨਕਉਆਕਾਮਨਸੀਤਲਾਇ

ਆ, ਉਸਨੂੰ ਯ· ਭਾਵੈਖਸਮਤ
ਉਆਸੁਖਦੇਤਾ, ਉਨ ਯ· ਉਆ
ਮਹਿਲੀਪਾਵਹਤੂਬਾਸਾ
ਉਡਿਆ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਲੋਕਨੂੰਜਾਤਾਜੀ
ਵ ਯ· ਉਡਿਆਹੰਸਦਸਾਏਰਾਹ
ਉਚੀਆ॰ ਦੇ· ਉਚੀਹੈਂ ਯ· ਖੇਤਮਿ
ਆਲਾਉਚੀਆ ਸਾਧਨਭੂਪੀਵੱਟ
ਜਿਨਕੇਮਨਮੈਉਚੀਹੈਂ
ਉਪਜਿਆ॰ ਪੰ· ਉਤਪੰਨਹੋਇਆ
ਯ· ਉਪਜਿਆਤਤਗਿਆਨ
ਉਠਈਆ॰ ਗੁ· ਉਠਾਵਤਾਹੈ ਯ·
ਖਿਨਖਿਨਸਰਧਾਮਨਬਹੁਤਉਠ
ਉਤਾਰੀਆ॰ ਦੇ· ਸਮੀਪ ⌊ਈਆ
ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਦੀਆ ਯ· ਤਿਭਦਰ
ਜਾਇਉਤਾਰੀਆ
ਉਤਰਿਆ॰ ਪੰ· ਲਹਿਗਿਆ ਯ·
ਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ, ਪਾਰਹੋ
ਇਆ ਯ· ਬਾਹਪਕੜਗੁਰਕਾ
ਢਿਆਸੋਈਉਤਰਿਆਪਾਰ
ਉਪੰਨਿਆ॰ ਗੁ· ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ
ਯ· ਸਭਕੁਛਆਪਹਿਆਪਆ

ਪਉਪੰਨਿਆ

ਉਧਾਰਿਆ. ਦੇ. ਕਲਿਆਣਕੀਆ ਸ. ਮੈਲਲੋਅਜਿਨਉਧਾਰਿਆ, ਉਧਰਿਆ ਸ. ਹਰਿਜਪਜਪ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨ॥ ਪੁਨ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲਾ ਬਿਸ੍ਵਾਨ

ਉਬਾਰੀਆ. ਦੇ. ਰਖਲੇਹ ਸ. ਮੈਤ ਕੀਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀਆ

ਉਬਾਰਿਆ. ਦੇ. ਬਚਾਇਲੀਆ ਸ. ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿਆ

ਉਤਰੀਆ. ਦੇ. ਪਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇ ਸ. ਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਉਤਰੀਆ

ਉਡੀਣੀਆ. ਪੰ. ਉਦਾਸਹਾਂ ਸ. ਹਉਤੁਝਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆ ਪੁਨ ਹਉਹਰਿਬਾਝਉਡੀਣੀਆਮੇ ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਉਡਰਿਆ. ਪੰ. ਉਡਿਆ ਸ. ਧਰ ਮਪੰਖਕਰਉਡਰਿਆ ਮਾਨੋਧਰ ਮਪੰਖਲਗਾਕਰਉਡਗਇਆ ਸਹਉਤਪ੍ਰੇਖਜਾਲੰਕਾਰਹੈ

ਉਠਦਿਆ. ਪੰ. ਖੜ੍ਹੋਂਹੋਤੇ ਸ. ਬਹਿ ਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮਧਿ ਆਈਐ

ਉਗਵਿਆ. ਦੇ. ਉਦੇਹੂਆ ਚੜ੍ਹਿ ਆ ਸ. ਉਗਵਿਆਅਸਰੂਪਦਿ ਖਾਵੈ ਉਦਿਤ ਸੰ.

ਉਪਰੀਆ. ਭੂ. ਉਪਾਯ ਸ. ਅ ਨਿਕਉਪਰੀਆ। ਅਨੇਕਉਪਾਵੇ ਮੈਲਗਰਹੇਹੈਂ ਜਿਸਮੋਇਦ੍ਵੈਖੁਸੋਹੇ ਵੈਂ, ਪੱਟੀ ਸ. ਜੜ੍ਹਅਪਨੀਆਪ ਉਪਰੀਆ

ਉਵਤਿਆ. ਪੰ. ਉਲਟੇਹੂਏ ਸ. ਫਿਰੇਉਵਤਿਆ ਬਿਪਰਯੇਸੁਭ ਵਵਾਲੇਹੂਏਫਿਰੇਹੈਂਜਨ

ਉਠਾਲਿਆ. ਭੂ. ਪੈਦਾਕੀਆ ਸ. ਜਲਵਿਚਹੁਬਿੰਬਉਠਾਲਿ

ਉਠਾਲੀਆ. ਭੂ. ਪੈਦਾਕ ਆ ਰੀਹੈ ਸ. ਤੁਧਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀ

ਉਪਈਆ. ਭੂ. ਉਤਪੰਨ ਆ ਕੀਤਾ ਸ. ਸਭਵਰਨਉਪਜੀਅ ਜੰਤਉਪਈਆ

ਉਪਾਇਆ. ਭੂ. ਉਪਾਯ, ਉਤ

ਪੰਨਕੀਆ
ਉਛਲਿਆ੦ ਦੇ· ਮ੍ਰਯਾਦਾਸੇਬਾ
ਹਰਹੂਆ ਯ· ਉਛਲਿਆਕਾਮ
ਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀ
ਉਵਟੀਐ੦ ਗੁ· ਜਿਤੀਐਗਾ ਯ·
ਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਉਵਟੀਐ ਪ
ਰਕਰਣਸੇਜੀਤਅਰਥਜਾਣ
ਉਡਾਈਐ੦ ਦੇ· ਉਡਾਵੇਗੀ (ਨਾ
ਯ· ਦੇਹੀਹੋਵਗਖਾਕਪਵਣਉ
ਡਾਈਐ
ਉਪਾਰੀਐ੦ ਗੁ· ਉਤਪੰਨਕੀਤੀ
ਹੈ ਯ· ਸਭੁਸੈਦੇਦਾਤਾਰਜੇਤਉਪਾ
ਰੀਐ- ਜਿਤਨੀਉਪਾਈਸ੍ਰਿਸਟੀ
ਉਠਰੀਐ੦ ਦੇ· ਉਠਾਵਤੇਹੈ ਯ· ਹ
ਰਿਜਨਜਿਉਬਾਦਉਠਰੀਐ
ਉਢਲੀਆ੦ ਦੇ· ਓਢੇ, ਪਹਰੇ
ਯ· ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਉ
ਢਲੀਆ
ਉਤਰੀਐ੦ ਗੁ· ਤਰੀਦੀਹੈਮਾਯਾ
ਯ· ਗਾਖੜੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰ
ਉਤਰੀਐ- ਕਠਨਮਾਯਾਗੁਰੁਕੇ

ਉਪਦੇਸਸੇਤਰੀਤੀਹੈ।ਪੁਨਾਸੀ
ਤੋਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰੀਐ
ਉਪਾਈਐ੦ ਪੰ· ਉਤਪੰਨਕੀਤੀਹੈ
ਯ· ਤੂੰਜਾਣਹਿਜਿਨਉਪਾਈਐ
ਉਧਰੀਐ੦ ਗੁ· ਉਧਰਗਿਆ
ਉਤਪਤਿਆ੦ ਗੁ· ਉਤਪਤੀਕ
ਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਹਰਿਇਕੋਵਰਤੇ
ਇਕਾਇਕੋਉਤਪਤਿਆ
ਉਸਰਈਆ੦ ਗੁ· ਬਣਾਤੇਹੈਂ
ਯ· ਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੂਘਰਉ
ਸਰਈਆ
ਉਲਟਾਇਆ੦ ਗੁ· ਉਲਟੀਅ
ਰਥਾਤਬੁਰੀ ਯ· ਨਿਦਚਿਦਕਉ
ਬਹੁਤਉਮਾਹਿਓ ਬੂਝੀਉਲਟਾ
ਉਪਦੇਸਿਆ੦ ਦੇ· (ਇਆ
ਉਪਦੇਸਕੀਆ ਯ· ਗੁਰੁਪੂਰੇ
ਉਪਦੇਸਿਆ।ਪੂਰਨ ਜਿਹਾਬੇ
ਧਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨਰੇ
ਉਇ੦ ਦੇ· ਵਹੁ ਯ· ਉਇ (ਭਾਈ
ਸੁਖਨਿਧਾਨ
ਉਪਾਇ੦ ਪੰ· ਉਤਪੰਨਕਰਕੇਯ·

ਪਉਣ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ,
ਸਾਧਨ· ਯਤਨ ਯ· ਉਪਾਇ ਕਿਤੈਨ
ਉਪਾਈ ੦ ਦੇ· ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ | ਲਭਈ
ਯ· ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ
ਉਪਾਏ ੦ ਦੇ· ਉਤਪੰਨ ਕਰਕੇ ਯ· ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪ ਉਪਾਏ, ਉਤਪੰਨ
ਕੀਏ ਯ· ਗਾਵਨ ਰਤਨ ਉਪਾਏ
ਉਟਾਈ ੦ ਗੁ· ਓਟ ਯ· ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ
ਉਠਾਈ ੦ ਪੰ· ਚੁੱਕੀ ਯ· | ਉਟਾਈ
ਬੰਨ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ
ਘਤ, ਨਿਬੇੜਿ ਦੇਹੁ ਯ· ਸਭੁ ਲੇਖਾ
ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ
ਉਢਾਏ ੦ ਦੇ· ਪਹਿਰ ਲੀਏ ਯ· ਅ
ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਉਢਾਏ
ਉਮਕਾਈ ੦ ਦੇ· ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ· ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ
ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਮਨ ਨਰ
ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ
ਉਰਝਾਇ ੦ ਦੇ· ਉਲਝਾਵਾ ਪਾਇ
ਦੇਤੀ ਹੈ ਯ· ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰ
ਝਾਇ ਪਰੇਵੈ — ਮਾਇਆ ਫ

ਸਾਇ ਦੇਤੀ ਹੈ
ਉਤਾਰਈ ੦ ਦੇ· ਉਤਾਰ ਸਕਤਾ ਯ·
ਲਗਾ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਕੋਨ ਉਤਾਰਈ
ਉਲਟੀ ਭਈ ੦ ਗੁ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਸੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਅਨਾਤਮਾ ਵ
ਲੋਂ ਉਲਟੀ ਹੋਗਈ ਹੈ ਯ· ਸਤਿ
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ
ਉਤਵਤਾਏ ੦ ਗੁ· ਉਤਵਤੇ ਯ·
ਨਾ ਓਨਿ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨਾ ਸੰਜ
ਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ - ਬਿਨਾ
ਬਿਚਾਰ ਉਲਟੇ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਉ
ਤਵਤੇ ਕਹਾਵੇ ਹੈਂ
ਉਸ ੦ ਦੇ· ਉਸ ਕੋ ਯ· ਜੈਸਾ ਸੁਵਰ
ਨ ਤੈਸੀ ਉਸ ਮਾਟੀ, ਉਸ ਕੇ ਯ· ਉ
ਸ ਅੰਦਰ ਕੂੜ ਕੂੜੋ ਕਰ ਜਾਣੈ,
ਉਸ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਯ· ਅਸਗਾਅ
ਸ ਉਸਗਾ, ਤਿਸ ਯ· ਉਸ ਅ
ਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ
ਉਦਾਸ ੦ ਪੰ· ਵਿਰਕਤਤਾ ਯ· ਸੋ ਉ
ਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸ
ਉਦਾਸਾ ੦ ਦੇ· ਉਦਾਸੀਨ ਯ· ਆਪ

ਨਵੀਨੈਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭੁਏਉਦਾਸਾ
ਉਦਾਸੀ॰ ਦੇ· ਉਦਾਸੀਨ ਯ· ਮਨਮੁ
ਖਮੋਹਵਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗਉਦਾ
ਸੀਨਹੋਇ - ਵੈਰਾਗਸੇਉਦਾਸੀਨ
।ਅਰਥਾਤ ਵਿਰਕ੍ਤਨਹੀਹੋਤਾਪੁ
ਨ ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਘਰਏਕੋ
ਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ
ਉਲਾਸ॰ ਗੁ· ਅਨੰਦ ਯ· ਰਣਦੇ
ਖਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ, ਅਪ੍ਯਾਜ
ਉਰਸਾ॰ ਸੰ· ਚੰਦਨਰਗੜਨੇਕੀਸਿ
ਲਾ ਯ· ਨਾਮਤੇਲਾਉਰਸਾ ਯਹਭਾ
ਵਨਾਹੈਨਾਮਮੇਉਰਸੇਕੀ
ਉੜੀਸੇ॰ ਦੇ· ਉੜੀਸਾਕੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇ
ਯ· ਕਹਾਉੜੀਸੇਮਜਨਕੀਆਜ
ਰੀਨਾਥਕੇਮੰਦ੍ਰਵਾਲੇਦੇਸਕਾਨਾਮਉ
ੜੀਸਾਹੈ, ਉੜੀਸ ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਤੰਤ੍ਰ
ਉਪਾਸ॰ ਸੰ· ਉਪਾਸਨਾਕਰ ਯ· ਮਨ
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਉਪਾਸ
ਉਸਾਸ॰ ਦੇ· ਸ੍ਵਾਸ ਯ· ਚੋਟਸੁਹੇਲੀ
ਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ
ਉਸਾਸਾ॰ ਦੇ· ਊਰਧਸ੍ਵਾਸ ਯ· ਪੰਥ
ਨਿਹਾਰੇਕਾਮਣੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉ
ਸਾਸਾ
ਉਠਸੀ॰ ਪੰ· ਉਠੇਗਾ ਯ· ਹੋਰਭੀਉ
ਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ
ਉਪਹਾਸ॰ ਸੰ· ਹਸਣੇਕੇ ਯ· ਪ੍ਰਿਯ
ਬਚਨਉਪਹਾਸਕਹੇ
ਉਧਰਸਿ॰ ਦੇ· ਉਧਾਰਕਰੇਗਾ ਯ·
ਉਧਰਸਿਆਖੀਫੇਰ
ਉਤਰਸਿ॰ ਦੇ· ਉਤਰੇਂਗੇ ਯ· ਰਾਮ
ਨਾਮਕੀਗਤਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉ
ਤਰਸਿਪਾਰਾ
ਉਪਦੇਸ॰ ਸੰ· ਸਿਖ੍ਯਾ ਯ· ਗੁਰੁਕੇ
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕਜੋਰਹੇ।ਗੁਰਕੀਆ
ਗਿਆਮਨਮਾਹਿਸਹੇਇਤ੍ਯਾਦਿ,
ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀਕਰਾਵਨੇਵਾਲਾ
ਵਾਕ੍ਯ ਯ· ਉਠਇਸਨਾਨਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭਾਤੇ, ਹਿਤਕਾਕਥਨ ਯ· ਰਾਮ
ਸਿਮਰਰਾਮਸਿਮਰਇਹੈਤੇਰੈਕਾ
ਜੈਹੈ, ਮੰਤ੍ਰਕਾਕਥਨ ਯ· ਪੂਰੇਗੁ
ਰਕਾਸੁਨਉਪਦੇਸ, ਦੀਖ੍ਯਾ, ਸੰ
ਪ੍ਰਦਾਯ

ਉਪਦੇਸੀ॰ ਵੇ॰ ਨਾਨਾਭਾਂਤਕਾਉਪਦੇ ਸਦੇਨੇਵਾਲੇ ਯ॰ ਗਜਾਨੀਧਿਆਨੀ ਬਹੁਉਪਦੇਸੀ

ਉਪਦੇਸੈ॰ ਵੇ॰ ਮੰਤ੍ਰਕਾਕਥਨਕਰੇਹੈ ਯ॰ ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮਉਪ ਦੇਸੈ

ਉਹ॰ ਪੰ॰ ਵਹੁ, ਉਹੀ॰ ਵਹੀ

ਉਡਹੁ॰ ਵੇ॰ ਉਡਤੇ ਯ॰ ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ-ਹੇਮੇਰੇਪਾਪੋਤੁਮਮੇਰੇਮਨਸੇਉਡਤੇਕਿਉਨਹੀ

ਉਡਹਿ॰ ਵੇ॰ ਉਡਤੇ ਯ॰ ਉਡਹਿਤਾਬੇਗਲਬੇਗਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘ

ਉਤਾਹ॰ ਪੰ॰ ਓਤੀਹੀ ਯ॰ ਘਟੇ ਹੀ ਨਵਧੇਉਤਾਹ-ਚੌਰਾਸੀਹੀਭੋਗਨੀਪੜਰੀਜਾਦਾਕਮਨਹੀਹੋਵੇਗਾ, ਉਪਰ ਜੈਸੇਉਤਾਹਪ੍ਰੁਨਚੜੀ

ਉਗਾਹੀ॰ ਸਾਖ ਯ॰ ਵਢੀਲੈਕੇ ਹੈ ਦੇਨਉਗਾਹੀ, ਗਵਾਹੀਫ॰

ਉਛਾਹਿ॰ ਵੇ॰ ਉਤਸਾਹਜੇ ਯ॰ ਖੇਲਕੀਆਆਪਨੇਉਛਾਹਿਜੀ

ਉਲਾਹ॰ ਪੰ॰ ਲਹਿਗਏ ਯ॰ ਸਭੇ ਭੁਖਣੇਉਲਾਹ, ਉਤਾਰੀ ਯ॰ ਸਗਲੀਤਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ

ਉਗਾਹਿ॰ ਪੰ॰ ਦਬਾਇ ਯ॰ ਚਰਨਤਲੇਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓ, ਗਵਾਹ ਯ॰ ਸੇਦਰਗਾਹਿਉਗਾਹਾ, ਪ੍ਰੁਨਾ ਵਢੀਲੈਕੇਦੇਨਉਗਾਹੀ

ਉਰਹਿ॰ ਭੁ॰ ਰਿਦੇਸਾਥ ਯ॰ ਘਰਕੀਨਾਰਉਰਹਿਤਨਲਾਰੀ

ਉਠਹੁ॰ ਵੇ॰ ਉਠੋ ਯ॰ ਜਾਗੁਰਕਹੈ ਉਠਹੁਮੇਰੇਭਾਈਬਹਿਜਾਇਪ੍ਰੁਸਰਬਗਲਾਰੇ

ਉਠਾਹੀ॰ ਵੇ॰ ਉਤਪੰਨਹੋਤਾਹੈ ਯ॰ ਜਿਉਸਮਿਲੈਤਿਸਕੁਸਟਉਠਾਹੀ

ਉਮਾਹਾ॰ ਉਤਸਾਹਹੋਤਾਹੈ ਯ॰ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ, ਉਤਸਾਹਕਰੇਹੈ ਯ॰ ਜਉਦੇਖੋਛਿਦ੍ਰਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਹੈ

ਉਪਾਹਾ॰ ਵੇ॰ ਉਪਜਾਯਾ ਯ॰ ਪਿਛੈਵੇਤੈਜੰਤਉਪਾਹਾ ਪ੍ਰੁਨਾ ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਾਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾ

ਉਆਹਿ॰ ਵੇ॰ ਉਸਕੇ ਯ॰ ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨਉਬਰਨੋਹੋਊ, ਉਸੀਸੇ

ਯ. ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨ ਰਾਤੇ, ਉਸੀ
ਸਬਦ ਕੋ ਯ. ਉਤ ਉਆਹੂ ਕੋ ਦੇਰਿ
ਓ, ਉਸੀ ਮੇਂ ਯ. ਗਰਬ ਗਰਬ ਉ
ਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰਿਆ

ਉਸਹੀ ੦ ਦੇ. ਉਸੀ ਕੇ ਯ. ਨਾਦ ਹੇਤ
ਸਿਰ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਓ ਉਸਹੀ ਹੇ
ਤ ਬਿਦਾਰਾ, ਉਸ ਕੋ ਯ. ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਉਸਹੀ ਕੋ ਹੈ ਰੇ-ਹੰਕਾਰ ਕੋ

ਉਤਹੀ ੦ ਦੇ. ਉਸੀ ਯ. ਸਾਜਨ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ

ਉਨਹਾ ੦ ਦੇ. ਉਨਕੇ ਹੀ ਯ.
ਉਨਾਹਾ ਜੋਗ ਈ-ਉਨਕੇ ਜਪਣੇ
ਯੋਗ ਹੈ, ਉਨਕੋ ਹੀ ਯ. ਓਇ
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿਆਏ

ਉਚਰਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਚਾਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਸ
ਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ

ਉਚਰਹੁ ੦ ਦੇ. ਉਚਾਰਨ ਕਰੋ ਯ. ਉ
ਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਖ ਬਾਰੀ

ਉਚਰਹੀ ੦ ਦੇ. ਉਚਾਰਤੇ ਹੈਂ ਯ.
ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗ ਉਚਰਹੀ

ਉਦੋਸੀਹ ੦ ਭ੍ਰਾ. ਉਦੋਸਾਹ ਕੇ ਯ.
ਉਦੋਸੀਹ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ

ਉਦੋਸਾਹੈ ੦ ਪੰ. ਉਦੋਸਾਹ ਕੀ ਯ.
ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ

ਉਤਸਾਹ ੦ ਸੰ. ਖੁਸੀ

ਉਧਾਰਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਧਾਰਤਾ ਹੈ ਯ. ਕੁ
ਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ

ਉਧਰਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਧਰੇ ਹੈਂ
ਯ. ਉਧਰਹਿ ਆਪ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ

ਉਤਰਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਤਰੇਗਾ ਯ. ਅ
ਗਨਿ ਸਾਗਰ ਜਪ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ

ਉਪਜਾਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਤਪੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈ ਯ.
ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ

ਉਠਾਵਹਿ ੦ ਦੇ. ਉਠਾਵਤੀ ਹੈ ਯ.
ਮੁਚ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤ ਉਠ
ਵਹਿ ਭਾਰੋ, ਜੀਵ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕ
ਹਿਤਾ ਹੈ ਤੂ ਜੋ ਕੂੜ ਕਮਾਵਤੀ ਹੈ
ਸੋ ਬਡਾ ਭਾਰ ਉਠਾਤੀ ਹੈ

ਉਲਾਸਹ ੦ ਭ੍ਰਾ. ਉਤਸਾਹ ਕਰੇ ਹੈ
ਯ. ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤ ਉਲਾਸਹ,
ਪ੍ਰਨਾ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਾਮ ਉਲਾ
ਸਹ-ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕਾ ਉਤਸਾਹ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਉਲਾਮਹ ੦ ਦੇ. ਉਪਾਲੰਭ

ਊਪਦ੍ਵਹ੦ ਭੁ· ਚੀਜਕੇਸੁਭਾਵਕਾਬ
ਦਲਜਾਨਾ ਯ· ਮਿਟੈਊਪਦ੍ਵਹਮਨ

ਊਮਰਾਵ੍ਹ੦ ਦੇ· ਅਮੀਰੋਆ ਤੇਬੈਰ
ਗੇਯ· ਊਮਰਾਵ੍ਹੁਆਰੋਬ੍ਜੇਰਾ

ਊਗਵਣਹੁ੦ ਪੰ· ਸੂਰਜਕੇਉਦੇਥਾ
ਨਤੇ ਯ· ਊਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣ
ਹੁ ਉਦਯਸ੍ਥਾਨ ਸੰ·

ਊਆਕੀ੦ ਦੇ· ਊਸਕੀ ਯ· ਊਆਕੀ
ਡ੍ਰਾਮਿਟਤਾਬਿਨਸਾਹੀ

ਊਚਕਾ੦ ਪੰ· ਠਗ ਉਠਾਈਗੀਰਾ
ਯ· ਹਰਿਧਨਕਊਊਚਕਾਨੇੜ੍ਹਿਨ
ਆਵਈ

ਊਚਕ੦ ਦੇ· ਊਠ ਯ· ਲਿਵਲਾਗਾ
ਹੀਹੈਊਚਕਨਕਬਹੂਜਾਈ

ਊਦਕ੦ ਸੰ· ਜਲ ਯ· ਨਿਰਮਲਊ
ਦਕਗੋਬਿੰਦਕਾਲਮ

ਊਮਕ੦ ਦੇ· ਉਤਸਾਹ ਯ· ਊਮਕਹੀ
ਓਤਰਸਨਾ

ਊਸਕਾ੦ ਦੇ· ਉਸਪੁਰਖਕਾ ਯ· ਬਹੁ
ਰਊਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸਨਹੋਵੈ, ਊਸੀ
ਕਾ ਯ· ਸਭਕਿਛੁਊਸਕਾਓਹਕਰ
ਨੇਹਾਰ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀ ਯ· ਤੈਸੋਹੀ
ਏਹਖੇਲਖਸਮਕਾਜਿਊ ਊਸਕੀਵ
ਡਿਆਈ ਜੈਸੇ ਸਿਫਤਬਡੀਹੈ ਤੈ
ਸੇਹੀਖੇਲਬਣ੍ਯਾਹੈ

ਊਪਾਇਕੈ੦ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਕਰਕੈ ਯ·
ਨਾਨਕਜੀਅਊਪਾਇਕੈ

ਊਭਸੁਕ੦ ਪੰ· ਖੜ੍ਹਸੁਕਬ੍ਰਿਛਤੁਲ੍ਯ
ਨਿਕੰਮੇ ਯ· ਭ੍ਰਮਭੂਲੇਬਹੁਊਭਸੁ
ਕਕਹੀਏ

ਉਤਮਸਲੋਕ੦ ਸੰ· ਪਵਿਤ੍ਰਯਸਵਾ
ਲਾਹਰਿ, ਉਤਮਛੰਦ ਯ· ਉਤਮ
ਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ ਉਤਮਲੋ

ਊਮਗ੦ ਗੁ· ਉਤਸਾਹ ਯ· ਕ ਸੰ·
ਆਸਾਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਊ
ਮਗਹੀਓਤਰਸਨਾ ਉਤਸਾਹ ਕ
ਰਤਾ ਹੀਆ ਤਰਸਤਾਹੈ

ਊਤੰਗੀ੦ ਦੇ· ਊਚੇਪਯੋਧਰੋਵਾਲੀ
ਯ· ਊਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀ, ਉੱਤੁੰਗ ਸੰ·

ਊਲਟੀਗੰਗਾ੦ ਵਾ· ਊਲਟਾਇਕੇਬ੍ਰਿ
ਤਿਵਾ ਊਲਟਾਇਕੇ ਪਵਨ ਯ· ਊ
ਲਟੀਗੰਗਾਜਮਨਮਿਲਾਵਊ

ਉਦਰਸੰਜੋਗੀ॰ ਵ· ਦੇਹਉਦਰਸੰ
ਬੰਧਵਾਲੀ ਯ· ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਗ
੍ਰੰਦਸਦੁਆਰ, ਗ੍ਰੰਦੇਹਦਸਦ੍ਵਾ
ਰੋਵਾਲਾਉਦਰਕੇਸੰਜੋਗਵਾਲਾਹੈ
ਉਘਾ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਗਟ, ਜਾਹਰ ਯ· ਪੰ
ਚਾਵਿਚਉਘਾਕਰਦਿਖਾਲਿਆ
ਉਲਾਪੀ॰ ਪੰ· ਊਪਰਸੇਲਖਕੇਯ·
ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤ
ਉਲਾਪੀਜਾਇ
ਉਚ॰ ਦੇ· ਊਚੀ ਯ· ਤਿਨਕਉਪਦ
ਵੀਉਚਭਈ
ਉਚਾ॰ ਦੇ· ਅਕਾਸ ਯ· ਘਰਉਚਾ
ਨਿਰਣਉ, ਬਦੋਲੋਂਕੇਘਰਅਕਾ
ਸਕਾਨਿਰਨੇਕਰੋਹੈਜੋਅਕਾਸਸ
ਜਲਾਦਿਖਾਈਪੜਤੈਹੈ ਤੈਸੇਜਾਧਨ
ਭੂਪਮੀਡੋਵਾਲੇਪਰਮਾਤਮਘਰ
ਕਾਨਿਰਣਾਕਰੇਹੈ ਜੋਅਬਹਮਪੈ
ਪਰਮਾਤਮਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ
ਉਂਛ॰ ਸੰ· ਸਿਲਾਬ੍ਰਿਤੀ
ਉਰਛੇ॰ ਭੁ· ਰਿਦੇਬੀਚ ਯ· ਧਾਰਿ
ਓਹਰਿਉਰਛੇ

ਉਜੂ॰ ਦੇ· ਹਥਪੈਰਮੁਖਧੋਣਾ ਯ· ਕਿ
ਆਉਜੂਪਾਕਕੀਆਮੂਹਧੋਇਆ
ਉਰੋਜ॰ ਸੰ· ਥਣ ਵਜੂਫ·
ਉਪਜੈ॰ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਹੋਵੈਹੈ ਯ· ਚ
ਉਥੇਪਹਰਸਬਾਹਕੇਸੁਰਤਿਆ
ਉਪਜੈਚਾਉ, ਉਤਪੰਨਹੋਈ ਯ·
ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਾਣੇ, ਉਤ
ਪੰਨਹੋਕਰ ਯ· ਨਿੰਦਕਮੂਆਉਪ
ਜਬਡਤਾਪ, ਉਤਪੰਨਹੋਏ ਯ· ਡ
ਭਾਡਰਉਪਜੇਭੁਰਜਾਈ ਈਸੁਰ
ਕਾਭਯਉਤਪੰਨਹੋਏ ਜੋਮੈਕਾਡਰ
ਜਾਤਾਰਹੈਹੈ
ਉਪਰਜਾ॰ ਗੁ· ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ
ਯ· ਆਪਨਭੂਪਆਪਹੀਉਪਰ
ਉਤਭੁਜ॰ ਦੇ· ਊਰਧਕੋਭੇਦ ਜਾ
ਨਕਰਨਿਕਸੇਲਤਾਬਿਰਛਾਦਿ
ਯ· ਉਤਭੁਜਚਲਤਆਪਕਰਦੇ
ਖੇ-ਉਤਭੁਜਜੇਰਜਾਦਿਅਪਨੇ
ਚਰਿਤ੍ਰੋਕੋਰਚਕਰਆਪਹੀਦੇਖੈ
ਹੈ ਉਦ੍ਭਿੱਜ ਸੰ·
ਉਰਝ॰ ਪੰ· ਮਿਲ ਯ· ਉਰਝਰਹਿ

ਓਸਭੁਸੰਗ, ਉਲਝਗਏ ਯ. ਉ
ਰਝਪਰੇਜੋਛੋਡਛਡਾਨ ਉਨਵਿ
ਖੋਜੇਮੇਉਰਝਰਹੇਜੋਆਪਛੋਡਕੇ
ਔਰੋਂਸੇਛੁਡਾਨੇਥੇ

ਉਰਝੇ॰ਪੰ. ਲਪੇਟੇਗਏ ਯ. ਤਿਨ
ਹੀਮਾਹਿਅਟਕੇਜੋਉਰਝੇ

ਉਰਝੀ॰ਪੰ. ਅਤਿਸੈਪ੍ਰੀਤਿਵਾਨ
ਭਈ ਯ. ਜੈਸੀਤਰਨਿਭਤਾਰਉ
ਰਝੀਪਿਰਹਿਸਿਵੈ, ਵਿਖਿਓਮੇਲੀ
ਪਟਹੋਰਹੀਹੈ ਯ. ਉਰਝੀਤਾਣੀਕ
ਛਨਬਸਾਇ, ਦੇਹਤਾਣੀਵਿਸੋਜੇ
ਮੇਲੀਪਟਹੋਰਹੀਹੈ

ਉਸਟ॰ਦੇ. ਊਟਪਸੂ ਯ. ਤੂਰੇਉਸ
ਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ ਮਿਲਹੇ

ਉਲਟੀ॰ਦੇ. ਉਲਟਗਈਬ੍ਰਿ ਹੈ
ਤੀਯ. ਸਤਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀ
ਭਈ, ਪੰ. ਵਮਨ, ਉਲਟਾਇਕੇ
ਯ. ਉਲਟੋਪਵਨਫਿਰਾਵਉ, ਉ
ਲਟਕੇ ਯ. ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇ

ਉਲਟਾ॰ਦੇ. ਔਧਾ, ਪੁੱਠਾ, ਸੇਵਕ
ਅਪਨੇਸੁਭਾਵਸੇਬਦਲਾਹੂਆ,
ਉਲਟਾਇਕੇ ਯ. ਮਨੂਆਉਲਟ
ਸੁੰਨਮਹਿਗਹੈ, ਬ੍ਰਿਤੀਹਟਕੇਜੀ
ਧੀਭਈ ਯ. ਉਲਟਭਈਜੀਵਤ
ਮਰਜਾਗਿਆ

ਉਬਟ॰ਦੇ. ਮਾਰਗਸੇਕਿਨਾਰੇਉਦ
ਬਾਟ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕਾਬਿਗੜ੍ਹਕਰਉ
ਬਟਹੋਗਯਾਹੈ ਯ. ਉਬਟਚਲੰਤੇ
ਇਹਪਦਪਾਇਆ, ਮਾਰਗਸੇਕਿ
ਨਾਰੇ ਅਰਥਾਤ ਅਮਾਰਗਚਲਤਿ
ਓਨੇਹਮਨੇਭਾਗਸੇਐਸਾਅਨੰਦ
ਕਾਸਥਾਨਪਾਇਆਹੈ ਜਿਸਕਰਹ
ਮਐਸੇਆਨੰਦਹੂਏਹੈਂ ਜੈਸੇਖੋਟ.
ਪਿਆਲੇਕੀਖੁਮਾਰੀਮਸਤੀਵਾਲੇ
ਹੋਵਤੇਹੈਂ ਸੰਜੋਗ ਕੇਟੇਪਕੀਪਿਆ
ਲੇਮੇਲਖਣਾਕਰਪਿਆਲਾਅ
ਰਥਕੀਆ

ਉਰਕਟ॰ਦੇ. ਰਿਦੇਆਦਿਅੰਗੋਕੇ
ਕਟਕੇ ਯ. ਇਕਤਪਤਰਭਰਉਰ
ਕਟਕੁਰਕੁਟ, ਵਾਮਮਤੀਲੋਗਮੁ
ਰਗੇਆਦਿਜੀਵੋਕੇਅੰਗਕਟਭ
ਵਉਨਕਾਮਾਸਲੇਪੂਜਾਸਮੇਏਕਪਾ

ਝਮੇਰਖੇਹੈ ਦੂਸਰੇਮੈ ਪਾਨੀਸਰਾਬ
ਉਠ॰ ਦੇ· ਉਠਕੇਯ· ਉਠਵੈ | ਰਖੇਹੈ
ਵਵਟਾਉਕ੍ਰਿਆ ਪੁਨ ਨਾਲਕਉ
ਠੀਚਲਿਆ, ਲਕਬੰਨਕੇ ਯ·
ਇਹਬਿਧਸੁਣਕੇਜਾਟੋਰੇਉਠਭ
ਗਤੀਲਾਗਾ, ਪਰਜੂਲਤਹੂਈ
ਯ· ਜਲਮਾਹਿਅਗਨਉਠੀਅਧ
ਕਾਇ, ਉਠਖੜੋਹੋਯ· ਖੁਲੀਗੰਠ
ਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆ
ਉਪਠੀ॰ ਦੇ· ਉਲਟੀਯ· ਨਜ਼ਰ
ਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁ
ਉਪਕੰਠ॰ ਸੰ· ਕੰਠਸਾ | ਕਰਾਇਦਾ
ਬਜਿਲਾ, ਸਮੀਪ, ਯ· ਨਦੀਉਪ
ਉਡ॰ ਦੇ· ਉਡਕੇਯ· ਉਡਉਡ | ਕੰਠ
ਰਾਵਾਛਾਟੇਪਾਇ, ਪੁਨ ਉਡੇਉ
ਡਆਵੈਸੈਕੋਸਾ
ਉਡੈ॰ ਦੇ· ਉਡਤੀਹੈਯ· ਹਰਿਨਾਮ
ਨਉਚਰਹਿਸਾਧਸੰਗਤੈਤਨਉ
ਡੈਖੇਹ, ਪੁਨ ਉਡੈਨਹੀਸਾਪਛੈਨ
ਕੰਧ - ਚਲਤਾਨਹੀਮਨ
ਉਮੜ॰ ਦੇ· ਚੜ੍ਹਕੇਯ· ਜੈਸੇਉਮੜ

ਉਮੜਘਟਘਨਕੀਘਨੇਰੀ
ਉਡੀਣੀ॰ ਪੰ· ਉਡੀਕਤੀਨੇਯ· ਮ
ਨਆਸਉਡੀਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਦੂ
ਇਨੈਨਜੁਤੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਕੀਆਸਹੈ
ਤਿਸਕਰਉਡੀਕਤੀਨੇਮੇਨੇਬੁਧਿ
ਭੂਪੀਨੇੜਪਤੀਓਰਜੇਡਰਖੇਹੈਂ;
ਉਦਾਸੀਨ
ਉਪਾੜਣ॰ ਪੰ· ਪੱਟਣੇਵਾਲੇਯ·
ਬਿਆਧਉਪਾੜਣਸੰਤਉਤਪਾਟ
ਉਪਰਣ॰ ਦੇ· ਉਧਰਣਾਹੋ | ਨਸੰ·
ਤਾਹੈਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜੇਯ· ਉਧਰਣਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਪੁਨ ਉਧਰਣੈਨੈਨਨੰਦਨੀ
ਉਪਾਵਣ॰ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਕਰਨੇਵਾ
ਲਾਯ· ਆਪਉਪਾਵਣਹਾਰਆ
ਪੇਹੀਮਾਰਦਾ
ਉਪਾਵਣੀ॰ ਦੇ· ਉਤਪੰਨਕਰੀਯ·
ਬਹੁਬਹੁਬਿਧਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ
ਉਧਾਰਣ॰ ਦੇ· ਉਧਾਰਕਰਣੇਵਾਲ
ਯ· ਪਤਤਉਧਾਰਣਭੈਹਰਣ,
ਕਲਿਆਨਕਰਨੇਵਾਸਤੇਯ· ਸੇ
ਸਹਿਜਸੁਹੇਲੇਬਿਣਹਿਅਮੋਲੇ

ਜਗਤਉਧਾਰਣਆਏਪੁਨਾਸ
ਭੁਲੋਕਉਧਾਰਣਅਰਥ
ਉਪੇਤਾਣਾ॰ ਪੰ·ਪੋ· ਨੰਗਾ ਯ·ਪਗ
ਉਪੇਤਾਣਾ ਉਪਾਨਤਹੀਨ ਸੰ·
ਉਚਰਣੈ॰ ਦੇ· ਉਚਾਰਣ ਯ·ਉਚ
ਰਣੈਨਾਮਕੀਰਤਨਹ
ਉਧਰਣੈ॰ ਦੇ· ਉਧਾਰਕਰਣਾ ਯ·
ਉਧਰਣੈਸਰਬਜੀਅਕਹ
ਉਵਟਣ॰ ਦੇ· ਦੂਧਕਨ੍ਹਲੇਸਮੇਜ
ਲਨ ਯ· ਉਵਟਣਆਪੇਖਵੇਦੂ
ਉਗ੍ਰਸੈਣ॰ ਦੇ· ਕੰਸਕਾਪਿਤਾ ਧਕੇ
ਯ· ਨਾਮਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਗ੍ਯਾਤਿ
ਪਾਈ, ਪੁਨ ਉਗ੍ਰਸੈਣਕੋਰਾਜ
ਅਭੈਭਗਤਹਜਨ, ਉਗ੍ਰਸੇਨ
ਵਾਲਾਰਾਜਾ ਉਗ੍ਰਸੇਨ ਨਾਮਕਅ
ਰਥਹੈ ਉਗ੍ਰਸੇਨ ਸੰ·
ਉਤ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ, ਸੰਦੇਹ, ਬਹੁਤ, ਊ
ਰਧ, ਬਿਤਰਕ, ਅਲਪ, ਨਿਸ
ਚੇ, ਨਿੰਦਾ, ਸਮੁਚਯ, ਅਤਨੁਕ੍ਰੀ
ਰੂਪਕ੍ਰਿਯਾ, ਦੇ· ਪਰਲੋਕਕੀ ਯ·
ਇਤਉਤਕੀਓਹਜੋਸ੍ਰੀਜਾਨੇ, ਉਸ

ਤਰਫ ਯ· ਉਤਤਾਕੇਉਤਤੇਉਤ
ਪੇਖੇਆਵੇਲੋਭੀਫੇਰ
ਉਤੇ॰ ਪੰ· ਊਪਰ, ਪੇ
ਉਕਤਿ॰ ਦੇ· ਬਚਨੋਕੀਚਤੁਰਾਈ
ਯ· ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀ
ਤਿਆਗ ਨੀਤੀਆਦਿਕਬਚਨੋ
ਕੀਚਤੁਰਾਈਆਂ, ਬਚਨਰੂਪਅ
ਰਥਾਨੁਸਾਰ ਯ· ਅਪਨੀਉਕਤਿ
ਖੁਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿ
ਖਿਲਾਵੈਵਹੁਪ੍ਰਭੋਜ੍ਰਕੀਆਗ੍ਯਾ
ਵੇਦਹੈਂ ਉਕ੍ਰੂਰ ਹਰਿਆਗ੍ਯਾਹੋਏਵੇ
ਦ ਜਹਾਸ੍ਰੁਤੀਸਿਮ੍ਰਿਤੀਅਮੇਵਾਕੇ
ਲਿਖਾਹੈ ਤਹਾਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕੇਸ੍ਰੁਤੀਕੀ
ਛਾਯਾਮਾਨਕੇਅਪਨੀਆਗ੍ਯਾਲਿ
ਖਾਹੈ ਕਿਉਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤੀਓਮੇਵਹੀ
ਆਗ੍ਯਾਰਿਖੀਓਨੇਪ੍ਰਗਟਕਰੀਹੈ
ਜੋਵੇਦਮੇਲਿਖੀਵਾਅਭਿਪ੍ਰਾਯਸੇ
ਰਖੀਗਈਹੈ ਵੇਦਪ੍ਰਤਿਕੂਲਸਿਮ੍ਰਿ
ਤੀਓਕੇਮਾਨਣੇਕਾਨਿਖੇਧਹੈ ਮਨੂਮੇ
ਯਾਤੇਵਹੁਆਗ੍ਯਾਪਦਸੰਗ੍ਰਹਣ
ਯੋਗ੍ਯਨਹੀ, ਵੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤੀਰੂਪ

ਬਚਨ, ਬਚਨਮਾਤ੍ਰ

ਉਦੋਤ੦ ਗੁ॰ ਉਦੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ॰ ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੀ- ਸੂਰਜਕੇਉਦੇਹੋਅਸਤਭਇਆ ਯ॰ ਅਸਤਉਦੋਤਭਇਆਊਠਚਲੇ - ਸੂਰਜਕੇਅਸਤਭੁਯਾ ਜੈਸੇਪਖੀਆਪਨੇਥਾਨੇਮੇਜਾਵੇਹੈ ਤੈਸੇਜੀਵਦੇਹਕੇਅਸਤਸਮੇਵਾਸਨਾਨੁਸਾਰਆਨਜਨਮੇਮੇਜਾਵੇਹੈ

ਊਮਤ੦ ਅ॰ ਨਿਜਸੰਪ੍ਰਦਾਯਕੇਲੋਕ ਯ॰ ਦਰਸੇਵੇਊਮਤਖੜੀਪੁਨ ਸਭਊਮਤਵੇਖੇ

ਊਪਾਤ੦ ਗੁ॰ ਉਤਪਤੀ ਯ॰ ਅਨਿਕਪਰਲਊਆਨਿਕਊਪਾਤ

ਊਪਾਤੀ੦ ਗੁ॰ ਉਤਪੰਨਕੀਤੀ ਯ॰ ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖਅਗਮਹੈਆਪਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਊਪਾਤੀ

ਊਭਤੇ੦ ਦੇ॰ ਉਡਣੇਵਾਲੇਕੋ ਯ॰ ਊਭਤੇਕੋਊਭਤਾਮਿਲੇ

ਊਨਤੇ੦ ਦੇ॰ ਊਨਹੂਸੇ ਯ॰ ਊਨਤੇਦੂਗਲਾਵਿਛੜੀਊਨਮਾਇਆ ਪੁਨਾ ਊਨਤੇਰਾਖੇਬਾਪਨਮਾਈਊਨਜ

ਊਸਤੇ੦ ਦੇ॰ ਪੂਰਬਨਾਸਹੋਗ ਮਾਂਤੇਏਪਦਾਰਥੋਤੇ ਯ॰ ਊਸਤੇਚੋਗੁਨ ਕਰੇਨਿਹਾਲ

ਊਚਿਤ੦ ਸੰ॰ ਯੋਗ੍ਯ ਯ॰ ਉਦਾਰ ਊਚਿਤਦਾਰਦਹਰਨ- ਗੁਰੂਉਦਾਰਹੈਂਯਾਤੇਯੋਗਮਹੈਂਦਾਰਿਦ੍ਰ

ਊਆਤੇ੦ ਗੁ॰ ਊਸਤੇ ਹਰਨੇਕੇ ਯ॰ ਊਆਤੇਊਭਮਗਨੇਚੰਡਾਲਾ

ਊਦੰਤ੦ ਸੰ॰ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਯ॰ ਸੁਖਸਾਗਰਪਾਇਓਊਦੰਤ- ਸੁਖਕੇਸਾਗਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਪਾਇਆਹੈਬ੍ਰਿਤਾਂਤ

ਊਨੇਤ੦ ਪੰ॰ ਜਨੇਊ ਯ॰ ਭਦਣਊਤਣੇਤਕਰਾਇਓ- ਊਪਵੀਤ ਸੰ॰

ਊਚਰੰਤਿ੦ ਸੰ॰ ਉਚਾਰਨਕਰਨੇਸੇ ਯ॰ ਊਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚ੍ਯਤੇ- ਭਗਤਬਾਰਬਾਰਨਾਮਕੇਉਚਾਰਤਾਸਰਬਪਾਪੋਸੇਛੂਟਤਾਹੈ

ਊਬਰਤ੦ ਗੁ॰ ਕਸ਼੍ਟਸੇਬਚਨੇਹੇਤਾ

ਹੈ ਯ. ਉਬਰਤਭਾਜਾਰਾਅਕੀਸ
ਉਝਰਤ ॰ ਗੁ. ਦੂਰਹੋਤੇ ਯ. ਰਣੀ
ਖਿਨਪਲਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝਰ
ਉਨਮੱਤ ॰ ਸੰ. ਬਾਵਲੇਹੂਏ ਤੁਨਹੀ
ਯ. ਉਨਮਤਕਾਮਮਹਾਬਿਖਭੂਲੇ
ਉਤਪੱਤਿ ॰ ਸੰ. ਜਨਮ, ਪੈਦਾਇਸ
ਯ. ਤਿਸਪ੍ਰਭੁਤੇਸਗਲੀਉਤਪੱਤ
ਉਤਪੱਤੀਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰੋਨੇਦੋਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੀਮਾਨੀਹੈ ਏਕ ਗੁਪਤਰਹੀਵਸ
ਤੁਕਾਨਿਮਿਤ੍ਰਕਾਰਣੋਕੇਸੰਬੰਧਸੇ
ਉਪਾਦਾਨਮੇਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਦੂਜਾ
ਉਪਾਦਾਨਮੇਅਸਤਰਹੇਕਾਰਯ
ਕਾਨਿਮਿਤਕਾਰਣੋਕੇਸੰਬੰਧਸੇਸ
ਤੁਹੋਨਾ ਪਹਲਾਮਤ ਸਾਂਖਪਾਤੰਜ
ਲ ਬੇਦਾਂਤ ਮੀਮਾਂਸਾ ਚਾਰਸਾਸਤ੍ਰੋ
ਕਾਹੈ ਦੂਜਾਮਤ ਨ੍ਯਾਯ ਬੈਸੇਖਕ
ਦੋਸਾਸਤ੍ਰੋਕਾਹੈ ਯੇਦੋਨੋਉਤਪਤੀ
ਸੇਪੂਰਬਕਾਰਣੋਮੇਕਾਰਯਕੋਅ
ਸਤਮਾਨਨੇਸੇਅਸਤਕਾਰਯਵਾ
ਦੀਕਹਾਵੈਹੈਂ ਚਾਰੋਸਾਸਤ੍ਰੋਵਾਲੇ
ਉਤਪਤੀਸੇਪੂਰਬਹੀਕਾਰਣੋਮੇ

ਕਾਰਜਕੋਸਤਮਾਨਨੇਸੇਸਤਕਾਰ
ਯਵਾਦੀਕਹਾਵੈਹੈਂ ਵੇਦਵਿਖੇਭੀ
ਉਤਪੱਤੀਸੇਪੂਰਬਕਾਰਣਮੇਕਾ
ਰਯਸਤਮਾਨਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਭੀਆ
ਪਸਤਸਤਸਭਧਾਰੀ ਐਸੇਉਤ
ਪਤੀਸੇਪੂਰਬਪਰਮਾਤਮਾਮੇਸਭ
ਕਾਰਯੋਕੋਸਤਕਹੇਹੈਂ ਯਾਤੇਗੁਰ
ਮਤਮੇਕਾਰਯਸਤਵਾਦਕਾਅੰ
ਗੀਕਾਰਹੈ ਅਸਤਵਾਦਕਾਅੰ
ਗੀਕਾਰਨਹੀ ਅਸਤਕਾਰਯਵਾ
ਦਮੇਦੋਖਭੀਹੈ ਜੇਕਰਉਤਪੱਤੀਸੇ
ਪੂਰਬ ਅਸਤ ਅਰਥਾਤਨਾਰਹੇਕ
ਰਯਕੀਉਤਪਤੀਹੋਵੈ ਤਬ ਬਾਲੂ
ਮੇਨਾਰਹੇ ਤੇਲਕੀਬਾਲੂਸੇਉਤਪੱ
ਤੀਹੋਨੀਚਾਹੀਏ ਹੋਤੀਕਬੀਨਹੀ
ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਉਤਪਤੀਸੇਪਹਲੇਰ
ਹੇਤੇਲਕੀਹੀ ਕੋਲ੍ਹੂਆਦਿਕਨਿਮਿ
ਤਕਾਰਣੋਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਤਿਲੋਸੇਉ
ਤਪਤੀਹੋਵੈਹੈ ਤੈਸੇਉਤਪਤੀਸੇਪੂ
ਰਬਅਪਨੇਅਪਨੇਉਪਾਦਾਨੋਮੇ
ਛਿਪੇਰਹੇਜੋਕਾਜਾਹਰਹੋਨਾਅਰ

ਬਾਤਗੁਪਤਰਹੇਕਾਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ
ਭੂਪਉਤਪਤੀਹੋਵੈਹੈ ਯਾਤੇ ਸਤਕ
ਰਯਵਾਦਮਤਪੂਰਾਨਿਰਵੋਖਹੈ
ਉਤਪਾਤ॰ ਸੰ· ਕਾਹੂਰੀਤਿਕੀਬੁਰਾ
ਈਸੂਚਨਹੇਤ ਵਸਤੂਕੇਸ੍ਵਭਾਵਕ
ਬਦਲਜਾਨਾ ਜੈਸੇ ਰਾਤਿਸਮੇਇੰ
ਦ੍ਰਧਨਖਦਿਖਾਈਦੇਨਾ ਉਤਪਾ
ਤਭੌਮ੧ ਦਿਬ੍ਯ੨ ਅੰਤਰਿਖ੍ਯ੩
ਭੇਦਸੇਤੀਨਭਾਂਤਕੇਹੋਤੇਹੈ ਤੀਨੋ
ਮੈਜੋਭੂਮੀਮੇਰਹਨੇਵਾਲੀਚੀਜੋਕੇ
ਸ੍ਵਭਾਵਕਾਵਿਪਰੀਤਹੋਜਾਨਾਹੈ ਸੋ
ਭੌਮਹੈ ਜੈਸੇਭੂਚਾਲਹੋਨਾਜੰਗਲੋ
ਮੇਰਹਨੇਵਾਲੇਜੀਵੋਕਾਅਕਸਮਾ
ਤਗ੍ਰਾਮੋਮੇਆਜਾਨਾ ਅਗਨਿਬਿ
ਨਾਜਲਹੀਨਪ੍ਰਿਥਵੀਸੇਧੂਆਨਿ
ਕਸਨਾਦਿਕਭੌਮਹੈਂ ਸੂਰਯਮੇਛਿ
ਦ੍ਰਭਨਾਹੋਨੇ ਚੰਦਹਰਾਭਨਾਹੋਨਾ
ਕੇਤੂਓਕਾਉਦਯਹੋਨਾ ਯੇ ਦਿਬ੍ਯ
ਉਤਪਾਤਹੈਂ ਰਾਤਕੋਇੰਦ੍ਰਧਨਖਪ
ੜਨਾ ਗਗਨਮੇ ਅਵਾਜ ਹੋਨੀ ਉ
ਲਕਾਪਾਤਹੋਨਾ ਯੇ ਅੰਤਰਿਖ੍ਯ
ਗਬਾਤਆਕਾਸਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀਕੇਮਧ੍ਯ
ਮੇਹੋਨੇਵਾਲੇਉਤਪਾਤਹੈਂ
ਉਲ੍ਕਾਪਾਤ॰ ਸੰ· ਚਵਾਤੀਓਕਾਗਿ
ਰਨਾ ਉਪਦ੍ਰਵਸੂਚਨਹੇਤਆਕਾ
ਸਮੇਤਾਰੇ ਬਿਜਲੀ ਪਥਰ ਗਿਰਾ
ਕਰਤੇਹੈਂ ਤਿਨਮੇਤਾਰੇਗਿਰਨਕਾ
ਨਾਮਉਲ੍ਕਾਪਾਤਹੈ
ਉਸਤਤਿ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਸਿਫਤ
ਯ· ਉਸਤਤਿਮਨਮਾਹਿਕਰਨਿ
ਰੰਕਾਰ ॥
ਉਪਪਾਤਿ॰ ਸੰ· ਯਾਰ
ਉਪਪੱਤਿ॰ ਸੰ· ਉਕ੍ਤਿਯੁਕ੍ਤਿਸੇਕਾਹੂ
ਵਸਤੂਕਾਸਿਧਕਰਨਾ ਉਕ੍ਤਿ ਯੁ
ਕ੍ਤੀਜਿਸ੍ਮ੍ਰਿਤੀਆਦਿਕਪ੍ਰਮਾਣੋ
ਸੇਯੁਕ੍ਤੀਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤੋਸੇਕਥਨਕਰ
ਉਪਸੱਤਿ॰ ਸੰ· ਸਮੀਪਜਾ | ਨਾ
ਉਲਟਤ॰ ਦੇ· ਉਲਟਤੀਪ | ਨਾ
ਵਨਨੇਭਾਵਅਪਾਨਵਾਯੂਨੇਯ·
ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟਭੇਦੇ
ਉਚਾਪਤ॰ ਪੰ· ਦੁਕਾਨਸੇਕਰਜਾ
ਉਠਾਨਾ ਯ· ਦੇਤਉਚਾਪਤਲੇਖਾ

ਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ
ਉਗਵਣੁ ॰ ਦੇ· ਉਗਤੇ, ਉਦੇਹੋਤੇ
ਯ· ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹਣੀਦੇਸਹ
ਉਗਵਣੁਸੂਰ - ਮੰਦਰਮੰਦਰਮੋਹੁ
ਦਨਤੁਲਅਊਚੀਅਵਾਜਦੇਵੇਂਗਾ
ਚੜ੍ਹਤੇਸੂਰਜਕੇ ਭਾਵ ਆਤੇਮੌਤ
ਉਤਪਾਤੀ ॰ ਗੁ· ਉਤਪਤੀਯ· ਕੇ
ੴਅੰਕਾਰਉਤਪਾਤੀ, ਸੰ· ਉਤਪਾ
ਤਵਾਲੀਵਸਤੂ
ਉਤੋਪੋਤੁ ॰ ਦੇ· ਤਾਣਾਪੇਟਾ ਓਤਪੋਤ
ਉਤਵੱਤਾ ॰ ਪੰ· ਮਾ· ਅਵੇੜਾ, ਸੰ·
ਕੱਥਾ, ਉਲਟਾ ਅਰਥਾਤਬਿਪਰੀ
ਤਸੁਭਾਵਵਾਲਾ
ਉਮਕਤ ॰ ਗੁ· ਉਤਸਾਹਸੇਯ· ਮਨ
ਘਨੈਭੂਮੈਬਨੈਉਮਕਤਰਸਚਾਲੇ
ਉਤਹੀਤੇ ॰ ਵਾ· ਬਿਸ੍ਵਾਸੇਹੀਆਏ
ਕੇਯ· ਬਿਸ੍ਵਾਕੀਏਭਏਉਤਹੀਤੇ
ਉਤਹੀਮਾਹਸਮਾਹੀ
ਉਪਤਿਸ੍ਰਤੇ ॰ ਸੰ· ਸਮੀਪਖੜਾਹੋਵੇ
ਯ· ਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇਉਪਤਿ
ਸ੍ਰਤੇ ਜੇਕਰਨਿੰਦਾਕਰਨੇਵਾਲਾਸ

ਤੂਸਸੜਧਾਰੀਹੋਸਮੀਪਆਰਨੇਕੇ
ਖੜਾਹੋਵੇ ਤੌਭੀਸੰਤਜਨਰੋਜਨਹੀ
ਉਪਰਜਤੇ ॰ ਗੁ· ਉਤਪੰਨਹੋ ਹੋਤੇ
ਤੀਯ· ਕਦਾਚਿਕਰਣਾਨਾਉਪਰ
ਉਸਨਸੀਤ ॰ ਵਾ· ਸਰਦੀਗਰ ਜਤੇ
ਮੀਯ· ਉਸਨਸੀਤਬਿਪਸੇਈ
ਉਦਿਆਨਤ ॰ ਗੁ· ਉਜਾੜ
ਉਦਮਮਤਿ ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਯਾ
ਮੀਕੇ ਮਿਲਨੇਹੇਤਬੁਧੀਮੇਉਦਮ
ਧਾਰੇਯ· ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤ
ਉਲਬੇ ॰ ਪੰ· ਉਤਰਪਏ ਰਯਾਮੀ
ਯ· ਆਇਉਲਬੇਹੰਸ੍ਰ
ਉਨਮਨਰਥ ॰ ਗੁ· ਸੰਸਾਰਓਰਸੇ
ਉਦਾਸਹੋਪਰਮਾਤਮਾਓਰਭਏ
ਮਨਕੇਸੁਭਾਵਵਾਲੇ
ਉਦੈ ॰ ਦੇ· ਚੜ੍ਹਿਆਯ· ਉਦੈਭਾਨ
ਜਬਚੀਨਾ - ਉਦਿਤ ਸੰ·
ਉਠਦੇ ॰ ਪੰ· ਉਠਤੇਹੂਏ ਯ· ਉਠਦੇ
ਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨ
ਉਨਮਾਦ ॰ ਸੰ· ਚਿਤਕੀਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭੂਤ
ਵਿਕੇਕੇਪ੍ਰਵੇਸਸੇਚਿਤਕੀਅਨਿਸ

ਬਿਰਤਾ, ਕਾਮਕੇਤਾਪਸੇਬਿਰਹੀ
ਪੁਰਖੋਕੀਬਦਲੀਅਵਸਥਾ, ਸਰੀ
ਰਕੇਰੋਗਸੇਬ੍ਯਾਧਿਕਾਲਾਸ ਉਆ
ਉਦਮਾਦਾ੦ ਦੇ· ਉਨਮੱਤ· ਦ ਸੰ·
ਬਾਵਲਾ ਯ· ਮਨਖੁਵਤੇਰਾਨਹੀ
ਵਿਸਾਸਤੂੰਮਹਾਉਦਮਾਦਾ
ਉਸਤਾਦ੦ ਫ· ਗੁਰੂ ਯ· ਭੌਰਉਸ
ਤਾਦਨਿਤਭਾਖਿਆਬੋਲੈ
ਉਸਾਰਦੇ੦ ਦੇ· ਉਸਾਰਤੇਹੂਏ ਯ·
ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰਦੇ
ਉਧਾਰਦਾ੦ ਪੰ· ਕਲਿ ਭੀਗਏ
ਆਣਕਰਤਾਹੈ ਯ· ਜਿਸਨੇਲਾ
ਏਸਚਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ
ਉਨਮਦ੦ ਗੁ· ਤੁਰੀਆਪਦਕੀ
ਮਸਤੀ ਯ· ਉਨਮਦਚਢਾਮਦ
ਨਰਸਰਾਖਿਆ-ਨਿਖਲਮਸ
ਤੀਯੋਸੇਪਰੇਤੁਰੀਆਸ੍ਵਰੂਪਆ
ਨੰਦਮੈਚਿਤਚੜ੍ਹਾ
ਉਚਹਦੀ੦ ਪੰ· ਉਚੀਅਵਾਜਸੇ
ਯ· ਉਚਹਦੀਵੈਣਾਵਿਰਕਿਓਨ-
ਉਚੀਅਵਾਜਸੇਬਚਨਕਹਾਉਦ
ਹਦੀਪਾਠਅਗੇਵੇ ਸਤਭਾਉਨ
ਵਿਚੇਪਾਠਵਤਪੰਜਾਬੀਹੈ
ਉਦਿਆਨਦ੦ ਗੁ· ਉਜਾੜਹੈ ਯ·
ਜਹਾਂਸ੍ਵਣਹਰਿਕਥਾਨਸੁਣੀਐ
ਤਹਮਹਾਭਯਾਨਉਦਿਆਨਦ ਉ
ਦਿਆਨਪਾਠਕੇਆਰੇ ਦ ਮਿਲ
ਨੇ ਸੇ ਉਦਿਆਨਦ ਬਨਾਹੈ
ਉਪਾਧਿ੦ ਸੰ· ਬਿਸੇਖਣ, ਲਕਬ,
ਦਰਜੇ ਜੈਸੇਚਾਰਬਰਣੋਮੇ ਸਰਮ
,ਦੇਵ ਦੋਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਬਿਸੇਖਣਹੈਂ
ਬਰਮਾ ਤ੍ਰਾਤਾ ਦੋਖਤ੍ਰੀ ਕੇ ਬਿਸੇਖ
ਣਹੈ ਗੁਪਤ ਏਕ ਬੈਸ਼ਕਾਬਿਸੇ
ਖਣਹੈ ਦਾਸ ਸੂਦ੍ਰ ਕਾਬਿਸੇਖਣ
ਹੈ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਸਮੇ ਤਥਾਜ
ਬਕੋਈਪੂਛੇਤੁਮਕੌਨਹੋਤਬ ਸਰ
ਮਾਦਿਪਦਨਾਮਸਾਥਮੇਲਕੇਕ
ਹਨੇਸੇਨਿਸਚੇਹੋਜਾਤਾਹੈ ਯਹਬ੍ਰਾ
ਮਣਹੈਵਾਔਰਹੈ ਇਨਬਿਸੇਖ
ਣੋਵਤਨਿਖਲਨਾਮਔਰੂਪਦੋਨੋ
ਈਸਰਕੇਬਿਸੇਖਣਹੈਂ, ਜੋਅਪ
ਨੇਧਰਮਕੋਦੂਸਰੇਮੇਦਿਖਾਵੈਸੋ

ਵਸਤੁਬਿਸੇਖਣਹੈਜੈਸੇਲਾਲਫੂਲਕਾਂ
ਚੋਐਅਪਨੀਲਾਲੀਦਿਖਾਤਾਹੈ, ਕੁਟੰ
ਬਸੇਖਚਿਤਹੋਣਾ, ਧਰਮਕਾਚਿੰ
ਤਨਕਰਨਾ, ਕਪਟਕਾਬਿਵਹਾਰ,
ਦੇ· ਬਖੇੜਾ ਯ· ਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾ
ਧਿ, ਅਸੁਰਸੁਭਾਵ ਯ· ਮਾਰਕਾ
ਢੀਸਗਲਉਪਾਧੇ
ਉਰਧ੦ ਦੇ· ਉਲਟਾ ਯ· ਉਰਧਪੰ
ਕਜੈਸੁਧਾਕਰੈ- ਉਲਟੇਹੂਏ ਪੰ
ਕਪੰਕਜਕੋਲੇਕਰਸੀਧਾਕਰੇ, ਊ
ਪਰਕੋਯ· ਉਰਧਮੂਲਜਿਸਸਾਖ
ਉਦਧਿ ੦ ਸੰ· ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ· ਤਲਾਹਾ
ਉਦਧਿਗੁਰਗਾਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤ
ਉਨ੦ ਦੇ· ਸੰਬੰਧੀਓਕੇ ਯ·
ਉਨਦੇਖਤਹੀਕਾਲਗ੍ਰਸਿਆ,
ਉਨਕੀ ਯ· ਉਨਜਨਅਜਨਮਕੀ
ਮੈਲਉਤਰੈ, ਉਨਕੇ ਯ· ਨਾਨਕ
ਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ, ਉਸਨੇ
ਯ· ਉਨਸਤਗੁਰਸੇਵਪਰਮਪਦ
ਪਾਇਆ, ਉਸ ਯ· ਉਨਕੈਸੰਗ
ਤੂਕਰਤੀਕੇਲ· ਜੀਵਕੇਸਾਥਹੋਤੀ

'ਉਨਕੇ ਯ· ਨਾਉਨਸਿਧਨਬੁਧ
ਉਨ੦ ਦੇ· ਭੇਡਕੇਰੋਮੋਕੇ ਯ· ਹੰਢੈਉ
ਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੇਫ੍ਰੇਪਟ ਊਰ
ਉਸਨ ੦ ਸੰ· ਗਰਮ ਯ· ਉਜ ਨਸੀ·
ਨਸੀਤਸਮਸਰਸਭਤਾਕੈ
ਉਡੀਨੀ ੦ ਬ੍ਰ· ਉਡੀਕਤੀਹੂ ਯ· ਉ
ਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਕਬਘਰ
ਉਡਾਣੀ ੦ ਦੇ· ਉਡਣਈ ਆਵੈਰੀ
ਯ· ਸਭੈਉਡਾਣੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀ
ਉਪੰਨਾ ੦ ਪੰ· ਉਤਪੰਨਕੀਤਾ ਯ· ਆ
ਪੇਆਪਉਪਾਇਉਪੰਨਾ, ਉਪਜੀ
ਯ· ਦੂਜੇਪਿਆਰਉਪੰਨੀਖੇਡ-ਪ੍ਰੀ
ਤੀਉਪਜੀਖੇਲਮੇ
ਉਡਨ ੦ ਦੇ· ਉਡਣੇਵਾਲਾ ਯ· ਇਹ
ਮਨਉਡਣਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ, ਉਡਨੇ
ਕੀ ਯ· ਉਡਨਸੰਦੀਡੰਝ
ਉਠਨ ੦ ਦੇ· ਉਠਤੇਹੈਂ ਯ· ਪ੍ਰਖਪ੍ਰਖ
ਉਠਨਪਾਸ
ਉਘਲਾਨਾ ੦ ਪੰ· ਊਘਤਾਭੁਜਾਨਿ
ਦ੍ਰਾਸੇ ਯ· ਮੇਰਾਮਨਆਲਸੀਅੰ
ਉਤਰਨ ੦ ਦੇ· ਉਤਰ ਉਘਲਾਨ

ਜਾਤੇਹੈਂ ਯ. ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤ
ਉਧਾਰਨ ॰ ਦੇ. ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ
ਕਰਨਵਾਲਾ ਯ. ਪਤਤਉਧਾਰ
ਨਹਰਹਰੇ
ਉਬਰਨ ॰ ਦੇ. ਬਚਣਾ ਯ. ਯਾਉ
ਬਰਨਧਾਰੈਸਭਕੋਊ
ਉਦਿਆਨੇ ॰ ਦੇ. ਜੰਗਲਮੇ ਯ.
ਭੂਖਬਿਰਖਉਦਿਆਨੇ ਪੁਨਾ
ਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮੰਨਾ ਪੁਨਾ ਤੈ
ਖੋਜਤਉਦਿਆਨਾ, ਜੰਗਲਮੇ
ਬਸਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਸੋਮਪਾਕਅ
ਪਰਸਉਦਿਆਨੀ ਸ੍ਵਯੰਪਾਕੀ
ਨਾਛੋਹਨੇਵਾਲਾਜੰਗਲਮੇਬਸ
ਉਪਾਦਾਨ ॰ ਸੰ. ਗ੍ਰਹਣ ਨੇਵਾਲਾ
ਕਰਣਾ ਜੈਸੇਗੁਰੋਸੇਸਿਖਉਪਦੇ
ਸਕਾਉਪਾਦਾਨਕਰੇਹੈ, ਜਿਸਸੇ
ਕਾਰਯਉਪਜਕੇਸਦਾਤਿਸੀਮੇਵ
ਸੇਐਸਮਾਵੇਵਹੁਕਾਰਣਜੈਸੇਕ
ਨਕਮੇਕੁੰਡਲਮਿਤਕਾਦਿਮੇਘ
ਟਾਦਿਕਉਪਜਉਸੀਮੇਜਮਾਤੇਹੈਂ
ਉਨਮਨ ॰ ਸੰ. ਤੁਰੀਆਪਦਮਨ
ਸੇਅਤੀਤਬਾਨ, ਉਨਭ੍ਰਾਤਹੂਆ
ਹੈਮਨਜਿਸਕਾ ਵਹਪ੍ਰਮਾਦੀ, ਸੀ
ਸਾਰਸੇਉਦਾਸਹੋਪਰਮਾਤਮਾਉ
ਰਮਨਵਾਲੇ ਯ. ਉਨਮਨਮਗਨ
ਭਏਹੈਪੂਰੇਮਾਯਾਭੋਲਨਲਾਗੀ
ਪੁਨਾ ਉਨਮਨਮਨੂਆਸੁੰਨਸਮ
ਉਪਾਸਨਾ ॰ ਸੰ. ਸੇਵਾ, ਦੇਵ ਤਾ
ਤਾਦਿਕੋਕਾਆਰਾਧਨ
ਉਥਾਪਨ ॰ ਸੰ. ਉਠਾਨੇ ਯ. ਥਿਨਮ
ਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ
ਉਲਾਹਨੇ ॰ ਪੰ. ਉਪਾਲੰਭ ਯ. ਉ
ਲਾਹਨੇਮੇਕਾਹੂਨਦੀਓ
ਉਨਮਾਨ ॰ ਦੇ. ਪਰਿਮਾਣ ਅਰ
ਬਾਤਸ੍ਵਰਣਾਦਿਧਾਤੁਕੇਤੋਲਨੇ
ਤਤੋਲੇਮਾਸੇਆਦਿਵਜਨ, ਪ੍ਰ
ਕਰਣਮੇਵਿਚਾਰ ਯ. ਸਾਧਿਅ
ਜਗਰਜਿਨਕੀਆਉਨਮਾਨ—
ਅਹਿੰਕਾਰਨਿਬ੍ਰਿਤੀਸਿਧਕਰਜਿ
ਨਹੁਨੇਕੀਆਹੈਵਿਚਾਰ
ਉਪਮਾਨ ॰ ਸੰ. ਉਪਮੇਯਕੋਜਿਸ
ਕੀਤੁਲਅਤਾਦੇਈਏ ਵਹੁਵਸਤ,

ਉਪਮਿਤਿਰਘਨਕਸਾਧਨਪ੍ਰਮਾ
ਉਪਾਈਅਨ • ਪੰ· ਉਤਪੰਨ |ਣ
ਕੀਤੇਯ· ਸਭਉਪਾਈਅਨਆ
ਪਆਪੇਨਦਰਕਰੇ, ਉਤਪੰਨਕ
ਗੀਹੈਯ· ਦੋਵੇਤਰਫਉਪਾਈਓ
ਨ ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਦੋਨੋਪਸੇ
ਉਸੀਨੇਉਤਪੰਨਕਰੇਹੈ
ਉਧਾਰਿਅਨ • ਪੰ· ਉਧਾਰੇਹੈਂ ਯ·
ਲੜਲਾਇਉਧਾਰਿਅਨ-ਉਪ
ਦੇਸਉਪਪੱਲੇਮੋਲਾਇਕਰਕ
ਲਆਣਕਰੇ
ਉਤਾਰੀਅਨ • ਸੰ· ਉਤਾਰਦਈ
ਯ· ਮਲਬੁੜੀਲਮਉਤਾਰੀਅ
ਉਪਾਰਜਨਾ • ਦੇ· ਸੰਗ੍ਰਹਕ |ਨ
ਰਨੇਵਾਲੇ ਭਾਵ ਉਤਪੰਨਕਰਨੇ
ਵਾਲੇਹੈਂ ਯ· ਫਲਗੁਣਆਨੰਦ
ਉਪਾਰਜਨਾ - ਉਤਪਤੀ - ਸੰਗ੍ਰ
ਹਕਰਨਾ ਉਪਾਰਜਨਸੰ·
ਉਪਦੇਸੇਨ • ਭੁ· ਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈ
ਯ· ਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨ
ਉਪਾਇਓਨ • ਭੁ· ਉਤਪੰਨਕੀ

ਆ ਯ· ਆਪਨਆਪਉਪਾਇ
ਓਨਤਦਹੂਹੋਰਨਕੋਈ
ਉਨਵੇਘਨ • ਵ· ਬਰਸਨੇਹੇਤਨੀ
ਵੇਹੂਏਬਾਦਲ ਉੱਨੀਮਤਘਨਸੰ·
ਉਪ • ਸੰ· ਸਾਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯ, ਫੈਲਨਾ, ਪੂ
ਜਾ, ਸਕਤੀ, ਆਰੰਭ, ਦਾਨ, ਦੋ
ਖਕਥਨ, ਆਸਚਰਜਕਰਣ,
ਬਿਨਾਸ, ਉਦਾਹਰਣ, ਉਦਮ,
ਗੁਣਧਾਰਨ, ਅਧਿਕਹੀਨ,
ਸਮੀਪ ਯ· ਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋ
ਇਉਪਾਤਿਸਤੇ
ਉਥਾਪੇ • ਦੇ· ਉਠਾਵੇਹੈਂ ਯ· ਖਿਨ
ਮਾਹਿਥਾਪੇਥਾਪਉਥਾਪੇ
ਉਥਪ • ਗੁ· ਉਠਾਇਦੇਤੇਹੈਂਯ·
ਤਿਨਰਉਥਪਥਿਥਪਹ
ਉਪਜੰਪ • ਭੁ· ਉਪਾਂਸੁਜਪਕਰਤੇ
ਯ· ਉਪਜੰਪਦਰਸਨਕੀਜੇਤਾ
ਕਾ - ਗੁਪਤਨਾਮਜਪਤੇਹੂਏਜ
ਕਰਤਿਨਕਾਦਰਸਨਕਰਨਾ
ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮ: ੪
ਉਪਜੰਪਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਥ

ਹੂ ਉਪਜਾਪ ਸੰ. ਉਪਜਾਪਪਦ
ਕੇਅਰਥ ਭੇਦ, ਵਿਛੇਦ, ਉਪੰ
ਸੁਜਪ ਯੇਤੀਨਲਿਖੇਹੈਂ ਤਿਨਕੇ
ਅਨੁਸਾਰਪਹਿਲੀਤੁਕਮੇ ਉਪੰ
ਸੁਅਰਥਾਤ ਉਪਚਾਪਜਪਕ
ਰਤੇਜਾਈਏਅਰਥਹੈ ਦੂਸਰੀ
ਤੁਕਮੇ ਉਪਜੰਪ ਨੀਤਿਸਾਸਤ੍ਰ
ਮੇਕਹੇਭੇਦਉਪਾਯਸੇਨਹੀਪਾ
ਯਾਜਾਤਾ ਕਿਉਂਕੇਪਰਮਾਤਮਾ
ਨਿਖਲਸੰਬੰਧੀਓਐਵਜੀਓਸੇ
ਰਹਿਤਹੈ ਯਾਤੇ ਭੇਦਉਪਾਯਕੈ
ਸੇਕਰੇ ਅਥਵਾ ਭੇਦਰਯਾਨਰੂਪ
ਗਯਾਨਸੇਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾ ਕਿ
ਉਂਕੇ ਜਬ ਇਨਕਿਛਕਰਮਾਨੇ
ਭੇਦਾ ਤਬਤੇਦੂਖਡੰਡਅਰਥੇ
ਦਾ ਬਚਨੇਸੇਭੇਦਰਯਾਨਕਾਨਿਖੇ
ਧਹੈ
ਉਪਤਾਪ੦ ਸੰ. ਖੇਦ
ਉਰਧਤਾਪ੦ ਦੇ. ਉਲਟੇਹੋਕਰਤ
ਪਕਰਣਾ ਯ. ਗਰਭਕੁੰਟਮਾਹਿ
ਉਰਧਤਪਕਰਤੇ
ਉਕਤਸਿਆਣਪ੦ ਵਾ. ਆਪ

ਨੀਬਾਣੀਕੀਚਤੁਰਾਈ ਯ. ਉਕ
ਤਸਿਆਣਪਸਗਲੀਛਾਡ
ਉਰਫ੦ ਅ. ਕ੍ਰਿਤਿਮਨਾਮਕਵਿ
ਤਾਮੇਕਵਿਕੀਛਾਪ
ਉਰਬੀ੦ ਸੰ. ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ
ਉਭੇ੦ ਕ੍ਰਿ. ਊਰਧ ਅਰਥਾਤਲੀ
ਬੇਬ੍ਹਸ ਯ. ਲੋਕਾਵਿਰਮੁਹਕਾ
ਲਾਹੇਇਆਅੰਦਰਉਭੇਸਾਸ
ਉਭ੦ ਪੰ. ਖੜ੍ਹ ਯ. ਭ੍ਰਮਭੂਲੇਬ
ਹੁਉਭਸੁਕ
ਉਪਾਲੰਭ੦ ਸੰ. ਉਲਾਮਾਂ-ਤਾਨ
ਉਮਾ੦ ਸੰ. ਪਾਰਬਤੀ ਯ. ਦੇਨਾ
ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ
ਸੀਸਧਰਨਸਹਸਭਗਗਾਮੀ
ਗੋਤਮਨਾਰਿਗਾਮੀਸਹਸਭਗ
ਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀਸੀਸਧਰਨ
ਯਹਅਨ੍ਵਯਹੈ- ਗੋਤਮਕੀਨਾ
ਰਿਮੇਗਮਨਕਰਨੇਵਾਲਾਇੰਦ੍ਰ
ਗੋਤਮਕੇਸ੍ਰਾਪਸੇਅਪਨੇਸਰੀ
ਰਮੇਹਜਾਰਭਗੋਂਕੇਹਿਨੇਵਾਲਾ
ਹੋਗਯਾ ਔ ਪਾਰਬਤੀਕਾਪਤਿ

ਮਹਾਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਕਪਾਲਕੋਹਾ
ਥਮੋਂਧਾਰਨੇਵਾਲਾਹੋਗਯਾ ਯਹ
ਗਾਥਾਪੁਰਾਣਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਉ.ਮ
ਹਾਦੇਵਕੇਮਾਨਾਮਪਤਿਰੂਪਜਾਨ
ਕੇਬਰਨੇਸੇਪਾਰਬਤੀਕਾਨਾਮਉ

ਉਤਮ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਯ· ਤਿਨ ਮਾ ਹੈ
ਮਤਿਉਤਮਾਤਿਨਪਤਿਉਤਮਜਿ
ਨਹਿਰਦੇਵਸਿਆਸੋਇ

ਉਪਮਾ॰ ਸੰ· ਉਸਤਤਿ ਯ· ਉਪਮਾ
ਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਕੀਉਪਮਾ
ਜਾਤਨਕਹੀਪੁਨਾ ਕਿਆਉਪ
ਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ, ਸਮਾਨ
ਤਾਯ· ਕੌਨਉਪਮਾਦੇਉਕੌਨਸੇ
ਵਾਸਰੇਉ· ਕਿਸਕੀਆਪਕੋਸ
ਮਾਨਤਾਦੇਵਾਂਕੈਸੀਆਪਕੀਸੇ
ਵਾਸੇਵੇ ਭਾਵਸਰਬਕੀਸਮਾਨ
ਤਾਸੇਹੀਨਮੇਕਾਹੂਕੀਸਮਾਨਤਾ
ਨਹੀਦੇਸਕਤਾ ਔ ਨਿਰਾਕਾਰ
ਸ੍ਵਰੂਪਕੀਪਾਦਸੇਵਨਾਦਿਰੂਪ
ਕੋਈਸੇਵਾਨਹੀਕਰਸਕਤਾ ਉ
ਪਮਾਨਾਦੇਸਕਨੀਸਪਸ੍ਟਐਸੇਹੈਂ
ਉਪਮਾਲੰਕਾਰਮੇਸਮਾਨਤਾਰੂਪ
ਸਾਧਾਰਣਧਰਮਉਪਮਾਨਉਪ
ਮੇਯ ਵਾਚਕ ਯੇਚਾਰਅੰਗਹੋਤੇ
ਹੈਂਜੈਸੇਮੇਘ ਸਮ ਸ੍ਯਾਮ ਵਿਸ
ਨੁ ਉਪਮਾਮੇ ਮੇਘ ਉਪਮਾਨਹੈ
ਵਿਸਨੁਉਪਮੇਯ ਹੈ ਸਮ ਵਾਚ
ਕਹੈ ਸ੍ਯਾਮ ਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯ
ਕਾਸਾਧਾਰਨਧਰਮਹੈ ਉਪਮਾ
ਰਹਿਤਸਚਿਦਾਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਕੇਸ
ਰਬਕੀਸਮਾਨਤਾਸੇਰਹਿਤਹੋਨੇ
ਕਰਕਾਹੂਕੀਉਪਮਾਨਹੀਕਹੀ
ਜਾਤੀ ਕਿਉਂਕੇਜਬਪਰਮਾਤਮਾ
ਆਕਾਸ ਸਮਾਨਸਰਬਬ੍ਯਾਪਕ
ਹੈਂਤਬਉਪਮਾਬਨਸਕੇ ਸੋਆ
ਕਾਸਕੀਬ੍ਯਾਪਕਤਾਕੋਮਾਯਾਸੇ
ਭੀਅਲਪਹੋਨੇਸੇਪਰਮਾਤਮ ॰
ਮੇਂਸਰਬਥਾ ਤਿਸਕਾਅਭਾਵਹੋਨੇ
ਸਦੇਕਰਕੋਈਉਪਮਾਨਹੀਏ
ਸਕਤੇ ਜਹਾਚਾਰੇਬਾਤਪੂਰਨ
ਹੋਵੈਂ ਤਹਾਪੂਰਨਉਪਮਾਹੋਤੀਹੈ
ਜਹਾਏਕਦੋਤੀਨਨ੍ਯੂਨਹੋਵੈਂਤ

ਹਾਲੁਪਤੋਪਮਾਹੋਤੀਹੈਆਧਿਕ
ਬਿਚਾਰਅਲੰਕਾਰਰੀਬੋਮੇਹੈ
ਉਲਾਮੇ० ਭੁ. ਉਪਾਲੰਭੁ ਯ. ਸੋਉ
ਲਾਮੇਵਿਨੇਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਸ
ਹੰਸ ਪੁਨ ਆਪਉਲਾਮੇਚਿਤ
ਧਰੇ ਨਯੂਨਤਾਪ੍ਰਕਟਕਰਤਾਬ
ਚਨਉਲਾਮਾਕਹਾਤਾਹੈ
ਉਦਮ० ਦੇ. ਯਤਨਯ. ਉਦਮ
ਕਰਹੁਵਡਭਾਗੀਓਸਿਮਰੋਹ
ਰਿਹਾਰਿਰਾਇ ਉਦਮਾਮ ਸੰ.
ਉਪਾਮ० ਭੁ. ਉਤਪੰਨਕੀਤੇਯ.
ਸਭਗਾਵਹਜੇਤਉਪਾਮ-ਪਉ
ਣਪਾਣੀਆਦਿਸਭੀਰਾਤੇਹੈਂ
ਉਲਾਹਮ० ਭੁ. ਲਾਹਵੀਏ ਜੈਸੇ
ਸਭੇਦੁਖਉਲਾਹਮਨਨਕਨ
ਦਰਨਿਹਾਲ
ਉਲਾਹਆਮ० ਪੰ. ਮੁ. ਲਾਹਵੀ
ਏ ਯ. ਹਭੇਦੁਖੜੇਉਲਾਹਆਮ
ਉਲਟੈਬ੍ਰਮ० ਵ. ਜੋਸਰਬਆ
ਨਾਤਮਵਸਤਕੀਓਰਸੇਬ੍ਰਮਓ
ਰਉਲਟੇ ਯ. ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉ
ਲਟੈਬ੍ਰਮ-ਦੂਜੈਰਾਗਸਰੂਪ
ਹੈਜੋ ਅਸਤ੍ਰਜਸੰਜਾਰਸੇਹਟਕ
ਰਬ੍ਰਮਓਰਉਲਟੇ ਅਰਥਾਤ
ਸੰਸਾਰਸੇਹਟਾਕਰਬ੍ਰਿਤੀਬ੍ਰਮ
ਉਰ० ਵੇ. ਅੰਤਹਕਰਣ ਓਰਕਰੇ
ਮੇਯ. ਰਾਮਨਾਮਅੰਤਰਉਰਧ
ਰ, ਵੱਖਸਥਲਮੇ. ਛਾਤੀਮੇਯ.
ਹਰਿਹਾਰਉਰਪਾਇਆ-ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕਾਨਾਮਉਪਹਾਰ ਹਿਰਦੇਉ
ਪਛਾਤੀਮੇਪਾਇਆ
ਉਤਰ० ਸੰ. ਉਤਰਦਿਸ਼ਾ ਯ. ਉਤ
ਰਦਖਣਪੂਰਬਅਰਪਸਚਮ,
ਪ੍ਰਤਿਵਾਕ੍ਯ. ਜਬਾਬ ਯ. ਰੋਸ
ਨਕੀਜੇਉਤਰਦੀਜੇ, ਉਤਮਯ.
ਉਤਰਅਵਘਟਸਰਵਰਨਾਵੇ
, ਉਰਧ, ਉਤਰਦੇਸ, ਬਿਰਾਟ
ਰਾਜਾਕਾਪੁਤ੍ਰ, ਦੇ. ਉਤਰਤਾਹੈ
ਯ. ਜਉਭ੍ਰਰਦੇਉਤਉਤਰੇਪਾ
ਰ, ਬੈਠੀਹੂਈਹੈ ਯ. ਅੰਤਰ
ਬਿਖਯਾਉਤਰੀਘੋਰੈ-ਭੀਤਰ
ਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯਚਰਕ੍ਰਪਾਣੀ

ਬੈਠੇਹੈਂ, ਪੰ· ਲਹ ਯ· ਰਾਖਰੰਗਕ
ਦੇਉਤਰਨਜਾਇ
ਉਦਾਰ॰ ਸੰ· ਦਾਤਾ ਯ· ਤੁਮਧਨ
ਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀ, ਮਹਾਨ,
ਉਧਾਰੇ॰ ਦੇ· ਉਧਾਰਣਾਕ ਚਤੁਰ
ਰੇਹੈ ਯ· ਸਾਧਕੈਸੰਗਸਭਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ, ਕਲਿਆਣਕਰੇ ਯ· ਨਾ
ਨਕਉਨਸੰਗਮੋਹਉਧਾਰੇ ਪੁਨ
ਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੇ, ਉਧਾਰਕ
ਰਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਸੁਨਸਾਧੂਬਚਨ
ਉਧਾਰੀ, ਤਾਰਨ ਯ· ਕੁਲਕਾ
ਕਰਨਉਧਾਰ
ਉਧਰ॰ ਸੰ· ਉਧਾਰਕਰੇਯ· ਗਰ
ਤਹੁਉਧਰਣੋਪਾਲ, ਗੁਰੇਕਾਮੰ
ਤੁਉਧਾਰਨੇਵਾਲਾਹੈ ਯ· ਗੁਰਦੇ
ਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਉਧਰਾ, ਤਾਰੇਹੈ
ਯ· ਨਾਮੇਉਧਰੇਜਿਤਨੇਲੇਆ
ਪੁਨ ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇ
ਪੁਨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਬਦਉਧ
ਰੇ- ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਵਾਲੇਉਪਦੇਸ
ਸੇਤਰੇਹੈਂ, ਤਰੀ ਯ· ਜਿਹਸਿਮ

ਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀ
ਉਜਾਰੇ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਯ· ਸਤਗੁਰਸਬਦਉਜਾਰੇਦੀਪ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਯ· ਤਹਾ ਜਾਇਜੋਤਉ
ਜਾਰੇਲਹੇ ਪੁਨ ਨਾਮਜਪਤਕੇ
ਵਿਸੁਰਉਜਾਰੇ
ਉਪਰ॰ ਪੰ· ਉਤੇ ਅਰਥਾਤਅਨੁ
ਸਾਰ ਯ· ਕਰਮਾਉਪਰਨਿਬੜੈ
ਉਘਰ॰ ਪੰ· ਉਘੜ੍ਹ· ਪ੍ਰਗਟਹੋਗ
ਯਾ ਯ· ਉਘਰਗਇਆ ਜੈਸਾਖੇ
ਟਾਢਬੂਆ, ਖੁੱਲ ਯ· ਉਘਹਰ
ਏਬਿਖਯਾਕੇਤਾਕ
ਉਮਰੇ॰ ਗੁ· ਉਮਰਾਉ ਯ· ਮੀਰ
ਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ
ਉਬਾਰੇ॰ ਪੰ· ਸੈਨਸਮੇਛਾਤੀਪੇਅ
ਏਹਾਬਸੇ ਯ· ਰੇਨਰਉਬਾਰੇਦਬਿ
ਓ ਹੇਪੁਰਖਤੂਛਾਤੀਪੇਆਏਹਾ
ਬਸੇਦਬੇਪੁਰਖਵਤਅਵਿਦਿਆ
ਨੀਂਦਮੇਪੜਾਮੋਹਰੂਪਹਾਬਸੇਦਬ
ਰਹਾਹੈ ਹਕੀਮਇਸਕੋਹਵਾਕੀ
ਬੀਮਾਰੀਕਹਤੇਹੈਂ

ਊਦਰ ੦ ਸੰ. ਪੇਟ ਸ. ਜੈਸੀਅਗ
ਨਿਊਦਰਮਾਹ - ਜੈਸੀਜੀਵਕੋਤਾ
ਪਦੇਨੇਵਾਲੀਜਠਰਾਗਨਿਪੇਟ
ਮੇਥੀਤੈਸੀਬਾਹਰਮਾਯਾਹੈ

ਊਮਰ ੦ ਦੇ. ਅਵਸਥਾ ਸ. ਊਮਰ
ਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ,
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜੇਊਛਲੇਹੈ ਸ. ਜਿ
ਨਾਅੰਦਰਊਮਰਥਲਸੇਈਜਾ
ਣਨਸੁਲੀਆ - ਜਿਨਭਗਤੋਕੇ
ਅੰਦਰਬਲਾਹਿਰਦੇਥਲਊਮਰ
ਊਛਲੇਹੈਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਜੇਪ੍ਰੇਮੈਸ੍ਵ
ਰਪ੍ਰਾਪਤੀਹੇਤਸੋਈ. ਵਹੀਜਬਪ੍ਰ
ਯੰਤਪ੍ਰਾਪਤੀਨਹੀਹੋਤੀਊਸਕੇਦੂ
ਖਕੋਜਾਨੇਹੈਂ ਯਹਊਮਰਊਮਲ
ਸੇਬਨਾਹੈ ਊਮਲਊਛਲਨੇਕਾਨ
ਮਹੈ ਜੈਸੇ ਊਮਲਲਬੇਜੋਪੇ

ਊਬਾਰੀ ੦ ਦੇ. ਬਚਾਈ. ਬਚਾਇ
ਸ. ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਊਬਾਰੀ

ਊਬਰ ੦ ਦੇ. ਬਰੀ. ਤਰੀ, ਤਰਨਾ
ਸ. ਊਆਹਿਜਪੇਬਿਨਊਬਰ

ਊਬਾਰੇ ੦ ਦੇ. ਬਚਾਵੈ ਨੋਹੂ

ਊਡਾਰੀ ੦ ਭੁ. ਊਡਨਾ ਸ. ਸਿਠੇਮ
ਖਮੁਆਕਿਊਲਏਊਡਾਰੀ -

ਊਪਾਰਾ ੦ ਭੁ. ਊਤਪੰਨਕਰੇਹੈ ਸ.
ਕਈਜੰਤਾਬਿਨਾਹਊਪਾਰਾ

ਊਦਰ ੦ ਸੰ. ਪੇਟਮੇ ਸ. ਊਦਰਮ
ਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇ, ਪੇਟਮੇਂ ਸ.
ਊਦਰੇਮਾਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸ

ਊਡਰ ੦ ਭੁ. ਊਡ ਸ. ਊਣਰ
ਹੰਸਚਲਿਆਫੁਰਮਾਇਆ,
ਊਡਕੇ ਸ. ਹੰਸਊਡਰਕੋਧ੍ਰੇਪਿ
ਆਪੁਨਾ ਪੰਖੀਪੰਚਊਡਰਨਹੀ

ਊਤਾਰੇ ੦ ਦੇ. ਪਾਰਕੀਏ ਧਾਵਹ
ਸ. ਅਗਨਸਾਗਰਬੂਡਪਾਰ
ਊਤਾਰੇ, ਊਤਾਰਦੇਤਾਹੈ ਸ. ਕੰ
ਦਨਲੇਪਊਤਾਰੇਧੋਇ, ਊਤਾਰ
ਦਈ ਸ. ਸੁਣਹਰਿਕਥਾਊਤਾ
ਰੀਮੈਲ - ਪਾਪਰੂਪਸੇਖ, ਊਤਰੇ
ਹੈ ਵਾ ਊਤਾਰੇਹੈ ਸੇਵਕੋਕੋ ਸ. ਜੇ
ਇਹਮੰਤ੍ਰਕਮਾਵੈਨਾਨਕੋਸੋਭਊ
ਜਲਪਾਰਊਤਾਰੀ, ਊਤਾਰਦੇਵੇ
ਸ. ਜੋਸਿਰਸਾਈਨਾਲਿਵੈਸੋਜਿ

ਰਕਪਉਤਾਰ
ਉਤਰੇ॰ ਦੇ· ਠਹਰੇ, ਤਰੇ· ਪਾਰਹੂਏ
ਉਸਰੇ॰ ਪੰ· ਬਨੇਹੂਏ ਯ· ਉਸਰੇਢਾ
ਹੈ ਬਨੇਹੂਏਦੇਹਰੂਪਮੰਦਰਢਾਹ
ਦੇਵੈਹੈ
ਉਸਾਰੈ॰ ਪੰ· ਬਨਾਵੈਹੈ ਯ· ਢਾਹਉ
ਸਾਰੈ-ਪ੍ਰਲਯਕਰਕੇਚਾਰਖਾਣ
ਕੀਏਹਾਂਫੇਰਰਚੈਹੈ, ਮੰਦਰਰ
ਉਚਰ॰ ਦੇ· ਮੁਖਸੇਉਚਾਰ | ਚਲਾ
ਣਕਰ ਯ· ਸੀਰੰਮਨਾਆਉਚ
ਤਮਨਾ, ਉਚਾਰਨਕਰੇ ਯ· ਅ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੇਪ੍ਰਭਬਾਣੀ-
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਅਮ੍ਰਿਤਰੂਪਗੁਣ
ਬਾਣੀਸੇਉਚਾਰੇ, ਉਚਾਰਣਕ
ਰੰ ਯ· ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੇਉਚ
ਉਝਾਰੈ॰ ਗੁ· ਦੂਰਕਰੈਹੈਂ ਯ· | ਰਾ
ਭਨਤਨਾਨਕਜਬਖੇਲਉਝਾਰੈ
ਤਬਏਕੈਏਕੰਕਾਰਾ
ਉਚਰੈ॰ ਗੁ· ਯੁਕ੍ਤੀਸੇਭਖਣਕਰੇ
ਯ· ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਝਿਸਨਾਉਚਰੈ-
ਉਕਾਅਰਥਵਿਤਰਕਭਾਵਯੁ

ਕ੍ਤੀਹੈ ਚਰੇਕਾਭਖਣਕਰੈਹੈ, ਕ
ਹੈਹੈਂ ਯ· ਜੈਕਾਰਣਵੇਦਬ੍ਰਮੇਉ
ਉਚਾਰੀ॰ ਦੇ· ਮੁਖਸੇਕਹੋਂ ਯ· | ਚਰੇ
ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਹਰਿਨਾਮਉਚਾਰੀ,
ਪਙਕਰੇ ਜੈਸੇਰਾਮਮੰਤ੍ਰਮੁਖਨੀ
ਉਭਾਰਾ॰ ਦੇ· ਰਾਗਮੁਤ੍ਰ | ਤਉਚਾਰੇ
ਬਿਸੇਖ ਯ· ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕ
ਉਭਾਰਾ ਮਾਲਕੋਸਰਾਗਕਾਮੁਤ੍ਰ
ਉਰਵਾਰ॰ ਪੰ· ਉਰਲਾਪਾਸਾ ਅ
ਰਬਾਤਇਹਲੋਕ ਯ· ਕੂੜੇਲਾਲ
ਚਲਗਿਆਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰ
ਉਪਕਾਰੀ॰ ਸੰ· ਉਪਕਾਰਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਯ· ਹਮਅਉਗੁਣਤੁਮ
ਉਪਕਾਰੀ- ਹਮਦੇਖੀਯੋਪੇਭੀਤੁ
ਮਉਪਕਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇਹੋ ਈਹਾ
ਔਗੁਣਪਦਔਗੁਣੇਵਾਲੇਪੈਹੈ
ਲਖਣਾਸੇ
ਉਪਕਾਰ॰ ਸੰ· ਸਹਕਾਰ, ਸਹਾ
ਇਤਾ ਹੇਤ ਯ· ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸਰਸਨ
ਕਾਮੇਲਕਛਨਾਹੀ- ਜੋਹਰਿਗੁ

ਨਗਾਵਤੀਹੈਲੋਗੋਕੇਉਪਕਾਰਹੇ
ਤੁਤਿਸਜੀਭਕਾਮੋਲਨਹੀ
ਉਪਕਰੈ॰ ਪੰ· ਸਹਾਇਤਾਕਰਨੇ
ਵਾਲੇਹੋਵੇ ਯ. ਜਿਨਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁ
ਤੂਵਿਸਾਰਿਆਸੇਨਉਪਕਰੈ
ਅੰਤੀਵਾਰ - ਪੁਨਾ ਹਰਿਸੇਵਾਦਿ
ਨਰਾਤੀਜੋਤੁਧਉਪਕਰੈ
ਉਦਾਸੇਰਾ॰ ਭੁ· ਉਦਾਸੀਨਹੈਯ:
ਸਿਫ਼ੀਵਾਜੇਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ - ਜੋਸੇ
ਹੇਕੀਸਿਫ਼ੀਵਾਜੈਹੈਉਸਸੇਉਦਾ
ਸਹੈਰੋਜਹੀ
ਉਜਿਆਰਾ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਚਾਂਦ
ਨਾ ਯ· ਹਰਿਕਾਨਾਮਸੰਗਉਜਿ
ਆਰਾਪੁਨ ਭਇਓਉਜਿਆਰੋ
ਭਵਨਸਗਲਾਰੇ, ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ
ਯ· ਮਨਨਿਰਮਲਉਜਿਆਰੇ
ਉਜਾਗਰ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਗਟ ਯ. ਅ
ਵਤਾਰਉਜਾਗਰਆਨਕੀਓ
ਪੁਨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾ
ਉਗਲਾਰੇ॰ ਪੰ· ਉਗਲ | ਗਰ
ਕੇ· ਯਤਨਜੇਨਿਕਾਸਕੇ ਯ· ਜੇ

ਸਾਕਤਨਰਖਵਾਈਐਲੋਚੀਐ
ਬਿਖਕਢੈਮੁਖਉਗਲਾਰੇ - ਜੇਕ
ਰਬੁਰੇਪੁਰਖਕੋਪ੍ਰੇਮਸੇਖਵਾਯਕੇ
ਚਾਹੀਏਜੋਜਹਹਮਾਰਾਭਲਾਕ
ਰੇਸੋਨਹੀਕਰੇਗਾ ਕਿਉਕੇਸਾਕ
ਤਨਰਜਰਪਕਾਸੁਭਾਵਰਖਤੇਹੈਂ
ਜੈਸੇਸਰਪਦੂਧਪਿਵਾਯੇਭੀਮੁਖ
ਸੇਉਗਲਕੇਬਿਖਨਿਕਾਸੇਹੈ ਵੈ
ਸੇਸਾਕਤਨਿੰਦਾਹੀਨਿਕਾਸੇਹੈਂ
ਉਪਾਵਣਹਾਰੇ॰ ਦੇ· ਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੇ ਯ· ਆਪਉਪਾਵਣਹਾਰੇ
ਮਾਰਿਆ ਪੁਨਾ ਆਪਉਪਾਵ
ਉਪਲ॰ ਸੰ· ਪਥਰ ਦੇ· | ਣਹਾਰ
ਉਪਲੇ ਜੰਗਲੀਰੋਹੇ ਏਰਨੇ
ਉਮਲ॰ ਦੇ· ਉਮੜ॰ ਉਛਲਕੇ
ਜੈਸੇਉਮਲਲਥੇਜੋਧਮਾਰੂਬਜਿ
ਉਬਲੀ॰ ਪੰ· ਕਾੜ੍ਹੀਹੂਈ | ਆ
ਪਕਾਈਹੂਈਕਾ ਯ. ਜਿਉਉਬ
ਲੀਮਜੀਠੈਰੰਗਗਹਗਹਾ - ਜੈ
ਸੇਪਕਾਈਹੂਈਮਜੀਠਕਾਰੰਗ
ਬਹੁਤਗੂੜ੍ਹਾਨਿਕਸਤਾਹੈ

ਉਜਲ॰ ਸੰ· ਸੁਪੇਦ· ਚਿਟਾ ਯ· ਉ
ਜਲਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਮਕਾ
ਲਗੀਮਸ ਸੁਪੇਦਕਾਸੀਧਾਤੁਬ
ਡੀਚਮਕਵਾਲੀਹੋਤੀਹੈ ਪਰੰ
ਤੂਘੋਟੀਹੋਈਸਿਆਹੀਸਮਕਾ
ਲੀਹੋਜਾਤੀਹੈ ਐਸੇਹੀਦੰਭੀਓ
ਕੇਆਚਰਣੋਕੀਦਸਾਹੈ, ਸੰ·
ਦੀਪ੍ਤ· ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲਾ ਯ· ਨਾਨਕ ਤੇ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ- ਈਹਾ ਵਹੁਮੁਖਪ੍ਰ
ਕਾਸਵਾਲੇ ਹੋਤੇਹੈਂ, ਸਿੰਗਾਰ ਰ
ਸ, ਵਿਸਦ

ਉਜਾਲਾ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਕਾਸ

ਉਛਲੈ॰ ਪੰ· ਬਾਧੇਐਪੜੇਗਾ ਯ·
ਭਰਸਰਵਰਜਬਉਛਲੈਤਬ
ਤਰਨਦੁਹੇਲਾ

·ਉਗਲੇ॰ ਪੰ· ਵਮਨਕਰਮੁਖਸੇ
ਬਾਹਰਨਿਕਾਸੇ

ਉਠਾਲ॰ ਪੰ· ਉਠਾਇਕੇ ਯ· ਇਕ
ਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲ

·ਉਖਲੀ॰ ਦੇ· ਅੰਨਕੂਟਨੇਕੀਉ

ਉਤਾਵਲਾ॰ ਦੇ· ਸੀਘ੍ਰ ਯ· | ਖਲੀ

ਸਚਾਇਕੈਘਰਆਇਸਬਦਉ
ਤਾਵਲਾ, ਸੀਘ੍ਰਜਾਨੇਵਾਲੀ ਯ·
ਜੈਸੇਭਾਦੁਇਭੂੰਬਰਾਜਤੂਣਿਸਦੇ
ਖਰੀਉਤਾਵਲੀ

ਉਕਤਾਵਲੀ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਟਬਚਨੋਂਕੀਪੰ

ਉਪਾੜੀਲੇ॰ ਭੁ· ਪਟਦੀਆ | ਕਬੀ
ਯ· ਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਧਨ

ਉਮਰਥਲ॰ ਵਾ· ਜਿਨਕਾਅੰਦ
ਰਥਲਭਾਵਰਿਦੇਦੇਸਉਮਲੇ
ਉਛਲੇਹੈ ਵਹੀਦੁਖਕੋਜਾਨਤੇਹੈਂ
ਯ· ਜਿਨਾਅੰਦਰਉਮਰਥਲ,
ਛਾਤੀਮੇਫੋੜਾ

ਉਬਾਰੀਅਲੇ॰ ਭੁ· ਬਚਾਇ
ਲਈਹੈ ਯ· ਦੁਹਸਾਸਨਕੀਸ
ਭਾਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਬਾ
ਰੀਅਲੇ· ਦੁਰਯੋਧਨਦੁਹਸਾਸ
ਨਕੀਸਭਾਐਜਬਦ੍ਰੋਪਤੀਕੇਬ
ਸਤ੍ਰਉਤਾਰਤੇਥੇ ਤਬਤੈਨੇਹੇਪ੍ਰਭੋ
ਸ੍ਰਵਨਗਾਨਹੋਨੇਸੇਉਬਾਰੀਅਲੇ
ਬਚਾਇਲਈ

ਉਪਾਵ॰ ਦੇ· ਉਪਾਯ ਯ· ਉਪਾਵ

ਜਿਰਉਪਾਵਹੈ-ਯਤਨਾਕੇਜਿਰ
ਯਤਨਹੈ, ਉਤਪੰਨਕਰੇਹੈ ਆਪ
ਉਪਾਵੈਆਪਖਪਾਵੈ

ਉਗਾਵੈ॰ ਭ੍ਰਿ· ਉਪਜੇ ਸ· ਅਬਕਿ
ਉਉਗਵੈਦਾਲ, ਉਦੇਹੋਤਾਹੂਆ
ਸ· ਉਗਵੈਸੁਰਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ,
ਉਦੇਹੋਵੈ ਸ· ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗ
ਵੈਸੂਰਜਚੜ੍ਹੇ ਪੁਨ ਜੋਜੀਅਹੇ
ਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆ-

ਉਠਾਵੈ॰ ਦੇ· ਚੁਕੇਹੈਂ ਸ· ਨਿੰਦਾ
ਕਰਬਹੁਭਾਰਉਠਾਵੈ-ਪਾਪੇਕਾ
ਸੇਖਨਿੰਦਾਕਰਕੇਦੂਜਰੇਕੇਪਾਪੋ
ਕਾਆਪਨੇਪੈਬੋਝਉਠਾਵੈਹੈਂ ਅ
ਰਥਾਤਆਪਦੋਖੀਹੋਵੈਹੈਂ; ਆ
ਲਾਪੇ ਸ· ਕਬਕੋਰਾਗਬ੍ਰਾਨਿਉ

ਉਨਵ॰ ਦੇ· ਨੀਵੇਹੋਕੇ, ਝੁਕ ਠਾਵੈ
ਕੇ ਸ· ਘਨਉਨਵਵੁਠੇਜਲਬ
ਲਪੂਰਿਆ, ਉਨਵੇ ਬਰਸੇਹੈਂਨੀ
ਵੇਹੋਕਰਬਦਲ

ਉਡਾਵੈ॰ ਦੇ· ਚਲਤਾਕਰੇਹੈ ਸ·
ਨਾਮਨਚਲੈਨਪਵਨਉਡਾਵੈ-

ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਪੀਵਾਯੂਨਨਾਸੰਕਲ
ਪੋਕੋਨਹੀਚਲਾਸਕੇਹੈ

ਉਡਵਾ॰ ਭ੍ਰਿ· ਤਾਰਿਓਮੇ ਸ· ਜਿਉ
ਵਿਚਉਡਵਾਸਸਕੀਰ-ਜੈਸੇਤਾ
ਰਿਓਮੇਚੰਦਹੈ

ਉਜੜੇ॰ ਪੰ· ਬਰਬਾਦਹੂਏ, ਸੁੰਨੇ
ਹੂਏ ਸ· ਉਜੜੇਥਾਵਬਸਾਵੈਮੇਰ
ਗੋਬਿੰਦ, ਬਰਬਾਦਹੂਈ ਸ· ਖੇ
ਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੀ

ਉਜਾੜੇ॰ ਦੇ· ਜੰਗਲਾਵਿਖੇ ਸ· ਜਿ
ਉਖੇਤੀਉਜਾੜਉਜਾੜੇ-ਜੈਸੇਜੰਗ
ਲਮੇਭਾਵਸੁੰਨਥਾਨਮੇਖੇਤੀਕੋਨਾਸ
ਕਰੇਹੈਂਮ੍ਰਿਗਾਦਿਕ, ਨਾਸਕੀਹਦ
ਸ· ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧ-ਪੰਡਤ
ਕਾਜੀ ਜੋਗੀਤੀਨੇਸੰਸਾਰਕੋਨਾਸ
ਕਰਨੇਕੀਸੀਮਾਹੈਂ, ਜੰਗਲੇਂਜ
ਮਾਨਹੈਂ ਸ· ਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀ
ਜੀਉ, ਨਾਬਸਤਾਜੰਗਲਸਮਸੀ
ਸਾਰ ਸ· ਖੋਜੀਲਧਮਖੋਜਛਡੀ
ਆਉਜਾੜ

ਉਚੜੀ॰ ਪੰ· ਉਚਾ ਸ· ਪਿਰਉਚ

ੜੀਏਮਾੜਜੀਏ-ਪਤਿਕਾਭੁਰੀ
ਆਭੂਪਉਚਬਾਨਹੈ, ਛਿਲੀਗ
ਈ ਜੈਸੇਮੇਰੀਉਗਲੀਉਚੜੀਹੈ
ਉਘੜੇ॰ ਪੰ· ਖੁਲੇ ਯ· ਗੁਰਬਿਨਮ
ਨਕਾਤਾਕਨਉਘੜੇ, ਪ੍ਰਗਟਹੋ
ਤਾਹੈ ਯ· ਅੰਦਰਕਮਾਣਾਸਰਪ
ਰਉਘੜੇ-ਸੁਆਵਣੀਰਸਭ
ਉਘੜਆਏ
ਉਪਾੜੀ॰ ਦੇ· ਉਖਾੜਾਹੈ ਯ· ਦਾ
ਧੀਲੇਲੀਕਾਗੜਉਪਾੜੀਲੇਰਾ
ਵਣਬਨ, ਉਖਾੜਨਹੀਸਕੇ.ਪੱ
ਟਨਹੀਸਕੇ ਯ· ਬਾਹੁੜਜਮਨ
ਉਪਾੜਾ-ਜੋਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕੀਸ
ਰਨਪੜੇਹੈਤਿਨਕੇਸੁਆਮੀਕੇਬ
ਨਸੇਫੇਰਕਬੀਜਮਨਹੀਉਖਾੜ
ਸਕੇ ਉਤਪਾਟਿਤ ਸੰ·
ਉਝੜ॰ ਪੰ· ਉਜਾੜਮੇ ਯ· ਮਨਮੁ
ਖਜੇਸਮਝਾਈਐਭੀਉਝੜਜਾ
ਏ ਪੁਨਾ ਉਝੜਅੰਧਗੁਬਾਰੋਵ
ਉਮਾਹੜਾ॰ ਪੰ· ਉਤਸਾਹ ਯ· ਅ
ਸੁਨਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾ

ਉਛਾਹੜਾ॰ ਗੁ· ਉਛਲਕਰ ਯ·
ਕੂੜਮਾਰੇਕਾਲਉਛਾਹੜਾ
ਉਲਥੜੇ॰ ਪੰ· ਡੇਰਾਕਰਬੈਠੇ ਯ·
ਸਰਹੰਸਉਲਥੜੇਆਇ

ਊ

ਊਭਉ॰ ਗੁ· ਖੜਾਹੈ ਯ· ਜਮਣ
ਮਰਨਸਿਰਊਪਰਊਭਉ
ਊਧਉ॰ ਦੇ· ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਾਪ੍ਰੇਮੀ,
ਉਲਟਾਕੀਆ ਯ· ਊਧਉਖਪਰ
ਪੰਚਭੂਟੋਪੀ
ਊਚਉ॰ ਗੁ· ਉਚਾ ਅਰਥਾਤਉ
ਤਮਅੰਤਾਕਰਣ ਯ· ਊਚਉਬ
ਨਸੁਹਾਵਣਾਊਪਰਮਹਲਮੁਰਾ
ਰਿ, ਉਚੋਸੇ ਯ· ਊਚਊਚਾ
ਊਠਉ॰ ਪ੍ਰ· ਉਠਤਾਹੂ | ਆਖੀਐ
ਯ· ਊਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾ
ਊਡਉ॰ ਗੁ· ਉਡਤਾਹੋਂ | ਕਉ
ਊਡਗਏ॰ ਵਾ· ਨਾਸਹੋਗਏ ਯ·
ਊਡਗਏਵਿਕਾਰ
ਊਹਾਂ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਲੋਕਮੇ ਯ· ਈਹਾਂਊ

ਹਾਸਦਾਸੁਹੇਲੇ-ਲੋਕਪਰਲੋ
ਕਮੇਸਦਾਸੁਖੀਰਹਤੇਹੈਂ, ਊਸ
ਗਰਭਸਥਾਨਕੇ ਯ. ਪ੍ਰਿਥਮੇਗ
ਰਭਮਾਤਾਕੇਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਧ
ਰਨਮਹਿਆਇਆ, ਦਸਮਦੁ
ਆਰਮੇ ਯ. ਊਹਾਸੂਰਜਨਾਹੀ

ਊਹੀ॰ ਗੁ. ਊਹਾਹੀ ਯ. ਊ ਚੰਦ
ਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓ

ਊਡਹ॰ ਗੁ. ਉਡਤੇਹੈਂ ਯ. ਪੰਖੀ
ਬਿਰਖਸੁਹਾਵਣੇਊਡਹਚਹੁਦਿ

ਊਪਰਆਵਹੁ॰ ਵਾ. ਸਜਾਇ
ਸਭਸੇਊਪਰਆਵਹੁਗੇ ਯ. ਪ
ਵਹੁਚਰਨਤਲਊਪਰਆਵਹੁ

ਊਣੇਕੋ॰ ਦੇ. ਖਾਲੀਕੋ ਯ. ਊਣੇਕੋ
ਸੁਭਰਭਰਨ

ਊਖ॰ ਦੇ. ਈਖ

ਊਪੀ॰ ਦੇ. ਨਿਵ੍ਰਾਕੇਗਸੇਕੋ ਯ. ਊ
ਪੀਸੋਝਪਲੀਪ, ਨਿਰਗੁਣਸ
ਰਗੁਣਕੇਊਪਾਸਕੋਮੇ ਯ. ਈਪੀ
ਨਿਰਗੁਣਊਪੀਸਰਗੁਣ

ਊਚ॰ ਦੇ. ਊਚਾ ਯ. ਊਚਅਪਾਰ
ਅਗੋਚਰਬਾਨਾ, ਪੁਨ ਊਚਮੂਚ
ਅਪਾਰੰ-ਊਚਾਬਡਾ, ਉਤਮ ਯ.
ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ, ਪੁਨ
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਮਾਊਚ,
ਹਾਥਪੈਊਚੀਧਾਰੀਗੋਮੁਖੀ ਯ. ਹ
ਸਤਊਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ ਗੋਮੁਖੀ
ਸੇਖ, ਬਡੀ ਯ. ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀ
ਸੋਭਾਬਨੀ, ਅਤਅੰਤਬਡਾਊੱਚ
ਯ. ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੇਕਹਹਅੰਤ
ਨਪਾਰਾਵਾਰ

ਊਚੇ॰ ਦੇ. ਊਚੀਅਵਾਜਸੇ ਯ.
ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਜਨਊਚੇ
ਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸਨਲਗਾਇ, ਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰਕੇ ਯ. ਊਚੇਊਪਰਊਚਾ
ਨਾਊ-ਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਾਊਪਾ
ਯਹੋਨੇਸੇਤਾਸੇਸ੍ਰੇਸ੍ਰ

ਊਚਾ॰ ਗੁ. ਉਤਮ ਯ. ਸਭਕੇਊ
ਚਾਆਖੀਐਨੀਚਨਦੀਸੇਕੋਇ
ਪੁਨ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨਸਭਤੇਊਚ
-ਉਤਮਨਿਸਕਾਮਧਰਮੋਸੇਭੀਉ
ਤਮਹੈ ਪੁਨ ਸੋਊਗਨੀਏਸਭਤੇ

ਊਚਾ - ਜਾਤਿਧਨਾਦਿਕੋਕੇਅਭਿਮਾ
ਨਵਾਲੇਨਿਖਲੋਸਜੇਸ੍ਰੇਸ੍ਰ, ਅਹੰਕਾਰ
ਸਹਿਤ ਯ. ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨ
ਮਹਰਹਣਾ, ਜਾਤਿਬ੍ਰਿਧਾਦਿਕਊ
ਤਮੋਸੇ ਯ. ਬ੍ਰਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊ
ਚਾ - ਅਵਸ੍ਥਾਬ੍ਰਿਧਸੇਜਾਤਿਬ੍ਰਿ
ਧਤਾਸੇਵਿਦ੍ਯਾਬ੍ਰਿਧ ਤਾਸੇਬ੍ਰਮ
ਗਿਆਨਵਾਲਾਸ੍ਰੇਸ੍ਰਹੈ ਯਾਭਾਵਜੇਅ
ਵਸ੍ਥਾਬ੍ਰਿਧਾਦਿਸ੍ਰੇਸ੍ਰੇਸੋਸੇਸ੍ਰੇਸ੍ਰਕਹਿ
ਆਹੈ - ਆਕਾਸਵਿਖੇ ਯ. ਊਚਾ
ਚੜ੍ਹੇਸੁਪਵੇਪਾਇਆਲਾ

ਊਪਜੈ॰ ਦੇ. ਉਤਪੰਨਹੋਤੀਹੈ ਯ. ਨ
ਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿ
ਜਾਇ ਪੁਨ ਸਚਮਿਲੇਸਚਊਪ ਜੈ

ਊਠ॰ ਦੇ. ਉਠਕੇ ਯ. ਊਠਸਿਧਾ
ਰੇਕੇਤ, ਉਸਟਰਪਸੁ, ਸੁਤਰ

ਊਡੇ॰ ਦੇ. ਉਡੇਹੈਕੂੰਜਾ ਯ. ਊਡੇਊਡ
ਆਵੈਸੈਕੋਸਾ - ਉਡੇਹੈਕਾਤਕਸ
ਮੇਕੂੰਜਉਡਕੇਸੈਕੜੇਕੋਸਚਲੀ
ਆਵੇਹੈ, ਉਡਾ ਯ. ਊਡਾਊਡਚੜ੍ਹਾ
ਅਸਮਾਨ ਪੁਨ ਊਡਾਬੈਸਾਏਕਲਿ
ਵਤਾਰ, ਦੂਰਹੋ ਯ. ਊਡਜਾਇਗੋ
ਧੂਮਬਾਦਰੋ, ਸਭੀਕੂੰਜਾਅਪਨੇ
ਬਾਲਜੋਊਡੀ ਯ. ਅਖਲੀਊਡੀਜ
ਲਭਰਨਾਲ

ਊਣੇ॰ ਦੇ. ਖਾਲੀ ਯ. ਖਿਨਮਾਹਿਕ
ਰੇਨਿਹਾਲਊਣੇਸੁਭਰਭਰ - ਗਿਆ
ਨਰਹਤਅੰਤਹਕਰਣੋਕੋਗਿਆਨ
ਸੇਪੂਰਣਕਰਅਲਪਕਾਲਮੇ
ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰੇਹੈ ਬਚਨਹੈ ਏਕ
ਚਿਤਜਿਹਇਕਛਿਨਧਿਆਇ
ਓ ਕਾਲਫਾਸਕੇਬੀਚਨਆਇਓ
, ਜਾਸਤੇਕੇਗਿਆਨਸੇਖਾਲੀ ਯ. ਊ
ਣੀਨਾਹੀਭੁਣੀਨਾਹੀ - ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ
ਨਸੇਸੂਨਨਹੀ ਪੁਨਾਸੋਕਵਾਲੀ
ਨਹੀ ਤਥਾਆਨਸਾਧਨੋਸੇਰਹਿ
ਤਨਹੀ, ਖਾਲੀਨਹੀਕੋਈਥਾਨ
ਯ. ਊਣਨਕਾਈਜਾਇ

ਊਤ॰ ਦੇ. ਪਰਲੋਕਕੇ ਯ. ਈਤਊ
ਤਕੇਮੀਤ, ਉਧਰ ਯ. ਈਤਊਤ
ਕਤਛੋਡਨਜਾਇ ਇਸਸਮੇਆ
ਨਜਮੇ ਵਾਇਸਲੋਕਮੋਪਰਲੋਕ

ਮੇ ਵਾਇਸਦੇਸਮੇ ਆਨਦੇਸਮੇ
ਊਠਤ॰ ਦੇ॰ ਉਠਤੇ, ਖੜ੍ਹੇਹੋਤੇ ਯ॰
ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁ ਪੁਨਾ
ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਨਾਮ ਪੁਨਾ
ਊਠਤਹਰਿਹਰਿਬੈਠਤਹਰਿਹ ਰਿ
ਊਣੰਤ॰ ਗ੍ਰ॰ ਊਣਤਾਕੇ ਯ॰
ਊਣੰਤਭਰੀਐ-ਖਾਲੀਪਨਕੋਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਪੂਰਨਕਰੇਹੈ, ਊਨਤਾ ਸੰ॰
ਊਤਮਪਾਤੀ॰ ਦੇ॰ ਹਰਿਜਪਸੇਉ
ਤਮਪ੍ਰਾਤਿਸ੍ਯਾ ਯ॰ ਹਰਿਜਪਿਓਊ ਤਮਪਾਤੀ
ਊਦ॰ ਫ॰ ਅਗਰਲ
ਊਧ॰ ਦੇ॰ ਮੂਧਾਹੋਰਹਾ ਕੜੀ
ਬਾਸੋ ਯ॰ ਊਧਕਮਲਬਿਗਸਾਤ-
ਉਲਟਾਹੋਰਹਾਹਿਰਦਾਕਮਲ
ਸੀਧਾਹੋਕਰਖਿੜਆਵੈਹੈ, ਉ
ਲਟੇਬਰਤਨਮੇ ਯ॰ ਊਪੈਭਾਂਡੈਕ
ਛੁਨਸਮਾਵੈਸੀਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰੈਨਿ
ਹਾਰ, ਉਲਟਾ ਯ॰ ਮਨਮੁਖਊਧਾ
ਕਮਲਹੈ॰ ਮਨਮੁਖੋਕਾਹਿਰਦਾਕ
ਮਲਉਲਟਾਹੋਰਹਾਹੈ ਅਧ ਸੰ॰
ਊਨ॰ ਸੰ॰ ਕਮ॰ ਨ੍ਯੂਨ ਯ॰ ਜਾਕੈਊ

ਨਨਕੋਊ ਬਾਤਾ ਪੁਨਾ ਨਨਕਊਨ
ਨਦੇਖੀਏ ਪੁਨਾ ਊਨਪੂਰੀਨਾ॰ ਊ
ਨੇਸੇਪੂਰੇਹੋਗਏ ਖਾਲੀ ਯ॰ ਜੋਖਿ
ਨਮਾਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੀ
ਊਬਰਨ॰ ਦੇ॰ ਬਚਨਾ ਯ॰ ਬੇਦਪੁ
ਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਖੋਜੇਕਹੂਨਊਬ ਰਨ
ਊਪ॰ ਦੇ॰ ਉਪਮਾ॰ ਸਮਾਨਤਾ
ਈਕਾਹੂੰਵਸਤੁਸਾਥ
ਊਭ॰ ਗ੍ਰ॰ ਅਕਾਸਮੇ ਯ॰ ਛੂਟਸਨ
ਹੀਊਭਪਾਇਆਲ ਪੁਨਾ ਕਬਹੂੰ
ਜੀਅੜ੍ਹਾਊਭਚੜ੍ਹਤਹੈਕਬਹੂਜਾ
ਇਪਾਇਆਲੇ
ਊਭੈ॰ ਦੇ॰ ਪਰਲੋਕਮੇ ਯ॰ ਈਭੈਬੀ
ਠਲਊਭੈਬੀਠਲਬੀਠਲਾਬਿਨ
ਸੰਸਾਰਨਹੀ ਪੁਨਾ ਗਲਸੰਗਲ
ਸਿਰਮਾਰੇਊਭੌਨਾਦੀਸੈਘਰਬਾ
ਰੋ॰ ਪਰਲੋਕਮੇਅਰਥਾਤਨਰਕ
ਮੇ ਜੀੜ੍ਹਖਦਾ ਸਿਰਮਾਰੇਹੈਊਸ
ਸਮੇਘਰਕੇਦਰਵਾਜੇਆਦਿਕ
ਕਛਨਹੀਦਿਖਾਈਦੇਵੇ, ਖੜ੍ਹੇਯ
ਊਭੇਕਰਨਪੁਕਾਰਾ ਪੁਨਾ ਕਾਰੇਊ

ਭੈਜੈਂਤ-ਲੂਟਨਹੇਤਖੜੇਹੋਤੇਹੈਂ
ਕਾਰੇਜੈਂਤ·ਚੋਰਜੀਵ
ਊਭੇ॰ਦੇ·ਖੜੇਯ·ਮਨਮੁਖਊਭੇਸੁ
ਕਗਏ·ਮਨਮੁਖ ਖੜੇਸਰੀਬਨ
ਤਪਕਰਤੇਹੀਖੜਸੁਕਬਿਛਕੇ
ਤੁਲਅਖੁਸਕ ਹੋਜਾਵੇਹੈਂ, ਊਪਰ
ਮਾਥੇਊਭੇਜਮਮਾਰਸੀ
ਊਭੀ॰ਗੁ·ਸਨਮੁਖਪਤੀਕੋਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੋਕਰਊਭੇਭੂਪਯ·ਸੁਪਨੇਊ
ਭੀਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ-
ਸਖੀਭਗਤਨੇਬਚਨਸੁਨਾਯਾ
ਆਜਮੈਸੁਪਨੇਮੈਸਮੀਪਆਏ
ਪਤੀਸੇਮਿਲਦੇਭੂਪਵਾਲੀਹੋਗ
ਈਯਹਬਾਤਸੁਨਕੇਦੂਸਰੇਨੇਪ੍ਰ
ਸ਼ਨਕੀਆ ਸਮੀਪਆਏਕਾਪਲ
ਕਿਊਨਾਪਕੜਲੀਆ, ਖੜੀਹੋ
ਕਰਯ·ਊਭੀਸੇਵਕਰੇਨ ਪੰ·ਖ
ੜੇਹੋਕੇਯ·ਗਲਸੰਗਲਮਿਰਮਾ
ਊਰਮ॰ਦੇ·ਤਰੰਗ, ਪ੍ਰਕਾ ਰੇਊਭੋ
ਸ, ਬੇਗ, ਪੀੜਾ, ਉਤਕੰਠਾ, ਖੁ
ਧਾੜਿਖਾ, ਹਰਖਸੋਕ- ਜਨਮਮ

ਰਨਯਹਖਟ ਊਰਮੀ, ਗੁ·ਤਰੰ
ਗੇਵਾਲਾਜਲ ਯ· ਊਰਮਧੂਰਮ
ਜੋਤਊਜਾਲਾ-ਤਰੰਗੋਵਾਲੇਜ
ਲਮੇਔਧੂਰਮ ਧੂਰ ਅਰਥਾਤਪ੍ਰਿ
ਥੀਮੇਤਿਸੀਜੋਤਿਕਾਊਜਾਲਾਹੈ,
ਊਤਮ॰ਦੇ·ਉਤਮ·ਸੇ ਊਰਮਿ ਸੰ·
ਸ੍ਰ ਯ·ਊਤਮਸੇਦਰਊਤਮਕਹੀ
ਅਹਿ-ਜੋਉਤਮਕਰਮੋਵਾਲੇਹੈਂ
ਵਹੁਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਕੇਦਰਵਾਜੇਉਤਮਕ
ਊਣਮ॰ਪੰ·ਖਾਲੀਥਾ ਹੋਜਾਵੇਹੈਂ
ਸੋਕਕੇਨਿਮਿਤ ਯ·ਊਣਮਤੂਣਾ
ਗੁਰਸਜਣਜੀਉਧਰਾਇਆ -
ਜੋਨਾਨਾਸੋਕੋਸੇਖਾਲੀਚਿਤਥਾਹ
ਮਾਰਾ ਸੋਗੁਰਸਜਣਨੇਸੋਕਦੂਰ
ਕਰਥਿਰਕੀਆ
ਊਰੇ॰ਦੇ·ਊਣੇ ਯ·ਤੂਪੂਰਾਹਮਊਰੇ
ਹੋਛੇ, ਊਣਾ ਯ· ਹਉਊਰਾਤੂਪੂਰਾ,
ਊਣੀ ਯ·ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆ
ਊਰੀ-ਕੋਈਅਰਥਕਾਮਾਦਿਪਦ
ਰਥ ਊਨਸੰ·
ਊਪਰ॰ਦੇ·ਸਿਰਪੈ ਯ·ਫੁਰਮਾਨ

ਤੇਰਾਸਿਰੇਊਪਰ-ਆਗਾਆ
ਪਕੀਸਭਕੇਸਿਰਪੈਹੈ, ਊਪਰਸੇ
ਯ·ਰਾਜਮਾਲਜੋਬਨਤਨਜੀਅ
ਰਾਇਨਊਪਰਲੈਬਾਰੇ-ਰਾਜਆ
ਵਿਕਸਭਕੋਆਪਕੇਊਪਰਸੇਕੁ
ਰਬਾਨਕਰੇ

ਊਬਰੈ੦ਦੇ·ਬਚਨਾਹੋਤਾਹੈ ਯ·ਤਿ
ਸਕੀਸਰਣੀਊਬਰੈਭਾਈ

ਊਖਰ੦ਦੇ·ਕਲਰਭੂਮੀ ਜੋਬ੍ਰਮ
ਹਤਜਾਕੇਹਿੱਸੇਸੋਨਿਖਿਧਹੋਰਹੀ
ਹੈ ਯ·ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਊਖ

ਊਜਰ੦ਦੇ·ਉਜੜਾ ਰਮਗਾਹਰ
ਹੂਆ ਯ·ਰਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾ
ਊਜਰਮੇਰੇਭਾਇ ਪੁਨ ਊਜਰੋਹੋ
ਇਸੁਬਸੇ

ਊਂਦਰ੦ਦੇ·ਚੂਹੇਕੇ·ਮੂਸੇਕੇ ਯ·ਊਂ
ਦਰਕੇਸਬਦਾਬਿਲਈਆਭਾ
ਗੀ, ਉਦਰ·ਪੇਟ ਅਰਥਾਤਹਿ
ਰਦੇਵਰਤੀਜੋਵੂੰਦਹੈਂਯ·ਊਂਦ
ਰਵੂੰਦਰਪਾਸਧਰੀਜੈ ਉਦਰਸੰ.

ਊਜਲਾ੦ਦੇ·ਸ੍ਵੇਤ ਯ·ਕਾਗਹੁਹੋ
ਇਨਊਜਲਾ, ਸੁਧਹੋਤਾਹੈ ਯ·ਹੁ
ਕਮਪਛਾਨੇਊਜਲਾ, ਸੁਧ ਯ·ਗੋ
ਬਿੰਦਊਜਲਊਜਲਹੰਸਾ, ਸੁਧਹੋ
ਤੀਹੈਬੁਧੀ ਯ·ਜੋਤਿਸਭਾਵੇਊਜ
ਲੀ

ਊਖਲ੦ਦੇ·ਉਖਲੀ

ਊਚਮਹਲ੦ਵਾ·ਹੇਊਚੇਸਰੂਪ
ਹਰੇ·ਭਾਵਹੇਤੁਰੀਆਸਰੂਪਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ

ਊਨਵ੦ਦੇ·ਨੀਵੇਹੋਕੇ ਯ·
ਊਨਵਬਰਸੇਨੀਝਰਧਾਰਾ ਊਨੰ
ਮਿਤਸੰ.

ਊਗਵੈ੦ਦੇ·ਉਦੇਹੋਤੀ
ਹੈ ਯ·ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗਵੈ

ਊਣੈ੦ਭੁ·ਇਸਨਾਮਵਾਲੇਅਖਰ
ਸੇਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈਂ ਯ·ਊਣੈਉ
ਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਅੰਤਨ

ਊਚਾਚੜ੍ਹੈ੦ਵਾ·ਜੋਹੰਕਾਰੀਬਣੇ
ਗਾਸੋਨਰਕਮੇਪੜੇਗਾ ਯ·ਊਚਾ
ਚੜੈਸੋਪਵੈਪਾਇਆਲਾ

ਓਅੰ੦ਪੰ·ਓਅਖਰਜੋਉਚਾਰਣ
ਮਾਤ੍ਰਜੇਜਪਨੇਵਾਲੇਕੀਰਖ੍ਯਾਕ

ਰਤਾਹੈ ਇਸਅਖਰਕੀਬ੍ਰਹਮਬੀ
ਜਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿਧੀਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਜੈਸੇਸ੍ਰੀਆਦਿਕਆਨਦੇਵਨ
ਕੇਬੀਜਹੈਂ ਤੈਸੇਯਹਪਰਮਾਤਮਾ
ਕਾਬੀਜਹੈ ਬੀਜਕਾਅਰਥਵਾ
ਚਕਨਾਮ ਮੁੱਖਕਰਬ੍ਰਹਮਕਾਵਾ
ਚਕਜਾਨਕੇਹੀਗੀਤਾਮੇਲਿਖਾ
ਹੈ ਸੰਪੂਰਣਵੇਦੋਮੇਪ੍ਰਣਵਅ
ਖਰਈਸ੍ਵਰਕੀਬਿਭੂਤੀਹੈ ਬ੍ਰ
ਹਮਕੇਬੀਜ ਓਂਕੋ ਬ੍ਰਹਮਸੇਅ
ਭਿੰਨਮਾਨਕੇਹੀ ਇਸਕੋਵੇਦਮੇ
ਸਰਬਬਾਣੀਸ੍ਵਰੂਪਕਹਿਆਹੈ
ਪੁਨਾਵੈਸਾਮਾਨਕੇਹੀਸਰਬਕੀ
ਇਸਸੇਉਤਪਤੀਕਹੀਹੈ ਯ· ਓ
ਅੰਕਾਰਸੇਲਜੁਗਭਏ ਓਅੰ
ਕਾਰਵੇਦਨਿਰਮਏ- ਓਂਬ੍ਰਮ
ਕਾਵਾਚਕਹੋਨੇਤੇਬ੍ਰਮਸੇਅ
ਭਿੰਨਹੈ ਤਾਤੇਬ੍ਰਮਵਤ ਇਸੀ
ਸੈਸੰਪੂਰਣਜੁਗਾਦਿਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਹੂ
ਈਔਇਸੀਸੇਆਗੇਸੰਪੂਰਣ
ਵੇਦਰਚਨਾਹੂਈ, ਆਰੰਭ, ਅੰ

ਗੀਕਾਰ ਯ· ਓਅੰਪ੍ਰਿਯਪ੍ਰੀਤਿ
ਰੀਤਿਪਹਲਰੀਆ· ਅੰਗੀਕਾ
ਰਪਿਆਰੇਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕਾਹਮਾਰੇ
ਚਿਤਮੇਸਭਸੇਮੁਖਕਰਹੈ, ਅਨੁ
ਮਤਿ· ਸਲਾਹ ਜੈਸੇਕੋਈਪੂਛੇਦਾ
ਨਕਰੇਂ ਸੁਨਕੇਆਰੋਗਸੇਂ ਓਂਕਹੇਤ
ਬਜਾਨੇ ਉਸਕੀਧਰਮਕਰਨੇਮੇ
ਸਲਾਹਹੈ, ਮੰਗਲ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰੋ
ਕੇਆਦਿਮੇਔਰਕੋਈਮੰਗਲ
ਬੋਧਕਵਾਕ੍ਯਅਥਵਾਪਦਨਹੀ
ਜੈਸੇਪੁਰਾਣਰਚਨਾਸੇਅਨੰਤਰ
ਬਨੇਗ੍ਰੰਥੋਕੇਆਦਿਮੇ ਸ੍ਰੀਗਣੇ
ਸਾਇਨਮ: ਆਦਿਕਹੈਂ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਕੇ
ਆਦਿਮੇਅਥਸਬਦਹੈ ਨ੍ਯਾਯ
ਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕੇਆਦਿਮੇਪ੍ਰਮਾਣਪਦਹੈ
ਵੇਦੋਮੇਤੈਸੇਓਂਹੈ, ਸੁਭ, ਬ੍ਰਮ
ਓਮੀਆ· ਦੇ· ਪੰ· ਨਾਪੜ੍ਹਿਆਕਾ
ਯ: ਪੜ੍ਹਿਆਅਤੇਓਮੀਆਵੀ
ਚਾਰਅਰੋ - ਉੱਮੀ ਅ·
ਓਢਾਇਆ· ਦੇ· ਪਹਰਾਇਆ
ਯ· ਅਨਕਸਾਜਸਿੰਗਾਰਬਹੁਕ

ਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕਓਢਾਇਆ
-ਅਨੇਕਪਕਾਰਕੀਬਸਤ੍ਰਾਦਿ
ਸਾਮਗ੍ਰੀਓਸਦੇਹਕਾਸ੍ਰਿੰਗਾਰ
ਕਰਤਾਐਸਾਭ੍ਰਾਨਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇ
ਧਨੀਲੋਗੋਕਾਮੁਰਦਾਪਹਰਾ
ਇਆਹੋਤਾਹੈ
ਓਢਲੀਆਂ॰ ਗੁ· ਓਢੇ· ਪਹਰੇ
ਓਣਾਇਆ॰ ਦੇ· ਓਣ ਯ· ਤੇਰੋਨੇ
ਮਪਾਰਬ੍ਰਮਐਏਹੋਓਣਾਇਆ
ਓਲਗੀਆਂ॰ ਦੇ· ਦ· ਪਹਿਚਾਨ
ਯ· ਮੈਓਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮ
ਛੋਰੂਬਾਰੇ-ਤੁਮਾਮਜੋਬਾਰੇਆ
ਪਕੀਪਹਚਾਨਵਾਲੇਨੇਕੇਪਹ
ਚਾਨਵਾਲੇਜਨਹੈ ਤਿਨਕੇਭੀ
ਛੋਰੂਦਾਸਹੈ ਭਾਵ ਸਾਖ੍ਯਾਤਪ
ਰੇਪਰਾਆਪਕੇਜਾਨਨੇਵਾਲੇਨੇ
ਓਇ॰ ਦੇ· ਪੰ· ਵਹੁ, ਓਹ ਕੇਦਾਸਹੈਂ
ਯ· ਓਇਜੁਦੀਜੈਅੰਬਰਤਾਨੇ
ਪੁਨਾ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ-ਵ
ਹੁਪਰਦੇਸੀਹੈਂ; ਨੀਚਸੰਬੋਧਨ
ਜੈਸੇ ਓਇ ਓਹਕਾਂਮਕਰਲੇ

ਓਢੀ॰ ਗੁ· ਵਹੀ
ਓਸ॰ ਪੰ· ਉਸਕੇ ਯ· ਓਸਪਿਛੈ
ਵਜੇਢਕੜੀ ਪੁਨਾ ਓਸਅੰਤਰ
ਨਾਮਨਿਧਾਨਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਯ· ਜਿ
ਓਸਮਿਲੇਤਿਸਕੂਸਉਠਾਹੀ, ਤਿ
ਸ ਯ· ਓਸਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਕੀ
ਆ, ਤਿਸਨੇ ਯ· ਓਸਭੀਲਛ
ਣਲਾਇਆ-ਕਲੰਕਲਾਇ
ਓਹ॰ ਦੇ· ਵਹੁ ਯ· ਓਹਨੇਹ ਆ
ਨਵੇਲਾਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਲ
ਗਰਹੇ ਪੁਨਾ ਓਹਅਉਹਾਣੀਕ
ਵੇਨਾਹ-ਵਹੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਨਾਸਹੋ
ਨੇਵਾਲਾਕਿਸੇਕਾਲਮੇਨਹੀ, ਜੋ
ਕਹੈ ਯ· ਹੈਹੈਕਰਕੇਓਹਿਕਰੇਨਿ
ਮਿਤਸੰਬੰਧੀਕੇਨਮਸੇਰੁਦਨਸਮੇ
ਪੰਜਾਬਕੀਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਹੈਹੈਕ
ਰਕੇ· ਬਾਰੰਬਾਰਖੇਦਹੈਖੇਦਹੈ
ਐਸੇਮੁਖਸੇਉਚਾਰਕੇਪੀਛੇਓ
ਹਕਰੇਨ-ਮਹਾਨਸੋਕਹੈਐਸੇਪ੍ਰ
ਕਾਸਕਰੇਹੈਂ ਇਸਓਹਕਾਮੂਲ
ਅਹੋ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਹੈ ਅਰਥ ਇ

ਸਕੇਅਕਾਰਕੀਪੰਕ੍ਤੀਮੇਲਿਖੇਹੈ
ਹੈਤੈਕਾਮੂਲਅਹਹ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਹੈਸੋਭੀਅਕਾਰਪੰਕ੍ਤੀਮੇਹੈ- ਓ
ਹ, ਵਹੁ ਸ਼· ਓਹੁਜੇਹਾਬੀਜੇਤੇਹਾ
ਓਹੋ॰ ਪੰ· ਵਹੀ ਸ਼· ਮਨਓ | ਫਲ
ਹੋਸੁਖਜਾਤੇ- ਜਿਸਨੇ ਸ਼· ਓਹੀ
ਪੀਓਓਹੀਖੀਓ- ਜਿਸਨੇਪੀ
ਆਵਹੀਖੀਵਾਹੋਤਾਹੈ, ਸੋਕਹੈ
ਸ਼· ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰੇਹੈਹੋ
ਸੀਸੋਈ, ਵਹੁ ਸ਼· ਓਹਾਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਰੀ- ਵਹੁਪਤਿਕੇਪ੍ਰੇਮਵਾਲਾਹੈ
ਪੁਨਃ ਓਹਾਅਤਿਬਿਸੇਖ, ਵਹੀ
ਸ਼· ਸਭਕੋਦਾਨਦੇਤਪ੍ਰਭੁਓਹੈ
ਪੁਨਾ ਨਿਗੁਰੇਕੀਅਤਿਓਹੈ ਪੁ
ਨਾ ਪਤਤਪਾਵਨਨਾਮਜਾਕੋਸਿ
ਮਰਨਾਜਕਓਹੈ
ਓਗਾਹਾ॰ ਗ੍ਰ· ਗਵਾਹ, ਸਾਖੀ
ਸ਼· ਅਮਲਜੁਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚ
ਸੋਦਰਗਾਹਓਗਾਹਾ- ਕਰਨੇਵ
ਲੇਕੋਨਰਕਸੁਰਗ ਦਿਵਾਵਨੇ
ਹੇਤਵਹੀਗਵਾਹੀਦੇਵੇਂਗੇ-

ਓਮਾਹਾ॰ ਪੰ· ਉਤਸਾਹ ਸ਼· ਲਗ
ਸੰਤਚਰਨੀਪਦ੍ਮੇਸਰਨੀਮਨਤਿ
ਨਾਓਮਾਹਾ, ਉਤਸਾਹਕਰਤੀਹੈ
ਸ਼· ਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ- ਸਖੀ
ਭਰਾਤਉਤਸਾਹਕਰਤਾਹੈਆ
ਨੰਦਹੋਕੇ
ਓਟਾਹਾ॰ ਪੰ· ਓਟ ਅਰਥਤ ਆ
ਸਰਾ ਸ਼· ਸਤਗੁਰਚਰਨਓਟਾ
ਓਲਾਹਾ॰ ਗ੍ਰ· ਉਨਕੇ ਸ਼· | ਹਾ
ਉਲਾਹਾਜੇਗਾਈ
ਓਕ॰ ਪੰ· ਜਲਪੀਨੇਹੇਤਮੁਖਸਾ
ਥਲਗਾਯਾਏਕਹਾਥ ਸ਼· ਤਬਤੇ
ਰੀਓਕਕੋਊਪਾਨੀਓਨਪਾਵੇ, ਦੇ·
ਓਰਕੋ॰ ਦੇ· ਔਧੀ ਸ਼· ਭੀ | ਘਰ
ਤਊਪਰੇਕੇਤਕਧਾਈਅੰਤਓਰ
ਕੋਆਹਾ, ਅੰਤ ਸ਼· ਓੜਕਅ
ਇਆਤਿਨਜਾਹਿਆ ਪੁਨ ਓ
ੜਕਓੜਕਭਾਲਥਕੇ ਅਵਧਿ
ਸੇਔਧਹੋ ਤਾਸੇਓੜਕਬਨਾਹੈ
ਓਨਾਕੇ॰ ਦੇ· ਉਨਕੇ ਸ਼· ਓਨਾਕੇ
ਮੁਖਸਦਉਜਲੇ

ਓਤਾਕ॰ ਫ਼ਾ·ਘਰ ਯ· ਤਿਤਤਨੀਮੈ
ਲਨਲਗਾਈਸਚਘਰਜਿਸਓ
ਤਾਕ ਭਾਵ ਸਚੇਘਰਵਿਖੇਜਿ
ਸਨੇਘਰਕੀਤਾਹੈ, ਬੈਠਕ

ਓਲਗ॰ ਦੇ·ਦ·ਪਹਚਾਨ ਯ·
ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗ
ਸੰਤਚਓਲਗਓਲਗਣੀ-ਸੰ
ਤੋਕੀਪਹਚਾਨਕੀਪਹਚਾਨਵਾ ਲੇਹੈਂ

ਓਘ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਵਾਹ, ਸਮੁ
ਦਾਯ ਜੈਸੇ ਜਿਹਪ੍ਰਜਨਤੇਅਘ
ਓਘਨਸਾਹੀ

ਓਛਾ॰ ਪੰ· ਤੁਛ· ਹਲਕਾ· ਨੀਚ
ਯ· ਓਛਾਜਨਮਹਮਾਰਾ, ਜਲ
ਧਾਰਾਸਹਨਾਦਿ ਯ· ਓਛੈਤਪ
ਕਰਬਾਹੁਰਮੈਬੋ

ਓਟਾ॰ ਦੇ· ਆਸਰਾ ਯ· ਏਕਬਾਤ
ਸੁਣਤਾਕੀਓਟਾ, ਸਤਸੰਗਸੇਦੂ
ਤਦੂਰਹੋਤੇਹੈਂ ਏਹਇਕਬਾਤਸੁ
ਵਣਕਰਸਤਸੰਗਕੀਓਟਲਈ
ਹੈ, ਪਨਾਹ· ਆਸਰਾ ਯ· ਮੈਤਕੀ
ਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹਉਬਾਰੀਆਖੁ
ਨਾਮਨਰੇਓਟਲੇਹਹਰਿਨਾਮਾ

ਓੜ੍ਹਾ॰ ਪੰ· ਜਿਮੀਖੋਦਨੇਸੂਘਨੇਵ
ਲੀਜਾਤਿਕਾਓਡਆਦਮੀਯ· ਜਿ
ਉਓੜਾਕੂਪਭੁਹਜਖਿਨਕਾਢੇ,
ਪੰ· ਓਤਨਾ

ਓਢੂ॰ ਪੰ· ਪਹਰਕਰ ਯ· ਪੀਸਨ
ਪੀਸਓਢਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨਸੰਤੋ
ਖਾਏ, ਪਹਰੇ ਯ· ਧਨਧਨਕ੍ਰਿਸ
ਨਓਢੇਕਾਮਲੀ

ਓਲਗਣੀ॰ ਦੇ·ਦ· ਪਹਚਾਨ
ਵਾਲੇ ਯ· ਸੰਤਚਓਲਗਓਲ
ਗਣੀ ਸੰਤੋਕੀਪਹਚਾਨਵਾਲਿ
ਆਕੇਪਹਚਾਨਵਾਲੇ

ਓਤ॰ ਦੇ· ਤਾਣੇਮੇਪੇਟੇਵਤਮਿਲ
ਕੇ ਯ· ਓਤਪੋਤਜਨਹਰਿਰਜਰ
ਤੇ ਪੁਨਾ ਓਤਪੋਤਰਵਿਆਰੂਪ
ਰੰਗ- ਤਾਣੇਮੋਪੇਟੇਵਤਰੂਪਆ
ਕਾਰੋਮੇਰੰਗ· ਵਰਣੋਮੇਮਿਲਰ

ਓਤੈ॰ ਪੰ· ਉਨਕੇਸਾਬਕਾ ਹਾਹੈ
ਯ· ਓਤੈਸਾਬਮਨੁਖਹੈ- ਉਨਪ
ਸੁਪੰਖੀਓਕਾਹੀਸਾਬੀਮਨੁਖਹੈ,

ਉਸੀਕਾਮਸੇ ਯ. ਤੁਧਓਤੈਕੰਮਓ
ਹਲਾਇਆ
ਓਪਤੁ॰ ਗੁ. ਉਤਪੱਤੀ ਯ. ਓਪਤਪ
ਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਹੋਵੈ ਪੁਨਾ ਓਪਤ
ਖਪਤਫੁਨਆਵਨਜਾਨੀ
ਓਥੈ॰ ਗੁ. ਉਸਸਤਸੰਗਥਾਨਮੇ
ਯ. ਓਥੈਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੀਐ
ਪੁਨਾ ਓਥੈਖਰੇਪਰਖੀਅਨਖੋਟੇ
ਸਟੀਅਹਬਾਹਰਵਾਰ, ਦਿਲੀਮੇ
ਪਾਤਸਾਹੀਕਚਹਰੀਬੀਚ ਯ.ਓ
ਥੇਭੀਮੁਹਕਾਲਾਦੂਹਾਂਵੈਮੁਖਾਦਾ
ਕਰਾਇਆ
ਓਸਦੈ॰ ਪੰ. ਉਸਕੇ ਯ. ਅਣੋਹੇ
ਦੇਸੁਗੜ੍ਹੇਦਯਓਸਦੈਗਲਿਪਾ
ਇਆ-ਈਹਾਂਪਾਏਪਾਠਮਾਨਕੇ
ਅਰਥਸੰਗਤੀਹੈ ਕਿਉਕੇਸੁਗ
ੜ੍ਹੇਵਤਪਾਏਭੀਬਹੁਬਚਨਹੈਬਿ
ਸੇਖਬਿਸੇਖਣਕੇਲਿੰਗ ਬਚਨ
ਵਿਭਕ੍ਤੀਤੁਲਅਹੋਤੇਹੈਂ ਈਹਾਂਭੀ
ਤੁਲਮਾਨਅਰਥਕੀਆ
ਓਸਦਾ॰ ਪੰ. ਉਸਕਾ ਯ. ਓਸਦਾਬੇ
ਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ
ਓਨ॰ ਪੰ. ਉਸਨੇ ਯ. ਓਨਲਾਹਾਮੂ
ਲਸਭੁਗਵਾਇਆ, ਉਨਹੁਨੇ ਯ.
ਓਨਸਤਗੁਰਆਰਾਸੀਸਨਬੇ
ਚਿਓਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭ
ਰੋ. ਈਹਾਂਭੀਓਨਾਪਾਠਮਾਨਅ
ਰਥਕਰਨਾ, ਉਨਸੰਤੋਕੇ ਯ. ਓਨ
ਹਲਤਪਲਤਮੁਖਉਜਲੇ, ਮਨ
ਮੁਖੋਕੇ ਯ. ਓਨਾਅੰਦਰਹੋਰਮੁਖ
ਹੋਰਹੈ, ਜੈਨੀਆਕੀ ਯ. ਓਨਾਪੰ
ਤਨਪਤਲ
ਓਨੀ॰ ਪੰ. ਉਨਜਮੋਨੇ ਯ. ਓਨੀਤ
ਕੜੇਪਾਏਹਾਥ
ਓਵਾਨੇ॰ ਵੇ. ਪਹਰੇਹੂਏ ਯ. ਜੈਸੇ
ਬਸਤ੍ਰਦੇਹਉਵਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾ
ਰਭੋਰਾਹਾ- ਭੁਰਨੇਵਾਲੇਟੂਟਨੇ
ਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਂ
ਓਸਨੋ॰ ਪੰ. ਉਸਨੂ ਯ. ਓਸਨੋਸੁਖ
ਓਮੀ॰ ਅ. ਅਨਪੜ੍ਹ | ਨਉਪਜੈ
ਯ. ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰਤਾ
ਓਮੀਸਾਧਨਮਾਰੀਐ- ਜੇਕਰਪ

ਡ੍ਰਿਆਦੇਸੀਹੋਵੇਗਾ ਤਬਵਹੀਮਾ
ਰਖਾਵੇਗਾ ਉਸਕੀਜਗਾਅਨਪ
ੜਸਾਧਪੁਰਖਨਹੀਮਾਰਖਾਵੇਗਾ
ਓਨਮ ॰ ਵਾ ਓਂਜੋਬ੍ਰਮਕਾਵਾਚਕ
ਹੋਨੇਸੇਨਮਸਕਾਰਜੋਰਮਅਖ
ਰਹੈ ਤਿਸਕਾਵਿਚਾਰਸੁਨੋ ਨਮੋਯੋ
ਰਮਓਅਖਰਤੀਨੋਭਵਨੋਮੇਸਾ
ਰਹੈ ਪੁਨਾ ਭਗਵਾਨਰੋਸ੍ਵਾਮੀ
ਕੇ ਓਨਾਮਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ ਯ.
ਓਨਮੋ ਭਗਵੰਤਰੋਸਾਈ
ਓਰੇ ॰ ਗੁ. ਉਰੇਹੀ ॰ ਇਸਲੋਕਵਾ
ਸੁਰਗਮੇਹੀ ਯ. ਓਹਓਰੇਹੀਮੂ
ਸੇ ਪੁਨਾ ਸਚਹੁਓਰੇਸਭਕੋਸਭ
ਊਪਰਸਚਆਚਾਰ, ਦੇ. ਓਲੇ
ਯ. ਓਰੇਸਮਗਾਲਜਾਤ ਪੁਨਾ ਓ
ਰੇਸਮਗਾਤਹੈ ਜੈਸੇ ਜਲਕਾਓ
ਲਾਜਮੀਨਪੈਪੜਸੀਘ੍ਰਗਲ
ਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਦੇਹਕੀਦਸਾਹੈ ਉਪ
ਲ ਸੰ., ਦੇ. ਤਰਫ ਯ. ਨਾਮਰ
ਤਉਚਾਹੇਤੂਝਓਰ, ਗੁ. ਓੜਕ
ਯ. ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੇਓਰ-

ਓਰੈ ॰ ਗੁ. ਔਰਨੈ ਯ. ਓਤੈਕਹਹੁਕ
ਵਨਕਿਛਕਰਾ
ਓਬਰੀ ॰ ਦੇ. ਕੋਠੜੀ ਯ. ਕਾਗਦਕੀ
ਓਬਰੀਮਸਕੈਕਰਮਕਪਾਟ
ਓਡਾਰੀ ॰ ਦੇ. ਉਡਣਾ ਯ. ਹੰਸਾਜੇ
ਤੀਚਿਤਉਲਾਸਹਕੁਕੜਦੀਓਡ
ਓਅੰਕਾਰ ॰ ਦੇ. ਓਅਖਰ, ਅੰ ਰੀ
ਰੀਕਾਰ, ਓਅੰਕਾਰਨਾਮਵਾਲੀ
ਗੁਰੁਬਾਣੀ- ਓਂਕਾਰ ਸੰ.
ਓਲਾ ॰ ਪੰ. ਆਸਰਾ ਯ. ਤੂੰਪਰਬਤ
ਮੇਰਾਓਲਾ ਪੁਨਾ ਜੀਅਹੇਓਲ੍ਹਾਹੇ
ਨਾਮਕਾ, ਓਲਾਪਾਨੀਕਾ, ਪੰ. ਪੜ੍ਹ
ਦੇਮੇ, ਓਟਮੇਯ. ਤ੍ਰਿਣਓਲੇਲਾਖਛ
ਪਾਇਆ ॥
ਓਹੀਅਲ ॰ ਗੁ. ਜਿੰਦਾ, ਜੀਵਤਾ
ਹੱਯੇਅਰਬੀਪਦਕਾਅਰਥਜਿੰ
ਦਾਹੈ ਹਯੇਕਾਹਈਅਲਤਿਸਕਾ
ਓਹੀਅਲਐਸੇਹੂਆਜਾਨਪੜ
ਤਾਹੈ ਜੈਸੇ ਮਧਅਕਾਮਹੀਅਲ
ਹੈ ਅਬਵਾਅਹਲੀਅਤਅਰ
ਥੀਮੋਸਾਹਿਬੀਕਾਨਾਮਹੈ ਅਹ

ਲੀਅਤਕਾਈਹਾਓਹੀਅਲਹੈ
ਅਰਥਾਤਵਹੁਜਗਤਮੇਜੀਵਤਾ
ਹੋਗਯਾਹੈਵਾਸਾਹਬੀਵਾਲਾਹੋ
ਗਯਾਹੈਯ. ਹੋਆਓਹੀਅਲ
ਜਗਮਹਭੁਰਗਿਆਨਜਪਾਈ
ਓਪਾਵਾ॰ ਭੁ. ਯਤਨੋਮੇਸਿਰੋਮਣੀ
ਯ. ਉਪਾਵਾਸਿਰਉਪਾਉ
ਓੜ॰ ਗੁ. ਸਰਣ, ਆਸਰੇ ਯ. ਨਾ
ਨਕਓੜਤੁਹਾਰੀਆਇਓ-ਓਟ
ਮੂਲਹੈ, ਅਵਧੀਨੋਂ ਅਰਥਾਤ
ਸੀਮਾਰੂਪਹਰਿਕੇਪਾਸ ਯ. ਓੜ
ਪਹੁਚਾਵਹੁਦਾਤੇ, ਅੰਤਪ੍ਰਯੰਤ
ਯ. ਕਰਗਹਲੇਹੁਓੜਨਿਬਹਾ
ਵੈ, ਓਟਮੇ ਯ. ਸਿਲਓੜ-ਪ੍ਰਿ
ਸ੍ਰਬੰਧਮੇਮਾਸਕੀਬੋਟੀਕੇਓਲੇ
ਓਹਾੜ॰ ਗੁ. ਹੜਕਾਜਲ ਯ. ਝ
ੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹਨ
ਲਖੇਸਰੀ
ਓਰੜ॰ ਦੇ. ਸਨਮੁਖਹੋਚੜਚੜਕੇ
ਜੈਸੇ ਓਰੜਫਉਜਆਈਆ
ਓਰੜਕਾਮੂਲਉਨਵ ਤਾਕਾਮੂਲ

ਊਂਨੀਮਤ ਸੀ.
॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਤਾਰਾਹਰਿ
ਨੋਰੋਤਮਸੀਰਿਹੀਤੇਭੁਭੂਗਿ
ਰਾਰਥੋਕੇਸੇਉਕਾਰਾਦਿਸਬ
ਦਾਰਥਰਚਨੇਸਮਾਪਤੀ॥

ਅ

ਅਊ॰ ਭੁ. ਅਲਪ ਯ. ਅਊਘ
ਟਘਾਟਬਿਖਮਹੈਬਾਟ-ਅਲਪ
ਘਾਟਹੈਕਠਨਰਸਤਾਹੈ ਅਵਘ
ਟ ਸੰ. ਪੁਨਾ ਅਊਹਠਹਸਤਮ
ੜੀਘਰਛਾਇਆਧਰਨਗਗ
ਨਕਲਧਾਰੀ- ਬਚਨਾਂਤਰੋਮੇਂਘ
ਟਘਟਨਾਬਮਹਾਬਲਵੰਡਾ ਕਹੇ
ਈਸੂਰਨੇਅਲਪਰਿਦੇਬਾਨਰੂ
ਪਜੋਹਸਤਮੜੀਹੈ ਮਠ ਤਿਸਮੇ
ਅਪਨਾਘਰਬਨਾਇਰਖਾਹੈਜਿ
ਸਨੇਅਪਨੀਸਕਤੀਸੇਅਕਾਸ
ਪ੍ਰਿਥੀਬਨਾਏਹੈਂ ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰ
ਅਊਗੁਨ ਅਊਸਰ ਅਊਧੂਤ

ਆਦੀਪਦੋਮੇਅਵਸੇਅਉਬਨ
ਹੈਅਵਕੇਅਰਥੋਅਨਸਾਰਹੀ
ਅਰਥਹੋਂਗੇ, ਨਾਸ ਯ. ਬਿਨਸੁ
ਕੀਂਦਤਨੋਹੋਇਅਉਹਾਰ ਅਪ
ਹਾਰ ਭਾਵਨਾਸ ਪੁਨਾ ਦਸਨਾਰੀ
ਅਉਧੂਤਦੇਨਚੋਮੇੜੀਏ - ਦਸ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਜੋਅਪਧੂਤਸੰਜਮਰ
ਹਤਹੈਂ ਸੋ ਵਿਖਯੋਮੇਜੀਵੋਕੋਖਚ
ਤਕਰਦੇਤੀਹੈਂ ਅਪਧੂਤ ਸੰ. ਐ
ਸੇਬਹੁਤਥਾਨੋਮੇਅਪਜੇਅਉਬ
ਨਾਹੈ, ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਅਉ. ਸੇਹਉਕੇ
ਠਿਕਾਨੇਕਾਂਗੜੇਕੇਸਮੀਪੀਪਰ
ਬਤਕੀਪਹਾੜੀਬੋਲੀਹੈ ਅੱਉਂ
ਅਰਥਾਜਿਸਕਾਮੈਹੈ
ਅਭਾਉ ੦ ਦੇ. ਅਨਾਦਰ ਯ. ਜਉ
ਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਮਾਨੈ -
ਆਦਰਅਨਾਦਰ
ਅਮੇਉ ੦ ਪੰ. ਜੋਏਕਚੀਜਮੇਦੂਸ
ਰੀਨਾਪ੍ਰਵੇਸਕਰਜਕੇ ਨਾਸਮਾ
ਅਮਾਉ ੦ ਭ੍ਰ. ਮਾਪਜੇ | ਇਸਕੇ
ਅਭਉ ੦ ਭ੍ਰ. ਭਯਸੇ | ਬਿਨਾ

ਰਹਿਤਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਅਪਿਓ ੦ ਭ੍ਰ. ਅਮ੍ਰਿਤਰਾਨਭੂ
ਪ ਯ. ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੇਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮਭਰਮਸਮਾਵੈ
ਅਮਿਓ ੦ ਦੇ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਯ. ਅ
ਮਿਓਹਰਿਰਸਪੀਆ, ਪੁਨਾ ਅ
ਮਿਓਅਮਿਓ - ਅਮ੍ਰਿਤਜੇਅਮਿ
ਅ ਪਓ ੦ ਭ੍ਰ. ਅਰਪਦੀਏਹੈਂ | ਤ
ਅਸਰਾਉ ੦ ਭ੍ਰ. ਆਸਰਾਦੇਨੇਵ
ਲਾ ਯ. ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਉਕੇਸ
ਭੁਅਸਰਾਉ ਪੁਨਾ ਅੰਬਰਧਰਤ
ਵਿਛੋੜਿਅਨਵਿਚਸਚਾਅਸ
ਅਨਰਾਉ ੦ ਭ੍ਰ. ਪ੍ਰੇਮ ਯ. | ਰਾਉ
ਨਾਨਕਕੇਮਨਇਹਅਨਰਾਉਅ
ਨੁਰਾਗ ਸੰ.
ਅਲੋਵਉ ੦ ਦੇ. ਦੇਖੋ ਯ. ਨੈਨ
ਅਲੋਵਉਸਾਧਜਨੋ ਅਵਲੋਕੋ
ਅਪਿਆਉ ੦ ਭ੍ਰ. ਆਹਾਰ | ਦੇ.
ਯ. ਮੁਖਅਪਿਆਉਬੈਠਕੋਦੈ
ਨ ਮੁਖਮੋਅਮ੍ਰਿਤਤੁਲਭੋਜਨ
ਬੈਠੇਕੋਦੇਤੇਹੈਂ ਅਪਿਆਉਕਾਮੁ

ਲਾਆਪਿਓਹੈ ਤਾਕਾਮੂਲਅਮਿ
ਓਹੈ ਤਾਕਾਮੂਲਅਮਿਤਹੈ
ਅਕਹੀਉ॰ ਗੁ· ਅਕਹਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਯ· ਰਿਦੈਵਸੈਅਕਹੀਉ ਅਕ
ਥਨੀਯਸੰ·
ਅਚੰਭਉ॰ ਦੇ· ਆਸਚਰਯਯ·
ਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿਆ
ਅਰਾਪਉ॰ ਗੁ· ਅਰਪਨਕਰੋ
ਅਲਗਾਉ॰ ਗੁ· ਅਲਹਦਾ,ਸੰ
ਸਾਰਕੇਕਾਮੋਂਸੇਬਿਰਕ੍ਤ ਯ· ਅ
ਲਗਾਉਜੋਇਮਧੁਕਰੜ੍ਹੋਸਾਰੰਗ
ਪਾਇਸਬਾਏ
ਅਸੰਭਉ॰ ਗੁ· ਕਾਹੂਕਾਰਣਸੇ
ਨਾਬਨਾ ਯ· ਅਸੰਭਉਉਦਾਵਿ
ਓ· ਨਾਬਨਾਉਦੇਹੋਰਹਾਹੈ ਅਰ
ਥਾਤਅਜਨਮਸ੍ਵਰੂਪਉਦੇਹੋਰ
ਅਪਰਿਓ॰ ਦੇ· ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਹੈ
ਅਚੰਭਿਓ॰ ਗੁ· ਆਸਚਰਯ
ਅਸਾਧਿਓ॰ ਦੇ· ਕਠਨ
ਅਫਰਿਓ॰ ਗੁ· ਆਫਰਿਆਹੂ
ਆਭਾਵਬਹੁਤਅਹੰਕਾਰਯੁਤ

ਹੂਆ ਯ· ਅਫਰਿਓਭਾਰਅਫ
ਰ-ਧਨਕੇਬਿਪੁਲਬੋਝਸੇਅਹੰ
ਕਾਰੀਭਇਆ, ਪਕੜਿਆਯ·
ਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ·ਪ
ਰਮਾਤਮਾਅਗਾਹਹੈਯਾਤੇਥ
ਹਣਕੀਤਾਔਤੋਲਿਆਨਹੀਜਾ
ਅਉਤਉ॰ ਦੇ· ਪ੍· ਮੈਂ ਯ· ਜ ਤਾ
ਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀ
ਅਉਤਉਸਰਨਪਰਿਓਗੁਰਭਾ
ਅਨਭਉ॰ ਗੁ· ਭਯਹੀਨ ਗ
ਯ· ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆ
ਪੁਨਾ ਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ,
ਦੇ· ਅਨਭਵਰਧਾਨ
ਅਰਧਕਉ॰ ਗੁ· ਅਰਾਧਨੇਯੋ
ਗਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ ਯ· ਅਰਧਕ
ਉਅਰਧਿਆ
ਅਨਲਵਾਉ॰ ਗੁ· ਅਗਨਿਵ
ਯੁ ਯ· ਅੰਤਰਲੋਭਭਰਮਅਨ
ਅਰਦਾਗਿਓ॰ ਗੁ· ਅ ਲਵਾਉ
ਰਦਾਸ
ਅਲਪਹੀਓ॰ ਗੁ· ਅਲੇਪਕੇ

ਯ. ਲੇਪਨਹੀਅਲਪਹੀਓ
ਅਨੁਭੂਪਿਓ ੦ ਦੇ. ਯੋਗਅਸਮ
ਝੀਹੈ ਯ. ਜੋਅਨੁਭੂਪਿਓਠਾਕੁ
ਰਮੇਰੇਹੋਇਰਹੀਓਹਬਾਤ-ਜੋ
ਹੋਨੇਕੇਲਾਇਕਸਮਝੀਹੈ ਅ
ਨਭੂਪ ਸੰ.
ਅਗਨਿਤਲਾਉ ੦ ਭੁ. ਦੁਖੋਂਕਾ
ਸਰੋਵਰਸੰਸਾਰ ਯ. ਪਾਛੈਬਾ
ਘਡਰਾਵਣੋਆਗੇਅਗਨਤ
ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ ੦ ਵਾ. ਅ | ਲਾਉ
ਜੂਨੀਸੰਭਵ ਯ. ਨਿਰਭਉਨਿ
ਰਵੈਰਅਥਾਹਅਤੋਲੇ ਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਮਨ
ਸਿਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਜੀਉ ਜਾ
ਤਅਜਾਤਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿ
ਸਭਾਉਨਭਰਮਾ ਅਜੋਨੀਸੰ
ਅ ੦ ਸੰ. ਅਭਾਵ, ਨਹੀਂ | ਭਵ ਸੰ.
ਅਲਪ, ਕ੍ਰਿਪਾ, ਸੰਬੋਧਨ,
ਪ੍ਰਤਿਖੇਪ. ਫੈਕਨ, ਅਕਾਰਅ
ਰਥਾਤਆੜਾਅਖਰ
ਅਖੀਆ ੦ ਪੰ. ਨੇੜ ਜੈਸੇ ਅਖੀ

ਆਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸੀ
ਅਹੀਐ ੦ ਭੁ. ਚਾਹੀਏ ਯ. ਅੰ
ਚਨਲਾਵੋਅਗਨਸਾਗਰਮਹ
ਸਰਨਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ
ਅਧੂਆ ੦ ਭੁ. ਆਧੀ ਯ. ਬਿ
ਲਮਨਅਧੂਆਰਾਈ- ਅਧੀ
ਰਤੀਵਾਅਧੀਰਾਈਮਾਤ੍ਰ
ਅਟਿਆ ੦ ਪੰ. ਭਰਿਆ ਯ. ਰੇਨ
ਰਗਾਰਥਅਟਿਆ, ਅਟੀਆ
ਯ. ਗਰਥਅਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਲੀਆ ੦ ਭੁ. ਝੂਠ ਯ. ਜਾਗ
ਤਰਹੇਨਅਲੀਆਭਾਖੇ ਅ
ਅਣੀਆ ੦ ਪੰ. ਤਿਖੀ | ਨੀਕ ਸੰ.
ਮੁਖੀਆਂ ਯ. ਅਣੀਆਲੇਅ
ਣੀਆਰਾਮ
ਅਵਗਿਆ ੦ ਦੇ. ਅਪਰਾਧ
ਯ. ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨ
ਕੀ ਅਵਗਾ ਸੰ.
ਅਧਰੀਆ ੦ ਭੁ. ਅਧਾਰ ਯ.
ਨਾਮੋਹੋਨਾਮਸਾਹਬਕੋਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਰੀਆ ਆਧਾਰ ਸੰ.

ਅਫਰਿਆ॰ ਭੂ· ਅਫਰਿਆ
ਹੂਆ, ਅਭਿਮਾਨਸੇਪੂਰਤਹੂ
ਆ ਯ· ਵਰਤੇਅਫਰਿਆ
ਅਬੀਨਿਆ॰ ਭੂ· ਅੰਧੇਜੋਨੇਂ
ਕੇ ਯ· ਸਭਛੋਕਟਧਰਮਅਬੀ
ਅਲੋਇਆ॰ ਦੇ· ਦੇਖਿ ਨਿਆ
ਆ ਅਵਲੋਕਿਤ ਸੰ·
ਅਲੂਦਿਆ॰ ਦੇ· ਲਿਬੜਿਆਹੂ
ਆ ਅਰਥਾਤਰੀਦਾਹੂਆ ਆ
ਲੂਦਹ ਫਾ·
ਅਨੂਪਿਆ॰ ਭੂ· ਅਨੂਪਦਰ
ਸਨਵਾਲਾ ਯ· ਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰ
ਸਅਨੂਪਿਆ
ਅਮਿਤਿਆ॰ ਦੇ· ਮਾਪਰਹਿਤ
ਭਾਵਬਅੰਤ
ਅਰਧਿਆ॰ ਭੂ· ਅਰਾਧਿਆ
ਯ· ਅਰਧਕਉਅਰਧਿਆ
ਅਲਾਇਆ॰ ਭੂ· ਕਹਤੇਹੈਂ
ਅਖੜੀਆ॰ ਪੰ· ਅਖੀਆ ਨੇ
ਤ੍ਰ ਯ· ਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨ
ਵਹੁਬੁਧੀਨੇਤ੍ਰਜੁਦੇਹੈਂ ਜਿਨਸੇ

ਦਿਖਾਈਦੇਤਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਉਕ੍ਤੀ
ਚ ਏਹਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਾਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ
ਅਭਾਖਿਆ॰ ਗੁ· ਣਾਉਚਾਰ
ਣਯੋਗਮ ਯਵਨਭਾਖਾਰੂਪਕਲ
ਮਾਪਤ੍ਰਮਾਰਿਆਜੀਵਯ· ਅਭਾਖਿ
ਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ ਇ
ਸਬਚਨਅਨੁਸਾਰਦੇਖੇ ਜੋਜੋ
ਯਵਨਮੰਤ੍ਰਸੇਮੰਤ੍ਰਿਆਆਸਖਾ
ਤੇਹੈਵੋਸਭੀਯਵਨਤੁਲਹੈਂ
ਅਪਨਾਇਆ॰ ਭੂ· ਆਪਨੇ
ਕੀ ਯ· ਰਾਖਲਾਜਅਪਨਾਇਆ
ਅਤਿਸੁਹੀਆ॰ ਗੁ· ਅਤੀਸੁਹ
ਅਸੀਸੜੀਆ॰ ਪੰ· ਅ ਵਣੇ
ਸੀਸਾਂ, ਅਸੀਰਬਾਦ ਯ· ਦੇਹ
ਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆ
ਅਲਕਾਇਆ॰ ਪੰ· ਅਲਸਾ
ਇਆ, ਆਲਸੀਬਨਰਹਾ ਯ·
ਣਾਮਲੈਤਅਲਕਾਇਆ
ਅਘਾਵਣਿਆ॰ ਭੂ· ਤ੍ਰਿਪਤਹੋ
ਨੇਵਾਲਿਆ ਯ· ਗੁਰਕੇਸਬ

ਦਅਘਾਵਣਿਆ
ਅਟਕਾਇਆ॰ ਗੁ· ਅਟਕ,
ਫਸਯ· ਗਹੇਰਹੇਅਟਕਾਇਆ
ਮਾਯਾਕੇਪਕੜੇਹੂਏਮਾਯਾਮੇਅ
ਟਕਰਹੇਹੈਂ
ਅਨਗਭੂਆ॰ ਵਾ· ਪੁਨਾਬਡਾ
ਯ· ਅਨਗਭੂਆਆਖਾੜਮੰਡ
ਲੀਕਬੋਲਬੋਲੇਕਾਛੇ-ਪੁਨਾਹ
ਰਿਨੇਬਡਾਅਖਾੜਾਕਰਰਖਾਹੈ
ਜਿਸਅਖਾੜੇਬੀਚਮੰਡਲੀਕ
ਮੰਡਲੇਸ੍ਵਰਰਾਜੇਬਚਨਬੋਲ
ਤੇਹੈਂਨੀਤਿਕੇ ਕਾਂਛੇ· ਅਪਨੀ
ਇਛਾਨੁਸਾਰ ਕਾਂਖਿਤ ਸੰ·
ਅਵਗਾਹੀਆ॰ ਗੁ· ਜਾਣਿ
ਆ, ਸ੍ਨਾਨਕੀਆ, ਅਵਗਾਹਿ
ਅਲਪਲਾਲੀਆ॰ ਪੰ· ਤਸੰ·
ਅਸਤਬਅਸਤ, ਬਅਰਥੀਆ
ਯ· ਗਾਲੀਅਲਪਲਾਲੀਆ
ਅਖਲਬ੍ਰਮਟਿਆ॰ ਗੁ· ਅ
ਖਲਬ੍ਰਮਹੈ
ਅਲਾਏ॰ ਦੇ· ਕਹਤੇਹੈਂ ਯ·ਮੁਖ
ਹੁਅਲਾਏਹਭ-ਮੁਖਸੇਸਭੀਅ
ਪਨੇਕੋਭਗਤਕਹਤੇਹੈਂ,
ਅਭਾਏ॰ ਗੁ· ਖੋਟੀਭਾਵਨਾ
ਅਜਾਏ॰ ਗੁ· ਬਿਨਾਠਿਕਾਨੇ
ਭਾਵਬਅਰਥ ਯ· ਬੋਲੇਬੋਲਅ
ਜਾਏ, ਅਜਾਈ ਯ· ਤਿਸਕੀ
ਘਾਲਅਜਾਈਜਾਏ, ਅਜਾਏ
ਯ· ਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ ਪੁਨਾ
ਜੇਤੇਕਰਮਕੀਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇ
ਜਾਹਅਜਾਏ
ਅਲੋਏ॰ ਦੇ· ਦੇਖ, ਅਲੋਕਿਕ
ਹੈਯ· ਏਹੁਪਦਮਅਲੋਇ-ਪ੍ਰ
ਤਿਗਾਤੀਨਲੋਕਸੂਝਨੇਕੀਕਰ
ਨੀਨਾਦੀਖਨਾ ਪੀਰਪੀਛੇਭੀਯ
ਹਮਿਥਿਆਵਾਦੀਓਕਾਅਲੋਕ
ਕ ਅਰਥਾਤ ਬਡਾਨਯਾਪਦਮਾ
ਸਨਹੈ ਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਅ
ਇਆਕਥਨਵਡਯਹਭੀਉਪਹਾ
ਅਸਾਈ॰ ਗੁ· ਆਸਾ ਸਹੈ
ਅਘਾਈ॰ ਦੇ· ਤ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੇਹੈਂ
ਅਈਏ॰ ਗੁ· ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਕੋਮ

ਲਭਾਸੇਬਚਨਕਹਨੇਮੋਆਯਿਪ
ਦਹੈ ਤਾਸੇਅਈਏਬਨਾਹੈ ਯ. ਅ
ਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ-ਹੇਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਦਇਆਕਰਮੁਝੇਇਕਅ
ਪਨੇਅਦ੍ਵੈਤਸ੍ਵਰੂਪਕੀਓਰਲਿਆ
ਅਲਪਾਇ ॰ ਗੁ. ਅਲੇਪਹੈ ਵੇ
ਯ. ਸੁਰਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕਤਾਬ੍ਰ
ਮਰਜਾਨੀਅਲਪਾਇ
ਅਧਿਕਾਈ ॰ ਗੁ. ਅਪਨੀਊਚਤਾ
ਈਹੇਤ ਯ. ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕ
ਰੇਅਧਿਕਾਈ-ਊਚਾਬਨਨੇਹੇ
ਤ, ਅਧਿਕਤਾਵਾਲਾਹੈ ਯ. ਮਾ
ਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈ
ਅਉਲੀਏ ॰ ਦੇ. ਵਲੀਫਕੀਰ,
ਬਲਵਾਨਸੰਤ ਯ. ਪੀਰਪੈਕੰਬ
ਰਅਉਲੀਏ ਵਲੀਓਕਾਬਹੁ
ਬਚਨਅਉਲੀਏਹੈ ਜੈਸੇਨਬੀ
ਓਕਾਬਹੁਬਚਨਅੰਬੀਏਹੈ
ਅਨਕਾਏ ॰ ਗੁ. ਆਨਦੇਹੋਂਮੇਂਭਾ
ਵਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਬਿਨਾਆਨਇਸਤ੍ਰੀ
ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਕੀਦੇਹੋਂਮੇਅਨਕਾਯ

ਸੰ. ਯ. ਅਨਕਾਏਰਾਤ੍ਰਿਆਵ
ਦੂਹੇਲੀਰਾਮ
ਅਗਨਈ ॰ ਗੁ. ਮਾਯਾਅਗਨੀ
ਯ. ਨਹਪੋਹੇਅਗਨਈ
ਅਗਮਈ ॰ ਗੁ. ਮਨਬਾਣੀਸੇ
ਅਗਮਨਹੈ ਪੁਨਾ ਮਨਬਾਣੀਜ
ਨਅਗਮਨਸੇਭੀਅਗਮਨਹੈ ਯ.
ਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ
ਅਪਨਾਈ ॰ ਪੰ. ਅਪਨੀ ਯ. ਨਹ
ਬੂਝੀਅਪਨਾਈ
ਅਧਮਾਈ ॰ ਦੇ. ਨੀਚਪਨਾ ਯ. ਕ
ਹੋਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ ਪੁਨਾ
ਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ-
ਅਘੁਲੀਏ ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਤ੍ਰਿਪਤਹੋਈ
ਏ ਯ. ਪ੍ਰਗਤਿਨਾਕੀਅਘੁਲੀਏ
ਅਰਥੀਏ ॰ ਗੁ. ਯਾਚਕ, ਸ੍ਵਾਲੀ,
ਯ. ਸਭਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ
ਅਨਦਾਈ ॰ ਗੁ. ਆਨੰਦਦੇਨੇਵਾ
ਲਾਹੈ ਯ. ਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ
, ਅਨੰਦਹੈ ਯ. ਹਰਿਅਰਾਧਸਦਾ
ਅਨਦਾਈ

ਅਤਤਾਈ॰ ਵੇ॰ ਆਤਤ੍ਰ, ਬਿਸਤਾ
ਰੇਸਸਤ੍ਰਾਦਿਪਕੜਕਰਮਾਰਨੇਹੇ
ਤ ਅਯ ਚਲਨੇਕਾਸ੍ਵਭਾਵਹੋਵੇ
ਜਿਸਕਾਤਿਸਕਾਨਾਮਆਤਤਾ
ਯੀਹੈ ਐਸੇਪੁਰਖਬਸਿਸ੍ਰਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੀਮੇਖਟਲਿਖੇਹੈਂ ਅਗਨਿ
ਲਗਾਨੇਵਾਲਾ ੧ ਬਿਖਦੇਨੇਵਾ
ਲਾ ੨ ਨਗਨਸਸ੍ਤ੍ਰਪਕੜਮਾਰ
ਨੇਕੋਆਇਆ ੩ ਧਨਹਰਲੇ
ਨੇਵਾਲਾ ੪ ਖੇਤਹਰਨੇਵਾਲਾ ੫
ਇਸਤ੍ਰੀਹਰਨੇਵਾਲਾ ੬ ਕਾਤ੍ਯਾ
ਯਨਰਿਖੀਕੀਸਿਮ੍ਰਿਤੀਮੇਆ
ਤਤਾਈਸਾਤਲਿਖੇਹੈਂ ਬਿਨਾਅ
ਪਰਾਧਕੀਏਹਾਥਊਂਚਾਕਰਸਰ
ਪਦੇਨੇਵਾਲਾ ੧ ਮੰਤ੍ਰਸੇਮਾਰਨੇਵਾ
ਲਾ ੨ ਰਾਜਸਭਾਮੇਚੁਗਲੀਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ ੩ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾਇਸਤ੍ਰੀ
ਕਾਤ੍ਯਾਗਕਰਨੇਵਾਲਾ ੪ ਅ
ਗਨਿਦਾਤਾ ੫ ਬਿਖਦਾਤਾ ੬
ਸਸ੍ਤ੍ਰਖੇਚਮਾਰਨੇਆਯਾ ੭ ਬ੍ਰਿ
ਹਸਪਤਿ ਦੇਵਲ ਬਿਸ੍ਨੁ ਮਨੁ ਇ
ਨਚਾਰਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕਾਰੋਨੇਲਿਖਾ
ਹੈ ਆਤਤਾਈ ਬਾਲਕਹੋਵੇ ਬ੍ਰਿ
ਧਹੋਵੇ ਗੁਰਹੋਵੇ ਬ੍ਰਾਮਣਹੋਵੇ
ਬਿਨਾਬ੍ਰਿਤਾਂਤਪੂਛੇ ਅਰਥਾਤਇ
ਜਹਾਰਲੀਏਬਿਨਾਹੀਸੀਘ੍ਰਮ
ਰਦੇਨਾ ਔਰਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕਾਰਲਿ
ਖਤੇਹੈਂ ਗੁਰੂ ਆਤਤਾਈਨਹੀਮ
ਰਨਾਔਰਸਭੀਮਾਰਦੇਨੇ ਗੁਰੂ
ਆਤਤਾਈਕੋਮਾਰਦੇਨਾਕਹਨੇ
ਵਾਲੇਰਿਖੀਓਂਕੇਬਚਨ ਧਰਮ
ਸਾਸਤ੍ਰਰੂਪਨਹੀ ਓਹਬਚਨਅ
ਰਥਸਾਸਤ੍ਰਅਰਥਾਤਰਾਜਨੀ
ਤਰੂਪਹੈਂ ਯਾਤੇਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਕੀ
ਰੀਤਿਸੇਗੁਰਕਾਬਧਨਹੀਕਰ
ਨਾ ਔਰਸਭਮਾਰਦੇਨੇਬਿਲੰਬ
ਨਹੀਕਰਨਾ ਅਧਿਕਬਿਚਾਰਣਿ
ਸਵਾਰਤਾਕਾਵਾਚਸਪਤ੍ਯਕੋਸ
ਮੇਹੈ ਤਹਾਤੇਦੇਖੋਸੁਣੋ ਆਤਤਾ
ਯੀ ਸੰ॰ ਯ॰ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕਮਹ
ਅਤਤਾਈ

ਅਨਿਆਇ॰ ਵੇ॰ ਅਧਰਮਸੇ

ਯ. ਭਉਕੜੀਐਜੋਅਨਿਆਇ
ਕੋਮਰਤਾ-ਝੂਠੀਏਤਬਜੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ
ਰਅਧਰਮਸੇਮਾਰਤਾਹੋਵੈ ਅ
ਅਨਤਭਾਇ॰ਦੇ.ਪ ਨਅਯ ਸੰ.
ਸੁਪੰਖੀਬ੍ਰਿਛਾਦਿਰੂਪਹੋਕਰਅ
ਨੇਕਰੂਪੋਸੇ ਯ. ਰਾਜਾਰਾਮਮਉ
ਲਿਆਅਨਤਭਾਇ
ਅਲਮਲਖਾਈ॰ਵਾ. ਜਿਨਘੋ
ਰੀਲੋਰੋਨੇਅਲਅਰਥਾਤਆ
ਲਲਿਗਾਕੀਮੈਲਮੂੜਪੀਆ
ਹੈ ਯ. ਅਲਮਲਖਾਈਜਿਰਛ
ਈਪਾਈ ਵਾਮੀਓਕੇਮਤਮੈਮੂੜ
ਭੀਪਾਨਕਰਤੇਹੈਂ ਘੋਰੀਲੋਗ
ਮੁਰਦੇਕਾਮਾਸਖਾਣੇਵਭੁਕਾ
ਹੂਆਬਿਸਾਭੀਖਾਤੇਹੈਂ ਯਾਤੇ
ਅਲਪੁਰੀਬਿਸਾਮੂੜਰੂਪਮੈਲ
ਜਿਨੇਨੇਖਾਈ ਤਿਨਮੂਰਖੋਨੇਕੁ
ਤਿਓਂਕੀਕ੍ਰਿਯਾਧਾਰਨੇਸੇਸੇਸੋ
ਮੈਅਪਨੀਪ੍ਰਤਿਸਾਹੀਦੂਰਕਰ
ਅਵਤਰਆਇ॰ਵਾ. ਲਈਹੈ
ਮਨੁਖਦੇਹਮੈਆਇਕੇ ਯ. ਅ
ਵਤਰਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ-
ਭਾਵਕਛਨਹੀਕੀਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਈ॰ਵਾ. ਸਭਮੋ
ਪ੍ਰਫੁਲਤਭਏਹਰਿਨਾਮਸਰੂਪ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਕੋਪਾਇਕੇ
ਅਸੀ॰ਪੰ. ਹਮ ਯ. ਅਸੀਖਤੇਬ
ਹੁਤਕਮਾਵਦੇ ਪੁਨਾ ਗਲੀਅ
ਸੀਚੰਗੇਰੀਆ, ਅੱਸੀਬਰਸ
ਕਾ ਯ. ਅਸੀਹਾਕਾਬਿਉਹਾਰਨ
ਪਾਵੈ, ਹਮਾਰੇਸੇ ਜੈਸੇ ਅਸਾਨਾ
ਲੋਸਗਭਲੇ, ਹਮਾਰੇਮੈ ਯ. ਅ
ਉਗਣਸਭਅਸਾਂ, ਐਸਾ ਜੈਸੇ
ਅਸਕੋਜਨਜਨਮਿਓਜਗਮਾਹੀ
ਅਸੁ॰ਪੰ. ਅਸੁਕਾਮਹੀਨਾ, ਕੁਆ
ਰਮਾਸ ਯ. ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਅ
ਆਸ੍ਵਿਨ ਸੰ.
ਅਸਿ॰ਸੰ. ਖੜਗ ਹੈਕ੍ਰਿਯਾਵਾਚ
ਕਮਧਅਮਪੁਰਖਕਾਏਕਵਚਨ
ਜੈਸੇ ਤਤ੍ਵਮਸਿ- ਤਤ- ਵਹੁਪਰਮ
ਤਮਾ ਤ੍ਵੰ- ਤੂੰ ਅਸਿ- ਹੈ
ਅਵਾਸ॰ਸੰ. ਘਰ ਯ. ਗਰਬਨ

ਕੀਜੀਏਊਚਾਦੇਖਅਵਾਸ
ਅਰਸ॰ ਫਾ· ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ· ਬਵਾ
ਅਕਾਸ॰ ਦੇ· ਗਗਨ | ਸੀਰੋਗ
ਯ· ਅਕਾਸਨਿਖੜਾ
ਅਕਾਸੀ॰ ਦੇ· ਅਕਾਸਮੇ ਯ·
ਕਿਰਣਿਅਕਾਸੀ
ਅਸੇਸ॰ ਸੰ· ਸੰਪੂਰਣ
ਅਵਾਸਾ॰ ਸੰ· ਨਗਨ, ਦਿਗੰਬਰ
ਅਕਸ॰ ਯ· ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ
ਅਪਰਸਾ॰ ਦੇ· ਅਨਸਾਬਬਸ੍ਤ੍ਰ
ਦਿਨਾਛੂਹਾਤੇ ਯਹਕ੍ਰਿਯਾਦਖ
ਣੀਯੋਂਮੇਬਹੁਤਹੈ ਅਪਰਸ ਯ·
ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ
ਅਤਿਰਸ॰ ਭੁ· ਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕਰ
ਯ· ਅਤਿਰਸਰੰਗਚਲੂਲੇਰਾ
ਤੀ- ਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕਰਗਾੜ੍ਹੇਅਨੰ
ਦਮੇਰੰਗੇਗਏਹੈਂ
ਅਪਜਸੰ॰ ਦੇ· ਨਿੰਦਾ, ਅਪਯ
ਅਰਦਾਸ॰ ਦੇ· ਬੇਨਤੀ, | ਸ ਸੰ·
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਯ· ਦੁਇਕਰਜੋੜਕ
ਰੋਅਰਦਾਸ

ਅਬਿਨਾਸੀ॰ ਸੰ· ਨਾਨਾਸਹੋਨੇ
ਵਾਲਾ ਯ· ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਮਨ
ਅਹੰਫਾਸ॰ ਭੁ· ਅਹੰ | ਮਹਰਾਖ
ਕਾਰਭੂਪਫਾਹੀ ਯ· ਅਹੰਫਾਸ
ਤੀਖਣਕਠਨਹ- ਸੰਸਾਰਬਨ
ਮੋਦੇਹੋਹੰਫਾਸੀ ਪੁਨਾਪੁਨਅੰਤਾ
ਕਰਣੋਮੇਧਸਨੇਸੇਤੀਖਣਹੈਨਾ
ਟੂਟਨੇਸੇਬਡੀਕਰੜੀਹੈ
ਅਹਨਿਸ॰ ਦੇ· ਦਿਨਰਾਤ ਯ·
ਅਹਨਿਸਜਾਗੇਨੀਦਨਸੋਵੈ
ਅਘਨਾਸ॰ ਸੰ· ਪਾਪੋਕੇਨਾਸ
ਕਰਨਵਾਲਾ ਯ· ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਘਨਾਸ
ਅਭਿਆਸ॰ ਦੇ· ਆਬ੍ਰਿਤੀ,
ਪੁਨਾਪੁਨਾਪੜ੍ਹਨਾ ਯ· ਵੇਦਾਕਾ
ਅਭਿਆਸ, ਸਮੀਪ, ਭੁਰੋ
ਸੇਸੁਣੇਅਰਥਮੇਯੋਗਅਬਿਚਾ
ਰਕਰਨਾ ਅਭ੍ਯਾਸ ਸੰ·
ਅਵਕਾਸ॰ ਸੰ· ਵਿਰਲ, ਵੇਹ
ਲ, ਸਮਾ, ਅਵਸਰ
ਅਖਿਲੇਸ॰ ਸੰ· ਨਿਖਲਕਾ

ਸ੍ਵਾਮੀ

ਅਮਾਵਸ॰ ਦੇ॰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਖਕੀਪੰ ਦ੍ਰਸਤਿਥੀ ਅਮਾਵਾਸ੍ਯਾ ਸੰ॰

ਅਮਰਦਾਸ॰ ਸੰ॰ ਤੀਜੇਗੁਰੂ ਨਾ ਮਕਾਅਰਥ ਅਮਰ॰ ਮੁਕਤਹੈਂ ਦਾਸਜਿਸਕੇ, ਵਾ ਨਿਖਲਵਿ ਕਾਰਤ੍ਯਾਗਸੇਸ੍ਵਕ੍ਰਿਯਾਧਾਰਨੇ ਸੇ ਦੇਵਤਾਰੂਪਹੈਂਦਾਸਜਿਨਕੇ, ਉਕ੍ਰੰਚ ਸਾਧਕਰਮਜੇਪੁਰਖਕ ਮਾਵੈ ਨਾਮਦੇਵਤਾਜਗਤਕਹਾ ਵੈ, ਵਾ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀਦੇਵਤਾਦਾ ਸਹੈਂਜਿਸਕੇ ਐਸੇਅਨੁਪਮਗੁ ਣੋਵਾਲੇਤੀਸਰੇਗੁਰੂ ਯ॰ ਅਮ ਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾ ਤੋਹਬਣਆਵੈ, ਅਮਰੋਕੇਦਾ ਸਕਰਮਕਾਂਡੀਲੋਕ

ਅਟਕਾਵਸ॰ ਦੇ॰ ਅਟਕਤਾਹੈ ਯ॰ ਬੇਰੀਬਾਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀ ਬਹੁਰਬਹੁਰਅਟਕਾਵਸਰੇ

ਅਮੜੀਆਸ॰ ਪੰ॰ ਪਹੁਚਗਿ

ਅਭਿਨਿਵੇਸ॰ ਸੰ॰ ਸਹ | ਆ

ਕਾਅਹਮਕੋਅਵਸ਼੍ਯਕਰਤਬ੍ਯ ਹੈਂ ਐਸਾਆਗ੍ਰਹ, ਅਨਿਸ੍ਟਦੇ ਹਾਦਿਕੋਸੇਬਿਯੋਗਮਤਹੋਵੈਐ ਸਾਮਰਣਨਿਵਾਰਕਹਠ, ਸਿਰ ਤੁਕੇਭੈਕੀਜਨਕਅਵਿਦ੍ਯਾ

ਅਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸ॰ ਵਾ॰ ਮੁਕ ਤੀਦੇਣਾਜਿਸਕਾਗੁਣਹੈ

ਅਹੋ॰ ਸੰ॰ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਰੁਣਾ, ਵਿਖਾਦ, ਸੰਬੋਧਨ ਯ॰ ਅਹੋਜ ਸਰਖੇਣ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ, ਬਿਸਮਯ, ਪਾਦਪੂਰਣ ਜਹਾਂਪਾਦਪੂਰਣ ਸੇਰਖੇਤਹਾਂਯਹੀਅਰਥਹੋਤਾ ਹੈ, ਅਸੂਯਾ, ਵਿਤਰਕ, ਸੋਕ , ਪੀਟਨੇਸਮੇਬੋਲਾਜਾਨੇਵਾਲਾ ਓਹਪਦਇਸੀਸੇਬਨਾਹੈ ਅਰ ਬਤਿਸਕਾਸੋਕਹੈ

ਅਹ॰ ਦੇ॰ ਦਿਨ ਯ॰ ਅਹਨਿਸ ਜੋਨਾਨਕਜਪੇ, ਇਸ ਯ॰ ਅਹ ਕਰਕਰੇਸੁਆਹਿਕਰਪਾਏ, ਐ ਸੀ ਯ॰ ਕੁਦਰਤਅਹਵੇਖਾਲੀ ਅਨ-ਸਕਤੀਐਸੀਦਿਖਾ

ਲੀਹੈ ਜੋਜੀਤਕੇਇਤਨੇਬਡੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਸਭਥਾਅਪਨਾਥਾ
ਨਕੀਆਹੈ

ਅਹੇ॰ ਪੰ· ਹੈ

ਅਹੰ॰ ਸੰ· ਅਹੰਕਾਰ ਯ. ਮੋਰੀ
ਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ
ਪੁਨਾ ਅਹੰਫਾਸਤੀਖਣਕਠ
ਨ, ਮੈ ਜੈਸੇਇਕੋਅਹੰਬਹੁਸ੍ਯਾਂ.
ਸਿਸ੍ਰਿਕੀਰਚਨਾਸਮੇਈਸ੍ਵਰ
ਸੇਸੰਕਲਪਕਰਤਾਹੈ ਏਕਮੇਬ
ਹੁਤਹੋਵੇਂਯਹਸ੍ਰੁਤਿਕਾਅਰਥ

ਅਹਿ॰ ਸੰ· ਸਰਪ, ਬ੍ਰਿੜਾਸੁ ਹੈ

ਅਹੀ॰ ਭੁ· ਚਾਹੀਯ· ਰਵੇਤ
ਸਰਣਤੁਮਾਰੀਅਹੀ

ਅਸਾਹ॰ ਭੁ· ਸ੍ਵਾਸਹੀਨੋਕੇਯ.
ਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆਸਾਹ-ਈਹਾ
ਅਸਾਹਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆਅ
ਨ੍ਯਕਰਹੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਜੇਤੂਪ੍ਰਾਣ
ਹੀਨੋਕੋਜਿਵਾਵੇਤਾਕਿਆਹੈਭਾ
ਵਅਨੰਤਸਕਤੀਵਾਲੇਤੁਝਕੋਕ੍ਰ
ਛਆਸਚਰਯਨਹੀਬਚਨਾਂਤ
ਰਹੈਪ੍ਰਭਭਾਵੇਬਿਨਸਾਸਤੇਰ
ਖੇ, ਹਮਾਰੇਮੇਯ. ਅਵਗੁਣ
ਸਭਅਸਾਹ

ਅਕਹ॰ ਦੇ· ਜੋਨਾਕਹਿਆਜਾਵੇ

ਅਲਹੁ॰ ਦੇ· ਅੱਲਾ ਯ. ਅਲ
ਹੁਅਲਖਨਜਾਈਲਖਿਆ; ਅ
ਲਖਯ· ਅਲਹੁਲਹੋਤੋਕਿਆ
ਕਹੋਕਹੋਤੇਕੋਉਪਕਾਰ

ਅਲਾਹ॰ ਦੇ· ਅੱਲਾ ਯ· ਅਲ
ਹਤਪਾਕੰਪਾਕਹੈਸਕਕਰਹੁਜਿ
ਵੂਸਰਹੋਇ

ਅਥਾਹ॰ ਪੰ· ਅਗਾਧ ਯ. ਗ
ਹਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ

ਅਗਹ॰ ਭੁ· ਅਗਾਧ ਯ. ਰਸ
ਨਾਅਗਹਅਗਹਭੁਨਰਾਤੀ-
ਜੀਭਅਗਾਧਕੇਅਗਾਧਗੁਣੋ
ਮੇਰੰਗੀਜਾਵੇਹੈ, ਜੋਨਾਗਹ੍ਯਾ
ਜਾਵੇਭਾਵਨਾਪਕੜ੍ਹਾਜਾਵੇ

ਅਗਾਹੁ॰ ਪੰ· ਪਹਲੇਹੀ ਯ. ਅ
ਗਾਹੁਦੇਜੇਚੇਤੀਮੈ ਪੁਨਾ ਅਗ
ਹੁਦੇਖੇਪਿਛਹੁਦੇਖੇ, ਨਾਪਕੜਾ

ਜਾਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਅਗਾਹੁਗਾਹਿ
ਓਨਹਜਾਏ
ਅਜੇਹਾ॰ ਪੰ· ਐਸਾ
ਅਪਾਹ॰ ਭ੍ਰ· ਨਿਰਲੇਪ ਯ· ਆ
ਪੇਆਪਅਪਾਹ, ਅਪਨਾਆ
ਪ ਯ· ਭਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹ-ਦੀ
ਆਹੈਸ੍ਵਾਮੀਨੇਅਪਨਾਆਪ
ਅਜਹੂੰ॰ ਦੇ· ਇਸਸਮੇਭੀ ਯ· ਅ
ਜਹੂੰਕਛਬਿਗਾਰਿਓਨਹੀ
ਅਹਹ॰ ਸੰ· ਅਬਜਯ, ਅਦਭੁ
ਤ, ਖੇਦ, ਪਰਿਕਲੇਸ, ਪ੍ਰਕਰ
ਖ, ਸੰਬੋਧਨ, ਪੀਟਨੇਸਮੇਵਾ
ਲਾਹੈਹੈਬਚਨਇਸੀਸੇਬਨਾ
ਹੂਆਹੈ ਅਰਥਉਸਕਾਖੇਦਹੈ
ਅਵਰਾਹਾ॰ ਭ੍ਰ· ਔਰੋਸਾਥ ਯ·
ਸਹੁਰਾਤੋਅਵਰਾਹਾ
ਅਵਗਾਹ॰ ਸੰ· ਖੋਜ ਯ· ਸਗ
ਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹ
ਅਸਗਾਹ॰ ਪੰ· ਅਗਾਧ॰ ਡੂ
ਘਾ ਯ· ਸੁਣਿਐਹਾਥੋਹੇਵੇਅ
ਅਸਨੇਹੀ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰੇਮੀ | ਸਗਾਹ

ਸਨੇਹੀ ਯ· ਸਭਮਿਥਿਆਅਸ
ਨੇਹੀ, ਅਸਨਾਹ ਆਸਨਾਇ
ਯ· - ਦੇ· ਐਸਾਨਹੀ
ਅਸਾਸਹ॰ ਭ੍ਰ· ਪ੍ਰਸੰਸਾਕਰੇਹੈ
ਯ· ਸਿਧਸਾਧਕਅਸਾਸਹਅ
ਅਨਗਾਹ॰ ਪੰ· ਅੰਨ | ਸੰਸਾ ਸੰ·
ਗਾਹੁਨੇਵਾਲੇਛੱਲੇ ਜਿਨਸਾਥ
ਗਾਹਕੇਅਰਥਾਤਥਰੀਕਕਰ
ਕੇ ਭੁਸਸੇਜੌਚਨੇਠੋਹੂਆਦਿ
ਕਕਾਦਾਨਾਨਿਕਾਸਾਜਾਤਾਹੈ
ਯ· ਲਾਟੂਮਧਾਣੀਆਅਨ
ਅਵਾਈਹੇ॰ ਪੰ· ਅਵਾ | ਗਾਹ
ਇਲਪਨਸੇ, ਪ੍ਰਮਾਦਸੇ
ਅਰਸਹੁ॰ ਭ੍ਰ· ਸ੍ਵਰਗਤੇ ਯ·
ਨੂਰਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀ
ਅਰਧਹੁ॰ ਭ੍ਰ· ਨੀਚੇਕੇ | ਐ
ਭਾਵਜੀਵਕੇ ਯ· ਅਰਧਹੁਉ
ਰਧਹਮੰਝਝਜੇਰਾ ਖੁਨਾ ਅਰ
ਧਹਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾ
ਅਠੜਹ॰ ਦੇ· ਪੰਦਰਾਸੈਅ | ਵਾ
ਠੜੋਬਾਬਰਆਵੇਗਾ ਯ· ਆ

ਵਨਅਠੜਹ
ਅਰਣੀਵਹ ॰ ਭ੍ਰ· ਸਭਕਾ
ਆਭ੍ਰੂ,ਮ੍ਰਰੈਲੀ ਯ· ਪਾਛੰਕਰੇ
ਤਿਅਰਣੀਵਹ ਸੰਤੋਕੀਸੇਵ
ਪੀਛੈਰਹਨੇਵਾਲੇਕੋਸਭਕਾ
ਆਭੂਕਰਦੇਤੀਹੈ
ਅਗਨਿਮਹ ॰ ਦੇ· ਮਾਤਾਕੇਉ
ਦਰਮੇ ਯ· ਅਗਨਮਾਹਿਅਹਾ
ਰਪਹੁਚਾਵਣੇ -ਪੁਤ੍ਰਕੋਮਾਤਾ
ਕੇਉਦਰਕੀਆਗਕੇਸਮੀਪ
ਭੋਜਨਭੇਜਤਾਹੈ
ਅਹਾਨ੍ਰਦਿਹ ॰ ਵਾ. ਦਿਨਮੇਖੋਟੇ
ਕਾਮਬੋਤ੍ਰੇਹੋਤੇਹੈ ਯਾਤੇਦਿਨਹ
ਨ੍ਰਕੇਮਹੀਨੇਤੁਲਅਹੈ ਯ· ਸਾਵ
ਣਰਾਤਅਹਾਨ੍ਰਦਿਹ-ਸਾਵ
ਣਕੀਅੰਧ੍ਰਰੀਤੁਲਅਰਾਤ੍ਰਿਮੇ
ਪਾਪਬਹੁਤਹੋਤੇਹੈ ਯਾਤੇਸਾਵ
ਣਰਾਤਿਤੁਲਅਹੈਅਸਾਨ੍ਰਦਿ
ਨਤੁਲਅਹੈ
ਅਕਥਕਹੇ ॰ ਵਾ. ਅਕਥਨੀ
ਬ੍ਰਮਕੇਵਿਚਾਰਕੋਕਹੇ

ਅਚੁਤਤਨਹ ॰ ਭ੍ਰ· ਅਗਿਨ੍ਰ
ਰੂਪਪਰਮਾਤਮਾਕਾਸ੍ਵਰੂਪ ਜਿ
ਸਕਣਸੇਮਿਲਤਾਹੈ ਯ· ਲਬ
ਧੰਅਚੁਤਤਨਹ
ਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹ ॰ ਭ੍ਰ· ਮੁਕਤੀ
ਅਕ ॰ ਪੰ· ਅਕਕੇਪੇ | ਕਾਲਾਭ
ਤੁਸਾਬ ਯ· ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕ
ਰੇਅਕਤਿਤ੍ਰਾ ਆਕ ਅਰਕ ਸੰ.
ਪੰ· ਦੁਖੀਹੋ ਜੈਸੇ ਅਕ ਗਿਆ,
ਸੰ· ਦੁਖ· ਕ ਸੁਖਕਾਨਾਮਹੈ ਨਾ
ਕ ਅਕ ਦੁਖਕਾਨਾਮਹੈ
ਅਕੈ ॰ ਪੰ· ਅਥਵਾ· ਯਾਂ
ਅਧਿਕ ॰ ਸੰ· ਅਨੇਕ, ਬਹੁਤ,
ਅਰਥਾਲੰਕਾਰਬਿਸੇਖ,
ਅਨਕ ॰ ਸੰ· ਢੋਲਵਾਜਾਪ੍ਰਾ
ਅਥਾਕ ॰ ਦੇ· ਅਥੱਕ | ਣੀ.
ਅਨੇਕ ॰ ਸੰ· ਬਹੁਤ, ਅਨੇਕਾਯ.
ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾ
ਅਨਿਕ ॰ ਦੇ· ਅਨੇਕ ਯ· ਤੇਰੀ
ਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਹ
ਗਿਪ੍ਰਜਾਜੀ ਅਨੇਕ ਸੰ.

ਅਲੋਕ॰ ਦੇ· ਦੇਖ੍ਕੇ ਯ· ਸੁੰਦਰਬ
ਦਨਅਲੋਕ
ਅਪਾਕੀ॰ ਤ੍ਰਿ· ਆਪਕੀਆ ਯ·ਆ
ਪੇਆਪਅਪਾਕੀ- ਸੁਤੇਸਿਧਤ੍ਰਮ
ਅਲੀਕ॰ ਸੰ· ਝੂਠ | ਨੇਕੀਆ
ਅਪਨਾਕ॰ ਤ੍ਰਿ· ਅਪਨੇਜਾਨਕਰ
ਯ· ਰਾਖਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਾ
ਕ- ਆਪਅਪਨੇਜਾਨਕਰਰਖ
ਅਤਿਨੀਕਾ॰ ਦੇ· ਅਤੀਸੁ | ਲੇਵੇ
ਖਮਯ· ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀ
ਅਵਰੀਕਾ॰ ਦੇ· ਔਰਕਿਸੇਕਾ | ਕਾ
ਅਗਨਿਕਾ॰ ਤ੍ਰਿ· ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰੂਪੀਆਗ
ਕਾਯ· ਕਲਿਜੁਗਰਥਅਗਨਿਕਾ
ਅਮੁਲੀਕ॰ ਤ੍ਰਿ· ਅਮੋਲਕ ਯ·ਅ
ਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਰਤਨ
ਅਨਾਲਕਾ॰ ਤ੍ਰਿ· ਅਨਾਦਿਕਾਲਕਾ
ਯ· ਭਰਮਅਨਾਲਕਾ ਤ੍ਰਿਪਾਲਤਿ
ਹਾਲਬਿਚਾਰਪਾਠਮੇਦਦੇਕੋਲਲੇ
ਹੋਨੇਵਤਈਹਾਭੀਦਦੇਕੋਲਲਾਬ
ਅਗਰਕ॰ ਤ੍ਰਿ· ਮੁਖੀਏ, ਮੁ | ਨਾਹੈ
ਰੈਲੀਕਾਆਦਿਦੋਖ ਯ· ਅਗਰ

ਕਉਸਕੇਬਡੇਠਗਾਊ- ਅਗਣੀ
ਅਉਤਾਕ॰ ਫਾ· ਖਾਨਹ, ਘਰ | ਸੰ·
ਭਾਵਸੇਘਰਮੇਬਿਤਮਾੜ ਯ·ਸਚ
ਘਰਤਿਸਅਉਤਾਕ ਅਥਵਾ ਫਾ
ਰਸੀਮੇਅਉਤਾਕਟੇਣੀਮੇਉਲਝ
ਨੇਵਾਲੇਅੰਭੂਰਕਾਨਾਮਹੈ ਤਿਸਕੇ
ਸਮਾਨਜਚੇਘਰਮੇਤਿਸਕਾਉਲ
ਝਨਾਹੈਭਾਵਖਚਤਹੋਨਾਹੈ ਦੇ·
ਸੰ· ਬੈਠਕ
ਅਖ॰ ਦੇ· ਨੇੜ, ਚੋਪੜਕੇਪਾਸੇ,
ਸੋਲਾਆਸੇਆਪ, ਰਥਕਾਪਹੀਆ,
ਸਰਪ, ਗੱਡਾ, ਰੁਦ੍ਰਾਖਕੀਮਾਲਾ,
ਅਖੀ॰ ਦੇ· ਨੇੜ ਜੈਸੇਅ | ਅਖ੍ਸੰ·
ਖੀਦੇਖਨਰਜੀਆਬਹੁਰੰਗਤ੍ਰਮਾ
ਅਸੇਖ॰ ਸੰ· ਸੰਪੂਰਣ | ਸੇ
ਅਉਖੀ॰ ਪੰ· ਕਠਨ ਯ· ਅਉਖੀ
ਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈ- ਅਉਖਾ
ਅਸੰਖ॰ ਦੇ· ਅਗਿਣਤ ਯ· ਅਸੰ
ਖਖਤੇਕਰਫੇਰੇ
ਅਲਖ॰ ਦੇ· ਜੋਲਖਆਨਜਾਵੇ, ਜੋ
ਨਿਸਾਨਾਨਾਬਨਸਕੇ ਅਲਖ੍ ਸੰ·

ਯ. ਅਗਤਅਪਾਰਅਲਖਨਿ
ਰੰਜਨ
ਅਲੇਖ੦ ਦੇ. ਜਿਸਕੇਸਿਰਪੈਕਰ
ਮਨਹੋਵੈਯ. ਜਿਸਸਿਰਨਹੋਵੀ
ਲੇਖ, ਜਿਸਕਾਲੇਖਾਨਹੋਸਕੇ
ਭਾਵਦੇਸਕਾਲਾਦਿਕੋਸੇਅਵ
ਧੀਕਾਹਿਸਾਬਨਾਹੋਸਕੇ
ਅਰੇਖ੦ ਦੇ. ਸਮੁਦ੍ਰੀਕਮੇਕਹੇਸੀ
ਖਚਕ੍ਰਾਦਿਰੇਖਾਰਹਿਤ
ਅਭਾਖੰ੦ ਦੇ. ਨਹੀਕਹਤਾਯ.ਰੇ
ਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨਅਭਾਖੰ ਅਭਾਖੇ
ਅਸੇਖ੦ ਦੇ. ਜੋਪਵਨਸੋਨਾਕਹੇ
ਸੋਖਿਆਨਜਾਵੇ ਅਸੋਖਜ ਸੰ.
ਅਠਸਾਖੀ੦ ਦੇ. ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਯਅਗ
ਨਿ ਵਾਯੂਆਦਿਕ ਬਸੁਗਵਾਹ
ਅਹਰਖ੦ ਸੰ. ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਲ਼
ਗੜ੍ਹਾਯ. ਅਹਰਖਵਾਦਨਕੀ
ਜੈ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇਮੁਝੇਕੁਛਨਹੀ
ਦੀਆ ਐਸੇਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਬ
ਚਨੋਂਸੇਝਗੜ੍ਹਾਨਾਕਰੀਏ ਅਹ
ਰਖਕਾਅਰਥਈਰਖਾਭੀਕਹ
ਤੇਹੈਂ ਪਰੰਤੂਅਹਰਖ ਅਛਾਹੈ
ਅਲਪਸੁਖੰ੦ ਸੰ. ਹੇਕਾਮਤੇਰਾ
ਸੁਖਅਲਪਹੈ ਭਾਵਥੋੜੇਸੁਖਕੀ
ਚੀਜਹੈ ਪੀਛੇਮਹਾਨਦੁਖਦਾਈਹੈ
ਅਜਰਸੁਖ੦ ਸੰ. ਨਾਜੀਰਣਹੋ
ਨੇਵਾਲਾਸੁਖਅਰਥਾਤਅਖਯ
ਅਗ੦ ਦੇ. ਅਗਨੀ ਯ. ਸੁਖ
ਘਰਘਰਏਹਾਅਗ, ਸੰ. ਅ
ਗਆਨੀ ਜੈਸੇ ਅਗਤਗ
ਅਗੇ੦ ਪੰ. ਸਨਮੁਖ, ਪਰਲੋਕ
ਮੇਂ ਯ. ਅਗੇਗਇਆਜਾਣੀਏ
ਅਗੋ੦ ਪੰ. ਪਹਲੇ ਯ. ਅਗੇ ਸੰ.
ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਾਦਿਚੇ ਪੁਨਾ
ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਏਤਕਾਇਤਮਿ
ਲੇਸਜਾਏ
ਅਗੀ੦ ਭੁ. ਅਗਨਿਕੇ ਯ. ਅ
ਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇ
ਅਨਿਗ੦ ਭੁ. ਅਨੇਕ ਯ. ਅਨਿ
ਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤ
ਅਭਗਾ੦ ਭੁ. ਨਾਭੰਗਹੋਨੇਵਾ
ਲਾ ਯ. ਅਸਥਿਰਥਾਨਜਿਸਹੋਆ

ਭਗਾ ਪੁਨਾ ਤ੍ਰਿਤਦੀਬਾਨਅਭ
ਗ ਅਭੰਗ ਸੰ·
ਅਭਿਗ॰ ਪੰ· ਨਾਭੀਗਨੇਵਾਲੇ
ਕਠਨ ਯ· ਅਭਿਗਆਤਮਨਿ
ਕੋਰ, ਸੰ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ, ਅਭਿ
ਅਭਾਗੇ॰ ਦੇ· ਖੋਟੇਭਾਗੋ | ਗ ਸੰ·
ਵਾਲੇ ਯ· ਮਨਮੁਖਫਿਰੇਅਭਾ
ਗੇ, ਪੁਨਾ ਰਾਮਨਜਪੇਅਭਾਗ
ਤੁਮਾਰਾ ਖੋਟਾਭਾਗ
ਅਰੋਗੀ॰ ਗੁ· ਰੋਗਹੀਨਦੀਖਤੇ
ਯ· ਅਰੋਗੀਮਹਾਰੋਗੀ-ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਸੇਭੁੱਲੇਜੀਵਰੋਗਹੀਨਦਿਖਾਈ
ਦੇਤੇਭੀਮਹਾਰੋਗੋਵਾਲੇਹੈਂ ਮਹਾ
ਰੋਗਕ੍ਰੁਸ੍ਵਾਦਿਕਹੈਂ
ਅਭੰਗ॰ ਸੰ· ਅਬਿਨਾਸੀ· ਨਾਭੰ
ਗਹੋਨੇਵਾਲਾ
ਅਨੰਗ॰ ਸੰ· ਕਾਮ
ਅਸੰਗ॰ ਸੰ· ਸਰਬਕੇਸੰਗਹੀਨ
ਅਨੁਰਾਗ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰੇਮ
ਅਪਾਰਗ॰ ਗੁ· ਅਪਾਰ ਯ· ਮ
ਨਬਾਂਛਿਤਫਲਾਇਸਗਲੇਕੁਦ

ਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗ-ਐਸੇਮੋ
ਖ੍ਯਪ੍ਰਯੰਤਸਭੁਫਲਪਾਏ ਜਿਨ
ਕੀਮਾਯਕਕੀਮਤਪਾਰਨਹੀਗਾ
ਮਨਕਰਸਕੇ ਅਰਥਾਤਅਮੋਲ
ਅਨਤਤਰੰਗ॰ ਦੇ· ਅ | ਕਫਲ
ਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਕਾਰਭੂਪਲਹ
ਰਾਂਬਨ ਯ· ਪਸਾਰਿਓਆਪਹੋਇ
ਅਨਤਤਰੰਗ ਅਨਤਤਰੰਗੀ
ਅਧਮਪਤੰਗ॰ ਸੰ· ਨੀਚਪਤੰਗ
ਜੀਵ ਯ· ਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ,
ਬਾਪਕੋਬੇਟਾਕਹਤਾਭੁਯਾਜੈਸੇਦੀ
ਪਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇਪਤੰਗਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਵੈਸੇ
ਹਮਗੁਰੋਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇਕ੍ਯੁਨਹੀਹੋਵੇਂ
ਅਘ॰ ਸੰ· ਪਾਪ ਜੈਸੇ ਅ | ਗੇ
ਘਓਘਪਰਹਰਿਆ ਪੁਨਾ ਯ·
ਕੋਟਅਘਾਸਭੁਨਾਸਹੋਇ
ਅਘੀ॰ ਸੰ· ਪਾਪੀ
ਅਮੋਘ॰ ਸੰ· ਸਫਲ ਯ· ਅਮੋ
ਘਦਰਸਨਅਜੂਨੀਸੰਭਉ
ਅਨਘ॰ ਸੰ· ਨਿਸਪਾਪ॰ ਪਾਪ
ਅਰਚ॰ ਦੇ· ਖੋੜਸਪ੍ਰਕਾ | ਹੀਨ

ਰਕੀਪੂਜਾ, ਅਰਚਾ ਸੰ·
ਅਭੀਚ॰ ਭ੍ਰ· ਸਤ੍ਰੂਯੋਂਕੋਸਨਮੁਖ
ਹੋਜਯਕਰੀਯੇਜਿਸਕਾਲਮੇਂਵਹੁ
ਸਮਾ, ਯਾਤ੍ਰਾਕੇਅਨੁਕੂਲਲਗ
ਨਬਿਸੇਖ, ਪੰਦ੍ਰਾਹਿਸ੍ਸੇਮੇਂਬਾਂ
ਟੇਦਿਨਕਾਦੇਸਾਤ੍ਸੇਕੇਮਧ੍ਯਕਾ
ਹਿਸਾ ਜੋਮਧ੍ਯਾਨਸਮੇਸਿਮਿਤੀ
ਯੋਂਮੇਂਕੁਤੁਪਨਾਮਸੇਲਿਖਾਹੈ ਤਿ
ਸੀਕਾਨਾਮਅਭੀਚਕਾਪਰਬਹੈ
ਯ· ਨਾਵਣਪੁਰਬਅਭੀਚਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸਭਇਆ
ਗੁਰਦਾਸਬਚਨ ਲਗਾਪੁਰਬ
ਅਭੀਚਦਾ - ਲਗਾਪਰਬਅ
ਭਿਜਿਤਮੁਹੂਰਤਕਾ ਸਪਸ੍ਮੇਂ
ਸੋਹੈ ਕ੍ਰਮਸੇ ਰਵਿਕੋ ੨॰ ਸੋਮਕੋ
੧੬ ਮੰਗਲਕੋ੧੫ ਬੁਧਕੋ੧੪
ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕੋ੧੩ ਸੁਕ੍ਰਕੋ੧੨
ਛਨਿਛਰਕੋ੧੨ ਅੰਗਲੀ ਸੀ
ਖਲੇ ਧੂਪਮੇਂ ਖੜੀਕਰੇ ਜਬਮਧ੍ਯਾ
ਨਸਮੇਉਸਕੇਮੂਲਤਲੇ ਛਾਯਾ
ਆਵੇ ਤਬਏਕਘੜੀਮਾਤ੍ਰਅ
ਭਿਜਿਤਮਹੂਰਤਹੋਤਾਹੈ ਜਿਸ੍ਮੇਂ
ਕੀਏਦਾਨਸ੍ਨਾਨਾਦਿਨਿਖਲਕਾ
ਮਪੂਰੇਹੋਤੇਹੈਂ
ਅਰਚਾ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਤਿਮਾਕੀ ਯ· ਤੀ
ਰਥਨਾਵੇਅਰਚਾਪੂਜਾ ਪੁਨਾਪੂ
ਜਾਅਰਚਾਆਹਨਤੋਰੀ - ਤੇਰੀ
ਅਰਚਾ· ਮੂਰਤਕੀਪੂਜਾਨਹੀਕ
ਰੀਗਈ, ਅਰਚਾ, ਖੇਤ੍ਰਸਪ੍ਰਕਾ
ਰਕੀਪੂਜਾ
ਅਗਹੂਚਾ॰ ਭ੍ਰ· ਅਗ੍ਰਾਅਊ
ਚ ਯ· ਥਾਹਨਹੀਅਗਹੂਚਾ
ਅਤਿਮ੍ਰਚ॰ ਭ੍ਰ· ਬਡੇਬਿਸਤਾ
ਰਵਾਲਾ ਯ· ਆਤਿਦੀਰਘਪ੍ਰਅ
ਤਿਮ੍ਰਚ - ਗੁਰੂਜੀਅਨੇਕ੍ਰੀਸੇ
ਦੰਭੀਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਹੈਂ ਜੋਦੰਭੀ
ਸਾਧਤੂੰਬਡੇਚੇਲੇਪੋਤੇਚੇਲੇਰੂਪ
ਪਰਿਵਾਰਵਾਲਾਹੈ
ਅਪੁਛ॰ ਸੰ· ਪੂਛਹੀਨ,
ਬਿਨਾਪੂਛ
ਅਜੈ॰ ਦੇ· ਜਿਸਕੋਤੁਲਅਤਾਵਾ
ਅਧਿਕਤਾਸੇਕੋਈਜੈਨਾਕਰਸਕੇ

ਯ· ਅਜੋਚਵਰਸਿਰਢੁਲੈ, ਅ
ਜਰਾਜਾ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੇਦਾਦਾ ਯ·
ਅਜੈਸੁਰੇਵੇਭੀਖਿਆਪਾਇ
ਅਜੈ॰ ਪੰ· ਅਬ ਯ· ਅਜੈਸੁਰਬ
ਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖਬੰਦੇਦੇਭਾਗ
ਅਜ॰ ਸੰ· ਬਕਰਾ, ਬ੍ਰਮਾ, ਜਨ
ਮਰਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ, ਪੰ· ਵਰ
ਤਮਾਨਦਿਨ ਯ· ਅਜਨਸੁਤੀ
ਕੀਤਸਿਉਅੰਗਮੁੜੇਮੁੜਜਾਇ
ਅਜਾ॰ ਸੰ· ਬਕਰੀ ਯ· ਅਜਾਭੋਗੰ
ਤਕੰਦਮੂਲੰ - ਬਕਰੀਕੰਦਮੂਲ
ਖਾਤੀਸਿੰਘਕੇਸਮੀਪਪ੍ਰਸਨਹੀ
ਹੋਤੀ, ਮਾਯਾਸਕ੍ਰੀ ਜੈਸੇ ਅਜਾ
ਮੇਕਾਂਲੋਹਿਤਸੁਕਲਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ
ਅਗਾਜ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਯ·
ਜਿਹਬਾਧੁਨਅਗਾਜਾ - ਜਿਹ
ਬਾਸੇਧੁਨੀਕਾਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਅ
ਅਰਜ॰ ਫਾ· ਬੇਨਤੀ ਗਾਜ ਫਾ·
ਯ· ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮ - ਏ
ਕਹੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਆਪਕੇਆਗੇ
ਅਪਨੀਬੇਨਤੀਕਰਤਾਹੂੰ

ਅਫਜੂ॰ ਫਾ· ਬਾਕੀ, ਅਧਿਕ
ਯ· ਅਫਜੂਖੁਦਾਇਆ
ਅਘੀਜਾ॰ ਗੁ· ਅਘਾਇਆ
ਯ· ਤ੍ਰਿਪਤਰਹੇਅਘੀਜਾਹੇ
ਅਹਾਜ॰ ਗੁ· ਨਾਖਾਣਯੋਗਮਾ
ਹੈ ਯ· ਸੀਲਸੰਜਮਸੁਚਭੰਨੀਖ ॰
ਣਾਖਾਣਾਖਾਜਅਹਾਜ - ਸੀਲ
ਸੰਜਮਾਦਿਉਤਮਸੁਭਾਵੇਕੋਤੋੜ
ਕੇ ਜੋਪੁਰਖੋਨੇਮਾਸਮਦਿਰਾਦਿ
ਵਾਸਾਧਾਰਣਦਾਲਰੋਟੀਹੀਖਾ
ਨੀਹੈ ਸੋਖਾਣਾ ਭੋਜਨਕਰਨਾਅ
ਖਾਜਹੈ ਭਾਵਖਾਂਣੇਯੋਗਮਨਹੀ
ਉਕ੍ਰੰਚ ਹੱਕਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾ
ਉਸਸੂਅਰਉਸਗਾਇ
ਅਨਾਜ॰ ਪੰ· ਅੰਨਜੇ ਯ· ਜੈਸੀ
ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਅਨਾਜ
ਅਪਤੀਜ॰ ਪੰ· ਮਾ· ਨਾਬਿਸ੍ਵਾਸ
ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਅਪਤੀਜਪ
ਤੀਣਾ - ਜੋਪਹਲਾਬਿਸ੍ਵਾਸਨਹੀ
ਕਰਤਾਥਾਸੋਬਿਸ੍ਵਾਸਕਰਗਯਾ
ਅਚਰਜ॰ ਦੇ· ਅਦਭੁਤ ਯ· ਅ

ਚਰਜਏਕਸੁਨਹੁਰੇ ਆਸਚ
ਅਤਿਭੁਜ॰ ਗੁ· ਬਡੀ | ਰਯਸੰ·
ਭੁਜਾਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤਆਜਾ
ਨੁਬਾਹਵਾਲਾ ਯ· ਅਤਿਭੁਜ
ਭਇਓਅਪਾਰਲਾ
ਅਸਾਜਿਯੀਸਾਜ॰ ਵ· ਨਾਸਾ
ਜਣੇਜੋਗਵਸਤੂਕਾਸਾਜ ਯ·
ਅਸਾਜਿਯੀਸਾਜਜਮਾਜਿਆ
ਅਖੁਟ॰ ਪੰ· ਨਾਕਮਹੋਨੇਵਾਲਾ
ਭਾਵਪੂਰਾ ਯ· ਅਖੁਟਭੰਡਾਰ,
ਉਲਟੇ ਯ· ਹਿੰਦੂਮੂਲੇਭੂਲੇਅਖੁ
ਅਖੂਟ॰ ਪੰ· ਖੁਟਿਆ | ਟੀਜਾਹੀ
ਈਸੇਰਹਿਤ, ਨਾਕਮਹੋਨੇਵਾਲਾ
ਯ· ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚਅਖੂਟ
ਅਵਟੇ॰ ਪੰ· ਤਾਏਹੈਂ
ਅਨਦ੍ਰਿਸ੍॰ ਦੇ· ਅਦ੍ਰਿਸ੍, ਨਾ
ਦੇਖੀਵਸਤੂ ਯ· ਦ੍ਰਿਸ੍ਅਨਦ੍ਰਿ
ਅਊਘਟ॰ ਗੁ· ਅਲਪਯ· | ਸ੍
ਅਊਘਟਘਾਟਬਿਖਮਹੈਬਾਟ,
ਕਠਨਤਾਈ ਯ· ਅਊਘਟਕੀ
ਘਾਟਿਲਾਗੀਆਇ- ਕਠਨਤਾ

ਈਕੀਘੜੀਆਪ੍ਰਾਪਤਹੂਈ
ਅਵਘਟ॰ ਗੁ· ਅਲਪਘਾਟ
ਕੀਯ. ਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀ
ੜੀਆ ॥
ਅਪ੍ਰਸਟ॰ ਗੁ· ਉਲਟੀਤੇ ਯ.
ਅਪ੍ਰਸ੍ਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀ,
ਸੰ· ਨਾਪ੍ਰਸ੍ ਕ੍ਰਿਸ
ਅਭੈਪਟ॰ ਗੁ· ਅਭਯਤਾਕਾ
ਬਸਤ੍ਰ ਯ· ਅਭੈਪਟਰਿਪਮਧਤਿ
ਅਠੀ॰ ਦੇ· ਦਿਨਰਾਤਕੇਆ | ਹ
ਠਵੇਹਿਸੇਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਯ· ਜੇਅਠੀ
ਭਉਹੋਇ, ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਭੂਪਾਵਿ
ਨਰਾਤਕੇਆਠਵੇਪਹਰਸੋਂ ਯ·
ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡ- ਆਠ
ਪਹਰਕੇਮੈਥਨਕੋਦੂਰਕਰਕੇ ਪੁ
ਨਾ ਨਾਵਾ. ਨੌਮੇਨਿਖਲਅਸੁਰ
ਸੰਪਦਭੂਪ ਸਰੀਰ ਸੈਤਾਨਕੋਖੰ
ਡਕੇਤਿਸਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਮੇ ਨਵੀਨ
ਨਿਧਿਭੂਪਨਾਮਕੋਠੰਭੀਰਭੁਟੇ
ਵਾਲੇਜਨਖੋਜੇਹੈਂ ਯਹਅਰਥ
ਪੂਰਬੋਤਰਕੇਸਮੀਪੀਪਾਠੋਸੇਸਿੰ

ਧੈ ਜੈਸੇਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭ
ਜੇਅਠੀਭਊਹੋਇ ਪੁਨਾ ਚਉਥੇ
ਪਹਰਸੁਬਾਹਕੈਸੁਗਤਿਆਉਪ
ਅਪੁਠੀ ॰ ਪੰ· ਉਲਟੀ | ਜੇਚਾਉ
ਅਠਸਠ ॰ ਦੇ· ਅਠਾਹਟਤੀਰ
ਥੋਂਕਾ ਯ· ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਕਾ
ਇਸਨਾਨ ਪੁਨਾ ਅਠਸਠਤੀ
ਰਥਮਜਨਕੀਏਜਾਧੁਧੁਰੀਨਾ
ਤਾ ਜਿਨਏਕਏਕ ਤੀਰਥੋਂਮੇਂਆ
ਰੋਅਨੇਕਅਨੇਕਤੀਰਥਹੈਂ ਜੈ
ਸੇਕੁਰੁਛੇੜਮੇਂਦੋਸੈਪਛੜਹੈਂ ਤਿ
ਨਕੋਏਕਏਕਾਗਿਨੇਤਥਅਠਾ
ਹਟਭੀਸਿਧਹੋਤੇਹੈਂ ਜੋਭੁਗਮਤ
ਨਿਰਣਯਮੋਦਿਖਾਏਹੈਂ ਪਰੰਤੂ
ਤੀਰਥ ਅਠਾਹਟਹੈਂ ਯਹਕਿਸੇ
ਏਕਕਾਮਤਹੈ ਤੀਰਥਤੀਨਕ
ਰੋੜਹੈਂ ਯਹਬਹੁਤਜੋਕਾਮਤਹੈ
ਵਾਸੁਵਸੇਜਹਾਕੋਈਮਹਾਤਮਾ
ਭੁਜਨਪਾਠਤਪਕਰੇ ਉਸੀਭੂਮੀ
ਕਾਨਾਮਤੀਰਥਹੈ ਮਹਾਤਮਾਅ
ਗਿਣਤਹੈਂਯਾਤੇਤੀਰਥਭੀਅ

ਗਿਣਤਹੈਂ ਪੂਰਬਕਹੇਅਠਾਹਟ
ਵਾਤੀਨਕ੍ਰੋੜਪੰਚਦੇਵਨਕੇਉਪਾ
ਸਕਜਨੋਕੇਨਿਸਚਰੇਮੇਂਹੈਂ ਨਿਖਲ
ਮਤੋਂਕੇਮਤਪ੍ਰਵਰਤਕਪੁਰਖੋਂਕੇ
ਗਿਨੇਤਥਅਨੰਤਹੈਂ
ਅਖੰਡ ॰ ਸੰ· ਸੰਪੂਰਣ ਯ· ਅਹ
ਨਿਸਅਖੰਡਸੁਰਹੀਜਾਇ
ਅਕਤਿੜਾ ॰ ਪੰ· ਅਕਕੇਬੂਟੇਮੇਂ
ਰਹਨੇਵਾਲਾਛੋਟਾਸਾਜੀਵਅ
ਕਕਾਤੇਤਾਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਨੋਕ੍ਤਿਸੇ
ਬਾਨਪ੍ਰਸਥਲੇਨਾ ਯ· ਅਕਜੇਪੀ
ਤਿਕਰੇਅਕਤਿੜਾਅਕਡਾਲੀ
ਬਹਖਾਇ- ਜੰਗਲੀਬ੍ਰਿਛੋਂਸੇ
ਪ੍ਰੇਮਕਰੇਹੈਂ ਬਾਨਪ੍ਰਸਥਉਨਬ੍ਰਿਛੋਂ
ਕੇਹੀਪੁਸਪਪੜਾਦਿਖਾਵੇਹੈਂ
ਅਮਰਪਿੰਡ ॰ ਸੰ· ਪਰਮਾਤਮਰੂ
ਪਅਬਿਨਾਸੀਸਰੀਰਵਾਲੇਯ·
ਅਮਰਪਿੰਡਭਏਸਾਧਸੰਗ-ਸੰ
ਤੋਂਕੇਸੰਗਮੇਂਮਿਲਉਪਦੇਸਲੇ
ਗਿਆਨਦ੍ਵਾਰਾਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰੂਪ
ਵਾਲੇਹੋਗਏਹੈਂ ਜੈਸੇਹਠਯੋਗਸੇ

ਪੁਨਾ ਪਾਰੇਆਦਿਹੈਂਜੋਕੇਖਾਨੇ
ਸੋ ਜੋਗੀਜਨੋਂ ਔਚਿਕਿਤਸਾ
ਵਾਲੇਔਕੇਮਤਮੋਂਅਮਰਪਿੰਡਹੋ
ਅਚੇਤਪਿੰਡੀ ੦ ਭੁ. ਕ੍ਰਾ ਜਾਤੇਹੈਂ
ਨਹੀਨਬੁਧੀਵਾਲੇ
ਅਖਲੀਊਡੀ ੦ ਭੁ. ਸਭੀਕੂੰਜਾ
ਯ. ਅਖਲੀਊਡੀਜਲਭਰਨਾ
ਲ- ਸਭੀਕੂੰਜਾਜਲਭਰਕੇਅਪ
ਨੀਚੁੰਜਸਾਥ ਕਾਤਕਸਮੇਚਲਤੀ
ਹੂਈਕਬੀਭੂਗਰਪੈਕਬੀਸੁੰਨੇਗ
ਭ੍ਰਪੈ ਕਬੀਨੀਚੇਬਾਨੇਮੈਬੈਠੇਹੈਂਤੋ
ਸੇਕਰਮਰੂਪਜਲਕੇਅੰਤਹਕ
ਰਣਮੈਭਰਕਬੀਬ੍ਰਮਲੋਕਮੇ
ਕਬੀਸੁਰਗਮੇ ਕਬੀ ਨਰਕਮੇਜੀ
ਵਬੈਠੇਹੈ ਕੂੰਜਾਈਹਾਂਊਪਰਸੇਜਾ
ਨਨੀਬੀਚਮੈਨਹੀਲਿਖੀ ਜੈਸੇਊ
ਡੇਊਡਆਵੈਸੈਕੋਸਾਪਾਠਮੇਨਹੀ
ਲਿਖੀ ਜੇਕਰਊਹਾਂਊਡੇਕਾਅਰ
ਥਕੂੰਜਹੈ ਤਬਈਹਾਂਭੀਊਡੀਕਾ
ਅਰਥਕੂੰਜਹੈ ਪਰੰਤੂਕੋਸੋਮੈਯ
ਹਲਾਮਨਹੀ ਕੂੰਜ ਕ੍ਰੌਚਪੰਛੀਹੈ

ਕਾਸਮੀਰਕੇਬਡੇਤਲਸਮੀਪ
ਬਹੁਤਰਹਤੀਹੈਂ
ਅਢ ੦ ਪੰ. ਅਧੀਦਮੜੀਕਾ
ਅਧਾਦਾਮ ਯ. ਅਢਨਲਹੰਦ
ਡੇਮੁਲ ਪੂਰਾਅਰਬਇਸਕਾ
ਆਢਦਾਮਕੇਅਰਥਮੇਦੇਖੋ
ਅਢਆਢ ੦ ਦੇ. ਅਧੀਦਮ
ੜੀਕਾਆਧ
ਅਣ ੦ ਪੰ. ਬਿਨਾ ਯ. ਅਣਮੰ
ਗਿਆਦਾਨਦੇਵਸੀ, ਨਾ ਯ.
ਅਣਹੋਦਾਨਾਊਧਰਾਇਓਪਾਧਾ
ਅਜਾਣ ੦ ਪੰ. ਅਗਮਾਨੀ
ਅਘਾਣ ੦ ਭੁ. ਤ੍ਰਿਪਤਹੂਏ
ਅਰਣ ੦ ਸੰ. ਸੂਰਜਕਾਰਥਵਾ
ਹੀ ਯ. ਕਰਮਕਰਅਰਣਪਿੰਗ
ਅਲੂਣੀ ੦ ਪੰ. ਬੇਰਸ. ਲਾਰੀ
ਅਰਥਾਤਖਾਰਸਹੀਨਯ. ਸਿਲ
ਜੋਗਅਲੂਣੀਚਟੀਐ
ਅਮਾਣ ੦ ਪੰ. ਅਮਾਨਤ ਯ.
ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐ
ਚੌਥੇਜਨਮਗੁਰੂਤੂਹਕਰਹੈਂਐ

ਸੋਦੂਸਰੇਗ੍ਰੰਥਜੀਕੇਪਾਠਸੇਜੋਵ
ਸਮਝੂਜੀਨੇਗੁਰਆਈਸੋਵੀ
ਓਂਕੀਅਮਾਨਤਲਿਖੀਹੈਉਸੀ
ਬਾਤਕੋਲਿਖਤੇਹੈਂਜੋਪਰਾਈਅ
ਮਾਨਸੋਵੀਓਂਕੀਅਮਾਨਤਅ
ਪਨੇਪਾਸਕਿਉਰਖਣੀਹੈਇਨ
ਕੋਦੇਨੀਚਾਹੀਏ

ਅਉਹਾਣੀ॰ ਗੁ· ਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲਾ
ਯ· ਓਹਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਨ
ਆਵੇਨਾਜਾਇ

ਅਕੂਅਣਾ॰ ਪੰ· ਨਾਬੋਲਣਾਯ·
ਤੈਸਹਨਾਲਅਕੂਅਣਾਕਿਉ
ਬੀਵੇਘਰਵਾਸ

ਅਕਾਰਣ॰ ਸੰ· ਕਾਰਣਸੇਭਿੰਨ,
ਨਿਸਪ੍ਰਯੋਜਨ, ਬਿਨਾਸਬਬ

ਅਪਾਇਣ॰ ਗੁ· ਆਪਾਪਨ·
ਅਪਣਤ੍ਵਪਰਵਾਰਕੀ

ਅਉਗਣ॰ ਦੇ· ਦੋਖ, ਐਬ, ਅ
ਗੁਣ ਸੰ· ਜੈਸੇ ਅਉਗੁਣਕੀਤੇ
ਹਰਿਨਾਚਿਤਾਰੇ

ਅਵਗੁਣ॰ ਦੇ· ਦੋਖਯ· ਅਵਗੁ
ਣਸਭਅਸਾਹ

ਅਵਗੁਣੀ॰ ਦੇ· ਅਉਗੁਣੋਸੇ
ਯ· ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣ

ਅਲੋਵਣਾ॰ ਦੇ· ਦੇਖਣਾਆ ਭੀ
ਲੋਚਨ ਸੰ· ਯ· ਨੈਨਅਲੋਵਣਾ

ਅਸਾਵਣ॰ ਪੰ· ਨਹੀਸਮਾਤੇਯ·
ਮੰਞੁਚਜੀਅਸਾਵਣਰੇਸਕ੍ਰੇ

ਅਕੁਲੀਣਾ॰ ਦੇ· ਕੁਲਹੀਨਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਅਕੁਲੀਨ ਸੰ·

ਅਕਰਣੰ॰ ਗੁ· ਅਕਰਤਬ੍ਯੰ ਯ·
ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿ· ਹੇਲੋਭਤੇਰੇਪ੍ਰ
ਤਾਪਸੇਪੁਰਖਅਕਰਤਬ੍ਯਭੀ

ਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॰ ਗੁ· ਅਹੰ ਕਰੇਹੈਂ
ਕਾਰਰੂਪਭ੍ਰਮ ਯ· ਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰ
ਮਣੀ

ਅਤਿਸਿਆਣਾ॰ ਦੇ· ਕ
ਹੂਕਾਉਪਦੇਸਨਾਮਾਨਨੇਵਾਲਾ
ਪੜਿਆ ਚਤੁਰ ਯ· ਅਤਿਸਿਅ॰
ਣਾਪਵੇਖੂਹ

ਅਹਿਕਰਣ॰ ਸੰ· ਅਹੰਕਾਰਯ·
ਜਿਨਵਿਚਹੁਅਹਿਕਰਣਚੁਕਾ

ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ॰ ਪੰ· ਕੀ ਇਆ

ਤਾਖੋਣੇਵਾਲਾ ਵਾਸ੍ਤਵਤੇ ਕੀਤਾ
ਖੋਣੇਵਾਲੇਕਾਨਾਮਅਕ੍ਰਿਤਘਨਹੈ
ਆਕ੍ਰਿਤਘ੍ਨ ਕੀਤਾਂਨਾਖੋਣੇਵਾਲੇ
ਕਾਨਾਮਹੈ ਤੌਭੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਲੋਕ
ਇਸਅਰਥਕੋਭੂਲਕਰ ਅਕ੍ਰਿ
ਤਘਨਹੀਬੋਲਤੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸਨਾ
ਨਕੋ ਅਸਨਾਨ ਧੋਨਕਾ ਅਧੋ
ਨ ਧੂਲੇਕਾ ਅਧੂਲੇਬੋਲਤੇਹੈਂ
ਉਨਹੀਕੇਸਮਾਨਉਨਕੋਭਕਤੀ
ਮੋਬ੍ਰਿਤੀਕਰਾਨੇਹੇਤਭ੍ਰੋਰੇਨੇਲਿ
ਖਾਹੈ ਯ· ਆਕ੍ਰਿਤਘਣਹਰਿ
ਵਿਸਰਿਆਜੇਨੀਭਰਮੇਤ
ਅਖੀਪਰਣੇ॰ ਭੁ· ਜੋਰਸੇਨੇੜ
ਲਗਾਇਕਰਦੇਖਤਾਹੂਆ ਯ·
ਅਖੀਪਰਣੇਜੋਫਿਰਾ
ਅਪਣੇਭਾਣੇ॰ ਭੁ· ਅਪਣੇਮਨ
ਕੀਇਛਾਨੁਸਾਰ
ਅਨਹਦਬਾਣੀ॰ ਭੁ· ਦਸਮਦੁ
ਆਰਕੀਧੁਨਿ
ਅਗਹਗਹਣ॰ ਭੁ· ਜਿਸਕਾਅਸੁ
ਧਮਨਬਾਣੀਜੇਅਰਣਨੀਗਹ
ਣਨਹੀਕਰਸਕੇਹੈਂ ਤਿਸਕਾਗਹ
ਣਕੀਆਹੈ
ਅਪਰੰਪਰਬੀਣਾ॰ ਵ· ਇਨਲੋ
ਕੋਸੇਪਰਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਲੋਕਅ
ਪਰਉਰੇਹੈਂ ਜਿਸਪਰਮਾਤਮਾਸੇ
ਜੋਗਾਨਸੇਬੀਣਾਅਪਰੋਖਦੇਖਿ
ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣ॰ ਸੰ· ਆਹੈ
ਅਹੰਕਾਰਦੂਰਕਰਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰਸੇ
ਸ੍ਵਰ ਯ· ਅਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣਹੈ
ਭਵਖੰਡਨ
ਅਠਾਰਹਬਰਣ॰ ਦੇ· ਬ੍ਰਾਹਮਣ
੧ ਛਤ੍ਰੀ ੨ ਬੈਸ਼੍ਯ ੩ ਸੂਦ੍ਰ ੪ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਸੇਛਤ੍ਰਾਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੫ ਬ੍ਰ
ਹਮਣਸੇਬਨਿਆਨੀਕੀਸੰਤਾਨ ੬
ਬ੍ਰਾਹਮਣਸੇਸੂਦ੍ਰੀਕੀਸੰਤਾਨ ੭ ਛ
ਤ੍ਰੀਸੇਬਨਿਆਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੯
ਛਤ੍ਰੀਸੇਸੂਦ੍ਰੀਕੀਸੰਤਾਨ ੮ ਬ
ਨੀਏਸੇਸੂਦ੍ਰੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੦ ਯੇ
ਖਟਅਨੁਲੋਮਜਬਰਣਹੈਂ ਅ
ਨੁਲੋਮ ਸੀਧੇਕਾਨਾਮਹੈ ਯੇਸੀਧੀ
ਰੀਤਿਸੇਉਪਜੇਬਰਣਹੈਂ ਸੂਦ੍ਰਸੇ

ਬਨਿਆਨੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੧ ਸੂਦ੍ਰ
ਸੇਛਤ੍ਰਾਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੨ ਸੂਦ੍ਰ
ਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੩ ਬਨੀ
ਏਸੇਛਤ੍ਰਾਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੪ ਬ
ਨੀਏਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੫
ਛਤ੍ਰੀਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣੀਕੀਸੰਤਾਨ ੧੬
ਯੇਖਟਪ੍ਰਤਿਲੋਮਜਬਰਣਹੈਂਪ੍ਰ
ਤਿਲੋਮਉਲਟੇਕਾਨਾਮਹੈ ਨੀਚ
ਬਰਣਕੇਪੁਰਖੋਸੇਊਚੇਬਰਣੋ
ਕੀਇਸਤ੍ਰੀਓਮੇਸੰਤਾਨਹੋਨੀਉ
ਲਟੀਰੀਤਿਹੈ ਯਾਤੇਉਲਟੀਰੀ
ਤਿਸੇਉਪਜੇਬਰਣਸੰਕਰਹੈਂ ਯੇ
ਸੋਲਾਬਰਣਹੈਂ ਬਰਣਸੰਕਰਏ
ਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੋਂਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੰ
ਤਾਨ ੧੭ ਸਤਾਰਵਾਂਬਰਣਹੈ
ਨਾਮਉਨਕਾਸੰਕੀਰਣਹੈਕਾਨੀ
ਨਅਠਾਰਵਾਂਜਾਨੋ ਬ੍ਯਾਸਕਰ
ਣਦੋਪ੍ਰਸਿਧਪੁਰਖਇਸਭਾਰਤ
ਖੰਡਮੇਹੂਏਹੈਂ ਨਾਬਿਵਾਹੀਸਤ੍ਰ
ਵਤੀਸੇਬ੍ਯਾਸ ਨਾਬਿਵਾਹੀਕੁੰ
ਤੀਸੇਕਰਣ ਯੇਕਨ੍ਯਾਕੇਪੁਤ੍ਰਕ

ਨੀਨਹੈਂ ਯੂਰਪਮੇਐਸਾਏਕਈ
ਸਾਹੂਆਹੈ ਜਿਸਕਾਗਾਰਭਾਧਾ
ਨਕਰਤਾਯੂਸਫਸੇਪਹਲੇਖੁਦਾ
ਹੈ ਈਸਾਕਾਬਾਪਖੁਦਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕ
ਅਵਤਾਰਜਾਨਪੜਤਾਹੈ
ਅਸ੍ਤੁ ੦ ਸੰ· ਸਮਾਪਤ
ਅਸ੍ਤੁ ੦ ਸੰ· ਹੋਵੈ
ਆਤਿ ੦ ਸੰ· ਅਬ੍ਯਯ· ਉਸਤਤਿ,
ਬਹੁਤ ਯ· ਅਤਿਦੀਰਘਆਤਿ
ਮੁਚ, ਪੁਨਾ ਅਤਿਸਿਆਣਾਪ
ਵੈਮੂਹ, ਲੰਘਨ, ਨਿਰੰਤਰ, ਬ
ਰਬਾਰ, ਪੂਜਾ, ਅਤਿਸਯ
ਅਤੈ ੦ ਪੰ· ਮਾ· ਪੁਨਾ ਯ· ਰੋਹਅ
ਤੈਲਕਤ੍ਰੀਅੰਦਰਕੀਤ੍ਰਾਹੋਇ
ਅਜਾਤਿ ੦ ਸੰ· ਨੀਚਜਾਤਿ ਯ·
ਅਧਮਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉ
ਅਜਾਤ ੦ ਸੰ· ਨਾਜਨਮਾ, ਦੇ· ਸ੍ਰ
ਤੰਤ੍ਰ ਯ· ਜੋਲੋਤ੍ਰਾਪ੍ਰਭਕੀਆਅ
ਜਾਤ- ਅਜਾਦ ਯ· ਭਾਖਾ ਜੈ
ਸੇ ਬੋਰੇਦਾਦਸਾਹੀ ਖੁਦਾਜਾਦ
ਗਸਤ

ਅਵਤਾ॰ ਪੰ. ਮਾ. ਉਲਟਾ ਯ. ਫਿ
ਰੇਅਵਤਾਲੋਇ
ਅਨੰਤਾ॰ ਸੰ. ਬਿਅੰਤ ਯ. ਤੇਰੇਨਾ
ਮਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾ
ਅਪਤ॰ ਪੰ. ਬੇਇਜਤੇ ਯ. ਹਮ
ਅਪਤਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ
ਅਲਾਤ॰ ਸੰ. ਚਵਾਤੀ, ਭ੍ਰਮਣ
ਅਸਤੀ॰ ਗੁ. ਹਡੀਆ ਯ. ਸੂਆ
ਹੈਅਸਤੀ, ਅਸਥ ਯ. ਬਿਸਾ
ਰਕਤਅਸਤਪਰੇਟੇਚਾਮਅ
ਅਪਨੰਤ॰ ਗੁ. ਛਕਆਹੈ ਸਿਰਿਸੰ.
ਅਮ੍ਰਿਤ॰ ਸੰ. ਮੋਖ, ਹੋਮਸੇਬਚੀ
ਸਾਮਗੀ, ਸੁਧਾ, ਜਲ, ਘ੍ਰਿਤ,
ਬਿਨਾਮੰਗੇਪ੍ਰਾਪਤਭਈਵਸਤੂ,
ਪਰਬ੍ਰਮ, ਮਰਣਸੂਨਿਆ
ਅਚੁਤ॰ ਦੇ. ਜਨਮ, ਸੱਤਾ, ਬ੍ਰਿ
ਧੀ, ਪਰਿਣਾਮ, ਖੀਣਤਾ, ਬਿਨਾ
ਸਰੂਪ, ਖਟਬਿਚਾਰੋਸੇਰਹਿਤ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਰਥਾਤਤੀਨੋਕਾਲੋ
ਮੇਅਪਨੇਸ੍ਵਰੂਪਸੇਨਾਗਿਰਨੇ
ਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਚੁਤ ਸੰ.
ਯ. ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਅਜਿਤ॰ ਸੰ. ਜਸਨਾਕੀਆ ਰ
ਜਾਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਹੇਅਜਿਤਸੂਰ
ਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦ
ਹ ਹੇਮੋਹ ਬਿਬੇਕ ਸਾਬਧੁਧਸਮੇ
ਤੂਬਡਾਅਜੀਤਸੂਰਮਾਹੈ
ਅਚਿੰਤ॰ ਦੇ. ਬਿਨਾਚਿੰਤਨਕਰੇ
ਅਕਸਮਾਤ ਯ. ਅਚਿੰਤਬਸੇ
ਮਨਆਇ, ਅਚਿੰਤਾ ਯ. ਮਿਲਿ
ਓਆਇਆਚਿੰਤਾ
ਅਵਿਤ॰ ਦੇ. ਸਰੀਰਰਹਿਤ ਯ.
ਅਲਪਸੁਖੰਅਵਿਤਚੰਚਲ ਵਿ
ਤਹੀਨਕਾਨਾਮਅਵਿਤ ਅਸਰੀ
ਰਔ ਅਨੰਗਤੁਲਜਹੈ
ਅਸਤ॰ ਫ. ਹੈ ਯ. ਅਸਤਏਕ
ਦਿਗਰਕੁਈ ਸੰ. ਸਮਾਪਤ ਜੈਸੇ
ਸੂਰਯਅਸਤਹੂਆ ਅਸ੍ਤੁ ਸੰ.
ਅਨਿਤ॰ ਦੇ. ਜਿਥਜਾ. ਅਸਤਜ
ਯ. ਅਨਿਤਾਵਿਤੰਅਨਿਤਾਚਿਤੰ
ਅਨਿਤਜ ਸੰ.
ਅਨੇਤਾ॰ ਗੁ. ਅਨੀਤ. ਅਨਿਆ

ਇ ਯ. ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇ
ਅਚੇਤ॰ ਪੰ. ਹੋਸ਼ਅਨਹੀਨ ਤਾ
ਨਰ ਯ. ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਤ
ਅਛਤ॰ ਦੇ. ਚਾਵਲ, ਨਾ ਹਰੇ
ਬਿਗੜੇ ਯ. ਅਛਤਰਾਜਾਬਿਛ
ਰਤਦੁਖਪਾਇਓ
ਅਊਤ॰ ਪੰ. ਅਊਤਰਾ, ਸੰਤਾਨਸੇ
ਖਾਲੀ ਯ. ਅਊਤਜਣੇਂਦਾਜਾਇ
ਅਨਪਤਅ ਸੰ.
ਅਨੀਤ॰ ਸੰ. ਅਨਿਆਯ
ਅਤੀਤ॰ ਸੰ. ਭੂਤਕਾਲ, ਭੂਤਕਾ
ਲਕੀਵਸਤੁ, ਵਿਰਕ੍ਤ ਯ. ਅਤੀ
ਤਸਦਾਏਮਾਇਆਕਾਮਾਤਾ
ਅਛਿਤਾ॰ ਗੁ. ਸਾਬਤ ਅਰਥਾ
ਤਪੂਰਾ ਯ. ਸਗਲਧਰਮਅ
ਛਿਤਾ ਅਖ੍ਯਤ ਸੰ.
ਅਚਿਤ॰ ਗੁ. ਅਸਾਵਧਾਨਚਿ
ਤਵਾਲਾ ਯ. ਹਮਅਚਿਤਅਚੇ
ਤਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਕੀ
ਏਸੁਚਿਤਚਿਤੇਨ, ਅਚੇਤਯ.
ਗਹਿਓਅਚੇਤਨਚੇਤਿਓ

ਅਨਤਾ॰ ਗੁ. ਅਨੰਤ ਯ. ਅਨ
ਤਾਧਨਧਰਦਾਬਿਆ, ਅਨੰਤ
ਯ. ਪਸਰਿਓਆਪਹੋਇਅਨ
ਤਤਰੰਗ - ਅਨੰਤਕਾਰਸ੍ਵਰੂਪ,
ਦੇਸਕਾਲਹੀਨਹਰਿਕੋ ਯ. ਆਏ
ਅਨਤਗਾਵਾਇ
ਅਮਰੇਤ॰ ਗੁ. ਹਰਿਨਾਮ ਅਮ੍ਰਿ
ਤ ਯ. ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰ
ਗਹਰਿਹਰਿਅਮਰੇਤ
ਅਕਾਸਤੇ॰ ਗੁ. ਸ੍ਵਰਗਾਦਿਕ
ਥਾਨਤੇ ਯ. ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕਅਕ
ਸਤੇਟਾਰਉ
ਅਮਲਤੇ॰ ਗੁ. ਕਰੇਹੂਏਬੁਰੇ
ਕਾਮੋਤੇ ਯ. ਘਤਗਲਾਮਾਢਾ
ਲਿਆਤਿਨਵੂਤਅਮਲਤੇ
ਅਹੰਮਤਿ॰ ਗੁ. ਠਗਲੀਏਅ
ਹੰਕਾਰਵਾਲੀਮਤਿਨੇ ਯ. ਅਹੰ
ਮਤਕੁਮਤਰਤ
ਅਨਿਰਤ॰ ਦੇ. ਝੂਠ ਯ. ਸਤਨਿ
ਰਤਬੂਝੇਜੇਕੋਇ ਈਹਾਤਤੇਸੇ
ਐਲ੍ਹਾਨਿਕਾਸਅਨਿਰਤਮਾਨ

ਕੇਅਰਥਹੈ ਸਤਅਨ੍ਰਿਤ ਸੰ.
ਅਤਿਪਤ੦ ਦੇ. ਨਾਤ੍ਰਿਪਤ ਯ.
ਅਤਿਪਤਮਨਮਾਏ ਆਤ੍ਰਿਪ੍ਤੁ ਸੰ.
ਅਲਿਪਤ੦ ਸੰ. ਨਿਰਲੇਪ ਅਲਿ
ਅਲਪਾਤ੦ ਗੁ. ਆਲਿ | ਪ੍ਤੁ ਸੰ.
ਪਤ ਯ. ਘਟਘਟਪੂਰਨਹੈਅ
ਲਪਾਤ ਅਲਿਪ੍ਤੁ ਸੰ.
ਅਉਰਾਤ੦ ਫਾ. ਅਉਰਤਾਂ ਅ
ਰਥਾਤ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਯ. ਦਸਅਉ
ਰਾਤਰਾਖੋਬਦਰਾਹੀ
ਅਉਰਤ੦ ਫਾ. ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ. ਕਾ
ਯਾਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀ
ਅਲਉਤੀ੦ ਗੁ. ਇਸਰੀ | ਨਾ
ਯਾ ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਾਇ
ਆਬਰੇਡਾ ਨਿਵਾਤਸੇ ਅਲਉ
ਤੀਕਾਸੰਭਵਜਾਨਪੜਤਹੈ
ਅਭਰਤ੦ ਦੇ. ਨਾਭਰਨੇਵਾਲਾ
ਭਾਵਖਾਲੀ
ਅਸਪਤਿ੦ ਦੇ. ਸੂਰਯ ਯ. ਅ
ਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਹਨਾਥਿ
ਅਮਾਨਤ੦ ਅ. ਧਰੋਹਰ | ਦ

ਅਭਿਅੰਤ੦ ਗੁ. ਰਿਦੇਕੇਭੀਤ
ਰ ਅਭ੍ਯੰਤਰ ਸੰ. ਯ. ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਰਹਿਆਅਭਿਅੰਤ
ਅਨਰਤ੦ ਦੇ. ਆਨਪਦਾਰਥੋ
ਮੈਪ੍ਰੇਮਹੈਤੇਰਾਅਹੰਕਾਰਸੇ ਯ.
ਅਹੰਮਤਿਅਨਰਤ
ਅਸਥਿਤੰ੦ ਗੁ. ਥਿਤਰਹਤੇ
ਯ. ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੇ-
ਪੂਰਬਜੋਸੋਕਾਦਿਕੋਮੋਥਿਤਰ
ਹਤੇਥੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘ੍ਨਵਤਪਾਠਹੈ
ਅਉਜਾਤ੦ ਗੁ. ਨੀਚਜਾਤਿ
ਯ. ਅਉਜਾਤਰਮਦਾਸਚਮਿ
ਆਰਚਮਈਆ ਅਪਜਾਤਿ
ਅਵਰੀਤਾ੦ ਗੁ. ਯਥਾਰ | ਸੰ.
ਥਗਮਾਨਹੀਰੀਤਿਹੈ ਯ. ਹਉ
ਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵ
ਰੀਤਾ- ਮੈਬਲਹਾਰੀਹੋਉਨਸੇ
ਸੁਜਨਾਮੈਤੋਕੇਜਿਨਕੀਯਥਾ
ਰਥਗਮਾਨਕਾਉਪਦੇਸਕਰ
ਨਾਹੀਉਤਮਰੀਤੀਹੈ ਵਾ ਜਿਨ
ਕੀਸੂਧਰੀਤੀਹੈ

ਅਵਧੂਤ॰ ਸੰ· ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤ·ਤਿ
ਰਸਕਾਰਹੂਏਵਾਲਾ, ਨਿਵਰ
ਤਿਤ· ਹਟਾਯਾਗਯਾ, ਚਲਿਤ·
ਚਲਾਯਾਗਯਾ, ਬਰਣਾਸ਼੍ਰਮ
ਕੇਅਭਿਮਾਨਸੇਰਹਿਤਹੋਆ
ਤਮਾਮੈਬਿਤੀਵਾਲਾਤਯਾਗੀਮ

ਅਊਧੂਤ॰ ਦੇ· ਮੰਦਅ ਹਾਤਮਾ
ਚਾਰੋਮੇ ਭਾਵਅਸੁਧਕਾਮੋਮੇਯ·
ਦਸਨਾਰੀਅਊਧੂਤਦੇਨਚੋਮੇ
ਕੀਏ ਦਸਾਇੰਦ੍ਰੀਆਂਅਸੁਧ
ਵਿਸ਼ਯੋਮੇਪੁਰਖੋਕੋਖਚਤਕਰਦੇ
ਤੀਹੈਂ ਅਪਧੂਤ ਸੰ· ਸੁਧਕਰੀਜੈ
ਸੇਦਸਨਾਰੀਅਊਧੂਤਾ ਦਸਾਇ
ਦ੍ਰੀਆਂਸੰਯਮਸੇਸੁਧਕਰੀਹੈਂਅ
ਵਧੂਤਸੰ· ਅਭਿਮਾਨਰਹਤਮ
ਹਾਤਮਾ ਯ· ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵ
ਰਤਹਿਪੂਤ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅ
ਵਧੂਤ-ਖਟਦਰਸਨੇਕੇਮਾਰਗੋ
ਮੇਜੋਪਰੀਖਯਾਕਰਪਾਵਿਤ੍ਰਹੂਆ
ਵਰਤੇਹੈ, ਪੁਨਾ ਬਚਨਸੰਤ
ਕਾਸਫਲਾਹੂਤ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋ
ਈਅਵਧੂਤ ਉਪਦੇਸਬਚਨਜਿ
ਸੁਮਹਾਤਮਾਕਾਧਰਮਮੁਕਤੀਫ
ਲਦੇਨੇਸੇਸਫਲਾਹੋਤਾਹੈਸੋਅ
ਵਧੂਤਹੈ

ਅਊਧੂਤੀ॰ ਦੇ· ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਵਾਲੇ
ਯ· ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਊਧੂਤੀ
ਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ - ਜੇਤੇਜੀ
ਅਫਿਰੇਹੈਂਤ੍ਰਿਸਕਾਰਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੂਏਆਗਤੇਤਿਨਸਭਕੋਆਪ
ਹੀਅੰਨਦੇਤਾਹੈ, ਬ੍ਰਣਾਸ਼੍ਰਮਕੇ
ਅਭਿਮਾਨਕੋਕੰਬਾਨੇਵਾਲਾ ਯ·
ਸੋਅਊਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪ,ਕੰਪਤ
ਕਰੇਹੈਹੰਕਾਰਕੋ ਪੁਨਾ ਅਹਿਨਿ
ਸਸਚਾਕਾਲਸਿਊਲਰੇਸੋਅਊਧੂ
ਤੀਸਿਵਪੁਰਚੜ੍ਹੇ, ਤਯਾਗੀਪਨਾ
ਯ· ਨਾਅਊਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ

ਅਵਗਤਿ॰ ਸੰ· ਰਮਾਨ ਯ· ਤੇ
ਰੀਗ੍ਯਾਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀ
ਐ- ਤੇਰੀਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗਰਮਾਨ
ਨਹੀਜਾਣਿਆ, ਬੰਧ ਯ· ਗਤਿ
ਅਵਗਤਿਕਛਨਦਰਨਆਇ

ਆ ਮੁਕਤੀਬੰਧਕੁਛਦਿਖਾਈ
ਨਹੀਪੜਾ ਅਪਗਤਿ ਸੰ.

ਅਵਗਤ॰ ਸੰ· ਗ੍ਯਾਨਸਰੂਪ
ਯ· ਜਬਅਵਗਤਅਗੋਚਰ
ਪ੍ਰਭਏਕਾ, ਅਵਗਤਿਵਾਲੇ
ਗ੍ਯਾਨੀਭਗਤ ਯ· ਜਹਅਵ
ਗਤਭਗਤਤਹਆਪ ਉਕੰਚ.
ਨਾਹੰਬਸਾਮਿਬੈਕੁੰਠੇਯੋਗਿਨਾਂ
ਹ੍ਰਿਦਯੇਨਚ ਮਦ੍ਭਕ੍ਤਾਯਤ੍ਰਗਾ
ਯੰਤਿਤਤ੍ਰਤਿਸ੍ਠਾਮਿਨਾਰਦ

ਅਵਗਤੇ॰ ਦੇ· ਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਕਿਉ
ਤਤੇਅਵਗਤੇਪਾਵੈ, ਅਵਗ
ਤੀਰੂਪ ਯ· ਅਵਗਤੋਨਿਰਮਾ
ਇਲਉਪਜੇ

ਅਵਿਗਤ॰ ਸੰ· ਅਬਿਨਾਸੀਕੋ
ਯ· ਜੋਜਨਜਾਨਭਜੇਅਵਿਗ
ਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਾਸਾ

ਅਨਾਹਤ॰ ਸੰ· ਛੇਦਨ ਭੇਦਨ
ਸੇਅਰਥਾਤਫਾੜਨਪਾੜਨ
ਸੇਰਹਿਤਨਵੀਨਬਸ੍ਤ੍ਰਾਦਿ, ਹ੍ਰਿ
ਦਯਦੇਸਮੇਦ੍ਵਾਦਸਦਲੋਵਾਲਾ
ਚਕ੍ਰ, ਕੰਠਤਾਲੂਆਦਿਥਾਨੋਮੇ
ਲਗ ਅਖਰਪ੍ਰਗਟਕਰਨੇਵਾ
ਲੀਚੋਟਨਹੀਜਿਸਮੇਵਹੁਮਧ੍ਯ
ਮਾਬਾਣੀਜੋਪਰਾਪਸੰਤੀਸੇਪੀ
ਛੇਹਿਰਦੇਦੇਸਮੇਉਪਜੇਹੈ ਇਸ
ਮੇਪਵਨਕੀਚੋਟਕਮਹੋਤੀਹੈ ਪਵ
ਨਕੀਚੋਟਵਾਲੀਇਸਸੇਪੀਛੇ
ਹੋਨੇਵਾਲੀਬੈਖਰੀਹੈ ਚੋਟਰਹਿਤ
ਮਾੜਕਾਨਾਮਅਨਾਹਤਹੈ ਸਪਸ਼
ਐਸੇਹੈ ਹਤਐਆਹਤਚੋਟਲ
ਗਾਇਤਾੜਨਕਰੀਵਸਤੁਕਾਨ
ਮਹੈ ਯਾਤੇਅਨਾਹਤ ਅਨਾਹ
ਦ ਅਨਹਤ ਅਨਹਦਬਿਨਾ
ਚੋਟਲਗਾਏਵਜਣੇਵਾਲੇ ਦਸ
ਮਦੁਆਰਕੇਵਾਜੇਕਾਨਾਮਹੈ ਜੋ
ਅਨਹਦਧੁਨੀ ਅਨਹਦਸਬ
ਦ ਅਨਾਹਦਵਾਜਾਲਿਖਣੇਮੇ
ਆਵੈਹੈ ਅਨਾਹਤ ਸੰ· ਜਿਸਕੀ
ਹਦਨਾਹੋਵੇਤਿਸਕਾਨਾਮਭੀਭ
ਖਾਸੇਅਨਹਦ ਅਨਾਹਦ ਹੈ ਇ
ਸੀਪਾਠਕੇਅਨੁਸਾਰਗੁਰੂਜੀ

ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਨਾਮਅਨਾਹਤਲਿ
ਖੇਹੈਂ ਯ. ਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾ
ਦਿਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਏਕੋਵੇਸ
ਅਸਟਧਾਤੂ ੦ ਦੇ· ਸੁਵਰਣ੧ ਚਾਂ
ਦੀ੨ ਤਾਂਬਾ੩ ਜਿਸਤ੪ ਪਾਰਾ
੫ ਕਲੀ· ਰਾਂਗ ੬ ਲੋਹਾ੭ ਸਿਕਾ੮
ਚਿਕਿਤਸਾਰੀਖੇਮੇਲਿਖੇਦੇਹਕੇ
ਧਾਰਨੇਵਾਲੇ੧ ਰਸ੨ ਰੁਧਿਰ੩
ਮਾਸ੪ ਮੇਦ· ਚਰਬੀ੫ ਅਸ
ਤੀ· ਹਡੀ੬ ਮੱਜਾ. ਮਿੰਝ੭ ਵੀਰ
ਜ੮ ਓਜ ਏਹਸਰੀਰਕੇਧਾਰਨ
ਸੇਧਾਤੁਕਹਾਵੇਹੈਂ ਇਨਮੇਸਰੀਰ
ਕੀਧਾਰਨਾਐਸੇਹੈ ਪਹਲੇਮਾਤਾ
ਕੇਰੁਧਰ ਪਿਤਾਕੇਬੀਰਜਕੇਮੇਲ
ਸੇਸਰੀਰਕੀਉਤਪਤੀਹੋਤੀਹੈ
ਪੀਛੇਆਹਾਰਸੇਬ੍ਰਿਧੀਹੋਤੀਹੈ
ਸੋਐਸੇਹੈ ਭੋਗੇਅਹਾਰਕੇਸਰੀ
ਰਮੇਦੋਭਾਗਹੋਜਾਤੇਹੈਂ ਏਕਰਸ
ਦੂਜਾਮਲ ਜੈਸੇਬੇਲਨੇਮੇਈਖ
ਕੇਏਕਰਸਦੂਜਾਫੂਸਭਾਗਹੋਤੇ
ਹੈਂ ਮਲਭਾਗਗੁਦਾਮਾਰਗਸੇ

ਹੋਕਰਈਖਕੇਫੂਸਵਤਬਾਹਰ
ਨਿਕਸਜਾਤਾਹੈ ਸੁਕਲਰੰਗਵਾ
ਲਾਰਸ ਤੀਨਦਿਨਛਾਤੀਸਮੀਪ
ਰਸਾਸਯਮੇਵਾਸਕਰ ਜਹਾਂਖਬੇ
ਪਾਸੇਲਿਫਹੋਤੀਹੈ ਤਹਾਂਰਹਨੇ
ਵਾਲੇਰੰਜਕਨਾਮੇਪਿਤਕੇਊਪਰ
ਪੜ੍ਹਪੱਕਕੇਲਾਲਹੋਰੁਧਿਰਬਨ
ਜਾਤਾਹੈ ਤੀਨਦਿਨਵਹਾਂਵਸਕ
ਰ ਨਾਭੀਦੇਸਮੇਪਹੁਚਰੁਧਰਵਾ
ਲੀਨਾੜੀਯੋਮੇਪੜ੍ਹ ਜਹਾਂਤਹਾਂਪ
ਹੁਚਕੇਮਾਸਬਨਜਾਤਾਹੈ ਮਾਸਸੇ
ਨਿਕਸਚਰਬੀਬਨਜਾਤਾਹੈ ਚਰ
ਬੀਕਾਸਾਰਨਿਕਸਜਮਕਰਹਡੀ
ਬਨਜਾਤੀਹੈ ਹਡੀਕਾਸਾਰਨਿਕ
ਸਮਿੰਝਬਨਜਾਤਾਹੈ ਜੋਹਡੀਯੋਕੇ
ਭੀਤਰਘ੍ਰਿਤਸਾਹੋਤਾਹੈ ਮਿੰਝਕਾ
ਸਾਰਨਿਕਸਕੇਬੀਰਜਬਨਜਾਤਾ
ਹੈ ਬੀਰਜਕਾਸਾਰਨਿਕਸਓਜਬ
ਨਜਾਤਾਹੈ ਇਸਧਾਤੁਮੇਂਬਿਵਾਦ
ਹੈ ਕੋਈਮਾਨਤੇਹੈਂ ਕੋਈਨਹੀਮਾਨ
ਤੇ ਸਾਤਕੇਹੋਨੇਮੇਬਿਵਾਦਨਹੀ ਇ

ਨਜੇਸਰੀਰਬਨਾਹੈ ਯ. ਅਸ੍ਰਮੀ
ਅਸ੍ਰਧਾਤੂਕੀਕਾਇਆ - ਰਸਾ
ਦਿਕਧਾਤੂਓਂਕੀਦੇਹਹੈ - ਅਸ੍ਰ

ਅਚਰੀਅਤ ੦ ਦੇ· ਕਹੀ ਧਾਤੂਸੰ·
ਤਾਹੈ ਯ. ਕਹੀਅਤਆਨਅਚ
ਰੀਅਤਆਨ

ਅਭਿਭਗਤ ੦ ਦੇ· ਸਰਬਓਰਤੇ
ਭਗਤੀ ਯ· ਬਿਨਅਭਿਭਗਤ
ਨਮਾਂਜੀਏ-ਬਿਨਾਸਰਬਓਰਤੇ
ਭਗਤੀਕਰਨੇਸੇਬਿਦਾਨਹੀਮਾਂ
ਜੋਜਾਜਾਵੇ

ਅਕਰਖਤੇ ੦ ਭੁ· ਖੈਂਚਲੀਏਹੈਂਯ·
ਹੋਵਤਆਰਅਭਗਵਾਨਪੁਰਖ
ਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ
-ਪਰੀਛਤਕੇਸ੍ਵਾਸਤਛਕਨੇਕੀ
ਜ਼ੀਬਨਕੇਖੈਂਚਲੀਏ-

ਅਖੇਰਬ੍ਰਿਤ ੦ ਦੇ· ਸਿਕਾਰਕੀਖੇ
ਲ ਯ· ਅਖੇਰਬ੍ਰਿਤਰਾਜਨਕੀ

ਅਲਪਮਤਿ ੦ ਸੰ· ਥੋੜ੍ਹੀ ਲੀਲਾ
ਬੁਧੀਵਾਲਾ ਯ· ਬੇਗਾਨਾਅਲ
ਪਮਤਿ, ਥੋੜ੍ਹੀਬੁਧਿ

ਅਪਕੀਰਤਿ ੦ ਸੰ· ਨਿੰਦਾ ਯ. ਜਿਹ
ਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੋ
ਈਅਵਿਦਆਸਾਧੀ

ਅਨਜਾਨਤ ੦ ਭੁ· ਨਾਮੋਕੇਜਾਪਕੀ
ਬਿਧੀ ਮਹਾਤਮ ਜਾਪਕੀਸਿਖਯਾ
ਆਦਿਜਾਨੇਬਿਨਾਹੀ ਯ· ਅਨ
ਜਾਨਤਨਾਮਬਖਾਨੀਐ, ਅਗਾ
ਨਸੇ ਯ. ਅਨ ਜਾਨਤਾਬਿਖਿਆਮ

ਅਭਿਆਗਤ ੦ ਦੇ· ਘਰ ਹਰਰੇ
ਮੋਆਯਾਅਥਿਤਜਨ ਧਰਮਸਾਸ
ਤ੍ਰਮੇਅਭਆਗਤਕੋਦੇਨੇਕਾਬਹੁਤ
ਮਹਾਤਮਲਿਖਾਹੈ ਭੂਰੂਜੀਭੀਭੂ
ਖੇਦਾਨਨਦੀਨਾਪਾਠਸੇਭੂਖੇਕੋਦੇ
ਨਾਅਛਾਲਿਖਤੇਹੈਂ ਪਰੰਤੂਜਿਸ
ਪੁਰਖਕੇਚਿਤਸੇਪਦਾਰਥਸੰਗ੍
ਹਕਾਲੋਭਹੋਵੇ ਐਸੇਅਭਆਗ
ਤਕੇਮਨਮੋਈਹਾਸੇਮੁਝੇਸੰਗ੍ਰਹ
ਹੇਤਮਿਲੇਰਾਵਾਨਹੀਐਸਾਸੰਦੇ
ਹਹੋਤਾਹੈ ਤਿਸਕੇਦੇਨੇਕਾਆਧਿ
ਕਮਹਾਤਮਨਹੀ ਉਲਟਾਅਪਕ
ਰਮਸੋਲਾਵੇਤਬਦੇਖਹੈ ਯ.ਅ

ਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਏਜਿ
ਨਕੇਮਨਮੇਭਰਮ ਤਿਨਕੇਦਿਤੇ
ਨਾਲਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮ-ਮੰਦ
ਹੀਧਰਮਹੋਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਭ੍ਰਭੂਜੀ
ਦਾਲਯੋਗਅਭਿਆਗਤਕਾਅ
ਰਥਲਿਖੇਹੈਂ ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪ
ਰਮਪਦਤਾਕਾਭੀਖਕਹੋਇ ਤਿ
ਸਕਾਭੋਜਨਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾ
ਪਾਵੈਕੋਇ-ਕੋਈਵਿਰਲਾਉ
ਪਦੇਸਰੂਪਅਹਾਰਦੇਵੈਹੈ, ਸ
ਨਮੁਖਆਯਾਮਾੜ,
ਅਲਮਸਤ ॰ ਫ਼· ਬਾਉਲਾ ਯ·
ਅਲਮਸਤਮਤਵਾਰਾ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ॰ ਸੰ· ਕਾਲਸੇ
ਹੀਨਸ੍ਵਰੂਪ ਜਿਸਕਾਕਬੀਕਾਲ
ਨਾਹੋਸਕੇ ਯ· ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਅਉਗੁਣਮੁਤੀ॰ ਦੇ· ਸਿ· ਅਉ
ਗੁਣੋਂਕੇਸਬਬਛੁਟਜਾਹੋਈ
ਅਨੰਨਭਗਉਤੀ ॰ ਦੇ· ਭਗਵਾ
ਨਸੇਅਪਨਾਅਭੇਦਜਾਨਨੇਵਾ
ਲਾਭਗਤ ਵ ਭਗਵਾਨਸੇਆ
ਨਕੋਨਮਾਨਨੇਵਾਲਾਭਗਤ
ਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ ॰ ਦੇ· ਉਪਮਾ
ਰਹਿਤਰੂਪਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ·
ਉਰਙਰਹਿਓਸਭਸੰਗਅਨੂਪ
ਰੂਪਾਵਤੀ
ਅਰਦਾਸਬੇਨਤੀ ॰ ਦੇ· ਮਨਬਾ
ਣੀਸੇਬਹੁਤਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਅਘਨਦੇਖਤਗਤ ॰ ਫ਼ਾ· ਪਾਪੋਂ
ਕਾਦੇਖਤੇਹੀਨਾਸਹੋਜਾਤਾਹੈ ਯ·
ਅਘਨਦੇਖਤਗਤਚਰਨਕਮ
ਅਥ ॰ ਸੰ· ਅਰੰਭ, ਅ ਨੰਜਾਸ
ਨੰਤਰਪਨਾ, ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ, ਵਿਕਲਪ,
ਪ੍ਰਕਰਣ, ਸਮੁਚਯ, ਪਖਾਂਤਰ
ਭਾਵਔਰਪਖ
ਅਕਥ॰ ਦੇ· ਪੰ· ਜੋਸਬਦਕੀਸ
ਕਤੀਬ੍ਰਿਤੀਸੇਨਾਕਹਾਜਾਵੇ,
ਅਕਥ· ਯ· ਅਕਥਕਥਕਾਥ-
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਅਕਥਹੈ ਕਥਨੇਜੋਗ
ਅਕਾਥਾ॰ ਗੁ· ਅਕਾਰ ਕਥਾਸੇ
ਥਾ ਭਾਵ ਬਅਰਥ

ਅਗਾਥਾ॰ ਗੁ· ਅਕਹਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਅਕਥਜੇਅਗਾਥਹੈ ਵਾ ਅਗਾ
ਥਜੇਅਗਾਥਹੈ ਅਗਾਬਗਾਥ

ਅਨਾਥ॰ ਸੰ· ਨਾਹੋਵੈਨਾ ਰਹਿਤ
ਥਜਿਸਕਾਨਿਖਸਮਾਪੁਰਖ
ਯ· ਪਾਂਚਬਰਖਕੇਅਨਾਥਧ੍ਰੂ
ਅਬਾਰਕ

ਅਰਥ॰ ਦੇ· ਧਨ ਯ· ਧਰਮਅ
ਰਥਅਰਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀ
ਥਾਰ ਅਰਥ· ਧਨ ਸੋਧਨਤੀ
ਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ ਏਕਸੁਕ
ਲ ਦੂਜਾਸਬਲ ਤੀਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਅਪਨੀਅਪਨੀਜ਼ਾਤਿਕੇਯੋਗ੍
ਕਾਮੋਸੇਸੰਗ੍ਰਹਕੀਆਧਨਸੁਕ
ਲਹੈ ਰਿਸਵਤ ਭਾਵ ਵਢੀਕਾ
ਮਹਸੂਲਕਾ ਨਾਵੇਚਨੇਯੋਗ੍ਯ
ਵਸਤੂਓਂਕੋਵੇਚਕੇ ਕਾਹੂੰਪੈਉਪ
ਕਾਰਕਰ ਤਾਕੇਬਦਲੇਲੀਆਧ
ਨਸਬਲਹੈ, ਜੂਏਸੇਚੋਰੀਸੇ ਬ
ਹਾਨੇਸੇ ਹਠਸੇ ਸੰਗ੍ਰਹਕੀਆਧ
ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਹੈ ਸੁਕਲਧਨਸੇਕਰ
ਮਕਰਪੁਰਖਦੇਵਭਾਵਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਧਰਮਕੀ
ਕਮਾਈਕਰਗੁਰਮਤਮੇਸੇਵਾਕ
ਰਨੀਲਿਖੀਹੈ ਸਬਲਧਨਸੇ
ਯਗਆਦਿਕਰਮਕਰਮਨੁਖਭ
ਵਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਧਨ
ਸੇਉਤਮਕਾਮਕਰਗੜਿਯਕਭਾਵ
ਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਹੈ ਯਾਤੇਧਰਮਕਾ
ਮੋਮੇਸੁਕਲਧਨਖਰਚਕਰਨਾ
ਯੋਗ੍ਯਹੈ ਸਬਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯੋਗ੍ਯ
ਨਹੀ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਘਾਲਖਾਇ
ਕਿਛੁਹਥੋਦੇਇ ਲਿਖਾਹੈ - ੨੫

ਯੋਜਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਹੋਤਾਹੈ ਏਕਗੌਣ ਦੂਸਰਾ ਮੁਖ੍ਯ
ਮੁਖ੍ਯਪ੍ਰਯੋਜਨਕੇਲਾਭਹੇਤਜਿ
ਸਕੀਇਛਾਹੋਵੈਸੋਗੌਣਹੈ ਜੈਸੇ
ਰਮਾਨਮੁਕਤੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕੇਹੇਤ
ਹੈ ਇਸਲੀਏਗੌਣਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ
ਮੁਖ੍ਯਪ੍ਰਯੋਜਨ ਸੁਖਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਵਾਦੁਖਕਾਅਭਾਵਰੂਪਮੁਕ੍ਤੀਹੈ
ਜਿਸਸੇਆਗੇਔਰਪ੍ਰਯੋਜਨਨ

ਅਰਥਪਦਾਰਥਕੀ ਪ੍ਰਨਾਮਨਬ
ਛਿਤਖਾਨਪਾਨਬਸ੍ਤ੍ਰਓਢਨਾਦਿ
ਕਾਮਪਦਾਰਥਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੀ
ਹੈ ਨਿਸਕਾਮਧਰਮਸੇਮੁਕਤੀਕੀ
ਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਤੀਹੈ ਐਸੇਚਾਰਪ੍ਰਯੋ
ਜਨੋਕਾਲਾਭਮਹਾਤਮਾਕੀਸੇਵਾ
ਸੇਕਹਆਹੈ ਯਾਤੇਔਰਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਮੇਂਚ
ਰਪ੍ਰਯੋਜਨਮਾਨੇਹੈਂ ਸਾਂਖਸਾਸ
ਤ੍ਰਵਾਲੇਮੁਨਿਨੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕੀਪ੍ਰਬ੍ਰਿ
ਤੀਸੇਪੁਰਖਕੇ ਸਰਗ ਅਪਵਰ
ਗ ਦੋਹੀਪ੍ਰਯੋਜਨਮਾਨੇਹੈਂ ਸਰਗ
ਭੋਗਕੇਸਾਧਨਰਚਨਾਕਾਨਾਮਹੈ
ਅਪਵਰਗਮੁਕਤੀਕਾਨਾਮਹੈ
ਯਾਤੇਭੁਕਤੀਮੁਕਤੀਦੋਹੀਪ੍ਰਯੋ
ਜਨਹੈਂ ਰਹੇਂ ਮਤਭੇਦਸੇਚਾਰਵਾ
ਦੋਪ੍ਰਯੋਜਨ ਮੁਕ੍ਤੀਸਭਮਤੋਮੇਂਮੁ
ਖਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ ਇਸਮੇਂਬਿਵਾਦ
ਨਹੀ ਇਛਾਤਾਕੀਆਨਕੀਇਛ
ਸੋਬਿਨਾਹੋਵੈਹੈ ਕਾਹੇਤੇ ਬੱਧਾਰਹ
ਨੇਮੇਕੋਈਪ੍ਰਸੰਨਨਹੀ ਛੂਟਨੇਮੇ
ਸਭੀਹੈਂ ਯਾਤੇਮੁਕਤੀਹੇਤਧਰਮ

ਹੀਸਿਧਹੋਵੇ ਸੋਮੁਖਮਹੈ ਯਦ੍ਯ
ਪਿਜਿਨਕੇਲਾਭਹੇਤਉਪਾਯਕੀ
ਏਜਾਤੇਹੈਂਵਹੁਪ੍ਰਯੋਜਨਸੰਸਾਰ
ਮੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇਹੈਂਤੋਭੀ
ਗ੍ਰੰਥਕਾਰੋਨੇਮੁਖਪ੍ਰਯੋਜਨਧਰ
ਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੁਕਤੀ ਯੇਚਾ
ਰਹੀਮਾਨੇਹੈਂ ਯਾਂਤੇਪੁਰਖੋਕੀਇ
ਛਾਕੇਵਿਖਯਹੋਨੇਤੇਯੇਹੀਚਾਰ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈਂ ਔਪੁਰਖਾਰਥਹੈਂ
ਪਦਾਰਥਹੈਂ ਇਨਕਾਹੀਲਾਭਗੁ
ਰੋਨੇਸਾਧਜਨੋਕੀਸੇਵਾਭੂਪਉਪਾ
ਯਸੇਲਿਖਾਹੈਯ. ਚਾਰਪਦਾਰ
ਥਜੋਕੋਮਾਗੈ ਸਾਧਜਨਕੀਸੇ
ਵਾਲਾਗੈ ਭਾਵਗੁਰਬਚਨਕਾ
ਯਹਹੈ ਚਾਰਪਦਾਰਥੋਂਮੇ ਸਕਾ
ਮਨਿਸਕਾਮਦੋਨੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਧ
ਰਮਕਾਉਪਦੇਸਮਹਾਤਮਾਕਰ
ਤੇਹੈਂ ਔਮਹਾਤਮਾਸੇਉਪਦੇਸਸੇ
ਵਕੋਕੋਹੀਮਿਲਤਾਹੈ ਸਕਾਮਧ
ਰਮਸੇਹੀਮਨਬਾਛਿਤਦਾਸਦਾ
ਸੀਗ੍ਰਿਹਖੇਤ੍ਰਪਸੁਸੁਵਰਨਾਦਿ

ਅਰਥਕਾਮਕੀਇਛਾਹੋਤੀਹੈ
ਮੁਕਤੀਕੀਇਛਾਆਨਕੀਇ
ਛਾਬਿਨਾਹੋਤੀਹੈ ਤਾਂਤੇਮੁਖ੍ਯ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈ ਧਰਮਾਦਿਗੌਣ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੈਂ ਗੌਣੋਮੇਭੀਧਰਮ
ਅਰਥਕਾਸਾਧਨਹੈ ਅਰਥ
ਕਾਮਕਾਸਾਧਨਹੈ- ੩ ਸਬਦ
ਸੇਬੋਧਨਯੋਗ੍ਯ ਸਕ੍ਯ ਲਖ੍ਯ
ਬ੍ਯੰਗ੍ਯ ਪਾਰਿਭਾਖਿਕਭੇਦਸੇ
ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਬਦੋਂਕੇਅਰ
ਥਹੈਂ ਤਿਨਚਾਰੋਮੇਜੋਅਰਥਸ
ਬਦਕੀਸਕ੍ਤੀਬ੍ਰਿਤਿਸੇਅਰਥਾ
ਤਸਬਦਕੇਅਪਨੇਬਲਸੇਭਾ
ਨਹੋਵੇ ਤਿਸਕਾਨਾਮਸਕ੍ਯਹੈ
ਅਭਿਧੇਯਹੈ ਵਾਚ੍ਯਹੈ ਜੈਸੇਅ
ਗਨਿਪਦਕੇਅਪਨੇਜੋਰਸੇਆ
ਗਕਾਗ੍ਯਾਨ ਜਲਪਦਕੇਨਿ
ਜਬਲਸੇਪਾਨੀਕਾਗ੍ਯਾਨਹੋ
ਤਾਹੈ ਸੋ ਅਗਨਿ ਜਲ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਅਰਥਉਨਪਦੋਕੇਸਕ੍ਯਹੈਂ ਅ
ਭਿਧੇਯਹੈਂ ਵਾਚ੍ਯਹੈਂ- ਜਿਸਅ

ਰਥਕਾਭਾਨਲਖਣਾਸੇਹੋਵੇਸੋ
ਲਖ੍ਯਅਰਥਹੈ ਵਾਚ੍ਯਕੇਮੇਲ
ਕਾਨਾਮਲਖਣਾਹੈ ਜੈਸੇਪੰਜਸੈ
ਦਾਣਾਖਾਇਪਾਠਸੇਦਾਣੇਕਾਸੇ
ਲਫੂਜਸੇਹੈ ਯਾਤੇਦਾਣਾਪਦ
ਸੇਫੂਸਲੀਆਜਾਤਾਹੈ ਜੈਸੇਗੰ
ਗਾਪਦਸੇਗੰਗਾਕੇਅਰਥਜਲ
ਪ੍ਰਵਾਹਕੇਤੀਰਸੇਸਾਥਮੇਲਸੇਤੀ
ਰਾਲੇਤੇਹੈਂ- ਜਿਸਅਰਥਕਾਭ
ਨਬ੍ਯੰਜਨਾਸੇਹੋਵੇਸੋਬ੍ਯੰਗ੍ਯਹੈ
ਜੈਸੇਸਾਮਕੇਵਖਤਸੂਰਯਅਸ
ਤਹੂਆਸੁਨਕੇ ਤਾਸਮੇਸੰਧ੍ਯਾਕ
ਰਨੇਵਾਲੇਕੋਸੰਧ੍ਯਾਕਰਨਕਾਗ੍ਯਾ
ਨਹੋਤਾਹੈ, ਸਮੀਪਨਗਰਜਾਨੇ
ਵਾਲੇਕੋਨਗਰਜਾਨੇਕਾਗ੍ਯਾਨ
ਹੋਤਾਹੈ ਤਾਸਮੇਭੋਜਨਪਕਾਨੇਵ
ਲੇਕੋਭੋਜਨਕਾਗ੍ਯਾਨਹੋਤਾਹੈ ਸੋ
ਅਸਤਪਦਕੇਜੋਰਸੇਨਹੀਭਾ
ਨਹੋਤਾ ਯਾਤੇਵਾਚ੍ਯਨਹੀਪ੍ਰ
ਨਾਵਾਚ੍ਯਕੇਮੇਲਸੇਨਹੀਭਾਨ
ਹੂਏ ਯਾਤੇਲਖ੍ਯਨਹੀ ਬ੍ਯੰਜਨਾਸੇ

ਭਾਨਹੂਏਹੈਂ ਯਾਤੇਬਿਅੰਗਿਆਅ
ਰਥਹੈਂ ਸਕਤੀਲਖਣਾਸੇਭਿੰਨ
ਬ੍ਰਿਤੀਕਾਨਾਮਬਿਅੰਜਨਾਹੈ-੫
ਰਿਭਾਖਾਅਪਨੇਸੰਕੇਤਕਾਨਾ
ਮਹੈ ਜੈਸੇਵ੍ਯਾਕ੍ਰਮਤਮੇਪੰਜਵਾ
ਯ੍ਰਿਤਕਾਸੰਕੇਤਹੈ ਨ੍ਯਾਯਮਤ
ਮੇਵ੍ਰਿਥਿਅਜਲਾਦਿਤੋਤੇਕਾਸੰਕੇ
ਤਹੈ ਸੰਕੇਤਸੇਭਾਨਹੂਏਅਰਥ
ਕਾਨਾਮਪਾਰਿਭਾਖਿਕਹੈ-੪ਵ
ਸਤੂਆੜ ਜੈਸੇਸਾਂਖ੍ਯਮਤਮੇਪੱ
ਚੀਪਦਾਰਥਮਾਨੇਹੈਂ ਅਰਥਔ
ਪਦਾਰਥਪਦਬਹੁਤਥਾਨੋਮੇਏ
ਕਹੀਅਰਥਕੇਬੋਧਕਹੋਤੇਹੈਂ-
੫ ਨਿਮਿਤ ਯ· ਹਰਿਅਰਥਜੋ
ਖਰਚਦੇ- ਹਰਿਕੇਨਿਮਿਤਜੋਧ
ਨਦਾਨਕਰਤੇਹੈਂ ਪੁਨਾ ਤੀਰਥਊ
ਦਮਸਤਿਭਰਕੀਆਲੋਕਉਧਾ
ਰਣਅਰਥਾ- ਲੋਕਾਕੀਕਲ੍ਯਾ
ਣਕਰਨੇਹੇਤ· ੬ ਸਬਦਾਦਿਵਿ
ਖੇ ਜੈਸੇਅਧਿਕਾਰੀਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ
ਕੇਅਰਥੋਂਸੇਰੋਕੇ-੭ ਗਿਆਨਕਾ

ਵਿਖਯਵਸਤੁਜੈਸੇਨੇਤ੍ਰਜਨ੍ਯ
ਪ੍ਰਤਖ੍ਯਗਿਆਨਕਾਵਿਖਯਘਟਾ
ਦਿਹੈ-੮ ਨਿਬ੍ਰਿਤੀ ਜੈਸੇਮਛ
ਰੋਅਰਥਧੂਆ ਮਛਰੋਕੀਨਿ
ਬ੍ਰਿਤਿਹੇਤਧੂਮ ਅਭਿਲਾਖਾ-
੯ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੈਸੇਹੇਭਰੋਆ
ਪਪਾਸਮੇਰਾਅਰਥਹੈ ਭਾਵਪ੍ਰਾ
ਰਥਨਾਹੈ- ੧੦ ਪ੍ਰਾਰਥਨੀਯ
ਵਿਸ਼੍ਨੁਭੀਸਹਸ੍ਰਨਾਮਮੇਅਰਥ
ਨਾਮਵਾਲਾਕਹਾਹੈ ਅਰਥ ਸੰ·
ਅਸਥਿ੦ ਦੇ· ਹਡੀ ਯ· ਵਿਸ੍ਯਾਅ
ਸਥਿਰਕਤਪਲੇਟੇਚਾਮ ਅਸਥਿ
ਅਕਾਰਥਾ੦ ਗੁ· ਬਿਅਰਥ ਸੰ·
ਅਕਾਰਥ੦ ਗੁ· ਬਿਅਰਥ ਯ· ਜ
ਨਮਅਕਾਰਥਜਾਤ
ਅਕਯਥ੦ ਗੁ· ਬਿਅਰਥ ਯ· ਤੇ
ਅਕਯਥਸੀਜਾਰਮਹ
ਅਕਥਕਥਾ੦ ਗੁ· ਬਾਣੀਸੇਅ
ਗੋਚਰਕੀਕਥਾ ਯ· ਅਕਥਕ
ਥਾਲੇਰਹੋਨਿਰਾਲਾ
ਅਗਿਆਨਥ੦ ਗੁ· ਅਗਿਆਨ

ਕਰਕੇਯ. ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀ
ਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿ
ਓਅਰਅਨਥ

ਅਕਥਕਥਕਾਥ ੦ ਵਾ. ਅਕ
ਥਹੈਕਥਨਯੋਗਅਕਥਾਨਸੇ
ਹਰਿਕੀਕਥਾ

ਅਨਾਥਕੋਨਾਥ ੦ ਵਾ. ਸ੍ਵਾਮੀਹੀ
ਨੋਕਾਸ੍ਵਾਮੀ

ਅਗਦ ੦ ਦੇ. ਬਿਵਾਹਸਮੇਪੁਰ
ਖਇਸ੍ਤ੍ਰੀਕਾਗਠਜੋੜਾ ਯ. ਅ
ਗਦਪੜ੍ਹੇਮੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ ਅ

ਅਨਦ ੦ ਪੰ. ਆਨੰਦ | ਕਦਅ.
ਹੈ ਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਕੇਗੁਣਗਾ
ਯਕੇ ਯ. ਅਨਦਅਨਦਗੁ
ਣਗਾਇਆ

ਅਲੂਦ ੦ ਦੇ. ਲਿਬੜ੍ਹਾਹੂਆ
ਜਿਸਸੇਪੁਰਖਦਾਗੀਹੋਜਾਵੇ
ਅਲੂਦਹ ਫਾ.

ਅਨਾਦਿ ੦ ਸੰ. ਨਾਹੋਵੇਆਦਿਜਿ
ਸਕੀ ਯ. ਆਦਿਅਨੀਲਅ
ਨਾਦਿਅਨਾਹਤ, ਅੰਨ ਯ. ਆ
ਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦ ਅਨਾ

ਅਵਰਦਾ ੦ ਭੁ. ਉਮਰ | ਜਦੇ.
ਯ. ਧਿਆਈਐਸਕਲਅਵ

ਅਪਵਾਦ ੦ ਸੰ. ਨਿੰ | ਰਦਾਜੀ
ਦਾ ਯ. ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾ
ਦਨਾਰਨਿੰਦਾਯਹ - ਨਾਰਨਿੰ
ਦਾਪਦਕੇਆਦਿਮੇਂਪਰਜੋੜਪ
ਰਨਾਰਿਅਰਥਕਰਨਾ

ਅਹਲਾਦ ੦ ਦੇ. ਆਨੰਦ ਯ. ਮ
ਨਹਰਿਕੋਅਹਲਾਦ ਆਹ੍ਲਾਦ

ਅਲਾਹਦੀ ੦ ਪੰ. ਨਿਰਾਲੀ. | ਸੰ.
ਸੁਧਭਗਤੀ ਜੈਸੇ ਭਗਤਕੋਰੇ
ਅਲਾਹਦੀ ਅਲਹਦੀ ਫਾ.

ਅਨਹਦ ੦ ਦੇ. ਅਨਾਹਦ ਯ.
ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਏ

ਅਰਬੁਦ ੦ ਸੰ. ਦਸਕਰੋੜਸੰ
ਖਆ ਤਥਾਏਤੀਗਣਤੀਵਾਲੀ
ਚੀਜ਼ ਯ. ਅਰਬੁਦਨਰਬੁਦ
ਧੁੰਧੂਕਾਰ - ਈਹਾਨਰਬੁਦਵਾ
ਲੇ ਨੰਨੇਸੇਪੂਰਬਅਕਾਰਨਹੀਂਗ
ਹ ਯਾਤੇਅਰਬੁਦਦਸਕ੍ਰੋੜਥਰ

ਖ ਅਨਰਥਬਦਤਾਸੇਅਧਿਕਕਾ
ਲ ਪ੍ਰਲਯਸਮੇਅੰਧੇਰਾਹੀਰਹਾ
ਈਹਾਭੀਸਤਨਿਰਤਵਤਪਨਹੈ
ਅਭੈਪਦ ॰ ਦੇ· ਭਯਹੀਨਥਾਨਯ·
ਅਭੈਪਦਪ੍ਰਾਪਤਾਪਤਹਿਨਾਸੇ
ਅਪਵਾਦ ॰ ਸੰ· ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਯ·
ਖਪਜਾਵੇਸਭਅਪਵਾਦ
ਅਗਹੁਦੇ ॰ ਪੰ· ਪਹਲੇਸੇਯ·ਅ
ਗਹੁਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈ-ਪਹਿਲੇ
ਸੇਸਤਕਾਰਕਾਬਚਨਨਾਕਹੀਏ
ਪਿਛੋਕਹਾਕਾਮਨਹੀਆਤਾ
ਅਪਿਆਉਦੇ ॰ ਵਾ· ਅਮ੍ਰਿਤਭੋਜ
ਨਦੇਯ·ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਅਪਿਆਉਦੇ
ਅਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦ ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਨਾਮ
ਸ੍ਵਰੂਪਮੁਖਅੰਝਕਾਉਪਦੇਸਰੂਪ
ਯ· ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਵੀਹੀਅਰੇ
ਅਭਿਸਬਦ ॰ ਗੁ· ਹਿਰਦਾਉਪਦੇ
ਸਬਿਨਾਯ· ਬਿਨਅਭਿਸਬਦ
ਨਮਾਂਜੀਐ ਬਿਨਸਬਦਅਭਿ
ਨਮਾਂਜੀਐ- ਬਿਨਾਉਪਦੇਸਸੇ
ਅੰਤਰਅਰਥਾਤਹਿਰਦਾਨਹੀਸੁਧ
ਹੋਸਕੇਗੁਰੁਕੇਉਪਦੇਸਸੇਹੋਵੈਹੈ
ਅਸਟਪਦੀ ॰ ਵੇ· ਆਠਪਦੋਵਾ
ਲੇਸਬਦ ਪਦਈਹਾਅਨੇਕਤੁਕੇ
ਕੇਸਮੁਦਾਯਰੂਪਪਾਠਕਾਨਾਮਹੈ
ਸੁਖਮਨੀਬਾਣੀਕੇਪਦੋਮੇਤੁਕਾਂ
ਦਸਦਸਹੈਂ ਔਰਅਸਟਪਦੀ
ਯੋਂਕੇਪਦੋਮੇਤੁਕਾਕਾਨੇਮਨਹੀਅ
ਸ੍ਟਪਦੀਸੰ·
ਅਨਿੰਦਨਿੰਦ ॰ ਦੇ· ਨਾਨਿੰਦਾਕਰ
ਨੇਯੋਗਅਮਹਾਤਮਾਕੀਨਿੰਦਾ ਯ·
ਤਜਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਨਿੰਦਨਿੰਦ, ਅ
ਨਿੰਦਮਹਾਤਮਾਜਨੇਨੇਜੋਪਦਾਰਥ
ਨਿੰਦਕੇਛੋੜਦੀਏਹੈਂ ਜੈਸਾਰਕੇਪਾ
ਮਰਜੀਵਉਨਕੋਪੁਨਾਪੁਨਾਖਾਤੇਹੈਂ
ਯ· ਜੋਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਕਰਛੋਡਿਓ
ਸੋਈਫਿਰਫਿਰਖਾਤ - ਜੋਅਨਿੰ
ਦਪੁਰਖੋਨੇਅਰਥਾਤਉਤਮੋਨੇ
ਨਿੰਦਾਯੋਗਅਜਾਨਕੇਤਆਗੇਹੈਂ
ਅਟਲਅਛੇਦ ॰ ਸੰ· ਨਾਟਲਨੇ
ਵਾਲਾ ਤਥਾਨਾਛੇਦਨਕੀਆਜਾਨੇ
ਵਾਲਾ ਜੈਸੇਲੋਕਆਨਮੰਝੇਕਾਉ

ਧਾਰਕਰਤੇਉਨਕੋਟਲਾਕਰਕਾਟ
ਦੇਤੇਹੈਂ ਭੁਰੋਕਾਮੰਡ੍ਵੈਸਾਨਹੀਯ.
ਗੁਰਕਾਬਚਨਅਟਲਅਛੇਦ-
ਕ੍ਰਿਯਾਹੀਨਬਿਨਾਸਰਹਿਤਪਰ

ਅਨਦਬਿਨੋਦੀ॰ ਦੇ. ਆਮਾਤਮਾ
ਨੰਦਕੀਲੀਲਾਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ.
ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ

ਅਧੇ॰ ਦੇ. ਤਲੇ ਜੈਸੇਦਿਨਦਿਨਅ
ਧੇਅਧੇਕੋਧਾਵੈ

ਅਧ॰ ਪੰ. ਆਧਾਮਕੀਕਾਫਲਯ.
ਅਧਭੁਲਾਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣਪੁ
ਨਾ ਇਕਅਧਨਾਇਰਸੀਅੜਾ-
ਇਕਦਾਨੀਆਧਾਜਿਰਟਾਸੁ ਵਾ
ਸੁਵਸੇਕੋਈਏਕ

ਅਧੀ॰ ਪੰ. ਆਧੀਵਸਤੁ ਭਾਵਚੀ
ਜਕੇਦੋਹਿਸੇਜੋਮੇਏਕਹਿੱਸਾ ਸੰ.ਬੁ
ਧੀਹੀਨਪੁਰਖ

ਅਧਿ॰ ਸੰ. ਅਬ੍ਯਯ. ਅਧਿਕਾ
ਰ. ਦਰਜਾ, ਐਸ੍ਵਰਯ, ਸ੍ਵਤ੍ਰ.
ਅਪਣਤ੍ਵ, ਊਪਰ, ਅਧਿਕ,
ਅਤਿਸਯ, ਮਨਕੀਪੀੜਾ

ਅਬਧ॰ ਦੇ. ਨਾਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੀ
ਯ. ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇ
ਅਬਧ੍ਯ ਸੰ.

ਅਉਧ॰ ਦੇ. ਅਵਸ੍ਥਾ ਯ. ਛਿਨ
ਛਿਨਅਉਧਬਿਹਾਤਹੈ, ਸੀਮ.
ਹਦ, ਕਾਲ

ਅਗਾਧਾ॰ ਭੁ. ਅਗਾਧ ਯ. ਹਰਿ
ਅਗਮਅਗਾਧਾ

ਅਉਧੂ॰ ਭੁ. ਹੇਅਵਧੂਤ ਯ. ਅ
ਉਧੂਮੇਰਾਮਨਮਤਵਾਰਾ

ਅਮੇਧ॰ ਦੇ. ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਅਮੇ
ਧਖਲਾ, ਅਮੇਧ੍ਯ ਸੰ. ਮੇਧਾਹੀ
ਨ ਅਮੇਧ ਸੰ.

ਅਗਾਧ॰ ਸੰ. ਜਿਸਕੇਤਲੇਕਾਸ
ਪਰਸਨਹੋਸਕੇਐਸੇਅਤੀਗੰ
ਭੀਰ ਯ. ਅਗਮਅਗਾਧਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਸੋਇ

ਅਰਾਧ॰ ਦੇ. ਚਿੰਤਨਕਰ ਯ. ਨਿ
ਸਬਾਸਰਅਰਾਧ

ਅਸਾਧ॰ ਦੇ. ਕਾਹੂਉਪਾਇਸੇਨਾ
ਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲਾਰੋਗਾਦਿ ਯ. ਅ

ਸਾਧਰੋਗਣਹ- ਜਾਤਿਧਨਾਦਿ
ਕੋਕਾਅਹੰਕਾਰਚਿਤਮੇਗਰੀਬੀ
ਬਸਾਏਬਿਨਾਕਾਹੂਅੰਨਉਪਾ
ਯਜੇਨਾਦੂਰਹੋਨੇਤੇਕੁਸਜਸਭ
ਅਸਾਧਰੋਗਹੈ ਅਸਾਧਅ ਸੰ.
ਅਉਖਧ॰ ਭੁ· ਉਪਦੇਸਰੂਪਔ
ਖਧੀ ਯ· ਏਹਅਉਖਧਜਗ
ਅਨਰਾਧਾ॰ ਵੇ· ਅਨੁਰਾ | ਸਾਰਾ
ਧਾਨਖੜ, ਜਿਸਕੋਕੋਈਮੰਦ
ਕਾਮੇਸੇਨਾਹਟਾਇਸਕੇਐਸਾ
ਅਮੋੜਹੂਆ ਯ· ਜਨਬਿਚਰੇ
ਅਨਰਾਧਾ- ਬੇਮੁਹਾਰਉਸ੍ਰਵ
ਤਅਮੋੜਹੁਆਤੂਮਤਬਿਚਰੇ
ਅਨਾਰਾਧਅ ਸੰ.
ਅਪਰਾਧ॰ ਸੰ· ਅਵਗਯਾ· ਆ
ਰਹਾ ਜੋਉਲਟਾਕਾਮਕਰਨਾਤਥਾ
ਬੈਠਨਬੋਲਨਾਦਿਕੋਮੇਬਡੇਕਾ
ਅਸਤਕਾਰਕਰਨਾ ਯ· ਕੋਟ
ਅਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇ
ਅਪਰਾਧੀ॰ ਸੰ· ਅਪਰਾਧੇਵਾ
ਲਾ ਦੋਖੀਪੁਰਖ ਯ· ਜਨਮਤ

ਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ
ਅਧਪੰਧੇ॰ ਪੰ· ਬੀਚਰਸਤੇਕੇ
ਯ· ਅਧਪੰਧੇਹੈਸੰਸਾਰੇਵਾ- ਅਰ
ਬਕਾਮਕੇਬੀਚਹੀਰਹੇ ਧਰਮਮੁ
ਕਤੀਮੇਨਹੀਪਹੁਚੇ ਸੰਸਾਰੀਜੀਵ
ਅਹੰਬੁਧਿ॰ ਸੰ· ਜਾਤਿਧਨਾਦਿਕੋ
ਕੇਅਹੰਕਾਰਕੀਮਤੀਵਾਲੇਕਾ
ਯ· ਅਹੰਬੁਧਕੋਬਿਨਸਨਾਇਹ
ਧੁਰਕੀਵਾਲ- ਅਭਿਮਾਨੀਕ॰
ਨਾਸਹੋਨਾਇਹਆਦਕੀਚਾਲ
ਹੈ ਉਕੁੰਦ ਹਰਿਅਹੰਕਾਰਨਭ॰
ਵਈਵੇਦਭੂਕਸੁਵੰਦਾ
ਅਹੰਬੰਧ॰ ਸੰ· ਅਹੰਕਾਰਰੂਪਬੰ
ਅਟਲਾਧਾ॰ ਭੁ· ਅਟਲ | ਧਨ
ਭਾਵਨਾਫਿਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਇ
ਕਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ
ਅਨਿਕਧਾ॰ ਵੇ· ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਯ· ਅਨਿਕਕਾਜਅਨਿਕਧਾ
ਵਰਤਹ- ਅਨੇਕਕਾਮੇਮੇਅਨੇ
ਕਪ੍ਰਕਾਰਸੇਵਰਤੇਹੈਂਭਾਵਜੈਸਾ
ਕਾਮਦੇਖਤੇਹੈਂਵੈਸੀਵਰਦੀਬੋਲ

ਚਾਲਕਰਲੇਤੇਹੈਂ
ਅਧਊਰਧੀ॰ ਵਾ.ਤਲੇਊਪਰਭਾ
ਵਸੇਲੋਕਪਰਲੋਕ
ਅਗਾਧਬੋਧ॰ ਸੰ. ਅਗਾਧਹੈ
ਵੈਬੋਧਜਿਸਕੇ ਭਾਵਥੇਅਥਾ
ਹਗਯਾਨਵਾਲਾ ਯ. ਅਕਾਲ
ਪੁਰਖਅਗਾਧਬੋਧ, ਅਗਾ
ਧਕੇਬੋਧਵਾਲਾਗੁਰੂ ਅਰਥਾਤ
ਜਿਸਕੀਥਾਹਨਹੀ ਐਸੇਅਗਾ
ਥਪਰਮਾਤਮਾਕੇਗਯਾਨਵਾਲਾਗੁ ਰੂ
ਅਲਪਬੁਧੀ॰ ਗੁ. ਥੋੜੀਬੁ
ਧੀਵਾਲੇ ਅਲਪ ਬੁਧਿ ਸੰ.
ਅਸਟਸਿਧਿ॰ ਦੇ. ਯੋਗਅਸਕ
ਤੀਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਅਣੂਰੂਪਹੋਜਾ
ਨਾਅਣਿਮਾਸਿਧੀਹੈ੧ ਵਾਮਨ
ਅਵਤਾਰਵਤਦੇਹਕਾਮਹਾਵਿ
ਸਤਾਰਕਰਲੇਨਾਮਹਮਾਸਿਧੀ
ਹੈ੨ ਸੁਰਸਾਕੇਮੁਖਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਰਨਕਾਲਮੇਜੈਸੇਹਨੁਮਾਨਨੇ
ਦੇਹਅਤੀਲਘੁਕਰਲਈਵੈਸੀ
ਕਰਲੇਨੀਲਘਿਮਾਂਸਿਧੀਹੈ ੩

ਮਨਬਾਂਛਿਤਭੋਗੋਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋ
ਨੀਪ੍ਰਾਪਤੀਸਿਧੀਹੈ ੪ ਏਕਥਾ
ਨਬੈਠੇਹੀ ਸਰਬਵਸਤੂਓਂਕੋਦੇ
ਖਨਾਸੁਨਨਾ ਸਭਕੇਮਨਕੀਬਾ
ਤਕਹਨੀਪਰਕਾਮ੍ਯਾਸਿਧੀਹੈ
੫ ਅਪਨੀਇਛਾਨੁਸਾਰਸਰ
ਬਵਸਤੂਓਂਕੋਪ੍ਰੇਰਣਾਈਸਤਾ
ਸਿਧੀਹੈ ੬ ਜੋਜੋਚਿਤਮੇਇਛਾ
ਹੋਵੇਸੋਤਤਕਾਲਪੂਰਨਹੋਨੀਬ
ਸਿਤਾਸਿਧੀਹੈ੭ ਲੰਕਾਮੇਜੈਸੇਅੰ
ਗਦਅਤਿਬੋਝਲਹੋਗਯਾਥਾ
ਵੈਸੇਅਤਅੰਤਬੋਝਲਹੋਜਾਨਾਗ
ਰਿਮਾਸਿਧੀਹੈ ੮ ਭਗਤੋਕੇਯ
ਹਾਂਆਠੋਮਿਲੇਹੈਂ ਯ. ਅਸਟਸਿ
ਧਿਨਵਨਿਧਿ
ਅਠਾਰਹਸਿਧੀ॰ ਦੇ. ਅਸ੍ਟਸਿ
ਧਿਕੇਅਰਥਮੇਅਣਿਮਾਦਿਅ
ਠੋਕੇਸਰੂਪਲਿਖੇਗਏ ਅਧਿਕ
ਰਹੀਦਸੋਕਹੇਜੇਹੈਂ ਖੁਧਾਤ੍ਰਿਖਾਦਿ
ਖਟਊਰਮੀਆਂਨਾਥਜਾਪਨੀਅ
ਨੂਰਮੀਸਿਧੀਹੈ ੧ ਦੂਰਬੈਠੇਨੇਸ

ਭਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਲੇਨੀ ਦੂਰ ਸ੍ਰਵ
ਣਸਿਧੀ ਹੈ ੨ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਨੇ ਸਭ
ਕੋ ਨੇੜੇਂ ਜੇ ਦੇਖਨਾ ਦੂਰ ਦਰਸਨ
ਸਿਧੀ ਹੈ ੩ ਮਨਕੇ ਬੇਗ ਵਤ ਜ
ਹਾ ਚਾਹਨ ਤਹਾਂ ਗਮਨ ਕਰਨਾ
ਮਨੋਬੇਗ ਸਿਧੀ ਹੈ ੪ ਜੈਸਾ ਚਾਹ
ਨਾ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੇਨਾ ਕਾਮਰੂ
ਪਸਿਧੀ ਹੈ ੫ ਭੂਤਕੇ ਸਮਾਨ ਪ
ਰਾਏ ਸਰੀਰਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਜਾ
ਨਾ ਪਰਕਾਯਪ੍ਰਵੇਸ ਸਿਧੀ ਹੈ
੬ ਭੀਖਮਪਿਤਾਮਾ ਵਤ ਅਪ
ਨੀ ਇਛਾਸੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗਨੀ ਸ੍ਵ
ਛੰਦ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਸਿਧੀ ਹੈ ੭ ਅਪ
ਸਰਾਸੇ ਮਿਲਕੇ ਵਿਚਰਤੇ ਦੇਵ
ਨਕੂ ਦੇਖਨਾ ਸੁਰਕ੍ਰੀੜਾ ਦਰਸ
ਨਸਿਧੀ ਹੈ ੮ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ
ਸੋ ਪੂਰਨ ਹੋਨਾ ਯਥਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿ
ਧੀ ਹੈ ੯ ਜਹਾਂ ਜਾਯਾ ਚਾਹੇ ਤਹਾ
ਜਾਵੇ ਅਪ੍ਰਤਿਹਤ ਗਤਿ ਸਿਧੀ ਹੈ
੧੦ ਆਠ ਪਿਛਲੀ ਦਸ ਯੇ ਮਿਲਾ
ਕਰ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀਆਂ ਹੈਂ, ਭਕਤੋਂ
ਕੇ ਪੀਛੇ ਬਿਚਰਤੀ ਹੈਂ ਯ॰ ਅਠਾ
ਰਹ ਸਿਧੀ ਪੀਛੇ ਲਗੀਆ ਫਿ
ਰਹ ॥

ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ॰ ਵੇ॰ ਵਹੀ ਕਾਮ
ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਸਿਧ ਕੀਏ
ਜੋ ਚੋਰੀ ਜੂਏ ਪਰਦਾਰਾ ਗਮਨਾ
ਦਿ ਨਿੰਦਿਤ ਕਰਮ ਹੈਂ ਯ॰ ਜਿਹ ਪ
ਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀਰਤ ਸੋਈ
ਅਵਿਦਿਆ ਸਾਧੀ- ਜਿਨ ਕਾਮੋ ਸੇ
ਪਰਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਵਰਗ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਜਾਤਾ ਰਹੇ ਪੁਨਾ ਲੋਕਮੋ ਨਿੰਦਾ
ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਆ ਅਵਿਦਿਆ ਕੇ
ਪ੍ਰਤਾਪਤੇ ਸਿਧ ਕਰੀ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧ॰ ਵੇ॰ ਮਨ ਬਾਣੀ
ਕਾ ਅਵਿਖਯ ਬੇਅਥਾਹ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਯ॰ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਇ ॥

ਅਨ॰ ਭੂ॰ ਹੈਂ ਯ॰ ਰਖਿਅਨ ਉਬ
ਰਅਨ ਦੇ॰ ਆਨਕੀ ਯ॰ ਬਿਨ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨਸੇਵਾ- ਅਹੰ
ਕਾਰਾਦਿ ਦ੍ਵੈਤ ਸੇ ਯ॰ ਹਉਮੈ ਅ

ਨਸਿਉਲਿਰਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ
ਅਨੁ ੦ ਸੰ. ਹੀਨ, ਪਸਚਾਤ, ਸ
ਮਾਨਤਾ, ਲਖਣ, ਭਾਗ, ਅ
ਨੁਕ੍ਰਮ, ਬਿਸਤਾਰ, ਸਮੀਪ,
ਦਿਨਦਿਨਮੇਂ ਯ. ਅਨੁਦਿਨ
ਸਿਮਰੇਤਾਸਕੇ ਵਹੁਵਸਤੁਐ
ਸੀਹੀਹੈਐਸਾਕਥਨ
ਅਸਨ ੦ ਸੰ· ਭੋਜਨ ਜੈਸੇ ਅਸ
ਨਬਸਨ
ਅਗਨਿ ੦ ਸੰ· ਅੱਗ · ਪਾਵਕ
ਯ· ਦਾਵਾਅਗਨਿਸਭੁੋੜਿਣ
ਅਮਾਨ ੦ ਦੇ· ਅਮਾਨਤਯ· ਜਾਰੇ
ਪਰਾਈਅਮਾਨਕਿਉਰਖੀਏ
ਦਿਤੀਹੀਸੁਖਹੋਇ ਚਉਥੇਜ
ਨਮਗੁਰੂਤੁਹਕਰਹੈਂ ਐਸੇਬ
ਚਿੜਨਾਟਕਮੇਂਕਹੀਰੀਤਿਸੇ
ਗੁਰਅਮਰਜੀਕੇਚਿਤਮੋਸੰ
ਕਲਪਹੂਆ ਸੋਦੀਰਾਮਦਾਸ
ਕੋਗਦੀਦੇਈਏ ਉਸਸਮੇਕਾ
ਯਹਬਚਨਹੈ, ਮਾਨਹੀਨ ਜੈ
ਸੇਮਾਨਦਆਪਅਮਾਨ

ਅਸੁਨ ੦ ਦੇ· ਅਸੂਨੀਨਛੜ
ਯੁਤਪੂਨਾਆਵਾਲਾਮਹੀਨਾਯ.
ਅੱਸੁਨਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾ ਆਸ਼ਿ
ਅਸਨ ੦ ਸੰ· ਅਸੱਤਰੂ ਨਸੰ·
ਪਪਦਾਰਥ
ਅਜੂਨੀ ੦ ਦੇ· ਨਾਹੋਵੇਕਾਰਣ
ਜਿਸਕਾਵਹੂਹਰਿ ਯ. ਅਜੂਨੀ
ਸੰਭਉ ਅਯੋਨੀ ਸੰ·
ਅਨਿੰਨ ੦ ਦੇ· ਨਾਹੋਵੇਭੇਦਭਾ
ਵਨਾਜਿਸਮੇਐਸਾਦਾਸ ਯ· ਦ
ਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ ਕੋਈ
ਕਹੈਹੈਂਅਨੰਨਭਗਉਤੀ-ਅ
ਨਨਿਭਾਗਵਤ ਸੰ· ਏਕਪ੍ਰੇਮੇ
ਸ੍ਵਬਿਨਾਆਨਕੀਸੇਵਾਨਾਕ
ਰਨੇਵਾਲਾਭਗਤ
ਅਧੀਨ ੦ ਸੰ· ਪਰਵਸ
ਅਮਾਨੀ ੦ ਸੰ· ਮਾਨਹੀਨ
ਅਪਨਾ ੦ ਦੇ· ਨਿਜਕਾ
ਅਧੇਨ ੦ ਪੰ· ਕਾਮਧੇਨਗਊ
ਯ· ਸਸੀਅਧੇਨਲਛਮੀ
ਅਘਨਾ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਪਾਪਕਰਤੇਕੋ

ਯ·ਕਰਤਅਘਨਾ
ਅਘੰਨ ॰ ਭ੍ਰ· ਪਾਪਾਕੇ
ਅਭਿੰਨ ॰ ਸੰ· ਏਕਰੂਪ· ਭੇਦ
ਹੀਨ, ਜੈਸੇਜੀਵਈਸਅਭਿ
ਨਹੈਂ ਭ੍ਰ· ਨਾਭਿੱਜਾ· ਨਾਭੀਗ
ਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਮਨਮੁਖਅਭਿ
ਨਨਭੀਜਈ
ਅਪਮਾਨ ॰ ਭ੍ਰ· ਮੋਹਜੇਅਪਨਾ
ਪਨਾਵਿਕਮਾਨ ਯ· ਕਿਨਹੂਪੀ
ਤਲਾਈਮੋਹਅਪਮਾਨ ਸੰ·ਅ
ਨਾਦਰ ਯ· ਨਾਹਮਾਨਅਪਮਾ
ਅਪਤਨ ॰ ਭ੍ਰ· ਨਿਜਸਰੂਪ ਨਾ
ਕਾ ਯ· ਅਪਤਨਕਾਜੇਕਰੇਬੀ
ਅਸਮਾਨ ॰ ਦੇ· ਅਕਾਸ ਚਾਰ
ਯ· ਅਸਮਾਨਕਿਆੜ੍ਹਾਛਿ
ਕਿਓਨ ਆਸਮਾਨ ਫ਼·, ਸੰ·
ਅਤੂਲਜ· ਨਾਬਰਾਬਰ· ਭ੍ਰ·
ਬਦਰੀਆਦਿਊਚੇਥਾਨ ਯ·
ਊਤਚਨਾਅਸਮਾਨ ਅਕਾ
ਸੋਮੈਂ ਯ· ਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਊ
ਅਬਾਦਾਨ ॰ ਫ਼· ਅਭੀਤਰਹ

ਬਸੇਹੂਏਨਗਰਾਦਿ
ਅਰਖਨ ॰ ਭ੍ਰ· ਸੀਤਲਤਾ
ਅਲਿਪਨਾ ॰ ਦੇ· ਅਲੇਪ ਯ·
ਨਾਨਕਸਾਹਬਸਦਾਅਲਿਪ
ਅਲੋਕਨੀ ॰ ਭ੍ਰ· ਦੇਖੀਤਾ ਨਾ
ਅਹਰਨ ॰ ਪੰ· ਜਿਸਕੇਊ ਹੈ
ਪਰਰਖਕੇਲੋਹਾਰਲੋਹਾਘੜ
ਤੇਹੈਵਹੁਲੋਹੇਕਾਸੰਦ ਯ· ਅ
ਹਰਨਜਿਉਵੇਦਾਣ ਪੁਨਾ ਅ
ਹਰਨਮਤਿਵੇਦਹਥੀਆਰ
ਅਬਰਨਾ ॰ ਦੇ· ਬਰਣਸੰਕਰਸੰ
ਕੀਰਣ ਏਕਵਰਣਕੇਪੁਰਖ
ਇਸਤ੍ਰੀਕੀਆਨਵਰਣਕੇਪੁ
ਰਖਇਸਤ੍ਰੀਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀ
ਸੰਤਾਨਕਾਨਾਮਬਰਣਸੰਕਰ
ਹੈ ਬਰਣਸੰਕਰਪੁਰਖਇਸ
ਤ੍ਰੀਓਂਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੰਤਾਨ
ਕਾਨਾਮਸੰਕੀਰਣਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਭੁਜਨਸੇਇਨਸਭਕਾਉਧਾਰ
ਹੋਤਾਹੈ ਯ· ਗਾਵਤੇਉਧਰੇਸੁ
ਨਤੇਉਧਰੇਬਰਨਅਬਰਨਾ

ਸਭਹੂ ॥

ਅਮਾਵਨ ॰ ਪੰ· ਸਮਾਵਤੇ ਨਹੀਂ

ਅਰਜਨ ॰ ਦੇ· ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਯ· ਕਹੁ ਮਥੁਰਾ ਕਛ ਭੇਦ ਨਹ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤਖ ਹਰਿ, ਧਨੰਜੇ ਪਾਂਡਵ, ਕਉਹੁ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ, ਮਾਤਾ ਕਾ ਏਕ ਬੇਟਾ, ਸਹਸ੍ਰਬਾਹੂ, ਕਰਬੀਰ ਬ੍ਰਿਛ, ਨੇੜਕੀ ਸੁਪੇਦੀਮੇਂ ਲਾਲ ਬਿਦੀ, ਧੌਲੇ ਰੰਗਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਅਰ੍ਜੁਨ ਸੰ·

ਅਭਿਮਾਨ ॰ ਸੰ· ਅਹੰਕਾਰ ਯ· ਅਭਿਮਾਨ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ, ਅਪਮਾਨ ਯ· ਜੈਸਾ ਮਾਨ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨ

ਅਭਿਮਾਨੀ ॰ ਸੰ· ਅਭਿਮਾਨਵਾਲੇ ਯ· ਛੋਡ ਚਲੇ ਅਭਿਮਾਨੀ

ਅਰਪਨ ॰ ਦੇ· ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਚੜ੍ਹਾਨਾ· ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਨੀ

ਅਵਗੁਨ ॰ ਦੇ· ਦੋਖ ਯ· ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਛ ਨਾ ਬਿਚਾਰਿਓ

ਅਵਗੁਨੀ ॰ ਦੇ· ਅਵਗੁਨੋਂ ਸੇ

ਅਵਾਹਨ ॰ ਸੰ· ਬਾਹਨਹੀਨ ਨਿਰਾਸਰੇ ਗੁ· ਨਿਸਚਲ ਯ· ਕੌਨ ਗੁਵਾ ਜਿਤ ਰਹੇ ਅਵਾਹਨ

ਅਗਿਆਨ ॰ ਦੇ· ਨਾ ਜਾਨਨਾ ਭਾਵ ਜਿਸ ਜਿਸ ਵਸਤੁ ਕਾ ਨਾ ਜਾਨਨ ਹੈ। ਉਸਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪਕੋ ਢਕਲੇਨੇਵਾਲੀ ਅੰਧਕਾਰ ਰੂਪ ਵਸਤੁ ਯ· ਅਗਿਆਨ ਲਾਇ ਸੁਆਲਿਆ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇ ਡੋਬਨੇਕੀ ਇਛਾ ਕਰ। ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਚਿਤਮੇਂ ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਰੂਪਕਾ ਨਾ ਜਾਨਨਾ ਲਗਾ ਕਰ। ਮੋਹ ਨੀਂਦਮੇਂ ਸੁਲਾ ਰਖੇ ਹੈਂ। ਤਾਰਨੇਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਇਨਕੇ ਮਨਮੇਂ ਗਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰ। ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਓਰ ਜਗਾਇ ਦੇਵੇ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਗੁਰੁ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ- ਜਬ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਸੁਧ ਬੁਧਿ ਰੂਪ ਸਿਖਕੇ ਨੇਤ੍ਰੋਂਮੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅੰਜਨ ਦੀਆ ਤਬ ਨਾ ਜਾਨਨੇ ਰੂਪ

ਅੰਧਕਾਰਕਾਨਾਸਹੋਵੇਹੈ ਇਨਬ
ਚੋਨੋਂਸੇਪੁਰਖਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੋਨਾਭਾਨ
ਹੋਨੇਦੇਨੇਵਾਲੀਬਡੀਅੰਧਕਾਰਰੂ
ਪਵਸਤੁਅਗ੍ਯਾਨਸਿਧਹੋਵੇਹੈ ਅ
ਰਪ੍ਰਕਾਸਸੇਅੰਧੇਰੇਵਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਕੇਗ੍ਯਾਨਸੇਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲੀਜਾਨ
ਪੜੇਹੈ।ਪੁਨਾ ਮਾਈਮਾਇਆ
ਤ੍ਰੈਗੁਣਪ੍ਰਸੂਤਜਮਾਇਆ ਭੁਰੂ
ਬਚਨਸੇਸਰਬਜਗਤਕਾਮੂਲ
ਸਿਧਹੋਵੇਹੈ ਮਾਇਆਅਗ੍ਯਾਨ
ਕਾਨਾਮਹੈ ਤਾਸੇਬ੍ਰਹਮਮੇਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀ
ਐਸੇਬਨੇਹੈ।ਜੈਸੇਰੱਜੂਕੇਅਗ੍ਯਾ
ਨਸੇਰੱਜੂਮੇਸਰਪਬਨੇਹੈ।ਰਜੂਕੇ
ਅਗ੍ਯਾਨਸੇਸਰਪਕਾਬਨਨਾਭ੍ਰ
ਮੀਪੁਰਖਅਪਨੇਮੁਖਸੇਕਹੇਹੈਂ
ਮੇਰੇਕੋਰੱਜੂਕੇਨਾਜਾਨਨੇਸੇਸਰਪ
ਭਾਨਹੂਆ ਯਾਤੇਰੱਜੂਕਾਨਾਜਾਨ
ਨਾਹੀਇਸਕਾਹੇਤੂਹੈ।ਤੈਸੇਬ੍ਰਮ
ਕੇਨਾਜਾਨਨੇਸੇਜੀਵੋਂਕੋਅਨਾਦਿ
ਕਾਲਸੇਸੰਸਾਰਭਾਨਹੂਆ ਤਾਕੇ
ਭਾਨਹੋਨੇਸੇਗ੍ਯਾਨੀਯੋਂਕਾਦੂਰਹੋਵੇ
ਹੈ ਯਾਤੇਅਗ੍ਯਾਨਹੀਨਿਖਲ
ਸੰਸਾਰਕਾਬੀਜਹੈ ਸੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਵਤਅਨਾਦਿਹੈ ਹੈਰੂਪਹੈ ਗ੍ਯਾ
ਨਸੇਦੂਰਹੋਨੇਵਾਲਾਹੈ ਯਹਬੇ
ਦਾਂਤਮਤਹੈ ਸਾਂਖੀਪਾਤੰਜਲੀ
ਇਸਕੋਅਨਾਦੀਮਾਨਨੇਵਤਅ
ਨੰਤਭੀਮਾਨੇਹੈਂ ਯਾਤੇਤਿਨਕੇਮ
ਤਮੇਗ੍ਯਾਨਸੇਨਾਸੀਨਹੀਂਮਾਨਾ
ਨਾਮਉਸਕਾਪ੍ਰਧਾਨਕਹੇਹੈਂ।ਨੈ
ਯਾਯਿਕਬੈਸੇਖਕਮੀਮਾਂਸਕਅ
ਗ੍ਯਾਨਕਾ ਅਰਥ ਗ੍ਯਾਨਕਾਅ
ਭਾਵਕਰੇਹੈਂ।ਯਾਹੀਤੇਅਭਾ
ਵਸੇਭਾਵਰੂਪਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀਕਾਹੋਣਾ
ਨਾਮਾਨਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂਓਸੇਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀ
ਕੀਉਤਪਤੀਮਾਨੇਹੈਂ।ਇਸਵਾਰ
ਤਾਕਾਆਧਿਕਾਵਿਚਾਰਕਬੀਰ
ਕੇਸਲੋਕੋਮੇ ਧਰਤੀਅਗ੍ਯਾ
ਕਾਸਮੇਦੋਇਤੂਬਰੀਅਵਧ
ਇਸਸਲੋਕਕੀਟੀਕਾਮੇਲਿਖ
ਹੈਸੋਊਹਾਸੇਦੇਖਲੇਨਾ
ਅਗ੍ਯਾਨੀ॰ ਦੇ॰ ਅਗ੍ਯਾਨਵ

ਲਾ
ਅਉਲਦੀਨ ॰ ਫਾ· ਉਤਮਦੀਨ
ਯ· ਅਬਲਅਉਲਦੀਨਕਰ
ਅਨਤਾਧਨ ॰ ਦੇ· ਅ | ਮਿਠਾ
ਨੰਤਧਨ ਯ· ਅਨਤਾਧਨਧਰ
ਣੀਧਰੇਅਨਤਨਪਾਇਆ
ਅਤਿਬਲਨਾ ॰ ਭ੍ਰ· ਅ | ਜਾਇ
ਤਿਸੈਬਲਵਾਨੈਹੈਮੋਹਤੂ ਯ·
ਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ
ਅਘਨਾਸਨ ॰ ਸੰ· ਪਾਪਾਕੇਨਾਸ
ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਨਾਨਕਅਘ
ਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ
ਅਨਪਾਵਨੀ ॰ ਦੇ· ਬਿਘਨੋਸੇਦੂ
ਰਨਾਹੋਨੇਵਾਲੀ ਯ· ਅਨਪਾਵ
ਨੀਭਗਤਨਉਪਜੀ ਅਨਪਾ
ਅਬਿਭਵਨੇ ॰ ਭ੍ਰ· | ਜਿਨੀਸੰ·
ਪਰਾਹੁਨੋਂਤੁਲਅਘਰਮੋਰਹ
ਭਾਹੈ ਅਤਿਬਿਭਵਨੈ ਸੰ·
ਅਮੋਘਦਰਸਨ ॰ ਸੰ· ਸਫਲ
ਹੈਬਾਂਛਿਤਫਲਦੇਨੇਸੇਦਰਸ
ਨਜਿਸਕਾਐਸਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ·
ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੂਨੀਸੰਭ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰਬਾਨ ॰ ਵਾ· | ਉ
ਮੁਕਤੀਕਾਸਾਧਨਆਤਮਗਿਆ
ਨਰੂਪਜਲ
ਅਗਨਿਪਰਾਹਨ ॰ ਭ੍ਰ· ਅਗ
ਨਿਕਾਲੰਬਾਚੋਲਾ ਯ· ਹਿਦੇਕਾ
ਘਰਅਗਨਿਪਰਾਹਨ
ਅਪ ॰ ਸੰ· ਅਬ੍ਯਯ· ਬਿਯੋਗ,
ਵਿਕਾਰ, ਬਿਪਰੀਤ ਯ· ਕਬਹੂ
ਅਪਕੀਰਤਮਹਿਆਵੇ, ਨਿ
ਦਰਸਨ· ਦਿਖਲਾਨਾ, ਆਨੰ
ਦ, ਵਰਜਨ, ਚੋਰਪਨ, ਦੇ·
ਜਲ ਯ· ਅਪਤੇਜਬਾਉਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ, ਅਪਨਾ ਯ· ਮੂਲਨਜਾ
ਣੇਅਪਬਲ
ਅਪਿ ॰ ਸੰ· ਅਬ੍ਯਯ· ਸੰਦੇਹ,
ਨਿੰਦਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਸਮੁਚਯ, ਅ
ਲਪਵਸਤੁ, ਅਵਧਾਰਣ·
ਨਿਸਚੇ, ਪੁਨਾ, ਜੋਰਪ੍ਰਗਟ
ਕਰਨੇਹੇਤਅਤਅਨੁਕ੍ਰਿਬੂਪਾਕ੍ਰਿ
ਅਪੇ ॰ ਭ੍ਰ· ਛਕੇ | ਆ

ਅਜਪਾ॰ ਸੰ· ਸੋਹੰਜਾਪਜੋਸ੍ਵਾਸ
ਕੇਆਉਣੇਜਾਨੇਸਮੇਸ੍ਵਯੰਹੋਵੈ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਜਾਪਸ੍ਰੁਅਜਪਾਜਾਪੇ
ਅਰਪੈ॰ ਦੇ· ਅਰਪਨਕਰੇ ਯ·
ਅਰਪੈਨਾਰਸਿੰਗਾਰਸਮੇਤ
ਅਲੋਪ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਗਟ, ਪੰ· ਗੁਪਤ
ਆਕ੍ਰਿਤਪਛਨਵਤਾਇਸਅਰਥ
ਮੇਅਲੋਪਹੈ
ਅਛੋਪ॰ ਪੰ· ਅਛੋਹ ਨਾਸਪਰ
ਸਯੋਗਅਪਾਵਿੜ ਯ· ਤਾਸ
ਕੀਜਾਤਿਅਛੋਪਛੀਪਾ
ਅਨੂਪ॰ ਦੇ· ਉਪਮਾਰਹਿਤ ਜਿ
ਸਕੇਸਮਾਨਕੋਈਨਹੋਵੈ ਸਮਾ
ਨਸਭੀਥੋਕ ਗੁਣਸੇ ਕ੍ਰਿਯਾਸੇ
ਅਵਯਵੋਸੇਜਾਤਿਸੇਹੋਤੇਹੈਂ ਜੈ
ਸੇਮੇਘਸਮਸ੍ਯਾਮਵਿਸ੍ਨੂਹੈਈ
ਹਾਸ੍ਯਾਮਰੰਗਗੁਣਸੇਸਮਾਨ
ਤਾਹੈ ਵਾਯੂ ਜੈਸਾਅਸ੍ਵਧਾਵਤਾ
ਹੈ ਈਹਾਧਾਵਨਕ੍ਰਿਯਾਸੇ ਦੋਨੋ
ਕੀਸਮਾਨਤਾਹੈ, ਗਊਜੈਸਾਬ
ਨਕਾਗਵਯਹੈ ਈਹਾ ਮੁਖਕਾ

ਨਪੀਠਾਦਿ ਅਨੇਕਅਵਯਵੋ
ਸੇ ਦੋਨੋਕੀਤੁਲ੍ਯਤਾਹੈ ਬ੍ਰਾਮ
ਣ ਜੈਸਾ ਸੂਦ੍ਰ ਹੈ ਈਹਾਮਨੁਖ੍ਯ
ਪਨੇ ਜਾਤੀਸੇਤੁਲ੍ਯਤਾਹੈ ਤੁਲ੍ਯ
ਕਾਲ ਛਣਹੈ ਤਿਸਸੇਭਿੰਨਹੋਵੈ
ਤਿਸਜੈਸੇਕਈਕਧਰਮੋਵਾਲਾ
ਹੋਵੈਸੋ ਤੁਲ੍ਯ ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਸਮਾਨ
ਸੋਪਮਕਹਾਵੈਹੈ ਜੈਸੇਪੀਛੇਕ
ਹੇਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤਕੇਉਪਮੇਯਹੈਂ ਜਿਸ
ਕੋਉਪਮਾਦਈਜਾਵੈਸੋਉਪਮੇ
ਯ ਜਿਸਕੀਉਪਮਾਦੇਈਏਸੋਉ
ਪਮਾਨ ਮੇਘਕੀਉਪਮਾਵਿਸ੍ਨੂ
ਕੋਦਈਜਾਤੀਹੈ ਇਸਲੀਏਮੇ
ਘਉਪਮਾਨਹੈ ਵਿਸ੍ਨੂਉਪਮੇਯ
ਹੈ ਉਪਮਾਸਮਾਨਤਾਈਕਾਨਾ
ਮਹੈ ਉਪਮਾਸੇਹੀਉਪਬਨਾਹੈ
ਜਿਸਮੇਉਪਮਾਨਬਨਸਕੇਸੋ
ਅਨੂਪਹੋਵੈਹੈ ਐਸਾਰੂਪਰੇ
ਖਾਦਿਹੀਨਨਿਰਾਕਾਰਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਹੈ ਕਿਉਂਕੇਜੋਉਸਮੇਰੂਪਰਸਾਦਿ
ਗੁਣਹੋਵੈ ਤਬਉਠਨਬੈਠਨਾਦਿ

ਕ੍ਰਿਯਾ ਹੋਵੇ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾਦਿ ਅ
ਵਯਵ ਹੋਵੇ ਮਨੁਖ ਅਪਨੇ ਆ
ਦਿ ਜਾਤੀਆਂ ਹੋਵੇਂ। ਤਬ ਅਮੁ
ਕ ਜੈਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਐਸੇ ਤਾ
ਕੀ ਉਪ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਸ ਮੇਂ ਤੋ ਕੋਈ
ਗੁਣਾਦਿਕ ਧਰਮ ਨਹੀ ਰਹੇ।
ਯਾਤੇ ਤਿਸ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਕੀ ਉਪ ਨਹੀ
ਦਈ ਜਾਵੇ। ਯਾ ਭਾਵ ਸੇ ਅਨੂ
ਪ ਕਹਾ ਹੈ ਆਸੰਕਾ ਜੇਕਰ
ਅਨੂਪ ਹੈ ਤਬ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ
ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਪੁਨਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇ
ਵੇ ਤੂਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਥਾ
ਲਸ ਖਾਈ ਹੈ ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਨਾ ਇਕ ਸਮਾਨ ਐਸੇ ਹਰਿ
ਭਗਤੋਂ ਕੋ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕੈ
ਸੇ ਗੁਰੇ ਨੇ ਕਹੀ ਉਤਰ ਗੁ
ਣ ਕ੍ਰਿਯਾ ਅਵਯਵ ਜਾਤੀ ਧ
ਰਮ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਕੇਵਲ ਬੋਧ
ਕੇ ਅਭਾਵ ਪਨੇ ਸੇ ਔ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਪਨੇ ਸੇ ਕਹੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਅਨੂਪ
ਪਦ ਕਾ ਗੁਣ ਕ੍ਰਿਯਾਦਿ ਕੋ ਕੀ
ਉਪਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਹਨੇ ਮੇਂ ਤਾਤਪ
ਰਯ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਕਹੇ ਬਚਨੋਂ
ਮੇਂ ਜੇਹਾ ਜੇਹੇ ਸਮਾਨ ਪਦ ਤੁਲ੍ਯ
ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਕਿੰਤੁ ਅਭੇਦ ਕੋ ਕ
ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਤੁਲ੍ਯ ਉਦਰ ਮੇਂ ਵ
ਸੇ ਤੁਲ੍ਯ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਵਸੇ ਪਦ
ਏਕ ਉਦਰ ਮੇਂ ਏਕ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਵ
ਸੇ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹੇ ਹੈਂ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੀ ਅਨੂਪ ਸਿਫਤ ਯਵਨ ਭੀ
ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਯਾਹੀ ਤੇ ਬੇਚੂੰ ਲਿਖ
ਤੇ ਹੈਂ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ
ਐਸੇ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਅਨੂਪ ਹੀ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ, ਸੰ· ਅਧਿਕ ਜਲ
ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਕੇ ਕਛ ਐਕ
ਛੀ ਪੁਨਾ ਕਾਛਲ ਭੀ ਨਾਮ ਹੈ

ਅਰੂਪ॰ ਸੰ· ਨਿਰਾਕਾਰ, ਰੂਪ
ਰਹਿਤ ਰੂਪ ਵਸਤੁ ਕੇ ਆਕਾਰ
ਔਰ ਰੰਗ ਦੋਨੋ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਪਰਮ
ਤਮਾ ਮੇਂ ਅਗਨਿ ਜਲਾਦਿ ਕੋ ਵ
ਤ ਨੀਲ ਪੀਤਾਦਿ ਰੰਗ ਪੁਨਾ

ਘਟਪਟਾਦਿਕੋਵਤ ਗੋਲ ਚੌਕੋ
ਣਆਕਾਰਨਹੀ ਯਾਤੇ ਅਰੂ
ਅਲਪ॰ ਦੇ. ਅਲੇਪਯ. | ਪਹੈ
ਅਲਪਮਾਇਆਜਲਕਮ
ਲਤਹਿਤਹ ਪਰਮਾਤਮਾਮਾ
ਇਆਕੇਮੇਲਸਮੇਹੀਮਾਇਆ
ਸੇਐਸਾਅਲੇਪਹੈ ਜੈਸੇਜਲ
ਮੇਕਮਲ ਜਲਕੀਬੂੰਦਸੇਗੀ
ਲਾਨਹੀਹੋਤਾ, ਸੰ. ਬੋਡ੍ਰਾ ਯ.
ਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਹ ਬੋਡ੍ਰੇਸੁ
ਖੇਕੇਜੇਬੰਧਨਹੈਂ
ਅਲੇਪ॰ ਸੰ. ਨਿਰਲੇਪ ਯ. ਜੈਸੇ
ਜਲਮਾਹਿਕਮਲਅਲੇਪ
ਅਲਾਪੈ॰ ਦੇ. ਸ੍ਵਰਤਾਲਸੇਰਾ
ਗਕਾਉਚਾਰਣਕਰੇ
ਅਸ੍ਚਰਜਰੂਪੰ॰ ਦੇ. ਅਦਭੁਤ
ਰੂਪਹੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਸ੍ਵਰੂਪਹੈ
ਯ. ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਾਦਾਨ
ਜਿਆਮੰ ਅਸਚਰਜਰੂਪੰਰ
ਹੰਤਜਨਮੰ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਥੰਤ
ਬੇਦਾ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜਨਮ ਸਤਾ

ਬ੍ਰਿਧੀਆਦਿਕਾਬਿਕਾਰਸੇਰਹਿਤ
ਹੈਤਬਾ ਨੇਤਿਨੇਤਿ ਦੋਪਾਠੇਕਰ
ਸੂਖਮਬੁਲਭਾਵਸੇਰਹਿਤਹੈ
ਯਾਹੀਤੇਨਿਰਾਕਾਰਹੋਨੇਤੇ ਸਭ੍ਰ
ਣਮੇਹੋਨੇਵਾਲੇਸੰਖਚਕ੍ਰਾਦਿਚਿ
ਨੋਸੇਰਹਿਤਹੈ ਯਾਤੇਆਸਚ
ਰਜਰੂਪਹੈ-
ਅਲਿਪਤਭ੍ਰਢਾ॰ ਸੰ. ਮਲਾਵਿ
ਖੇਪਰਹਿਤਸੁਧਚਿੱਤਰੂਪਭਾਵ
ਪਾਪੋਸੇਔਪਬਰਾਵਸੇਰਹਿਤ
ਨਿਰਮਲਅੰਤਹਕਰਣਰੂਪਭ੍ਰ
ਅਕਲਲਤੀਫ॰ ਫਾ. ਨਿਰ | ਫਾ
ਮਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੂਖਮ ਬੁਧੀਵਾ
ਲਾਹੈ ਯ. ਜੇਤੂਅਕਲਲਤੀ
ਫਹੈਕਾਲੇਲਿਖਨਲੇਖ
ਅਬ॰ ਦੇ. ਇਸਕਾਲਮੇ. ਆਜ
ਯ. ਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ
ਈਹਾਅਬਅਵਾਸਹੈ ਅਥ
ਸੰ. ਇਤਾਲ. ਇਸਵੇਲੇ
ਅਬੇ॰ ਦੇ. ਪਿਤਾਸੇਯ. ਆਮਅ
ਬੇਬਾਵਹੁਮਿਠੜਾ, ਨੀਚਸੰਬੋ

ਧਨਮੇਂਭੀਅਬੇਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਮੇਂਅਰੇ ਤੈਸੇਅਬੇਹੈ

ਅਜਬ॰ ਫਾ· ਆਸਚਰਯ ਯ·
ਅਜਬਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਤੇਰੇ

ਅਰਬ॰ ਦੇ· ਦਸਕ੍ਰੋੜਾਗਿਣਤੀ
ਅਰਥਾਤ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਨੌਬਿੰਦੀਵਾਲੀਸੰਖ੍ਯਾ, ਮੁਸਲ
ਮਾਨੋਂਕਾਦੇਸਜਿਸਮੇਂਅਰਬੀਬੋ
ਲੀਜਾਤੀਹੈ

ਅਜਾਇਬ॰ ਫਾ· ਅਸਚਰਯ

ਅਵਲੰਬ॰ ਸੰ· ਆਸਰਾ

ਅਪੂਰਬ॰ ਸੰ· ਨਈਵਸਤੁਜੋਪ
ਹਲੇਨਾਦੇਖੀਸੁਨੀਹੋਵੇ ਯ· ਅਪੂ
ਰਬਜੀਵਬਣਾਈ

ਅਬੇਤਬੇ॰ ਵਾ· ਅਬੇਤਬੇਕਹਨੇ
ਵਾਲੇਅਭਿਮਾਨੀਰਾਜਾਲੋਗੋਂਕੀ
ਤਬਾ ਔਰਧਨਾਢਪੁਰਖੋਂਕੀਯ·
ਅਬੇਤਬੇਕੀਚਾਕਰੀ ਜੈਸੇਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤਮੇਂਨੀਚਕੇਬੁਲਾਨੇਮੇਂਅਰੇ
ਰੇ ਸੰਬੋਧਨਹੈ ਤੈਸੇ ਉੜਦੂਮੇਂਅ
ਬੇਹੈ ਪੰਜਾਬਮੇਂਦੋਹਰੀਬੋਲੀਬੋਲ
ਨੇਕਾਪ੍ਰਚਾਰਹੈ ਯਾਤੇ ਅਬੇਤਬੇ
ਕਹਾਜਾਤਾਹੈ

ਅਭਿ॰ ਸੰ· ਅਬ੍ਯਯ ਸਨਮੁਖ,
ਅਭਿਲਾਖ, ਲਖਣ, ਕਿਸੇਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਵਸਤੁਕਾ
ਪ੍ਰਗਟਕਰਨਾ, ਸਰਬਓਰਤੇ,
ਧਰਖਣ· ਝਿੜਕਨਾ, ਪੂਜਾ,
ਆਹਾਰ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਕ੍ਰਮਸੇਉਦਾ
ਹਰਣ ਅਭ੍ਯਗਨਿ ਪਤੰਗਪ
ਤੰਗਅਗਨਿਕੇਸਨਮੁਖਾਗਿਰ
ਤੇਹੈਂ, ਅਭਿਕ· ਇਛਾਕਰਤਾਹੈ,
ਅਭਿਬੰਦਨਕਰਤਾਹੈ ਭਾਵਪੂ
ਜਾਕਰਤਾਹੈ, ਅਭ੍ਯਵਹਾਰਕ
ਰਤਾਹੈਖਾਤਾਹੈ, ਅਭ੍ਯਾਸਕਰ
ਤਾਹੈ ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਪੜ੍ਹਤਾਹੈ, ਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰੀਤਬਨੀਆਭਿਮੈਸੀਇ
ਸਤ੍ਰੁਰਬਚਨਮੇਂਆਭਿਕਾਸਰ
ਬਓਰਤੇਅਰਥਹੈ ਪੁਨਾਮਨਮੁ
ਖਤੇਅਭਿਭਗਤਨਹੋਇ ਈਹ
ਭੀਸਰਬਓਰਤੇਨਹੀਂਹੋਤੀਵ
ਸਨਮੁਖਹੋਕਰਭਗਤੀਨਹੀਂਹੋ

ਸਕਤੀ ਪੁਨਾ ਬਿਨਅਭਿਸਬ
ਦਨਮਾਂਜੀਐ
ਅਭੈ ੦ ਪੰ. ਭਯਰਹਿਤਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਯ. ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰ
ਮਪਦ ਪੁਨਾ ਅਭੈਦਾਨਪ੍ਰਭ
ਅਚੰਭਾ ੦ ਪੰ. ਆਸਚ | ਦੀਜੈ
ਰਯ ਯ. ਏਕਅਚੰਭਉਦੇਖਿ
ਅਸਥੰਭਿ ੦ ਦੋ. ਥੰਭੇਹੂਪਾਹੈ | ਓ
ਜਨੇਂਕੇਮਨਥਿਤਕਰਨੇਹੇਤਸੰ
ਤੋਂਕੇਬਚਨ ਯ. ਨਾਨਕਅਸ
ਥੰਭਿਅਸਥੰਭਿਅਸਥੰਭਿਸਬ
ਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ, ਥੰਮਨਾਭਾ
ਵਰੋਕਿਆਹੈ ਯ. ਤੇਨਕਲਾ
ਅਸਥੰਭਿਸਰੋਵਰੰ ਉਸੀਈ
ਸਕੀਸਕ੍ਰੀਨੇਥੰਭਰਖਾਹੈ ਸਮੁੰ
ਦੁ ਸ੍ਤੰਭ ਸੰ.
ਅਰਧਾਭਾ ੦ ਗ੍ਰ. ਅਰਾਧਣੇ
ਯੋਗੋਅਰਥਾਤਜਪਨੇਯੋ
ਗਅ ਯ. ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮ
ਅਰਧਾਭ੍ਰਾ ਆਰਾਧਅ ਸੰ.
ਅਜੂਨੀਸੈਂਭਿ ੦ ਗ੍ਰ. ਮਾਹੂਸੇਲ

ਹੈਮੈਂਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੋਨੀ
ਸੈਂਭਉਪਾਠਹੈ ਸਵੈਯੇਮੇਂਅਜੋ
ਨੀਸੰਭਵਿਓਪਾਠਹੈ ਮੁਖਮੰ
ਤ੍ਰਮੇਂਅਜੂਨੀਸੈਂਭੰਪਾਠਹੈ ਜੋ
ਅਗਲੇਪਾਠੋਮੇਂਸੰਭਉਸੰਭਵਿ
ਓਪਾਠਦੇਖਨੇਸੇ ਸੈਭੰਕਾਮੂਲ
ਸੰਭਵਜਾਨਪੜ੍ਤਾਹੈ ਅਜੂਨੀਕਾ
ਮੂਲਅਯੋਨੀਹੈ ਯਾਤੇਅਯੋ
ਨੀਸੰਭਵਪਾਠਹੈ ਅਰਥਇਸ
ਕਾਐਸੇਹੈ ਅਨੇਕਅਰਥੋਂਵਾ
ਲਾਜੋਨਿਪਦਈਹਾਕਾਰਣਕ
ਵਾਚਕਹੈਸੰਭਵਸ਼ਬਦਨੇਕਾਅ
ਰਥਾਤਉਤਪਤੀਕਾਵਾਚਕਹੈ
ਕਾਰਣਸੇਉਤਪਤੀਹੋਵੇਜਿਸ
ਕੀਤਿਸਕਾਨਾਮਯੋਨੀਸੰਭਵ
ਹੈ ਜੈਸੇਘੜੇਕੀਮਿਟੀਕੇਪਿੰਡੇ
ਸੇਉਤਪਤੀਹੈ ਯਾਤੇਜੋਨੀਸੰਭ
ਵਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਤਿਸਕੇਸਮਾਨ
ਕਾਹੂਕਾਰਣਸੇਨਹੀਂਬਨਾ ਯਾਤੇ
ਅਜੋਨੀਸੰਭਵਹੈ ਇਜੀਵਾਸ
ਤੇਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਭਾਵਕਾਲ

ਜੋਭਹਿਤਸ੍ਵਰੂਪਹੈ
ਅਮੀ ॰ ਦੇ· ਅਮ੍ਰਿਤ
ਅਮ ॰ ਦੇ· ਮਾਤਾ ਯ· ਅਮਅਬੇ
ਅਗਾਮੀ ॰ ਦੇ· ਅਗ ਬਾਵਹੁ
ਮਅਵਸਤੁਕਾਰਣਾਨਰੂਪ ਯ.
ਆਪੇਰਣਾਨਅਗਾਮੀ ਆਗੇ
ਹੋਨੇਵਾਲੀਵਸਤੁ- ਜੈਸੇਅਗਾ
ਮੀਜਨਮ
ਅਗਮ ॰ ਦੇ· ਗਮਨਕੇਅਯੋਗ੍ਯ
ਭਾਵ ਕਠਨ, ਮਨਬਾਣੀਕਾਅ
ਵਿਖੇਪਰਮਾਤਮਾ ਯ· ਅਗਮ
ਅਗਾਧਪਾਰਬ੍ਰਮਸੋਇ ਅ
ਗਮਮ ਸੀ·
ਅਤੀਮਾ ॰ ਦੇ· ਮਰਗਏਮਾਤਾ
ਪਿਤਾਵਾਲੇਬਾਲਕੋਂਕੋ ਯ.ਬੀ
ਏਅਤੀਮਾਗੜ ਯਤੀਮਛ.
ਅਨਾਥਬਾਲਕ ਜਿਨਕੇਮਾਤ
ਪਿਤਾਨਾਹੋਵੇਂ
ਅਕਾਮ ॰ ਸੰ· ਕਾਮਨਾਰਹਿਤਨਿ
ਸਕਾਮ, ਕਾਮਕਾਅਭਾਵ
ਅਗਛਮੀ ॰ ਦੇ· ਸਿ· ਬਿਰਰਹ

ਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਸਰਬੇਜੋਇਅਗ
ਅਜਨਮਾ ॰ ਦੇ· ਜਨਮ ਛਮੀ
ਰਹਿਤ
ਅਧ੍ਯਾਤਮ ॰ ਸੰ· ਇੰਦ੍ਰਯੋਂਕਾ
ਨਿਗ੍ਰਹ ਭਾਵਰਣਾਨਯੋਰਣਸ
ਮਦਮਾਦਿ ਯ· ਅਧ੍ਯਾਤਮ
ਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ ਆਤਮਾ
ਦੇਹਇੰਦ੍ਰਯਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤਾਕਰ
ਣ ਜੀਵਸਭਕਾਨਾਮਹੈ ਯਾਤੇ
ਅਧ੍ਯਾਤਮਕਰਮਦੇਹਸੰਬ੍ਰਤ
ਵਿਕਹੈ ਇੰਦ੍ਰਯੋਕੇਦਮਨਹੈਂ
ਪ੍ਰਾਣੋਕਾਰੋਕਨਾ ਮਨਕਾਨਿਰੋ
ਧਹੈ ਜੀਵਕਾਯਥਾਰਥਸਰੂ
ਪਕਾਸਾਖ੍ਯਾਤਕਾਰਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਕਰਮ ॰ ਦੇ· ਆ
ਤਮਗਾਨਕੇਸਾਧਨਸਮਦਮਾ
ਦਿਕਕਰਮ
ਅਖਾਦ੍ਯ ॰ ਸੰ· ਨਾਖਾਣੇਯੋਗ੍ਯ
ਯ· ਅਖਾਦ੍ਯਅਖਾਦ੍ਯੰ
ਅਟਵੀਯੀ ॰ ਸੰ· ਬਨ ਯ· ਭ੍ਰੈਅ
ਟਵੀਯੀਮਹਾਨਗਰਬਾਸੀ -ਜੋ

ਸੈਸਾਰਭੁਜਦਾਣੀਜੰਗਲਹੈਤਾ
ਮੇਂਧਰਮੀਮਹਾਤਮਾਬਡੇਨਗਰਵ
ਤਬਾਸਕਰਤੇਹੈਂ
ਅਧ੍ਯਾਤਮਵਿਦ੍ਯਾ ੦ ਸੰ· ਨ੍ਯਾਯ
ਬੈਸੇਖਕਮਤੋਂਮੇਂਦੇਹਸੇਭਿੰਨਕਰ
ਆਤਮਾਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਦ
ਕਵਿਦ੍ਯਾ ਸਾਂਖਪਾਤੰਜਲਮਤੋਂ
ਮੇਂਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਸੇਭਿੰਨਕਰਆਤਮਾ
ਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਵਿਦ੍ਯਾ
ਵੇਦਾਂਤਮਤਮੇਂਬ੍ਰਹਮਸਾਥਏਕਰੂ
ਪਕਰਆਤਮਾਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੀਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਕਵਿਦ੍ਯਾ ਅਧ੍ਯਾਤਮਾਵਿ
ਦ੍ਯਾਹੈ ਅਧ੍ਯਾਤਮਾਵਿਦ੍ਯਾਔ
ਰਵਿਦ੍ਯਾਸੇਮੁਖ੍ਯਹੈ ਇਸੀਕਾ
ਨਾਮਯਵਨਭਾਖਾਮੇਂਇਲਮਅ
ਲਾਹੀਹੈ ਔਰ ਵਿਦ੍ਯਾਕਾ ਰਿ
ਆਜੀ ਤਬੈਈ ਜਿਨਕਾਨਾਮਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਮੇਂਵਾਣਤਾਵਿਦ੍ਯਾ ਔ
ਬੈਧਾਵਿਦ੍ਯਾਹੈ
ਆਰਿ ੦ ਸੰ· ਸਤ੍ਰੁ, ਯ· ਉਠਕਿਨ
ਭਜਹਿਮੁਰਾਰਿ - ਮੁਰਕੇਸਤ੍ਰੁ

ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਅਰੀ ੦ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀਕੇਸੰਬੋਧਨਮੇਂ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਪੁਰਖਕੋਂਮੇਂ ਓ ਵਾ ਰੇ ਹੋਤੇ
ਅਰੇ ੦ ਸੰ· ਅਪਨੇਸੇਨੀਵੇਂਪੁਰ ਹੈਂ
ਖਕੇਬੁਲਾਨੇਮੇਂ ਜੈਸੇਭਾਖਾਮੇਂ ਬੇ
ਅਰ ੦ ਦੇ· ਪੁਨਾ ਯ· ਅਰ ਅਬੇ ਹੈ
ਮਨਸੁੰਨਨਲੂਕੇ - ਪੁਨਾ ਮਨਅ
ਰੁਸ੍ਵਰੂਪਮੇਂਨਹੀਲਯਹੋਵੇ
ਅਫਾਰੇ ੦ ਭ੍ਰ· ਅਹੰਕਾਰੀ ਯ· ਏ
ਕਮਹਲਤੂਹੋਹਅਫਾਰੋਏਕਮ
ਹਲਨਿਮਾਰੇ
ਅਵਰ ੦ ਸੰ· ਅਸ਼ੇਸ੍· ਔਰ ਯ·
ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਰਾਲੀ-
ਬੇਦਾਦਿਬਿਦ੍ਯਾਕੀਚਤੁਰਾਈ
ਆਸੰਪੂਰਣ ਪੁਨਾ ਅਵਰਜਿ
ਕਰਮਕਮਾਵਨੇ - ਨਾਮਬਿਨਾ
ਔਰੋਂਜੋਤਰਨੇਹੇਤਯਗਆਦਿ
ਕਰਮਕਰਨੇਹੈਂ ਪੁਨਾ ਅਵਰ
ਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ - ਕਾਮਾਦਿ
ਚੋਰਪਾਂਚਹੈਂਮੈਂਏਕਜਨਾਏਕਲ
ਅਮਰ ੦ ਸੰ· ਦੇਵਤਾ, ਮਰਨ ਹੋਂ

ਸੇਰਹਿਤ ਯ. ਅਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅ
ਮਰਸੁਹੋਇ, ਫ. ਹੁਕਮਪ੍ਰਤਾਪ
ਯ. ਜਿਰਊਪਰਅਮਰਕਰਾ
ਪੁਨਾ ਅਮਰਵੇਪ੍ਰਵਾਹਹੈਪੁਨਾ
ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਜਾਹਜੋਰ
ਪੁਨਾ ਮਾਯਾਅਮਰਵਰਤਾਇ
ਅਪਰਿ॰ ਦੇ. ਅਪੜ. ਪਹੁਰ | ਆ
ਅਹੀਰ॰ ਦੇ. ਗੁਆਲਾ ਯ. ਗ
ਲਾਬਾਂਧਦੂਹਲੇਇਅਹੀਰ
ਅਧਾਰੀ॰ ਗੁ. ਜੋਗੀਯੋਂਕੀਝੋਲੀ
ਯ. ਬਟੂਆਏਕਬਹੜਅਧਾ
ਅਧੇਰੀ॰ ਗੁ. ਅਧਾਰ ਯ. | ਰੀ
ਤੁਮਸਮਰਥਅਪਾਰਅਤਿਊ
ਚੇਸੁਖਦਾਤੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧੇਰੀ
ਅਜਰ॰ ਸੰ. ਜਰਾਸੇਰਹਿਤ. ਜਿ
ਨਕੋਦੇਹਕੀਬਦਲਨਾਹੋਨੇਸੇ
ਬੁਢੇਪਾਨਹੀਂਆਵੇਐਸੇਦੇਵ
ਤਾ, ਪੁਨਾਜਿਸਕੋਆਰੋਦੇਹਨਾ
ਮਿਲਨੇਸੇਜਰਾਵਸਥਾਨਹੀਂਆ
ਵੇਐਸਾਗਯਾਨੀ, ਜਿਸਮੇਂਬਾਲਾ
ਦਿਸਰਬਕੇਅਭਾਵਸੇਜਰਾਅ
ਵਸਥਾਭੀਨਹੀਂਵੈਸਾਪਰਮਾਤਮ
, ਪੰ. ਜੋਵਸਤੁਜਰੀਅਰਥਾਤਪੁ
ਰਖਸੇਸਹਾਰੀਨਜਾਵੇ ਐਸੇਕਾ
ਮਕੋਪਆਦਿਕੋਂਕੇਬੇਗ ਯ. ਅ
ਜਰਜਰਿਆ - ਨਾਸਹਿਆਜਾਨੇ
ਵਾਲਾਕਾਮਾਦਿਕੋਂਕਾਬੇਗਜਿਨੇ
ਨੇਸਹਾਰਾਹੈ
ਅਹਾਰ॰ ਦੇ. ਭੋਜਨ ਆਹਾਰ ਸੰ.
ਅਕੋਰ॰ ਦੇ. ਭੇਟਾ ਯ. ਦੀਜੈਪ੍ਰਾ
ਣਅਕੋਰ
ਅਸਾਰ॰ ਸੰ. ਸਾਰਹੀਨ ਨਿਸਫ
ਲ, ਦੇ. ਧਾਰਾਰੂਪਬਰਖਾ ਯ. ਨੈ
ਨੀਨੀਰਅਸਾਰਬਹੇ ਆਸਾਰ ਸੰ.
ਬੇਖਬਰ ਯ. ਨਾਸੋਈਏਅਸਾਰ
ਅਖਰ॰ ਦੇ. ਨਾਖਰਨੇਵਾਲਾਅ
ਬਿਨਾਸੀਪਰਮਾਤਮਾਂ ਯ. ਏਹਅ
ਖਰਖਿਰਜਾਹ ਰੋਓਹਅਖਰ
ਇਨਮੋਨਾਹ, ਖਰਨੇਸੇਭਾਵਨਾਸ
ਸੇਰਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੁਕਤੀ,
ਧਰਮ, ਅਬ੍ਯਾਕ੍ਰਿਤ. ਮੂਲਕਾ
ਰਣ, ਤਪ, ਉਨ੍ਹੇਸੇਲੇਕ੍ਰਾਨ੍ਹੇਪ੍ਰਯੰ

ਤਬਰਫ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੋਅਕਾਰਸੇ
ਲੇਖਪ੍ਰਯੰਤਬਰਣਯ. ਅਖਰ
ਕਰਕਰਵੇਦਾਬਿਚਾਰੇ ਰਚਨਾਇ
ਨਕੀਇਸਹੇਤਕਰੀ ਜਬਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਨੇਬ੍ਰਮਾਂਡਸਾਜਕੇਤਿਸਮੋਜੀ
ਵਬਨਾਏਤਬਤਿਨਕੇਬਿਵਹਾ
ਰ ਪ੍ਰਮਾਰਥਕੇ ਉਪਦੇਸਹੇਤਅ
ਖਰਬਨਾਏ ਕਿਉਕੇਅਖਰੋਂਬਿਨਾ
ਸੁਰਦਾਸੋਵਤਕੰਠੋਕੰਠਕਰਾਥਾ
ਸਭਉਪਦੇਸ ਮਰਤੇਹੂਏਜਨੋਕੇ
ਸਾਥਹੀ ਸਨੇਸਨੇਮਰਜਾਵੇਗਾ
ਤਬਆਰੋਹੋਨੇਵਾਲਾਜਨਸਮੁ
ਦਾਯਅਰਥਕਾਮਕੀ ਤਥਾ ਧਰ
ਮਮੁਕਤੀਕੀਵਿਦ੍ਯਾਸੀਖਨੇਕਾ
ਮਾਰਗਕਹਾਸੇਪਾਵੇਗਾ ਭਾਵਕ
ਹੀਸੇਨਹੀਪਾਵੇਗਾ ਇਸਲੀਏ
ਈਸ੍ਵਰਨੇਵੇਦਕੇਲਿਖਨੇਯੋਗਅ
ਖਰਬਨਾਏਜਿਸਕਾਨਾਮਵੇਦਾਖ
ਰ ਹੈਂ ਉਨਹੀਕੇਅਨੁਸਾਰਆਗੇ
ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਖਰਨਾਦੇਸੋਂ
ਮੇਬਨਾਏਗਏਹੈਂ ਉਨਕੇਨਾਮਬਾ
ਵਨਅਖਰੀਨਾਮਕੇਅਰਥਮੋ
ਲਿਖੇਜਾਵੇਂਗੇ ਅਖਰੋਂਕੀਪ੍ਰਸੰ
ਸਾਗੁਰੂਜੀਨੇਓਅੰਕਾਰਬਾਣੀਮੋ
ਲਿਖੀਹੈ ਯ. ਅਖਰਮਹਤ੍ਰਿਭਵ
ਨਪ੍ਰਭਧਾਰੇ ਅਖਰਕਰਕਰਵੇ
ਦਬਿਚਾਰੇ, ਭੁ. ਉਪਦੇਸਯ. ਕ
ਵਨਸੁਅਖਰਜਿਤਰਹੇਹਿਆਉ

ਅਫਾਰਾ ॰ ਪੰ. ਨਾਫਾਰਿਆਭਾਵ
ਭੰਗਕੀਆਜਾਨੇਵਾਲਾਅਭੰ
ਗਹੁਕਮਯ. ਕਰਿਆਹੁਕਮਅ
ਫਾਰ ਪੁਨਾ ਹਉਮੈਭਾਰਅਫਾਰ
'ਆਫਰਿਆਅਰਥਾਤਫੂਲਾ
ਹੂਆ ਯ. ਪਵਨਅਫਾਰਤੇਰ
ਚਾਮਰੇ, ਅਫਾਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ
ਯ. ਏਕਮਹਲਤੂਹੇਹਅਫਾਰੇ
ਏਕਮਹਲਨਿਮਾਨੇ

ਅਪਰ ॰ ਸੰ. ਉਰੇ, ਨਾਦੂਸਰਾ

ਅਪਾਰ ॰ ਸੰ. ਜਿਸਕਾਅਕੀਸਮਾ
ਪਤੀਨਾਹੋਵੇ, ਜਿਸਕਾਪਾਰਲਾ
ਕਿਨਾਰਨਾਮਿਲੇ

ਅਕਾਰ ॰ ਦੇ. ਪਸੁਪੁਰਖਾਦਿਦੇ

ਹਾਂ ਯ. ਜਬਅਕਾਰਇਹਕਛ
ਨਾਦ੍ਰਿਸੇਤਾ
ਅਟਾਰੇ ॰ ਭੁ. ਅਟਲਪਦਨੂੰਪ੍ਰਾ
ਪਤਹੂਆ ਯ. ਪਾਂਚਬਰਖਕੇ
ਅਨਾਥਧ੍ਰੂਅਬਾਰਕਹਰਿਸਿ
ਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ, ਅਟਾ
ਅਧਾਰ ॰ ਦੇ. ਆਸਰਾ ਲਦੇ.
ਯ. ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨ
ਅਧਰ ॰ ਸੰ. ਤਲੇਕਾਹੋਣਾ ਹਰਿ
ਬਿਨਾਆਸਰੇਯ. ਹੁਕਮੇਧਾਰ
ਅਧਰਰਹਾਵੈ
ਅਚਾਰੀ ॰ ਦੇ. ਸਾਸਤ੍ਰੋਮੇਂਬਿਧਾ
ਨਕੀਏਕਰਮੋਂਕੇਕਰਨੇਸੇ, ਆ
ਚਾਰਕਰਤਾ
ਅਚਾਰ ॰ ਦੇ. ਜਪਤਪਾਦੀਕਰ
ਮ ਯ. ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰ
ਹੈਜੇਤੇ- ਅਚਾਰ ਸੰ.
ਅਖਾਰੇ ॰ ਦੇ. ਸੰਤਸਭਾ ਯ. ਤਹ
ਸਦਾਆਨੰਦਅਨਹਤਅਖਾ
ਅਉਰ ॰ ਦੇ. ਨਾਮਾਬਿਨਾਤਪਾਰੇ
ਦਿ ਯ. ਅਉਰਜਿਕਰਮਕਮਾ

ਵਣੇਤਿਨਮੋਭਉਹੈਜਾਮਕਾ
ਅਵਰਾ ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤੋਂਸਾਬ
ਯ. ਸੋਪਿਰਰਾਤੇਅਵਰਾਅਵ
ਰ ਸੰ. ਅਸੰਸ੍ਰਕਾਮਾਦਿਦੇਖ
ਔਰਤਪਾਦਿਕਰਮ ਯ. ਅਵ
ਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ
ਅਤਰ ॰ ਯ. ਸੁਗੰਧਵਾਲਾਚੰ
ਦਨਾਦਿਕੋਂਕਾਤੇਲ
ਅਤਾਰ ॰ ਯ. ਅਤਰਰਖਨੇਵਾ
ਲਾਗਾਂਧੀ
ਅਲਪਾਰੀ ॰ ਭੁ. ਅਲੇਪ ਯ.
ਜਿਉਜਲਕਮਲਅਲਪਾਰੀ
ਅਧਿਕਾਰ ॰ ਸੰ. ਆਰੰਭ, ਕਰ
ਣੇਯੋਗਅਕਾਮਸਾਥਕਰਤਾਕਾ
ਸੰਬੰਧ ਜੈਸੇ ਉਤਮ ਜਨੋਕਾਸਾਸ
ਤ੍ਰਵਿਹਿਤ ਕਰਮੋਮੇਂਅਧਿਕਾਰ
ਭਾਵਦਾਨਸਨਾਨਾਦਿਕਰਮੋਂਸ
ਬ ਸਦਾਸੰਬੰਧਹੋਵੈਹੈ, ਪ੍ਰਕਰ
ਣ. ਕਾਹੂਬਾਤਕਾਜਿਕਰ, ਸ਼ੁਰੂ
ਕਰਣੇਮੇਂ ਪੂਰਬਲੇਸੁਭ੍ਰਮੋਂਚਿਤ
ਪਦਕਾਉਤਰੋਮੇਂਲੇਜਾਨਾ, ਅਧਿ

ਕਯ· ਰਾਮਜੂਰੇਦਲਮੇਲਵੇਐਂ
ਤਰਬਲਆਧਿਕਾਰ
ਅਵਤਾਰੀ॰ ਦੇ· ਅਵਤਾਰੇਮੇ ਯ·
ਕਿਸਨਮਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਧਾ
ਅਵਤਾਰ॰ ਸੰ· ਤਰੀਏਜਿਸਕੇਸ
ਨਾਨਸੇਐਸੇਅਰਥਮੋਤੀਰਥ,
ਉਤਰੇਂਤਲੇਜਿਨੇਂਕਰਵਹੁਬਾਵ
ਲੀਆਦਿਕੋਕੀਪੌੜੀਆ, ਉ
ਤਰਨਾ, ਅਪਨੇਅੰਸਸੇਦੇਵ
ਨਕਾਪ੍ਰਗਟਹੋਨਾ ਜੈਸੇਰਾਮਕ੍ਰਿ
ਸਨਾਦਿਰੂਪਾਬਿਸਨੂਹੂਆਸੋਈ
ਕਹਾਹੈ ਕਈਬਿਸਨਅਵਤਾਰ
ਸੰਗ੍ਰਸਿਰਜਟਾਧਾਰਚਾਹੇਤਵ
ਦਰਸਾਦਿਆਰ
ਅਉਤਾਰ॰ ਦੇ· ਉਤਰਨਾ ਯ·ਨਾ
ਹਿਜੈਨਿਅਉਤਾਰਪੁਨਾਸੈਤਕੀ
ਨਿਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਬਹੁਰਅਉ
ਤਾਰ· ਉਤਰਨਾਪੜਤੈਹੈਅਨੇਕ
ਅਗਨਾਰ॰ ਭੁ· ਗਰਭ ਜੂਨੇਮੇ
ਗਨਿ ਯ· ਨਹਿਪੈਹੇਅਗਨਾਰ
ਅਜਗਰ॰ਸੰ· ਅਜਾਬਕਰੀਕੋ

ਨਿਗਲਜਾਨੇਵਾਲਾਅਤਿਬੇ
ਡਾਸਰਪਇਸਨਾਮਕਾਮੁਖ
ਅਰਥਹੈ, ਗੌਣਸੇਅਤਿਬੋਝ
ਲਵਸਤੁਮਾਤ੍ਰ ਯ· ਅਨਹੋਂਦਾ
ਅਜਗਰਭਾਰਉਠਾਵੇ
ਅਨੂਪੇਰੈ॰ ਦੇ· ਅਨੂਪਮਹੈ ਯ·
ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ
ਰਾਮਕਾਆਨੰਦਜਸਭਅਨੰਦੋ
ਮੇਅਨੂਪਹੈ
ਅਨੰਤਰ॰ ਦੇ· ਔਰਬ੍ਰਿਛ, ਦੋ
ਮੇਏਕ ਅਨਅੰਤਰ ਸੰ·
ਅਡੰਬਰ॰ ਦੇ· ਹਰਖ, ਗਰਬ,
ਵਾਜਿਓਕੀਅਵਾਜ, ਨੇੜਕੇਰੇ
ਮ, ਬਦਲਕਾਗੱਜਨ, ਆਰੰ
ਭ ਯ· ਹਭਅਡੰਬਰਕੀਆ
ਅਪਧਾਰੀ॰ ਭੁ· ਮੇਰ ਯ· ਬਿਨ
ਸੀਅਪਧਾਰੀ
ਅਉਸਰ॰ ਦੇ· ਸਮਾ ਯ· ਫਿਰ
ਇਆਅਉਸਰਚਰੇਨਹਾਥਾ
· ਅਵਸਰ ਸੰ·
ਅਲੰਕਾਰ॰ ਸੰ· ਭੂਖਣ ਯ· ਅ

ਲੰਕਾਰਮਿਲਕੈਲੀਹੂਈਹੈ-
ਹਾਰਕੰਕਣਾਦਿਭੂਖਣੋਕੀਪੰ
ਘਲਕਰਏਕਰੂਪਹੋਗੋਲਾ
ਕਾਰਗੋਲੀਹੋਈ ਤਬਕੇਵਲ
ਸੁਵਰਣਚਾਂਦੀਨਾਮਸੇਹੀਕ
ਹਨੇਮੇਆਵੈਹੈ ਹਾਰਕੰਕਣਾ
ਦਿਨਾਮੋਸੇਨਹੀਕਹਾਜਾਵੈ,
ਕਾਬਅਰੈਬੇਮੇਗੁਣਦੋਖੋਕਾਪ੍
ਤਿਪਾਦਕਰੈਬ, ਸਬਦਕੇਭੂ
ਖਣ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸਾਦਿਕ, ਅਰ
ਥਕੇਭੂਖਣਉਪਮਾਦਿਕ, ਸ
ਬਦਾਰਥਦੋਨੋਕੇਭੂਖਣ ਪੁਨ
ਭੂਰੂਵਦਾਭਾਸਾਦਿਕ ਭੇਦਸੇ
ਅਲੰਕਾਰਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਂਤਿ
ਨਮੇਸਬਦਾਲੰਕਾਰਚੌਬੀਹੈਂ
ਜਾਤੀਆਦਿਕ
ਅਧਾਖਰ ॰ ਗੁ· ਅਖਰ
ਪਰਮਾਤਮਾਗੋਚਰਰਹਾਨਯ·
ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆ
ਨ ਜਾਇਅਧਾਖਰ ਬਰਨਾਤ
ਰਮੋਸਪਸਹੈ ਬ੍ਰਹਮਰਹਾਨੀਕੀ

ਗਤਿਬ੍ਰਹਮਰਹਾਨੀਜਾਨੇ-ਗ
ਤਿ·ਰਹਾਨ ਸ੍ਵਸੰਬੇਦਅਵਸਤੁਕਾ
ਸ੍ਵਰੂਪਦੂਸਰੇਕੋਬਤਾਵਨਾਕਠ
ਨਹੈ ਇਸਵਾਸਤੇਦੂਸਰਾਉਸ
ਕੇਰਹਾਨਕੋਭੀਆਨਰਹਾਨੋਵਤ
ਨਹੀਕਹਸਕੇ ਅਧਅਖਰ ਸੰ·
ਅਉਹਾਰ ॰ ਗੁ· ਨਾਸ ਯ· ਬਿਨ
ਮੁਕੰਦਤਨਹੋਇਅਉਹਾਰਅ
ਅਗੋਚਰ ॰ ਸੰ· ਮਨ ਪਹਾਰਸੰ·
ਬਾਣੀਕਾਅਵਿਖਯ· ਜਿਸਕੋਅ
ਸੁਧਮਨਨਹੀਜਾਨਸਕਤਾ ਸ
ਕਤੀਬ੍ਰਿਤੀਸੇਬਾਣੀਨਹੀਕਹ
ਸਕਤੀ ਐਸਾਪਰਮਾਤਮਾਯ·
ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਖਾਦੇਖਾ
ਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੇ, ਹੇਅ
ਗੋਚਰ ਯ· ਅਗਮਅਗੋਚ
ਰਾਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਇਆ
ਅਤਿਭਾਰੀ ॰ ਦੇ· ਅਤਿਬੋਝਲ
ਯ· ਅਜਗਰਪਾਪਲਦੇਅਤਿ
ਅਰਪਾਰਾ ॰ ਗੁ· ਅਰਪੀ ਭਾਰੀ
ਵੇ ॥

ਅਊਹੇਰੀ॰ ਭੁ· ਸਿਕਾਰਨਯ·ਜ
ਗਲਮਾਰਅਊਹੇਰੀ-ਸਰਬ
ਕੋਮਾਰਨੇਵਾਲੀਅਹੇਰਨ ਭਾ
ਵਸਿਕਾਰਨਹੈ

ਅਹੰਤੋਰੋ॰ ਵਾ· ਅਹੰਕਾਰਕਾਨਾ
ਸਕੋਰੇ॥

ਅਨਚਾਰੀ॰ ਦੇ· ਧਰਮਸਾਸ੍ਤ੍ਰ
ਮੇਕਹੀਧਰਮਕੀਮਰਯਾਦਾਸੇ
ਰਹਿਤ ਯ· ਕੰਞਿਕਾ ਅਨ
ਚਾਰੀਕਾਧਾਨ ਅਨਾਚਾਰੀਸੰ·

ਅਨਾਚਾਰ॰ ਸੰ· ਨਿਖਿਧਕਾਮ
ਕਰਨਾ ਵਿਹਿਤਨਾਕਰਨਾ ਅ
ਰਥਾਤਜੋਪਰਦਾਰਾਗਮਨਾ
ਦਿਹਟਾਏਹੈਂ ਸੋ ਕਰਨੇਜੋਅ
ਤਿਥੀਸੇਵਾ ਨਾਮਜਾਪਾਦਿਕਰ
ਨੇਕਹੇਹੈਂ ਸੋਨਾਕਰਨੇ-

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ॰ ਭੁ· ਰਾਨਤੀ
ਰਬੋਸੇ ਯ· ਬਿਖਯਾਮਲਜਾਇ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਨਾਵੈ, ਪੁਨਾਮੈਲ
ਗਈਮਨਨਿਰਮਲਹੋਇਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਤੀਰਥਨਾਇ ਇ
ਸਬਚਨਸੇਚੌਥੇਭੁਰੋਂਨੇ ਨਾਮ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਰਖਾਹੈ ਤਲਾਵਕ
ਾਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਯ·ਅ
ਮ੍ਰਿਤਸਰਸਿਫਤੀਦਾਘਰਸ
ਹਰਕਾਨਾਮਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰ
ਕੇਸਬਬਸੇਹੀਹੈ ਜੈਸੇ ਕਾਲੀ
ਸੇ ਕਾਲਿਕਾਤਾ ਮੁੰਬਾਦੇਵੀਸੇ
ਮੁੰਬਈਨਾਮਹੈ

ਅਗਨਮਰੇ॰ ਵਾ· ਵਿਖਯੜਿ
ਸ਼ਨਾਦੂਰਹੋਵੈ ਯ· ਅਗਨਿਮਰੇ
ਭੁਣਮਾਹ, ਅਗਨੀਨਸੋਹੇ
ਵੈਹੈ ਯ· ਅਗਨਿਮਰੇਜਲਪ
ਈਏਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਦਾ
ਸ-ਦਾਸੋਕਾਦਾਸਹੋਨੇਸੇਤ੍ਰੈਸੇ
ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੂਰਹੋਵੈਹੈ

ਅਕਲਸਰ॰ ਸਿ· ਬੁਧੀਰੂਪੀ
ਸਰੋਵਰ ਅਕਲ ਫ· ਸਰਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਹੈ ਯਾਤੇਮਿਸ੍ਰਿਤਹੈ

ਆਮਰਪੁਰੀ॰ ਸੰ· ਸ੍ਵਰਗ

ਅਪਰੰਪਰ॰ ਦੇ· ਇਨਲੋਗੋਸੇ
ਪਰੇ ਜੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਦੇਵਤਾਸੇ

ਭੀਅਪਰੰਉਰੇਹੈਂ ਜਿਸਸੇਐ
ਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ. ਹੇਅਪਰੰ
ਪਰਹਰਿਹਰੇ ਅਪਰਪਰ ਸੰ.
ਅਕਥਘਥਰ ॰ ਦੇ. ਅਕਥਨੀਯ
ਬਾਨਪਰਮਾਤਮਾ
ਅਚਰਚਰੇ ॰ ਭ੍ਰ. ਅਲਪਯਤ
ਨੇਸੇਨਾਨਿਬ੍ਰਿਤਹੋਨੇਵਾਲੇ ਭਾ
ਵਭਖਣਕੀਏਜਾਨੇਵਾਲੇਕਾ
ਮਾਦਿਦੇਖੋਕੋਸਮਾਦਿਸਾਧਨੋ
ਸੇਖਾਲੇਵੇ
ਅਜਰਜਰੇ ॰ ਭ੍ਰ. ਨਾਜਰੇਅਰਥ
ਤਸਹਾਰੇਜਾਨੇਵਾਲੇਕਾਮਾਦਿ
ਦੇਖੋਕੇ ਜੈਸਮਾਦਿਸਾਧਨੋਜੇਸ
ਹਾਰਲੇਵੇਤਬਰਾਨੋਵੇਹੈ
ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ॰ ਭ੍ਰ. ਕਥਾਅਮ੍ਰਿ
ਤਕੀਧਾਰਾਸ੍ਵਰੂਪ ਯ. ਹਮਾਰੀ
ਪਿਆਰੀਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ
ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰ ॰ ਭ੍ਰ. ਮਧੁਰਕਫ
ਕੀਧਾਰਾ ਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੋ
ਏਅਤਿਨਿਸ੍ਵਰ ਪਾਠਕਾਭਾਵ
ਯਹਹੈ ਜੈਸੇਸਰੀਰਮੇਪ੍ਰਾਣਾਪਾ

ਨਾਦਿ ਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬਾਤਹੈ
ਪਾਚਪ੍ਰਕਾਰਕੇਪਿਤਹੈਂ ਤੈਸੇਹੀ
ਸਰੀਰਮੇਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਕਫ
ਹੈ ਤਿਨਮੇਮੀਠੀਕਫਕਾਨਾਮ
ਜੋਗੀਲੋਗਅਮ੍ਰਿਤਬੋਲਤੇਹੈਂ
ਅਪਰਪਰਾ ॰ ਭ੍ਰ. ਮੁਸਲਮ
ਨੋਕੇਪਰ. ਸੇਸ੍ਰਮਾਨੇ ਪ੍ਰਾਤਕ
ਲਾਦਿਨਿਵਾਜੇਕੇਸਮੇਭੀਅ
ਪਰਨੂਨਹੈ ਜਿਨਸੇਐਸੇਯੇ
ਪੀਛੇਕਹੇ ਅਬਲਾਸਿਫਤਦੂ
ਜੇਸਾਬੂਰੀਆਦਿਸਮੇਹੈਂ
ਅਧਰੰਧਰੰ ॰ ਵਾ. ਆਸਰੇਸੇ
ਹੀਨੋਕੇਆਸਰੇਪਨਕੋਅਪ
ਨੇਮੇਧਾਰਨਵਾਲਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਯ. ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ
ਅਭਿਅੰਤਰ ॰ ਦੇ. ਭੀਤਰਸੇ
ਯ. ਜਲਮੇਕੇਤਾਰਾਖੀਏਅ
ਭਿਅੰਤਰਬੂਕਾ ਅਭਿਅੰਤਰ
ਅਭਰਸਰ ॰ ਭ੍ਰ. ਖਾਲੀ ਸੰ.
ਸਰੋਵਰ ਅਰਥਾਤਖਾਲੀ
ਹਿਰਦੇਪੂਰਨਕਰੇ ਯਥਾ.

ਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰੇ
ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ ॰ ਸੰ· ਹੇਅਸੁਰ
ਸੰਘ· ਰਾਖਸੋਂਕੇਸਮੁਦਾਯਕੇਵੈ
ਰੀਯ· ਜਗਦੀਸਰਗਰਿਜੀਅ
ਸੁਰਸੰਘਾਰੇ
ਅਜਗਰਭਾਰ ॰ ਭ੍ਰ· ਮਹਾਬੋਝ
ਲਪਾਂਕਾਬੋਝ
ਅਪਰਅਪਾਰ ॰ ਦੇ· ਨਹੀਹੈਜਿ
ਸਸੇਕੋਈਪਰ· ਜੋਸੁਪੂਰਾ ਨ
ਹੀਹੈਜਿਸਕੀਦੇਸਕਾਲਸੇਪਾ
ਰ· ਐਧ ਐਸਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਯ·
ਸੋਬੈਸੇਨੇਹੈਅਪਰਅਪਾਰ
ਅਹਿਕਰਕਰੇ ॰ ਫਾ· ਇਜਹਾਬ
ਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ ॰ ਕਰੇ
ਵਾ· ਸੋਕਰੂਪਅਗਨਿਕਾਸਾ
ਅਲ ॰ ਸੰ· ਭੌਰੇ ਯ·ਅ ਗਰ
ਲੀਅਲਭੀਜਾਤ, ਪੂਰਨ ਯ·
ਅਲਪੀਵਤ ਬਿਲਸਤ, ਭ੍ਰ·
ਮੂੜ ਯ· ਅਲਅਲਖਾਈਆ
ਲਕੀਅਲਮੂੜਪੀਆ ਆਲ
ਲਿਰਾਕਾਨਾਮਹੈਫਾਰਸੀਮੇ ਜਿ

ਸਕਾਅਲਬਨਰਹਾਹੈ
ਅਲੀ ॰ ਸੰ· ਭ੍ਰਮਰੀ, ਦੇ· ਸਖੀ,
ਫਾ· ਮਹੰਮਦਕਾਦੇਸਤ
ਅਲੇ ॰ ਭ੍ਰ· ਹੈ ਯ· ਤਜੀਅਲੇ
ਪੂਰੀਅਲੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਤਜੇਹੈ
ਪੂਰਿਆਹੈ ਸੇਵਿਆਹੈ, ਅਰੇ
ਜੈਸੇ ਅਲੇਕਪਾਲੇ
ਅਲਾ ॰ ਅ· ਮਾਬੂਦ· ਪੂਜਨਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰ, ਸਤਅਪ੍ਰਮੇਸੁਰ, ਨੂਰ
ਅਰਥਾਤਜੋਤੀਸ੍ਵਰੂਪਪਰਮੇਸੁ
ਰ, ਸਰਬਗੁਣਨਿਧਾਨਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰ ਯ· ਸੋਈਅਲਾਰੇਸਚਾਜਿਸ
ਰੂਵੇਹਅਲਾ, ਅੱਲਾ ਅ· ਪੌ
ਸੀਦਾਹ· ਅਰਥਾਤਗੁਪਤਹੈ
ਨਾ ਯ· ਅਲਹੁਅਲਖਨਜਾਈ
ਲਖਿਆ - ਜਿਸਕੇਪੂਜਨ ਸਤਅ
ਜੋਤੀ ਗੁਣਨਿਧਾਨਬਿਸੇਖਣ
ਕਹੇਹੈਂਵਹੁਅਲਖਹੈ ਜਿਸਤੇ
ਮਨਬਾਣੀਕਰਕਿਸੇਸੇਘਟਪ
ਟਾਦਿ ਪਦਾਰਥੋਂਕੇਸਮਾਨਏਤਾ
ਹੀਹੈਐਸਾਹੀਹੈ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

ਨਹੀਜਾਨਜਾਤਾ ਯਾਹੀਤੇਜਿਸ
ਰੂਪਸੇਜਿਸਕੋਕੋਈਪੂਜੇਉਸੀ
ਰੂਪਸੇ ਜਿਸਕੀਪੂਜਾਹੋਵੇ ਐਸਾ
ਪੂਜ੍ਯਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਅਲਾਨਾਮਕਾ
ਅਰਥਹੈਅਰਬੀਮੇ, ਸੰ· ਭੂਖ
ਕੈਸੇਅਪਣੇਬਾਲਕੋਕੋਭੂਖਤ
ਕਰਨੇਹੇਤ ਗ੍ਰਹਣਕਰਨੇਵਾਲੀ
ਮਾਤਾ, ਇਸੀਲੀਏ ਸਰਬਕੀ
ਮਾਤਾਮਾਨਦੁਰਗਾਕਾਨਾਮਅੱ
ਲਾਲਿਖਾਹੈ, ਜੋਪਰਮਾਤਮਾਪ੍ਰ
ਲਯਸਮੇਸਰਬੋਕੇ ਭਖਣਕਰ
ਤਾਹੈਪਾਲਨਾਹੇਤਬਿਤੀਸਮੇਸ
ਰਬਕੋਗ੍ਰਹਣਕਰਤਾਹੈ ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮਅਥਰਵਣਵੇਦਕੀਅੱਲੋ
ਪਨਿਖਦਮੇਅੱਲਾਹੈ ਯਾਤੇਸਰ
ਬਕੋਗ੍ਰਾਹਕਸਰਬਕੇਭਖਣਕ
ਰਤੇਪਰਮਾਤਮਾਕਾਨਾਮਅੱਲਾ
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਂਹੈ ਯ· ਕਲਿਮੇਵੇਦ
ਅਥਰਬਣਹੂਆਨਾਮਖੁਦਾਈ
ਅਲਹੁਭਯਾ
ਅਗਾਲਾ ॰ ਪੰ· ਬਹੁਤ ਯ· ਇਕ
ਨਾਆਟਾਅਗਾਲਾ - ਕਰਮਕੇਪ੍ਰ
ਤਾਪਸੇਏਕਪੁਰਖੇਪਾਸਆਟੇਅ
ਦਿਸਭੀਸਾਮਗਰੀਪੂਰਨਹੈਂ ਏਕ
ਪੁਰਖੇਸਮੀਪਲਵਣਭੀਨਹੀ
ਅਗਲੇ ਪਹਿਲੇ

·ਅਚਲ ॰ ਸੰ· ਨਾਚਲਨੇਵਾਲ
ਅਰਥਾਤਕ੍ਰਿਆਹੀਨਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ,
ਪਰਬਤ ਯ· ਤਨਹਿਮੰਚਲਗਾ
ਲੀਐ- ਸਰੀਰਕੋਹੇਮਾਚਲਵ
ਰਫਕੇਪਰਬਤਮੇਗਾਲਦੇਈਏ
ਹੇਮਾਚਲ ਸੰ·

ਅਦਲੀ ॰ ਦੇ· ਨਿਆਯਕਰਤਾ
ਯ· ਅਦਲੀਹੋਇਬੈਠਾਪ੍ਰਭਅ
ਪ ਅਦਲ· ਨਿਆਯਕਾਨਾਮਹੈ

ਅਸਲੂ ॰ ਦੇ· ਅਸਲਸੇ· ਵਾਸ
ਤਵਸੇ ਯ· ਅਸਲੂ ਇਕਧਾਤ-
ਵਾਸਤਵਸੇ ਏਕਹੀਸਰਬਕੇਧਾ
ਰਨਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ

ਅਕਲ ॰ ਸੰ· ਕਲਾਸੂਨ੍ਯ, ਕਲੇ
ਸਰਹਿਤ ਯ· ਅਕਲਕਲਾਭ
ਰਪੂਰਰਹਿਆ ਫਾ· ਬੁਧੀ

ਅਕਲੀ॰ ਦੇ॰ ਅਕਲੋਂਸੇ ਯ॰ ਅ ਕਲੀਸਾਹਬਸੇਵੀਐਅਕਲੀ ਪਾਈਏਮਾਨ-ਬੁਧੀਸੇਦੇਸੋਕਾ ਲੋਕੇਬੀਚਸ੍ਵਾਮੀਕੇ ਸੰਕਲਪ ਅਨੁਸਾਰਹੋਉਸਕੀਸੇਵਾਕਰੀ ਏਂ ਤਬਵੈਸੀਬੁਧੀਸੇਹੀਸ੍ਵਾਮੀਸੇ ਸਤਕਾਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਹੈ

ਅਮਲ॰ ਸੰ॰ ਨਿਰਮਲ ਯ॰ ਅ ਮਲਕਰਧਰਤੀ, ਉਤਮਕਾਮੇ ਕੀਧਾਰਨਾ ਪੁਨਾਮੰਦਕਾਮੋਕੀ ਧਾਰਨਾ, ਯ॰ ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇ ਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥ ਪੁਨਾ ਅਮਲਜੁਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿ ਚਸੇਦਰਗਾਹਓਗਾਹ,ਨਸਾ ਯ॰ ਅਮਲੀਅਮਲਨਅੰਬ ਡ੍ਰੇਮਛੀਨੀਰਨਹੋਇ, ਹੁਕਮਯ॰ ਅਮਲਗਲੇਲਾਭੂਡ੍ਰਕਾ

ਅਉਲ॰ ਅ॰ ਉਤਮਯ॰ ਅਉ ਲਦੀਨਕਰਮਿਠਾ

ਅਨੀਲ॰ ਦੇ॰ ਨੀਲਰੰਗਅਰ ਥਾਤਕਲੀਕਰਹਿਤ, ਅਗਿਣ ਤ, ਨੀਲਭਿੰਨਸੰਖਆਂ

ਅਹਿਲਾ॰ ਦੇ॰ ਅਫਲ ਯ॰ ਅ ਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾਵਣਿਆ ਪੁਨਾ ਨਿੰਦਕਅਹਲਾਜਨਮ ਗਵਾਇਆ

ਅਵਲ॰ ਫ॰ ਪਹਿਲੀ ਯ॰ ਅਵ ਲਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥

ਅਘੁਲੇ॰ ਪੰ॰ ਪ॰ ਅਘਾਵੇ ਡ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਹੋਵੇ

ਅਨਲ॰ ਸੰ॰ ਬਹੁਤੇਇੰਧਨੋਸੇਨਾ ਡ੍ਰਿਪਤਹੋਨੇਵਾਲੀਅਗਨ ਯ॰ ਅਨਲਅਗਮ, ਆਠਬਸੁਓਮੇ ਪਾਂਚਵਾਬਸੁ, ਕ੍ਰਿਤਕਾਲਛੜ, ਚਿੱਤਾਬੂਟੀ, ਭੁਲਾਵਾਤਰੂ, ਦੇ ਹਮੇਰਹਨੇਵਾਲਾਪੰਤਦੇਖ

ਅਬਲ॰ ਸੰ॰ ਬਲਹੀਨ ਯ॰ ਅ ਬਲਬਲਤੋੜਿਆ

ਅਕਾਲ॰ ਸੰ॰ ਨਾਹੋਵੇਕਾਲਜਿ ਸਕਾਐਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ॰ ਅ ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਗੁ॰ ਜਨਮ ਯ॰ ਕ ਲਾਅਕਾਲਖਸਮਕਾਕੀਆ -

ਮਰਨਜਨਮਖਸਮਕੇਕੀਏਹੈਂ
ਅਟਲ॰ਸੰ·ਗਿਰਨੇਸੇਰਹਿਤ
ਯ·ਅਟਲਭਾਇਓਧ੍ਰੂਅਜਾਕੇ
ਸਿਮਰਨ ਪੁਨਾਪਾਇਓਅਟਲ
ਅਸਲ॰ਫ·ਜੜ੍ਹ·ਮੁ ਸੁਹਾਗ
ਲ,ਸਹੀ·ਨਿਸਚੇ ਯ·ਨਾਨਕ
ਤੇਨਰਅਸਲਖਰ
ਅਮੁਲ॰ਪੰ·ਅਮੋਲਕ ਯ·ਅ
ਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ
ਅਨਿਲ॰ਸੰ·ਸ੍ਵਾਸਲੇਨਾਕਰ
ਤੇਹੈਂਪੁਰਖਜਿਸਜੇਤਿਸਪਵਨ
ਤਫੂਕਾਨਾਮਅਨਿਲਹੈ, ਸ੍ਵਾਤੀ
ਨਛਤ੍ਰ, ਆਠੋਂਮੇ ਏਕਵਸੁ
ਅਛਲ॰ਸੰ·ਛਲਰਹਿਤਅ
ਰਥਾਤਜਿਸਕੋਕੋਈਛਲਨਾ
ਸਕੇ ਨਾਆਪਾਂਕਿਸੇਕੋਛਲੇਐ
ਸਾਪਰਮਾਤਮਾ ਯ·ਅਛਲਅ
ਡੋਲੇ ਪੁਨਾ ਅਛਲਅਛੇਦਅ
ਭੇਦਸਮਾਇਆ
ਅਡੋਲੇ॰ਪੰ·ਹਿਲਨੇਚਲਨੇਸੇ
ਰਹਿਤਪਰਮਾਤਮਾ

ਅਫਲ॰ਸੰ·ਫਲਹੀਨ,ਨਿਸ
ਫਲ
ਅਮਲੀ॰ਦੇ·ਭੰਗਅਫੀਮ
ਖਾਨੇਪੀਨੇਵਾਲਾ
ਅਖਲੀ॰ਦੇ·ਸਭੀਕੂੰਜਾ ਯ·
ਅਖਲੀਊਡੀ ਜਲਭਰਨਾਲ
ਅਖਿਲ॰ਸੰ·ਸੰਪੂਰਨ
ਅਵਾਇਲੇ॰ਯ·ਲੜਕਪਨ
ਕੇਧੰਧੇ ਯ ਮਨਸਮਝਛੋਡਅ
ਵਾਇਲੇ ਹੇਮਨਸਮਝਕੇਛੋਡ
ਵੇਲੜਕਪਨਕੇਧੰਧੇਭਾਵਅ
ਗਾਨਪਨਕੇਬਿਵਹਾਰ
·ਅਫਜਲ॰ਅ·ਬਹੁਤਉਤਮ
ਅਪਬਲ॰ਮਿ·ਅਪਨਾਬਲ
ਯ·ਨਥੇਕਾਸਿਹਜਾਸਟੀਮੁਲ
ਨਜਾਨੇਅਪਬਲ,ਸੰ·ਨਸ੍ਰ
ਬਲਵਾਲਾ ਯਾਤੇਨਸ੍ਰਬਲ
ਵਾਲਾਬੁਢਾਕਛਨਹੀਜਾਨਤ
ਯਾਹਭੀਅਰਥਹੈ
ਅਪਭੁੱਲਾ॰ਪੰ·ਅਧਾਗੁ
ਲੇਲਾਭਰ ਵਾਅਧਾਮਕੀਕਾ

ਛੋਟਾਫਲਅਕੀਕੇਛੋਟੇਫਲਕਾ
ਨਾਮਗੁੱਲਾਹੈਗਾਚਿੜੀਓਤਾਮਾ
ਤੁਖਾਸਕਤੀਹੈਯ. ਅਧਗੁੱਲਾ
ਚਿੜੀਕਾਚੁਗਣ
ਅਹਵਾਲ॰ ਫਾ. ਦਸ਼ਾ. ਹਾਲਯ.
ਮਮਈਂਚਿਨੀਅਹਵਾਲ
ਅਲੀਅਲ॰ ਵਾ. ਭੌਰੀਭੌਰੇਯ.
ਅਲੀਅਲਹੀਜਾਤ ਭੁਕੁਜਨ
ਐਭਕੁੀਵਾਲੀਇਸੜੀਆਂਪ੍ਰੇ
ਮਸੇਸਬਦਕਰੇਹੈਂ
ਅਣੀਆਲੇ॰ ਪੰ. ਤੀਖੇਮੁਖੇਵਾ
ਲੇਤੀਰੋਕੀਯ. ਅਣੀਆਲੇਅ
ਣੀਆਰਾਮਰਜ਼ੇ
ਅਪਾਰਲਾ॰ ਵੇ. ਦੱ. ਜਿਸਕੀਐ
ਧੀਨਾਮਿਲੇਯ. ਆਤਿਭੁਜਭ
ਇਓਅਪਾਰਲਾ
ਅਬਦਾਲੀ॰ ਦੇ. ਅਬਦਾਲੇਵਾ
ਲਾਯ. ਕਰਅਬਦਾਲੀਭੇਸ
ਅਬਦਾਲਾ॰ ਅ. ਹੈਅਬ ਵਾ
ਦਾਲਹਫਤਅਕਲੀਮਅਰ
ਥਾਤਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀਕੇਸਾਤਦੀਪੋਮੇਸਾ
ਤਅਬਦਾਲਰਹਤੇਹੈਂ ਬਰਸ
ਰਾਫ਼ਸੇ ਨਿਹਾਲ ਐਫਨਾਹਕ
ਰਨੇਵਾਲੇਫਕੀਰਕਾਨਾਮਅ
ਬਦਾਲਹੈ ਗੌਸਕੁਤਬੋਵਤਯ
ਹਭੀਏਕਕਰਾਮਾਤੀਫਕੀਰੇਕ
ਦਰਜਾਹੈ ਤਿਨਪ੍ਰਤਿਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਤੇਹੈਂਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰ
ਅਬਦਾਲਾ ਹੈਅਬਦਾਲਉ
ਤਮਾਬਿਚਾਰਸੇਅਪਨੇਮਨ
ਕੋਮਿਥਿਆਨਿਸਚੇਕਰਮਾਰੇ
ਅਬੇਚਲ॰ ਗੁ. ਆਬਿਚਲ
ਯ. ਮਾਲਹਮਾਰਾਅਖੁਟਅ
ਬੇਚਲ
ਅਸਰਾਲ॰ ਗੁ. ਭਯਾਨਕ
ਯ. ਜਲਾਬਿਬਅਸਰਾਲ-
ਜਲਹੀਜਲਹੈ ਭਯਦਾਈ,
ਅਸੁਰਾਲਯ ਅਰਥਾਤਪ
ਤਾਲਪ੍ਰਯੰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਪ੍ਰ
ਰਬਲਾਹੀਹੈ
ਆਬਿਚਲ॰ ਦੇ. ਚਲਜਾਨੇ
ਵਾਲੇਕਾਨਾਮਬਿਚਲਹੈਾਨ

ਚਲਨੇਵਾਲੇਬਿਰਥਾਨਕਨ
ਮਅਬਿਚਲਹੈ ਜੋਕਬੀਦੂ
ਰਨਾਹੋਵੇ ਯ· ਅਬਿਚਲਨੀ
ਵਧਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਨਿਤਨਿ
ਤਚੜ੍ਹੇਸਵਾਈ ਪੁਨ ਅਬਿ
ਚਲਨਗਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਮਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆ-
ਸਤਸੰਗਥਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਉਪ
ਦੇਸ਼ਕਾਚਲਨੇਸੇਰਹਿਤਅਂ
ਬਿਚਲਨਗਰਹੈ ਭਾਵਬੈਕੁੰ
ਠਥਾਨਹੈ ਸੋਈਬਚਨਾਂਤਰਮੇਂ
ਕਹਾਹੈ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਹਾਂਸੰ
ਤਵਾਸ- ਜਹਾਂਨਾਮਜਪਨੇਵਾ
ਲੇਸ੍ਰੇਸ੍ਟਮਹਾਤਮਾਜਨੋਂਕਾਵਾ
ਸਹੈ ਵਹੀਬੈਕੁੰਠਨਗਰਹੈ
ਯਾਤੇਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਅਬਿ
ਚਲਨਗਰਸਤਸੰਗਥਾਨਹੈ
ਸੋਈਨਿਖਲਪ੍ਰਿਥੀਕੇਖੰਡੋਮੇਂ
ਅਬਿਨਾਸੀਫਲਦੇਨੇਸੇਸ
ਚਖੰਡਹੈ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਬਚ
ਨਾਂਤਰਮੇਂ ਸਾਧਸੰਗਤਬੈਕੁੰਠੇ
ਆਹ ਪੁਨਾ ਧੰਨਸੁਥਾਨਧੰਨਓ
ਇਭੁਵਨਾਜਾਮੇਸੰਤਬਸਾਰੇਕ
ਹਾਹੈ ਗੁਰੂਦਸਮਮਹਾਰਾਜ
ਕੇਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਵਨੇਕੇਥਾਨ
ਕਾਨਾਮਅਬਿਚਲਨਗਰਹੈ
ਸੀਤੁਕਅਨੁਸਾਰਾਗੁਰਥਾਨ
ਕੀਰਚਨਾਕਰਾਵਨੇਵਾਲੇਉ
ਤਮਜਨੋਂਨੇਰਖਿਆਹੈ ਅਸ
ਲਮੂਲਅਬਿਚਲਨਾਮਕਾ ਅਵਿ
ਚਲਸੰਸਕ੍ਰਿਤਹੈ ਜਿਨਕੋ
ਇਸਅਰਥਕੀਮਲੂਮੀਨਹੀਂ
ਵਹੁਅਰਬੀਫਾਰਸੀਪੜ੍ਹੇਲੋਗ
ਇਸਨਾਮਕਾਮੂਲ ਅਫਜਲ
ਨਗਰਨਿਕਾਸਤੇਹੈ ਅਫਜ
ਲਅਰਬੀਮੇਂ ਬਹੁਤਉਤਮਥ
ਨਕਾਨਾਮਹੈ

ਅਟਕਲੈ ੦ ਪੰ· ਅਨੁਮਾਨਕ
ਰੇ· ਅਰਥਾਤਕਾਹੂਨਿਸਾਨੀ
ਸੇਚੀਜਕਾਮਾਪਕਰੇਯ· ਪਰਾ
ਯਾਛਿਦ੍ਰਅਟਕਲੈ

ਅਖੰਡਲੀ ੦ ਗੁ· ਯੋਗਾਦੀਉਪ

ਐਸੇਅਖੰਡਹੋਜਾਤਾਹੈ
ਅਮ੍ਰਿਤਫਲ ੦ ਸੰ· ਅਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਸਮਅਮਰਕਰਨੇਵਾਲੇਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੇਨਾਮਕੋਯ· ਵਣਤ੍ਰਿ
ਣਤ੍ਰਿਭਵਣਮਉਲਿਆਅ
ਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਈ
ਅਜਰਾਈਲ ੦ ਅ· ਧਰਮਰਾ
ਜ ਯ· ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸ
ਅਕਲਕਲਾ ੦ ਸੰ· ਕਲਾ· ਤਾ
ਅਵਯਵੋਹੀਨਪਰਮਾਤਮਾ
ਸੰਪੂਰਣਕਲਾਸਾਥਪੂਰਣਹੈ
ਜੋਆਗੇਪੁਰਖਕੀਖੋੜਸਕ
ਲਾਕਹਣੀਹੈਂ-
ਅਛਲਛਲਾ ੦ ਗੁ· ਜੋਛਲੀ
ਏਕੇਛਲੋਸੇਨਹੀਛਲਿਆ
ਅਮ੍ਰਿਤਜਲ ੦ ਸੰ· ਪ੍ਰਮੇ ਜਾਤਾ
ਸ੍ਵਰਗਸੰਬੰਧੀਉਪਦੇਸਜਲਅ
ਗ੍ਯਾਨਰੂਪਜਲ
ਅਤੁਲਤੋਲ ੦ ਗੁ· ਕਰਮਉਪਾ
ਸਨਾਕੀਬਰਾਬਰੀਗਹਿਤ੍ਰਣਾ
ਨਕੇਜਨਕਉਪਦੇਸਬਚਨ

ਯ· ਆਪਤੁਲਾਏਅਤੁਲਤੋ
ਲ· ਗੁਰੋਕੇਮੁਖਸੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਅ
ਪਹੀਤੁਲਾਵੇਕਥਨਕਰਾਵੇਹੈ
ਅਭੇਦਗ੍ਯਾਨਕਾਸਾਧਨਭੂਪ
ਅਤੁਲ· ਆਨਕੀਉਪਮਾਰ
ਹਿਤ ਤੋਲ· ਉਪਦੇਸਕਾਉਚਾ
ਅਤਿਸਬਲ ੦ ਸੰ· ਬਡਾ ਰਣ
ਬਲਵਾਨ ਯ· ਏਹਮਨੁਆਅ
ਤਿਸਬਲਹੈ
ਅਰਲਬਰਲ ੦ ਸੰ· ਪ੍ਰਮਾਦਸੇ
ਜੈਸੇਕੈਸੇਬਚਨ ਅਰਥਾਤਬਅ
ਰਥਬਚਨਯ· ਉਸਅਰਲਬ
ਰਲਮੁਹੋਨਿਕਲੇ
ਅਵ ੦ ਸੰ· ਅਭ੍ਯਾਸ, ਨਿਸਚਯ, ਬ੍ਯ
ਪਤੀ, ਅਨਾਦਰ, ਅਲਪ,
ਆਲੰਬਨ, ਸੁਧੀ, ਪਰਿਭਵ,
ਨਿਯੋਗ, ਨਿਮਨਤਾਈ· ਇਨ
ਕੇਉਦਾਹਰਣਅਵਗਤਵਸ
ਤੁ· ਨਿਸਚੇਕਰੀਵਸਤੁ, ਅਵ
ਕਾਸ· ਬੀਚਬ੍ਯਾਪਨੇਕੋਜਗ
ਹੈ, ਅਵਗ੍ਯਾਕਰਤਾ· ਅਨਾ

ਦਰਕਰਤਾਹੈ, ਧਾਨੋਂਕੋਅਵ
ਹਨਨਕਰਤਾਹੈ· ਚਾਵਲਨਿ
ਕਾਸਨੇਹੇਤਧਾਨੋਂਕੇਅਲਪਦੇ
ਸਤੁਖੋਂਕੋਕੂਟਤਾਹੈ। ਐਸੇਹੀ
ਔਰਜਾਨੋ

ਅਘਾਵੀ॰ ਭੁ· ਤ੍ਰਿਪਤੀ

ਅਟਵੀ॰ ਸੰ· ਬਨ

ਅਧ੍ਰੂਵ॰ ਸੰ· ਨਾਸੀ ਯ· ਸਭੁਅ
ਧ੍ਰੁਵਤ੍ਰਿਠੇਜੀਤਾਚਰਨਕਮਲ
ਚਿਤਲਾਇਆ

ਅਭੇਵ॰ ਪੰ· ਜਿਸਕਾਭੇਤਨਾਜਾ
ਨਸਕੇ ਯ· ਅਲਖਅਭੇਵਪ੍ਰ
ਖਪ੍ਰਤਾਪ

ਅਭਾਵ॰ ਸੰ· ਭਾਵਸੇਭਿੰਨਅਰ
ਥਾਤਹੈਰੂਪਸੇਨਾਭਾਨਹੋਨੇਵਾ
ਲੀਵਸਤੁ ਯਹਨਿਆਯਮਤਮੇਂ
ਸਾਤਵਾਪਦਾਰਥਹੈਜਿਸਕੇਪ੍ਰਾ
ਗਭਾਵ੧ ਪ੍ਰਧੰਸਾਭਾਵ੨ ਅ
ਨੋਨਿਆਭਾਵ੩ ਅਤਿਅੰਤਾ
ਭਾਵ੪ ਚਾਰਭੇਦਹੈਂ ਇਸਮੇਂ
ਬਨੇਗਾ ਈਹਾਨਾਸਹੂਆ ਯ
ਹਵਹੁਨਹੀਂ ਇਸਮੇਂਵਹੁਨਹੀਂ
ਇਨਬੋਲੀਓਂਸੇਉਨਚਾਰੋਂਕੀ
ਸਿਧੀਹੋਤੀਹੈ ਜੈਸੇਇਤੇਸੂਤ
ਮੇਂਕਪੜਾਬਨੇਗਾ ਇਨਤੰਤੂ
ਓਂਮੇਂਕਪੜਾਨਾਸਹੂਆ ਪੁਰ
ਖਬ੍ਰਿਛਨਹੀਂ ਬ੍ਰਹਮਮੇਂਜਗਤ
ਨਹੀਂ ਐਸੇਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਅਭਾਵਸਿਧਹੋਵੈਹੈ ਅਭਾ
ਵਪਦਾਰਥਨਮਾਨੇਪਿਛਲੀ
ਬੋਲੀਓਂਕਾਕੋਈਅਰਥਨਹੀਂ
ਬਨੇ ਯਾਤੇਅਭਾਵਪਦਾਰਥ
ਮਾਨਤੇਹੈਂਸੋ ਪੁਨ ਜੈਸੇਪੁਰਖ
ਸੇਬ੍ਰਿਛਜੁਦਾਭਾਨਹੋਵੈਹੈ।
ਵੈਸੇਭਾਵਪਦਾਰਥੋਂਸੇਜੁਦਾਹੋ
ਕਰਨਹੀਦਿਖਾਈਦੇਤਾਯ
ਤੇਅਭਾਵਜੁਦੀਚੀਜਨਹੀਂ
ਕਿੰਤੂ ਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਆਦਿਕੋਂ
ਮੇਂਜਾਤਿਗੁਣਾਦਿਕਵਸਤੁ
ਰਹੇਹੈਂ। ਐਸੇਹੀਏਕਏਕਵ
ਸਤੁਕਾਅਨੋਨਿਆਭਾਵ ਔ
ਅਤਿਅੰਤਾਭਾਵਭੀਤੀਨੋਂਲੋ

१२५

ਕੋਂਕੀਨਿਖਲਵਸਤੂਓਂਮੇਂਰਹੇਹੈ।
ਕਾਹੇਤੇਪੁਰਖਬ੍ਰਿਛਨਹੀਂਕਥਨ
ਵਤਪੁਰਖਪੜਨਹੀਂਪੁਸਪਨ
ਹੀਂਭੀਕਥਨਹੋਸਕੈਹੈ ਤਥਾਭ੍ਰਮ
ਮੇਂਜਗਤਨਹੀਂਕਥਨਵਤਅਸ
ਕਭੂਮੀਮੇਂਘਟਨਹੀਂਬ੍ਰਿਛਨਹੀਂ
ਭੀਕਥਨਹੋਵੈਹੈਯਾਤੇਜਹਾਜੇ
ਵਸਤੂਰਹੇਉਸਦੇਸਬਿਨਾਸਰ
ਥੜਉਸਕਾਅਤਅੰਤਾਭਾਵਹੈ
ਔਜੋਜੋਉਸਸੇਭਿੰਨਹੈਉਨਸ
ਭਮੇਉਸਕਾਭੇਦਕਹਨਾਬਨੇਹੈ
।ਯਾਤੇਅਪਨੇਅਪਨੇਸੇਜੁਦੀ
ਸਭਵਸਤੂਓਂਮੇਂਸਭਕਾਭੇਦਹੈ
ਔਅਪਨੇਅਪਨੇਅਧਾਰਪ
ਦਾਰਥਬਿਨਾਆਨਸਭਮੇਂਸਭ
ਕਾਅਤਅੰਤਾਭਾਵਹੈ ਸੋਆਧਾ
ਰਸੇਜੁਦਾਨਹੀਂਦੀਸੇ ਯਾਹੀਤੇ
ਮੀਮਾਂਸਕ ਸਾਂਖੀ ਪਤੰਜਲੀਅ
ਭਾਵਕੋਅਧਿਕਰਣਸ੍ਵਰੂਪਮਾ
ਨੇਹੈਂਤੈਸੇਹੀਬੇਦਾਂਤੀਕਲਪਤਕੇ
ਨਾਸਕੋਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਰੂਪਕਹਤੇਅਭਾ
ਵਕੋਅਧਿਕਰਣਕਾਸ੍ਵਰੂਪਮਾ
ਨੇਹੈਂ ਪ੍ਰਾਗਭਾਵ ਪ੍ਰਧ੍ਵੰਸਦੋਨੋਕਾ
ਰਯਕੇਉਪਾਦਾਨਮੇਂਰਹਤੈਂਨੈਯ
ਯਕਮਾਨਤੇਹੈਂ ਔਰਸਭੀਉਤ
ਪਤੀਸੇਪੂਰਬਸੁਖਮਰੂਪਹੋਕਾ
ਰਣਮੇਂਕਾਰਯਰਹਤਾਹੈ ਐਸੇ
ਕਹਤੇਪ੍ਰਾਗਭਾਵਕੋਅਭਾਵਨ
ਹੀਂਮਾਨਤੇਪੁਨਾ ਭਾਵਕੇਛਠੇਨ
ਸਰੂਪਬਿਕਾਰਕੋ ਭਾਵਰੂਪਮਾ
ਨਨੇਸੇ ਪ੍ਰਧ੍ਵੰਸਕੋਭੀਅਭਾਵਨ
ਹੀਂਮਾਨਤੇ ਰਹੋਬਿਚਾਰ

ਅਹੰਮੇਵ॰ ਭ੍ਰ· ਅਹੰਕਾਰ ਯ· ਜੈ
ਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ - ਜੈ
ਦੇਵਨੇਬ੍ਰਾਹਮਣਪਣੇਕਾਅਹੰਕ
ਰਤਿਆਗਿਆ ਪੁਨਾ ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਅਰਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਜਾਇ
ਅਹੰਮੇਵ

ਅਰੜਾਵੈ॰ ਪੰ· ਦੁਖੀਆਹੂਆ
ਸਬਦਕਰੇਹੈਯ. ਅਰੜਾਵੈਬਿ
ਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕ

ਅਰਬਾਵੈ॰ ਪੰ· ਅਰਥਕਰੇ ਯ·

ਏਸਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੇਤਿ
ਸਗੁਰਤਿਲਨਤਮਾਈ-ਜੋਹਮਾ
ਰੇਕਹੇਬਚਨਕਾਤਾਤਪਰਯਪ੍ਰ
ਕਾਸਕਰੇਵਹੁਭੁਰ਼ ਪੂਰਾਨਿਰ
ਲੋਭੀਪੂਰਣਕਾਮਹੈ ਜਿਸਕੋਕਾ
ਹੂਵਸਤੂਕੀਕਿਂਚਤਇਛਾਨਹੀ
ਅੜ੍ਹ ॰ ਪੰ· ਹਠਜੋਬਿਬਾਦਕਰ
ਅੜ੍ਹਾ॰ ਗੁ· ਜਿਸਪਦਸੇਆਰੇ
ਆਵੇਉਸੀਅਰਥਮੇਂ ਯ· ਜਾ
ਨੀਅੜ੍ਹਾ-ਜਾਨੀ
ਅਖਾੜ੍ਹੇ॰ ਦੇ· ਬਹੁਤੇਸੰਤਸਮਾਜ
ਅਪੜ੍ਹ॰ਪੰ· ਪਹੁਚਯ· ਅਪੜ੍ਹਕੇ
ਨਸਕਾਹੀ
ਅਸਾੜ੍ਹਾ॰ ਪੰ· ਹਮਾਰਾ ਯ· ਸਭ
ਕਿਛਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿ
ਛਅਸਾੜ੍ਹਾਜੀਉ। ਅਸਾੜ੍ਹੀ
ਅਨਾੜ੍ਹੀ॰ ਦੇ· ਮੂਰਖ· ਇਸਕਾਮੂ
ਲ ਅਨਾਰਯ ਵਾ ਅਨਭ੍ਯਾਨ ਹੈ
ਅਨਾਰਯਅਸੇਸ੍ਰਕਾਨਾਮਹੈਅ
ਨਭ੍ਯਾਨਬੈਲਕਾਨਾਮਹੈਤਿਸਸ
ਮਮੂਰਖਯ· ਅਸੰਤਅਨਾੜ੍ਹੀ

ਕਦੇਨਭੁਜੇ ਬਚਨਾਂਤਰਮੇਂਭੀ
ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਾਈਜਿਉਬਾਂ
ਸਬਜਾਈਐਫੂਕ
ਅਖਾੜ੍ਹਾ॰ ਪੰ· ਮੱਲੋਂਕੇਘੋਲਕਾ
ਥਾਨ, ਸੰਤਜਨੋਕਾਥਾਨ ਤਥਾਸ
ਅਖੇੜ੍ਹ॰ ਦੇ· ਸਿਕਾਰ ਯ· ਮਾਜ
ਅਖੇੜ੍ਹਬਿਰਤਰਾਜਨਕੀਲੀਲ
ਆਖੇਟ ਸੰ·
ਅਹਾੜ੍ਹ॰ ਦੇ· ਹਾੜ੍ਹਕਾਮਹੀਨਾ
ਯ· ਸਾਵਣਰਾਤਅਹਾੜ੍ਹਾਦਿਹ,
ਆਸਿਣਤ ਜੇਵਸਤੂਨਾਹਾੜ੍ਹੀ
ਅਸਾੜ੍ਹ॰ ਦੇ· ਹਾੜ੍ਹਮਹੀ ਜਾਵੇ
ਨਾ ਯ· ਅਸਾੜ੍ਹਤਪੰਦਾਤਿਸਲ
ਅਰੂੜ੍ਹਾ॰ ਦੇ· ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਰੂ ਰੋ
ੜ੍ਹਾ, ਥਿਰ ਯ· ਚਲਤੇਭਇਓ
ਅਰੂੜ੍ਹਾ
ਅਤਿਗਾੜ੍ਹਾ॰ ਗੁ· ਅਤਿਸੈਂਗ
ਹਰਾ, ਸੰ· ਅਤਿਸੈਂਦ੍ਰਿਢ
ਅਉਝੜ੍ਹ॰ ਪੰ· ਉਜਾੜ੍ਹ ਅਵੇਦ
ਕਮਤਭੂਪਜੰਗਲਮੇਂ
ਅਉਹਾੜ੍ਹ॰ ਗੁ· ਬਆਪਜਾਹੜ

ਵਰਖਾਸਮੇਜਲਕਾਫੈਲਾਪ੍ਰਵਾ
ਹ ਅਰਥਾਤ ਭਗਤੋਂਕੋਮਾਯਾ
ਕਾਮੇਲ ਜੋਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨਬਿ
ਨਾਹੜ੍ਹਕਾਜਲਕਹਿਆਹੈ ਈਹਾ
ਅਉ ਅਵ ਸੇਬਨਾਹੈ ਜਿਸਕਾ
ਅਰਥਬਸਾਪਨਹੈ

ਆ

ਆਉ॰ ਦੇ॰ ਸਮੀਪਬੁਲਾਨੇਕੀ
ਅਵਾਜਯਥਾ॰ ਆਉਸਭਾਗੀ
ਨੀਂਦੜੀਏ ਪੁਨਾ ਆਉਕਲੰਦ
ਰਕੇਸਵਾ ਆਗਛ ਸੰ॰
ਆਓ॰ ਦੇ॰ ਸਮੀਪਬੁਲਾਨੇਕੀ
ਆਗਯਾ ਯਥਾ॰ ਆਓਭੈਣੋਗਲ
ਆਇਓ॰ ਦੇ॰ ਪ੍ਰਾਪਤਭ | ਮਿਲੇ
ਇਆ ਯਥਾ॰ ਠਾਕੁਰਤਉਸਰਣਾ
ਈਆਇਓ
ਆਹਿਓ॰ ਭੁ॰ ਚਾਹਿਕੇ
ਆਪਿਓ॰ ਭੁ॰ ਪ੍ਰਾਪਤਕੀਆ
ਯਥਾ॰ ਲੰਕਬਿਭੀਖਣਆਪਿਓ
ਹੋ- ਲੰਕਾਮੇਂਬਿਭੀਖਣਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਆ ਆਪ੍ਤ ਸੰ॰
ਆਪਾਉ॰ ਭੁ॰ ਪਾਵੇਅਰਥਾਤ
ਪ੍ਰਾਪਤਕਰੇ ਯਥਾ॰ ਸਲਲਿਆ
ਪਾਉਸਾਰੰਗਪਾਣੀ
ਆਰਾਉ॰ ਭੁ॰ ਬ੍ਰਿਛਕੀਜੜ੍ਹਮੇਂ
ਜਲਪਾਨੇਯੋਗਮਮਟੀਕਾਢੇਰ
ਕ੍ਰ ਯਥਾ॰ ਭੁਖਾਬਿਰਖਅਰਾਉ
ਆਲਬਾਲ ਸੰ॰ ਐਰਾਕ ਫਾ॰
ਆਗਿਓ॰ ਦੇ॰ ਆਗਯਾ
ਆਤਮਾਦੇਉ॰ ਦੇ॰ ਦੇਹਰੂਪਮੰ
ਦਰਮੇਂਅਪਨਾਆਪਰੂਪਦੇਵ
ਤਾਯਥਾ॰ ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਅ ॰
ਆਤਮਕਉ॰ ਦੇ॰ ਨਿਜ | ਤਮ
ਮਨਕੋ ਯਥਾ॰ ਆਤਮਕਉਸਮ
ਝਾਵਉ
ਆਤਮਾਸਿਉ॰ ਦੇ॰ ਮਨਸਾਥ
ਯਥਾ॰ ਆਤਮਾਸਿਉਰਉ
ਆ॰ ਸੰ॰ ਅਬ੍ਯਯ॰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ,
ਕ੍ਰਿਪਾ, ਸਮੁੱਚਯ, ਸ੍ਵੀਕਾਰ,
ਸਰਬਓਰਤੇ
ਆਂ॰ ਫਾ॰ ਉਨਯਥਾ॰ ਨਰਿਜਕਦ

ਸਤਆਂਕਸੇ- ਨਹੀਆਜੀਵ
ਕਾਹਾਬਸੋਂਉਨਕੀਕਿਸੇਕੇ, ਪੰ·
ਬਾਲਕਾਬਿਰਾਵਨੇਕੀਆਵਾਜ਼
ਲੋਰੀਪ੍ਰਸਿਧ ਜੈਸੇ ਹੁਲ੍ਲਲ੍ਹਆਂ
ਈਆਂਈਆਂ
ਆਗਿਆ॰ ਦੇ· ਹੁਕਮ ਯ· ਹ
ਰਆਗਿਆਹੋਇਵੇਦ-ਪ੍ਰਸੇ
ਸ੍ਵਰਕਾਹੁਕਮਭੂਪਭਏਵੇਦਜਿ
ਨਹੁਨੇਜੀਵੋਂਕੇਉਤਮਅਧਮਫ
ਲੋਕੇਲਾਭਹੇਤਪਾਪਪੁੰਨਕਰ
ਮਕਾਬਿਚਾਰਕੀਆ ਆਰਟਾ
ਸੰ· ਪੁਨਾ ਆਗਿਆਮੰਨਸੁਖ
ਪਾਵਣਿਆ
ਆਹਿਆ॰ ਗੁ· ਚਾਹਿਆ ਯ·
ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਸਜਣਹੋਏਏ
ਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ
ਆਕੀਆਂ॰ ਦੇ· ਆਗਨਾਮਾਨ
ਨੇਵਾਲਿਓਂਕੋ ਯ· ਤਲਬਾਪਉਸ
ਨਆਕੀਆਂ
ਆਇੜ੍ਹਿਆ॰ ਪੰ· ਆਇਆਂ
ਸੇਂ ਯ· ਜ਼ੇਮੇਂਹੁੰਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾ

ਆਇੜ੍ਹਿਆ
ਆਲ੍ਹੂਦਿਆ॰ ਗੁ· ਲਿਬੜਾ
ਆਸਾਈਆ॰ ਗੁ· ਆਸਾ ਯ·
ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਰੀਆਸਾਇਆ
ਆਰਸੀਆ॰ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀਓਂਕੇ
ਹਾਥਮੇਂਸੀਸੇਵਾਲਾਮੁਖਦੇਖਨੇ
ਕਾਗਹਣਾ ਯ· ਕਹਾਸੁਆਰ
ਸੀਆਮੁਹਥੇਕੇ
ਆਲਸੀਆ॰ ਦੇ· ਹੇਦਰਿਦ੍ਰੀ
ਯ· ਜਨਮਗਵਾਇਓਆਲਸੀ
ਆਲਾਹਣੀਆ॰ ਪੰ· ਮ | ਆ
ਰੇਪੀਛੇਰੋਨੇਪੀਟਨੇਸਮੇਮੁਗਦਿ
ਓਕੀਸਿਫਤਕੇਬਚਨ ਆਲਾਪ
ਆਈਵਾਰੀਐ॰ ਵਾ· ਸ | ਨਸੰ·
ਮੇਪਹੁਚੇਪੈ ਯ· ਸਭੋਕੇਆਈ
ਵਾਰੀਐ
ਆਪਉਪੰਨਿਆ॰ ਗੁ· ਆਪ
ਣਾਆਪਜਗਤਤੈਨੇਆਪਉ
ਪਾਇਆ
ਆਇ॰ ਦੇ· ਆਇਕੇ
ਆਈ॰ ਦੇ· ਮਿਲੇਗੀ ਯ· ਇਹ

ਵੇਲਾਕਤਆਈ, ਆਵਤੀਹੂ
ਜੈਸੇਤੁਮਚਲੋਮੈਆਈ, ਪਾਰ
ਬਤੀਮਾਈ ਯ· ਆਈਪੰਥੀਸ
ਗਲਜਮਾਤੀ- ਕਨਪਾਟੇਜੋਗੀ
ਓਕੇਪੰਥੋਮੇਏਕਆਈਪੰਥਹੈ
ਆਈਵਹੁਪਾਰਬਤੀਕੋਬੋਲ
ਤੇਹੈਂ ਤਿਸਕੇਪੰਥਕਾਨਾਮਆਈ
ਪੰਥਹੈ ਤਿਸਪੰਥਵਾਲਿਓਕਾਨ
ਮਆਈਪੰਥੀਹੈ ਪੁਨਾ ਆਈ
ਪੂਤਾਇਹਜਗਸਾਰਾ ਪਾਰਬਤੀ
ਸ੍ਰੂਪਮਾਈਕਾਪੁਤ੍ਰਸੰਪੂਰਣ
ਜਗਤਹੈ

ਆਸਾਈ॰ ਗੁ· ਆਸਾ, ਆਸਾ
ਇ ਆਸਾ

ਅਲਾਇ॰ ਦੇ· ਕਹੁ ਯ· ਸਤਗੁ
ਰਜਿਉਆਲਾਇ

ਆਵਈ॰ ਗੁ· ਆਵੇ ਯ· ਜੋਤਿ
ਸਨਦਰਨਆਵਈ

ਆਸ੍ਮਾਈ॰ ਗੁ· ਬੀਚਆਸ੍
ਮਕੇਯ· ਕਮਲਾਬਿਗਸੈਮਧ
ਆਸ੍ਮਾਈ

ਆਸੇ॰ ਦੇ· ਅੰਤਹਕਰਣਸੇਯ·
ਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਬੁਝਗਈਆਸੇ
ਆਸਯ ਸੰ·

ਆਸ॰ ਦੇ· ਆਸਾ ਯ· ਆਜਪਿ
ਆਸੀ- ਮੇਲਕੀਆਸਾਕਰਮੈਂ
ਪਤਿਕੇਆਨੰਦਕੀਤ੍ਰਿਖਾਵਾਲੀ
, ਚਾਹ ਯ· ਆਸਾਕਰਸਤਗੁਰੂ
ਕੀ, ਬਹੁਤੀਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਯ· ਆਸਾ
ਆਸਮਨਬਹੁਤਲਗਈਆ;
ਪੂਰਬਾਦਿਦਿਸਾ ਯ· ਮਗਨ
ਮਨੇਮਹਾਚਿਤਵਹੁਆਸਾਨੈ
ਨਹੁਤਾਰਲਗਾਈ- ਚਿਤਵ
ਉਆਸਾ· ਧ੍ਯਾਨਕਰਤਾਹੂਪੂਰ
ਬਾਦਿਓਰ, ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ· ਜੈ
ਸੇਉਸਕਾਆਸਾਕਿਆ, ਲੌ
ਬਾਸੋਟਾ ਜੈਸੇਚੋਬਦਾਰੋਕਾਹੋ
ਤਾਹੈ, ਆਸਾਰਾਗਣੀ

ਆਲਸ॰ ਦੇ· ਉਦਮਨਾਕਰਨਾ
ਦਾਲਿਦ੍ਰਪਨਾ

ਅਕਾਸ॰ ਸੰ· ਗਗਨ, ਬ੍ਰਮ
ਆ· ਸਰਬਓਰਤੇਸਰਬਵਸਤੁ

ਉਂਕੋਕਾਸ·ਪ੍ਰਕਾਸਨੇਸੇ ਬ੍ਰਮਕਾਨਾਮ
ਵੇਦਮੋਂਆਕਾਸਲਿਖਾਹੈ ਜੈਂ
ਸੇਯਦ੍ਵਏਖਆਕਾਸ ਆਨੰਦੋ
ਨਸ੍ਯਾਤ - ਜੇਕਰ ਏਹ ਬ੍ਰਮਆ
ਨੰਦਰੂਪਨਾਹੋਵੇ

ਆਕਾਸੀ॰ ਗੁ· ਅਕਾਸੋਂਮੇਂ ਯ·
ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲੀਸਖਨੀ ਪੁ
ਨਾ ਸਰਵਰਕਵਲਾਕਿਰਣਿ
ਆਕਾਸੀ - ਕਮਲਸਰੋਵਰਮੇਂ
ਹੈ ਕਿਰਣੋਂਵਾਲਾਸੂਰਯਆਕਾ

ਆਰਸੀ॰ ਦੇ· ਸੀਸ਼ਾ | ਸਮੈਂਹੈ-
ਯ· ਇਹਮਨਆਰਸੀਕੋਈਗੁ
ਰੁਮੁਖਦੇਖੇ

ਆਲਸੀ॰ ਸੰ· ਉਦਮਹੀਨ

ਆਦੇਸ॰ ਸੰ· ਉਪਦੇਸ ਜੈਸੇਵੇਦ
ਮੋਂਅਥਾਦੇਸੋ ਨੇਤਿਨੇਤਿਕਹਾ
ਹੈ, ਬ੍ਯਾਕਰਣਮੋਂਆਨਬਰਨ
ਕੇਠਿਕਾਣੇਆਨਕੀਉਤਪਤੀ,
ਕਨਪਾਟੇਜੋਗੀਓਂਕੀਨਮਸਕਾ
ਰ ਜਿਸਕੇਪਰਥਾਇਗੁਰੂਲਿ
ਖੇਹੈਂ ਆਦੇਸਤਿਸੈਆਦੇਸਪੁ
ਨਾ ਆਦੇਸਬਾਬਾਆਦੇਸ ਪੁਨ
ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲਰਾਵਿਆਪਿ
ਆਰਾਤਿਨਆਗੇਹਮਆਦੇ | ਸ

ਆਤਸ॰ ਫਾ· ਅਗਨਿ
ਦ੍ਵੈਤਰੂਪ ਯ· ਆਤਸਦੁਨੀਆ
ਖੁਨਕਨਾਮਖੁਦਾਇਆ

ਆਪਸ॰ ਦੇ· ਅਪਨੇਕੋ ਯ· ਅ
ਪਸਕੋਆਪੇਆਦੇਸ ਪੁਨਾ ਆ
ਪਸ਼ਕਉਮੁਨਵਰਕਰਥਾਪਉ
ਕਾਕਉਕਹੋਕਸਾਈ

ਆਸਾਨਿਵਾਸ॰ ਗੁ· ਆਸਾਪੂ
ਰਨਕਰਨੇਕਾਠਿਕਾਨਾ

ਆਸਪਿਆਸ॰ ਗੁ· ਆਸਾ
ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ

ਆਸਪਿਆਸੀ॰ ਗੁ· ਬਡੀ
ਚਾਹਕਰਪਿਆਸਵਾਲੀ ਯ·
ਆਸਪਿਆਸੀਮੈਫਿਰੋਂਕਬਪੇ
ਖੋਗੋਪਾਲ

ਆਹਾ॰ ਪੰ· ਹੈ ਯ· ਹਰਿਸੰਤਜ
ਨਾਪੈਆਹਾ, ਥਾ ਜੈਸੇਪੁਰਾਨੀਸ
ਖੀਓਂਲਿਖਾਹੈ ਮਰਦਾਨਾਆਯਾ

ਆਹਾ ਭਾਵ ਮਰਦਾਨਾ ਆਜਾ
ਬਾ ਤਬਾ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਆਹੀ
ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਥੀ, ਗੁ· ਚਾਹੀ
ਯ· ਤੁਮ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ, ਆ
ਹੇ ਯ· ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਾਰਿਆ
ਹੇ ਪੁਨਾ ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰ ਨ ਭਾ
ਵੇ ਚਰਨਾਵੇ ਚਰਨਾਵੇ ਚਾਹੇ ਹੈਂ
ਚਰਨ ਹੀ ਚਰਨ ਹੀ

ਆਹ ੦ ਸੰ· ਨਿਯੋਗ· ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਾ
ਹੂ ਕਾ ਮ ਮੇਂਲ ਗਾਨਾ, ਦ੍ਰਿਢ ਸੰ
ਭਾਵਨਾ· ਪੱਕਾ ਖਿਆਲ, ਆ
ਖੇਪ· ਹੁੱਜਤ, ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਾਜ,
ਦੇ· ਹੈ ਯ· ਆਹ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ
ਰਾਜੇ ਰ ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਉਤਮ ਤਿ
ਨੀ ਸਰੇ ਵਿਆ ਜੇ ਨ ਕੇ ਧੁਰ
ਲਿਖਿਆ ਆਹ, ਚਾਹ ਕੇ ਯ·
ਨਾਨਕ ਆਹ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆ
ਇਓ ਪੁਨਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ
ਜੋ ਆਵੇ ਤੁਧ ਆਹ· ਤੇਰੇ ਪਾਸ
ਚਾਹ ਕਰ ਕੇ, ਦੇ· ਦੁਰਾਸੀਸ
ਜੈਸੇ ਅਮੁਕੇ ਕੀ ਆਹ ਪੜ ਗਈ

ਆਪਾਹ ੦ ਗੁ· ਪਾਹ ਸੇ ਬਿਨਾ
ਭਾਵ ਨਿਰਲੇਪ

ਆਖਹ ੦ ਪੰ· ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਆ
ਖਹ ਬਕੇ ਆਖ ਆਖ ਪੁਨਾ ਕੇ
ਤੇ ਆਖਹ ਆਖਣ ਪਾਹ

ਆਬਵਣਹੁ ੦ ਦੇ· ਜੰਗਲੀ·
ਅਸਤਬਾਨ ਤੇ ਲੇਉ ਦੇ ਬਾਨਤ
ਈ ਯ· ਉਗਵਣਹੁ ਤੇ ਆਬਵ ਣਹੁ

ਆਸਾਸਹ ੦ ਗੁ· ਪ੍ਰਸੰਸਾ
ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਜਿਧ ਸਾਧਕ ਆਸ
ਸਹ· ਆਸੰਸਾ ਭਾਵ ਪ੍ਰਸੰਸਾ
ਕਰੇ ਹੈਂ

ਆਲਯਹ ੦ ਦੇ· ਘਰ, ਆਲਯ ਸੰ·

ਆਵਧਹ ੦ ਗੁ· ਆਯੁਧੋਂ ਕੇ ਯ·
ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ
ਲਖ ਆਵਧਹ· ਮ੍ਰਿਗੀ ਕੋ ਦੇ
ਖਤਾ ਹੂਆ ਬਧਕ ਲਖ ਸਸਤ੍ਰੋ
ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਣਾ ਦੇਖਤਾ ਹੂਆ
ਬਧਕ ਆਯੁਧੋਂ ਕੇ ਪਰਿਹਾਰ
ਕਾ ਲਖ· ਨਿਸਾਨਾ ਬਨਾ ਕਰ ਪ
ਰੰਤੂ ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਨਾ ਲਗਾ

ਆਖਆਖਹ॰ ਵਾ. ਈਸ੍ਵਰਕੇ
ਕਥਨਕਰੇਵੇਦਅਨੁਸਾਰਕ
ਥਨਕਰੇਰਿਖੀਓਂਕੀਸਿਮ੍ਰਿ
ਤੀਬਚਨਕਹੇਹੈਂ ਯ. ਆਖਆ
ਖਹਸਬਦਭਾਖੇ

ਆਕ॰ ਦੇ. ਪੁ. ਅੱਕ ਯ. ਆਕ
ਨੀਬਕੇਤੂਮਰ

ਆਕੀ॰ ਅ. ਹੁਕਮਨਮਾਨਨੇ
ਵਾਲੇ ਯ. ਦਿਲਖੋਟੇਆਕੀ

ਆਸਕ॰ ਅ. ਪ੍ਰੇਮੀ ਯ. ਫਿਰਨ
ਨਾਨਕਆਸਕਕਾਢੀਐ

ਆਸਕੀ॰ ਅ. ਪ੍ਰੀਤੀ ਯ. ਏਹ
ਕਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ

ਆਲਕਾ॰ ਪੰ. ਆਲਸ ਜਾਇ
ਯ. ਕਿਉਸਿਮ੍ਰਿਤਕੀਜੈਆਲ

ਆਵਰਤਕੀ॰ ਦੇ. ਫੇਰੇਂਕੀ ਕਾ
ਯ. ਤੀਨਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀ
ਘੇਰ- ਤਿਨਗੁਣਰੂਪਫੇਰੇਂਕੀ
ਫੇਰੀਚੁਕਗਈ

ਆਪਨਅਪਨਾਕ॰ ਭੁ. ਹੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਅਪਨੇਜਾਨਕਰ ਯ.
ਰਾਖਲੇਵਹੁਆਪਨਅਪਨਾ

ਆਖ॰ ਪੰ. ਕਹਕੇ. ਬੋਲਕੇ ਕ
ਯ. ਕਿਆਕੋਆਖਸੁਣਾਏ,

ਗੁ. ਕਹਾਨਹੀਂਜਾਤਾਕਹਣੇ
ਯੋਗਮ ਯ. ਆਖਨਜਾਪੇਅ

ਆਖੁਆਖਾ॰ ਗੁ. ਸਦਾ ਖ
ਸਦਾਮੈਂਕਹਾਂਹੀਕਹਾਂ

ਆਤਮਰਖ੍ਯਾ॰ ਸੰ. ਰੋਣਆ
ਤਮਾਪੁੜਾਦਿਕੋਂਕੀਰਛਾ ਯ.
ਆਤਮਰਖ੍ਯਾਰੋਪਾਲਸੁਆ

ਆਗ॰ ਦੇ. ਅਗਨੀ, ਮੀ
ਆਗਾਮੇਂ

ਆਗੂ॰ ਦੇ. ਮੁਖੀਆ. ਉਪਦੇ
ਸਦਾਤਾਗੁਰੂ ਯ. ਅੰਧਾਆ
ਗੂਜੇਬੀਏਕਿਉਪਾਧਰਜਾਣੇ
ਪੁਨਾ ਐਸਾਆਗੂਜਾਪੇਅ
ਗਣੀ ਸੰ.

ਆਰੇ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰਲੋਕਕੋ ਯ. ਆ
ਰੇਕੋਕਛੁਤੂਲਹਾਬਾਧੋ

ਆਣਗੁ॰ ਭੁ. ਲਮਾਵੇਗਾ ਯ.
ਆਣਗੁਰਾਸ

ਆਪਗਾ॰ ਸੰ· ਨਦੀ ਜੈਸੇਗੰਗਾਕਾ
ਨਾਮਦੇਵਾਪਗਾਹੈ
ਆਪਤ੍ਰਿਆਗ॰ਵਾ· ਜਾਤਿਧਨਾ
ਦਿਕੋਂਕਾਅਹੰਕਾਰਤਆਗਕੇਯ·
ਆਪਤਿਆਗਸਗਲਰੇਣਕਹ
ਆਘੂ॰ ਦੇ· ਸਿ· ਆਤੋ ਯ· ਆਘੂ
ਆਘੇਸਲਵੇ
ਆਂਚ॰ ਦੇ· ਅਗਨਕੇਸੇਕਸੇਯ·
ਆਚਕਾਚਫੁਰਪਾਹੀ-ਜੈਸੇਕਾ
ਚਅਗਨੀਕੇਸੇਕਸੇਫਲਪਰੇ
ਹੈਂਤੈਸੇਕਾਲਆਗੇਦੇਹਕੀਦ
ਆਛੇ॰ ਦੇ· ਹੈ ਯ· ਤੇਲੀ | ਸਾਹੈ
ਕੇਘਰਤੇਲਆਛੇ, ਸੁੰਦਰ
ਯ· ਆਛੇਕਮਲਅਨੂਪ-ਸੁੰ
ਦਰਦੈਵਸੀਪਦਕੇਭੁਣਹੈਂ,
ਇਛੇਅਰਥਾਤਚਾਹੇ ਯ· ਦਰ
ਸਨਨਾਮਕੇਮਨਆਛੇ-ਪਿਆ
ਰੇਕੇਦਰਸਨਐਤਾਕੇਨਾਮਸਿ
ਮਰਨੇਕੇਮਨਚਾਹੇਹੈ ਪੂਨਾ ਸੁ
ਰਗਨਆਛੇ - ਸੁਰਗਕੀਚਾ
ਹਨਹੀਂਕਰਤੇ

ਆਰੋਪਾਛੇ॰ ਵਾ· ਲੋਕਪਰਲੋਕ
ਆਜ॰ ਦੇ· ਵਰਤਮਾਨਦਿਨ | ਮੇ
ਮੇਂ ਯ· ਆਜਹਮਾਰੇਗ੍ਰਹਆਨੰਦ
ਅਦ੍ਯ ਸੰ· ਆਯੁਧ ਯ· ਹਰਨ
ਖਸਫਾਰੇਕਰਆਜ- ਨਰਸਿੰਘ
ਅਵਤਾਰਨੇ ਕਰਆਯੁਧਅਪ
ਨੇਨਖੋਕੀਨਹਦਾਂਸੇਹਰਨਾਖਸ
ਆਜੈ॰ ਭੁ· ਜੋਜੋਪਦਾ | ਫਰਿਆ
ਰਥੋਕੀਸੁੰਦਰਤਾਵਾਕਾਂਤੀਦਿਖ
ਈਪੜਤੇਹੈ ਸੋਸਭਦੀਸੇਹੈ ਕਾਲ
ਕੇਬਸਹੋਨੇਵਾਲੀ ਤਾਂਤੇਵ੍ਰਿਸਮ
ਓਰਪ੍ਰੇਮਛੋਡਕੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨਾਮਕੋ
ਯਾਦਕਰੋ ਯ· ਜੋਆਜੈਸੋਦੀਸੈ
ਆਗਾਜ਼ਾ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਗਟ | ਕਾਲ
ਹੋਨਾ ਯ· ਜਿਹਬਾਧੁਨਿਆਗਾ
ਆਰਜਾ॰ ਪੰ· ਅਵਸਥਾ | ਜਾ
ਯ· ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਫਿਰ
ਜਨਮੇ
ਆਟਾ॰ ਦੇ· ਚੂਨ· ਪੀਸਾਨ ਯ·
ਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕ
ਨਾਨਾਹੀਲੇਨ, ਆਰਦ ਫਾ·

ਆਂਟ॰ ਗੁ· ਸੰਧ੍ਯਾਕਾਲਮੇਕੁੰਭਕ
ਕਰਨਸਮੇਜੋਨਾਕਕੀਸੱਜੀਓ
ਰਅੰਗੂਠਾਖੱਬੀਓਰਦੋਅੰਗ
ਲੀਲਗਾਵਤੇਹੈਂਉਸਕਾਨਾਮਆਂ
ਟਹੈਯ·ਆਂਟਸੇਭੀਨਾਕਪਕੜੇ
ਸੰਧ੍ਯਾਕਰਨਸਮੇਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ
ਕਾਲਮੇ।ਅੰਗੂਠੇਸਮੀਪਕੀਦੋ
ਅੰਗੁਲੀਓਸੇਖੱਬਾਸੁਰਬੰਦਕ
ਰਾਦ੍ਵਾਦਸਵਾਰਓਂਜਪਤੇਸੱਜੇ
ਸੁਰਸੇਪੂਰਕਕਰੇਹੈਂ।ਪੂਰਕਕ
ਰਪੀਛੇਸੇਨਾਕਕੇਸੱਜੇਪਾਸੇਅੰ
ਗੂਠਾਲਾਇਆ।ਭੀਤਰਦ੍ਵਾਦਸ
ਵਾਰਓਂਜਪਤੇਸ੍ਵਾਸਕਾਠਹਰਾ
ਵਨਾਰੂਪਕੁੰਭਕਕਰੇਹੈਂ।ਕੁੰਭ
ਕਸੇਪੀਛੇਨਾਕਕੀਖੱਬੀਓਰਲਾ
ਈਅੰਗੁਲੀਓਂਕੋਉਠਾਕਰਦ੍ਵਾ
ਦਸਵਾਰਓਂਕਹਤੇਸ੍ਵਾਸਕਾਬਾ
ਹਰਨਿਕਾਸਨਾਰੂਪਰੇਚਕਕ
ਰੇਹੈਂ।ਇਨਤੀਨੋਂਮੇਪੂਰਕਸਮੇ
ਨਾਕਕੀਖੱਬੀਓਰਸੱਜੇਹਾਥਕੀ
ਦੋਅੰਗੁਲੀਰਹਤੀਹੈਂ।ਰੇਚਕ
ਸਮੇਨਾਕਕੇਸੱਜੀਓਰਅੰਗੂਠ
ਰਹਤਾਹੈ।ਕੁੰਭਕਸਮੇਖੱਬੀਓ
ਰਉਂਗਲੀਆਂਸੱਜੀਓਰਅੰਗੂਠਾਰ
ਹਤਾਹੈਇਨਅੰਗੁਲੀਅੰਗੂਠੇਕਾਨਾ
ਮਈਹਾਂਆਂਟਹੈਜਿਸਸਾਥਕੁੰਭਕਕਾ
ਲਮੇਂਸੱਜੇਹਾਥਸੇਪਦਮਾਸਨਲਗਾ
ਕਰਨਾਕਪਕੜਤੇਹੈਂਕਪਟਕੀਸੰ
ਧ੍ਯਾਕੇਨਿਖੇਧਮੇਤਾਤਪਰਯਹੈ
ਆਂਵਟ॰ ਗੁ· ਤਪਾਏਹੈਂਯ·ਜ
ਹਆਵਟੇਬਹੁਤਪ੍ਯਨਸਾਥਜ
ਹਾਜਮੇਕੇਹਾਥਸੇਤਪਾਏਜਾਤੇ
ਹੈਂਅਤਿਬਹੁਤਜੋਨੇਕੇਸਮੂਹ
ਆਂਰੀ॰ ਦੇ·ਪੁ· ਫੇਰੀਖਾਈਜੋਜੰ
ਗਸਮੇਗੋਲੀਬਾਣਕੀਮਾਰਬ
ਚਾਵਨੇਹੇਤਬੜੀਗਹਰੀਖਾ
ਈਖੋਦੀਜਾਤੀਹੈ।ਜਿਸਕਾ
ਨਾਮਪੰਜਾਬਮੇਛੱਵੀਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੈਅਤਿਸਕੇਤੁਲਯਈਹਾਮਾ
ਯਾਹੈਯ·ਆਂਡੀਪ੍ਰਬਲਮਾ
ਆਂਡਾ॰ ਦੇ·ਪੰਖੀਸਰ ਇਆ
ਪਾਦਿਕੋਕੇਆਂਡੇਤੁਲਯਭਰ

ਮਕੀਗੱਠਅਰਬਾਤਚਿਤਜੜ
ਕਾਅਭੇਦਮਾਨਨਾਰੂਪਾਬਿਪਰ
ਯੇਕੀਗਾਂਠ ਯ· ਫੂਟਿਓਆਂਡਾ
ਭੁਰਮਕਾ

ਆਢ੍ਯ॰ ਵੇ· ਧਨੀਪੁਰਖ ਯ· ਧ
ਨਾਢ੍ਯ ਆਢ੍ਯ- ਬਡੇਧਨੀ ਵਾਧ
ਨੀਯੋਂਮੇਂਧਨੀ, ਏਕਕੌਡੀਕਾ
ਯ· ਆਢ੍ਯਦਾਮਕੋਛੀਪੋਰੋਹੋ
ਇਓਲਾਖੀਣਾ - ਏਕਕੌਡੀ
ਕਾਛੀਥਾਲਾਖੋਕਾਹੋਗਯਾਅ
ਰਬਾਤਸਰਬਥਾਜਅਰਬਹੀ
ਨਪੂਰਾਸਮਰਥੋਹੋਗਯਾ

ਆਣੈ॰ ਕ੍ਰਿ· ਲਆਵੈ ਯ· ਜੋਕਿਸੈ
ਆਣੈਰਾਸ, ਲਿਆਕਰ ਯ·
ਧਰਿਆਆਣਮਊਜੂਦ, ਸੁ
ਰੈਦ ਯ· ਭਣਤਨਾਮਦੇਉਤਾ
ਰੀਆਣ

ਆਣੀ॰ ਵੇ· ਲਆਈ ਯ· ਜਾਹ
ਰਨਵੀਤਪੇਭਾਗੀਰਥਆਣੀ
— ਜਾਹ੍ਨਵੀਤਪੱਸੀਭਗੀਰਥ
ਨੇਲਿਆਣੀ

ਆਪਣ॰ ਵੇ· ਅਪਨੇ ਯ· ਆ
ਪਣਹਥੀਜੋਲਕੇ, ਸੀ· ਦੂਕਾਨ
ਆਖਣ॰ ਪੰ· ਕਹਨੇਸੇ ਯ· ਹਟੀ
ਆਖਣਲਹੇਨਚਾਉ, ਆਖਾ
ਨ ਯ· ਕੇਤਆਖਣਆਖੀਐ
ਪੁਨਾ ਆਖਣਕਹਣਨਥੀਐ
ਐ - ਭਾਰਤਾਦਿਕਅਖਯਾਨੋ
ਕੇਕਹਨੇਜੇਨਹੀਥੀਮਤੇਪਾਣ

ਆਸਣ॰ ਸੰ· ਬਿਤਿ, ਜਿਸਪਰ
ਬੈਠੀਏਵਹੁਕੁਸਾ ਮ੍ਰਿਗ ਚਰਮ
ਕੰਬਲ ਦਰੀ ਫਰਸਆਦਿਕ,
ਸਿਧਪਦਮਾਦਿਚਉਰਾਸੀ, ਅ
ਸਨ ਸੰ·

ਆਡੂਣ॰ ਸੰ· ਮੰਦਰਕੇਚੌਕਮੇਂ·
ਵੇੜ੍ਹੇਮੇਂ ਭਾਵਸੇਸਰੀਰਮੰਦਰਕੇ
ਅੰਙਹਿਰਦੇਮੇਂ ਯ· ਆਂਙਣਧੂ
ੜਲੁਤੇ

ਆਲੀਣਾ॰ ਕ੍ਰਿ· ਸਰਬਓਰਤੇ
ਲੈਹੂਆ

ਆਰਣ॰ ਪੰ· ਲੋਹਾਤਪਾਨੇਕੀ
ਲੁਹਾਰਕੀਭਠੀ ਯ· ਜਿਉਅ

ਫਣਲੋਹਾਪਾਇਭੁੰਨਘੜਾਈ
ਆੜਾਣੇ॰ ਪੰ· ਅੜੇਹੂਏ | ਐ
ਅਰਥਾਤਚੰਦੋਏਵਤਤਣੇਹੂਏ
ਯ· ਭੈਵਿਚਆੜਾਣੇਅਕਾਸ
-ਅੜਣਾਪੰਜਾਬਮੇਂਫੈਲਾਨੇਕਾ
ਨਾਮਹੈ ਤਾਸੇਆੜਾਣੇਬਨਾਹੈ
ਆਕਾਸਚੰਦੋਏਵਤਫੈਲਾਹੂ
ਆਹੈ ਇਸਲੀਏਆੜਾਣੇਆ
ਕਾਸਕਾਬਿਸੇਖਣਕਹਾਹੈ
ਆਵਟਣ॰ ਦੇ· ਤਪਨਾ ਯ·ਆ
ਵਟਣਆਪੇਖਵੇ
ਆਖਵਖਾਣੀ॰ ਗੁ· ਪੂਰਬੋਕੇ
ਕਹੇਕਥਨਕਰੀਏ
ਆਤਮਜਿਣੇ॰ ਮਿ· ਮਨਕੇਸੁ
ਭਾਵੋਕੋਜੀਤਲੇਵੇ
ਆਵਾਗਉਣ॰ਦੇ·ਆਵਣਾ
ਜਾਣਾ ਭਾਵ ਜਨਮਮਿਰਤਆ
ਗਮਨ ਗਮਨਸੀ·
ਆਪਵਵਾਵਣਾ॰ ਗੁ· ਆਪ
ਖ੍ਹਾਰਕਰਨਾਹੈ
ਆਤਾ॰ ਦੇ· ਬੰਗਲਾ ਆਤਮਾ,
ਦੇ· ਆਵਤਾ
ਆਲਾਤੇ॰ ਗੁ· ਗਿਹਕੇਕਾਮੋਸੇ
ਯ· ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾ
ਆਸਤ॰ ਗੁ· ਹੈਭੂਪਵਸਤੂਕੇ
ਯ· ਆਸਤ ਨਾਸਤਏਕੋਜਾਣ
ਆਇਤ॰ ਦੇ· ਸੂਰਜਵਾਰ
ਆਦਿਤ॰ ਗੁ· ਆਇਤਵਾਰ
ਮੋ ਯ· ਆਦਿਤਕਰੇਭਗਤ
ਆਰੰਭ, ਫਾ· ਸੁਭਾਵ ਜੈਸੇ
ਅਮੁਕੇਕੀਨੇਕਆਦਿਤਹੈ
ਆਪਤ॰ ਗੁ· ਬਿਪਦਾ ਯ· ਸੰਪ
ਤਹਰਖਨਆਪਤਦੂਖਾ, ਅਹੰ
ਕਾਰ ਯ· ਆਪਤਗਵਾਵੇ-ਅ
ਪਨੇਮਨਸੇਆਪਾਪਨਭਾਵਅ
ਹੰਕਾਰਦੂਰਕਰੇ
ਆਛਿਤ॰ ਗੁ· ਥਾ ਯ· ਰੇਨਰ
ਗਰਭਕੁੰਡਲਜਥਾਆਛਿਤ
ਆਰਤਾ॰ ਗੁ· ਆਰਤ· ਅਰ
ਥਾਤ ਬਿਅਵਹਾਰਮੇਂਦੁਖੀਭਗ
ਤਯ· ਗੁਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ-
ਹੇਗੁਪਾਲਮੈਤੇਰਾਬਿਅਵਹਾਰ

ਕੇਦੁਖਵਾਲਾਭੁਗਤਾ ਅਰਥ
ਪਦਾਰਥਮਾਗਤਾਹੋਂ ਕਿਉਕੇਜੋ
ਤੁਮਾਰੀਭਗਤੀਕਰਤੇਰਹੇ ਤੁਮ
ਤਿਨਕੇਕਾਮਸਵਾਰਤੇਰਹੇ ਉਨ
ਸਮਾਨਮੁਝਦੁਖੀਕੇਭੀਸਵਾਰੋ
ਕਾਮਕਹੇ ਦਾਲਸੀਧਾਇਤਆ
ਦਿ ਯਹਸਬਦ ਆਰਤੀਸਮੇਨ
ਪੜ੍ਹਨਾਚਾਹੀਏ ਇਸਮੇਆਰਤਾ
ਪਦ ਦੁਖਕਾਵਾਚਕਹੈ ਆਰਤੀ
ਕਾਨਹੀ ਆਰਤੀਸਮੇਪੜ੍ਹਨੇ
ਵਾਲਿਆਂਆਰਤੀਕਾਵਾਚਕ
ਜਾਨਕੇਹੀਸਾਬਲੀਆਹੈ ਸੋ
ਅਗਾਨਹੈ ਆਰਤੀਵਾਲੇਕਾ
ਨਾਸ ਆਬਤਹੈ

ਆਰਤਿ ॰ ਸੰ· ਪੀੜਾ

ਆਰਤ ॰ ਸੰ· ਆਰਤਿਵਾਲਾ
ਭਾਵਦੁਖੀ ਯ· ਆਰਤਦੁਆ
ਰਰਟਤਪਿੰਗਰੀਆ-ਇਸੀ
ਕਾਬਦਲਕੇਆਤਰਬਨਗ

ਆਰਤੀ ॰ ਦੇ· ਪੂਜਨੇ | ਯਾਹੈ
ਯੋਗਮਕਾ ਦੀਪਾਦਿਕੋਸੇਪੂ
ਜਨ ਇਸੀਕਾਨਾਮਨੀਰਾਜਨ
ਹੈ ਨੀਰਾਜਨਅਰਥਾਤਆ
ਰਤੀ ਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੋਤੀਹੈ
ਪਹਲੀਬਹੁਤਬਤੀਆਜਗ
ਇ ਆਰਤੀਨਾਮਧਾੜਸੇ ਯ·
ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜ ਆਰਤੀ·
ਦੂਸਰੀ ਜਲਪੂਰਤਸੰਖਸੇਇਧ
ਰਉਧਰਜਲਫੈਕਨਭੂਪ-ਤੀ
ਸਰੀਧੋਕਰਸੁਧਕੀਏਬਸਤ੍ਰਕੇ
ਟੁਕੜੇਕੋਹਾਥਪੇਸੀਧਾਪੁਠਾਉ
ਛਾਲਨਾ- ਚੌਥੀ ਅੰਬਪੀਪਲ
ਕੇਪਤ੍ਰੋਸੇਔਰਾਯਵੇਲਵੇਬੇਲੀ
ਆਦਿਕੋਕੇਪੁਸਪੋਸੇ ਜੋਆਰ
ਤੀਸਮੇਫੂਲਨਕੀਵਰਖਾਵਰ
ਖਾਵੇਪਾਠਪੜ੍ਹਨੇਸਮੇ ਰੰਥਸ
ਹਥਤਥਾਮੂਰਤੀਓਪੇਫੈਂਕੇਜਾਤੇ
ਹੈਂ- ਪਾਂਚਵੀ ਅਸਾਂਗਦੰਡ
ਵਤ ਵਾਸਾਧਾਰਣਨਮਸਕਾਰ
ਸੇ ਇਨਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰੋਕਾਨਾਮ
ਆਰਤੀਹੈ ਯਹਆਰਤੀਅ
ਰਾਙਿਕਕਰਮਹੈ ਕਿਉਕਿਸੂਰ

ਜਕੇਉਦੇਸਮੇਦੀਵੇਜਗਾਕਰ
ਕਰੀਜਾਤੀਹੈ।ਅਸੂਕੇਮਹੀ
ਨੇਦਸਹਰੇਕੇਦਿਨਹਾਬੀਘੇ
ਕ੍ਰਿਓਕਾਪੂਜਨਕਰਨਾਭੀਨੀ
ਰਾਜਨਕਰਮਹੈ

ਆਹਤ ॰ ਸੰ· ਛੇਦਨ, ਭੋਗਨ,
ਤਾੜਨ· ਚੋਟਲਗਾਨਾ

ਆਗਤ ॰ ਸੰ· ਆਯਾ

ਆਵਤ ॰ ਦੇ· ਆਤਾ ਯ· ਆ
ਵਤਾਕਿਨੇਨਰਾਖਿਆ

ਆਪਤ ॰ ਗੁ· ਆਪਾਪਨ ਯ·
ਛੋਡਆਪਤਬਾਦਅਹੰਕਾ
ਰਾਪੁਨਾ ਆਪਤਗਵਾਵੇ-
ਅਪਨੇਮਨਸੇਆਪਾਪਨਦੂਰ
ਕਰੇਭਾਵਸ੍ਵੜ੍ਹਦੂਰਕਰੇਕੋਈ
ਆਪਤਕਾਅਰਥਅਹੰਕਾਰ
ਕਰੇਹੈਸੰ· ਬਿਪੱਤਿ, ਪੂਰਨਜੈ
ਸੇਆਪਤਕਾਮ

ਆਪਤਿ ॰ ਸੰ· ਬਿਪਦਾ, ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀ
ਜੈਸੇਸਤ੍ਰੂਪਤਿ

ਆਰੰਜਤ ॰ ਗੁ· ਨਾਸਹੋਨੇ
ਵਾਲਾ ਯ· ਆਰੰਜਤਪਾਗ
ਅਬਿਨਾਸੀਮੋਪਾਗੇਗਏਹੈਂ

ਆਲਾਵੰਤੀ ॰ ਦੇ· ਮਹਾਦੇਵ
ਕੇਮੰਦਰਵਾਲੇਪੰਡੇ ਯ· ਆ
ਲਾਵੰਤੀਇਹਭ੍ਰਮਜੋਹੈਆ
ਲਯਵੰਤ ਸੰ· ਨਾਮਦੇਵਕੋਐਂ
ਡੇਰਾਮਕੇ ਨਾਗਨਾਥਮ
ਹਾਦੇਵਕੇਮੰਦਰਸੇਪੰਡ੍ਹਿਓਂਨੇ
ਨਿਕਾਸਦੀਆਥਾਉਸਸਮੇਕਾ
ਬਚਨਹੈ

ਆਲਾਪਤ ॰ ਦੇ· ਸੁਰੋਂਮੇਉਚਾਰ
ਣਕਰਤੇਕੇ ਯ· ਆਲਾਪਤ
ਸਭਦੂਖਜਾਹ

ਆਜਾਣੰਤਾ ॰ ਗੁ· ਨਾਜਾਣਤਾ

ਆਂਟਸੇਤੀ ॰ ਫਾ· ਸਜੇਹਾਥਕੇ
ਅੰਗੂਠੇਔਅੰਗੂਠੇਸਮੀਪੀ
ਦੋਅੰਗੁਲੀਓਸੇ ਯ· ਆਂਟ
ਸੇਤੀਨਾਕਪਕੜੇ

ਆਨਰੂਤੀ ॰ ਦੇ· ਆਨਰੁਤੋਂਮੇ
ਭਾਵਆਨਜਨੋਮੇ

ਆਰੂੜ੍ਹਤੇ ॰ ਗੁ· ਚੜ੍ਹਤੇਹੈਂ ਯ·

ਆਰੂੜ੍ਹਤੇਅਸ੍ਵਰਥਨਾਗਹ
ਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹ-ਚੜ੍ਹ
ਤੇਹੈਂਸੁਰਮੇਸੰਤਘੋੜੇਰਥਹਾਥੀ
ਭੂਪਸਵਾਰੀਓਂਪੈਜੋਪਰਸਪਰ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਮਾਰਗਕਾਪੂਛਨਾ
ਦਸਨਾਕਰਤੇਹੈਂ

ਆਸਕਤ॰ਵੇ॰ ਖਚਿਤਹੋਕੇਯ॰
ਬਿਖੇਰਸਆਸਕਤਮੂੜ੍ਹੇਕਾਹੇ
ਸੁਖਮਾਨ

ਆਤਪਤ॰ਵੇ॰ ਧੂਪਸੇਰਛਾਕਰ
ਨੇਵਾਲਾਛਤ੍ਰਯ॰ ਸਿਰਆਤ
ਪਤ ਆਤਪਤ੍ਰਸੰ॰

ਆਕਾਸਤੇ॰ਵੇ॰ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿਲੋ

ਆਤਮਘਾਤੀ॰ਸੰ॰ਅ|ਕੋਂਤੇ
ਪਨੇਸਰੀਰਕਾਆਪਨਾਸਕਰ
ਨੇਵਾਲਾਯ॰ਆਤਮਘਾਤੀਹੈ
ਜਗਤਕਸਾਈਪੁਨਾਨਾਮਨ
ਜਪਹਤੇਆਤਮਘਾਤੀ

ਆਕਰਖਤੇ॰ਸੰ॰ ਖੈਚਲੀਏ
ਯ॰ ਚੀਟੀਸਾਜਆਕਰਖਤੇ-
ਛੋਟਾਸਾਸਰੂਪਧਾਰਕੇਪਰੀਛ
ਤਕੇਤਖਕਨੇਸਾਸਖੈਂਚਲੀਏ
ਚੀਟੀਕੀਕ੍ਰੀਕਾਨਾਮਹੈ

ਆਤਮਜੀਤਾ॰ਭ੍ਰ॰ ਮਨਕੋਜਿ
ਤਆਹੈਯ॰ ਆਤਮਜੀਤਾਭ੍ਰ
ਭੁਮਤੀਪੁਨਾਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰ
ਨਆਤਮਜੀਤਾ

ਆਤਮਰਤੰ॰ਸੰ॰ ਦੇਹਾਦਿਕੋਮੇ
ਪ੍ਰੇਮਯ॰ ਆਤਮਰਤੰਹਿਤੰਮਾ

ਆਪਰਖਾਤ॰ਭ੍ਰ॰ ਅਪ|ਯਾ
ਨਾਸ੍ਵਰੂਪਰਖਤਾਹੈ

ਆਬ॰ਭ੍ਰ॰ ਧਨਯ॰ ਆਬਹੋ
ਇਤਾਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ਅਰ
ਬਸੰ॰ ਕਹੁਯ॰ ਸੁਅਸਤਿਆਬ
ਬਾਣੀਬਰਮਾਉਪੁਨਾ ਭੂਖਪਿ
ਆਸੋਆਬ

ਆਦਿ॰ਸੰ॰ ਪ੍ਰਥਮ, ਕਾਰਣ,
ਅਵਯਵ, ਪ੍ਰਕਾਰ, ਸਮੀਪ
ਪਨਾ, ਪੂਰਬਹੋਨਾ, ਆਦਿ
ਮੇਹੋਨੇਵਾਲਾਯ॰ ਆਦਿਸਚੁ
ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ

ਆਨੰਦ॰ਸੰ॰ ਸੁਖ, ਹਰਖ, ਦੂਖ

ਕਾਅਭਾਵ, ਬ੍ਰਹਮ, ਆਨੰਦ
ਵਾਲਾ, ਨੈਯਾਯਿਕਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਨਹੀਂਮਾਨਤੇ
ਆਨੰਦਗੁਣਵਾਲਾਮਾਨਤੇ
ਹੈਂ।ਜੈਸੇਗ੍ਯਾਨਸ੍ਵਰੂਪਮਾਨ
ਨਾਤਿਆਗਕੇਗ੍ਯਾਨਗੁਣਵਾ
ਲਾਮਾਨਤੇਹੈਂ।ਤਾਤਪਰਯਉ
ਨਕਾਯਹਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਮੇਸ੍ਵਰੂਪ
ਭੂਤਸੁਖਨਹੀ ਪੁਨਾਵਿਖਯ
ਜਨ੍ਯਸੁਖਨਹੀਂ।ਕੇਵਲਆ
ਧ੍ਯਾਤਮਾਦਿ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
ਦੁਖੋਂਕਾਅਭਾਵਹੈ।ਯਾਤੇਬ੍ਰ
ਹਮਮੇਸ੍ਵਰੂਪਭੂਤਆਨੰਦਕੇਅ
ਭਾਵਹੋਤੇਭੀ।ਦੁਖਾਭਾਵਆ
ਨੰਦਕੇਹੋਨੇਸੇਬ੍ਰਹਮਆਨੰਦਹੈ
ਭਾਵਆਨੰਦਵਾਲਾਕਹਾ
ਜਾਵੇਹੈ।ਵੇਦਾਂਤਿਕਹਤੇਹੈਂਦੁ
ਖਾਭਾਵਰੂਪਆਨੰਦਕਾਅਭਾ
ਵਕੋਅਧਿਕਰਣਸ੍ਵਰੂਪਮਾਨ
ਨੇਸੇਬ੍ਰਹਮਕਾਸ੍ਵਰੂਪਹੈ।ਯਾਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਹੈ।ਤਿ
ਸਕੇਆਨੰਦਕੀਲੇਸਸੇਹੀਅ
ਨ੍ਯਪਦਾਰਥਆਨੰਦਵਾਲੇਭੀ
ਹੋਤੇਹੈਂ।ਜੈਸੇਸ੍ਵਰਣਕੇਲੇ
ਸਸੇਚਾਂਦੀਤਾਂਬਾਸੁਵਰਣਸੇ
ਭਾਨਹੋਤੇਹੈਂ।ਇਸੀਲੀਏਵਿ
ਖਯਾਨੰਦ ਭਜਨਾਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨੰਦ।ਐਸੇਲੋਕਮੇਆਨੰਦ
ਕੇਭੇਦਪ੍ਰਸਿਧਹੈਂ।ਇਤਰਆ
ਨੰਦਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਕੀਲੇਸਹੈਂ।
ਇਸਕਾਅਧਿਕਨਿਰਣਯ ਗ
ਸਨਿਰਣਯਕੋਬਿਚਾਰੋ।
ਗ੍ਯਾਰਵੇਂਧ੍ਯਾਯਵਿਖੇਗੁਰੁਮ
ਤਨਿਰਣੇਮੇਲਿਖਾਹੈ।ਤਹਾ
ਦੇਖੋ।ਪੁਨਾਆਨਰੀਬੋਸੇਸੁਨੋ
।ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਕਾਪੋ
ਤਾਆਨੰਦਭਗਤ, ਜਿਸਕੇ
ਜਨਮਕੇਉਤਸਾਹਸਮੇਗੁਰ
ਅਮਰਜੀਨੇਆਨੰਦਨਾਮਵ
ਲੀਬਾਣੀਬਨਾਈ।ਜੋਸਦ
ਉਤਸਾਹਕੇਸਮੇਪੜ੍ਹੀਜਾਤੀ
ਹੈ। ਆਨੰਦਦਾਯ. ਆਨੰਦ

ਆਨੰਦਨਾਮ-ਮਾਨੁਖਅਲੋਕ ਕੇਆਨੰਦਸੇਪ੍ਰਜਾਪਤੀਕੇਲੋਕ ਪ੍ਰਯੰਤਜੇਤੇਆਨੰਦਹੈਂਗਤਿਨਸ ਭਸੇਨਾਮਕਾਭਕਤੀਕਾਆਨੰਦ ਬਡਾਹੈ

ਆਧਿ॰ਸੰ· ਮਨਕਾਦੁਖ ਜੈਸੇਆ ਧਿਬਿਆਧਿਛੈਸਕੇਨਕੋਈਪ੍ਰ ਨਾ ਆਧਿਬਿਆਧਿਕੇਬੰਧਨਜੇ

ਆਂਧੀ॰ਦੇ· ਅੰਧੇਰੀ ਯ· | ਤਕ ਆਂਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲਬਰਖੇਪ੍ਰ ਨਾਦੇਖੋਭਾਈਗਿਆਨਕੀਆਈ

ਆਧੀ॰ਦੇ·ਪ੍ਰੂ· ਅਧੀ | ਆਂਧੀ ਯ· ਏਕਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆ

ਆਵਧ॰ਗੁ· ਆਯੁਧ ਯ· | ਧ ਆਵਧਹੀਣੇਜਬਸੂਰਾ,ਆ ਯੁਧੇਵਾਲਾ ਅਰਬਾਤਸਸੜਧਾ ਰੀਹੋਕਰ ਯ· ਨਿੰਦਕਆਵਧ ਹੋਇਉਪਤਿਸ੍ਰਤੇ

ਆਯੁਧੰ॰ਸੰ· ਸਸਤ੍ਰ

ਆਨੱਧੀ॰ਸੰ· ਮੁਰਜਾਦਿਕੋਂਕੀ ਅਵਾਜਕਾਨਾਮ ਆਨੱਧਹੈਜੈਸੇ ਕਾਂਸੀਤਾਲੇਕੇਸਬਦਕਾਨਾਮਘ

ਆਰਾਧ॰ਸੰ·ਚਿੰਤਨਕਰ | ਨਹੈ ਯ·ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਆਰਾਧ

ਆਸਾਬੰਧੀ॰ਵਾ· ਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾ ਪਤੀਕੀਆਸਾਮੇਬਾਂਧੀਹੂਈਯ· ਆਸਾਬੰਧੀਮੂਰਖਦੇਹ

ਆਪਾਮਧੇ॰ਵਾ· ਅਪਨੇਨਿਜ ਰੂਪਮੇ ਯ· ਆਪਾਮਧੇਆਪਪ੍ਰ ਕਾਸਿਆ

ਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧ॰ਗੁ· ਸਤੋਗੁ ਣੀਰਜੋਗੁਣੀਤਮੋਗੁਣੀਭੇਦਸੇ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀਵ

ਆਨ॰ਦੇ· ਦੂਜੀ ਯ· ਨਜਾਨੀਸੰ ਤਨਪ੍ਰਭਾਬਿਨਆਨ, ਹੋਰ ਯ· ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜਨਕਛੂ ਮੇ, ਲਿਆਉਚਿਤਮੇ ਯ·ਆ ਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਸੋਊ, ਇਜ ਤਆਣਪ੍ਰਸਿਧ, ਸੁਰੀਦ

ਆਸਨੀ॰ਗੁ· ਆਸਾ ਯ·ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨਆਸਜਨੀਮੇਰੇਮਨਾ

ਆਨਨ॰ਸੰ· ਮੁਖ

ਆਖ੍ਯਾਨ ॰ ਸੰ· ਪੁਰਾਤਨਕਥਾ। ਯ.
ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧ
ਨਾਨਾ ਆਖਿਆਨ ਸੰਧੀਹੈ

ਆਸੀਨੇ ॰ ਸੰ· ਬੈਠੇ। ਥਿਤਿ

ਆਸਨ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਥਿਤਿ ਯ. ਆਸ
ਨਜਾ। ਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠਾ। ੨ ਬੈਠ
ਨੇਯੋਗਕੰਬਲਆਦਿਕ ਆਸ
ਨ੧ ਬਸਨ ੨ ਸਿਹਜਾ ੩ ਦਾਰਾ
੪ ਭੋਜਨਪਾਤ੍ਰ ੫ ਕਮੰਡਲ ੬
ਏਤੇਪਦਾਰਥਅਪਨੇਲੀਏਪ
ਵਿਤ੍ਰਹੈ। ਆਨਕੇਲੀਏਨਹੀ।
ਯਾਤੇਆਸਨਾਦਿਦੂਸਰੇਕੇਲੇ
ਨੇਦੇਨੇਨਾਚਾਹੀਏ। ਯਹਧਰ
ਮਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕੀਰੀਤਿਹੈ। ੩ ਦੇਵ
ਤਾਕੀਪੂਜਾਕਾਅੰਗ ਜੋਖੋੜਸ
ਬਿਧਪੂਜਨਸਮੇਆਸਨਕਹਾਹੈ
। ਸੋਆਸਨਦੇਵਤਾਕੇਲੀਏ
ਪੁਸਪੋਕਾ ਚਰਮਕਾ ਕੁਸਾਕਾ
ਬਸਤ੍ਰਕਾ ਧਾਤੁਯੋਮੇਲੋਹੇਬਿ
ਨਾਔਰਧਾਤੁਯੋਂਕਾ। ਸਿਲਾਕਾ
ਨੀਲਕਾਦਿਰਤਨਕਾ ਅਸਥੀ
ਯੋਮੇਹਾਥੀਦਾਂਤਕਾ। ਕਰੋ। ਕਾਸ੍ਟੋ
ਮੇਚੰਦਨਕਾ। ਕਰੋ। ਕਾਸਨਕਾਅ
ਸਨਚੌਵੀਅੰਗੁਲਲੰਬਾ। ਸੋ
ਲਾਅੰਗੁਲਚੌੜਾ। ਚਾਰਅੰਗੁ
ਲਉਚਾਕਰੋ। ਬਸਤ੍ਰਕਾਦੋਹਾ
ਥਲੰਬਾ ਡੇਢਹਾਥਚੌੜਾਤੀਨਅੰ
ਗੁਲਉਚਾਕਰੋ। ਆਸਨਦੇਨੇ
ਸੇਪੁਰਖਸੁਭਾਗਸਤਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ। ੪ ਦੇਹਕੀਥਿਰਤਾਕੇ
ਸਾਧਨਕਰਚਰਣਾਦਿਕੋਕਾਨ
ਨਾਰੀਤੀਓਸੇਟਿਕਾਵਨਾਰੂਪ
। ਯੋਗਕਾਅੰਗ। ਬਿਸੇਖ੍ਯਾ। ਜੋਯੋ
ਗਕੇਅੰਗੋਮੇਕਹਾਹੈ ਆਸਨ
ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ। ਏਕਬਾ
ਹਰਦੂਸਰਾਸਰੀਰਮੇ ਤਿਨੋਮੇ
ਬਾਹਰ ਤਲੇਕੁਸਾਊਪਰਮ੍ਰਿਗ
ਚਰਮਤਾਸੇਊਪਰਬਸਤ੍ਰਬਿ
ਛਾਨਾਰੂਪਹੈ। ਦੇਹਮੇਹੋਨੇਵਾਲੇ
ਪਦਮਾਦਿਨਾਨਾਭਾਂਤਹੈ। ੫।।
ਜੈਸੇ। ਦੋਹਰਾ। ਵਾਮਊਰੂਦਖਨ
ਚਰਨਦਖਨਧਰੇਸੁਵਾਮਾ। ਪ੍ਰਿਸ਼

ਅੰਗੂਠੇਪਦਫਣੇਪਦਆਸਨਖ
ਹਨਾ॥੧॥ਖਬੇਸੰਕੋਚੇਚਰਣ
ਕਾਦਾਹਣੀਜੰਘਾਮੇਪ੍ਰਵੇਸ਼॥
ਦਾਹਣੇਕਾਵਾਮੀਜੰਘਾਮੇਪ੍ਰਵੇ
ਸਕਰਨਾ ਸ੍ਵਸ੍ਤਿਕਆਸਨਹੈ॥
੨॥ਦੋਨੋਚਰਣੋਕੀਤਲੀਆਂ
ਤਾਲੂਯੋਕੇਸਮੀਪਮੇਲਕੇ॥ਉ
ਨਕੇਊਪਰਮਿਲਾਕੇਹਾਥਰਖ
ਣੇ ਭੁਦ੍ਰਆਸਨਹੈ॥ਜਾਨੂਓ
ਪੈਰਾਹਾਪਸਾਰਕੇਸੋਨਾ ਪ੍ਰਯੰਕ
ਆਸਨਹੈ॥ਦੋਨੋਪਾਊਉਠਾਕ
ਰਗਰਦਨਕੇਊਪਰਰਖਾ॥ਹਾਥੋ
ਸੇਭੂਤਲ੍ਰੋਕੇਭਾਰਥਿਰਹੋਨਾ ਉ
ਤਾਨਪਾਦਆਸਨਹੈ॥ਦੋਨੋਕੂ
ਹਣੀਆਮਿਲਾਕੇਨਾਭੀਸਾਥ
ਲਗਾਕਰ॥ਹਾਥੋਪੈਸਮਗ੍ਰਸ
ਰੀਰਕਾਬੋਝਦੇ॥ਪਾਉਲੰਬੇਕ
ਰਨੇਮਯੂਰਆਸਨਹੈ॥ਐਸੇ
ਐਸੇਯੋਗਮਤਮੇਪ੍ਰਸਿਧਚੌਰਾ
ਸੀਆਸਨਹੈਂ॥ਕੋਈਆਸਨ
ਰੋਗਦੂਰਕਰਤੇਹੈਂ॥ਕੋਈਪ੍ਰਾਣ

ਵਾਯੁਕੋਥਿਰਕਰਤੇਹੈਂ॥ਕੋਈ
ਮਲਨਿਬ੍ਰਿਤੀਕਰਤੇਹੈਂ॥ਪਰੰ
ਤੁਇਨਕ੍ਰਿਯਾਓਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਕੋਨਹੀਪਾਤਾ॥ਜਿਧਾਈਓਮੇ
ਫਸਜਾਤੇਹੈਂ ਯ. ਯੋਗਸਿਧਆ
ਸਨਚੌਰਾਸੀਏਹਭੀਕਰਕਰਰ
ਹਿਆ॥੫ ਰਾਜਨੀਤਿਕੇਖਟ
ਗੁਣੋਮੇਆਪਣੇਬਾਨਪੈਰਾਜਾ
ਕੀਥਿਤਿਰਹਨੀਆਸਨਹੈ॥
ਦੋਹਰਾ॥ਅਪਨੀਪਰਕੀਸੈ
ਨਕੀਸਮਤਾਪਿਖਮਤਿਮਾਨ॥
ਮੰਤ੍ਰੀਅਪਨੇਸ੍ਵਾਮਿਕਆਸ
ਨਕਰੇਰਖਾਨ॥੧॥ ਸਮਤਾ. ਜੋ
ਰਗਿਨਭੀਮੇਬਰਾਬਰੀ॥੬॥
ਹਸਤੀਕਾਕੰਧਾ॥, ਪੀਠ, ਸਿੰਘ
ਸਨ. ਤਖਤ, ਗੁ. ਸਮੀਪ ਯ.
ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨਮਿ
ਲਸੀਗਿਗੋਬਿੰਦਧਿਆਇ-
ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਜੋਸੰਤਤਿਨਕੇਸ
ਮੀਪਮਿਲਕੇਉਨਕੇਸੰਗੀਗੋ
ਬਿੰਦਕਾਧਿਆਨਕਰੋ ਆਸੋਨਸੀ.

ਆਂਗਨ॰ ਦੇ· ਘਰਕੇਵੇਹੜ੍ਹੇਮੇ· ਸ
ਰਨਮੇ ਯ. ਪਾਰਜਾਤਘਰਆਂ
ਗਨਮੇਰੇ
ਆਪਨ॰ ਦੇ· ਆਪਹੀ ਅਪਨਾ
ਆਖਨ॰ ਦੇ· ਨੇਤ੍ਰੋਮੇ ਜੈਸੇਆਖ
ਨਭੀਤਰਤੇਲਕੋਡਾਰਕੇਲੋਗਨ
ਨੀਰਬਹਾਇਦਿਖਾਵੈ
ਆਵਨ॰ ਦੇ· ਆਵੈਂਗੇ ਯ· ਆਵ
ਨਅਠਤਰੇਜਾਨਸਤਾਨਵੇ - ਗੁ
ਰੂਜੀਭਵਿਖਤਬਾਣੀਕਹਤੇਹੈਂ
ਕੱਲਕੇਦਿਨਏਮਨਾਵਾਦੀਪਠਾ
ਣੋਕੇਮਾਰਨੇਹੇਤ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈਅਠ
ਤ੍ਰਸਾਲਮੇਬਾਬਰਕੇਮੁਗਲਲੇ
ਗਆਵੈਂਗੇ, ਆਵਨੇਕੋ ਯ· ਆ
ਵਨਆਏਜਗਤਮੋਬਿਨਬੂਝੇ
ਪਸੁਢੋਰ
ਆਨਪਾਵਨੀ॰ ਦੇ· ਕਾਹੂਵਿਘ
ਨਸੇਨਾਸਨਾਹੋਨੇਵਾਲੀ ਅਨ
ਪਾਯਨੀਸੰ·
ਆਤਮਚੀਨ॰ ਸਿ· ਅਪਨੇਆ
ਪਕੋਜਾਨਕੇ ਯ· ਆਤਮਚੀਨਪ
ਰਮਸੁਖਪਾਇਆ
ਆਤਮਦਾਨ॰ ਸੰ· ਅਪਨੇਸ੍ਵਰੂ
ਪਕਾਦਾਨ ਯ· ਗੁਰਜੇਵਡਦਾ
ਤਾਕੋਨਹੀਜਿਨਦਿਤਾਆਤਮ
ਆਪ॰ ਦੇ· ਆਤਮਾਕੋ ਯ· ਦਾਨ
ਪਰਿਹਰਪਾਪਪਛਾਨੇਆਪ,
ਜਲਆਪਬਾਇਤੇਜਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਆਕਾਸ, ਅਹੰਕਾਰ ਯ· ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਮਿਟਾਵਹੁਆਪ ਪੁਨ
ਗੁਰਕੇਬਚਨਮਿਟਿਆਮੇਰਾ
ਆਪ ਪੁਨਾ ਭੁਕਤਕਰੇਵਿਚਹੁ
ਆਪਖੋਇ, ਦੇਹਾਤਮਾ ਯ· ਅ
ਪਬਰਾਬਰਕੰਚਨਦੀਜੇ - ਦੇਹ
ਬਰਾਬਰਤੁਲਾਪੇਚੜ੍ਹਕੇਕੰਚਨ
ਆਪਾ॰ ਗੁ· ਅਪਨਾ ਯ· ਦੇਵੈ
ਆਪਾਪਰਕਾਕਛੂਨਸੂਝੈ, ਅ
ਪਨੇਮੋ ਯ. ਆਪਾਮਧੇਆਪਪ੍ਰ
ਕਾਸਿਆ
ਆਤਪ॰ ਸੰ· ਧੂਪ
ਆਲਾਪ॰ ਸੰ· ਉਚੀਸ੍ਵਰੋਮੇਬਿ
ਸਤਾਰਕਰ ਯ· ਗੁਣਗਾਵਤ

ਨਾਨਕਆਲਾਪ
ਆਪੇਆਪ॰ ਗੁ· ਸ੍ਵਤੇਸਿਧਯ·
ਆਪੇਆਪਸਗਲਮਹਆਪ
,ਖੁਦਬਖੁਦਭਾਵਪੂਰਾਧਨਵਾ
ਨੈਹੈ ਯ· ਏਕਮਹਲਤੂਆਪੇ
ਆਰੋਆਪ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਲੌ ਆਪੇ
ਕਮੈਆਪਹੈ
ਆਤਮਪ੍ਰਾਪ॰ ਗੁ· ਮਨੜਿਪਤ
ਆਫੂ॰ਫਾ· ਮਾਫਕੀਏ ਹੂਆ
ਗਏ· ਬਖਸੇਗਏ ਅਫੂ ਅ·
ਯ· ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਕਲਆ
ਫੂਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਰ
ਆਬ॰ਫਾ· ਜਲ ਯ· ਆਬਖਾ
ਕਜਿਨਬੀਧਰਹਾਈਧੰਨਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੇ, ਜਲਕਾਲੇਸ·ਸਲਾ
ਭਪ੍ਰਸਿਧ
ਆਂਬ॰ ਦੇ· ਅੰਬ ਅਰਥਾਤਧਾ
ਰਣੇਯੋਗਉਤਮਭੁਣ ਯ·ਆਂ
ਬਭੁਇਓਨੀਂਬ
ਆਇਬੋ॰ ਦੇ· ਆਵਨਾ ਯ· ਨਾ
ਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋ

ਆਲੰਬ॰ ਸੰ· ਆਸਰਾ
ਆਭਾ॰ ਦੇ· ਸੋਭਾ, ਕਾਂਤੀ, ਉਪ
ਮਾ, ਦੀਪਤੀ· ਪ੍ਰਕਾਸ
ਆਰੰਭ॰ ਸੰ· ਸੁਰੂ ਯ· ਆਦਿਤ
ਕਰੇਭਗਤਆਰੰਭ
ਆਮ॰ ਸੰ· ਕਚੀਵਸਤ ਜੈਸੇਅ
ਮਫਲਅਰਥਾਤਕਚਾਫਲ,
ਫਾ· ਗੌਣਬਾਤ
ਆਸ੍ਰਮ॰ ਸੰ· ਬਿਤਹੋਈਐ ਜਿ
ਨਮੇ ਐਸੇਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਮੇਕ
ਹੇ ਬ੍ਰਮਚਰਯਾਦਿਚਾਰਧਰਮ
ਬ੍ਰਮਵੇਦਕਾਨਾਮਹੈ ਵੇਦਾਦਿ
ਵਿਦਆਮੇ ਅਰਥ ਪਾਠਕੇ ਗਾਨ
ਹੇਤ ਬਿਚਰਨਾ ਬ੍ਰਮਚਰਯਧ
ਰਮਹੈ ਇਸਧਰਮਵਾਲੇਪੁਰਖ
ਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾਰੀਹੈ ਬ੍ਰਮਚਾ
ਰੀ ਨਖਕੇਸ ਦੂਰਨਹੀ ਕਰਤਾ
ਅਸ੍ਰਾਵਿਧਮੈਬਨਕਾ ਤਆਗ
ਰਖਤਾਹੂਆ ਵੇਦਾਦਿਵਿਦਆ
ਪੜ੍ਹਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਵਿਦਆਰਥੀ
ਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾਰੀਹੈ ਜਿਸਕੇ

ਫਰਸੀਵਾਲੇਤਾਲਬਇਲਮ
ਬੋਲਤੇਹੈਂ।ਯਹਆਸ੍ਰਮਪੂਰ
ਬ੍ਰਾਮਣੋਕੇਹੋਤਾਹੈ।ਕਿਉਂਕਿ
ਬ੍ਰਾਮਣਹੀ ਜਨੇਊਪਾਹਿਰ
ਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇ ਨਖਕੇ
ਸਾਦਿਧਾਰਕੇਪੜ੍ਹਤੇਹੈਂਛਤ੍ਰੀ
ਬੈਸਜ ਜਨੇਊ ਸਮੇਤੀ ਮੁੰਜਕਾ
ਤਾਗੜਾ ਮ੍ਰਿਗਚਰਮ ਪਾਂਓਮੇ
ਪਾਦੁਕਾ ਹਾਥਮੇਪਲਾਸਕਾ
ਦੰਡ ਝੋਲੀਲੇ ਮਾ ਬਾਪ ਭੈਣ
ਭਾਈ ਔਰ ਸੰਬੰਧੀਓਂਸੇ ਮੋਹ
ਰਭੂਪੈਯਾ ਪੈਸਾ ਮਿਠਾਈ ਭਿ
ਖ੍ਯਾਮਾਂਗਕੇ ਗੁਰੂਕੋਅਰਪਣ
ਕਰ ਤਹਾਂਹੀਬ੍ਰਮਚਰਯਕੇਵੇ
ਸਕੋਪੂਰਾਕਰਦੇਤੇਹੈਂ ਵੇਦਾਦਿ
ਵਿਦ੍ਯਾਬਿਨਾਆਨਵਿਦ੍ਯਾ
ਪੜ੍ਹਨੇਵਾਲੇਕਾਨਾਮਬ੍ਰਮਚਾ
ਰੀਨਹੀਂ।ਇਸਲੀਏਵਖਤ
ਕੀਪਾਠਸਾਲਾਓਮੇਪੜ੍ਹਨੇਵਾ
ਲੇਗੁਰਸੇਵਾਨਾਕਰੇਤਬਭੀਦੋ
ਖੀਨਹੀ।ਆਗੇਬ੍ਰਮਚਾਰੀਭਿ
ਖ੍ਯਾਮਾਂਗ ਗੁਰੂਕੋਦੇਤੇਆਪਖ
ਤੇ।ਅਬਗੁਰੂਓਂਕੋਨੌਕਰੀਸ
ਰਕਾਰੋਂਮਿਲਤੀਹੈ।ਵਿਦ੍ਯਾ
ਬੀਓਂਕੀਭੀਖਭੀ।ਜ਼ਿਮੀਨਕੇਮ
ਮਲੇਸਾਬਸੁਕਾਰਲੇਕਰਵਿਦ੍
ਰਥੀਓਂਕੋਵਜੀਫਾਦੇਤੀਹੈ ਉਸ
ਸੇਬ੍ਰਮਚਾਰੀਓਂਕਾਸੁਗਮਰੀ
ਤਿਸੇਨਿਰਬਾਹਹੋਤਾਹੈ।ਬ੍ਰਾਮ
ਣਬ੍ਰਮਚਾਰੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇ
ਹੈ।ਇਕਨੈਸਟਿਕ ਦੂਸਰੇਉਪ
ਕੁਰਬਾਣਾ।ਗੁਰੂਘਰਮੇਵਾਸ
ਕਰਤੇਸਮਗ੍ਰਅਵਸਥਾ।ਬੇਤੀ
ਤਕਰਨੇਵਾਲੇਨੈਸ੍ਰਿਕਹੈਂ ਬਾਰ
ਵਾ ਚੌਬੀਸ ਵਾ ਛਤੀਸ ਵਰਸ
ਗੁਰਸਮੀਪਵਸਵਿਦ੍ਯਾਪੜ੍ਹ
ਨੇਪੀਛੇ ਗੁਰੂਸੇਘਰਜਾਨੇਕੀ
ਆਗਯਾਲੇ ਨਖਾਵਿਊਤਾਗਰਿ
ਹਸੋਆਏ ਉਪਕੁਰਬਾਣਹੈਂ-
ਗ੍ਰਿਹਸੇਆਕਰਥਿਤਹੂਏਕਾ
ਨਾਮ।ਗ੍ਰਿਹਸਥਹੈ।ਸੋਭੀਦੋਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੇਹੈਂ।ਇਕਦਾਰਾਸਹਿਤ

ਦੂਜੇਬਿਨਾਦਾਰਾ ਜੋ ਬਿਵਾਹਨ
ਹੀਕਰਾਵੇ ਤੀਨੋ ਆਸ੍ਰਮੋਕੋਅੰ
ਨਾਦੇਦੇਨਾ।ਇਸਆਸ੍ਰਮਕਾਮੁ
ਖਧਰਮਹੈ।ਯਾਤੇਇਸੀਆਸ੍ਰ
ਮਸੇਔਰੋਂਕੀਪਾਲਨਾਹੋਤੀਹੈ-
ਮੁਕ੍ਤੀਕੇਲਾਭਹੇਤਗ੍ਰਿਹਸਥਕੇ
ਪੀਛੇਬਨਬਾਸਰੂਪਬਾਨਪ੍ਰਸਥ
ਕਰਨਾਲਿਖਾਹੈ।ਸੋਭੀਦੋਪ੍ਰਕਾ
ਰਕਾਹੈ ਏਕਦਾਰਾਸਹਿਤ ਦੂਜਾ
ਬਿਨਾਦਾਰਾ ਮਨੁਮੇਇਸਕੇਦੋਨੋ
ਪ੍ਰਕਾਰਲਿਖੇਹੈਂ।ਇਸਤ੍ਰੀਸਾਥ
ਜਾਨਾਚਾਹੇ ਤਬਬਨਮੇਸਾਥਲੇ
ਜਾਵੇ ਨਾਜਾਨਾਚਾਹੇਤਬਪੁਤ੍ਰੋਂਪੈ
ਸਮਰਪਣਕਰਜਾਵੇ।ਬਨਮੇ
ਜਾਕਰਵਰਖਾਸਮੇਜਲਧਾਰਾ
ਸਹਾਰੇ।ਗ੍ਰੀਖਮਮੇਅਗਨਤ
ਪੇ।ਸੀਤਸਮੇਜਲਮੇਖੜਾਹੋਵੇ
ਫਲਫੂਲਖਾਵੇਇਤਿਆਦਿ ਬਾਨ
ਪ੍ਰਸ੍ਥੇਕੇਧਰਮਹੈਂ।ਜੋਇਨਦਿਨੋ
ਮੇਬਹੁਤਵੇਸਧਾਰੀਜਨਗ੍ਰਾਮੋਕੇ
ਸਮੀਪਬੈਠਦਿਖਾਵਾਕਰਤੇਹੈਂ-

ਇਸਧਰਮਸੇਸਰੀਰਕੀਨਿਰਬ
ਲਤਾਭਏ।ਸੰਨਿਆਸਕਾਸਮਯ
ਹੈ ਦੰਡਕਮੰਡਲੁਗ੍ਰਹਣਕਰਤ੍ਯਾ
ਗੀਹੋਨਾਸੰਨਿਆਸਹੈ।ਸੋਦੋਪ੍ਰਕ
ਰਕਾਹੈ ਏਕਰਕ੍ਤਾਂਬਰ ਦੂਸਰਾਸੁ
ਕਲਾਂਬਰ।ਦੰਡਕਮੰਡਲਗ੍ਰਹ
ਣਕਰਾ।ਗੇਰੂਕੇਰਕ੍ਤਬਸਤ੍ਰਪਹ
ਰਨੇਰਕ੍ਤਾਂਬਰਹੈ ਸੁਕਲਪਹਰ
ਨੇਸੁਕਲਾਂਬਰਹੈ।ਸੰਨਿਆਸਕੁ
ਟੀਚਕਵਾਕੁਟੀਚਰ ੧ ਬਹੂਦ
ਕ ੨ ਹੰਸ ੩ ਪਰਮਹੰਸ ੪ ਭੇਦ
ਸੇਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ ਯਾੜਾਕੀ
ਸਮਰਥਬਨਾਰਹੇ ਕੁਟੀਬਨਾਕਰ
ਜੋਕੁਟੀਮੇਪ੍ਰਕਾਸੇ।ਤਿਸਕਾਨਾ
ਮਕੁਟੀਚਕਹੈ ਚਕਕਾਅਰਥ
ਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੈ ਵਾ ਯਾੜਾਕੇਅਸ
ਮਰਥਹੂਆਕੁਟੀਬਨਾਕਰ।ਜੋ
ਤਿਸਮੇਬਿਚਰੇਤਿਸਕਾਨਾਮਕੁ
ਟੀਚਰਹੈ ੧।ਜਾੜਾਕੇਸਮਰ
ਥਹੋ ਏਕਰਾਤਗ੍ਰਾਮਮੇ।ਤੀਨ
ਰਾਤਸਹਰਮੇ।ਸਾਤਰਾਤਤੀਰ

ਬਮੋਨਿਵਾਸਕਰਤਾ।ਬਹੁਤੇਥਾ
ਨੋਕੇਉਦਕਪੀਵੇਤਿਸਕਾਨਾਮ
ਬਹੂਦਕਹੈ ੨ ਚੌਥੀਭੂਮਕਾਮੇ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਸਦਾਪਰਮਾਤਮਾਕਾ
ਗਬ੍ਰਿਤੀਵਾਲਾਹੈਸਹੈ ੩ ਪੰਚ
ਮੀਸੇਲੇਸਾਤਵੀਤਾਈਭੂਮੀਓ
ਵਾਲਾਬ੍ਰਮਗਿਆਨੀਪਰਮਹੰ
ਸਹੈ ਸੰਨਿਆਸਤਿਆਗਕਾਨਾਮ
ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀਤਿਆਗੀਕਾਨਾਮ
ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਭਕ੍ਤੀਕਾਸਭ
ਆਸ੍ਰਮੋਂਕੋਅਧਿਕਾਰਹੈ ਯ.
ਚਾਰਬਰਣ ਚਾਰਆਸ੍ਰਮਹਹਿ
ਕੋਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤ੍ਰਜਪੈਨੀ
ਆਗਮ ॰ ਸੰ. ਆਗਮਨ ਭਾਵ
ਆਉਣਾ ਯ. ਮਨਚਾਉਭਇ
ਆਪ੍ਰਭਆਗਮਸੁਣਿਆ।
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੈਸੇ ਧਨਾਗਮ ਉਤ
ਪਤੀ ਜੈਸੇ ਸੰਸਾਰਆਗਮਾਪ
ਈਹੈ ਅਰਥਾਤਉਤਪਤੀਬਿਨਾ
ਸਵਾਲਾਹੈ।ਸਾਮਾਦਿਕਨੀਤੀ
ਕੇਉਪਾਯ ਜਿਨਕਰਪੁਰਖਰਾ
ਜਅਕੀਰਛਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ।।
ਵੇਦ ਯ. ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਿ
ਕਜਾਨੇਬਹੁਬਹੁਵਿਆਕਰਨਾ-
ਵੇਦਮੇਗਿਆਨਕੀਸਾਧਨਤਾਸੇਆ
ਗਮਸਬਦਕਹਿਆਹੈ।ਤਾਕੇਸਾ
ਧਨਸਾਸਤ੍ਰਭੀਹੈਯਾਤੇਤਿਨਕਾ
ਨਾਮਭੀਆਗਮਹੈ।ਜੈਸੇਮੋਹਨਾ
ਦਿ ਤੰਤ੍ਰਗੰਥ ਜਿਸਕਾਅਖਰਾ
ਨੁਸਾਰੀਯਹਅਰਥਹੈ ਆ.ਸਿ
ਵਜੀਕੇਮੁਖਸੇਆਕਰ ਗ. ਪ੍ਰਾ
ਪਤਜੋਹੂਆਪਾਰਬਤੀਕੇਕਾਨੋ
ਮੇ ਮ. ਮਤਵਾਸੁਦੇਵਕਾਤਿਸ
ਕਾਨਾਮਆਗਮਹੈ ਅਥਵਾ ਉ
ਤਪਤਿ ੧ ਪ੍ਰਲਯ ੨ ਦੇਵਨਕਾ
ਪੂਜਨ ੩ ਨਿਖਲਮੰਤ੍ਰੋਕਾਸਾਧ
ਨ ੪ ਪੁਨਹਚਰਣ ੫ ਖਟਕਰ
ਮੋਕੇਸਾਧਨ ੬ ਧਿਆਨਯੋਗ ੭
ਇਨਸਾਤਲਖਣੋਵਾਲੇਗੰਥੋਕ
ਨਾਮ ਆਗਮ ਤੰਤ੍ਰਵਾਲੇਲੋਗ
ਕਹੇਹੈਂ।ਪ੍ਰਮਾਣੋਸੇਸਿਧਹੋਵੇਂ ਲੋ
ਕਪਰਲੋਕਮੇਭਲਾਕਰੇਂ ਐਸੇ

ਯਥਾਰਥਵਕਤਾਪੁਰਖੋਂਕੇਰਚੇ
ਗ੍ਰੰਥੋਂਕਾਨਾਮਭੀਆਗਮਹੈ,ਸ਼ੈ
ਦੇਹਵਾਲੀਵਸਤੁਕੀਲਿਖਾਵ
ਟ, ਪ੍ਰਕਿਤਿਪ੍ਰਤਅਯਕੇਬੀਚ
ਹੋਨੇਵਾਲਾਵਿਕਰਣ ਜਿਸਕੇ
ਬ੍ਯਾਕਰਣਵਾਲੇਆਗਮਕਹ
ਤੇਹੈਂਵਹੁਭੀਆਗਮਹੈ

ਆਤਮਾ ॰ ਸੰ· ਦੇਹ ਯ· ਆਤਮ
ਜੋਨਿਰਮਾਇਲਕੀਜੇ, ਇੰਦ੍ਰ
ਯ, ਪ੍ਰਾਣ, ਮਨ ਯ· ਰਿਧਿਸਿਧ
ਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਜਿਨੀਆ
ਤਮਜੀਤਾ ਬੁਧਿ, ਸ੍ਵਰੂਪ, ਯਤ
ਨ, ਸੂਰਜ, ਅਗਨਿ, ਵਾਯੂ,
ਜੀਵ, ਬ੍ਰਮ, ਜਿਸਮੇਂਕੇਵਲ
ਮੈਂਕਥਨਹੋਵੇਸੋਮੁੱਖਆਤਮਾ।
ਜਿਸਮੇਂਕਬੀਮੈਂਕਬੀਮੇਰਾਕਥਨ
ਹੋਵੇਸੋਗੌਣਆਤਮਾ।ਜਿਸਮੇ
ਕੇਵਲਮੇਰਾਕਥਨਹੋਵੇਸੋਅਨਾ
ਤਮਾ।ਯਹਸਿਧਾਂਤਹੈ।ਬਿਨਾਬਿ
ਚਾਰੇਮੈਂਕਥਨਦੇਹਾਦਿਕਮੇਂਹੋਵੇ
ਹੈ ਇਸਲੀਏਅਨੇਕਵਾਦੀਓ
ਨੇਇਤਨੇਮਾਤ੍ਰਾਚੈਨਸੇਦੇਹਾਦਿ
ਕੋਂਕੋਆਤਮਤਾਅੰਗੀਕਾਰਕ
ਰੀਹੈ ਜੈਸੇਮੈਂਗੋਰਾਮੈਂਕਾਲਾਮੈਂ
ਬ੍ਰਾਮਣਮੈਂਛੜੀਆਦਿਕਦੇਹ
ਮੇਂਕਹਾਜਾਵੇਹੈ।ਯਾਤੇਦੇਹ
ਆਤਮਾਹੈ ਯਹਨਿਖਲਵਿਸ੍ਅ
ਹੀਨ ਜਨ ਔਚਾਰਵਾਕਮਤਕੇ
ਪੁਰਖਕਹੇਹੈਂ ਮੈਂਅੰਧਾਕਾਣਾਗੁੰ
ਗਾਬੋਲਾਐਸੇਇੰਦ੍ਰਯੋਂਮੇਂ।ਮੈਂ
ਕਥਨਦੇਖਨੇਸੇਅੰਧਕਾਣਪਨੇ
ਵਾਲੇਨੇਤ੍ਰ।ਗੁੰਗਪਨੇਵਾਲੀ
ਜੀਭ ਬੋਲੇਪਨਵਾਲੇਸ੍ਰੋਤ੍ਰਾਦਿ
ਕਇੰਦ੍ਰਯਹੀਆਤਮਾਹੈ।ਐ
ਸੇਇੰਦ੍ਰਯਵਾਦੀਕਹੇਹੈਂ - ਮੈਂਭੂ
ਖਾਪਿਆਸਾਐਸੇਪ੍ਰਾਣੋਂਮੇਂਕ
ਥਨਦੇਖਨੇਸੇ।ਔਪ੍ਰਾਣਰਹਤੇ
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਣਨਿਕਸੇਮਰਨਾ
ਸਿਧਹੋਨੇਸੇ।ਪ੍ਰਾਣਹੀਆਤਮ
ਹੈ ਐਸੇਪ੍ਰਾਣਵਾਦੀਮਾਨਤੇਹੈਂ·
ਮੈਂਸੰਕਲਪਵਾਨਹੂਐਸੇਸੰਕਲ
ਪਵਾਲੇ।ਮਨਮੇਂਮੈਂਕਹਨਾਦੇਖ

ਨੇਸੇਮਨਹੀਆਤਮਾਹੈ ਐਸੇਮ
ਨਵਾਦੀਸੁਨਾਵਤੇਹੈਂ।ਮੈਨਿਸਚੇ
ਵਾਲਾਹੂੰਐਸੇਨਿਸਚੇਸੁਭਾਵ
ਵਾਲੀਬੁਧੀਮੇਂ ਮੈਕਥਨਦੇਖ
ਨੇਸੇ ਨਦੀਜਲ ਦੀਪਸਿਖਾਵ
ਤ ਖਿਣਖਿਣਮੇਨਈਨਈਉ
ਪਜਕੇਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੀਬੁਧੀ
ਹੀਆਤਮਾਹੈਐਸੇ ਵਿਗਿਆਨਵਾ
ਦੀਕਹਤੇਹੈਂ ਖਿਣ ਭੰਗਰਕੇ
ਆਤਮਾਮਾਨੇ।ਜੋਪਿਛਲੇ
ਦਿਨਮੇਵੇਖੀਓਹੀਯਹਵਸਤੂ
ਹੈ।ਐਸਾਅਨੁਭਵਨਾਹੋਨੇਸੇ
ਦੇਹਮੇਥਿਰਰੂਪਹੈ ਪੁਨਾਦੇਹਾ
ਦਿਕੋਸੇਭਿੰਨਹੋ ਕਰਤਾਭੋਕ
ਤਾਹੈ ਐਦੇਹੋਕੇਤੁਲਅਪਰਿ
ਮਾਣਵਾਲਾਹੈ।ਐਸੇਜੈਨੀਕ
ਹਤੇਹੈਂ-ਬਢਨੇਘਟਨੇਵਾਲੀ
ਸਭੀਵਸਤੁਨਾਸਹੋਜਾਤੀਹੈ
ਯਾਤੇਦੇਹਤੁਲਅਪਰਿਮਾਣ
ਵਾਲਾਆਤਮਾਭੀਨਾਸੀਹੋਵੇ
ਗਾ ਨਾਸੀਭਏਆਤਮਾਆਬਿ
ਨਾਸੀਬਤਾਵਨੇਵਾਲੇਬਚਨ
ਝੂਠੇਹੋਵੇਂਗੇ ਯਾਤੇਆਤਮਾਦੇ
ਹਕੇਤੁਲਮਾਪਵਾਲਾਨਹੀ।ਨਿ
ਖਲਵਸਤੂਓਸੇਅਤੀਸੂਖਮ
ਅਣੂਪਰਿਮਾਣਵਾਲਾਹੈ।ਜਿ
ਸਕਾਕਬੀਨਾਸਨਹੀਹੋਵੇ ਐ
ਸੇਚਾਰੋਂਸੰਪ੍ਰਦਾਯੋਂਵਾਲੇਬੈਸਨੋ
ਕਹਤੇਹੈਂ।ਇਨਲੋਕੋਂਕੇਮਤਕ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗੁਰੁਬਚਨ ਸੂਖ
ਮਤੇਸੂਖਮਕਰਚੀਨੇਹੈ।ਸੁਖ
ਪਤੀਸਮੇਆਤਮਾਮੇਗ੍ਯਾਨਨਾ
ਪ੍ਰਤੀਤਹੋਨੇਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪਸੇਆਤ
ਮਾਜੜ੍ਹਹੈ।ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨੇਮੇ
ਪੁਰੀਤਤੀਨਾੜੀਸੇਬਾਹਰਮ
ਨਕਾਮੇਲਹੋਤਿਸਮੇਗ੍ਯਾਨਦੇ
ਖਨੇਸੇ।ਆਤਮਾਚੇਤਨਹੈ।ਸੋ
ਵਿਭੂਹੈ ਕਾਹੇਤੇ ਸਰੋਵਰਮੇਅ
ਸਨਾਨਕਰਤੇਕੋ।ਇਕਕਾਲਮੇ
ਹੀਸਰਬਅੰਗੋਮੇਸੀਤਲਪਨੇ
ਕਾਗ੍ਯਾਨਹੋਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਅਣੂਰੂ
ਪਨਹੀ-ਦੇਹਤੁਲਮਾਨੇਬਢ

ਨੇਘਟਨੇਵਾਲੇਕੇਨਾਸੀਪਨ
ਸਿਧਹੋਨੇਸੇ।ਦੇਹਸਮਮਧ੍ਯ
ਮਪਰਿਮਾਣਵਾਲਾਨਹੀ।ਘ
ਟਕੇਅੰਦਰਬਾਹਰਿਆਕਾਸ
ਵਤਬ੍ਯਾਪਕਹੈ।ਯਾਤੇਆਕਾ
ਸਤੁਲ੍ਯਵਿਭੁ ਪਰਿਮਾਣਵਾ
ਲਾਹੈ।ਐਸੇਨੈਯਾਯਬੈਸੇਖਕ
ਮਤੇਵਾਲੇਮਾਨੇਹੈਂ।- ਮੈਇ
ਛਾਕਰਤਾਹੂੰਮੈਜਾਨਤਾਹੂੰ।ਮੈ
ਨਹੀਜਾਨਤਾ ਐਸੇਇਛਾਗ੍ਯਾ
ਨਪੁਨਾਨਾਜਾਨਨਾਭਾਨਹੋਨੇ
ਸੇਪਟਬੀਜਨੇਵਤਾ।ਆਤਮਾ
ਆਧਾਜੜ੍ਹਆਧਾਚੇਤਨਮੀ
ਮਾਂਸਾਸਾਸਤ੍ਰਵਾਲੇਮਾਨਤੇਹੈਂ
।ਏਕਵਸਤੁਮੇਅਵਯਵੇਕੇ
ਭੇਦਬਿਨਾਜੜ੍ਹਪਨਾ ਚੇਤਨ
ਪਨਾਨਹੀਬਨੇ।ਯਾਤੇਆਤ
ਮਾਸਮਰਥ੍ਯਚੇਤਨਰੂਪਹੈ ਪ੍ਰ
ਨਕਬੀਨਾਸਨਹੋਨੇਸੇਸਤਰੂ
ਪਹੈ ਆਨੰਦਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕੇਕਾਰ
ਯਸਬਦਸਪਰਸਾਦਿਵਿਖ
ਯੋਂਸੇਉਪਜਤਾਹੈ।ਬੁਧੀਮੋਰ
ਹਤਾਹੈ ਯਾਤੇਪੁਰਖਕਾਸ੍ਵਰੂਪ
ਨਹੀ।ਪੁਨਾਪੁਰਖਅਸੰਗਹੈ
ਕੋਈਕਾਮਨਹੀਕਰਤਾ।ਜੋਕੁਛ
ਰਚਨਾਹੋਰਹੀਹੈਪੁਰਖਕੇਭੋਗ
ਹੇਤਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕਰਤੀਹੈ ਪੁਰਖਤਿ
ਸਕੇਭੋਗਤਾਹੈ।ਯਾਤੇਸਤਾਚਿਤ
ਸ੍ਵਰੂਪਹੈਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਨਹੀ
ਪੁਨਾਭੋਗਤਾਆੜ੍ਹੈਕਰਤਾਨ
ਹੀ।ਅਰਥਬਿਭੂਹੈਐਸੇਆਤ
ਮਾਕੋਸਾਂਖੀਪਾਤੰਜਲੀਮਾਨੇਹੈਂ-
ਪੂਰਬਕਹੇਅਤੇਕਾਨਿਚੇੜ੍ਯ
ਹਹੈ ਦੇਹਾਤਮਵਾਦੀਸੇਲੇਵਿ
ਗਾਨਵਾਦੀਪ੍ਰਯੰਤਸਭੀਆਤ
ਮਾਕਾਨਾਸਅੰਗੀਕਾਰਕਰਤੇਹੈਂ
।ਯਾਤੇਯੇਤੀਨਕਾਲੋਮੇਨਾਨਾ
ਸਹੋਨੇਵਾਲਾਸਤਨਹੀਮਾਨੇ
।ਜੈਨੀਭੀਬਹੁਨੇਘਟਨੇਵਾ
ਲਾਮਾਨਤੇਹੈਂ।ਯਾਤੇਵਹੁਮੁਖ
ਸੇਸਤ੍ਯਕਹਤੇਭੀਵਾਸਤਵ
ਸੇਸਾਵਯਵਕੋਬਿਨਾਸੀਸਿਧ

ਹੋਨੇਸੇ।ਬਿਨਾਸ਼ੀਹੀਮਾਨੇਹੈਂਬੈ
ਸ਼ੋਨੇਸਤਾਚਿਤਆਨੰਦਸਰੂਪ
ਮਾਨਤੇਭੀ ਤਿਸਕੋਅਣੁਕਹਨੇ
ਸ਼ੇਬ੍ਯਾਪਕਨਹੀਮਾਨੇ।ਨੈਯਾ
ਯਿਕਜਾਗ੍ਰਤਸ੍ਵਪਨੇਮੇਮਨਕੇ
ਮੇਲਸੇਤਾਮੇਸੁਖਕੀਔਰਗ੍ਯਾਨ
ਕੀਉਤਪਤੀਮਾਨਤੇਭੀਆਨੰ
ਦਪਨੇਵਾਲਾਚੇਤਨਪਨੇਵਾਲ
ਕਹਤੇਹੈਂ।ਆਨੰਦਸ੍ਵਰੂਪਔ
ਚੇਤਨਸ੍ਵਰੂਪਨਹੀਮਾਨੇ।ਯਾ
ਤੇਸੁਖੁਪਤੀਔਮੁਕਤੀਕਾਲੇ
ਮੇਸਦਾਆਨੰਦਰਹਤਾਔਜੜ੍ਹ
ਸ੍ਵਰੂਪਸਿਧਕਰਤੇਹੈਂ।ਮੀਮਾਂ
ਸਾਵਾਲੇਸੁਖਦੁਖਗ੍ਯਾਨਾਦਿ
ਛਾਦਿਧਰਮਜੜ੍ਹਬਿਨਾਨਹੀ
ਬਨੇ।ਯਾਤੇਆਤਮਾਜੜ੍ਹਹੈਪੁਨਾ
ਸੁਖਾਦਿਕੋਕਾਪ੍ਰਕਾਸਉਜਾਲੇ
ਬਿਨਾਨਹੀਬਨੇ।ਯਾਤੇਆਤ
ਮਾਉਜਾਲਾਰੂਪਹੈ ਐਸੇਕਹ
ਤੇਆਧਾਜੜ੍ਹਆਧਾਚੇਤਨ
ਮਾਨੇਹੈਂ।ਜੈਸੇਪਟਬੀਜਨਾਊ

ਪਰਜੇਅੰਧਕਾਰਸ੍ਵਰੂਪਹੈ।ਭੀ
ਤਰਜੇਉਜਾਲਾਸ੍ਵਰੂਪਹੈ।ਤੈਸੇ
ਆਤਮਾਭੀਜੜ੍ਹਚੇਤਨਉਭੈਰੂ
ਪਹੈ।ਨਿਖਲਕਰਮੋਂਕੋਕਰੇਹੈ
ਕੀਏਪੀਛੇਤਿਨਕੇਫਲੋਂਕੋਭੋਗੇ
ਹੈ।ਯਾਤੇਕਰਤਾਭੋਕਤਾਹੈ।
ਐਸੇਹੀਪੂਰਬਕਹੇਔਰਸਭੀ
ਵਾਦੀਕਰਤਾਭੋਕਤਾਮਾਨੇ
ਹੈਂ।ਸਾਂਖੀਐਸੇਕਹੇਹੈਂਆਤ
ਮਾਕਾਹੂਸੇਉਪਜਾਨਹੀ।ਯ
ਤੇਕਾਹੂਕਾਕਾਰਯਨਹੀ।ਅ
ਪਕਿਸੇਕੋਉਪਜਾਤਾਨਹੀ
ਯਾਤੇਕਾਹੂਕਾਕਾਰਣਨਹੀ।
ਅਰਥਾਤਕਾਰਯਕਾਰਣਭ
ਵਸੇਰਹਿਤਅਸੰਗਹੈ।ਜੀਪੁ
ਰਣਰਚਨਾਕੋਕਰਨੇਵਾਲੀ
ਤ੍ਰਿਗੁਣਰੂਪਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਹੈ।ਪੁ
ਰਖਕੇਭੋਗਹੇਤਦਯਾਲੂਪੁਰ
ਖਵਤਾ।ਬਿਨਾਅਪਨੇਸ੍ਵਾਰ
ਥਕੇਰਚਨਾਕਰਤੇਹੈ।ਯਾਤੇ
ਤਿਸਕੇਕਰੇਪਦਾਰਥੋਂਕਾ।ਆ

ਵਿਵੇਕ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਪੁਰਖ
ਭੋਕ੍ਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ਪੁ
ਨਾ ਚੇਤਨ ਔ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈ ਆ
ਨੰਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀ ਆਨੰਦ ਸ
ਬਦਾਦਿ ਵਿਖਯੋ ਕੇ ਅਕਾਰ
ਹੂਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਪਰਿਣਾਮ
ਹੈ ਬੁਧਿ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੈਸੇ ਇ
ਛਾ ਦ੍ਵੈਖਾਦਿਕ ਸਭ ਬੁਧੀ ਕੇ
ਧਰਮ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਆਨੰਦ ਭੀ ਤਿ
ਸੀ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਐਸੇ ਕਹਤੇ
ਸਾਂਖੀ ਪਾਤੰਜਲੀ ਆਤਮਾ ਕੋ
ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਨਹੀ ਮਾਨੈ –
ਬੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਸੰਪੂਰਣ ਲੋਕੋ ਕੀ ਨਿਖਲ
ਕਾਮੋ ਮੇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ ਸੁਖ ਕੇ ਲਾ
ਭ ਔ ਦੁਖ ਕੇ ਨਾਸ ਹੇਤ ਹੋਵੇ
ਹੈ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਕੇ ਲਾਭ ਔ
ਦੁਖ ਕੀ ਹਾਨੀ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਕਿ
ਸੇ ਕਾਮ ਕਾ ਆਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕ
ਰੇ ਯਾਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾ ਅ
ਨੰਦ ਰੂਪ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਬ ਮੁਕ

ਤੀ ਮੇ ਆਨੰਦ ਕਾ ਲਾਭ ਨਾ
ਹੋਨੇ ਸੇ ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇਤ ਸੁ
ਖਦਾਈ ਮੰਦ ਕਰਮ ਤਿਆ
ਗ ਕੇ ਪ੍ਰਤਖ੍ਯ ਸਰੀਰ ਕੋ ਦੁਖ
ਦਾਈ ਭਾਨ ਹੋਤੇ ਜਪ ਤਪਾ-
ਦਿ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਮੁਕ੍ਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਪਾਦਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕੇ
ਅਰਥ ਕਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇ
ਤ ਨੀਤਿ ਜੋਤਿਸ ਚਿਕਿਤਸਾ
ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਸਕੁਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਹੈਂ ਧਰਮ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਧ-
ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈਂ ਮੁਕ
ਤੀ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਉਤਰਕਾਂਡ
ਵੇਦ ਔ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਅ
ਪੁਰਾਣ ਇਤਿਹਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈਂ
ਜੇਕਰ ਇਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਦ੍ਵਾਰਾ
ਉਪਜੇ ਗਯਾਨ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲ
ਮੇ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਨਾ ਤ
ਬ ਇਨ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾ ਪਰਿ
ਸ੍ਰਮ ਕਰਨਾ ਪੁਰਖੋ ਕੋ ਬ੍ਯਰਥ

ਥ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾਤੇ ਬੰਧ ਕਾਲ ਮੇ ਸੁਖਰੂਪ ਸੇ ਨਾ ਭਾਨ ਹੋਤੇ ਆ ਤਮਾ ਕਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲ ਮੇ ਆ ਨੰਦ ਰੂਪ ਕਰ ਲਾਭ ਪਾਵਨੇ ਹੇ ਤ ਤਿਸ ਕੋ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਮਾਨ ਨਾ ਅਵਸ਼ਜ ਚਾਹੀਏ ਨਾ ਮਨੇ ਪੂਰਬ ਕਹੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਗੰਥੋਂ ਮੇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਆਤਮਾ ਤੀਨੋ ਕਾਲੋ ਮੇ ਹੋਨੇ ਸੇ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈ ਦੇਹ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਯਾਦਿ ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਸੇ ਚਿਤ ਰੂਪ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਇਮਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਖੇਤ੍ਰਾਦਿ ਕੋ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਹੋਨੇ ਸੇ ਔ ਸੋ ਏ ਉਠੇ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਮੈਂ ਸੁਖੀ ਸੋ- ਯਾ ਸੁਣਨੇ ਸੇ ਸੁਖੁਪਤੀ ਕਾਲ ਮੇ ਭੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਆ ਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਉਸਨ ਦਾਹਕ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਰੂਪ ਹੈ ਐ- ਸੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰ ਬ੍ਰਮ ਹੀ ਅਵਿ ਦ੍ਯਾ ਮੇ ਹੋਕਰ ਜੀਵ ਬਨਾ ਹੈ ਤਾਸੇ ਰਹਤ ਹੂਆ ਵਹੀ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਆ ਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਆਤਮ ਚੀਨਸ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ

ਆਲਮ ੦ ਅ. ਸਮਗ੍ਰ ਸੰਸਾਰ ਯ. ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ

ਆਦਮ ੦ ਅ. ਸਭ ਆਦਮੀਓਂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਯ. ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕੋ ਕਛ ਨਦਰ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਭਿਸਤ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ - ਜ ਬ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਜਬਰਾਈਲ ਕੋ ਆਗ੍ਯਾ ਦੇ ਚਾਰ ਰੰਗ ਕੀ ਖਾ ਕ ਮਗਵਾਇ ਮਕੇ ਕੇ ਸਮੀਪ ਤਿਸ ਕੀ ਖਾਕੀ ਦੇਹ ਰਚ ਉਸ ਮੇ ਰੂਹ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਆਦ ਮ ਕੋ ਬਨਾਯਾ ਅਰ ਉਸ ਕੀ ਪੱਸਲੀ ਸੇ ਹੱਵਾ ਬਨਾਈ ਰੂਹ

ਕੇ ਆਨੇ ਸੇ ਉਠਤੇ ਆਦਮ ਨੇ
ਛੀਕਾ ਅਰ ਆਕਾਸ ਬਾਨੀ
ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਕਹਾ ਅਲਹ
ਮਦਲਿਲਾ ਸਭ ਸੁਧ ਤਾਰੀ
ਫ ਹੈ ਅਲਾ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ
ਸਮੇ ਅਲਾ ਨੇ ਆਦਮ ਕੋ ਫ
ਰਮਾਯਾ ਬਰਹਮਕੁਲਾ ਰਹ
ਮਤ ਪਹੁਚੀ ਅਲਾ ਕੀ ਊਪ-
ਰ ਤੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਬੀਸ ਪੈ। ਆ
ਦਮ ਕੋ ਬਡਾ ਗਮਾਨ ਦੀਆ
ਅਰ ਆਗਯਾ ਦੇਕਰ ਨੂਰੀ
ਫਰਿਸਤਿਓ ਸੇ ਆਦਮ ਕੋ ਸਿ
ਜਦਾ ਕਰਾਇਆ ਔਰ ਸਭ
ਨੇ ਕੀਆ ਨਾਰੀ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਨ
ਕੀਆ ਉਲਟਾ ਆਦਮ ਸੇ
ਬੈਰ ਬਾਂਧਾ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਦਮ
ਕੋ ਬਹਿਸਤ ਮੇ ਰਹਨੇ ਕੀ
ਆਗਯਾ ਦਈ ਅਰ ਕਹਾ
ਔਰ ਸਭ ਈਹਾ ਕੇ ਫਲ ਖਾ
ਨੇ ਏਕ ਗੇਹੂੰ ਕੇ ਦਰਖਤ ਕਾ
ਨਹੀ ਖਾਨਾ ਏਕ ਦਿਨ ਸੈਤਾਨ

ਗਰੀਬ ਸੂਰਤ ਬਨਾ ਆਦ
ਮ ਕੇ ਪਾਸ ਪਹੁਚ ਰੋਨੇ ਲਗਾ
ਆਦਮ ਨੇ ਪੂਛਾ ਕਿਉ ਰੋਤਾ
ਹੈ ਸੈਤਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਬਹਿ-
ਸਤ ਸੇ ਨਿਕਾਲੇ ਜਾਓਗੇ ਇ
ਸ ਲੀਏ ਤਰਸ ਕਰ ਰੋਤਾ ਹੂੰ
ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਮਾਨੇ ਤਬ ਨਾ ਨਿ
ਕਾਸੇ ਜਾਓਗੇ ਆਦਮ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਕੋ ਹੋ ਕਿਆ ਮਾਨੇ ਸੈਤਾਨ ਨੇ
ਕਹਾ ਜਿਸ ਸੇ ਤੁਮ ਕੋ ਮਨਹ ਕੀ
ਆ ਵਹੁ ਗੇਹੂ ਕਾ ਫਲ ਖਾਓ
ਆਦਮ ਨੇ ਆਗਯਾ ਭੰਗ ਕ
ਰਨੀ ਬੁਰੀ ਸਮਝ ਕਰ ਨਾ ਮਾ
ਨਾ ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੱਵਾ
ਕੋ ਪ੍ਰੇਰ ਕਰ ਤਾਸੇ ਕਹਾਇਅ
ਦਮ ਕੋ ਖੁਲਾਯਾ ਖਾਤੇ ਹੀ ਸ੍ਵ
ਰਗ ਕਾ ਵੇਸ ਦੂਰ ਹੋ ਆਦਮ
ਸਰਨਦੀਪ ਮੇ ਜਮੀਨ ਪੈ ਗਿ
ਰਾ ਤਹਾ ਰਹਤੇ ਕੀ ਹੱਵਾ ਕੇ ਮੇ
ਲ ਸੇ ਆਦਮੀਓ ਕੀ ਪੈਦਾਯ-
ਸ ਹੂਈ ਆਦਮ ਹੂਏ ਕੋ ਪਾਂਚ

ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਹੂਆ ਹਿੰਦੂ ਮ
ਤ ਮੇ ਮਨੁ ਸਤਰੂਪਾ ਵ ਤ ਯਵ
ਨ ਮਤ ਮੇ ਆਦਮ ਹੱਵਾ ਸਭ
ਕੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈਂ ਤੁਕ ਕਾ ਯ
ਹ ਅਰਥ ਹੈ ਜਬ ਪੈਦਾ ਕਰ
ਬਰਹਮਕੁਲਾ ਕਹ ਕਰ ਆ
ਦਮ ਕੋ ਸਿਜਦਾ ਕਰਾਤੇ ਕੁਛ
ਨਦਰ ਦਿਖਾਈ ਅਪਨੀ ਕਿ
ਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਾਹਰ ਕਰੀ ਤਬ
ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਸੇ ਆਦਮ ਨੇ
ਭੀ ਸ੍ਵਰਗ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਪਾ ਇਆ

ਆਦਮੀ॰ ਅ॰ ਆਦ
ਮ ਕੀ ਉਲਾਦ ਯ॰ ਹਮ ਆ
ਦਮੀ ਹਾ ਇਕ ਦਮੀ - ਹਮ
ਆਦਮ ਕੀ ਉਲਾਦ ਕੇ ਲੋਕ
ਹੈਂ ਇਕ ਦਮ ਕੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਾ
ਲੇ ਦਮ ਆਯਾ ਜੀਤੇ ਰਹੇ ਨ
ਹੀ ਮੁਰਦੇ ਹਾਂ

·ਆਰਾਮ॰ ਸੰ॰ ਬਗੀਚਾ

·ਆਯਾਮ॰ ਸੰ॰ ਸੰਯਮ

ਆਨੰਦਮੈ॰ ਭੁ॰ ਆਨੰਦਰੂਪ
ਯ॰ ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਆਨੰਦਮੈ
ਆਨੰਦਮਯ ਸੰ॰

ਆਢਦਾਮ॰ ਦੇ॰ ਏਕਕੌਡੀਕਾ
ਯ॰ ਆਢਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋਹੇ
ਇਓ ਲਾਖੀਣਾ - ਏਕ ਕੌਡੀ
ਕਾ ਛੀਪਾ ਲਾਖੋ ਕਾ ਹੋ ਗਯਾ-
- ਦਾਮ ਦੋ ਕੌਡੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉ
ਸ ਕਾ ਆਧਾ ਏਕ ਕੌਡੀ ਹੈ ਦਾ
ਮ ਦੋ ਕੌਡੀ ਕਾ ਨਾਮ ਇਸ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਣੀਏ
ਧੇਲਾ ਸਾਢੇ ਬਾਰਾ ਦਾਮ ਪੈਸੇ
ਕੇ ਪਚੀ ਦਾਮ ਬੋਲਤੇ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਕੇ ਬਾਰਾ ਗੰਡੇ ਬਨ ਦੋ ਕੌਡੀ
ਹੀ ਬਨਤੀ ਹੈ

ਆਤਮਰਾਮ॰ ਸੰ॰ ਜੀਵ ਈ
ਸ ਰੂਪ ਹੈ ਈਸ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੈ
ਯ॰ ਆਤਮਰਾਮ ਰਾਮ ਹੈ ਅ
ਤਮ ਪੁਨਾ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸ
ਆਤਮਰਾਮਾ

ਆਰਾ॰ ਪੰ॰ ਉਰਲਾਪਾਸਾ ਯ॰
ਕੂਪ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਰਾ ਕੁ

ਛਆਰਾਪਾਰਨਸੁਝ, ਪਸੂਓਂ ਕੀਜੋਰ ਸੇ ਏਕ ਕਾਲ ਮੇ ਆਵਾ ਜ, ਤਖਾਣ ਕਾ ਆਰਾ

ਆਰ॰ ਦੇ· ਜੁਤੀ ਮੇ ਗਲੀ ਲਿਕਾ ਸਨੇ ਕਾ ਸੰਦ ਯ· ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪੇ

ਆਰੇ॰ ਦੇ· ਵਾਲੇ ਯ· ਅਵਗੁਣੀ ਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ, ਕਰਵਤ, ਪੰ· ਬਹੁਤ ਰੌਲੇ ਸੇ ਜੈਸੇ ਆਰੇ ਸੇ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ

·ਆਖੀਰ॰ ਅ· ਅੰਤਕੋ

ਆਖਰ॰ ਫ਼· ਅੰਤਕੋ ਯ· ਆ ਖਰ ਬਿਅਫਤਮ, ਪ੍ਰਲਯ, ਓੜਕ

ਆਗਰ॰ ਸੁ· ਮੁਖ ਕੇ ਅਗਭਾ ਗ ਸੇ ਯ· ਕਹਹਿ ਮੁਖ ਆਗ ਰ, ਆਕਰ ਯ· ਰਤਨਾਗਰ

ਆਮੋਰੇ॰ ਸੁ· ਅਮਰਮਾਨ ਯ· ਹੋਇ ਆਮੋਰੇ ਗ੍ਰਹ ਮਾਹਿ ਬੈ ਠੇ, ਅ· ਆਮਰ ਭਾਵ ਹੁਕਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਆਤਰ॰ ਦੇ· ਦੁਖੀ, ਆਰਤਸੰ·

ਆਦਰ॰ ਸੰ· ਮਾਨ· ਸਤਕਾਰ· ਆਓ ਬੈਠੋ ਕਹਨਾ ਯ· ਆਉ ਬੈਠ ਆਦਰ ਸੁਭ ਦੇਊ-

ਆਸਰ॰ ਸੁ· ਆਸਰੇ ਯ· ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਉਜਲ ਤਰ ਨਾ ਆਸਰਾ

ਆਚਾਰ॰ ਸੰ· ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਮੇ ਵਿਧਾਨ ਕਰੀ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਦਿਕ ਉਤਮ ਕ੍ਰਿਆ ਯ· ਕ੍ਰਿ- ਆਚਾਰੁ ਕਰੇ ਖਟ ਕਰਮਾ ਇ ਤ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ- ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸਾਧਨੋ ਕੋ ਲਿਕੀ ਮੇ ਕਹੋਂ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਜੋ ਬਾਹਰ ਸਾਧ ਨੋ ਕੋ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਕਹੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅ ਲਪ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਇਨ ਕ ਮੋ ਮੇ ਰੱਤੇ ਜੀਵੋ ਕੀ ਅੰਤਰ ਮੇ ਲ ਨ ਉਤਰੇ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲ ਨ- ਹੀ ਉਤਰਤੀ,

ਆਚਾਰੀ॰ ਸੰ· ਆਚਾਰਵਾਲਾ; ਦੇ· ਆਚਾਰੇ ਸੇ ਯ· ਆਚਾਰੀ

ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ
ਆਫਰ॰ ਭ੍ਰ॰ ਆਫਰਿਆ ਹੂ
ਆ ਅਰਥਾਤ ਫੂਲਿਆ ਹੂ
ਆ ਯ॰ ਪਵਨ ਆਫਾਰ ਤੋਰ
ਆਧਾਰ॰ ਸੰ॰ ਆਸ | ਚਾਮੋਰੇ
ਰਾ ਯ॰ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ
ਆਹਰ॰ ਪੰ॰ ਉਦਮ ਆਹਰੇ
ਯ॰ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹ
ਆਹਾਰ॰ ਸੰ॰ ਭੋਜਨ | ਰੋ
ਆਡੰਬਰ॰ ਸੰ॰ ਹਰਖ॰ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਤਾ, ਗਰਬ, ਭੇਰੀ ਆਦਿਕੋਂ
ਕੀ ਧੁਨੀ, ਆਰੰਭ ਯ॰ ਮੁਚ
ਆਡੰਬਰ, ਨੇੜ ਕੇ ਰੋਮ, ਬੱ
ਦਲ ਕੀ ਗਰਜ,
ਆਸਾਵਰੀ॰ ਦੇ॰ ਆਸਾ ਭੈਰੋ
ਪਰਜ ਇਨ ਤੀਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ
ਬਨੀ ਸੰਕੀਰਣ ਰਾਗਣੀ ਹੈ
ਅਨਕਾਰ॰ ਭ੍ਰ॰ ਭਗਤੀ ਬਿ
ਨਾ ਔਰ ਧੰਗ ਬ੍ਰਤਾਵਦਿ ਕਾਰ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ॰ ਸੰ॰ ਆਗਿਆ
ਨੁਸਾਰ ਕਾਂਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ॰

ਹੁਕਮ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਯ॰ ਅ
ਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ
ਆਇਤਵਾਰ॰ ਦੇ॰ ਸੂਰਜ ਕਾ
ਦਿਨ ਆਦਿਤਅਵਾਰ ਸੰ॰
ਆਗਲਭ੍ਰਾਰ॰ ਗ੍ਰ॰ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਰੂਪ ਬਹੁਤਾ ਬੋਝ ਯ॰ ਬਹੁ
ਤ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲਭਾਰ
ਆਲਾਹੁਜਰਾ॰ ਫ਼॰ ਬਡਾ ਕੋ
ਠਾ ਯ॰ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੁ ਆ
ਲਾ ਹੁਜਰਾ
ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ॰ ਦੇ॰ ਆਪ
ਣੇ ਪਸਾਰੇ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਯ॰
ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣ ਹਾਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ
ਆਵਨ ਅਠਤਰੇ॰ ਵਾ॰ ਪੰਦ੍ਰਾ
ਸੈ ਅਠੜ ਸਾਲ ਮੇ ਮੁਗਲਆ
ਆਲਾ॰ ਅ॰ ਬਡਾ ਯ॰ | ਵੇਂਗੇ
ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ
ਆਲੇ॰ ਗ੍ਰ॰ ਅਲਾਬੇਗ ਯ॰
ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ - ਨਾਮਦੇਵ
ਕੋ ਮੁਗਲ ਰੂਪ ਧਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਰ

ਮਿਲਾ ਨਾਮਦੇਵ ਨੇ ਨਾਮ ਪੂਛਾ
ਤੋ ਅਲਾਬੇਗ ਬਤਾਯਾ ਥਾ
ਆਲ॰ ਭ੍ਰ॰ ਘਰ ਯ॰ ਆਲ ਜੰ
ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ -ਗ੍ਰਿਹ
ਕੇ ਜੰਜਾਲ ਬੰਧਨੋ ਸੇ ਤਥਾ ਕਾ
ਮਾਦਿ ਆਨ ਬਿਕਾਰੋ ਸੇ ਪੁਨਾ
ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲ
ਜ ਸੰਸਾਰ॰ ਆਲ ਯ ਜੋ ਸੰਸਾ
ਰ ਹੈ ਤਿਸ ਮੇ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾ
ਖਾ ਮੇ ਆਲ ਤਮਾਮ ਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ ਈਹਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੀ ਅ
ਰਥ ਸੰਭਵੇ ਹੈ ਜੋ ਤਮਾਮ ਸੰਸਾ
ਰ ਤੇ

ਆਦਲੇ॰ ਪੰ॰ ਪਹਲੇ ਯ॰ ਆਦਿਲੇ ਭਗਤਿ ਜਿਤ
ਲਗ ਤਰੇ

ਆਗਲ॰ ਦੇ॰ ਬਹੁਤ

ਆਘੁਲੇ॰ ਭ੍ਰ॰ ਡਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ

ਆਕਲ॰ ਅ॰ ਬਡੀ ਬੁਧੀ ਵਾ
ਲੇ ਸਰਬਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ
ਯ॰ ਆਕਲ ਕੇ ਘਰ ਜਾਓਗੇ

ਆਨਲੇ॰ ਭ੍ਰ॰ ਅਗਨੀ ਯ॰ ਧੁ
ਪ ਮਲ ਆਨਲੇ

ਆਫਲ॰ ਭ੍ਰ॰ ਆਸਰੇ ਵਾਸ
ਤਵ ਜੇ ਆਫ਼ ਪਦ ਕਾ ਯੁਕਤ
ਭੀ ਅਰਥ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਓਤਪੋਤ
ਗਵਿਆ ਭੂਪਰੰਗ ਪਾਠ ਸੇ ਜਿ
ਸ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਯੁਕਤ ਅਰਥਾ
ਤ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਸਭੀ ਪਦਾਰਥ
ਹੈਂ ਵਹੁ ਹਰਿ ਯ॰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸ-
ਹੁ ਆਹ ਜਾਕੇ ਆਫਲ ਹਭ ਕੋ

ਆਵਲ॰ ਭ੍ਰ॰ ਅਵੱਲਾ ਵੱਲ
ਪੰਜਾਬ ਮੇ ਸਮਝ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਸਮਝ ਹੀਨ ਕਾ ਨਾਮ ਅਵੱਲਾ
ਤਥਾ ਬਿਲੱਲਾ ਹੈ ਅਵੱਲਾ ਸੇ
ਆਵਲ ਬਨਾ ਹੈ

ਆਵਾਇਲੇ॰ ਦੇ॰ ਦੇਵਫਨੇ ਯ॰
ਮਨ ਸਮਝ ਛੋਡ ਆਵਾਇਲੇ

ਆਲਪਤਾਲ॰ ਪੰ॰ ਬੇਅਰਥ ਬ
ਚਨ ਯ॰ ਆਲ ਪਤਾਲ ਮੁਹੋ
ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੇ ਮਦ ਮਤ
ਵਾਲੇ

ਆਲਜਾਲ॰ ਭ੍ਰ॰ ਘ
ਰ ਕੇ ਜਾਲ ਯ॰ ਆਲ ਜਾਲਮ

ਯਾ ਜੰਜਾਲ - ਆਲਯ ਘਰ ਜਾਲ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਆਵਲ ਬਾਵਲ ੦ ਪੰ· ਅਵੱਲੀ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਕਮਲੀ ਯ· ਹਉ ਭਈ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ - ਮੈ ਹੋਗ-ਯਾ ਹੂੰ ਦਿਵਾਨਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਉਲਟੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਹਨੇ ਵਾਲਾ
ਆਕਲ ਬਿਕਲ ੦ ਵਾ· ਬਡੀ ਬ੍ਰੁਧੀ ਸੇ ਹੀਨ ਯ· ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਬਿਨ ਦੇਖੇ
ਆਖਮਸੋਲਾ ੦ ਵਾ· ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਸਲਾ ਯ· ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਆਖ ਮਸੋਲਾ
ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ੦ ਭੁ· ਸੈਨ ਕਾਲ ਮੇ ਪੜਨੇ ਯੋਗ ਬਾਣੀ
ਆਵ ੦ ਦੇ· ਅਵਸਥਾ ਯ· ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨ ਛੀਜੇ ਜੈਸੇ ਲੈ ਸਿਖ ਆਵਰੇ ਆਵ ਚਲੀ
ਆਵੇ ੦ ਦੇ· ਆਓ· ਸਮੀਪ ਪਹੁਚੇ
ਆਵੇ ੦ ਦੇ· ਸਮੀਪ ਪਹੁਚੇ
ਆਹਵ ੦ ਸੰ· ਯੁਧ
ਆਤਮਦੇਵ ੦ ਭੁ· ਅੰਤਾਕਰਣ ਈਸ੍ਵਰ ਮੇ ਯ· ਸੁਣ ਸੁਣ ਆਤਮਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ - ਆਤਮਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈ ਆਤਮ ਇਸ ਤੁਕ ਮੇ ਦੇਵ ਈਸ੍ਵਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਨਾਨਾ ਰੀਤੋਂ ਸੇ ਮਹਾਤਮ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਹਮਾਰ ਅੰਤਾਕਰਣ ਭੀਗ ਗਯਾ ਹੈ
ਆਤਮ ਦ੍ਰਵੈ ੦ ਭੁ· ਅੰਤਹਕਰਣ ਦ੍ਰਵੈ
ਆੜਿ ੦ ਸੰ· ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਖੀ ਯ· ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ
ਆਖਾੜੇ ੦ ਦੇ· ਸਮਾਜ ਯ· ਮਹਬਿਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ - ਮੈਨੇ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਵਾਨੋ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਜ ਕੀਏ
ਆਸਾੜ੍ਹ ੦ ਦੇ· ਹਾੜ ਮਹੀਨਾ ਯ· ਆਸਾੜੁ ਤਪੰਤਾ ਤਿਸ ਲਗੈ

ਆਸੜੀ॰ ਪੰ·ਮੁ· ਆਸਾ ਯ·ਆ
ਸੜੀ ਲਿਬਾਹ ਪੁਨਾ ਜਿਨਾ ਕੀ
ਮੈ ਆਸੜੀ-ਜਿਨ ਕੀ ਮੈ ਆ
ਸਾ ਕਰਤੀ ਥੀ

ਆਹਾੜਾ॰ ਗੁ· ਬਿਸੇਖ ਕਰ
ਤੋਲ ਯ· ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਛਆ

ਆਤਸੜੀ॰ ਪੰ· ਮੁ·ਆ ਹਾੜਾ
ਤਸਮੇ ਯ· ਆਤਸੜੀ ਮੰਝ
ਨੈਣੂ-ਜੈਸੇ ਆਗ ਮੈ ਪਾਇ
ਆ ਮਖਣ ਨਾਸ ਹੋਵੈ ਹੈ ਐ
ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਆਗੇ ਸਭ ਕੀ

ਆਪਨੜੇ॰ ਪੰ· ਆਪ ਦਸਾਹੈ
ਨੇ ਯ·ਆਪਨੜੇ ਘਰ ਹਰਿ
ਰੰਗੋ ਕੀ ਨਮਾਣੇ ਪੁਨਾ ਆਪ
ਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮੇ

ਆਗਲੜਾ॰ ਪੰ· ਬਹੁਤਾ· ਅਰ
ਥਾਤ ਅਨੇਕ ਜਨਮੋਂ ਕਾ ਯ·ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹ ਮਨ ਆਗਲੜਾ
ਪ੍ਰਾਣੀ, ਸਨਮੁਖ ਯ· ਤਿਨ
ਆਗਲੜੇ ਮੇ ਰਹਣ ਨ ਜਾ
ਇ ॥

ਐ

ਐਸੇ॰ ਦੇ· ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ·ਨਾ
ਮ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ
ਪੁਨਾ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚਤ
ਣੀ ਪੁਨ ਐਸੋ ਅਚਰਜ
ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ਪੁਨ ਐ
ਸਾ ਨਾਮ ਰਤਨ ਨਿਰਮੋਲਕ
ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ

ਐਜੀ॰ ਦੇ· ਕੋਮਲਤਾਈ ਸੇ ਬੋ
ਲਨੇ ਮੇ ਯ· ਐਜੀ ਤੂ ਆਪੇ
ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਣਦਾ ਅਯਿ ਸੰ·

ਐਠ॰ ਦੇ· ਆਕੜ· ਖੈਂਚ·ਅ
ਭਿਮਾਨ ਯ· ਐਸੇ ਗਾੜ ਮੈ ਐ
ਠ ਹਠੀਲੇ

ਐਡੋਂ॰ ਦੇ· ਆਕੜ ਸੇਂ· ਅਭਿਮ
ਨਸੇਂ ਯ· ਐਡੋਂ ਟੇਢੋ ਜਾਤ-ਅ
ਕੜ ਸੇ ਟੇਢਾ ਚਲਤਾ ਹੈ-

ਐਰਾਵਤ॰ ਸੰ· ਇਰਾ·ਜਲ ਤਿ
ਸ ਵਾਲਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਇਰਾਵਾਨ
ਤਿਸ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੇ ਜਨਮਾ ਹਸਤੀ

ਐਰਾਵਤ ਜੋ ਚੌਦਾ ਰਤਨੋਂ ਮੇ ਗਿਨਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਮੇਂ ਇੰਦ੍ਰ ਇਸ ਪੈ ਚੜ੍ਹਤਾ ਹੈ
ਐਥੈ ॰ ਪੰ· ਈਹਾ, ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਂ ਯ· ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਰਖੇ ਪਤ ਪੁਨਾ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਰੇ ਸਾਚੇ
ਐਨ ॰ ਦੇ· ਘਰ, ਅਯਨ ਸੰ·
ਐਡਾਨੇ ॰ ਦੇ· ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੂਆ ਹੈ ਯ· ਦੇਖ ਕਹਾ ਐਡਾਨੇ
ਐਬ ॰ ਫ· ਅਉਗਣ· ਅਸੁਰੀ ਸੰਪਦਾ ਯ· ਐਬ ਤਨਹਿ
ਐਵੇ ॰ ਪੰ· ਬਿਅਰਥ | ਕੜ੍ਹੇ

ਔ

ਔ ॰ ਸੰ· ਅਨੰਤ ਅਰਥਾਤ ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੀ ਅਵਧੀ ਸੇ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਇਤਿ ਏਕਾਖਰ ਕੋਸੇ, ਯਹ ਅਬਯਯ ਹੈ ਇਨ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਅਦ੍ਵਾਨ· ਬੁਲਾਨਾ, ਸੰਬੋਧਨ· ਬੁਲਾਕਰ ਸਾਮਨੇ ਕਰਨਾ, ਬਿਰੋਧ, ਨਿਰਣਯ· ਨਿਰਧਰਣ, ਸੂਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਓਂਕਾਰ· ਜੈਸੇ ਕਹਾ ਹੈ ਕਾਲਕਾ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਚਤੁਰਦਸ ਸ੍ਵਰ ਸ੍ਵਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਔ ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਵਹੀ ਪੁਨਾ ਅਨੁਸ੍ਵਾਰ ਔਰ ਨਾਦ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਸੂਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਸੇਤੁ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਰਨੇ ਹੇਤ, ਔਕਾਰ ਅਖਰ ਯਹ ਅਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਮੇਂ ਹੈਂ

ਅੰ

ਅੰਗਰਉ ॰ ਗੁ· ਅੰਗਦ ਯ· ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ
ਅੰਧਿਆ ॰ ਗੁ· ਹੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੀਨ
ਅੰਜੀਐ ॰ ਗੁ· ਪਾਈਐ ਯ· ਅੰਜਨ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੇ
ਅੰਜਲੀਆ ॰ ਗੁ· ਦੋ ਹਾਥ ਜੋੜ੍ਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਾ ਸਬਦ ਯ· ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਧੁਰੋ ਹੀ ਹੂਆ,

ਕੁੱਥੇ ਕਰ ਜੋੜੇ ਦੋ ਹਾਥ ਯ. ਕਰ
ਸਾਧੂ ਅੰਜਲੀ ਪੂਨਵਤਾ ਹੇ
ਅੰਬਪਾਇਆ. ਪੰ. ਮਾ. ਮੁਖ
ਬਕ ਪਾਇਆ ਯ. ਜਿਸ ਅੰਦ
ਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹ ਅੰਬ ਪਾਇਆ-
ਬਕਤ ਹੋਜਾਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਪੰਜਾਬ
ਮੇ ਅੰਬ ਪੈਨਾ, ਅੰਬ ਜਾਨਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਹੈ ਉਸ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਿੰਦਾ ਕ
ਰਤੇ ਕਾ ਮੁਖ ਬਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਅੰਧ ਕਮਾਇ. ਕ੍ਰਿ. ਜਿਨ ਕ ਹੈ
ਰਮੋਂ ਸੇ ਕਬੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਉਪ
ਜੇ ਐਸੇ ਕਾਮ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਅੰਸ. ਸੰ. ਹਿੱਸਾ. ਅਵਯਵ
ਅੰਕੁਸ. ਸੰ. ਕੁੰਡਾ ਹਾਥੀ ਚਲਾ
ਅੰਦੇਸਾ. ਫਾ. ਚਿੰਤਾ ਯ. ਨੇਕਾ
ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ
ਅੰਬੜੀਆਸ. ਪੰ. ਪਹੁਚਪ
ਈ ਹਾਂ ਯ. ਪੰਧ ਜੁਲਾਈ ਨਹ
ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਬੜੀਆਸ
ਅੰਦੋਹ. ਫਾ. ਨਾਖੁਸੀ ਯ. ਦੂ
ਖ ਅੰਦੋਹ ਨਹੀਂ ਤਿਹ ਠਾਉ
ਅੰਧੋਹੇ. ਦੇ. ਅੰਧਿਓ ਯ. ਲਾ
ਲਚ ਛੋਡੋ ਅੰਧੋਹੇ
ਅੰਧਕਹ. ਕ੍ਰਿ. ਅੰਧੇਰੇ ਮੇ
ਯ. ਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਧਕਹ
ਅੰਕ. ਸੰ. ਗੋਦ ਮੇਂ ਯ. ਹਰਿ
ਅੰਕ ਸਮਾਇ ਪੂਨਾ ਪ੍ਰਿਅ
ਅੰਕ ਅੰਕ ਸਮਾਈ-ਪਤਿ
ਕੀ ਗੋਦ ਮੇਂ ਅੰਕ ਪਿਆਰੀ
ਬਨ ਸਮਾਈ ਤਬ ਇਛਾ ਪੂ
ਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਯ.
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕ ਸਮ
ਵੇ, ਏਕ ਦੋ ਆਦਿ ਸੰਖਿਆ ਬੋ
ਧਕ ਅੰਗ, ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗ ਸੰ.
ਅੰਭੇਕਾ. ਦੇ. ਜਲ ਕਾ ਯ.
ਅੰਭੇ ਕਾ ਕਰ ਤੰਡਾ ਧਰਿਆ
ਅੰਬਰੀਕ. ਦੇ. ਸੂਰਯ ਬੰਸੀ
ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਨੇ ਦੁਰਬਾਸਾ ਰਿਖੀ ਕਾ
ਮਾਨ ਭੰਗ ਕੀਆ ਅੰਬਰੀ
ਖ ਸੰ. —

ਅੰਡਟੂਕ॰ ਗੁ॰ ਬ੍ਰਮਾਂਡ ਕਾ ਟੂਕੜਾ ਨਰਕ ਥਾਨ ਪਾਪੀ ਜਨੋ ਕੇ ਪਕਨੇ ਹੇਤ ਚੂਲਾ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਉਤਮ ਬਿਭੂਤੀ ਕਾ ਬਰਨਨ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਬ੍ਰਮਾਂਡ ਕਾ ਟੁਕੜਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਿਸ ਕਾ ਚੂਲਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚੂਲੇ ਪੈ ਪੱਕਾ ਸਰਬਤ੍ਰ ਖਾਵੈ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਂ ਕੀਏ ਕਰਮ ਸਰਬ ਨਰਕ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ ਥਾਨੇਂ ਮੇਂ ਭੋਗੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਅੰਡਟੂਕ ਜਾ ਚੈ ਭਸਮਤੀ

ਅੰਗ॰ ਸੰ॰ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਸਕਾਦਿਕ ਅਵਯਵੋ ਮੇ ਯ॰ ਸਰਬਰ ਖਾ ਗੁਰ ਦਿਆਲਹ, ਸਰੀਰ, ਉਪਾਯ, ਨਾਮੁਖ੍ਯ ਭਾਵ ਗੌਣਵਸਤੁ, ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਮੇ, ਗੁ॰ ਅੰਤਹਕਰਣ ਯ॰ ਅਜ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁੜ ਜਾਇ - ਕਾਹੂ ਨਿਮਿਤ ਸੇ ਆਜ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਾਥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕੀ ਥਿਰਤਾ ਵਾਲੀ ਨਹੀ ਹੂਈ ਇਸ ਲੀਏ ਪੁਨ ਪੁਨਾ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਹਕਰਣ ਬਆਕੁਲ ਹੋਵੈ ਹੈ, ਪੱਖ ਯ॰ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ

ਅੰਗੀ॰ ਗੁ॰ ਪੱਖ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ॰ ਰਾਖੇ ਅੰਗੀ ਅੰਙ - ਹੇ ਪੱਖ ਮੇਂ ਰਖਣੇ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੋ ਅਪਨੇ ਪੱਖ ਮੇਂ

ਅੰਙ॰ ਗੁ॰ ਪੱਖ ਮੇਂ ਯ॰ ਫਿਰ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙ - ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਪੱਖ ਮੇਂ ਬਿਚਰਤਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀ ਪਾਤਾ, ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਯ॰ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਅੰਗੀ ਅੰਙ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਪੱਖ ਮੇਂ ਰਖੇ

ਅੰਙੈ॰ ਗੁ॰ ਅੰਅ: ਇਨ ਬਿੰਦੀ ਬਿਸਰਗ ਵਾਲੇ ਅਖਰੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯ॰ ਆਖੇ ਅੰਙੈ ਸਭ ਜਗ ਆਇਆ

ਅੰਚ॰ ਸੰ॰ ਖੜੇ ਹੋਣੇ ਜੈਸੇ ਰੋਮਾਂਚ

ਅੰਬੁਜ॰ ਸੰ॰ ਕਮਲ

ਅੰਡਜ॰ ਸੰ॰ ਅੰਡੇ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਵਾਲੇ ਪੰਖੀ ਕੀੜੇ ਆਦਿ ਜੀ
ਅੰਦਾਜ਼ਾ॰ ਫਾ॰ ਮਾਪ ਸੇ ਵ ਯ॰ ਭਿਸਤ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕ ਆਇ ਅੰਦਾਜਾ- ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਉਸੀ ਮਾਪ ਸੇ ਉਨਕੇ ਬਚਨ ਕਮਾਵਨੇ ਯਹ ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ ਸੁਖ ਭੋਗਨੇ ਹੇਤ
ਅੰਙ॰ ਪੰ॰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਅੰਤਰਖੂਹਟਾ॰ ਵਾ॰ ਦੇਹ ਭੀਤ ਰ ਕੂਪ ਅੰਤਹਕਰਣ ਯ॰ ਅੰ ਤਰ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢ ਪੀਏ ਪਨਿਹਾਰੀ - ਦੇਹ ਭੀਤਰ ਅੰਤਹਕਰਣ ਕੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇ ਪੂਰਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਗੁਰੋ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਕਾਢ ਅੰਤਹਕਰਣ ਸੇ ਜੁਦਾ ਜਾਨ ਪੀਤੇ ਹੈਂ ਉਤਮ ਭਗਤ
ਅੰਧੀਕੋਠੀ॰ ਗੁ॰ ਗਿਆਨਹੀਨ ਕੋਠੇ ਮੇ ਭਾਵ ਮੰਨੇ ਮੇ ਯ॰ ਅੰ ਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀ
ਅੰਡ॰ ਸੰ॰ ਪੰਖੀ ਆਦਿਕੋ ਕਾ ਆਂਡਾ, ਬੈਜਾ, ਬ੍ਰਿਖਣਕੀ॰ ਪਤਾਲੂ ਕੀ ਗੋਲੀ, ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਯ॰ ਅੰਡ ਫੂਕ ਜਾਹੈ
ਅੰਭਕੁੰਡ॰ ਸੰ॰ ਜਲ ਕੇ ਕੁੰਡ ਮੇ ਯ॰ ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧ ਗਲ ਜਾਹਾ- ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਕੇ ਕੁੰਡ ਮੇ ਕਰ॰ ਹਾਥ ਸੇ ਰਖਾ ਸਿੰਧ॰ ਸੇ ਧਾ ਲਵਣ ਪੜਤਾ ਹੀ ਗਲ ਜਾਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਦਸ ਹੈ ਇਸ ਪਾਠ ਕੇ ਥਾਨ ਮੇ ਲੇ ਖਕੋ ਕੀ ਭੂਲ ਸੇ ਸੁਧੰਗ ਕੇ ਥਾਨ ਮੇ ਸੁਗੰਧ ਵਤ ਅੰਭਕੁੰ ਭ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਪਾਠ ਹੈ ਅੰਭ ਕੁੰਭ ਨਹੀ
ਅੰਙਣ॰ ਸੰ॰ ਹਵੇਲੀ ਕੇ ਚੌਕ ਮੇਂ ਅਰਥਾਤ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ, ਅੰ

ਗਣ ਸੀ·

ਅੰਮਾਵਣ॰ ਪੰ· ਸਮਾਤੇ ਨਹੀ ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਹੈਂ ਯ· ਅੰਮਾਵਣ ਤੋਸੜੇ

ਅੰਨਪਾਣੀ॰ ਗੁ· ਅੰਨ ਜਲ ਯ· ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ, ਗ੍ਯਾਨ ਔ ਭਕਤੀ ਰੂਪ ਯ· ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਮੁਚਉ ਪਾਇ -ਨਿਰੰਕੁਸ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਔ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਾਂਤੀ ਹੇਤ ਰਿਦੇ ਭੂਮੀ ਮੇ ਗ੍ਯਾਨ ਭਕ੍ਤੀ ਬਹੁਤ ਉਪਾਏ

ਅੰਤੁ॰ ਸੰ· ਨਾਸ, ਓੜਕ, ਮਰਨ ਸਮੇ ਯ· ਅੰਤ ਕਾਲ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੇ, ਸਦਾ ਸਦਾ ਯ· ਆਦਿ ਅੰਤ ਲਿਵ ਲਾਗ ਧੁਨਾ

ਅੰਤਾ॰ ਦੇ· ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੀ ਅਵਧੀ ਸੇ ਯ· ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬਿਅੰਤਾ - ਓੜਕ ਨਹੀਂ ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੀ ਅਵਧੀ ਸੇ, ਅੰਤ ਕਾ ਯ· ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰ ਆਇ ਬਨਿਓ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ॰ ਦੇ· ਘੀਉ, ਜਲ, ਸੁਧਾ, ਬਿਨਾ ਮਾਗੇ ਮਿਲੀ ਵਸਤੁ, ਮੁਕ੍ਤੀ, ਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਅਮਰ ਸੁ ਹੋਇ

ਅੰਬ੍ਰਿਤ॰ ਦੇ· ਅਮ੍ਰਿਤ

ਅੰਗਦ॰ ਸੰ· ਅੰਗ ਸਬਦ ਕੇ ਉਤਰ ਦਦੇ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਔ ਦੇਨਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯਾਤੇ ਉਪਦੇਸ ਜਨਅ ਗ੍ਯਾਨ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮੋਖ ਸਮੇ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰਯਾਦਿ ਸਮੁਦਾਯ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਗੁਰੂ ਵਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਵਾਰਾ ਸੇਵਕੋ ਕੋ ਗ੍ਯਾਨ ਭਕਤੀ ਕੇ ਸਾਧਨ ਰੂਪ ਅੰਗੋ ਕੋ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਤਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇ ਅਪਨੇ ਅੰਗੋ ਕੋ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਯ· ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗ ਹੁਇ, ਬਾਲੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ, ਬਾਹੂ ਕਾ ਭੂਖਣ

ਅੰਬੁਦ॰ ਸੰ· ਮੇਘ

ਅੰਧ॰ ਸੰ· ਨੇਤ੍ਰ ਹੀਨ, ਗ੍ਯਾਨ

ਹੀਨ ਯ· ਨਾਨਕ ਏਹ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰ
ਧਜੇ, ਖਸਮੋ ਭੂਲੇ ਯ· ਅੰ
ਧੇ ਜੇਈ ਨਾਨਕਾ ਖਸਮੋ ਘੁ
ਥੇ ਜਾਨ, ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਜ
ਨਿਆ ਗ੍ਯਾਨ ਹੀਨ ਯ· ਸੁਣਮ
ਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਭੂਕ੍ਹਿਆਰ,
ਅਤ੍ਯੰਤ ਅੰਧੇਰਾ ਯ· ਬਿਨ
ਨਾਵੈ ਸਭ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ,
ਬਠੀ ਅਯੋਗ ਯ· ਅੰਧੀ ਕੰ
ਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ, ਗ੍ਯਾਨਰ
ਹਿਤ ਸਭਾ ਯ· ਅੰਧਾ ਝਗ
ੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ, ਗ੍ਯਾਨ ਹੀ
ਨ ਰਿਦਯੋ ਮੇਂ ਯ· ਅੰਧੀ ਕੋ
ਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ

ਅੰਬੁਧਿ ० ਸੰ· ਸਮੁਦ੍ਰ

ਅੰਤਰਵਿਧਾ ० ਗੁ· ਰਿਦਾ ਬੇ
ਧ੍ਯਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰਿ ਸਾਥ

ਅੰਨ ० ਦੇ· ਅਨਾਜ ਯ· ਤਜਿ
ਐ ਅੰਨ ਨ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲ,
ਗ੍ਯਾਨ ਭੂਪ ਯ· ਅੰਨ ਧਨ ਬ
ਹੁਤਾ ਉਪਜੇ - ਗੁਰੂ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਮੇਘ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸ੍ਵਰੂਪ ਜ
ਲ ਸੇ ਗ੍ਯਾਨ ਔ ਮੁਕਤੀ ਬ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਹੈ, ਅੰਨ
ਸੰ· ਉਭੈ ਲੋਕੋ ਕੀ ਲੱਜਾ ਸੇ
ਹੀਨ ਯ· ਅੰਦਰੋ ਅੰਨਾ ਬ
ਹਰੋ ਅੰਨਾ - ਪਰਲੋਕ ਔਰ
ਲੋਕ ਕੀ ਲੱਜਾ ਸੇ ਹੀਨ

ਅੰਨੀ ० ਗੁ· ਅੰਨ ਕੀ ਯ· ਤੋ
ਟ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ, ਅੰਨ
ਕੇ ਦਾਨ ਸੇ ਯ· ਜੂਠ ਨ ਅੰਨੀ
- ਜੂਠ ਨਹੀ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਅੰ
ਨ ਦਾਨ ਸੇ, ਅੰਨ ਸੇ ਯ·
ਅੰਨੇ ਬਾਹਰ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵੈ,
ਨੇਤ੍ਰ ਹੀਨ

ਅੰਜਨ ० ਸੰ· ਸੁਰਮਾ ਯ· ਸੋ
ਲਹ ਕੀਏ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿ ਅੰ
ਜਨ ਪਾਜਿਆ, ਨਿਖਲ ਦੂ
ਖ ਔ ਤਿਨ ਕੀ ਮੂਲ ਮਾਯਾ
ਮੇਂ ਯ· ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਰਹੀਏ, ਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਗ੍ਯਾਨ
ਅੰਜਨ ਗੁਰ ਦੀਆ ਪੂਨਾ

ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ - ਗਨਅੰ
ਜਨ ਸੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲੇ
ਅੰਗਨ ॰ ਸੰ॰ ਮੰਦਰ ਕਾ ਚੌਕ
ਅੰਤਰਸੁੰਨੰ ॰ ਗੁ॰ ਕਾਰਨ ਮੋਹ
ਸੋ ਵਹੀ ਅਫੁਰ ਬ੍ਯਾਪਕ ਹੈ
ਯ॰ ਅੰਤਰ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰ ਸੁੰਨੰ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨਮ ਸੁੰਨੰ
ਅੰਬੀ ॰ ਦੇ॰ ਅੰਬੋ ਕੀ ਅਰਥਾ
ਤ ਵੈਵ ਸੰਪਦ ਕੇ ਗੁਟੇ ਕੀ
ਯ॰ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀ ਏਹ
ਅੰਬ ॰ ਦੇ॰ ਅੰਬ ਬ੍ਰਿਛ ਯ॰ ਕੋ
ਕਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤ ਚਵੇ ਸੁ
ਹਾਵੀਆ ਪੁਨਾ ਅੰਬੀ ਛਾ
ਵੜੀ ਏਹ, ਪੰ॰ ਮਾ॰ ਬੱਕ ਯ॰
ਮੂਹ ਅੰਬ ਪਇਆ
ਅੰਭੈ ॰ ਸੰ॰ ਜਲ ਕੇ ਯ॰ ਅੰਭੈ
ਕੇ ਸੰਗ ਨੀਕਾ ਵੰਨ ਪੁਨਾ ਅੰ
ਭੈ ਕਾ ਕਰ ਤੰਡਾ ਧਰਿਆ,
ਜਲ ਯ॰ ਅੰਭਕੁੰਡ
ਅੰਮ ॰ ਗੁ॰ ਮਾਤਾ ਯ॰ ਅੰਮ
ਅਬੇ ਬਾਵਹੁ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॰ ਦੇ॰ ਨਿਖਲ
ਕੇ ਭੀਤਰ ਹੋਕਰ ਪ੍ਰੇਰਣੇ ਵਾ
ਲਾ ਯ॰ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ - ਅ
ਨਜਾਨ ਜਨ ਇਸ ਕਾ ਅਰ
ਥ ਅੰਤ੍ਰ ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਜਾਨਨੇ
ਵਾਲਾ ਸਮਝਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਰ-
ਬਥਾ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੰ
ਤਰਯਾਮੀ ਕਾ ਨਹੀਂ ਕਾਹੇਤੇ
ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਰਥ ਭੀਤਰ ਹੈ
ਯਾਮੀ ਕਾ ਪ੍ਰੇਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਨ
ਹੀ ਯਹੀ ਅਰਥ ਵੇਦ ਕੇ ਅੰ
ਤਰਯਾਮੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਠ ਵਿ
ਖੇ ਬ੍ਰਿਹਦਾਰਨਯਕ ਉਪਨਿ
ਸਦ ਮੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅੰਤਰਯਾ
ਅੰਤਰਜਾਮ ॰ ਗੁ॰ | ਮੀ ਸੰ॰
ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ॰ ਗੁ॰ ਗਨ
ਅੰਜਨ ਸੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ
ਅੰਕੁਰ ॰ ਸੰ॰ ਅੰਕੁਰ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਯ. ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰ ਜਾ
ਗਿਆ - ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ
ਅੰਗਰੈ॰ ਭੁ. ਅੰਗਰਾ ਰਿਖੀ
ਯਹ ਰਿਖੀ ਸਾਤ ਮੇਂ ਏਕ ਹੈ
ਅੰਗੂਰੀ॰ ਦੇ. ਅੰਕੁਰ. ਪਤ੍ਰਸੂ
ਈ ਯ. ਚੋਰੀ ਮਿਰਗ ਅੰਗੂਰੀ
ਖਾਇ - ਮ੍ਰਿਗ ਸਮ ਜੀਵ ਸਬ
ਦਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਭੋਗੇ ਹੈਂ
ਅੰਦਰ॰ ਦੇ. ਭੀਤਰ ਯ. ਜਿਨ
ਪਟ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਗੁਦੜ
ਅੰਬਰ॰ ਦੇ. ਬਸ੍ਤ੍ਰ ਯ. ਅੰਬਰ
ਲੇਤ ਉਬਾਰੀ ਅਲੇ, ਸੁਗੰ
ਧ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਅੰਬਰ ਪ੍ਰ
ਸਿਧ, ਆਕਾਸ਼ ਅਰਥਾਤ
ਭੁਵਲੋਕ ਯ. ਅੰਬਰ ਧਰ
ਤ ਵਿਛੋੜ ਭੁ. ਊਰਧ ਸਿਰ
ਬਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਅੰਬਰ ਕੂੰਜਾ ਕੁ
ਰਲੀਆ
ਅੰਧੇਰ॰ ਦੇ. ਅਗਾਨ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਸੇਂ ਯ. ਅੰਧੇਰ ਅੰਧੀ
ਵਾਪਰੈ - ਅਗਾਨ ਸੇ ਅੰਧੀ
ਬੁਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਬਪੁੜੇ ਜੀ
ਵੋ ਕੀ, ਅੰਧਾਰ, ਅੰਧੇ ਕੋ
ਯ. ਨਾ ਦੀਸੈ ਅੰਧੇਰਾ - ਨਹੀ
ਦਿਸਤਾ ਅੰਧੇ ਕੋ, ਅੰਧਾਰੇ
ਯ. ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤੁਜੇ ਵਿ
ਅੰਧਘੋਰ॰ ਦੇ. ਬਡੇ ਕਾਰੇ
ਅਗਾਨੀ ਯ. ਅਸੰਖ ਮੂਰ
ਖ ਅੰਧ ਘੋਰ, ਭਯੰਕਰ ਅੰ
ਅੰਦੇਸਰਾ॰ ਦੇ. ਸੰਦੇਹ ਧੇਰਾ
ਅੰਗੀਕਾਰ॰ ਸੰ. ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਯ.
ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਪਰਮੇਸਰ
ਪੁਨਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਓਹ ਕਰੇ ਤੇਰ
ਅੰਧਿਆਰਾ॰ ਭੁ. ਅੰਧਕਾਰ
ਯ. ਬਿਨ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ
ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ,
ਅੰਧਕਾਰ ਮੇਂ ਯ. ਅੰਧਿਆ
ਰੇ ਦੀਪਕ ਚਹੀਏ
ਅੰਧਕਾਰ॰ ਸੰ. ਅੰਧੇਰਾ ਯ.
ਜਿਹ ਅੰਦਰ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆ ਅੰਧਕਾਰ ਤਹ ਨਾਸਾ
ਅੰਤੀਵਾਰ॰ ਭੁ. ਅੰਤ ਸਮੇ

ਯ· ਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀਵਾਰ-
ਵਹੁ ਨਹੀਂ ਸਹਾਇ ਕਰ ਸਕੇ
ਅੰਤ ਸਮੇ, ਮਰਨ ਸਮੇ ਯ·
ਅੰਤਵਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਹਰਿ
ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮ ਨ ਆਇਓ
ਅੰਧਅੰਧਾਰ ੦ ਤ੍ਰਾ· ਅਤੀ ਅੰ
ਧਕਾਰ ਯ· ਬਿਨਸਤ ਅੰਧਅੰਧਾ | ਰ
ਅੰਗੁਸ੍ਟਧਾਰ ੦ ਸੰ· ਗਲ
ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਅੰਗੂਠਾ ਧਾਰ
ਕੇ ਯ· ਕੁਬਜਾ ਉਧਰੀ ਅੰਗੁ
ਸ੍ਟਧਾਰ - ਜਬ ਕੁਬਰੀ ਮਾ
ਲਨ ਪੁਸਪਲੇ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਜੀ ਕੋ
ਪ੍ਰਥਮ ਮਿਲੀ ਤਬ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਨੇ
ਉਸ ਕੇ ਪਾਓ ਪੈ ਅਪਨੇ ਚਰ
ਨ ਰਖ ਗਲ ਮੇਂ ਅੰਗੂਠਾ ਦੇ
ਕਰ ਸੀਧੀ ਕਰੀ ਐਂ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰ ਉਧਾਰੀ
ਅੰਸਾਅਉਤਾਰ ੦ ਵਾ· ਈਸ੍ਵਰ
ਕੇ ਗਾਨ ਸਕਤੀ ਆਦਿ ਧਰ
ਮ ਕਰ ਪੂਰਣ ਵਾਮਨਾਦਿ
ਅਵਤਾਰ ਯ· ਅੰਸਾ ਅਉ
ਤਾਰ ਉਪਾਇਓਨ ਭਾਉ ਦੂ
ਜਾ ਕੀਆ
ਅੰਮਾਲੀ ੦ ਤ੍ਰਾ· ਹੇ ਅੰਬ ਯ·
ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕੋ
ਅੰਮਾਲੀ, ਅਮਾਲੋ ਮੇਂ ਭਾ
ਵ ਪਾਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤੇ ਕ
ਰਮੋਂ ਕੀ ਧਾਰਣਾ ਮੇਂ ਯ· ਅੰ
ਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ
ਸਹ ਏਕ ਨ ਭਾਵਾ
ਅੰਭਲਾ ੦ ਦੇ· ਜਲ ਹੈ ਯ· ਨ
ਮ ਤੇਰੋ ਅੰਭਲਾ
ਅੰਜਲੀ ੦ ਸੰ· ਸੂਧੇ ਕਰ ਜੋੜੇ
ਹਾਥ ਯ· ਕਰ ਸਾਧੂ ਅੰਜਲੀ
ਪੁਨ ਵਡਾਹੇ
ਅੰਧੁਲੇ ੦ ਦੇ· ਅੰਧੇ ਕੀ ਭਾਵ
ਨੇਤ੍ਰ ਹੀਨ ਕੀ ਯ· ਮੈਂ ਅੰਧੁਲੇ
ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਖੁੰਦਕਾਰ;
ਹੇ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧੇ ਹੂਏ ਯ· ਮ
ਤ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ਗਰਬ ਜਾ
ਅੰਚਲ ੦ ਸੰ· ਪੱਲਾ· ਭਾਵ | ਹ
ਸੇਂ ਸਰਣ, ਪੀਛਾ ਯ· ਅੰਚਰ

ਲ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਪੁਨਾ ਸੁ
ਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਅੰਤਕਾਲ॰ ਸੰ· ਮਰ | ਅੰਚਲਾ
ਨਸਮੇ ਯ· ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਲਛ
ਮੀ ਸਿਮਰੇ, ਫਾ· ਬਦਲ ਇੰਤ
ਅੰਬ੍ਰਿਤਜਲ॰ ਵਾ· ਗੁ | ਕਾਲ
ਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਯ· ਵਿਚ ਅੰ
ਬ੍ਰਿਤਜਲ ਛਾਇਆ
ਅੰਬਰਾਵੈ॰ ਦੇ· ਪਹੁਚਾਵੈ ਹੈ
ਯ· ਜਿਨ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੋ ਰਿ
ਜਕ ਅੰਬਰਾਵੈ
ਅੰਬੜਾ॰ ਪੰ· ਪਹੁਚਾ ਯ· ਇ
ਕਤ ਟੋਲਨ ਅੰਬੜਾ- ਤੇਰੇ ਰ
ਚੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਸਮੂਹੋਂ ਮੇਂ ਮੈਂ
ਏਕ ਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਪਹੁਚਤਾ, ਅੰਬੜੇ ਯ· ਆਮ
ਲੀ ਆਮਲ ਨ ਅੰਬੜੇ, ਅੰ
ਬੜੀ ਯ. ਆਖਾ ਅੰਬੜੀ
ਆਸ

।।ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਰਾ
ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਹੀ
ਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ
ਅਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰ
ਥ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪਤੰ।।

ਇ

ਇਉ॰ ਪੰ· ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ· ਇ
ਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ
ਇਕਉ॰ ਪੰ· ਏਕ ਹੀ ਯ· ਇਕੋ
ਆਪ ਫਿਰੇ ਪਰਿਛੰਨਾ
ਇਬਾਊ॰ ਪੰ· ਇਸ ਬਾਨ ਮੇਂ
ਇਆ॰ ਪੰ· ਯਹ ਯ· ਪੁਨ ਇ
ਆ ਅਉਸਰ ਚਰੇ ਨ ਹਾਥਾ-
ਮਨੁਖ ਸਮਾ
ਇਕਾਤੀਆ॰ ਗੁ· ਇਕੇਲਾ
ਯ· ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰ ਅ
ਪ ਇਕਾਤੀਆ
ਇਕਨਾਈਐ॰ ਗੁ· ਏਕ ਨਾਮ
ਇਕਤੁਕੀਆ॰ ਗੁ· ਸਮਾ | ਕੀ
ਨ ਤੁਕਾਂਤ ਵਾਲੇ ਸਬਦ
ਇਕਰਾਇ॰ ਗੁ· ਏਕ ਰਾਜਾ
ਇਸ॰ ਦੇ· ਯਹ ਯ· ਇਸ ਮਾਰੀ

ਬਿਨ-ਯਹ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰ ਕਰੀ
ਬਿਨਾ, ਯਾਂ ਕੇ ਯ· ਇਸ ਕੈ ਹਾਥ
ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਛ ਲੇਇ
ਇਕੀਸ॰ ਦੇ· ਏਕ ਬੀਸ ਯ·ਚ
ਡ੍ਰਿਮੇ ਹੋਇ ਇਕੀਸ, ਏਕਈ
ਸ੍ਵਰ ਕੇ ਯ· ਗੁਰਮੁਖ ਮਿਲੀ
ਏ ਬੀਸ ਇਕੀਸ - ਗੁਰਮੁਖ
ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ
ਏਕ ਈਸ੍ਵਰ ਕੋ
ਇਕਸ॰ ਪੰ· ਏਕ ਯ· ਇਕਸ
ਕੀ ਸਰਣਾਇ ਪੁਨਾ ਇਕਸ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਅਗੈਲ
ਈਏ ਖੋਹ-
ਇਖਲਾਸ॰ ਅ· ਚਿਤ ਕੇ ਸੁ
ਧ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਯ· ਰਿਦੇ ਇਖਲਾ
ਸ ਨਿਰਖਲੇ ਮੀਰਾ
ਇਹ॰ ਪੰ· ਯਹ· ਸਨਮੁਖ ਵਸ
ਤੁ, ਐਸਾ ਯ· ਇਹ ਦਰਵੇਸ
-ਐਸਾ ਬਿਰਕਤ ਸੰਤ,ਸੰ· ਇ
ਸ ਦੇਸ ਕਾਲ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਇਹਾ ਗੱ
ਇਹੀ॰ ਦੇ· ਯਹੀ ਯ· ਇ ਛ

ਹੀ ਤੇਰੀ ਅਉਸਰ ਇਹੀ ਤੇਰੀ
ਇਵਹੀ॰ ਪੰ· ਐਸੇ ਹੀ ਬਾਰ
ਯ· ਇਵਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ
ਇਉਹੀ॰ ਪੰ· ਬਅਰਥ ਹੀ
ਇਵੇਹਾ॰ ਪੰ· ਐਸਾ ਯ· ਫਿਟ ਇ
ਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤ ਖਾਇ ਵ
ਧਾਇਆ ਪੇਟ, ਇਸੀ ਸਮੇਯ·
ਸਿਰ੍ਹ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ
ਇਕ॰ ਦੇ· ਏਕ ਯ· ਇਕ ਨਾਮ ਵ
ਸਾਮੰ-ਏਕ ਨਾਮ ਮੇ ਬਸਾਵਤੇ ਹੈਂ
ਇਸਕ॰ ਫਾ· ਇਕ ਤਰਫੀ ਚਾ
ਹਨਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਂ ਯ· ਰਤੇ ਇਸਕ
ਇਕਾਕੀ॰ ਗੁ· ਏਕਹੀ ਖੁਦਾਇ
ਯ· ਹੋ ਮਾਗੋ ਭਗਤ ਇਕਾਕੀ
ਇਕਤੁਕੇ॰ ਵਾ· ਏਕ ਅਨੁਪ੍ਰਾ
ਸ ਕੀ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਸਬ
ਦ ਯ· ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਅੰਤ
ਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਇਤਨਕ॰ ਪੰ· ਥੋੜਾ ਸਾ ਯ·
ਇਤਨਕ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ
·ਇਖਲਾਕ॰ ਯ· ਨਿਸਕਪਟ

ਪ੍ਰੇਮ
ਇਤਫਾਕ॰ ਯ. ਮੇਲ
ਇਛਾਪੂਰਕ॰ ਸੰ. ਇਛਾਪੂਰ
ਨ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ.
ਇਛਾਪੂਰਕ ਰਖੇ ਨਿਦਾਨ
ਇਖ॰ ਦੇ. ਈਖ. ਕਮਾਦ
ਇਛਾ॰ ਸੰ. ਚਾਹ. ਬਾਂਛਾ, ਇਛੇ
ਯ. ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਏ
ਇਟ॰ ਪੰ. ਈਟ ਯ. ਇਟ ਸਿਰਾ
ਣੇ ਭੁਇ ਸਉਣ
ਇਸਟ॰ ਦੇ. ਪੂਜਿਤ. ਪੂਜਾ ਹੂ
ਆ, ਅਭਿਲਖਤ. ਬਾਂਛਿਤ,
ਪ੍ਰਿਯਵਸਤੁ ਯ. ਮਨ ਕਾ ਇ
ਸਟ ਗੁਰ ਸੰਗ ਪਿਆਰ, ਯ
ਗਾਦਿ ਕਰਮ, ਏਰੰਡ ਕਾ ਬ੍ਰਿ
ਛ, ਸੰਸਕਾਰ, ਯਗ ਕੀ ਵੇਦੀ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਾ ਦਾਨ, ਇਸਟ
ਕਰਮ. ਅਗਨਿਹੋਤ੍ਰ ੧ ਤਪ
ਕ ਸਤ ਬੋਲਨ ੩ ਵੇਦੋ ਕੇ ਅ
ਰਥ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ੪ ਅਤਿਥੀ
ਓਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਬਿਸ੍ਵਦੇਵੋ ਕੀ

ਬਲੀ ਦੇਨੀ ੬ ਇਤਨੇ ਕਰਮੋਂ
ਕਾ ਨਾਮ ਇਸਟਕਰਮ ਹੈ
ਇਠ॰ ਪੰ. ਪਿਆਰਾ, ਇਠੇ ਯ. ਹੌ
ਇਠੇ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ਇਸੁ
ਇਕਠੇ॰ ਪੰ. ਮਿਲੇ ਬੈਠੇ | ਸੰ.
ਯ. ਬਿਰਖੇ ਹੇਠ ਸਭ ਜੰਤ ਇ
ਕਠੇ ਇਕ ਤਤੇ ਇਕ ਬੋਲਨ
ਮਿਠੇ - ਏਕ ਸੁਖਦਾਈ ਏਕ
ਦੁਖਦਾਈ ਬਚਨ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ
ਇਕੋਡੀ॰ ਪੰ. ਟੇਢੀ ਯ. ਕਹੇਤ
ਧਗਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕੋਰੇ
ਇਆਣੇ॰ ਪੰ. ਬਾਲਕ ਯ. ਨਾ
ਲ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ, ਗ੍ਯਾਨ
ਹੀਨ ਯ. ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ
ਕਿਆ ਕਰੇ, ਬਾਲਕ ਯ. ਹੋ
ਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮ
ਇਤੁ॰ ਦੇ. ਇਸ ਯ. ਇਤੁ ਰੰਗ
ਨਾਚੋ ਰਖ ਰਖ ਪਾਇ, ਇਸ
ਲੋਕ ਮੇਂ ਯ. ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓ
ਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ
ਇਤਿ॰ ਸੰ. ਯਹ ਯ. ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ

ਕਥੰਤ ਬੇਦਾ ਇਤਿਨ ਇਤਿ
ਨ ਭਾਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ ਸੁਖ
ਮ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਹੀ ਭੂਲ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਨਹੀਂ ਐਸੇ ਵੇਦ ਕਹਤੇ ਹੈਂ,
ਸਮਾਪਤਿ, ਹੇਤੁ,
ਇਕਤੁ° ਗੁ· ਏਕ ਕਾ ਮਾਦਿ ਦੇਖੋ
ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਯ· ਸਭ ਇਕਤ
ਸਾਦ ਮੁਠੀ-ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ੀ ਕਾ
ਮਾਦਿਕੋ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਮੇਂ ਠਗੀ ਗ
ਈ ਹੈ, ਏਕ ਯ· ਇਕਤੁ ਘਰ
ਆਣੇ, ਇਕੜ ਯ· ਮਾਇਆ
ਕਰੈ ਇਕਤ
ਇਕਾਂਤੀ° ਦੇ· ਏਕਾਂਤ ਰਹਨੇਵਾ
ਲਾ ਯ· ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ਜਿਸ ਰਿਦਾ
ਇਕਾਂਤ° ਗੁ· ਨੇਮ ਕਰਕੇ | ਠਾਇ
ਯ· ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਇਕਾਂਤ
ਇਛਤਾ° ਗੁ· ਚਾਹਤਾ ਅਰਥਾ
ਤ ਜਾਨਤਾ
ਇਛਤ° ਸੰ· ਬਾਂਛਿਤ
ਇਲਤ° ਅ· ਸਬਬ· ਨਿਮਿੱਤ, ਵ
ਜਹ· ਪ੍ਰਕਾਰ, ਬੀਮਾਰੀ· ਰੋਗ
ਭਾਵ ਬੀਮਾਰੀ ਸਰੀਖੇ ਜੋਨੋਂ ਕੋ
ਦੁਖਦਾਈ ਯ· ਇਲਤ ਕਾਨ
ਉ ਚੌਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ਏਂ
ਇਤਉਤ° ਵ· ਲੋਕ | ਲਤਅ·
ਪਰਲੋਕ ਕੀ
ਇਥਂ° ਸੰ· ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਇਆਨਥ° ਗੁ· ਇਆਨਪਨਾ
ਯ· ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰੇ ਇਆਨ
ਇਦੰ° ਸੰ· ਯਹ ਯ· ਪਰਮੰ | ਬ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਇਦੰ
ਇੰਦ° ਦੇ· ਇੰਦ੍ਰ ਯ· ਇੰਦੁ ਬਰ
ਸੇ ਧਰਤ ਸੁਹਾਵੀ-ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੇ
ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾਵਾਲੀ ਹੋਵੈ
ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਤਬ
ਸਿਖ ਕਾ ਹਿਰਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੰ· ਪਰਮ ਐਸ੍ਵਰਯਵਾ
ਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਹੈ
ਇੰਦੂ° ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਇਹਪ੍ਰਸਾਦਿ° ਵ· ਯਹ ਆਨੰ
ਦ ਹੋਨੇ ਕੀ ਰੀਤਿ ਹੈ
ਇਹਬਿਧਿ° ਵ· ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਹੈ ਯ. ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨ ਜੋਗ
ਨੀ- ਯਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਮੇਂ ਮਨ ਕੇ ਜੋੜਨੇ ਕਾ
ਇਕਅਧ॰ ਵਾ. ਏਕ ਪੂਰਾ ਗਾ
ਨੀ ਆਧਾ ਜਿਗਯਾਸੂ ਵਾਸਤ
ਵ ਸੇ ਕੋਈ ਯ. ਇਕ ਅਧ ਨਾ
ਇ ਰਸੀਅੜਾ- ਅਨੇਕ ਮਨੁ
ਖਨ ਮੇਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਾਮ ਕਾ
ਰਸੀਆ ਹੈ ਬਚਨਾਂਤਰ ਭੀ
ਹੈ ਕੋਟ ਮਧੇ ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਸੇ
ਵਕ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ
-ਬਿਉਹਾਰੀ. ਦੁਕਾਨਦਾਰੋਂ
ਸਮ ਜਮਾਨੇ ਸਾਜ
ਇਨ ਬਿਧ॰ ਭੁ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਯ. ਇਨ ਬਿਧ ਬੂਡੀ ਮਾਕਰੀ
ਭਾਈ ਬੂਡੀ ਸਿਰ ਕੇ ਭਾਰੋ
ਇਨ॰ ਦੇ. ਇਸ ਯ. ਇਨ ਬਿਧ
ਮਨ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ
ਇਕਵਰਨ॰ ਵਾ. ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਨ
ਵਾ ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਯ. ਸਿ
ਸ੍ਟ ਸਭ ਇਕਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰ
ਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਰਹੀ
ਇਕਨ॰ ਭੁ. ਏਕਨੇ ਯ. ਇਕ
ਨ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ਦਰਵੇਸਾ
ਵੀ ਰੀਤਿ- ਕਾਹੂ ਏਕਨੇ ਚਲੀ
ਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੋਈ ਏਕ ਚਲੇ ਹੈ
ਵਿਰਕ੍ਤੋ ਕੀ ਰੀਤਿ ਪੈ
ਇਕਠਾ॰ ਭੁ. ਏਕ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ
ਯ. ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇ
ਕਠ· ਭੁਤੁ ਕਹੇ ਭਗਤ ਜਨ
ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ
ਇਬ॰ ਦੇ. ਅਬ ਯ. ਇਬ ਤਬ-
ਇਸ ਸਮੇ ਔਰ ਅੰਤ ਕੋ
·ਇਭੁ॰ ਸੰ. ਹਾਥੀ
ਇਮ॰ ਦੇ. ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
·ਇਸਮ॰ ਫਾ. ਨਾਉ
ਇਕਦਮੀ॰ ਵਾ. ਏਕ ਸ੍ਵਾਸ ਕੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਯ. ਹਮ ਆ
ਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕਦਮੀ ਬਚਨਾਂਤ
ਰ ਮੈਂ ਮਤ ਜਾਣਾ ਸਾਹ ਆਵੇ
ਕਿ ਨ ਆਵੇ ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਇਧਰ॰ ਪੰ. ਇਸ ਪਾਸੇ

ਇਜਾਰਾ॰ਫ਼·ਸੁੱਥਨ ਯ·ਸੋਲ ਹਸਹਸਇਜਾਰਾ

ਇਫਤਰਾ॰ਅ·ਬਹੁਤਾਨ ਬਹ ਕਾਵ ਯ· ਬੇਦਕਤੇਬ ਇਫਤ ਰਾ ਭਾਈ ਦਿਲਕਾ ਫਿਕਰਨ ਜਾਇ- ਸਾਮਾਦਿ ਚਾਰੋਂ ਵੇਦ ਔ ਅੰਜੀਲ ਆਦਿ ਚਾਰੋਂ ਕਿ ਤਾਬਾਂਪਰਸ ਪਰਬਿਰੁੱਧ ਬਚ ਨੋਂਸੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈਂ ਯਾਤੇਪੂਰੇ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਬਿਨਾ ਇਨ ਸੇ ਚਿਤਕਾ ਸੰਦੇ ਹ ਜਾਨਾ ਕਠਨ ਹੈ।ਬਚਨਭੀ ਹੈ ਮਹਾਭਾਰਤਕਾ ਸ੍ਰੁਤਯੋ ਵਿ ਭਿੱਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਯੋ ਵਿਭਿੱਨਾ ਨੈ ਕੋ ਮੁਨਿ ਯਸ੍ਯ ਵਚ: ਪ੍ਰਮਾਣੰ -ਭਾਵ ਬਚਨ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਸ੍ਰੁ ਤੀਆਂ ਭਿੰਨਭਿੰਨ ਅਰਥ ਕਹ ਤੀ ਹੈਂ ਉਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਿਮ੍ਰਿ ਤੀਆਂ ਭੀ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੇ ਹੈਂ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਭੀ ਅਪਨੇ ਅ ਪਨੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸਿ ਧਾਂਤ ਕਰੇ ਹੈਂ ਏਕ ਬਾਤ ਕਾ ਨਿਰ ਣੇ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਜਿਸਕੋ ਸਭੀ ਮਾਨੇ।ਸ੍ਰੁਤੀਆਂ ਮੇਂ ਭਿੰਨਭਿੰਨ ਕਹੇ ਏਕ ਦੋ ਅੰਸ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁ ਨੋ।ਏਕ ਸ੍ਰੁਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਪ ਚਭੂਤੋਂ ਸੇ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੈ।ਦੂਸਰੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥ ਵੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਤੀਨੋਂ ਸੇ ਜ ਗਤ ਕੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੈ।ਸੁਨਕ ਰ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸੰਦੇਹ ਹੋਵੇ ਹੈ।ਕਿ ਸਕੋ ਸੱਚਾ ਮਾਨੇ ਕਿਸਕੋ ਝੂਠਾ ਮਾਨੇ।ਤਥਾ ਕਿਸਕੋ ਮੁਖ੍ਯ ਮਾ ਨੇ ਕਿਸਕੋ ਗੌਣ ਮਾਨੇ।ਪੁਨਾ ਏਕ ਸ੍ਰੁਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜੀਵ ਈਸ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈਂ।ਬਹੁਤੀਓਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਗਊ ਕੇ ਬ ਛਰੇ ਜੀਵ ਈਸ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਂ। ਪੁਨਾ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਵਾਸੀ ਦੋ ਪੰ ਛੀ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਂ।ਇਨਮੇਂ ਕਿਸ ਕੇ ਸੱਚੀ ਝੂਠੀ ਤਥਾ ਮੁਖ੍ਯ ਗੌ ਣ ਸਮਝੈਂ ਐਸਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸੰਦੇ

ਹ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਕ
ਹਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰ ਨ ਜਾ
ਇ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ।
ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹੋ ਮਤ ਝੂਠੇ ਝੂਠਾ
ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ। ਅਰ ਭਾਰਤ ਕੇ
ਬਚਨ ਮੇਂ ਉੱਤਰ ਲਿਖਾ ਹੈ॥
ਮਹਾਜਨਾ ਯੇਨ ਗਤਾ ਸ ਪੰਥਾ
-ਭਾਵ ਯਹ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤ
ਮ ਗਏ ਵਹੀ ਚਲਨੇ ਹੇਤ ਮਾਰ
ਗ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਬ੍ਰਮਸੂਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਯਾ
ਸਦੇਵ ਨੇ ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਅੰਸ ਮੇਂ
ਨਿਰਣੇ ਕੀਆ ਹੈ ਪਾਂਚ ਸੇ ਉਤ
ਪੱਤੀ ਕਹਨੇ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਕੇ ਅ
ਨੁਸਾਰ। ਤੀਨ ਸੇ ਉਤਪੱਤੀ ਕਹ
ਨੇ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਮੇਂ ਆਕਾਸ ਵਾ
ਯੂ ਦੋ ਔਰ ਜੋੜਨੇ ਸੇ ਦੋਨੋ ਕੇ ਵਿ
ਰੋਧ ਕਾ ਪਾਰਿਹਾਰ ਹੋਨੇ ਕਰ ਸੰ
ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕੇ। ਏਵੰ ਭੇਦ
ਕਹਨੇ ਵਾਲੇ ਬਚਨੋਂ ਕੇ ਉਪਾ
ਧੀ ਕ੍ਰਿਤ ਭੇਦ ਕੀ ਬੋਧਕਤਾ ਮਾ
ਨਕੇ ਅਭੇਦ ਬੋਧਕ ਸ੍ਰੁਤੀ ਕੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਉਨਕਾ ਅਰਥ ਕ
ਹੇ ਬਿਰੋਧ ਦੂਰ ਹੋਨੇ ਸੇ ਸੰਦੇਹ
ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਯਾਤੇ ਬੇਦ ਕਿਤੇ-
ਬ ਇਤਿਆਦਿ ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਬਚ
ਨ ਸੇ ਵੇਦਾਦਿ ਝੂਠੇ ਨਹੀਂ। ਝੂਠੇ
ਵਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਕੇ ਪਰਿਹਾ
ਰ ਕੀ ਰੀਤਿ ਕੋ ਨਾ ਸੁਨ ਸਮਝ
ਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਦੋਖ ਲਗਾਵੇ ਹੈਂ।
ਈਹਾਂ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਭਕਤੀ ਮੇਂ
ਵਿਘਨ ਜਾਨਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕੋ ਇਫ
ਤਰਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਆਗੇ
ਲਿਖਾ ਹੈ। ਟੁਕ ਦਮ ਕਰਾਰੀ ਜੇ
ਕਰਹੁ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਖੁਦਾ
ਇ- ਬਹੁਤ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕੀ ਬ੍ਯਵਸਥ
ਕਰਨੀ ਛੋਡ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਮੇਂ ਖਿ
ਣ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿਤ ਕੀ ਸਾਵਧਾਨਤ
ਕਰੇ ਤੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾ
ਵੇਗਾ
ਇਹਵਾਰੀ॰ ਗੁ॰ ਮਨੁ
ਖ ਜਨਮ ਕਾ ਸਮਾ
ਇਕਸਰ॰ ਗੁ॰ ਇਕਠਾ
ਇਕਤਰ॰ ਦੇ॰ ਏਕ ਥਾਨ ਮੇਂ ਇ

ਕੜਸੀ·

ਇਹਆਸਰ੦ ਕ੍ਰਿ· ਇਸ ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰਕੇ ਆਸਰੇ ਯ· ਇਹ ਆ ਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ

ਇਕਤੀਆਰ੦ ਦੇ· ਪਸੰਦ ਕਰ ਮਾਨਯ· ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕ ਤੀਆਰ। ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਦਾਸ ਤੂ ਭਕਤੀ ਕਰਨੀ ਪਸੰਦ ਕਰ। ਇਖਤਿਆਰ ਅ·

ਇਲ੦ ਪੰ· ਚੀਲਪੰਛੀ ਯ· ਜਿ ਬੇਤ੍ਰਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਾਹਿ ਰੀ ਆਇ। ਇੱਲ

ਇਤਾਲ੦ ਕ੍ਰਿ· ਇਸੀ ਸਮੇ ਯ· ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁ ਇਤਾਲ- ਇਤਿ ਕਾਲ ਸੰ·

ਇਕੇਲਾ੦ ਦੇ· ਏਕਲਾ ਯ· ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੂਟੇ ਇਕੇਲਾ - ਛੂਟੇ· ਰਹੇ ਹੈ

ਇਕੀਕੁਲ੦ ਪੰ· ਬੀਸ ਅਰ ਏਕ ਅਰਥਾਤ ਦਸ ਅਪਨੇ ਸੇ ਪੂਰਬਲੀ ਦਸ ਅਪਨੇ ਸੇ ਉਤਰਲੀ ਏਕ ਆ ਪਨੇ ਕੋ ॥ ਯਾਗਵਲਕ ਕੇ ਆਚਾਰ ਧ੍ਯਾਯ ਕੇ ੫੮ ਸਲੋਕ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ "ਤੱਜ: ਪੁਨਾਤ੍ਯੁ ਭਯਤ: ਪੁਰੁਖਾਨੇਕ ਬਿਸਤਿ" ਤੱਜ: ਬ੍ਰਮਾਬਿਵਾਹਵਲੀ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਮਨੁ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਅਧ੍ਯਾਯ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਸਲੋਕ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ "ਦਸ ਪੂਰਬਾਨ੍ ਪਰਾਨ੍ ਬੰਸ੍ਯਾਨਾਤਮਨੰ ਚੈਕ ਬਿਸਕੰ" ਦਸ ਪੂਰਬਾਨ· ਪਹਲੇ ਬੰਸੋਂ ਕੋ ਦਸ ਪਰਾਨ· ਪਰਲੇ ਬੰਸੋਂ ਕੋ ਆਤਮਨੰ ਚੈਕ ਬਿਸਕੰ· ਪੁਨਾ ਇਕੀਸਵੇ ਅਪਨੇ ਕੋ

ਇਹਬੇਲਾ੦ ਵਾ· ਯਹ ਸਮਾਯ· ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ

ਇਕਪਲੇ੦ ਵਾ· ਏਕ ਪਲ ਮੇਂ

ਇਕੀਹਕੁਲ੦ ਵਾ· ਇਕੀਸ ਕੁਲ ਯ· ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ

ਇਵ੦ ਦੇ· ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਇੜ੍ਹਾ॰ ਸੰ· ਵਾਮ ਨਾਸਾ ਕੀ ਨਾੜ੍ਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਸਿਰਾ ਵਾਮੇ ਪਤਾਲੂ ਕੇ ਤਲੇ ਲਗਾ ਹੈ ਯਹ ਨਾੜ੍ਹੀ ਧਨੁਖ ਵਤ ਟੇਢੀ ਹੈ ਗੰਗਾ ਕੀ ਇਸ ਮੇਂ ਭ੍ਰਾਵਨਾ ਹੈ "ਇੜ੍ਹਾ ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਪ੍ਰੁਨਆ ਪਿੰਗਲਾ ਚਾਰਕ ਪ੍ਰੁਝਿਕਾ। ਮਧਨੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਪ੍ਰੋਕ੍ਤਾ ਤਾਸਾਂ ਸੰਗੋ ੨ ਤਿਦੁਰਲਭ॰" ਇਤਿ ਸਿਵ ਸੰਹਿਤਾ ਵਾਕੰ- ਭਾਸਾਮ੍· ਤਿਨ ਤੀਨੋ ਕਾ ਸੰਗ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਹੈ

ਇਠਤ੍ਰਾ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਪਿਆਰਾ ਇ

ਇਛਅੜ੍ਹਾ॰ ਪੰ· ਚਾਹੀਦਾ· ਬਾਂਛਿਤ ਯ· ਜੀਅ ਇਛਅੜ੍ਹਾ | ਸੂਸੰ·

ਈ

ਈ॰ ਸੰ· ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਯ· ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ- ਦੁਰਗਾ ਪਦਮਾ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗੁਰੂ ਹੈਂ, ਲਖਮੀ

ਈਂ॰ ਫਾ· ਯਹਯ· ਮਮ ਈਂ ਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲ- ਮੇਰਾ ਯਹ ਐਸਾ ਅਹਵਾਲ ਹੈ, ਨੇ ਹਿੰਦੀ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਯ· ਮੇਰੀਂ ਭੁਣ ਭੁਣ ਲਾਇਆ- ਮੇਰੇ ਨੇ ਪ੍ਰਨਾ ਏਨੀ ਠਗੀਂ ਜਗ ਠਗਿਆ, ਸੋਂ ਯ· ਗਲੀਂ ਹੌਂ ਸੁਹਗਣ ਭੈਣੇ

ਈਸ॰ ਸੰ· ਧਰਮ ਗ੍ਯਾਨਾਦਿ ਭੂਖ ਸਮਗ੍ਰ ਐਸ੍ਵਰਯ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਧਰਣੀ ਧਰ ਈਸ ਨਰ ਸਿੰਘ ਨਾਰਾਯਣ, ਈਸੇ ਯ· ਬਿਨ ਭਜਨ ਈਸੇ- ਬਿਨਾ ਭਜਨ ਈਸ੍ਵਰ ਕੇ

ਈਹਾਂ॰ ਵੇ· ਇਸ ਥਾਨ ਮੇਂ ਯ· ਊਹਾ ਤੇ ਜਾਈਏ ਜੌ ਈਹਾ ਨਹੋ

ਈਕ॰ ਗੁ· ਏਕ ਯ· ਵਰਤੇ | ਇ ਸਭ ਮਹ ਈਕ ਏਕ ਸੀ·

ਈਖ॰ ਵੇ· ਗੰਨਾ ਯ· ਜਾਨ ਮਿਠਾਈ ਈਖ ਬੇਈ ਪੀੜੇ

ਈਂਘੇ॰ ਦੇ॰ ਈਹਾਂ ਭਾਵ ਦੇਹਦ ਸਾਮੇਂ ਯ॰ ਈਂਘੇ ਨਿਰਗੁਣ ਊਂਘੇ ਸਰਗੁਣ

ਈਟ॰ ਦੇ॰ ਇੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ

ਈਟੀ॰ ਪੰ॰ ਮਧਾਣੀ ਕੇ ਖੈਂਚਨੇ ਵਾਲੀ ਰਸੀ ਕੇ ਸਿਰਿਓਂ ਪੇ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜ ਕੇ ਖੈਂਚਨੇ ਹੇਤ ਲਕੜੀਆਂ ਹੋਤੀ ਹੈਂ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਈਟੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਗੁੱਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਯ॰ ਇਹ ਮਨ ਈਟੀ ਹਾਥ ਕਰੋ-ਮਨ ਕਾ ਸੰਜਮ ਕਰਨਾ ਰੂਪ ਈਟੀ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਕਰੋ

ਈਠਾ॰ ਗੁ॰ ਪਿਆਰਾ

ਈਤ॰ ਦੇ॰ ਇਸ ਲੋਕ ਕੇ ਯ॰ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ

ਈਤੀ॰ ਸੰ॰ ਅਤਿਬ੍ਰਿਸਟਿ ੧ ਅਨਾਬ੍ਰਿਸਟਿ ੨ ਮੂਖਕ ੩ ਸਲਭ ੪ ਸ੍ਵਚਕ੍ਰ ੫ ਪਰਚਕ੍ਰ ੬ ਸੁਕ ੭ ਇਹ ਸਾਤ ਖੇਤੀ ਕਾ ਬਿਗਾੜ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸ੍ਤੂ

·ਈਖਤ॰ ਸੰ॰ ਥੋੜਾ

·ਈਰਿਤ॰ ਸੰ॰ ਕਹਿਆ ਹੂਆ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਭੀ ਗਹੇ ਉਦੀਰਤ ਬਾਤਾ। ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਕਹੇ ਚਲਾਤ। ਪੰਡਿਤ ਬੂਝੇ ਬਿਨਾ ਉਚਾਰੇ। ਬੁਧੀ ਕੋ ਫਲ ਗਹੇ ਇਸਾਰੇ

ਈਦ॰ ਅ॰ ਰੋਜੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸੀ ਕਾ ਦਿਨ ਮਨਾਵਨਾ। ਰੋਜ ਰਖਨਾ ਹੱਜ ਕਰਨਾ ਯਕਾਤ ਦੇਨੀ ਆਦਮੀਓਂ ਕੇ ਜੁੰਮੇ ਖੁਦ ਕਾ ਰਿਣ ਹੈ ਉਨ ਮੇਂ ਸੇ ਰੋਜੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਸ੍ਤ੍ਰ ਪਹਰ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵਨੀ ਈਦ ਹੈ। ਮੱਕੇ ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੱਜ ਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵਨੀ ਬਕਰਾ ਈਦ ਹੈ। ਯਕਾਤ ਦਸਮਸ ਦੇਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਭਲੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੇਤ ਦਸੌਂਧ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਈਧਨ॰ ਦੇ॰ ਬਾਲਨ॰ ਜਲਨੇ

ਕੀ ਲਕੜੀਆਂ ਯ. ਈਧਨ
ਆਧਿਕ ਸਕੇਲੀਏ ਪੁਨਾ ਈ
ਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਭਾਗੈ

ਈਮਾਨ ॰ ਫਾ. ਧਰਮ · ਨਿਜਮ
ਤਕਾ ਨਿਸਚਯ

ਈਂਹੁਨੀ ॰ ਵਾ. ਐਸੇਹੀ ਹੈ

ਈਸਰ ॰ ਦੇ· ਸੰਪੂਰਣ ਐਸ੍ਵਰ
ਯਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜਿਸ ਕੋ
ਪਤੰਜਲੀ ਮੁਨੀ ਨੇ ਕਲੇਸਾਦਿ
ਕੋ ਸੇ ਰਹਿਤ ਅਸੰਗ ਕਹਾ
ਹੈ, ਕੰਦਰਪ, ਸਾਠ ਸੰਬਤੋ ਮੇਂ
ਏਕ ਸੰਬਤ, ਧਨੀ ਪੁਰਖ, ਸ੍ਵਾ
ਮੀ, ਮਹਾਦੇਵ ਯ. ਗਾਵਹਿ ਈ
ਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਈਸ੍ਵਰ ਸੰ.

ਈੜੀ ॰ ਭ੍ਰ· ਈੜੀ ਅਖਰ

ਈਵੜੀ ॰ ਭ੍ਰ· ਈੜੀ ਅਖਰ ਸੇ
ਕਹੇ ਯ. ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰ
ਖ ਹੈ ਦਾਤਾ

ਈਕੜੇ ॰ ਦੇ· ਦ· ਇਸ ਤਰਫ

ਏ

ਏਊ ॰ ਦੇ· ਵਹੀ ਯ. ਏਊ ਕਰਮ
ਕਮਾਹ, ਏਹ ਯ· ਏਊ ਜੀਅ
ਬਹੁਤ ਗਰਭ ਵਾਸੇ

ਏਕਉ ॰ ਦੇ· ਏਕਹੀ ਯ· ਏਕਉ
ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ

ਏਕਿਆ ॰ ਭ੍ਰ· ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਹੈਂ
ਯ· ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲ ਏਕਿ

ਏਕਮਾਇਆ ॰ ਭ੍ਰ· ਏਕ ਆ
ਰੂਪ ਯ· ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕਮ
ਇਆ - ਸਤ ਅਵਕਤਾ ਪੁਰਖ
ਸੂਚੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਹੈਂ

ਏ ॰ ਦੇ· ਹੇ ਯ· ਏ ਸ੍ਰਵਣੋ ਮੇ
ਰਿਹੋ ਪੁਨਾ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
ਚਤਰਾਈ ਸੰ· ਦਯਾ, ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤੀ, ਆਮੰਤ੍ਰਣ· ਇਛਾਨੁਸਾ
ਰ ਆਗਯਾ ਕਰਨੀ, ਬੁਲਾਵ
ਨਾ, ਬਿਸਨੁ ਕੇ ਬੀਚ, ਤਾਂਈ
ਯ· ਆਦਿ ਗੁਰ ਏ ਨਮਹ -
ਆਦਿ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਤਾਂਈ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਹੈ

ਏਈ॰ ਪੰ· ਵਹੀ ਯ· ਏਈ ਕਰ
ਮ ਬਿਕਾਰ
ਏਕਲੰਘਾਏ॰ ਵਾ· ਏਕ ਓਂ ਮੰਤ੍ਰ
ਅਪਨੇ ਜਾਪ ਸੇ ਪਾਰ ਕਰੇ ਹੈ
ਏਸਾ॰ ਗੁ· ਸਦਾ ਈਸ ਪ੍ਰਗਟਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਯ· ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣੀ
ਏ ਸਚ ਪ੍ਰਗਟੀ ਏਸਾ
ਏਸ॰ ਪੰ· ਇਸਕੋ ਯ· ਏਸ ਨੋਹੋ
ਰ ਥਾਉ ਨਾਹੀ
ਏਕਸ॰ ਪੰ· ਏਕਕੀ ਯ· ਏਕਸ
ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਪੁਨਾ ਏਕਸ ਕੇ
ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ, ਏਕ ਕੋ
ਯ· ਨਾਨਕ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ
ਏਹ॰ ਪੰ· ਯਹ ਯ· ਏਹ ਕਨੇਂਹੀ
ਚਾਕਰੀ, ਯਹੀ ਯ· ਏਹਾ ਮਤ
ਬਿਸੇਖ ਪੁਨਾ ਏਹੀ ਤੇਰੀ ਅਉ
ਸਰ ਏਹੀ ਤੇਰੀ ਬਾਰ
ਏਵੇਹੀ॰ ਗੁ· ਐਸੀ
ਏਕ॰ ਸੰ· ਏਕ ਗਿਨਤੀ, ਏਕਵ
ਸਤੁ ਯ· ਏਕਨ ਛੂਟਸ ਮਾਏ
ਆ; ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਟ ਜੈਸੇ ਏਕ ਭਗਤ ਹੈ
ਭਾਵ ਹਜਾਰੋ ਮੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਟ ਹੈ, ਅ
ਦੁਤੀ ਜੈਸੇ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭ
ਵ ਅਦੁਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਅ
ਨੁਪਮ ਜੈਸੇ ਏਕ ਸੰਤ ਹੈ ਭਾਵ
ਅਨੁਪਮ ਸੰਤ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਯ·
ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ
ਨਿਖਲ ਕਾ ਕੇਵਲ ਹੀ ਆਸਰ
ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸੇ ਬਿਨਾ ਯ· ਨਾਨ
ਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨ
ਹੀ ਜਾਏ- ਕੇਵਲ ਸੇ ਬਿਨਾ ਦੂ
ਸਰਾ ਥਾਨ ਨਹੀ ਪੁਨਾ ਏਕੀ ਕਾ
ਰਣ - ਬਿਆਸ ਮੁਨੀ ਕਾ ਕੇਵਲ
ਬਚਨ ਨਾ ਮਾਨਨੇ ਕੇ ਸਬਬ,
ਕੇਵਲ ਕੋ ਕੇ ਯ· ਏਕੋ ਕੈ ਸਚ ਏਕਾ ਜਾ
ਣੇ- ਕੇਵਲ ਕੋ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇਵਲ
ਹੀ ਜਾਨੇ, ਦੇ· ਕੋਈ ਯ· ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕ
ਛੂਟਾ- ਕਾਮਾਦਿ ਦੋਖੋਂ ਸੇ ਕੋਈ ਛੂਟਾ
ਹੈ ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਭੀ ਯਹ ਸੂਚਨ ਹੈ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿਆ ॰
ਏ ਪਾਇ
ਏਖ॰ ਸੰ· ਯਹ
ਏਣ॰ ਸੰ· ਮ੍ਰਿਗ

ਏਤ॰ ਕ੍ਰਿ· ਇਸ ਯ· ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹ ਤੇ ਇਤਨੀ ਵ੍ਰਿਫਤਾਰੀ- ਇਸ ਮੋਹ ਸੇ ਮੈਂ ਛੁਡਾਇ ਲਈ ਏਤੀ ਵ੍ਰਿਫਤਾ ਦਈ

ਏਤੈ॰ ਪੰ· ਇਸੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਯ· ਏਤੈ ਕੰਮ ਲਾਇ-ਇਸੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇ। ਦੇ· ਇਤਨੇ ਯ· ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ-ਹੇ ਨਾਨਾ ਵੇਸ ਕਰਤੇ ਭਗਤ ਜਨ। ਇਤਨਾ ਯ· ਏਤਾ ਗਰਬ ਅਕਾਸ ਨਮਾਵਸ

ਏਹੋਤੇ॰ ਵਾ· ਯਹ ਤੋ

ਏਥੈ॰ ਪੰ· ਇਸ ਥਾਨ ਭਾਵ ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਂ ਯ· ਏਥੈ ਓਥੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਰਖੇ ਪਤ। ਇਸ ਥਾਨ ਤੇ ਯ· ਏਥੋ ਛੁਟਿਕਿਆ ਓਰਨ ਠਾਇ

ਏਕਥੈ॰ ਪੰ· ਏਕ ਤੇ

ਏਦੂ॰ ਪੰ· ਇਸ ਤੇ ਜੈਸੇ ਏਦੂ ਪਰੇ ਉਤਪਾਰ

·ਏਦਾ॰ ਪੰ· ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ· ਇਸ ਤਰਹ

·ਏਕਦਾ॰ ਸੰ· ਏਕ ਕਾਲ ਮੇਂ

·ਏਧ॰ ਸੰ· ਬ੍ਰਿਧੀ

ਏਨੀ॰ ਪੰ· ਇਨ ਮੇਂ ਯ· ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸ

ਏਸਨੋ॰ ਪੰ· ਇਸ ਕੋ ਯ· ਏਸਨੋ ਹੋਰ ਥਾਉ ਨਾਹੀਂ

ਏਮਨ॰ ਵਾ· ਹੇ ਮਨ ਯ· ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਪੁਨਾ ਏਮਨ ਮੂਲੋ ਭੁਲਿਆ, ਦੇ· ਏਮਨ ਕਲਆਣ ਰਾਗਣੀ

ਏਕਾਬੇਦਨ॰ ਵਾ· ਕੇਵਲ ਜਨਮਾਦਿ ਦੁੱਖ ਯ· ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੇ ਬਿਆਪੀ-ਕੇਵਲ ਜਨਮਾਦਿ ਦੁਖ ਨਿਖਲ ਜੀਵੋਂ ਕੋ ਦ੍ਵੈਤ ਭਾਵ ਸੇ ਬ੍ਯਾਪ ਰਹਿਆ ਹੈ

ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੈ॰ ਕ੍ਰਿ· ਏਕ ਸਚਦਾਨੰਦ ਹੀ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਯ· ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ- ਏਕ ਸਚਦਾਨੰਦ ਹੀ ਸਰਬ ਕੇ ਦੇਵਾ· ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲ

ਹੈ ਜੋ ਦੇਵ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਕੋ
ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਏਵ
ਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਉਪਾ
ਧੀ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬਨ ਰਹਾ ਹੈ ਓ
ਹੀ ਆਤਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸੋ
ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਦੇਵ ਰੂਪ ਹੈ ਜੇ ਕੋ
ਈ ਭੇਤ ਜਾਨੇ
·ਏਧਰ ੦ ਪੰ· ਇਧਰ
ਏਹਰ ੦ ਪੂ· ਈਹਾਂ
ਏਕੰਕਾਰ ੦ ਪੰ· ਏਕਾਕਾਰ· ਏਕ
ਰੂਪ ਯ· ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾ
ਰ- ਇਸ ਤੁਕ ਆਰੰਭ ਏਕਾਕਾ
ਰਤਾ ਸਾਧਕ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤ ਹੈ
ਏਤੇ ਕੂਕਰ ੦ ਵਾ· ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਏ
ਤੇ ਆਪ ਕੇ ਜਸ ਕੋ ਕਹ ਕਰ ਕੇ
ਯ· ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ
ਏਕੋ ਭਵਰ ੦ ਵਾ· ਏਕ ਆਤਮ
ਭਵਰ ਹੀ ਬਿਚਰੇ ਹੈ ਯ· ਏਕੋ
ਭਵਰ ਭਵੇ ਤਿਹ ਲੋਇਅ
ਏਕਲ ੦ ਸੰ· ਏਕ ਕੀ ਯ· ਏਕ
·ਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖ ਅਨੰਤਾ ਔਰ
ਤਜੇ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ- ਏਕ ਅ
ਨੰਤ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾ ਹੀ ਚਿਤ ਮੇਂ
ਫਿਕਰ ਰਖੋ ਔਰ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਆਗੋ
ਏਵੈ ੦ ਪੰ· ਨਿਸਚੇ ਕਰ, ਐਸੇ ਯ·
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਏ, ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ· ਹਰਿਜੀ ਏਵੇ ਭਾਵ
ਏਹੜ ੦ ਪੰ· ਏਧਰ ਯ· ਏਹ ਦਾ
ੜ ਤੇਹੜ ਛਡ ਤੂ ਭਉਕਰ- ਏ
ਧਰ ਓਧਰ ਬਿਚਰਨਾ ਭਾਵ
ਬਅਰਥ ਬਿਚਰਨਾ

॥ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾ
ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਿ
ਹੀਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ
ਕੋਸੇ ਇਕਾਰਾਦਿ ਸਬ
ਦਾਰਥ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪ੍ਤੰ

ਸ

ਸਉ ੦ ਪੰ· ਸੌ ਗਿਣਤੀ, ਸੌ ਵਸ
ਤੂ, ਗੁ· ਸਦਾ ਮਣੂ ਯ· ਸਉ ਮ
ਣ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜ ਖਾਵੇ-

ਈਹਾਂ ਸਊ ਕਾ ਸਵਾ ਅਰਥ
ਇਸ ਲੀਏ ਜਾਨਾ ਗਯਾ ਇਸ
ਪਾਠ ਕੇ ਸਮੀਪ ਹੀ ਅਧਗੁ
ਲਾ ਚਿੜੀ ਕੋ ਚੁਗਣ ਪਾਠ ਮੇਂ
॥ਚਿੜੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਕੇ ਆ
ਹਾਰ ਕਾ ਕਥਨ ਹੈ॥ਇਸ ਲੀ
ਏ ਹਾਥੀ ਕਾ ਭੀ ਏਕ ਦਿਨ ਕਾ
ਆਹਾਰ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ਜੋ ਸ
ਵਾ ਮਣ ਹਾਥੀ ਘੀ ਗੁੜ ਖਾ
ਤਾ ਹੈ॥ਅਰਥਾਤ ਮਣ ਭਰ
ਆਟਾ ਆਠ ਸੇਰ ਗੁੜ ਦੋ ਸੇ
ਰ ਘੀ ਏਤਾ ਰਾਤ ਬਖਾਤਾ ਹੈ
ਪੰਜ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ - ਪੰਜ
ਸਵਾਯਾ ਸਾਢੇ ਸਾਤ ਮਣ ਦਾ
ਣੇ ਸੰਬੰਧੀ ਭੂਸ ਖਾਤਾ ਹੈ॥ਕੋ
ਈ ਚਿੜੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਕੇ ਆ
ਹਾਰ ਕੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ
ਐਸਾ ਅਰਥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ਔ
ਰ ਐਸਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਅ
ਨੇਕੂ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਿਰ
ਹੰਕਾਰੀਯੋਂ ਕੇ ਬਰਣਨ ਮੇਂ ਤਾ
ਤ ਪਰਯ ਹੈ॥ਯਾਤੇ ਅਧ ਗੁ
ਲਾ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਪਾਠ ਸੇ ਏਕ ਦਿ
ਨ ਕੇ ਆਹਾਰ ਕਹਨ ਕਾ ਅਵ
ਸਥਾ ਭਰ ਕੇ ਅਲਪ ਆਹਾ
ਰ ਮੇਂ ਤਾਤ ਪਰਯ ਹੈ॥ਹਾਥੀ
ਕੇ ਸੌ ਮਣ ਘੀ ਗੁੜ ਪੰਜ ਸੈ
ਦਾਣਾ ਪਾਠ ਕਾ ਉਮਰ ਭਰ ਕੇ
ਬਹੁਤ ਆਹਾਰ ਮੇਂ ਤਾਤ ਪਰ
ਯ ਹੈ॥ਯਾਤੇ ਅਨੇਕੂ ਸੇਂ ਅ
ਹੰਕਾਰੀ ਕੋ ਅੰਤ ਸਮੇ ਦੁਖ ਨਿ
ਰਹੰਕਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਕਹਆ ਹੈ,ਸੋ
ਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸਊ ਨਿਸਲ ਜਨ ਟੰ
ਗ ਧਰ - ਸੋਤੇ ਹੈਂ ਭਗਤ ਜਨ
ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਸੀਧੀ ਲੱਤਾਂ ਕਰ
ਅਰਥਾਤ ਦੇਵ ਪਿਤਰਾਦਿ
ਕੋ ਕੇ ਸਭ ਰਿਣ ਦੂਰ ਕਰ ਬੇ
ਫਿਕਰ ਹੋਕੇ, ਸਾਥ ਯ. ਬੀਬੀ
ਕਉਲਾ ਸਊ ਕਾਯਨ ਤੇਰਾ॥ਸ
ਉ ਵਸਤੁ ਅਰਥਾਤ ਸੈਂਕੜੇ
ਯ. ਸਊ ਉਲਾਮੇ ਦਿਨੇ ਕੇ ਰਾ
ਤੀ ਮਿਲਣ ਸਹੰਸ - ਦਿਨ ਮੇਂ

ਮੰਦ ਕਰਮ ਬੇੜ੍ਹਾ ਹੋਵੈਹੈ।ਾਇ
ਸਲੀਏ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਜੀ
ਵੋ ਕੋ ਸੌ ਉਲਾਮੇ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ।
ਰਾੜ੍ਹੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸ
ਵਾਸਤੇ ਰਾੜ੍ਹਿ ਕੇ ਪਾਪੋਂ ਕੇ ਹ
ਜ਼ਾਰਾਂ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ। ਬਚਨਾਂਤ
ਰ ਮੇਂ ਸਹੀ ਅਰਥ ਪੁਜ਼ ਕੀ
ਆ ਹੈ ਸਾਵਣ ਰਾਤ ਅਹਾੜ੍ਹ
ਦਿਹੁ- ਸਾਵਣ ਤੁਲਅ ਰਾੜ੍ਹਿ
ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਜਨ
ਮੇ ਹੈਂ ਅਹਾੜ੍ਹ ਸਮ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਮੇਂ ਅਲਪ ਪਾਪ ਜਨਮੇ ਹੈਂ

ਸਹਾਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸੁਭਾਵ ਯ· ਹਮਰੋ
ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨਸ੍ਵ
ਭਾਵ ਸੰ·

ਸਮੇਉ॰ ਪੰ· ਸਮਾਏ· ਮਿਲੇ ਯ·
ਗਰਬ ਨਿਵਾਰ ਸਮੇਉ

ਸਮਾਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਫਲ· ਸਮਰਹ
ਯ· ਏਹ ਹੋਆ ਸਮਾਉ

ਸਨਾਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਕਵਚ ਯ· ਪਹਰ
ਸਮਾਦਿ ਸਨਾਉ

ਸਰਿਓ॰ ਪੰ· ਪੂਰਾ ਹੂਆ ਯ·
ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ

ਸਰੇਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸੇਵੇ

ਸਮਿਓ॰ ਭ੍ਰਾ· ਅਵਸਰ ਯ· ਨਾ
ਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮ ਗਇਓ-
ਦਾਨ ਅਸਨਾਨ ਜਪਾਦਿਕ
ਕਾ ਸਮਾ ਬੀਤ ਗਯਾ। ਸਮ

ਸਭਵਾਉ॰ ਵਾ. ਸਭੀ ਯ ਸੰ.
ਪਵਨਵਤ ਚਲ ਭੂਪ ਯ· ਨਾ
ਨਕਾ ਸਭਵਾਉ

ਸਦਭਾਉ॰ ਪੰ· ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਯ·
ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਭਾਉ ਨ ਦਿਚੇ-
ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਲਿਉਤੇ ਆਦਿ
ਕਨਾ ਦੇਈਯੇ - ਸਦਭਾਵ ਸੰ.

ਸਚਭਾਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਤਅਭਾਵ ਸੰ·

ਸਮਾਧਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸਮਾਧੀ ਮੇਂ ਬਿ

ਸਦਵਾਉ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸਦਾ ਚ ਤ
ਲਨੇ ਵਾਲੀ ਪਵਨ ਯ· ਭੈ ਵਿ
ਚ ਪਵਣ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ- ਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂ ਪਵਨ ਕਾ ਨਾਮ

ਸਦਾਗਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ
ਸਚੜ੍ਹਾਉ॰ ਬ੍ਰ· ਸੱਚਾ ਯ· ਗੁਰ
ਮੁਖ ਲਾਲੋ ਲਾਲ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰ
ਗ ਮਜੀਠ ਸਚੜ੍ਹਾਉ
ਸਮਾਹਿਓ॰ ਬ੍ਰ· ਸਮਾਏ ਹੈਂ,
ਸਾਵਧਾਨ ਭਏ ਹੈਂ ਯ· ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ। ਸਮਾਹਿ
ਸਮਪ੍ਰਉ॰ ਦੇ· ਸਮਰਪ ਤਸੀ·
ਣ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਯ· ਜੀਉ ਸਮਪ
ਉ ਆਪਣਾ
ਸਰਧਕਉ॰ ਬ੍ਰ· ਸਰਧਾ ਕਰ
ਨੇ ਯੋਗ ਕੋ ਯ· ਸਰਧਕਉ ਸ
ਰਪਿਆ - ਸ੍ਰਧਾ ਕਰਨੇ ਯੋ
ਗਮ ਕੋ ਅਰਥਾਤ ਸਰਧਾ
ਕਰਨੇ ਯੋਗਮ ਮੇਂ ਸ੍ਰਧਾ ਕਰੀ
ਸਰਜੀਉ॰ ਬ੍ਰ· ਜੀਵਤੇ ਬ ਹੈ
ਕਰੇ ਆਦਿਕ ਯ· ਸਰਜੀਉ
ਕਾਟੇ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜੇ ਅੰਤ ਕਾ
ਲ ਕੋ ਭਾਰੀ। ਸਜੀਵ ਸੀ·
ਸਰਬਾਗਿਓ॰ ਬ੍ਰ· ਸਰਬੱਗ,
ਸਰਬ ਕੋ ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ

ਸਖੀਆ॰ ਦੇ· ਸਹੇਲੀਆਂ ਯ·
ਸਭ ਸਖੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣ
ਗਈਆ
ਸਹੀਆ॰ ਦੇ· ਸਖੀਯਾਂ ਮੇਂ ਯ·
ਸਹੀਆ ਵਿਚ ਫਿਰੈ ਸੁਹਾਗਣਿ
ਸਮੀਆ॰ ਬ੍ਰ· ਸ੍ਵਾਮੀ ਅਰਥਾ
ਤ ਲਖਮੀ ਪਤਿ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ·
ਜਾਕੇ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਹੈ ਸਮੀ
ਆ - ਹੇ ਸਜਨੋ ਜਿਸ ਕਾ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਧਨਵਾਂ
ਨ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈ
ਸਟਿਆ॰ ਪੰ· ਰੋੜਿਆ ਯ·
ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ
ਸਸੀਅ॰ ਬ੍ਰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਯ· ਸ
ਸੀਅ ਧੇਨੁ ਲਛਮੀ - ਸਸਧ
ਸਬਾਇਆ॰ ਪੰ· ਸਭੀ ਰਸੀ·
ਯ· ਸਭ ਸੁਣੀਅਹੁ ਲੋਕ ਸ
ਬਾਇਆ
ਸਮਾਇਆ॰ ਦੇ· ਸਮਾਵਨੇ ਸੇ
ਯ· ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ

ਸਵਾਇਆ. ਦੇ. ਦੂਜੇ ਕੀ ਚੌਥਾ ਈ ਜਹਿਤ ਏਕ ਪੂਰਾ ਅਰਥਾਤ ਅਧਿਕ ਸੇ ਅਧਿਕ ਯ. ਦਿਨ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟ-ਪੌਣਾ ਭਾਵ

ਸਮੰਜੀਐ. ਗੁ. ਨਰਕ | ਨੂਨ ਕਮੋਂ ਡੁਬੀਤਾ ਹੈ ਯ. ਨਰਕ ਸਮੰਜੀਐ- ਸੰਮਜਿਤ ਸੰ.

ਸਕੇਲੀਐ. ਦੇ. ਇਕੜ ਕਰੀਏ ਯ. ਈਧਨ ਅਧਕ ਸਕੇਲੀਐ | ਆ

ਸਮੇਟਿਆ. ਪੰ. ਇਕਠਾ ਕੀ

ਸਮਾਹਿਆ. ਦੇ. ਸਮਾਇਆ; ਸਾਵਧਾਨ ਭਇਆ

ਸਰੇਵਿਆ. ਪੰ. ਸੇਵਿਆ

ਸਲਾਹੀਐ. ਦੇ. ਵਡਿਆਈਐ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਸਲਾ | ਹੀਐ

ਸਮਾਨਿਆ. ਦੇ. ਸਮਾ ਇਆ

ਸਫਰੀਆ. ਗੁ. ਸਭਾ ਯ. ਬਿਰਸਾਧੁ ਸਫਰੀਆ, ਦੇ. ਮੁਸਾਫਰ. ਸਫਰ ਵਾਲਾ, ਮਛਰੀ

ਸਜੁਤੀਆ. ਗੁ. ਸੰਜੁਕ | ਆਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਯ. ਮੋਹ ਮਾਇਆਵੇ ਸਭ ਕਾਲਖਾ ਇਨ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ਹ ਸਜੁਤੀਆ

ਸਹੇੜੀਐ. ਪੰ. ਵਿਹਾੜੀਐ. ਖਰੀਦੀਏ

ਸਮਾਬਿਐਂ. ਦੇ. ਸਾਮਰਕ ਅਬਿਨਾਸੀ ਯ. ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਾਬਿਐਂ, ਸਮਬਰਥੀ ਸੰ.

ਸਮੇਟਿਆ. ਗੁ. ਲਯ ਕਰਯ. ਜ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ -ਤਤ ਗਯਾਨ ਐਂ ਧਯਾਨ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸ ਕੋ ਲਯ ਕਰ, ਪੰ. ਇਕੜ ਕੀਆ ਜੈਸੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਮੇਟਿਆ

ਸਹਜਰੀਆ. ਗੁ. ਸੁਖ ਸੁਭਵਕ ਹੋ ਗਯਾ ਯ. ਸੁਖ ਸਹਜ

ਸਰਾਰਾਇਆ. ਗੁ. | ਰੀਅ ਸਾਗਰ

ਸਹਸਾਇਆ. ਗੁ. ਸੰਦੇਹ

ਸਹਕਾਈਐ. ਪੰ. ਮਰਨਸ

ਮੇਸੁਆਸਲੇਤੇਜੀਵਸਮ ਸਸ
ਕਤਾਕਰੀਏਹੈਯ: ਸੰਤਕਾਦੇ
ਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ ਸਹ
ਕਾਈਪਦਕਾਅਰਥਗੁਗੁਲਿ
ਖੇਹੈਂ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਮਰੇਨਜੀਵ
ਈਐ - ਮਰਣਜ਼ੀਵਣਕੀਸੰ
ਧੀਮੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਣਾਸਹਕਣਾ

ਸਤਭਿਖਿਆ ੦ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਭਿ ਹੈ
ਖਿਆ -

ਸਤਪੁਰਖਈਆ ੦ ਗੁ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਪੁਰ
ਖਯ: ਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁ
ਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ

ਸਬਦਸੁਹਾਵਣਿਆ ੦ ਗੁ· ਉਪ
ਦੇਸਸੇਚਿਤਮੇਸੋਭਾਪਾਵਨਵਾ
ਲਿਆ

ਸਰਾਇ ੦ ਫ· ਬੜੇਮੁਸਾਫਰਖਾ
ਨੇਮੇਯ: ਸੁਬਹਨਿਵਾਜਸਰਾ
ਇਗੁਜਾਰਉ

ਸਰਾਈ ੦ ਦੇ· ਮੁਸਾਫਰਸ੍ਵਰੂਪ
ਜੀਵੋਕੇਵਾਸਥਾਨ ਦੋਨੋਲੋਕੋਂਮੇ
ਯ: ਦੁਹੀਸਰਾਈ

ਸਜ਼ਾਇ ੦ ਫ· ਤਾੜਨਾ· ਦੰਡਯ: ਦੋ
ਜਕਸਜਾਇ

ਸਮਾਇ ੦ ਅ· ਹਾਲਰੂਪਖੇਲਜੋਰਾ
ਗਸੁਣਕੇਮੁਸਲਮਾਨਫਕੀਰੋਕੋ
ਮਸਤੀ ਚੜ੍ਹਤੀਹੈ ਜਿਸ ਮਸਤੀ
ਸੇਨਾਚਨੇ ਟਪਨੇ ਬ੍ਰਿਛੋ ਸਾਥਲ
ਟਕਨੇਲਗਤੇਹੈਂ ਯ: ਤਉਦਰ
ਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ - ਹੇਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਤੇਰੇਦੇਖਨੇਕੀ ਹਾਲਰੂਪ
ਖੇਲਕਰੋ ਔਰਨਾਕਰੋਯਾਹਮੁ
ਣਮਾਗਤੇਕੋ ਭਿਖ੍ਯਾਪਾਵੇ, ਸੁ
ਣਨਾ, ਰਾਗ, ਗੁ· ਪਹੁਚਾਇ
ਯ: ਦੇਦਾਰਿਜਕਸਮਾਇ

ਸਨਾਇ ੦ ਅ· ਉਸਤਤੀਯ: ਪੰ
ਜਵੀਸਿਫਤਸਨਾਇ - ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਕੇਗੁਣੋਕੀ ਬਡਆਈਕ
ਰਨੀ

ਸਖਾਈ ੦ ਦੇ· ਮਿਤ੍ਰ ਯ: ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ,
ਪ੍ਰੀਤਮ, ਦੋਸਤ

ਸਮੋਇ ੦ ਪੰ· ਸਮਾਵੇ ਯ: ਜੋਗੁ

ਰ ਗਿਆਨ ਸਮੋਇ
ਸਵਾਈ॰ ਭੂ· ਬਹੁਤੀ ਯ· ਦਿਨ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਈ
ਸਬਾਏ॰ ਭੂ· ਧਨਤਾਈ ਹੈ· ਸਾਬਾਸੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਸਾਹ ਸਬਾਏ- ਗੁਰੂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕੋ ਸਾਬਾਸੀ ਹੈ, ਸਭੀ ਯ· ਠਾਕੁਰ ਏਕ ਸਬਾਈ ਨਾਰ, ਸਭ ਕੋ ਯ· ਸਾਰਗਪਾਣ ਸਬਾਇ-ਇਹ ਜਗਤ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਬਚਨ ਸੇ ਸਭ ਕੋ ਸਾਰਗਪਾਣਿ ਰੂਪ ਦੇਖੇ ਹੈਂ
ਸਥਈ॰ ਭੂ· ਸਾਥੀ
ਸਮੋਈ॰ ਪੰ· ਮਿਲੀ· ਸਮਾਈ
ਸਮੋਇ॰ ਭੂ· ਮਿਲਾਇਕੇ ਯ· ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿਆ ਘਟ ਘਟ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ
ਸਮਾਈ॰ ਭੂ· ਹੇ ਸਮਾਵਨ ਕੇ ਥਾਨ ਹਰੇ ਯ· ਸਰਬ ਸਮਾਈ
ਸਚੀ ਸੋਇ॰ ਦੇ· ਸਚੀ ਸੋਭਾ
ਸਭਥਾਇ॰ ਦੇ· ਸਰਬ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ
ਸਰਨਾਈ॰ ਦੇ· ਸਰਨ ਪੜਕੇ ਯ· ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ਉਬਰੇ
ਸਲਾਹੀਏ॰ ਦੇ· ਉਸਤਤੀ ਕਰੀਏ
ਸਭਰਾਈ॰ ਪੰ· ਭਾਈਓਂ ਵਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਬਡੇ ਸਹਾਯਕੋਂ ਵਾਲੀ ਅਥਵਾ ਸਭ ਕੀ ਰਾਜਾ ਯ· ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ
ਸਹਨਾਈ॰ ਯ· ਨਫੀਰੀ ਵਾਜਾ ਜੋ ਨੌਬਤੋਂ ਸਾਥ ਵਜਤਾ ਹੈ ਯ· ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ
ਸਭ ਜਾਏ॰ ਦੇ· ਸਭ ਜਗਾਹ ਯ· ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ
ਸਤ ਭਾਇ॰ ਭੂ· ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਂ ਯ· ਮਤਿ ਸਤਭਾਇ ਭਗਤ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਬਾਇੜੀਏ॰ ਭੂ· ਸਭ ਮੇਂ ਆਈ ਹੂਈ ਹੈ ਜੋਤਿ ਯ· ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ
ਸਲੋਨੜੀਏ॰ ਭੂ· ਸੁੰਦਰ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀਏ ਯ· ਜਾਗ ਸਲੋਨੜੀਏ ਸੁਲੋਚਨੇ ਸੀ·

ਸਚਕਮਾਇ॰ ਗੁ· ਸੱਚਾ ਨਾਮ
ਜਪਕੇ ਯ· ਛੂਟਹ ਸਚ ਕਮਾ
ਇ

ਸਹਸਾਦੋਈ॰ ਗੁ· ਸਹ
ਸਾ ਔ ਦ੍ਵੈਤ

ਸਹਜਸੋਏ॰ ਵਾ· ਸਾਂਤ ਸਰੂਪ
ਮੇਂ ਵਿਰਾਜੇ

ਸਹਜਢੋਏ॰ ਵਾ· ਸਾਂਤ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਮੇਂ ਮਿਲਾਇ ਦੀਏ

ਸਤਗੁਰਏ॰ ਗੁ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੋਂ ਕੇ
ਤਾਈਂ ਯ· ਸਤਗੁਰਏ ਨਮਃ
ਸਤ੍ਗੁਰਵੇ ਨਮਃ ਸੰ·

ਸਰਬਸਮਾਈ॰ ਵਾ· ਹੇ ਸਰਬ
ਕੇ ਸਮਾਵਨ ਬਾਨਹਰੇ

ਸਤਗੁਰਭਾਏ॰ ਵਾ· ਜੈਸੇ ਗੁ
ਰੋ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯ· ਚਾਲੈ ਸ
ਤ ਗੁਰੁ ਭਾਏ

ਸਸਿ॰ ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾ. ਸਸਾ ਹੋਵੇ ਬਾ
ਹਨ ਜਿਸ ਪਾਸ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਸਿ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਪਾਸ ਬਾਹਨ
ਸਸਾ ਹੈ, ਵਾਮਾ ਸੂਰ ਯ· ਸਸਿ
ਘਰ ਸੂਰ ਵਸੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧਿਆ
ਰਾ

ਸਸੂ॰ ਪੰ· ਪਤਿ ਕੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ
ਸੈਂ ਯ· ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰ ਕੀਨੀ ਵਖ

ਸਸ॰ ਪੰ· ਪਤਿ ਕੀ ਮਾਤਾ ਯ· ਸ
ਸ ਵਿਰਾਇਣ ਸਹੁਰਾ ਵਾਦੀ

ਸਸੇ॰ ਗੁ· ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਅ
ਖਰ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕਹੇ ਹੈਂ ਯ·
ਸਸੇ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਜਿਨ ਸਾਜੀ
– ਪੁਨਾ ਸਸਾ ਸਤ ਸਤ ਪ੍ਰਭ

ਸਹਸ॰ ਦੇ· ਹਜਾਰਾਂ ਯ· ਸੋਊ
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹ
ਪੁਨਾ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨੇੜ ਹੈ
ਸਹਸਾ ਪੁਨਾ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈ
ਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹ, ਸੋ ਜੈਸੇ ਸੰ
ਬਤ ਸਤਰਾ ਸਹਸ ਪਚਾਵ
ਨ, ਸਾਹਸ ਕਰ ਵਾ ਸੰਦੇਹ ਕ
ਰ ਜੈਸੇ ਸਹਸਾ ਕਰ ਪਛੁਤੈਹੈ

ਸਹਸਾ॰ ਗੁ· ਸੰਦੇਹ ਯ· ਮੂੜਾ
ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹ ਸਰ ਪਰ
ਤਾਰਸੀ ਪੁਨਾ ਸਹਸਾ ਇਹ ਸੰ
ਸਾਰ ਹੈ ਪੁਨਾ ਨ ਜਾਇ ਸਹ
ਸਾ ਕਿਤੇ ਸੰਜਮ, ਹਜਾਰਾਂ ਯ·

ਨੇੜ੍ਹੈਸਹਸਾ
ਸਹਸੇ॰ ਭੂ· ਸੰਦੇਹਸੇ ਯਥਾ: ਸਹਸੇ ਜੀਉਮਲੀਣਹੈ, ਦੇ· ਪਤਿਸਾ
ਸਰਸੀ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਤਹੋਵੇਗਾ ਥ ਯਥਾ: ਮਨਸਰਸੀਕਾਜ
ਸਰਸ॰ ਸੰ· ਆਨੰਦਕੀ ਯਥਾ: ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ – ਸਮਾਆਯਾਹੈ ਆਨੰਦਕਾ ਬਸੰਤ। ਪੁਨਾ ਸਰਸੇਮਾਤਪਿਤਬੀਵਿਆ – ਆਨੰਦਮਾਤਾ ਪਿਤਾਹੂਏ, ਮਧੁਰਾਦਿਰਸੋਵਾਲੇਪਦਾਰਥ, ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਜੈਸੇ ਸਾਧਚਰਿਤਸੁਭਸਰਸਕਪਾਸੂ, ਅਧਿਕਮੇ ਜੈਸੇ ਭੇਦਨ ਲਖੇਸਰਸਮੇਕੋਊ
ਸਮਾਸੀ॰ ਭੂ· ਸਮਾਵੇਗਾ ਯਥਾ: ਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ
ਸਹਸੀ॰ ਪੰ· ਸਹਾਰੇਗਾ
ਸਭਸੇ॰ ਪੰ· ਸਭਕੋ ਯਥਾ: ਸਭਸੇਦੇਇਦਾਤਾਰ
ਸਮਾਸ॰ ਸੰ· ਸੰਖੇਪ ਜੈਸੇ ਗ੍ਰੰਥਬਰਨਤੇਕਰੋਸਮਾਸ
ਸਮਾਲਸੀ॰ ਪੰ· ਯਾਦਕਰੇਂਗੇ ਯਥਾ: ਹਿੰਦੂਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ – ਹਿੰਦਦੇਸਕੇ ਵਸਨੇਵਾਲੇਸਭੀਲੋਕ ਹੋਲਾਬੋਲਯਾਦਕਰੇਂਗੇ ਹਮਾਰੇਬਚਨੋਕੋ ਜੋਗੁਰੋਨੇਪਹਲੇਕਹਾਥਾਸੋਪੂਰਾਹੂਆ ॥ਇਸਬੋਲੇਸੇਖਾਲਸੇਨੇ ਬੋਲੀਕਾਬੋਲਾਕਾਯਮਕੀਆ
ਸਚੀਰਾਸ॰ ਭੂ· ਸ੍ਵਧਾਰੂਪੀਸਚੀਪੂੰਜੀ ਯਥਾ: ਸਚੀਰਾਸਸਚਾਵਾਪਾਰ
ਸਰਬਸ॰ ਦੇ· ਸਮਗਧਨਾਦਿ ਯਥਾ: ਸਰਬਸਦੀਜੇ ਅਪਨਾਵਾਰੇ – ਈਹਾਸ੍ਵ ਕੇ ਬਲਮੇ ਅੰਤਕਾ ਸ ਹੈ ਸ੍ਵਪਦਕੇ ਆਪ ੧ ਅਪਨੀਚੀਜ ੨ ਜਾਤੀ ੩ ਧਨ ਚਾਰਅਰਥਹੈਂ ਯਾਂਤੇਸਰਬਸ੍ਵਪਦਸੇਅਪਨਾ ਪ ਅਪਨੀਜਾਤਿ ਅਪ

ਲੀ ਚੀਜ਼ਾ ਧਨ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਸਰਬਸ੍ਵ ਕਾ ਵਾਰ ਨਾ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਅਰਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬਲਿ ਨੇ ਵਾਮਨ ਕੋ ਅਰਪਨ ਕੀਆ ਸਰਬਸੋ ਯ. ਸਰਬਸੋ ਗੋਪਾਲ-ਹਮਾਰਾ ਸਰਬਸ੍ਵ ਗੋਪਾਲ ਹੈ ਸ਼ਰਬਸ੍ਵ ਸੰ.

ਸਮਾਰਸਿ ੦ ਭੂ. ਸਮਾਲਤੇ ਯ. ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ

·ਸਰਬਾਸਾ ੦ ਸੰ. ਨਿਖਲ ੜਿ

·ਸਰਬੇਸ ੦ ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਨਾ

ਸਮਦਰਸੀ ੦ ਦੇ. ਸਰਬਤ੍ਰ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲਾ ਤਤ ਗਾਨੀ ਪੁਰਖ ਯ. ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ

ਸਹਸੇ ਸਹਸਾ ੦ ਵਾ. ਸੰਦੇਹ ਹੀ ਸੰਦੇਹ ਹੈ

ਸਚਤਪਾਵਸ ੦ ਦੇ. ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਯ. ਸਚ ਤਪਾਵਸ ਕਰਿਓ

ਸਹੁ ੦ ਪੰ. ਪਤਿ ਯ. ਸਹੁ ਆਲਾਇਸੀ-ਜਬ ਪਤਿ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ੦

ਪ੍ਰਨਾ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ,ਸਹਾਰ ਯ. ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਨਾ ਕੀਆ

ਸਹਿ ੦ ਭੂ. ਪਤਿ ਨੇ ਯ. ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋ ਸੁ ਜੀਵਦੈ-ਪਤਿ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਵਾਮੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰੂਆਈ ਕਾ ਤਿਲਕ ਦੀਆ ਅਪਨੇ ਜੀਵਨ ਸਮੇ, ੦ ਪਤਿ ਯ. ਮਤ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ, ਵਹੀ ਯ. ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰ ਪਲਟੀਐ

ਸਹ ੦ ਪੰ. ਓਟ. ਆਸਰਾ ਪਨ ਯ. ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰ. ਸਾਥ ਜੈਸੇ ਸਹ ਰਾਮੇਣ ਗਤਾ ਸੀਤਾ

ਸਹੀ ੦ ਅ. ਸੁਧ ਭਾਵ ਨਿਸਰੇ ਯ. ਪੁਛ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ਪੂਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸ

ਭੁ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਪੂਨਾ ਕੂੜ ਨਿਖੁ
ਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕ ਸਚ ਸਹੀ
ਸਹੀ ੦ ਅ. ਬਹੀ ਹਿਸਾਬ ਕੀ ,
ਨਿਸਚੇ
ਸਹੇ ੦ ਪੰ. ਸਹਾੜੇ ਹੈ ਯ. ਕਸ ਕ
ਸ ਵਟੀ ਸਹੇ ਸੁਤਾਉ
ਸਕਾਹ ੦ ਭੁ. ਸਕਤੇ ਯ. ਲਹਨ
ਸਕਾਹ ਗਾਤਾ
ਸਰਾਹ ੦ ਦੇ. ਸਲਾਹਕੇ
ਸਨਾ ੦ ਪੰ. ਕਵਚ. ਲੋਹੇਕੀ
ਕਵਚ ਲੋਹੇ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਭਗ
ਤੋਂਕੀ ਫਾਮਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਸਮਹੂ ੦ ਭੁ. ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਸ
ਮਾਨਹੀ
ਸਹੂਹਾਂ ੦ ਭੁ. ਸਹਾਂਵੂਗਾ
ਸਮਾਹੀ ੦ ਦੇ. ਸਮਾਇਜਾਤੇ ਹੈਂ
ਯ. ਤਿਸਹੀ ਮਾਹ ਸਮਾਹੀ
ਸਮਾਹੇ ੦ ਭੁ. ਪਹੁਚਾਇਆ ਹੈ
ਯ. ਜੀਅਜੰਤ ਸਭ ਪਾਛੈ ਕ
ਰਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕ ਸਮਾ
ਹ, ਪਹੁਚਾਇ ਯ. ਦਿਤੋ ਨ
ਰਿਜਕ ਸਮਾਹਿ , ਸਮਾਵੇ ਹੈਂ ਯ.
ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹ ਸਮਾਹਾ ਪੂਨਾ
ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸਮਾਹਾ - ਗੁ
ਰੋ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਂ
ਸਮਾਵੇ ਹੈਂ ॥
ਸਚ ਹੈ ੦ ਭੁ. ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਯ.
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚ ਹੈ - ਜਿਸਕੀ
ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੈ
ਸਕਹੁ ੦ ਭੁ. ਸਕਤੇ ਹੋ ਤਬ ਯ.
ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰ
ਸਭਹੂ ੦ ਭੁ. ਸਭਕੇ ਯ. ਸਭਹੂ
ਤਲੇ ਤਲੇ ਸਭ ਊਪਰ - ਜੋ ਸ
ਭਕੇ ਤਲੇ ਸੇ ਤਲੇ ਭਾਵ ਦਾਸੋਂ
ਕਾ ਦਾਸ ਆਪਕੋ ਜਾਨੇ ਹੈ ਸੋ
ਸਭਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹੋਵੇ ਹੈ
ਸਮੂਹ ੦ ਸੰ. ਸਮੁਦਾਯ ਯ. ਮਾ
ਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ. ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੇਅ
ਚਰਣੋਂ ਕੇ ਸਮੂਹ ਮੇ
ਸਤਹੁ ੦ ਭੁ. ਸ੍ਰੇਸਟਭਾਸੇ ਅਰ
ਬਾਤ ਅਪਨੀ ਅਵਤਾਰਤਾ
ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਯ. ਸਤਹੁ ਖੇਤ

ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਂਵਾਣ- ਅਪਨੇ ਜਨਮਥਾਨ ਤਲਵੰਡੀ ਨਗਰਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਸਤ ਸੇਹੀ ਮਹਖੀਓਂਕਾ ਖਾਯਾ ਖੇਤ ਹਰਾ ਕੀਆ ਪੁਨਾ ਸਤਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਸੇਹੀ ਸਿਰ ਪੈ ਸਰਪਸੇ ਛਾਯਾ ਕਰਾਈ

ਸਮਹੀ ॰ ਗੁ· ਸਮਾਈ ਯ·ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ- ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਬ੍ਰਮ ਮੇਂ ਸਮਾਵਤੇ ਹੈਂ

ਸਲਾਹ ॰ ਪੰ· ਉਸਤਤੀ ਯ·ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹ ਨ ਰਜਊ ਸਲਾਧਾ ਸੀ·

ਸਬਾਹਿ ॰ ਗੁ· ਪਹੁਚਾਇ ਯ· ਵਾਹ ਵਾਹ ਤਿਸਨੋ ਆਖੀਐ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕ ਸਬਾਹਿ, ਪਹੁਚਾਵੇ ਹੈ

ਸਹਾਹ ॰ ਦੇ· ਸਹਾਰੇ ਹੈਂ ਯ·ਨਾਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹ

ਸਊਹੇ ॰ ਪੰ· ਸਾਮਨੇ ਯ· ਚਾਕਰ ਕਹੀਏ ਖਸਮਕਾ ਸਊਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ · ਸਾਮਨਾ ਕਰੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਨੇ ਮੁਝੇ ਦੁਖ ਕਿਉ ਦੀਆ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਗਾਵੇ, ਸੁਰੀਦਾਂ ਜੈਸੇ ਸਊ ਸਊ ਸਊਹੇ ਖਾਇ

ਸਰੇਵਹੁ ॰ ਗੁ· ਸੇਵੋ ਯ· ਤਿਸੇ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਉ ਪਲੇ·ਪੁਨਾ ਤਿਸੇ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਗਤਿਮਿਤਿ ਪਾਵਹੁ

ਸਭਨਾਹ ॰ ਗੁ· ਸਭਨਾਂਕੋ ਯ· ਸਭਨਾ ਮਰਨਾ ਆਇਆ ਵਿਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ

ਸਰੀਰਹੁ ॰ ਦੇ· ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਸੇ ਅਰਥਾਤ ਮਨਸੇ ਯ· ਭਰਮ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰ

ਸਲਾਹਹੁ ॰ ਪੰ· ਵਡਿਆਓ ਯ· ਸਲਾਹਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ

ਸਦਿਅਹੁ ॰ ਪੰ· ਬੁਲਾਇਓ ਯ· ਕੋਜੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਤ ਸਦਿਅਹੁ

ਸਖਣੀਆਹ੦ਪੰ·ਖਾਲੀ ਹੈਂ ਯ·ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹ

ਸਚੀਸਲਾਹ੦ਗੁ·ਮੰੜਭੀ ਉਸਕਾ ਸੱਚਾ ਹੈ ਯ·ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਲਾਹ

ਸਨਬੰਧੇਹੀ੦ਗੁ·ਆਇਆ ਕੇ ਸਾਥੀ ਯ·ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ

ਸਬਦਸਨਾਹ੦ਗੁ·ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਮੇਂ ਸਮਾਵਤੇ ਹੈਂ

ਸਕ੦ਫਾ·ਸੰਕ·ਸੰਦੇਹ ਯ·ਸਕਕਰੋਹੇ ਜਿਦੂਸਰ ਹੋਇ, ਸੰ·ਰਾਜਾ ਸਾਲੀ ਬਾਹਨ ਕਾ ਚਲਾਯਾ ਹੂਆ ਸੰਬਤ ਜੋ ਪਤ੍ਰੀਓਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਲੀ ਮੇਂ ਸਕ ਕਰਤਾ ਤੀਨਹੂ ਏ ਹੈਂ ਪਹਲੇ ਯੁਧਿਸ੍ਟਰ ਪੀਛੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾਦਿਤ੍ਯ ਤਾਸੇ ਪੀਛੇ ਸਾਲੀ ਬਾਹਨ। ਪਤ੍ਰੀਓਂ ਮੇਂ ਅਬ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਾਲੀਬਾਹਨ ਦੋਨੋ ਕਾ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਯੁਧਿਸ੍ਟਰ ਕਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਤਾ, ਬਿਕ੍ਰਮਾਦਿਤ੍ਯ ਕੇ ਸਤ੍ਰੁ ਸਵਨ ਬਿਸੇਖ ਜਿਨ ਕੇ ਸਤ੍ਰੁਪਨੇ ਸੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰਿ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ, ਦੇਸ ਬਿਸੇਖ

ਸਕੇ੦ਦੇ·ਸਕਤੇ ਹੋ, ਸਕਤਾ ਯ·ਆਇਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਨ ਸਕਾ ਕੋਇ, ਸਕਤੇ ਯ·ਦੂਤ ਨ ਲਾਗ ਸਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ

ਸਦਕਾ੦ਅ·ਕੁਰਬਾਨੀ·ਉਤਾਰਾ ਅਰਥਾਤ ਵਾਰਨੇ ਕਰ ਖੁਦਾ ਕੇ ਨਾਮ ਪੈ ਮੁਹਤਾਜੋਂ ਕੋ ਦੇਨਾ ਯ·ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ- ਕਰਾਂ ਸੇਖ ਭਾਵ ਆਪ ਊਪਰ ਸਭ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਾ, ਸਦਕੇ ਯ·ਵਾਰ ਵਾਰ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ-ਵਾਰਵਾਰ ਜਾਵਾਂ ਸੰਤਾਂ ਪੈ ਕੁਰਬਾਨ

ਸਲੋਕ੦ਸੰ·ਚਾਰ ਮੁਕ੍ਤੀਓਂ ਮੇਂ ਏਕ ਮੁਕ੍ਤੀ ਯ·ਅੰਤੇ ਮੁਕਤਿ

ਸਲੋਕ, ਯਸ ਜੈਸੇ ਭਗਤੋਂ ਕਾ
ਬਡਾ ਸਲੋਕ ਹੈ ਭਾਵ ਬਡਾ ਜਸ
ਹੈ, ਛੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਯ. ਉਤਮ ਸਲੋ
ਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ- ਉਤਮ ਛੰ
ਦ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਂ। ਜੋ ਛੰਦ
ਪਿੰਗਲ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਛੰ
ਦ ਮਾਤ੍ਰਾ ਗਣ ਬਰਣ ਛੰਦ ਭੇ
ਦ ਸੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ
ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ
ਇਸ ਸਲੋਕ ਬਿਨਾ ਅਰ ਸਹ
ਸਕ੍ਰਿਤਿ ਸਲੋਕੋਂ ਬਿਨਾ ਬਹੁਤ
ਕਰ ਔਰ ਸਭ ਬਾਨੋਂ ਮੇਂ ਸਲੋ
ਕ ਨਾਮ ਦੋਹੇ ਛੰਦ ਕਾ ਹੈ। ਪੌ
ੜੀਓਂ ਕੇ ਆਦਿ ਕੇ ਸਲੋਕ ਔ
ਕਬੀਰਾਦਿਕੋ ਕੇ ਸਲੋਕ ਸਪ
ਸ੍ਰ ਦੋਹਰੇ ਹੈਂ। ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਅ
ਸਟਪਦੀਆਂ ਚੌਪਈ ਛੰਦ ਹੈਂ
ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ
ਗਾਥਾ ਛੰਦ ਹੈਂ। ਜਿਨ ਕਾ ਪ੍ਰ
ਸਿੱਧ ਨਾਮ ਬਿਖਮ ਪਦ ਹੈਂ। ਲੋ
ਕੋਂ ਮੇਂ ਬਿਖਮ ਪਦੇ ਕਾ ਬਿਗੜ੍ਹ
ਕੇ ਬਿਸਨ ਪਦੇ ਬਨ ਗਯਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਬਿਸਨ ਪਦਾ ਬਿਸਨੁ ਕੇ
ਗੁਣ ਕਰਮ ਜਸ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ
ਬਾਣੀ ਕਾ ਹੀ ਨਾਮ ਹੋਵੇ। ਤਬ
ਸਿਵ ਦੁਰਗਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਗੁਣਾ
ਦਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿ
ਵਪਦਾ ਸਕ੍ਰੀਪਦਾ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀ
ਏ। ਕਹਤੇ ਸਭ ਕੋ ਬਿਸਨਪਦ
ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਬਿਖਮ ਪਦੇ ਸੇ ਬਿ
ਗੜ੍ਹਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਸਰੀਕ॰ ਅ. ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ. ਸ਼ਿਰਕ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸਿਰਕ ਬਰਾਬਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਸਮਕਾ॰ ਗੁ. ਸਮਾਯਾ ਹੂਆ ਯ. ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸ੍ਰ ਆਇਓ ਸਭ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ

ਸਨਕ॰ ਸੰ. ਚਾਰੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯ. ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ

ਸਲਾਕਾ॰ ਸੰ. ਸਲਾਈ. ਸੁਰਮਚੂ

ਸਬਾਹਕੇ੦ਭੁ· ਰਾੜੀਕੇ ਯ·ਚੌਥੇ ਪਹਰ ਸਬਾਹਕੇ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੇ ਚਾਉ - ਸੁਬਹ ਫਾ·

ਸਹਨਕ੦ਅ· ਕੁਨਾਲੀ ਯ·ਸ ਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ

ਸਤਸੀਕਾ੦ਪੰ· ਸਾਤਵਾਰਵਾ ਹੀਜਿਮੀ ਕਾ ਯ·ਅਨਾਜ ਮਾ ਗਉ ਸਤਸੀਕਾ - ਸਾਤਵਾਰ ਵਾਹੀ ਜਿ ਮੀਕਾ ਅੰਨ ਉਤ ਮ ਹੋਤਾਹੈ ਯਾਤੇ ਜਿਮੀਨ ਜੋ ਤਨੇਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਸੇ ਅ ਪਨੀ ਚਿਤ ਬ੍ਰਿਤੀਕੇ ਅਨੁਕੂ ਲ ਅਰਥ ਪਦਾਰਥ ਮਾਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ ਮਹਾਤਮਾ ਜਨੋਂ ਕੋ ਅਰਥ ਕੀ ਯਾਚਨਾ ਅਛੀ ਨਹੀਂ ਭਾਨ ਹੋਤੀ ਵਹੁ ਸਤਸੀ ਕਾ ਸਤ ਸੀਲ ਕਾ ਅਨਅ ਮਾਂ ਗਤਾਹੈਂ ਐਸਾ ਅਰਥ ਕਰਲੇ ਤੇਹੈਂ ਵਾਸ੍ਤਵ ਸੇ ਸੀਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਵਾਹਨਾ ਹੈ ਸੀਲ ਨ ਹੀਂ ਯਾਤੇ ਅਰਥ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਯਾਚਨਾ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ ਜਕਿ ਉਕਿ ਮਾਗੇ ਗਾਮ ਤੇ ਸਭ ਥੋਕ ਪਾਠ ਸੇ ਸਭ ਕਾ ਮਾਂਗਨਾ ਉਤ ਮ ਹੈ ਇਸ ਕਹਨੇ ਸੇ ਯਹ ਸਿੱਧ ਹੂਆ ਬਿਵਹਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲੇ ਪਾਠੋ ਕੋ ਪਰਮਾਰਥ ਮੇਂ ਖੈਂਚਨਾ ਖੈਂਚ ਹੈ ਉਨਕੋ ਬਿਵ ਹਾਰ ਮੇਂ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ਚਾਹੀਏ ਜੈਸੇ ਤੁਧਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦਰਹੁ ਲੋ ਭੀ ਨਿਤ ਮਾਯਾ ਨੇ ਫਿਰੇ ਜਜਮ ਲਿਆਪੁਨਾ ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗ ਰਤ ਹਉ ਸੰਗ ਬਾਪ ਇਤਆ ਦਿ ਸਪਸ਼ ਬਿਵਹਾਰ ਹੈਂ

ਸਸਕੀਕ੦ਭੁ· ਚੰਦ੍ਰ ਹੈ ਯ·ਜਿ ਉ ਵਿਚ ਉਡੁਵਾ ਸਸਕੀਕ- ਜੈਸੇ ਤਾਰਿਓਂ ਮੇਂ ਚਾਂਦ ਹੈ

ਸਕੇਲਕੇ੦ਵਾ· ਇਕੜਕਰਕੇ ਯ·ਈਧਨ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲਕੇ

ਸਚਹਾਕ੦ਵਾ· ਸਚਾ ਤੇ ਸਰੇ ਹੈਂ ਯ·ਸੇਈ ਸਚਹਾਕ

ਸਨਕਾਦਿਕ੦ਸੰ· ਸਨਕ ਹੈਅ

ਵਿਮੋਂ ਜਿਨਕੇ ਐਸੇ ਬ੍ਰਮਾ ਕੇ
ਮਾਨਸੀ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮ ਯੇ ਹੈਂ
ਸਨਕ੧ ਸਨੰਦਨ੨ ਸਨਾਤ
ਨ੩ ਸਨਤਕੁਮਾਰ੪। ਰਾ
ਜਾ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਦ
ਰ ਕੇ ਅਵਾਹਨ ਸੇ ਸਨਤਸੁ
ਜਾਤ ਨੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਜਿ
ਸਪੈ ਸੰਕਰਾ ਚਾਰਯ ਕਾ ਭਾ
ਸਚਾਚਉਕਾ॰ ਵਾ. ਖ੍ਯ ਹੈ
ਸਚਾ ਬਚਨ ਕਹਨਾ ਚੌਕਾ ਹੈ
ਯ. ਸਚਾਚਉਕਾ ਸੁਰਤਕੀ
ਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀ॰ ਕਾਰ
ਤ੍ਰਾ. ਜਲ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਤ ਵਿ
ਖੈਰੂਪ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਜੋ ਚਿਤ ਕੋ
ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਭ੍ਰਿਗੋਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਆ
ਵਹ ਲਹਰ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ
ਸਫਲਦਰਸਨਕੀ॰ ਵੇ. ਕੀ
ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਵਾਲੇ ਕੀ ਯ.
ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਸਫ
ਲਦਰਸਨਕੀ - ਸਫਲਾ ਹੋ
ਵੇ ਦਰਸਨ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕਾ
ਨਾਉ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੈ
ਸਖਾ॰ ਸੰ. ਮਿਤ੍ਰ ਯ. ਸੰਗਿ ਸਖਾ
ਸਭ ਤਜਿ ਗਏ
ਸਖੀ॰ ਸੰ. ਸਹੇਲੀ ਯ. ਸਖੀ
ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ
ਸਮਖ੍ਯ॰ ਸੰ. ਸਾਮਨੇ ਜੈਸੇ ਮੇ
ਰੇ ਸਮਖ੍ਯ ਇਸ ਨੇ ਜਪ ਕੀਅ
ਸਨਮੁਖ॰ ਦੇ. ਸਾਮਨੇ ਮੁਖਵ
ਲਾ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਨਮੁਖ ਮ
ਨਮੁਖ ਵੇਮੁਖੀਆ, ਸੰਮੁਖ ਸੰ
ਸਭ ਸੁਖ॰ ਦੇ. ਭੋਗ ਮੋਖ ਰੂਪ ਸੁ
ਸਚੀ ਸਿਖੰ॰ ਦੇ. ਯਥਾਰਥ ਖ
ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਯ. ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ
ਲਭਈ ਬਿਨ ਸਚੀ ਸਿਖੰ - ਸ
ਚੀ ਸਿਖਾ ਸੇ
ਸਚਸਾਖੀ॰ ਦੇ. ਸਚੀ ਸਾਹਦੀ
- ਸਚੀ ਗਵਾਹੀ
ਸਪਤਰਿਖਿ॰ ਦੇ. ਮਰੀਚਿ੧
ਅਤ੍ਰਿ੨ ਪੁਲਹ੩ ਪੁਲਸਤ
੪ ਕ੍ਰਤੁ੫ ਅੰਗਿਰਾ੬ ਬਸਿ
ਸਰਬਭੁਖ॰ ਦੇ. ਨਿਖ ਸ੍ਟ੭

ਲ ਵਿਖਯੋਂ ਕੀ ਅਰਥਾਤ ਲੋਕ
ਪਰਲੋਕ ਕੇ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥੋਂ
ਕੀ ਵਾਸਨਾ

ਸਰਬਸੁਖੰ ॰ ਗੁ · ਵਿਖਯਾਨੰਦ
ਭਜਨਾਨੰਦਾਦਿ ਸੁਖੋਂ ਕਾ ਮੂਲ ਯ ·
ਸਰਬਸੁਖ ਅਨੰਦ - ਨਿਖਲ
ਸੁਖੋਂ ਕਾ ਮੂਲ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ

ਸਚਬਿਨਸਾਖੀ ॰ ਗੁ · ਯਥਾ
ਰਥ ਜਾਨੇ ਬਿਨਾ ਸਾਹਦੀ ਭਰ

ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੰ ॰ ਦੇ · ਨਿ | ਨੀ
ਖਲ ਸੁਖੋਂ ਕਾ ਮੂਲ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ

ਸਹਸਫਣੀਸੇਖੰ ॰ ਦੇ · ਸਹਸ੍ਰ
ਫਣੋਂ ਵਾਲਾ ਸੇਖ ਨਾਗ ਯ · ਸ
ਹਸਫਣੀ ਸੇਖ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੇ

ਸਗ ॰ ਫ · ਕੁਤੇ ਯ · ਸਗ ਨਾਨ
ਕ ਦੀਵਾਨ ਮਸਤਾਨਾ - ਆਪ
ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਕਾ ਕੂਕਰ ਮੈਂ ਉਸ
ਜਲ ਕੀ ਚਾਹ ਸੇ ਹੀ ਮਸਤ ਹੂ
ਆ ਉਸ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੇਤ ਦਿ
ਨ ਦਿਨ ਮੇਂ ਸਵਾਇਆ ਚੜ੍ਹਤਾ ਹੋਂ
ਅਥਵਾ ਮੈਂ ਦੀਵਾਨ · ਬਿਛਿ
ਪਤ ਮਨ ਹੋ ਉਸ ਕੀ ਚਾਹ ਮੇਂ ਮ
ਸਤਾਨਾ ਹੂਆ ਤਾਕੇ ਗਹਣ ਹੇ
ਤ ਅਧਿਕ ਚੜ੍ਹਤਾ ਹੋਂ

ਸਗੋ ॰ ਪੰ · ਉਲਟੀ · ਪ੍ਰਤ੍ਯੁਤ

ਸਭਾਗਾ ॰ ਦੇ · ਭਾਗ੍ਯ ਸਹਿਤ
ਯ · ਧੰਨ ਧੰਨ ਉਆ ਜਨਸੰਜੋਗ
ਸਭਾਗਾ ਪੁਨਾ ਤਿਤ ਘਰ
ਸਭਾਗੇ

ਸਮਾਗੈ ॰ ਗੁ · ਸਮਾਗਮ ਮੇਂ ਯ ·
ਮਿਲ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ

ਸਹਲੰਗਾ ॰ ਗੁ · ਸੰਜੋਗ । ਸ
ਹਲਗਨ ਸੰ ·

ਸਭੋਰੋਗ ॰ ਦੇ · ਅਧ੍ਯਾਤਮਾ
ਦਿ ਤ੍ਰਿ ਬਿਧ ਰੋਗ

ਸਰਨਾਗੋ ॰ ਪੰ · ਸਰਨ ਯ · ਹ
ਮ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗੋ

ਸਰਬੱਗ ॰ ਸੰ · ਸਰਬ ਕੋ ਜਾ
ਨਨੇਵਾਲਾ

ਸਰਬੰਗਾ ॰ ਗੁ · ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ
ਸਰਬ ਅੰਗੋਂ ਕੀ ਯ · ਮੈਂ ਗ
ਣਤਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ - ਪ੍ਰਮੇ

ਸੂਰਕੇ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾਦਿ ਅੰਗੋਂ
ਸਰਬਾਗ° ਭੂ· ਸਰਬੱਗ | ਕੀ
ਯ· ਕਰੇ ਤਪਾਵਸ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾ
ਸਤਸੰਗਾ° ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਟ ਹੈ ਮੁਕ | ਗ
ਤੀ ਹੇਤ ਮੇਲ ਜਿਸ ਕਾ ਐਸਾ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਮਹਾਸਾਰਥੀ ਸ
ਸਹਲੰਗਾ° ਭੂ· ਸੰਜੋਗ | ਤਸੰਗਾ
ਸਤਿਜੁਗ° ਦੇ· ਸਤਯੁਗ ਯ· ਸ
ਤਿਜੁਗ ਸਤ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆ
ਪਰ ਪੂਜਾ ਚਾਰ- ਈਹਾ ਜਿਆ
ਗੀ ਉਚਾਰਣ ਮੇ ਫਲਦਾਈ ਹੈ
ਸਭਜਗ° ਦੇ· ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ
ਯ· ਬੰਧਨ ਬਾਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗ
ਸਹਜਜੋਗ° ਭੂ· ਗਯਾ | ਭਵੇ
ਨਯੋਗ ਯ· ਸਹਜਜੋਗ ਜਿਨ ਮਾਣੇ
ਓ- ਮਨ ਕਾ ਨਿਗ੍ਰਹ ਰੂਪ ਰਾਜ
ਜੋਗ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਣਿਆ ਹੈ
ਸਬਦਤਰੰਗ° ਭੂ· ਬਚਨੋ ਕੀ
ਲਹਰ ਯ· ਸਬਦਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗ
ਟਿਤਾਦਿਨ ਆਗਰ
ਸਹਘੋ° ਦੇ· ਮਾਰ- ਸਸਤਾ ਯ· ਤਉਣੁ

ਣ ਸਹਘੋ ਜਾਇ
ਸਮਘਾ° ਭੂ· ਸਮਾਏ ਹੈਂ ਯ· ਹ
ਰਿ ਅਸਥਿਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਸਮ
ਸਹਲੰਙ° ਭੂ· ਸਾਥ ਲਗਾ | ਘਾ
ਹੂਆ ਯ· ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹ
ਲੰਙੁ- ਮਨ ਕੇ ਦ੍ਵੈਤ ਭਾਵ ਸਾਥ
ਲਗਾ ਹੂਆ ਹੈ- ਸਹਲਗਨ ਸੰ·
ਸਚ° ਦੇ· ਯਥਾਰਥ ਯ· ਸਚ ਜਾ
ਣੇ ਕਚ ਵੈ ਦਿਓ- ਕਚੇ ਐਜਾ
ਲੇਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਯਥਾਰਥ
ਜਾਣੇ ਹੈਂ, ਪੁਨਾ ਸਚ ਭਏ ਵਿ
ਕਾਸ- ਯਥਾਰਥ ਵਿਕਾਸ ਵਾ
ਲੇ ਹੂਏ ਹੈਂ, ਯਥਾਰਥ ਕਥਨ
ਯ· ਸਚ ਪਰ ਮਲ ਤਨ ਵਾਸ-
ਸਚ ਭਾਖਣ ਰੂਪ ਤਨ ਮੇਂ ਵਾਸ
ਹੈ ਚੰਦਨ ਕੀ, ਸਤਅ ਅਰਥਾ
ਤ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾਬਾਧਅ ਯ· ਨਾਨਕ
ਸਚ ਧਿਆਇਨ ਸਚ- ਜੋ ਤ੍ਰਿ
ਕਾਲਾਬਾਧਅ ਕਾ ਧਾਨ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਸੋ ਓਹੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇ ਸਚ ਕਾ ਅਰਥ

ਨਿਸਚੇ ਭੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।ਸੋ ਯਥਾਰ ਥਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾ ਲੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਤਾ ਸਚ,ਜੋ ਸਤਅ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਾਲਾ ਭਯਾ ਹੈ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਭਾਵ ਯਥਾਰਥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਲਾਲ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਸ ਚ ਅਰਦਾਸ-ਨਿਸਚੇ ਪ੍ਰਾਰਥ ਨਾ ਹੈ

ਸਚਾ॰ ਵੇ॰ਯਥਾਰਥ ਵਕ ਤਾ ਯ.ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸਚ ਫਲ ਪਾਇਆ,ਪੁਨਾ,ਨਾਨਕ ਸ ਚਾ ਸੇਵ ਸਚ ਫਲ ਪਾਇਆ,ਪੁ ਨਾ,ਸਚ ਮਿਲੇ ਸਚ ਊਪਜੇ ਸਚ ਮਹ,ਇਤਆਦਿ ਪਾਠ ਵਾਲੀ ਪੌ ੜੀ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੰਭਵੇ ਤੈਸੇ ਅਰਥ ਜਾਨਨੇ

ਸਮਾਚੀ॰ਗੁ॰ਭੁਲਆਈ

ਸਚਸਚਾ॰ ਵਾ॰ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਚਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ॰ਸਚ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ

ਸਰਾਇਚੇ॰ ਫਾ॰ ਕਨਾਤਾਂ ਯ॰ਸ ਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ,ਬਡੀ ਕਨਾਤਾਂ ਅਤਲਸ ਕੀ ਜੋ ਤੰਬੂ ਕੇ ਗਿਰਦ ਲਗਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈਂ, ਛੋਟਾ ਸਾਘਰ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚ॰

ਭੁ॰ ਭੁਰੋ ਕੇ ਊਪਦੇਸ ਵਾਲੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰ

ਸ੍ਵਛ॰ ਸੰ॰ ਨਿਰਮਲ

ਸਰੋਜ॰ ਸੰ॰ ਕਮਲ

ਸਵੀਜੇ॰ ਪੰ॰ ਸੋਈਏ॰ ਸਵੀਏ

ਸਕੀਜੇ॰ ਗੁ॰ ਸਕੀਤਾ ਹੈ

ਸਮਾਜ॰ ਸੰ॰ ਪਸੂਓਂ ਸੇ ਭਿੰਨੋ ਕਾ ਸਮੂਹ ਅਮਰ ਕੋਸੇ - ਸਭਾ ਹੇਮ ਕੋਸੇ - ਹਸਤੀ ਨਾਨਾਰਥ ਕੋਸੇ

ਸਹਜ॰ ਸੰ॰ ਸਹਜਾਯਤੇ ਇਤਿ ਸਹਜੀ - ਸਾਥ ਉਪਜੀ ਵਸਤੂ, ਸੁਭਾਵ, ਏ ਸਹਜ ਕੇ ਦੋ ਅਰ ਥ ਹੈਂ॰ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੇਂ ਯਹ ਪਦ ਕਹੀ ਗਆਨ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ ਸੁਖ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ ਬਿਚਾ ਰ ਕਾ ਬੋਧਕ ਹੈ ਕਹੀ ਸਾਂਤਿਕ ਹੈ ਕਹੀ ਧੀਰਜ ਕਾ ਹੈ।ਕਹੀ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਹੈ।ਇਸ ਪਦ ਮੇਂ ਕਹੀ ਜੱਜਾ ਮੁਕਤਾ ਹੈ ਕਹੀ ਸਿਆਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ।ਕਹੀਐਂ

ਭੁੜਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਹੀਜੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
।। ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਸਹਜ ਪਦ ਕੇ ਦੋਨੋ
ਅਰਥੋ ਮੇਂ ਪਹਲੇ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰ
ਹੋਤਾ ਹੈ। ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ ਯ. ਸਹਜੇ
ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨ ਸ
ਹਜੇ ਕਥਨੀ ਬਾਦ - ਅੰਤ ਰੰਗ
ਬਹਿਰੰਗ ਸਾਧਨੋ ਕੇ ਸਾਥ ਉਪ
ਜੇ ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਾ ਕਥਨ ਕਰਨਾ ਉਤ
ਮ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਠਿਕਾਨੇ
ਪੜੇ ਹੈਂ। ਬਿਨਾ ਵਾ ਕੇ ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ
ਕਹਨਾ ਬ੍ਯਰਥ ਹੈ, ਪੁਨ; ਕਰ
ਮੀ ਸਹਜ ਨ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸ-
ਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ - ਗ੍ਯਾਨ
ਕੇ ਸਾਧਨ ਸਮਾਦਿਕੋ ਬਿਨਾ ਕੇ
ਵਲ ਕਰਮ ਸੇ ਗ੍ਯਾਨ ਨਹੀਂ ਉ
ਪਜੇ। ਔ ਗ੍ਯਾਨ ਹੂਏ ਬਿਨਾ
ਚਿਤ ਕਾ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀ ਜਾਵੈ, ਪੁ
ਨਾ, ਜਾ ਕੇ ਸਹਜ ਭਯਾ ਸੋ ਜਾ
ਣੇ - ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ ਗ੍ਯਾਨ
ਉਪਜਿਆ ਹੈ। ਵਹੀ ਸ੍ਵ ਸੰਵੇ
ਦ ਅਬ੍ਰਮ ਕੋ ਜਾਣੇ ਹੈ। ਪੁਨਾ।
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਹਜ ਨ ਪਾਏ -
ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਸੇ ਕੋਈ ਪੁਰਸ ਗ੍ਯ
ਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ। ਪੁਨਾ। ਗੁਰ
ਬਿਨ ਸਹਜ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ
ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ
।। - ਗੁਰੋ ਬਿਨਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਗ੍ਯਾਨ
ਨਹੀ ਉਪਜੇ ਯਹ ਨੇਮ ਹੈ। ਜੇ
ਕਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਉਪਜੇ ਸੰਦੇਹ
ਹੈ ਤਬ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਰੋ ਸੇ ਉਪ
ਜਾ ਹੈ ਉਨ ਗ੍ਯਾਨੀਓਂ ਕੋ ਜਾ ਕੇ
ਪੂਛੋ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ
ਲਿਖਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਪੂਛਹੁ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ
ਕੋਇ। ਪੁਨਾ। ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ
ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ
ਏਕ ਸਮਾਨਾ - ਜਬ ਸਹਜ
ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ ਸਕਤੀ ਅਗ੍ਯਾਨ ਕੋ
ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਹਮਾਰੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸਿ
ਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੂਆ

ਤਬ ਹਮ ਉਸ ਏਕ ਮੋਂ ਏਕ ਰੂਪ
ਹੋ ਸਮਾਏ ਹੈਂ। ਸਭ ਤੁਕੋ ਮੇਂ ਸਹ
ਜ ਕਾ ਅਰਥ ਗਯਾਨ ਹੈ। ਸਤਗੁ
ਰ ਸਹਜੇ ਦਾ ਖੇਤ ਹੈ ਜਿਸਨੋ ਸ
ਮਤ ਸਭ ਕੋਇਆ। ਬ੍ਰਮ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਮ ਨੇਸ਼ਟੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰ ਬ੍ਰਮਾ
ਨੰਦ ਕਾ ਖੇਤ ਹੈਂ। ਜਿਨਕੋ ਸਭ
ਵਸਤੂਓਂ ਮੇਂ ਬ੍ਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੈ।
ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਮ ਗਯਾ
ਨ ਸਾਥ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰ
ਮਾਨੰਦ ਸੁਖ ਕਾ ਖੇਤ ਹੈਂ। ਜਿਨ
ਕੋ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਆਨੰਦ ਸੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨੇ ਕਰ ਤਿਸੀ ਕਾ ਰੂ
ਪ ਭਾਨ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ
ਮੇਂ ਸਹਜੇ ਕਾ ਸੁਖ ਅਰਥ ਹੈ-
ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜ
ਸੇਤੀ ਮਨ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈ
ਆ- ਗੁਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪਾਏ ਹੈਂ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸੇ ਉਪਜੇ ਕੱਚੇ
ਪੱਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰੀਖ੍ਯਾ ਰੂਪ ਬਿ
ਚਾਰ ਸੋ। ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਨੇ ਕੱਚੇ ਸੇ
ਉਪਦੇਸ ਲੇਨੇ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਸੂਚ
ਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਕਾਚੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਮੁਕਤ ਨ ਹੂਆ। ਪੂਨਾ ਆ
ਇ ਮੂੰਡੇ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਂਤੇ ਭ
ਰਮ ਨ ਜਾਇਆ। - ਪੱਕੇ ਸੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਲੇਨੇ ਕੀ ਬਿਧੀ ਸੂਚਨ ਕ
ਰੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁ
ਨ ਉਪਦੇਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਮ ਨਿਕ
ਟ ਕਰ ਪੇਖ ਤਬਾ ਪੂਰੈ ਗੁਰ
ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ। ਜਿਸ ਮਨ
ਬਸੇ ਤਿਸ ਸਾਚ ਪਰੀਖਿਆ -
ਪੂਰਬ ਲਿਖੀ ਆਨੰਦ ਜੀ ਕੀ
ਤੁਕ ਮੇਂ ਸਹਜ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਅ
ਰਥ ਹੈ। - ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿ
ਓ- ਕੋਪਾਦਿਕੋ ਕੀ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ ਸ
ਹਿਤ ਸਾਂਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕੀ
ਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ ਮੇਂ ਸਹਜ ਕ
ਸਾਂਤਿ ਅਰਥ ਹੈ। ਸਹਜ ਸਹਜ
ਗੁਣ ਰਵੈ ਕਬੀਰ- ਚਿਤ ਕੀ ਥਿ
ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਧੀਰਜ ਸੇ ਗੁਣੋਂ ਕੋ
ਕਥਨ ਕਰੇ ਹੈ ਕਬੀਰਾ। ਇਸ

ਪਾਠ ਮੇਂ ਸਹਜ ਕਾ ਧੀਰਜ ਅਰਥ
ਹੈ। ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਸਭ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ
ਸਾਥ ਉਪਜਨਾ ਭੂਪ ਪਹਲਾ ਅ
ਰਥ ਦਿਖਾਯਾ। ਸੁਭਾਵ ਯ. ਅ
ਮ੍ਰਿਤ ਲੇ ਲੇ ਨੀਮ ਸਿੰਚਾਈ। ਕ
ਹਿ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜ ਨ ਜਾ
ਈ - ਈਹਾ ਸਹਜ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਅ
ਰਥ ਹੈ। ਇਸੀ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਅਰ
ਥ ਗ੍ਯਾਨੀ ਜਹਾਂ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆ
ਵੇ ਤਹਾਂ ਥ੍ਰਮ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਭੂਤ
ਅਗਿਆਨ ਸੁਖ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਸੁ
ਭਾਵ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਹਜ ਪਦ ਰੂ
ਢ ਹੈ। ਗ੍ਯਾਨਾਦਿਕ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਸ
ਹਜਾਯਤੇ ਇਤਿ ਸਹਜ ਐਸੇ
ਅਵਯਵੋ ਦ੍ਵਾਰਾ ਅਰਥ ਬੋਧਨ
ਸੇ ਯੋਗਿਕ ਹੈ। ਜੋਤਿਸ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ
ਲਗਨ ਸੇ ਤੀਸਰੇ ਸ੍ਥਾਨ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਹਜ ਹੈ

ਸਮਜ॰ ਸੰ. ਪਸ਼ੂਓਂ ਕਾ ਬ੍ਰਿੰਦ, ਬਿ
ਪਨ, ਦੇ. ਡੂਬਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਮਾਰਿਓ
ਕੰਟਕ ਕਾਲ ਗਰਜ ਧਾਵਤ ਲੀ
ਓ ਬਰਜਾ। ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰ
ਰਾਖ ਲੇ ਸਮਜ - ਹੇ ਗੁਰ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਆਪ ਨੇ ਤਬ ਸੇ ਕਾਲ ਸ
ਤ੍ਰੁ ਗੱਜ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਬ
ਸੇ ਧਾਵਤੇ ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ ਜਿ
ਨ ਸੇ ਸਰਬ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਸ
ਮੱਜ. ਡੂਬਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਪੰਚ ਰੂਪ ਕ
ਮਾਦਿਕੋਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਕੋ
ਏਕ ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਰਖ
ਲੀਆ ਹੈ ਵਾ ਸਮੱਜ. ਨਿਖਲ
ਜੀਵੋਂ ਕੋ ਪਸ਼ੂਓਂ ਕੇ ਬ੍ਰਿੰਦ ਤੁਲਯ
ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ। ਜੋ ਕਾਮਾਦਿ ਪੰਚ
ਭੂਪ ਦੂਤ ਥੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਰ ਧਾਵਤੇ
ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ। ਜਬ ਸੇ ਏਕ
ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਰਖ ਲੀਆ
ਹੈ। ਤਬੀ ਸੇ ਗਰਜ ਕੇ ਕਾਲ ਸਤ੍ਰੁ
ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਸਮੁਧਰਿ
ਆ ਵਤ ਸਮਜ ਕਹੀਏ ਸਮਯ
ਕ ਅਜਯ ਪਾਂਚ ਕਾਮਾਦਿ ਦੂਤੋ
ਕੋ ਜਬ ਸੇ ਏਕ ਸੁਧ ਮਨ ਥਾਨ
ਮੇਂ ਰਖ ਲੀਆ ਅਰਥਾਤ ਅ

ਭਾਵ ਕੀਆ ਹੈ।ਤਬੀ ਸੇ ਧਾਵਤੇ ਮਨ ਕੋ ਵਰਜ ਕੇ ਕਾਲ ਸਤੁਮਾਰਿਆ ਹੈ।

·ਸਰਸਿਜ ੦ ਸੰ· ਕਮਲ

·ਸਰਸਹਜ ੦ ਭੂ· ਸਾਂਤਿ ਕਾ ਸਰੋ

ਸਬਦਨਿਵਾਜਾ ੦ ਵਾ· ਉਪ | ਵਰ ਦੇਸ ਸੇ ਵਡਿਆਏ

ਸਮਝ ੦ ਦੇ· ਬਿਸੇਖ ਬਿਚਾਰ ਯ· ਸਮਝਨ ਪਰੀ ਬਿਖੇ ਰਸ ਰਚਿਓ· ਸਬਦਾਦਿਕੋ ਕਾ ਆਨੰਦ ਸਦਾ ਨਹੀ ਰਹੇ ਯਾਤੇ ਮੈਂ ਇਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਹੇ ਕਰੂੰ ਐਸਾ ਬਿਚਾਰ ਨਹੀ ਹੂਆ॥, ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਜੈਸੇ ਕਬੀ ਸਮਝ ਮਨਾ ਮਰਜਾਨਾ, ਗਜਾਨ ਯ· ਸਮਝੇ ਸੂਝੇਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਬੂਝੇ - ਪਹਲੇ ਜਾਨਲੇਵੇ ਤਬ ਪੀਛੇ ਸੇ ਦੇਖੇ ਹੈ।ਪਰੰਤੂ ਜਬ ਪ੍ਰਥਮ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਪੂਛ ਲੇਵੇ॥

ਸਟੇ ੦ ਦੇ· ਬਦਲੇ ਯ· ਮੈ ਤੋ ਮੋਲ ਮਹਘੇ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੇ- ਮੈਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣੋਂ ਕੇ ਬਦਲੇ ਅਰਥਾਤ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਰਪ ਕੇ ਲਈ ਹੈ, ਪੰ· ਰੋੜੇ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਕੋ ਦੂਰ ਸਟੇ ਤੋ ਅਛਾ ਹੈ

·ਸਟ ੦ ਪੰ· ਚੋਟ ਜੈਸੇ ਸਟ ਪਈ ਖਰਚਾਮੀ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ-ਨਗਾਰਿਓ ਪੈ

·ਸਮ੍ਰਾਟ ੦ ਸੰ· ਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀਰਾਜਾ, ਰਾਜੋਂ ਕਾ ਰਾਜਾ

·ਸਰਟ ੦ ਸੰ· ਕਿਰਲਾ

ਸਤਚਟੇ ੦ ਵਾ· ਸਤ ਬੁੱਕ ਯ· ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰ ਛਾਈ

ਸਠ ੦ ਸੰ· ਮੂਰਖ, ਸਾਠ ਯ· ਲੋਕੀਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਈ - ਈਹਾਂ ਸਠ ਪਦ ਸਾਠ ਕਾ ਬਾਚਕ ਹੈ - ਅਸ੍ਰ ਖਸ੍ਰਿ ਸੰ·

ਸਹਸੇਰੀਠ ੦ ਦੇ· ਸੰਦੇਹੋਂ ਕੀ ਗਠ, ਜੋ ,ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਸਯ ਪ੍ਰਮੇਯ ਸੰਸਯ ਭੇਦ ਸੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ।ਜੈਸੇ ਵੇਦਾਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਯਥਾਰਥ ਹੈਂ ਵਾ ਮਿਥਿਆ ਹੈਂ।ਯ

ਬਰਬ ਹੈਂ ਤਬ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਅਭੇਦ ਕਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਭੇਦ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਇਤਿਆਦਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੇਂ ਸੰਸਯ ਹੈ- ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅਭੇਦ ਸਚਾ ਹੈ ਵਾ ਭੇਦ ਸਚਾ ਹੈ। ਅਭੇਦ ਸਚਾ ਹੈ ਤਬ ਬੇਦਾਂਤ ਬਿਨਾ ਪਾਂਚ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲੇ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਭੇਦ ਕਿਉਂ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ। ਅਭੇਦ ਕਿਉ ਨਹੀ ਮਾਨਤੇ ਇਤਿਆਦਿ ਪ੍ਰਮੇਯ ਮੇਂ ਸੰਸਯ ਹੈ। ਐਸੇ ਸੰਸਯ ਜੀਵ ਕੋ ਮੈਲਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਬਚਨ ਭੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਜੀਵ ਮਲੀਣ ਹੈ ਕਿਤ ਸੰਜਮ ਧੋਤਾ ਜਾਇ॥

ਸਣੁ। ਪੰ. ਸੱਦ, ਕਾਵਿਤਾਈ ਕੀ ਊਚੀ ਅਵਾਜ ਯ. ਭੇਰੀ ਸਣੁ ਰਣੁ-ਨਗਾਰੇ ਕੀ ਸਣੁ ਅਵਾਜ ਐਸੇ ਊਚੇ ਪਾਠ ਰਣੁ. ਭਟੋਂ ਕੇ ॥ ਪੁਨਾ ਗੋਰ ਨਮਾਣੀ ਸਣੁ ਕਰੇ

ਸਣ। ਪੰ. ਸਾਥ. ਸਹਿਤ ਯ. ਸਣ ਕੀ ਸਾਰਾ ਢਿਬਿਆ-ਸਹਿਤ ਕਸੀਰੇਂ ਕੇ ਬਰੀਕ ਕੀਆ, ਪੁਨਾ ਸਣ ਨੀਸਾਣੇ ਜਾਇ- ਸਾਥ ਨੀਸਾਨ ਕੇ ਜਾਵੇਗ, ਸਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਰੱਸੀ ਬਨਤੀ ਹੈ

ਸਤਾਣੀ। ਪੰ. ਜੋਰ ਵਾਲੀ ਯ. ਸਚ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵਦੇ-ਸਚ ਕੀ ਜੋਰ ਵਾਲੀ ਨੀਵਦ ਈ ਹੈ ॥

ਸਦਣਾ। ਪੰ. ਬੁਲਾਵਨਾ

ਸਮਾਣੇ। ਵੇ. ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ- ਸਮਨ ਸੰ. ਸਮਾਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਮਿਲ ਸਲਲੇ ਸਲਲ ਸਮਾਣੇ

ਸਮਾਣੀ। ਗੁ. ਸਮਾਈ ਹੈ ਯ. ਹਰ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ

ਸਖਣੀ। ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲੀ ਸਖਣੀ

ਸਵਣਾ। ਪੰ. ਸਉਣਾ ਯ. ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ

ਸਜਣ। ਸੰ. ਮਿਤ੍ਰ. ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਜਨ ਯ. ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣ ਲਗਿਆ ਸੱਜਨ ਸੰ.

ਸਹਣ ॰ ਦੇ· ਸਹਾਰਨਾ· ਖਮਾਯ·
ਸਹਿਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ

ਸਉਣ ॰ ਦੇ· ਸਗੁਨ ਜੈਸੇ ਯਾਤ੍ਰਾ
ਸਮੇ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਛੀ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀ
ਰੀਤਿ ਸੇ ਜਾਵੇ ਭਰਾ ਹੂਆ ਜ
ਲਪਾਤ੍ਰ ਸਨਮੁਖ ਮਿਲੇ ਇਤ੍ਯਾ
ਦਿ ਸੁਭ ਸਗਨ ਹੈਂ ਸਕੁਨ ਸੰ·

ਸਰਵਣ ॰ ਦੇ· ਕਾਨਯ· ਸਰਵ
ਣ ਨ ਸੁਰਤ - ਨਾ ਕੰਨ ਹੈਂ ਨਾਗਿ
ਆਤ ਹੈ, ਸੁਣਨਾ ਗੀਥੋਂ ਕਾ, ਉ
ਪ ਕ੍ਰਮ ਉਪ ਸੰਹਾਰਾਦਿ ਚਿਨੋਂ
ਸੇ ਏਕ ਵਸਤੂ ਮੇਂ ਸਰਬ ਬਚ
ਨੋਂ ਕੇ ਤਾਤ ਪਰਯ ਕਾ ਨਿਰਣ
ਯ ਕਰਨਾ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੰ.

ਸਮਾਇਣ ॰ ਪੰ· ਸਮਾਪਤ ਯ. ਕੈ
ਸੇ ਗਰਬ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣ,
ਸਮਾਵਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ·ਦਰਸ
ਸਹਜ ਸਮਾਇਣ, ਦਹੀ ਜਮਾ
ਨੇ ਕਾ ਜਾਮਣ ਯ. ਢੂਧ ਕਰਮ
ਪੁਨ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣ

ਸਮਝਣੀ ॰ ਪੰ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ
ਯ· ਸਮਝਣੰ ਵਿਰਲੋ ਜਨਾ

ਸਮਾਉਣ ॰ ਭੁ· ਸਮਾਵਨਾ ਯ.
ਬੂਝ ਹੁਕਮੇ ਸਚ ਸਮਾਉਣ

ਸਰਗੁਣ ॰ ਪੰ· ਗੁਣ ਸਾਹਿਤ
ਯ· ਨਿਰਗੁਣ ਆਪ ਸਰਗੁ
ਣ ਭੀ ਓਹੀ·ਸਗੁਣ ਸੰ·

ਸਰੇਵਣ ॰ ਭੁ· ਸੇਵਨੇ ਯ· ਗੁ
ਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ

ਸਮਰਣੇਨ ॰ ਸੰ· ਸਿਮਰਨ ਸੇ
ਯ· ਨਦੂ ਨੌਤਿ ਜਸ ਸਮਰਣੇ
ਨ - ਨਹੀ ਤਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ
ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਸੇ

ਸਮਝਾਵਣੀ ॰ ਭੁ· ਸਮਝ ਦੇਤੇ
ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਗ੍ਯਾਨ ਦੇਤੇ ਹੋ ਯ.
ਮੁਖ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਸਮਝਾਵ
ਣੀ - ਬ੍ਰਮ ਸੋਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਮ ਨੇਸ੍ਟੀ
ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਅਪਨ
ਗ੍ਯਾਨ ਦੇਤੇ ਹੇ

ਸਰਬਗੁਣਾ ॰ ਸੰ· ਬਿਬੇਕਾਦਿ
ਕ, ਦਯਾਲੁਤਾ ਭਕ੍ਤ ਬਤਸ
ਲਤਾਦਿ ਯ· ਸਰਬ ਗੁਣਾਨਿ

ਧਰਾਇਓ॥

ਸਜਣਸੈਣੀ॰ਦੇ· ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਥੀਯ. ਹਰਿ ਲੱਧਾ ਸਜਣ ਸੈਣੀ

ਸਰਣਸਰਣ॰ਵਾ· ਵਾਰ ਵਾਰ ਤੂਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਕਹਤੇ ਜੋ ਅ ਏ ਹੈਂ

ਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣ॰ਵਾ· ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮੇ ਕੋ ਯ. ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ

ਸਹਿਜਬਖਾਣੀ॰ਵਾ· ਸਾਂਤਿ ਚਿਤ ਸੇ ਕਥਨ ਕਰੀ

ਸਤੀ॰ਦੇ· ਸਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਯ· ਇਕਨਾ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨ ਅਸਥਿਰ ਹਰਿ ਸਤੀ, ਸਦਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਸਦਾ ਵਰਤ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਯ. ਸਤੀ ਦੇ ਸੰਤੋਖੀ ਖਾਇ-ਸਤੀ ਕਾ ਮੂਲ ਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਧਰਮ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕਠੀ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਕੋਂ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਯ. ਸਤੀ ਪਾਪ ਕਰ ਸਤਿ ਕਮਾਹਿ - ਕਲਿਯੁਗ ਮੇਂ ਸਦਾਵਰਤੀ ਪਾਪ ਕੇ ਧਨ ਸੇ ਸਦਾਵਰਤ ਚਲਾਵੈ ਹੈਂ, ਪੰ· ਸੱਤੋ ਸੇ ਯ. ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ, ਸੀ· ਪਾਰਬਤੀ, ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ. ਬਿਨ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰ - ਆਨ ਪੁਰਖ ਓਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰੇ ਬਿਨਾ ਸਤੀ ਕੈਸੇ ਹੋ ਸਕੇ ਹੈ ਭਾਵ ਕਾਹੂ ਰੀਤ ਸੇ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾਤੇ ਲੋਕ ਮੇਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਪਤੀ ਸਾਥ ਦਗਧ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਮੇਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਵਾਦ ਗੁਰੂ ਲਿਖੇ ਹੈਂ· ਕੰਤਾ ਨਾਲ ਮਹੇਲੀਆ ਸੇਤੀ ਅੱਗ ਜਲਾਹਿ-ਜੋ ਸਤੀਪਨਾ ਸਮਅਕ ਨਹੀਂ ਸਮਅਕ ਸਤੀਪਨਾ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਹੀਨ ਕੀ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਲਿਖੇ ਹੈਂ· ਸਤੀਆ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਨ ਜੋ ਮੜ੍ਹਿਆ ਲਗ ਜਲੰਨਿ - ਜੀਵਨ ਸਮੇ

ਬਿਅਭਿਚਾਰ ਸੇ ਰੋਕਤੇ ਕੋ ਸੰਖੀ
ਆ ਖੁਲਾਇ ਮਾਰ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸੇ
ਮਰੇ ਸਾਥ ਜਲਤੀਆਂ ਸਤੀ
ਆਂ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਨਹੀ ਕਹੀ ਜਾਤੀ
ਆਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਜਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਬ੍ਰਤਾ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਕੈਸੀਆਂ ਜਾਣੀਏ
ਸੁਨ ਕੇ ਗੁਰ ਬਤਾਵੈਂ। ਨਾਨਕ ਸ
ਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਜਿ ਬਿਰਹੇ
ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ - ਪੁਨਾ ਸਤੀ ਪਦ ਕਾ
ਦੂਜਾ ਅਰਥ ਕਹੇ। ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ
ਜਾਣੀਅਨ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਰਹੰਨ

ਸਤੇ ॰ ਗੁ· ਸ਼ੇਸ਼ ਯ· ਬੇਣੀਤ ਸੰਗ
ਮ ਸਤ ਸਤੇ - ਬੇਣੀ ਕਾ ਪੁਨਾ ਸੰ
ਗਮ ਹੈ ਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਸੇ ਸ਼ੇਸ਼, ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕੇ ਪੋਤੇ ਨੇ ਯ· ਸਤੇ ਤੁਮ ਆਖੀ

ਸਤ ॰ ਸੰ· ਸ਼ੇਸ਼ ਯ· ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿ
ਆ, ਵਾਮਾ ਸੁਰ ਸ਼ੇਸ਼ ਭੇਦਿਆ·
ਰੇਚਨ ਕੀਆ, ਧੀਰ, ਸਾਧੂ, ਪੂ
ਜਅ, ਵਿੱਦਮਾਨ· ਸਾਮਨੇ, ਸ
ਤਅ ਯ· ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ਸੋ
ਊ, ਸਾਤ, ਯਥਾਰਥ ਕਰ ਯ· ਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਕਹਿਆ ਸਤ ਕਰ ਮਾਨੇ,
ਦੇ· ਸਦਾਵਰਤ ਯ· ਸਤੀ ਪਾ
ਪ ਕਰ ਸਤ ਕਮਾਹਿ - ਸਦਾਵ
ਰਤ ਦੇਨਾ ਕਰੇ ਹੈਂ, ਪਤਿਬ੍ਰਤ
ਧਰਮ ਯ· ਬਿਨ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋ
ਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰ, ਸਿਧਿ ਯ· ਨਾ
ਸਤ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤ
ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰੇ - ਨਹੀ ਸਤ·
ਸ਼ੇਸ਼ ਮੋਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੀ ਕੇ
ਸ ਮੁੰਡਾਨੇ ਸੇ

ਸਭਤ ॰ ਗੁ· ਸਰਬਤ੍ਰ ਯ· ਏਹਮ
ਨੂਆ ਬਣ ਤਿਣ ਸਭਤ ਹੈ

ਸਉਤ ॰ ਦੇ· ਪੁਤ੍ਰਵਾਲਾ ਯ· ਜਿ
ਨ ਕੀਨੇ ਸਉਤ ਬਿਧਾਤਾ· ਸਪੁ

ਸਰੋਤ ॰ ਗੁ· ਭਗਵਤਭ | ੩ ਸੰ·
ਕ੍ਰੀ ਕੇ ਸ੍ਵਣ ਸੇ ਯ· ਜਨਮ ਮੂ
ਏ ਬਿਨ ਭਗਤ ਸਰੋਤ

ਸਕਤੀ ॰ ਦੇ· ਪਾਰਬਤੀ ਯ· ਸਿ
ਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲ, ਮਾਯਾ ਜੋ
ਬੇਦਾਂਤ ਮਤ ਮੇ ਅਨਾਦਿ ਭਾਵ
ਰੂਪ ਨਾ ਬਨਤੀ ਵਸਤੂਓਂ ਕੋ

ਬਨਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਕਹੀ ਹੈ।ਇਸ
ਪਖ ਮੇਂ ਸਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ, ਬਲ, ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ, ਬਰ
ਛੀ

ਸਕਤਿ॰ ਦੇ· ਬਲ· ਜੋਰ· ਕੂੰ ਛੀ
ਬਤ ਯ· ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੀ ਸ
ਕਤਿ ਨ ਕਾਈ- ਪਦ ਕਾ ਅਪ
ਨਾ ਬਲ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਮੇਂ ਜ
ਲਾਨੇ ਜਲ ਮੇਂ ਗਲਾਨੇ ਕਾ ਜੋ
ਰ ਹੈ।ਐਸੇ ਪਦੋਂ ਮੇਂ ਅਪਨੇ
ਅਰਥ ਬੋਧਨ ਕਾ ਜੋਰ ਹੈ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਯਹ ਬੇ
ਦਾਂਤ ਮਤ ਹੈ ਇਸ ਪਦ ਸੇ ਯਹ
ਅਰਥ ਭਾਨ ਹੋਵੇ ਐਸੀ ਈ
ਸ੍ਵਰ ਕੀ ਇਛਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕ੍ਤੀ
ਹੈ ਯਹ ਨੈਯਾਯਿਕ ਮਤ ਹੈ।
ਪਦ ਮੇਂ ਅਰਥ ਗਯਾਨ ਕੀ ਕਾਰ
ਣਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸਕ੍ਤੀ ਹੈ ਐਸੇ
ਬੈੱਯਾਕਰਣ ਕਹੇ ਹੈਂ।ਪਦ ਕਾ
ਅਰਥ ਕਾ ਆਪਸ ਮੇਂ ਭੇਦਾਭੇ
ਦ ਰੂਪ ਤਦਾਤਮ ਸੰਬੰਧ ਸਕ
ਤੀ ਹੈ ਯਹ ਮੀਮਾਸਕ ਮਾਨੇ ਹੈਂ

ਸਕਤਾ॰ ਦੇ· ਜੋਰਾਵਰ ਯ· ਸਕਤ
ਸੀਂਹ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੇ- ਜੋਰਾਵਰ
ਸੇਰ ਮਾਰੇ ਹੈ ਪੜਕਰ ਗਊਓਂ
ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕੋ· ਸਕ੍ਤ ਸੰ·, ਸਕ
ਤੇ ਯ· ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕੋ ਮਾ
ਰੇ ਤਾ ਮਨ ਰੋਸ ਨ ਹੋਈ, ਅ·
ਜਿਸ ਕਰ ਪੁਰਖ ਚਲਨੇ ਫਿਰ
ਨੇ ਸੇ ਰਹ ਜਾਵੇ ਵੁਹੁ ਰੋਗ, ਛੀ
ਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸਕਤਾ
ਪੜ ਜਾਨਾ ਯਹ ਭੀ ਅਰਬੀ ਮੇਂ
ਸਕਤਾ ਕਹਾਵੇ ਹੈ

ਸਕਤ॰ ਗੁ· ਰੇਤਾ ਯ· ਜੈਸੇ ਸ
ਕਤ ਸੂਰ ਬਹੁ ਜਲਤਾ- ਜੈਸੇ
ਰੇਤਾ ਰਵਿ ਤੇਜ ਸੇ ਬਹੁਤ ਜ
ਲਤਾ ਚੰਦ ਸੇ ਸੀਤ ਹੋਵੇ ਹੈ।
ਤੈਸੇ ਸਮ ਦਮਾਦਿ ਹੀਨ ਜਲ
ਤੇ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੇ
ਸੀਤ ਹੋਵੇ ਹੈਂ ਸਿਕਤਾ ਸੰ·

ਸਲਿਤਾ॰ ਸੰ· ਨਦੀ ਯ· ਗੰਗ
ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ

ਸਨਾਤ॰ ਦੇ· ਰੋਗਲ ਕੂੰ ਭਾਦਿ ਬ

ਰਣ ਸੰਕਰ ਜਾਤਿ, ਪਤਿ ਮਰੇ ਪੀਛੇ ਯਾਰ ਕਾ ਬੇਟਾ ਗੋਲ੍ਹਾ। ਪ ਤਿ ਜੀਵਤੇ ਯਾਰ ਸੇ ਉਪਜਾ ਕੁੰਡ। ਆਦਿ ਸਬਦ ਸੇ ਸੂਤ ਕਰ ਣਾਦਿ ਲੇਨੇ। ਸ੍ਵਰੂਪ ਜਾਨਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹ ਦੇਖੋ, ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਤਿ· ਬ ਰਣ ਸੰਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਉਪਜੇ ਜੀਵ ਸੰਕੀਰ ਣ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤ

ਸਨਾਤੀ॰ ਦੇ· ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਯ· ਵਿਚ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕ ਹੋਇ–ਸਨਾਤੇ ਮੇਂ ਭੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ। ਪੁਨਾ। ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿਦਵਾਣੀਆ

ਸਪ੍ਰੀਤੀ॰ ਸੰ·ਸ· ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ·ਪ੍ਰੀਨਾ ਭਾਵ ਸਜਾਤੀਓਂ ਕਾ ਸਹ ਭੋਜਨ ਅਰਥਾਤ ਮਿਲਕੇ ਖਾ

ਸਮੇਤ॰ ਦੇ· ਸਹਿਤ ਯ· ਲੂ | ਨਾ ਟੀਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤ· ਰਾਵਣ ਕੇ ਸੇਖ

ਸਮਤ॰ ਗੁ· ਸਮ ਯ· ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖ ਸਮਤ ਵੀਚਾਰਿਓ, ਸਮਾਨ ਯ· ਸਤ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤ ਸਭ ਕੋਇ

ਸਮਾਤੇ॰ ਗੁ· ਬੀਚ ਮਾਵਤੇ

ਸਮਤਾ॰ ਸੰ· ਬਰਾਬਰੀ

ਸਮੀਤਾ॰ ਗੁ· ਸਮਾਏ ਹੈਂ, ਸ

ਸਪਤ॰ ਦੇ· ਸਾਤ ਯ· | ਮਾਤਾ ਹੈ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਸਪ੍ਤ ਸੰ·

ਸ੍ਵਸਤਿ॰ ਸੰ· ਮੰਗਲ ਯ· ਸ੍ਵਸ ਤਿ ਬਿਵਸ੍ਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ– ਪਰਮ ਮੰਗਲ ਦਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ੍ਤਿ ਸੰ·

ਸਸਤ॰ ਦੇ· ਸਸਤਾ ਯ· ਸਸਤ ਵਖਰ ਤੂ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ– ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਿਨ ਦਾਮ ਖ ਰਚੇ ਮਹਾਤਮਾ ਸੇ ਤੂ ਲੇਤਾ ਨਹੀ

ਸਰਜੀਤ॰ ਦੇ· ਸਜਲ· ਚੁਹਚੁ

ਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਯ. ਸਰਜੀਤ ਸ
ਆਇਣ

ਸਭਿਲਾਤ॰ ਫਾ. ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸੇ ਅੰਧਕਾਰ

ਸਬਦੰਤ॰ ਗੁ. ਨਿਖਲ ਧਰਮੋਂ
ਕਾ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ. ਸ
ਰਬ ਸਬਦੰਤ ਏਕ ਸਬਦੰ-ਨਿ
ਖਲ ਧਰਮੋਂ ਕਾ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਧਾਨ ਰੂਪ ਏਕ ਧ
ਰਮ ਹੈ ॥

ਸਨਾਖਤ॰ ਫਾ. ਪਹਚਾਨ

ਸਮੀਪਤ॰ ਗੁ. ਨਿਕਟ ਯ. ਮਿ
ਰਤਲੋਕ ਪਤਾਲ ਸਮੀਪਤ
ਅਸਥਿਰ ਥਾਨ ਜਿਸ ਹੈ ਅ

ਸਰੇਵਤ॰ ਗੁ. ਸੇਵਤ | ਭਗਾ
ਯ. ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਤ ਦੂ
ਖ ਗਇਆ

ਸਰੀਅਤ॰ ਅ. ਕਰਮਕਾਂਡ ਯ.
ਸਰਾ ਸਰੀਅਤ ਲੇ ਕਮਾਵਉ-
ਸਰਾ. ਰੀਤੀ ਸਰੀਅਤ ਕਰਮ
ਕਾਂਡ ਕੀਕੋ ਚਿਤ ਮੇਂ ਲੇ ਕਰ
ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਯਵਨ ਮਤ ਕਾ
ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਕੁਰਾਨ ਹਦੀਸੋਂ
ਮੇਂ ਕਹੇ ਧਰਮ ਮਾਰਗ ਕਾ ਨਾ

ਸਹਕੰਤ॰ ਗੁ. ਸਹਕਤਾ | ਮ ਹੈ
ਮਰਨ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਔਖੇ ਸ੍ਵ
ਸ ਲੇਤਾ ਯ. ਸਹਕੰਤ ਹਰੀਐ
-ਗੁਰ ਸਹਕਤੇ ਫੂਲਿਅ ਭਏ
ਜੀਵੋਂ ਕੋ ਆਨੰਦ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਸਲਾਮਤ॰ ਅ. ਤੰਦਰੁਸਤੀ
ਸਮੇ ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਸਮੇ ਯ.
ਸਲਾਮਤ ਥੀਵਦੈ, ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਯ. ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ॥

ਸਰਬਤ॰ ਪੰ. ਸਰਬਤ੍ਰ ਯ. ਹ
ਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ
-ਸਰਬ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ

ਸਦਬਸੰਤ॰ ਦੇ. ਸਦਾ ਆਨੰ

ਸਪਤਧਾਤੂ॰ ਦੇ. ਰਸ ੧ | ਦ
ਰੁਧਿਰ ੨ ਮਾਸ ੩ ਮੇਦ. ਚਰ
ਬੀ ੪ ਅਸਥੀ ੫ ਮੱਜਾ. ਮਿਝ
੬ ਸੁਕ੍ਰ. ਬੀਰਜ ੭ ਯ. ਜ਼ਬਚੂ

ਕੇ ਸਪਤਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ

ਸਠਸੰਬਤ ੦ ਦੇ· ਬੀਸ ਬਰਸ ਬ੍ਰਮਾ ਕੇ। ਬੀਸ ਸਿਵ ਕੇ। ਬੀਸ ਬਿਸ੍ਨੁ ਕੇ ਯਹ ਜੋ ਹੈ ਹਰੇਸਾਠ ਸੰਬਤੀ ਹੈ ਸੋ ਹਮਾਰੇ ਲੀਏ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤੀਰਥ ਹੈ ਜਿਨ ਮੇਂ ਤੇਰੇ ਸਤ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਹੀ ਹਮਾਰੇ ਸ਼ਨਾਨ ਹੇਤ ਜਲ ਹੈ ਯ· ਤੇਰੇ ਸਠਸੰਬਤ ਸਭ ਤੀਰਥਾ

ਸਬਦਰਤੇ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਨਾਮ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਨੀ, ਸਬਦਰਤੇ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਨਾਮ ਮੇਂ ਰੰਗੇ ਯ· ਸਬਦਰਤੇ ਸਿਧਗੋਸਟਿ ਹੋ

ਸਦਾਅਤੀਤ ੦ ਵਾ· ਸਦਾ ਇ ਹੀ ਵਿਖਿਓਂ ਸੇ ਵਿਰਕ੍ਤ

ਸਹਿਜਸੇਤੀ ੦ ਵਾ· ਬਿਚਾਰ ਸ

ਸਹਸਮੂਰਤਿ ੦ ਦੇ· ਸਹ ਹਿਤ ਸ੍ਰ ਮੂਰਤੀਓਂ ਵਾਲਾ ਬਿਰਾਟ ਰੂਪ ਪਮੇਸ੍ਵਰ

ਸਗਲੀਗਣਤ ੦ ਵਾ· ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਅਰਥਾਤ ਸੰਚਿਤ ਕਰਮੋਂ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਕ੍ਰਿਯਮਾਣ ਕਰਮੋਂ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਪਰਾਰਬਧ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਯੇ ਸਭ ਦੂਰ ਕੀਏ ਯ· ਮੇਰੀ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਸੰਤੋ

ਸਹੀਸਲਾਮਤ ੦ ਵਾ· ਸਾਬਤ ਤੰਦਰੁਸ੍ਤ· ਨਿਸਚੇ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਸਹਜਸਰੋਤ ੦ ਵਾ· ਸੁਭਾਵਕ ਸੁਨ ਕੇ ਯ· ਓਹ ਬੇਧੇ ਸਹਜ ਸਰੋਤ - ਮ੍ਰਿਗ ਬੇਧਾ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸੁਭਾਵਕ ਸਬਦ ਸੁਨ ਕੇ

ਸਥ ੦ ਪੰ· ਸਭਾ ਯ· ਮਨ ਹੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲ ਸਥ, ਜੰਗਲ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕੀ ਭੂਮੀ, ਮੂਰਖੋਂ ਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਯ· ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੇ, ਸਾਥ ਯ· ਰਿਧਿ ਅਰ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡਇ ਸਥ, ਨਹੀ ਛੋਡਤੀਆਂ ਸਾਥ

ਸਨਾਥ ੦ ਸੰ· ਸ੍ਵਾਮੀ ਵਾਲਾ, ਸ

ਫਲਾ ਯ. ਤਿਨ ਸਗਲਿਓ ਜਨ ਮ ਸਨਾਥਾ- ਸ੍ਵਾਮੀ ਵਾਲਾ ਭਾ ਵ ਪਤਿ ਸਹਤ

ਸ੍ਵਸਥ੦ ਦੇ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਯ. ਸ ਗੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਸਮਝੇ ਸ੍ਵਸ੍ਥ ਸੰ.

ਸਮਰਥ੦ ਸੰ. ਸਕ੍ਤੀਵਾਨ ਯ. ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ

ਸਮਰਾਥ੦ ਦੇ. ਸਮਰਥ

ਸਕਾਰਥ੦ ਭੁ. ਅਰਥ ਸਹਿ ਤ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਾਲਾ ਸਾਰਥਕ ਸੰ.

ਸਕਅਥ੦ ਪੰ. ਸਕਾਰਥ ਯ. ਜਨਮਤ ਪਰ ਸਕਅਥ

ਸਮਰਥਿ੦ ਭੁ. ਸਿਮਰਣ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਬ੍ਰਮਾਦਿਕ ਸਮਰਥਿ ਬ ਗੁਨਾ, ਸ੍ਮਰੰਤਿ ਸੰ.

ਸਹਜਕਥਾ੦ ਭੁ. ਗ੍ਯਾਨ ਕੀ ਕਥਾ ਕੇ ਸੰਤ ਥਿਰ ਕਰਨੇਵਾ ਲੇ ਕੁੰਡ ਹੈਂ ਯ. ਸਹਜਕਥਾ ਕੇ ਅਮਿਤ ਕੁੰਟਾ

ਸਹਜਆਬ੦ ਵਾ. ਸਾਂਤਿਰੂਪ ਧਨ ॥

ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸ੍ਥਾ੦ ਵਾ. ਮੰਗ ਲਦਸਾ ਯ. ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸ੍ਥ ਹਰਕੀ ਸੇਵਾ ਨੀ ਜਾਹਿ

ਸਦੇ੦ ਪੰ. ਬੁਲਾਏ ਯ. ਸਦੇ ਉ

ਸਦ੦ ਫਾ. ਸੌ ਵਸਤੂ, ਸੌ ਗਿਨ ਤੀ, ਦੇ. ਸਦਾ ਯ. ਸਿੰਘ ਰੁ ਰੇ ਸਦ ਭੋਜਨ ਮਾਸ

ਸਦ੦ ਪੰ. ਊਚੀ ਲੰਬੀ ਅਵਾਜ ਜੈਸੇ ਰਾਮਕਲੀ ਮੇਂ ਸੁੰਦਰਜੀ ਕਾ ਸਦ ਹੈ ਜੋ ਚਲਾਨੇ ਸਮੇ ਗੁ ਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕਾ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇ ਕੇ ਕਰਤਬ੍ਯ ਕਾ ਉਪ ਦੇਸ ਹੈ, ਬੁਲਾ ਕਰ ਯ. ਸ ਦ ਨ ਦੇਵਹੀ

ਸਦਾ੦ ਸੰ. ਨਿਤ੍ਯ. ਹਮੇਸ, ਦੇ. ਮਾਂਗਨੇ ਕੀ ਅਵਾਜ ਜੋ ਭਿ ਖ੍ਯਾ ਹੇਤ ਫਕੀਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸਵਦ੦ ਫਾ. ਹੋਨਾ ਯ. ਚੂੰ ਸਵ ਦ ਤਕਬੀਰ- ਹੋ ਗਯਾ ਮਾ ਲਿੰਦ ਅਧ ਗਲਾ ਕਟੇ ਜੀਵ

ਕੇ-ਸ੍ਵਦ ਫ਼.

ਸਬਦ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਸੇ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨੇ ਯੋਗਯ ਧੁਨੀ ਔ ਬਰਣ ਰੂਪ ਅਵਾਜ਼। ਧੁਨੀ ਰੂਪ ਸਬਦ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਬੀਣਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗਾਦਿ ਵਾਜਿਓਂ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਬਰਣ ਰੂਪ ਸਬਦ ਊੜੇ ਆਦਿ ਅਖਰ। ਕੰਨੇ ਆਦਿ ਮਾਤ੍ਰਾ ਰਾਮਾਦਿ ਪਦ। ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਆਦਿ ਵਾਕਯ ਨ ਕੇ ਭੇਦ ਸੇ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਹੈਂ। ਪਦ ਵਸਤੂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਨਾਉਂ ਹੈ। ਵਾਕਯ ਪਦੋਂ ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਸਬਦ ਨਾਉਂ ਉਪਦੇਸ ਬਚਨੋਂ ਕਾ ਹੈ, ਉਪਦੇਸ ਬਚਨੋਂ ਸੇ ਬਤਾਏ ਧਰਮ ਕਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਮ ਕਾ ਹੈ, ਤੀਨੋਂ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਬਚਨੋਂ ਪੈ ਯ· ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਕਿਉਂ ਤਰੀਏ ਭਉਜਲ ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਕਿਉਂ ਤਰੀਏ। ਪੁਨਾ ਸਬਦ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕ-ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਦੀਵੇ ਸੇ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਕੋ ਸਿਖ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਜਗਾਵੇ। ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵੈ। - ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਾਵੈ। ਧਰਮ ਪੈ ਸਬਦ ਯ· ਖੜੀਸ ਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ-ਖੜੀ ਧਰਮ ਸੂਰਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ। ਯੁਧੇ ਚਾਪਯ ਪਲਾਯਨੰ। - ਜੰਗ ਮੇਂ ਨਾ ਭਾਗਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਨਮੁਖ ਹੋਕੇ ਲੜਨਾ ਪੀਠ ਨਾ ਦੇਨੀ ਛੱਤ੍ਰੀ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ-ਬ੍ਰਮ ਪੈ ਸਬਦ ਜੈਸੇ ਸਬਦੇ ਧਰਤੀ ਸਬਦ ਆਕਾਸ ਇਤ੍ਯਾਦਿ, ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ· ਸਬਦ ਰਿਜ਼ਕਿਓ-ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਾ ਸਮੁਦ ਬਨ ਤਾਸੇ ਮਮੇ ਕਾ ਬਬਾ ਬਨ ਸਬਦ ਪਦ ਸਿਧ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਬਦ ਕਾ ਮੂਲ ਸਮੁਦ ਹੈ

ਸਬਦੀ। ਸੰ· ਵੇਦ ਰੂਪ ਸਬਦ ਵਾਲਾ ਈਸ੍ਵਰ, ਉਪਦੇਸ਼ਵਾ

ਸਭਦ੍ਰੂ। ਪੰ· ਸਭਤੇ ਭਲਾ ਗੁਰ

ਸਉਦਾ। ਅ· ਕ੍ਰਯਬਿਕ੍ਰਯ·ਖ ਰੀਦਨਾ ਬੇਚਨਾ, ਸਉਦਿਓ ਮੇਂ ਯ· ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ, ਸੈਨ ਕਰਤੇ ਯ· ਸਉ ਦੇ ਭੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਉਚਰਹਿ

ਸਹੀਦ। ਫਾ· ਧਰਮ ਯੁਧ ਮੇਂ ਸਨਮੁਖ ਹੋ ਮਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਸੂਹਦੇ ਔਰ ਸਹੀਦ ॥ ਸਹੀ ਦ ਫਾਰਸੀ

ਸਭਸਦਾ। ਪੰ· ਸਭ ਕਾ

ਸਰਮਿੰਦਾ। ਫਾ· ਲਜਿਤ·ਲ ਜਾਵਾਲਾ ਯ· ਮਤ ਸਰਮਿੰ ਦਾ ਥੀਵੈਦੇ

ਸਤਵਾਦੀ। ਦੇ· ਸਚ ਕਹਨੇ ਵਾਲਾ ਸਤਅਵਾਦੀ ਸੰ·

ਸਈਯਾਦ। ਫਾ· ਸਿਕਾਰ ਮਾ ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਹਿੰਸਾ ਦਿਕ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਰੈਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆਂ ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਸਈਯਾਦ-ਇ ਸਤ੍ਰੀਆਂ ਧਨ ਲੇਨੇ ਹੇਤ ਚੋਰੀ ਆਦਿਕ ਕੁਕਰਮੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇ ਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੂਈਅ ਪੁਰਖ ਧਨੀਓਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਘਾ ਤ ਕਰ ਧਨ ਚੁਰਾ ਲਿਆਵਨੇ ਸੇ ਮਾਨੋ ਸਿਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ

ਸਰੈਨਬਿੰਦ। ਵਾ· ਨਹੀ ਨਿਰ ਵਾਹ ਹੋਵੈ ਅਲਪ ਕਾਲ ਯ· ਬਿਸਰੇ ਸਰੈਨਬਿੰਦ

ਸਚਾ ਸਬਦ। ਵਾ· ਯਥਾਰਥ ਉਪਦੇਸ

ਸਧੈ। ਪੰ· ਬਨੇ, ਸਿਧ ਹੋਵੈ

ਸਧਾ। ਭੂ· ਸ੍ਰਧਾ ਯ· ਸੇਜ ਸਧ ਸਹਜ ਛਾਵਾਣ- ਸ੍ਰਧਾ ਰੂਪੀ ਸੇਜਾ ਹੈ। ਗਯਾਨ ਰੂਪੀ ਛਾਯਾ ਵਾਨ ਹੈ। ਦੇ· ਬਨਾ ਜੈਸੇ ਤੁਮਾ ਰਾ ਕਾਮ ਸਧਾ

ਸਰਧ। ਦੇ· ਸ੍ਰਧਾ ਯ· ਸੇਜ ਵਿ ਛਾਈ ਸਰਧ ਅਪਾਰ, ਸ੍ਰਧਾ

ਯੋਗਸ਼ਕੋਸ਼·ਸਰਧਕੋਸਰਧਿ ਤਰੀ ॥

ਸਮਧੇ ० ਭੂ· ਸਮਝੇ ਸ਼· ਆ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪਹਿ ਬਖਸ਼ ਮਿਲਾਏ, ਗਿਆਨਵਾਲਾ ਹੂਯਾ ਸ਼·ਏ ਤਫ੍ਹਿਆ ਵਿਚ ਸੋ ਜਨ ਸਮਧਾ, ਸੰ· ਲਕੜੀਆਂ ਸ਼· ਤਨਮਨ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ, ਸਮਾਏ ਸ਼· ਸੋ ਪਿਰ ਲਧਾ ਸਹਜ ਸਮਧਾ

ਸਮਾਧਿ ० ਸੰ· ਧਯੇਯ ਵਸਤੂ ਮੇਂ ਏਕਾਗਰ ਕਰ ਚਿਤ ਕਾ ਥਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼· ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਿਤ, ਯੁਕ੍ਤੀ ਸਹਿਤ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਨਿਰਣਯ ਕਰਣਾ ਰੂਪ ਸਮਾਧਾਨ ਭਾਵ ਉਤਰ, ਬਚਨ ਕਾ ਅਭਾਵ, ਨਿਯਮ, ਅਰਥਾਲੰਕਾਰ ਬਿਸੇਖ, ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕਾ ਨਿਰੋਧ, ਕਾਬਯ ਕਾ ਗੁਣ ਬਿਸੇਖ, ਦੇ· ਮੁਰਦੇ ਕਾ ਮੰਦਰ ਦੇਹਰਾ ਛ

ਸਮਾਧਾ ० ਸੰ· ਨਿਸ਼ਪੱਤਿ· ਸਿੱਧਿ, ਵਿਵਾਦ ਕਾ ਭੰਜਨ, ਪੂਰਬ ਪੱਖ ਕਾ ਸ੍ਵ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਥਾਰਥ ਉੱਤਰ, ਧਯਾਨ ਯੋਗਯ ਵਸਤੂ ਮੇਂ ਚਿਤ ਕਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਾਪਨ ਰੂਪ ਸਮਾਧਿ

ਸਰਧਾ ० ਦੇ· ਬਿਸ੍ਵਾਸ· ਨਿਸਚਾ ਸ਼· ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮ ਲਗਾਵੈਗੋ- ਮੇਰਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਨਾਮ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਗਾ ॥

ਸਰਬਸਿਧ ० ਸੰ· ਸਰਬ ਸਿੱਧੀਓਂ ਵਾਲਾ ਹਰਿ ਸ਼· ਸਰਬਸਿਧ ਹਰਿ ਗਾਈਏ- ਸਰਬ ਸਿੱਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹਰਿ ਕੋ ਗਾਯਨ ਕਰੀਏ। ਪੁਨਾ ਸਰਬ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਨ ਕਰਨ

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ० ਸੰ· ਸੁਭਾਵ ਸਿੱਧ ਸਮਾਧਿ ਅਰਥਾਤ ਬਿਨਾ ਯਤਨ ਸਮਾਧੀ

ਸਨ ० ਸੰ· ਸਤ, ਪੰ· ਗੇ ਸ਼· ਖ

ਤ੍ਰਸਨਬੀਨ-ਲੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਬਾਧ ਕੇ ਅ. ਸੰਬਤ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕੇਸ ਨ ਮੇਂ ਵਹੁਕਾਮ ਹੂਆ, ਚਿੰਨ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕੇ ਸਨ ਕਾ ਰੁਪਯਾ

ਸਭਨੀ ੦ ਦੇ. ਸਭ ਮਤੋਂ ਵਾ ਹੈ ਲਿਓਂ ਨੇ ਯ. ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ਾਹਮ ਅਪਨੇ ਮਤ ਵਾਲਿਓਂ ਕੋ ਗੁਨਾਹੋ ਸੇ ਬਖਸਾਵੇਂਗੇ। ਐਸੇ ਸਭਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਹੌਸਲਾ ਕੀਆ। ਜੈਸੇ ਸੰਨਿਆਸੀਓਂ ਕੇ ਮਤ ਕੀ ਛਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਾਦਿ ਤ੍ਰ ਗਹਣ ਮਾਝੇਣ ਨਰੋ ਨਾਰਾ ਯਣੋ ਭਵੇਤ

ਸਖਨੀ ੦ ਪੰ. ਖਾਲੀ ਯ. ਆਕਾ ਸੀ ਪਾਤਾਲੀ ਸਖਨੀ

ਸਰਨ ੦ ਦੇ. ਆਸਰਾ ਯ. ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ। ਪੁਨਾ ਸ ਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖ ਦਇਆਲਾ

ਸਮਾਨਿ ੦ ਦੇ. ਸਮਾਵੇਗਾ ਯ. ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿ

ਸਮਾਨ ੦ ਸੰ. ਏਕ ਰਸ, ਤੁਲਅ ਯ. ਹਰਿ ਹਰਿਜਨ ਇਕ ਸਮਾ ਨ, ਨਾਭੀ ਥਾਨ ਮੇਂ ਰਹਨੇ ਵਾ ਲੀ ਪਵਨ, ਨਿਆਯ ਮਤ ਮੇਂ ਸਤਾ ਜਾਤੀ ਰੂਪ ਸਾਮਾਨਅ ਪ ਦਾਰਥ ਸਭ ਵਸਤੂਓਂ ਕੋ ਸਤ ਕਹਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ ਸਤਾ ਹੈ। ਘਟ ਪਟਾਦਿ ਕਹਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ ਘਟ ਤ੍ਵ ਪਟਤ੍ਵਾਦਿ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਨਿਤਅ ਹੋਵੇ ਏਕ ਹੋਵੇ ਅਨੇਕੋਂ ਮੇਂ ਸਮ ਵਾਯ ਸੇ ਰਹੇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸ ੦ ਮਾਨਅ ਹੈ ਸਤਾ ਔ ਘਟਤ੍ਵਾ ਦਿਕ ਨਿਤਅ ਹੈ ਏਕ ਹੈ ਅਨੇ ਕੋਂ ਮੇਂ ਰਹੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਾਮਾਨਅ ਹੈ। ਇਸ ਸਤਾ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਹੀ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤ ਕਹੇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਬੇਦਾਂਤ ਮਤ ਵਤ ਸ੍ਵ ਰੂਪ ਸਤਾ ਸੇ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਜਾਵੇਂ ਬ੍ਰਮਵਾਦੀਓਂ ਕੇ ਮਤ ਮੇ ਬ੍ਰਮ ਭਿੰਨ ਨਿਖਲ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੋ ਅ ਨਿਤਅ ਹੋਨੇ ਤੇ ਨਿਆਯ ਮਤ ਮੇਂ

ਭਿੰਨ ਮਾਨੀ ਸੱਤਾ ਭੀ ਮਿਥ੍ਯਾ
ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਤੇ ਸੱਤਾ ਔ
ਘਟਤ੍ਵਾਦਿ ਜਾਤੀਆਂ ਸਤਸ੍ਵ
ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਸਭੀ
ਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈਂ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਘ
ਟ ਸਤ ਹੈ ਪਟ ਸਤ ਹੈ ਕਥਨ
ਅਨੁਸਾਰ ਜੈਸੇ ਘਟਾਦਿਕ
ਬ੍ਯਕ੍ਤੀਯੋਂ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸ
ਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਘਟ ਬ੍ਯਕ੍ਤੀਯੋਂ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਘਟਤ੍ਵ ਹੈ।
ਪਟ ਮੇ ਮਿਲਾ ਪਟਤ੍ਵ ਹੈ ਬ੍ਯ
ਕ੍ਤੀਓਂ ਕੇ ਨਾਸ ਹੂਏ ਨਾਸ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇ ਬ੍ਯਕ੍ਤੀਓਂ ਕੇ ਉਤਪਤੀ ਸ
ਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਉਪਜੇ ਨਹੀਂ
। ਕਿੰਤੂ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪਹਲੇ
ਨਾਸ ਸੇ ਪੀਛੇ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ।
ਏਕ ਹੈ ਅਨੇਕੋਂ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਹੈ।
ਅਰਥਾਤ ਸਰਬ ਬ੍ਯਾਪੀ ਤ੍ਰਿ
ਕਾਲਾਬਾਧ੍ਯ ਹੈ। ਸੋਈ ਸਾ
ਮਾਨ੍ਯ ਵਸਤੁ ਹੈ ਤਾਸੇ ਭਿੰਨ
ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਸਸ ਸ੍ਰਿਗ ਤੁਲ੍ਯ

ਹੈ ਯਾਤੇ ਜੀਵ ਈਸ ਜਿਸ ਕੇ
ਅੰਸ ਹੈਂ ਉਸੀ ਸੇ ਸਤ ਹੈ ਆਨ
ਸਮਾਨਾ ॰ ਦੇ॰ ਸਮਾਯਾ | ਸੇ ਨਹੀਂ
ਹੈ ਯ॰ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਤੇਰੀ ਪਨ
ਹ ਸਮਾਨਾ। ਪੁਨਾ। ਜਿਉ ਜੋਤੀ
ਸੰਗ ਜੋਤ ਸਮਾਨਾ
ਸਖੇਨੀ ॰ ਤ੍ਰਿ॰ ਪਿਆਰੀ ਯ॰ ਨ
ਮ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੇਨੀ-
ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਓ ਸਜਨੋ
ਸਧਨ ॰ ਸੰ॰ ਧਨਸਹਿਤ, ਵਹੁ
ਸਧ੍ਵਨ ॰ ਸੰ॰ ਸੰਧਵਾ | ਇਸਤ੍ਰੀ
ਜਿਸ ਮੇਂ ਵਿਰਲ ਨਾ ਰਹੇ, ਘ
ਨ ਸਹਿਤ
ਸਰੋਨੀ ॰ ਤ੍ਰਿ॰ ਸੈ ਗੁਣੀ ਅਰ
ਬਾਤ ਬਡੀ ਯ॰ ਅਸਥਿਰ ਚੀ
ਤ ਸਮਾਧਿ ਸਰੋਨੀ
ਸੱਜਨ ॰ ਸੰ॰ ਰਛਿਆ ਹੇਤ ਸੇ
ਨਾ ਕਾ ਥਿਤ ਕਰਨਾ, ਘਾਟ,
ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਕੁਲ ਮੇਂ ਉਪਜਾ, ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ
ਪੁਰਖ, ਹਾਥੀਓਂ ਕੀ ਜਿਲੋ ਕਰ
ਨੀ ਅਸਵਾਰੀ ਹੇਤ

ਸਮਾਲੇਨ॰ ਭੁ.ਸਮਾਲਤੇਹੈਂਯ.
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ
ਉਠ ਸਮਾਲੇਨ
ਸਨੈਦਨ॰ ਸੰ· ਬ੍ਰਮਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਸਨਾਤਨ॰ ਸੰ· ਨਿਤ੍ਯ
ਸਰਵਨ॰ ਦੇ· ਕਾਨ। ਸ੍ਰਵਨ ਸੰ·
ਸਰਵਨੂ ਯ· ਨੈਨੂ ਨਕਣੂ ਸਰ
ਵਨੂ ਰਸਪਤਿ
ਸਭਸੈਨੋ॰ ਦੇ· ਸਭ ਕੋ ਯ· ਸਭ
ਸੈਨੋ ਕਿਰਪਾਲ ਸੰਮਾਲੇ ਸਾਹ
ਸਤਦਾਨ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਦਾਨ | ਸਾਹ
ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ ਕੀ
ਕਮਾਈ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੁਧ
ਹੋਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਚੁਲੀ ਹੈ ਯ· ਗਿਰ
ਹੀ ਕਾ ਸਤਦਾਨ
ਸਉਕਨ॰ ਦੇ· ਏਕ ਪਤੀ ਵਾਲੀ
ਦੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਤ ਅਪਨੇ
ਅਪਨੇ ਵਿਖਯੋਂ ਮੇਂ ਮਨ ਕੋ ਖੈ
ਚਨੇ ਵਾਲੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਯ· ਸ
ਉਕਨ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤ ਤਿਆਗੀ
ਸਰਸਨ॰ ਭੁ· ਹਸ੍ਤਾਦਿ ਅੰਗ

ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਯ· ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸ
ਨ ਹਰਸਨ
ਸਚਮਨੇ॰ ਭੁ· ਸਚੇ ਮਨ ਵਾਲੇ
ਕੋ ਯ· ਮੈਲ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ
ਸਦਜੀਵਨ॰ ਸੰ· ਸਦਾ ਜੀਵ
ਨਾ ਯ· ਸਦ ਜੀਵਨ ਭਲਾ ਕ
ਸਤਹੋਵਨ॰ ਵਾ· ਜੋ ਰੋ | ਹਾਹੀ
ਗ ਮਰਣਾਦਿ ਸਚੇ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ
ਸਮਲੋਚਨ॰ ਸੰ· ਸਮਦ੍ਰਿ | ਹੈਂ
ਸ੍ਟੀ ਵਾਲੇ ਯ· ਨਾਮਾ ਭਗਤ ਕ
ਬੀਰ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮਲੋਚ
ਸਹਜਧੁਨਿ॰ ਭੁ· ਸੁਖਦਾ | ਨ
ਈਧੁਨਿ
ਸਤ੍ਯਬਚਨ॰ ਸੰ· ਅੰਗੀਕਾਰ
ਕੀਆ ਬਚਨ, ਯਥਾਰਥ ਬ
ਚਨ ਯ· ਸਤ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉ
ਪਦੇਸ। ਸਤ੍ਯ ਬਚਨ ਸੰ·
ਸਭਅੰਜਨ॰ ਦੇ· ਸਮਗ੍ਰ ਮਾ
ਯਾ ਔ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਰਯ ਪ੍ਰਪੰ
ਚ ਰੂਪ ਸਿਆਹੀ ਯ· ਆਪੇਸ

ਭੁਅੰਜਨ
ਸਮਰਣੇਨ ॰ ਸੰ· ਸਿਮਰਨ ਸੇ ਯ· ਨਦੂਨੇਤਿ ਜਸ ਸਮਰਣੇ
ਸਹਜਧਿਆਨ ॰ ਵਾ· ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਆਤਮਾ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਨ
ਸਰਬੰਗਨਾ ॰ ਭੂ· ਸਰਬੰਗ ਯ· ਏਕ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ
ਸਦਾਸਦਾਅਭਿਮਾਨ ॰ ਵਾ· ਸਦਾ ਹੀ ਧਨਾਦਿਕ ਕੇ ਮਾਨ ਯੁਤ ਰਹਨਾ
ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਾਨ ॰ ਵੇ· ਨਾਮੀਓਂ ਵਤ ਨਿਖਲ ਨਾਮੋਂ ਕਾ ਭੀ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
ਸਪੈਂ ॰ ਵੇ· ਸਰਪ ਕੋ ਯ· ਸਪੈ ਦੁਧ ਪੀਆਈਏ ਅੰਦਰ ਵਿਸ ਨਿਕੋਰਾ ਪੁਨਾ ਸਪ ਪਿੜਾ ਈ ਪਾਈਏ
ਸਮੀਪ ॰ ਸੰ· ਪਾਸ· ਨਿਕਟ· ਨਜ਼ਦੀਕ

ਸਰਪ ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਖਧਰ ਜੀਵ, ਸਪ, ਚਲਾ ਜਾਹੁ
ਸਉਪ ॰ ਦੇ· ਅਰਪਣ ਕਰ ਯ· ਸਉਪ ਗੁਰ ਕੋ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿ ਐ। ਸਮਰਪ ਸੰ·
ਸਰਾਪ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਾਫ ਯ· ਲਛਮਨ ਮੂਓ ਸਰਾਪ
ਸਵਾਪੇ ॰ ਭੂ· ਜਾਨ ਪੜੇ ਯ· ਇਉ ਘਰ ਮਹਲ ਸਵਾਪੇ
ਸਪਤਦੀਪ ॰ ਸੰ· ਜੰਬੂਦੀਪ ੧ ਕੁਸਦੀਪ ੨ ਪਲਖਦੀਪ ੩ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪ ੪ ਕ੍ਰੌਂਚਦੀਪ ੫ ਪੁਸਕਰਦੀਪ ੬ ਸਾਕਦੀਪ ੭ ਯੇ ਸਾਤ ਦੀਪ ਹੈਂ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਰ ਓਰ ਜਲ ਹੋਇ ਉਸ ਭੂਮੀ ਕੇ ਟੁਕੜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਦੀਪ ਹੈ। ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਕੇ ਚਾਰੋ ਓਰ ਖਾਰਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈ। ਜੰਬੂਦੀਪ ਕੇ ਨੌ ਹਿੱਸੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਹਿੱਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤਖੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੈ
ਸਫਾ ॰ ਪੰ· ਚਟਾਈਆਂ ਯ·

ਗੁਰਮੁਖਬੈਸਹੁਸਫਾ ਬਿਛਾਇ
,ਫ਼ਾ. ਪੜ੍ਹੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾਪਾਸਾ.
ਪ੍ਰਿਜ਼, ਦੇ. ਸਭਾ
ਸਰਫਾ ੦ ਅ. ਫਾਇਦੇਕੀ ਨਿਗਾ
ਹ ਸੇ ਖਰਚ ਥੋੜਾ ਕਰਨਾ, ਭੁਖ
ਲ. ਕ੍ਰਿਪਣਤਾ, ਲਾਭ, ਨਫ਼ਾ,
ਫਰੇਬ, ਬਹੁਤਾਯਤ, ਫੁਰਸ
ਤ. ਅਵਕਾਸ
ਸਰਾਫ ੦ ਅ. ਚਾਂਦੀ ਸੋਨਾ ਪਰ
ਖਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਨਦਰ ਸਰਾਫ
ਵੰਨੀਸ ਚੜਾਉ, ਦੇ. ਦੁਰਾਸੀ
ਸ. ਬਦਦੁਆ। ਸਾਪ ਸੰ.
ਸਰਾਫੀ ੦ ਦੇ. ਪਰਖਵਾਲੀਯ.
ਊਚੀ ਨਜਰ ਸਰਾਫੀ ਹੋਇ
ਸਬ ੦ ਅ. ਰਾਤਯ. ਸਬ ਰੋਜਗ
ਸਤਮ ਦਰਹਵਾ, ਦੇ. ਸਰਬ।
ਸਬ ਅ.
ਸਰਬ ੦ ਦੇ. ਸਭਮੇਂ ਯ. ਸਰਬ
ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ, ਸ
ਰਬਕੋ ਯ. ਸਰਬੇ ਪਰ ਮਲਕ
ਰਣਾ-ਸਭ ਕੋ ਸੁਰੀਧਿਤ ਭਾ

ਵ ਸੁਭ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ
ਸਰਾਬ ੦ ਅ. ਸੁਰਾ ਮਦਰਾ
ਸਬਬ ੦ ਅ. ਨਿਮਿਤ
ਸਗਾਰਬਾ ੦ ਗੁ. ਵਡਿਆਈ
ਵਾਲਾ ਯ. ਮਨ ਤਨ ਤਾਮ ਸਗ
ਰਬਾ ਜਾ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਣੇ। ਸੋਗੀ
ਸਭ ੦ ਦੇ. ਸਰਬ ਯ. | ਰਵਸੀ.
ਸਭ ਕਿਛ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹ ਕਰ
ਨੇ ਜੋਗ, ਸਭ ਯ. ਸਭੈ ਭਜੈ
ਸਭਾ ੦ ਸੰ. ਗੋਸਟਿ. | ਆਸਰਾ
ਦਰਬਾਰ ਯ. ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰ
ਆਸਣ ਬੈਠੇ, ਸਮਾਜੀ ਲੋ
ਗ, ਜੂਆ, ਮੰਦਰ
ਸਰਭ ੦ ਸੰ. ਸੇਰਕਾ ਸਤ੍ਰੁ ਜੀਵ
ਇਸੀ ਕਾ ਨਾਮ ਰੀਬ ਜੀ ਮੇਂ ਸਿ
ਆਰ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਸਰਨਭਾ ੦ ਗੁ. ਸਰਨ ਯ. ਹਮ
ਪਰੇ ਹਾਰ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ
ਸ੍ਰਮ ੦ ਸੰ. ਖੇਦਲ ਯ. ਮਾਇਆ
ਕਾਰਨ ਸ੍ਰਮ ਅਤ ਕਰੈ
ਸਮ ੦ ਸੰ. ਸਰਬ, ਏਕ ਕਾਲ ਮੇਂ,

ਤੁਲਅ, ਸਾਧੂ, ਪ੍ਰਗਾਮ, ਦੋਰਾ
ਰਛੀ ਆਠ ਆਦਿ ਵਸਤੁ,
ਗਾਯਨ ਸਮੇ ਗਵਈਏ ਕਾ
ਹਾਥ ਚਲਾਨਾ ਭੂਪ ਸਮ

ਸਮਾ॰ ਦੇ· ਭੂਤ ਭਵਿਖ੍ਯਤ ਵ
ਰਤਮਾਨ, ਸਪਥ· ਸੁਗੰਦ,
ਆਚਾਰ, ਸਿਧਾਂਤ, ਸੰਕੇਤ,
ਭਾਖਾ, ਅੰਗੀਕਾਰ। ਸਮਯਸੰ·

ਸਮ॰ ਸੰ· ਅਬ੍ਯਯ· ਪ੍ਰਕਰਖ·
ਆਧਿਕਪਨਾ, ਸੰਗਤਿ, ਸੋਭ
ਨ, ਸਮੁੱਚਯ, ਜਥਾਰਥ

ਸਰਮ॰ ਅ· ਲੱਜਾ ਯ· ਰਾਖਹੁ
ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ, ਪੁਨਾ।
ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੋ
ਏ, ਸੰ· ਪਰਿਸ੍ਰਮ ਯ· ਸਰਮਕ
ਰਤੇ ਦਾਮ ਆਢਕਉਤੇ ਗਨੀ
ਧਨੀਤਾ, ਸ੍ਰਮ ਸੰ·

·ਸਰਮਾ॰ ਸੰ· ਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਸਰਮਾ॰ ਸੰ· ਕੁੱਤੀ ਜੈਸੇ ਸਰਮਾ
ਪੈਠ ਕਰੇ ਦਧ ਪਾਨ

ਸਲਾਮ॰ ਅ· ਆਸੀਰਬਾਦ· ਰ
ਹਮਤ ਭਾਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇ ਖੁਦਾ
ਕੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪੈ ਐਸੀ ਨੇਕ ਦੁਆ
ਕਰਨੀ ਯ· ਸਲਾਮ ਜਵਾਬ ਦੇ

ਸਹਾਮ॰ ਅ· ਜਮਾ ਸਹਮ ਵੇਕਰੇ
ਕੀ ਖੌਫ, ਸਹਾਰਨਾ

ਸਹਮ॰ ਅ· ਤੀਰ, ਹਿੱਸਾ, ਫ·
ਖੌਫ· ਡਰ

ਸਹੰਮਾ॰ ਦੇ· ਖੌਫ· ਵਾ ਹਿੱਸਾ ਯ·
ਸਿਰ ਸਿਰ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ਦੇਹ ਸੁ
ਤੂੰ ਭਲਾ- ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਕ
ਰਮ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖ ਤਥਾ ਸ
ਹੰਮਾ ਦੁਖੋਂ ਕਾ ਹਿੱਸਾ ਵਾ ਖੌਫ ਜੋ
ਤੂ ਦੇਵੇ ਸੁ ਹਮ ਕੋ ਭਲਾ ਹੈ ਹਮ
ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਮਾਨੇ

ਸੱਤਮ॰ ਸੰ· ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਯ· ਸਾ
ਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਕ
ਰਣੈ- ਬਡੇ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਸੰ
ਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੇ ਕਾਰਣ ਹੈਂ

ਸਰੰਜਾਮ॰ ਫਾ· ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁ
ਕੇ ਆਰੰਭ ਮੇਂ, ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁ
ਕੇ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰਨ ਮੇਂ ਯ· ਸਰੰ

ਜਾਮ ਲਾਗ ਭਵ ਜਲ ਤਰਨੇਕੇ
- ਸੰਪਾਦਨਮੇਂ ਲਗੋ ਸੰਸਾਰ
ਸੇ ਤਰਨੇ ਕੇ ਸਾਧਨੋਂ ਕੇ
ਸਭ ਕਾਮ ॰ ਦੇ· ਅਰਥ ਕਆਦਿ
ਸਭੀ ਪਦਾਰਥ
ਸਤਨਾਮ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸੱਤ ਏਹ ਨਾਮ
ਯ· ਕ੍ਰਿਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ
ਜਿਹਬਾ ਸਤਨਾਮ ਤੇਰਾ ਪਰਾ
ਪੂਰਬਲਾ। ਪੁਨਾ ਜਪ ਮਨ
ਸਤ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸਤ ਨਾਮਇ
ਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਤ ਮਾਤ੍ਰ ਜਪ
ਨੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਸਾਥ ਮੇਂ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਨਹੀਂ। ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਜਪ ਬੇੜਾ ਬਾਧੋ, ਪਾਠਮੇਂ ਰਾ
ਮ ਕੇ ਜਾਪਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧੋ ਉਪ
ਦੇਸ ਹੈ। ਸਾਥਮੇਂ ਨਾਮ ਕੇ ਜਪ
ਨ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਨਹੀਂ। ਅਥਵਾ
ਸਤ੍ਯ ਆਦਿ ਕਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸਕੇ
ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੈਸੇ ਪੀਲੇ ਬ
ਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਕਾ ਨਾਮ ਪੀ
ਤਾਂਬਰ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਤਨਾਊ ਵਾਲੇ

ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਨਾਮ ਹੈ। ਯ· ਸਤ
ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ - ਈਹਾਂ ੴ
ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਏਕ ਕਹ੍ਨੇ ਕੇ ਅ
ਰਥ ਕਾ ਸਤਨਾਮ ਬਿਸੇਖਣ
ਹੈ। ਜੋ ਕੈਸਾ ਏਕ ਹੈ ਸਤ ਨਾਮ
ਕਹੀਏ ਸਤ੍ਯ ਆਦਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬੋਧ
ਕ ਨਾਮੋਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਕਰਤਾ
ਸਭ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਥ
ਵਾ ਸਤ ਹੀ ਜੋ ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਸੋ ਕ
ਹੀਏ ਸਤਨਾਮ ਯਹ ਅਰਥ
ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਨਾਮੀ ਵਤ
ਨਾਮ ਭੀ ਸੱਚਾ ਸਿਧ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਕਾ
ਹੇਤੇ ਜੈਸੇ ਨਾਮੀ ਨਿਤ੍ਯ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਨਾਮ ਭੀ ਨਿਤ੍ਯ ਹੈ। ਬੇਦਾਂਤੀ
ਓਨੇ ਜੋ ਨਾਮ ਰੂਪ ਅਨਿਤ੍ਯ ਮ
ਨੇ ਹੈਂ। ਸੋ ਸੱਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿ
ਨਾ ਆਨ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ
ਸਤ੍ਯ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਾ
ਨੇ ਕਾਹੇਤੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪ
ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਕਲਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਂ
ਜੈਸੇ ਰੁੱਪੇ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਿੱਪੀ

ਮੈਂ ਕਲਪਤ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਨਹੀ
ਤੈਸੇ ਸਤ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੋ ਕਲ
ਪਤ ਮਾਨੇ ਸਤ ਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪ
ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਕਾ ਭੀ ਕੋਈ ਔ
ਰ ਅਧਿਸ੍ਟਾਨ ਕਹਨਾ ਹੋਗਾ।
ਸੋ ਔਰ ਪਦਾਰਥ ਬ੍ਰਹਮਵਾਦ
ਮੇਂ ਮਾਯਾ ਬਿਨਾ ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ
ਔ ਮਾਯਾ ਆਪ ਹੀ ਮਿਥ੍ਯਾ
ਹੈ।ਯਾਤੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੀ ਕਲ
ਪਨਾ ਕਾ ਅਧਿਸ੍ਟਾਨ ਬਨੇ ਨ
ਹੀਂ।ਔ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਅਪਨੀ
ਕਲਪਨਾ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ।ਯਾਤੇ
ਸਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਰੂਪ ਸਚਿ
ਦਾਨੰਦ ਔ ਸਤ ਆਦਿ ਨਾਮ
ਦੋਨੋ ਸਚੇ ਹੈਂ।ਯਹ ਬੈਸਨੋ ਮ
ਤ ਕੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਸਤ ਨਾਮ ਕਾ
ਅਰਥ ਹੈ

ਸਭਜਾਮ ੦ ਵਾ. ਸਭੀ ਜਾਮੋਂ ਤੂ
ਲਿਅ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈਂ ਯ. ਮੀਤ
ਸਜਨ ਸਭਜਾਮ

ਸਚਡਿਠੋਮ ੦ ਵਾ. ਸਰਹੀ ਦੇ
ਖਿਆ ਹੈ

ਸਹਸਭਗਾਗਾਮੀ ੦ ਦੇ. ਇ
ਦ੍ਰ ਯ. ਸੀਸ ਧਰਨ ਸਹਸਭ
ਗ ਗਾਮੀ

ਸਤਅੰ ੦ ਸੰ. ਯਥਾਰ
ਥ ਹੈ ਯ. ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਨੇਹ ਸ
ਤਅੰ ਸੁਖਅੰ ਬਸੀਤਿ ਨਾਨਕਹ
—ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾ ਸਨੇਹ ਯ
ਥਾਰਥ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ
ਤੇ ਤਾਸੇ ਸਿਮਰਣ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਸੁਖੀ ਵਸੀਤਾ ਹੈ, ਸਪਥ. ਸੁ
ਰੰਦ, ਸਤਯੁਗ,

ਸਮਜਸਾ ੦ ਗੁ. ਸਭਾ ਮੇਂ, ਜਸ ਮੇਂ
ਯ. ਅਸਾਜਅੰ ਸਾਜ ਸਮਜਸਾ
—ਹੇ ਲੋਭ ਤੂੰ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਅਪ੍ਰ
ਤਿਸਾ ਕਰਾਨੇ ਹੇਤ ਸਭਾ ਮੇਂ ਤ
ਥਾ ਜਸ ਕੇ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਜੋ ਅਨਾ
ਚਾਰ ਔ ਕੰਨਿਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਧਨ
ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨ ਰੂਪ ਨਾ ਸਾਜ
ਨੇ ਯੋਗ ਬਾਤਾਂ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਸਾ
ਜ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਸਮਜਸਾ ਸੰ.

ਸਰ ੦ ਸੰ. ਤਲਾਵ ਯ. ਅਮ੍ਰਿਤ

ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰ-ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾ
ਹ ਕੇ ਆਪ ਸਰੋਵਰ ਹੋ, ਜਲ,
ਲਵਣ, ਮਖਣ, ਬਾਣ, ਨਿ
ਰਝਰ, ਭੇਦਨ, ਗਮਨ ਯ.
ਸਰ ਅਪਸਰ ਨ ਪਛਾਣਿਆ
- ਗਮਨ ਕੇ ਔਰ ਨਾ ਗਮਨ ਕੇ
ਯੋਗਯ ਥਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਨਾ, ਤੁ.
ਭੂਲਯ ਯ. ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਨਾ
ਹੀ, ਸਿਰ ਯ. ਕੰਧ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿ
ਰ ਘੜਾ ਬਨ ਕੈ ਸਰ ਲੋਹਾਰ

ਸਰਿ ੦ ਦੇ. ਨਦੀਆ ਯ. ਹੁਕਮੇ
ਬਲ ਸਿਰ ਸਰਿ ਵਹੈ - ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਰ
ਰ ਕੀ ਆਗਯਾ ਸੇ ਊਚੇ ਥਲੋਂ
ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਨਦੀਆਂ ਵਹਤੀ
ਹੈਂ, ਸਰੀ ਵਾ ਸਰਿਤ ਸੰ.

ਸਰੇ ੦ ਦੇ. ਪੂਰੇ ਹੂਏ ਯ. ਤਿਨ ਕੇ
ਕਾਜ ਸਰੇ, ਤੁਲਯ ਯ. ਅਵ
ਰਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ, ਲਾਭ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਏ ਯ. ਹਰਿ ਜੀ
ਉਤੇ ਸਭੇ ਸਰੇ, ਨਿਰਵਾਹਨ
ਹੀਂ ਹੋਵੇ ਯ. ਬਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨਬ੍ਰਿ

ਸਰੀ ੦ ਪੰ. ਹੋਈ ਯ. ਭਲੀ ਸਰੀ
ਜਾ ਭਉ ਪਰਿਆ, ਨਦੀ ਯ.
ਸੁਰ ਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ
ਆਨ - ਸੁਰ. ਦੇਵਨ ਕੀ ਸਰੀ.
ਨਦੀ ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਹੂਆ
ਔਰ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਤਾ

ਸਰੈ ੦ ਭੁ. ਧਰਮ ਕਾ ਵਸਤਾ ਯ.
ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਲੇ ਕੈ ਮਾਵੈ

ਸਹਾਰ ੦ ਭੁ. ਸਹਾਯਕ ਯ. ਸੰ
ਤ ਸਹਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖਆਤਾ,
ਦੇ. ਜੰਗਲੀ ਖੇਚਰ ਕੇ ਜੈਸੇ ਸ
ਹਾਰ ਕੇ ਕਾਮ ਕਰਨਾ, ਸਹੁ ਜੈ
ਸੇ ਜਮੋਂ ਕੀ ਮਾਰ ਸਹਾਰ

ਸਬੂਰੀ ੦ ਫ. ਸੰਤੋਖ, ਤਿਤਿਖ੍ਯਾ
ਯ. ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤਨਮਿ

ਸਬਰ ੦ ਫ. ਸੰਤੋਖ ਯ. ਲਿਓ
ਸਬਰ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾ

ਸਹੇਰਾ ੦ ਪੰ. ਇਕੜ ਕੀਆ ਯ.
ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ

ਸਠੋਰ ੦ ਭੁ. ਸਠਨੇ ਯ. ਜਿਉ
ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰ ਰਸ

ਸੰਚ ਸੰਚ ਧਨ ਕੀਆ - ਰਸ ਆ ਨੰਦ ਸੇ ਸੰਚ ਸੰਚ ਕੇ ਧਨ ਕੀ ਆ

ਸਤਰ ॰ ਪੰ· ਸਾਤੇ ਪੈਥਿ ਦੀ ਵਾਲੀ ਸੰਖ੍ਯਾ, ਏਤੀ ਸੰਖ੍ਯਾ ਵਾਲੇ ਯ· ਸਤਰ ਸੈ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾਕੇ-ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਸਾਤ ਹਜਾਰ ਸਰਦਾਰ ਹੈਂ

ਸਤਰ ॰ ਅ· ਗੁਪਤ ਯ· ਸਤਰ ਕਾਬਾ ਘਟਹੀ ਭੀਤਰ - ਗੁਪ ਤ ਕਾਬਾ ਘਟਮੇਂ ਹੈ। ਵਾ ਸਤਰ ਕੇ ਬਾਨ ਸਦਰ ਮੂਲ ਰਖ ਸਭ ਸੇ ਮੁਖ੍ਯ ਕਾਬਾ ਘਟਮੇਂ ਹੈ, ਸਤ

ਸਤਰ ॰ ਅ· ਦੇ· ਪੰਗਤੀ ਰਫ਼· ਜੈਸੇ ਸਾਙੀ ਸਤਰ

ਸਦਰ ॰ ਅ· ਛਾਤੀ

ਸਵਾਰੀ ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਬਨਾਈ ਯ· ਜਨਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀਆ ਪ, ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਮੇਂ ਯ· ਗਾਵ ਉ ਜਾਗ ਸਵਾਰੀ। ਸਵੇਰੇ ਪੰ·

ਸਵਾਰੇ ॰ ਦੇ· ਸਵਾਰਦੀਏ ਯ·ਸ ਤਗੁਰ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ

ਸਵੇਰਾ ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ, ਇ ਸੀਵੇਲੇ ਯ· ਉਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢ ਸਵੇਰਾ - ਦੇਹ ਪਾਤ ਸਮੇ ਸਭੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸਕੋ ਅਬੀ ਨਿਕਾਸੋ ਅਵੇਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਐਸੇ ਕਹਨੇ ਲਗੇ ਹੈਂ

ਸਸੁਰ ॰ ਦੇ· ਸਹੁਰਾ

ਸਕਰ ॰ ਪੰ· ਕੰਕਰੀਵਾਲਾ ਕੋ ਰਾ ਮਿੱਠਾ ਯ· ਸਕਰ ਖੰਡ ਨਿ ਵਾਤ ਗੁੜ, ਦੇ· ਦ· ਖਾਂਡ ਮਿਸ ਰੀਕਾ ਨਾਮ ਦਖਣੀ ਖੜੀ ਸ ਕਰ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ

ਸਧਾਰੇ ॰ ਪੰ· ਮਨਕੋ ਸਵਾਰਨੇਵ ਲੇ ਗੁਰੋ ਯ· ਬਰਸ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹੁ ਸਧਾਰੇ - ਮਨਕੋ ਸੁਧਾ ਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਸਫਰੀ ॰ ਬੁ· ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਏ ਯ· ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਦੰਫਾਨ - ਜੈ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਏ ਕੀ ਖੇਲ ਕਾ ਦੰਭ, ਪਾੜ੍ਹਾਵਾਲੇ, ਔਰ ਬਾ ਨਮੇਂ ਗੋਇਲ ਆਇਆ

ਰੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸਦੰਭ ਪ
ਸਾਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਅਨੁ
ਸਾਰ ਈਹਾਂ ਯਾੜੀਕਾ ਜੈਸਾ ਦੰ
ਭੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰ ਕੀਦ
ਸਲਾਰ ॰ ਅ॰ ਸਰਦਾਰ ਸਾ ਹੈ
ਯ॰ ਸਤਰ ਸੈ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾਕੇ
ਸਗਰ ॰ ਸੰ॰ ਜਿਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਨੇ ਖੋ
ਦ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਨਾਯਾ ਵਹੁਰਾ
ਜਾ, ਦੇ॰ ਪ੍ਰੂ॰ ਸਗਲ
ਸਦਕਾਰੀ ॰ ਵਾ॰ ਸਤ ਕਾਮ ਮੇਂ
ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੇਵਾ ਮੇਂ ਯ॰
ਰਾਖ ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ
ਸਰੋਵਰ ॰ ਸੰ॰ ਤਲਾਵ ਮੇਂ ਯ॰
ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ
ਸਰਵਰ ॰ ਦੇ॰ ਤਲਾਵ, ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਯ॰ ਤੂੰ ਸਰਵਰ ਤੂੰ ਹੰਸ-ਉਪ
ਦੇਸ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ। ਲੇ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਤੂੰ ਹੈ ਯ
ਹ ਅਨੋਖੀ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਸੋਈ
ਸਰਵਰ ਢੂੰਢਲੇ, ਅ॰ ਸਰ
ਦਾਰ ਜੈਸੇ ਸਰਵਰੇ ਕਾਯਨਾਤ

ਸਮਾਚਰੀ ॰ ਦੇ॰ ਸੰਮਕ ਆਚ
ਰਣ ਕਰੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਭ
ਲੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੀ ਹੈ
ਯ॰ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ
ਸਹਜਾਰੀ ॰ ਭਾ॰ ਸਾਂਤੀ ਵਾਲੀ
ਯ॰ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾ
ਰੀ ਸਹਜਾਰੀ
ਸਰਬਰ ॰ ਦੇ॰ ਬਰਾਬਰੀ ਯ॰
ਰਾਵਣ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ।'
ਪੁਨਾ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹ ਜੀ
ਸਰਪਰ ॰ ਭਾ॰ ਸਰਬਥਾ॰ ਉ
ਨਿਸਚੇ ਯ॰ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚ
ਸਦਵਾਰ ॰ ਮਿ॰ ਸੌਵਾ ਲਣਾ
ਰ ਯ॰ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦਵਾਰ
ਸਮਸਰ ॰ ਭਾ॰ ਸਦ੍ਰਿਸ ਯ॰ ਲੋ
ਚਾ ਸਮਸਰ ਇਹ ਬਿਉਹਾਰਾ
। ਪੁਨਾ ਤੁਮ ਸਮਸਰ ਅਵਰ
ਸਹੋਦਰਾ ॰ ਸੰ॰ ਸਕੇ ਕੋ ਨਾਹੀ
ਭਾਈ ਯ॰ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਪ ਸ
ਸਤਗੁਰੁ ॰ ਸੰ॰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੋਦਰਾ
ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਤਾਈ ਯ॰ ਸਤਗੁਰਏ

ਨਮਹਾ, ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਯ. ਸ
ਤ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ,
ਪੂਜ੍ਯ ਗੁਰੂ ਯ. ਸਤ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੁ ਵੈਰੋਲੀ-ਪੂਜ੍ਯ ਗੁਰੂ ਵਡੇ
ਵਕੀਲ ਹੈਂ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਗੁਰੋ
ਯ. ਮੇਰੇ ਸਤ ਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿ
ਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ

ਸਚਪੀਰ ੦ ਸਿ. ਸਚੇ ਗੁਰੂ

ਸਤਸਰ ੦ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ
ਅਰਥਾਤ ਸਤਸੰਗ ਮੇਂ

ਸਹਕੇਰੇ ੦ ਵਾ. ਪਤਿ ਕੇ ਯ. ਸਹ
ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ

ਸਰਾਇਰਾ ੦ ਭੁ. ਸੀਧਾ ਯ. ਸਿ
ਮਲ ਬੁਖ ਸਰਾਇਰ, ਸਰਲ

ਸਚਾਕਰੇ ੦ ਵਾ. ਯਥਾਰਥ | ਸੰ.
ਮਾਨੇ ਹੈ ਯ. ਸਤ ਗੁਰ ਆਖੇ
ਸਚਾ ਕਰੇ

ਸਤਕਰ ੦ ਭੁ. ਸਤਕਾਰ ਕਰ
ਯ. ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜ
ਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸ
ਤਕਰ ਮੁਖ ਸੰਚਹੁ

ਸਮਾਹਰਾ ੦ ਭੁ. ਸਮਾਈ ਯ.
ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ, ਸਮਾਇ
ਆ ਯ. ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਮਾਹਰਾ

ਸਤਪੁਤ੍ਰ ੦ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਪੁਤ੍ਰ

ਸਰਕਾਰ ੦ ਫਾ. ਕਚਹਰੀ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ਮਜਾਜਨ ਅਰਥਾਤ ਰੀ
ਣਸੇ ਹਾਕਮ ਕਾ ਨਾਮ ਸਰਕਾਰ
ਹੈ, ਸਿਰ ਪੈ ਕਾਰ ਵਾਲੇ ਯ. ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸ੍ਟ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਕਾਰ

ਸਰਬਰੀ ੦ ਭੁ. ਸਰਬਰੀ ਯ.
ਸਰਬਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰ

ਸਬਦਸਰੇ ੦ ਭੁ. ਉਪਦੇਸ ਕੇ
ਤਲਾਵ ਯ. ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ
ਸਬਦ ਸਰੇ

ਸਬਦਸਾਰ ੦ ਸੰ. ਉਪਦੇਸ ਕੇ

ਸਬਦਧਾਰ ੦ ਸਿ. ਬ੍ਰਹਮ | ਤਤ੍ਵ ਨੂੰ
ਬਾਨ

ਸਮਾਧਿਹਰਾ ੦ ਭੁ. ਸਮਾਧਿ ਕਾ
ਰੀ ਯ. ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ

ਸਪਤਸਰੇ ੦ ਵਾ. ਸਤਸੰਗ | ਹਰਾ

ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਭਾਖਾ ਮੇਂ ਸਪਤ ਔ
ਸਤ ਏਕ ਅਰਥ ਕੇ ਵਾਚਕ ਹੈਂ
ਯਾਤੇ ਸਪਤ ਸਤ ਕੇ ਥਾਨ ਮਾਨ
ਕੇ ਅਰਥ ਹੈ

ਸਗਲਭਰੀ ੦ ਵਾ. ਸਭ ਮੇਂ ਪੂਰ
ਨਯ. ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲਭ੍ਰ

ਸਮਤਸਰੇ ੦ ਦੇ. ਸਮਦ੍ਰਿ | ਰੀ
ਸ਼ੀ ਕੇ ਸਰੋਵਰ ਹੈਂ ਯ. ਲਾਹਕ
ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ

ਸਮਤਸਾਰ ੦ ਵਾ. ਸਮਤਾ ਕੀ ਸਾ
ਰੰਨਰਦਾ ਖੇਲਤੇ ਹੈਂ

ਸਉਦਾਗਰੀ ੦ ਫਾ. ਕ੍ਰਯ ਬਿਕ੍ਰ
ਯ ਕੋ ਯ. ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗ
ਰੀ ਸਉਦਾਗਰ ਧਾਵੇ

ਸਰਣਸੂਰ ੦ ਵਾ. ਸਰਣਾਗਤੋਂ
ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਸੂਰਬੀਰ ਹੈਂ

ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰ ੦ ਸੰ. ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਸਹਸਨੇਤ੍ਰ ੦ ਗੁ. ਹਜਾਰ ਨੇਤ੍ਰੋ
ਵਾਲਾ ਬਿਸ੍ਨੁ ਯ. ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ
ਮੂਰਤ ਹੈ ਸਹਸਾ। ਜੈਸੇ ਸਹ
ਸਾਖ: ਸਹਸ੍ਰਪਾਤ ਸੰ.

ਸਰਬਧਾਰ ੦ ਸੰ. ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਰ
ਨ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ. ਸਰਬਧਾ
ਰ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਇਕ

ਸਬਦਗੁਰੂ ੦ ਗੁ. ਬ੍ਰਮ ਹੀਅ
ਵਧਿ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇਵਾ
ਲਾ ਹੋਨੇ ਤੇ ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਹੈ ਯ. ਸ
ਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ

ਸਤਗੁਰੁਗੁਰੂ ੦ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੁ
ਬਡੇ ਯ. ਸਤਗੁਰੂ ਗੁਰਦੇਵੋ

ਸਕਤੀਅੰਦਰ ੦ ਵਾ. | ਲੀ
ਮਾਯਾ ਕੇ ਬੀਚ ਯ. ਸਕਤੀ ਅੰ
ਦਰ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ

ਸਪਤਸਾਗਰਾ ੦ ਸੰ. ਸਾ | ਉਪਾਉ
ਤ ਸਮੁਦ੍ਰ- ਖਾਰਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ੧ ਖੀ
ਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ੨ ਦਧਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ੩ ਘ੍ਰਿ
ਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ੪ ਇਖੁਰਸ ਸਮੁਦ੍ਰ
੫ ਮਧੁ ਸਮੁਦ੍ਰ ੬ ਮਧੁਰ ਜਲ
ਸਮੁਦ੍ਰ ੭

ਸਰਅਪਸਰ ੦ ਗੁ. ਗਮਨ ਕੇ
ਯੋਗਯ ਔ ਅਯੋਗਯ ਵਸਤੁ
ਕੋ ਨਾ ਜਾਨਿਆ ਯ. ਸਰ ਅਪ

ਸਰਨਿ ਪਛਾਣਿਆ

ਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰ ੦ ਦੇ· ਸਗੁਨ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਜੋਤਿਸ ਔ ਸੌਰੇ ਦਾ ਗੰਥ, ਸਕੁਨ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰ ਸੰ·

ਸਮੁੰਦਸਾਗਰ ੦ ਦੇ· ਸਗਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਖੋਦਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ· ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਨੀਰ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਔਗੁਣ ਹਮਾਰੇ

ਸਭ ਸੁਖਛਤ੍ਰ ੦ ਵਿ· ਸਭ ਕੀ ਦੁਖਰੂਪ ਧੂਪ ਕੇ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਛਤ੍ਰ ਹੈ

ਸਹਿਜਸੀਗਾਰ ੦ ਦੇ· ਸਾਂਤਿ ਰੂਪ ਸੀਗਾਰ

ਸਲ ੦ ਦੇ· ਤੋਮਰ, ਖੇੜ੍ਹ· ਬਾਂਸ ਕੀ ਸਲਾਈ, ਦੁਸਹ ਵਜਤ੍ਰ, ਦੂਰ ਬਾਕਮ, ਬਾਣੋ ਕੇ ਜਖਮ ਯ· ਸਲ ਬਿਸਲ ਆਣ ਤੋਖੀ ਲੇਹਰੀ- ਬਾਣੋ ਕੇ ਜਖਮ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਬਿਸਲਆ ਬੂਟੀ ਲਿਆਕਰ ਪਸੰਨ ਕੀਆ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੋ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਹਨੇ ਵਾਲਾ ਏਕ ਭਾਟ ਯ· ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸ ਸਚ ਸਲ ਭਣ- ਪੰ· ਚਲ ਯ· ਆਪੂ ਆਪੋ ਸਲਵੇ- ਆਰੋਅਗੇ ਚਲ ਵੇ

ਸਹਲਾ ੦ ਗੁ· ਸਫਲਾ ਵਾ ਸੁਖਾਲਾ ਯ· ਸਹਲਾ ਆਇਅ ਸੋਇ, ਸਸਤੀ ਯ· ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕ ਲੈ ਆਇਆ

ਸਉਲਾ ੦ ਗੁ· ਸਬਲਾ· ਬਲਵਾਨ ਯ· ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਉਲਾ, ਵਾ ਸਾਵਲਾ· ਸ੍ਯਾਮ

ਸਮਾਲ ੦ ਦੇ· ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਸੇ ਯ· ਕਾਰਜ ਸੀਧੇ ਰਿਦੇ ਸਮਾਲ, ਪੰ· ਸਾਂਭ ਲੇ· ਚੌਕਸ ਕਰ ਯ· ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਲ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨ ਨੇੜ੍ਹੇ ਆਇਓ

ਸਬਲ ੦ ਦੇ· ਬਲਵਾਨ, ਸਬਲ ਸੰ· ਯ· ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਨਾ ਇਹ

ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ, ਆ
ਸਰਾ ਯ. ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਲ
ਕਹਾਇਆ
ਸਕਲ ੦ ਸੰ. ਸੰਪੂਰਣ ਯ. ਸਕਲ
ਧਰਮ ਅਛਤਾ
ਸਮਲ ੦ ਪੰ. ਸੰਭਾਲ ਯ. ਤੂ ਸ
ਮਲ ਘਰ ਬਾਰ
ਸਮੀਲਾ ੦ ਗੁ. ਮਿਲਾ ਹੂਆ
ਸਮਾਲੇ ੦ ਪੰ. ਲੇਵੇ ਹੈ ਯ. ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੇ ਨਿਤ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ, ਸ
ਮਾਲਤਾ ਹੈ ਯ. ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਲੇ
ਸਗਲ ੦ ਦੇ. ਸੰਪੂਰਨ ਯ. ਸਗ
ਲ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ਪੂਨ
॥ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰਹ ਥਿਆ
ਪੀ, ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਯ. ਉਧਰਤੇ
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਹ, ਸੰ. ਗਲਸ
ਸਰਲ ੦ ਸੰ. ਸੀਧਾ ਪੰ. ਯਾ ਹਿਤ
ਦ ਅਰਥਾਤ ਬਿਨਾ ਅਟਕ ਸੁਧ
ਪਾਠ ਜੈਸੇ ਇਸ ਕੇ ਰੀਖ ਜੀ ਸ
ਰਲ ਹੈ ॥

ਸਮਉਲਾ ੦ ਗੁ. ਸਮਾਵੇਗਾ ਯ.
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉ
ਲਾ - ਗੁਣ ਗਾਵਤਾ ਭਗਤ
ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ
ਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਭੇਵੇਲ ੦ ਸਿ. ਸਭੀ ਥਾਨ ਯ.
ਸਭੇਵੇਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠ ੦
ਅੰਕ੍ਰਣ ਮਲ, ਪਦਾਰਥ
ਸਦਕੇਲਾ ੦ ਵਾ. ਸਦਾ ਆਨੰਦ
ਕੀ ਲੀਲਾ ਯ. ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ
ਕਰੇ ਸਦਕੇਲਾ
ਸਰਦੂਲ ੦ ਦੇ. ਸੇਰ
ਸਭਰਾਲੀ ੦ ਵਾ. ਸਭ ਕੋ ਧੂੜ
ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਅਵਰ ਸਭ ਰਾ
ਸਭਾਨਾਲ ੦ ਵਾ. ਪਾਰਖ ਲੀ
ਦੇਂ ਸਹਿਤ ਬਿਸ਼ਨੁ ਯ. ਘਰ ਨਾ
ਰਾਯਣ ਸਭਾ ਨਾਲ
ਸਚੀਪਾਲ ੦ ਗੁ. ਯਥਾਰਥ ਭ
ਕਤੀ ਰੂਪ ਸੇਤੁ ਦੇ ਕਰ ਪਾਰ ਕ
ਰੇ ਹੈ, ਅਥਵਾ ਸਚੀ ਭਕ੍ਤੀ ਦੇ
ਪਾਲ. ਪਾਰ ਕਰੇ ਹੈ

ਸਭੁਫਲਾ॰ਵਾ. ਭੋਗਮੋਖਰੂਪ
ਸਰਜਾਲ॰ਵਾ. ਮਨਮਾਯਾਰੂਪਜਾ
ਲਮੇਂ ਬਾਂਧਾਸੰਸਾਰਰੂਪਸਰ. ਸਮੁ
ਸਪੀਅਲ॰ਭੂ. ਸੇ ਦ੍ਰੂਮੇਂ ਜੀਰਹਤਾਹੈ
ਸ ਪੀਲਾਰੇਸਮਯ. ਭ੍ਰਮਮਖਤੂਲ
ਸੁਪੇਦਸਪੀਅਲ ਹਸੇ
ਸਜਣਚਲੇ॰ਵਾ. ਇੱਟੇਚਲੇਹੈਂਦੇ
ਸਲਬਿਸਲ॰ਵਾ. ਬਾਣੋਂਕੇਜਖ
ਮੋਂਸੇ ਬਿਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀਯ.
ਸਲਬਿਸਲ ਆਨ ਤੋਖੀ ਲੇ ਹਰੀ
ਸਉ ਨਿਸਲ॰ਵਾ. ਸੋਵਤੇ ਹੈਂ ਸੀ
ਧੀ ਲੱਤਾਂ ਕਰ, ਭਾਵ ਬਿਨਾ ਸੰ
ਦੇਹ ਹੋਕਰ
ਸਰਬਕਲਾ॰ਸੰ. ਗੀਤਵਾਦਿ੍ਆ
ਦਿਕ ਚੌਹਟ ਕਲਾ ਲੇ ਯ. ਸ
ਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹੇ
ਸਕਲਕਲਾ॰ਸੰ. ਗ੍ਯਾਨ ਕ੍ਰਿਯਾ
ਦਿ ਸਕ੍ਤੀਆਂ ਸਾਬ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਪਰਿਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ
ਯ. ਸਕਲ ਕਲਾ - ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਸਰਬਕੀ ਰਚਨਾ ਯੋਗਸ ਗਾ
ਨ ਸਕ੍ਤੀ ਇਛਾ ਸਕ੍ਤੀ ਉਦਮ ਸ
ਕ੍ਤੀਓਂ ਸਾਬਾ ਪੁਨਾ ਰਚਨਾ
ਸਕ੍ਤੀ ਪਾਲਨ ਸਕ੍ਤੀ ਸੰਹਾਰ ਸ
ਕ੍ਤੀ ਅਰਥ ਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ ਕਾਮ
ਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ ਧਰਮ ਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ
ਯੁਕ੍ਤੀ ਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ ਆਦਿਕ ਸ
ਰਬ ਸਕ੍ਤੀਆਂ ਸੇ ਪੂਰਨ ਹੋ ਰ
ਸਬਦਰਲੀ॰ਭੂ. ਉ ਹ੍ਯਾ ਹੈ
ਪਦੇਸ ਸੇ ਗ੍ਯਾਨ ਦ੍ਵਾਰਾ ਆਨੰ
ਦਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ
ਸਹਜਕੇਲ॰ਸੰ. ਸੁਭਾਵਕ ਖੁ
ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਭੂ
ਤ ਆਨੰਦ, ਗ੍ਯਾਨ ਰੂਪ ਕ੍ਰੀ
ਡ਼ਾ ਸੇ ਯ. ਸਹਜਕੇਲ ਆਨੰ
ਦ ਖੇਲ
ਸਖੀਸਹੇਲੀ॰ਵਾ. ਪਿਆਰੀ
ਸਖੀ ਯ. ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨ
ਦ ਗਹੇਲੀ ਪੁਨਾ ਸਖੀ ਸ
ਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀ
ਸਚਸੋਹਿਲਾ॰ਵਾ. ਯਥਾ ਏ
ਰਬ ਆਨੰਦ ਕਾ ਗਾਯਨ ਯ.

ਸਬਦ ਸਚੇ ਸਚ ਸੋਹਲਾ; ਯਥਾ
ਰਥ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਯਥਾਰਥ ਆ
ਨੰਦ ਕਾ ਗਾਯਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਸਬਦ ਸੋਹਲਾ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਬ੍ਰਮਆ
ਨੰਦ ਯ· ਸਬਦ ਸੋਹਲਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ
ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ੦ ਦੇ· ਅਤਲ
੧ ਬਿਤਲ ੨ ਸਿਤਲ ੩ ਤ
ਲਾਤਲ ੪ ਮਹਾਤਲ ੫ ਸੁ
ਤਲ ੬ ਪਾਤਾਲ ੭ ਯੇ ਸਾਤ
ਭੂਮੀ ਕੇ ਤਲੇ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈਂ ਯ·
ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ—
ਮਾਨੋ ਸਾਤਵੇ ਪਾਤਾਲ ਲੋਕ
ਕੀ ਅਵਾਜ ਦੇਵੇ ਹੈ
ਸਕਤੀ ਸਬਲ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਮਾਯਾ ਸ
ਬਲ ਅਰਥਾਤ ਮਾਯਾ ਕਾ ਆ
ਸਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ· ਆਪੇ
ਸਕਤੀ ਸਬਲ ਕਹਾਇਆ
ਸਤੁਪਰਮਲੁ ੦ ਵਾ· ਸਚ ਭੂਪ
ਚੰਦਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਘਸਾਵਨੇ ਸੇ
ਉਠੀ ਸੁਗੰਧੀ ਕੀ ਯ· ਸਤੁਪਰ
ਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ
·ਸਵ ੦ ਸੰ· ਮੁਰਦਾ
ਸਮਾਵੈ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਨਾਸ ਕਰੇ ਯ· ਤੀ
ਨ ਸਮਾਵੈ ਚੌਥੇ ਵਾਸਾ, ਧਾਰਨ
ਕਰੇ ਯ· ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰ
ਕ ਸਮਾਵੈ, ਲਯ ਹੋਵੈ ਹੈ ਯ·
ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ
ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ
ਸਚਾਵਾ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਸਚਾ ਯ· ਬਾਣ
ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਕੇ
ਸਦੀਵ ੦ ਦੇ· ਸਦਾ ਹੀ ਯ· ਸਦੀ
ਵ ਗਲੀਵ ਸੁਹਾਵਣੇ। ਸਦੈਵ
ਸਗਵੀ ੦ ਪੰ· ਉਲਟੀ ਯ· ਸੰ·
ਸਗਵੀ ਮਲ ਲਾਇ, ਦੇ· ਮਾ·
ਵਹੀ ਜੈਸੇ ਸਗਵੀ ਚੀਜ ਚਾ
ਹੀਏ ਅਰਥਾਤ ਸੋਈ ਚਾਹੀਏ
ਸਲਵੈ ੦ ਸਿ· ਜਾਤਾ ਹੈ ਯ· ਆ
ਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੈ—ਝੂਠੇ ਪਦਾ
ਰਥੋਂ ਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਹੇਤ ਆਗੇ ਅ
ਗੇ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਸਤਾਨਵੈ ੦ ਦੇ· ਪੰ· ੧੭੯੭ ਸਤਾ

ਰਾ ਸੈ ਸਤਾਨਵੇ ਮੋਂ ਨਾਦਰ ਕੇਆ
ਵਨੇ ਸੇ ਯ. ਜਾਨ ਸਤਾਨਵੇ-ਨਾ
ਦਰ ਕੇ ਪਚਾਨਵੇ ਮੇਂ ਆਵਨ
ਪੀਛੇ ਸਤਾਰਾ ਸੈ ਸਤਾਨਵੇ ਮੇਂ
ਤੇਜ ਹੀਨ ਹੋ ਮੁਗਲ ਗਇਓਂ
ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ ਯਹ ਭਵਿ
ਖਤ ਬਚਨ ਹੈ

ਸਖਨਾਵੇ ੦ ਪੰ. ਖਾਲੀ ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ.
ਕੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੇ

ਸਮੂਲਵੇ ੦ ਭੂ. ਕਹਤਾ ਹੈ ਯ. ਕ
ਲ ਸਮੂਲਵੇ-ਕਲ ਭਾਵ ਕਹ

ਸਮਝਾਵੇ ੦ ਪੰ. ਉਪਦੇ ਤਾ ਹੈ
ਸ ਕਰੇ

ਸਗਾਰਵਾ ੦ ਭੂ. ਗੌਰਵ ਸਹਿਤ
ਯ. ਮਨ ਤਨ ਤਾਮ ਸਗਾਰਵਾ
ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਨੈਣੇ-ਮਨ ਤ
ਨ ਤਬ ਗੌਰਵ ਸਹਿਤ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇ
ਖੀਏ। ਸਗੌਰਵ ਸੰ.

ਸੜ ੦ ਪੰ. ਦਗਧ ਹੋ

ਸਚੜਾ ੦ ਪੰ. ਮੁ. ਸੱਚਾ ਯ. ਸਚ
ੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਭੂਮਸੋਲਾ

ਸਉੜ ੦ ਦੇ. ਬਾਂ. ਰਜਾਈ ਤੁਲਾ
ਈ ਯ. ਊਂਘੇ ਸਉੜ ਪਲੰਘ

ਸਦੜੇ ੦ ਪੰ. ਮੁ. ਆਵਾਜਾ ਉਪ
ਦੇਸ ਭੂਪ ਯ. ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੇ
ਨ, ਬੁਲਾਵੇ ਯ. ਸਦੜੇ ਆਏ
ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ, ਉਪਦੇਸ ਯ.
ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਲੇਹ-ਮਹਾਤਮਾ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ
ਉਠਕੇ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ

ਸਮਾਹੜਾ ੦ ਭੂ. ਸਮਾਯਾ ਯ.
ਸਚ ਸਮਾਹੜਾ ਪ੍ਰਨਾ ਭਵਿ
ਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨ

ਸਰਸਅੜੇ ੦ ਪੰ. ਅਧਿਕ ਹੋਤੇ
ਭਏ ਯ. ਸਭਸਅੜੇ ਸਰਸਅ
ੜੇ-ਤਨ ਮਨ ਬ੍ਰਿਧੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਗਏ

ਸਤਕਾਖੇੜਾ ੦ ਵਾ. ਸਤ
ਯੁਗ ਮੇਂ ਸਤਵਾਦ ਕਾ ਨਗਰ
ਯ. ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤਕ
ਖੇੜਾ

ਸਾ.

ਸਾਉ ॰ ਭੁ ॰ ਸ੍ਵਪ੍ਰਯੋਜਨ· ਮਤ
ਲਵ ਯ. ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਇ। ਸ੍ਵਾਰਥ ਸੰ., ਸ੍ਵਾਦ ਯ.
ਸੇਵਕ ਸੇਵਹ ਭਾਉ ਕਰ ਲਾ
ਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ।ਪੂਨਾ।
ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ

ਸਾਰਉ ॰ ਭੁ· ਪੂਰਾ ਕਰੋਂਗਾ·
ਪਹੁਚਾਵੋਂਗਾ ਯ. ਕੁਛ ਭੀ
ਖਰਚ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ

ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॰ ਵਾ· ਸਤ ਨਾਮ
ਯ. ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ-ਸਚੇ
ਕਾ ਨਾਮ ਸਤ ਹੈ

ਸਾਜਿਆ ॰ ਦੇ· ਬਨਾਇਆ
ਯ. ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ

ਸਾਰੀਐ ॰ ਭੁ. ਸਮਾਲਤਾ ਹੈ
ਯ. ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੀਐ,
ਸਮਾਲੇ ਹੈਂ ਯ. ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ
ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ- ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਮਾਲੇ ਹੈ, ਪੂਰਾ
ਕੀਆ, ਸਵਾਰਿਆ

ਸਾਧੀਐ ॰ ਪੰ. ਸਿਧ ਕਰ ਲਈ

ਸਾਖਿਆ ॰ ਭੁ. ਸਾਹਦੀ ਏ
ਅਰਥਾਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਯ. ਉਦ
ਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿ
ਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵੈਗੇ

ਸਾਧਾਰਿਆ ॰ ਪੰ. ਸਵਾਰਿ
ਆ ਯ. ਗੁਰ ਮਿਲ ਏ ਮਨ ਸ ॰
ਧਾਰਿਆ- ਗੁਰੁ ਕੋ ਮਿਲ ਕੇ
ਮਨ ਕੋ ਸਵਾਰਿਆ ਹੈ

ਸਾਸੁਰਿਆ ॰ ਭੁ. ਸਾਸ਼ੁ ਕੇ
ਗਿਆ ਤੇ

ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॰ ਭੁ. ਸੰਤੋ
ਕੀ ਸਭਾ ਯ. ਬਿਰ ਸਾਧ ਸਫ
ਰੀਆ

ਸਾਈ ॰ ਦੇ. ਪੰ. ਵਹੀ
ਯ. ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ
।ਪੂਨਾ। ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭ
ਲੀ ਕਾਰ

ਸਾਂਈ ॰ ਦੇ. ਸ੍ਵਾਮੀ ਯ.
ਸਾਂਈ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ਕੀ ਮਨ ਕੋ
ਈ।ਪੂਨਾ। ਸਾਂਈ ਮੇਰੇ ਚੰਗਾ
ਕੀਤਾ ਨਹੀ ਤ ਹੰਭੀ ਦਝਾ ਅ ॰

ਹ। ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰ.
ਸਾਰਈ॰ ਪੰ. ਸੰਭਾਲਤਾ ਹੈ ਯ. ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਈ
ਸਾਬਈ॰ ਭੂ. ਸਾਥੀ ਯ. ਤਹ ਰਾਖੇ ਨਾਮ ਸਾਬਈ
ਸਾਧਾਰੇਇ॰ ਭੂ. ਸਵਾਰੇ ਹੈ
ਸਾਖੀਆਏ॰ ਵਾ. ਸਾਹਦੀਆ ਏ ਹੈਂ ਗੁਵਾਹ ਆਏ ਹੈਂ
ਸਾਧਸੰਗਾਏ॰ ਭੂ. ਸਾਧੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕੇ ਯ. ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ - ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕੇ ਸੰਬੰਧ ਸੇ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਾਥ ਵਾ ਉਤਮ ਕਰਮ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਨੇ ਮੇਲੇ ਹੈਂ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਂ
ਸਾਪੁਰਸਾਈ॰ ਵਾ. ਵਹੁ ਪੁਰਖ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੀਹ ਸੇਰ ਛਾ ਕਰਨੀ ਯ. ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾਪੁਰਸਾਈ - ਜੋ ਉਸ ਸੇ ਰਛਾ ਕਰਨੀ ਸੋਖ
ਸਾ. ਦੇ. ਵਹੁ ਯ. ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰਾ ਪੁਨਾ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ, ਸੰ. ਸਾ - ਵਹੁ
ਸਾਸ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰਾਣ. ਸ੍ਵਾਸ | ਵਸਤੁ ਸੰ, ਸਸ ਯ. ਸਾਸ ਕੀ ਵੁਖੀਸ ਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ
ਸਾਬਾਸ॰ ਦੇ. ਧਨੰਨ ਯ. ਤਿਸ ਕਹੀਏ ਸਾਬਾਸ
ਸਾਬੀਸ॰ ਭੂ. ਧਨ ਹੈ ਯ. ਗੁਰ | ਸਾਬੀਸ
ਸਾਹਸ॰ ਸੰ. ਹਠ
ਸਾਚੀਰਾਸ॰ ਵਾ. ਸੁਧਾ ਰੂਪੀ ਸਚੀ ਪੂੰਜੀ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੀ ਰਾਸ
ਸਾਵਣਜੇਵਸੇ॰ ਵਾ. ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਰੂਪ ਸਮੇ ਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਖ ਜੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਤਬ ਨਾਗੇ ਵਤ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਕੇ ਮਸ੍ਤ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨੋਂ ਕੋ ਮਿਗੇਵਤ ਜਗਤ ਸੇ ਬਿਰਕ੍ਤੋਂ ਕੋ ਮਛੀਆਂ ਸਮਸਤ ਸੰਗ ਸਮੁ

ਹੂਸੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਜ
ਨੋਂ ਕੋ ਰਸੀਓਂ ਵਤ ਗਮਨ ਧ
ਨ ਵਾਲੇ ਜਨੋਂ ਕੋ ਉਮਾਹਾ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਯ. ਨਾਨਕ ਸਾਵਣ ਜੇ ਵ
ਸੈ ਚਹੁ ਉਮਾਹਾ ਹੋਇ। ਨਾ
ਗਾ ਮ੍ਰਿਗਾ ਮਛੀਆ ਰਸੀ
ਆ ਘਰ ਧਨ ਹੋਇ

ਸਾਹ ੦ ਫ਼ਾ. ਮਾਲਕ ਯ. ਤੁਧਡਿ
ਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ- ਹੇ ਸਚੇ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਤੀ। ਸਾਹੂਕਾਰ
ਯ. ਸਾਹ ਸਦਾਏ ਸੰਚ ਧਨਾ।
ਪੂਨਾ ਸਾਹ ਵਡੇ ਦਾਣੇ -ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਵਡੇ ਜਾਣੀਦੇ ਹੈ, ਸ੍ਵਾ
ਸੈਂ ਕੇ ਯ. ਸਾਹ ਗਏ ਪਛਤਾ-
ਇ, ਉਤਸਾਹ ਯ. ਦਰਸਨ
ਲਗਾੜ੍ਹ ਸਾਹੁ

ਸਾਹਾ ੦ ਦੇ. ਬਿਵਾਹ ਯ. ਸੰਬਤ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲ ਕਰ
ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ। ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਕੋ ਯ.
ਜੇਤੇ ਜੀਵ ਜੀਵੇ ਲੈ ਸਾਹਾ,
ਰਾਜੇਓਂ ਕੋ ਯ. ਸਿਰ ਸਾਹਾ ਪਾ
ਭ ਸਾਹਾ ਪੂਨਾ ਸੋ ਪਾਤ ਸਾ
ਹ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਬ ਨਾਨ
ਕ ਰਹਣ ਰਜਾਈ

ਸਾਹੂ ੦ ਭ੍ਰਾ. ਭਸਮ. ਸ੍ਵਾਹ ਯ. ਭੀ
ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣ

ਸਾਹੁ ੦ ਦੇ. ਸਾਹੂਕਾਰ ਯ. ਤੂ ਸ
ਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ। ਪੁ
ਨਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਹੁ ਸਭ ਵ
ਸ ਕਰ ਦੀਨੇ। ਪੰ. ਸ੍ਵਾਸ ਯ.
ਜਿਚਰ ਘਟ ਮੇ ਸਾਹੁ। ਪੂਨਾ।
ਸਾਹੁ ਆਵੇ ਕਿਨ ਆਵੇ ਰਾਮ,
ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਯ. ਸਾਹੁ ਗ
ਇਐ ਪਛਤਾਇ- ਪਾਤਸਾਹ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਆਗੇ ਗਇਆ
ਵਹੁ ਪਛਤਾਵੇ ਹੈ ਵਾ ਸ੍ਵਾਸ
ਕੇ ਗਏ ਪੀਛੇ ਪਸਚਾਤਾਪ
ਕਰੇ ਹੈ

ਸਾਹਿ ੦ ਭ੍ਰਾ. ਸਾਬ ਯ.
ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹਿ -ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਕੇ ਆਨੰਦ ਸਾਬ ਰਚਤਾ
ਹੈ

ਸਾਹੀ ੦ ਫ਼ਾ. ਪਾਤਸਾਹੀ

ਸਾਹਿ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਵਾਸ ਯ. ਸਾਹਿਸ

ਹਿ ਤੁਝ ਸੰਮਲਾ
ਸਾਬਾਹੀ॰ ਭ੍ਰਾ· ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲਮੇਂ
ਯ· ਸਾਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ-ਬਚ
ਨੰਤਰਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਪਿਛ
ਲ ਰਾਤਨ ਜਾਗਿਓ, ਪਹਲੀ
ਰਾਤੀ ਫੂਲੜਾ ਫਲਭੀ ਪਿ
ਛਾ ਰਾਤਾ। ਪੁਨਾ। ਨਾਉ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੇ ਸਬਦ ਧਿਆਈਏ ਛੋ
ਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ। ਆਇ
ਆ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਕੋ ਬਾਣੀ
ਸਾਰਹ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸਮਾਲੇ ਯ· ਸਰੇ
ਕੇਗੁਣ ਸਾਰਹ
ਸਾਬਾਹਿ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ
ਸਾਲਾਹੀ॰ ਪੰ· ਬਡਿਆਈਓਂ
ਸੇ, ਸਲਾਘਾ ਯੋਗਯ ਕੀ
ਸਾਲਾਹ॰ ਪੰ· ਬਡਿਆਓ, ਬ
ਡਿਆਈਆਂ ਕਰੇ ਯ· ਸਾਲਾ
ਹੀ ਸਾਲਾਹ-ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਨਾ
ਨਾ ਭਾਂਤ ਕੀ ਬਡਿਆਈਓਂ ਸੇ
ਬਡਿਆਓ ਵਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪੂ
ਰਨ ਸਲਾਘਾ ਯੋਗਯ ਪਰ

ਮਾਤਮਾ ਕੀ ਹਰਭਾਂਤ ਕੀ ਵ
ਡਿਆਈਆਂ ਕਰੋ
ਸਾਧਹੁ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸਾਧੋ ਤੇ
ਸਾਕ॰ ਪੰ· ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕ ਯ· ਸ
ਕ ਭੀ ਭਜ ਖਲੇ
ਸਾਧਕ॰ ਸੰ· ਸ੍ਵਣਾਦਿ ਸਾ
ਧਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ· ਸਾਧਕ
ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ
ਸਾਲਕ॰ ਅ· ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਰਾ
ਹ ਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਜਿਗਯਾਸੂ ਯ·
ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦ
ਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ
ਸਾਦਕ॰ ਅ· ਸਿਦਕ ਵਾਲੇ·
ਨਿਸਚੇ ਵਾਲੇ
ਸਾਵਕਾ॰ ਅ· ਪਿਛਲਾ ਯ·
ਬਾਪ ਸਾਵਕਾ ਕਰੇ ਲਰਾਈ
ਸਾਖ॰ ਦੇ· ਖੇਤੀ ਯ· ਜਲ ਬਿ
ਨ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ। ਸਸਯ
ਸੰ·, ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਡਾਲੀ, ਸਾਹ
ਦੀ· ਗਵਾਹੀ ਜੈਸੇ ਝੂਠੇ ਕੀ
ਝੂਠੀ ਸਾਖ

ਸਾਖਾ॰ ਸੰ· ਬੇਦੋਂ ਕੇ ਛੋਟੇ ਭਾਗ
ਜੈਸੇ ਤੈਤਰੀ ਸਾਖਾ, ਬਾਜਸ
ਨੇਯੀ ਸਾਖਾ, ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਡਾ
ਲੀ ਯ· ਵੈਸਾਖ ਭਲਾ ਸਾਖਾ
ਵੇਸ ਕਰੇ, ਪਖਾਂਤਰ· ਔਰ
ਪਖ, ਭੁ· ਭੁਜਾ
ਸਾਖੀ॰ ਭੁ· ਉਪਦੇਸ ਯ· ਪਰ
ਬਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋ
ਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨ,
।ਪੂਨਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਨ ਸਾ
ਚੀ ਸਾਖੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਕਥਾ
ਜੈਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੀ ਸਾਖੀ
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਾਖੀ, ਸਾਹ
ਦੀ· ਗਵਾਹੀ ਯ· ਦੁਤੀਆ
ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ, ਸੰ· ਗਵਾਹ·
ਉਗਾਹ ਜੈਸੇ ਤਬ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅਸ੍ਰ ਬਨਾਏ। ਸਾਖ ਲਿ
ਮਿਤ ਦੇ ਬੈਠ ਹਰਾਏ– ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਨੇ ਲਿਖਿਲ ਕਾਮੋਂ ਕੀ ਗ
ਵਾਹੀ ਲੇਨੇ ਹੇਤ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਯਾ
ਦਿ ਆਠ ਬਸੁ ਬਨਾਏ, ਬ੍ਰਿਛ
, ਵੇਦ। ਸਾਖੀ ਸੰ·
ਸਾਰਖੇ॰ ਪੰ· ਤੁਲਅ ਯ· ਤੇ ਘ
ਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸੇ
ਤਿਨ ਮਾਹ। ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਸੰ·
ਸਾਧਖੇ॰ ਦੇ· ਪਰਬਤੀ ਕਸੈ
ਲੀ ਕੀ, ਸਾਧਕੇ ਯ· ਧੂੜੀ ਮ
ਜਨ ਸਾਧਖੇ ਸਾਂਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿ
ਸ੍ਵਾਂਗੀ॰ ਦੇ· ਸ੍ਵਾਂਗੇਵਾ ਪਾਲ
ਲਾ
ਸਾਂਗੀ॰ ਦੇ· ਨਕਲੀਆ ਯ·
ਤੂ ਸਾਹਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ
ਸਾਂਗ॰ ਦੇ· ਨਕਲ, ਸੰ· ਅੰਗੋਂ
ਸਹਿਤ ਜੈਸੇ ਸਾਂਗ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹ
, ਦੇ· ਬਰਛੀ
ਸਾਗ॰ ਦੇ· ਤਰਕਾਰੀ· ਭੁਰਜੀ-
ਬਿਦਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਜੀ ਨੇ ਯਹੀ ਸਾਗ ਖਾਯਾ ਥਾ
ਬਿਦਰ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਸੀਘ੍ਰ ਬ
ਨਵਾਇਆ ਇਸ ਲੀਏ ਰ
ਸੋਈਆ ਲਵਣ ਪਾਨਾ ਭੂਲ
ਗਯਾ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਖਾਯਾ ਤਬ ਸੇ ਲੋਗ
ਅਪਨੇ ਉੱਤਮ ਭੋਜਨੋਂ ਮੇਂ ਭੀ
ਨ੍ਯੂਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਹੇਤ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੇ ਬਿਦਰ ਕੀ ਭਾ
ਜੀ ਬਿਦਰ ਕਾ ਸਾਗ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਅਸਲ ਮੇਂ ਬਿਦਰ ਘਰ ਸੇ ਗ
ਰੀਬ ਨਹੀ ਥਾ। ਬਿਦਰ ਰਾਜਾ
ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ਼੍ਟ੍ਰ ਕਾ ਭਾਈ ਥਾ ਅਰ
ਵਜੀਰ ਥਾ, ਪੰ· ਮਕੀ ਕਾ ਆ
ਟਾ ਮਿਲਾਕਰ ਬਨਾਯਾ ਨਰਮ
ਸਾ ਸਾਗ ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ
ਭਾਜੀ ਹੈ ਯਹ ਸਾਗ ਪੰਜਾਬ
ਮੇਂ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਆਨ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ
ਨਹੀ ਬਨਤਾ ਨਾ ਆਨ ਦੇਸੀ
ਪਸੰਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਦੇ· ਮਾਰਵਾ
ੜੀ· ਸਾਥ ਜੈਸੇ ਥਾਕੇ ਸਾਗੇ ਮੇ
ਭੀ ਜਾਸਮਾਂ

ਸ੍ਵਾਂਗ ० ਦੇ· ਬਨਾਵਟੀ ਰੂਪ ਯ.
ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਵਾਂਗ ਸਕੇਲਾ, ਨਾ
ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਨਾਵਟੀ ਰੂਪ
ਯ. ਸਾਂਗ ਉਤਾਰ ਥੀਮਓ ਪਾ
ਸਾਰ, ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਵੇਸੋਂ ਕੋ
ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਕਰ ਪੂਜਤ ਰਾ

ਸਾਰੰਗ ० ਸੰ· ਧਨੁਖ· ਕ | ਜਾ
ਮਾਨਯ. ਸਾਰੰਗ ਧਰ ਭਗ
ਵਾਨ ਬੀਠਲਾ। ਪੁਨਾ। ਸਾਰਿ
ਗ ਪਾਣ ਸਬਾਇ - ਸ਼੍ਰਿੰਗ
ਕੇ ਵਿਕਾਰਕ ਅਰਥਾਤ ਕਾ
ਰਜ ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਰੰਗ ਹੈ। ਕ
ਮਾਨ ਸ਼੍ਰਿੰਗੋਂ ਸੇ ਬਨਾਈ ਜਾਤੀ
ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਹਾਥ ਮੇਂ ਧਾਰਨੇ
ਸੇ ਬਿਸ਼੍ਨੁ ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਰੰਗਾਧ
ਰ ਔ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣਿ ਹੈ। ਸ਼ਾ

ਸਾਰੰਗ ० ਸੰ· ਚਾਤਕ | ਰੰਗ ਸੰ·
ਪੰਛੀ ਜੋ ਬਰਖਾ ਰਿਤੁ ਮੇਂ ਬੋਲ
ਤਾ ਹੈ ਯ· ਸਾਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਹਾ
ਈ - ਚਾਤਕ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁੰਦ
ਰ ਲਗੇ ਹੈ ਅਨ੍ਯੋਕ੍ਤੀ ਸੇ ਈ
ਹਾ ਸਿਖ੍ਯਾ ਲੇਨਾ ਭੂਰੂ ਰੂਪ ਬ
ਦਲ ਆਗੇ ਉਕ੍ਤ ਅਧਕਾਰੀ
ਕਾ ਸਬਦ ਸੁੰਦਰ ਲਗੇ ਹੈ। ਚ
ਤਕ ਅਰਥ ਮੇਂ ਸਾਰੰਗ ਅਮ

ਰ ਮੇਂ ਹੈ, ਹਰਿਣ, ਗਜ, ਇਨ
ਦੋ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਮੇਦਨੀ ਹੈ, ਭ੍ਰਿ
ਗ, ਖੰਜਰੀਟ ਮੇਂ ਬਿਸ੍ਵਕੋਸ਼ ਹੈ
ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਦ ਧਰੇ ਤੁਮ
ਤੁਮ ਈਹਾਂ ਖੰਜਰੀਟ ਸਮ ਚਰ
ਣ ਧਰੇ ਹੈ ਅਰਥ ਹੈ, ਛਤ੍ਰ,
ਰਾਜਹੰਸ, ਚਿੜ੍ਹ ਮ੍ਰਿਗ, ਵਾ
ਦ੍ਯ ਬਿਸੇਖ· ਭਾਵ ਸਾਰੰਗੀ
ਵਾਜਾ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਬਸਤ੍ਰ, ਸਬਦ
ਰਤ੍ਨ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਇਨ ਅਰਥੋਂ
ਮੇਂ ਰਾਜਹੰਸ ਵਤ ਪਗ ਧਰੇ
ਭੀ ਅਰਥ ਬਨ ਸਕੇ ਹੈ, ਨਾਨਾ
ਵਰਣ· ਨਾਨਾ ਰੰਗ, ਮਯੂਰ,
ਕਾਮਦੇਵ, ਧਨੁਖ, ਕੇਸ, ਸ੍ਵਰ
ਣ, ਆਭਰਣ, ਪਦਮ, ਚੰ
ਦਨ, ਕਪੂਰ, ਪੁਸਪ, ਕੋਕਿਲ
ਪਖੀ, ਮੇਘ, ਸਿੰਹ· ਸ਼ੇਰ, ਰਾ
ਤ੍ਰਿ, ਭੂਮੀ, ਦੀਪਤੀ ਇਨ ਅ
ਰਥੋਂ ਮੇਂ ਨਾਨਾਰਥ ਕੋਸ਼ ਹੈ ਸਾ
ਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗ ਧਰੇ ਤੁਮ ਤੁ
ਮ ਨਾਚਤੇ ਮੋਰ ਵਤ ਭੀ ਅਰ
ਥ ਸੰਭਵੇ ਹੈ ਯਹ ਸਾਰੰਗ
ਪਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦੰਤੀ ਸ਼ਕ
ਰ ਸੇ ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ
ਲਿਖਾ ਹੈ, ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਮੇਘ
ਰਾਗ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਸ ਰਿ ਗ ਮ
ਪ ਧ ਨਿ ਸ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ ਮ
ਧ੍ਯਾਨ ਸਮੇ ਗਾਨਾ

·ਸਾਜ੍ਰਗ ੦ ਸੰ· ਸਾਜ੍ਰੋਂ ਕੇ ਗਾਤੇ

·ਸਾਮਗ ੦ ਸੰ· ਸਾਮ ਵੇਦ ਕੋ
ਗਾਯਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਸਾਧੁਸੰਗ ੦ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਪੁਰਖੋਂ
ਕੇ ਸੰਗ ਮੇਂ ਯ· ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭ
ਦੇਹ ਨਿਵਾਸ

ਸਾਚ ੦ ਦੇ· ਯਥਾਰਥ ਅਰਥਾ
ਤ ਅੰਤਾ ਕਰਣ ਮੇਂ ਪੂਰੀ ਸਾਧ
ਨ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਯ· ਜਾ ਸਾਚ ਅੰਦ
ਰ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮ ਸਾਚਾ ਪਾ
ਈਐ, ਸਤ੍ਯ ਬੋਲਨੇ ਆਦਿ
ਯਥਾਰਥ ਸਾਧਨੋ ਬਿਨਾ ਯ·
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ।
ਪੂਨਾ। ਸਾਚ ਸਾਚੇ ਭਾਵਣੇ,

ਸਚੀ ਯ. ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀ- ਆ - ਯਥਾਰਥ ਹੈ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਮਾਨਤਾ।ਪੁਨਾ।ਜਿਨ ਸਾਚੀ ਪੜ੍ਹੀ ਬਿਚਾਰਾ, ਸਤ੍ਯ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ ਬਿਨਾ ਯ. ਬਿਨ ਸਾਚੇ ਜਗ ਕਾਚੇ ਰਾਚਾ।ਪੁਨਾ।ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੇ ਤੇ ਜਲ ਹੋਇ, ਸਤ੍ਯ ਸ੍ਵਰੂਪ ਯ. ਸਾਚਾ ਸਾਹਬ ਸੇਵੀ ਏ।ਪੁਨਾ।ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਨਾਈ

ਸਾਜ ੦ ਫ਼. ਸਾਰਗੀ ਆਦਿਕ ਵਾਜੇ, ਸਾਮਗ੍ਰੀ, ਬਨਾਯਕੇ ਯ. ਸੇਵਕ ਸਾਜ-ਸੇਵਕ ਭਾਵ ਸਾਜਕੇ, ਬਨਾਵੇ ਹੈ ਯ. ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ।ਪੁਨਾ।ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਾਜ ਨਿਵਾਜੇ

ਸਾਜਿ ੦ ਗੁ. ਮਾਯਾ ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਯ. ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ - ਆਪ ਹੀ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ ਸੇ ਕਰੇ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਚਨਾ ਜਗਤ ਕੀ। ਸਜੇ ਸੰ.

ਸਾਂਝ ੦ ਪੰ. ਸੰਧ੍ਯਾ ਸਮਾ ਯ. ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ਈਹਾਂ ਅਲੰਕਾਰੀ ਸੇ ਮਰਨ ਸਮੇ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਬ ਮਰਣ ਸਮਾ ਸਮੀਪ ਆਯਾ ਤਬ ਜੀਵ ਕੋ ਸੁਖਪਤੀ ਮੂਰਛਾ ਸਮਾਨ ਵਤ ਕਾਹੂ ਚੀਜ ਕਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਰਹੇ। ਸੰਧ੍ਯਾ ਸੰ., ਦੂਸਰੇ ਸੇ ਮੇਲ ਯ. ਸਾਂਝ ਪਾਤ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ।ਪੁਨਾ।ਗੁਰੂ ਸਤ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਉ ਕਰ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ।ਪੁਨਾ।ਸਭੇ ਸਾਂਝੀ ਵਾਲ ਸਦਾਇਨਾ।ਪੁਨਾ।ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥ ਸਭ ਕਿਛ ਸਾਂਝੀ ਪੇਵਕੜੇ ਧਨ ਵਖੇ।ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਸੰਸ ਕ੍ਰਿਤ ਪਦ ਸਾਂਝ ਪਦ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ, ਦੇ. ਸਾਂਝੀ ਸੰਧ੍ਯਾ ਸਮੇ ਜੋ ਮੰਦਰੋਂ ਮੇ ਸਿੰਗਰ ਕੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਲੀਲਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯਹ ਲੀਲ ਸਭ ਸੇ ਬਢਕੇ ਮਥਰਾ ਬ੍ਰਿੰਦਾ

ਬਨਮੇਂ ਬਨਤੀ ਹੈ
ਸਾਟ॰ ਦੇ· ਚੋਟ ਯ· ਇਸੇ ਤੁਰਾਵ
ਹੁ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟ- ਨਾਮਦੇਵ ਕੋ
ਹਾਥੀ ਸੇ ਤੁੜਾ ਦੇਵੇ ਮਾਰ ਕੇ ਸਾਂ
ਟੇ ਕੀ ਚੋਟ, ਹਾਥੀ ਕੋ ਔਰੇ ਸਾਂ
ਟਾ। ਘੋੜੇ ਕੇ ਚਾਵਕ ਵਤ ਹਾ
ਥੀ ਕੇ ਡਰਾਵਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਂਟਾ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਥ ਹਾਥੀਓਂ
ਕੀ ਸਾਂਟ ਮਾਰੀ ਖੇਲ ਭਾਵ ਲ
ੜਾਈ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਚੀਜ ਕੀ ਬ
ਦਲ ਭਾਵ ਬੱਟਾ ਯ· ਸੀਮਨ
ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਮਕਣ ਹੁ ਹੋ
ਤੀ ਸਾਟ- ਜੇਕਰ ਦਾਮੋਂ ਸੇ ਹੋ
ਤੀ ਬਦਲ
ਸਾਟੀ॰ ਦੇ· ਧੋਤੀ
ਸਾਠੇ॰ ਦੇ· ਗੱਠੇ· ਸੀਂਢੇ ਅਰਥ
ਤ ਸਿਧ ਕਰੇ ਯ· ਕਾਰਜ ਸਗ
ਲੇ ਸਾਠੇ
·ਸਾਡੇ॰ ਪੰ· ਹਮਾਰੇ
ਸਾਂਡੀ॰ ਸੰ· ਸੁਕ੍ਰ ਕੇ ਸੰਡ ਨਾਮ
ਵਾਲੇ ਬੇਟੇ ਕੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੀ

ਨੀਤਿ ਵਿਦਯਾ ਸਾਂਡੀ ਹੈ ਜੋ ਨੀ
ਤਿ ਨਿਖਲ ਰਾਜਿਓਂ ਕੇ ਘਰ ਵ
ਰਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯ· ਰਾਜਾ ਕੇ ਘ
ਰ ਸਾਂਡੀ ਰੇ। ਸੰਡੇ ਕੀ ਜਾਣੀ
ਨੀਤਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਂਡੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰ
ਡਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੋ ਨੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਤਾ
ਅਰ ਵਹੁ ਨਾ ਪੜ੍ਹਤਾ
ਸਾਂਢੇ॰ ਪੰ· ਗੰਢੇ· ਗੱਠੇ· ਬਨਾਵੇ
ਯ· ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰ ਬਿਰਾਨ
ਸਾਂਢੇ, ਭਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਕਰਜ ਗੁ
ਰੂ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ, ਪੁਨ ਆਰਥ ਛੋ
ਡਿਆ ਪਸ਼ੂ ਸਾਂਢ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਸਾਢੇ॰ ਪੰ· ਆਧੇ ਸਹਿਤ ਤੀਨ
ਤੀਨ ਯ· ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋ
ਤੀਆਂ। ਸਾਰਧ ਸੰ·
ਸਾਣ॰ ਦੇ· ਸਸਤ੍ਰ ਤੇਜ ਕਰਣੇ
ਯੋਗਯ ਸਿਕਲੀਗਰੋਂ ਕਾ ਪੱਥ
ਰ ਯ· ਸਬਦੋ ਸਾਣ ਰਖਾਈਲ
ਸਾਬੂਣ॰ ਪੰ· ਸਾਬਣ ਖਾਇ
ਰ ਯ· ਦੋਇ ਸਾਬੂਣ ਲਾਈਏ
ਓਹ ਧੋਇ

ਸਾਬਣ • ਦੇ· ਸਬੂਣ ਯ· ਮੈਲੂ
ਕੀਨੋ ਸਾਬਣ ਸੂਧ
ਸ਼ਾਲਣੇ • ਦੇ· ਦਾਲ ਝਕਾਰੀ
ਸਲੂਣੇ ਯ· ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰ
ਸਾਰਣਾ • ਭੁ· ਸਮਾਲਣਾ ਦੀ
ਪਹੁਚਾਨਾ
ਸਾਵਣ • ਦੇ· ਸਾਵਣ ਕਾ ਮਹੀ
ਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰਵਣ ਨਖੜ
ਯੁਕ੍ਤ ਪੁਨਿਆ ਵਾਲਾ ਮਹੀਨਾ
ਅਨੋਕ੍ਰੀ ਸੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਯ·
ਭੈਣੇ ਸਾਵਣ ਆਇਆ ਸ਼ਾ
ਸ੍ਰਾਵਣੀ • ਸੀ· ਸ੍ਰਾਵਣ ਵਣਸੀ·
ਕੀ ਪੁਨਿਆ ਇਸ ਮੇਂ ਰਿਖੀਓਂ ਕਾ
ਤਰਪਣ ਕਰ ਬ੍ਰਮਣ ਜਨੇਊ
ਬਦਲਤੇ ਹੈਂ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ
ਰਖੜੀ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈਂ ਬ੍ਰਾਮਣੋਂ
ਕਾ ਮੁਖ੍ਯ ਦਿਨ ਹੈ ਚਨ
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ • ਦੇ· ਯਥਾਰਥ ਬ
ਸਾਧੂ ਚਰਣ • ਸੀ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੂਜ੍ਯ
ਯ· ਹਮ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧਪ
ਗ ਸੇਵੇ - ਹਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੂਜ੍ਯ ਸਾ
ਧੋਂ ਕੇ ਚਰਣੋਂ ਕੋ ਸੇਵੇ ਹੈਂ
ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ • ਸੰ· ਧਨੁਖ
ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜਨੇ ਵਾਲੇ ਬਿਸ਼ਨੂ
ਕੋ ਯ· ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜ ਸਾਰੰ
ਗਪਾਣਿ, ਦੇ· ਪਪੀਹਾ ਜੈਸੇ
ਸ੍ਵਾਤਿ ਨਖੜ ਕੇ ਜਲ ਕੋ ਸੇਵ
ਨ ਕਰੇ ਹੈ ਵੈਸੇ ਸੇਵੋ ਉਦਾਹਰ
ਣ ਪਿਛਲਾ ਹੀ ਦੇਖੋ
ਸਾਹਵਡੇ ਦਾਣੇ • ਵਾ· ਸਾਹੂਕਾ
ਰ ਵਡੇ ਜਾਣੀਦੇ ਹੈਂ
ਸਾਂਤਿ • ਸੰ· ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕੋ ਕਾ
ਜਯ ਕਰਨਾ, ਵਿਖਯੋਂ ਸੇ ਮਨ
ਕਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਅਮਰ
ਕੋਸ਼ੇ, ਉਪੱਦ੍ਰੋਂ ਕਾ ਨਿਵਾਰਣ,
ਨਿਵਾਰਣ ਮਾਤ੍ਰ, ਅਧਿਕ ਵਾ
ਨ੍ਯੂਨ ਵਸਤੁ ਕੇ ਲਾਭ ਸੇ ਚਿਤ
ਮੇਂ ਤੁਸ੍ਟੀ ਹੋਨੀ, ਸੰਤੋਖ ਬਿਸੇ
ਖ, ਦੇਵੀ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਸਰਬ
ਕੋ ਜਾਨਨੇ ਸੇ ਦੁਰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਰਬਗ੍ਯਾ ਹੈ। ਸਾਂਤੀਪਨੇ ਸੇ
ਸਾਂਤੀ ਹੈ, ਜਪ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਦਾ

ਨਾਦੀ ਕਰਮੋਂ ਦ੍ਵਾਰਾ ਖੋਟੇ ਗ੍ਰਹੋਂ
ਕਾ ਅਰ ਖੋਟੇ ਸ੍ਵਪਨੋਂ ਕੇ ਹੇਤੁ
ਪਾਪੋਂ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰਨਾ ਭੀ ਸਾਂ
ਤਿ ਹੈ ਜੋ ਬਿਵਾਹਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਆ
ਦਿ ਮੇਂ ਕਰਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯ.
ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ-
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਈਹਾਂ
ਸਾਂਤਿ ਪਦ ਕੇ ਸਭੀ ਅਰਥ ਗ੍ਰ
ਹਣ ਕਰ ਲੇਨੇ

ਸਾਂਤ੦ ਸੰ. ਸਮ ਵਾਲਾ, ਅਭਿ
ਯੁਕ੍ਤ. ਸ਼ੇਸ਼, ਨਿਰਵੇਦ ਸ੍ਥਾ
ਯੀ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਰਸ ਵਾ ਸ
ਮਸ੍ਥਾਯੀ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਸਾਂਤ
ਰਸ। ਜਿਸ ਰਸ ਕਾ ਦੇਵਤਾ
ਬਿਸ਼੍ਨੁ ਹੈ ਅਨਿਤ੍ਯ ਰੂਪ ਸੇ ਸੰ
ਪੂਰਣ ਮਾਯਿਕ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੋ
ਅਸਾਰ ਜਾਨਨਾ ਵਾ ਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ। ਇਸ ਰਸ
ਕਾ ਆਲੰਬਨ ਬਿਭਾਵ ਹੈ। ਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਆਸ਼੍ਰਮ ਤੀਰਥ ਸੁੰਦਰ
ਬਨ ਮਹਾਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਸੰਗ।
ਇਤ੍ਯਾਦਿਕ ਇਸ ਰਸ ਕੇ ਉਦੀ
ਪਨ ਬਿਭਾਵ ਹੈਂ। ਰੋਮਾਂਚ ਅਸ੍ਰੁ
ਪਾਤਾਦਿਕ ਇਸ ਰਸ ਕੇ ਅਨੁਭ
ਵ ਹੈਂ। ਨਿਰ੍ਵੇਦ ਬ੍ਰਿਤਿ ਮੇਂ ਵਾ ਸਮ
ਮੇਂ ਪ੍ਰਕਟ ਹੂਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸ੍ਵਰੂ
ਪ ਆਨੰਦ ਰਸ ਹੈ। ਨਿਖਲ ਗ੍ਰ
ਨ ਕਾਂਡ ਵੇਦ ਕਾ ਇਸੀ ਰਸ ਕੇ ਨਿ
ਰਣੇ ਮੇਂ ਅਵਸਾਨ ਹੈ। ਵਾਸਤ
ਵ ਸੇ ਨਿਖਲ ਆਨ ਰਸੋਂ ਮੇਂ ਪ
ਰਮਾਤਮ ਰੂਪ ਰਸ ਪਨਾ। ਇਸੀ
ਰਸ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਜਨੋਂ ਕੋ
ਅਨੁਭਵ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰੋਂ ਕੋ ਨਹੀਂ
ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰੁਮਤ ਨਿ
ਰਣੇ ਮੇਂ ਹੈ

ਸਾਤ੦ ਦੇ. ਸਤ ਯ. ਸ਼ਾਤ ਸੁਰਾਲੋਂ
ਚਾਲੇ. ਪੁਨ:, ਸ਼ਾਤ ਸੂਤ ਇਨ
ਮੁੰਡੀਏ ਖੋਏ - ਸਾਤ ਰੰਗੋਂ ਕੇ
ਅਰਥਾਤ ਅਨੇਕ ਰੰਗੋਂ ਕੇ ਸੂ
ਤ੍ਰ। ਪੁਨਾ। ਪੰਦ੍ਰਾਹ ਤਿਥੀ ਸਾਤ

ਸਾਖਤ੦ ਫ਼ਾ. ਘੋੜੇ ਕੀ ਦੁਮ ਵਾਰ
ਬਤ ਨੇਲੇ ਚਮੜੇ ਤਥਾ ਬਨਾਤ

ਕੀ ਦੂੰਬਚੀ ਯ. ਸੋਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੂਝਨ ਤੇਰੀ। ਸਾਖਤੀ. ਰਚਨਾ.

ਸਾਸਤ੦ ਦੇ. ਸਾਸਤ੍ਰਯ. ਬਨਾਲਾ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ

ਸਾਬਤ੦ ਅ. ਅਛਿਜ. ਪੂਰਾ ਬਿਰਯ. ਸਾਬਤ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜਾ। ਪੁਨਾ। ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ - ਸੂਰਤੋਂ ਕੇ ਸਾਬਤ ਰਖਣਾ ਭਾਵ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਣਾ ਯਹੀ ਸਿਰਮੈਂ ਪਗੜੀ ਜਾਨੋ

ਸਾਰਤਾ੦ ਯ. ਹਾਥ ਕੀ ਸੈਨ ਯ. ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ

ਸ੍ਵਾਦਤ੦ ਤ੍ਰਾ. ਸ੍ਵਾਦ ਕੇ ਬਸ ਹੋਕਰ ਯ. ਸ੍ਵਾਦਤ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੇ

ਸਾਕਤ੦ ਤ੍ਰਾ. ਨਿਖਿਧ ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਜਨ ਯ. ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗਾ। ਪੁਨਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ - ਸਕ੍ਤੀ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਵਾਮ ਮਤੀ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਕ੍ਤਿਕ ਹੈ ਵਹੁ ਮਦਰਾ ਮਾਸ ਮੱਛੀ ਮੈਥਨ ਮੁਦ੍ਰਾ ਇਨ ਪਾਂਚ ਕਾ ਸੇਵਨ ਭਲਾ ਮਨਤੇ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਉਸੀ ਸੇ ਸਾਕਤ ਨਾਮ ਬਨਾ ਜਾਨ ਪੜਾ ਹੈ। ਸਾਕ੍ਤਿਕ ਸੰ.

ਸਾਜਾਤਿ੦ ਵਾ. ਵਹੀ ਅਰਥਾਤ ਵੈਸੀ ਹੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜਾਤਿ ਔ ਇਜਤ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ. ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਸਾਰਤਤ੦ ਵਾ. ਉਤਮ ਸੇ ਉਤਮ ਜੈਸੇ ਸਾਰਤਤ ਕਲ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ। ਪੁਨਾ। ਇਹਾ ਭਗਤਿ ਸਾਰਤਤ

ਸਾਤਸੂਤ੦ ਵਾ. ਸਾਤ ਰੰਗੋਂ ਕੇ ਸੂਤ੍ਰ ਅਰਥਾਤ ਹਰਿ ਰੰਗੋਂ ਕੇ ਸੂਤ੍ਰਾਦਿਕ ਸਰਬ ਸਾਮਗ੍ਰੀ

ਸਾਰਭੂਤ੦ ਸੰ. ਸਾਰ ਰੂਪ ਯ. ਸਾਰਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ

ਸਾਂਝਪਾਤ੦ ਪੰ. ਪੰਗਤੀ ਕੀ ਸਾਂ

ਸ੍ਰਯ· ਸਾਂਝ੍ਹ ਧਾਤ ਕਾ ਹੂ ਸਿਊਨਾ
ਸਾਰਮਤਿ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਬੁਧੀ ਹੀ
ਸਾਚਸੰਗੁਤੀ॰ ਗੁ· ਸਾਚ ਕੇ ਸੰ
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ॰ ਸੰ· ਸੰ ਗਵਾਲੀ
ਤੋਂ ਕਾ ਸੰਗ ਯ· ਕਰ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਤਿ ਸਿਮਰ ਮਾਧੋ
ਸਾਧਸੰਗਾਤ॰ ਵ੍ਯਾ· ਸਾਧਸੰਗਤੇ
ਯ· ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ
ਸਾਯਰਸਾਤ॰ ਦੇ· ਸਤ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਦੋ
ਮਨ ਬੁਧੀ, ਖਾਰੇ ਆਦਿ ਸਮੁ
ਸਾਜਨਮੀਤ॰ ਦੇ· ਸਜਨੋਂ ਦ੍ਰ
ਕੇ ਸਜਨ ਯ· ਸਾਜਨਮੀਤ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ
ਸਾਗਰਸਾਤ॰ ਦੇ· ਸਾਯਰਸਾਤ
ਸਾਥ॰ ਦੇ· ਸੌਦਾਗਰੋਂ ਕਾ ਸਮੂਹ
ਯ· ਮੁਠਤ੍ਰੇ ਸੇਈ ਸਾਥ - ਠੱਗੇ
ਗਏ ਵਹੁ ਸੌਦਾਗਰੋਂ ਕੇ ਸਮੂਹ
, ਸਮੂਹ ਮਾਤ੍ਰ ਯ· ਪੜ੍ਹਪੜ੍ਹਭ
ਰੀਅਹਿ ਸਾਥ - ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਸਮੂ
ਹ ਕੇ ਪੋਥੀਆਂ ਕੇ ਸਮੂਹੋਂ ਸੇ ਭ

ਰ ਦੇਈਏ। ਸਾਥਿ ਸੰ, ਦੇ· ਸੰਗ
ਯ· ਸਾਥ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨ ਭਜ
ਨ, ਪੰ· ਜੁਲਾਹੇ ਕੀ ਨਾਲਾਂ ਯ·
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾ
ਈ - ਈਸ ਜੁਲਾਹੇ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ
ਡ ਰੂਪ ਕਪੜਾ ਬੁਨਨੇ ਹੇਤ ਮਾ
ਨੋ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੋ ਨਾਲਾਂ ਚਲ
ਇ ਰਖੀ ਹੈਂ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੂਤ ਕੀ
ਨਲਕੀ ਪਾਇ ਕਰ ਤਾਣੇ ਮੇਂ ਪੇ
ਟਾ ਫੇਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੈਂ
ਸਾਥੀ॰ ਦੇ· ਸਾਥ ਵਾਲੇ ਯ·
ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ - ਸੰਗ ਸੇ ਸਾਥ
ਵਾਲੇ ਸਭ ਕੋ ਤਰਾਵੇ ਹੈਂ
ਸਾਨਥ॰ ਗੁ· ਸਾਥ ਯ· ਤਜ ਸਾ
ਰੰਗ ਧਰ ਭ੍ਰਮ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ
ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗ ਸਾਨਥ
- ਦਾਸੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਸੰਗੀਓਂ ਕੇ
ਸਾਣਥ॰ ਗੁ· ਸਹਾਯ ਸਾਥ
ਤਾ ਮੇਂ ਯ· ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪ
ਖੜਾ - ਮੇਰੀ ਸਹਾਯਤਾ ਮੇਂ ਆ
ਪ ਖੜਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ

ਸ੍ਵਾਰਥੀ॰ ਭੁ॰ ਰਥਵਾਹੀ ਯ॰ ਬਿ
ਸ੍ਵਕਾ ਦੀਪਕ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾਂਕੇ ਰੇ
ਸ੍ਵਾਰਥੀ। ਸਾਥੀ ਸੰ॰, ਸੰ॰ ਸ੍ਵਪ੍ਰ
ਯੋਜਨੀ॰ ਮਤਲਵੀ

ਸਾਰੀਥੀ॰ ਭੁ॰ ਸਹਾਯਤਾ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਲੇ

ਸਾਰਥ॰ ਸੰ॰ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ ਯ॰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਥ

ਸਾਧੂਪਾਥ॰ ਭੁ॰ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਰਸਤੇ
ਯ॰ ਸਤਸੰਗਤ ਮਿਲ ਸਾਧੂ ਪਾਥ

ਸਾਦ॰ ਭੁ॰ ਸ੍ਵਾਦ ਯ॰ ਸਾ
ਦ ਕਰ ਸਮਧਾ ਪੁਨਾ ਜੋ
ਲਾਗੈ ਦੂਜੇ ਸਾਦਾ ਪੁਨਾ ਸਾ
ਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ਪੁਨ
। ਸਾਦ ਸਹਜ-ਸ੍ਵਾਦੋਂ ਸੇ ਸਾਂਤਿ
ਕਰਕੇ। ਸ੍ਵਾਦੁ ਸੰ॰

ਸਾਦੀ॰ ਯ॰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਈ, ਬਿਵਹ

ਸਾਦਾ॰ ਯ॰ ਸੀਧਾ

ਸਾਰਦੇ॰ ਭੁ॰ ਸਮਾਲਤੇ ਯ॰ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ

ਸਾਰਦ॰ ਦੇ॰ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਯ॰ ਨਾ
ਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹ ਖਵਾਸੀ
, ਸਾਰ ਵਸਤੁ ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ।
ਸਾਰਦ ਸੰ॰

ਸਾਰੇਂਦੀ॰ ਪੰ॰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਯ॰
ਗੁਣ ਸਾਰੇਂਦੀ

ਸਾਬਦ॰ ਸੰ॰ ਸਬਦ ਜਨਿਆ ਗਾ
ਨ, ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਹੋਨੇਵਾਲਾ ਗਾਨ

ਸਾਹਬਦੀ॰ ਪੰ॰ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਯ॰ ਸਾਹਬਦੀ
ਕਰ ਚਾਕਰੀ

ਸਾਤਸਮੁੰਦ॰ ਦੇ॰ ਸਾਤੋ ਸਿੰਧ
ਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚੋ ਗਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਮ
ਨ ਬੁੱਧੀ ਯ॰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ
ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ - ਸਮ ਦਮਾ
ਦਿ ਸਾਧਨ ਰੂਪੀ ਜਲ ਸਾਥ
ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਸਾਧੁ॰ ਸੰ॰ ਕੁਲੀਨ॰ ਉਤਮ ਕੁਲ
ਮੇਂ ਜਨਮਾ, ਸੁੰਦਰ, ਮਨੋਹ
ਰ, ਉਚਿਤ, ਮੁਨਿ, ਬੁਧ ਅ
ਵਤਾਰ, ਸਮਾਚਿੱਤੀ ਮਹਾਤ
ਮਾ ਦੇਹਰਾ ਨਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ

ਰਤ ਸੋਈ ਅਵਿਦਿਆ ਸਾਧੀ
ਸਾਧ ॰ ਭੂ· ਸ੍ਰਧਾ ਯ· ਜੋ ਤੂ ਹਸ
ਧਾ ਪਿਰੰਮ ਕੀ - ਜੇ ਤੈ ਨੂ ਸ੍ਰਧ
ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖਨੇ ਕੀ
ਤਬ ਪੱਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਸ੍ਰਾਧ ॰ ਸੰ· ਪਿਤਰੋਂ ਕੇ ਤਾਈਂ ਸ੍ਰ
ਧਾ ਕਰ ਦੇਨੇ ਯੋਗਯ ਅੰਨ ਜ
ਲਾਦਿਕ। ਇਸ ਸ੍ਰਾਧ ਸੇ ਪਿ
ਤਰ ਐਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੈ
ਸੇ ਯੱਗਯ ਕੇ ਅੰਨਾਦਿਕੋਂ ਸੇ
ਦੇਵਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਐ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਕਰ ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਕੋ
ਤੈਸੇ ਫਲ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਯੋਗ
ਕਰਤਾ ਕੋ ਦੇਵਤੇ ਦੇਤੇ ਹੈਂ। ਯ
ਤੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਕਰਨਾ ਸਫਲ ਹੈ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਿਖਿਓਂ ਕੇ ਬਚ
ਨੋਂ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਪਰੰਤੂ ਸ੍ਰਾਧ
ਕੋ ਨਿਸਫਲ ਸਿਧ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਯੁਕਤੀਓਂ ਸੇ ਸ੍ਰਾਧ
ਕਰਮ ਸਫਲਾ ਨਹੀਂ ਸਿਧ ਹੋਵੇ

ਮਾਨ ਸੇ ਨਹ ਅਮਾਨ ਸੇ ਤੰਗਾ।
ਕਠਨ ਕਹੇ ਨਹ ਕੁਪਿਤ ਹੋਇ
ਲਖਣ ਸਾਧੂ ਚੰਗਾ॥੧॥ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇਂ ਐਸੇ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਕੀ ਚਰਣ ਧੂਲੀ ਮੇਂ ਮ
ਨ ਕੀ ਸੁਧੀ ਹੇਤ ਸ੍ਨਾਨ ਲਿਖਾ
ਹੈ ਯ· ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂੜ ਕਰੋ ਇ
ਸਨਾਨਾ। ਪੁਨਾ। ਸਾਧੂ ਬਚ
ਨ ਅਟਲਾਧਾ। ਤਬਾ। ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਾ - ਸਾਧੂ ਸ
ਚੇ ਹੈਂ ਸਚੇ ਹੈਂ
ਸਾਧੂ ॰ ਦੇ· ਸਾਧੁ ਯ· ਸਾਧੂ ਸਾਧੁ
ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ - ਕੁਲੀਨੋਂ
ਮੇਂ ਜੋ ਮਨੋਹਰ ਤਿਨ ਮੇਂ ਸਮ
ਚਿਤ ਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾ ਅਛੇ
ਸਾਧੇ ॰ ਦੇ· ਹੇ ਕੁਲੀਨ ਜਨੋਂ ਹੈਂ
ਯ· ਸਾਧੇ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨ ਤਿਆ
ਸਾਧੇ ॰ ਦੇ· ਸਿਧ ਕਰੇ ਯ· ਗੇ
ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ
ਸਾਧੀ ॰ ਦੇ· ਸਿਧ ਕਰੀ ਯ· ਜਿ
ਹ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ ਅਪ ਕੀ

ਸੋਈ ਦਿਖਾਵੇ ਹੈਂ। ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ
ਦੇਵਤਾ ਸਰਬਗ੍ਯ ਹੈਂ। ਬਡੀ
ਸਮਰਥ ਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਚੇਤਨ ਹੈਂ
ਯਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਸੇ ਬੁਲਾਏ ਯੱਗ
ਥਲ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕਰ। ਯੱਗ
ਮੇਂ ਦੀਏ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਦਰਸ
ਨ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਯਜਮਾਨ ਕੋ
ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ
ਪਿਤਰ ਨਹੀ ਦੇ ਸਕੇਂ। ਕਾਹੇਤੇ
ਸ੍ਰਾਧ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਦੇਵਨ ਵਤ
ਪਿਤਰ ਆਵੈਂ ਹੈਂ ਵਾ ਪਿਤਰੋਂ ਹੇ
ਤ ਦੀਆ ਅੰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ
ਸੇ ਪਿਤਰੋਂ ਪਾਸ ਪਹੁਚੇ ਹੈ।
ਇਨ ਮੇਂ ਦੇਵਨ ਵਤ ਸ੍ਰਾਧ ਥਾ
ਨ ਮੇਂ ਪਿਤਰ ਆਵੈ ਹੈਂ। ਪਹ
ਲਾ ਮਾਨੇ ਸੋ ਬਨੇ ਨਹੀਂ। ਕਾਹੇ
ਤੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਕਰਮੋਂ ਕੇ
ਅਨੁਸਾਰ। ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗਾ
ਦਿ ਜੂਨੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਪਿਤਰ
ਸ੍ਰਾਧ ਥਾਨ ਸੇ ਦੂਰ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ ਬਿ
ਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਸਕਤੀ ਸੇ ਰਹਿ

ਤ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਬੁਲਾ
ਏ ਸਮਰਥ ਦੇਵਨ ਵਤ ਆ
ਇ ਨਹੀਂ ਸਕੇਂ। ਆਵੈ ਤੋ ਜੈਸੇ
ਪੰਚਮੀ ਖਾਣ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਹਮਾ
ਰੇ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਅਵਿਖਯ ਹੈਂ।
ਤੈਸੇ ਚਾਰ ਖਾਣੋਂ ਕੇ ਅੰਦਰ ਪ
ਸੁ ਆਦਿ ਸਰੀਰੋਂ ਵਾਲੇ ਪਿਤ
ਰ। ਹਮਾਰੇ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਅਵਿ
ਖਯ ਨਹੀਂ। ਯਾਤੇ ਦਿਖਾਈ ਪ
ੜਨੇ ਚਾਹੀਏਂ ਔ ਦੀਖਤੇ ਕਾਹੂ
ਕੋ ਨਹੀਂ ਬਿਨਾ ਦਿਖਾਈ ਪੜੇ
ਭੀ ਹਠ ਸੇ ਆਏ ਮਾਨੋ। ਤਬ
ਆਇ ਕਰ ਖਾਨੇ ਬਿਨਾ ਦੇਵ
ਨ ਸਮਾਨ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਪਦਾਰਥ
ਕੇ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨ
ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਨਾ ਹੋਨੇ ਸੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ
ਵੈਂਗੇ। ਕਿੰਚ ਪਸੁ ਆਦਿ ਜੂਨੋਂ
ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਅਸਮਰਥ
ਪਿਤਰ ਫਲ ਦੇਨੇ ਕੋ ਸਮਰਥ
ਭੀ ਨਹੀਂ। ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ ਦੇਸ ਮੇਂ

ਦੇਵਨਵਤ ਪਿਤਰ ਆਵੇ ਹੈਂ।
ਯਹ ਪਹਲਾ ਪਖ ਨਾ ਬਨੇ।ਸ਼੍ਰਾ
ਧ ਮੇਂ ਦੀਆ ਅੰਨ ਪਿਤਰੋ ਪਾ
ਸ ਪਹੁਚੇ ਹੈਂ ਯਹ ਦੂਸਰਾ ਮਾਨੇ
ਸੋ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਨੇ।ਕਾਹੇ ਤੇ ਸ਼੍ਰਾ
ਧ ਕੇ ਪੂੜ੍ਹੇ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਜ
ੜ੍ਹ ਹੈਂ।ਲੇ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਚੇਤਨ ਬਿ
ਨਾ ਆਪ ਕਹੀ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸ
ਕੇਂ।ਪੁਨਾ।ਜੈਸੇ ਟਿਕਾਏ ਜਾਤੇ
ਹੈਂ।ਤੈਸੇ ਹੀ ਉਸ ਥਾਨ ਮੇਂ ਪੜ੍ਹੇ
ਦਿਖਾਈ ਦੇਤੇ ਹੈਂ।ਯਾਤੇ ਪਿਤ
ਰੋਂ ਪਾਸ ਜਾਨਾ ਕਹ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸ
ਕੇਂ।ਨਾ ਗਏ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਂ
।ਜੇਕਰ ਕਹੋ ਉਤਮੋਂ ਕੇ ਖੁਲਾਨੇ
ਸੇ ਉਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ
ਭੀ ਨਹੀ ਬਨੇ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਖਾਵੇ
ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੇ ਯਹ ਨੇਮ ਹੈ।
ਯਾਤੇ ਉਤਮੋਂ ਕੋ ਖੁਲਾਨੇ ਸੇ ਵ
ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੈਂ ਹੈਂ।ਉਨ ਕੋ ਭੋ
ਜਨ ਕਰਾਨੇ ਸੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੀ ਨਹੀਂ ਬਨੇ।ਕਿਂਚ ਸ਼੍ਰਾਧ ਕੇ
ਅੰਨ ਸੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਨਾ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਯੇ ਭੀ ਕਾਰਣ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਉਤਮ ਕਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾ
ਪ ਸੇ ਪਿਤਰ ਦੇਵ ਯੋਨੀ ਮੇਂ ਹੈਂ
।ਤਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਸੇ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਸ਼੍ਰਾਧ ਕੇ ਪੂੜ੍ਹੇ ਪੂ
ਰੀ ਨਹੀ ਚਾਹੇਂ।ਪਸੂ ਯੋਨੀ ਗ
ਤ ਹੈਂ ਤਬ ਅਧਿਕ ਤ੍ਰਿਣੋਂ ਸੇ ਤ੍ਰਿ
ਪਤ ਹੋਨੇ ਵਾਲੇ।ਅਲਪ ਅੰ
ਨ ਜਲ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਂ
।ਸਿੰਘਾਦਿ ਯੋਨੀ ਮੇਂ ਹੈਂ।ਮਾਸ
ਬਿਨਾ ਆਨ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਚਾ
ਹੇਂ।ਨਾ ਖਾਏ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰ
ਨ ਹੂਏ ਬਿਨਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ
ਸਕੇਂ ਅਰ ਸਾਮਰਥ ਹੀਨ ਹੋ
ਨੇ ਸੇ ਫਲ ਦੇਨੇ ਕੇ ਸਮਰਥ
ਭੀ ਨਹੀਂ।ਇਸ ਕਹਨੇ ਸੇ ਜੋ
ਮਾਰਕੰਡੇ ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ
ਪੂਰਬ ਕਹੀ ਆਸੰਕਾ ਕੇ ਸਮ
ਧਾਨ ਲਿਖੇ ਹੈਂ।ਸੋ ਭੀ ਸਿਥਲ

ਹੂਏ ਜਾਨੋ।ਮਾਰਕੰਡੇ ਰਿਖਿ
ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਅਨੇਕ ਗ
ਊਓਂ ਮੇ ਬਛਰਾ ਅਪਨੀ ਮਾ
ਤਾ ਕੋ ਖੋਜ ਲੇਤਾ ਹੈ।ਤੈਸੇ ਨਾ
ਮ ਗੋਤ ਉਚ੍ਾਰ ਕਰ ਦੇਵਤਿਓਂ
ਕੋ ਦੀਏ ਹਬ੍ਯ[1] ਵਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ
ਦੀਆ ਕਬ੍ਯ[2] ਪਿਤਰੋਂ ਕੋ ਖੋ
ਜ ਲੇਤਾ ਹੈ।ਖੋਜ ਕੇ ਇਸ ਰੀ
ਤਿ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਕ
ਰ ਸ੍ਵੇਸ਼ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿ
ਤਰ ਦੇਵ ਯੋਨਿ ਮੇਂ ਹੈਂ।ਤਬ
ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਅੰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਨ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਦੈਤ੍ਯ ਹੈਂ
ਤਬ ਮਾਸ ਬਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪ
ਸੂ ਹੋਵੇ ਤ੍ਰਿਣ, ਨਾਗ ਹੋਵੇਂ ਪੌ
ਣ ਬਨ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਵੇਂ ਰੁਧਿਰ ਬ
ਨ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ।ਮਨੁ
ਖ ਹੋਵੇਂ ਅੰਨ ਬਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
।।ਐਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਅੰਨ
ਕੋ ਦੂਰ ਦੇਸ ਮੇਂ ਲੇ ਜਾਨਾ ਔਕ
ਰਮ ਕੇ ਅਧੀਨ ਜਿਸ ਯੋਨੀ ਮੇਂ
ਹੋਵੇਂ ਤਿਨ ਕੇ ਭੋਜਨ ਯੋਗ੍ਯ ਬ
ਨਾ ਦੇਨਾ ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਕ
ਲਪਨਾ ਕਰੇ ਹੈਂ।ਸੋ ਭੀ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਏ ਕਲਪਨਾ ਅਛੀ ਨ
ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਕਾਹੇਤੇ ਜੈਸੇ ਅੰ
ਨ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਖਰ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਮੰਤ੍ਰ ਭੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਅਚੇਤ
ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਤਰੋਂ ਪਾਸ ਅੰਨ ਪ
ਹੁਚਾਵੇ ਹੈਂ ਕਥਨ ਭੀ ਤਬੀ ਅ
ਛਾ ਜਾਨੇ ਜਬ ਪਿਤਰੋਂ ਹੇਤ ਦੀ
ਯਾ ਅੰਨ ਜੈਸਾ ਰਖਾ ਗਯਾ ਹੈ
ਵੈਸਾ ਥਿਰ ਨਾ ਰਹੇ ਦੇਖਨੇ ਮੇਂ
ਓਸਾ ਹੀ ਆਵੇ ਹੈ ਸ੍ਵਰੂਪ ਉ
ਸ ਕਾ ਬਦਲਤਾ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ
ਕੈਸੇ ਤਾਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲ ਸੇ ਅ
ਮ੍ਰਿਤਾਦਿ ਬਨ ਜਾਨਾ ਚਿਤ ਮੇਂ
ਜਾਨ ਸਕੇਂ।ਭਾਵ ਕਾਹੂ ਰੀਤਿ
ਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਸਕੇਂ।ਇਸ ਬਿ
ਚਾਰ ਸੇ ਯਹ ਸਾਰ ਨਿਕਸਾ

੧ ਦੇਵਨ ਹੇਤ ਦਈ ਵਸਤੂ ਕਾ ਨਾਮ ਹਬ੍ਯ ਹੈ।
੨ ਪਿਤਰੋਂ ਹੇਤ ਦਈ ਵਸਤੂ ਕਾ ਨਾਮ ਕਬ੍ਯ ਹੈ।।

ਰਿਖਿ ਕੇ ਬਚਨ ਸ੍ਰਾਧ ਮੰਡ
ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਅਰ[੧]
ਥਵਾਦ ਰੂਪ ਹੈਂ। ਪ੍ਰਮਾਣ[੨] ਨਹੀਂ
ਯਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਜੀਵਤ ਪਿਤ
ਰਨ ਮਾਨੇ ਕੋਊ ਮੂਏ ਸਰਾਧ ਕ
ਰਾਹੀ। ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁੜੇ ਕ
ਹੁ ਕਿਉ ਖਾਵੈ ਕਊਆ ਕੂਕਰ
ਖਾਹੀ ਯਹ ਬਚਨ ਹੈ-ਜੀ
ਵਤੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਕਰੇ ਮਰਿਓਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਹੇਤ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਪਿਤਰ ਬਿ
ਚਾਰੇ ਕਹੋ ਤਿਸ ਅੰਨ ਮੇਂ ਕਿ
ਆ ਖਾ ਸਕੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ
ਹੀਂ ਖਾਵੇਂ ਕੇਵਲ ਕਾਉ ਕੁੱਤੇ
ਖਾਵੇ ਹੈਂ। ਯਹ ਬਚਨ ਜੀਵਤੇ
ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਜੀਤੇ ਪਿਤ
ਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹੈ ਤਿਨ ਹੇਤ
ਮਰਿਓਂ ਕੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਭੀ ਨਿਖੇ
ਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕਾ ਮਰਿਓਂ ਕੇ
ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਹਿਨੇ ਮੇਂ ਭ
ਵ ਹੋਵੇ ਤਬ ਰਾਮਕਲੀ ਕੇਸ
ਦ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਜੋ ਅੰਤੇ ਸਤਗੁ
ਰੂ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤ
ਨ ਕਰਿਹੋ ਨਿਰਬਾਣ ਜੀਉ॥
ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿ
ਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੇ
ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਣੀਐ
ਬੇਬਾਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭਾਵਏ
॥ਪਿੰਡੁ ਪਤਲ ਕ੍ਰਿਆ ਦੀਵਾ
ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰ ਪਾਵਏ॥
ਐਸੇ ਪਿੰਡੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ
ਸ੍ਰਾਧ ਕੀ ਵਿਧਿ ਨਾ ਕਹਤੇ ਕ
ਬੀ ਚਿਤ ਇਸ ਕਾ ਔਰ ਭਾਂਤ
ਸੇ ਅਰਥ ਰਹੇ ॥ਮਾਝ ਵਾ
ਰ ਕੇ ਪਚੀਸਵੇ ਸਲੋਕ ਮੇਂ ਜੈ
ਨ ਮਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਖੇ-ਓਨਾ
ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲ ਕ੍ਰਿਆ ਨ ਦੀ
ਵਾ ਮੂਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ॥ ਐ
ਸੇ ਆਦਿ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਸ੍ਰਾਧ ਹੀ

੧ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਨੋ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਏਕ ਕਾ ਬੋਧਕ ਬਚਨ ਅਰਥਵਾਦ ਹੈ॥
੨ ਸਚੇ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹਣੇ ਵਾਲਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ॥

ਨੋਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ
ਵਿਧਾਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ - ਪੂਰਬ ਲਿਖੀ
ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਮ ਕੀ ਹਾਨਿ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੀ ਯੁਕਤੀਯੋਂ ਕਾ ਇਸ ਰੀ
ਤਿ ਸੇ ਨਿਰਾਕਰਣ ਹੈ। ਸ੍ਰਧਾ ਸੇ
ਦੀਆ ਸ੍ਰਾਧ ਕਾ ਅੰਨ ਪਿਤਰੋਂ
ਕੋ ਪਹੁਚੇ ਹੈਂ। ਜੇਈ ਦਿਖਾਵੇ ਹੈਂ
ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਨਿਖਲ ਕਰਮੋਂ ਕਾ ਸਾ
ਖੀ ਈਸ੍ਵਰ ਹੈ। ਵਹੀ ਜਿਸ ਸੰ
ਕਲਪ ਸੇ ਜੀਵ ਕਰਮ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਉਨ ਕੋ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ। ਯਹ ਵਾ
ਰਤਾ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਸਪਸ਼੍ਟ ਹੈ। ਜੋ
ਪੁਰਖ ਸ੍ਰਧਾ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਪੂਜ
ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਥਿ
ਰ ਸ੍ਰਧਾ ਉਸ ਮੇਂ ਈਸ੍ਵਰ ਕਰੇ ਹੈ
ਈਸ੍ਵਰ ਕੀ ਕਰੀ ਥਿਰ ਸ੍ਰਧਾ ਸੇ
ਪੁਰਖ ਪੂਜੇ ਹੈ ਉਸ ਪੂਜਾ ਸੇ ਅ
ਪਨੇ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਕੋ ਈਸ੍ਵਰ
ਸੇ ਪਾਵੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਕੇ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਔ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ ਬਾਂਛਿਤ
ਫਲ ਈਸ੍ਵਰ ਦੇਵੇ ਹੈ। ਇਸ
ਪਖ ਮੇਂ ਨ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਅੰਨਸ
ਮੀਪ ਆਨੇ ਕੀ ਨਾ ਅੰਨ ਕੀ
ਪਿਤਰੋਂ ਪਾਸ ਜਾਨੇ ਕੀ ਕਲ
ਪਨਾ ਹੈ ਕਿੰਤੁ ਈਸ੍ਵਰ ਕੀ ਪ੍ਰ
ਸੰਨਤਾ ਸੇਹੀ ਪਿਤਰੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿ
ਪਤੀ ਔ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਬਾਂਛਿਤ ਫ
ਲ ਕਾ ਲਾਭੁ ਹੋਵੇ ਹੈ - ਅਥਵਾ
ਜੈਸੇ ਨਰਾਦਿ ਨਾਮੋਂ ਕਾ ਨ ਦੇ
ਹ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ ਜੀਵ ਅਰ
ਥ ਹੈ ਕਿੰਤੁ ਦੇਹ ਸਹਤ ਜੀਵ
ਅਰਥ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ
ਮਹ ਪ੍ਰਪਿਤਾਮਹ ਪਦੋ ਕੇ ਭੀ
ਬਸੁ ਰੁਦ੍ਰ ਆਦਿਤ੍ਯ ਸਹਿਤ
ਪਿਤਾਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈਂ ਕੇਵਲ
ਪਿਤਾਦਿਕ ਨਹੀਂ ਯਹ ਦੇਵਲ
ਆਦਿ ਨੇ ਅਪਨੀ ਸਿਮ੍ਰਤੀ
ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਜਬ ਸ੍ਰਾਧ
ਕਾਲ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਹ ਪ੍ਰ
ਪਿਤਾਮਹ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਕਰ ਸੰ

ਕਲਪ ਕਰੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪਿਤਾ ਆ
ਦਿ ਸਬਦੋਂ ਕੇ ਅਰਥ ਬਸੁ ਆ
ਦਿ ਸਰਬੱਗ ਦੇਵਤਾ ਤਤਕਾ
ਲ ਸ੍ਰਾਧ ਦੇਸ ਮੇਂ ਆਕਰ ਸ੍ਰਾਧ
ਕੇ ਅੰਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤ੍ਰਿ
ਪਤ ਹੋਵੇ ਹੈਂ ਔ ਆਪ ਤ੍ਰਿਪਤ
ਹੋ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਪ
ਹੁਚਾਵੇ ਹੈਂ ਔ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ
ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਐਸੇ ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਜੈ
ਸੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੇ ਦੀਏ ਪਦਾ
ਰਥ ਕੇ ਭੋਜਨ ਸੇ ਗਰਭਣਾ
ਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ
ਤੀ ਗਰਭ ਕੋ ਭੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕ
ਰੇ ਹੈ ਅਰ ਭੋਜਨ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ
ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੋ ਆਨੰਦ ਕਰੇ
ਹੈ - ਕਾਸੀ ਮਰਣਾਦਿ ਲਿਖਿ
ਤ ਸੇ ਮੁਕ੍ਤ ਭਏ ਪਿਤਰੋਂ ਕੇ ਨਿ
ਮਿਤ ਸ੍ਰਾਧ ਸੇ ਬਸੁ ਆਦਿਕ
ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਤਾ ਕੋ
ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ
ਮੁਕਤੋਂ ਹੇਤ ਸ੍ਰਾਧ ਕਰਨਾ ਭੀ
ਬ੍ਰਅਰਥ ਨਹੀ ਇਸ ਪੱਖ ਮੇਂ ਯੱ
ਗ ਦੇਸ ਮੇਂ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਵਤਸ੍ਰ
ਧ ਦੇਸ ਮੇਂ ਬਸੁ ਆਦਿਕ ਆ
ਵੇ ਹੈਂ ਵਹੀ ਕਰਤਾ ਕੋ ਫਲ
ਦੇਵੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਐਸੇ ਕਹੇ ਹੈਂ
ਵੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਆ
ਦਿ ਸਬਦੋਂ ਕੇ ਜੋ ਬਸੁ ਆਦਿ
ਕ ਅਰਥ ਮਾਨੇ ਸੋ ਬਸੁ ਆ
ਦਿ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਕਿੰਤੁ
ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਵਿਦ੍ਯਾ ਪੜ੍ਹਾ
ਬਸੁ ਚੌਵੀ ਬਰਸ ਪੜ੍ਹਾ ਰੁਦ੍ਰ
ਛਤੀਸ ਬਰਸ ਪੜ੍ਹਾ ਆਦਿ
ਤ੍ਯ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕ੍ਰਮ ਸੇ
ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਹ ਪ੍ਰਪਿਤਾ
ਮਹ ਹੈਂ ਵਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਨੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
ਖੁਲਾਨਾ ਦੇਨਾ ਬਡਾ ਜਗਤ ਕਾ
ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਵਹੁ ਸ੍ਰਧਾ
ਕਰ ਦੀਏ ਅੰਨ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ
ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇਂਗੇ ਲੋ
ਗ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਪੜੇਂਗੇ ਯਾ

ਤੇ ਮਾਰਿਓਂ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਸ੍ਰਾਧ ਕ
ਰਨਾ ਛੋੜ ਕੇ ਇਨ ਪਿਤਰੋਂ ਹੇਤ ਅ
ਵਸ਼੍ਯ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂ
ਭੀ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਛਾ
ਡਨ ਭੋਜਨ ਸਤ ਕਰ ਮੁਖ ਸੀ
ਚਹੁ ਤਿਸ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰ ਤੋਟ
ਨ ਆਵੈ। ਇਤਿ।—
ਚਲੇ ਪ੍ਰਕਰਣ ਮੇਂ ਯਹ ਭੀ ਚਿ
ਤਨ ਕੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪਿ
ਤਰ ਪੱਖ ਮੇਂ ਇਤਰ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਸ੍ਰਾ
ਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਪੂਰਬ ਹੂਏ ਅ
ਵਤਾਰੋਂ ਕੇ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰਾਧ
ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਨਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦਿਨ
ਮੇਂ ਉਤਸਵ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ ਮ
ਤ ਕੇ ਲੋਗ ਸਮਾਪਤੀ ਦਿਨ ਮੇਂ
ਗੁਰੂ ਪੁਰਬ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸ
ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਨਿਮਿਤ
ਉਤਸਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ
ਪਿਤਰ ਪੱਖ ਮੇਂ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸ੍ਰਾਧ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਮਾਰਿਓਂ ਕੇ ਨਿਮਿ
ਤ ਦੇਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਾਥ ਹੀ ਪੂਰ

ਬੋਵਤ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਮਾਨ
ਤੇ ਹੈਂ ਮੁਖ ਸੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਅ
ਵਤਾਰ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਸਭ
ਆਗੇ ਨਿਵੇਦਨ ਹੈ ਜਬ ਗੁ
ਰੂ ਅਵਤਾਰ ਹੈਂ ਤਬ ਸ੍ਰਾਧ ਕੇ
ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਇਨ ਕਾ ਸ੍ਰਾਧ ਅਰ
ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨੇ ਕੇ ਸੋਕ
ਦਿਨ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਪਰਬ ਨਾ ਕਰ
ਨੇ ਚਾਹੀਏਂ ਉਤਸਾਹ ਕਰਨੇ
ਕੀ ਇਛਾ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਦਿ
ਨੋਂ ਕੇ ਅਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠ
ਨ ਕੇ ਦਿਨੋਂ ਕੇ ਕਰੇਂ ਉਚਿਤ
ਹੈ

·ਸਾਨੂੰ ੦ ਪੰ· ਹਮਨੂ, ਸੰ·ਪ
ਰਥਤ ਪੈ ਸਮਭੂਮੀ

·ਸਾਨੇ ੦ ਦੇ· ਮਿਲਾਏ, ਪੰ· ਹਮਨੇ

·ਸਾਨ ੦ ਦੇ· ਮਿਲਾਉ, ਪੰ· ਸਾਢ

ਸਾਬਨ ੦ ਦੇ· ਸਬੂਣ ਯ· ਮੈਲੂ
ਕੀਨੋ ਸਾਬਨ ਸੂਧਾ ਪੁਨਾ।
ਜਿਉ ਸਾਬਨ ਕਾਪਰ ਊਜਰ
ਹੋਤ

ਸਾਰਨ ੦ ਗੁ· ਸਰਨਯ·

ਸੀਤਹਕੀਸਾਰਨ
ਸਾਸਨ॰ਸੰ· ਸ਼ਾਸਨਕੋ ਉਸਕੇ ਹਿਤ ਸਾਧਨਮੇਂ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਰਾਜਾ ਕੀ ਦਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਰੀ ਸਨਦ ਪੱਟਾ, ਤਾੜਨਾ ਯ· ਅਜਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੰਤ ਜਮਦੂਤਹ- ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਕਠਨ ਬਾਣੀ ਸੇ ਸਿਖਆ ਕਰਤੇ ਮਾਰਤੇ ਹੈਂ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ, ਸੰ· ਸਿਖਯਾ, ਸਾਸ੍ਤ੍ਰ, ਸਾਂਤਿ, ਆਗਯਾ
ਸਾਜਨ॰ਦੇ· ਸੱਜਨ ਯ· ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ
ਸਾਰਨ॰ਗੁ· ਸਰਨ ਯ. ਹਾਰਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਰਨ
ਸਾਧਨ॰ਸੰ· ਕਾਰਜ ਬਨਾਨੇ ਕੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਜੈਸੇ ਸਮ ਦਮਾਦਿਕ ਆਤਮ ਗਯਾਨ ਕੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਸਾਧਕ ਬਾਪਾਰ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ, ਸੈਨਾ, ਯੁਧ ਕੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ, ਪੁਰਖ ਕਾ ਚਿਨ, ਪ੍ਰਤਖ੍ਯਾਦਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ — ਭਾਵ ਮੇਂ ਮਰਣ, ਮਰੇ ਕੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਅਗਨਿ ਸੰਸਕਾਰ· ਮਰੇ ਕਾ ਦਾਹ ਕਰਨਾ, ਗਤਿ· ਮਰੇ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਨਾ, ਨਿਸ਼ਪਦਨ· ਚੀਜ ਕਾ ਬਨਾਨਾ, ਅਨੁਗਮਨ· ਪੀਛੇ ਜਾਨਾ, ਸਿੱਧਿ· ਪ੍ਰਾਪਤੀ, — ਕਰਮ ਮੇਂ ਦ੍ਰਬ੍ਯ· ਧਨ, ਗੁ· ਵਹੁ ਇਸਤ੍ਰੀਯ· ਸਾਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ
ਸਾਮਨੇ॰ਦੇ· ਸਨਮੁਖ ਜੈਸੇ ਹੋਈ ਸਾਮਨੇ
ਸਾਰਨਾ॰ਗੁ· ਪਹੁਚਾਨਾ ਯ· ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੇ ਸਾਰਨਾ
ਸਾਖਾਤੀਨ॰ਗੁ· ਤੀਨ ਗੁਣਰੂਪ ਸਾਖਾ ਯ· ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਕਹੇ ਨਿਤ ਬੇਦ
ਸਾਪ॰ਦੇ· ਸਰਪ ਯ· ਸਾਪ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ਬਿਖ ਨਹੀ ਛਾਡੈ
ਸ੍ਰਾਪ॰ਦੇ· ਸ੍ਰਾਫ ਸੇ ਯ· ਲਛਮਣ ਮੂਆ ਸ੍ਰਾਪ

ਸਾਪ ੦ ਸੰ· ਸ੍ਰਾਪ· ਦੁਰਾਸੀਸ
ਸਾਫ ੦ ਫਾ· ਰਿਜੁ· ਸਰਲ
ਸਾਹਿਬ ੦ ਯ· ਸ੍ਵਾਮੀ ਯ· ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਊਚਾ ਥਾਉ, ਸਾਹਬ ਮੇਂ ਯ· ਬਹੁਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਬੈ ਭਾਈ, ਹੇ ਸਾਹਬ ਯ· ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ
ਸਾਭ ੦ ਭੁ· ਸਭ ਯ· ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ, ਪੰ· ਸਮਾਲ ਜੈਸੇ ਅਪਨੀ ਚੀਜ ਸਾਂਭ
ਸਾਂਭਾ ੦ ਭੁ· ਸਰਣ· ਸਾਮ ਯ· ਕਹਿ ਰਵਦਾਸ ਪਰੋ ਤੇਰੀ ਸਾਂਭਾ, ਸਾਮ ਸੀ·
ਸ੍ਵਾਂਮੀ ੦ ਸੰ· ਧਨੀ· ਮਾਲਕ ਯ· ਵਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕ ਸ੍ਵਾਂਮੀ
ਸਾਮ ੦ ਸੰ· ਸਾਮ ਵੇਦ ਯ· ਸਾਮ ਕਹੇ ਸੇਤੰਬਰ ਸ੍ਵਾਮੀ, ਸਤ੍ਰਵ ਸਮ ਕਰਣ ਯੋਗਮ ਪ੍ਰਿਯ ਵਚਨ ਭੂਪ ਨੀਤਿ ਕਾ ਉਪਾਯ, ਭੁ· ਸਰਣ ਯ· ਤਕ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ
ਸਾਮਾ ੦ ਦੇ· ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਜੈਸੇ ਬੇਟੀ ਕਹੇ ਸੁਨੋ ਬਾਵਾ ਜੀ ਕਿਆ ਕਿਆ ਸਾਮਾ ਲਿਆਏ ਹੋ- ਨਰਸੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬੇਟੀ ਕ ਬਚਨ ਹੈ। ਸਾਮਾਨ ਫਾ·
ਸਾਹਆਲਮ ੦ ਅ· ਪਾਤਸਾਹ ਨਿਖਲ ਕਾ ਯ· ਖਖੇ ਖੁੰਦਕਾਰ ਸਾਹਆਲਮ
ਸਾਧੂਸੱਤਮ ੦ ਸੰ· ਅਤਿ ਉੱਤਮ ਸਾਧੂ ਯ· ਸਾਧੂਸੱਤਮ ਜਾਣੋ। ਸਤ੍ਤਮ ਸੀ·
ਸਾਰ ੦ ਸੰ· ਜਲ, ਧਨ, ਨੌਆ ਯ· ਨਾਯ ਯੋਗਮ। ਮੇਦਨੀ ਕੋਸੇ, ਨਵਨੀਤ। ਰਾਜਨਿਘੰਟੂ ਮੇਂ, ਲੋਹਾ। ਭਾਵਪ੍ਰਕਾਸੇ ਯ· ਮੇਨ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਏ ਸਾਰ, ਬਲ। ਸਬਦ ਰਤ੍ਨੇ, ਬਲ, ਥਿਰ ਅੰਗ, ਮੱਜਾ। ਅਮਰ ਕੋਸੇ, ਸਰਜਖਾਰ, ਵਾਯੂ, ਜਟਾਧਰੇ ਰੋਗ, ਧਰਣੀ ਕੋ

ਸੇ ਅਤਿਵ੍ਰਿਢ ਚੌਸਰਕੇਪਾ
ਸੇ, ਸਬਦਰਤਨੇ ਦਾਪੀਕੇਅਖ
ਭਾਗਮੇਂ ਹੈਮਕੋਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ,
ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ· ਵਰ ਯ· ਸਾਰਭੂਤ ਸ
ਤਹਰਿਕੋ ਨਾਮ, ਦੇ· ਸੰਭਾਲ
ਯ· ਸਾਰ ਸਮਾਲ।ਪੁਨਾ ਸਾਰੇ ਸ
ਮਾਲੇ-ਸਭਕੀ ਖਬਰ ਲੇਤਾਹੈ।।
ਸਾਰੈ० ਪ੍ਰਾ· ਪਹੁਚਾਵੈ ਯ· ਦੂਖ
ਸੂਖ ਇਸ ਮਨਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁ
ਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੇ, ਸਵਾਰੇ,
ਸਮਾਲੇ ਯ· ਜਾ ਹਰਿਕੇ ਭੁ
ਸਾਰੋ० ਪੰ· ਪੂਰਾ ਦਿਨ | ਣਸਾਰੇ
ਭਰ ਯ· ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਮਜੂ
ਰੀ ਕਰਤਾ, ਪਹੁਚਾਵਾ ਯ· ਕ
ਛੂ ਭੀ ਖਰਚ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰੇ
ਸਾਰਾ० ਦੇ· ਪੰ· ਪੂਰਾ, ਪ੍ਰਾ· ਸਰਾ
ਬ, ਚੌਸਰ ਕੀ ਨਰਦਾਂ, ਪਾਲ
ਨਾ ਯ· ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਮਾਰੀ ਕ
ਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ
ਸਾਰੀ० ਦੇ· ਚੌਸਰ ਕੀ ਨਰਦ
ਯ· ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪੱਕੇ ਨਾ

ਹੀ ਕਹੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ।ਪੁਨਾ।
ਸੀ ਅਜੀਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾ
ਸਾ ਢਾਲਨ ਆਪ ਲਗਾ, ਪੂ
ਰੀ ਉਤਮ ਯ· ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ
ਪਤਿ ਸਾਰੀ, ਸੰਭਾਲੀ ਯ· ਅ
ਪਨੀ। ਇਤਨੀ ਕਹੂੰ ਨ ਸਾਰੀ,
ਸਾੜੀ· ਧੋਤੀ ਜੈਸੇ ਸਾਰੀ ਮਧ
ਨਾਰੀ ਹੈ ਇਤਯਾਦਿ, ਪਹੁਚਾ
ਈ ਯ· ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤ ਤੁਧ
ਪਹ ਸਾਰੀ- ਮਨ ਕੀ ਦਸਾ ਤੇ
ਰੇ ਪੈ ਪਹੁਚਾਈ, ਮੈਨਾ ਜੈਸੇ
ਸਾਕਤ ਸੰਤ ਗਹੇ ਸੁਕ ਸਾਰੀ
।ਸਿਮਰੈ ਨਾਮ ਦੇਹ ਗਨ ਗਾ
ਸਾਇਰਾ० ਪ੍ਰਾ· ਸਾਗਰਾ | ਰੀ
ਯ· ਵਿੱਚ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ
।ਸਾਗਰ ਸੰ·
ਸਾਯਰ० ਅ· ਕਾਵਿ ਯ· ਨਾਨ
ਕ ਸਾਯਰ ਏਵ ਕਹਤ ਹੈ, ਸ
ਗਰ ਕੀ ਯ· ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁ
ੜੀ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਈ
ਸਾਗਰਿ० ਸੰ· ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ· ਸਾਗ

ਰੀ ਸੰਸਾਰਸਮੁ, ਸਾਗਰੋ ਯ.
ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ, ਸਾਗ
ਰਾ ਯ. ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ
–ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਗ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ
ਜੀਵ ਐਸੇ ਚੇਸਟਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਜੈਸੇ ਇੰਡੂ ਮੇਂ ਆਯਾ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਜਲ ਕਰੇ ਹੈ

ਸਾਧਾਰੇ॰ ਭੂ. ਸਵਾਰੇ ਹੈਂ, ਸਾ
ਧਾਰ ਯ. ਮੰਨੇ ਪਰਵਾਰੇ ਸਾ
ਧਾਰ–ਮਨਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਮਨ
ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਨਿਖਲ ਪ
ਰਿਵਾਰ ਕੋ ਸਵਾਰ ਲੇਵੇ ਹੈ।
ਪੁਨਾ ਨਾਮ ਮਨਹ ਸਾਧਾਰੇ

ਸਾਬਰੀ॰ ਦੇ. ਸਬਰ ਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਯ. ਸਬਰ ਅੰਦਰ ਸਾ

ਸਾਬੂਰ॰ ਦੇ. ਸੰਤੋਖ | ਬਰੀ
ਯ. ਨਾ ਸਾਬੂਰ ਹੋਵੈ ਫਿਰਮੈ

ਸਾਹੁਰੇ॰ ਪੰ. ਪਤਿ ਪਤ | ਰੀ
ਨੀ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ
ਯ. ਸਾਹੁਰੇ ਪੇਈਏ ਭੁਰੀ–
ਅਨੇਕ੍ਰੀ ਸੇ ਲੋਕ ਪਲੋਕ
ਮੇਂ ਬੁਰੀ

ਸਾਲਾਰ॰ ਫਾ. ਸਰਦਾਰ

ਸਾਸਤ੍ਰ॰ ਸੰ. ਸਿਖਆ ਕੇ ਸਾਧ
ਨ, ਸਾਂਖ੧ ਪਾਤੰਜਲ੨ ਨਆ
ਯ੩ ਬੈਸੇਖਕ੪ ਮੀਮਾਂਸਾ
੫ ਬੇਦਾਂਤ੬ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਸਾਂਝਪਰੀ॰ ਭੂ. ਅਵਸਥਾ ਕੀ
ਸਮਾਪਤੀ ਕੇ ਸਮੇ ਭਾਵ ਮਰ
ਨ ਸਮੇ ਯ. ਸਾਂਝਪਰੀ ਦਹ
ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ

ਸਾਚੇ ਘਰ॰ ਵਾ. ਸਤਸੰਗ ਬ
ਨ ਮੇਂ ਯ. ਏਹ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੇ
ਘਰ ਗਾਵਹੁ

ਸਾਧੁਗੁਰੂ॰ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੂ.
ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ

ਸਾਤਸੁਰਾ॰ ਭੂ. ਸਾਤ ਅਰ
ਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਦੈਵ ਗੁਣੋਂ ਕੋ ਲੇ
ਕਰ ਬਿਚਰੇ ਵਾ ਸਾਂਤਿ ਆਦਿ
ਸੁਭ ਗੁਣੋਂ ਕੋ ਲੇਕਰ ਬਿਚਰੇ
ਹੈਂ ਯ. ਸਾਤਸੁਰਾ ਲੇ ਚਾਲੇ

ਸਾਚਪਿਆਰੀ॰ ਭੂ. ਸਚੇ

ਹਰਿਕੀ ਪਿਆਰਵਾਲੀ
ਸਾਖਤਰੋਵਰ੦ ਵਾ· ਕੀਰਤੀ
ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕੀ ਮੌਲੇ
ਮਉਲਸਿਰੀਕੀ ਡਾਲੀਆਂ
ਵਤ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੈ ਯ· ਸਾਖ
ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ
ਸਾਯਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀ੦ ਵਾ· ਲਖ
ਮੀ ਯ· ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿ
ਦਾਰਗਵਾਈ
ਸਾਲ੦ ਦੇ· ਸੰਬਤ, ਸਾਰ ਅ
ਰਥਾਤ ਉਤਮ ਯ· ਕੋ ਸਾਲ
ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ– ਧਾਨ ਔ
ਜਿਵਾਹੇ ਮੇਂ ਕੌਨ ਸਾਰ ਹੈ ਅ
ਰਥਾਤ ਜਿਵਾਹਾ ਹੈ ਵਾ ਧਾਨ
ਹੈ ਪੂਛੇ ਧਾਨ ਹੀ ਸਾਰ ਉਤਰ
ਦੇਨਾ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਗਮਾ
ਨਾ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਛੇਂ ਔ ਮਾ
ਨਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਮੇਂ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਅੰ
ਗਦ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਹੈਂ ਸਿਧ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਸੰ· ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ

ਸੰਬਤ ਮਾਝ। ਸਾਰ ਸੰ·
ਸਾਲੀ੦ ਸੰ· ਤੁਖੋਂ ਸਮੇਤ ਬਾਸ
ਮਤੀ ਆਦਿਕ ਚਾਵਲ ਯ·
ਕੋ ਸਾਲ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ, ਪੰ·
ਪਤਨੀ ਕੀ ਭਗਨੀ
ਸਾਲਾ੦ ਸੰ· ਸ੍ਥਾਨ· ਗ੍ਰਿਹ ਜੈ
ਸੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਪਾਠਸਾਲ ੦
ਪਾਕਸਾਲਾ ਯੋਗਸਾਲਾ
ਅਸ੍ਵਸਾਲਾ ਹਸਤੀਸਾਲਾ
, ਦੇ· ਪਤਨੀ ਕਾ ਭ੍ਰਾਤਾ
ਸ੍ਯਾਲ੦ ਸੰ· ਸਾਲਾ· ਪਤਨੀ
ਕਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰ· ਸੀਤ ਕੀ ਰਿਤੁ,
ਜੰਬੁਕ ਸ੍ਰਿਗਾਲ
ਸਾਂਕਲ੦ ਦੇ· ਸੰਗਲ ਅਰ
ਬਾਤ ਬੇੜ੍ਹੀ ਯ· ਵੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ। ਸਾਂਕਲ ਜੇ
ਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ– ਰਿਖੀ
ਓਂ ਕੀ ਵੇਦਾਨੁਸਾਰ ਬਨਾਈ
ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵੇਦੋਂ ਕੀਆਂ ਪੁ
ਤ੍ਰੀਆਂ ਹੈਂ ਅਰ ਉਨ ਮੇਂ ਵਰ
ਣੋਂ ਆਸ੍ਰਮੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਔਨਿ

ਖ੍ਯਧਕਰਮਕਰਨੇਵਾਲੇਲੋ
ਗੋਂ ਕੋ ਦੰਡੁ ਦੇਨੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਜਿ
ਸਮੇਂ ਬੇੜ੍ਹੀ ਪਾਵਨੀ ਮੁਸਕਾਬਾਂ
ਧਨੀ ਫਾਸੀ ਦੇਨਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯ
ਤੇਵਹੁ ਬੇੜ੍ਹੀਆਂ ਅਰ ਮੁਸ
ਕਾਂ ਬਾਂਧਨ ਕੀ ਰਸੀਆਂ ਰੂਪ
ਫਾਹੀਆਂ ਲੇਕਰ ਆਈਆਂ
ਹੈ- ਸਾਂਕਲ ਸੰਗਲ ਸ੍ਰਿਖ

ਸਾਵਲ ੦ ਦੇ· ਸ੍ਯਾਮ | ਲਾਸੰ·
ਯ· ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬ
ਨਾਵਛਿਨ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੇ
ਗਾ, ਸਾਵਲੇ ਯ· ਸਾਵਲੇ ਬ

ਸਾਮਲ ੦ ਯ· ਸਾਬਮਿ | ਰਲਾ
ਲਾਇ

ਸਾਰਦੂਲ ੦ ਸੰ· ਸੇਰ ਯ· ਗਊ
ਕੋ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲ

ਸਾਵੀ ੦ ਪੰ· ਬਰਾਬਰ ਸੁਵਰਣਾ
ਦਿਕੋਂ ਕੇ ਯ· ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇ
ਜੇਲਹਾ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲ-
ਚਿਤ ਕੇ ਉਤਸਾਹ ਕਾ ਵਰਣ
ਨ ਹੈ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕੇ
ਖੋਜ ਹੇਤ ਪੰਖੀ ਹੋ ਉਡਕੇ ਜਾ
ਨੇ ਹੇਤ ਜੇਕਰ ਕਹੀ ਬਹੁਤ ਉ
ਡਾਰੀ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਪੰਖੀ ਕੇ ਪੰਖ
ਬਿਕਤੇ ਪਾਵਾਂ ਤਬ ਅਵਸ੍ਯ
ਸੁਵਰਣਾਦਿਕ ਧਾਤੂਓਂ ਕੇ ਬ
ਰਾਬਰ ਵਜਨ ਸੇ ਖਰੀਦ ਲੇ
ਵਾਂ, ਸਾਵੇ ਰੰਗ ਕੀ ਚੀਜ ਖਾ
ਕੀ ਰੰਗ ਕਾ ਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ

ਸਾੜ੍ਹੀ ੦ ਪੰ· ਜਲਾ | ਸਾਵਾ ਹੈ
ਈ ਯ· ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਅਗ
ਨਿ ਮਾਹਿ ਸਾੜ੍ਹੀ, ਦੇ· ਧੋਤੀ

ਸਾੜ੍ਹਾ ੦ ਪੰ· ਜਲਾਯਾ | ਬਸਤ੍ਰ
ਪੰ· ਦੁ· ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਯ· ਸਤ
ਵੰਤਾ ਸਾੜ੍ਹਾ - ਸਤ ਕੀ ਧੋਤੀ
ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸੀਲ ਸੁਭਾਵ
ਸੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜੀਤ ਹੂਏ ਹੈਂ

ਸਾਦੜ੍ਹੇ ੦ ਪੰ· ਸ੍ਵਾਦ

ਸਾਡੜ੍ਹੇ ੦ ਪੰ· ਮੁ· ਸ੍ਵਾਦ ਯ·
ਕਿਤੀ ਚਖਊ ਸਾਡੜ੍ਹੇ, ਹਮਾਰੇ
ਜੈਸੇ ਆਜ ਸਾਡੜ੍ਹੇ ਕਾਰ ਦੇਖ
ਨੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਰੇਂਗੇ

ਸਾਥੀਅੜ੍ਹਾ॰ ਪੰ· ਸਾਥੀ· ਸੰਗੀ
ਯ· ਸਾਥੀਅੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭਏਕ

ਸਾਹੁਰੜੀ॰ ਭੁ· ਸਾਹੁਰੇ ਘਰ ਕੀ ਅਰਥਾਤ ਪਰਲੋਕ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸੂਰ ਕੀ ਰਚੀ ਵੇਦ ਵਿਦਿਆ ਜਲ ਅਗਨੀ ਪਵਨ ਸਭ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੇ ਜੈਸੇ ਜਲ ਸਭ ਕੇ ਪੀਨੇ ਹੇਤ ਹੈ। ਅਗਨਿ ਸਭ ਕੇ ਪਾਕ ਸੇਕਨਾਦਿਕ ਕਾਮੋਂ ਹੇਤ ਹੈ। ਪਵਨ ਪਸੀਨਾ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁਕਾਵਨੇ ਅੰਨ ਸੁਧ ਕਰਨਾਦਿ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਈਸ੍ਵਰ ਰਚਿਤ ਵੇਦ ਵਿਦਿਆ ਭੀ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰ ਬਰਣਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਯਵਨ ਈਸਾਈ ਸਭ ਕੇ ਲੀਏ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਗਾਰਗੀ ਮੈਤ੍ਰੇਈ ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਕੇ ਸੰਵਾਦ ਹੈਂ। ਪੁਰਾਣੋਂ ਮੇਂ ਚੂੜਾਲਾ ਮੰਦਾਲਸਾਦਿਕ ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਕੇ ਸੰਵਾਦ ਹੈਂ- ਨਿਖਾਦੇਂ ਕੇ ਚੌਧਰੀ ਕੋ ਮੀਮਾਂਸਾ ਮੇਂ ਯੱਗ ਲਾਇਕ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਜੈਮਨੀ ਰਿਖਿ ਨੇ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਬਰਣ ਸੰਕ੍ਰ ਵਿਦਰ ਭਗਤ ਨੇ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ੍ਟ੍ਰ ਕੋ ਮੋਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਚਾਰੋਂ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ। ਯਹ ਕਥਾ ਮਹਾਭਾਰਤ ਕੇ ਉਦਯੋਗ ਪਰਬ ਮੇਂ ਸਪਸ੍ਟ ਹੈ। ਸੂਤ ਪੌਰਾਣਕ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਪਿਤਾ ਖਤ੍ਰੀ ਥਾ ਹੁ ਨੈਮਖਾਰਨ ਮੇਂ ਅਠਾਸੀ ਹਜਾਰ ਰਿਖੀਓਂ ਕੋ ਕਥਾ ਸੁਨਾਤਾ ਰਹਿਆ ਯਹ ਪੁਰਾਣੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਧਰਮ ਬ੍ਯਾਧ ਨੇ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਯਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਜਾਨਸ੍ਰੁਤਿ ਕੋ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਸੇ ਸੂਦ੍ਰ ਕਹ ਰੈਕ੍ਯ ਰਿਖਿ ਨੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ। ਯਹ ਗਾਥਾ ਛਾਂਦੋਗ੍ਯ ਉਪਨਿਖਦ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਯ

ਤੇ ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਰ
ਚੇ ਜਲ ਅਗਨੀ ਆਦਿ ਪ
ਦਾਰਥੋਂ ਵਤ ਵੇਦਵਿਦ੍ਯਾ ਕੋ
ਸਰਬ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਰਚ
ਨੇ ਸੇ ਸਭੀ ਜੀਵੋਂ ਹੇਤ ਸਾਂਝੀ
ਹੈ।ਸੁਚਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਨ ਕੋਈ ਪ
ੜ੍ਹੇ ਕਾਹੂ ਪ੍ਰਤਿ ਇਸ ਕਾ ਅਨਧਿ
ਕਾਰ ਨਹੀਂ।ਜਹਾਂ ਅਨਧਿਕਾ
ਰ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਇਸੜੀ ਸੂ
ਦ੍ਰੋਂ ਵਤ ਬ੍ਰਹਮਬੰਧੁ ਖਤ੍ਰਬੰਧੁ
ਬੈਸ਼੍ਯ ਬੰਧੁ ਭੀ ਸਾਥ ਲੀਏ ਗ
ਏ ਹੈਂ।ਐਸੇ ਬਰਤਮਾਨ ਮੇਂ ਬਹੁ
ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿਕ ਵੈਸੇ ਹੀ
ਹੈਂ।ਯਾਤੇ ਮੈਲੇ ਪਾਪੀ ਪੁਰਖਸ
ਭੀ ਅਨਧਿਕਾਰੀ ਹੈਂ।ਸ੍ਵਛ
ਬ੍ਯਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਸਭੀ ਅਧਿ
ਕਾਰੀ ਹੈਂ।ਕੋਈ ਅਨਧਿਕਾਰੀ
ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਾਰਥ ਹੇਤ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋ ਅਨਧਿਕਾਰੀ
ਬਤਾਵੇ ਸੋ ਕੁਚੱਜਾ ਹੈ।ਉਸ ਨੇ
ਵਿਦ੍ਯਾ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ਨ

ਹੀ ਜਾਨੀ।ਰਖ੍ਯਾ ਤੋ ਵਸਤੁ ਕੀ
ਤਬੀ ਹੋ ਸਕਤੀ ਹੈ।ਜਬ ਸਭੀ
ਮਿਲ ਕੇ ਕਰੇਂ।ਏਕ ਕੀ ਕਰੀ ਰ
ਖ੍ਯਾ ਕਹਾਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇਗੀ ਅਰ
ਬਾਤ ਜਹਾ ਏਕ ਜਾਤਿ ਕੇ ਮੂਰਖ
ਆਲਸੀ ਪ੍ਰਮਾਦੀ ਹੂਏ ਠਹਜ
ਵੇਗੀ।ਦੈਵ ਯੋਗ ਸੇ ਵੈਸੇ ਪੁਰ
ਖੋਂ ਸੇ ਕੋਈ ਪੂਛੇਗਾ।ਤਬ ਆ
ਪਨਾ ਜਾਣਤੇ ਹੂਏ ਪੂਛਤੇ ਕੋ
ਯਹੀ ਸੁਨਾਵੇਂਗੇ।ਆਪ ਕੋ ਸੁ
ਨਾਨੇ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ।ਯ
ਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਂਗੇ ਕੇ ਸੁਨਾਨੇ ਮੇਂ ਮੂ
ਰਖਪਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਹਮ ਹੀ ਲ
ਚਾਰ ਹੈਂ।ਯਹ ਸਭੀ ਭਾਵ ਚਿੱਤ
ਮੇਂ ਰਖ ਗੁਰੂ ਕਹੇ ਹੈਂ।ਸਾਹਰ
ੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਂਝੀ ਪੇ
ਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ– ਸਾਹੁਰੇ ਘ
ਰ ਕੀ ਸਭੀ ਵਸਤ ਜੀਵ ਮਾਤ੍ਰ
ਕੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ।ਪੇਵਕੜੇ ਇਸ
ਲੋਕ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਾਰਥ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ ਸੇ ਧਨ· ਇਨ ਜੀਵ ਰੂਪ

ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਕੋ ਉਸਕੀ
ਯੋਗਮਤਾ ਅਪਨੇ ਸੇ ਇਤਰੋਂ ਕੋ
ਉਸਕੀ ਅਯੋਗਮਤਾ ਬਾਪ ਜੁ
ਦੀ ਜੁਦੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਸ੍ਵਾ
ਮੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੇਤ ਨਹੀਂ ਕ
ਰੀ। ਕਿੰਤੂ ਆਪ ਕੁਚੱਜੇ ਹੈਂ
ਯਾਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ
ਦੋਸ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ ਬਨ ਗਏ ਉ
ਲਟਾ ਉਨ ਕੋ ਭੀ ਪਾੜ ਬਨਾ
ਯ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਜਾਨ੍ਆ ਨ
ਹੀ ਰਛਾ ਕਰਨਾ ਯਾਹੀਏ ਵ
ਰਤਾ ਕੇ ਸਾਧਕ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮੇਂ
ਬਹੁਤ ਬਚਨ ਹੈਂ। ਯਥਾ· ਜਾਣਹੁ
ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ
ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ। ਪੁਨਾ। ਜਾਤੀ ਦੈ
ਕਿਆ ਹਥ ਸਾਚ ਪਰਖੀਐ
। ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥ ਮਰੀਐ ਚ
ਖੀਐ। ।ਆਸੰਕਾ।
ਐਸੇ ਮਾਨੇ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ
ਕਹੇ ਬਰਣਾਸ੍ਰਮੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਭੀ
ਨਿਰਰਥਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਉ

ਤਰ। ।ਗੀਤਾਦਿਕ ਸਤ
ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਗੁਣ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ
ਬਰਣ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਬ੍ਰਾਮਣ ਬ੍ਰਾ
ਮਣੀ ਸੇ ਉਪਜੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ। ਖਤ੍ਰੀ ਖਤ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਉ
ਪਜੀ ਸੰਤਾਨ ਖਤ੍ਰੀ ਐਸੇ ਨਹੀਂ
ਕਹੇ, ਜਿਨ ਮੇਂ ਗੁਣ ਕਰਮ ਸੇ ਬ
ਰਣ ਬਿਭਾਗ ਕਹਨਾ ਤਿਆਗ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਸੇ ਬ੍ਰਾ
ਮਣਾਦਿ ਬਰਣ ਬਿਭਾਗ ਮਾ
ਨ ਧਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਤ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਰਰ
ਥਕ ਹੋਨੇ ਕਾ ਭੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ
ਉਕੇ। ਬ੍ਰਮ ਬਿੰਦੇ ਤਿਸ ਕਾ ਬ੍ਰ
ਮਣਤੂ ਰਹੇ। ਪੁਨਾ। ਬ੍ਰਮ
ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕਹੀਏ।
ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਰਮ
ਬਿਚਾਰ ਬ੍ਰਾਮਣਪਨੇ ਕਾ ਹੇਤੁ
ਮਾਨਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਮਾ
ਨੇ। ਏਵੰ। ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੋ ਕਰਮਾ
ਕਾ ਸੂਰਾ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸ

ਰੀਰਾ ਐਸੇ ਗੁਣ ਕਰਮੋਂ ਅ
ਨੁਸਾਰ ਜਾਤਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇ
ਅਨੁਕੂਲ ਧਰਮ ਸਾਰਥਕ
ਹੈ ਨਿਰਰਥਕ ਨਹੀਂ

ਸਾਜਨੜਾ ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਸਜਨ,
ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਸਾ
ਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ -
ਮੇਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਸੱਜਨ ਹੈ

ਸਾਨੇਹੜੇ ॰ ਤੁ· ਸੰਦੇਸੇ ਯ·
ਸਾਜਨ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸੀਅੜੇ
ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਂਦੀ

ਸਿ

ਸਿਉ ॰ ਦੇ· ਸਾਥ ਯ· ਬਟਾਊ ਸਿ
ਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹਾ ਪੁਨਾ ਬਿ
ਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰ
ਗ ਲਾਵੈ, ਸੇ ਯ· ਸਤਗੁਰ
ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਨ
ਨਾਹ ਭਉ, ਸਿਵ ਜੈਸੇ ਸਿਉ

ਸਿਰਿਓ ॰ ਤੁ· ਰਚਿਆ ਸਕਤੀ

ਸਿਖਉ ॰ ਪੰ· ਹੇ ਸਿਖਿਆ ਗ੍ਰ
ਣ ਕੇ ਯੋਗਯ ਪੁਰਖੋ, ਸਿਖਲੇ
ਵੋ ਯ· ਸਿਖਉ ਸਬਦ ਪਿਆ
ਰਿਹੋ - ਸਿਖ ਲੇਵੋ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਰੂਪ ਸਬਦ ਕੋ ਜੋ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਨ ਕਾ ਆਸ
ਰਾ ਹੈ

ਸਿਚਉ ॰ ਤੁ· ਜਮਾ ਕਰੋ

ਸਿਰਜਿਓ ॰ ਤੁ· ਰਚਿਆ

ਸਿਮਰਉ ॰ ਦੇ· ਯਾਦ ਕਰੋ ਯ·
ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਸੁਖ
ਪਾਵਉ

ਸਿਰਿਆ ॰ ਤੁ· ਰਚਿ
ਆ ਯ· ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿ
ਨੈ ਸਵਾਰਿਆ, ਬਰਣਾਸ੍
ਮੀ ਔ ਯਵਨੋਂ ਕਾ ਯ· ਦੂਹਾ
ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮ ਆਪ

ਸਿੜ੍ਹਿਆ ॰ ਤੁ· ਸੰਗਣਾ· ਲੱ
ਜਾ ਕਰਣੀ ਵਿਖਓਂ ਤੇ ਯ· ਭ੍ਰਾ
ਠੀ ਗਰਬ ਸਿੜ੍ਹਿਆ ਅਰਚੁ
ੜ੍ਹਿਆ

ਸਿਟਿਆ ॰ ਪੰ· ਗੇਰਿ
ਆ, ਫੈਂਕ ਦੀਆ

ਸਿਖਿਆ ॰ ਦੇ· ਜਿਸਮੇਂ ਅ

ਖ੍ਯੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਯੋਗਯ ਉ
ਰ੧ ਕੰਠ੨ ਸਿਰ੩ ਜਿਹਬਾ
ਕਾਮੂਲ੪ ਦਾਂਤ੫ ਨਾਸਕਾ
੬ ਓਸ੍ਟ੭ ਤਾਲੂ੮ ਯੇ ਆ
ਠ ਸ੍ਥਾਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ ਔ ਬਾਹ੍ਯ
ਅਭ੍ਯੰਤ੍ਰ ਭੇਦ ਸੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਯਤਨ ਬਤਾਏ ਹੈਂ। ਇਨ ਸ੍ਥਾਨ
ਪ੍ਰਯਤਨੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਹੀ ਪਾ
ਣਿਨੀ ਰਿਖਿ ਨੇ ਤ੍ਰੇਹਟ ਅਥਵਾ
ਚੌਹਟ ਅਖਰ ਕਹੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅ
ਖਰ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਇਸ ਨਾ
ਮ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾ
ਵੇਂਗੇ ਊਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਰਣ ਸੇ ਸ੍ਥਾ
ਨ ਪ੍ਰਯਤਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਵੇਂਗੇ
ਨਾਰਦ ਰਿਖਿ ਕੀ ਸਿਖ੍ਯਾ ਮੇਂ ਸ੍ਵ
ਰੋਂ ਕੇ ਹ੍ਰਸ੍ਵ ਦੀਰਘ ਪਲੁਤ ਭੇ
ਦ ਔ ਹ੍ਰਸ੍ਵਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਉਦਾੱਤ ਅ
ਨੁਦਾੱਤ ਸ੍ਵਰਿਤ ਭੇਦ ਔ ਉ
ਦਾੱਤਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਖੜ੍ਜ ਰਿਖ
ਭ ਗੰਧਾਰ ਮਧ੍ਯਮ ਪੰਚਮ
ਧੈਵਤ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼। ਔਰ
ਸ੍ਵਰੋਂ ਕੇ ਮੂਰਛਨਾ ਗ੍ਰਾਮਾਦਿ ਬਿ
ਸੇਖ੍ਯਾ ਸਾਮ ਵੇਦ ਕੇ ਗਾਯਨ ਹੇ
ਤੁ ਦਿਖਾਏ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਬਰਣ ਸ੍ਵ
ਰਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਉਚਾਰਣ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਜਿਸ ਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਗ
ਯਾ ਸੋ ਸਿਖ੍ਯਾ ਅੰਗ, ਦੇ· ਅ
ਭ੍ਯਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਯ· ਸਿਖੀ
ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰ-ਸਿ
ਖੋਂ ਨੇ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਗ੍ਰਹਣ
ਕਰ ਅਭ੍ਯਾਸ ਕੀਆ ਹੈ। ਸ
ਭ ਸੇ ਬਡੇ ਪਰਮਾਤਮ ਬਿਚਾਰ
ਕਾ। ਉਸੀ ਕਾ ਕਥਨ ਉਸੀ ਕ
ਚਿੰਤਨ ਉਸੀ ਕਾ ਪਰਸਪਰ
ਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਅਭ੍ਯਾਸ ਕ
ਹਾਵੇ ਹੈ, ਸੋਨਾਕ ਬ੍ਰਿਛ
ਸਿਵਰਿਆ੦ ਦੇ· ਯਾਦ ਕੀਅ
ਯ· ਕਿਉ ਜਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਇ
ਜਿਆਣੀਐ੦ ਪੰ· ਹੇ ਚਤੁਰੇ
ਯ· ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਜਿਆਣੀਐ
ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ

ਸਿਵਾਣੀਐ॰ ਪੰ· ਪਹਚਾਨੀਏ ਗੀ ਤਬ ਯ· ਆਗੇ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ

ਸਿਰਧਾਰਿਆ॰ ਭੂ· ਮੁੱਖਕੀ ਆ ਅਰਥਾਤ ਸਿਰ ਪੈ ਰਖਿਆ ਮਨੁਖ ਜੂਨ ਦੇਕਰ ਯ·ਸ ਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਤੂ ਸਿਰਧਾਰਿ

ਸਿਕਦਾਰੀਆ॰ ਵੇ· ਸਿ|ਆ ਕਹਦਾਰੀਆਂ· ਸਰਦਾਰੀਆਂ

ਸਿਰਦਾਤਿਆ॰ ਭੂ· ਬਡੇ ਦਾਤਿਓਂ ਕੇ ਯ· ਸਿਰਦਾਤਿਆ ਜਗਹਥ– ਜਗਤ ਕੇ ਬਡੇ ਦਾਤਿਓਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਜਿਸ ਕਾ ਹਥ ਹੈ ਵੇਦ ਮੇਂ ਭੀ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ਧਨਦਾਤਿਓਂ ਮੇਂ ਬਡਾ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈ

ਸਿਹਜਵਾਲੂਆ॰ ਭੂ· ਸੇਜ ਬੰਦ ਬਾਸਕੀ ਨਾਗ ਯ· ਬਾਸੁਕਿ ਸੇਜਵਾਲੂਆ

ਸਿਰਾਇ॰ ਭੂ· ਸਿਰ ਮੇਂ ਉਠਤਾ ਹੈ ਯ· ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ

ਸਿ॰ ਭੂ· ਵਹੁ ਭੀ ਯ· ਨਿੰਮ ਬਿਰਖਿ ਸਿ ਚੰਦਨ ਹਾ ਪ੍ਰਨਾ ਤਿਸ ਰਿਦੇ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ॥

ਸਿਸ॰ ਭੂ· ਸੀਸ ਯ· ਡੇਈ ਸਿਸ ਉਤਾਰ, ਦੇ· ਸਿਖ· ਚੇਲਾ

·ਸਿਸੁ॰ ਸੰ· ਬਾਲਕ ਦਾਂਤ ਜਮਨੇ ਪ੍ਰਯੰਤ ਯਹ ਸੰਗਯਾ ਹੈ ਇਸ ਦਸਾ ਮੇਂ ਮਰੇ ਕਾ ਸਤਾਈ ਮਹੀਨੇ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਤਾਈਂ ਦਾਹਨ ਹੀਂ ਹੋਤਾ ਨਦੀ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਨਾ ਵਾ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਗਾਡਨਾ ਹੋਤਾ

ਸਿਝਸਿ॰ ਪੰ· ਸਿਝ ਜਾਵੇਗਾ|ਹੈ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਸਿਧਾਸੀ॰ ਭੂ· ਜਾਵੇਗਾ

ਸਿਖਹੁ॰ ਦੇ· ਹੇ ਸਿਖੋ ਯ· ਸਿਖਹੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿਓ, ਸਿਖ ਲੇਵੋ ਜੈਸੇ ਕਾਮ ਸਿਖਹੁ

ਸਿੰਚਹੁ॰ ਦੇ· ਸੀਂਚਤੇ ਹੋ ਯ·ਕਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮ ਗਵਾਵਹੁ, ਸੀਚੋ ਯ· ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰੇ ਕਿਆਰੇ

ਸਿਆਹੀ ॰ ਭੁ॰ ਸਿਆਹ ਪੈਸਾ
ਕ ਯ॰ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ
ਸਿਧੇਹਾ ॰ ਭੁ॰ ਸਿਧ ਕਰਣੀ
ਹੂਆ ਹੈ
ਸਿਰਾਹ ॰ ਭੁ॰ ਸਿਰ ਸੇ ਯ॰ ਕਾ
ਲਨ ਵਰੇ ਸਿਰਾਹ
ਸਿਮਰਹੁ ॰ ਦੇ॰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਯ॰
ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰ ਜਨੋ
ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਸਿਮਰਹ ॰ ਭੁ॰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਯ॰ ਸੇ ਸਿਮਰਹ ਜਿਨ ਆਪ
ਸਿਰੇਵਹ ॰ ਭੁ॰ ਸੇ ਸਿਮਰਾਏ
ਵੇ ਯ॰ ਏਕ ਸਿਰੇਵਹ ਤਾ ਗ
ਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹ
ਸਿਰੇਵਹੁ ॰ ਭੁ॰ ਸੇਵੋ ਯ॰ ਤਿਸੇ
ਸਿਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜਿਸ ਦੇ
ਨਾਉ ਪਲੈ
ਸਿਰਮੋਰਹ ॰ ਭੁ॰ ਸਿਰੋਮਣੀ
ਯ॰ ਹੇ ਲੋਭਾ ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿ
ਰਮੋਰਹ
ਸਿਵਜੋਤਕੰਨਹੁ ॰ ਵਾ॰ ਕਲ੍ਯਾ
ਨ ਰੂਪ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਕੀ ਓਰ ਸੇ ਯ॰ ਸਿਵਜੋਤਕੰ
ਨਹੁ ਸੁਧ ਪਾਈ
ਸਿਕ ॰ ਪੰ॰ ਪੋ॰ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਮਿਲ
ਨੇ ਕੀ ਖੈਂਚ ਹੈ ਯ॰ ਜੇ ਤਉ ਪਿ
ਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਕ, ਅਸ਼ਰਫੀ
ਰੁਪਯਾ ਯ॰ ਰਾਜ ਮਿਲਕ
ਸਿਕਦਾਰੀਆ। ਸਿਕਹ ਅ॰
ਸਿਕਹਦਾਰੀ ਰੁਪਏ ਮੋਹਰੋਂ ਕੋ
ਰਖਨੇ ਵਾਲਾ ਖਜਾਨਚੀਪਨ ॰
ਸਿਲਕ ॰ ਅ॰ ਲੜੀ ਅਰਥਾ
ਤ ਜੰਜੀਰ ਯ॰ ਤਿਨ ਗਲ ਸਿ
ਲਕਾ ਪਾਈ ਆਪੁਨਾ ਕਾ
ਟੀ ਸਿਲਕ ਦਇਆਲ
ਸਿਦਕ ॰ ਅ॰ ਨਿਸਚਾ॰ ਸਧਾ
ਯ॰ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਨ
ਸਿਦਕੀ ॰ ਦੇ॰ ਨਿਸਚੇ ਵਾਲਾ ਜ
ਸਿਰਕ ॰ ਅ॰ ਬਰਾਬਰੀ ਇ
ਸੇ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਸ਼
ਸਿਵਨੀਕੀ ॰ ਵਾ॰ ਰੰ ਗੀਕ ਹੈ
ਗੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕੀ ਜੋਤਿ ਹੈ

ਸਿਖ॰ ਦੇ॰ ਚੇਲਾ॰ ਸਿਖ੍ਯ ਸੰ॰ ਯ॰ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖ ਕਥੀਅਲੇ। ਪ੍ਰਨਾ। ਸਤ ਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖਾਵੈ, ਅਭ੍ਯਾਸ ਹੇਤ ਉਪਦੇਸ ਯ॰ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ। ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰ॰ ਪ੍ਰਨਾ। ਸਤ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ। ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਹਾਈ

ਸਿਖੀ॰ ਗੁ॰ ਸਿਖ ਲਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਯਹ ਬਾਰਤਾ ਅਮੁਕੇ ਸੇ ਸਿਖੀ, ਸਿਖੋਂ ਨੇ ਯ॰ ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰਿਆ, ਸਿਖਪਨਾ ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਬਰੀਕ ਹੈ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਗਲੀ ਅਤ ਭੀੜੀ। ਪ੍ਰਨਾ। ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰ- ਗੁਰੁ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸਿਖਪਨਾ ਹੈ ਸੀ॰ ਸਿਖਾਵਾਲਾ ਜੈਸੇ ਮੋਰ

ਸਿਖਾ॰ ਸੰ॰ ਅਗਨਿ ਕੀ ਲਾਟ। ਅਮਰ ਕੋਸ਼ੇ ਸ਼ਾਖਾ, ਮੋਰ ਕੀ ਕਲਗੀ, ਲਾਂਗਲੀ॰ ਹਾਲੋ, ਅਗ੍ਰਮਾਤ੍ਰ, ਚੂੜਾਮਾਤ੍ਰ, ਮੇਦਨੀ ਕੋਸ਼ੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਿਖ੍ਯਾ ਯ॰ ਸਿਖਾ ਕੰਨ ਚੜ੍ਹਾਈਆ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਥੀਆ- ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਸਿਖ੍ਯਾ ਚੇਲੋਂ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਚੜ੍ਹਾਇਕੇ, ਕਿਰਨ, ਹੇਮ ਕੋਸ਼ੇ ਸਮਰ ਕਾ ਜੂੜ, ਕੇਸੋਂ ਕਾ ਪੁੰਜ॰ ਚੋਟੀ ਯ॰ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ- ਵੇਦ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸਿਖੀ ਤਿਲਕੀ ਕਰਮ ਕੁਰਯਾਤ॰ ਸਿਖਾ ਵਾਲਾ ਤਿਲਕ ਵਾਲਾ ਹੋ ਪੂਜਨ ਯਜਨਾਦਿਕ ਕਰਮ ਕਰੇ ਇਸ ਸ੍ਰੁਤੀ ਸੇ ਮੁੰਡਿਤ ਕੋ ਕਰਮ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਮੁੰਡਿਤ ਹੋ ਕਰ ਜੋ ਗਯਾਦਿ ਤੀਰਥੋਂ ਮੇਂ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਜਾਨਾ ਯੋਗਯ ਨਹੀਂ। ਸਿਖਾਵਾਨੋਂ ਮੇਂ ਭੀ ਬੱਧੀ

ਸਿਖਾਵਾਲੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਖੁਲੀ ਵਾਲੇ ਕੋ
ਨਹੀਂ।ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰ ਸੇ ਨੇਰਤ ਕੋ
ਣ ਮੇਂ ਸਿਖਾ ਕੋ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਕੇ ਉ
ਚਾਰਣ ਕਰ ਬਾਂਧਕੇ ਕਰਮ
ਕਾ ਆਰੰਭ ਕਰੇ ਜਨੇਊ ਕੋ ਖੱ
ਬੇ ਮੋਢੇ ਪਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਬਾ
ਣੀ ਕੇ ਸੰਯਮ ਸਹਿਤ ਸਿਖਾ
ਬੰਧ ਕਰ ਬੈਠਕੇ ਆਚਮਾਨ
ਕਰੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕ੍ਰਿਯਾਵਾਨ
ਸਿਖੇ ੦ ਪੰ· ਉਪਦੇਸ ਲੇਵੇ | ਹੈ
ਯ· ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੇ ਕੰਮ
ਸਿਰਗੀਰਿਖ ੦ ਦੇ· ਰਾ | ਸਿਖੇ
ਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕੋ ਸਾਪ ਲਗਨੇ
ਕਾ ਸਾਪ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਰਿਖਿ
ਜਿਸ ਕੋ ਬੇਸਿਆਨੇ ਮੋਹਿਆ
ਸਿੰਗ ੦ ਪੰ· ਸੀਂਗ ਪਸੂ ਕੇ ਯ·
ਚਾਰ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗਾ ਗੁੰ
ਸਿੰਗੀ ੦ ਪੰ· ਸਿੰਗਾ ਵਾਲੇ | ਗੁਮੁਖ
ਸਿਰੀਰੰਗ ੦ ਦੇ· ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ

੧ ਤਾਲੂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਦਸਮ ਦ੍ਵਾਰ

ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਮੇਂ ਤਿਸ ਬਿ
ਸ੍ਨੁ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਹੈ ਯ·
ਸਿਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ
।ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੰ· ਪ੍ਰਨਾ।ਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ
ਸਿਰੀਰਾਗ ੦ ਦੇ· ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ
ਈਸਾਨ ਮੁਖ ਸੇ ਦੇਵਨ ਕੋ ਬਰ
ਦੇਨੇ ਹੇਤ ਹੂਆ ਸਾਤੋ ਸ੍ਵਰ ਕਾ
ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਹੈ।ਤੀਸਰੇ
ਪਹਰ ਗਾਵਨਾ ਬਿਸ੍ਨੁ ਸ੍ਵਰੂ
ਪ ਹੈ।ਇਸ ਲੀਏ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਆ
ਕਿਉਂਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਮੇਂ ਬਿਸ੍ਨੁ
ਭਕਤੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ।ਯਹ
ਰਾਗ ਸੰਗੀਤੋਂ ਮੇਂ ਬਿਸ੍ਨੁ ਸ੍ਵਰੂ
ਪ ਲਿਖਾ ਹੈ।ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾ
ਲ ਕੇ ਮਹਾਦੇਵ ਰੂਪ ਭੈਰਉ ਰ
ਗ ਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਆਦਿ ਮੇਂ ਥ
ਪਨ ਕੀਆ
ਸਿੰਘ ੦ ਦੇ· ਸੇਰ ਯ· ਬਕਰੀ ਸਿੰ
ਘ ਇਕ ਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਵਿਚ

ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਨਾ ਜਬ ਲੌ ਸਿੰਘ ਰਹੇ ਬਨ
ਮਾਹਾ ਤਬ ਲੌ ਬਨ ਫੂਲੇ ਹੀ
ਨਾਹਾ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰ ਸਿ
ਘ ਕੇ ਖਾਇਓ ਫੂਲ ਰਹੀ ਸ
ਗਲੀ ਬਨਰਾਇਓ ਪੁਨਾ
ਸਿੰਘ ਰੁਦ੍ਰੇ ਸਦ ਭੋਜਨ ਮਾ
ਸਾ। ਬਿਸ੍ਨੁ ਸਹਸ੍ਰ ਨਾਮ ਮੇਂ
ਬਿਸ੍ਨੁ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਹ
ਨਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਿੰਘ ਹੈ। ਵਿਸ੍ਨੁ ਭਗਤੋਂ ਕੇ
ਸਤ੍ਰੂਓਂ ਕੋ ਹਨਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਹੈ,
ਪੁਰਖ ਕੀ ਬੀਰਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਨ
ਮੇਂ ਗੌਣੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਕਹਾ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ ਆਦਮੀ
ਸਿੰਘ ਹੈ ਭਾਵ ਸਿੰਘ ਵਤ ਸੂ
ਰਮਾ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਕੀ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਤਾ
ਕਥਨ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਕੁੰਜਰ ਰਿਖ
ਭ ਨਾਗ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਯਹ ਭੀ ਹੈ
ਪੁਰਖ ਕੁੰਜਰ ਪੁਰਖ ਰਿਖਭ
ਪੁਰਖ ਨਾਗ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ
ਪੁਰਖ ਸਾਰਦੂਲ ਸਭ ਪਦੋਂ
ਕਾ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਏਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਅ
ਰਥ ਹੈ, ਗੁਰ ਦਸਮ ਜੀ ਕੇ ਮ
ਤ ਮੇਂ ਯਹ ਨਾਮ ਕੀ ਛਾਪ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਪੂਰਬ ਮਤ ਪ੍ਰਵਰਤਕੋਂ
ਨੇ ਦਾਸ ਗਿਰੀ ਪੁਰੀ ਨਾਥਾ
ਦਿ ਛਾਪ ਰਖੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੜੀ ਧਰਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਸਕ ਔਰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਨਾਮ
ਜਾਨ ਕਰ ਨਿਜ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਯ
ਹ ਨਾਮ ਅੰਤ ਮੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀ
ਆ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਇਸ
ਨਾਮ ਕੇ ਪੀਛੇ ਨ੍ਰਿਮਾਤ੍ਰ ਜੋੜਨੇ
ਦੇਂ। ਤਬ ਏਕ ਸੰਖ ਏਕ ਖੀਰ
ਭਰਿਓਂ ਵਤ ਪੁਰਾਹੀ ਭਗਵ
ਨ ਕੇ ਮਹਾ ਸੂਰਬੀਰ ਅਵ
ਤਾਰ ਕੀ ਛਾਪ ਵਾਲਾ ਨਾਮ
ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੈਸੇ ਰਾਮਨ੍ਰਿਸਿੰਘ
ਨਰੋਤਮਨ੍ਰਿਸਿੰਘ ਇਤਿਆਦਿ

ਸਿੰਙ੍ਹੀ. ਦੇ. ਜੋਗੀਓਂ ਕਾ ਬਾਜਾ

ਗੋਰਖਮਤਕੇਜੋਗੀ ਆਪਨੇ ਗਲਮੇਂ
ਏਕ ਛੋਟਾ ਸਾ ਬਾਜਾ ਰਖਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁਸ੍ਰਿ
ਗਕੇ ਸਿੰਗ ਸੇ ਬਨਤਾ ਹੈ ਇਸਲੀਏ
ਨਾਮ ਸਿੰਙੀ ਹੈ ਯ. ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੇ ਨਿਤ
ਉਦਾਸੇਰਾ-ਸਿੰਙੀ ਵਜਤੀ ਹੈ ਨਿਤਅ
ਹੀ ਉਦਾਸੀਨ ਭਾਕੀ

ਸਿੰਚ੦ਸੰ·ਸਿੰਚਨਕਰ

ਸਿੰਚੇ੦ਵੇ·ਸਿੰਚਨਕੀਏ ਯ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿ
ਚੇ ਭਰੇ ਕਿਆਰੇ-ਅਨੇਕੂਤ੍ਰੀਸੇ ਉਪਦੇ
ਸ ਹੈ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤ
ਹਕਰਣ ਮੇਂ ਸੀਚਕੇ ਨਿਸਚਲ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ
ਰੂਪ ਕਿਆਰੇ ਭਰਲੇਵੇ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਤ੍ਰਮਾ
ਰਾਖਿਆਲ ਔਰ ਪਾਸੇ ਨਾ ਉਦੇ ਹੋਵੇ ਤ
ਬ ਅਪਨੇ ਕੋ ਮਾਲੀ ਕੇ ਦੇਖੇ

ਸਿੰਘਰੂ੦ਵੇ·ਸਿੰਘਕਾ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੇਰ
ਸਮ ਹਿੰਸਾ ਵਾਲਾ ਮਾਸਾਦਿ ਯ. ਸਿੰਘ
ਚਭੋਜਨ ਜੋ ਨਰਜਾਨੇ-ਜੋ ਸ਼ੇਰ ਕੇ ਸਮਾ
ਨ ਹਿੰਸਾ ਵਾਲਾ ਮਾਸਾਦਿ ਭੋਜਨ ਹੀ ਲੋ
ਗੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਸਕੇ ਕਰਨਾ ਜਾਨਤੇ
ਹੈਂ ਵਹੁ ਪੁਰਖ ਠਗੋਂ ਕੇ ਦੇਵਕਹੇ ਹੈਂ ਚਦ
ਖਣ ਦੇਸ ਮੇਂ ਕਾਰਕੇ ਛਾਨ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰਾਅਚੇ

ਨਾਮੰ·ਰਾਮਕਾਨਾਮ, ਸਿੰਘਚਭੋਜਨ·

ਸਿਰਾਜਚੇ੦ਵੇ·ਬਡੀ ਸ਼ੇਰਕਾ ਭੋਜਨ

ਸਿਰਜ੦ਪੰ·ਰਚਕੇ ਕਲਾਭਾਂ

ਸਿਹਜਾ੦ਵੇ·(ਅਧਾਰਮੇਂ) ਖਾਟਭੂ
ਮੀ ਤ੍ਰਖਤਪੋਸ ਕੈਚਾਦਿ ਯ. ਨਥੋ
ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਨ ਜਾਣੇ ਅ
ਪਬਲ,(ਭ੍ਰਾਵਮੇਂ)ਸਜਨ ·ਸੇ
ਵਨਾ, ਗੁੰਫਨ

ਸਿਧਕਾਜੇ੦ਪੰ·ਮਨਕੇ ਮਨੋ
ਰਥ ਸਿਧ ਕਰ ਲੀਏ

ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ੦ਗੁ·ਰਚੇ ਜੀਵਾਂ
ਕੇ ਯ. ਇਕ ਦਾਤਾਰ ਸਗਲ
ਹੈ ਜਾਚਕ ਦੇਹ ਦਾਨ ਸ੍ਰਿਸਟੀ

ਸਿੰਘਾਸਨਭੀਜੇ੦ਵਾ·ਜਾ ਹੇ
ਦਸਮਦ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਭੇਜੇ ਹੈ ਪਵਨਕੋ

ਸਿਝੇ੦ਪੰ·ਕ੍ਰਿਤਕਾਰਜ ਹੂਏ·
ਜੋ ਕਰਨਾ ਥਾ ਸੋ ਕਰ ਚੁਕੇ

ਸਿਝੂ੦ਪੰ·ਕਰਨੇ ਯੋਗ ਕਾ
ਮਕੋ ਕਰ ਯ. ਸਿਝੁ ਇਵੈਹਾ
ਵਾਰ-ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤਅਹੋ ਇਸ
ਮਨੁਖਅ ਜਨਮ ਸਮੇ ਮੌਂਹੀ

ਅਰਥਾਤ ਮਨੁਖਅ ਜਨਮ ਮੇਂ
ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੋ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ • ਸੰ. ਰਚਨਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਿ
ਵੇਦਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਸੇ
ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਕਹੀ
ਪਾਂਚ ਤਤੋ ਸੇ ਕਹੀ ਤੀਨ ਤ
ਤੋ ਸੇ ਕਹੀ ਹੈ। ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ
ਕਿਨਹੂ ਨੇ ਵੇਦ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਲਿਖੀ ਹੈ ਕਿਨਹੂ ਨੇ ਵਿਰੁ
ਧ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਨਾਯ
ਵੈਸੇਖ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਪਰਮਾਣੂ
ਓਂ ਸੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਵੇ
ਦ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਮਿਲੋਾਕ੍ਰ
ਮ ਉਨਹੂ ਨੇ ਐਸਾ ਲਿਖਾ ਹੈ
।ਜਬ ਈਸ੍ਵਰ ਜਗਤ ਰਚ
ਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਬ
ਪ੍ਰਮਾਣੂਓਂ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋਕਰ
ਦੋ ਦੋ ਪਰਮਾਣੂ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ।
ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਦ੍ਵਿਅਣੁਕ ਹੈ
ਤੀਨ ਤੀਨ ਦ੍ਵਿਅਣੁਕ ਮਿਲ
ਕੇ ਬਨਿਓਂ ਕਾ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਅਣੁ
ਕ ਹੈ। ਚਾਰ ਚਾਰ ਤ੍ਰਿਅਣੁਕ
ਮਿਲ ਬਨਿਓਂ ਕਾ ਨਾਮ ਚਤੁ
ਰਣੁਕ ਹੈ। ਐਸੇ ਆਗੇ ਪੰਚ
ਣੁਕ ਆਦੀ ਕਰਮ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਵਾਯੂ ਤਤ੍ਵ
ਬਨ ਤਿਨ ਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ
ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੇ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਵਿਖੇ
ਰੂਪ ਜਗਤ ਹੋਵੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਉ
ਤਪਤੀ ਸਮੇ ਮੇਲ ਹੋ ਜਗਤ
ਹੋਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਲਯ ਸਮੇ ਵਿ
ਭਾਗ ਹੋ ਵਿਛੜ ਵਿਛੜ ਪ੍ਰ
ਮਾਣੂ ਬਨ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਮੀਮਾਂ
ਸਕ ਜਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਲਯ ਨ
ਹੀਂ ਮਾਨੇ ਉਨਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਜ
ਗਤ ਸਦਾ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ।
ਸਾਂਖ੍ਯ ਪਾਤੰਜਲ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਵ
ਲੇ ਵੇਦ ਮੇਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਸ੍ਰਿ
ਸ੍ਟਿ ਸੁਣ ਕਰ ਤਾਸੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ।
ਰਚਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ਐਸੇ ਕਹੇ
ਹੈਂ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਮਹਤਤ੍ਵ ਉ
ਪਜੇ ਹੈ। ਤਾਸੇ ਤ੍ਰਿਧਾ ਅਹੰਕ

ਰ ਪੰਚ ਤਨਮਾਤ੍ਰਾ ਹੈ ਤਿਨ ਸੇ ਸ੍ਥੂ
ਲ ਭੂਤ ਏਕਾਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਬਨ
ਜਗਤ ਬਨੇ ਹੈਂ। ਏਤਾ ਦੋਨੋ ਕਾ
ਭੇਦ ਹੈ ਸਾਂਖੀ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਸੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਪਾਤੰਜਲੀ ਸ
ਬ ਈਸ੍ਵਰ ਕਰਤਾ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਜੀ
ਵੋਂ ਕੇ ਭੋਗ ਯੋਗਯ ਕਰਮ ਸਮਾ
ਪਤ ਭਏ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋਵੈ ਹੈ ਭੋਗ
ਦੇਨੇ ਯੋਗ ਕਰਮੋਂ ਸੇ ਪੁਨਾ ਰਚ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਵੇਦਾਂਤੀ ਐਸੇ ਕਹੇ
ਹੈਂ। ਮਾਯਾ ਯੁਕ੍ਤ ਭਯਾ ਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਨਿਖਲ ਜਗਤ ਕਾ ਪਰ
ਮ ਬੀਜ ਹੈ ਤਾਸੇ ਜਗਤ ਰਚਨਾ
ਆਕਾਸਾਦਿ ਤਨਮਾਤ੍ਰ ਭੂਤ ਹੋ
ਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨੇ ਹੈਂ ਤਨ
ਮਾਤ੍ਰਾ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ
ਸਤੋ ਅੰਸ ਸੇ ਪਾਂਚ ਗਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਉ
ਪਜੇ ਹੈਂ। ਸਭ ਕੀ ਮਿਲੀ ਸਤੋ ਅੰ
ਸ ਤੇ ਅੰਤਾਕਰਣ ਉਪਜੇ ਹੈਂ। ਏ
ਵੰ ਜੁਦੀ ਜੁਦੀ ਰਜੋ ਅੰਸ ਤੇ ਪਾਂ
ਚ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੇ ਉਪਜੇ ਹੈਂ ਮਿਲੀ
ਰਜੋ ਅੰਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਉਪਜੇ ਹੈਂ।
ਦਸੋ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਾਣ ਚਾਰ ਅੰ
ਤਾਕਰਣ ਏਤੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕਾ
ਨਾਮ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਲਿੰਗ
ਸਰੀਰ ਹੈ ਯਹ ਸਰੀਰ ਸਦਾ
ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਗਯਾਨ ਨਾ
ਸ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ
ਮੇਂ ਸ੍ਥੂਲ ਦੇਹ ਸੇ ਨਿਕਸ ਕੇ ਯਹੀ
ਜਾਵੇ ਹੈ। ਇਸ ਸੇ ਪੂਰਬ ਅ
ਵਿਦਯਾ ਮਯ ਕਾਰਣ ਸਰੀਰ
ਹੈ ਅਗਯਾਨ ਕਾਹੂ ਸੇ ਜਨਮਾ
ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਾਰਜ ਨ
ਹੀਂ ਉਸ ਸੇ ਸਭ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਹੈ। ਯਾਤੇ ਨਾਮ ਕਾਰਣ ਸਰੀ
ਰ ਹੈ। ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਸੇ ਅਨੰ
ਤਰ ਸੂਖਮ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਤਮੋ ਅੰਸ
ਸੇ ਸ੍ਥੂਲ ਭੂਤੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ
ਪੰਚੀ ਕਰਣ ਰੀਤਿ ਸੇ ਤਿਨ ਕੇ
ਅੰਸ ਮਿਲ ਸ੍ਥੂਲ ਦੇਹੋਂ ਕੀ ਉਤ
ਪਤੀ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਸ੍ਥੂਲ ਦੇਹ ਅੰਡ
ਜਾਦਿ ਭੇਦ ਸੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ

ਪੂਰਬ ਕਹੀ ਤੀਨੋਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਕੀ ਹੈਂ। ਇਕ ਸਮਸ਼ਟੀ ਦੂ
ਸਰੀ ਬ੍ਯਸ਼ਟੀ। ਨਿਖਲ ਦੇਹੋਂ
ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਸਮਸ਼ਟੀ ਹੈ ਜੁ
ਦੀ ਜੁਦੀ ਬ੍ਯਸ਼ਟਿ ਹੈ। ਸਮਸ਼ਟੀ
ਦੇਹੋਂ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਈਸ਼੍ਵਰ
ਹੈ। ਬ੍ਯਸ਼ਟੀ ਦੇਹੋਂ ਕੇ ਅਭਿਮਾ
ਨੀ ਜੀਵ ਹੈਂ। ਬਨ ਬ੍ਰਿਛ ਵਤ
ਦੇਹਾਂ ਮਿਲੀ ਹੁਈ ਹੈਂ ਦੇਹੋਂ ਕੇ
ਭੇਦ ਬਿਨਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭੀ
ਮਿਲੇ ਹੂਏ ਹੈਂ। ਦੇਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ
ਨੇ ਸੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੀਵ ਈਸ
ਸਦਾ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈਂ। ਬਿਸਤਾ
ਰ ਸੇ ਬਿਸ਼ੇਖ ਬਿਚਾਰ ਭ੍ਰਮ
ਤ ਨਿਰਣੇ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਪੁ
ਰਾਣੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਾ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਸਭ ਕੇ ਪੁਰਾਣੋਂ ਸੇ ਸ੍ਰਵ
ਣ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਰਚਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਵ
ਸਤੂਓਂ ਕੋ ਰਚ ਕੇ ਯ. ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਦੇਖੈ ਆਪ ਉਪਾਇ, ਸੁਭਾਵ
ਸ੍ਰਿਸਟ੦ ਦੇ· ਰਚੀ ਗਈ ਵਸ
ਤੁ ਯ. ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ
ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟ- ਆਗ੍ਯਾ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਈਸ ਨੇ। ਪ੍ਰਨਾ। ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ਜੈਕਾਰ ਜੀਉ।
ਸ੍ਰਿਸਟਾ੦ ਦੇ· ਰਚਨੇ | ਸ੍ਰਿਸ਼ ਸੰ·
ਵਾਲਾ ਯ· ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੇ ਸੁ ਲਿਹ
ਚਉ ਹੋਇ, ਰਚਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ
ਯ· ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੇ ਕੋ
ਇ- ਰਚਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਈ
ਸ਼੍ਵਰ ਕੀ ਰਾਇ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਜਾਨਤਾ। ਸ੍ਰਿਸਾ ਸੰ·
·ਸਿਮਟ੦ ਦੇ· ਇਕੜ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਮਟ ਸਿਮਟ ਜਲ ਭਰੇ ਤਲਾਵ
ਸ੍ਰੇਸਟ੦ ਦੇ· ਅਤਿ ਸੈਕਰਉ
ਸਤਤੀ ਕੇ ਯੋਗ੍ਯ, ਕੁਬੇਰ੧
ਰਾਜਾ੨ ਬ੍ਰਾਮਣ੩ ਬਿਸ਼ਨੁ,
ਗਊ ਕਾ ਦੂਧ, ਅਤੀਤ ਪ੍ਰਸ
ਸ੍ਤੁਵਸਤੂ ਸ੍ਥਲਪਦਮ· ਗੁ
ਲਾਬ ਕਾ ਫੂਲ। ਸ੍ਰੇਸ਼ ਸੰ·
ਸਿਧਗੋਸਟਿ੦ ਦੇ· ਸਿਧ ਸਭ
ਮੇਂ ਚਰਚਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਯ· ਨਾ

ਮਰਤੇ ਸਿਧ ਰੋਗ ਸਵਿ ਹੋਇ।
ਸ਼ਿੱਧਰੋਗਿ੍ਰ ਸੰ·
ਸਿਰਠਿ॰ ਪੰ· ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਯ· ਜੇਤੀ
ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ। ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ
ਸਿਰੀਖੰਡ॰ ਦੇ· ਚੰਦਨ ਸੰ·
।ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸੰ· ਯ· ਕਾਠਹੁ ਸ੍ਰੀ
ਖੰਡ ਸਤ ਗੁਰ ਕੀਓ
ਸਿਰਡੰਡ॰ ਦੇ· ਸਿਰ ਪੈ ਜ਼ਮੇਂਕ
ਦੰਡ ਯ· ਜਮਕਾਲ ਸਹੇ ਸਿ
ਰਡੰਡਾ ਹੇ
ਸਿਰਮੁੰਡੀ॰ ਫਾ· ਗਰਦਨਤ
ਲੇ ਸਿਰ ਯ· ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਤਲੇ
ਦੇਇ- ਕਪਾਲੀ ਆਸਨਕ
ਰਤਾ ਹੂਆ ਜੇਕਰ ਸਿਰ ਕੋ
ਗਰਦਨ ਕੇ ਤਲੇ ਦੇ ਲੇਵੇ,
ਗਰਦਨ ਸੇ ਸਿਰ ਯ· ਸਿਰ
ਮੁੰਡੀ ਕਟ ਜਾਵਹਿ - ਗਰ
ਦਨ ਸੇ ਸਿਰ ਕਟ ਜਾਵਹਿ
ਸਿਆਣਾ॰ ਦੇ· ਸੇਜ਼ਗਾਨਵਲਾ
ਯ· ਚਤਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜ
ਸੋਇ ਜਿਨ ਭਾਜਿਆ ਭਰਵਿ

ਤ ਸੁਗਾਨ ਸੰ· ਅਬਦ ਗਾ
ਨ ਸਹਿਤ ਉਦਾਹਰਣ ਪੂਰ
ਬਲਾਹੀ। ਮੂਲ ਸਗਆਨ
ਸਿਆਣੂ॰ ਪੰ· ਪਹਚਾਨ ਸੰ·
ਵਾਲਾ ਭਾਵ ਸਿਆਣਵਾਲਾ
ਸਿਆਣ॰ ਪੰ· ਪਹਚਾਨ ਯ·
ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਆਣਨਕ
ਸਿਵਬਾਣ॰ ਸੰ· ਸਿਵਜੀ ਰੀ
ਕਾ ਬਾਣ ਬਾਸਕੀ ਨਾਗ ਜੋ ਪ
ਸੁਪਤਿ ਅਸ੍ਰ ਕਾ ਬਾਣ ਹੈ।ਬ
ਚਲੰਤਰ ਮੇਂ ਸਿਵ ਕੇ ਬਾਣ ਸਿ
ਰ ਕਾਟਿਓ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਸਿਮਰਣ॰ ਦੇ· ਯਾਦ ਕਰਣ
ਯ· ਬਿਨ ਸਿਮਰਣ ਜੋ ਜੀਵਨ
ਸਿਹਜਾਸਣੀ॰ ਗੁ· ਬਲਨ
ਸੇਜ ਪੈ ਪੜਾ ਰਹਨੇ ਵਾਲਾ ਯ·
ਨਬੇ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ
ਸਿਫਤਸਲਾਹਣ॰ ਦੇ· ਗੁਣੋਂ
ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ ਯ· ਸਿਫ
ਤਸਲਾਹਣ ਛਡ ਕੈ
ਸਿਤ॰ ਸੰ· ਸੁਪੇਦ, ਬਾਂਧਾ ਹੂਆ,

ਸਿਖ੍ਰਿਤ॰ ਸੰ· ਸੀਖਾ ਹੂਆ ਜੈਸੇ
ਸਿਖ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ
ਸਿਫਤੀ॰ ਵੇ· ਸਿਫਤੋਂ ਮੇਂ ਯ·
ਸਿਫਤੀ ਰੱਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ,
ਸਿਫਤੋਂ ਕੋ ਯ· ਕਰ ਸਿਫਤੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਵਦੇ
ਸਿਪੀਤੀ॰ ਭੁ· ਸਿਫਤ ਕੀ ਯ·
ਤਿਨ ਵਾਤ ਸਪੀਤੀ
ਸਿਫਤ॰ ਅ· ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ
·ਗੁਣ ਕਹਨੇ ਬਹੁਤੀ
ਸਿਫਾਤ॰ ਅ· ਉਸਤਤੀਆਂ
ਸਿਰਤ੍ਰ॰ ਦੇ· ਛਿਲਤ· ਬਰੀ
ਕ ਕੰਤਾ ਬਾਂਸ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ
ਯ· ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪ ਸਿਰਤ੍ਰਸਾ
ਸਿਰਾਤ੍ਰ॰ ਦੇ· ਬੀਤਤਾ ਹੈ ਪ
ਯ· ਜਨਮ ਸਿਰਾਤ ਹੈ
ਸਿਲਾਤ॰ ਅ· ਜਮ ਮਾਰਗ
ਮੇਂ ਯਵਨ ਮਤ ਮੇਂ ਮਾਨਾ ਪੁਲ
ਯ· ਪੁਰ ਸਿਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥ ਦੁ
ਹੇਲਾ- ਯਵਨ ਮਤ ਮੇਂ ਸਿਰਾ
ਤਲ ਮੁਸਤਕੀਮ ਨਾਮ ਸੇ ਮਾ
ਨੇ ਪੁਲ ਕਾ ਰਸਤਾ ਕਠਨ ਹੈ
ਸਿਧ੍ਰਅਤੇ॰ ਭੁ· ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ
ਯ· ਅਨਕ ਉਪਾਵਨ ਸਿਧ੍ਰਅ
ਸਿਮ੍ਰਿਤ॰ ਸੰ· ਯਾਦ ਕਰਤੇ ਤੇ
ਕੋ ਯ· ਸੁਧਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਅੰਗ-
ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਚਰਣਾਦਿ ਅੰਗਾਂ ਯਾ
ਦ ਕਰਤੇ ਆਨ ਵਸਤੂ ਕਾ ਗ
ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ, ਯਾਦ ਕਰ
ਤੇ ਯ· ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪ
ਭ ਰਹਤੇ, ਯਾਦ ਕਰਤਾ ਯ·
ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹਨ ਰਾਮ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ॰ ਸੰ· ਪੂਰਬ ਦੇਖੀ ਸੁ
ਣੀ ਵਸਤੂ ਕੇ ਗਾਨ ਜਨਮ ਸੰਸ
ਕਾਰੋਂ ਸੇ ਉਪਜਾ ਗਾਨ, ਵੇਦ ਮੇਂ
ਕਹੇ ਧਰਮੋਂ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਨੇ
ਵਾਲੇ ਮਨੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਆਦਿਕ
ਗ੍ਰੰਥ ਜੈਸੇ ਯਾਗਅਬਲਕ ਨੇ
ਅਪਨੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਮੇਂ ਗਿਨਲਿ
ਖੇ ਹੈਂ ਮਨੁ ੧ ਯਾਗਅਵਲਕ ੨
ਅੰਗਰਾ ੩ ਬਸਿਸ੍ਟ ੪ ਦੱਤ ੫
ਸੰਬਰਤ ੬ ਸਾਤਾਤਪ ੭ ਪਰਾ

ਸਰ੮ ਗੌਤਮ੯ ਸੰਖ੧੦ਲਿ
ਖਤ੧੧ ਹਾਰੀਤ੧੨ ਆਪਸ੍ਤੰ
ਬ੧੩ ਸੁਕ੍ਰ੧੪ ਕਾਤਆਯਨ·
੧੫ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ੧੬ ਦੇਵਲ
੧੭ ਬ੍ਯਾਸ੧੮ ਪੈਠੀਨਸੀ·
੧੯ ਬਿਸ਼ਨੁ੨੦ ਯਮ੨੧ ਦ
ਖ੨੨ ਅਤ੍ਰਿ੨੩ ਪ੍ਰਚੇਤਾ·
੨੪ ਨਾਰਦ੨੫ ਬ੍ਰਿਧਦੇਵ
ਲ੨੬ ਸੋਮ੨੭ ਜਮਦਗ
ਨਿ੨੮ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ੨੯ ਬਿ
ਸ਼੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ੩੦ ਮਰੀਚ੩੧ ਪਿ
ਤਾਮਹ੩੨ ਬੌਧਾਯਨ੩੩ ਛਾ
ਗਲੇਯ੩੪ ਜਾਵਾਲਿ੩੫।
ਚਯਵਨ੩੬ ਭਵਿਖਤਪੁਰਾ
ਣਮੇਂ ਯੇ ਛਤੀਸ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਹੈਂ
ਰਾਮਾਯਣ ਮਹਾਭਾਰਤ ਬਿਸ਼ਨੁ
ਧਰਮ ਸਿਵ ਧਰਮਾਦਿ ਔਰ
ਭੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹੇ ਹੈਂ ਜਿਨ
ਸਰਬ ਕਾ ਨਾਮ ਜਯ ਹੈ ਇਨ
ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਬਰਣੋਂ ਆਸ੍ਰਮੋਂ ਕੇ ਧ
ਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਾ

ਮਣ ਖਤ੍ਰਿਯ ਬੈਸ਼੍ਯ ਸੂਦ੍ਰ
ਇਨ ਚਾਰੋਂ ਬਰਣੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਕ
ਪ੍ਰਿਥਕ ਧਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਔ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਬਾਨਪ੍ਰ
ਸ੍ਥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਨ ਚਾਰੋਂ ਅ
ਸ਼੍ਰਮੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੀਓਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਧਰਮ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਲੋਕ ਮੇਂ ਵਡਿ
ਆਈ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਮੁਕਤੀ
ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੂਆ ਚੋਰੀ ਮਦ
ਰਾ ਬੇਸਯਾ ਗਮਨ ਸਿਕਾਰ ਖੇ
ਟੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਸੰਗ ਇਤਆਦਿ
ਕ ਕਾਮੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਯਸਨ ਲਿ
ਖਾ ਹੈ ਬ੍ਯਸਨੋਂ ਕੀ ਬੰਦੀ ਕ
ਰੀ ਹੈ ਬ੍ਯਸਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੋਂ
ਕੇ ਦੰਡ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਦੰਡੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਰ
ਤ ਅਲਪ ਦੰਡ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਗ
ਮਨ ਯੋਗ੍ਯ ਭ੍ਰਾਤ ਪਤਨੀ ਆ
ਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਗਮਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
ਪੁਨਾ ਨਾ ਖਾਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਵਸਤੂ
ਓਂ ਕੇ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਲਿ

ਖੇ ਹੈਂ ਕੈਦ ਔ ਬੈਤੋਂ ਕੀ ਮਾਰ
ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਆਦਿਕ ਕਰਮੋਂ
ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਹੇਤ ਲਿਖੀ ਹੈ
।ਫਾਸੀ ਸੂਲੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਧ ਕ
ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਵਾਸਤੇ ਲਿ
ਖੀ ਹੈ।ਬ੍ਰਾਮਣ ਫਾਸੀ ਨਹੀਂ
ਦੇਨਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕੇ ਗਧੇ ਚੜ੍ਹਾ
ਕੇ ਦੇਸੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇਨਾ ਏਤਾ
ਮਾਤ੍ਰ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਨਾਵ
ਨੇ ਵਾਲੇ ਰਿਖੀ ਲੋਕੋਂ ਨੇ ਨਿਜ
ਕੁਲ ਕਾ ਸਤਕਾਰ ਰਖਾ ਇ
ਸੀ ਲੀਏ ਪਾਂਡਵੋਂ ਨੇ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜੇ
ਕਰ ਏਤੀ ਆਗਯਾ ਧਰਮ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਨਾ ਹੋਤੀ ਤਬ ਅਪਨੇ
ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾ ਕੋ ਅਵਸ਼੍ਯ ਫਾਸੀ ਦੇਤੇ
ਯਾ ਸੂਲੀ ਦੇਤੇ ਯਾ ਤਲਵਾਰ
ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਟਤੇ ਸੋਚੋ ਤੋ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਕਾਰੋਂ ਨੇ ਉਚਿਤ ਹੀ ਲਿਖਾ
ਹੈ।ਬ੍ਰਾਮਣ ਉਤਮ ਕਰਮੋਂ ਵਾ
ਲੇ ਸਤੋਗੁਣੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਤਾ
ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ।ਬ੍ਰਮ ਵੇਤਾ ਕਾ
ਨਾਮ ਵੇਦ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ।ਐਸੇ
ਪੁਰਖ ਸੇ ਦੈਵ ਯੋਗ ਤੇ ਕੋਈ
ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ।ਤਬ ਦੇਸ ਸੇ
ਨਿਕਾਲੇ ਪੀਛੇ ਆਨ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ
ਉਪਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।ਨਿਜ ਦੇ
ਸ ਮੇਂ ਉਸ ਕੋ ਫਾਸੀ ਸੇ ਭੀ ਅ
ਧਿਕ ਦੰਡ ਮਿਲ ਚੁਕਾ ਹੈ।ਕਿ
ਉਂਕਿ ਨਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਅਪ
ਜਸ ਹੋਨਾ ਮੌਤ ਸੇ ਬਢਕੇ ਹੈ।
ਯੋਗ੍ਯ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾ ਆਨ
ਕੀ ਮਨੂ ਬਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਸਤਕ
ਰ ਕੀ ਬੰਦੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ।ਯਾ
ਤੇ ਕੁਕਰਮੀ ਕੋ ਫਾਸੀ ਨਾ ਦੇਨ
ਕਬ ਚਿਤ ਸੇ ਕਹ ਸਕਤੇ ਹੈਂ।
ਤਾਂਤੇ ਨਿਸੰਕ ਦੇਵੋ ਨਾ ਦੀਏ ਰ
ਜਾ ਕੇ ਦੇਖ ਲਕੋਗਾ ਇਨ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੀਯੋਂ ਮੇਂ ਹੀ ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਫੈ
ਜਦਾਰੀ ਕੇ ਦੰਡੋਂ ਵਤ ਦਿਵਨੀ
ਮੇਂ ਛੀਨ ਲੀ ਵਸਤ ਕੀ ਬੰਸ ਕੇ

ਹਕਦਾਰੋਂ ਕੇ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਿਵ
ਸਥਾ ਲਿਖੀ ਹੈ
ਸਿਸ਼ਤ ॰ ਪੰ· ਤਰਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ·ਪ
ਰਜਤ ਪੌਰ ਸਿਸ਼ਤ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ-
ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨੀ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਚਰ
ਣ ਛੁਹਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਰ
ਸਿਮਰੰਤਿ ॰ ਗੁ· ਯਾ | ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ
ਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰ
ਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ
ਸਿਰਜੰਤ ॰ ਗੁ· ਰਚਤਾ ਹੈ ਯ·
ਸਿਰਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤ
ਰ ਚੇਤਨਹ-ਰਚਤਾ ਹੈ ਚਤ
ਰ ਔ ਚੇਤਨ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਕੋ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ
ਸਿਨਾਖਤ ॰ ਅ· ਪਹਚਾਨਨਾ
ਯ· ਸਿਨਾਖਤ ਕੁਦਰਤੀ
ਸਿਧਕਰਤ ॰ ਪੰ· ਜਾਣਾ ਕਰ
ਤੇ ਥੇ ਯ· ਏਕ ਕੋ ਸੌਰੇ ਸਿਧਕ
ਰਤ ਲਾਲ ਤਬ ਚਤਰ ਪਾਤ
ਰੋ ਆਇਓ
ਸਿਊਮੰਡਤ ॰ ਦੇ· ਸਿਵ ਲਿੰਗ
ਬਨਾਤੇ ਰਹੇ ਯ· ਕੋ ਖਟ ਕਰਮ
ਸਹਿਤ ਸਿਊਮੰਡਤ
ਸਿਰਖੂਥੇ ॰ ਪੰ· ਜੈਨਮਤ ਕੇ
ਢੂਢੀਏ ਸਾਧ ਯ· ਜੋਗੀ ਕਾਪ
ੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ
ਸਿਰੰਦਾ ॰ ਪੰ· ਸਿਰਜਨਹਾਰ
ਯ· ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤ
ਸਾਹ, ਸਾਜ ਬਿਸੇਖ ਜਿਸ ਕੋ
ਗੁਰਮਤ ਕੇ ਰਾਗੀ ਲੋਗ ਬਜ
ਸਿਜਦਾ ॰ ਅ· ਨਿਮਾਜ | ਤੇ ਹੈਂ
ਸਮੇ ਧਰਤੀ ਪੈ ਸਿਰ ਰਖ ਕੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਨਾ ਯ· ਸਿਦਕ ਕਰ
ਸਿੱਧਿਦ ॰ ਸੰ· ਸਿਧੀ | ਸਿਜਦ
ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ
ਸਿਧਪਦੰ ॰ ਦੇ· ਸਰਬ ਸਿਧੀ
ਓਂ ਕਾ ਥਾਨ ਯ· ਸਗਲ ਸਿਧ
ਪਦੰ। ਸਿਧਿਪਦੰ ਸੰ·
ਸਿਰੀਰਾਮਚੰਦ ॰ ਦੇ· ਸੋਭਾਵ
ਨ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਯ· ਸਿਰੀ ਰਾਮਚੰ
ਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ
ਸਿੱਧਿ ॰ ਸੰ· ਅਣਿਮਾਦਿਕ ਸਿ

ਧੀਆਂ; ਕਰਾਮਾਤਾਂ, ਰਿਧਿ ਨਾਮ
ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਮੁਕ੍ਤਿ, ਸੰਪਤਿ,
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਯ. ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਭੁਭੂਮਿ
ਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ - ਸਿਧਿ. ਗਨ
ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਨੁਮਾਨ ਮੇਂ ਸਾ
ਧਮ ਵਾਲੇ ਪਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ, ਅੰ
ਤਰਧਾਨ. ਛਿਪਜਾਨਾ, ਨਿਸਪੱ
ਤਿ. ਬਨਨਾ ਕਾਹੂ ਵਸਤ ਕਾ
ਸਿੱਧ ० ਸੰ. ਪੱਕਾ ਭੋਜਨ, ਨਿਸ
ਪੰਨ. ਬਨਚੁਕੀ ਵਸਤੁ, ਨਿਤੂ
, ਸਿੱਧ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ, ਨਿ
ਸਚਿਤ, ਅਣਿਮਾਦਿ ਸਿਧੀ
ਆਂ ਵਾਲੇ ਗੋਰਖਾਦਿ ਯ. ਸਿ
ਧ ਹੋਵਾ ਸਿਧ ਲਾਈ ਰਿਧਿਆ
ਖਾ ਆਉ ਜੇਧਾ ਲਵਣ ਯ
ਹ ਲਵਣ ਬਨਾਵਣੀ ਨਹੀਂ ਇ
ਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਸਿਧ ਹੈ, ਜੋਤਿ
ਸ ਕਾ ਸਿਧ ਨਾਮਾ ਯੋਗ, ਭੁੜ
, ਕਾਲਾ ਧਤੂਰਾ, ਤੰਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ
ਲਿਖਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖ
ਸਿਧਾ ० ਪੰ. ਸੀਧਾ. ਸਰਲ

ਸਿਧੀ ० ਦੇ. ਅਣਿਮਾਦਿਕ ਸਿ
ਧੀ, ਪੰ. ਸਿਧੀ. ਨਾ ਟੇਢੀ ਵਸ
ਸਿਖਬਾਧੀ ० ਵਾ. ਚੋਟੀਕੀ | ਤੂ
ਜਟਾਂ ਬਾਂਧੀਆਂ
ਸਿਰਮਾਰੇ ਧੀਧਾ ० ਵਾ. ਧੀਧਿਅ
ਮੇਂ ਸਿਰ ਮਾਰਤੇ ਹੈਂ
ਸਿਨਾ ० ਭ੍ਰਾ. ਸਿਆਣ ਯ. ਕੁਛ
ਸਾਕਨ ਸਿਨਾ - ਕਛ ਸੰਬੰਧਨ
ਸਿਰਾਨੀ ० ਦੇ. ਬੀਤੀ | ਸਿਆਣ
ਯ. ਬ੍ਰਿਥਾ ਔਧ ਸਿਰਾਨੀ, ਸੀ
ਤਲ, ਜੈਸੇ ਤਵ ਦੇਖਨ ਤੇ ਮ
ਮ ਦੇਹ ਸਿਰਾਨੀ
ਸਿਆਨਾ ० ਦੇ. ਚਤੁਰ
ਸਿਮਰਨ ० ਦੇ. ਧਯਾਨਸੇ ਯ.
ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ
ਸਿੰਘਾਸਨ ० ਸੰ. ਸ਼ਿ | ਆਰਜਰੀ
ਘ ਕੇ ਚਿਨਵਾਲਾ ਆਸਨ ਅ
ਰਬਾਤ ਰਾਜਾ ਕਾ ਤਖਤ। ਯੁਕ੍ਤੀ
ਕਲਪਤਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
। ਰਾਜਾ ਕੇ ਬੈਠਨੇ ਕੇ ਆਸਨ
ਕਾ ਨਾਮ ਸੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈ

ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਸੁਭ ਮਾਸ ਸੁਭ ਪਖ
ਸੁਭ ਵਾਰ ਸੁਭ ਵੇਲਾ ਸੁਭ ਤਿਥਿ
ਸੁਭ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਯੋਗ ਮੇਂ ਈਤਿ ਰਹਿਤ
ਉਤਪਾਤ ਰਹਿਤ ਕਾਲ ਮੇਂ ਸਿੰਘਾ
ਸਨ ਬਨਨਾ ਥਿਰ ਰਾਸਿ ਮੇਂ ਥਿਤ
ਸੂਰਯ ਔ ਥਿਤ ਨਛਤ੍ਰ ਮੇਂ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ
ਉਦੇ ਸਮੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤਥਾ ਗ੍ਰਿਹ
ਕਾ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰਾ
ਜਾ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਆਠ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਨਾਮ ਉਨ ਕੇ ਪਦਮ ੧ ਸੰਖ ੨ ਗਜ
੩ ਹੰਸ ੪ ਸਿੰਘ ੫ ਭ੍ਰਿੰਗ ੬ ਮ੍ਰਿਗ
੭ ਹਯ ੮ ਨਾਮੋਂ ਯੁਕ੍ਤ ਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਪਦ
ਮ ਸਿੰਘਾਸਨਾਦਿਕ ਹੈਂ ਜੋ ਗੰਭਾ
ਰੀ ਲਕੜੀ ਕਾ ਕਮਲੋਂ ਕੀ ਮਾਲਾ
ਕੀ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਪਦਮਰਾਗ
ਮਣੀਓਂ ਸੇ ਜਟਿਤ ਸੁਵਰਣ ਕੇ ਪ
ਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਕੇ ਚਰਣੋਂ ਅਰਥਾ
ਤ ਪਾਵੋਂ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਕਮਲ
ਫੂਲੋਂ ਕੇ ਚਿੰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਰਾਗ
ਮਣੀਓਂ ਸੇ ਜੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇਂ ਆਠੋਂ ਦਿਸਾ
ਮੇਂ ਬਾਰਾ ਬਾਰਾ ਅੰਗੁਲ ਕੀ ਆਠ
ਪੂਤਲੀ ਨਵ ਰਤਨੋਂ ਕਰ ਜਟਿਤ ਹੋਵੇ
ਰਕ੍ਤ ਬਸਤ੍ਰ ਸੇ ਢਕਿਆ ਰਹੇ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮ ਪਦਮ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈ। ਐਸੇ
ਸੰਖ ਸਿੰਘਾਸਨਾਦਿਕ ਸਾਤ ਹੈਂ। ਪਰ
ਵੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕਾ ਬਿਗਾੜ੍ਹ ਨਹੀ ਕਰ
ਨਾ ਨਾ ਉਸ ਪਰ ਬੈਠਨਾ ਨਾ ਸਿਗਾਸਨ
ਬੈਠਨਾ ਅਪਨਾ ਬਲ ਕਰ ਬੈਠਨਾ ਯ
ਹ ਨੀਤਿ ਹੈ - ਯੋਗ ਕਾ ਆਸਨ ਬਿਸੇਖ
ਲਖਣ ਉਸ ਕਾ ਮੋਖ ਪੰਥ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
। ਚੌਪਈ। ਸੀਮ ਸਮੀਪ ਬ੍ਰਿਖਣ ਕੇਤ
ਲੋ। ਪਦ ਕੇ ਗੁਲਫ ਲਗਾਵੇ ਭਲੋ।
ਦਖਨ ਵਾਮ ਗੁਲਫ ਕੇ ਧਾਰੋ। ਦਖ
ਨ ਗੁਲਫ ਵਾਮ ਨਿਰਧਾਰੋ। ਦੇ ਕਰ ਜ
ਨੂ ਊਪਰ ਧਾਰਾ। ਪਾਂਚੋ ਅੰਗੁਲ ਦਏ
ਪਸਾਰਾ। ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਪੇਖੇ ਨਾਸਾਗ੍ਰ।
ਸਿੰਘਾਸਨ ਯਹ ਕਹੇ ਉਜਾਗਰ। ਗੁ.
ਦਸਮਦ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਯ. ਚਾੜ੍ਹਸ ਪਵਨ ਸਿੰ
ਘਾਸਨ ਭੀਜੇ - ਭੇਜੇ ਪਵਨ ਕੋ ਦਸ
ਮਦ੍ਵਾਰ ਮੈਂ

ਸਿਰਜਨ ੦ ਦੇ. ਰਚਨਾ

ਸਿਵਕਨ ੦ ਗੁ. ਸੇਵਕੋਂ ਕੋ ਜੈਸੇ ਸਿਵ
ਕਨੋ ਕੇ ਸਿਵ ਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ

ਸਿਵਗੁਨ॰ ਗੁ· ਸੈਗੁਨਾ
ਸਿਰਦਾਨ॰ ਵਾ· ਸਿਰੋਮਣੀ ਬੁਧਿ
ਮਾਨਯ· ਦਾਨਾ ਕੇ ਸਿਰਦਾਨ-ਦਾ
ਨਾਓਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਦਾਨਾ
ਸਿਵਾਪਸਨ॰ ਪੰ· ਜਾਨੇ ਜਾਵੇਗੇ
ਯ· ਅਗੇ ਗਏ ਸਿਵਾਪਸਨ
·ਸਿਖੀਬਾਹਨ॰ ਸੰ· ਖੜਨਨ· ਸਾ
ਸਿਕਾਗਤਿਕੇਯ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਲੋਕ
ਸਆਮਕਾਤਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਸਿਮਰਣੇਨ॰ ਦੇ· ਸਿਮਰਣਸੇ ਯ·
ਨਦੂਨੇਤੀ ਯਸਅ ਸਿਮਰਣੇਨ
ਸਿਪ॰ ਦੇ· ਸੁਕਤੀ· ਬਡੀ ਸਿਪੀ
ਸਿਵਾਪੇ॰ ਦੇ· ਜਾਪੇ ਯ· ਕਿਉ ਕਰਮ
ਸਿਆਪਾ॰ ਪੰ· ਮਰੇਪੁ | ਹਲ ਸਿਵਾਪੇ
ਰਖ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਕਰ ਪਿਟਣਾ ਯਹ
ਰਸਮ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਹੈ ਯ· ਸਤੀ ਰੰਨੀ
ਸਿਆਨਪ॰ ਦੇ· ਚ | ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ
ਤੁਰਾਈ ਯ· ਬਾਤਚੀਤ ਸਭੁ ਰਹੀ
ਸਿਆਨਪਾ ਪੁਨਾ ਜਸਾ ਸਿਆਨ
ਪਛਾੜਇਆਨਾ- ਈਹਾ ਬਿਰੋਧਾ
ਭਾਸ ਅਲੰਕਾਰ ਹੈ

ਸਿਫਾ॰ ਸੰ· ਜਟਾਸਰੂਪ ਮੂਲ ਜੈਸੇ ਬ
ਟਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਸੌਂਫ ਔਖਦੀ, ਹਲਈ
ਸਿਰਫ॰ ਫਾ· ਕੇਵਲ
ਸਿਆਮੀ॰ ਦੇ· ਮਾਰਵਾੜੀ ਸੁਾਮੀ
ਸਿਹਮ॰ ਦੇ· ਸਹਮ ਫਾ· ਖੌਫ, ਡਰ
ਅ· ਹਿੱਸਾ, ਤੀਰ | ਸਿ ਮੈ ਨਿਰਾਲਸ
ਸ੍ਰਿਜਾਮਿ॰ ਸੰ· ਰਚਤੀ ਹੂੰ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰਿਜ
ਸਿਆਮ॰ ਦੇ· ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਬਿ
ਲੂਕੋਯ· ਸਿਆਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ਤਜ ਨੀਂਦ
ਸਿਧਾਂ॰ ਗੁ· ਸਿਧਾਰੇ | ਕਿਉ ਆਈ
ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸਰਬ ਸੁਖ ਯ· ਸਿਧਾਂ ਸ
ਰਬ ਕੁਸਲਣਾਹ
ਸਿਮਰਤਬਾਂ॰ ਦੇ· ਸਿਮਰਨ ਕ
ਰਨੇ ਯੋਗ ਯ· ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਿਮ
ਰਤਬਾ ਸੁਆਮੀ
ਸਿਰ॰ ਦੇ· ਮਸਤਕ ਯ· ਸਿਰ ਕਰ
ਵਡ ਧਰਾਏ ਪੁਨਾ ਜਿਰ ਸਿਰ
ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰ- ਮਸਤਕ
ਮਸਤਕ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਵ ਨਿਖਲ ਜੀਵੇਂ
ਕੇ ਸਰੀਰੋ ਪ੍ਰਤਿ ਆਜੀਵਕਾ ਪਹੁ
ਚਾਵੇ ਹੈ, ਪਿਪਲੀ ਮੂਲ, ਸਿਹਜਾ,

ਅਜਗਰ। ਸਿਰ ਸੰ.
ਸਿਰ੦ ਦੇ. ਮਸਤਕ, ਸਿਖਰ ਯ.
ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ-
ਸਰੀਰ ਕੇ ਸਿਖਰ ਤਾਲੂ ਤਥਾ ਮਥੇ
ਮੇਂ ਰਖ੍ਯਾ ਹੋਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ। ੨ਇਸ ਨਾਮ
ਕੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੇਨਾ ਕਾ ਅਗ੍ਰ। ਸਿਰਸ
ਸਿਰਿ੦ ਭਾਵ. ਸਿਰਿ ਯ. ਜਿਨਿ ਸੰ.
ਸਿਰੀ੦ ਦੇ. ੧ ਲਖਮੀ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ
ਜੈਸੇ ਸਿਰੀ ਪਤਿ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ
ਬਿਨ, ੨ ਲੌਂਗ। ਅਮਰ ਕੋਸੇ, ੩ ਸੋ
ਭਾ ਯ. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨ
ਰੇਖਿਆ, ੪ ਬਾਣੀ, ੫ ਕੇਸੋਂ ਕਾਸੁ
ਧਾਰਨ, ੬ ਸਰਲ ਤਰੂ, ੭ ਤ੍ਰਿਵਰ
ਗ ਸੰਪਤਿ. ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਕੀ
ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ, ਸੰਪਦਾ ੮, ਪ੍ਰਕਾਰ ੯, ਉਪ
ਕਰਣ ੧੦ ਬੁਧਿ ੧੧ ਬਿਭੂਤਿ ਮੇਦ
ਨੀ ਕੋਸੇ ੧੨ ਅਧਿਕਾਰ ੧੩ ਪ੍ਰਭਾ
੧੪ ਕੀਰਤਿ ਧਰਣੀ ਕੋਸੇ ੧੫ ਬ੍ਰਿ
ਧਿ ੧੬ ਸਿਧਿ। ਸਬਦ ਰਤ੍ਨ ਕੋਸੇ ੧੭
ਕਮਲ ੧੮ ਬਿੱਲ ਬ੍ਰਿਖ ੧੯ ਬ੍ਰਿਧਿ
ਬੂਟੀ ਰਾਜ ਨਿਘੰਟੂ ਮੇਂ ੨੦ ਨਾਮ ਬੋਲ

ਨੇ ਮੇਂ ਦਰਜਾ ਦੇਹਰਾ। ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਥਾਨ ਪੁਨ ਖੇੜ ਖੇੜ ਕੇ ਦੇਵਾਸੋਂ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਧਕਾਰ ਕੇ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਸਹ
ਲੇਵਾ। ਸਿਧ ਅਧਕਾਰ ਕੇ ਅਧਿਕ
ਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਲੇ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਸਭ ਕੇ
ਉਦਾਹਰਣ। ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਅ
ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਖੇੜ ਸ੍ਰੀ ਕਾਸੀ
ਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਕਲਪ ਸਿਧ
ਸ੍ਰੀ ਸੇਨਾਪਤਿ ਮੰਦਰ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਂ
ਸ੍ਰੀ ਪੁਜਾਰੀ ਜੀ ਵੇਸ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਂ
ਸ੍ਰੀ ਮਹੰਤ ਜੀ ਲਿਖਨ ਸਮੇ ਏਕ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿ
ਖ੍ਯ ਔ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਦੋ ਸ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਤੀਨ
ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਿਰਦ ਕੇ ਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਵੈਰੀ ਕੇ ਪਾਂ
ਚ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੇ ਖਟ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕੇ
ਸਾਤ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਚਿਠੀ ਕੇ ਆਦਿ
ਮੇਂ ਲਿਖੇ ੨੧ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਸੰਗੀਤ ਮੇਂ ਇ
ਸ ਕੀ ਪਾਂਚ ਰਾਗਣੀ ਆਠ ਪੁਤ੍ਰ ਲਿ
ਖੇ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ: ਸੰ. ਗੁ. ਰਚੀ ਯ. ਲਖ ਚ
ਉਰਾਸੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ। ਪੁਨਾ। ਤਿਸਹ
ਨ ਜਾਨੇ ਜਿਨ ਏਹ ਸਿਰੀ, ਸਿਰੇ ਸੇ ਯ.
ਸਿਸਰ੦ ਸੰ. ਮਾਘ ਫ ਸੁਕਰਾ ਸਿਰੀ

ਗਣਕੀ ਰੁਤਿ ਰੇਕੇਤ

ਸਿਧਾਰੇ॰ ਪੰ· ਜਾਂਵੇਂਗੇ ਯ· ਉਠ ਸਿਧਾ

ਸਿਮਰੇ॰ ਦੇ· ਯਾਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਜੇ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪ ਸਿਮਰਾਏ, ਯਾ
ਦ ਕਰਾਂ ਯ· ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਮਰਿ
ਆ, ਯਾਦ ਕਰ ਯ· ਸਿਮਰ ਗੋਬਿੰਦ
ਮਨ ਤਨ ਧੁਰ ਲੇਖਿਆ- ਹੇ ਜੀਵ ਮ
ਨ ਸੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰ ਤਨ ਸੇ ਸੇ
ਵਾ ਕਰ ਯਹ ਤੇਰੀ ਕਲਆਨ ਹੇਤ ਆ
ਦਿ ਸੇ ਲਿਖਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਰਾਮ ਸਿ
ਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਇਹੋ ਤੇਰੈ ਕਾਜ ਹੈ

ਸਿਕਾਰ॰ ਫ· ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਜੀਵ ਮਾਰ
ਨੇ ਹੇਤ ਬਿਚਰਨਾ ਯ· ਜੰਤ ਸੰਗ ਲੇ ਚ

ਸਿਆਰ॰ ਤੁ· ਸੇਰ ਕਾ ੜ੍ਹਿਓ ਸਿਕਾਰ
ਵੈਰੀ ਸਰਭੁ ਜੀਵ ਅਰਥਾਤ ਜਾਤੀ ਧ
ਨਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਤਾ
ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਯ· ਜਬ ਹੀ ਸਿਆ
ਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਖਾਇ, ਸਿੰਘਾਰਿ ਸੰ· ਦੇ·
ਗਿਦੜ, ਸ੍ਰਿਗਾਲ ਸੰ·

ਸਿਹਰ॰ ਅ· ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਕੀ ਖੇਲ ਯ·
ਇਹ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰ ਮੇਲਾ

ਸਿਧੀਰੀ॰ ਤੁ· ਸੀਧੀ ਯ· ਉਲਟੀ ਪ
ਲਟਿ ਸਿਧੀਰੀ ਕਰੈ- ਜਗਤ ਓਰ ਉ
ਲਟੀ ਹੂਈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕੋ ਸ੍ਵਰੂਪ ਓਰ ਪ
ਲਟਿ ਕੇ ਸੀਧੀ ਕਰੇ

ਸਿਖਰ॰ ਸੰ· ੧ ਪ੍ਰਬਤ ਕਾ ਅਗ੍ਰਭਾ
ਗ ੨ ਅੰਗ ਮਾਤ੍ਰ, ੩ ਬ੍ਰਿਖ ਕਾ ਅਗ੍ਰਭ
ਗ ਅਮਰਕੋਸੇ ੪ ਪੁਲਕ ੫ ਸੁਸਕ
ੜਿਣਾਦਿਕ ੬ ਆਨਾਰ ਕੇ ਦਾਣੇ ਸ
ਰੀਖੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਰਤਨ ਮੇਦਨੀ ਕੋਸੇ
੭ ਮੂਰਖਾ ਬੂਟੀ, ਸੂਰਜ ਕਾ ਘੋੜਾ ਯ·
ਸਿਖਰ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ

ਸਿਖਰਿ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਬਤ, ਬ੍ਰਿਛ, ਅਪ
ਮਾਰਗ ਔਖਧਿ ਨਾੜੀ ਰਤਨ ਮੇਦ ਨੀ ਕੋਸੇ

ਸਿੰਗਾਰ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਿੰਗ ਨਾਮ
ਕਾਮ ਕਾ ਉਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕ
ਰ ਵਹੁ ਰਤੀ ਥਾਈ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਰਸ
੧ ਲੌਂਗ ੨ ਸਿੰਧੂਰ ੩ ਚੂਰਣ ੪ ਕਾਲ
ਅਗਰ ੫ ਆਰਦ੍ਰਕ· ਆਦਾ ੬ ਸ੍ਰਿ
ਗ ਪ੍ਰਧਾਨਪਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ
ਕਰ ਵਹੁ ਭੂਖਣ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਜਨਾਦਿ
ਯ· ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜ

ਨਪਾਜ਼ਿਆ, ਗਜ ਕੇ ਭੂਖਣ, ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਕੇ ਪਰਸਪਰ ਮੇਲ
ਕੀ ਇਛਾ ਤਾਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਿੰਗਾਰ
ਹੈ ਯ. ਕੀਜੇ ਸਿੰਗਾਰ ਮਿਲਣ ਕੇ ਤਾ
ਈ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰ ਸੰ. ਗੁ. ਸੂੰਘੇ ਯ. ਭ੍ਰਮ
ਭੂਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਸਿੰਗਾਰੇ
ਸਿਰਖੁਰ ० ਵਾ. ਸਿਰ ਸੇਲ੍ਹੇ ਪੈਰਾਂ ਤਾ
ਈਂ ਯ. ਇਕਨਾ ਪੈਰਨ ਸਿਰਖੁਰ ਪਾ
ਸਿਰਭਾਰ ० ਪੰ. ਸਿਰ ਕੇ ਜ਼ੋਰ. | ਟੇ
ਸਿਰ ਪਰਨੇ ਯ. ਮਤ ਸਿਰ ਆਵੈ
ਭਾਰ - ਮਤ ਸਿਰ ਭਾਰ ਆਵੈ ਅ
ਨੁਯ ਕਰ ਅਰਥ ਹੈ
ਸਿਰਪਰ ० ਦੇ. ਸਿਰ ਪੈ
ਸਿਵਪੁਰੀ ० ਸੰ. ਕਾਂਸੀ ਯ. ਸਗਲ
ਜਨਮ ਸਿਵਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ
ਸਿਵਪੁਰ ० ਸੰ. ਕਾਂਸੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਨਗ
ਸਿਕਦਾਰੀ ० ਗੁ. ਰੁਪਏ ਮੋਹਰਾਂ | ਰ
ਦਿ ਨਿਖਲ ਬਿਭੂਤੀ ਕਾ ਧਾਰਨ ਯ.
ਧਰਮ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ | ਅਮੀਰ
ਸਿਕਦਾਰ ० ਗੁ. ਮੋਹਰਾਂ ਰੁਪਯੋਂ ਵਾਲਾ
ਸਿਵੇਘਰ ० ਵਾ. ਪਰਮਾਤਮ ਧਾਮ

ਮੈਂ ਯ. ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੇਘਰ ਆ
ਵੇ - ਗ੍ਯਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸੇ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ
ਪਰਮਾਤਮ ਘਰ ਮੇਂ ਲੈ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਸਿਰਮੋਰਾ ० ਗੁ. ਸਿਰੋਮਣਿ. ਸਿਰ
ਮੋਰ ਯ. ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
ਮੋਰ - ਭਕਤੀ ਸਮੇ ਆਨ ਉਪਾਇ
ਨ ਕੀ ਅਪੇਖ੍ਯਾ ਕਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਨੇ
ਸੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਿਰੋਮਣਿ ਉਪਾਯ ਹੈ
ਸਿਰੀਧਰ ० ਦੇ. ਲਖਮੀ ਕੇ ਧਾਰ
ਨ ਕਰਤਾ ਬਿਸ਼ਨੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸੰ.
ਸਿਰਕਾਰ ० ਗੁ. ਸਿਰ ਪੈ ਕਾਮ ਯ.
ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ | ਮਧਾਮ
ਸਿਵਨਗਰੀ ० ਸੰ. ਕਾਂਸੀ, ਪ੍ਰਮਾਤ
ਸਿਧੀਰੇਸਰੇ ० ਵਾ. ਸਰਲਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰ ०
ਸਿਵਕੀਪੁਰੀ ० ਵਾ. ਕਾਂ | ਪਤ ਹੋਵੇ
ਸੀ, ਦਸਮਦ੍ਵਾਰ ਯ. ਸਿਵਕੀ ਪੁਰੀ
ਸਿਫਤਧਰਾ ० ਵਾ. ਪ੍ਰ | ਵਸੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰ
ਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੀ ਧਾਰਨ
ਕਰੇ ਹੈ ਸੋ ਬਿਰਕ੍ਤੁ ਹੈ ਯ. ਸੋ ਦਰਵੇਸ
ਜਿ ਸਿਫਤਧਰਾ ਅਥਵਾ ਜਿਸ ਮੇਂ
ਤਾਰਨੇ ਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਨੇ ਅਪਨੀ ਸਿਫ

ਤਕਰਨੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸ਼
ਸਿਰਜਨਹਾਰ੦ ਦੇ· ਰਚਨੇ ਹੈ
ਸਿਲ੦ ਦੇ· ਲੰਬਾ ਚੌੜਾ ਪਥ ਵਾਲ
ਰ, ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਨਰਬਦੇਸਰਾਦਿ
ਕਯ· ਸਿਲ ਪੂਜਸ ਬਗਲ ਸਮਾਧਿ
-ਬਕ ਸਮ ਧਿਆਨ ਲਾਵੈ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਸ਼
ਬੀਸ ਮੇਂ ਮਾਸ ਕੀ ਬੇਟੀ ਯ· ਤਹ ਸਿ
ਲ ਊਪਰ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ-ਤ੍ਰਿਸ
ਭਾਦਾ ਸੇਲੇ ਸਿਰ ਪ੍ਰਯੰਤ ਲੰਬੇ ਪੀਠ
ਪੀਛੇ ਕੇ ਡੰਡੇ ਮੋਂ। ਸਿਖਰ ਜਾਕਰ
ਏਕ ਮਾਸ ਕੀ ਬੋਟੀ ਹੈ, ਅਲੂਣੇ ਪਾ
ਖਾਣ ਸਮਾਨ ਨ੍ਰਿਗੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਾ
ਧਿਆਨ ਯ· ਸਿਲ ਜੋਗ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀ
ਐ-ਚਿਤ ਕਾ ਰੋਕਨਾ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਅਲੂ
ਣਾ ਪਥਰ ਚਟਿਆ ਹੈ। ਲੂਣੀ ਲ
ਵਨ ਕੀ ਸਿਲਾ ਕੋ ਤੋ ਮਹਾ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਭੀ ਚਟਤੇ ਹੈਂ। ਅਲੂਣੇ ਪਥ
ਰ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਟੇ। ਅਰਥਾਤ
ਸਬਦਾਦਿਕ ਸਰਬ ਵਿਖਯੋਂ ਕੀ
ਓਰ ਸੇ ਚਿਤ ਕੋ ਰੋਕ ਕਰ। ਰੂਪਰ
ਸਾਦਿ ਗੁਣੋਂ ਸੇ ਰਹਿਤ ਨਿਰਗੁਣ
ਮੇਂ। ਐਸੇ ਬੋਲਨ ਬੈਠਨਾਦਿ ਸਰਬ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੇ ਰਹਿਤ ਅਕ੍ਰਿ
ਯ ਮੇਂ। ਮਨੁਖ ਪਸੁ ਆਦਿ ਅਕਾਰ
ਰਹਿਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ਮੇਂ। ਚਿਤ ਕਾ ਠ
ਹਰਾਵਨਾ ਰੂਪ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਮੇਂ
ਸਮਾਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਤੇ
ਤ ਕਾਲ ਭੀ ਚਿਤ ਕੋ ਨਾ ਰੋਕ ਸਕ
ਨੇ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰਮੁਖ ਜਨੋਂ ਕੀ ਦ੍ਰਿ
ਸ੍ਟਿ ਮੇਂ। ਅਲੂਣੇ ਪਥਰ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਲੇ
ਣੇ ਤੁਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਲੇਨੇ
ਓਰ ਪਸੁ ਭੀ ਨਹੀਂ ਖਿਆਲ ਕਰੇ।
ਜਹਾਂ ਕਹੀ ਸਿਲ ਅਲੂਣੀ ਚਟਣੀ
ਕਹੀ ਹੋਵੈ ਤਹਾਂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਯਹੀ ਭਾ
ਸਿਬਾਲ੦ ਸੰ· ਜਲ ਵ ਹੈ। ਸਿਲਾ ਸੰ·
ਕਾ ਜਾਲਾ ਯ· ਭੁਖਸਿ ਸਿਬਾਲ ਵ
ਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲਾ। ਪੁਨਾ ਕਾਯ
ਛੀਜੇ ਭਈ ਸਿਬਾਲ ਸੇਵਾਲ ਸੰ·
ਸਿਮਲ੦ ਦੇ· ਲਾਲ ਫੂਲੋਂ ਵਾਲਾ ਊ
ਚਾ ਦਰਖਤ ਯ· ਸਿਮਲ ਰੁਖ ਸਰਾ
ਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚਾ।
ਅਨੇਕੋਂ ਕੀ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਸਾਲਮਲੀ ਸੰ·

ਸਿਆਮਲੀ ॰ ਦੇ॰ ਕਾਲਾ ਅਰਥਾਤ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਤ ਸੁੰਦਰ ਔ ਮਧੁਰ ਬੋਲ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਭੀ ਲਿਖੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿ
ਤ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਬਿਰੋਧ ਹੈ ਯ॰ ਸਿਆਮ
ਲੀ ਮਧੁਰ ਮਨੁਖਆਂ। ਸ੍ਯਾਮਲੀ ਸੰ॰
ਸਿਵ ॰ ਸੰ॰ ਮਹਾਦੇਵ ਯ॰ ਸਿਵ ਸਿਵ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਨਰ ਧਿਆਵੈ, ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਯ॰ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ
ਨੀਕੀ-ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਪਰਮਾ
ਤਮ ਜੋਤਿ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੈ ਹੈ, ਪੁਨਾ
।। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰ ਵਾਸ ਧਰੇ-ਪ
ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਮਾਯਾ ਕੇ ਘ
ਰ ਮੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜੀਵ ਵਾਸ ਧਾਰ ਰਹੇ
ਹੈਂ, ਮੁਕਤੀ ਯ॰ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹ
ਤਾ-ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੀ ਯੁਕਤੀ ਸਾਥ ਰਹਤਾ ਹੈ, ਮੰਗ
ਲ, ਸੁਖ, ਜਲ, ਸੇਂਧਾ ਔ ਸਮੁਦ੍ਰ ਲ
ਵਣ, ਚਿੱਟਾ ਸੁਹਾਗਾ, ਮੰਗਲਵਾ
ਲਾ, ਗੁਗਲ, ਵੇਦ, ਪੁੰਡਰੀਕ ਤ
ਰੂ, ਕਾਲਾ ਧਤੂਰਾ, ਪਾਰਾ, ਦੇਵ, ਬਿ
ਸਕੁੰਭਾਦਿ ਯੋਗੋਂ ਮੇਂ ਬੀਸਵਾ ਯੋਗ,
, ਲਿੰਗ, ਕੀਲਾ ੧੯
ਸਿਵਾ ॰ ਸੰ॰ ਗਿਦੜੀ, ਆਉਲਾ, ਹ
ਰੜ, ਪਾਰਬਤੀ ਯ॰ ਸਿਵਾ ਸਕ੍ਤਿ
ਸਿਵੇ ॰ ਪੰ॰ ਮਸਾਣ ਗੁ॰ ਸੇਵੇ ਸੰਬਾਦੇ
ਸਿਰਾਵੈ ॰ ਪੰ॰ ਬਿਤਾਵੈ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿ
ਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਵੈ
ਸਿਮਰਾਵੈ ॰ ਦੇ॰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਵੈ
ਸਿਵਦੇਵ ॰ ਸੰ॰ ਸਿਵਾਦਿ ਦੇਵਤਾ
ਯ॰ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਸਿਵਦੇਵ
ਸਿਰਉਪਾਵ ॰ ਦੇ॰ ਬਡੇ ਯਤਨੋਂ ਕੇ
ਯ॰ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰ ਉਪਾਵ ਹੈ
ਸਿੜ੍ਹੀ ॰ ਪੰ॰ ਮੁਰਦੇ ਕੋ ਜਿਸ ਪੈ ਰਖ
ਮਸਾਨ ਮੇਂ ਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਪੌੜੀ, ਜੀ
ਸਿਰੜ੍ਹ ॰ ਪੰ॰ ਬਾਉਲਪਨਾ ਨਾ
ਸਿਖੜਾ ॰ ਪੰ॰ ਸਿਖਅ ਯ॰ ਜੋ ਦੀਸੇ ਗੁ
ਰ ਸਿਖੜਾ ਤਿਸ ਨਿਵ ਨਿਵ ਲਾਗਉ
ਪਾਇ ਜੀਉ ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਭੀ, ਸਿਖ
ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ਭਾਉ ਇਕੋ ਜੇਹਾ
ਸਿਲਓੜ੍ਹ ॰ ਵਾ॰ ਮਾਸ ਕੀ ਬੋਟੀ ਕੇ
ਸਿਰਹਾਥਪਛਾੜ੍ਹੇ ॰ ਵਾ॰ ਅ ਓਲੇ
ਪਣੇ ਹਾਥ ਸੇ ਸਿਰ ਕੋ ਕੂਟੇ ਹੈ

ਸੀ

ਸੀਉ॰ ਭੁ· ਸਿਵਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਅ ਦ੍ਵੈਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ· ਭਇਓ ਜੀਉ

ਸੀਵਉ॰ ਦੇ· ਸੀਵਤਾ ਹੂੰ | ਤੇਸੀਉ ਯ· ਫਾਂਗਨ ਫਾਂਗਉ ਸੀਵਨ ਸੀਵਉ

ਸੀਅ॰ ਦੇ· ਸੀਤਾ ਯ· ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ। ਸੀਤਾ ਸੰ· ਸੀਤਾ ਹਲ ਕੀ ਲੀਕ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਨਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਲ ਕੀ ਲੀਕ ਸੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੂਈ ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਸੀਤਾ ਹੈ

ਸੀਝਿਆ॰ ਪੰ· ਪੂਰਣ ਭਏ ਮਨੋਰਥੋਂ ਵਾਲਾ ਹੂਆ ਯ· ਸੋਪਤ ਸੋਪਤ ਸੇ

ਸੀਤਲਾਇਆ॰ | ਪਤ ਸੀਝਿਆ ਭੁ· ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਯਾ ਯ· ਨਾਨਕ ਉਆਂ ਕਾ ਮਨ ਸੀਤਲਾਇਆ

ਸੀ॰ ਪੰ· ਬੀ ਯ· ਕਿਛ ਨੀ ਸੀ ਛੰਦਾ -ਨਹੀ ਬੀ ਮੁਝੇ ਕਿਸੇ ਕੀ ਇਛਾ, ਜੋਤੀ ਜਿਮੀ ਕਾ ਯ· ਨਾਜ਼ ਮਾਰੋ ਸ ਤ ਸੀ ਕਾ- ਸਾਤ ਵਾਰ ਵਾਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਾ ਏਕ ਵਾਰ ਹਲ ਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਾ ਜੋਤਨਾ ਏਕ ਸੀ ਹੈ। ਸਾਤ ਵਾਰ ਜੋਤੀ ਸਾਤ ਸੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਨ ਖੂਬ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅੰਨ ਮਾਂਗਤਾ ਹੇ, ਗਾ ਯ·

ਸੀਸ॰ ਦੇ· ਸਿ | ਕਿਆ ਕਰ ਸੀ ਪੀਉ ਰ ਯ· ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕਸੁਧੇ ਜਾਹ। ਸੀਰਖ ਸੰ·

ਸੀਸਾ॰ ਦੇ· ਦਰਪਣ

ਸੀਝਸਾ॰ ਭੁ· ਕਾਰਯ ਕੀ ਪੂਰਣਤ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋ

ਸ੍ਰੀਵਾਸ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੀ ਵਾਸ ਕਰੇ | ਵੇਗਾ

ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ॰ ਸੰ· | ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੋ ਬਿਸ੍ਨੁ ਬਿਸ੍ਨੁ, ਲਖਮੀ ਵਾਲਾ ਘਰ

ਸੀਹ॰ ਦੇ· ਸੇਰ ਯ· ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮ ਰੇ ਪੈ ਵਰੇ, ਸੇਰਾਂ ਕੇ ਯ· ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ। ਸਿੰਹ ਸੰ·

ਸੀਲਹਾ॰ ਸੰ· ਸੀਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਨ

ਸੀਕਾ॰ ਭੁ· ਸੀਂਵਕਾ ਯ· ਅ | ਵਾਲਾ ਨਾਜ ਮਾਰੋ ਸਤ ਸੀਕਾ, ਸਿੱਕਾ ਯ· ਗਨਨ ਸਕੇ ਸੀਕਾ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਟਕਸਾਲ ਮੇਂ ਰਚੀ ਵਸਤੂਓਂ ਕੋ ਗਿਨ ਨਹੀਂ ਸਕਤੇ ਦੇ· ਬ· ਸੀਬੀਚੂ

ਅਨੀ

ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॰ ਦੇ॰ ਪਰਮ ਸੋਭਾ
ਵਾਲੇ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹੀ
ਕਹੀਂ ਜਪਾਠ ਊਹਾਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜ
ਹਾਂ ਔਰੋਂ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਰਚ
ਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ
ਮੈਂ ਭਗਤੋਂ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੀ ਸਵੈਯੇ ਰ
ਚਨਾ ਹੈ ਜਹਾਂ ਔਰੋਂ ਕੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ
ਤਹਾਂ ਜਪਾਠ ਨਹੀ ਇਸ ਸੇ ਭੀ ਸਿ
ਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤੋਂ ਕੀ
ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਉਨ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਤੀ ਤੋ
ਅਪਨੀ ਕੋ ਸਵੈਯੇ ਵਤ ਅਵਸ਼
ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਲਿਖਤੇ
ਸੀਖ॰ ਦੇ॰ ਸਿਖਯਾ ਯ. ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ
ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ, ਪਤਲਾੜਿਣ
, ਵੇ॰ ਪੁ॰ ਸਿਖਪੰਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮੇਂ
ਬੀਮਾਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ
ਸੀਖ ਰਜਾ ਬਿਮਾਰੀ ਕੀ ਭਰੀ ਕਾ
ਸੀਂਗ॰ ਦੇ॰ ਸ੍ਰਿਗ ਯ. ਭੇਸ ਨਾਮ ਹੈ
ਸ੍ਰੀਰੰਗ॰ ਸੰ॰ ਬਿਸ਼ਨੂ ਰਮਾ ਕੇ ਸੰਗ ਰਾਗੇ
ਯ. ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ-ਸ੍ਰੀ
ਲਖਮੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਜਿਸ ਮੇਂ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਹੈ
ਸ੍ਰੀਰਾਗ॰ ਸੰ॰ ਸਿਰੀਰਾਗ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ
ਜੀ ਮੇਂ ਸਭ ਕੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਹੈ
ਸੀਹੁ॰ ਤ੍ਰਾ॰ ਸ੍ਰਿਗ ਯ. ਬਿਨ ਸਿਮਰ
ਨ ਜੈਸੇ ਸੀਂਹੁ ਛਤਾਰ-ਬਿਨਾ ਸਿ.
ਮਰਨ ਸੇ ਪੁਰਖ ਐਸਾ ਦੁਖਦਾਈ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਛਤਰੇ ਕੇ ਸੀਂਗ ਅਪਨੇ ਕੋ
ਔ ਪਰ ਕੋ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ
ਸੀਂਚ॰ ਦੇ॰ ਸਿੰਚਨ ਕਰਕੇ
ਸੀਜ੍ਹੈ॰ ਪੰ॰ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਸਿਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ
ਸ੍ਰੀਖੰਡੁ॰ ਸੰ॰ ਚੰਦਨ
ਸੀਧਾ ਛੇਤੁ॰ ਦੇ॰ ਮੁਕ੍ਤੀ ਕਾ ਸੀਧਾ ਰ
ਸਤਾ ਭਗਤੀ ਔ ਨਿਸਕਾਮ ਧਰਮ ਹੈ
ਤੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਹੇਤੁ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰ
ਨੇ ਯ. ਸੀਧਾ ਛੇਤੁ ਅਪੂਠਾ ਭੁਣਣ
ਸੀਤਾ॰ ਸੰ॰ ਰਾਮ ਕੀ ਪਤਨੀ, ਮੂਰਤੀ
ਕੀ ਗੰਗਾ, ਹਲ ਕੀ ਲੀਕ, ਸੀਵਿਆ
ਹੈ ਯ. ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹ
ਸੀਤੋ॰ ਭ੍ਰਾ॰ ਸੀਤਲ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਸ
ਹੈ ਤੇਰੇ ਦੀਏ ਅੰਨ ਸੇ ਯ. ਇਹ ਤਨ

ਸੀਤੇ ਤ੍ਰਮਰੇ ਧਾਨ੍ਯ ਧਿਆਨ ਸੇ ਪੈਤ੍ਰਾ
ਹੈ, ਸੀਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਲਅ ਹੈ ਯ· ਤਿਥੈ ਸੀਤਿਸੀ
ਤ੍ਰਮਹਾਮਾਆਹ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠ
ਬਨ ਮੇਂ ਵਹੁ ਸੀਤ ਤ੍ਰਲਜ ਵਿਸਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਹੈਂ ਜਿਨੇ ਨੇ ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਸੀਵਿ
ਆ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖੇ

ਸੀਤ॰ ਵੇ· ਪੈਤਾ ਗਿਆ ਯ· ਸੰਗਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਸੀਤ | ਲਾ

ਸੀਲਵੰਤੁ॰ ਸੰ· ਸੇਸ੍ਰ ਆਚਰਣਵ

ਸੀਤਲੰਤੁ॰ ਵੇ· ਸੀਤਲ ਯ· ਸੀਤ
ਲੰਤ ਗਿਦਿਆਂ-ਹ੍ਰਿਦਾ ਸੀਤਲ ਹੋ

ਸੀਤਲਾਤੁ॰ ਵੇ· ਗੁਰ ਹਰਿ | ਜ੍ਰਾਤਾ ਹੈ
ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮੇਂ
ਸੀਤਲਾ ਕੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੇ ਯ· ਸੀਤ
ਲਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ | ਤਲ

ਸੀਤਲਸਾਤਿ॰ ਵ· ਸੀਤਲ ਤੇ ਸੀ

ਸੀਦ॰ ਸੰ· ਬਿਸ੍ਰੁਲਖਸੀ ਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ

ਸ੍ਰੀਚੰਦ॰ ਸੰ· ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਡੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਗੁਰਦਿਤਾ ਜੀ ਕੇ
ਚਾਰ ਚੇਲਿਓਂ ਸੇ ਉਦਾਸੀ ਵੇਸ ਚਲਾ
ਹੈ ਇਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਬਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਪਾਈ
ਧੀ ਹੈ

ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ॰ ਸੰ· ਦਸਰਥ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ, ਵ ਬ੍ਰਮ ਵਿਦਆ ਰੂਪ ਸੀ
ਕਾ ਵਿਖਯ, ਜਿਸ ਮੇਂ ਜੋਗੀ ਰਮਣ
ਕਰੇ ਹੈਂ ਐਸਾ ਸਰਬ ਕੋ ਆਨੰਦ
ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਯ· ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸ ਰੂਪ ਨਰੇ

ਸੀਧਾ॰ ਵੇ· ਸੁਕਾ ਆਟਾ ਯ· | ਖਿਆ
ਦਾਲ ਸੀਧਾ ਮਾਤਾਉ ਪੰ· ਸੀਧੀ· ਸ
ਰਲ, ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ· ਕਾਰਜ ਸੀਧੇ
ਰਿਦੇ ਸਮਾਲ, ਸੀਝੇ ਯ· ਗੁਰਮੁਖ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ-ਮੁਖ ਗੁਰੋਂ
ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੀ ਸਿਧ੍ਰ ਗਏ

ਸੀਨਾ॰ ਫ· ਛਾਤੀ· ਉਰ ਬਲ ਯ· ਸੀ
ਤਲ ਮਨ ਸੀਨਾ ਠਾਮ

ਸੀਵਨ॰ ਵੇ· ਤਾਗੇ ਸੇ ਕਪੜਾ ਜੋੜ
ਨਾ ਯ· ਰਾਂਗਣ ਰਾਂਗੋ ਸੀਵਨ ਸੀਵੋ

ਸੀਵਾਨੇ॰ ਭ੍ਰਾ· ਬਾਜ ਯ· ਸੀਵਾਨੇ

ਸੀਪ॰ ਵੇ· ਸਿਪੀ | ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ

ਸੀਮ॰ ਵੇ· ਹੱਦ· ਔਧਿ· ਸੀਮਾ

ਸੀਤਮ॰ ਪੰ· ਸੀਤਾ ਗਯਾ ਹੈ ਯ·
ਮੇਰਾ ਜੀਅੜਾ ਸੀਤਮ

ਸ੍ਰੀ॰ ਸੰ· ਸਿਰੀ ਨਾਮ ਮੇਂ ਇਸਕੇ ਅਰ
ਸ੍ਤ੍ਰੀ॰ ਸੰ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਬ ਕਹੇ
ਸੀਰ॰ ਸੰ· ਹਲ, ਫ· ਦੂਧ, ਪੰ· ਜੰ·
ਸੀਧਰ॰ ਸੰ· ਬਿਸ਼ਨੁ ਏਵੰ ਸ੍ਰੀ ਹਿੱਸਾ
ਵਰ ਸੀਕਰਭੀ ਬਿਸ਼ਨੁ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈਂ
ਸੀਕਰ॰ ਸੰ· ਜਲ ਕਾ ਕਣ ਕਾ
ਸ੍ਰੀਵਰ॰ ਸੰ· ਬਿਸ਼ਨੁ
ਸੀਲ॰ ਸੰ· ੧ ਸੁਭਾਵ ੨ ਸਦਬ੍ਰਿਤ
·ਉਤਮ ਆਚਰਣ ਭੇਦਲੀ ਕੈਸੇ
ਯ· ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਭੰਨੀ ਖਾਣਾ
੩ ਅਜਗਰ ਸਰਪ ੪ ਰਾਗ ਦ੍ਵੇਖ
ਕਾ ਤਿਆਗ ੫ ਸਦਬ੍ਰਿਤ ਸੀਲ ਯਹ
ਸੀਲ ਤੇਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹਰੀਤ ਰਿ
ਖਿ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ੧ ਬ੍ਰਾਮਣੋਂ ਕਾ ਭਗਤ
ਹੋਨਾ ੨ ਦੇਵ ਪਿਤਰੋਂ ਕਾ ਭਗਤ ਹੋਨਾ
੩ ਸੌਮ ਸੁਭਾਵ ੪ ਪਰ ਕੋ ਖੇਦ ਨਾ
ਦੇਨਾ ੫ ਕਾਹੂ ਕੀ ਚੁਗਲੀ ਨਾ ਕਰ
ਨੀ ੬ ਕੋਮਲਤਾ ੭ ਕਠੋਰ ਨਾ ਬੋਲ
ਨਾ ੮ ਮੈਤ੍ਰੀ ਰਖਨੀ ੯ ਪਿਆਰੀ
ਬਾਣੀ ਬੋਲਨੀ ੧੦ ਕ੍ਰਿਤਗਤਾ·
ਕੀਤਾ ਜਾਨਣਾ ੧੧ ਸਰਣਾਗਤਾ·
ਆਸਰਾ ਦੇਣਾ ੧੨ ਕਾਰੁਣਤਾ·
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਣੀ ੧੩ ਸਾਂਤੀ ਯੇ ਤੇਰਾ
ਸੀਤਲੀ॰ ਸੰ· ੧ ਸੀਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈਂ
ਸਪਰਸ ੨ ਸੀਤ ਸਪਰਸ ਵਾਲੀ
ਵਸਤੁ ੩ ਚੰਦਨ ਸੁਪੇਦ ਯ· ਨਹ
ਸੀਤਲੀ ਸੀਤ ਚੂਤੇਣ ਨਹ ਸੀਤ
ਲੀ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ੪ ਸੈਲੇਯ· ਛ
ਲਛਲੀਰਾ ੫ ਪੁਸਪ ਕਾਸੀਸ·
ਕਾਹੀ ਭੇਦਲੀ ਕੈਸੇ ੬ ਪਦਮਾਕ
ਲਕੜੀ ੭ ਮੋਤੀ ੮ ਖਸ ਔਖਧੀ
੯ ਚੰਪਕ ੧੦ ਰਾਲ ੧੧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਸੀਤਲਾ॰ ਸੰ· ਖਰਬਾਹ ੧੨ ਕਪੂਰ
ਨੀ ਦੇਵੀ ਸਕੰਦ ਪੁਰਾਣ ਮੈਂ ਇਸ
ਕਾ ਧਯਾਨ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਨਮਾਮਿ ਸੀ
ਤਲਾਂ ਦੇਵੀ ਰਾਸਭਸ੍ਥਾਂ ਦਿਗੰਬ
ਰੀਂ ॥ ਮਾਰਜਨੀ ਕਲਸੋਪੇਤਾਂ ਸੂਰਪ
ਲੰਕ੍ਰਿਤ ਮਸ੍ਤਕਾਂ ॥ ਇਸ ਧਯਾਨ ਸੇ
ਸੀਤਲਾ ਕੇ ਫੋੜਿਓਂ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਤ
ਹੈ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਹੀ ਸਭ ਸੇ ਰਖਯਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ· ਸੀ
ਤਲਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ਪ੍ਰਭ

:ਸੀਤਲਾ ਤਾਕੁ ਰਹਾਈ
ਸੀਆਲੇ ॰ ਪੰ· ਸਿਆਲੇ ਮੇਂ ਯ· ਸੀ
ਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆ ਪਿਰ ਗਲ ਬਾ
ਹੜੀਆ- ਜੈਸੇ ਕਾਤਕ ਮੇਂ ਕੂੰਜ ਕੇ
ਤਾਰੇ ਜਾਵਣ ਮੇਂ ਬਿਜਲੀਆਂ
ਸੋਭਤੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸੀਤ ਕਾਲ ਮੇਂ ਇ
ਸਤ੍ਰੀਓਂ ਕੀ ਪਤੀਓਂ ਕੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਬਾ
ਹਾਂ ਸੋਭਤੀ ਹੈਂ ਸੀਤ ਕਾਲ ਕੀ ਮਘ੍
ਪੋਹ ਕਿ ਸੀਤਕਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾ
ਨਾਮ ਹਿਮ ਸਿਸਰ ਰਿਤੂ ਹੈ
ਸੀਫਲ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰਿੰਫਲ, ਨਾਲੀਏਰ
ਸੀਵਾ ॰ ਪੰ· ਸੀਆ ਯ· ਸਾਂਝੇ ਤੀਨ
ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾ, ਜਿਮੀਨ ਕਾ
ਵਾਹਨ, ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੀਵਨਾ ਯ· ਤੰ
ਗਨ ਗਾਗੋ ਸੀਵਨ ਸੀਂਵੇ
ਸੀਵ ॰ ਦੇ· ਸਿਵ ਅਭੂਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਸੀਤੜਾ ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਸੀਤਿਆ ਹੈ ਯ·
ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਅਸਾਹ

ਸੁ

ਸੁਆਉ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸ੍ਵਾਰਥ ਯ· ਸੁਆਉ
ਨ ਜਾਣਨ ਸੁੰਞੀਆ ਪ੍ਰਨਾਮ
ਤਰੀਰਘ ਬਹੁ ਸੁਆਉ, ਸ੍ਵਾਰਥ·
ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯ· ਤੂ ਜਾਣ ਮਹਿਤਾਬ ਸੁ
ਆਉ ਪ੍ਰਨਾ ਸ੍ਵਾਰਥ ਸੁਆ
ਉਨ ਕੋ ਕਹੇ- ਸ੍ਵਾਰਥੀ ਕਾ ਸ੍ਵਾਰਥ
ਪੂਰਾ, ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯ· ਜਨ ਆਦਨ
ਕਾਇਹੈ ਸੁਆਉ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗ
ਕਿਤਆ ਕੇ ਨਾਉ
ਸੁਭਾਵ ਸੰ·
ਸੁਭਾਵ ॰ ਦੇ· ਆਦਤ· ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਸੁਹਾਉ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸੁਭਾਵ ਯ· ਜਾਕੋ
ਸੁਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ
ਸੁਆਲਿਓ ॰ ਦੇ· ਸੁੰਦਰ ਯ· ਔਰ
ਸੁਆਲਿਓ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰਨਾ ਤੇਰੀ
ਸਿਫਤ ਸੁਆਲਿਓ
ਸੁਖੀਆ ॰ ਦੇ· ਸੁਖਦਾਤਾ ਯ· ਉ
ਤਤ ਸੁਖੀਆ- ਸੁਖਦਾਇਓ ਮੇਂ
ਯ· ਤੇ ਸੁਖੀਆ ਮਾਹਰਾਨਣੇ
ਸੁਨੀਆ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਸੁਣਕੇ
ਸੁਹੀਆ ॰ ਪੰ· ਬਧੂਓਂ ਕੀ ਨਮਸ
ਕਾਰ ਯ· ਸਮ੍ਰ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਬਣੀ
ਸੁਚੀਆ ॰ ਪੰ· ਪਵਿਤ੍ਰ ਯ· ਨਾਨਕ ਤੂ

ਲੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜੇ ਭੁਰ ਜਾਣੇ ਕੋਇ-ਮੁਖ ਆਦਿਕ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗੋਂ ਕੋ ਐ ਮਨਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੈਂ ਜੇਕਰ ਉਨਕੋ ਮੁਖ ਦਿ ਅੰਗੋਂ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਜਾਨੇ ਚੂਲੀ ਆਂ ਅਗੇ ਲਿਖੀ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸੁਰਤੇ ਚੂਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ-ਪੜ੍ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਕੀ ਚੂਲੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ-ਜੋ ਗੀ ਕੀ ਚੂਲੀ ਜਤ ਕੀ ਹੈ-ਐਸੇ ਔਰ ਸਭ ਕੀਆਂ ਹੈਂ

ਸੁੰਞਿਆ ॰ ਪੰ· ਖਾਲੀ ਯ· ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ

ਸੁੰਫਿਆ ॰ ਗੁ· ਸਫਾ ਈ ਕੋ ਯ· ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰ ਤੇ ਸੁੰਫਿਆ-ਕਮਲ ਅਪਨੇ ਅੰਗੋ ਸੰਗ ਕੀਚ ਕੇ ਉਰਝਨੇ ਸੇ ਬਿਸਰ ਗਏ ਸਫਾਈ ਕੋ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਯਹ ਜੀਵੋਂ ਕੀ ਦਸ਼ਾ ਕਹੀ ਹੈ

ਸੁਣਿਆ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਆ, ਸੁਣ ਕੇ ਤਾਤਪਰਯ ਨਿਰਣੈ ਕੀਆ ਯ· ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ

ਸੁਣਿਐ ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਬਚਨੋਂ ਕੋ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਕੇ, ਏਕ ਵਸਤੂ ਮੇਂ ਤਾਤਪਰਯ ਕੇ ਨਿਰਣੇ ਸੇ ਯ· ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ਇਤਿਆਦਿ

ਸੁਖਲੀਆ ॰ ਗੁ· ਸੁਖਵਾਲੀ ਯ· ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ

ਸੁਜੁਤੀਆ ॰ ਗੁ· ਸੰਯੁਕਤ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਤਿਆ ॰ ਗੁ· ਸੁਣਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਜੜੀਆ ॰ ਗੁ· ਵਹੁ ਮੋਹਨੇ ਜੋੜ ਲਈ

ਸੁਖੇਣਿਆ ॰ ਗੁ· ਸੁਖੀ ਭਏ ਯ· ਸੁਖ ਸੁਖੇਣਿਆ-ਸੁਖੀ ਭਏ

ਸੁਖਾਨਿਆ ॰ ਗੁ· ਤੈਸੇ ਸੁਖੀ ਭਏ

ਸੁਖਾਇਆ · ਚਿਤ ਕੋ ਭਲਾ ਭਾਨ ਹੂਆ

ਸੁਹਾਇਆ ॰ ਪੰ· ਸੁੰਦਰ ਯ· ਮਨ ਭਾਵੇ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇਆ

ਸੁਣਾਇਆ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਾਇਆ ਯ· ਸਤਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ

ਸੁਭਾਇਆ ॰ ਦੇ· ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਇਆ

ਸੁਗਤਿਆ ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨੋਂ ਕੋ ਯ· ਚਉਥੇ ਪਹਰ ਸਬਾਹ ਕੇ ਸੁਗਤਿਆ ਉਪਜੇ ਚਾਉ, ਸੁਰਤ ਯ: ਸੈ· ਵਾ· ਸਾਰੂਪ

ਡੂੰ ਰਾਨੀ ਜਨੋਂ ਕੋ, ਇਸ ਮੇਂ ਯਹ ਬੀ
ਜਤੈ ਸੁਰਤੇ ਚੂਲੀ ਗਾਨ ਕੀ
ਪਾਠ ਮੇਂ ਸੁਰਤੇ ਸੋਤ੍ਰਿਯ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤ੍ਰਿਯ ਹੈ ਸੋ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ॰ ਗੁ. ਸੋ | ਤ੍ਰਿਯ ਸੰ.
ਭਾਵਲੇ ਭਏ ਯ. ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸੁ
ਹਾਵਣਿਆ | ਆ ਹੈ
ਸੁਖਸੀਮਆ॰ ਗੁ. ਸੁਖ ਸਮਾਝਿ
ਸੁਧਰਮੀੜ੍ਹਿਆ॰ ਗੁ. ਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਧ
ਰਮ ਵਾਲੇ ਰਾਜਨ ਯ. ਬੋਲ ਸੁਧ
ਰਮੀੜ੍ਹਿਆ ਮੋਨ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ
ਸੁਗੰਧ ਰਗੰਧਈਆ॰ ਵਾ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੰ
ਧ ਸੇ ਖੁਸਬੋ ਵਾਲੇ ਭਏ ਹੈਂ
ਸੁਖਮਾਣੇ ਰਲੀਆ॰ ਵਾ. ਸੁਖ
ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਆਨੰਦ ਅਨੁ
ਸੁਈ॰ ਪੰ. ਵਹੀ ਯ. | ਭਵ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸਕਰ ਵਿਹੰਦ
ਸੁਈ - ਜਲ ਕੀ ਆਸਾ ਵਾਲੇ ਦਰ
ਖਤੋਂ ਕੋ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਤੂਹੀ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਸੁਇ॰ ਗੁ. ਵਹੁ ਯ. ਸੁਇਤਾਲ | ਜਲ
ਸੁਹਾਈ॰ ਗੁ. ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਰੂਪ ਸੁ

ਹਾਵਣੀ ਰੁਤਿ ਯ. ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾ
ਸੁਆਇ॰ ਗੁ. ਸ੍ਵਾਰਥ, ਸ੍ਵਾਦ | ਈ
ਸੁਖ਼ਣੀ॰ ਪੰ. ਦਿਖਤਾ. ਦਿਖਾਈ ਪੜ
ਸੁਨਈ॰ ਦੇ. ਸੁਣਤਾ ਯ. ਨਾ | ਤਾ
ਮਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ
ਸੁਜਾਇ॰ ਗੁ. ਸੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਸੁਭਾਇ॰ ਗੁ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਸੇ
ਸੁਖਾਈ॰ ਪੰ. ਰੁਚਤਾ ਯ. ਨਿੰਦ
ਕ ਦੂਸ੍ਰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖ ਨ ਸਕ
ਨੀ ਉਨਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁ
ਖਾਈ ਪੁਨਾ ਘਰ ਆਂਗਣ ਨ ਸੁਖ
ਸੁਭਾਈ॰ ਗੁ. ਸੁਭਾਵਕ ਯ. | ਈ
ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ - ਪ੍ਰਫੁਲ
ਤ ਭਏ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੇ
ਸੁਨਬਈ॰ ਗੁ. ਸੁਨ ਲਈ ਯ.
ਅਕਬਰ. ਬਾ ਸੁਨਬਈ | ਖਸੇ
ਸੁਖਭਾਇ॰ ਗੁ. ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ ਸੁ
ਸੁਲੋਨੜੀਏ॰ ਦੇ. ਹੇ ਸੁਧ ਬੁਧੀ
ਰੂਪ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰੋ ਵਾਲੇ ਸਿਖਯ ਸੁਲੋ
ਸੁ॰ ਸੰ. ਅਬ੍ਯਯ. ਪੂਜਾ, | ਚਨੇ ਸੰ.
ਅਤਿਸਯ. ਅਧਿਕ, ਖੇਦ, ਅ

ਨੁਮਤਿ·ਸਲਾਹ, ਸਮਿਧੀ·ਧਨ
ਧਾਨਆਦਿ, ਅਨਾਯਾਸ·ਬਿਨਾ
ਯਤਨ, ਸ੍ਰੇਸ੍ਰ ਯ·ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧੁ
ਬਚਨੰ-ਸਾਧੂਕਾ ਬਚਨ ਸ੍ਰੇਸ੍ਰਮੰਤ੍ਰ
ਸੁਆਸ॰ਦੇ·ਸਾਹ·ਪ੍ਰਾਣ, ਸ੍ਰੇਸ੍ਰ ਹੈ
ਆਸਾ ਯ·ਸੁਆਸ ਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀ
ਸੁਧੇਸ॰ਪੰ·ਸੁਧ·ਨਿਰਮਲਹੈ ਯ.ਜਾ
ਸੁਧੇਸਤਾਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓ-ਜਬ
ਬਿਚਾਰਲੀਆਲਹਣਾ ਸੁਧੇਸ·
ਸਰਬਦੋਖਰਹਿਤਸੁਧਹੈਤਬਟਿ
ਸੁਜਸ॰ਸੰ·ਉਤਮਕੀਰ ਕਦੀਆ
ਤੀ.ਯ·ਸ੍ਰਵਣਨ ਸੁਣੀਅਤੁ ਸੁਜਸ
ਤੁਮਾਰਾਪੁਨ ਕਿਵਿਕਲਸੁਜਸਗਾ
ਸੁਰਪਸੀ॰ਦੇ·ਸੇਸ੍ਰਰੰਗ ਜਾਵੇਗਾ ਵੈ
ਸੁਖਮਾਸ॰ਵਾ.ਸੁਖਕੇਮਹੀਨੇਚੇਤ
ਸੁਙੀਓਸ॰ਭੂ·ਦੇਖੀਆਂਹੈਂ ਵੈਸਾਖ
ਸੁਹੈਂ॰ਦੇ·ਸੋਭਤੇਹੈਂ
ਸੁਰਹ॰ਪੰ·ਗਊ ਯ·ਸੁਰਹਕੀਸੈ
ਸੀਤੇਰੀਚਾਲ। ਸੁਰਭੀ ਸੰ·
ਸੁਦੇਹੀ॰ਦੇ·ਸ੍ਰੇਸ੍ਰਹੋਵੈਹੈਦੇਹ ਯ.ਜਿ
ਹਮਿਲਿਐਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ

ਸੁਨਾਹਾ.ਪੰ·ਸੁਣੀਏ ਜੀਰੋਗੀਏ
ਸੁਣੇਹੀ॰ਪੰ·ਸੁਣਤੀ ਯ·ਕੀਨਸੁਣੇ
ਸੁਲਹੀ॰ਦੇ·ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਕੇ
ਬਡੇਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਕਾ ਦੋਸਤਮੁ
ਗਲਸਰਦਾਰ ਯ·ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰ
ਇਣਰਾਖ-ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦਜੀਕਾ ਅਪ
ਨੇਛੋਟੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨਸਾਹਿ
ਬਜੀਸੇ ਬਿਰੋਧ ਥਾ ਇਸਲੀਏ ਗੁ
ਰੂਜੀਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇ ਨਿਕਸਵਾ
ਨੇਹੇਤ ਜਹਾਂਗੀਰਕੇਮਨਸਬਦਾਰ
ਸੁਲਹੀਸੇਸਲਾਹਕਰੀਂ ਜਬਤੁਮਜੋ
ਗਲਦੇਸਓਰਆਵੋ ਤਬਮੇਰੇ ਭਾ
ਈਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੇ ਨਿਕਾਸੋਗਦੋਂ
ਲੀਸੇਚਲਲਹੌਰਜਾਤਾ ਸੁਲਹੀ
ਗੁਰੂਕੇ ਕੋਠੇਪਹੁਚਆਵਾ ਲੇਗਾ
ਦੇਖਨੇਗਯਾ।ਦਗਧਹੋਕਰਮੂ
ਆ।ਜਿਸਕੇ ਪਰਥਾਇ।ਸੁਲ
ਹੀਹੋਇਮੂਆ ਨਾਪਾਕ ਕਆਹੈ
ਸੁਕਾ॰ਦੇ·ਖੁਸਕ ਸੁਸਕ ਸੰ·
ਸੁਕ॰ਸੰ·ਤੋਤਾ, ਸੁਕਦੇਵ ਯ·ਸੁਕ
ਜਨਕਪਰੀਲਗਧਾਵੈਗੋ, ਰਵ

ਣ ਕਾ ਮੰਡੀ। ਸਰੀਹ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ
ਸੁਰਹਕੀ ॰ ਪੰ· ਗਊਕੀ ਯ· ਸੁਰਹ
ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ। ਸੁਰਭੀ ਸੰ·
ਸੁਰਤੀਕੇ ॰ ਕ੍ਰਿ· ਗਿਆਨਵਾਨੋਂ ਕੇ ਯ·
ਸੁਰਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗ ਚਲਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਿਓਂ
ਸੁਖ ॰ ਸੰ· ਕਲਿਆਣ, ਸ੍ਵਰ | ਕੇ ਮੂਲ
ਗ, ਆਨੰਦ ਯ· ਸੁਖ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖ
ਆਗੈ ਆਵੈ, ਸੁਖੋਂਕੀ ਯ· ਸੁਖਾ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ
ਸੁਖੇ ॰ ਕ੍ਰਿ· ਸੁਖਦਾਈ ਯ· ਸੁਖੇ ਏਹ
ਬਿਬੇਕ- ਸੁਖਦਾਈ ਯਹ ਬਿਚਾਰ ਹੈ
ਸੁਰਖੀ ॰ ਕ੍ਰਿ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੀਤਿ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਯ· ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੇ ਸਭੇ। ਸੁਹ੍ਰਿ
ਸੁਜਾਖਾ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਖੂ ਹੈਂ | ਖੀਕਸੰ
ਯ· ਅੰਧਲੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ- ਮੁਝ ਅੰ
ਧੇ ਕੋ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਖੂ ਹੈ
, ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਖੂ ਵਾਲਾ ਯ· ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ
ਹੋਇ- ਜੇ ਸਾਹਬ ਕਰੇ ਤਬ ਸੁਜਾ
ਖਾ ਹੋਵੈਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲੇ ਯ·
ਤੁਮ ਹੋਹ ਸੁਜਾਖੇ ਲੇਹੁ ਪਛਾਨ- ਤੁ
ਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲੇ ਹੋਕਰ ਦੇਖ ਲੇਵੋ

ਸੁਮੁਖ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਮੁਖ
·ਸੁਸ੍ਰੂਖਾ ॰ ਸੰ· ਸੇਵਾ
ਸੁਣੰਦੁਖ ॰ ਵਾ· ਸੁਣਕੇ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਸੁਖਾਸੁਖ ॰ ਕ੍ਰਿ· ਸੁਖੋਂ ਕਾ ਮੂਲ ਸੁਖ
·ਸੁਗ੍ਯ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ | ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਸੁਖ
ਗਿਆਨ ਵਾਨ
ਸੁਹਾਗ ॰ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਪਤਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇ
ਮ, ਪਿਆਰ, ਸੋਭਨ ਔਰ ਰਸ ਯ·
ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਗ। ਸੌਭਾਗ ਸੰ·
ਸੁਰੰਗ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੰਗ ਵਾਲੀ
ਸੁਭਾਗ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਭਾਗ ਸੇ ਯ· ਨ
ਨਕ ਮਿਲਣ ਸੁਭਾਗ
ਸੁਰਗ ॰ ਦੇ· ਇੰਦ੍ਰਲੋਕ, ਸੁਰਗ ਮੇਂ
ਯ· ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲੇ; ਸੁਰ
ਗ ਕੀ ਯ· ਸੁਰਗੇ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀ
ਸੁਮਾਰਗ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰਸਤਾ | ਆ
ਸੁਧੰਗ ॰ ਕ੍ਰਿ· ਸੁਧੀ, ਸੁਧੀ ਕੇ ਬਾਨ ਸੁ
ਧੰਗ ਅਨਜਾਨੇਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਐਸੇ
ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਪਾ
ਠ ਕਾ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
।ਪ੍ਰਨਾਓਨਮ: ਸਿਧੀ ਕੇ ਬਾਨ ਕਾ

ਹੂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਸਿਧੰਗ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸਿ
ਧੰਙ ਕਾਹੂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਸਿਧੰਗਾ
ਇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਸਿਧੰਙਾਯਾ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਮੇਂ ਸਿਧੰਙਾਇਆ ਸਿਮਰੇ ਨਾਹੀ ਲਿ
ਖਾ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਅੰਅ: ਕਾ ਅਨਜਾਨੇਂ
ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਅੰਙਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ
ਕਾ ਉਸੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਆਗੇ ਅੰਙੇ ਸ
ਭ ਜਗ ਆਇਆ ਪਾਠ ਮੇਂ ਅੰਙੇ
ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸਿਧੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂ ਵੇਦ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਓਨਮ: ਸਿਧਾਯ ਵੇਦ
ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਵਸਤੂ ਨਵੀ
ਨਾ ਬਨੇ ਅਨਾਦਿ ਹੋਵੇ ਤਿਸਕੋ ਸਿੱ
ਧ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਐਸਾ ਵੇਦ ਹੈ ਭਰੋਵੀ
ਸ੍ਵਰ ਕਾ ਬਚਨ ਜਾਨ ਸਭੀ ਨਮਸਕਾ
ਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਸਰਬ ਕੀ ਅਪੇਖ੍ਯਾ ਬ
ਡਾ ਸਿੱਧ ਈਸ੍ਵਰ ਹੈ। ਤਿਸ ਓਰ ਦ੍ਰਿ
ਸ਼੍ਟਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਧੰਙਾਇਆ
ਅੰਗਲ ਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹੇ
ਭਾਈ ਅਨਾਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋ ਤੁਮ
ਸੁਰਭੰਗਾ ॰ ਦੇ. ਪਾ | ਸਿਮਰਤੇ ਨਹੀਂ
ਠਯੋਗਮ ਸੁਰਕੀ ਹੀਨਤਾਈ ਯ.
ਯਤਨ ਕਰੇ ਤੌ ਭੀ ਸੁਰਭੰਗ

ਸੁਚ ॰ ਦੇ. ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈ ਯ. ਸੁਚ ਹੋ
ਵੈ ਤਾ ਸਚ ਪਾਈਐ। ਪੁਨਾ ਸੁਚ
ਬਿਨ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈ
ਬਿਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ
ਹੋਕੇ ਯ. ਸੁਚਾ ਹੋਕੈ ਜੋਇਆ - ਹਾ
ਥ ਪਾਊ ਧੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਕਰ, ਪਵਿਤ੍ਰ
ਯ. ਸੁਚੇ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹ

ਸੁਪਚ ॰ ਦੇ. ਚੰਡਾਲ। ਸ੍ਵਪਚ ਸੰ. ਸ੍ਵ
ਕੁੱਤੇ ਕੋ ਜੋ ਖਾਨੇ ਹੇਤ ਪਕਾਵੇ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵਪਚ ਹੈ ਸ੍ਵਪਾਕ ਹੈ ਐਸੇ
ਚੰਡਾਲ ਹੈਂ ਜਿਨ ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਰਿ
ਖਿ ਨੇ ਖਾਨੇ ਹੇਤ ਅਤਅੰਤ ਦੁਰਗਧਿ
ਖ੍ਵਸਮੇ ਮਾਸ ਮਾਗਿਆ ਯ. ਸੁਪਚ
ਤੁਲ ਸਮਾਨ

ਸੁਧਕੀਚੇ ॰ ਵਾ. ਸੁਧ ਕਰ ਲੇਨਾ
ਕਹੀ ਕਹੀ ਵਾਰੋਂ ਕੇ ਅੰਤ ਮੇਂ ਯਹ
ਪਦ ਹੈ। ਕਹੀ ਕਹੀ ਸੁਧ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ,
ਸੁਧ ਕਾ ਅਰਥ ਯਹ ਪਾਠ ਅਸ਼ੁ
ਧੀ ਦੋਖ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸੁਧਕੀਚੇ

ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਧ ਕਰਲੇਨਾ।ਯਹਨਿ
ਜ ਸਿਖੋ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ
ਆਗ੍ਯਾ ਹੈ।ਜੈਸੇ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹ
ਬਜੀਮੇਂ ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਬਲੇਹੁ ਸੁਧਾ
ਰੋ।ਪ੍ਰਿਨਾ।ਜਹ ਭੂਲ ਪਰੀ ਹਮਤੇ
ਲਹੀਓ।ਯਹ ਆਗ੍ਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ
।ਉਤਮ ਸਿੱਖੋਂ ਕੋ ਅਵਸ਼੍ਯ ਹੀ ਸਿ
ਲ ਕਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ।ਪਰ
ਤੂ ਪੂਰੀ ਤਬ ਹੋਗੀ ਜਬ ਸਿੱਖੋਂ ਕੋ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬਜੀ ਕੇ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਔਕੋ
ਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਥ ਬੋਧ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ
ਗਾ।ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬਿਨਾ ਇਸ ਪਦ
ਮੇਂ ਕੌਨ ਅਖਰ ਤਥਾ ਉਸ ਕੇ ਕੌਨ ਮਾ
ਤ੍ਰਾ ਚਾਹੀਏ।ਐਸਾ ਗ੍ਯਾਨ ਨਹੀ ਹੋ
ਸਕੋ।ਕੋਸ਼ ਬਿਨਾ ਉਸ ਕਾ ਅਰਥ
ਨਹੀਂ ਜਾਨਾ ਜਾਵੇ।ਅਰਥ ਪਾਠ ਜਾ
ਨੇ ਬਿਨਾ ਸੁਧ ਕਰਨਾ ਕਠਨ ਹੈ।ਯਾ
ਤੇ ਸੁਧ ਕੀਚੇ ਆਗ੍ਯਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਹੇ
ਤ ਦੋਨੋ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ।ਅਨਕੀ ਨਹੀਂ
ਕਾਹੇਤੇ ਯਹ ਆਗ੍ਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕ
ਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਜੀ
ਮੇਂ ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ।ਜਿਸ ਸੇ ਪਰੇ ਔ
ਰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ।ਜਿਸ
ਸੇ ਉਸ ਕੋ ਸੁਧ ਕਰਲੇਵੇ।ਅਰ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬਜੀ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਾ।ਗੁ
ਰੂ ਮਹਾਰਾਜਜੀ ਕਾ ਦੇਹ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ
ਅਲਪ ਕਾਲ ਰਹਾ।ਜਿਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਿ
ਥੀਚੰਦ ਕਾ ਬਿਰੋਧ ਔਰ ਬਿਖੇੜਾ
ਲਗ ਰਹਾ ਥਾ।ਇਸ ਲੀਏ ਸੁਧ ਕੀ
ਚੇ ਆਗ੍ਯਾ ਲਿਖਵਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਜਾਨ ਪੜਤਾ ਹੈ ਮਾੜ੍ਹਾਓਂ ਕਾ ਸੋਧਨ
ਕਰਨਾ ਨਹੀ ਹੂਆ।ਹੋ ਜਾਤਾ ਤੋ ਦੇ
ਵਾ ਦੇਹ ਲੈ ਦੇਥ ਕਪਾਹ ਇਤ੍ਯਾਦਿ
ਪਾਠੋਂ ਮੇਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਜੀ
ਮੇਂ ਬਿੰਦੇ ਅਵਸ਼੍ਯ ਲਗਾਏ
ਗਏ ਹੋਤੇ।ਤਥਾ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
ਹਬਜੀ ਮੇਂ ਹਰਨਾਕਸ ਕਈ ਹਜ਼ਾ
ਰ ਕੋ ਕੇ ਬਾਨ ਮੋਂ।ਹਨ ਰਾਕਸ ਕਈ
ਹਜਾਰ ਕੋ।ਪ੍ਰਲਾ।ਮਹਖਾਸਰ ਸੁ
ਤ ਉਪਾਯਾ ਕੇ ਬਾਨ ਮੇਂ ਮਹਖਾਸ
ਰ ਸੰਤ ਉਪਾਯਾ।ਐਸੇ ਐਸੇ ਅ
ਨੇਕ ਹੀ ਸੁਧ ਹੋਜਾਤੇ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ

ਕੀ ਇਛਾਨੁਸਾਰ ਸਭ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ।
ਛਾਪੇ ਕੇ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬੋਂ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਥਾ
ਨੋਂ ਮੇਂ ਬਿੰਦੇ ਲਗ ਭੀ ਗਏ ਹੈਂ
ਜਿਸਕੋ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਵਾਲੇ ਸੇ ਮੇਲ ਕੇ ਦੇਖ ਲੇਵੇ। ਸਭੀ
ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਜਾਵੇਂਗੇ।

ਸੁਚਜੀ ॰ ਪੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਆਚਾਰ ਵਾਲੀ

ਸੁਚਜ ॰ ਪੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਆਚਰਣ· ਪਤਿ
ਬ੍ਰਤਾਦਿ ਉਤਮ ਬਿਵਹਾਰ। ਸੁਚਰ

ਸੁਨੀਜਾ ॰ ਭੂ· ਸੁਨਿਆ ਯ· | ਯਾਸੀ·
ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਤਿਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀ

ਸੁਖ ਸਹਜ ॰ ਗੁ· ਸੁਭਾਵਕ ਸੁ | ਜਾ
ਖ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ | ਬੂਨ ਸੁਝੈ

ਸੁਝੈ ॰ ਪੰ· ਦਿਸੇ ਯ· ਕਿਛੂ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿ

ਸੁਰਝੀ ॰ ਪੰ· ਸੂਧੀ ਭਈ ਹੈ ਯ· ਕੁੰਡ

ਸੁੰਞੀ ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਖਾ | ਲਨੀ ਸੁਰਝੀ
ਲੀ ਨੇ ਯ· ਤੂੰ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਈ
-ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਖਾਲੀ ਹੋਨੇ
ਤੇ ਤੁਝ ਕੰਤ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ। ਪ੍ਰ
ਨਾ। ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਤਿਤ ਵੇ
ਲੇ ਕਹਸਨ ਪ੍ਰੇਤ, ਖਾਲੀ ਘਰ ਕਾ

ਯ· ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਨਾ। ਸੁਨਿਅ

ਸੁਲੰਞ ॰ ਭੂ· ਅਛੀਤ ਰਹਿ ਛੇ | ਸੰ·
ਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ· ਜਮ ਪਕਰੇ ਕਾ
ਲ ਸੁਲੰਞ - ਜਮੋਂ ਕੇ ਪਕੜੇ ਹੂਏ ਜੀ
ਵੋਂ ਕੋ ਕਾਲ· ਧਰਮਰਾਜ ਅਛੇਛੇ
ਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਾ ਕਾਲ ਸਮੇ ਜਮੋਂ
ਕੇ ਪਕਰੇ ਜੀਵ ਅਛੀਤ ਰਹਿ ਛੇਦ
ਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਲੂਨ ਸੰ·

ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞ ॰ ਭੂ· ਸੂਨਿਅ ਸੇ ਸੂਨਿਅ

ਸੁਟ ॰ ਪੰ· ਗੇਰ· ਫੈਂਕ

ਸੁਰੂਟਾ ॰ ਭੂ· ਸੂਰਬੀਰ

ਸੁੰਡ ॰ ਦੇ· ਹਾਥੀ ਕਾ ਸੁੰਡ ਯ· ਕਰੇ
ਗਜਿੰਦ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ

ਸੁਣ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਯ· ਤੂ ਸੁਣ
ਕਿਰਤ ਕਰੀ ਮਾ ਆਪਨਾ। ਸੁਣ ਮੁੰਧੇ
ਹਰਣਾਖੀਏ, ਸੁਣੇ ਯ· ਮਹਲੀ ਖ
ਸਮ ਸੁਣੇ, ਸੁਣੀ ਯ· ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ
ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ | ਸੁਜਾਨ ਸੰ·

ਸੁਜਾਣ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ।

ਸੁਹਾਣ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਹਾਨੀ ਵਾ ਸੁਹਣ
ਯ· ਸਤ ਸੁਹਾਣ ਸਦਾ ਮਨ ਚਾਉ

ਸੁਨਣੇ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਕੇ

ਸੁਖੇਣ ੦ ਸੰ. ਕਰੌਂਦਾ ਤਰੁ, ਬੈਂਤ ਬ੍ਰਿਛ, ਰਾਵਣ ਕਾ ਵੈਦ, ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਨਾ ਕਾ ਬੰਦਰ, ਕਾਲੀ ਤ੍ਰਿਵੀ ਔਖਧੀ, ਭ੍ਰਾ. ਸੁਖ ਕੇ ਬੋਧਕ ਯ. ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨਿ - ਸੁਖੋਂ ਕੇ ਬੋਧਕ ਅਰਥਵਾਦ ਰੂਪ ਬਚਨ ਵਿਖਯੀ ਜਨੋਂ ਕੇ ਰਤਨੋਂ ਸਮ ਭ੍ਰਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਪਰੰਤੂ ਉਨ ਬਚਨੋਂ ਕਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਾ ਸੁਖ ਕਸੁੰਭੇ ਕੇ ਰੰਗ ਤੁਲਯ ਨਾਸੀ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਯੇ ਬਚਨ ਫਲ ਹੀਨ ਪੁਸਪੋਂ ਵਾਲੀ ਵੇਲ ਤੁਲਯ ਲਿਖੇ ਹੈਂ, ਯਾਮਿਮਾ ਪੁਸਪਿਤਾਂ ਬਾਚੰ ਪ੍ਰਵਦੰਤ ਅਬਿਪਸ੍ਰਿਤਾ। ਬੇਦ ਬਾਦਰ ਤਾਪਾਰਥ ਨਾਨਯ ਦਸ੍ਤੀ ਤਿ ਬਾਦਿਨ:

ਸੁਹਾਵਣੀ ੦ ਦੇ. ਸੁੰਦਰ, ਸੁਹਾਵਣਾ

ਸੁਹਾਗਣ ੦ ਦੇ. ਪਤਿ ਕੀ ਪਿਆਰੀ, ਸੋਭਨ ਐਸੂਰਯ ਵਾਲੀ ਯ. ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ, ਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀਓਂ ਕੋ ਯ. ਜਾਇ ਪੂਛੋ ਸੁਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ

ਸੁਖਮਣਾ ੦ ਦੇ. ਤੰਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖੀ ਮੇਰੁਦੰਡ ਅਰਥਾਤ ਪੀਠ ਕੀ ਹਡੀ ਸੇ ਬਾਹਰ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਨਾੜੀ ਕੇ ਮਧਯ ਮੇਂ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਨਾੜੀ ਬਿਸੇਖ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸੁਭ ਫਲ ਕਾ ਫਲਾਦੇਹਰਾ ਖਿਣ ਵਾ ਮੇ ਖਿਣ ਦਾਹਨੇ ਜਬ ਹੀ ਚਾਲੇ ਸ੍ਵਾਸਾ ਨਾਮ ਸੁਖਮਣਾ ਤਾਹ ਕੋ ਸਭ ਸੁਭ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ। ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਯਾਮਲ ਤੰਤ੍ਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਆਨ ਬਚ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਦੋਨੋ ਨਾਸਾਂ ਮੇਂ ਸ੍ਵਾਸ ਕਾ ਬਰਾਬਰ ਚਲਨਾ ਸੁਖਮਨਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਬਿਨਾ ਦਾਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਔਰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਤਾਨਾ ਯਹ ਸੁਰੋਦੇ ਕੀ ਆਗਯਾ ਹੈ

ਸੁਪਰਵਾਣ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੁ

ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ੦ ਦੇ. ਚ | ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ. ਤੁਰ ਸੇ ਚਤੁਰ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੌਝੀ

ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣਿ | ਬ੍ਰਹਮ ਨੇਸੀ ਭੂਤ ੦ ਵਾ. ਚਿਤ ਕੀ ਏਕਾਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਦੂਧ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ

ਜਮਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਨੋ ਦਹੀ ਕਾ ਜਾਮਣ ਹੈ

ਸੁਭੀ॰ ਦੇ॰ ਸੋਈਹ॰ ਅਜਨਮੁ
ਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁੜ ਜਾਇ-
ਭਗਤ ਆਪਨੀ ਦਸਾ ਕਹੇ ਆਜ ਮੈਂ
ਬਿਰਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਅਪੌਰੇਖਨ
ਹੀਂ ਕੀਆ ਸ੍ਵਾਮੀ ਇਸੀ ਦੁਖ ਸੇ ਮੇ
ਰਾ ਹਿਰਦਾ ਬਾਰੰਬਾਰ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਹੈ।
ਇਸ ਸੇ ਜਾਨਤਾ ਹੂੰ ਦੁਹਾਗਣੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਦ੍ਵਾਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੀਨੋਂ ਕੀ ਬੁਰੀ ਹੀ ਦਸਾ
ਹੋਵੈਗੀ। ਤੋਭੀ ਉਨ ਕੋ ਪੂਛਨਾ ਚਾਹ
ਤਾ ਹੂੰ ਜੋ ਹੇ ਦੁਰਭਾਗੀਓ ਤੁਮਾਰੀਆ
ਰਾਤ੍ਰਾਂ ਕੈਸੇ ਬੀਤੇ ਹੈਂ। ਪ੍ਰਮਾ ਸੁਤੀ ਸੁ
ਤੀ ਝਾਲੂ ਥੀਆ

ਸੁਤਾ॰ ਸੰ॰ ਪੁਤ੍ਰੀ, ਪੰ॰ ਚਿਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜੈ
ਸੇ ਮੇਰੀ ਸੁਤਾ ਆਪ ਕੋ ਮਿਲਨੇ ਕੀ
ਥੀ, ਅਪਨੇ ਆਪ ਪ੍ਰ॰ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਗੁ ਪਧਾਰਿਓ

ਸੁਰਤੇ॰ ਦੇ॰ ਬੁਧੀਮਾਨੋ ਕੀ
ਪ੍ਰ॰ ਸੁਰਤੇ ਭੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ, ਬੁਧੀ
ਮਾਨ ਪ੍ਰ॰ ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨ ਜ
ੜ੍ਹਾ - ਕੌਨ ਪੰਡਿਤ ਹੈ ਕੌਨ ਮੂਰਖ ਹੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪ੍ਰ॰ ਸੁਰਤੀ ਕੇ ਮਾਰਗ ਚਲ
ਕੋ। ਪ੍ਰਮਾ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ - ਪ੍ਰਮਾ
ਤੁਮਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਦਿ ਸੇ

ਸੁਰਤਿ॰ ਪੰ॰ ਧ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰ॰ ਫਾਹੀ ਸੁਰ
ਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸ - ਲੋਕੋਂ ਕੇ ਫਸਾਨੇ
ਮੈਂ ਧ੍ਯਾਨ ਹੈ ਅਰ ਪਾਤਸਾਹੋਂ ਵਾਲ
ਵੇਸ ਹੈ, ਸੰ॰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧਾ॰ ਸੁਰ
ਤਿ ਸਮਾਇਣ - ਨਿਦਿਧਾਸਨ ਰੂ
ਪੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤ ਮੈਂ ਉਪਦੇਸ ਦੂਧ ਕੇ
ਜਮਾਵਨੇ ਹੇਤ ਜਾਮਨ ਹੈ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪ੍ਰੀ
ਤੀ ਵਾਲਾ, ਬੇਦ ਪ੍ਰ॰ ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਰਾ, ਪੰ॰ ਖਬਰ

ਸੁਭੰਤ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਸੋਭਤੇ ਹੈਂ

ਸੁਣਤੇ॰ ਦੇ॰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰ॰
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਸੁਣਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ

ਸੁਮਤਿ॰ ਸੰ॰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬੁ
ਧੀ ਭਕਤਿ ਕਰਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰ॰ ਸੁਮਤਿ
ਜਲ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤ - ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਵਾ
ਲਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਾ ਬਡਾ ਸੁਮਤਿ ਪੁਰਖ ਹੈ

ਸੁਚਿੱਤ॰ ਸੰ॰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਿੱਤ ਵਾਲਾ
ਪ੍ਰ॰ ਸੁਚਿੱਤ ਚਿਤੈਨ - ਹਮ ਕੋ ਸਾਵਧਾ
ਨ ਚਿੱਤ ਵਾਲਾ ਕਰੋ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੇ

ਸੁਰੋਤ੍ਰ॰ ਦੇ· ਸੁਣਨਾ
ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ॰ ਸੰ· ਪੰਡਿਤ
ਸੁਕ੍ਰਿਤ॰ ਸੰ· ਉਤਮਕਰਮਯਥਾ:ਦੁਕ੍ਰਿ
ਤਸੁਕ੍ਰਿਤਥਾਰੇਕਰਮਣੀ
ਸੁੰਨਤ॰ ਅ· ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਕੋਸਿਰਧੋਨੇ
ਆਦਿ ਮਹੰਮਦ ਪੈਗੰਬਰਕਾ ਚਲ
ਯਾਰਿਵਾਜ ਯਥਾ: ਸਰਮਸੁੰਨਤਸੀ
ਲਰੋਜ਼ਾ – ਮੰਦਕਰਮੋਸੇਲਜ਼ਾਕ
ਰਣੀਯਹਸੁੰਨਤ· ਪੈਗੰਬਰਕੀਬ
ਤਾਈਕ੍ਰਿਯਾਕਰੇ ਉਤਮਸੁਭਾਵਧਾਰ
ਨਾਰੋਜ਼ਾਰਖੇ ਲੋਗੋਮੇਸੁੰਨਤਲਿੰਗ
ਕੇਅਗਭਾਗਕੀ ਤੁਚਾਕਟਾਦੇਨੇ
ਕੋਜਾਨਤੇਹੈਂ ਉਸਕਾਈਹਾਂਗ੍ਰਹਣ
ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕੇ ਉਸਕਾਨਮਖਤਨਾ
ਹੈ ਸੁੰਨਤਨਹੀ। ਮੁਕਤੀ
ਸੁਗਤਿ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਗਤਿ ਅਰਥਾਤ
ਸੁਭਗਤਿ ॰ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਭਗਤੀਕੋਯਥਾ:
ਸਾਧੂਹੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੇਹਰਿ
ਲਏਖਜਾਨੇਪਾਈ।
ਸੁਅਸਤਿ॰ ਦੇ· ਕਲਆਣ ਯਥਾ·ਸੁ
ਅਸਤਿਆਬਥਬਾਣੀਬਰਮਾਉ-ਕ
ਲਆਣਕੇ ਅਰਥਬਾਣੀਹੈਬ੍ਰਮ
ਸੰਬੰਧੀਬੇਦਰੂਪ - ਪੁਨਾ ਸੁਅਸ
ਤਬਿਵਸਬਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾ ਸ੍ਵ
ਸ੍ਤਿ ਸੰ· ਵਾਲੀ
ਸੁਭਵੰਤੀ॰ ਦੇ· ਉਤਮਆਚਰਣ
ਸੁਖਦਾਤ੍ਰਾ॰ ਸੰ· ਸੁਖਦੇਨੇਵਾਲਾ।
ਸੁਖਦੇਨੇਵਾਲੇਨੇ ਯਥਾ: ਜਿਨਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ
ਸੁਗੰਧਤ॰ ਗੁ· ਸੁਗੰਧਿ ਯਥਾ:ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਗੰਧਤਤਨਲਾਵੈ
ਸੁਧਮਤਿ॰ ਸੰ· ਉਤਮਮਤਿਯਥਾ:
ਸੁਧਮਤਿਕਰਤੇਹਿਰਲਈ
ਸੁਰਤੀਸੁਰਗਤਿ॰ ਗੁ· ਪਰਮਾਤ
ਮਾਮੇਬ੍ਰਿਤੀਲਾਵਣੀ
ਸੁਆਰਥ॰ ਦੇ· ਸ੍ਵਾਰਥੀਕੇ ਕਾ
ਰਯਕੀਸਿਧੀ ਯਥਾ: ਸੁਆਰਥ
ਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇ, ਸ੍ਵਪ੍ਰਯੋਜਨੀ
ਯਥਾ: ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰ
ਥੀ- ਮਨਮੁਖਪੁਰਖਅਪਨਾ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਸਿਧਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ
ਸੁਪੇਦਾ॰ ਦੇ· ਸੁਕਲਵਸਤੂਓਂ

ਕੇਯਥਾ: ਸੁਫੇਦਾਂਸੇਵੰਨ - ਕਾਲੀ
ਰਾਤੋਮੇਸੁਕਲਵਸਤ੍ਰਓੰਕੇਵਹੀ
ਰੰਗਰਹਤੇਹੈਂ ਕਾਲੇਨਹੀਂਹੋਤੇ,
ਸੁਫੇਦਪੌਸਾਕ ਯਥਾ: ਸੁਫੇਦੀ
ਸਤਦਾਨ

ਸੁਫੇਦ॰ ਦੇ॰ ਚਿਟੇ॰ ਸੁਕਲ ਯਥਾ:
ਭੁਮਮਖਤੂਲਸੁਫੇਦਸਪੀਅ

ਸੁਹਦੇ॰ ਅ॰ ਸਹੀਦਕਾਬਹੁਲ
ਬਚਨਹੈ ਸਹੀਦਕਾ ਅਰਥਗ
ਵਾਹ ਔ ਧਰਮਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇ
ਵਾਲੇਹੈਂ ਯਾਂਤੇ ਈਹਾਂ ਸਹੀਦ
ਧਰਮਕੇ ਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇਵਾਲੇ
ਔ ਸੁਹਦੇ ਧਰਮਕੀ ਗਵਾਹੀ
ਦੇਨੇਵਾਲੇ ਵਾ ਸੁਹਦੇ ਧਰਮ
ਯੁਧਮੇਮਰਨੇਵਾਲੇ ਸਹੀਦ
ਸਾਮਾਨਯੁਧਮੇ ਮਰਨੇਵਾਲੇ
ਐਸੇ ਅਰਥੋਂਕਾ ਭੇਦਹੈ ਯਾਂਤੇ
ਪੁਨਰੁਕ੍ਤੀ ਨਹੀਂ ਯਥਾ: ਸੁਹਦੇ
ਔਰਸਹੀਦ। ਸੁਹਦਾਇ ਅ॰

ਸੁਰੋਦ॰ ਫਾ॰ ਰਬਾਬ

ਸੁਆਦੀ॰ ਦੇ॰ ਸੁਆਦ ਯਥਾ: ਸੁ
ਆਦੀਰਸਹਾਪੁਨਾ ਮੋਹਿਓ
ਸੁਆਦਬਿਕਾਰ

ਸੁਖਾਂਦੀ॰ ਪੰ॰ ਭਲੀਲਗ
ਤੀਹੈ

ਸੁਖਸਾਂਦ॰ ਪੰ॰ ਸੁਖਐਸਾ
ਤਿ ਯਥਾ: ਸੁਖਸਾਂਦਘਰਆ
ਇਆ - ਆਨੰਦਐਸਾਂਤ
ਭੂਪਬਾਨਮੇਂਆਏ

ਸੁਗਰਿਦ॰ ਭ੍ਰ॰ ਮਿੜ॰ ਸੁਹ੍ਰਿਦ ਯਥਾ:
ਮਿੜਪੁੜਕਲਤ੍ਰਸੁਗਰਿਦਤੀਨਤਾ

ਸੁਗਰੀਵੂ॰ ਭ੍ਰ॰ ਸੁਰਗਮੇ ਪਜਲੰਤ
ਇੰਦ੍ਰਪਨਾ ਯਥਾ: ਕੋਈ ਬਾਛੇਭਿਸਤ

ਸੁਸਬਦ॰ ਸੰ॰ ਸੇਸ੍ਟਸ ਕੋਈਸੁਰਗੀਵੂ
ਬਦਸੇਬ੍ਰਮਕਾਵੇਤਾਹੋਤਾਹੈ ਯਥਾ: ਸੁ
ਸਬਦਗਿਆਨੀ

ਸੁਭਪਦ॰ ਸੰ॰ ਸੁਭਬਾਨ

ਸੁਧ॰ ਸੰ॰ ਕੇਵਲ, ਨਿਰਵੇਖ, ਪਵਿ
ਤ੍ਰ ਯਥਾ: ਸੁਧਮਤਿਕਰਤੇਹਿਰਨਲਾਈ-
ਮਲਹੀਨ, ਭ੍ਰ॰ ਸੋਧੀਆਂਹੂਈਆਂ
ਵਾਰਾ ਜੈਸੇ ਵਾਰਾਪੀਛੇਸੁਧ ਅਰ
ਥਾਤਅਸੁਧਵੇਖਗਹਿਤ ਨਿਰਵੇ

ਖ਼.ਪੰ·ਖਬਰ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਸੁਧ ਲੀ
ਜੀਓ- ਮੇਰੀ ਖਬਰ ਲਈਓ, ਸੋਝੀ
ਸੁਧਾ ॰ ਪੰ· ਸਹਿਤ ਯ· ਓਹ ਧਨ ਭਾ
ਗ ਸੁਧਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ-ਵ
ਹੁ ਉਤਮ ਭਾਗੋ ਸਹਿਤ ਹੈ, ਸੰ·ਅ
ਮ੍ਰਿਤ, ਮੰਦਰ ਲਿਪਨੇ ਕੀ ਕਲੀ
ਜਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਲਿਪੇ ਜਾਨ ਮੰਦਰੋਂ
ਕਾ ਨਾਮ ਸੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪੰ· ਕੇਵਲ· ਸਿ
ਸੁਧੀ ॰ ਪੰ· ਸਿਰੀ· ਕੇਵਲ ਯ· ਪ ਰਾ
ਗਨਿੰਦਾ ਪਰਮਲ ਮੁਖ ਸੁਧੀ, ਸੰ·
ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬੁਧੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ
ਸੁਧਿ ॰ ਸੰ· ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈ
ਸੁਗੰਧ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੰਧ· ਖੁਸ਼ਬੂ, ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਆਸਾ ਰਾਗ ਮੇਂ
ਚੌਥੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ੬੬ ਸਬਦ ਕੇ
ਅੰਤ ਸੁਗੰਧ ਪਾਠ ਕਹੀ ਕਹੀ ਭੂ
ਲ ਕੇ ਲਿਖਾਰੀਓਂ ਸੇ ਲਿਖਾ ਗਯਾ
ਹੈ ਜੋ ਅਸੁਧ ਹੈ ਸਹੀ ਪਾਠ ਸੁਧੰਗ
ਹੈ ਸੁਧੰਗ ਕਾ ਸਹੀ ਸੁਧ ਹੈ ਸੁਧ
ਕੇ ਬਾਨ ਸੁਧੰਗ ਐਸੇ ਬਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਸਿਧੰ ਕੇ ਬਾਨ ਪਟੀ ਮੇਂ ਸਿਧੰਙਾਇਆ
ਲਿਖਾ ਹੈ

ਸੁਕਲੀਧੇ ॰ ਭੂ· ਸੁਕ ਜਾਵੇ ਹਨ
ਸੁਧ ਹਾਧੇ ॰ ਭੂ· ਸੁਧ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਯ· ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੇ
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॰ ਵਾ· ਅਫੁ
ਰ ਸਮਾਧੀ· ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧਿ
ਸੁਗਤਿ ਬੁਧਿ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ
ਬੁਧੀ ਯ· ਸੁਗਤਿ ਬੁਧਿ ਚਤੁਰਾਈ
ਸੁਨ ॰ ਦੇ· ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਯ· ਸੁਨ ਮਨ
ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਪ੍ਰਨਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪ੍ਰਨ ਭਏ ਸੁਨ ਸਜਨੀ, ਸ੍ਰਵਨ ਕਰੇ ਯ.
ਜੋ ਜਨ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਨੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤ, ਸ੍ਰਵ
ਨ ਕਰੋ ਯ· ਸੁਨੋ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ
, ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੀਯ· ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ
ਸੁੰਨ ॰ ਦੇ· ਅਫੁਰ· ਨਿ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ
ਰ ਸੰਕਲਪ ਯ· ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇ
ਵ ਦੇਵਾ - ਹੇ ਸੁਨਅ ਸਰਬ ਕਲਪ
ਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਸੰਧਿਆ· ਤੇਰਾ ਹਮ ਧਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਤੂ ਅਪਨੇ ਆਸਚਰਯ ਰੂਪ ਸੇ ਸਭ
ਮੇਂ ਸਮਾਯਾ ਹੂਆ ਹੈਂ ਚਰਨਾਂਤਰੋਂ ਮੇਂ
ਅੰਤਰ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰ ਸੁੰਨੰ ਖੁਨਾ ਪ

ਉਨਪਾਈ ਸੁਨੇਤੇ ਸਾਜੇ ਐਸੇ ਅਫੁ
ਸੁਥਾਨ ੦ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਥਾ | ਰਹੀ ਕਹਾਂ ਹੈ
ਨਮੇਂ ਭਾਵ ਸਤ ਸੰਗਮੇਂ ਯ· ਬੈਠ ਸੁ
ਥਾਨ ਕਹਾ ਗੁਣ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਨਾਥਿਨ ਸੁ
ਸੁਜਨ ੦ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਜਨ | ਬਨਧੰਨ ਓਇ ਭਵ
ਸੁਖਾਨੇ ੦ ਦੇ· ਭਲੇ ਲਗੇ ਯ· ਗੁਰ | ਨ
ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੇ
ਸੁਪਨਾ ੦ ਦੇ· ਸੁਫਨਾ ਯ· ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ
ਸੁਪਨੇ ੦ ਦੇ· ਸੁਪਨ ਮੇਂ ਯ· | ਰੈਨਾਈ
ਸੁਪਨੇ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੇ
ਸੁਜਾਨ ੦ ਦੇ· ਸਮਝਾਨਵਾਲਾ· ਚਤੁ
ਰ ਯ· ਆਪੇ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ
ਸੁਮਨ ੦ ਦੇ· ਪੁਸਪ, ਦੇਵਤਾ
ਸੁਵੈਨ ੦ ਗੁ· ਸੈਨ ਮੇਂ ਯ· ਸੁਤਨੈ ਸੁਖੀ
ਸੁਵੈਨ—ਸੁਖਵਾਲੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇ
ਤਜਾ ਮੇਂ ਸੋਏ ਹੈਂ
ਸੁਖੇਨਾ ੦ ਗੁ· ਸੁਖੀ ਹੈ ਯ· ਜਿਸ ਨਾ
ਮਰਿਦੇ ਸੋ ਸਹਜ ਸੁਖੇਨਾ
ਸੁਖਮਾਨੇ ੦ ਗੁ· ਸੁਖਮਾਣਾ ਹੈ
ਸੁਖਮਨਾ ੦ ਦੇ· ਇੰੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਕੇ
ਮਧ ਕੀ ਸੂਖਮਨਾੜੀ

ਸੁਰਜਨ ੦ ਸੰ· ਦੇਵਤਾ ਔ ਮਨੁਖਅ
,ਗੁ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਯ· ਸੁਰਜਨ
ਭਾਲੀ ਤਾ ਮਨ ਮੋਹਿਆ, ਸੁਜਨ ਸੰ·
ਸੁਭਜਨ ਦੁਰਜਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਕਹਾ
ਗਯਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ
ਸਰਗੁਣ ਕਥਨ ਹੈ
ਸੁਖਮਨ ੦ ਦੇ· ਮਨ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਸੰਤੋਖ ਸੇ ਯ· ਸੁਖਮਨ ਸੰਤੋਖਾਏ, ਪੇ
ਮ ਭਗਤੀ ਯ· ਸੁਖਮਨ ਪੈਚਨ ਹਾਰੀ
ਸੁਲਤਾਨ ੦ ਅ· ਚਕ੍ਰਵਰਤੀਯਾ | ਰੇ
ਤਸਾਹ ਯ· ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਾ ਮੇਲ ਲ
ਸੁਬਹਾਨ ੦ ਅ· ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ | ਸਕਰ
ਸੁਰਤਾਨ ੦ ਦੇ· ਖਰਜਾਦਿ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕਾ ਫੈ
ਲਾਵ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਕਾ ਫੈਲਾਵ ਯ·
ਜੋ ਸੁਰਤਾਨ ਜੋ ਦੁਇ ਸੁਰਤਾਨੇ—ਇ
ੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਮੇਂ ਸ੍ਵਾਸ ਕਾ ਫੈਲਾਵ ਕਰੇ
ਸੁਖਚੈਨ ੦ ਫ· ਸੁਖ ਔ ਸਾਂਤੀ
ਸੁਤਭਾਨ ੦ ਦੇ· ਸੂਰਜ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਮਰ
ਜ ਯ· ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਤਭਾਨ ਡਰਿਓ
ਸੁਹਾਵਨੀ ੦ ਗੁ· ਸੁੰਦਰ ਯ· ਸੋਭਸੁ
ਸੁਖਮਨੀ ੦ ਗੁ· ਸੁਖ | ਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ

ਦਾਈ ਅਰਥਾਤ ਉਤਮ ਰਤਨ ਵਤ
ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਭੋਗ ਤਥਾ ਦੁਖ ਔ
ਦੁਖਦਾਈ ਰੋਗਾ ਜਨਮਾਦਿਕੋ ਕਾ
ਭਯ ਸੰਸਯ ਬਿਪਰਯ ਸਰੂਪ ਭ੍ਰਮ
ਮਾਇਨ ਸਭ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰਾ ਪੁਨਾ
ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਨਾਮ ਸੁਧ ਕਰਮ ਰੂਪ ਉਚੀ ਸੋ
ਭਾ ਕੌ ਬਨਾ ਕਰਾ ਅੰਤ ਕੋ ਮੁਕਤੀ
ਰੂਪ ਸੁਖ ਦੇਨੇ ਸੇ ਨਾਮ ਸੁਖਮਨੀ ਹੈ
ਯਹੀ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁ
ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮਹਾਤਮ ਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਯਥਾ. ਦੂਖ ਰੋਗ
ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ। ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰ
ਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ। ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ। ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁ
ਣ ਨਾਮ ਸੁਖਮਨੀ। ਰਤਨੋਂ ਮੇਂ ਜੋ
ਹਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਇਸ ਮੇਂ ਗੁਰੋਂ ਨੇ
ਆਦਿ ਮੇਂ ਸੂਚਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਸੁਖ
ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ। ਭ
ਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਮਨ ਬਿਸਰਾਮ। - ਰ
ਤਨ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵਤ ਇਸ ਬਾ
ਣੀ ਮੇਂ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਮੋਂ ਕੀ ਕੀਰ
ਤਨਾਦਿ ਭਗਤੀ ਹੈ ਔ ਤਿਸ ਕਾ ਫ
ਲ ਸਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਭੇਦਨ ਭਾਈ। ਤ
ਥਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ।
ਆਦਿ ਬਚਨੋਂ ਮੇਂ ਕਹਾ ਅਭੇਦ
ਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਭਗਤ
ਜਨੋਂ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਜੀਵਨ ਸਮੇ ਸਰਬ
ਦੁਖੋਂ ਕੀ ਹਾਨੀ ਰੂਪ ਬਿਸਰਾਮ ਹੋਵੇ ਹੈ

ਸੁਰਗਿਆਨ ॰ ਗੁ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗਿਆਨ ਵਾ
ਲੀ ਹੈ ਯ. ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਣੀ ਤੂ ਹੀ ਸੁ
ਰਗਿਆਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗਿਆਨ ਯ. ਰਿਧਿ ਬੁ
ਧਿ ਸੁਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ - ਸੁਰ ਕਾ ਮੂ
ਲ ਸੁ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸੁਗਿਆਨ ਸੰ.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ॰ ਸੰ. ਆਨੰਦ ਕਾ ਥਾ
ਨ. ਖੁਸੀ ਕੀ ਜਗਹ ਯ. ਸੁਖ ਨਿਧਾ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿ
ਆ - ਇਸੀ ਸੇ ਭੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਖ ਨਿ
ਧਾਨ ਨਿਕਸਾ ਹੈ

ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ॰ ਸੰ. ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਮੁ
ਖ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਹਰੀ ਕੇ ਮੁਖ ਕੋ ਦੇਖ
ਕੇ ਯ. ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ

ਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ ॰ ਗੁ. ਮਹਾ ਅਫੁਰਸ

ਰੂਪ ਯ· ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੇ
ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ० ਭ੍ਰਾ· ਚਤੁਰ ਸੇ ਚਤੁ
ਸੁਰਾਪੀ ० ਸੰ· ਸਰਾਬੀ ਰ
ਸੁੰਨ ਭੁਫਾ ० ਭ੍ਰਾ· ਅਫੁਰ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਸੁਖਲਾਗਬਾ ० ਵਾ· ਆਨੰਦ ਲਗ
ਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸੁਗੰਧੀ ਲਗਤੀ ਹੈ।
ਯ· ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ ਬਾਨੇ ਬੀਖੇ ਬਾਸ
ਤੇ ਸੁਖਲਾਗਬਾ – ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ
ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ ਜੋ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲਾ ਬਨ ਬ੍ਰਿ
ਖੇ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਸੁਗੰਧ ਸੇ ਸਭ ਬ੍ਰਿ
ਛੋਂ ਕੋ ਸੁਗੰਧੀ ਲਗੀ ਹੈ। ਐਸੇ ਉਤ
ਮੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਹੈ
ਸੁਭ ० ਸੰ· ਭਲਾ
ਸੁੰਮ ० ਦੇ· ਜਲ ਕੇ ਚਸਮੇ· ਨਿਝਰ
ਯ· ਨਦੀਆ ਹੋਵੈ ਧੇਣਵ ਸੁੰਮ ਹੋਵੈ ਦੁ
ਧਘੀਉ, ਫਾ· ਘੋੜੇ ਕਾ ਪੈਰ
ਸੁਆਮੀ ० ਦੇ· ਪਤਿ· ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰ·
ਸੁਖਹਰਗਾਮੀ ० ਦੇ· ਜਬ ਸੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਨੇ
ਨਦਰ ਕਰੀ ਤਬ ਸੇ ਸੁਖੋਂ ਮੇਂ ਗਮਨ
ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਭਏ ਯ· ਮਿਲੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੁਖਹਰਗਾਮੀ

ਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮ ० ਸੰ· ਸੁਖ ਮੇਂ ਬਿਤੀ
ਸੁਬਿਦਆ ० ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਆਤਮ ਗ੍ਯਾ
ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ० ਵਾ· ਸਭ ਮੇਂ ਸੋਭ ਨ
ਸੁਰ ० ਸੰ· ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਦੇ ਤਾ ਹੈ ਤੂ
ਵਤਾ, ਉਤਮ ਗੁਣੋ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਅ
ਰਥਾਤ ਸੁਰੀ ਸੰਪਦਾ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ
, ਜੋ ਸੁਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਜਨੋ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਂਛਿਤ ਫ
ਲੋਂ ਕੋ ਰ ਦੇਵੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਰ ਹੈ
ਵਾਮ ਮਤ ਮੇ ਸੁਰਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨ
ਵਾਲਿਓਂ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਰ ਹੈ ਨਾ ਗ੍ਰਹ
ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓਂ ਕਾ ਨਾਮ ਅਸੁ
ਰ ਹੈ, ਸੋ ਤੰਤ੍ਰ ਅਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਯਾਤੇ
ਵਹੁ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀ
ਸੁਰਾ ० ਸੰ· ਸਰਾਬ ਯ· ਸੁਰਾ ਅਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸ
ਸੁਕਰ ० ਯ· ਧਨ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਰੀ
ਧਨੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ
ਸੁਮਾਰ ० ਫਾ· ਗਿਣਤੀ· ਹਿਸਾਬ
ਸੁਤਾਰਿ ० ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਨੌਕਾ· ਜਹਾਜ
ਸੁਮੇਰੁ ० ਸੰ· ਸੁਮੇਰੁ ਪਰਬਤ
ਸੁੰਦਰ ० ਸੰ· ਸੋਹਣਾ ਯ· ਅਤਿ ਸੂ

ਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤਰ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ,ਪੁਨ. ਸੁੰਦਰ ਮਾਯਾ ਸੋਹ- ਅਛੀ ਲਗੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਠਗਨੀ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕਾ ਪੜੋਤਾ ਜਿਸ ਕੀ ਰੀ ਬਣੀ ਮੇਂ ਸਦ ਬਾਣੀ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮ ਰਜੀ ਕੇ ਮੋਹਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਅਰਯਾ ਨੀ ਉਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਹੂਆ

ਸੁੰਦਰੀ ੦ ਸੰ. ਇਸਤ੍ਰੀ

ਸੁਥਿਰ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਥਿਰ ਸੁਥਿਰ ਸੀ.

ਸੁਨਾਰਾ ੦ ਦੇ. ਸੁਨਿਆਰਾ ਯ. ਸੋਨਾਰ

ਸੁਨਾਹਰ ੦ ਭ੍ਰ. ਸੁੰਨ | ਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀਰੇ ਸੁਨਾ

ਸੁਧਾਕਰ ੦ ਸੰ. ਚੰਦ੍ਰਮਾ

ਸੁਰਨਰ ੦ ਭ੍ਰ. ਨਰੋਂ ਮੇਂ ਭੂਦੇਵ ਯ. ਸੁਰ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ, ਦੇ ਵਤੇ ਔ ਮਨੁਖੋਂ ਕੇ ਯ. ਸੁਰਨਰਨਾ

ਸੁਪਚਾਰੋ ੦ ਦੇ. ਚੰਡਾਲ | ਬਾਨਬਤ੍ਰੂ ਜਾਤੀ, ਬਾਲਮੀਕੀ ਯ. ਬਾਲਮੀਕ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ | ਤ੍ਰ ਔ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਸੁਤਦਾਰਾ ੦ ਸੰ. ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਪੁ

ਸੁਨਾਗਰ ੦ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਤੁਰ ਧਨੀ ਤਰਿਵੈਧਨ ਯ. ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੀ

ਸੁਰਖਰੂ ੦ ਫਾ. ਲਾਲ ਮੁਖ ਅਰਥ ਤ ਜਿਸ ਪਾਪ ਪਾਤਿ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ

ਸੁਰਸਰੀ ੦ ਦੇ. ਗੰਗਾ ਸੁਰਸਰਿ

ਸੁਨੀਅਰ ੦ ਭ੍ਰ. ਕੰਨਯ. | ਤ ਸੀ. ਸੁਨੀਅਰ ਬਹ ਗਏ ਪੁਨਾ ਸੁਣੀ ਅਰ ਸੇ ਪਰਵਾਣ ਜੋ ਸੁਣੇ ਦੇ ਸਚ

ਸੁਖਸਾਰੇ ੦ ਭ੍ਰ. ਸੁਖ ਉਤਮ ਹੋਤਾ | ਹੈ

ਸੁਧਾਖਰ ੦ ਸੰ. ਸੁਧ. ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਖਰ. ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਯ. ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕ ਸੁਧਾਖਰ ਗਾਪੁ ਨਾ ਏਕ ਸੁਧਾਖਰ ਜਾਕੇ ਹਿਰਦੈ ਵ ਸਿਆ ਤਿਨ ਬੇਦਹਿ ਤਤ ਪਛਾਨਿ ਆ, ਸੁਧ ਅਖਰੋਂ ਵਾਲਾ ਪਾਠ

ਸੁਆਨਸਤ੍ਰੂ ੦ ਦੇ. ਕੁੱਤਿਓਂ ਕਾ ਵੈ ਰੀ ਚੰਡਾਲ ਬਾਲਮੀਕੀ ਭੰਗੀ ਲੋ ਕ ਦੁਰਭਿਖ ਸਮੇ ਕੁੱਤੇ ਕਾ ਮਾਸ ਭੀ ਖਾ ਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਨ ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਖਾਨੇ ਹੇਤ ਮਾਸ ਲੀਆ ਥਾ। ਸ੍ਵਨਾਮ ਕੁੱਤੇ ਕਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਖਾਨੇ ਹੇਤ ਪਕਾਨੇ ਸੇ ਚੰਡਾਲੋਂ ਕੇ ਸ੍ਵਪਚ ਔ ਸ੍ਵਪਾਕ ਦੋਨੋ ਨਾਮ ਹੈਂ। ਉਨ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਅ

ਰਥ ਵਾਲਾ ਹੀ ਜ੍ਵਨ ਸਤ੍ਰੁ ਨਾਮ ਹੈ। ਪਾਂ
ਡਵੋਂ ਕੇ ਯਗ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨੇ
ਭਕ੍ਤ ਬਾਲਮੀਕੀ ਸ੍ਵਪਚ ਕਾ ਪੂਜਨ
ਕਰਾਯਾ ਯਹ ਜੈਮੁਨੀ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਮੇਂ
ਬਿਸਤਾਰ ਸੇ ਕਥਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਾ ਕਥਾ
ਕੇ ਭਾਵ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਆਣ ਸਤ੍ਰੁ ਅ
ਜਾਤਿ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤ ਲਿਖਾ
ਹੈ, ਰਾਮਾਯਣ ਬਨਾਨੇ ਵਾਲਾ ਰਿਖੀ ਪ
ਹਲੇ ਬਟਵਾਰਾ ਥਾ ਚੰਡਾਲ ਨਹੀਂ ਥਾ,
ਅਰ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਮੇਂ ਹੂ
ਆ ਯਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਦ੍ਵਾਪਰ ਮੇਂ

ਸੁਆਵਸਿਰੀ ੦ ਗੁ. | ਦੂਆ ਦੂਸਰ ਹੈ
ਸ੍ਵਰਥ ਕੀ ਸੋਭਾ

ਸੁਆਵਗੀਰ ੦ ਵ. ਸ੍ਵਾਰਥ ਕੇ ਪਕ
ੜਨੇ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਮਤਲਬ ਕੇ ਸੰ
ਗੀ ਯ. ਜਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸਰਾਫ ਨਦਰ
ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭ ਉ

ਸੁਪਨੰਤਰ ੦ ਗੁ. ਸੁਪਨੇ | ਪਤ੍ਰਆਏ
ਕੇ ਬੀਚ ਭਾਵ ਭੁਲਾਵੇ ਕੇ ਅੰਦਰ

ਸੁਕਰਾਸਿਰੀ ੦ ਗੁ. ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੀਤਿ
ਸੇ ਕਰਲ ਗਾਵੇ ਹੈ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਸਿਰੋਂ

ਪੈ ਵਹੁ ਕਾਲ | ਰਨਹੂਏ

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ੦ ਵ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਭਰ ਕੇ ਪੂ

ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ੦ ਦੇ. ਹਰਿ ਕੀ ਕਥ
ਸੁਰਗਵਾਸੀਓਂ ਕੋ ਤਥਾ ਰਾਜ ਲੋਗੋਂ
ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ

ਸੁਹੇਲਾ ੦ ਪੰ. ਸੋਖਾ. | ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ
ਸੁਗਮ ਯ. ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ

ਸੁਖਾਲਾ ੦ ਪੰ. ਸੁਗਮ. ਸੋਖਾ

ਸੁਆਲ ੦ ਵੇ. ਪ੍ਰਸ਼ਨ । ਸਵਾਲ ਫਾ.

ਸੁਵਲੀ ੦ ਪੰ. ਸਸਤੀ ਯ. ਤਰਿਲਵੇ

ਸੁਖਸਾਲ ੦ ਵ. ਉਤ | ਖੇਪ ਸੁਵਲੀ
ਮਸੁਖ ਯ. ਨਾਨਕ ਸੁਖਸਾਲ-ਸਾਰਸੁਖ

ਸੁਖਸੈਲ ੦ ਵ. ਸੁਖ ਮੇਂ ਸੈਲ ਕਰਨੇ
ਅਰਥਾਤ ਬਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ. ਮਹਾਪੁ
ਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖਸੈਲ, ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੈਲ
ਕਾ ਈਹਾ ਸਰਬ ਅਰਥ ਹੈ

ਸੁਖਬਾਲੇ ੦ ਗੁ. ਸੁਖ ਉਰੇ ਅਰਥਾ
ਤ ਬਹੁਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ | ਰਤੇ ਹੈਂ ਜਿਗਿਆਸੀ ਜਨ

ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ੦ ਵ. ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਣਨ ਕ

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ੦ ਦੇ. ਅਫੁਰ ਥਾਨ ਸਰ
ਬ ਕਲਪਨਾ ਰਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਥਾਨ

ਸੁਖਮਹਲੋ॰ ਵਾ. ਸੁਖਵਾਲ ਥਾਨਯ.
ਸੁਹਾਵਾ॰ ਗੁ. ਸੋਹਣਾ ਪਾਵੈ ਸੁਖਮਹਲੋ
ਯ. ਸਚ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ- ਸਚ ਕਰ
ਸੋਹਣਾ ਕਹੀਤਾ ਹੈ, ਸੋਹਣੀ ਯ. ਤੇਰੀ
ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾ ਅਨਹਦ ਸਬ
ਸੁਖਾਵੈ॰ ਪੰ. ਅੱਛਾ ਲਗੇ ਦ ਸੁਹਾਵੀ
ਯ. ਕਾਪੜ ਤਨ ਨ ਸੁਖਾਵੈ
ਸੁਆਣ॰ ਪੰ. ਸ੍ਵਾਰਥ. ਸ੍ਵਪ੍ਰਯੋਜਨਯ.
ਸੁਆਦ ਗੀਰ ਸਭ ਉਘੜ ਆਏ
ਸੁਪਾਵਾ॰ ਵਾ. ਵਹੀ ਪਾਵਾਂ ਯ. ਜੋਦੇ
ਸੁਹਲਾਵੀ॰ ਪੰ. ਸੋਭਦਾ ਹ ਸੁਖਦ
ਲੀ ਵਾ ਸੁਖਵਾਲੀ ਹੂਈ
ਸੁਘੜ॰ ਪੰ. ਚਤੁਰ ਸੁਘਟ ਸੰ. ਸੁੇਜ
ਚੇਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਚਤੁਰ ਪੁਰਖ
ਸੁਤੜੇ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਸੋਏ ਪੁਰਖ ਅਤਥਾ
ਤੁਮੋਹ ਨੀਂਦ ਮੋਂ ਪੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜੈਸੇ
ਸੁਤੜੇ ਅਸੀਖ, ਸੈਨ ਕਰਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੋਂ
ਯ. ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠ- ਮੈਨੇ ਸੈਨ ਕ
ਰ ਸੁਪਨੇ ਮੋ ਵਹੁ ਪਤਿ ਦੇਖਾ ਹੈ ਵਸਥਾ
ਸੁਹਾਵੜੀ॰ ਪੰ. ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਉਨਕੀ ਅ
ਸੁਹੇਲੜੀ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਸੁਖੀ ਯ. ਤਿਚਰ
ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰ ਸਾਥੀ
ਸੁਆਵੜਾ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਪ੍ਰਯੋਜਨ
ਸੁਵੰਨੜੀ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੰਗਵਾਲੀ
ਦੇਹ ਯ. ਸੰਗ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ
ਸੁਞੰਦੜੀ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਸੁਞਤੀ ਕੋ ਯ. ਜੋਇ
ਸੁਹੇਲੜਾ॰ ਗੁ. ਸੁਖੀ ਸੁਞੰਦੜੀ
ਹੋਕੇ ਯ. ਸਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ-
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇ ਸੁਖੀ ਹੋਕੇ ਸੋਏ ਪ੍ਰ
ਰਖਵਤ ਬਿਰਹੋ ਗਯਾ

ਸੂ

ਸੂਆ॰ ਦੇ. ਤੋਤਾ. ਸੁਗਾ ਯ. ਸੂਆ ਪ
ੜਾਵਤ ਗਨਕਾ ਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਮਲ ਦੇਖ ਸੂਆ ਉਰਝਾਨ, ਸੁਕਸੰ.,
ਸੀਵ੍ਰਕੇਕਾ ਸੂਆ ਦ ਸੂਲੀਆ
ਸੂਲੀਆ॰ ਦੇ. ਪੀੜਾਂ ਯ. ਸੇਈ ਜਾਨ
ਸੂਰਿਆ॰ ਪੰ. ਸੂਰਮਿਆਂ ਬਹਾਦਰ
ਕਾਯ. ਮਰਣ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕ ਹੈ
ਸੂਙ੍ਰਿਆ॰ ਪੰ. ਦੀਖਪੜਾ
ਸੂਇ॰ ਪੰ. ਬੱਚੇ ਦੇਕਰ ਯ. ਪੰਖੀ ਸੂਇ
ਬਹਿਠ- ਪੰਖੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੈਠੇ ਹੈਂ

ਸੂਈ੦ ਦੇ॰ ਸੀਵਨੇਕੀ ਸੂਈ ਯ॰ ਸੂਇਨੇ
ਕੀ ਸੂਈ, ਪੰ॰ ਬਿਆਈ ਪ੍ਰਸੂਤ ਹੂਈ

ਸੂਹਵੀਏ੦ ਬ੍ਰ॰ ਹੇ ਸੂਹੇ ਵੇਸ ਵਾਲੇ ਜ
ਨੋਂ ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਗੇਰੂਏ ਬਸਤ੍ਰ ਜਟਾ
ਧਾਰਨਾਦਿਕੋਂ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੋ ਯ॰ ਸੂਹ
ਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ

ਸੂਝਸਿ੦ ਪੰ॰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਾ

ਸੂਰਸਸਿ੦ ਸੰ॰ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਕਾ ਯ॰
ਨਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ

ਸੂਹਾਵੇਸ੦ ਵ॰ ਕਸੁੰਭੇ ਕੇ ਰੰਗੇ ਕਪ
ੜੇ- ਭਾਵ ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਜਟਾਧਾ
ਰਨਾਦਿ ਵੇਸ ਯ॰ ਸੂਹਾ ਵੇਸ ਵਿਕਾ
ਰ- ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਤ੍ਰੀ ਲਿਖਾ ਹੈ ਇ
ਸ ਭੇਖੇ ਨਾਲੋ ਗਿਰਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿਥੋਂ
ਕੋ ਵਰ ਸਾਵੋ ਪੁਨਾ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰ
ਤਿਆਵੋ ਅੰਧਾ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾ

ਸੂਹਾ੦ ਦੇ॰ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਜਾ ਲੇ ਧੰਧਾ
ਨਨੇ ਵਾਲਾ ਸੂਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਸੂਹੀ੦ ਦੇ॰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ,
ਸੂਹੀ ਰਾਗਣੀ ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਾਰਗ
ਕਾਨੜਾ ਇਨ ਤੀਨ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਸੂਹੀ
ਬਨੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਦਿ
ਨਕੇ ਗਾਵਣੀ

ਸੂਕਹ੦ ਦੇ॰ ਸੂਕੇ

ਸੂਕਰਹ੦ ਦੇ॰ ਸੂਕਰ ਤੁਲ੍ਯ ਯ॰ ਕਰ
ਮ ਕਰਤ ਸੁ ਸੂਕਰਹ- ਜੋ ਕ੍ਰਿਆ ਕ
ਰੇ ਹੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪੀ ਪੁਰੀਖ ਹੇਤ
ਕਰੇ ਹੈ ਯਹ ਸੂਕਰ ਤੁਲ੍ਯ ਕਰਮ ਹੈ

ਸੂਕਾ੦ ਦੇ॰ ਖੁਸਕ, ਗੁ॰ ਦੁਖੀ ਯ॰ ਬਿ
ਨਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰ- ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਜ
ਪਨੇ ਸੇ ਨਰਕ ਯੋਗ ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ
ਖੁਸਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਸਭ ਜੀਵ ਕੋਈ ਸਬ
ਜ ਨਹੀਂ, ਸੁੱਕੇ ਯ॰ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿ
ਨ ਮਾਹਿ- ਜੋ ਦੁਖੀਏ ਔ ਸਕਤੀ ਹੀਨ
ਥੇ ਸੋ ਸੁਖੀਏ ਔ ਸਕਤੀ ਸਹਤ ਕਰ
ਦੀਏ ਛੁਰੇਂਨੇ

ਸੂਤਕ੦ ਸੰ॰ ਜਨਮ, ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸੁਧੀ ਯ॰ ਜੇਕਰ
ਸੂਤਕ ਮੰਨੀਏ- ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਤਥਾ ਮ
ਰਨੇ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸੁਧੀ ਓਰ ਖਿਆਲ
ਕਰੀਏ ਤਬ ਚੂਲੇ ਮੇਂ ਜਲਾਨੇ ਯੋਗ ਜ
ਗੋਹੇ ਲਕੜੀ ਆਦਿ ਚੀਜੋਂ ਮੇਂ ਅਨੇ
ਕ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਸੂਤਕ ਸੇ
ਖਾਨ ਪਾਨਾਦਿ ਬ੍ਯਵਹਾਰ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਵੇਂ

ਰੋਗਾ ਮਨੁਖਕੇ ਜਨਮਾਦਿਕੋਂ ਸੇਹੀ ਸੂਤ
ਕ ਹੋਤਾ ਹੈ ਆਨਕੇ ਸੇ ਨਹੀਂ ਯਹ ਭੀ
ਗਊ ਭੈਂਸ ਕੇ ਦੂਧ ਕਾ ਸੂਤਕ ਮਾਨਨੇ
ਵਾਲੇ ਕਹ ਨਹੀ ਸਕੋਂ ਯਾਤੇ ਤਿਨੋ ਤੁ
ਲਅ ਇਤਰ ਜੀਵੋਂ ਕਾ ਸੂਤਕ ਮਾਨੇ
ਖਾਨ ਪਾਨਾਦਿਕੋਂ ਕੀ ਅਸਿਧੀ ਹੋਗੀ
। ਤਾਤੇ ਸੂਤਕ ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਬਾਆਨ ਹੈ
ਆਨ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਯ· ਨਾਨਕ ਸੂਤਕ
ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ
ਸੂਲਾਕ· ੦ ਦੇ· ਛਿਦ੍ਰ ਯ· ਬਹੁੜ ਸੂਲਾ
ਕ ਨ ਹੋਈ - ਜਿਸ ਕੋ ਸਰਾਫ ਵਤ ਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਪਰਖ ਲੇਵੇ ਉਸ ਕੋ ਫੇਰ ਧ
ਰਮਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਸਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਦੁਖ ਨਹੀਂ
ਹੋਸਕੇ । ਸੂਰਾਕ ਫਾ· ਫਨ ਹਾਰ
ਸੂਖ· ੦ ਦੇ· ਸੁਖ ਯ· ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇ
ਸੂਖੀ· ੦ ਭੂ· ਸੁਖੋਂ ਕਾ ਯ· ਸੂਖੀ ਕਰੇ ਪ
ਸਾਉ - ਸੁਖਾਕਾ ਪਸਾਰਾ ਕਰੇ ਹੈ
ਸੂਚੇ· ੦ ਦੇ· ਪਵਿਤ੍ਰ ਯ· ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ
ਸੂਰਜ· ੦ ਦੇ· ਦਿਵਾਕਰ, ਔ ਮਇਆ
ਕ ਕਾ ਪੇਡ, ਦਾਨਵ ਬਿਸੇਖ, ਸੂਰਯ ਸੰ·
ਸੂਰੀਜੇ· ੦ ਭੂ· ਸੂਰਜ ਕੋ ਯ· ਜਿਉ ਚਕ

ਵੀ ਦੇਖ ਸੂਰੀਜੇ ਸੁ ਨ ਆਵਣੇ
ਸੂਝ· ੦ ਦੇ· ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਯ· ਸੂਝ ਬੂ
ਸੂਝੈ· ੦ ਦੇ· ਦਿਖਾਈ ਪੜੇ ਯ· ਸਮਝੈ ਸੂ
ਝੈ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਬੂਝੈ ਪ੍ਰਨ· ਲੋਚਨ ਕਛੂ
ਨ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਨਾ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੀ ਤੁ ਅ
ਸੂਅਟਾ· ੦ ਦੇ· ਤੋਤਾ· ਸੁਕ ਯ· ਖੀ ਸੂ
ਤੂੰ ਪਿੰਜਰ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ
ਸੂਰਤਣ· ੦ ਦੇ· ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਯ· ਲਾ
ਸੂਰਤਣ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਰਣ ਮਹ ਛੂਟੈ ਪ੍ਰਾਣ
ਸੂਤ· ੦ ਦੇ· ਤਾਣਾ ਬੁਣਨੇ ਯੋਗ ਮਯ· ਹ
ਮ ਘਰ ਸੂਤ ਤਨਹ ਨਿਤ ਤਾਣਾ, ਜਨੇ
ਊ ਯ· ਸੂਤ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ, ਅ
ਤਮਸਤਾ ਮੇਂ ਯ· ਏਕੇ ਸੂਤ ਪਰੋਏ ਮਣੀ
ਏ, ਦੇ· ਜੀ· ਅੱਛਾ ਯ· ਬਾਹਰ ਸੂਤ ਸ
ਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ - ਬਾਹਰ ਸੇ ਅਛ
ਤਰਹ ਹਮ ਸਗਲ ਜਨੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਮਉ
ਲਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ ਚਿਤ ਸੇ
ਕਾਹੂ ਸਾਥ ਅਨੁਰਾਗ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਜ
ਲ ਗਤ ਕਮਲ ਵਤ ਅਲੇਪ ਰਹੇ ਹੈਂ
ਸੰ· ਸਾਰਥੀ, ਤਖਾਣ, ਛੱਡੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਣੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ, ਨੀਮਖਾਰਨ ਮੇਂ ਅਠਾ

ਸੀ ਹਜਾਰ ਰਿਖੀਯੋਂ ਕੋ ਕਥਾ ਸੁਨਾਨੇ
ਵਾਲਾ ਬ੍ਯਾਸਜੀ ਕਾ ਸਿਖ੍ਯ ਯਹੀ ਜਾ
ਤੀਥਾ, ਬੰਦੀਜਨ, ਪਾਰਾ ਧਾਤੂ, ਪ੍ਰਸੂਤ
ਸੂਤੇ ੦ ਦੇ· ਸੋਏ ਯ· ਸੂਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰ | ਭਯਾ
ਹਾਇ, ਸੋਈ ਯ· ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ, ਸੋ
ਯਾਸ· ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਉਠ ਕਿਨ ਭਜੇ
ਸੂਰਤ ੦ ਅ· ਆਕਾਰ | ਮੂਰਤਿ

ਸੂਝਤ ੦ ਦੇ· ਦੀਖਤਾ, ਜਾਨਪੜਤਾ
ਸੂਕਤ ੦ ਦੇ· ਸੁਕਦੇ
ਸੂਰਅਜਿਤ ੦ ਦੇ· ਅਜੀਤ ਸੂਰਮੇ ਹੈਂ
ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ੦ ਦੇ· ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਅ
ਵਿਖੇ ਹੋਨੇਸੇ ਦੂਰਲਖਵ ਸਤੂ ਯ· ਸੂਖ
ਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਸੰ·
ਸੂਦ ੦ ਦੇ· ਸੂਦ੍ਰ ਯ· ਸੂਦ ਸੂਦ ਕਰ ਮਾਰ
ਉਠਾਇਓ, ਫਾ· ਬ੍ਯਾਜ, ਦੇ· ਸੂਦ ਜਾਤਿ
ਜੋ ਸੂਤੋਂ ਸੇ ਬਨੀ ਜਾਨ ਪੜਤੀ ਹੈ ਯਾਤੇ
ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਹੈਂ ਸੂਦ ਲੋਕ
ਸੂਰਸਬਦ ੦ ਵਾ· ਸੂਰਜ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਉਪਦੇਸ | ਸੂਹੇ ਰੰਗ ਚਲੋ
ਸੂਧਾ ੦ ਦੇ· ਸੀਧਾ· ਰਿਜੁ, ਸੀਧੇ ਯ· ਸੂਧੇ

ਸੂਧ ੦ ਤੁ· ਸੋਝੀ
ਸੂਨੇ ੦ ਦੇ· ਖਾਲੀ ਸੂਨ੍ਯ ਸੰ·
ਸੂਚਨ ੦ ਸੰ· ਕਾਹੂ ਰੀਤਿ ਸੇ ਬਤਾਨਾ ਜੈ
ਸੇ ਯਾੜਾ ਸਮੇ ਵਾਮੇ ਬੋਲਕੇ ਗਧਾ ਮੰ
ਗਲ ਸੂਚਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਸੂਖਨ ੦ ਦੇ· ਸੁਖਨਹੀਂ ਯ· ਸੂਖਨ
ਏਹ ਜਗ ਕਰਹਿ ਜਿ ਬਹੁਤੇ ਮੀਤ, ਸੁ
ਕਾ ਜੈਸੇ ਰੂਖਨ ਸੂਖਨ ਭੋਜਨ ਕੈ
ਸੂਹਨੀ ੦ ਦੇ· ਝਾੜੂ· ਬੁਹਾਰੀ ਸੰਮਾਰ
ਜਨੀ ਸੰ· ਯ· ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੇ
ਬੀਜਨ ਢੋਲਾਵਉ
ਸੂਪ ੦ ਸੰ· ਦਾਲ, ਦੇ· ਛਜ ਸੂਰ੍ਪ ਸੰ·
ਸੂਰਪ ੦ ਸੰ· ਛੱਜ ਛਜ ਜੈਸੇ ਬਡੇ ਨ
ਖ ਦੇਖ ਰਾਵਣ ਕੀ ਭਗਨੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਸੂਰਪਨਖਾ ਰਖਾ ਜੈਸੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਅੱ
ਖਾਂ ਦੇਖ ਰਾਕਸੋਂ ਨਾਮ ਬਿੜਾਲਾਛ ਕ
ਸੂਫ ੦ ਦੇ· ਖਫਨੀ· ਫਕੀਰੋਂ ਕਾ | ਹਿਆ ਹੈ
ਚੋਲਾ ਯ· ਕੰਨ ਮੁਜਲਾ ਸੂਫ ਗਲ
ਸੂਹਬ ੦ ਪੰ· ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭਾਵ
ਮਾਯਕ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਯ· ਸੂ
ਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬੀ- ਹੇ ਬਡੇ ਭੂਾਵੇ

ਭੇਖਵਾਲੇ ਜਨੇਂ

ਸੂਮ॰ ਫਾ· ਕ੍ਰਿਪਣ· ਬਦੀ ਕਰਣੇਵਾਲਾ ਸੰ· ਖੀਰ, ਆਕਾਸ

ਸੂਖਮ॰ ਸੰ· ਅਲਪ· ਬਰੀਕ, ਅਧਆਤਮਵਸਤੂ, ਅਣੂ ਪਰਿਮਾਣ ਵਾਲਾ, ਲ੍ਰਿਸ ਯ· ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧੇਬ

ਸੂਰਾ॰ ਦੇ· ਬੀਰ ਯ· ਸੂਰਾ ਸੋ ਹੁਜਾਣੂਆ

ਸੂਰ॰ ਸੰ· ਸੂਰਜ, ਸੂਰਮਾ ਪਹਚਾਨੀਐ

ਸੂਰੀ॰ ਦੇ· ਸੂਲੀ ਯ· ਸੂਰੀ ਊਪਰ ਖੇ

ਸੂਰਿ॰ ਸੰ· ਪੰਡਿਤ ਲਨ ਭਿਰੇਤ, ਸੂਰਨੀ

ਸੂਕਰ॰ ਸੰ· ਸੂਰ· ਬਦ ਯ· ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ

ਸੂਅਰ॰ ਫਾ· ਸੂਕਰ ਯ· ਹਕ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸ ਸੂਅਰ ਉਸ ਗਾਇ

ਸੂਰਬੀਰ॰ ਸੰ· ਸੂਰੋਂ ਮੇਂ ਸੂ ਸੂਕਾ ਸੰ· ਰਭਾਵ ਬਡੇ ਸੂਰਮੇਂ ਨੇ ਯ· ਸੂਰਬੀਰ ਫਰਿਆਮ ਕਿਨੇ ਨ ਹੋੜੀਐ

ਸੂਪਕਾਰ॰ ਦੇ· ਰਸੋਈਆ

ਸੂਲੀ॰ ਦੇ· ਸੂਲੀ ਪੇ

ਸੂਲ॰ ਸੰ· ਸੂਲ ਰੋਗ· ਬੀਲਾ, ਮਹਾ ਦੇਵ ਕਾ ਤ੍ਰਿਸੂਲ, ਦੇ· ਬੰਬੂਲ ਕਾ ਕਾਂਟਾ

ਸੂਲਾਂ॰ ਦੇ· ਦੁਖਾਂ ਸਾਥ ਯ· ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ

ਸੂਲਾ॰ ਦੇ· ਕੰਡਾ ਗਰਬ ਰੂਪ ਯ· ਗਰਬ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸ ਸੂਲਾ

ਸੂਹਵੀ॰ ਗੁ· ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭਾਵ ਜੋ ਮਾਯਿਕ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੀ ਯ· ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸ ਕਰੀ

ਸੇ

ਸੇਊ॰ ਦੇ· ਸੇਵਨੇ ਯੋਗ ਅ ਯ· ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਊ, ਸੇਵੇ, ਦੇ· ਸੇਉ ਮੇ

ਸੇਵਉ॰ ਦੇ· ਸੇਵੋ ਯ· ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਵਸੇਵ ਸਾਧ ਸੇਵਉ

ਸੇਵਿਓ॰ ਦੇ· ਸੇਵਨ ਕੀਆ ਯ· ਨਾਹ ਰਿਭ ਜੀਓ ਨਾ ਤੀਰਥ ਸੇਵਿਓ

ਸੇਵਿਆ॰ ਦੇ· ਸੇਵਨ ਕੀਆ ਯ· ਜਿਨ ਹਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ

ਸੇਵਦਿਆਂ॰ ਗੁ· ਸੇਵਨ ਕਰਤੇ ਕੋ ਯ· ਸੇਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚ

ਸੇਜਬਾਲੂਆ॰ ਗੁ· ਕੂਰਮ ਵਭੂਪ ਪਲਘ ਕੇ ਕਸਨੇ ਹੇਤ ਸੇਖਨਾਗ ਸੇਜ ਬੰਦ ਹੈ ਯ· ਬਾਸੁਕ ਸੇਜ ਬਾ

ਲੂਆ ਯਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਕਾ
ਸੇਇ॰ ਦੇ॰ ਵਹੁ ਨਾਮ ਉਤਪ੍ਰੇਖ੍ਯਾ ਹੈ
ਸੇਈ॰ ਦੇ॰ ਵਹੀ ਯ॰ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗ
ਵੰਤ ਸੋ ਪੂਨਾ ਸੇਈ ਤਾਂ ਲਾਜੀਐ
ਸੇ॰ ਦੇ॰ ਵਹੁ ਯ॰ ਸੁਪੇਦ ਦਾਸੇ ਵੰਨਾ, ਬੇ
ਸੇਸ॰ ਦੇ॰ ਸੇਖਨਾਗ ਪੰ॰ ਜੈਸੇ ਕਹਾ ਗਏ
ਸੇਕ॰ ਪੰ॰ ਤਪਤ ਯ॰ ਲਗਨ ਦੇ ਸੇ
ਤਨ ਸੇਕ, ਸੰ॰ ਜਲ ਕਾ ਸਿੰਚਨ
ਸੇਵਕ॰ ਸੰ॰ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇਵਾਲਾ, ਗੁ
ਰੋਂ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿ
ਯ॰ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਕਹਿਓ ਇਹ ਤਬ
ਸੇਖ॰ ਫ਼ਾ॰ ਗੁਰੂ, ਬ੍ਰਿਧ, ਬੂਢਾ, ਮਹੰਤ
, ਮੁਸਲਮਾਨੋ ਮੇਂ ਸੂਦ੍ਰੋਂ ਕੇ ਠਿਕਲੇ ਏ
ਕ ਜਾਤਿ ਹੈ ਜਿਸਮੇਂ ਧੋਬੀ ਪੇਂਜੇ ਮੋ
ਚੀ ਜੁਲਾਹੇ ਆਦਿ ਸਭੀ ਹੈਂ, ਸੰ॰
ਸੇਸਨਾਗ ਯ॰ ਸੇਖਨਾਗ ਤੇਰੇ ਮਰ
ਮ ਨ ਜਾਨਾ, ਬਾਕੀ ਜੈਸੇ ਸੇਖਧਨ
ਸੇਖਾ॰ ਫ਼ਾ॰ ਹੇ ਸੇਖ ਯ॰ ਆਖੀ ਸੇਖਾ
ਬੰਦਗੀ, ਯਵਨ ਪਾਤਸਾਹੋਂ ਕੀ ਯ॰
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੇ ਅਲਹੁ ਕਹੀਏ
ਸੇਖਾ ਆਈ ਵਾਰੀ ਹੇ ਹਰੇ ਆਪ ਕੀ
ਇਛਾ ਸੇ ਜਬ ਯਵਨ ਪਾਤਸਾਹੋਂ
ਕਾ ਸਮਾ ਆਯਾ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਉ
ਨਲੋਗੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਅੱਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੂ
ਆ, ਬਿਸੇਖਤਾ ਯ॰ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕ
ਛੁ ਸਾਂਤ ਨ ਉਪਜਤ ਬਿਨ ਬਿਸਾਸ
ਕਿਆ ਸੇਖਾ - ਨਿਸਚੇ ਬਿਨਾ ਕਿਆ
ਬਿਸੇਖਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
ਸੇਂਘ॰ ਗੁ॰ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਹੈ ਯ॰ ਜੈਸੇ
ਪਾਲਨ ਸਰਭ ਸੇਂਘ - ਜੈਸੇ ਸਰ
ਨਾਗਤ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਸੇਰ ਕਰੇ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਰੇ ਹੈ
ਸੇਜ॰ ਦੇ॰ ਸਿਹਜਾ ਸੱਯਾ ਸੰ॰ ਸੇਜ
ਮੇਂ ਯ॰ ਸੇਜੇ ਰਮਤ ਨੈਨ ਨਹ ਪੇਖੇ
ਸੇਤਜ॰ ਦੇ॰ ਪਸੀਨੇ ਸੇ ਉਪਜੇ ਜੀ
ਵੋਂ ਕੀ ਖਾਣ ਸ੍ਵੇਦਜ ਸੰ॰
ਸੇਵਕਸਾਜ॰ ਗੁ॰ ਸੇਵਕ ਭਾਵ ਸ
ਸੇਗੁਣ॰ ਦੇ॰ ਵਹੁ ਗੁਣ ਯ॰ ਜਕੇ
ਸੇ ਗੁਣ ਮੇਤ ਨ ਹੀਨ
ਸੇਵਕਾਣ॰ ਗੁ॰ ਸੇਵਕ
ਸੇਤ॰ ਦੇ॰ ਸੁਕਲ ਯ॰ ਸਿਆਹੋ ਹੇ
ਆ ਸੇਤੁ, ਰੂਪਾ ਧਾਤੁ ਸ੍ਵੇਤ ਸੰ॰

ਸੇਤੁ॰ਸੰ·ਪੁਲ ਜੈਸੇ ਸੇਤੁ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸ਼ਾ
ਸੇਤੀ॰ਦੇ·ਸਾਥ ਯ·ਨੇਹਲ | ਗਾਰਪੈ
ਗਾਰਬ ਸੇਤੀ
ਸੇਵਤ॰ਸੰ·ਸੇਵਿਆ ਹੂਆ
ਸੇਵਾਸੁਗਤਿ॰ਭੁ·ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ
ਸੇਧ॰ਭੁ·ਸੀਧਾ, ਪੰ·ਨਿਸਾਨੀ | ਪ੍ਰੀਤੀ
ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਸੇਧ ਬਤਾਓ
ਸੇਵਧਿ॰ਸੰ·ਨਿਧਿ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਗੁ
ਸੇਨ॰ਸੰ·ਸੈਨਾ·ਫੌਜ | ਣ ਸੇਵਧਿ ਹੈ
ਜ, ਭੁ·ਸਰੀਖੇ ਨਾਰ ਹੇ ਯ·ਜਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ-ਜਿਨ ਮਹਾਤ
ਮਾ ਸੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪਥਰੋਂ ਸਰੀਖੇ ਨਾਰ
ਸੇਨਾ॰ਸੰ·ਫੌਜ | ਹੇ
ਸੇਵੰਨ॰ਦੇ·ਸੇਵਤੇ ਹੈਂ ਯ·ਦਰਖਤ
ਸੇਵੰਨ ਪੰ·ਵਜ਼ੀਰ ਗ ਯ·ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ
ਸੇਭੀ॰ਵਾ·ਵਧੁਭੀ ਯ·ਸੇਭੀ | ਵੰਨ
ਸੇਮ॰ਫਾ·ਤੀਨ ਅਰ | ਫਹਵੇ ਡਿਠਮੇ
ਬਾਤ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਵਿਕਾਰ ਯ·ਦੋ ਮਨ
ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ
ਸੇਰ॰ਫਾ·ਸਿੰਘ ਯ·ਬੁਰਿਆਈ
ਹੋਇ ਸੇਰ, ਸੇਰ ਭਰ ਮਾਪ ਯ·ਦੂ
ਇ ਸੇਰ ਮਾਰਗਉ ਦੂਨਾ
ਸੇਹਰ॰ਫਾ·ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ ਕੀ ਖੇਲ ਯ·
ਇਹ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਸੇਹਰ ਮੇਲਾ ਦਸ
ਸੰਬਰ॰ਦੇ·ਸਿੰਬਲ ਤ | ਤਰੀਗੀ ਨਾ
ਰੂ ਯ·ਨਾਲੀਏਰ ਫਲ ਸੰਬਰ ਪਾਕ
ਸੇਘਰ॰ਵਾ·ਵਹੁ ਘਰ ਯ·ਸੇ ਘਰ
ਸੇਵਦਾਰ॰ਮਿ·ਸੇਵਾ | ਭਾਗਨ ਦੇਖ
ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ·ਪੂਜਾ ਸਤ ਸਤ ਸੇਵ
ਸੇਵਾਚਾਕਰੀ॰ਵਾ·ਸੇਵਾ ਚਾ | ਦਾਰ
ਸੇਲਾ॰ਪੰ·ਨੇਜ਼ਾ, ਦੇ· | ਉ ਕਰਕੇ ਕਰੀ
ਦ·ਜਰੀਦਾਰ ਕਪੜਾ ਬਿਸੇਖ
ਸੇਲ॰ਪੰ·ਸੇਲੀ ਅਰ ਬਾਤੁ ਕਾਲੇ
ਭਾਗੇ ਮੇਂ ਕੀ ਮਾਲਾ ਜਿਸ ਕੋ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਫਕੀਰ ਗਲ ਮੇਂ ਰਖਤੇ ਹੈਂ।
ਸਾਧ ਵੇਸ ਕਰਨੇ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਤੁਲਸੀ ਰੁਦ੍ਰਾਖ ਕੀ ਮਾ
ਲਾ ਛੋਡ, ਊਚੀ ਟੋਪੀ ਚੋਲਾ ਅਰ
ਸੇਲੀ ਪਹਰੀ ਜਿਸ ਕਾ ਅਬ ਪ੍ਰ
ਤ ਡੇਰੇਦਾਰ ਉਦਾਸੀ ਸਾਧੋ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਚਾਰ ਹੈ ਇਸ ਵੇਸ ਕੀ ਗਵਾਹੀ
ਉਦਾਸੀ ਕੀ ਰੀਤਿ ਚਲਾਈ ਗੁ

ਜੀ ਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਲਾ
ਵੇਸ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਰ ਲੀਆ ਥ
ਾ। ਉਨ ਸੇ ਮਿਲਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਉਦਾਸੀ ਵੇਸ ਭੀ ਸੇਲੀ ਟੋਪੀ ਗੇਰੂ ਕਿ
ਰਮਚੀ ਯਾ ਮਜੀਠ ਕਾ ਰੰਗਾ ਹੂਆ ਲੰ
ਬਾ ਚੋਲਾ ਮਾੜ ਥਾ। ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ
ਨਹੀਂ ਥੀ। ਜੋ ਮਾੜਾਂ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੈਂ।
ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸੇਵਕ ਫਕੀ
ਰੋਂ ਕੇ ਹੈਂ। ਸੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈਂ ਮਾੜਾਂ ਮੇਂ ਤੇ
ੜਾ ਚੂੜਾ ਔਰ ਜੰਜੀਰਾਂ ਪਹਰੇ ਨਾਨਕ
ਸਾਹ ਫਕੀਰਾਂ ਅਰਥ ਤੋੜਾ ਚੂੜਾ
ਜੰਜੀਰ ਤਥਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮਾੜਾਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕਸਾਹ ਅਰਥਾਤ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਵੇਸ
ਵਾਲੇ ਫਕੀਰ · ਸੰਤ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪਹਰੇ। ਕਿਉਂਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਮੇਂ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਲਖਣ
ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾ
ਸਾ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਕਰੇ ਕੰਦਰ ਵਾਸਾ।
ਜਿਤ ਤਨ ਦੂਤੀਆ ਮੇਲ ਨ ਹੋਈ।
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ। ਐਸੇ ਪਰ

ਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਭਾਈ ਗੁਰ
ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਦਈ ਹੈ। ਅਰ ਉਸੀ ਨੇ
ਪਹਰ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ
ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਗੱ
ਦੀ ਨਿਸੀਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਬ
ਜੀ ਮੇਂ ਇਸ ਵੇਸ ਕਾ ਲੇਸ ਨਹੀਂ ਆ
ਇਆ। ਕਿਉਂਕੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇਂ
ਆਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਹੁ ਵੇਸ ਤਿਆ
ਗਿਆ। ਉਹਾਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾ
ਹਬ ਜੀ ਕੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀਆ। ਯਾ
ਤੇ ਵਹੁ ਵੇਸ ਨਹੀਂ ਦੀਆ। ਕੇਵਲ
ਨਿਰਮਲ ਵੇਸ ਦੀਆ। ਜਿਸ ਕਾ
ਅਬ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਗੁਰ
ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਮਾਰਿਆ ਸਿ
ਕਾ ਜਗਤ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਪੰ
ਥ ਚਲਾਇਆ। ਥਾਪਿਆ ਲਹ
ਣਾ ਜੀਵਦੇ ਗੁਰਆਈ ਸਿਰ ਛੱਤ੍ਰ
ਫਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਬਚਨ ਸੇ ਯ
ਹ ਭੀ ਜਾਨ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਲਖਮੀਦਾ
ਸ ਜੀ ਕੇ ਬੰਸ ਕੇ ਵੇਦੀ ਸਾਹਬਯਾਦੇ
ਜੋ ਗਲ ਮੇਂ ਸੇਲੀ ਰਖਤੇ ਹੈਂ। ਸੋ ਗੁਰੂ

ਮ ਵਿਰਕ੍ਤ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਮ ਉਦਾਸੀ ਸੂ
ਚਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਹਾਤਮਾ ਸੇਸ
ਮਾਲ ਚਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਬਿਨਾ ਅਧਿਕ ਤੋੜੇ ਚੂ
ੜੇ ਆਦਿ ਵਸਤੂ ਕਾ ਧਾਰਣ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ
ਆ ਤੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਔਰ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਨ
ਹੀਂ ਧਾਰਣ ਕਰੀ। ਉਤਾਹੀ ਵੇਸ ਥਾ ਸੋ ਪੂ
ਰਬ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ। ਵਹੁ ਭੀ ਮੁਸਲ
ਮਾਨੋ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਆ। ਸਰ
ਬ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ ਬਿਚਰਨ ਸਮੇਂ ਯਵਨੋਂ ਕੇ ਦੇ
ਸ ਮੇਂ ਰੋਕ ਟੋਕ ਨਾ ਰਹੇ। ਹਿੰਦੂ ਮਤੋਂ ਵਾ
ਲੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਵੇਸੋਂ ਮੇਂ ਸੇ ਕੋਈ ਇਸ ਲੀਏ
ਨਹੀਂ ਧਾਰਣ ਕੀਆ। ਜਿਸ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਧਾਰਣ ਕਰਤੇ ਉਸੀ ਵੇਸ ਵਾਲੇ ਅਪ
ਨੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਕੇ ਥਾਪਲੇਤੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਭਿੰਨ ਵੇਸ ਵਾਲਾ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਹੀ ਨਾ ਮਲੂ
ਮ ਹੋਤਾ। ਸੇਲ ਹੇਤ ਸੇਲੀ ਟੋਪੀ ਵੇਸ ਕੀ
ਆ। ਸੇਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਉਤਾਰ ਧਰਾ।
ਜੈਸੇ ਅਤੀਤ ਕਾ ਉਚਰ ਕੇ ਪੀਰੋਂ ਕਾ ਢੋਂਗ
ਰੋਂ ਕਾ ਯੇ ਵੇਸ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸਾਹ
ਜੀ ਨੇ ਉਤਾਰ ਧਰੇ। ਸਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਪੇਦ ਵੇਸ ਰਖਾ ਜੋ ਵਰਤਮਾ

ਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਸੁਪੇਦ ਪੋਸ ਸਿੱਖੋਂ ਮੇਂ ਹੈ। ਉੱ
ਚ ਕੇ ਪੀਰੋਂ ਵਾਲਾ ਨਿਹੰਗੋਂ ਨੇ ਧਾਰਿਆ
ਅਤੀਤ ਵੇਸ ਨਿਰਮਲਿਓਂ ਨੇ ਧਾਰਿ
ਆ ਢੋਂਗਰੋਂ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਧਾਰਿ
ਆ। ਕਈ ਵੇਸ ਸਿੱਖੋਂ ਸੇ ਚਲੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ
ਸੁਥਰਾ ਸਾਹ ਸੇ ਸੁਥਰਿਓਂ ਕਾ ਹਰੀਏ ਬ
ਲੇ ਸੇ ਦਿਵਾਨਿਓਂ ਕਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੇ ਕੂ
ਕਿਓਂ ਕਾ। ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਸੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਓਂ ਕਾ ਕਨੱਈਆ ਲਾਲ ਸੇ ਅੱਡਨਸਾ
ਹੀਓਂ ਕਾ।, ਰੱਸੀ ਪਾਕੇ ਯ. ਪ੍ਰਣਵੇ ਨਾ
ਮਾ ਸੇਲਮਸੇਲ - ਗਊ ਕੇ ਪਾਓਂ ਮੇਂ ਰ
ਸੀ ਭਾਵ ਨੁਆਣਾ ਮਸੇਲ. ਮੇਲਕੇ ਵ
ਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੇ ਨਾਮੇ ਨੇ ਦੁਹਾਈ
ਦਈ ਬਛਰਾ ਮੇਲਕੇ

ਸੇਵੀਅਲੇ. ਵੇ. ਸੇਵਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸੇਵੀ
ਸੇਵ. ਵੇ. ਸੇਵਾ | ਅਲੇ ਗੋਪਾਲਰਾਇ
ਸੇਵਾ. ਸੰ. ਟਹਲ. ਖਿਜਮਤ ਯ. ਗੁਰੂ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਭਗਤਿ ਹੈ - ਪਖਾ ਪਾਨੀ
ਚਰਣ ਚਾਪਨਾਦਿ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਨੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਕਹਾਤੀ ਹੈ
ਸੇਵੀਂ. ਵੇ. ਸੇਵੋਂ

ਸੇਜਸੁਹਾਵੀ॰ਵਾ॰ ਅਪਨੇ ਸਾਬਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੋ ਏਕ ਭੂਪ ਜਾਨਕੇ ਬੁਧੀਸੇ
ਜਾ ਸੋਭਾਵਾਲੀ ਹੂਈ

ਸੇਕੰਮੜੇ॰ਵਾ॰ ਵਹੁ ਮਾੜੇ ਕਾਮ

ਸੈ

ਸੈਮਿਰਿਆ॰ਭੂ॰ ਸੈਕੜੇ ਸ੍ਰਿਗਾਂ ਨੂੰ
ਯ॰ ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸ
ਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ–ਸਭੀ ਸ੍ਰਿਗਾਲਾ
ਦਿਕ ਜੀਵ ਸੇਰਕੇ ਪੀਛੇ ਪੜ ਉਸ
ਕੀ ਛੋੜੀ ਜੂਠ ਸੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰੇ ਹੈਂ

ਸੈਤਾਨਿਆ॰ਭੂ॰ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਭਿ੍ਆ
ਇਆ ਹੂਆ ਵਾ ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ
ਬੁਰਆਈ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕ
ਰੀ ਬਿਚਰੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ

ਸੈਨਾਈ॰ਦੇ॰ ਨਫੀਰੀ ਵਾਜਾ ਜੋ ਨੌਬਤ
ਕੇ ਸਾਥ ਬਜਤਾ ਹੈ ਯ॰ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸੈਨ ਈ

ਸੈਲਲੋਇ॰ਭੂ॰ ਸਕਲ ਲੋਕ॰
ਸੈਲ ਸਰੀਖੇ ਜੜ੍ਹ ਬੁਧੀ ਲੋਕ ਯ॰ ਸੈ
ਲਲੋਅ ਜਿਨ ਉਧਰਿਆ

ਸੈ॰ਪੰ॰ ਸੈਕੜੇ ਯ॰ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁ
ਖੇ ਲਖਨ ਭੁਖਿਆ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਭਗ
ਤ ਸੈਕੜੇ ਵਾਰ ਬਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਹੂਏ ਰੀਕੋਂ
ਵਤ ਆਪਕੋ ਨੰਗਾ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ ਲਾ
ਖੋਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੇ ਸੰਕਲਪੋਂ ਕੋ
ਅੰਤਾਕਰਣ ਕਾ ਧਰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਆ॰
ਪ ਕੋ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਮਾਨਤੇ ਆਤਮਾ
ਨੰਦ ਮੇਂ ਮਗਨ ਹੂਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
ਪ੍ਰਨਾ ਆਜ ਫਰੀਦੇ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋ
ਹਾ ਬੀਓਮ, ਦੇ॰ ਬਾਂ॰ ਹੈ ਯ॰ ਨਾਨਕ ਜ
ਲ ਕੋ ਮੀਨ ਸੈ- ਨਾਨਕ ਜਲ ਕੀ ਮਛ
ਲੀ ਸਮ ਆਪ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ

ਸੈਨਾਹ॰ਪੰ॰ ਸੈਨੋ ਸੇ॰ ਇਸਾਰਿਓਂ ਸੇ ਯ॰
ਸੋਬ੍ਹਾਈ ਸੈਨਾਹ

ਸੈਣਹ॰ਭੂ॰ ਵਹੁ ਹੈ
ਯ॰ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਨ ਮਧ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਨਾ- ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਵੋ ਹੈਂ ਜਿ
ਨਮੇਂ ਹਰਿ ਕੀ ਭਕ੍ਤਿ ਹੋਵੇ ਹੈ

ਸੈਣ॰ਪੰ॰ ਸਿਆਣੂ॰ ਪਹਚਾਨ ਵਾਲਾ
ਯ॰ ਹਰ ਮੇਲੋ ਸਜਣ ਸੈਣ, ਨਾਈਭ
ਗਤ ਯ॰ ਸੈਣ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ

ਸੈਣੀ॰ਪੰ॰ ਸਿਆਣੂ ਯ॰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਜਣ ਸੈਣੀ ਪ੍ਰਨਾ ਲਧਾ ਸਜਣ

ਸੈਣੀਜੀਉ, ਮਾਲੀ ਕੌਮ ਸੇ ਨਿਕਸੀ
ਜਾਤਿ ਬਿਸੇਖ ਜੋ ਸੈਣੀ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿ
ਸੈਨ੦ ਪੰ· ਸਿਆਣ, ਇਸਾ ਧ ਜਾਤਿ ਹੈ
ਰ, ਨਾਈ ਭਗਤ ਯ· ਨਾਈ ਉਧਰਿ
ਓ ਸੈਨ ਸੇਵ - ਸੈਨ ਨਾਈ ਏਕ ਰਾਣ
ਰਾਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਿਆਗ ਕੇ
ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਉਧਰ ਗਯਾ ਹੈ
ਸੈਤਾਨ੦ ਅ· ਯਵਨੋਂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਏਕ
ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਬੁਰੇ ਕਾਮੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਨਾਰੀ ਵਜੂਦ ਮਾਨਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹਿ
ਦੂ ਮਤ ਮੇਂ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਹੈ। ਨਾਰ ਨਾਮ ਅ
ਗਨਿ ਕਾ ਹੈ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਅਗਨਿ
ਸੇ ਬਨਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਨਾਰੀ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਮੇਂ ਸੂ
ਰਯ ਮੰਡਲ ਵਾਸੀਓਂ ਕੇ ਵੈਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ
ਹੈਂ ਆਦਮ ਪੈਯੰਬਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਗੇਹੂ ਖੁਲਾਇਕੇ ਇਸੀ ਨੇ ਸ੍ਵਰਗ ਸੇ ਗੇ
ਰਾ ਤਬ ਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਕੋ ਅਤੀ ਬੁ
ਰਾ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਤ ਕੇ ਗਯਾ
ਨੀ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸੂਫੀ ਹੈ ਵਹੁ ਅਸੁ
ਰ ਸੁਭਾਵੋਂ ਵਾਲੇ ਮਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸੈਤਾਨ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਨਾਉ ਸੈਤਾਨ ਮਤ ਕਣ ਜਾਈ

ਸੈਤਾਨੀ੦ ਵੇ· ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੇ
ਸੈਭੌ੦ ਗੁ· ਸੰਭਵ· ਸੈਭੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸੰਭਵ ਸੇ ਬਦਲਾ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸ
ਵੈਯੋਂ ਮੇਂ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਓ ਪਾਠ ਹੈ।
ਮਾਨੂ ਸੋਲਹੇ ਮੇਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿਅ
ਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਪਾਠ ਹੈ। ਆਦਿ ਮੰਤ੍ਰ
ਮੇਂ ਸੈਂ ਕੇ ਬਾਨ ਸੈ· ਭਵ ਔ ਭਉ ਕੇ ਬ
ਨਭੈ ਬਨਾ ਮਿਲ ਕੇ ਸੈਭੰ ਹੂਆ ਹੈ। ਮੂ
ਲ ਇਸ ਕਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰ
ਥ ਬਨਨਾ ਹੈ। ਯੋਨੀ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾਰ
ਣ ਹੈ। ਯੋਨੀ ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾ
ਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਬਨੀ ਚੀਜ ਹੈ। ਅਜੋ
ਨੀ ਸੰਭਵ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ
ਸੇ ਨਾ ਬਨਨੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਵੈਸਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਆਪ ਵਹੁ
ਸਭ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਰਣ
ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹੀ। ਯਾਤੇ ਅਜੋਨੀ
ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਵ ਪਾਠ ਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਕੇਂ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਹੇ
ਤੁ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅ
ਨ ਵਸਤੂਓਂ ਵਤ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬ

ਨਾਤਾਤੇ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਕਹੀਏ
ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਤਿਸਕੇ ਸਰੂਪ
ਕਾ ਕਬੀ ਨਾਸ ਨਹੀ ਹੋਸਕੇ। ਅਧਿ
ਕ ਬਿਚਾਰ ਇਸਕਾ ਜਪਟੀਕਾ ਮੇਂ ਕੀ
ਸੈਲ ੦ ਸੰ. ਸੈਲੀ ਸਿਲਾ ਯ. ਸੈ ਆ ਹੈ
ਲਪਥਰ ਮਾਹ ਜੰਤ ਉਪਾਏ, ਫ. ਆ
ਨੰਦ ਸੇ ਬਿਚਰਨਾ ਇਸੀ ਅਰਥ ਕੇ
ਭਾਵ ਸੇ ਗਿਆਨੀ ਸੈਲ ਕਾ ਅਰਥ
ਆਨੰਦ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ, ਸਗਲ ਯ.
ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨ ਉਧਾਰਿਆ। ਪੁਨਾ
।ਓਂਕਾਰ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ਸਕਲ ਸੀ.
ਸੈਵ ੦ ਸੰ. ਸਿਵ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਸੈਰਫ.
ਜਨ, ਸਿਵਜੀ ਕਾ ਬਨਾਯਾ ਹੂਆ
ਮਲ ਤੰਤ੍ਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੈਵਾਗਮ ਹੈ
ਸੈਸਾਰਙ੍ਹਾ ੦ ਹੁ. ਸੰਸਾਰ ਅਰਥਾਤ
ਨਿਖਲ ਜੀਵ ਯ. ਸਭ ਮੁਕਤ ਹੋਆ
ਸੈਸਾਰੜਾ ਸੰਸਾਰ ਸੀ.

ਸੋ

ਸੋਊ ੦ ਦੇ. ਤਤ ਅਰਥਾਤ ਓਹੀ. ਵਹੀ
ਤਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮ ਓਂ ਤਤ ਸਤ ਐ
ਸਾ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਤ੍ਵਮਸਿ ਰੂ
ਪ ਵੇਦ ਬਚਨ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯ. ਸੋ
ਊ ਸੋਊ ਜਪ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਤਤ ਕੇ ਥਾਨ ਭਾਖਾ ਮੇਂ ਸੋ ਪਦ ਹੈ ਯਾ
ਤੇ ਸੋਊ ਸੋਊ ਵਹੀ ਹੈ ਵਹੀ ਹੈ ਐ.
ਸਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਰਾਤ ਦਿ
ਨ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲੇ
ਸੋਧਊ ੦ ਦੇ. ਬਿਚਾਰੇ ਯ. ਸੋਧਉ ਮੁ
ਕਤ ਕਹਾਦੇਉ ਕੈਸੀ ਚਿਤਵਉ
ਸੋਚਊ ੦ ਦੇ. ਸੋਚਤਾ ਹੂੰ ਯ. ਸੋਚਉ
ਸੋਇਆ ੦ ਦੇ. ਸੈਨ ਕਰ ਰਹਾ ਹੈ ਜੈ
ਸੇ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ
ਸੋਹਿਆ ੦ ਪੰ. ਸੋਭਾਯੁਤ ਹੂਆ. ਸੋ
ਭਤਾ ਭਯਾ ਹੈ ਯ. ਤਾਤੂ ਸੋਹਿਆ
ਸੋਫੀਆ ੦ ਫ. ਬਿਚਾਰਵਾਨਾਂ ਕੋ ਯ.
ਸਚ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਾ ਸੋਫੀਆ। ਸੂ
ਫੀਆ ਫਾ. ਨਾ ਅਮਲ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਸੋਖਿਆ ੦ ਦੇ. ਸੁਕਾ ਸੋਫੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ
ਯਾ ਯ. ਉਨ ਚਾਨਣ ਓਹ ਸੋਜੀਆ
ਸੋਈ ੦ ਦੇ. ਵਹੀ ਯ. ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨ
।ਜਿਦਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਯ. ਸੋਈ ਸੋਈ ਜ
ਗੀ

ਸੋਇ੦ਦੇ·ਸੋਭਾ ਯ. ਤਿਨਕੀ ਸੋਇ ਸੁ
ਣੀ ਮਨ ਹਰਿਆ, ਖਬਰ ਯ. ਸੁਣੀ
ਇਹ ਸੋਇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਬਿਨਤਾਰਿ
ਆਨ ਕੋਇ, ਸੈਨ ਕਰ ਯ. ਬਾਵਰ
ਸੋਇ ਰਹੇ, ਵਹੀ ਯ. ਤੂ ਕਰਕਰਵੇ

ਸੋਹਾਇ੦ਦੇ·ਸੋਭਾ ਕੇ | ਖਜਾਨੇ ਸੋਇ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ

ਸੋਝਾਈ੦ਭੁ·ਸੂਝ ਵੇ ਭਾਵ ਸਮਝ
ਵੇ ਹੈ ਯ. ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ

ਸੋ੦ਦੇ·ਵਹੁ ਯ. ਸੋ ਪਦ ਰਮਹੁ ਜਿਬ
ਹੂਰਨ ਰਮਨਾ - ਵਹੁ ਪਦ ਉਚਾਰ
ਣ ਕਰੋ ਜਿਸਕੇ ਉਚਾਰਣ ਕੀਏ ਔ
ਰ ਕੋਈ ਫੇਰ ਨਾ ਜਪਨਾ ਪੜੇ ਰਮਹੁ
ਜਪਨ ਕਾ ਨਾਮ·ਭੁਮ ਰਮਹੁ ਗੋਬਿ
ਦੇ ਰਮਣ ਜੋਗ - ਈਹਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ,
ਤਿਸ ਯ. ਸੋ ਨਿਬਾਹੂ ਗੜ - ਹੇ ਪੁਰਖ
ਚਿਤ ਮੈਂ ਤਿਸ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਨੇਵਾ
ਲੀ ਵਸਤੁ ਕੇ ਬਾਪ ਜੋ ਰਲਾਯ ਮਾਨ
ਨ ਹੋਵੇ | ਇਆਨ ਸੋਹੈ, ਵਾ. ਵਹੁ ਹੈ

ਸੋਹੈ੦ਦੇ·ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਹੈ ਯ. ਅਗੈਗ

ਸੋਹੰ੦ਸੰ·ਵਹੁ ਈਸ੍ਵਰ ਮੈਂ ਹੂੰ ਐਸਾ ਏ
ਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਾਪ ਯ. ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ
ਹੈ ਸਾ ਜਪ ਜਾਪਹੁ | ਫਰਿ ਨਾਮ ਬਿਸਰ

ਸੋਵਹਿ੦ਭੁ·ਸੋਵਤਾ ਹੈ ਯ. ਕਿਆ ਸੋ

ਸੋਲਹੇ੦ਭੁ·ਖੋੜਸ ਪਦੇਂ ਵਾਲੇ ਸਬ
ਦ·ਖੋੜਸ ਪਦੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ
ਵਤ ਏਕ ਸਬਦੋਂ ਕੀ ਚਾਲ ਹੈ ਯੇ ਸ
ਬਦ ਕੇਵਲ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਮੇਂ ਹੈਂ ਔਰ
ਰਾਗੋ ਮੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ, ਫ
ਹੁਲਏ ਹੈਂ ਯ. ਨਾਨਕ ਸੋਲਹੇ ਲਿਖ

ਸੋਕ੦ਸੰ·ਸੋਗ | ਦੇ ਪ੍ਰਾਨੇ ਦੇਇ

ਸੋਮਪਾਕ੦ਭੁ·ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਸੇਂ ਭੋ
ਜਨ ਬਨਾਨਾ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਪੱਕਾ ਨਾ ਖਾਨੇ
ਵਾਲੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਸੇ ਪਕਾਤੇ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਸਿੱਘੋਂ ਮੇਂ ਬਿਬੇਕੀ ਉਨਕੇ ਬਿਬੇਕ ਕਾ
ਨਾਮ ਸ੍ਵਯੰ ਪਾਕ ਹੈ ਬਿਬੇਕ ਕਾ ਅਰਥ
ਦੋ ਮਿਲੀ ਚੀਜੋਂ ਕੋ ਜੁਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਆਤਮਾ ਔ ਅਨਾਤਮਾ ਕੇ ਜੁਦਾ ਕ
ਰਨੇ ਹੇਤ ਭ੍ਰਾਤੂ ਕਹੇ ਹੈਂ ਕਰੋ ਬਿਬੇਕਸੀ
ਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜ ਹਿਰਦੇ ਦੇਖ ਢੰਢੋ
ਲੀ ਸ੍ਵਯੰ ਪਾਕੀ ਜਨੋਂ ਮੇਂ ਬਿਬੇਕੀ ਨ
ਮ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਧੀ ਅਸੁਧੀ ਕੀ ਜੁਦਾ

ਈਕਰਨਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋਮਪਾਕ ਕਾ ਮੂਲ
ਸ੍ਵਯੰਪਾਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਯ· ਸੋਮਪਾਕ
ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ
ਸੋਭਨੀਕ ੦ ਦੇ· ਸੋਭਾ ਕੇ ਯੋਗਯ
ਸੋਖੈ ੦ ਦੇ· ਸੁਕਾਵੈ ਹੈ ਯ· ਸਰਭਰ ਸੋਖੈ
, ਮੰਦੀ ਚੰਗੀ ਸਭ ਵਸਤੁ ਕੋ ਸੁਕਾਤਾ
ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਯ· ਜੈਸੇ ਸੂਰ ਸਰਬ
ਸੋਗ ੦ ਦੇ· ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁ ਕੇ ਕੇ ਸੋਖ
ਬਿਯੋਗ ਸੇ ਮਨ ਕੀ ਬਿਆਕਲਤਾਈ
ਯ· ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਬਿਯੋਗ
ਸੋਗੀ ੦ ਦੇ· ਸੋਗਵਾਲਾ
ਸੋਹਾਗ ੦ ਦੇ· ਪਤਿ ਕਾ ਸਿਰ ਪਰ ਹੋਨਾ
ਯ· ਘਰ ਪਿਰ ਧਨ ਸੋਹਾਗੋ
ਸੋਚ ੦ ਦੇ· ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਯ· ਸੋਚੈ ਸੋਚ ਨ
ਹੋਵਈ - ਉਤਮ ਕਾਮ ਕੀਏ ਬਿਨਾ
ਤਿਨਕੇ ਚਿਤਨਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨ
ਹੀਂ ਹੋਤੀ, ਚਿੰਤਾ· ਫਿਕਰ ਯ· ਮੇਰੀ
ਸੰਗਤ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨ ਰਾਤੀ - ਮੇ
ਰਾ ਮੇਲ ਪੋਚ· ਨੀਚੋਂ ਸਾਥ ਹੈ ਇਸਕੀ
ਸੋਚ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ
ਸੋਚੈ ੦ ਦੇ· ਕੀਏ ਬਿਨਾ ਚਿੰਤਨਮਾਤ੍ਰ ਕ

ਰਨੇ ਸੇ ਯ· ਸੋਚੈ ਸੋਚ ਨ ਹੋਵਈ
ਸੋਚੇ ੦ ਦੇ· ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਕਿਆ ਸੋ
ਚੇ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ,, ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਂ ਯ·
ਜੋ ਸੋਚੀ ਲਖ ਬਾਰ
ਸੋਚ ਅਸੋਚ ੦ ਗੁ· ਨਾ ਸੋਚ ਕਰਨੇ
ਯੋਗਯ ਸੰਬੰਧੀਯੋਂ ਕੀ ਸੋਚ ਮੇਂ ਯ·
ਜਾਨ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋ
ਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ - ਜਾਨਤੇ
ਭੀ ਅਗਯਾਨ ਸੇ ਹਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਬਾਵ
ਰੇ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਜਿਨਹੁਨੇ ਅਪ
ਨੇ ਕਰਮੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਪਾਨੇ ਹੈਂ।
ਤਿਨ ਅਸੋਚ· ਨਾ ਸੋਚ ਕਰਨੇ ਯੋਗ
ਸੰਬੰਧੀਓਂ ਕੀ ਸੋਚ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਹਮਾ
ਰੇ ਦਿਨ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਜੋ ਕੈਸੇ ਜੀਵੇਂਗੇ
ਸੋਝੀ ੦ ਪੰ· ਗਯਾਨ· ਸਮਝ
ਸੋਟਾ ੦ ਦੇ· ਛੋਟੀ ਲਾਠੀ ਯ· ਮਤਲਕ
ਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੇ ਪੀਠ
ਸੋਰਠ ੦ ਦੇ· ਜਿਸ ਦੇਸ ਮੇਂ ਪਰਿਭਾਸ
ਤੀਰਥ ਗਿਰਨਾਰ ਪਰਬਤ ਸੋਮਨ ੦
ਥ ਮਹਾਦੇਵ ਹੈਂ ਵਹੁ ਦੇਸ। ਸੌਰਾਸ੍ਟ੍ਰ ਸੰ·
ਸੋਰਠ ਰਾਗਣੀ ਸੋਰਾਸ੍ਟ੍ਰੀ ਸੰ· ਯ· ਸੋਰ

ਰਤਾਮਸੁਹਾਵਣੀ
ਸੋਢੀ॰ਦੇ·ਸੋਢੀਰਾਜ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਕੇ
ਖਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਕਥਾ ਬਿਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕ
ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਅਧ੍ਯਾਯ ਮੇਂ ਐਸੇ ਲਿਖੀ ਹੈ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਲਊ ਕੁਸੂ ਨੇ ਮਦ੍ਰ ਦੇ
ਸਮੇਂ ਆਕਰ ਲਹੌਰ ਕਸੂਰ ਦੋ ਨਗਰ
ਬਾਂਧੇ ਇਨ ਨਗਰੋਂ ਮੇਂ ਉਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੰ
ਤਾਨ ਬਢੀ। ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਪੀਛੇ ਉਸ ਸੰ
ਤਾਨ ਮੇਂ ਕਾਲਕੇਤ ਕਾਲਰਾਇ ਦੋ ਨਾਮੀ
ਹੂਏ। ਕਾਲਕੇਤ ਨੇ ਕਾਲਰਾਇ ਕੋ ਨ
ਗਰੋਂ ਨਿਕਾਲਾ। ਵਹੁ ਭਾਗ ਕੇ ਚਿਤ੍ਰਕੂ
ਟ ਕਾਲਪੀ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਮੇਂ
ਗਯਾ ਸੋਈ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਭੂਜ ਸਨੌਢ
ਦੇਸ ਤੇ ਗਏ। ਤਹੀ ਭੂਪਤ ਜਾ ਥਿਆ
ਹਤ ਭਏ। ਤਾ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਯੋ ਜੋ ਧਾਮਾ।
ਸੋਢੀਰਾਯ ਧਰਾ ਤਿਹ ਨਾਮਾ। ਬੰਸ
ਸਨੌਢ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਥੀਆ। ਪਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜੂ ਕੀਆ। ਰਵਾਤ੍ਰਾ
ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਹੁਇ ਆਏ। ਤੇ ਸੋਢੀ ਸ
ਭ ਜਗਤ ਕਹਾਏ। ਯ. ਕੁਲ ਸੋਢੀ ਗੁ
ਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜ
ਨ ਹਰਿ ਭਗਤਾ-ਸਨੌਢ ਦੇਸ ਕੇ ਵਾ
ਸੀ ਖਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ। ਭੂਜ ਸਨੌਢ ਦੇਸ
ਤੇ ਗਏ। ਪੁਨਾ। ਬੰਸ ਸਨੌਢ ਤਾ ਦਿਨ
ਤੇ ਥੀਆ। ਐਸੇ ਦੇਸ ਅਰ ਕਾਲਰਾ
ਯ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਦੋਨੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਸਨੌਢ ਲਿ
ਖਾ ਹੈ। ਸਨੌਢ ਕਾ ਮੂਲ ਸਨਾਢ੍ਯ ਹੈ ਤ
ਸੇ ਬਿਗੜ ਕੇ ਭੀ ਸੋਢੀ ਨਾਮ ਬਨਾ ਸਿੰ
ਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਬ੍ਰਾਮਣੋਂ ਕ
ਨਾਮ ਅਬ ਭੀ ਸਨਾਢ੍ਯ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ
ਸੋਹਣਾ॰ਦੇ·ਸੁੰਦਰ
ਸ੍ਰੋਤੇ॰ਦੇ·ਬਿਦ੍ਯਾ ਪੜ੍ਹੇ ਯ. ਪਸੂ ਪਰੇ
ਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖ
ਗਾਇਆ-ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਮੁ
ਖੋਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਵਹੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤੋਂ ਜੈ
ਸੇ ਪੁਰਖ ਭੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਪੜ੍ਹਿਯੋਂ ਮੇਂ ਮੁ
ਸ੍ਰੋਤਾ॰ਸੰ·ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਦੇ·ਖ੍ਯਹੋਏ
ਸੁਪਾਰੀਆਂ ਕਾਟਨੇ ਕਾ ਹਥਿਆਰ
ਸ੍ਰੋਤ॰ਦੇ·ਸੁਣਤੇ ਯ. ਪਰਲਿੰਦਾ ਨਾ
ਸ੍ਰੋਤ ਸ੍ਰਵਣੈ, ਕਾਨ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਪਰਲਿੰਦਾ
ਨਾ ਸੁਣੇ ਸ੍ਰੋਤ। ਸ੍ਰੋਤ੍ਰ ਸੰ·ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਸੋਧਿਤ॰ਸੰ·ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲ

ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਯ. ਸੋਧਿਤ ਸੋਧਿਤ ਸੋਧਿ
ਸੋਭਿਤ ॰ ਸੰ. ਸੋਭਾਵਾਲਾ | ਤ ਸੀਤ੍ਰਿਆ
ਸੋਹਤ ॰ ਦੇ. ਸੋਭਾ ਪਾਵਤੇ
ਸੋਧ ॰ ਦੇ. ਸੋਧਨ ਕਰ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਸੋ
ਧ ਸਾਧੁ ਬੀਚਾਰਿਆ - ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਨੇ
ਸੋਧ ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਖੋਜ ਕੇ ਸਾਧੁ ਭ
ਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਾਰਿਆ
ਸੋਈ ਸੁਧਾ ॰ ਵਾ. ਵਹੀ ਨਿਰਮਲ ਹੈ
ਸੋਨ ॰ ਗੁ. ਤਿਸੀ ਕੇ ਯ. ਸੋਨ ਸਮਾਨ ਸ
ਰੀਰ - ਸੋਨੇ ਕੇ ਅਟਾਲੇ ਵਤ ਖਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਸੁਵਰਨ ਯ. ਸੋਨਾ
ਗਰਭ ਦਾਨ ਦੀਜੈ - ਪੇਠੇ ਮੇਂ ਪਾਕੇ ਸੁ
ਵਰਨ ਕਾ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਕਰੀਏ
ਸੋਧਨ ॰ ਸੰ. ਸੁੱਧੀਆਂ ਯ. ਅਨਿਕ ਸੋ
ਸੋਇਨਾ ॰ ਦੇ. ਸੁਵਰਣ | ਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ
ਕੀ ਯ. ਸੋਇਨ ਲੰਕ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ
- ਰਾਵਣ ਕੀ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਲੰਕਾ ਪੁ
ਰੀ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੁਵਰਣ ਕੀਆਂ ਹਵੇਲੀ
ਆਂ ਥੀ ਲੰਕਾ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਥੀ ਯਹ ਗੁ
ਰੋਂ ਨੇ ਰਾਮਾਯਣੋਂ ਕਾ ਅਨੁਵਾਦ ਲਿਖਾ
ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਮੇਂ ਸਮਗ੍ਰ ਸੁਵਰਣ ਕੀ
ਨਹੀਂ ਥੀ ਰਾਮਾਇਣੋਂ ਮੇਂ ਜੋ ਸਮਗ੍ਰ ਲਿ
ਖੀ ਹੈ ਤਿਸ ਲਿਖਨੇ ਕਾ ਭਾਵ ਯਹ ਹੈ
ਕਵਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਹਾਬਲ ਅਰ ਮਹ
ਨਐਸ੍ਵਰਯ ਲਿਖਨਾ ਹੋਵੇ ਪਹਲੇ ਉ
ਸ ਕੇ ਸਤ੍ਰੁ ਕਾ ਬਢਾ ਕਰ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ
ਜਿਸ ਸੇ ਵੈਸੇ ਬਲਵਾਨ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਵ
ਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਸਭ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਬਡਾ
ਜਾਨ ਪੜੇ ਇਸ ਲੀਏ ਬਾਲਮੀਕਿ ਜੀ
ਨੇ ਕਾਵਿਤਾ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਕਾ
ਕੇ ਬਾਗ ਕਾ ਨਾਮ ਅਸੋਕ ਬਨੀ ਲਿਖ
ਜਿਸ ਮੇਂ ਰਹਤੀ ਸੀਤਾ ਕੋ ਮਹਲ ਸੇ
ਕਹੀ ਰਹਾ ਇਸੀ ਸੇ ਜਾਨੋ ਲੰਕਾ ਸੁ
ਵਰਣ ਕੀ ਝਾਲ ਵਾਲੇ ਮਹਲੋਂ ਵਾਲੀ
ਥੀ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਸਮਗ੍ਰ ਸੁਵਰ
ਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਥੀ ਜੇਕਰ ਹੋਤੀ ਤਬ ਵ
ਹੁ ਸੁਵਰਣ ਅਬ ਊਹਾਂ ਹੀ ਹੋਤਾ ਕੋ
ਈ ਲੇ ਗਯਾ ਹੋਤਾ ਤਵਾਰੀਖੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖ
ਜਾਤਾ ਲਿਖਾ ਕਾਹੂ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਂ ਨ
ਹੀਂ ਇਸ ਤੇ ਜਾਨੋ ਸਮਗ੍ਰ ਲੰਕਾ ਸੁ
ਵਰਣ ਕੀ ਨਹੀਂ ਥੀ ਹਨੂਮਾਨ ਕੀ ਪੂ
ਛ ਸੇ ਜਲ ਕੇ ਸੋਇਨਾ ਭਸਮ ਹੋ ਗਯਾ

ਕਹੋ।ਸੋ ਕਹਨਾ ਭੀ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਾ
ਹੇਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਕੀ ਪੂਛ ਸਾਥ ਕੋਈ ਸੁ
ਵਰਣ ਕੇ ਭਸਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ
ਨਹੀਂ ਬਾਂਧੀ ਥੀ।ਕੇਵਲ ਰੂਈ ਤੇਲ
ਮਝਥਾ ਜੋ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤੁਲਸੀ ਨੇ।ਰ
ਹਾਨ ਨਗਰ ਬਸਨ ਘ੍ਰਿਤ ਤੇਲਾ।ਬ
ਢੀ ਪੂਛ ਕੀਨ ਕਪਿ ਖੇਲਾ।ਘ੍ਰਿਤ ਤੇ
ਲ ਸੇ ਸੁਵਰਣ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ
॥ਇਸ ਲੀਏ ਬਾਲਮੀਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਵ
ਰਣ ਕੀ ਸ਼ਾਲ ਵਾਲੇ ਕੋਟ ਮਹਲੋਂ ਵਾ
ਲੀ ਲੰਕਾ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਲਿਖੀ ਹੈ।
ਉਸੀ ਕਥਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ॥ਲੰਕਾ
ਗਢ ਸੋਇਨੇ ਕਾ ਭਇਆ।ਮੂਰਖ
ਰਾਵਣ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ।ਗੁਰੂ
ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਆ ਹੈ।
ਜਿਸ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਐ
ਸੇ ਅਰਥਵਾਦ ਬਚਨ ਵੇਦ ਮੇਂ ਭੀ ਹੈ
ਜਿਨ ਮੇਂ ਚਿਲਕਾਏ ਹੂਏ ਯਗ ਕੇ ਥੰ
ਭੇ ਕੋ ਸੂਰਜ ਲਿਖਾ ਹੈ।ਤਹਾ ਭੀ ਉਸ
ਤਤੀ ਮੇਂ ਤਾਤਪਰਯ ਹੈ ਵੈਸੇ ਹੀ ਯੀ
ਹਾਂ ਹੈ, ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਯ. ਸੇਜ ਤ੍ਰੀਆ

ਸੋਇਨ - ਸੇਹਜਾ ਸੁਵਰਣ ਕੀਆਂ,
ਸੋਭਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਸੋਅਸਥਿਰ ਸੋਇਨ
ਚੌਬਾਰੇ | ਸੋਹਨ ਪਟੀਆ ਪੰ.ਵਹੂ ਹੈਂ

ਸੋਹਨ ੦ ਦੇ. ਸੋਭਤੀ ਹੈਂ ਯ. ਜਿਨ ਸਿਰ
ਸੋਧਨਾ ੦ ਭੂ. ਬਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਯ. ਸੋਧ
ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ - ਸੁਧ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ
ਸੋਵਨ ੦ ਦੇ. ਸੋਨਾ | ਸਭ ਬਿਚਾਰ ਕਰ
ਸੋਹੰਹੰਸਾ ਜਾਪ ੦ ਵਾ. ਸੋ ਮੈਹੂੰ ਮੈਂ ਵ
ਹੁ ਹੂੰ ਐਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਅਪਨੇ
ਅਭੇਦ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਾਪ
ਸੋਭਾ ੦ ਸੰ. ਜਸ. ਕੀਰਤਿ ਯ. ਸਾਧੂ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧੂ ਬਨਿ ਆਈ, ਦੀਪਤਿ
ਸੋਮ ੦ ਸੰ. ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਾ ਸੁਰ ਯ. ਸੋਮਸੁ
ਰ ਪੋਖਲੈ - ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਸੁਰ ਇੜਾ ਕੋ ਬੰ
ਦ ਕਰ ਲੈ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਰੂ. ਸੁਯੰ ਯ. ਸੋਮ
ਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ
ਸੋਰ ੦ ਫਾ. ਰੌਲਾ ਯ. ਛੂਟ ਗਇਓ ਜ
ਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ | ਦਰ ਕੇਹਾ
ਸੋਦਰ ੦ ਵਾ. ਵਹੁ ਦਰਵਾਜਾ ਯ. ਸੋ
ਸੋਘਰ ੦ ਵਾ. ਵਹੁ ਘਰ ਯ. ਸੋਘਰ ਕੇ
ਸੋਗੁਰੂ ੦ ਵਾ. ਵਹੁ ਉਤਮ ਗੁਰੂ ਯ. | ਹਾ

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰੋ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ

ਸੋਮਵਾਰ ॰ ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਦਿਨ ਮੇਂ ਯ· ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ

ਸੋਭਧਰੇ ॰ ਵਾ· ਜਲ ਬਰਸਨੇ ਸੇ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾਧਾਰੇ ਹੈ | ਦਕਾ ਸੁਰ

ਸੋਮਸੁਰ ॰ ਸੰ· ਇੰਦ੍ਰਾ ਨਾੜੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਚੰ

ਸੋਭਦੁਆਰੇ ॰ ਵਾ· ਸੋਭਾ ਕੇ ਘਰ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਵਤ ਸੋਭਦੁਆਰੇ ਹੈ

ਸੋਵੰਞੇਰੂਰ ॰ ਵਾ· ਵਹੁ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਯ· ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੋਵੰਞੇਰੂ

ਸੋਲਾ ॰ ਦੇ· ਖੋੜਸ ਯ· ਸੋਲਾ ਕਲਾ | ਰ ਸੰਪੂਰਣ ਫਲਿਆ

ਸੋਹਲਾ ॰ ਪੰ· ਜਸ ਕੇ ਬਚਨ ਯ· ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਲਾ, ਉਤਸਾਹ, ਆ

ਸੋਪਿੜੁ ॰ ਵਾ· ਵਹੁ ਯੁਧ ਭੂਮੀ | ਨੰਦ

ਸੋਹਲੜਾ ॰ ਪੰ· ਆਨੰ | ਮੱਲ ਅਖਾੜਾ ਦ ਯ· ਸੋਹਲੜਾ ਹਰਿ ਸੋਹਲੜਾ-ਨਿ ਖਲ ਆਨੰਦੋਂ ਮੇਂ ਬੜਾ ਆਨੰਦ ਕੌਨ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਆਨੰਦ ਹੈ

ਸੋਹਲੜੇ ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਆਨੰਦ ਕੇ ਗੀਤ ਯ· ਸੋਹਲੜੇ ਅਗਮਾਨੀ ਗਾਏ

ਸੌ

ਸੌਧੇ ॰ ਦੇ· ਚੂਨੇ ਕਲੀ ਸੇ ਲਿਪੇ ਮੰਦਰੋਂ ਕੇ ਯ· ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੌਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਬਰਨਾਂਤਰ ਮੇਂ। ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਰੀਂਦੇ· ਅਤਰਾਦਿ ਸੁਗੰਧੀ ਜੈਸੇ ਛਿਪੇਨਹ ਸੌਧਾ ਲਾਇਆ

ਸੰ

ਸੰਭਉ ॰ ਗੁ· ਸੰਭਵ· ਉਤਪਤੀ, ਬਨਨਾ· ਮੁਮਕਿਨ ਯ· ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਕਾਲ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਾ

ਸੰਭਵਿਓ ॰ ਗੁ· ਬਨਾ | ਬਨਨੇ ਤੇ ਯ· ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਓ-ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾਹੂ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬਨਾ

ਸੰਚਰਿਓ ॰ ਦੇ· ਫੈਲਿਆ ਯ· ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਰਿਓ

ਸੰਗ੍ਰਹਅਉ ॰ ਗੁ· ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰ ਯ· ਜਿਹ ਸਿਖਹਿ ਸੰਗ੍ਰਹਅਉ ਤਤ ਸਿਉ ਤਤ ਮਿਲਾਇਓ

ਸੰਖਿਆ. ਦੇ. ਏਕ ਸੇ ਲੇ ਪਰਾਰਧ
ਪ੍ਰਯੰਤ ਗਿਣਤੀ ਜੈਸੇ
ਏਕ ੧
ਦਸ ੧੦
ਸਤ ੧੦੦
ਸਹਸ੍ਰ ੧੦੦੦
ਅਯੁਤ ੧੦੦੦੦
ਲਖ ੧੦੦੦੦੦
ਨਿਯੁਤ ੧੦੦੦੦੦੦
ਕ੍ਰੋੜ ੧੦੦੦੦੦੦੦
ਅਰਬੁਦ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦
ਬ੍ਰਿੰਦ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਖਰਬ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਨਿਖਰਬ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਸੰਖ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਪਦਮ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਸਾਗਰ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਅੰਤ੍ਯ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਮਧ੍ਯ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਪਰਾਰਧ ੧੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦੦
ਯੇ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ
ਸੰਖ੍ਯਾ ਕੇ ਅਠਾਰੇਂ ਸ੍ਥਾਨੋਂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹੇ
ਹੈਂ ਪੂਰਬ ਪੂਰਬ ਸ੍ਥਾਨ ਸੇ ਉੱਤਰ ਉੱਤਰ
ਸ੍ਥਾਨ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅਧਿਕ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਏਕ ਸ੍ਥਾਨ ਸੇ ਦਸ ਸ੍ਥਾਨ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅ
ਧਿਕ ਹੈ ਤਾ ਸੇ ਸਤ ਸ੍ਥਾਨ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅ
ਧਿਕ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਨਿਖਲ ਮਾਪ ਤੋਲ ਕੇ
ਬ੍ਯਵਹਾਰ ਇਸ ਸੰਖ੍ਯਾ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈਂ
ਸੰਖ੍ਯਾ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇ। ਦੋ
ਬਾਈ ਆਧਾ ਪੌਣਾ ਪੂਰਾ ਸਵਾਯਾ ਡੂਢ
ਡੌਢੇ ਆਦਿ ਸੰਖ੍ਯਾ ਕੇ ਭੇਦ ਹੈਂ ਤਥਾ ਜੋੜ
ਬਾਕੀ ਭੇਦ ਹੈਂ ਸੋ ਲੀਲਾਵਤੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰ
ਥੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਹੈਂ; ਸਮ੍ਯਕ ਕਥਨ ਕਰੀਏ
ਆਤਮ ਤਤ੍ਵ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਜਿਸ ਕਰ ਤਿਸ
ਬੁਧੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੰਖ੍ਯਾ ਹੈ

ਸੰਖ੍ਯਾ. ਸੁ. ਅੰਤ ਸਮੇ ਇਨ ਮੌਂਜ
ਨੇ ਕਰ ਇਨਹੀ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਯ. ਤੀਨ ਸੰ
ਖ੍ਯਾ ਕਰ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭ
ਸਮੇਹੀ- ਅੰਤ ਸਮੇ ਤੀਨ ਮੇਂ ਮਿਲੇਗੀ
ਐਸਾ ਜਾਨ ਕੇ ਹਰਿ ਨੇ ਤੀਨ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਸ
ਰੀਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਸੋਈ ਦਸਾ
ਹੋਵੇ ਹੈ ਜਲ ਮੇਂ ਫੈਂਕੇ ਹੈਂ ਯਾਂ ਕੁੱਤੇ ਖਾਵੇ

ਹੈਂ ਯਾਂ ਭੁਸਮ ਹੋਵੈਹੈ ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ
ਐਸੇ ਪਾਂਚ ਦਸਾ ਲਿਖੀ ਹੈਂ। ਇਕ ਦ
ਗ੍ਧੈ ਇਕ ਦਬੀਐ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ
ਸੀਂਚਿਆ ॰ ਦੇ· ਜਮਾ ਕੀਆ
ਸੰਢੀਐ ॰ ਪੰ· ਭਰੀਏ ਹੈ ਯ· ਆਪੇਹੀ
ਸੀਧਿਆ ॰ ਦੇ· ਸਾਯੰ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ
ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ· ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸਨਾਨ
ਕਰਾਹੀ- ਜੋ ਜਨ ਦੇਹ ਸੁਧ ਕਰਨੇ ਹੇਤ
ਸਾਯੰ ਕਾਲ ਮੇਂ ਔ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਮੇਂ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਵਹੁ ਐਸੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਜਲ
ਮੇਂ ਨਾਏ ਮੇਂਡਕ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਨੱਨੇ ਸੇ
ਗਤ ਚਾਹਨੇ ਵਾਲਿਯੋਂ ਮੇਂ ਮੇਂਡਕ ਮੁਹੈਂ
ਲੀ ਹੋਵੇਂਗੇ ਵਹੁ ਸਦਾ ਨੱਏ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
, ਸਮਅਕ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਜਾਵੇ ਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਕਾ ਜਿਨ ਕਾਲੋਂ ਮੇਂ ਤਿਨ ਕਾਨਾ
ਮ ਭੀ ਸੰਧਯਾ ਹੈ ਸੋ ਕਾਹੂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾ
ਤਾ ਮਧਯਾਨ ਸਾਯੰ ਮੇਲ ਕੇ ਤੀਨ ਹੈਂ ਕਾ
ਹੂ ਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਤਾ ਸਾਯੰ ਦੋ ਹੈ ਭਾਵ
ਦੋ ਕਹਨੇ ਵਾਲੋਂ ਕਾ ਐਸੇ ਹੈ ਰਾਤ੍ਰੀ
ਕਾ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਜਾਮਾ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕੀ
ਦੋ ਘੜੀ ਪਹਲੀ ਦਿਨ ਕੀ ਦੋ ਘੜੀ
ਅੰਤ ਕੀ ਮਿਲ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰੂਪ ਕਾਲ
ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਯੰ ਸੰਧਯਾ ਹੈ। ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੀ ਦੋ
ਘੜੀ ਪਿਛਲੀ ਦਿਨ ਕੀ ਦੋ ਘੜੀ ਪ
ਹਲੀ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਤਾ ਸੰਧਯਾ ਹੈ। ਯ· ਸੁ
ਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ- ਹੇ ਅਭੁ
ਰ ਸਰੂਪ ਦੇਵੋ ਕੇ ਦੇਵ ਤੇਰਾ ਹਮ ਸੰ
ਧਯਾ ਚਿਤ ਟਿਕਾ ਕਰ ਸਮੇ ਸਮੇ ਮੇਂ ਧ੍ਯਾ
ਨ ਕਰੇ ਹੈਂ ਚਿਤ ਟਿਕਾਯਾ ਬਿਨਾ ਸੰਧ੍ਯ
ਕਰਨੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਯ· ਨਾ
ਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ
ਟਿਕੈ ਮਰ ਜੰਮੇ ਹੋਇ ਖੁਆਰ। ਯੁਗੋਂ
ਕਾ ਆਦਿ ਕਾਲ ਜੈਸੇ ਕਲਿ ਕਾ ਸੰਧ੍ਯਾ
ਕਾਲ ਕਲਿ ਕਾ ਆਦਿ ਕਾਲ ਹੈ, ਏਕ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਸੇਖ
ਸੰਤੋਖੀਆ ॰ ਗੁ· ਸੰਤੋਖ ਵਾਲਿਓਂ
ਨੇ ਯ· ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜਿਨੀ
ਸੰਜਾਰੀਐ ॰ ਗੁ· ਸੰਚਾਰ ਕਰੀਤੀ
ਹੈ ਯ· ਇਕਤ ਸੂਤ ਪਰੋਇ ਜੋਤ ਸੰਜ
ਸੰਜਰੀਆ ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਾਪਤ ਭ ਰੀਐ
ਈ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਯ· ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ
ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ

ਸੰਗਰੀਆ॰ ਭੂ. ਸੰਗਯ. ਵੂਤਨ
ਸੰਗਰੀਆ ਭੁਇ ਅੰਗਨ ਬਸਰੀਆ
ਸੰਤਕਾਲੀਆ॰ ਭੂ. ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਦੁਸੋਂ ਕੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਿਦਾਰਤਾ ਹੈ। ਪਾਠ ਮੇਂ
ਸੰਤ ਕੇ ਲੀਏ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਸੰਤਕਾਲੀ
ਆ ਪਾਠ ਹੈ ਯ. ਦੁਸਟ ਸੰਤਕਾਲੀਆ-
ਨਾਸ ਕੀਆ ਹੂਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਧਰਤੀ
ਪੈ ਬਿਚਰਨੇ ਸੇ ਬਿਦਾਰਤਾ ਹੈ ਬਿਚ
ਰਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਤਾ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿ
ਖਾ ਹੈ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕੋ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ॥
ਯਾਤੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭੀ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾ
ਨੋਂ ਮੇਂ ਫਿਰਨੇ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਕਹਤਾ ਹੈ
ਸੰਗਬਸਰੀਆ॰ ਦੇ. ਸਾਥ ਬਸੇ ਹੈਂ
ਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॰ ਵਾ. ਸੰਤੋਂ
ਕੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਸਭਾ ਮੇਂ
ਯ. ਮੋਹ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਚੇ ਥਾਉ ਸੰਤ
ਧਰਮਸਾਲੀਐ
ਸੰ॰ ਸੰ. ਸਮਯਕ. ਅਛੀਤਰਹ, ਕਰ
ਖ, ਸੰਗਤਿ, ਸੋਭਨ, ਸਮੁਚਯ, ਭੂ.
ਸਮਾਨ ਯ. ਕੀਤੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੇ ਕ
ਰਣਹਾਰ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਨੇ। ਬਚਨਾਂਤਰ
ਮੈਂ ਦਾਤਾ ਬਿਸਰਿਆ ਦਾਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸ
ਸੰਸਾ॰ ਭੂ. ਸੰਦੇਹ ਰੂਪ ਯ. ਜੈਸਾ | ਮ ਸੰ.
ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹੈ- ਈਹਾ ਆਉ ਖਾਬ
ਧਾਵਤੇ ਪੀਕੇ ਆਯੁ ਕਥਨ ਵਤ ਸੰਸ
ਯ ਬਿਪਰਜ ਰੂਪ ਦ੍ਵੈਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤੇ ਹੋ
ਨੇਵਾਲੇ ਜਨਮ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਰੂਪ
ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਸੰਸਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਥਨ ਹੈ, ਸੰ
ਦੇਹਸੇ ਯ. ਸੰਸੇ ਜੀਉ ਮਲੀਨ ਹੈ
ਸੰਤੁਸ॰ ਭੂ. ਪ੍ਰਸੰਨ
ਸੰਨਿਆਸ॰ ਦੇ. ਧਨ ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਕ
ਤਿਆਗ ਕਰ ਬਿਰਕ੍ਤ ਹੋਨਾ
ਸੰਨਿਆਸੀ॰ ਦੇ. ਤਿਆਗੀ ਯ. ਵੈ
ਤੇ ਰਸ ਛੋਡੇ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪੂਨਾ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰ-ਉਤਮਜ
ਨਕੇ ਦਸ ਨਾਮੋਂ ਮੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਗਮੇ ਹੈ ਦਸ
ਨਾਮ ਯੇ ਹੈਂ ਤੀਰਥ ੧ ਆਸ੍ਰਮ ੨
ਬਨ ੩ ਆਰਨ੍ਯ ੪ ਗਿਰਿ ੫ ਪਰ
ਬਤ ੬ ਸਾਗਰ ੭ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ੮ ਭਾ
ਰਤੀ ੯ ਪੁਰੀ ੧੦ | ਸਕਾ ਸੰਨਾਹੁ
ਸੰਨਾਹੁ॰ ਸੰ. ਕਵਚ ਯ. ਰਾਮ ਕਵਚ ਦ
ਸੰਚਹੁ॰ ਦੇ. ਜਮਾ ਕਰੋ ਯ. ਹਰਿਧਨ

ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ
ਸੰਬਾਹੇ॰ ਦੇ॰ ਪਹੁਚਾਵੈ ਹੈ॰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕ ਰੇ ਹੈ ਯ॰ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾ ਹੇ ਠਾਕੁਰ, ਪਹੁਚਾਯ॰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਯ॰ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹ, ਸਮੂਹ ਯ॰ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹ
ਸੰਗ੍ਰਹੈ॰ ਦੇ॰ ਇਕੜ ਕਰੇ॰ ਜਮਾ ਕਰੇ
ਸੰਗੋਹ॰ ਗੁ॰ ਸੰਗਯ॰ ਸਤ ਸਾਧ ਸੰ ਗੋਹ - ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਸੰਗ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ
ਸੰਗਾਹੀ॰ ਦੇ॰ ਸਾਥ ਹੀ ਯ॰ ਸੰਗਾਹੀ ਚੋਰ ਘਰ ਮੁਸਨ ਲਾਗਾ
ਸੰਬਹੀ॰ ਗੁ॰ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇ ਉਠ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਪਾਠ ਕੇ ਅਛੀਤਰ ਹ ਪ੍ਰਾਪ ਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯ॰ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ
ਸੰਤਹੀ॰ ਦੇ॰ ਨਿਰੰਤਰ | ਸੁਤੀਆਇ ਹੀ॰ ਸਦੀਵ ਹੀ
ਸੰਜਿਆਹੀ॰ ਪੰ॰ ਜਮਾ ਕੀਆ ਹੈ ਯ॰ ਮਾਲ ਧਨ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ
ਸੰਘਰਹ॰ ਗੁ॰ ਜਮਾ ਕਰੋ। ਸੰਗ੍ਰਹ ਸੰ॰
ਸੰਪੂਰਣਹ॰ ਗੁ॰ ਪੂਰਾ ਹੈ ਯ॰ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਹ
ਸੰਕ॰ ਦੇ॰ ਸੰਕਾ

ਸੰਕਾ॰ ਸੰ॰ ਤ੍ਰਾਸ, ਸੰਸਯ, ਬਿਤਰਕ॰
ਸੰਧਕ॰ ਸੰ॰ ਸੰਨਮਾਰ | ਉਹਾ॰ ਦਿਲੀਲ ਨੇ ਵਾਲਾ ਚੋਰ ਜੋ ਪਾੜ ਦੇ ਕਰ ਚੋਰੀ ਕ ਰਤਾ ਹੈ ਯ॰ ਸੰਧਕ ਤੋਹ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕ
ਸੰਨਕੈ॰ ਗੁ॰ ਜੋੜ ਕੇ ਯ॰ ਬਾ | ਹੀਅਉ ਣ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਕੈ | ਧਕੈ
ਸੰਤਸਾਧਕੈ॰ ਵ॰ ਸਾਂਤੀ ਵਾਲੇ ਸਾ
ਸੰਖ॰ ਸੰ॰ ਸੰਖ ਵਾਜਾ ਯ॰ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਬਿਰਾਜਤ, ਦੇ॰ ਗਿ ਣਤੀ ਜਿਸ ਕੇ ਬਿਰੁਧ ਅਸੰਖ ਹੈ
ਸੰਮੁਖ॰ ਸੰ॰ ਸਨਮੁਖ
ਸੰਤੋਖ॰ ਸੰ॰ ਧੀਰਜ ਤਾਈ, ਦਾਬਤ॰ ਯ॰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖੇ - ਤੁਮ ਇਸ ਤ੍ਰੀਓਂ ਕਾ ਕੰਨੀ ਨਾਮ ਸੁਣਨੇ ਸੇ ਭੀ ਹ ਮਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਧੀਰਜ ਕੀਆ ਹੈ ਯਾਤੇ ਤੁਮ ਦਯਾ ਕਰ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਸੇਜਾ ਵੋ, ਪ੍ਰਨਾ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੇ - ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਧੀਰਜ ਕਰੇ ਸੇ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਚਿਤ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੇਂ ਜਲੇ ਹੈ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਹੈ ਯ॰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕੁ ਸੰਤੋਖੇ

ਸੰਤੋਖੀ॰ਸੰ·ਸੰਤੋਖਵਾਲਾ ਜੈਸੇ ਸਤੀ
ਸੰਗ॰ਸੰ·ਮੇਲ,ਪੰ·ਲੰ | ਦੇ ਸੰਤੋਖੀ ਖਾਇ
ਜਾ,ਫ·ਪਥਰ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੰਗਮ
ਰਮਰ ਹੈ। ਸਹੀ ਸੰਗਮਰਮਰ ਹੈ
ਸੰਗੀ॰ਸੰ·ਮੇਲੀ ਯ·ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸ
ਗਲ ਤਰਾਈ। ਪੁਨਾ। ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸ
ਦ ਸੰਗੀ, ਸਾਥੀ ਬਨ ਯ·ਸੰਗੀ ਜੋ
ਗੀ ਨਾਰ ਬਿਪਵਾਨੀ-ਜੋਗੀ ਜੀਵ
ਕੀ ਸੰਗੀ ਬਨ ਜੀਵ ਸਾਥ ਦੇਹ ਲਪ
ਸੰਗੇ॰ਪੰ·ਲੱਜਾ ਕਰੇ ਯ· | ਟਰਹੀ ਹੈ
ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੇ ਤੁਮ ਸੰਗੇ, ਸਾਥ ਸੇ
ਯ·ਸੰਗੇ ਕੰਦਨ ਭੇਲਾ
ਸੰਜੋਗ॰ਦੇ·ਮੇਲ ਯ·ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋ
ਗ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਏ, ਦੋ ਦ੍ਰਬਅਪ
ਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਮੇਲ ਦ੍ਰਬਅ ਸੇ ਆਨ
ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਮੇਲੂ ਕੋ ਨਿਆਯ ਵਾਲੇ
ਸਮਵਾਯ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਸੰਜੋਗੀ॰ਦੇ·ਸਬੱਬੋਂ ਸੇ ਯ·ਨਦੀਆ
ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ
ਰਾਮ, ਮੇਲ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਬਅ
ਸੰਤਲਾਗ॰ਵ·ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਚਰਨੀ

ਲਗ ਯ·ਸੰਤ ਲਾਗ ਮਨਹ ਛਾਡ
ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ | ਠ
ਸੰਘ॰ਸੰ·ਸਮੁਦਾਯ,ਪੰ·ਗਲਾ·ਕੰ
ਸੰਘੀ॰ਪੰ·ਗਲ,ਸੰ·ਸੰਘਾਤ ਵਾਲੇ
ਪਰਮਾਣੂ ਜੈਸੇ ਸੰਘੀ ਭਿੰਨ ਸੰਘਾਤੇ
ਸੰਙੁ॰ਗੁ·ਸਾਥ ਯ·ਸਤ ਸੰਗ | ਗਾਵੈ
ਤਿ ਮੇਲੋ ਸੰਙੁ-ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੇਲੋ
ਸੰਚ॰ਦੇ·ਇਕੜ ਕਰ ਯ·ਸੰਚ | ਸਾਥ
ਸੰਕੋਚੇ॰ਦੇ·ਇਕੜ ਕਰੇ ਯ· | ਮਹਾਰਸ
ਖੇਲ ਸੰਕੋਚੇ ਤਬ ਨਾਨਕ ਏਕੋ। ਸੰਕੋਚਸ
ਸੰਜੈ॰ਪੰ·ਜਮਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਯ·ਮੂਰਖ ਪੰ
ਡਿਤ ਹਿਕਮਤ ਹੁਜਤ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ
ਪਿਆਰ, ਸੰਚ ਯ ਸੰ·, ਬਆਸ ਕਾ ਸਿ
ਖ ਜੋ ਰਾਜਾ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ਼੍ਟ੍ਰ ਕੋ ਭਾਰਤ
ਯੁਧ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਤਾ ਥਾ। ਸੰਜਯ
ਸੰਝ੍ਹ॰ਦੇ·ਸਾਂਝ·ਸਾਮ·ਤਿਕਾਲਾ | ਸੰ·
ਸੰਕਟ॰ਸੰ·ਕਸਟ ਯ·ਸੰਕਟ ਨਹੀ
ਪਰੇ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਜਾਕੋ ਰੇ। ਪੁਨਾ। ਸੰਕਟ ਯੋਨਿ
ਗਰਭ ਨ ਆਇਓ-ਗਰਭ ਸੇ ਨਿ
ਕਸਨੇ ਸਮੇ ਯੋਨਿ ਕੇ ਸੰਕਟ ਮੇਂ ਨਹੀ ਆ
ਏ, ਗਣੇਸ

ਸੰਪੁਟ॰ ਡੱਬਾ ਯ. ਘਟਘਟ ਸੰਪਟ ਹੈ ਰੇ
ਜਾਕਾ - ਸਰੀਰ ਸਰੀਰਮੇਂ ਅੰਤਾਕਰਣ
ਰੂਪ ਡੱਬਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ | ਤੁਸਟ
ਸੰਤੁਸਟ॰ ਪੰ. ਖੁਸ ਯ. ਜਿਸ ਨੇ ਤੂ ਸੰ
ਸੰਚਾਣਾ॰ ਗੁ. ਇਕਤ੍ਰ ਕੀਆ, ਸੰਚਨ ਕੀ
ਸੰਤ॰ ਦੇ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਯ. ਸੰਤ | ਆ
ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ, ਹੇ ਸ੍ਰੇਸ੍ਰੇ ਯ. ਸੰਤੋ ਸਾ
ਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰੀਏ
ਸੰਤੀ॰ ਦੇ. ਸੰਤੋਂ ਨੇ ਯ. ਸੰਤੀ ਮੰਤ ਦੀਓ ਮੋਹ
ਨਿਰਭਉ- ਸੰਤੋਂ ਨੇ ਮੁਝੇ ਨਿਰਭਉ ਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੈ
ਸੰਪਤ॰ ਸੰ. ਸੰਪਦਾ ਯ. ਸੰਪਤ ਹਰਖ ਨ
ਬਿਆਪਤ ਦੂਖਾ - ਈਹਾ ਸੰਪਤ ਕੇ ਮੇ
ਲ ਸੇ ਬਿਆਪਤ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਬਿ
ਸੰਤਤ॰ ਸੰ. ਨਿਰੰਤਰ, ਦੇ. ਸੰਤਾ | ਪਤਾ ਹੈ
ਨ. ਔਲਾਦ। ਸੰਭਤਿ ਸੰ.
ਸੰਗਤਿ॰ ਸੰ. ਮੇਲ ਸੇ ਯ. ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਸੰਗੀਤ॰ ਸੰਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ | ਲੇ ਜੋ ਤਰਿਆ
ਯ. ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰ ਸੰਗੀਤ, ਸੰਗ
ਤੇ ਯ. ਸੁਖ ਗਧਰਬ ਭਜਮ ਸੰਗੀਤ ਸੰ
ਗੀਯ. ਗਾਏ ਸੰਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ, ਸੰ

ਨ੍ਰਿਤ ਗੀਤ ਵਾਜਾ ਤੀਨੋ, ਤੀਨੋ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਦਕ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗੀਤ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਕ
ਰਤਾ ਚਾਰ ਹੈਂ ਭਰਤ੧ ਹਨੂਮਾਨ੨ ਸੋਮੇ
ਸ੍ਵਰ ੩ ਕਲਾਨਾਥ ੪ ਇਸ ਸਮੇ ਲੋਕ
ਮੇਂ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ ਹਨੂ
ਮਾਨ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸਾਤ ਅਧਿਆਯ ਹੈਂ।
ਸ੍ਵਰਾਧਿਆਯ੧ ਰਾਗਾਧਿਆਯ੨ ਤਾਲਾ
ਧਿਆਯ੩ ਨ੍ਰਿਤਾਧਿਆਯ੪ ਭਾਵਾਧਿ
ਯਾਯ੫ ਕੋਕਾਧਿਆਯ੬ ਹਸਤਾਧਿਆਯ੭
, ਸਮਜਕ ਗੀਤ | ਗਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ
ਸੰਗਾਤੀ॰ ਗੁ. ਸੰਗੀ ਯ. ਆਵਤ ਸੰ
ਸੰਹੇਤ॰ ਗੁ. ਅਛੀ ਤਰਹ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ
ਸੰਗੇਤ॰ ਗੁ. ਸੰਗ ਹੂਆ ਯ. ਜਬ ਸਾਧ
ਸੰਪਾਤ॰ ਸੰ. ਪਤਨ | ਸੰਗੇਤ
ਸੰਪਾਤੀ॰ ਸੰ. ਦੂਰ ਸੇ ਪਤਨ ਕੇ ਸੁਭਾਵ
ਵਾਲਾ ਗਿਧ੍ਰ ਪੰਖੀ। ਇਸੀ ਤੇ ਜਟਾ
ਊ ਕੇ ਭਾਈ ਕਾ ਨਾਮ ਸੰਪਾਤੀ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਸੰਗੂਤੀ॰ ਗੁ. ਸੰਗ ਵਾਲੀ ਹੂਈ। ਯ. ਸ
ਸੰਗਸਾਤਾ॰ ਗੁ. ਸੰਗ ਸੰਤਾਂ ਕੇ | ਰ ਸੰਗੂਤੀ ਵਾਅ
ਸੰਤਸੰਤ॰ ਗੁ. ਸ੍ਰੇਸ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ
ਸੰਤਮੰਤ॰ ਗੁ. ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ. ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇ
ਸ

ਸੰਤੀਮੰਤ॰ ਸੰਤੋਂ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਯ·ਸੰਤੀ ਮੰਤ ਦੀਓ ਮੋਹ ਨਿਰਭਉ

ਸੰਘੇਪਲਤੇ॰ ਵ·ਸੰਘ ਮੇਂ ਛਾਲੇ ਯ·ਚਬੈ ਤਤਾ ਲੋਹਸਾਰ ਵਿਚ ਸੰਘੇ ਪਲ ਤੇ

ਸੰਗਸਾਥ॰ ਗੁ·ਤਿਨ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾ ਸਾਥੀ ਬਨਯ·ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਸਾਥ

ਸੰਦਾ॰ ਪੰ·ਕਾ ਯ·ਓਹ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦ ਕਰਾ ਪੁਨਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ—ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਕੀਰਤਨ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਸਹਜੀਵੋਂ ਹੇਤ ਨਿਜ ਕਾ ਕਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਬਰਨੰਤਰ ਮੇਂ ਘਰ ਕੇ ਕੰਮ ਹਰਿ ਲਾਇਆ। ਲਿਖਾ ਹੈ ਘਰ ਕੇ ਕੰਮ ਅਪਨੀ ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਂ, ਕੀ ਯ·ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੀ ਭੁਖ ਮੂਲਾ ਵਣ ਬੀ ਵਿਥਰਾ। ਪੁਨਾ ਮਾਨਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ਪਦ

ਸੰਪਦਾ॰ ਸੰ·ਬਿਭੂਤਿ·ਐਸ੍ਵਰਯ, ਸੰ

ਸੰਬਾਦ॰ ਸੰ·ਚਰਚਾ ਯ·ਸਿਵਾ ਸਕ ਤਿ ਸੰਬਾਦੰ

ਸੰਬਾਹਦਾ॰ ਪੰ·ਪਹੁਚਾਵਤਾ ਹੈ

ਸੰਧ॰ ਗੁ·ਸੰਧਿਆ ਪਾਠ ਯ·ਬਰਤ ਸੰਧ ਸੋਚ ਚਾਰ-ਬ੍ਰਤ ਸੰਧਿਆ ਸੌਚ ਆਚਾਰ ਕਰਨੇ

ਸੰਧੇ॰ ਗੁ·ਜੋੜੇ·ਸਿਨੇ ਯ·ਸਰ ਸੰਧੇ ਅ

ਸੰਧਿ॰ ਸੰ·ਸੰਯੋਗ·ਮੇਲ ਮਾ ਕਾਸ ਕੋੜ, ਚੋਰੋਂ ਕੀ ਦਈ ਸੁਰੰਗਿ ਸੰਨ੍ਹ ਸੰਧਿ, ਭੁਗ, ਸੰਘਟਨ, ਨਾਟਕ ਕਾ ਅੰਗ ਬਿਸੇਖ, ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਮੇਂ ਅਖਰੋਂ ਕਾ ਮੇਲ ਜਿਸ ਕੇ ਪਾਂਚ ਭੇਦ ਹੈਂ। ਸੰਗਿਆ ਸੰਧੀ ਮੇਂ ਸੰਗਿਆ ਬਾਂਧੀ ਹੈ। ਅਚ ਸੰਧੀ ਮੇਂ ਅਚੋਂ ਕਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਹਲ ਸੰਧੀ ਮੇਂ ਹਲੋਂ ਕਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਬਿਸਰਗ ਸੰਧੀ ਮੇਂ ਬਿਸਰਗ ਕਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਅਨੁਸ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਅਨੁਸ੍ਵਾਰ ਕਾ ਮੇਲ ਹੈ। ਅਨੁਸ੍ਵਾਰ ਬਿਸਰਗ ਨੇਮ ਕਰ ਅਚ ਸੇ ਪਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਅਚ ਊੜੇ ਆੜੇ ਈੜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਹਲ ਸੱਸੇ ਸੇ ਲੇ ੜਾੜੇ ਪਰਯੰਤੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਬਿਸਰਗ ਅਖਰ ਸੇ ਪਰੇ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਅਨੁਸ੍ਵਾਰ ਟਿਪੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਸੰਗਿਆ ਅਚ ਹਲ ਆਦਿ ਨਾਮੋਂ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ, ਕਰਮ ਕਾਮੇਲ ਯ·ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ-ਕੋਈ ਗਿਰਸਤੀ ਹੋ ਦੇਸ ਕਾਲ ਮੇਂ ਦ

ਨਾਦਿ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਮੇਲ ਮੇਂ ਲਗੇ ਹੈਂ, ਰਾ
ਜਨੀਤ ਕੇ ਖਟ ਗੁਣੋਂ ਮੇਂ ਸੰਧੀ ਗੁਣ।
ਜੋ ਬਲਵਾਨ ਸਤ੍ਰੁ ਸੇ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਹੂ
ਸੰਬੰਧੀ ॰ ਸੰ· ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਸਾ | ਪ ਹੈ
ਕ, ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਘਟ
ਸੰਬੋਧ ॰ ਸੰ· ਜਗਾਵਨਾ | ਪਟਾਦਿ
ਸੰਬੰਧ ॰ ਸੰ· ਸਮਵਾਯ ਸੰਜੋਗ ਤਦਾ
ਤਮ ਰੂਪ ਮੁਖ ਸੰਬੰਧ। ਤਥਾ ਆਧਾ
ਰਤਾ ਆਧੇਯਤਾਦਿ ਔਰ ਸੰਬੰਧ,
ਮੇਲ ਮਾਤ੍ਰ। ਸੰਬੰਧ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
ਹੈਂ। ਇਕ ਵਿਦਿਆ ਜਨਯ ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ
ਚੇਲੇ ਕਾ। ਦੂਸਰਾ ਯੋਨਿਜ ਜੈਸੇ ਮਾਮੇ
ਮਾਮੀ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਮਾਤਾ ਦ੍ਵਾਰਾ ਹੈ। ਤਾ
ਏ ਚਾਚੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਦ੍ਵਾਰਾ ਹੈ
ਭਗਨੀਪਤਿ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਭਗਨੀ
ਦ੍ਵਾਰਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੇ ਸਾਲੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ
ਭ੍ਰਾਤਾ ਦ੍ਵਾਰਾ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਕਾ
ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦ੍ਵਾਰਾ ਹੈ ਯੇ ਸਭ ਯੋਨਿ
ਜ ਸੰਬੰਧ ਹੈਂ ਤੀਸਰਾ ਸ੍ਨੇਹ ਜਨਯ ਸੰ
ਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਮਿਤ੍ਰਭਾਵ ਹੈ | ਭੁਏ ਸਾਥੀ
ਸੰਤਸਾਧ ॰ ਭੁ· ਸੇਜਸਾਧ ਯ· ਸੰਤਸਾਧ

ਸੰਨੀ ॰ ਪੰ· ਪਾੜ ਕੇ ਅੰਦਰ ਚੋਰ ਯ· ਸੰ
ਨੀ ਉਪਰ ਚੋਰ, ਪਾੜ ਯ· ਸੰਨੀ ਦੇਨ
ਬਿਖੰਮ ਥਾਨ ਮਿਠਾ ਮਦ ਮਾਣੀ ਪੰ· ਦੋ
ਈ ਤੂੜੀ, ਗਰਮ ਚੀਜ਼ ਪਕੜਨੇ ਕੀ
ਸੰਨ ॰ ਪੰ· ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਮੰਦ | ਸੰਨੀ
ਰ ਮੇਂ ਪਾੜ ਦੇਨਾ—ਈਹਾ ਉਸ ਕੇ ਤੁ
ਲਯ ਨਿਜ ਰੂਪ ਚੁਰਾਨੇ ਵਾਲਾ ਦੇਹਾ
ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ਯ· ਹਉਮੈ ਅੰ
ਦਰ ਸੰਨ, ਤੀਨ ਦੇਖੋ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਬਿਮ
ਰੀ ਸੰਨ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਸੰਤਨ ॰ ਭੁ· ਸੰਤ ਯ· ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ
ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਈਹਾ ਬਹੁਬਚਨ ਹੈ, ਸੰ
ਤੋਂ ਕੋ ਯ· ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰ ਨਮੋ ਨਮੋ
ਸੰਤਨਾ ॰ ਭੁ· ਸਾਂਤੀ ਨਹੀ ਹੈ ਹਰੀ ਸਾਂਤੀ
ਨਹੀਂ ਯ· ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ
ਸੰਗਾਨਾ ॰ ਭੁ· ਸੰਗ ਸੇ ਯ· ਰਮਾਨਦੀ
ਪਕ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ, ਲਜਾਵਨ ਹੋਨਾ
ਯ· ਕਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਾਹੀ ਸੰਗਾਨਾ
ਸੰਪਾਨੀ ॰ ਭੁ· ਸੌਂਪ ਦਈ ਹੈ
ਸੰਮਾਨੇ ॰ ਭੁ· ਤੁਲਯ ਯ· ਕੀਤੇ ਕਉ
ਸੰਧਿਆਨੀ ॰ ਭੁ· ਮਾਰ | ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੇ

ਨੇਹੇਤ ਮੇਲਲਈਸ਼· ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਲੀ
ਸੰਮਾਲਨ੦ ਗੁ· ਸਮਾਲਤੀਆਂ ਹੈ
ਸੰਭਾਖਨ੦ ਸੰ· ਕਥਨ ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਸਭੀ ਜਪ ਰੂਪ ਹੈਯ· ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਾਪ, ਬੋਲਨਾ ਯ· ਜਨਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜਨ ਸਿਉ
ਸੰਗ੍ਰਹਨ੦ ਦੇ· ਪਕੜਤੇ ਹਾਂ
·**ਸੰਬੋਧਨ**੦ ਸੰ· ਸਨਮੁਖ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਸਬਦ ਯ· ਭੋ ਭਗਵਾਨ ਏਨ ਮਾ।।ਪੁਨਾ।।ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਿਆਲਲਾਲ
ਸੰਤਹਤਨਾ੦ ਗੁ· ਸੰਤੋਕਾ ਆਲਲਾਲ
ਸੰਪੈ੦ ਪੰ· ਸੰਪਦਾਯ· ਸੰ ਪੁੜ ਪੈ ਦੇਖ ਨ ਹਰਖੀਏ
ਸੰਤਾਪ੦ ਸੰ· ਦੁਖ; ਅਗਨਿਕਾ ਸੇਕ
ਸੰਭੁ੦ ਗੁ· ਸਮਾਲ। ਸੰ· ਬਕਰ; ਸਮਅਕ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇਵਾਲੇ ਸੂਰਯਾਦਿ
ਸੰਭੂ੦ ਸੰ· ਮਹਾਦੇਵ
ਸੰਮ੦ ਗੁ· ਸੋਇਕੇ ਯ· ਚਾਰ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਕੇ ਚਾਰ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮ, ਦੇ· ਛਟੀਕੀ ਸੰਮ
ਸੰਗਮ੦ ਸੰ· ਮੇਲ ਯ· ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਤਹ ਪ੍ਰਾਗ ਮਨ ਮਜਨ ਕਰ ਹਤਿਥਾਈ - ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਕੇ ਮੇਲ ਕਾ ਨਾਮ ਬੇਣੀ ਹੈ ਨਦੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇ ਸੰਗਮ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਯਾਗ ਹੈ
ਸੰਜਮੀ੦ ਦੇ· ਸੰਜਮ ਵਾਲਾ
ਸੰਜਮ੦ ਦੇ· ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੋ ਆਪਨੇ ਅਪਨੇ ਵਿਖਯੋਂ ਸੇ ਰੋਕਨਾ। ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕਾ ਸੰਜਮ ਸਭ ਸੇ ਬਢਕੇ ਜੈਨੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿਸ
ਸੰਗਰਾਮ੦ ਦੇ· ਯੁਧ ਮੇਂ ਯ· ਸੂਰ ਸੰਗਰਾਮੀ।।ਪੁਨਾ।।ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ। ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸੰ. ਧਨ
ਸੰਘਾਰੇ੦ ਦੇ· ਮਾਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸੰਘਾਰੇ - ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੂਆ ਬਾਲਕ ਜੈਸੇ ਮਾ ਬਾਪ ਕੋ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹਮ ਭੀ ਆਪ ਕੀ ਦਈ ਦਾਤ ਲੈ ਆਪ ਕੋ ਗਾਲੀ ਦੇਵੇ ਹੈਂ, ਸੰ· ਹੇ ਅਸੁਰ ਸਮੁਦਾਯ ਕੇ ਸਤ੍ਰ ਯ· ਜਗਦੀਸ੍ਵਰ ਹਰਿ ਜੀ ਅਸੁਰ ਸੰਘ
ਸੰਜੋਰ੦ ਦੇ· ਮੇਲਕੇ ਯ· ਹਰਿ ਸੰ ਰੇ ਚਉ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰ

ਸੰਗਾਰ ੦ ਗੁ· ਸੰਗੀ ਯ· ਗਿਹਮੰਦ ਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰ

ਸੰਗੋਗੀ ੦ ਮੇਲ ਕੇ ਸਾਥ ਯ· ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸੰਗੋਗੀ

ਸੰਗਰੇ ੦ ਗੁ· ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਸੰਗਾਰੇ ੦ ਗੁ· ਸੰਗ ਹਰਿ ਕੇ ਯ· ਤ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰੇ, ਸੰਗੀ ਯ· ਪਾਰਬ੍ਰ | ਅਸੰਗਾਰੀਰੇ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ

ਸੰਚਰੇ ੦ ਦੇ· ਬਿਚਰੇ· ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ

ਸੰਚਾਰੇ ੦ ਸੰ· ਬਿਚਰਾਵੇ ਯ· ਕਵਨ ਸੁ

ਸੰਸਾਰੀ ੦ ਸੰ· ਸੰਸਾਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਸੇਵ ਹੁ ਬ੍ਰਮਾ ਯ· ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ, ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਜਨ ਮਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਸਤੁ ਯ· ਛੂਟ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ

ਸੰਸਾਰ ੦ ਸੰ· ਜਨਮ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੈਸੇ ਆਵਨ ਜਾਵਣ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ

ਸੰਕਰਾ ੦ ਸੰ· ਮਹਾਦੇਵ ਕੇ ਯ· ਸੰਕਰ ਮਸਤਕ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ, ਭੀਤ੍ਰ ਤੰਗ ਯ· ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏ ਭਾਇ

ਸੰਕਰ ੦ ਸੰ· ਮਹਾਦੇਵ ਯ· ਸੰਕਰ ਛੋਡੀ ਮਾਯਾ - ਬਿਰਕੁ ਹੂਏ ਮਹਾਦੇਵ, ਕਲਿਆਣ ਕਰਤਾ ਮਾੜ

ਸੰਘਾਰ ੦ ਦੇ· ਨਾਸ ਯ· ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ - ਹੋਇਆ ਅਸੁਰੋਂ ਕਾ ਨਾ

ਸੰਸਕਾਰ ੦ ਦੇ· ਵਸਤੁ ਕਾ ਸਵਾ | ਸ ਰਨਾ, ਨਿਆਯ ਮਤ ਮੇਂ ਬੇਗ ਭਾਵਨਾ ਥਿਤੀ ਥਾਪਕ ਤੀਨ, ਤੀਨੋਂ ਮੇਂ ਭਾਵਨਾ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ੦

ਸੰਧਊਰਾ ੦ ਗੁ· ਸਤੀ ਹੋਨੇ ਕਾਲ ਮੇਂ ਨਾਲੀਅਰ ਯ· ਅਬ ਤੋ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧ ਪਾਈਐ ਲੀਨੋ ਹਾਥ ਸੰਧਊਰਾ - ਜਲ ਕੇ ਮਰਨੇ ਸੇ ਹੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁਰਗ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਗੀ ਐਸੇ ਸਤੀ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਸਮਝਾਵੇ ਹੈ ਸੀ ਫਲ ਸੰ· ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਣ ਕੇ ਦਸਮ ਅਧਿਆਯ ਕੇ ਅਠਤੀਸ ਮੇਂ ਸਲੋਕ ਸੇ ਲੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜਸਤੀ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਨਾਨ ਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ ਪਹਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਮੋ ਕਰ ਕੇ ਬਿਸ਼ਨੁ ਮੰਦਰ

ਮੇਂ ਜਾਕਰ ਬਿਸ੍ਨੁਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਬਿਸ੍ਨੁ ਆਰੋ ਸੰਪੂਰਣ ਭੂਖਣ ਅ
ਰਪਣ ਕਰ ਮੰਦਰ ਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੇਹ
ਥ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀਫਲ ਲੇ ਰਿਤਾ ਸਮੀਪ ਪ
ਹੁਚ ਸੂਰਜ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਚਿ
ਤਾ ਕੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਕਰੇ ਪਤਿ ਕਾ ਸ਼ਿ
ਰ ਅਪਨੀ ਗੋਦ ਮੇਂ ਰਖ ਅਪਨੀ ਸ
ਹੇਲੀਓਂ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀਫਲ ਅਰ
ਪਣ ਕਰੇ ਉਨ ਸੇ ਦਾਹ ਕੀ ਆਗ੍ਯਾ
ਲੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਦਾਹ ਕਰੇ। ਯਥਾ।
ਸਮਰ੍ਪ੍ਯਾ ਭਰਣੇ ਤਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਫਲੇ ਪਰਿ
ਗ੍ਰਿਹ੍ਯ ਚ। ਲਜ੍ਜਾ ਮੋਹ ਪਰਿਤ੍ਯ
ਜ੍ਯ ਸ੍ਮਸਾਨ ਭਵਨੇ ਬ੍ਰਜੇਤ॥

ਸੰਤ ਸਹਾਰ॰ ਗੁ· ਸੰਤੋਂ ਕੋ ਸਹਾਰਾ ਦੇ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਭਾਵ ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਸਹਾਈ ਯ·
ਸੰਤ ਸਹਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖ੍ਯਾਤਾ

ਸੰਤੋਖ ਗੁਭੂਸਰਾ॰ ਗੁ· ਬਡੇ ਸੰਤੋ
ਖ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਯ· ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ
ਗੁਭੂਸਰਾ- ਯਹੀ ਪਾਠ ਸੰਤੋਖਸਰ
ਤੀਰਥ ਕਾ ਨਾਮ ਧਰਨੇ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ

ਸੰਮਾਲੇ॰ ਪੰ· ਸਮਾਲਤਾ ਹੈ

ਸੰਮਲਾ॰ ਪੰ· ਸਮਾਲਾ· ਯਾਦ ਕਰਾਂ
ਯ· ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ

ਸੰਗਲ॰ ਵੇ· ਲੋਹੇ ਕਾ ਸੰਗਲ ਯ· ਗ
ਲ ਸੰਗਲ ਸਿਰ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ਸ੍ਰਿਖਲਾ ਸੰ·

ਸੰਮਲ॰ ਪੰ· ਸਮਾਲਕੇ· ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ
ਕੇ ਯ· ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲ
ਬੁਕ ਭਰੀ- ਜੇ ਜਾਣਤਾ ਸ੍ਵਾਸ ਅਲ
ਪ ਹੈਂ ਸੁਭ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਹਿ
ਰਦੇ ਮੇਂ ਧਾਰਤਾ

ਸੰਮਲੁ॰ ਪੰ· ਪਰਖ ਕੇ ਦੇਖ ਯ· ਹਉ
ਸੰਮਲ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੇ

ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ॰ ਵੇ· ਸੰਤੋਂ ਕਾ ਸ | ਕੌਰਾ
ਮੁਦਾਯ ਯ· ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨ ਜਨ
ਮਿਲ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ

ਸੰਤ ਬਹਲ॰ ਵਾ· ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਬਾਹਨ
ਯ· ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਸੰਤ ਬਹਲ

ਸੰਪਦ ਡੋਲ॰ ਵਾ· ਸੰਪਦਾ ਕੀ ਤੁ
ਲਾ ਪੈ ਡਾਲ ਹਿੰਡੋਲੇ ਭੂਪ ਝੂਲੇ ਪੈਸੂ

ਸੰਤਾਵੈ॰ ਪੰ· ਦੁਖ ਦੇਤਾ ਹੈ | ਲਤਾ ਹੈ

ਸੰਚਾਵੈ॰ ਗੁ· ਮਿਲਾਵੈ, ਸੰਚਨ ਕਰਾਵੈ

ਸੰਗਰਵੈ॰ ਵਾ· ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਮਣ ਕ
ਰੇ ਹੈ

ਸੰਕੜਾ॰ ਪੰ· ਭੀੜ
ਸੰਦੜ੍ਹੇ॰ ਪੰ· ਕੇਯ· ਖਾਵਣ ਸੰਦੜ੍ਹੇ ਸੂਲ· ਖਾਲੇ ਕੇ ਦੂਖੋਂ ਮੇਂ, ਕਾ ਯ· ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤ ਟੀ
ਸੰਤੋਖਮੜੀ॰ ਗੁ· ਸੰਤੋਖਰੂਪਕੁ

॥ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਭਾਰਾ ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੁਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਸਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਬਰਨਨੰ ਸਮਾਪਤੰ॥

ਹ

ਹਉ॰ ਪੰ· ਮੈਂ ਅਹੰ ਯ· ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ।ਹਉ ਸੰਚੇ ਹਓ ਖਾਵਤਾ ਇਤਿਆਦਿ
ਹਇਓ॰ ਗੁ· ਹਤੇ ਹੈਂ· ਮਾਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਾਲ ਹਇਓ ਹਤ: ਸੰ·
ਹਰਿਓ॰ ਦੇ· ਹਰਿਆ ਭਾਵ ਆਨੰਦ ਸਹਿਤ। ਵਿਖਯੋਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨੇ ਸਭੁ ਜੀਵ ਦਾਹ ਕਰ ਦੀਏ ਹੈਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਕੇ ਆਨੰਦ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਏ ਬਚੇ ਹੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਯ· ਊਹੀ ਤੋ ਹਰਿਓ ਊਹੀ ਲੇਧ ਰਿਓ
ਹਰਿਆਇਓ॰ ਪੰ· ਚੋਰੀ ਜੋਰੀ ਦੋਨੋ ਜੇ ਅਪਨੀ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਖਾਨੇ ਹਿਲਿਆ ਪਸੁ ਯ· ਜਿਉ ਕਿਰਖੇ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ
ਹਰਿਆ॰ ਦੇ· ਸਬਜ, ਗੁ· ਆਨੰਦ ਸਹਿਤ ਯ· ਤਨ ਮਨ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ।ਪੁਨਾ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟ ਰਹਿਓ
ਹਇਆ॰ ਗੁ· ਹਤਿਆ· ਕਾਲ ਕਾ
ਹਤਿਆ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਾਣੋਂ ਕਾ ਮਾਰਿਅ ਬ੍ਯੋਗ ਕਰਨੇ ਯੋਗ ਅਸਤ੍ਰ ਪਰਿਹਾਰਾਦਿ ਕ੍ਰਿਯਾ, ਮਾਰਣਾ· ਬਧ· ਹਤ੍ਯ
ਹਟੀਐ॰ ਪੰ· ਫਿਰੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੰ· ਜੀ ਯ· ਕਿਉ ਏਵੂ ਬੋਲੇ ਹਟੀਐ- ਅੰਗਦ ਕੋ ਗਦੀ ਦੇਨੀ ਹੈ ਇਸ ਬੋਲ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਹਟੇਂ ਅਰਥਾਤ ਨਹੀਂ ਹਟੇ ਉਨ ਹੀ ਕੋ ਦਈ ਉਕੁੰਰ ਇਕਸ ਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ, ਦੁਕਾਨ ਕੇ ਯ· ਮਲ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਹਟੀਐ- ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੌਦੇ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਤਖਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਲ ਬੈਠੇ
ਹਰੀਆ॰ ਗੁ· ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨੇਹਾਰ

ਧ. ਦੂਖ ਬਿਦ੍ਾਰਨ ਹਰੀਆ, ਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰ ਧ. ਨਿਰਗੁਣ ਹਰੀਆ

ਹਟੂਆ. ਦੇ. ਹਟੀ ਵਾਲਾ ਬਨ੍ਹ ਧ.
ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਦਾਸ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ
-ਮਕੜੀ ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਸੂਤ ਮੈਂ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਹਟੀ ਵਾਲਾ ਹੋ ਬੈਠੇ

ਹਜੂਰੀਐ. ਦੇ. ਪ੍ਰਤਛ ਹਜੂਰ ਹੈ

ਹੱਕਪਰਾਇਆ. ਵਾ. ਦੂਸਰੇ ਕੀ
ਮੇਰ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਧ. ਹਕਪਰਾ
ਇਆ ਨਾਨਕਾ

ਹਰਕਾਇਆ. ਪੰ. ਹਲਕਿਆ
ਹੂਆ ਕੁੱਤਾ. ਬਾਉਲਾ ਹੂਆ ਕੁੱਤਾ
ਧ. ਜਿਉ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ

ਹਟਵਾਣੀਆ. ਪੰ. ਦੁਕਾਨਦਾਰ

ਹਰਿਬੁਹੀਆ. ਭੂ. ਸੁਰਗਪੀਵਾ

ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ. ਪੰ. ਲਿ ਲਾ ਹੂਆ ਹੂ
ਦਾਰੂਪ ਹੜ੍ਹ ਮੇਂ ਵਹ ਗਏ ਹੈ

ਹਰਣਾਕਾਲਿਆ. ਵਾ. ਹੇ ਵੇਖੀ
ਜੀਵ ਧ. ਤੂ ਸੁਣ ਹਰਣਾਕਾਲਿਆ
ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ-ਹੇ ਵਿਖਈ ਜੀ
ਵ ਕਿਉ ਪਰਾਈ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀਓਂ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ

ਹਈ. ਭੂ. ਹਤੀ, ਪੰ. ਹੈ ਜੈਸੇ ਜਲ ਹਈ

ਹਵਾਇ. ਫਾ. ਫ਼ਿਜ਼ਾ ਧ. ਗਾ ਤਾਏਹ
ਫਲ ਹਵਾਇ-ਫ਼ਿਜ਼ਾ ਕੇ ਗਾਫਲ ਕੀ

ਹਰੂਏ. ਦੇ. ਹਲਕੇ. ਅਰਥਾਤ ਏ
ਬਿਬੇਕ ਸੇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਭਏ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਧ. ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਰ ਗਏ ਡੂ
ਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ਖੇਤੀ ਖਾਨੇ ਵਲ

ਹਰਿਆਇ. ਪੰ. ਜੋ ਭਾਵਰੀ ਪਰਾਈ

ਹਛਨਈ. ਭੂ. ਅੱਛੀ

ਹਰਿਰਾਇ. ਦੇ. ਹਰਿਰੂਪ ਰਾਜਾ,
ਸਾਤਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ

ਹਲਕਾਏ. ਪੰ. ਲੋਭ ਬਿਖ ਸੇ ਬਕ
ਕਲ ਹੂਏ ਕੂਕਰ ਵਤ ਬਾਉਲੇ ਹੂਏ
ਧ. ਅੰਤਰ ਲੋਭ ਫਿਰੇ ਹਲਕਾਏ

ਹਰਣਾਖੀਏ. ਪੰ. ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਨੇੜ
ਸੇ ਨੇੜਾ ਵਾਲੀਏ ਧ. ਸੁਣ ਮੁੰਧੇ ਹ
ਰਣਾਖੀਏ-ਭਾਵ ਸੇ ਹੇ ਸੁਧ ਮਨ ਵ
ਲੇ ਸਿਖ ਤੂ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਗੁਰ ਭਾਵ

ਹਸਤਾਜਾਇ. ਵਾ. ਜੋ ਵਲਾ ਬਰਨ
ਅਨਾਤਮ ਦਰਸੀ ਸਤਸੰਗ ਮੇਂ ਹਸਤ

ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੀ ਬਿਨਾਸਤਾ ਸ੍ਵ
ਣ ਕਰ ਰੋਤਾ ਆਤਾ ਹੈ

ਹਸ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਹ ਯ· ਮਨ ਹਸ
ਜੀਉ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈ ਹੈ ਯ· ਰੋਵਤ ਜਾ
ਇ ਸੁ ਹਸੈ - ਜੋ ਬੈਰਾਗ ਦਸਾ ਵਾਲਾ
ਰੋਤਾ ਸਤ ਸੰਗ ਮੇਂ ਜਾਵੈ ਹੈ ਸੋ ਆਤ
ਮ ਗਿਆਨ ਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈ ਹੈ

ਹਰਾਸ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਣ ਖੁਸਕ ਹੋ ਗਏ

ਹਵਾਸ॰ ਫ· ਪ੍ਰਾਣ ਇੰਦ੍ਰੇ

ਹਦੀਸ॰ ਅ· ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਓਂ ਕੇ ਸਮਾਨ
ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਨਿਰਣੇ ਹੇਤ
ਪੈਗੰਬਰੋਂ ਕੀ ਬਨਾਈ ਬਾਣੀ ਯ· ਹ
ਦੂਰ ਹਦੀਸਾ - ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਸ
ਨਮੁਖ ਰਖਣਾ ਹਦੀਸ ਕਾ ਬਿਚਾਰ
ਸਮਝੋ, ਪੰ· ਭੂਲ ਬਖਸਾਨੀ ਕਰਤੇ
ਹੈਂ ਯ· ਤਾਕੇ ਆਗੇ ਕਢਿ ਹਿਖੜੇ ਹਦੀ

ਹਠੀਸਾ॰ ਪੰ· ਹਠ ਕੀਆ ਬਾਤਾਂ ਸਾ

ਹਬਾਸਾ॰ ਗੁ· ਹਾਥ

ਹਰਿਪਾਸ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਸਮੀਪ
ਯ· ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿਪਾਸ

ਹਰਿਦਾਸ॰ ਸੰ· ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ
ਕੇ ਪਿਤਾ ਸੋਢੀ ਖਤ੍ਰੀ, ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ

ਹਰਿਰਸ॰ ਗੁ· ਹਰੀ ਕੇ ਆਨੰਦ ਮੇਂ ਗੀ
ਤ ਗਾਵਤੇ ਯ· ਹਰਿਰਸ ਗੀਤ ਗਾਵ

ਹਰਿਬੰਸ॰ ਸੰ· ਏਕ ਪੁਰਾਣ ਈਅ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਭਾਰਤ ਕਾ ਪਰ
ਬ ਮਾਨ ਸੰਤਾਨ ਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਸੁਨਤੇ
ਹੈ, ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿ ਯ· ਹਰਿਬੰਸ ਜ

ਹਰਿਨਾਖਸ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰ ਗਤ ਜਸ ਸੰਚ ਮੇ
ਹਲਾਦ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਭਾਈ ਰਾਖਸ
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿਰ
ਣਕਸਿਪੁ ਥਾ ਹਿਰਣ੍ਯ ਸੁਵਰਣ
ਜੈਸੀ ਬਸੰਤੀ ਰੰਗ ਕੀ ਬਿੱਲੀਅ
ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਜਾਨ ਕੇ ਨਾਮ ਹਿਰਣ੍ਯ
ਖ੍ਯ ਰਖਾ ਹਿਰਣ੍ਯ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਸੇ
ਹਜਾ ਵਾਲਾ ਜਾਨ ਕੇ ਨਾਮ ਹਿਰਣ੍ਯ
ਕਸਿਪੁ ਹੈ ਕਸਿਪੁ ਸਿਹਜਾ ਕਾ ਨਾਮ

ਹਹ॰ ਪੰ· ਹੈਂ ਯ· ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਹੈ
ਸਮਰਥ ਦਾਤਾਰ ਹਹ

ਹਰਿਹਾਂ॰ ਗੁ· ਸਰਬ ਕੇ ਯ· ਹਰਿਹਾਂ
ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹ ਨਾਏ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਸਰ, ਸਰਬ ਜੀਵੋਂ ਸੇ ਯ· ਪਗਨ

ਹੀ ਚਲੇ ਹਰਿਹਾਂ-ਮੋਹ ਰੂਪ ਕੀਚ
ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ।ਸਭੀ ਜੀਵੋਂ ਸੇ ਨਿ
ਸਕਾਮ ਕਰਮਾਦਿ ਕਾਹੂ ਪੈਰ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
ਚਲਾ ਜਾਤਾ, ਭਾਵੁ ਕੀ ਸੇਵਕ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਹਠਮਝਾਹੂ॰ ਵਾ. ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਹਟ
ਕੇ ਬੀਚ ਯ. ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾਧਿਰੀ

ਹਰਿਕਾਰਿਹ॰ ਵਾ. ਅੰਤਹਕਰਣ

ਹਠਨਿਗ੍ਰਹ॰ ਸੰ. ਹਠਯੋਗ ਕੀ ਰੀ
ਤਿ ਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਸੇ ਯ. ਹਠਨਿਗ੍ਰਹ
ਅਤ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ

ਹਕ॰ ਅ. ਸਚ, ਜੋ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨੇ
ਅਪਨੇ ਸ੍ਵਤ੍ਰ ਯੋਗ੍ਯ ਵਸਤੁ ਕਹੀ ਹੈ
ਵਹੁ ਵਸਤੁ, ਧਰਮ, ਅਵਸ਼੍ਯ ਕਰ
ਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਕਾਮ ਯ. ਹਕ ਹਲਾਲ ਬ
ਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ-ਅਪਨੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿ
ਹਤ ਚੀਜ ਸੇ-ਬਖੋਰਾ-ਭੋਜਨ ਕਾ ਖਾ
ਣਾ ਕਰੋ, ਸਚਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ. ਹਕ
ਸਚੁ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿ
ਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹ-ਜਿਸ ਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਕੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਰੂਪਾਦਿ ਹੀਨ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਹਕ-ਖਾਲਕ ਜਗਤ ਕਾ
ਸੁਆਮੀ ਸਚ-ਜਿਸ ਕੇ ਜਾਨੇ ਸਿਆਮ
ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦਿ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀਂ
ਕਿੰਤੂ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਵੇਦ ਭੀ
ਕਹਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸ
ਕਤੀ ਜੋ ਬਾਣੀ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਹੈ।ਤਦੇਵ
ਬ੍ਰਹਮ ਤ੍ਵੰ ਵਿਧੀ ਨੇਦੰ ਯਦਿ ਦਮੁਪਾਸਤੇ

ਹਕਾ॰ ਅ. ਹੇ ਸਤ੍ਯ ਰੂਪ ਤੂ ਕਬੀਰ ਹੈ
ਕਰੀਮ ਹੈ ਯ. ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ
ਤੂ ਬੇ ਐਬ ਪ੍ਰਵਦਗਾਰ

ਹਰਿਕਾ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਯ. ਹਰਿ
ਕਾ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ।ਪੁਨ
।ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕ

ਹਰਖ॰ ਸੰ. ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਯ. ਹਰਖ ਸੋ
ਗ ਤੇ ਰਹੇ ਅਤੀਤਾ, ਦੇ. ਗੁੱਸਾ. ਰੰਜ.
ਮਾਖਤਾ ਜੈਸੇ ਆਪ ਪੈ ਮੇਰਾ ਹਰਖ ਹੈ

ਹਰਣਾਖੀ॰ ਸੰ. ਮ੍ਰਿਗ ਸਮ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵ
ਲੀ ਭਾਵ ਸੇ ਸੁਧ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੀ ਯ.
ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ ਸਚ ਵੈਣ ਸੁਨਾਈ

ਹਮਰਾਖਾ॰ ਵਾ. ਹਮ ਕੋ ਰਖੇ

ਹਰਨਾਖ॰ ਗ੍ਰ. ਹਰਨਾਖਸ ਦੈਂਤ ਯ.
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਹਰਨਾਖ ਪਕਰਿਓ

ਪੁਨਾ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਭਾਰੇ ਹਰਣਖੋ।

ਹਰਿਰਾਖਰਾਖ॰ਤ੍ਰਿ· ਹੇ ਹਰੇ ਰਛਾਕ ਰ ਰਛਾ ਕਰ ਯ· ਹਰਿਰਾਖਰਾਖ ਵਡਵ

ਹਰਿਬ੍ਰਿਖ॰ਦੇ· ਹਰੀਚੰਦਨ ਅਰ | ਭ੍ਰਾਹੇ ਬਾਤ ਸ੍ਵਰਗ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ ਯ· ਚਾਰ ਪਦਾ ਰਥ ਅਸ਼ਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨ ਪਾਰ ਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿਬ੍ਰਿਖ-ਹਰਿਚੰਦਨ ਦੇਵ

ਹਰਿਰੰਗੀ॰ਵਾ· ਨਾਨਾ ਰੰਗ ਕੇ ਯ· | ਤਰੁ ਹਰਿਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ-ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੇ ਸੀਸ ਮਹਲ ਸਵਾਰੇ

ਹਰਿਰੰਗ॰ਸੰ· ਹਰਿ ਕਾ ਆਨੰਦ ਯ· ਹ ਰਿ ਹਰਰੰਗ ਰੰਗਾ-ਸਭਨਾ ਆਨੰਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰਿ ਕਾ ਆਨੰਦ ਅਨੂਪਮ ਹੈ, ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਯ· ਬੂਡੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰ ਗ ਲੋੜੇ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹ | ਹੰਕਾਰ

ਹਉਰੋਗ॰ਵਾ· ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿ ਕੋਂ ਕਾ ਅ

ਹਤਤਿਆਗੀ॰ਵਾ· ਤਿਆਗ ਛੋਡੀ ਹੈ

ਹਥਫਲਗਾ॰ਵਾ· ਹਾਥ ਮੇਂ ਫਲ ਲਗੇ

ਹਰਿਹਰਰੰਗਰੰਗ॰ਵਾ· ਨਾਨਾ | ਗ ਭਾਂਤ ਕੇ ਆਨੰਦੋਂ ਮੇਂ ਹਰਿ ਕਾ ਆਨੰਦ

ਹਮਚੂੰ॰ਫਾ· ਐਸਾ ਜੈਸਾ | ਅਨੂਪਮ ਹੈ

ਯ· ਹਮਚੂ ਬਖੀਲ ਗਾਫਲ

ਹਸਤਊਚ॰ਤ੍ਰਿ· ਹਾਥ ਮੇਂ ਜਪ ਸਮੇ ਊਚੇ ਕਰ ਪਹਰੀ ਹੁਈ ਗੋਮੁਖੀ ਸੋਹੈ ਜੋ ਚਿਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਧਾਰਾ ਹੈ ਯ· ਹਸ ਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ | ਖਲੋਹ

ਹਛੇ॰ਪੰ· ਸੁਧ ਮੇ ਯ· ਦਿਲ ਹਛੇ ਮੁ

ਹਨਛੇ॰ਤ੍ਰਿ· ਅਛੇ· ਉਤਮ ਬਿਬੇਕੀ ਕ ਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿ ਖ ਮਲ ਭਰਿਆ ਮਿਲ ਸੰਗਤ ਕਰ ਪ੍ਰ

ਹਜ॰ਅ· ਮੱਕੇ ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ | ਭ ਹਨਛੇ ਯ· ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ਆਪੁ ਨਾ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇਆ-ਅ ਵਸਥਾ ਭਰ ਮੇਂ ਪਹੁਚ ਕੇ ਏਕ ਵਾਰ ਪੂਜਅਸਥਾਨ ਕਾ ਪੂਜਨਾ ਹਜ ਹੈ ਤਿ ਸ ਪੂਜਅਸਥਾਨ ਕਾਬੇ ਕੇ ਹੱਜ ਮੇਂ ਜਾਨੇ ਸੇ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਜੋ ਚਿਤ ਅਛਾ ਨਹੀਂ

ਹਰਿਜੀ॰ਤ੍ਰਿ· ਹੇ ਹਰੇ ਯ· ਹਰਿਜੀ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰੋ-ਹੇ ਹਰੇ ਮੈਂ ਉਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਕਰਾਂ ਵਾ ਹੇ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਹਮ ਕੋ ਉਨ ਕੀ ਸੰਗ

ਤਿਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਂਵਾ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕ
ਰਾਓ ਈਹਾ ਸਭੀ ਬਾਖ੍ਯਾ ਕਾ ਸੰਭ
ਹਰੀਜੈ ॰ ਭੁ. ਖੜ੍ਹ ਸੁਕ ਬ੍ਰਿਛ | ਵ ਹੈ
ਵਤ ਖੁਸਕ ਹੂਏ ਪੁਰਖ ਸਤਸੰਗ
ਸੇ ਹਰੇ ਹੋਵੇਂ ਹੈਂ | ਨ
ਹਰੋਜ ॰ ਫ. ਅਨੁਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿਦਿ
ਹਟ ॰ ਦੇ. ਦੁਕਾਨ ਯ. ਹਾਣ ਹਟ ਕਰ
ਆਰਜਾ ਸਚ ਨਾਮ ਕਰ ਵਥ, ਪੰ.
ਲਿਖ੍ਰਿਤ ਹੋਹ ਜੈਸੇ ਕੁਰਾਹ ਸੇ ਪੀਛੇ ਹ
ਹਰਹਟ ॰ ਪੰ. ਹਲਟ. ਘਟੀਯੰ | ਟ
ੜ ਅਰਘਟ ਸੰ. ਕਬ ਹਰਹਟ ਮਾ
ਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵੇ ਤਿਸ ਭੀਤਰ ਮਨ
ਜੋਵੇ. ਮਾਲ. ਮੱਲ ਹਰਟ ਕੀ
ਹਟਹਾਟ ॰ ਭੁ. ਦੁਕਾਨ ਦੁਕਾਨ ਮੇਂ ਗੁ
ਰੋਂ ਕੇ ਬਚਨੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਹੇਤ ਬਿ
ਕਾ ਭਾਵ ਜਹਾ ਭੇਜਾ ਤਹਾ ਗਯਾ
ਯ. ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਿਕਾਨੇ ਹਟਹਾਟ
ਹਠ ॰ ਸੰ. ਆਗ੍ਰਹ. ਜਿੱਦ ਯ. ਮਨ
ਹਠ ਕਰਮ ਕਮਾਇ, ਬੇਦ ਬਾਹਜ
ਮਨਮਾਨੇ ਕਰਮ ਯ. ਹਠ ਕਰਮ ਕ
ਰਉਦਰ ਭੁਰੇ, ਭੁ. ਹ੍ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਯ. ਹ

ਠ ਮਞ੍ਹਾ ਹੂ ਮਾਪਿਰੀ, ਪ੍ਰਾਣ ਕੇ ਨਿਰੋ
ਧ ਸੇ ਯ. ਹਠਨ ਪਤੀਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕ
ਹੂ ਕੇ ਹਠ ਯੋਗ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬਿਸ੍ਵਾਸੀ ਹੋ
ਵੇ ਨਾ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸੋ ਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਹਠੀ ॰ ਸੰ. ਆਗ੍ਰਹਵਾਲਾ. ਜਿੱਦੀ
ਆ, ਭ੍ਰਾਤੂ ਦਸਮ ਜੀ ਕੇ ਪੁੜੇਲੇ ਜੀ
ਤ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਜਿਸ ਕਾ ਬੁਰਹਾਨ
ਪੁਰ ਮੇਂ ਦੇਹਰਾ ਹੈ | ਕੜ੍ਹਕਾਇ
ਹਣ੍ਹਾਂ ॰ ਪੰ. ਹਠੀਆਂ ਕੋ ਯ. ਹਣ੍ਹਾਂ ਕੂ
ਹਉਮੈ ਕੰਡ੍ਹਾ ॰ ਵ. ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਕੰ
ਟਕ ਯ. ਅੰਤਰ ਹਉਮੈ ਕੰਡ੍ਹਾ ਹੇ
ਹਰਣਾ ॰ ਦੇ. ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਥਾਤ ਹੇ
ਜੀਵ ਯ. ਤੂ ਸੁਣ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ,
ਕਸਤੂਰੀ ਹਰਣ ਕੀ ਯ. ਮ੍ਰਿਗ ਮੇਂ ਹ
ਹਸਣ ॰ ਦੇ. ਗੁਜਰਾਤ ਕੂਪ ਮੇਂ | ਰਣਾ
ਜੈਸੇ ਪਾਰਸੀ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਪੜਤੇ
ਹੈਂ ਯ. ਇਕ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਸਟੀਐਇ
ਕ ਭੀ ਫਿਰ ਹਸਣ ਪਾਇ- ਬਹੁਤ੍ਰੇ ਫੇਰ
ਏਕ ਕੂਏ ਮੇਂ ਫੈਂਕੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਯਹ
ਕੋਈ ਦਾਹ ਕਰੀਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਦੱਬੀਤੇ
ਹੈਂ ਕੋਈ ਕੁੱਤਿਓਂ ਕਾ ਭੋਜਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ।

ਕੋਈ ਜਲਮੇਂ ਫੈਂਕੀਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤੇ ਕੂਏਮੇਂ ਗੇਰੀਤੇ ਹੈਂ

ਹਰਿਗੁਣ ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੇ ਗੁਣ ਯ· ਹਰਿਗੁਣ ਪੂਜੈ ਪਾਤੀ- ਹਰਿਕੇ ਗੁਣ ਰੂਪ ਪਤ੍ਰੋਂਸੇ ਪੂਜੇ ਹਰਿਕੋ | ਨ ਕੋਇ

ਹਤੇ ॰ ਵੇ· ਮਾਰੇਕੋ ਯ· ਸੰਤਕੇ ਹਤੇ ਕੋ ਰਖੇ

ਹਤੁ ॰ ਸੰ· ਮਾਰਕੇ ਯ· ਹਤ ਤ੍ਰਿਆਗੀ -ਮਾਰਛੋਡੀ ਹੈ, ਹਤ ਕਰਤੇ ਥੇ ਯ· ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪਰਿਹਾਰਣੇ- ਜੋ ਹਤ ਕਰਤੇ ਥੇ ਕਾ ਮਾਦਿ ਪਾਂਚ ਸਤ੍ਰੂ ਸੋ ਸਭ ਭੁਗਤੋਂਤੇਂ ਹੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਰੂਪ ਬਾਣ ਸੇ ਮਾਰ ਲੀਏ

ਹਰਤਾ ॰ ਵੇ· ਹਰਨੇਵਾਲਾ ਹਰ੍ਤਾ ਸੰ·

ਹਸਤਾ ॰ ਵੇ· ਮੁਖਖਿੜਾ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਹਸਤ ॰ ਵੇ· ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾ ਯ·ਹ | ਹੋਤਾ ਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹਰੇ ਆਯਾ, ਹ ਥਕਾ ਯ· ਹਸਤ ਆਲੰਬਨ ਦੇਹ- ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪੀ ਹਾਥਕਾ ਆਸਰਾ ਦੇਵੋ, ਨਛਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖ। ਹਸ੍ਤ ਸੰ· , ਛਾ· ਹੈ ਯ· ਅਉਹਰ ਹਸਤਿ ਮੜ੍ਹੀ ਘਰ ਛਾ ਇਆ- ਹਠ ਜੋਰਿਦਾ ਹਸਤਿ ਹੈ ਸੋ ਹਮਨੇ ਅਪਨਾ ਮੜ੍ਹੀ ਮਠ ਸਮਝਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੇਤ ਘਰ ਪਾਇਆ ਹੈ

ਹਸਤੀ ॰ ਸੰ· ਹਾਥੀ ਸੇ ਭਾਵ ਸੇ ਅਹੰ ਕਾਰੀ ਜੀਵ ਸੇ ਯ· ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤ ਮੋ ਬਿਖਰੀ ਹਸਤੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਈ।

ਹਲਤ ॰ ਭੁ· ਇਹਲੋਕ ਯ· | ਹਸ੍ਤੀ ੧· ਹਲਤ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤ ਨ ਢੋਈ ਹਾ ਲੀਫ਼· ਪਰਤ੍ਰ ਸੰ· ਅਰਥਾਤ ਹਾ ਲੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸੇ ਹਲਤ ਨਾਮ ਬਨਾ ਹੈ ਪਰਤ੍ਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੇ ਪਲਤ ਬਨਾ ਹੈ

ਹਰਿਤੇ ॰ ਭੁ· ਹੈਹਰੇ ਯ· ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਿਤੇ, ਵਾਹਰ ਤੇ· ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੋ ਹਰਨੇ ਵਾਲੇ ਚੋਰ ਹੈ

ਹਰਿਰਾਤੇ ॰ ਭੁ· ਹਰਿਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ

ਹਥੀਦਿਤੀ ॰ ਵਾ· ਹਾਥ ਪਕ | ਗਏ ੜ੍ਹਾਯਾ ਭਾਵ ਆਸਰਾ ਦੀਆ ਯ· ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣ ਹਾਰੇ

ਹਕੀਕਤ ॰ ਅ· ਅਨੁਭਵ ਮੇਂ ਅਰ ਥਾਤ ਪ੍ਰਤਖ਼ਯ ਗਯਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇ ਸ੍ਵਰਮੇਂ ਯ· ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤ ਜਿਤ

ਹਰਪਾਤ ॰ ਵੇ· ਹਰੇ | ਫਿਰਨ ਮਰਾ

ਪਤ੍ਰਯ. ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ
ਹਥ੦ ਦੇ. ਹਾਥਮੇਂ. ਹਥਕਲੀਮਅ
ਰੀਮ ਮਸਤਕ ਲੇਖਾਵਤੀ, ਹਾਥ
ਅਭਯਦਾਨਕਾ ਯ. ਸਿਰਦਾਤਿ
ਹਥੀ੦ ਭ੍ਰਾ. ਹੱਥੋਂਕੇ ਯ. | ਆਜਗਹਥ
ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੇ - ਜਮੋਂਨੇ
ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਜਬ ਪਕੜ੍ਹਾ ਤਬ ਕਿਉਂ ਰੋ
ਤਾ ਹੈ, ਆਸਰਾ ਯ. ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਦੇਵਨ ਹਾਰੇ
ਹਥੋਹਥ੦ ਵਾ. ਹਾਥ ਸੇ ਹਾਥ ਮੇਂ. ਮਾ
ਤਾਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਬਹਨ ਕੇ ਹਾਥ ਬਾ
ਨਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹਾਥ ਯ. ਹ
ਥੋਹਥ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਧਾ ਘਰਕਾ
ਹਦਰਥ੦ ਫਾ. ਦਰਬਾਰ, ਹ | ਨ
ਜ਼ੂਰ ਯ. ਤੈਤਾ ਹਦਰਥ ਪਾਇਓ
ਮਾਨ - ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਮੇਂ ਪਾਯਾ
ਹੈ ਸਤਕਾਰ। ਅਰਬੀ ਮੇਂ ਦਾਲ
ਯਾਲ ਕੀ ਬਦਲ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸਹੀ ਹ
ਹਦ੦ ਫਾ. ਸੀਮਾ | ਜਰਤਪਠ ਹੈ
ਹਰਦੀ੦ ਦੇ. ਹਲਦੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਯ.

ਹਰਦੀ ਪੀਲਤਣ ਹਰੇ ਚੂਨਾ ਚਿਹ
ਨ ਨ ਰਹਾਇ। ਹਰਿਦ੍ਰਾ ਸੰ.
ਹਰੀਚੰਦ੦ ਦੇ. ਹਰੀਚੰਦ ਰਘੁਬੰ
ਸੀ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਕੋ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਚੰ
ਡਾਲੋਂ ਕੇ ਬੇਚਿਆ ਥਾ ਯ. ਹਰੀਚੰਦ
ਦਾਨ ਕਰੇ ਜਸ ਲੇਵੈ
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ੦ ਸੰ. ਛਠੇ ਗੁਰੂ ਯ.
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅ
ਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ
ਹਰਿਲਭੁਧੋ੦ ਵਾ. ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹਮਨੇ
ਲਭ੍ਯਾ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਮਿਤ੍ਰ ਯ. ਹ
ਰਿਲਭੁਧੋ ਮਿਤ ਸੁ ਮਿਤੇ
ਹਰਿਰਾਮਭੇਟਾਧ੦ ਵਾ. ਹੇ ਹਰੇ
ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਜਨੋ ਕਾ ਮੇਲ ਦੇਵੋ
ਹਨ੦ ਪੰ. ਹੈਂ ਯ. ਜੋ ਹਨ ਪਾਪ ਬਿ
ਦਾਰਨ ਕਉ - ਜੋ ਹਨ. ਹੈਂ ਪਾਪ ਦੂ
ਰ ਕਰਨੇ ਕੋ, ਸੰ. ਮਾਰ, ਹਿੰਸਾ, ਗ
ਹਨੁ੦ ਸੰ. ਠੋਡੀ. ਜੈਸੇ ਹਾਥੀ | ਮਨ
ਕਾ ਨਾਕ ਬਡਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਕੇ ਸਮਾਨ ਬੰ
ਦਰ ਕੀ ਠੋਡੀ ਬਡੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸਮੇਂ ਬ
ਹੁਤ ਸੇ ਟੁਕੜੇ ਪਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਬੰਦਰ

ਕਾ ਨਾਮ ਹਨੂਮਾਨ ਹੈ

ਹਰਨਾ॰ ਦੇ॰ ਮ੍ਰਿਗ ਯ॰ ਹਰਨਾ ਦੂਬ ਲਾ ਇਹ ਹਰਿਆਰਾ ਤਾਲ, ਚੁਰਾ ਲੇਨਾ ਜੈਸੇ ਕਾਹੂ ਕਾ ਮਨ ਹਰਨਾ

ਹਰਾਨੀ॰ ਭੂ॰ ਦੂਰ ਹੋਈ

ਹਰਨ॰ ਦੇ॰ ਖਾਲੀ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ॰ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰ॰ ਖਾਲੀ ਕਰਨੇ ਔ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਜਿਸਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਾ ਫਰਕਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ ਤ੍ਰਾ ਵ ਨੇਤ੍ਰ ਕਾ ਇਸਾਰਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮਰ ਥ੍ਰ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਾ ਇਸਾਰਾ ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾ ਹੇਤੂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ

ਹਕੀਨਾ॰ ਅ॰ ਹਕ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਹਕ ਸੰਬੰਧੀ ਯ॰ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣ ਹਕੀਨਾ ਵਾ ਮਾਣ ਹ ਕੀਨਾ ਪਾਠ ਹੈ ਅਰਥ ਕਿਊਨ

ਹਰਜਨੀ॰ ਭੂ॰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੀ ਮਣਤਾ ਕੇ ਦਾਸੋਂ ਨੇ ਯ॰ ਏਹ ਪਛਾਨੀ ਹਰਜਨੀ, ਹਰਿਜਨ ਹੈ ਯ॰ ਸੋਸਦਾ ਹਰਿਜਾ ਨ

ਹਰਸਨ॰ ਭੂ॰ ਹਰਨੇਵਾਲਾ ਯ॰ ਕਲਿ ਮਲ ਦੇਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹਰਸਨ, ਪ੍ਰਸੀ ਨ ਹੋਨਾ ਯ॰ ਦੂਸਨ ਪਰਸਨ ਹਰਸਨ ਸਰਸਨ

ਹਮਚਿਨੀ॰ ਫ॰ ਐਸੇ ਜੈਸੇ ਯ॰ ਹਮਚਿਨੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਵਲੇ ਥਰ

ਹਰਿਬਿਨ॰ ਦੇ॰ ਹਰਿ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾ ਬਿਨਾ ਯ॰ ਹਰਿ ਬਿਨ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰ ਥੇ

ਹਰਿਜਾਨੈ॰ ਭੂ॰ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਯ॰ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿਜਾਨੈ

ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਨ॰ ਸੰ॰ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀਆ ਯ॰ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਹਿ ਬੈਠਾਇਓ

ਹਰਿਦਾਸਤਨੈ॰ ਦੇ॰ ਹਰਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯ॰ ਕਵਿਕਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ। ਹਰਿਦਾਸ ਤਨਯ ਸੀ.

ਹਮਸਰਦੀਨ॰ ਫ॰ ਹ ਮਾਰੇ ਸਰੀਖਾ ਦੀਨ ਯ॰ ਹਮਸਰਦੀਨ ਦਿਆਲ ਨ ਤੁਮ ਸਰ

ਹਰਿਦਰਸਨ॰ ਸੰ॰ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹਵਾਲੇ ਯ॰ ਹਰਿਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤ ਨ ਮਾਂਗੇ ਮਿਲ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਮਨ ਧੀਜੇ

ਹਰਿਕਾਚਿਹਨ ੦ ਵਾ. ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਚਿਹਨ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਹੈ ਯ. ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ

ਹਸਤਆਲੰਬਨ ੦ ਸੰ. ਹਾਥ ਕਾ ਆਸਰਾ ਯ. ਹਸਤ ਆਲੰਬਨ ਦੇ

ਹਜਕਾਬੈ ੦ ਵਾ. ਪੂਜਣੇ ਯੋਗ | ਹ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਕੇ ਪੂਜਣੇ ਮੇਂ ਯ. ਕਿਆ ਹਜਕਾ

ਹਭ ੦ ਪੰ. ਮੁ. ਸਭੀ ਯ. ਹ | ਬੇ ਜਾਇਆ ਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ, ਸਭ ਮੇਂ ਯ. ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰ

ਹਰਿਭ ੦ ਭੂ. ਹਰਿਭੂਪ ਹੋ ਗਏ | ਮਾ ਹੈਂ ਯ. ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨ ਮਿਲ ਸੀ ਗਤ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿਓ ਗੁਰੂ ਹਰਿਭ

ਹਮ ੦ ਦੇ. ਅਸੀਂ. ਹਮ ਯ. ਹਮ ਆਦ ਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ | ਹਮਹ ਫਾ.

ਹਮੂੰ ੦ ਦੇ. ਸੰਪੂਰਣ ਯ. ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ

ਹਮਾ ੦ ਦੇ. ਤਮਾਮ ਕੋ ਯ. ਹਮਾਰਾ ਏਕ ਆਸ ਬਸੇ

ਹਰਮ ੦ ਸੰ. ਮੰਦਰ ਯ. ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹ ਰਮ ਸਵਾਰਿਆ, ਅ. ਚਾਰ ਦਿਵਾ ਰੀ ਮਕਾਨ ਕੀ. ਵਹੁ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਜਿਨ ਸੇ ਬਿਵਾਹ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ ਭਗਨੀ ਆਦਿ, ਲੌਂਡੀਆਂ. ਟ ਹਲਨਾਂ ਜਿਸ ਸੇ ਹਰਮ ਜਾਦ ਕਾ ਅ ਰਥ ਲੌਂਡੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ

ਹਰਾਮ ੦ ਫਾ. ਕੁਰਾਨ ਹਦੀਸ ਮੇਂ ਨਿ ਖੇਧ ਕਰੀ ਚੀਜ ਯ. ਹਰਾਮ ਕੁਸਤ ਨੀ- ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਮੈਥਨ ਚੋ ਰੀ ਆਦਿਕ ਕਾਮੋਂ ਮੇ ਜੀਵ ਮਾਰੇ ਜ | ਤੇ ਹੈਂ

ਹਰਮਾ ੦ ਅ. ਮਾਤਾ ਭਗਨੀ ਆਦਿਕ ਨਾਰੀਆਂ ਜਿਨ ਸਾਥ ਬਿਵਾ ਹ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ ਯ. ਕਹਾ ਸੁਪਾਨ ਤੰਬੋ ਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ

ਹਲੇਮੀ ੦ ਫਾ. ਧੀਰਜ. ਨਿਮ੍ਰਤਾ. ਮੁਲ ਯਮੀ ਯ. ਇਹ ਹੋਇਆ ਹਲੇਮੀਰਾ

ਹਉਮੈ ੦ ਦੇ. ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿਕੋਂ | ਜਜੀ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਯ. ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜ ਹੈ- ਈਹਾ ਜਲ ਮਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਸੇਖ ਕਰ ਜਾਤਿ ਧਨਾਦਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਜਨ ਮਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਬੀਜ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰ ਸੰਨ- ਅਹੰਕਾਰ ਇਨ ਕੀਆ ਤਮ ਦ੍ਵਿਜ ਚੁਰਾਨੇ ਹੇਤ ਮਾਨੋ ਪਾੜ੍ਹ

ਲਗ ਰਹਾ ਹੈ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਅਹੰ
ਤ੍ਵ ਮਮਤਾ ਕੋ ਮੇਟਕੇ ਏਕ ਹੋਨੇ ਕਾ ਉ
ਪਦੇਸ ਹੈ। ਹਉਮੈ ਮੈ ਮੇ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੇ
। ਪੁਨਾ ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ
ਹੈ - ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਥ ਬਿਰੋਧ ਹੈ
। ਪੁਨਾ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਹੈ -
ਅਹੰਤਾ ਬਡਾ ਰੋਗ ਹੈ

ਹਰਦਮ ● ਫਾ · ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ · ਹਰ ਵਖਤ

ਹਮਤੁਮ ● ਗੁ · ਅਹੰਤਾ ਤ੍ਵੰਤਾ · ਮੈਂ ਔ
ਤੂੰ ਪਨਾ ਯ · ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁ
ਰ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋਗਾਲੀ

ਹਕ ਹੁਕਮ ● ਗੁ · ਸੱਚਾ ਹੁਕਮ ਯ · ਹਕ
ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ

ਹਲਹਲੇਮੀ ● ਵਾ · ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਰੂਪ ਹਲ
ਯ · ਹਲਹਲੇਮੀ ਹਾਲੀ ਰਿਤ

ਹਰੈ ● ਦੇ · ਦੂਰ ਕਰੈ ਯ · ਮੇਰੀ ਹਰੈ ਬਿਪਤ

ਹਰਿ ● ਸੰ · ਸਰਬ ਪਾਪੋਂ ਕੇ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਬਿਸ੍ਨੁ ਯ · ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਤੀਰਥ
ਸੇਵਿਓ। ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਸਰਣ ਸੂਰਗੋ
ਪਾਲ - ਪਾਪ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਗੋਪਾਲ ਸ
ਰਣਗਣੋਂ ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਸੂਰਮਾ ਹੈ, ਚੰ
ਦ, ਸੂਰਜ, ਪਵਨ, ਅਸ੍ਵ, ਸੁਕ, ਭੇ
ਕ, ਕਪਿ, ਸਿੰਘ, ਹਰ, ਅਜ, ਇੰਦ੍ਰ
ਯ · ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀਓ, ਅੰਸ, ਹ
ਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਵਸਤੁ

ਹਰ ● ਸੰ · ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਹਰਨੇ ਵਾਲ
ਮਹਾਦੇਵ, ਅਗਨਿ, ਗਧਾ ਯਹ ਨਾ
ਮ ਗਧੇ ਕਾ ਬੋਝ ਕੇ ਲੇ ਜਾਨੇ ਸੇ ਹੈ,
ਗਣਤ ਬਿਦਯਾ ਮੇਂ ਜਿਸ ਸਾਥ ਭਾਗ
ਦੀਆ ਜਾਵੇ ਵਹੁ ਅੰਗ, ਫਾ · ਸਭ
ਯ · ਖੋਜ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰ ਪ
ਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹ - ਖੋਜ ਅਪਨੇ ਦਿਲ
ਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋ ਸਭ ਦਿਨੋ ਮੇਂ। ਦੇ · ਦੂਰ
ਕਰ, ਸਭ ਤਰਹ ਸੇ ਯ · ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਹਰ - ਸਭ ਤਰਹ ਸੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਰੂਪ ਹੈਂ। ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰ ਰਤਨ ਰਤ
ਨ ਹਰਿ ਨੀਕੋ - ਸਭ ਰਤਨੋਂ ਮੇਂ ਦਾਰਿਦ੍ਰ
ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਰਿ ਹੀ ਭਲਾ ਰਤਨ
ਹੈ। ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰ ਸੇਵਕ - ਸਭ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹੈਂ।

ਹਰੇ ● ਦੇ · ਸਬਜ ਯ · ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ

ਖਿਨ ਮਾਹਿ, ਹਰਿਆ ਯ. ਜਿਸ ਨੋ ਗੁ
ਰਮੁਖ ਕਰੇ ਹਰੇ, ਹਰਿਕੇ ਯ. ਸਾਧੂ
ਹਰਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਉ - ਹਰਾ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਹਰਕੇ, ਸੰ. ਹੇ ਹਰੇ | ਧਿਹਰਾ

ਹਰਾ॰ ਗੁ. ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ. ਸਿਧ ਸਮਾ

ਹਰੀ॰ ਗੁ. ਦੂਰ ਕਰੀ ਯ. ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ
ਲ ਹਰੀ, ਸਬਜ ਯ. ਹਰੀ ਨਹੀ ਨਹ
ਤਰਹੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ.
ਹਮਾਰੇ ਏਕੋ ਹਰੀ ਹਰੀ | ਟ

ਹਜੂਰ॰ ਫਾ. ਸਮੀਪ. ਸਨਮੁਖ. ਨਿਕ

ਹਮਾਰਾ॰ ਫਾ. ਸਭ ਕੇ ਤਾਈਂ ਯ. ਹਮਾਰਾ
ਏਕ ਆਸ ਵਸੇ

ਹਦੂਰ॰ ਅ. ਹਜੂਰ. ਨਿਕਟ. ਸਨਮੁਖ

ਹਜਾਰ॰ ਫਾ. ਸਹਸ੍ਰ. ਦਸ ਸੈਕੜੇ

ਹਕਾਰਾ॰ ਦੇ. ਹੁਕਮ ਯ. ਆਇਆ
ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ - ਆਯਾ ਹੁ
ਕਮ ਪਰਲੋਕ ਕੋ ਚਲਾਨੇ ਵਾਲਾ

ਹਮਰਾ॰ ਦੇ. ਪੂ. ਹਮਾਰਾ ਯ. ਹਮਰਾ ਕੋ
ਨਹੀ - ਸੰਬੰਧੀ ਸੇਖਾ ਪੁਨਾ ਹਮਰਾ
ਝਗਰਾ ਰਹਨ ਕੇਊ

ਹਉਰਾ॰ ਦੇ. ਹਲਕਾ. ਅਰਥਾਤ ਤੁ
ਛ ਯ. ਭੁਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗ ਹਉਰਾ, ਦੇ.
ਰੌਲਾ ਜੈਸੇ ਕੈਸਾ ਹਉਰਾ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ

ਹਲਧਰ॰ ਸੰ. ਕ੍ਰਿਖੀਕਰ, ਬਲਦੇਵ

ਹਲਹਰ॰ ਗੁ. ਹਲ ਵਾਹਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁ
ਰਖ ਬਿਨ ਯ. ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿ
ਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਏ। ਪੈਓਧਰੀ ਕੇ ਥਾਨ
ਪਯੋਹਰੀ ਵਤ ਹਲਧਰ ਕੇ ਥਾਨ ਹਲ
ਹਰ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ, ਹਲਮਾੜ

ਹਰਿਦ੍ਵਾਰ॰ ਸੰ. ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਮਕੁੰਡ ਤੀਰਥ, ਹਰ ਕੇ ਧਾ
ਮ ਮੇਂ ਯ. ਨਹ ਮਿਲੀਏ ਹਰਿਦ੍ਵਾਰ

ਹਰੀਆਰਾ॰ ਗੁ. ਹਰੇ ਘਾਸ ਵਾਲਾ
ਅਰਥਾਤ ਸਬਦ ਸਪਰਸਾਦਿ ਰੂਪ
ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸਬਜੀ ਵਾਲਾ ਯ. ਇ
ਹ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲ

ਹਲੇਯਾਰਾ॰ ਮਿ. ਹੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਨਾਟਕੋਂ ਮੇ ਹਲਾ ਸਬਦ ਸਖੀ ਕੇ ਸੰਬੋ
ਧਨ ਮੇਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਈਹਾ ਹੇ ਕੇ ਠਿਕਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਖਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਬੋਧਨ ਮੇਂ
ਨਾਮਦੇਵ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਨੜਾ ਸੇ
ਦੁਬਾਰੇ ਕਹਾ ਹੈ ਯ. ਹਲੇਯਾਰਾ ਹਲੇ

ਯਾਰਾ ਖੁਸਖਬਰੀ-ਹੇ ਯਾਰ ਹੇ ਯਾਰ ਖੁਸਖਬਰ ਭਾਵ ਆਨੰਦ ਹੈ ਤੂ ਇਸ ਅਰਥ ਕੇ ਸੰਭਵ ਹੋਤੇ ਹਲੇ ਕਾ ਹਲਾ ਕਰਕੇ ਅਰਥਾਤ ਸੀਘ੍ਰ ਕਹੁ ਭਾਜੀ ਹੈਂ ਯਹ ਅਰਥ ਕਾ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ, ਅ. ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਹੁ, ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਅਪਨੇ ਸਮੀਪ ਬੁਲਾਨੇ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਦੀਨ ਹਲੇ ਅਰਥਾਤ ਉਰੇ ਆਵੋ, ਪੰ. ਘੋੜਾ ਘੋੜੀ ਬੁਲਾਨੇ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਹਲੇ ਹਲੇ

ਹਤਿਆਰਾ ੦ ਪੰ. ਹਤਿਆਵਾਲਾ ਯ. ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ-ਬ੍ਰਮਵੇਤਾ ਕਾ ਘਾਤਕ ਮਹਾ ਹਤਿਆ ਕ

ਹਰਿਸਰਿ ੦ ਸ੍ਰ. ਗੰਗਾ ਰਨੇਵਾਲਾ ਹੈ ਜੀਯ. ਫੂਲ ਹਰਿਸਰਿ ਪਾਵਹੇ. ਅਸਥੀ ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਪੜਤੀ ਹੈਂ ਇਸ ਲੀਏ ਏਹੀ ਹਾ ਗੰਗਾ ਕਾ ਭੀ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਸਾਖੀ ਮੋਂ ਲਿਖੀ ਵਾਜਬੁਲਅਰਜ ਕੇ ਉਤਰੋਂ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਗੰਗਾ ਮੇਂ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਭੀ ਦੀਆ ਹੈ ਸਰਿ ਪਦ ਕੇ ਮੂਲ ਸਰ ਸਰਿਤ ਦੋ ਨਿਕਸ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭੀ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਵਾਕ ਹੈ 'ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਆਪ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮ ਕਰਾਵਨ ਆਇਆ ਰਾਮ-ਖੋਦਨੇ ਸਮੇਂ ਬਿਸ਼ਨੁ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਮਜੂਰ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਨਾ ਕਰ ਆਪ ਖੋਦਨਾ ਇਸ ਲੀਏ ਹਰਿਸਰ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵਾਜਬੁਲਅਰਜ ਕਾ ਅਰਥ ਯੋਗਯ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸੰਸੇ ਨਾਸ ਹੇਤ ਪ੍ਰਸਨ ਰੂਪ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਤਰ ਦੀਏ ਤਿਨ ਉਤਰੋਂ ਮੇਂ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗ੍ਯਾ ਦਈ ਧਰਮ ਯੁਧ ਮੇਂ ਮਰੇ ਕੇ ਅਸਥ ਰਣਭੂਮੀ ਸੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਨੇ ਵਹੁ ਸੁਰਗ ਪਹੁਚਾ ਅਛੇ ਠਿਕਾਨੇ ਪਹੁਚਾਨੇ ਹੇਤ ਹੀ ਉਤਮ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਅਸਥੀ ਪਾਵਨੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਯੁਧ ਭੂਮੀ ਬਿਨਾ ਆਨ ਥਾਨ ਮਰੇ ਕੇ ਗੰਗਾ ਤਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਾਵੇ ਇਸ ਆਗ੍ਯਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੰਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੋਨੋ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਪ •

ਤੇ ਹੈਂ। ਬਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਜਾਵੇ ਤਬ
ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਆਗਯਾ ਕਾ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਬਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਸਮਝਾ ਹੈ ਆਗਯਾ
ਕਾ ਯਹ ਭਾਵ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਾਵੇ
ਵ ਗੰਗਾ ਪਾਵੋ। ਆਧੇ ਆਧੇ ਪਾਵੇ ਯ
ਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੰਥ ਜੀ ਮੇਂ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਬਧੇ ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤੇ ਤਾਤੂ ਸੋਹਿਆ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾ ਬਾਂਧਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਆਪ ਲਿਖਤੇ
ਹੈਂ। ਤਬ ਇਸ ਮੇਂ ਹੀ ਗੰਗਾ ਵਤ ਸਮਗ੍ਰ
ਅਵਸ਼ਯ ਪਾਵੇ ਆਧੇ ਗੰਗਾ ਭੇਜਨੇ ਕਾ
ਕੁਛ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੈਸੇ ਬਿਸ਼੍ਨੁ ਕੇ
ਚਰਨੋਂ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਗੰਗਾ ਉਤ
ਮ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਬੰਧਨੇ
ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਉਤਮ ਤੀਰਥ ਹੋਯਾ
ਤੇ ਉਸੀ ਮੇਂ ਪਾਵੇ ਉਤਮ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਅਸ
ਥੀ ਪਾਵਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ
ਕੋਈ ਅਵਯਵ ਉਤਮ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਪੜੇ
ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਉਤਮ ਥਾਨ ਮਿਲਤਾ ਹੈ।
ਯਾਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਾਰਵਾੜ ਵਾਸੀ ਹਰਿਦ੍ਵਾ
ਰ ਕਨਖਲ ਮੇਂ। ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਗਾ ਸਮੀ
ਪੀ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਗੰਗਾ ਮੇਂ। ਉਜੈਨ ਕੇ ਸ
ਮੀਪ ਖਿਪ੍ਰਾ ਨਦੀ ਮੇਂ ਪਾਤੇ ਹੈਂ। ਕੁਰਛੇਤ੍ਰ
ਵਾਸੀ ਭੂਮੀ ਸੇ ਉਠਾਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬ੍ਰਿਜ ਮੇਂ
ਅਯੁਧਯਾ ਵਾਲੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਤੇ। ਤੈਸੇ
ਹੀ ਗੁਰਸਿੱਖੋਂ ਕੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਦ੍ਵਾਰ
ਬਨੇ ਵਾਲੇ ਨਗਰੋਂ ਮੇਂ ਦਾਹ ਥਾਨ ਸੇ ਨਾ
ਉਠਾਵੇਂ ਫੂਲ ਹਰਿਸਰਿ ਪਾਵਣੇ ਬਚਨ
ਅਨੁਸਾਰ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਹੀ ਪਾਵਨੇ ਅੱ
ਛੇ ਸਮਝੇਂ। ਤਬ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਕੇ ਸ
ਮੀਪ ਸਰੋਵਰ ਮੇਂ ਹੀ ਪਾਵੇ। ਇਸ ਬਚ
ਨ ਸੇ ਬਿਰੁਧ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਮੇਂ ਨਾ ਫੈਂਕੇਂ ਕਾਹੇ
ਤੇ ਨਾ ਸਪਰਸ ਯੋਗਯ ਵਸਤੂ ਕੇ ਸਪ
ਰਸ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅਸੁਧ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯਾਤੇ
ਬ੍ਰਮਕੁੰਡ ਮੇਂ ਅਸਥੀਓਂ ਪੈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਨੱਨੇ
ਵਾਲੇ ਭੀ ਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਅ
ਨੁਸਾਰ ਅਨੁਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਉਸ ਸਥਾਨ
ਨੱਵਨਾ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀ ਤਬ ਸੰਕਾ ਸਮ
ਧਾਨ ਕੋ ਭੂਲਿਆ ਹੋਣੇ ਸੇ। ਈਹਾਂ ਬੀ ਤਲੇ ਫੈਂ
ਕ ਊਪਰ ਨਿਸੰਕ ਨੱਵੇਂ

ਹਥਵਾਰ ੦ ਗੁ· ਹਥੀਵਾੜ੍ਹ ਯ· ਲੂਟੇ
ਖੇਤ ਹਥਵਾਰ ਕਰੇ

ਹਥਿਆਰ॰ ਦੇ॰ ਬਸਤੁਕੇ ਬਨਾਨੇਕ ਟਨੇਕੇ ਸਾਧਨ ਯ॰ ਅਹਰਣ ਮਤ ਥੇ | ਦਹਥਿਆਰ

ਹਟਤਾਰ॰ ਦੇ॰ ਤਾਲੇਲ | ਦਹਥਿਆਰ ਗਾ ਦੀਏ ਜਮੇਂ ਕੇ ਮਕਾਨੋਕੇ ਯ॰ ਜਾਮਹ

ਹਰੀਕੇਰਾ॰ ਗੁ॰ ਹਰਿਕਾ | ਕੀਓ ਹਟਤਾਰ

ਹਰਿਦੁਆਰ॰ ਦੇ॰ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਯ॰ ਮਰਉਤ ਹਰਿਕੇ ਦ੍ਵਾਰ, ਗੰਗਾਦ੍ਵਾਰ

ਹਨਮੰਤਰ॰ ਗੁ॰ ਹਨੂਮਾਨ | ਆਰ ਯ॰ ਹਨਮੰਤਰ ਅਰਾਧਿਆ

ਹਰਾਮਖੋਰ॰ ਫ॰ ਨਿਖਿਧ ਵਸਤੁ ਖਾਨੇਵਾਲੇ ਯ॰ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ

ਹਰਾਮਖੋਰੀ॰ ਫ॰ ਨਿਖਿਧ ਵਸਤੁ ਕਾ | ਖਨਾ

ਹਰਿਮੰਦਰ॰ ਸੰ॰ ਹਰਿ ਕੇ ਵਾਸ ਕਰਨੇਕਾ ਥਾਨ ਦੇਹ ਯ॰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਹੈ - ਜਿਸਮੇਂ ਹਰਿ ਵਾਸ ਕਰੇ ਸੋ ਦੇਹਰੂਪੀ ਥਾਨ, ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਥਾ ਪਟਣੇ ਕੇ ਦਰਬਾਰ, ਕਲਕੀ ਕੇ ਹੋਨੇ ਕਾ ਥਾਨ ਜੈਸੇ ਭਲ ਭਾਗ ਭਇਆ ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ ਹਰਜੂ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਵਹਿਗੇ

ਹਰਿਚੰਦੌਰੀ॰ ਗੁ॰ ਉਪਦ੍ਰਵ ਸੇ ਹਰਿਆ ਭ੍ਰਮ ਹੋਤਾ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਅਰਥਾਤ ਚੰਦ ਕਾ ਮੰਡਲ ਜੈਸੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਕਾਲ ਮੇਂ ਦਿਸਾਓਂ ਮੇਂ ਲਾਲੀ ਅਕਾਸ ਮੇਂ ਉਲਕਾਪਾਤ ਭੂਮੀ ਮੇਂ ਭੂਕੰਪ ਭਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਅਤਿ ਸੁਕਲ ਚੰਦ੍ਰ ਮੰਡਲ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਭਾਸੇ ਹੈ ਯਾਤੇ ਹਰਿਚੰਦੌਰੀ ਕਾ ਮੂਲ ਹਰਿਤ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਪਾਠ ਹੈ ਯ॰ ਹਰਿਚੰਦੌਰੀ ਚਿੰਤ ਭ੍ਰਮ ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ

ਹਮਸਹਰੀ॰ ਫ॰ ਏਕ ਸਹਰ ਮੇਂ ਬਸਨੇਵਾਲਾ ਯ॰ ਜੋ ਹਮਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ

ਹਲਬੀਚਾਰ॰ ਫ॰ ਇਸ ਪੁਰ | ਮਾਰਾ ਖਸੇ ਧਨ ਇਸ ਛਲ ਸੇ ਮਿਲੇਗਾ ਐਸਾ ਬਿਚਾਰ ਹਲ ਹੈ

ਹਮਰੀਮੁਦ੍ਰਾ॰ ਫ॰ ਔਰੋਂ ਕੀ ਤਰਨੇ ਹੇਤ ਖੇਚਰੀ ਆਦਿ ਔਰ ਔਰ ਮੁਦ੍ਰ ਹੈ। ਹਮਾਰੀ ਹੇਹਰੀ ਆਪ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਹੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹੈ। ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਮੁਦ੍ਰਾ ਨਾਮ ਕੇ ਅਰਥ ਮੇਂ ਹੋਗਾ

ਹਨੂਮਾਨਸਰ॰ ਗੁ॰ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰੀਖੇ ਦਾਸ ਭੁਗੋਤੇਂ ਨੇ ਯ॰ ਹਨੂਮਾਨ ਸ

ਰ ਗਰੜ੍ਹਸਮਾਨ

ਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰ੦ਵ੍ਯਾ·ਹਰਿਸਭ
ਹੀਰਯੋਂ ਮੇਂ ਉਤਮ ਹੀਰਾ ਹੈ

ਹਲ੦ਸੰ· ਹਲਪ੍ਰਸਿਧ

ਹਲੇ੦ਤ੍ਰਿ·ਹੇ ਯ· ਹਲੇਯਾਰਾ, ਹੱਲੇ
ਯ· ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀਆ, ਹਮ

ਹਮਲਾ੦ਅ· ਹੱਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧ | ਲਹਅ·

ਹਵਾਲ੦ਦੇ· ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦਸਾ· ਅਵਸਥਾ
ਅਹਵਾਲ ਫਾ· ਯ· ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮ

ਹਵਾਲਾ੦ਦੇ· ਦਸਾ ਯ· ਕਹ | ਕਰਦੈ
ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੀ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖ ਸੰਤ
ਨਕੇ ਪਾਛੈ ਫਾ· ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

ਹਠੀਲਾ੦ਦੇ· ਹਠ ਯ· ਤਿਆਗਹੁ
ਮਨਹੁ ਹਠੀਲਾ

ਹਲਾਲ੦ਅ· ਕੁਰਾਨ ਹਦੀਸ ਮੇਂ ਕਰ
ਨੇ ਯੋਗ ਬਤਾਏ ਕਾਰ· ਬਿਧਾਨ ਕੀਏ
ਕਾਰ ਜੈਸੇ ਪਾਂਚ ਵਖਤ ਨਿਮਾਜ ਪੜ੍ਹ
ਨੀ ਮੱਕੇ ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੀ ਕਮਾਈ
ਸੇ ਜਕਾਤ ਦੇਨੀ ਭਾਵ ਦਸਮਾ ਹਿੱਸਾ
ਪੁੰਨਾਰਥ ਦੇਨਾ ਯ· ਹਕ ਹਲਾਲ ਕੂ

ਹਉਲਾ੦ਪੰ· ਹਲਕਾ ਬੋਝੇ ਬੋਝ | ਰਾਣ
ਵਾਲਾ, ਸਹਜ ਜੈਸੇ ਹਉਲਾ ਚਲ,
ਤੁਛ ਯ· ਮਨਮਤ ਹਉਲੀ ਹਉਲੇ
ਬੋਲ- ਮਨਮੁਖੋਂ ਕੀ ਤੁਛ ਬੁਧੀ ਹੈ ਉ
ਸਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਸੀਆ ਹੀ ਬਾਤਾਂ ਕਰੇ

ਹਉਲ੦ਦੇ·ਪੰ· ਧੜਕਾ ਅਰਥਾ | ਹੈਂ
ਤ ਕੰਪ ਯ· ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲ ਮਰਾਹਿ

ਹਰਿਗਾਲ੦ਵ੍ਯਾ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ
ਬਾਤ ਯ· ਕੋਈ ਆਨ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ
ਹਰਿਗਾਲ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਥਾ

ਹਟਨਾਲੇ੦ਦੇ· ਬਾਜਾਰ ਯ· ਚੌਦਾਹ
ਟਨਾਲੇ- ਚੌਦਾ ਲੋਕ ਬਾਜਾਰ ਹੈਂ

ਹਰਘਾਲ੦ਭ੍ਰਿ· ਕੀਰਤਨਾਦਿ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਭਗਤੀ ਯ· ਨਿਹਕਪਟ
ਕਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ

ਹਰੀਆਵਲਾ੦ਦੇ· ਹਰਾ· ਅਨੰਦ
ਸਹਤ ਯ· ਮੈ ਘਰ ਬਨ ਹਰੀਆਵਲਾ

ਹਮੂੰ ਜੰਜਾਲਾਂ੦ਵ੍ਯਾ· ਸਭ ਬੰਧਨ ਹੈਂ

ਹਰਿਬਨਮਾਲਾ੦ਭ੍ਰਿ· ਬਨਮਾਲਾ
ਵਾਲਾ ਹਰਿ ਯ· ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨ
ਮਾਲਾ- ਗਲ ਮੇਲੇ ਪਾਉਂ ਪ੍ਰਯੰਤ ਲੰ
ਬੀ ਮਾਲਾ ਕਾ ਨਾਮ ਬਨਮਾਲਾ ਹੈ ਬ

ਨਮਾਲਾਵਾਲੇਕਾ ਨਾਮ ਬਨਮਾਲੀ ਹੈਜਿਸਜੇ ਬਨਵਾਲੀਐਬਨਵਾਰੀਬਨੈਂ

ਹਸਤਕਮਲ੦ ਸੰ· ਹਾਥੋਂਮੇਂਪਕੜੇ ਕਮਲਵਾਲਾ ਬਿਸ੍ਨੁ। ਕਮਲਵਤ ਕੋਮਲਹਾਥ

ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ੦ ਵਾ· ਹਮ ਮੈਲੇ ਕਪੜੇਵਾਲਿਓਂ ਮੇਂ ਮੈਲੇ ਬਸ ਤ੍ਰੋਂਵਾਲੇ ਭਾਵ ਅਸੁਧ ਮਨਵਾਲਿਓਂ ਸੇਅਸੁਧ ਮਨਵਾਲੇ ਹੈਂ- ਵਾ ਖੋਟੇ ਚੇਲਨਵਾਲੇਐ ਅਸੁਧ ਮਨਵਾ ਲੇ ਹੈਂ

ਹਵ੍ਵਾ੦ ਫੋ· ਚਾਹ· ਡਿਸ਼ਾ, ਪਵ ਨ, ਆਦਮ ਪੈਗੰਬਰ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਹਰਵੈ੦ ਦੇ· ਪ੍ਰੂ· ਹਲਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ

ਹਰਿਰਸਪੀਵੈ੦ ਵਾ· ਹਰੀਕਾ ਅਨੰਦ

ਹੜ੦ ਪੰ· ਵਰਖਾ ਕੇ ਜਲ ਕਾ ਅਤੀਪ੍ ਵਾਹ ਯ· ਤ੍ਰਿਣਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨ ਹੜ

ਹਕਾਰਣਾ੦ ਭੁ· ਹੁਕਮ· ਬੁਲਾਵਾ ਕਾ ਜਲ

ਹਰਿਰੂਣਾ੦ ਦੇ· ਹਰਿ ਸੁੰਦਰ ਹੈ

ਹਰਿਦਾਤੜੇ੦ ਪੰ· ਹੇ ਹਰਿਦਾਤੇ ਯ· ਹ ਰਿਦਾਤੜੇ ਮੇਲ ਗੁਰੂ

ਹਰਿਜਾਨੀਅੜਾ੦ ਭੁ· ਸਭਕੇ ਜਾ ਨਨੇਵਾਲਾ, ਮਿਤ੍ਰ ਯ· ਜਾਨੀਅੜਾ ਹ ਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ- ਸਭਕੇ ਜਾਨਨੇਵਾ ਲਾ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸਨ

ਹਰਿਦਰਸਾਵਣਾ੦ ਸੰ· ਹਰਿਕਾ ਦਰ

ਹਾ

ਹਾਉ੦ ਦੇ· ਹਾਵ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰ ਰਸ ਮੇ ਹ ਸਬਿਲਾਸਾਦਿ ਚੇਸ਼ਟਾ

ਹਾਟਿਓ੦ ਭੁ· ਹੱਟੀ ਯ· ਝੂਠੇ ਬਨ ਜਉਠਹੀ ਗਈ ਹਾਟਿਓ

ਹਾਰਿਓ੦ ਦੇ· ਹਾਰ ਗਯਾ

ਹਾਰਿਆ੦ ਪੰ· ਥਾਲਿਆ ਜੈਸੇ ਸਿ ਰਜਣਹਾਰਿਆ, ਥਕਾਹੂਆ ਯ· ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ

ਹਾਇ੦ ਦੇ· ਸੋਗਕੀ ਅਵਾਜ ਯ· ਕ ਰਦੇ ਹਾਇ ਹਾਇ

ਹਾਈ੦ ਭੁ· ਬਹੁਤੇ ਗੁਰੂ। ਗੁਰੁਹਾਇ ਫ· ਯ· ਗਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹਾਈ। ਪੁਨਾਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹਾਈ - ਗਆਨੀ· ਸਾਂਖੀਓਂ ਸੇ ਧਿਆਨੀ

ਪਤੰਜਲੀਓਂ ਸੇ ਗੁਰੁ·ਮੀਮਾਂਸਕੋਂ ਸੇ
ਗੁਰੂਹਾਈ ਅਨਜਗਾਤਕੇ ਬਹੁਤੇਗੁ
ਰੂਰੂਪ ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰੋਂ ਸੇ ਕਹੀਨਹੀਂ
ਜਾਤੀ ਥੋੜੀ ਭੀ ਉਪਮਾ-ਦੂਸਰੇ ਬਚ
ਨਕਾ ਅਰਥ ਯਹ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤੂਹੀ
ਮੇਰੋ ਗੁਰੂਹਾਈ ਬਹੁਤੇ ਉਪਦੇਸਦਾਤੇ
ਗੁਰਸ੍ਵਰੂਪਹੈ

ਹਾਣਛਾਏ॰ਵਾ·ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ

ਹਾਸ॰ਸੰ·ਮੁਖਕਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸੇ ਬਿਕਾਸ

ਹਾਠੀਸਾ॰ਗੁ· ਹਠਕੇ ਮਿਥਿਆ ਬਚਨ
ਹੈਯ·ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ

ਹਾਂ॰ਗੁ·ਹੈ ਯ· ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਗੁਨੀਹਾਂ;
ਪੰ·ਹੂੰ ਜੈਸੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਸੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਹਾਂਹਾਂ॰ਗੁ·ਹੂਆਹੂ ਯ· ਹਾਂਹਾਂ ਮਨ
ਚਰਨਰੇਨ-ਹੂਆਹੂੰ ਮਨਸੇ ਸੰਤੋਂਕੀ

ਹਾਹਾ॰ਪੰ· ਹਾਇ ਅਰਥਾ ਚਰਣਧੂੜ
ਤੁ ਸੋਗਕੀ ਅਵਾਜ ਯ· ਰੇ ਮਨਕਿ
ਆ ਕਰ ਹੈ ਹੈ ਹਾਹਾ, ਇਸੀ ਅਖ
ਰਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਸਚਰਯ ਯ·ਹਾਹਾ
ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜੇ

ਹਾਕੁ॰ਦੇ·ਸਚ ਯ·ਦਿਲਾ ਕਾ ਆਲਕ
ਕਰੇ ਹਾਕੁ-ਨਿਸਚੇ ਹਕ

ਹਾਕ॰ਦੇ·ਬੁਲਾਵਨੇ ਹੇਤ ਊਚੀ ਅਵ
ਜ ਯ·ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਕੀ
, ਬੁਲਾਇਲਏ ਯ· ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ
ਸੋਈ ਸਚ ਹਾਕ-ਸਚੇ ਨੇ ਅਪਨੇ ਸ
ਮੀਪ ਬੁਲਾਇਲਏ

ਹਾਂਕੇ॰ਵਾ·ਮੈਸੇ ਹਾਂ

ਹਾਂਕਿ॰ਵਾ·ਜੋ ਮੈ ਹੂਯ· ਹਾਂਕਿ ਬਲਿਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਹਾਰ

ਹਾਜੀ॰ਅ·ਹੱਜ ਕਰਨੇਵਾਲਾ·ਮੱਕੇ
ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾਵਾਲਾ ਯ· ਜੋ ਦਿਲੋਂ ਸੇ ਪੇਸੋ
ਈ ਹਾਜੀ

ਹਾਟ॰ਗੁ· ਹੱਟ ਯ· ਹਾਟਪ
ਟਣ ਘਰ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ

ਹਾਟੇ॰ਗੁ· ਹਟੇ· ਨਿਬ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ ਯ·ਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੇ, ਹੱਟੀ ਯ·
ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹੇ ਨਿਰਾਲੇ

ਹਾਠਾ॰ਦੇ·ਤਰਫਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿ
ਤੀ ਨਿਬ੍ਰਿਤੀ ਯੋਰਅਗ੍ਰਹਣਤਿਅ
ਗਾਦਿ ਦੋ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ· ਪਰਬਿ
ਰਤਿ ਨਿਰਬਿਰਤਿ ਦੋਵੈ ਹਾਠਾ ਵਿਚ
ਧਰਮ ਫਿਰੈ ਰੈ ਬਾਰਿਆ

ਹਾਂਡੀ॰ ਦੇ॰ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪਾਤ੍ਰ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸਾ
ਗ ਭਾਜੀ ਬਨਾਈ ਜਾਵੇ ਯ॰ ਘੁਮਾਰ
ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ
ਹਾਂਢੇ॰ ਪੰ॰ ਫਿਰੇ ਸਾਂਡੀ ਰੋ
ਹਾਣ॰ ਦੇ॰ ਹਾਨੀ, ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ
ਜਨ ਨਾ ਯ॰ ਹਾਣ ਹਟ ਕਰ ਆਰਜਾ
ਹਾਤ੍ਰੇ॰ ਗ੍ਰ॰ ਨਾਸ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਨਾਸ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਬਿਨ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾ
ਤ੍ਰੇ, ਹਤ ਹੋਤੇ ਯ॰ ਸਭ ਵਿਸ ਤੁਮਾ
ਹਾਣਤ॰ ਭ੍ਰ॰ ਘਾਟਾ ਯ॰ ਹਾ ਰੀ ਹਾਤੇ
ਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ
ਹਾਥੀ॰ ਦੇ॰ ਹਸਤੀ, ਗ੍ਰ॰ ਹਥ ਕਾ ਆ
ਸਰਾ ਯ॰ ਗੁਰੂ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾ
ਵੈਰੋ ਪ੍ਰਨਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ
ਕਢਦੇ ਹਾਥੀ, ਹਾਥ॰ ਬਾਹ ਯ॰
ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਰ, ਹਥ ਯ॰ ਹਾ
ਥ ਚਮ ਚਮਰੇ-ਹਾਥ ਚਮੜੇ ਸਾ
ਥ ਚਮੜੇ ਹੂਏ ਜਿਸ ਕੇ ਐਸਾਰ
ਹਾਕਦੀ॰ ਫ਼ਾ॰ ਬੁਢੇਪੇ ਨੇ ਮਦਾਸ
ਅਵਾਜ ਦਈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਯਾ ਯ॰ ਜਰ
ਹਾਕਦੀ ਸਭ ਮਤ ਥਾਕੀ

ਹਾਨਿ॰ ਸੰ॰ ਨੁਕਸਾਨ॰ ਘਾਟਾ॰ ਬਿਨਾਸ
ਹਾਮੀ॰ ਅ॰ ਹਿਮਾਇਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ,
ਹਿਮਾਇਤ ਤਰਫਦਾਰੀ ਬਚਾਵ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰ ਪੀਰ ਤਰਫਦਾਰੀ ਚੇਲੇ
ਕੀ ਤਬ ਕਰੇ ਹੈਂ ਜਬ ਚੇਲਾ ਅਭੱਖ ਵਸ
ਤੂੰ ਸੇ ਬਚੇ ਯ॰ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਮੀ ਤਾ ਭਰੇ
ਜਾ ਮੁਰਦਾਰ ਨ ਖਾਇ
ਹਾਮਾ॰ ਅ॰ ਹਿਮਾਇਤ ਸਹਾਇਤਾ
ਹਾਕਮ॰ ਅ॰ ਹੁਕਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਹਾਰਾ॰ ਦੇ॰ ਵਾਲਾ ਯ॰ ਸਦਣਹਾਰ
ਸਿਮਰੀਐ ਦੇ॰ ਪ੍ਰੂ॰ ਥਕਾ ਹੂਆ, ਦੇ॰
ਜੰ॰ ਦੂਧ ਕੜ੍ਹਨੇ ਕਾ ਹਾਰਾ
ਹਾਰ॰ ਸੰ॰ ਪੁਸਪਾਦਿਕੋਂ ਕੀ ਮਾਲਾ, ਜ
ਯਨ ਹੋਨੀ ਯ॰ ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ
ਖਿਧੇ-ਜੈਸੇ ਜੂਏ ਕੀ ਖੇਲ ਮੇਂ ਖਿਧੇਲ
ਰੋ ਜੁਆਰੀ ਕੋ ਹਾਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੇ
ਰੇ ਕੋ ਹੂਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੂੰ ਇਨ ਵਿਖਯੋਂ
ਨੇ ਜੀਤ ਲੀਆ ਹੈ, ਪਾਨੀ ਭਰਨੇ ਵਾ
ਲੇ ਯ॰ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਨੀਹਾਰ
ਹਾਜ਼ਰ॰ ਅ॰ ਸਮੀਪ ਯ॰ ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ
ਖੁਦਾਇ-ਸਮੀਪੋਂ ਸੇ ਸਮੀਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਹਾਰਡੋਰ॰ਵ॰ਹਾਰਮੇਂਜਰੀਸੇਸਵਾ ਰੀਰੇਸਮਕੀਡੋਰਯ॰ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨ

ਹਾਲ॰ਅ॰ਫ॰ਤਤਕਾਲ,ਮੰਡ੍ਰਕੇ ਘਨੇ ਜੋਰਸੇਮੁਸਲਮਾਨੋਂਕੋ ਮਸਤੀਚੜ੍ਹਨੀ, ਦਸ਼ਾ,ਬਾਰਤਾ,

ਹਾਲੀ॰ਦੇ॰ਹਲਵਾਹਨੇਵਾਲਾਕਿਰਖੀ ਕਾਰਯ॰ਮਨਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀ ,ਫ॰ਵਰਤਮਾਨਸਮੇਕਾਕੀਆਕਾਮ

ਹਾਲਾ॰ਸੰ॰ਸਰਾਬ,ਪੰ॰ਰਾਜਾਕਾਕਰਜੋ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰੋਂਸੇਲੀਆਜਾਤਾਹੈ

ਹਾਟੋਲੀ॰ਉ॰ਹੱਟੀ॰ਦੁਕਾਨ

ਹਾਸਲ॰ਅ॰ਲਾਭ॰ਕੀਏਕਰਮਸੇਨਫਾ

ਹਾਟਲੀ॰ਉ॰ਦੁਕਾਨਯ॰ਜਿਉਸਫਰੀ ਉਦਰਭਰੇਬਹਹਾਟਲੀ-ਜੈਸੇਰਾਹੀਦੁ ਕਾਨਪੈਬੈਠਉਦਰਭਰਲੇਤਾਹੈਤੈਸੇਤੂ ਮਭੀਹੋਜੀਵੋਭਰਲੇਤੇਹੋ

ਹਾਠੀਲਾ॰ਉ॰ਹਠਵਾਲਾਯ॰ਤ੍ਰਿਆ ਗਮਨਹਾਠੀਲਾ

ਹਾਬਾਲਾ॰ਉ॰ਹਬਅਰਥਾਤਬਾਹਯ॰ ਸਾਗਰਗੁਣੀਅਥਾਹਕਿਲਹਾਬਾਲਾ

ਹਾਵਾ॰ਪੰ॰ਬਿਯੋਗ,ਬਿਛੋੜ੍ਹੇ ਦੇਖੀਏ ਕਾਸੋਗ॰ਪਸਚਾਤਾਪ,ਹਾਹੁਕਾਪੰ॰, ਹਾਹੁਕੇਯ॰ਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਹਾਵੇ। ਪੁਨਾਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਹਿਤਿਤਲ ਗੈਹਾਵਾ,ਹਾਹੁਕੇਲੇਤੇਯ॰ਮੋਹਨਨੀ ਦਨਆਵੇਮਰੀਏਹਾਵੇ ਹੈਰਛਾਕਰਨਹੇਤ

ਹਾਬਬਤਾਵ॰ਵ॰ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹਾਥਪਾਵੇ

ਹਾੜ੍ਹ॰ਪੰ॰ਅਖਾੜ੍ਹਮਾਸ,ਹਾੜ੍ਹਮਹੀਨਾ ਅਖਾੜ੍ਹਾਨਛਤ੍ਰਯੁਤਪੁਨਿਆਵਾਲੇਮਹੀ ਨੇਕਾਨਾਮਹਾੜ੍ਹਹੈ। ਆਖਾੜ੍ਹਸੰ॰

ਹਾੜ੍ਹੀ॰ਪੰ॰ਹਾੜ੍ਹਕੀਖੇਤੀ,ਕਿਸਟੇਮੇਵ ਜਿਸਕਾਨਾਮਾਂਤਰਜਰਦਾਲੂਹੈ

ਹਿ

ਹਿਆਉ॰ਪੰ॰ਲੱਜਾਯ॰ਕਉਨਸੁਅ ਖਰਜਿਤਰਹੇਹਿਆਉ,ਹਿਰਦਾਯ॰ ਤੁਪੇਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ। ਪੁਨਾਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ

ਹਿਰਿਆ॰ਉ॰ਚੁਰਾਲੀਆਹੈਹਰਿ ਕੇਨਾਮਨੇਯ॰ਦੂਖਦਰਦਭਰਮਾਹੇ

ਹਿਰੀਆ॰ਉ॰ਹਰਾਵਤਾਹੋ ਰਿਅ

ਹਿਰਖਰਿਆ॰ਵ॰ਚੁਰਾਕਰਲੈ

ਗਏ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਯ· ਕਈ ਜਨਮ ਗਰ
ਭੁ ਹਿਰਖਰਿਆ ਭਾਵ ਕਈ ਵਾਰ ਗਰ
ਹਿਤੰਮਾਇਆ॰ ਗੁ· | ਭਛਣ ਗਏ
ਹਿਤ ਕਰਨਾ ਦਯਾ ਸਾਥ ਯ· ਸਬਦੰ ਰਤੰ
ਹਿਤੰਮਾਇਆ- ਉਪਦੇਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਹਿ
ਤ ਕਰਨਾ ਦਾਇਆ ਸਾਥ ਭਾਵ ਉਪਦੇਸ
ਲੇ ਦਯਾ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰਨਾ
ਹਿਰਾਏ॰ ਗੁ· ਲਿਆਵਤਾ ਹੈ ਯ· ਕਾ
ਨਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ- ਕਾਨਪੜਾ ਕ
ਰ ਮਾਗਕੇ ਲਿਆਵੇ ਹੈ ਪਰ ਘਰੋਂ ਸੇਟੂ
ਹਿਆਇ॰ ਗੁ· ਹਿਰ | ਕੜ੍ਹਾ ਹਰਤਾਸ਼ੰ
ਦੇ ਮੇਂ ਯ· ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ, ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ
ਕਮਾਵੇ ਪੁਨਾ ਬਿਨ ਜਿਹਬਾ ਜੋ ਜਪ
ਹਿਆਲੀਏ॰ ਗੁ· ਹਿਰ | ਹ ਹਿਆਇ
ਦੇ ਮੇਂ ਯ· ਬਸੀ ਰਬ ਹਿਆਲੀਏ ਜੰਗ
ਲ ਕਿਆ ਢੂਢੇ | ਦਾ
ਹਿੱਸਾ॰ ਦੇ· ਭਾਗ· ਬਾਂਟ· ਬਖਰਾ· ਛੰ
ਹਿੰਸਾ॰ ਸੰ· ਬਧ, ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾ
ਸਨੇ ਯੋਗ ਜ ਸਸਤ੍ਰ ਪਰਿਹਾਰਾਦਿ ਕ੍ਰਿ
ਯਾ ਕਰਨੀ ਯ· ਹਿੰਸਾ ਤੋ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀਂ
ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ

ਹ੍ਰਿਖੀਕੇਸ॰ ਸੰ· ਇੰਦ੍ਰੀਯੋਂ ਕਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪ੍ਰ
ਹਿਚਹਿ॰ ਪੰ· ਪੀਛੇ ਹਟੇ ਤਬ | ਮੇਸ੍ਵਰ
ਯ· ਹਿਚਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਚਾਬਕ ਮਾਰੇ
ਹਿਕ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਏਕ ਯ· ਹਿਕ ਸੇਵੀ ਹਿ
ਕ ਸੰਮਲਾ, ਛਾਤੀ ਜੈਸੇ ਹਿੱਕ ਕਾ ਧੱਕਾ
ਹ੍ਰਿਖੀਕ॰ ਸੰ· ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ | ਕਰਤਾ ਹੈ
ਹਿੰਸਕ॰ ਸੰ· ਹਿੰਸਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਹਿਲਾਕ॰ ਅ· ਗਲਾ ਕਾਟਕੇ
ਹਿੰਗ॰ ਦੇ· ਹਿੰਗ ਔਖਧਿ· ਰਾਮਠ
ਹਿੰਙੁ॰ ਦੇ· ਹਿੰਗ ਔਖਧਿ
ਹਿੰਡੁ॰ ਪੰ· ਜਿੱਦ
ਹਿਕੜੂ॰ ਪੰ· ਏਕਤੋ ਯ· ਹਿਕੜੂ ਹਿਕ
ਹਿਰੰਡੂ॰ ਗੁ· ਏਰੰਡ ਯ· ਮਿਲ ਸਤ
ਸੰਗਤ ਪਰਮਪਦ ਪਾਇਆ ਮੇ ਹਿ
ਰੰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗ ਹਰਿ ਬੂਹੀਆ
ਹਿਣ॰ ਪੰ· ਘੋੜ੍ਹੇ ਕੀ ਬੋਲੀ
ਹਿਤ॰ ਸੰ· ਪਥ੍ਯ· ਪਰਹੇਜ ਜੈਸੇ ਹਿ
ਤ ਭੋਜੀ, ਇਸ੍ਟ ਸਾਧਨ· ਬਾਂਛਿਤ ਪ੍ਰ
ਪਤੀ ਕਾ ਉਪਾਯ, ਮੰਗਲ, ਭਲਿਆ
ਈ, ਪ੍ਰੇਮ ਯ· ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿਤੰ ਮਾਇਆ
-ਨਾਮ ਮੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਦਾਇਆ ਮੇਂ ਹਿ
ਤ ਕਰਨਾ

ਹਿਤੇ ॰ ਗੁ·ਕਰੇ

ਹਿਤਅੰਤ ॰ ਗੁ· ਹਿਤਭਾਵ ਅਤਿਸੈ ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਹਿਤਅੰਤ ਮਾਇਆ- ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਥ

ਹਿੰਮਤ ॰ ਅ· ਪੁਰਖਾਰਥ

ਹਿਰਤ ॰ ਗੁ· ਚੁਰਾਤੇ ਹੂਏ ਜੈਸੇ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਹਿਰਤ ਪਰਦਰਬਾ

ਹਿਤਚਿਤ ॰ ਵ· ਚਿਤਕਾ ਪ੍ਰੇਮ

ਹਿਕਮਤ ॰ ਆਬਡੀ ਬੁਧੀ ਮੱਤਾ· ਚਾਤਰੀ ਦੁਨੀਆ ਕੀ, ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੀ ਯੁਕ ਤੀਓਂ ਸੇ ਯ· ਮੂਰਖ ਪੰਡਤ ਹਿਕਮਤ ਹੁਜਤ ਸੰਜੈ ਕਰੈ ਪਿਆਰ- ਪਹਮਾਰ ਬਪਾਸੇ ਕਾ ਅਰਥ ਅਨੀ ਪੰਡਿਤ ਬਅਵ ਹਾਰਕ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੀ ਯੁਕ੍ਤੀਓਂ ਸੇ ਹੁੱਜਤਾਂ ਕਰੇ ਹੈ ਆਪ ਸੰਚਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰੇ ਹੈ | ਮਤੋਂਸੇ

ਹਿਕਮਤੀ ॰ ਵੇ· ਹਿਕਮਤ ਵਾਲਾ, ਹਿਕ

·**ਹਿਕਾਯਤ** ॰ ਅ· ਚਰਚਾ ਕਾਹੂ ਕੀ· ਜਿਕਰ ਕਿਸੀ ਕਾ। ਜੈਸੇ ਹਿਕਾਯਤ ਸੁ ਨੀਏ ਮਰਾਜਾ ਦਿਲੀਪ, ਸਚਾਈ·

ਹਿਦੂ ॰ ਫਾ· ਹਿੰਦ ਕੇ ਬਾਸੀ | ਦਰੁਸ੍ਤੀ, ਬਰਣਾਸ਼ਮੀ ਲੋਗ ਸਿੰਧੁ ਸੇ ਅਰਥਾ ਤ ਅਟਕ ਨਦੀ ਸੇ ਲੇ ਬ੍ਰਮਪੁਤ੍ਰ ਨਦ ਪ੍ਰਯੰਤ ਦੇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦ ਹੈ। ਬ੍ਰਮਪੁ ਤ੍ਰ ਸੇ ਪਰੇ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਸਾਮ ਦੇਸੀ ਭੁ ਟੰਤੀ ਚੀਨੇ ਬੋਧ ਲੋਗ ਹੈਂ। ਔ ਸਿੰਧੁ ਸੇ ਪਰੇ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਰਣ ਬਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਰਖਤੇ। ਇਸਲੀਏ ਵਹੁ ਲੋਗ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ। ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਸੇ ਖਤ ਚਾਰ ਬਰਣੋਂ ਕੇ ਲੋਕ ਹੈਂ। ਚਾਰ ਬਰਣੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਯਵਨੋ ਨੇ ਜਬ ਸੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਖਾਯ ਤਬ ਸੇ ਰਖਾ ਹੈ। ਅਰਥ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਕਾਫਰ ਠਗ ਚੋਰ ਗੁਲਾਮ ਹੈ। ਕਾ ਸੀ ਕੇ ਮਹਾਨ ਪੰਡਿਤੋਂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਕਾਫਰ ਮਾਤ੍ਰ ਅਰਥ ਸਮਝਕੇ ਅ ਪਨੇ ਹਸ੍ਤਾਖਰ ਲਿਖ ਪਤ੍ਰ ਛਪਵਾਯ ਥਾ। ਮੁਸਲਮਾਨੋ ਕਾ ਰਖਾ ਕਾਫਰਅ ਰਥ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਹਮਕੋ ਕਹਾਨ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੀਏ ਕੋਈ ਬ ਰਣਾਸ਼ਮੀ ਆਪ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਨ ਕਹਾਵੇ। ਉਸੀ ਪਤ੍ਰ ਮੇਂ ਯਹ ਦੋਹਾ ਲਿਖਾ ਥਾ, ਦੋ: ਕਾਫਰ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਕਹਤ ਯਵਨਸੁ

ਭਾਖਾ ਆਹਿ। ਤਾਤੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਯਹ ਉ
ਚਿਤ ਕਹੈਂ ਬੈ ਨਾਹਿ।੧।ਪੰਡਿਤੋਂ ਕੇ ਲਿ
ਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਬਾ
ਸੀ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਆਰਯ ਵਾ ਬਰਨਾਸ੍ਰ
ਮੀ ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਹਿੰਦੂ
ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲਨਾ ਭੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ। ਤੋ
ਭੀ ਜੋ ਨਾਮ ਹਿੰਦ ਵਾਸੀ ਲੋਗੋਂ ਪੈ ਅ
ਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਪੋਥੀ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
ਗਯਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਮ ਸੇ ਬੋਲੇ ਕਹਾਏ ਬਿਨਾ
ਨਿਰਬਾਹ ਹੋਨਾ ਕਠਨ ਹੈ। ਅਰ ਜਿਸ ਅ
ਰਥ ਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਪੰਡਤੋਂ ਨੇ ਨਾ ਕਹਨਾ ਚਾ
ਹੀਏ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਮੁਖ੍ਯ
ਅਰਥ ਭੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੀਏ ਜਿਨ ਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਪਦੋਂ ਸੇ ਬਦਲ ਕੇ ਹਿੰਦੂਸ੍ਤਾਨ ਨਾ
ਮ ਬਨਾ ਹੈ। ਸੋ ਲਿਖ ਦਿਖਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
ਕੋਈ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯਵਨ ਦੇਸ ਸੇ ਭਾਰਤ
ਖੰਡ ਮੇਂ ਆਵਨੇ ਸਮੇ ਪਹਲੇ ਸਿੰਧੁ ਨ
ਦੀ ਆਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ
ਅਟਕ ਹੈ। ਤਿਸ ਸਿੰਧੁ ਸ੍ਥਾਨ ਮੇਂ ਆਤੇ
ਯਵਨ ਦੇਸੀ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਸਿੰਧੁ ਸ੍ਥਾਨ ਕਾ
ਨਾਮ ਹਿੰਦੂਸ੍ਤਾਨ ਰਖਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਰ
ਸੀ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਪ੍ਤ ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ
ਨ ਕੇ ਥਨ ਹੇ ਬਦਲ ਕੇ ਹਫਤ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ
। ਵੈਸੇ ਹੀ ਕਈ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਸੇ ਸਿੰਧੁ
ਸ੍ਥਾਨ ਸਬਦ ਮੇਂ ਹੇ ਬਦਲ ਹਿੰਦੁਸ੍ਤਾਨ ਬ
ਨਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਪਾਰਸੀ ਲੋਗੋਂ
ਕੀ ਦਸਾਤੀਰ ਨਾਮੀ ਆਸਮਾਨੀ ਪੁਸ੍ਤਕ
ਕੀ ੜੇਹਟ ਪੈਹਟ ਆਯਤੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਯਾਸਾਦਿ
ਰਿਖੀਓਂ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਭਾਵ ਹਿੰਦ ਕੇ ਵਾਸੀ
ਲਿਖਨੇ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਔਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਭਾਰਤਖੰਡ ਮੇਂ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਬਿੰਧ੍ਯਾ
ਚਲ ਹੈ। ਵਹੁ ਬਿੰਧ ਸ੍ਥਾਨ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ।
ਤਿਸ ਕੀ ਜਗਾ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਹਿੰਦੁਸ੍ਤਾਨ
ਬਨ ਗਯਾ ਹੈ। ਬੇ ਕੇ ਥਨ ਹੇ ਕਾ ਬਦ
ਲਨਾ ਬੋਸ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਹੂਏ ਹੰਸ ਪਦ ਮੇਂ
ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਹੰਸ ਕਾ ਅਰਥ ਉਸ੍ਤੁਤੀ
ਕਰਨੀ ਹੈ। ਔਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਭਾ
ਰਤ ਬੰਸੀ ਛਤ੍ਰੀਓਂ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਸੇ ਖੰਡ
ਕਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤਖੰਡ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਬਹੁਤ ਇੰ
ਦੂਬੰਸੀ ਅਰਥਾਤ ਚੰਦ੍ਰਬੰਸੀ ਛਤ੍ਰੀਓਂ
ਕੇ ਬਸਨੇ ਸੇ ਅਫਜੂਨ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਆਪ
ਜੂਨ ਵਤ ਇੰਦੁਸ੍ਤਾਨ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਹਿੰਦੂ

ਸ੍ਤੁਨਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਅਫਯੂਨ ਅਫੀਮ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਕਹੀਂ ਗੀਤ ਸੇ ਸਿੰਧੁਸਥਾਨ
ਵਾ ਬਿੰਧਸਥਾਨ ਵਾ ਇੰਦੁਸਥਾਨ ਸੇ ਹਿੰਦੁ
ਸ੍ਤੁਨ ਸਿਧ ਹੋਨੇ ਸੇ। ਹਿੰਦੂ ਪਦ ਕੈ ਅਰ
ਥ ਕਾਫਰ ਵਾ ਠਗ ਚੋਰ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ
ਸਿਧ ਹੋਤੇ। ਸਿੰਧਵਾਸੀ ਬਿੰਧਵਾਸੀ ਇੰ
ਦੁਵੰਸੀ ਲੋਗ ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਕਿਉਂ
ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਪਦ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਯੇ ਕਾ ਹਿੰਦੁਵਾ
ਸੀ ਅਰਥ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਪਦ ਕਾ ਵਾਉ
ਉਸੀ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਹਿ
ਦੂ ਹਿੰਦੀ ਹਿੰਦੁਸ੍ਤੁਾਨੀ ਤੀਨੋ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁ
ਦੇਸਵਾਸੀ ਅਰਥ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਦੇਸ
ਵਾਸੀ ਬਰਣਾਸ੍ਰਮੀ ਹੋਵੇ ਚਾਹੇ ਯਵਨ
ਹੋਵੇ। ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਯਵਨੋਂ ਕੇ ਬਡੇ ਨਿ
ਰ ਵੈਰ ਬ੍ਰਮਗਯਾਨੀ ਮੌਲਾਨਾ ਰੂੰਮ ਕੀ
ਮਸਨਵੀ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਦਫਤਰ ਕੀ ਬੈਤ
ਸੇ ਭੀ ਸਿਧ ਹੈ। ਉਸ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਚ
ਹਾਰ ਹਿੰਦੂ ਦਰ ਯਕੇ ਮਸਜਦ ਸ਼ੁਦੰਦ
। ਅਰਥ ਉਸ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਹਿੰਦ ਕੇ ਵਾ
ਸੀ ਚਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੀਚ ਏਕ ਮਸ
ਜਦ ਕੇ ਆਏ। ਯਾਤੇ ਯਹ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁਵਾ
ਸੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਔਰ ਨਾਦਰ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਕੀ ਤਾਰੀਖ ਮੇਂ ਭੀ ਜਹਾਂ ਦਿਲੀ ਮੇਂ
ਹਿੰਦੂ ਰਾ ਬਜਨਾ ਭਾਵ ਹਿੰਦੁਵਾਸੀ ਲੋ
ਕੋਂ ਕੋ ਕਤਲ ਕਰੋ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਤਹਾਂ ਉਸ
ਕਤਲ ਸਮੇ ਬਰਨਾਸ੍ਰਮੀ ਥੋੜੇ ਮਾਰੇ। ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤ ਕਤਲ ਹੂਏ। ਇਸ ਸੇ
ਭੀ ਯਹ ਨਾਮ ਦੋਨੋ ਕਾ ਹੈ। ਕਾਫਰ ਵਾ ਠ
ਗ ਚੋਰ ਗੁਲਾਮੋਂ ਕਾ ਨਹੀਂ। ਡਾਕੂਓਂ ਮੇਂ ਜੋ
ਯਹ ਨਾਮ ਲਿਖਾ ਹੈ ਤਿਸ ਮੇਂ ਯਹ ਨਿਮਿਤ
ਹੈ। ਜਬ ਹਿੰਦੂ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਛੜੀ ਲੋਗ ਯ
ਵਨੋਂ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਮਾਰ ਧਾੜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ।
ਤਬ ਸੇ ਉਨੋਂ ਨੇ ਯਹ ਨਾਮ ਧਾੜਵੀਓਂ ਮੇਂ
ਜਾਹਰ ਕੀਆ। ਜੈਸੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਕੇ ਵ
ਖਤ ਮੇਂ ਮਰਹੱਟਾ ਨਾਮ ਧਾੜਵੀਓਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਸਿਧ ਹੂਆ। ਪੁਨਾ ਜਬ ਸੇ ਚੰਗੇਜ ਖਾਂ।
ਔ ਅਹਮਦ ਸਾਹ ਦੁਰਾਨੀ ਨੇ ਪਕੜ ਕੇ
ਹਿੰਦ ਕੇ ਲੋਗ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਬਨਾਏ। ਤਬ
ਸੇ ਗੈਣ ਮਾਤ੍ਰ ਉਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਭੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੂ
ਆ। ਪਹਲੇ ਯਹ ਪਦ ਇਨ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਨ
ਹੀਂ ਥਾ। ਯਾਤੇ ਕਾਫਰ ਵਾ ਧਾੜਵੀ ਵਾ ਗੁ
ਲਾਮ ਇਸ ਕੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ। ਤੌ ਭੀ ਇਨ

ਵਿਨੋਂ ਮੇਂ ਯਹ ਨਾਮ ਬਰਨਾਸ੍ਰਮੀ ਜਨੋਂ ਕੋ ਕ
ਹਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਕੌਣ ਸੇ ਧਾੜਵੀ ਗੁਲਾ
ਮ ਭੀ ਇਸ ਕੇ ਅਰਥ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਜਬ ਕੋਈ
ਯਵਨ ਪੂਛੇ ਤੁਮ ਕੌਨ ਹੋ ਤਬ ਹਮ ਹਿੰਦੂ
ਹੈਂ ਉੱਤਰ ਦੀਏ ਜਰੂਰ ਵਹੁ ਧਾੜਵੀ ਗੁਲਾ
ਮ ਅਰਥ ਸਮਝ ਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ
ਲੀਏ ਇਹ ਨਾਮ ਨਾ ਕਹਾਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਚਾ
ਹੇ ਅਪਨਾ ਅਰਥ ਅੱਛਾ ਭੀ ਰਖਤਾ ਹੈ
। ਜੈਸੇ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਮਿਹਤਰ ਸਰਦਾਰ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ। ਐਸੇ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਭੰਗੀਯੋਂ ਮੇਂ
ਮਸਹੂਰ ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਜੈਸੇ ਵਹੁ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁ
ਚਿਤ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁਚਿ
ਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ
ਹਿੰਦੂ ਅੰਨਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਭੀ ਨ ਕਹਾਨ
ਚਾਹੀਏ। ਕੇਵਲ ਬਰਨਾਸ੍ਰਮੀ ਵਾ ਆਰ
ਯ ਕਹਾਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਦਯਾਨੰਦ ਕਾ ਪ੍ਰਸਿ
ਧ ਕੀਆ ਜਾਨ ਕੇ ਆਰਯ ਕਹਾਨਾ ਅਨੁ
ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਨਾ। ਬਰਣਾਸ੍ਰਮੀ ਆ
ਰਯ ਦੋਨੋਂ ਨਾਮ ਵੇਦ ਮੇਂ ਸਦਾ ਸੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ
ਇਸ ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਇੰਦ੍ਰਮ
ਣ ਮੁਰਾਦਾਵਾਦੀ ਕੀ ਕਿਤਾਬੋਂ ਮੇਂ ਹੈ

ਹਿਰਦਾ॰ ਦੇ· ਮਨ, ਮਨ ਕੇ ਰਹਨੇ ਕਾ ਠਿ
ਕਾਨਾ ਜੋ ਨਾਭੀ ਕੇ ਊਪਰ ਛਾਤੀ ਕੇ ਤਲੇ ਹੈ।
ਹਿੜਦੀ॰ ਭੁ· ਵਹੁ ਸਨਾਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ
ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਬੇੜ੍ਹੀ ਹੂਈ। ਭਾਵ ਵਲੀ
ਹੂਈ ਹੀ ਜਗ ਮੇਂ ਰਹੀ। ਉਸ ਸੇ ਕਸੂਰੀ
ਕੀ ਸੁਗੰਧਿ ਤੁਲ ਅਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਗਿਆ
ਨ ਜਾਤਾ ਰਹਾ। ਯ· ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ
ਬੇੜ੍ਹੀ ਹਿੜਦੀ ਸ· ੩੩
ਹਿਤਾਨੀ॰ ਭੁ· ਹਿਤ ਵਾਲੀ ਜਾਨੀ ਯ·ਯ
ਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹ ਹਿਤਾਨੀ | ਗ
ਹਿਰਨ॰ ਦੇ· ਸੁਵਰਣ ਹਿਰਣ੍ਯ ਸੰ· ਮ੍ਰਿ
ਹਿਰਨੀ॰ ਦੇ· ਮ੍ਰਿਗਣੀ
ਹਿਤਨੇ॰ ਭੁ· ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਹਿਰਾਨੇ॰ ਭੁ· ਹਰਲੀਏ ਹੈਂ, ਹਿਰਗਯਾ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ॰ ਫ· ਹਿੰਦਵਾਸੀਯੋਂ ਕੀ
ਜਗਾਹ ਭਾਰਤਖੰਡ ਮੂਲ ਇਸ ਪਦ ਕੇ
ਸਿੰਧੁਸਥਾਨ ਵਾ ਬਿੰਧਸਥਾਨ ਵਾ ਇੰਦੂ
ਸਥਾਨ ਤੀਨ ਹੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਯ
ਹ ਪਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ਪ
ਹਿਮ॰ ਸੰ· ਵਰਫ | ਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ
ਹਿਰੇ॰ ਭੁ· ਚੁਰਾਵੇ ਹੈ ਯ· ਕਈ ਕੋਟ ਪਰ

ਦਰਬਕੋ ਹਿਰੇ।ਪੁਨਾ।ਸੋਨਾਗਢਤੇ
ਹਿਰੇ ਸੁਨਾਰਾ।ਪੁਨਾ।ਸੁਧ ਮਤਕ
ਹਿਵਧਾਰ॰ਦੇ॰ਸੀਤ ਰਤੇ ਹਿਰਲਈ
ਲਤਾਕੇ ਧਾਰਨਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ.ਪਵ
ਨਵਹੇ ਹਿਵਧਾਰ-ਚੰਦਕੀ ਸੁਰਮੇਂਪਾ
ਵਚਲੇ ਹੈਂ ਬਡੀ ਸੀਤਲਤਾਕੋ ਧਾਰਨ
ਹਿਤਕਾਰੀ॰ਸੰ॰ਹਿਤਕ ਕਰਨੇਵਾਲੇ
ਹਿਤਕਾਰ॰ਸੰ॰ਹਿਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਹਿਮਕਰ॰ਸੰ॰ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਹਿਮਧਰ॰ਸੰ॰ਹਿਮਾਲਾ ਪਰਬਤ
ਹਿਡੋਲ॰ਦੇ॰ਹਿੰਡੋਲਾ, ਰਾਗਬਿਸੇਖ
ਜੈਸੇ ਬਸੰਤ।ਹਿੰਡੋਲ ਮਾਲਯਸੀ.
ਹਿਮਾਲਾ॰ਦੇ॰ਬਰਫਾਨੀ ਪਰਬਤ।ਹਿ
ਹਿਗੁਲੁ॰ਸੰ॰ਸਿੰਗਰਫਧਾਤੁ, ਹਿੰਗੁ
ਲਾ ਦੁਰਗਾ ਜੋ ਹਿੰਗੁਲਾਜਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ
ਹਿਵ॰ਭ੍ਰ॰ਬਰਫ॰ਹਿਮ ਸੰ॰, ਬਰਫਮੇਂ
ਯ.ਪਾਰਾ ਅਗਨ ਹਿਵੈ ਘਰ ਬਾਧਾ,
ਧੁਨ. ਹਿਵੇ ਕਾ ਘਰ ਅਗਨਿ ਪਰਾਹਨ
ਹਿਤਾਵੈ॰ਭ੍ਰ॰ਹਿਤਕਾਰੀ ਜਾਨੇ ਯ.ਪ੍ਰ
ਭਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ

ਹੀ

ਹੀਓ॰ਭ੍ਰ॰ਹਿਰਦਾ
ਹੀਉ॰ਭ੍ਰ॰ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ
ਹੀਆ॰ਪੰ॰ਹਿਰਦੇ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਸੁੰਦ
ਰ ਹੋਗਈ ਯ.ਹਰਿਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾ
ਵਨੀਕ ਹੀਆ ਹੀਂਗ ਆਛੋ।ਹਿੰਗੁ ਸੰ.
ਹੀਂਗ॰ਦੇ॰ਹਿਙੁ ਯ. ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ
ਹੀਂਗੋ॰ਦੇ॰ਗਧਾ ਅਪਨੀ ਅਵਾਜ ਕ
ਰੇ ਹੈ ਯ. ਨਿਤ ਉਠ ਹਾਸੇ ਹੀਂਗੋ ਮਰੈ
ਹੀਤੁ॰ਭ੍ਰ॰ਸੁਧ ਹਿਰਦਾ ਯ. ਭੋਲਤਣ
ਭੈ ਮਨ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਤੁ-ਇਕ
ਸੁਧ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਮਾਰਗ ਕੇ ਭੂਲਣੇ ਸੇ
ਭੈ ਮਨ ਮੇ ਵਸਤਾ ਹੈ
ਹੀਣ॰ਦੇ॰ਨਿੰਦਿਤ, ਊਣਾ॰ਖਾਲੀ
ਹੀਤ॰ਦੇ॰ਹਿਤ॰ਪ੍ਰੇਮ ਯ॰ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹ ਭੂਲਾ ਅਵਰੇ ਹੀਤਾ।ਪੁਨਾ।ਹੀਤ
ਚੀਤ ਦੇ ਲੇਖੇ ਪਾਰੀ, ਹਿਤਕਾਰੀ
ਹੀਨਤੁ॰ਭ੍ਰ॰ਰਹਤ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਗੁਰਸੇਵ
ਕੀ ਬਿਧਿ ਸੇ ਯ॰ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ
ਹੀਨ॰ਸੰ॰ਜਨ੧ ਨਿੰਦਾਯੋਗ ਜਨ੨ ਅਧ

ਮਤ ਅਵਹਾਰ ਨਿਰਣੇ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੀਰਣਸ੍ਯ॰ ਭੁ॰ ਹੀਰੇ ਕੇ | ਵਾਦੀ ਬਿਸੇਖ
ਇਤਰ ਸ॰ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਰਣਸ੍ਯ ਜੇ ਪਾਣੀ
ਹੀਰਾ॰ ਦੇ॰ ਹੀਰਾ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰਤਨ
ਯਹ ਰਤਨ ਸੁਕਲ ਪੀਤ ਰਕਤ ਸ੍ਯਾ
ਮ ਭੇਦ ਸੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅ
ਪਨੇ ਚੂਰਨ ਸੇ ਕਾਸੀ ਧਾਤੁ ਕੀ ਸਾਣ ਪੇ
ਸਾਫ ਹੋਤਾ ਹੈ ਲੋਹੇ ਸੇ ਇਸ ਮੇਂ ਛਿਦ੍ਰ ਨ
ਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ ਸ੍ਯਾਮ ਰੰਗ ਸੇ ਅਨ ਰੰ
ਗੋਂ ਕਾ ਫੂਟਨੇ ਮੇ ਨਰਮ ਹੈ ਈਟ ਸੇ ਭੀ ਫੂ
ਟ ਸਕਤਾ ਹੈ ਸਭ ਰਤਨੋਂ ਮੇਂ ਯਹ ਰਤ
ਨ ਮੋਲ ਮੇਂ ਬਿਖ੍ਯਾਤ ਹੈ ਗੁਰੁ ਜੀ ਨੇ ਇਸ
ਨਾਮ ਸੇ ਕਹੀ ਗ੍ਯਾਨ ਕਹੀ ਗ੍ਯਾਨ ਕੇ ਸਾ
ਧਨ ਕਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਹੀ ਜੀਵ ਈਸ
ਕੇ ਲਖ ਭਾਗ ਕਹੀ ਨਾਮ ਕਹੇ ਹੈਂ ਤਿਨ
ਮੇਂ ਗ੍ਯਾਨ ਪੈ ਯ॰ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ-
ਪੰਡਿਤ ਲੋਕੋਂ ਕਾ ਗ੍ਯਾਨ ਕਥਾ ਰੂਪ ਹਾਟ
ਪੈ ਬਿਕਤਾ ਹੈ, ਗ੍ਯਾਨ ਸਾਧਨੋ ਪੈ ਯ॰ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦ ਰਤਨ ਹੈ ਹੀਰੈ ਜਿਤ ਜੜ੍ਹਾ
ਉ - ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਬਡਾ ਉਤਮ ਲ
ਸਨੀਏ ਤੁਲ੍ਯ ਹੈ ਨਿਸਕਾਮ ਧਰਮ

ਬਿਬੇਕ ਬੈਰਾਗ੍ਯ ਖਟਸੰਪਦ ਮੁਕ੍ਤੀ ਕੀ
ਇਛਾ ਰੂਪ ਆਨ ਸਾਧਨੋ ਕਾ ਜਿਸ ਸਾਥ
ਰਿਦੇ ਮੰਦਰ ਮੇਂ ਜੜਾਊ ਕਾਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰ ਪੈ ਯ॰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਹੀਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਨਿਖਲ ਹੀਰੇ ਰੂਪ ਰਤਨੋਂ
ਮੇਂ, ਜੀਵ ਈਸ ਕੇ ਲਖ ਪੈ ਯ॰ ਹੀਰੈ ਹੀ
ਰਾ ਬੇਧਿਆ- ਸੁਧ ਈਸ ਕੇ ਲਖ ਭਾਗ
ਸਾਥ ਸੁਧ ਜੀਵ ਕਾ ਲਖ ਭਾਗ ਏਕ ਰੂਪ
ਨਿਸਚੇ ਕੀਆ, ਮਹਾਦੇਵ, ਬਸੰ

ਹੀਅਰਾ॰ ਭੁ॰ ਹਿਰਦਾ

ਹੀਲਾ॰ ਦੇ॰ ਬਹਾਨਾ ਉਪਾਯ

ਹੀਡੋਲੀ॰ ਭੁ॰ ਹਿਡੋਲਿਓ ਮੇਂ ਯ॰ ਹੀ
ਡੋਲੀ ਚੜ੍ਹ ਆਈਆ

ਹੀਨੜੀ॰ ਪੰ॰ ਤੁਛ॰ ਛੋਟੀ॰ ਕਮੀਨੀ
ਯ॰ ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਮ ਰਾਇ

ਹੀਲੜਾ॰ ਦੇ॰ ਫਰੇਬ॰ ਛਲ ਰੂਪ | ਅ
ਯ॰ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ, ਉਦਮ ਹੀ

ਹੀਅੜੈ॰ ਪੰ॰ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ | ਲਹ ਯ॰

ਹੁ

ਹੁਟਿਓ॰ ਭੁ॰ ਥਕ ਤੇ ਹੋ ਗਇਆ ਯ॰ ਸਠੀ

ਰਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ਸਾਸ ਗਇਓ
ਹੁਕਮਾਉ • ਗੁ· ਹੁਕਮਸੇ ਯ· ਹਉ ਆ
ਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ
ਹੁਰੀਆ • ਗੁ· ਛਾਲਾ | ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ
ਯ· ਪਗਾ ਬਿਨ ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ- ਵਾ
ਸਤਵਸੇ ਹੁੱਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਚੋਟਾਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਜੋ ਹਾਥ ਪਾਉ ਲਕੜੀ ਸੇ ਮਾਰੀ ਜਾਤੀ
ਹੈਂ ਈਹਾ ਪਾਉ ਸੇ ਬਿਨ ਚੋਟ ਮਾਰਤਾ ਹੈ
ਹੁਈ • ਦੇ· ਹੋਈ
ਹੁੱਸ • ਪੰ· ਥੱਕ
ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ • ਪੰ· ਭਾਰੀ ਰੌਲਾ ਹੁਲੜ
ਯ· ਬਾਹ ਬਿਤਾਨੜੇ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ
ਹੁੰ • ਸੰ· ਹੁੰਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਹੁਕਮੇਹੀ • ਵਾ· ਹੁਕਮਸੇਹੀ ਯ· ਹੁਕ
ਮੇਹੀ ਜਮ ਲਗਦਾ
ਹੁਟੈ • ਪੰ· ਹਟੇ ਯ· ਜਾਨ ਮਿਠਾਈ ਈਖ
ਬੇਈ ਪੀੜ੍ਹੇ ਨਾ ਹੁਟੈ, ਹਟਤੇ ਯ· ਹਰਿ
ਮਗਨ ਹੁਟੈ | ਕਿਆਰੂ ਆਇਆ
ਹੁਣ • ਪੰ· ਮਾ· ਅਬ ਯ· ਹੁਣ ਸੁਣੀਏ
ਹੁੱਤ • ਪੰ· ਹੁੱਜਤ· ਤਕਰਾਰ ਜੈਸੇ ਅਮੁ
ਕੇ ਨੇ ਹੁੱਤ ਨਾ ਕਰੀ

ਹੁੰਤਾ • ਗੁ· ਹੋਤਾ· ਹੁੰਦਾ
ਹੁੱਜਤ • ਅ· ਦਲੀਲ ਮਾੜ ਭਾਵਸੇ
ਨਿਰਰਥਕ ਯੁਕਤੀ ਯ· ਗੁਰਮਤ ਸਾ
ਚੀ ਹੁੱਜਤ ਦੂਰ | ਰਮਤ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ
ਹੁਰਮਤ • ਅ· ਇੱਜਤ· ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾ ਯ· ਹੁ
ਹੁੰਦਾ • ਪੰ· ਹੋਤਾ ਯ· ਜੇ ਮੈ ਹੁੰਦਾ ਵਾਰਿਆ
ਹੁਵੈਨੀ • ਗੁ· ਹੋਨਹਾਰ· ਹੋਨੇ ਯੋਗ ਯ·
ਹੁੱਬ • ਅ· ਖੁਸੀ | ਸਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਬਾਤ ਹੁਵੈਨੀ
ਹੁਕਮੀ • ਦੇ· ਹੁਕਮ ਵਾਲੇ ਸੇ ਯ· ਹੁਕ
ਮੀ ਹੋਵਨ ਆਕਾਰ- ਹੁਕਮ ਵਾਲੇ ਹ
ਰਿ ਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸਭੁ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਅਕਾ
ਰਵ ਹਰਿ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕੇ
ਹੁਕਮ • ਅ· ਆਗਿਆ ਯ· ਹੁ | ਆਕਾਰ
ਕਮ ਕਰੈ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰ- ਆਗਿਆ ਕ
ਰੇ ਹੈ ਮੂਰਖ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਸਾਬਾ
ਸ- ਅਪਨੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਭੁ
ਗਤੋਂ ਕੀ ਹਰਿ ਕਰੇ ਹੈ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਧੰਨਵਾਦ ਤਾ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਬਾਧੀ ਭਗਤ ਛੁ
ਡਾਵੇ ਬਾਧੇ ਭਗਤ ਨ ਛੂਟੇ ਮੋਹ
ਹੁਕਾਮੀ • ਭੀ· ਹੁਕਮ ਸੇ
ਹੁਜਰਾ • ਅ· ਕੋਠਾ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੇ ਕ

ਯ·ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੂ ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ
ਹੁਸੀਆਰ੦ਦੇ·ਸਾਵਧਾਨ·ਚੌਕਸਯ·
ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁ
ਹੁੱਲਾ੦ਭੁ·ਹੁਲਾਰਾ·ਲਹਰ | ਸੀਅਤ

ਹੂ

ਹੂਏ੦ਦੇ·ਹੋਏ
ਹੂੰ੦ਸੰ·ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੈਸੇ ਪੂਛਨੇ ਸਮੇ ਬਤਾਓ
ਤੇ ਕੋ ਹੂੰ ਕਹ ਬਤਾਵੇ ਹੈ ਕੁਛ ਕਹੁ, ਸੰਮ
ਤੀ·ਅਪਨੀ ਸਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਕਾਮ ਹੇਤ
ਪੂਛੇ ਤਿਸ ਕੋ ਹੂੰ ਬਤਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਭਯ
ਜੈਸੇ ਸਰਪਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਡਰ ਸੇ ਮੁਖ ਸੇ ਹੂੰ ਨਿ
ਕਸੇ ਹੈ, ਨਿੰਦਾ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਅਯੋਗ ਮਕੀ
ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਬ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਹੂੰ, ਅਵਗ੍ਯਾ
ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵੇ ਤਬ ਆਗੇ ਸੇ ਹੂੰ ਕਹ
ਨਾ ਅਵਗ੍ਯਾ ਹੈ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੋ ਹੂੰ ਤੂੰ ਕਹਕੇ ਔ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨੀ
ਕੋ ਵਾਦ ਮੇਂ ਜੀਤਕੇ ਪੁਰਖ ਮਸਾਨੇਂ ਕਾ ਬ੍ਰਿ
ਛ ਬਨਤਾ ਹੈ, ਵਿਤਰਕ, ਭੁ·ਅਹੰਕਾਰ
ਯ·ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਹੂਆ ਮੁਝ ਮੇਂ ਰਹਾ ਨ
ਹੂੰ·ਅਹੰਕਾਰ ਭਾਵ ਜੀਵਪਨਾ

ਹੂਹ੦ਭੁ·ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਮੂਢਤਾਈ ਯ·
ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ, ਸੰ·ਗੰਧਰਬ ਬਿ
ਹੂਟੇ੦ਪੰ·ਹਟੇ ਯ·ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇਾ | ਸੇਖ
ਪੁਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਆਧ ਤਬ ਹੂਟੇ, ਅਸ
ਵਰੀ ਮੈਂ ਸੈਲ ਹੂਟੇ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੂਰ੦ਫਾ·ਕਾਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਾਲੇ ਕੇਸ ਗੋਰੇ ਰੰ
ਗ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ·ਅਪੱਛ
ਰਾ ਯ·ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕ ਖੁਦਾਇਆ

ਹੇ

ਹੇਰਿਓ੦ਦੇ·ਦੇਖਿਓ
ਹੇਰਉ੦ਦੇ·ਦੇਖੋ ਯ·ਹੇਰਉ ਘਟਘ
ਟ ਸਗਲ ਕੇ ਪੂਰ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ
ਹੇਵਈ੦ਭੁ·ਸਹਾਰਤੇ
ਹੇ੦ਸੰ·ਬੁਲਾਕਰ ਸਨਮੁਖ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਯ·
ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ
ਲਾਲ, ਰਵ, ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਇਨ ਦੋਅ
ਰਥੋਂ ਓਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰਹੀ ਗਣੇਸ ਕਾਨ
ਮ ਹੇਰੰਬ ਪੋਥੀਓਂ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਹਾਥੀ
ਰਣ ਮੇਂ ਤਥਾ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਮੇਂ ਰੰਬ ਨਾਮ
ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਗਣੇਸ ਕਾ ਨਾ

ਮ ਹੇਰੰਬ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹੇਰੰਬ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕੇ
ਅਮ ਹੋਹ ਨੀਤ ਸਹਾਇਓ ਪੰ. ਹੈ ਯ. ਚੀ
ਭ੍ਰਾਤਿ ਸ ਹੀ ਹੇ - ਚਿੰਤਾ ਉਸੀ ਕੋ ਹੈ, ਪੁ
ਨਾ ਨਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ - ਗੁਰੁ ਕਹੇ ਵ
ਹੁ ਵਿਰਲੇ ਹੈਂ, ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਬੁਲਾਨੇ
ਮੇਂ ਯ. ਹੇ ਪਿਪੀਲਕਾ-ਨਾਮ ਮੋਲਗੀ
ਵੋਹ ਕੀ ਬਡਆਈ ਕਰੇ ਹੈ ਜੋ ਚੀਟੀ
ਸਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਹਾ ਹੈ

ਹੇਕੋ ॰ ਪੰ. ਏਕੋ ਯ. ਹੇਕੋ ਪਾਧਰ ਹੀਡ-
ਏਕ ਹੀ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਲ ਕਾਰਸ

ਹੇਛੰ॰ ਫਾ. ਕਛ ਯ. ਦਿਲ ਹੇਛ ਨਦਲੀ | ਤਾਂ ਹੇ

ਹੇਠ ॰ ਪੰ. ਤਲੇ. ਨੀਰੇ ਯ. ਧੋਤੀ ਖੋਲ ਵਿਛ

ਹੇਤੁ ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਜਿਨ ਸਿਉ ਲ | ਏ ਹੇਠ
ਗਾ ਹੇਤੁ ਭਾ ਪੁਨਾ ਨਿਮਖਨ ਹੇਤ ਕਰਤਾ,
ਵਸਤੇ ਯ. ਸੰਤ ਹੇਤ ਪ੍ਰਭਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ

ਹੇਰਤ ॰ ਦੇ. ਦੇਖਤੀ ਯ. ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ
ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨ

ਹੇਵਤ ॰ ਭੁ. ਜਲਧਾਰਾ ਸਹਾਰਤੇ ਯ. ਜ
ਲ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰ ਨੰਗਾ

ਹੇਮਨ ॰ ਸੰ. ਹੇਚਿਤ

ਹੇਰਨ ॰ ਦੇ. ਦੇਖਨੇ

ਹੇਰੂ ॰ ਭੁ. ਹੇਰਨੇ ਵਾਲੇ ਜਮ ਯ. ਜਮ ਰਾ

ਹੇਰਾ ॰ ਦੇ. ਮਾਸ, ਹੇੜਾ | ਜੇਕੋ ਹੇਰੂ ਆਏ
ਆਖੇਟ ਸੇ ਬਨੰ ਤਾਂ ਸੇ ਹੇਰਾ ਬਨਾ ਹੈ ਯ.
ਹੇਰਾ ਹੋਏ ਕਾਰਨੇ ਗਾਲਾ ਕਵਾਵੇ ਕੌਨ
, ਹੇਰਾ ਦੇਖਾ

ਹੇਰੋ ॰ ਦੇ. ਦੇਖੋ

ਹੇਹਰੇ ॰ ਸੰ. ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਹੇਲਾ ॰ ਸੰ. ਲੀਲਾ

ਹੇਵ੍ਹ ॰ ਭੁ. ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਿਆ

ਹੇੜ੍ਹਾ ॰ ਪੰ. ਮਾਸ ਅਰਥਾਤ ਮਾਸ ਵਾ
ਲਾ ਸਰੀਰ ਯ. ਹੇੜ੍ਹਾ ਜਲੇ ਮਜੀਠ ਜਿ
ਉ ਉਪਰ ਅੰਗਾਰਾ | ਕੜੋ

ਹੇਕੜ੍ਹੋ ॰ ਪੰ. ਏਕ ਯ. ਚਿਤ ਨ ਆਵੇ ਹੇ

ਹੈ

ਹੈ ॰ ਦੇ. ਅਸਤੀਪਨਾ ਯ. ਹੈ ਹੈ ਆਖਾ
- ਸਤ ਹੈ ਚਿਤ ਹੈ ਐਸੇ ਕਹਾ, ਵਰਤਮ
ਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋਈ

ਹੈਹੈ ॰ ਪੰ. ਪੀਟਨੇ ਸਮੇ ਦੂਖ | ਕੋਈ ਹੈਰੇ
ਕਾ ਸਬਦ ਯ. ਹੈ ਹੈ ਕਰਕੇ ਓਹ ਕਰੇਨ-
ਭੁਦਨ ਸਮੇ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ

ਬਹੁਤਵਾਰਹੈਹੈ ਐਸੇਉਚਾਰ ਕਰਪੀ
ਛੇਸੇਬਹੁਤਵਾਰ ਓਹਓਹਕਰਤੀਹੈਂ
ਹੈਹਾਹਾ॰ਵਾ॰ਹੈ ਅਰਹਾਇਹਾਇਯ॰
ਰੇਮਨਕਿਉਕਰਹੈਹੈਹਾਹਾ
ਹੈਰਾਣ॰ਦੇ॰ਹੈਰਾਨ॰ਚਕਿਤ
ਹੈਰਤ॰ਅ॰ਚਕਤਪਨ॰ਹੱਕਾਬੱਕਾ
ਯ॰ਤਿਨਕੀਹੈਰਤਕਛੁਨਰਹੀ-ਤਿ
ਨਕਾਚਕਤਪਨਕਛਨਾਰਹਾ
ਹੈਰਤੀ॰ਭੂ॰ਹੈਰਤਵਾਲਾ, ਹੈਰਤਜੇ
ਹੈਯਾਤੀ॰ਦੇ॰ਜੀਵਤਾਭਾਵਆਮਰਹੋ
ਯ॰ਸੇਖਹੈਯਾਤੀਜਗਨਕੋਈਥਿਰ
ਰਹਿਆ-ਸੇਖਫਰੀਦਕਹੇਸਦਾਜੀਤਾ
ਜਗਮੇਂਕੋਈਥਿਰਨਹੀਂਰਹਾ। ਹਯਾਤ
ਹੈਂਨ॰ਪੰ॰ਹੈਂਯ॰ਹੈਂਨਵਿਰਲੇਨਾਹੀ | ਅ॰ ਘਣੇ
ਹੈਵਾਨ॰ਫਾ॰ਪਸੂ
ਹੈਰਾਨ॰ਅ॰ਅਸਚਰਯ॰ਹੱਕਾਬੱਕਾ
ਹੈਵਰ॰ਦੇ॰ਸ੍ਰੇਸ਼ਘੋੜੇ॰ ਹਯਵਰਸੰ॰

ਹੋ

ਹੋਊ॰ਦੇ॰ਹੋਵੇਗਾ
ਹੋਰਿਓ॰ਭੂ॰ਔਰਹੀਯ॰ਹੋਰਿਓ ਗੰਗ

ਵਹਾਈਐ-ਗੁਰੂਹੋਕਰਚੇਲੇਕੋ ਨਮਸ
ਹੋਮਾਗਉ॰ਭੂ॰ਹੋਮ | ਕਾਰਕਰਣਰੂਪ
ਕਰਾਂਯ॰ਕਰਉ ਬੇਨਤੀਅਤਿਘਣੀ
ਹੋਆ॰ਪੰ॰ਹੂਆ | ਇਹਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ
ਹੋਹਿਆ॰ਪੰ॰ਹਲੋਰੇ ਹਿਲੋਲੇ
ਹੋਈ॰ਦੇ॰ਹੂਈਯ॰ਹੋਈਰਾਜੇਰਾਮ
ਕੀਰਖਵਾਲੀ-ਰਖਵਾਲੀ॰ਰਛਾ
ਹੋਇ॰ਪੰ॰ਹੈ,ਹੋਵੇ | ਇਹਮਨਹੋੜੀਏ
ਹੋੜੀਏ॰ਪੰ॰ਰੋਕੀਏ ਜੈਸੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਹੋਸੀ॰ਪੰ॰ਹੋਵੇਗਾਯ॰ਹੋਸੀਭੀਸਚੁ
ਹੋਹਾ॰ਭੂ॰ਹੋਵੇਯ॰ਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨਹੋ
ਹੋਹ॰ਪੰ॰ਹੋਵੇ | ਹ,ਪੰ॰ਧੱਕਾ
ਹੋਹੋ॰ਪੰ॰ਹੋਜਾਵੇ ਹੋਜਾਵੇਯ॰ਹੋਹੋ
ਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਰ
ਹੋਹੇ॰ਪੰ॰ਧੱਕੇਯ॰ਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ
ਹੋਗ॰ਪੰ॰ ਹੋਗਾਹੋਵੇਗਾ
ਹੋਛਾ॰ਭੂ॰ਤੁਛਯ॰ਹੋਛਾਮਦਮੂਲ
ਨਪੀਚਈ। ਪੁਨਾਹੋਛਾਮਦਚਾਖ
ਭਏਤੁਮਬਾਵਰ, ਬਾਉਲਾਯ॰ਕਉ
ਨਸੁਦਾਨਾਕਉਨਸੁਹੋਛਾ
ਹੌਂਜੀ॰ਦੇ॰ ਅਵਾਜਸੁਨਮੈਂਹਾਜਰਹੂੰ

ਉਤ੍ਰ ਦੇਨੇ ਸਹਿਤ ਸਤ੍ਯ ਬਚਨ ਮਾਲਾ
ਯ· ਤ੍ਰਕੁਨਰੇ ਮੈਂਜੀ ਨਾਮਾ ਹੋਂਜੀ
ਹੋਡ੍ਰੀ॰ ਦੇ· ਜਿੱਦਵਾਲੇ· ਹਠੀ· ਹਿਡੀ ਯ·
ਤੂਰ ਕਹਿਆ ਏਹ ਮੂਰਖ ਹੋਡ੍ਰੀ, ਸਰ
ਹੋਡ੍ਰ॰ ਦੇ· ਸਰਤ· ਪ੍ਰਤਿਗਯਾ | ਤ ਵਾਲੇ
ਯ· ਬਦੋ ਕੀਨ ਹੋਡ੍ਰ ਮਾਧੋ
ਹੋਣੀ॰ ਪੰ· ਹੋਨੇਵਾਲੀ, ਬਲਾਇ ਭੂਤ
ਹੋਵਣ॰ ਦੇ· ਹੋਣਾ
ਹੋਤ॰ ਦੇ· ਹੋਤਾ ਯ· ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋ
ਊ ਬਾਰਾ, ਹੋਨਾਥਾ ਯ· ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ
ਨਹੀ ਜਨ, ਥੇ ਯ· ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ, ਥੀ
ਯ· ਤਨ ਮਾਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟ ਉਪਾਧਿ
ਹੋਰਤੈਂ॰ ਪੰ· ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਯ· ਹੋਰਤੈਂ ਕੁ
ਗਤ ਨ ਪਾਏ ਕੋਇ | ਸਦੀਵ
ਹੋਵਤੇ॰ ਦੇ· ਹੋਤੇ ਯ· ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ
ਹੋਮਤ॰ ਗੁ· ਹਵਨ ਕਰੇ ਯ· ਅਗਨਿ
ਮਾਹ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ
ਹੋਰਥੇ॰ ਪੰ· ਔਰ ਥਾਨ ਮੇਂ
ਹੋਛਾਮਦ॰ ਵਾ· ਤੁਛ ਰੂਪ ਮਦ ਅਰ
ਥਾਤ ਸਰਾਬ ਯ· ਹੋਛਾ ਮਦ ਮੂਲ ਨ
ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰ ਬਸਾਇ

ਹੋਨ॰ ਦੇ· ਹੋਵਨ | ਜੋਨੀ ਹੋ ਭੀ ਹੋਨੀ
ਹੋਨੀ॰ ਗੁ· ਹੋਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਹੋਵਨ॰ ਦੇ· ਹੋਨਾ ਯ· ਹੋਵਨ ਕਉਰਾਅ
ਨ ਹੋਵਨ ਮੀਠਾ - ਸਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਜੀਵੋ ਕੋ ਕਦੂ ਭਾਸੇ ਹੈਂ ਆਨ ਵਸਤੂ
ਮੀਠੀ ਭਾਸੇ ਹੈ | ਹੋਹਿਨ ਅਵਰੀ
ਹੋਹਿਨ॰ ਵਾ· ਹੋਤੇ ਨਹੀਂ ਯ· ਤੇਰੇ ਗੁਣ
ਹੋਵੈਨੀ॰ ਗੁ· ਹੋਨਹਾਰ · ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ
ਹੋਮ॰ ਸੰ· ਹਵਨ· ਅਗਨਿ ਮੇਂ ਆਹੁਤੀ
ਪਾਵਨੀ ਯ· ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ
ਹੋਰੈ॰ ਦੇ· ਰੋਕੇ· ਹਟਾਵੇ ਯ· ਭਰਮ ਹੀਤੇ
ਹੋਰ॰ ਦੇ· ਔਰ | ਹੋਰੈ- ਭਰਮ ਸੇ ਹਟਾਵੈ
ਯ· ਹੋਰ ਮੁੜ ਗਰੂਰ - ਔਰ ਅਹੰਕਾਰ
ਹੋਰੀ॰ ਦੇ· ਫਗਨ ਸੁਦੀ | ਦਿਨਾਸ ਹੋ ਗਏ
ਮੇਂ ਗੁਲਾਲ ਉਡਾਨੇ ਕੀ ਧੂਮਧਾਮ, ਗੁ-
ਬਡੇ ਚਾਵ ਸੇ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਯ· ਹੋਰੀ ਕੀਨੀ
ਹੋਇਪਰਾਲ॰ ਵਾ· ਸਕਤੀ | ਸੰਤ ਸੇਵ
ਹੋਵੇ॰ ਦੇ· ਹੋਜਾਵੇ | ਹੀਨ ਹੋਜਾਤੇ ਹੈਂ
ਹੋੜਾ॰ ਪੰ· ਰੋਕ, ਗਊ ਭੈਸਾਂ ਭੇਡਾਂ ਬਕ
ਰੀਆਂ ਕਾ ਬਾੜਾ,

ਹੌ

ਹੌਂ. ਵੇ. ਮੈਂ

ਹੌਲ. ਫ. ਚਿੱਤਕਾ ਕੰਬਣਾ

ਹੰ

ਹੰਢੀਐ. ਪੰ. ਫਿਰੀਐ ਯ. ਤ ਕਾਇ ਤ ਗਾਰਬ ਹੰਢੀਐ

ਹੰਢਾਇਆ. ਪੰ. ਫਿਰਾਇਆ

ਹੰਘਣੀ. ਪੰ. ਸਕਤਾ ਯ. ਕੰਨ ਕੋਈ ਕ ਫਨ ਹੰਘਣੀ

ਹੰਸ. ਸੰ. ਨਿਰਲੋਭੀ ਰਾਜਾ, ਬਿਸ਼ਨੁ, ਸੂਰਜ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮਤਸਰ, ਯਤਿ ਬਿਸੇਖ· ਅਰਥਾਤ ਖੜੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜਿਨਕਾ ਦੰਡ ਕਮੰਡਲੁ ਮੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸ ਭੀ ਸੁਕਲ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖ ਜੋ ਹੰਸ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ, ਤੰਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਬਰਨਨ ਹੈ। ਸ੍ਵਾਸ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਨੇ ਸਮੇ ਹੰ ਕਾ ਉਚਾਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭੀਤਰ ਜਾਨੇ ਸਮੇ ਸਃ ਕਾ ਉਚਾਰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਹੰਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਿਨਾ ਯਤਨ ਜੀਵ ਸਦਾ ਜਪਤਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਲੀਏ ਅਜਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਥਾ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਪੁਨਾ ਅਜਪਾ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਇਸ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈਂ। ਇਸ ਕੇ ਜਾਪ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਦੋਨੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਾ। ਪੁਨਾ ਜਾਪ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੇ। ਸਦਾ ਛੋਕੈ ਚਨਸੀ ਕਾਇਆ ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂ ਬਿਆਪੇ - ਕਾਇਆ ਈਹਾਂ ਜੀਵ ਕਾ ਵਸਤਵ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਰੂਪ ਲੇਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ॥ ਜੋ ਉਪਾਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸ ਹੈ ਪਰੋਂ ਆਜ ਕੇ ਕਾਲ॥ ਬਚਨ ਸੇ ਭੌਤਕ ਕਾਯਾ ਕੋ ਕਾਲ ਬਿਆਪਨ ਬਿਨਾ ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਨੇਮ ਸੇ ਬਿਆਪੇ ਹੈਂ, ਸੁਮੇਰੁ ਪਰਬਤ, ਸਿਵ, ਦੇਹ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣ ਵਾਯੂ ਕੇ ਬਿਚਰਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਹੰਸ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਣ ਯ. ਉਡੇ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੇ ਨ ਕੰਧ- ਨਹੀਂ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਸੇਂ ਨਹੀਂ ਉਨ ਕੇ ਨਿਕਸੇ ਬਿਨ ਸਰੀਰ ਗਿਰੇ, ਜੀਵ ਯ. ਉਡਿਆ ਹੰਸ ਦਸਾਏ ਰਾਹ, ਹੰਸ ਪੰਖੀ ਯ. ਹੰਸ ਉਡਰ ਕੋਧਰੇ ਪਾਇਆ -ਅਨੇਕ੍ਰੀ ਹੈ ਕੋਈ ਮਹਾਤਮਾ ਜਨ

ਦੈਵਯੋਗ ਸੇ ਅਗਿਆਨੀਓਂ ਕੇ ਬਲ਼ਮੇਂ
ਬੈਠਜਾਵੇ ਤਬ ਉਸਕੇ ਮਾਲਕ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਕੋ ਵਹਾਂ ਸੇ ਨਿਕਾਸਨੇ ਜਾਵੇ ਹੈਂ।
ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਨਾਰੀ ਆਦਿ ਚੀਜ ਕੋ ਨਾ
ਲੇਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਵਹੁ ਜਾਨਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ
ਮਹਾਤਮਾ ਕਾ ਇਨ ਚੀਜੋਂ ਓਰ ਧਿਆਨ
ਹੀ, ਮਹਾਤਮਾ ਕੋ ਯ. ਹੰਸਾ ਦੇਖ ਤਰੀ
ਦਿਆ ਪੂਨਾ ਹੰਸ ਸੇ ਹੰਸਾ-ਉਤਮ
ਜਨ ਹੈਂ ਜੋ ਉਤਮ ਹੀ ਹੈਂ ਬਗਾ ਸੇ ਬਗਾ-
ਅਧਮ ਹੈਂ ਜੋ ਅਧਮ ਹੀ ਹੈਂ, ਸੇਵਕ ਯ.
ਸਰਵਰ ਮਾਹ ਹੰਸ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤ ਪਾਵੇ-ਸ
ਤਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤਿ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਪਾਵੇ ਹੈ

ਹੰ॰ ਦੇ. ਮੈਂ ਯ. ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੇ-ਮੈਂ
ਭੀ ਜਾਵਾ ਅਪਨੇ ਸਸੁਰ ਕੇ ਬਨ ਮੇਂ

ਹੰਸ੍ਰ॰ ਪੰ. ਹੰਸ ਯ. ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ
ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਸ੍ਰ-ਵਿਖਯ ਜਲ ਸੇ
ਭਰੀ ਸੰਸਾਰ ਛਪੜੀ ਮੇਂ ਮਹਾਤਮਾ ਆ
ਕਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਹੈਂ। ਬੈਠ ਕਰ ਇਸ ਮੇਂ ਦੇ
ਹ ਯਾੜਾ ਮਾੜ ਖਾਨ ਪਾਨਾਦਿ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।
ਪਰੰਤੁ ਚਿੱਤ ਮੇਂ ਇਸ ਸੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋਨੇ
ਕੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਰਖੇ ਹੈਂ। ਅਗਯਾਨੀ ਜੀਵੋਂ
ਤੁਲਯ ਸਦਾ ਇਸੀ ਮੇਂ ਬਨੇ ਰਹਨੇ ਕਾ
ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂ

ਹੰਢੂ॰ ਪੰ. ਫਿਰਕੇ ਯ. ਸਭ ਜਗ ਡਿਠਾ
ਹੰਢ, ਫਿਰੇ ਹੈਂ ਯ. ਹੰਢੇ ਉਨ ਕਤਾਇ
ਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜ੍ਹੇ ਪਟ-ਜੀਵ ਕਰਮ ਖੋ
ਟੇ ਕਰੇ ਹੈ ਫਲ ਉਨ ਕੇ ਉਤਮ ਚਾਹੇ ਹੈ
ਯਹ ਅਨੋਖ੍ਰੀ ਹੈ,

ਹੰਤੁ॰ ਹੁ. ਹਨੇ ਜਾਤੇ. ਹਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ | ਤਾਸੌ.
ਹੰਕਾਤ੍ਰਾ॰ ਪੰ. ਅਹੰਕਾਰ. ਮੈਪਣਾ। ਅਹੰ

ਹੰਦਾ॰ ਭੁ. ਕਾ ਯ. ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣ

ਹੰਤਨਾ॰ ਹੁ. ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਯ. ਹਤ
ਤਿਆਰੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ-ਧਨਾਦਿਕੋਂ ਕ

ਹੰਸਨ॰ ਦੇ. ਹੰਸੋਂ ਕੋ | ਅਹੰਕਾਰ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ

ਹੰਬੈ॰ ਦੇ. ਮਾਰ. ਹੈ, ਹਾਂਸ. ਹੋਇ ਵਣਾ ਹੰਬੈ

ਹੰਭੀ॰ ਵਾ. ਮੈਂ ਭੀ ਯ. ਹੰਭੀ | -ਹੋਨਾ ਹੈ
ਵੰਞਾ ਹੂੰਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣ-ਬ
ਰੀਕ ਆਵਾਜ ਸੇ

।ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾ ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਿ
ਹੀਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਹਕਾਰਾਦਿ ਸ
ਬਦਾਰਥ ਰਚਨੰ ਸਮਾਪਤੰ॥

ਕ

ਕਉ॰ ਦੇ. ਨੂ ਯ. ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤ ਕਰੇਉ

ਕਰਉ॰ ਦੇ. ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਯ. ਤਉ ਦਰਸ ਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ- ਇਛਾ

ਕਹਉ॰ ਭੂ. ਮੈਂ ਆਪ ਕੇ ਦਾਸੋਂ ਕਾ ਦਾਸ ਹੂੰ ਐਸੇ ਕਹੋ ਯਹ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਯ. ਤੇਰਾ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ

ਕਲਉ॰ ਭੂ. ਕਲਮ ਯ. ਕਲਉ ਮਸਾ

ਕਵਾਉ॰ ਦੇ. ਪੌਸਾਕ. | ਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾ ਯੋਗ ਵਸਤ੍ਰ ਕਬਾ ਅ. ਯ. ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ

ਕਰਮਾਉ॰ ਭੂ. ਕਰਮ ਯ. ਪੂਰਾ ਤਿਸ

ਕਤਧਉ॰ ਵਾ. ਕਹਾ ਧਾਵ | ਕਰਮਾਉ ਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਦੌੜਤਾ ਹੈ ਹੇ ਮੂਢ ਯ. ਸੋ

ਕਰਾਰਉ॰ ਭੂ. ਕਰਾਂ | ਹਿਅਉ ਕਤਧਉ ਯ. ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਣਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਰਉ

ਕਊਆ॰ ਦੇ. ਪੂ. ਕਾਗ ਯ. ਜਗ ਕਊ ਆਮੁਖ ਵੰਚ ਗਜਨਾ ਪੁਨਾ ਜਗ ਕਊਆ ਨਾਮ ਨਹੀ ਚੀਤ

ਕਛੂਅ॰ ਦੇ. ਪੂ. ਕੂਛ ਯ. ਨਾਬ ਕਛੂ ਅਨ ਜਾਨੇ, ਕਛਪ ਯ. ਕਛੂਆ ਕ ਹੇ ਅੰਗਾਰ ਬਿਲੋਰਉ

ਕਚੂਆ॰ ਭੂ. ਕੱਚ ਸੇ ਫਲ ਯ. ਤਿਤ ਲਾਗੇ ਕਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ

ਕਮੀਆ॰ ਪੰ. ਕਮਤੀ. ਥੁੜ੍ਹ ਯ. ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ਪੰ. ਭੰਭੂਲ. ਨੀਲੋਫਲ

ਕਜੀਆ॰ ਪੰ. ਬਖੇੜਾ

ਕਰੀਆ॰ ਪੰ. ਕੀਆ ਹੈ ਯ. ਤੈ ਮੋਹ ਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ- ਜਬ ਪਾਵਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਹੂਈ ਤਬ ਮੈਨੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਕੀਆ, ਮਲਾਹ ਯ. ਤੂਹੀ ਦਰੀਆ ਤੂਹੀ ਕਰੀਆ- ਵੰਝ ਚਪੇ ਕਾ ਨਾਮ ਕੜੀਐ ਕਰੀ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਲਾ ਮਲਾਹ

ਕਥੀਆ॰ ਭੂ. ਕਹੀਆ | ਕਹੀਆ ਹੈ

ਕਾੜ੍ਹਿਆ॰ ਪੰ. ਯਹ ਕਰਣਾ ਯਹ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਇਉ ਕਰਣਾ ਇਉ ਨਹੀਂ ਕਰ ਣਾ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰੋ ਮੇਂ ਬਾਂਧਾ ਗਯਾ ਯ. ਲਿਖ ਲਿਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇਤਾ ਕੜ੍ਹਿਆ ਵਾ ਤਪਿਆ ਪੰਡਿਤ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ੧

ਬਿਸਮਰਣ ਕ ਗਰਬੜ ਮਾਨਭੰਗ ੪ ਏਚਾਰ ਭਾਪਲੋਕੋਂ ਸੇ ਅਧਿਕ ਲਿ ਖੇਹੈਂ ਯਾਤੇ ਲੋਕੋਂਕੇ ਤੀਨਹੈਂ ਪੰਡਿਤਕੇ ਸਾਤਹੈਂ ਤਿਨ ਸੇ ਤਪਿਆ ਤਕੜੀਐ

ਕੜੀਐ॰ ਪੰ· ਤੁਪਨਾ ਹੈ ਯ· ਤਾਕਾਇ

ਕਪਿਆ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਕਟਿਆ ਯ· ਜ਼ਿਦਿ ਹਨਾਲਾ ਕਪਿਆ-ਜਿਸ ਦਿਨ ਗਰ ਭ ਸੇ ਨਿਕਸੇਕਾ ਨਾੜੂਆ ਕਟਿਆ

ਕਛੀਐ॰ ਭੁ· ਮਾਪੀਏਯ· ਕੂੜਾਕਪ

ਕਜਿਆ॰ ਪੰ· ਛਕਿਆ ਕੂਕਛੀਐ ਯ· ਜਿਤ ਮਿਲ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ

ਕਥਿਆ॰ ਦੇ· ਕਹਿਆ ਯ· ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾ ਖਰਾਪੁਨਾ ਅਕਥਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਾਥਿਆ, ਕਹਿਨੇਸੇ ਯ· ਕਹਿਐ ਕ ਥਿਐ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਕੇ ਕਹਨੇ ਸੇ

ਕਰੂਆ॰ ਦੇ· ਪੂ· ਕੌੜਾ ਯ· ਲਗ ਸੰਗ ਤ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ, ਕਰਵਾ

ਕਚਿਆ॰ ਪੰ· ਕੱਚੇ· ਝੂਠੇ ਯ· ਜਿਨਮ ਨ ਹੋਰ ਮੁਖ ਹੋਰ ਸਿ ਕਾਢੇ ਕਚਿਆ

ਕਹੀਆ॰ ਭੁ· ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਕਹਨੇ ਮੇਂ ਹੀ ਕੋਈ

ਕਹਾਣੀਆ॰ ਪੰ· ਕਹਾਵਤਾਂ· ਇਤੀ ਹਾਸ ਯ· ਹਰਿਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆ ਗੁਰਮੀਤ ਸੁਣਾਈਆ

ਕਹਤਿਆ॰ ਪੰ· ਕਹਨੇਵਾਲੋਂ ਸੇ ਯ· ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਕਹਤਿਆ, ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਹਰਿ ਮੁਖ ਕਹਤਿਆ

ਕਤੀਫਿਆ॰ ਭੁ· ਪੁਸਾਕਾ ਯ· ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਰੇ ਧਰਮਾਈ -ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ

ਕਥੜੀਆ॰ ਭੁ· ਕਥਾ ਸੰਤੋਂ ਕੀਆ· ਯੁਕਤੀ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਯ· ਕਥੜੀਅ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ-ਪੌੜੀਅ

ਕੜਛੀਆ॰ ਪੰ· ਕੜਛੀ ਸੁਖੋਂ ਕੀ ਆਂ· ਚਮਚੇ ਭਾਵਸੇ ਬਹਿਰਮੁਖ ਬ੍ਰਿ ਤੀਆਂ ਯ· ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨ ਸੁਆ ਊਨ ਜਾਣਨ ਸੁੰਞੀਆ

ਕਹਈਐ॰ ਭੁ· ਕਹੇ ਹੈਂ

ਕੜਈਐ॰ ਭੁ· ਕੜੀਏ· ਤਪੀਏ

ਕਰਮਿਆ॰ ਭੁ· ਕਰਮਕੀ ਯ· ਕ੍ਰਿ ਤ ਰੇਖ ਕਰ ਕਰਮਿਆ

ਕਚੜਿਆ॰ ਪੰ· ਕੱਚਿਆ ਅਨਜ

ਨਾਂ ਯ· ਕਚਾੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜ

ਕਸਾਈਆ ੦ ਪੰ· ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੈਂਚ ਮੇਂ ਆਈਆ ਯ· ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ

ਕਰਤਿਆ ੦ ਪੰ· ਕੀਤਾ ਕਰਤਬ ਯ· ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ। ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤ੍ਰਿ ਸੰ·

ਕਉੜੀਆ ੦ ਦੇ· ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੇ ਕੋ ਨਰਕ ਦੇਨੇ ਸੇ ਦੁਖਦਾਈ ਯ· ਸ ਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿ ਠਾ- ਦੇ· ਹਿ· ਕਉਡੀਆ

ਕਈ ੦ ਦੇ· ਅਨੇਕ ਯ· ਕਈ ਬਾਰ ਪ ਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰਾ। ਖੁਨਾ। ਕਈ ਜਨ ਮ ਭੁਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ। ਕਿਯਤ ਸੰ·

ਕਛੀਏ ੦ ਪੰ· ਮਾਪੀਏ ਯ· ਕੂੜਾ ਕਪ

ਕਵਾਈ ੦ ਦੇ· ਪੁਸਾਕਾਂ·

ੜ੍ਕਛੀਏ

ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਰਨੇ ਕੇ ਯ· ਕਹਾ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ। ਕਬਾ ਅ·

ਕਵਾਇ ੦ ਫਾ· ਪੁਸਾਕ

ਕਸਾਈ ੦ ਅ· ਜੀਵ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਿੰਸਕ ਜਨ ਯ· ਕਰਤ ਕਸਾਈ- ਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਕਸਾਇਣਾ ਖੁਨਾ ਕਾਕੇ ਕਹੋ ਕਸਾਈ, ਪ੍ਰੇਮ

ਕਮਾਈ ੦ ਦੇ· ਕਰਮ

ਕਢਾਇ ੦ ਭੁ· ਕਢਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕ ਕਢਾਇ

ਕਢਾਈ ੦ ਭੁ· ਕਹਾਈ ਯ· ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਨਾਮ ਕਢਾਈ

ਕਢੀਏ ੦ ਭੁ· ਕਢੇ ਹੈਂ ਯ· ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭ ਮਾਰ ਕਢੀਏ

ਕਖਾਈ ੦ ਦੇ· ਕਖਾ ਵਾਲੀ ਧੋਤੀ ਯ· ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇੜ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ- ਧੋ ਤੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਏਕ ਕਖ ਵਾਲੀ ਦੂਸਰੀ ਬਿਨਾ ਕਖਾ ਪੀਠ ਪਿਛੇ ਟੰਗੇ ਧੋਤੀ ਕੇ ਪਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਕਖਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਲੀ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ਹੈ ਕਖਾਈ ਧੋਤੀ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਲੋਕ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈ ਜੋ ਤ ਲੇ ਕੌਪੀਨ ਨਹੀਂ ਰਖਤੇ। ਦੂਸਰੀ ਬਿ ਨਾ ਕਖਾ ਵਾਲੀ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਰਖਤੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਤਲੇ ਕੌਪੀਨ ਬਾਂਧਤੇ ਹੈ ਕੌਪੀਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਕਖਾਈ ਧੋਤੀ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ

ਕੜੀਏ ੦ ਪੰ· ਤਪਨਾ ਹੈ

ਕਰਾਈ ੦ ਦੇ· ਕਰਾਵੇ ਹੈ ਕਾਮ

ਕਥੀਐ ੦ ਦੇ ਕਹੀਐ
ਕਹਾਏ ੦ ਦੇ ਜਪਤਪਾਦਿਕਰਮਕਰ
ਭੁਲਾਸਦਾਵੇ ਯ. ਜੇਕੋ ਕਹੇਕਹਾਏ
ਕਮਾਏ ੦ ਪੰ. ਕਰਮਅਨੁਸਾਰ ਯ.ਪੂ
ਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸੀਰੰਗਪਾਏ ਡੁਕਾਇ
ਕੜਕਾਇ ੦ ਪੰ. ਤੋੜਕੇਯ. ਹਡਾਕੂ ਕ
ਕਲਹੋਈ ੦ ਵਾ. ਜਪਸੇ ਤਪਸੇ ਵਾਅ
ਕਸਮਾਤ ਕਾਹੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕੀ ਦਯਾ ਸੇ
ਜਬਕਰਾਮਾਤ ਹੋਗਈ ਕੁਤਿਓਸਗੀ
ਖੇਲੀਚੋਂਕੇ ਮੁਖਮੇਂ ਤਬ ਇਤਰਜੀ
ਵੋਂਕੋ ਦੁਖਦੇਦੇ ਖਾਨਾਭੂਪਮੁਰਦਾਰ
ਉਨਕਾ ਖਾਨਾ ਹੋਗਯਾ ਯ. ਕਲਹੋਈ
ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰ
ਕਰਪਾਈ ੦ ਵਾ. ਲਿਖਕਰਪਾਦਈ
ਯ. ਕਰਕਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਰਪਾਈ-
ਜੈਸੇ ਜੀਵੋਂ ਨੇ ਕਰਮਕੀਏ ਤੈਸੇ ਹਰਿ
ਕਰਤਾਨੇ ਲਿਖਕੇ ਇਨਕੇ ਮਥੇਮੇਂ ਪਾ
ਕਲਮਲਹੋਈ ੦ ਵਾ. ਕ ਇਦੀਏ
ਲਜੁਗਮੇਂ ਪਾਪੋਂ ਕਰ ਮੈਲੀ ਹੋਗਈ
ਸ੍ਰਿਸਟੀਯ. ਕਲਮਲਹੋਈ ਮੇਦਨੀ
ਕੱਸ ੦ ਅ. ਕਤਰਨਾ. ਕਾਟਨਾ, ਹੱਡੀ

ਛਾਤੀ ਕੀ, ਫਾ. ਕੋਈ ਯ. ਕਸਨਦਾਰ
ਕਸੁ ੦ ਅ. ਖੈਂਚ ਯ. ਕਸਕਸਵ ਦ
ਟੀ ਸਹੇ ਸੁਤਾਊ- ਖੈਂਚ ਕਸੌਟੀ ਕੀ
ਭਾਵਸੇ ਦੁਖ ਭੁਗਾਤੀਮੇਂ ਸਹਾਰੇ ਤ
ਬਹੁਤੁ ਸਰਾਫ ਕੀ ਨਦਰ ਸੇ ਰੰਗ
ਪਾਵੇ ਪੁਨਾਰਸਕਸਖਾਏ- ਚਿਤ
ਕੀ ਖੈਂਚ ਸੇ ਨਾਨਾ ਰਸੋਂ ਕੋ ਖਾਤਾ ਪੁਰਖ
ਅਪਨਾ ਫਲ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੈਂ, ਦੇ. ਪੂ.
ਕੈਸੇ. ਜੈਸੇ ਕਸ ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੰ. ਕਾਸ
ਰੋਗ. ਖਾਸੀ ਰੋਗ ਸਤਆਂ ਕਸੇ
ਕਸੇ ੦ ਫਾ. ਕਿਸੇ ਦੇ ਯ. ਨ ਰਿਜਕਦ
ਕਊਸੈ ੦ ਦੇ. ਜੂਤੀ. ਪਨੀਆ ਯ. ਕਊ
ਸੈ ਸਪਤ ਪਿਆਲਾ
ਕਪਾਸ ੦ ਦੇ. ਕਪਾਹ ਯ. ਲੋਹਾ ਮਾਰ
ਣ ਪਾਈਐ ਢਿਲੇ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ
ਕਲਸ ੦ ਸੰ. ਘੜਾ ਯ. ਕਨਕਕਲ
ਸ ਇਕ ਪਾਇਆ - ਸੁਵਰਣ ਕੇ ਘ
ਟਵਤ ਸੁਧ ਅੰਤਹਕਰਣ ਪਾਇ
ਕਮਾਸ ੦ ਗੁ. ਕਮਾਵੇ ਹੈਂ ਯ. ਆ
ਕਿਆ ਇਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ
ਕਰਾਸ ੦ ਗੁ. ਕਰਣੇ ਯ. ਬਿਨਸੇਵ

ਧ੍ਰਿਗ ਕਰਮ ਕਰਾਸ
ਕਰਸੀ ੦ ਦੇ· ਬਾਗੜੀ· ਕਰੇਗਾ ਯ· ਨਾ
ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ
ਕਰਾਸਾ ੦ ਗੁ· ਸੁਣਾਵੈ ਹੈ ਯ· ਅਪਨੀ
ਬਿਰਥਾ ਬਹੁ ਬਹੁਤ ਕਰਾਸਾ- ਅਪਨੀ
ਪੀੜਾ ਮੁਖ ਸੇ ਬਹੁਤ ਸੁਨਾਵੈ ਹੈਂ
ਕਲੇਸ ੦ ਸੰ· ਰਾਗ ੧ ਦ੍ਵੇਖ ੨ ਅਵਿਦ੍ਯਾ
੩ ਅਸਮਿਤਾ ੪ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ੫ ਯੇ
ਪਾਂਚੋ ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਤਪਾਵਨੇ ਵਾਲੇ ਕਲੇ
ਸ ਕਹਾਵੈ ਹੈਂ ਯ· ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿਦ
ਕ ਭਇਆ ਖੇਦ - ਰਾਗ· ਪ੍ਰੀਤੀ। ਦ੍ਵੇਖ·
ਬਿਰੋਧ। ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਦੇਹਾਦਿ ਅਨਿ
ਤ੍ਯ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੋ ਨਿਤ੍ਯ ਜਾਨਨਾ ਅ
ਪਵਿਤ੍ਰੋਂ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਨਨਾ ਦੁਖ ਰੂਪੋਂ ਕੋ
ਸੁਖ ਰੂਪ ਮਾਨਨਾ ਅਨਾਤਮ ਰੂਪੋਂ ਕੋ।
ਅਪਨਾ ਆਪ ਮਾਨਨਾ ਰੂਪ। ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕੀ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਪਾਤੰਜਲਿ ਮੁਨਿ ਨੇ ਕ
ਹੀ ਹੈ, ਅਸਮਿਤਾ ਦੇਹ ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿ
ਕੋਂ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ। ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਕਰਣੇ
ਕੋ ਅਯੋਗ ਜਾਣ ਕਰ ਭੀ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰ
ਣੇ ਕਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਆਗ੍ਰਹ ਕਰਨਾ, ਏ ਪਾਂ
ਚੋ ਕਲੇਸੋਂ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈਂ। ਇਨਹੀ ਕੇ ਕ੍ਰ
ਮ ਸੇ ਮਹਾਮੋਹ ੧ ਤਾਮਿਸ੍ਰ ੨ ਤਮ ੩ ਮੋ
ਹ ੪ ਅੰਧਤਾਮਿਸ੍ਰ ਨਾਮ ਹੈਂ। ਮਹਾਮੋ
ਹ· ਭੋਗੋਂ ਕੀ ਇਛਾ ਭਾਵ ਰਾਗ ਹੈ ੧
ਤਮਿਸ੍ਰ ਭੋਗੋਂ ਕੀ ਇਛਾ ਮੇਂ ਵਿਘਨ
ਕਾਰੀ ਪੈ ਕੋਪ ਰੂਪ ਦ੍ਵੇਖ ਹੈ ੨ ਤਮ ਸ੍ਵ
ਰੂਪ ਕਾ ਨਾ ਭਾਨ ਹੋਨਾ ਰੂਪ ਅਵਿਦ੍ਯਾ
ਹੈ ੩ ਮੋਹ ਦੇਹਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਅਹੰਬੁਧਿ ਰੂ
ਪ ਅਸਮਿਤਾ ਹੈ ੪ ਅੰਧਤਾਮਿਸ੍ਰ ਦੇ
ਹਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਨਾਸ ਹੁਏ ਮੇਂ ਮਰਾ ਐਸਾ
ਗਯਾਨ ਹੈ ਭਾਵ ਅਭਿਨਿਵੇਸ ਹੈ। ਭਾ
ਗਵਤ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਸਕੰਧ ਕੇ ਬਾਰਵੇ
ਅਧ੍ਯਾਯ ਮੇਂ ਇਨ ਕਾ ਸਪਸ਼ਟ ਬਰਨ
ਕਦਪਸੀ ੦ ਵਾ· ਕਬ ਦੇਖਾ ਹੈ | ਨਹੈ
ਮਿਤ੍ਰ ਤੈਨੂ ਯ· ਕਦਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹ
ਕਬਲਾਸ ੦ ਗੁ· ਕੈਲਾਸ ਪਰਬਤ ਯ·
ਕੋਟ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰ ਕਬਿਲਾਸ, ਬੈ
ਕਹੁ ਕੀਸ ੦ ਗੁ· ਕਹੁ ਕਿਸ | ਲਾਸ ਸੀ·
ਕੋ ਯ· ਤਬ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ
ਕਹ ੦ ਗੁ· ਕਿਆ ਯ· ਸੁਨੇ ਕਹ | ਕੀਸ
ਤੋਰਾ, ਕਿਸ ਬਾਨ ਮੇਂ ਯ· ਕਹ ਬੈਸਹੁ
ਕਹਹੀਏ

ਕਹੈ੦ ਦੇ·ਆਖੇ ਯ·ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਣੇ
ਕਹੁ੦ ਦੇ·ਆਖੋ ਯ·ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ
ਕਹਾਂ੦ ਦੇ·ਕਿਆ ਯ. ਤਾ ਕਹਾਂ ਕ | ਕਰੰਮਾ
ਰੇ ਮਨ ਮਾਨਾ ਪੁਨਾ ਕਹੋ ਕਹਾ ਅਪਨੀ
ਕਹਾ੦ ਭੂ·ਕਥਨ ਕਰਾਂ ਯ·ਤੂ | ਅਧਮਾਈ
ਸੁਲਤਾਨ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ - ਹੈ ਤੂ ਸੁਲ
ਤਾਨ ਕਥਨ ਕਰਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੀਆ ਤ
ਬਤੇਰੀ ਕਿਆ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਜਪ ਟੀਕਾ ਮੇਂ ਕਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾ
ਨ ਕਹਾ ਮੈ ਮੀਆ ਹੈ ਐਸਾ ਅਰਥ ਕੀ
ਆ ਸੋ ਉਸ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਹੈ
ਕਰੇਹੁ੦ ਭੂ·ਕਰੋ ਯ·ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ
ਕਤਹੂ੦ ਭੂ·ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਮੇ ਜੈਸੇ ਕਹਿਨ
ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ਬਾਤੇ, ਕਿਸੀ ਓਰ
ਯ·ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ
ਕਹਾਹ੦ ਪੰ·ਰੌਲਾ·ਸ਼ੋਰ ਯ·ਧਾਹੀ ਪਵੈ
ਕਤਹੀ੦ ਭੂ·ਕਹੀ ਭੀ, ਬੇਨਾ ਭੀ | ਕਹਹ
ਕਰੀਹਾਂ੦ ਭੂ·ਕਰੀਏ ਜੈਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਲਹ੦ ਸੰ·ਲੜਾਈ ਯ. | ਸੇਵ ਕਰੀਹਾਂ
ਕਲਹ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ
ਕਪਾਹ੦ ਦੇ·ਕਪਾਸ ਯ·ਦਇਆ ਕਪਾ

ਹ ਸੰਤੋਖ ਸੂਤ
ਕਟਾਹ੦ ਭੂ·ਕਾਟ ਦਈਏ ਯ. ਕਿਲਵਿ
ਖ ਪਾਪ ਕਟਾਹਾ। ਸੰ·ਕੜਾਹ
ਕਮਾਹੀ੦ ਭੂ·ਕਮਾਵੇ·ਅਮਲ ਕਰੇ
ਯ·ਕੁਰਾਣ ਕਿਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹ ਕ | ਮਾਹੀ
ਕੜਾਹ੦ ਪੰ·ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਯ·ਤਪਤ ਕੜਾਹ ਬੁਝ ਗਇਆ ਕ
ਕਹੂਹਾ੦ ਭੂ·ਕਹੂੰਗਾ ਯ·ਹਰਿ | ਦਾਸੰ.
ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਤ ਕਹੂਹਾ
ਕਰਹੁ੦ ਭੂ·ਕਰਾਵਹੁ ਵਾ ਮੈ ਨਾ ਕਰੇ
ਯ·ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਨਾ ਕਰ
ਹੁ ਜੋ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਚਿਤ ਲਾਈ
ਕਹਕਹ੦ ਫਾ·ਬਤਾਇ ਬਤਾਇ ਕੇ
ਕਹਾਵੇ ਹੈ ਅਪਨੇ ਕੋ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਬਾਵਾ ਜੀ ਪੰ
ਡਿਤ ਜੀ ਆਦਿ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਯ·ਕਹ ਕਹ
ਕਹਣ ਕਹਾਇਣ ਆਪ
ਕਰੀਅਹੁ੦ ਭੂ·ਕਰਾਈਓ ਯ·ਹ
ਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗ ਨ ਕਰੀਅਹੁ
। ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਮਲੇਹ੦ ਭੂ·ਕਮਲੀ | ਕਰੀਅਹੁ

ਯ· ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹੁ

ਕਦਾਚਹੁ॰ ਗੁ· ਕਬੀਭੀ

ਕਰਗਹ॰ ਦੇ· ਜੁਲਾਹੇ ਕੀ ਕੰਘੀ ਜਿ
ਸਮੇਂ ਤਾਣੀ ਕੇ ਤਾਰੇ ਫਸਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਯ·
ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ,ਹਾ
ਥ ਪਕੜ ਕੇ ਯ· ਕਰਗਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ

ਕਰੁਣਾਮਯਹ॰ ਦੇ· ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂ
ਪ ਵਾ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾਲੇ ਯ· ਸਰਣ
ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾਮਯਹ

ਕਰਣਪਲਾਹ॰ ਗੁ· ਕਰੁਣਾਰਸ ਕੇ
ਪ੍ਰਲਾਪ ਭਾਵ ਰੁਦਨ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਜੈ
ਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਰੋਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਕਰਣਪਲਾ
ਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲ ਨ ਪਾਵੇ
। ਕਾਰੁਣਅਪ੍ਰਲਾਪ ਸੰ·

ਕਰਮਭੂਮਮਹ॰ ਵਾ· ਭਾਰਤਖੰਡ ਮੇਂ
। ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਭਾਰਤਖੰਡ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਕਰਮੋਂ ਕੇ
ਅੰਕੁਰ ਹੇਤ ਉਤਮ ਭੂਮੀ ਕਹੀ ਹੈ ਇ
ਸ ਲੀਏ ਇਸ ਮੇਂ ਜਨਮ ਲੇ ਕੀਰਤਨਾਦਿ
ਕਰਮ ਬੀਜੇ ਯ· ਕਰਮਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋ

ਕਨਕ॰ ਸੰ· ਸੁਵਰਣ ਯ· ਵਹੁ ਨਾਮ
ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕ ਪਾਇਆ

ਕਟਕ॰ ਸੰ· ਕੜਾ· ਕੰਕਨ ਯ· ਕਨਕ ਕ
ਟਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ, ਦੇ· ਫਉਜ·
ਸੇਨਾ ਜੈਸੇ ਕਹਾਂ ਕਾ ਕਟਕ ਚੜਾ ਹੈ

ਕਲੰਕ॰ ਸੰ· ਦਾਗ· ਬੁਰਾ ਚਿੰਨ ਯ· ਕੈ
ਨ ਕੋ ਕਲੰਕ ਰਹਿਓ

ਕਲੰਕੀ॰ ਸੰ· ਕਲੰਕ ਵਾਲਾ

ਕਤਕੀ॰ ਗੁ· ਕਹਾਂ ਕੀ ਯ· ਕਤਕੀ
ਮਾਈ ਬਾਪ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ

ਕਰਕ॰ ਦੇ· ਪੀੜਾ ਯ· ਕ ਹਮ ਆਏ
ਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ

ਕਤਕ॰ ਦੇ· ਕਾਤਕ ਮਹੀਨਾ ਯ· ਕ
ਤਕ ਕੂੰਜਾ ਚੇਤ ਡਉ ਸਾਵਣ ਬਿਜ
ਲੀਆ- ਕ੍ਰਿਤਕਾ ਨਛਤ੍ਰ ਯੁਤ ਪੂਰਨ
ਵਾਲਾ ਮਹੀਨਾ। ਕਾਰਤਿਕ ਸੰ·

ਕਠੇਕ॰ ਗੁ· ਕਰਲੇ

ਕਲਕੀ॰ ਸੰ· ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਆ
ਗੇ ਹੋਨੇ ਯੋਗ ਮਨ ਬਿਸ਼ਨੁ ਕਾ ਅਵਤਾਰ
ਜੈਸੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵੈਗੋ

ਕਲਿਕਾ॰ ਦੇ· ਕਲਿਯੁਗ ਕਾ

ਕਬਹੂਕ॰ ਦੇ· ਕਿਸੇ ਸਮੇ

ਕਸੁੰਭਕਾ॰ ਗੁ· ਮਾਯਕ ਵਿਖੇਂ ਏਕ

ਯ. ਕਚਾਰੰਗ ਕਸੁੰਭੜਾ-ਝੂਠਾ ਅਨੇ ਦ ਹੈ ਵਿਖਯੋਂ ਕਾ

ਕਰਸੇਵਸੇਵਕ੦ ਵਾ. ਕਰੀਏ ਸੇਵਸੇ ਵਕ ਬਨ ਯ. ਕਰਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ

ਕਖ੦ ਦੇ. ਸੂਕੇ. ਹਰੇ ਤ੍ਰਿਣ ਜੈਸੇ ਕਖ ਓ ਲੇ ਲਖ । ਕਖ ਸੰ.

ਕਛਾ੦ ਸੰ. ਸੁਸਕ ਤ੍ਰਿਣ, ਸੁਸਕ ਬਨ, ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ, ਰਾਜਾ ਕਾ ਅੰਤਾਪੁਰ, ਬਾਹੇ ਕਾ ਮੂਲ ਦੇਸ ਕਛਾਂ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਪਿਠ ਪਿਛੇ ਟੰਗਿਆ ਧੋਤੀ ਕਾ ਪੱਲਾ ਜਿਸਵ ਲੀ ਧੋਤੀ ਕਛਾਈ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਬਸਤ੍ਰਕਾ ਅੰਚਲ, ਹਾਥੀ ਬਾਂਧਨੇ ਕਾ ਰੱਸਾ, ਕਾਂ ਚੀ. ਤਰਾਰੀ, ਸਮਪਣਾ, ਸਪਰਧਾ ਕਾ ਠਿਕਾਨਾ, ਕਛਰਾਲੀ ਰੋਗ, ਘਰ ਕੀ ਕੰਧ, ਕਿਲੇ ਕੀ ਕੰਧ

ਕਲਖਾ੦ ਦੇ. ਪਾਪ. ਕਲੁਖ ਸੰ. ਪਾ ਪੀ ਦੁਖਦਾਈ ਜੀਵ, ਕਾਲ ਯ. ਅ ਗਿਆਨੀ ਅੰਧਨ ਬੁਝਈ ਸਿਰੂਊਪਰ ਜਮ ਖੜਗ ਕਲਖਾ

ਕਲੂਖ੦ ਦੇ. ਪਾਪ ਯ. ਹਰੇ ਕਲੂਖ

ਕਰਾਰੋ੦ ਗੁ. ਕਰਾਂ. ਕਰੋਂ ਯ. ਤੇ ਬੋਲ

ਕਲੰਗਾ੦ ਗੁ. ਕਲੰਕ ਯ. ਹਰੇ ਕਲੰਗ

ਕਥਾਰੀ੦ ਗੁ. ਕਥਨ ਵਾਲੇ ਯ. ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਰੀ

ਕਰਗੀ੦ ਪੰ. ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਹਡੀਆਂ ਕੋ ਯ. ਕਰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸ

ਕਰੰਗ੦ ਪੰ. ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਹਡੀਆਂ

ਕਰਸੰਗ੦ ਸੰ. ਹੱਥੋਂ ਕੇ ਸਾਥ

ਕਹਸੰਗਾ੦ ਗੁ. ਕਹਸਕਤੇ ਯ. ਇ ਕ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹ ਸੰਗਾ-ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤੇਰੇ ਏਕ ਗੁਣ ਕੋ ਭੀ ਮੈ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸਕਤਾ ਵਾ ਏਕ ਗੁਣ ਕਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਾਥ

ਕਰਪਗ੦ ਵਾ. ਹਾਥੋਂ ਸਾਥ ਪਗ ਪਖ ਲੋ ਯ. ਕਰਪਗ ਪਖਲਾਵਊ

ਕਰੇਨਭੰਗ੦ ਗੁ. ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਜੈਸੇ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨਿਰੰਜ ਨੇ ਮਨ ਕਰੇਨ ਭੰਗ ਪਾ ਸੇ ਭਗਤੀ ਹੋਵੈ ਹੈ

ਕਰਮੀਬੰਦਗੀ੦ ਵਾ. ਹਰਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿ

ਕਰਰਾਜਜੋਗ੦ ਵਾ. ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ ਤੀ ਸੇ ਮਨ ਕਾ ਜਯ ਕਰਨਾ ਭੂਪ ਰਾਜ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਰੋਕਨਾ ਹਠਜੋਗ ਹੈ

ਮਨਕਾ ਰੋਕਨਾ ਰਾਜਜੋਗ ਹੈ ਯ. ਤੂੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗ

ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗ੦ ਵਾ. ਯਗ ਕੀਸੁ
ਧ ਅਗਨਿ ਯ. ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੰ
ਤੇ ਕੀ ਆਗ। ਕ੍ਰਤ੍ਰਗਨਿ ਸੰ.

ਕਰਨਾਦ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ੦ ਵਾ.
ਅਨੰਦ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਕੇ ਸਬਦੋਂ ਮੇਂ ਗਾ
ਇਕੇ ਯ. ਉਤਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ
ਕਰਨਾਦ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ

ਕਲਧਾ੦ ਭੂ. ਕਾਲਨੇ ਯ. ਪਕੜ੍ਹ
ੜ੍ਹੇ ਸਭ ਕਲਧਾ

ਕਚੇ੦ ਪੰ. ਝੂਠੇ ਅਪ੍ਰਮਾਣਕ ਪੁਰਖ
ਯ. ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ, ਅਪ੍ਰ
ਮਾਣਕ ਯ. ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਬਾਝਹੁ | ਨੇ ਯ. ਕਚੀ ਆਖ ਵਖਾਣੀ

ਕਚੀ੦ ਭੂ. ਕਚੋਂ ਨੇ ਭਾਵ ਗਿਆਨਹੀਨੋਂ

ਕਤੰਚ੦ ਭੂ. ਕੇਤੇ ਯ. ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ।
ਕਤੰਚ ਮਾਤਰ: ਸੰ.

ਕਦੰਚ੦ ਭੂ. ਕਦਾਚਿਤ ਯ. ਕਦੰਚ ਕ
ਰਣਾਨ ਉਪਰਜਤੇ

ਕਚਪਿਚ੦ ਭੂ. ਕਚੇ ਸੇਤੀ ਕਚਾ ਫਲ
ਮਿਲੇ ਹੈ ਯ. ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚਪਿਚ
ਪੂਨਾ ਕਚਪਿਚ ਬੋਲਦੇ. ਬਅਰਥ
ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ

ਕਛ੦ ਸੰ. ਅਧਿਕ ਜਲ
ਵਾਲਾ ਦੇਸ ਯ. ਮਛ ਕਛ ਕੂਰਮ ਆ
ਗਿਆ ਔਤਰਾਸੀ. ਕਛ ਦੇਸ ਮੋਂ ਕੂਰ
ਮ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸੇ ਉਤਰਾ ਵਾ ਅਧਰਮ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧੀ ਸ
ਮੇ ਮੈਂ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਤਾ ਹੂੰ। ਐਸੀ ਅ
ਪਨੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਉਤਰਾ, ਕਛ ਨਾਮ
ਵਾਲਾ ਬਸਤ੍ਰ, ਬਾਹਾਂ ਕਾ ਮੂਲ ਥਾਨ

ਕਛੂ੦ ਦੇ. ਕੁਛ ਯ. ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ

ਕਬਜਾ੦ ਭੂ. ਮਾਯਾ ਯ. | ਉਕੂਨ ਮੇਰੀ
ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ ਕਾਦੋਰੇ-ਦਿਲ
ਕੋ ਕਬਜ. ਪਕੜ੍ਹ ਸੇ। ਕਬਜਾ. ਪਕੜ
ਨੇ ਵਾਲੀ ਕੁਦਰਤ ਕਾਦਰ ਕੀ

ਕਬਜ੦ ਭੂ. ਪਕੜ੍ਹ | ਢਕਢੀਜੈ

ਕਢੀਜੈ੦ ਭੂ. ਕਾਢ ਕਢੀਤੀ ਹੈ ਯ. ਕ

ਕਲੇਜੇ੦ ਦੇ. ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਯ. ਕਰਕ ਕਲੇ
ਜੇ ਮਾਹੀ

ਕਰਿਜੇ੦ ਭੂ. ਕਰਿਆ

ਕਰੀਜਾ੦ ਭੂ. ਕਰਤੇ ਭਏ ਕਰਦੇਈ
ਤੀ ਹੈ ਕਰੀਜੈ ਯ. ਸੋ ਹਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਜ

ਕਰਜ੦ ਫ਼· ਰਿਣ ਯ· ਕਰਜਊਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰਿਆ

ਕਰਆਜੁ੦ ਗੁ· ਹਾਥ ਕੇ ਨਖ ਰੂਪ ਆਯੁਧੋਂ ਸੇ ਯ· ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰਆਜੁ। ਕਰਾਯੁਧ ਸੰ· | ਪ, ਸੰ· ਨਖ

ਕਰਾਂਙ੍ਹਾ੦ ਪੰ· ਪੇਚਸ ਮਰੋੜ੍ਹੇ ਕੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਾਲੇ ਵਤ ਯ· ਓਇ ਖਪਖਪ ਮੁਏ ਕਰਾਂਙ੍ਹਾ- ਪੇਚਸ ਕੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਕਾ ਨਾਮ ਕਰਾਂਙ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਪੀੜ੍ਹਾ ਭੂਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਂਤ ਕੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਸੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਹੋ ਮਰੇ ਹੈ

ਕਟ੦ ਦੇ· ਕਾਟੇ, ਕਟ ਰੰਗ

ਕਟੇ੦ ਦੇ· ਕਾਟੇ ਯ· ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ

ਕਪਟ੦ ਸੰ· ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਵਸਤੂ ਕੋ ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਕਹਨਾ ਦਿਖਲਾਵਨਾ ਕ· ਮਥੇ ਕੇ ਆਗੇ ਪਟ ਵਤ ਢਕਨੇ ਵਾਲੇ ਫਰੇਬ ਕਾ ਨਾਮ ਕਪਟ ਹੈ। ਯ· ਮਨ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ- ਮਨ ਸੇ ਉਘੜ ਗਏ ਕਪਟ ਕੇ ਤਖਤੇ, ਕਪਾਟ ਯ· ਖੋਲ ਕਪਟ ਗੁਰ ਮੇਲੀਆ

ਕਪਟੀ੦ ਸੰ· ਕਪਟ ਵਾਲਾ

ਕਪਾਟ੦ ਸੰ· ਕਿਵਾੜ ਕ· ਪਵਨ ਕੋ ਪਾਟ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਨਾਮ ਕਪਾਟ ਹੈ ਯ· ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸ ਕੇ ਕਰਮ ਕ

ਕਪਾਟੰ੦ ਗੁ· ਕਪਾਲ ਪੇ ਯ· ਬਜ਼ ਕਪਾਟੰ· ਲਲੇ ਕੇ ਥਾਨ ਟ ਹੈ | ਪਾਟ

ਕਛਊਟੀ੦ ਦੇ· ਕਛ· ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਪਹਰੀ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਕਥਾ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਦੁਰਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਖ ਹੋਨੇ ਸਮੇ ਹਨੂਮਾਨ ਲੰਕਣੀਏ ਨੇ ਅਪਨੀ ਕਛ ਦਈ ਆਰ ਕਹਾ ਅਮ ਬਾਨਾ ਕਛਨੀ ਯਹ ਲੀਜੈ। ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਪੰਥ ਮਹ ਦੀਜੈ। ਯੁਧ ਸਮੇ ਕੋ ਹੈ ਯਹ ਬਾਨਾ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ ਕਛ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸੇ ਮਿਲੀ ਯ· ਕਰਮ ਕਰ ਕਛਊਟੀ ਮਫੀਟ ਸਿਰੀ- ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਕਾ ਵੇਸ ਜਾਨ ਕੇ ਹੀ ਹਨੂਮਾਨ ਕੇ ਭਗਤ। ਕਾਵੜੀਏ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧ ਭੀ ਭੀਖ ਮਾਂਗਣੇ ਸਮੇ ਖਾਰਵੇ ਕੀ ਕਛ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ। ਯਵਨ ਈਸਾਈ ਭੀ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ ਨਾਮ ਜਾਂਘੀਯਾ ਕਛਨਾ

ਕਰਵਟ੦ ਦੇ· ਪ੍ਰੂ· ਪੀਛਾ ਫੇਰ ਕੇ ਪੜਨਾ ਯ· ਕਰਵਤ ਭੁਲਾਨ | ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ

ਕਰਵਟਤੇਰੀ-ਏਕਵਾਰਦੁਖਦੇਨੇ
ਸੇਕਾਸੀਕਰਵਤਲੇਨਾਭਲਾਹੈ।ਹ
ਰਰੋਜ਼ਦੁੱਖੀਰਖਨੇਸੇ।ਰੁੱਸਕਰਤੇ
ਰਾਖੀਛਾਫੇਰਪੜ੍ਹਨਾਭਲਾਨਹੀ।ਯ
ਹਜੁਲਾਹੀਕਾਬਚਨਹੈਕਬੀਰਪ
ਕਟਕਾਟ੦ਭੂ·ਕਟੀਹੈਕਟਣੇ ਤਿ
ਜੋਗਜੈਸੇਦੁਰਮਤਮੈਲਹਰੀਕਟਕਾ
ਕਸਉਟੀ੦ਦੇ·ਕਸਵਟੀਗੁ·ਰਾ ਟ
ਮਭਗਤੀਓਰਮਨਕਰਨੇਸਮੇਝਾ
ਵਹਾਰਕੀਤੰਗੀਯ·ਕਬੀਰਕਸਉ
ਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ-ਨਿ
ਜਸੇਵਾਮੇਂਸਿਖ੍ਯਕੇਨਿਸ਼੍ਚੇਕੀਪਰੀਖ੍ਯਾ
।ਜੈਸੀਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਨੇਭਾਈਮੰ
ਝਕੀਕਰੀਹੈ।ਧੌਮਰਿਖੀਨੇਅਪਨੇ
ਸੇਵਕਉੱਦਾਲਕਾਦਿਕੋਂਕੀਕਰੀਹੈ।ਕ
ਥਾਭਾਈਮੰਝਕੀਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾ
ਹਬਜੀਕੀਕਥਾਬੀਚਗੁਰੂਸੂਰਜ
ਪ੍ਰਤਾਪਮੇਂਦੇਖੋਉੱਦਾਲਕਾਦਿਕੋਂਕੀ
ਮਹਾਭਾਰਤਕੇਆਦਿਪਰਬਕੇਆ
ਕਸਵਟੀ੦ਦੇ·ਖੈਂਚਕ ਦਿਮੇਂਦੇਖੋਸੁ
ਰਸੁਇਨਾਪਰਖਨੇਜੋਗਕਾਲੀ ਟੋਂ

ਪਥਰੀਯ·ਕਸਕਸਵਟੀਸਹੇਸੁਤਾ
ਉ-ਸੁਇਨਾਕਸਉਟੀਪੈਖੈਂਚਔਅ
ਗਨੀਪੈਤਾਉਸਹਾਰਕੇਸੁਧਹੋਵੈਹੈ
ਭੁਗਤਰਾਮਭਗਤੀਮੇਂਬ੍ਯਵਹਾਰ
ਕੀਤੰਗੀਔਗੁਰੂਸੇਵਾਮੇਂਸਰੀਰਕ
ਦੁਖਤਾਉਸਹਾਰਕੇਸੁਧਹੋਵੈਹੈ
ਕਰਦੁਸ੍ਟੀ੦ਵਾ·ਦੁਸ੍ਟਮਤੀਕਰ
ਯ·ਕਰਦੁਸ੍ਟੀਚੋਰਚੁਰਾਇਆਦੁ
ਸ੍ਟਮਤੀਕਰਹਮਨੇਚੋਰਬਨਪਰਾ
ਇਆਧਨਚੁਰਾਇਆ ਪਾੜਨੇਵਾਲੇ
ਕਪਟਨਪਾਟ੦ਵਾ·ਕਪਟਕੇਪੜਦੇ
ਕਰੂ੦ਪੰ·ਮੁ·ਕਬਯ·ਮੁਦਤਪਈਚਿ
ਰੱਣੀਆਫਿਰਕਰੂਆਵੈਰੁਤ-ਚੌ
ਰਾਸੀਚਕ੍ਰਮੈਂਫਿਰਨਾਰੂਪਦੇਰਬਹੁ
ਤਪੜੀਹੈਫੇਰਮਨੁਖਦੇਹਕਾਮਿਲ
ਨਾਰੂਪਨਾਮਜਪਨੇਕੀਰੁਤਕਦਆਵੇਗੀ
ਭਾਵਸੀਘ੍ਰਨਆਵੇਗੀ।ਬਚਨਾਂਤਰ
ਮੋਂਸਪਸ੍ਟਹੈ।ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇ
ਭੁਇਗਿਰੇਬਹੁਰਨਲਾਗੇਡਾਰਾਭ
ਵਇਸਪਾਠਕਾਸੀਘ੍ਰਭਗਤੀਕਰਨੇਮੈਂ
ਕਉਨਬਡਾ੦ਵਾ·ਕੋਈਵਡਾਨਹੀਂ ਹੈ

ਯ· ਕਉਨੁ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ
-ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕੋਂ ਕੋ ਨਾਨਾ ਦੁਖ ਸੁਣਨੇ ਸੇ
ਮਾਯਾ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਕੌਨ ਬਡਾ ਹੈ
ਭਾਵ ਕੋਈ ਵਡਾ ਨਹੀਂ

ਕਰਮ ਪੇਡੁ ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ
ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ। ਨਿਸਕਾਮ
ਕਰਮ ਸੇ ਉਤਰ। ਹਰੀ ਕੀ ਕੀਰਤਨ ਭ
ਗਤੀ ਉਸ ਕੀ ਸਾਖਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਰੂ
ਪ ਧਰਮ ਉਸ ਪੇਡ ਕਾ ਫੂਲ ਹੈ। ਤਾਸੇ
ਗਯਾਨ ਹੋਨਾ ਫਲ ਹੈ। ਤਾਸੇ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਪਤਿਸਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨੀ ਬਡੀ
ਛਾਯਾ ਹੈ। ਤਾਸੇ ਮਨੋ ਨਾਸ ਹੋ ਮਨ ਕੀ
ਤਪਤ ਮਿਟਨੀ ਛਾਯਾ ਜਨਅ ਸੀਤਲ
ਤਾ ਹੈ। ਯ· ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਧਰਮ
ਫੂਲ ਫਲ ਗਿਆਨਾ ਪਤਿ ਪਰਾਪਤ
ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨ॥

ਕਰਮਕਾਂਡੁ ॰ ਸੰ· ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਵੇਦ ਕਾ ਟਾਲਾ। ਤਿਸ
ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ। ਮੈਂ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕੋ ਖੂਬ
ਜਾਨਤਾ ਹੋ ਐਸਾ ਯ· ਕਰਮਕਾਂਡ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਨ ਕੀਜੈ

ਕਢੇ ॰ ਪੰ· ਨਿਕਾਸੇ ਯ· ਚੁਣ ਵਖ ਕਢੇ,
ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੇ ਤੇਰੀ

ਕਢੁ ॰ ਪੰ· ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਯ· ਕਢ ਕਸੀ
ਦਾ ਪਹਿਰਉ ਚੋਲੀ, ਖੋਦ ਕੇ ਯ· ਕਢ
ਕੂਪ ਕਢੇ ਪਨਹਾਰੇ, ਨਿਕਾਸ ਕੇ

ਕਣ ॰ ਸੰ· ਦਾਣਾ ਯ· ਕਣ ਬਿਨ ਗਾ
ਹਕਿ ਪਾਹੀ। ਪੁਨਾ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋ
ਥਰ ਤੁਖਾ। ਪੁਨਾ ਕਣ ਲਇਆ ਤਨ ਸ੍ਵ

ਕਣੀ ॰ ਦੇ· ਕਿਣਕਾ· ਭੋਰਾ ਯ· ਦੇਨਾ ਦ੍ਰ
ਵੈ ਏਕ ਕਣੀ- ਦੇ ਕਰ ਨਾਮ ਕਾ ਰੰਚਕ ਉ

ਕਲਾਣ ॰ ਪੰ· ਵਡਿਆਈ ਕੀ ਪਦੇਸ
ਅਵਾਜ ਜੋ ਡੂਮ ਮਰਾਸੀ ਲੋਗ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਕਲਾਣੇ ਯ· ਹਰ ਦਰਗਾਹ ਮਿਲੀ ਕ

ਕਰਣੇ ॰ ਪੰ· ਕੀਤੇ ਹੂਏ ਕਾ ਯ· ਕ ਲਾਣ
ਰਤੇ ਕੇ ਕਰਣੇ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ

ਕਰਣਾ ॰ ਗੁ· ਕਰਤਤ ਯ· ਕੀਤਾ ਕ
ਰਣਾ- ਜੋ ਕੀਆ ਕਰਤਤ ਸੋ ਸਭ ਅ
ਗਯਾਨੁਸਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਕਰਣੇ ਯੋਗ
ਯ· ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰ ਰਹਿਆ,

ਕਰਣੀ ॰ ਪੰ· ਕਰਤੂਤ ਯ· ਸੰ· ਕ੍ਰਿਪ
ਕਰਣੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿਆ- ਕਲਿ ਮੇਂ

ਕੀਰਤਨਭਗ੍ਰੀਭੂਪਕਰਤਬਸੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਪਾਇਆ ਹੈ।ਜਿਸਨੇਪਾਇਆ ਹੈ।ਪੁਨਾ ਸਰਸੰਜਮਕਰਣੀਹੈਸਾਰੀ,ਸੰ·ਤੀਰ ਯ·।ਬਿਖੇਬਿਆਧਿ ਕੀਕਰਣੀ।ਪਾਂਚਦੋਖ਼ਔਪਾਂਚਛਿਦ੍ਰਜੋਹੈਂ।ਇਸਦੇਹਮੇਂਸੋਈਮਾਨੋਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯਰੂਪ ਅਹੇੜੀਓਂਕੇਜੀਵੋਂਕੇਬਧਹੇਤਤੀਰਬਾਂਧੇਹੂਏ ਹੈ। ਕਰਣੀਸਿ·

ਕਪਣਾ ੦ਪੰ·ਕਟਣਾ ਕਾਟਨਾ

ਕਸਾਣੇ ੦ਭੂ·ਕਸਲਏ

ਕਮਾਣਾ ੦ਪੰ·ਕਮਾਯਾ ਯ·ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗ ਜੁਲਿਆ | ਕਚਾਣ

ਕਚਾਣ੦ਭੂ·ਕੱਚਾ ਯ·ਰੰਗਕਸੁੰਭ

ਕਰਣ੦ਸੰ·ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ·ਕਰਣ ਕਰੀਮਨਾ ਜਾਤੋਕਰਤਾ-ਜੋਕਰਣਹਾਰਾਕਰਤਾ ਕਰੀਮਹੈਸੋਤੁਮਨੇਨਹੀਂਜਾਤਾ, ਇੰਦ੍ਰਯ, ਗਾਡ਼, ਖੇੜ, ਕਰਣਨਾਮਵਾਲਾਕਾਰਕ, ਅਸਾਧਾਰਣਕਾਰਣ-ਕਾਰਣਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਤੇਹੈਂ ਏਕਸਾਧਾਰਣ ਦੂਸਰੇਅਸਾਧਾਰਣ।ਜਿਨਸੇਕਾਰਜਮਾਤ੍ਰਕੀ ਉਤਪਤੀਹੋਵੇ।ਵਹੁਸਾਧਾਰਣ ਹੈਂ।ਜੈਸੇ ਈਸਰ ਔ ਈਸਰਕੇਗਿਆਨਇਛਾ ਉਦਮ।ਦੇਸਕਾਲਕਰਮਪ੍ਰਾਤਿਬੰਧਕਕਾ ਅਭਾਵ।ਯੇਨਵਕਾਰਯਮਾਤ੍ਰਕੇਕਾਰਣ ਹੈਂ।ਯਾਤੇਸਾਧਾਰਣ ਅਰਥਾਤ ਸਭਕੇਸਾਝੇਹੈਂ।ਦੂਸਰੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹੈਂ।ਜੋ ਅਪਨੇਅਪਨੇਕਾਰਯੋਂ ਕੇਹੈਂ।ਜੈਸੇਮਿਟੀਘੁਮਾਰਘਟਕੇ।ਤੰਤੁਜੁਲਾਹਾਪਟਮਾਤ੍ਰਕੇਹੈਂ।ਅਸਾਧਾਰਣਕਾਰਣਭੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਹੋਤਾਹੈ।ਏਕਉਪਾਦਾਨਦੂਜਾ ਨਿਮਿਤ।ਜਿਸਸੇਕਾਰਜਉਪਜਕਰ ਸਦਾ ਉਸੀਮੇਂ ਰਹੇਸੋਉਪਾਦਾਨ ਕਾਰਣ ਹੈ।ਜੈਸੇਘੜਾ ਮਿੱਟੀਸੇਉਪਜਕਰ ਸਦਾਉਸੀਮੇਂ ਰਹੇਹੈਂ।ਜਿਸਸੇਉਪਜਕਰਕਾਰਜ।ਤਿਸਮੇਂਨਾਰਹੇਸੋਨਿਮਿਤ।ਜੈਸੇ ਘੁਮਾਰਸੇਉਪਜਕਰ ਘੜਾ ਤਿਸਮੇਂਨਹੀਂਰਹੇ।ਯਾਤੇਘੁਮਾਰਘੜੇਕਾਨਿਮਿਤਕਾਰਣਹੈ(ਭਾਵਮੇਂ) ਕ੍ਰਿਯਾ, ਜੋਤਿਸਗ੍ਰੰਥੋਂ

ਮੈਂ ਕਹੇ ਬਲ ਬਾਲਵਾਦਿ ਕਰਣ,
ਬੈਸਅਸੇ ਸੂਦ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੇਂ ਉਪਜਾ
ਬਰਣ ਸੰਕਰ

ਕਰਲਾਣੇ॰ਪੀ· ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਤੇ ਭੁਏ
ਯ· ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ

ਕਲਿਆਣ॰ਪੰ· ਬਡਾ ਮੰਗਲ ਯ· ਜ
ਪ ਰਾਮਨਾਮ ਕਲਿਆਣ | ਵ ਕਮਾਇਣ

ਕਮਾਇਣ॰ਗੁ· ਕਮਾਵਨੀ ਯ· ਸੰਤ ਸੇ

ਕਵੀਅਣ॰ਗੁ· ਕਵੀ ਜੋਨੇਂ ਨੇ ਯ· ਕ
ਲ ਕਵੀਅਣ ਵਖਾਣਿਓਂ

ਕਲਿਆਣਾ॰ਗੁ· ਸੁਖ ਯ· ਹੋਏ ਸ
ਰਬ ਕਲਿਆਣਾ - ਸੰ· ਅਖ਼ਯਸ੍ਵ
ਰਗ· ਮੁਕ੍ਤੀ ਕਲਯਾਣ ਸੀ·

ਕਚਰਾਇਣ॰ਗੁ· ਕਚਪਨਾ ਖੀਰੇ
ਮੇਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਰਖਨਾ। ਪੰਜੀਰੀਆ
ਦਿਕ ਕੱਚੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਯ· ਭੂਲੇ ਨਰ
ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ - ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਖੀਰੇ
ਮੇਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਰਖਨਾਦੀ ਕੱਚੀਆਂ
ਬਾਤਾਂ, ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜਨਮਾ
ਦਿਕੋਂ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜੋ ਜਮਤਾ ਹੈ ਸੋ
ਮਰਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਾਰਾਯਣ ਸਾਲ ਕ
ਮੇਂ ਜਨਮਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਮਰਤਾ ਭੀ ਹੋਗਾ
ਯਾਤੇ ਵਹੁ ਸਿਮਰਣੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਬਚ
ਨ ਭੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੇ
ਤੇ ਮਰ ਜਾਇ। ਏਕੋ ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ ਜੋ
ਜਲ ਥਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ਸੋਈ
ਡਾਟ ਕੇ ਕਹਾ ਹੈ। ਓਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰੇ ਰੇ
ਸਾਕਤ ਢੋਰ - ਇਸ ਬਚਨ ਓਰ ਦੇਖੇ ਗੁ
ਰੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਨਾ ਹ
ਮਾਰੇ ਮਤ ਮੇਂ ਭੀ ਬਡੀ ਆਸ਼ੰਕਾ ਕਾ
ਅਸਥਾਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੇ ਜਬ ਔਰ ਕੋਈ
ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਹੋਨੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਕੈਸੇ ਪੂਛੇ। ਤਬ ਉ
ਤਰ ਦੇਨੇ ਮੇਂ ਸ਼ੰਕਾ ਸਮਾਧਾਨ ਬਹੁਤੇ ਕ
ਰਨੇ ਪੜੈਂਗੇ

ਕਰਮਮਣੀ॰ਵ· ਕਰ
ਮਾਂ ਕੀ ਮਨੌਤ, ਕਰਮ ਹੈ ਰਤਨ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਯ· ਮਸਤਕ ਕਰਮਮਣੀ

ਕਦਾਕਰਣੀ॰ਵ· ਸਿਆਹੀ ਦੂਰ ਕ
ਰਣੀ ਯ· ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ
- ਕਦਾ ਕਾ ਮੂਲ ਕਡਾ ਭੀ ਹੈ

ਕਰਣਕਰੇਣ॰ਗੁ· ਕਰਣਕਾਰਣ
ਯ· ਹੋਰ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ

ਕਰਣਕਾਰਣ ॰ ਵਾ· ਕਾਰਜੋਂਕੇਕਰਣੇ ਵਾਲਾਈਸ੍ਵਰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਰਣ ਯ· ਕਰਣਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ

ਕਲਕਵੀਅਣ ॰ ਵਾ· ਕਲਭਟ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕਵੀਲੋਗੋਂ ਨੇ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਜ ਸ ਕਥਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯ· ਕਲਕਵੀਅ ਣ ਵਖਾਣਿਓ

ਕਤੇਬਕੁਰਾਣ ॰ ਵਾ· ਕੁਰਾਨ ਰੂਪਕਿ ਤਾਬ ਯ· ਪੜ੍ਹੇ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ

ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਕਰਣ ॰ ਵਾ· ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸੇਸ ਭੁ ਕੇ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਕਰਤਾਰ ਕੁਦ ਰਤ ਕਰਣ ਖਾਲਕ

ਕਤ ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰ· ਕਹਾਂ ਯ· ਕਤ ਜਾਈਏ ਰੇ, ਕੁੜ ਸੰ· ਕਤਰਾ ਰੇਚਕ ਯ· ਦੰਦੀਮੈ ਲ ਨ ਕਤ, ਕਤਰਹ ਫਾ· ਕਿਸਵਾਸ ਤੇ ਯ· ਸਿੰਧੁ ਸਰਣ ਕਤ ਜਾਈਐ, ਕੈਸੇ ਯ· ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘੇ ਕਤ ਸਾ ਗਰ, ਕਬੀ ਭੀ ਯ· ਸਾਚ ਨ ਲਾਗੇ ਕ

ਕਰਤਾ ॰ ਸੰ· ਹੇ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਕ | ਤੁ ਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨ

ਕਹਤੀ ॰ ਗੁ· ਕਹਵਤ ਯ· ਕਹਤਿਅ ਹੁ ਕਹਤੀ ਸੁਨੀ- ਕਹਨੇ ਵਾਲੋਂ ਕੀ ਕਹਾਵਤਾਂ ਹੀ ਸੁਣੀਆਂ ਧਾਰਨਾ ਮੇਂ ਕੋਈ ਹਮਾਰੇ ਪਸਿੰਦ ਨ ਆਯਾ

ਕਹੰਤ ॰ ਗੁ· ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਵੇਦ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਮਾ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰਤੇ ਹੈਂ ਗੁਣੀ ਜ ਨ ਯ· ਕਹੰਤ ਵੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਣੀਅ

ਕਹਾਤ ॰ ਗੁ· ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਜੀਉ ਜੀਉ ਸ

ਕਰਤ ॰ ਦੇ· ਕਰਤੇ ਹੈ ਯ· ਭੂ | ਭ ਕਹਾਤ ਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਾਤਰਾਇਣ, ਕਰਤ ਹੈ ਯ· ਜੋ ਕਛੁ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ, ਕਰਤੇ ਕੋ ਯ· ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹਿ ਪ ਰੀ ਦਇਆ, ਕਰਤਬ ਅਨਸੇ ਯ· ਨ ਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ | ਪੇਕਾਰ ਕਰਤ

ਕਰਾਤ ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰ· ਕਰਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪਭ ਅ

ਕਰੋਤਿ ॰ ਸੰ· ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੋਈ ਕਰਮ

ਕਵਿਤੁ ॰ ਦੇ· ਕਵਤਾਈ ਯ· ਪੇ | ਕਰੋਤਿ ਥੀ ਗੀਤ ਕਾਵਿਤ ਨਾਦ ਕੁਛ ਕਦੇਨ ਕਰਨ ਧਰਿਆ- ਕਵਿਤ ਕਵੀ ਕੀਰ ਚਨ· ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਕਵਿ ਬਾਣੀ ਬ

ਣਾਵੇਹੈ, ਬਤੀਅਖਰਾਂ ਕੀ ਤੁਕ ਵਾਲਾ
ਛੰਦ ਪੋਖੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਪਾਠ ਮੇਂ ਕਵ
ਤਾਈ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਕੇਵਲ ਬਤੀ
ਅਖਰੀ ਤੁਕ ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਕਾ ਨਹੀਂ ਕ

ਕਬਿਤਾ ੦ ਦੇ· ਕਵੀਸ੍ਵਰ ਯ· | ਵਿਤ੍ਰਸੰ·
ਕਬਿਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ-ਕਵੀ
ਸ੍ਵਰ ਪੰਡਿਤ ਆਪਹੀ ਹੈ

ਕਥਤ੍ਰ ੦ ਦੇ· ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਕਥਤ ਸੁਨਤ੍ਰ

ਕਉਤੇ ੦ ਭੂ· ਕਵਤੇ· ਕਵੀ | ਮੂਨਿਜਨ
ਯ· ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ

ਕਮਾਤੇ ੦ ਭੂ· ਕਮਾਏ ਯ· ਸਭ ਉਤਰੇ ਪਾ
ਪ ਕਮਾਤੇ

ਕਬੋਤ ੦ ਭੂ· ਕਬੂਤਰ ਕਪੋਤ ਸੰ·

ਕਲਿਤ੍ਰ ੦ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰ· ਯ·
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ

ਕਛੇਤ੍ਰ ੦ ਭੂ· ਅਪਵਿਤ੍ਰ

ਕਰੰਤੇ ੦ ਭੂ· ਕਰਤੇ ਜੈਸੇ ਪਾਪ ਕਰੰਤੇਨ
ਰਕ ਪੜੰਤੇ, ਯੱਗ ਕੀ ਸੁਧ ਅਗਨਿ
ਯ· ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਅਗ
-ਈਹਾਂ ਜੱਨਵੀ ਸੇ ਜਾਹਰਨਵੀ ਵਤ ਕ੍ਰ
ਤੁ ਸੇ ਕਰੰਤੇ ਬਨਾ ਹੈ ਕ੍ਰਤੁ ਸੰ· ਕ੍ਰਤੁ ਸੰਕ
ਲਪ ਕਾ ਸਪ੍ਤ ਰਿਖੀਓਂ ਮੇਂ ਏਕ ਰਿਖਿ
ਕਾ ਤੇਰਾਂ ਬਿਸ੍ਵੇ ਦੇਵੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਬਿਸ੍ਵੇ ਦੇਵ
ਕਾ ਇੰਦ੍ਰਿਯੋਂ ਕਾ ਯੱਗ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮਹ
ਦੇਵ ਨੇ ਦਖ ਕਾ ਯੱਗ ਨਾਸ ਕੀਆ ਇ
ਸਲੀਏ ਕ੍ਰਤੁਧ੍ਵੰਸੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਦੋ
ਖ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸਲੀਏ ਕ੍ਰਤੁ ਦੇਖਾ
ਰ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯੱਗ ਸਮੇ
ਲਕੜੀ ਸੇ ਮਥ ਕਰ ਆਗ ਨਿਕਾਸੀ
ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਕਾਹੂ ਅਸੁਧ ਥਾਨ
ਸੇ ਆਵਨੇ ਕਾ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਈ
ਹਾਂ ਸੁਧ ਵਸਤੂਓਂ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਕਰੰਤੇ ਪ
ਦ ਸੇ ਉਸ ਕ੍ਰਤੂ ਕੀ ਅਗਨਿ ਕਾ ਹੀ ਗ੍ਰ
ਹਣ ਹੈ

ਕਛੜ੍ਰ ੦ ਭੂ· ਨਿੰਦਿਤ, ਕੁਤਸਿਤ ਸੰ·

ਕੀਮਤਾ ੦ ਭੂ· ਕਮਾਏ ਹੈ ਯ· ਸੇ ਕਰਮ

ਕਰਪਾਤੀ ੦ ਦੇ· ਹਾਥ ਰੂਪ ਪਾ | ਕੀਮਤ
ਤ੍ਰੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਮੋਨ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿ

ਕਰਤੂਤ ੦ ਪੰ· ਕਰਣੀ· ਕਰਤੱਬ | ਓ
ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਬੇਲ ਬਿਸਥਾਰੀ ਪ੍ਰ
ਨਾ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਕੇ ਊਪਰ ਕਰਮ-

ਸਰਬ ਸੁਭ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਊਪਰ
ਕਰਮ ਹੈ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਤੂਤੀ-ਉ
ਤਮ ਕਰਮੋਂ ਮੇ

ਕਰਾਮਾਤ੦ ਫਾ· ਆਣਿਮਾਦਿ ਸਿੱਧੀ
ਆਂ ਯ· ਏਹਾ ਸਿਧ ਏਹਾ ਕਰਾਮਾਤਾ।
ਪੁਨਾ ਸਾ ਸਿਧ ਸਾ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ

ਕਰਮਾਤ੦ ਦੇ· ਬੁਜ਼ੁਰਗੀ· ਵਡਿਆਈ
ਬਖਸਸ ਯ· ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤ-ਸਾ
ਹਬ ਤੁਠੇ ਜੋ ਮਿਲੇ- ਗੁਰ ਕਹੇ ਵਹੀ ਵ
ਡਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਨੇ ਸੇ ਮਿ
ਲੇਵਾ ਵਹੀ ਬਖਸਸ ਹੈ

ਕਮਜਾਤ੦ ਫਾ· ਨੀਚ ਜਾਤ ਹੀਨ ਜਾ
ਤੀ ਵਾਲਾ ਯ· ਖਸਮ ਵਿਸਾਰੇ ਤੇ ਕਮਜਾ

ਕਮਾਵਤ੦ ਕ੍ਰਿ· ਧਾਰਨ ਕਰਤੇ ਯ· ਤ
ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ

ਕਹਾਵਤ੦ ਦੇ· ਕਹਾਣੀ· ਕਥਾ ਯ· ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਤਾ ਕੀ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ

ਕਪਰਵਾਤ੦ ਵਾ· ਲਹਰੋਂ ਕੀ ਹਵਾ ਮੇਂ
ਲਹਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਯ· ਬੇੜਾ ਕਪਰਵਾਤ

ਕਰਹੂਗਾਤ੦ ਵਾ· ਕਰੋ ਮੁਕਤੀ

ਕਮਲਾਕੰਤਾ੦ ਦੇ· ਲਖਮੀ ਕੇ ਪਤਿ
ਕਾ ਯ· ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਸ
ਸੁਨੇ ਤਿਸ ਕਮਲਾਕੰਤਾ

ਕਰਸਿਫਤੀ੦ ਵਾ· ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਕੀ ਉਸਤਤੀਓਂ ਕਰ ਯ· ਕਰਸਿਫ
ਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਦੇ- ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਮੁਖ ਤੇ ਸਿਫਤ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਖ ਪਰ
ਮਸੁਖੀ ਹੋਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ਹੈਂ

ਕਵਲਾਸਪਤਿ੦ ਪੰ· ਕੈਲਾਸਪ
ਤਿ ਮਹਾਦੇਵ ਯ· ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ
ਜਨਾ ਪਦਮ ਕਵਲਾਸਪਤਿ

ਕਰਮਬਿਧਾਤਾ੦ ਸੰ· ਕਰਮ ਕਾ ਫ
ਲ ਪ੍ਰਦਾਤਾ, ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਅਨਸਾਰ
ਸ੍ਰਿਸੀ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਕਹੀਨ ਠਾਹੇ ਚਿੱਤ੦ ਵਾ· ਕਿਸੇ ਕਾ
ਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹਤਾ

ਕਥਾ੦ ਦੇ· ਕਹਾਣੀ· ਇਤੀਹਾਸ ਯ·
ਸੁਣਿਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰੁ
ਮੀਤ ਸੁਣਾਈਆ- ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਕ
ਥਾ ਕੇ ਬਖਾਨ ਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਸੁਨਾ

ਕਥੀ੦ ਸੰ· ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਤੀ ਏ

ਕਬ॰ ਸੰ. ਕਹ ਯ. ਕਥਕਥ ਅੰਤਨਪਾ
ਕਥੇ॰ ਭੂ. ਕਹੇ ਜੈਸੇ ਹਰਿਭੁਗਨਕ ਇਆ
ਥੇ ਹਰਿਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੇ
ਕਹਾਵਥ॰ ਦੇ. ਕਹਾਵਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਫੋਕਟ
ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਨਮੁਖਅੰ
ਧ ਕਹਾਵਥ
ਕਦ॰ ਪੰ. ਕਬ ਯ. ਕਦ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰ
ਕਦਾ॰ ਸੰ. ਕਬ ਭੂ. ਦੂਰ ਕਰਨ ਯ. ਸਆ
ਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਯਹ ਕਦਾ ਕਤਾ ਸੇ
ਬਨ ਹੋ ਤੋ ਫਾਰਸੀ ਕੀ ਬਦਲ ਹੈ ਨਾਹੋ
ਤੋ ਕਦਾ ਬਿਕਲਤਾ ਕਾ ਵਾਚਕ ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਸਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਚਿਤ
ਕਾ ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਕਲ ਕਰਨਾ ਭਾਵ
ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਯਹੀ ਨੀਲੀ ਪੁਸਾਕਵ
ਤ ਸੋਭਾ ਦੇਨੇ ਸੇ ਨੀਲੀ ਪੁਸਾਕ ਹੈ
ਕਢਦਾ॰ ਭੂ. ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ. ਤਿਸਕੀ
ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕ ਕਢਦਾ
ਕਰਦ॰ ਦੇ. ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਗੁਰੂ ਕੀ, ਸੰ. ਰ
ਜਾ ਕਾ ਕਰ ਦੇਨੇ ਵਾਲੇ, ਫਾ. ਕੀਆ
ਕਮਾਦੇ॰ ਦੇ. ਈਖ ਕੋ ਯ. ਕਮਾਦੇ ਅਰ
ਕਾਗਦੇ ਕੂਨੇ ਕੋਇ ਲਿਆਹ

ਕਸੀਦਾ॰ ਪੰ. ਬਸ੍ਤ੍ਰ ਪੈ ਰੇਸਮ ਕੀ ਬੇਲ
ਬੂਟੀਆਂ ਭਾਵ ਸੇ ਉਤਮ ਗੁਣੋਂ ਕੇ ਧ
ਰਨ ਰੂਪ ਰੇਸਮ ਸਾਥ ਬੁਧੀ ਸਜਾਕ
ਰ ਉਸ ਬੁਧੀ ਕੋ ਧਾਰਣ ਕਰੋ ਤਬ ਤੁ
ਮ ਅਪਨੇ ਕੋ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਸ
ਖੀ ਜਾਨੋ ਯ. ਕਢ ਕਸੀਦਾ ਪਹਰਹੁ
ਚੋਲੀ ਤਾ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ
ਕਰੇਂਦਾ॰ ਪੰ. ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਯ. ਅ
ਵਰ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ - ਦਯਾ ਖਿਮਾਦਿ
ਗੁਣੋਂ ਯੁਤ ਹੋ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੂ
ਕਰਦਾ॰ ਪੰ. ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ. ਕ ਆ
ਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ - ਕਰਤਾ ਹੈ ਸ
ਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਅਨੰਦੋਂ ਸੇ ਭਗਤੋਂ ਕੋ
ਕਰਵੈ॰ ਫਾ. ਕਰੇ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਕਵਾਦੇ॰ ਦੇ. ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਕਮਾਨ
ਅਰਥਾਤ ਤੀਰੋਂ ਸੇ ਔਰੋਂ ਕੋ ਬੇਧਨ
ਵਾਲੀ ਕਮਾਨ ਤੁਲ ਚਿਤ ਵਾਲੇ ਕਾ
ਜੀ, ਬਡੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੇ. ਹੇ ਕ
ਜੀ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸੋਚ ਕਰ ਕੇ ਬਿਚਾਰ
ਕਰੋ ਜੋ ਕਵਾਦੇ. ਬਡੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਸੇ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਿਸਨੇ ਪਾਏ

ਆਹੈ, ਦਰਦ ਜਿਗਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੇ ਝ
ਗੜਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜਿਗਰ ਮੇਂ ਦਰਦ ਵਾਲੇ
ਕਾਜੀ, ਦਿਲ ਮੇਂ ਸੋਚ ਕਰਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਜੋ
ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪੰ.
ਬੁਲਾਵਤੇ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਖੂਬ ਸੋਚ
ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਹੇ ਮੁਸ਼ੱਕਵਾਦੇ ਕੂਆ
ਵਤੇ ਅਰਥਾਤ ਬੁਲਾਤੇ ਕਾਜੀ ਭਿਸਤ
ਦੋਜਕ ਕਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸ. ਦਿਲ ਮੇਂ
ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿ
ਨਪਾਈ

ਕਮਰਬੰਦ ੦ ਫ਼ਾ. ਕਮਰਕਸਾ
·ਪੇਟੀ ਸ. ਕਮਰਬੰਦ ਸੰਤੋਖ ਕਾ

ਕਰਦਨਬੂਦ ੦ ਫਾ. ਕਰਨਾ ਥਾ ਸ. ਭੁ
ਸਲ ਕਰਦਨਬੂਦ

ਕਸਨਦਾਰਦ ੦ ਫਾ. ਕੋਈ ਨਾ ਰਖੇ
ਸ. ਆਖਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸਨਦਾਰ

ਕਰੋਧ ੦ ਦੇ. ਗੁੱਸਾ ਸ. ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਵ
ਅਰ ਲੋਭ ਮੋਹ

ਕਲਿ ੦ ਪੰ. ਪਾਸ ਸ. ਆਇਨ ਸਕਾ ਤੁ
ਝ ਕਨ ਪਿਆਰੇ ਭੋਜਨ ਸਕਾ ਕੋਇ

ਕਨ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਰਵਣ ਸ. ਜਿਨ ਕਨ ਕੀਤੇ
ਅਖੀ ਨਾਕ

ਕਰਨ ੦ ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਯ ਸ. ਕਰਨ ਸਿਉ
ਇਛਾਚਾਰ ਹੁ- ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੋ ਸੰਯਮ
ਕਰ ਅਪਨੀ ਇਛਾਨੁਸਾਰ ਵਰਤ
ਵੇ, ਕਾਨ ਸ. ਕਰਨ ਸੁਨ ਧਿਆਵੇ
ਪੁਨਾ ਜਸ ਤੋਖ ਸੁਨਤ ਕਰਨ- ਕਾ
ਨ ਜਸ ਕੋ ਸੁਨ ਸੰਤੋਖ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਵੇ ਹੈਂ, ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸ. ਕਰਨ ਕਾਰ
ਨ

ਕਰਨੀ ੦ ਦੇ. ਕਰਤਬ ਸ. ਕਹਾ
ਕਹਉ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਪੁਨਾ
ਕਰਨੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿਆ- ਜਸ ਕ
ਰਨੇ ਰੂਪ ਕਰਤਬ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ

ਕਹਨ ੦ ਦੇ. ਕਹਆ ਸ. ਕਹਨ ਨ ਜਾ
ਈ ਅਚਰਜ ਗਾਥ ਇਅਕਥ

ਕਥਨ ੦ ਸੰ. ਕਹਨਾ ਸ. ਕਥਨ ਨ ਜਾ

ਕਥਨੀ ੦ ਦੇ. ਕਥਾਂ. ਕਹਾਣੀਆਂ ਸ.
ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੇ- ਮੁਖ
ਸੇ ਕਹਾਣੀਆ ਕਰਤਾ ਫਿਰੇ ਹੈ

ਕਥਨਾ ੦ ਦੇ. ਕਹਨਾ ਸ. ਕਥਨਾ ਕਥੀ
ਨ ਆਵੈ ਤੋਟ

ਕਮੀਨ ੦ ਦੇ. ਨੀਚ ਜਾਤੀ ਕਮੀਨਾ
ਫ਼ਾ. ਸ. ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ

ਕੜ੍ਹਨ ੦ਪੰ· ਬੰਧਨ ਯ· ਜੇਕੜ੍ਹਨਸਬਾ
ਹੀ,ਤਪਨਾ | ਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰ.
ਕਠਨ ੦ ਸੰ· ਕਰੜਾ ਯ· ਕਠਨਕਰੋਧ
ਕਠੈਨੀ ੦ ਦੇ· ਕਠਨ ਯ· ਏਹਬਾਤਕਠੈ
ਕਸਨ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਤੋਪੇ ਯ· ਕਸਨਬਾਹ | ਨੀ
ਤੇਲਾਗੀਆਇ, ਦੇ·ਪੂ· ਕੈਸੇ
ਕੜੈਨ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਕੜ੍ਹਤਾਨਹੀਂਤਪਤਾਨਹੀਂ
ਯ· ਕੜੈਨਸੂਰੈਨਾਮਨਤੇਵਨਹਾਰ
ਕਟੈਨਾ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਕਟਨੇਯੋਗ ਯ· ਕਾਟ
ਹੁਪਾਪਕਟੈਨਾ
ਕਥਵੈਨ ੦ ਦੇ· ਕਾਟਿਜਨੇਂਕੋ ਵਾਨਦੇ
ਨੇਵਾਲੇਹੋ ਯ· ਅਘਅੰਤਕਥਵੈ
ਨ-ਪਾਪਾਂਕੋਨਾਸਕਰਤੇਕਥੀਯੋਂਕੋਦਾਨ
ਕਲਾਲਨ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਮਟੀਸਰਾਬ | ਦੇਤੋਹੋ
ਕੀ ਯ· ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਲਾਹ
ਨਮੇਲੋ- ਜੈਸੇਕਲਾਲਕੀਇਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਕਾਨਾਮਕਲਾਲਨਹੈਤੈਸੇਕਲਾਲ
ਸੰਬੰਧੀਮਟੀਆਦਿਕੋਂਕਾਨਾਮਭੀ
ਬਨਸਕਤਾਜਾਨਕੇਮਟੀਅਰਥ
ਕੀਆਹੈਯਾਹੇਤੇਪਹਲੇਜੋਮਦ
ਦੇਇਕਲਾਲੀਦੇਕਹਾਤਹਾਪੂਜ

ਹੁਯਾਕੌਣਮਟੀਕਾਉਤਰਮੇਂਕਹਾ
ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਜੋਮਟੀਬਿ
ਨਔਰਚੀਜਸਿਧਨਹੀਂਹੋਵੇ
ਕਲਿਆਨ ੦ ਦੇ· ਸੀਰਾਗਕਾਪੁ
ਤ੍ਰਹੈਰਾਤਕੇਪ੍ਰਥਮਪਹਰਗਾਵਨ
ਕਰਸਨ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਆਨਉਪਾਇਨਹੀਂ
ਕਰਤੇ ਯ· ਆਨਉਪਾਵਬਕਤਨ
ਹੀਂਕਰਸਨ- ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਪ੍ਰਤਿ
ਮਾਪੂਜਾਦਿਆਨਉਪਾਇਕਰਤੇ
ਬਕਤਹੋਗਏਅਬਆਗੇਕੋਬਿ
ਨਾਈਸ੍ਵਰਭਕਤੀਜੇਔਰਨਹੀਂਕ
ਕਮਤਰੀਨ ੦ ਫਾ· ਬਹੁਤਛੋ | ਰਤੇ
ਟਾ ਯ· ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨ-
ਮੈਂਨੀਚਜਾਤੀਵਾਲਾਬਹੁਤਛੋਟਾਹੋਂ
ਕਮਲਨੈਨ ੦ ਦੇ· ਕਮਲਸਮਸੁੰਦ
ਰਨੇਤ੍ਰੋਂਵਾਲਾਭਗਵਾਨ ਯ· ਕਮਲ
ਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨ, ਕਮਲਨਯਨਸੰ·
ਕਰਜੁਰਨਾ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਵਾਮੇਜੁੜੇ ਯ· ਜੋਸ
ਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ- ਤ੍ਰਿ
ਸੀਮੋਂਜੁੜਨਾਕਰ
ਕਥਨੀਬਦਨੀ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਬਦਨਜੇਕ

ਹਾਣੀਯ. ਕਬਨੀਬਦਨੀ ਕਹਿਨ
ਕਹਨਭੁਵਨ॰ ਵਾ. ਹਮ | ਕਹਾਵਨ
ਬਡੇ ਤਪਸੀ ਹੈਂ ਐਸੇ ਉਚਾਰਨ ਔ
ਰ ਤੀਰਥੋਂ ਮੇ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਯ. ਕ
ਹਨਭੁਵਨ ਨਹੀ ਪਾਇਓ
ਕਪਾਲੀਆਸਨ॰ ਸੰ. ਤਲੇ ਸਿਰ
ਊਪਰ ਕੋ ਪੈਰ ਕਰਨ ਜੈਸੇ ਹੁਰਸਤਿ
ਓਂ ਮੈਂ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਕਲਊਮਸਾਜਨੀ॰ ਦੇ. ਕਲਮਦਵਾ
ਇਤ ਯ. ਕਲਊਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ
ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੇ ਹੀ ਲਿਖਲੇਹੁ
ਕਪਿ॰ ਸੰ. ਬੰਦਰ ਯ. ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ
ਕਰ ਮੁਸਟ ਚਨਨ ਕੀ
ਕਪੇ॰ ਪੰ. ਦਾਈ ਕਾਟਦੇਤੀ ਯ. ਜਿਦ
ਹ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲ ਕਪੇ ਚੁਖ
ਕਲਪ॰ ਸੰ. ਕਲਪਨਾ ਯ. ਕਲਪ
ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੀ-ਨਨਾਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਯੁ
ਕਤੀਯੋਂ ਸੇ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪਖ ਕੀ ਸਿਧੀ
ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਖੰਡਨ ਰੂਪ ਬਾਦ ਕੀ ਕਲ
ਪਨਾ ਕਰਤੇ ਥੇ ਸੋ ਤਿਆਗਦੀਏ, ਵੇ
ਦ ਕਾ ਛਠਾ ਅੰਗ ਜਿਸ ਮੇਂ ਵੇਦ ਕੇ ਮੰ

ਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਜਪਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ
ਮਤ ਕੇ ਸਰਧਾ ਪੂਰਕ ਮੇਂ ਹੈਂ ਗੁਰੁਮਤ
ਮੇਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰਕ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ
ਕਲਪ ਅੰਗ ਹੈ | ਧਉ
ਕਫ॰ ਸੰ. ਬਲਗਮ ਯ. ਕਫ ਕੰਠ ਬਿਰੂ
ਕਰਪਛਾ॰ ਗੁ. ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਕਾਇਅ
ਨਗਰ ਵਸਿਓ ਘਰ ਮੰਦਰ ਜਪ ਸੋ
ਭਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕਰਪਛਾ | ਨੈਣੀ
ਕਬ॰ ਦੇ. ਕਿਸ ਸਮੇ ਯ. ਕਬ ਪੇਖਉ
ਕਬਾਬ॰ ਫਾ. ਸੀਖ ਪੈ ਭੁੰਨਿਆ ਮਾਸ
ਜੈਸੇ ਪੀਤੇ ਪਿਆਲੇ ਔ ਖਾਤੇ ਕਬਾ
ਕਰਬ॰ ਗੁ. ਕਰਕੇ | ਬ
ਕਤੇਬ॰ ਅ. ਪੁਸਤਕ. ਬੁਕ ਯ. ਪੜ੍ਹ
ਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ | ਬਛੂਰੀ ਸਟਪਾਈ
ਕਸਾਬ॰ ਅ. ਕਸਾਈ ਯ. ਮਹਾ ਕਸ
ਕਰਤਬ॰ ਦੇ. ਕਰਨੇ ਯੋਗਯ ਕਾਮ
ਯ. ਕਰਤਬ ਕਰਨ ਭਲੇਰਿਆ
ਕਰਪਟਬ॰ ਗੁ. ਕਰਕੇ ਫਰੇਬ ਯ.
ਕਰਪਟਬ ਗਲੀ ਮਨ ਲਾਵਸ
ਕਢਭਾ॰ ਗੁ. ਨਿਕਾਸੇ ਹੈ ਯ. ਬਿਖ
ਭੁਬਦੇ ਬਾਹਰ ਕਢਭਾ

ਕਮ॰ਫ਼॰ਘਟ॰ਨ੍ਯੂਨ॰ਅਲਪ

ਕਮੀ॰ਫ਼॰ਨ੍ਯੂਨਤਾ॰ਘਾਟਾ ਯ॰
ਕਿਛਨਾਹੀ ਤਾਕੈ ਕਮੀ

ਕਰਮੀ॰ਗੁ॰ਉਤਮਕਰਮੋਂਸੇ ਯ॰ਨ
ਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ

ਕਰੀਮ॰ਅ॰ਸਖੀ॰ਦਾਤਾ, ਬੁਜ਼ੁਰ
ਗ॰ਬਡਾ ਯ॰ਕਰਮਕਰੀਮ ਨਜਾਤੇ
ਕਰਤਾ, ਫ਼ਾ॰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ

ਕਲਮਾ॰ਅ॰ ਮੁਸਲਮਾਨੋਕਾ ਮੁਖ੍ਯ
ਮੰਤ੍ਰ, ਪਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮੁਖ ਕੋ ਕਲਮ
ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਫਾੜਕਰ ਨਿਕਸੇ
ਹੈ ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਕਲਮਾ ਹੈ ਯ॰
ਕਲਮਾਅਕੁਲਹਿ ਜਾਨੇ

ਕਲਾਮ॰ਅ॰ ਬਾਣੀ ਯ॰ ਸਭਨਾਲਿ
ਖਿਆ ਵੁਡੀ ਕਲਾਮ-ਈਸ੍ਵਰ ਨੇ
ਬੁਢੀ॰ਬ੍ਰਿਧ ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਆਦਿ ਬਾਣੀ
ਯੋਂ ਸੇ ਬਡੀ ਬੇਦ ਰੂਪ ਅਪਣੀ ਬਾ
ਣੀ ਮੇਂ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਕਰਮ ਫਲ
ਹੋਨੇ ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਵੁਡੀ ਕ
ਬੁਢੀ ਅਰਥ ਜਾਨ ਕਰ ਐ ਕਲਾਮ
ਕਾ ਬਾਣੀ ਅਰਥ ਜਾਨ ਕੇ ਸਭ ਸੇ ਬ੍ਰਿ
ਧ ਵੇਦ ਬਾਣੀ ਅਰਥ ਕੀਆ ਹੈ ਆਨ
ਬਾਨ ਮੇਂ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁਡੀ ਹੈ ਮਸਤ
ਕ ਪਾਠ ਮੇਂ ਤਿਸ ਅਨਸਾਰ ਕਲਮ ਵੁ
ਡੀ ਕਾ ਵਰਸੀ ਅਰਥਾਤ ਵਗੀ ਅਰ
ਥ ਸਿਧ ਭਏ ਜੈਸੇ ਕਲਮ ਵਗੀ ਹੈ
ਜੀਵੇਂ ਕੇ ਮਥੇ ਪੈ ਤੈਸੀ ਇਨ ਪਾਸ ਬਿ

ਕਲੀਮ॰ਗੁ॰ਕਲਮ॰ਲਿ ਭੂਤੀ ਹੈ
ਖਣ ਯ॰ਹਬ ਕਲੀਮ ਅਰੀਮ

ਕਲਮ॰ਗੁ॰ਕਲਮਾ ਯ॰ਕਲਮ ਖ਼ੁ
ਦਾਈ ਪਾਕ ਖਰਾ, ਅ॰ ਲਿਖਣ ਯ॰
ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪ ਉਪਰ ਲੇ
ਖ ਭਿਤੂ । ਸੰ॰ ਚਾਵਲ

ਕਦੀਮ॰ ਅ॰ ਹਮੇਸਹ॰ ਸਦਾ

ਕਦਮ॰ਅ॰ਪੈਰ॰ਚਰਨ ਦੇ॰ ਕਦਮ

ਕਰੀਮ॰ਗੁ॰ਪੂਰੇ ਕਰਮੋਂ ਸੇ ਯ॰ ਬ੍ਰਿਛ
ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੀਮ । ਕਰਮ ਸੰ॰

ਕਰਮ॰ਸੰ॰ਸੁਭਾਸੁਭ ਕਰਮ ਯ॰ਕ
ਰਮ ਸੁ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਪੰ॰ਕ
ਦਮ॰ ਉਲਾਂਘ ਯ॰ ਗਾਨੇ ਏਕ ਕਰਕ
ਰਮ-ਏਕ ਕਦਮ ਬਰਾਬਰ ਭਾਵ ਬ

ਹੁਤਛੋਟਾ, ਅ· ਸਖਾਵਤ· ਦਾਤਾਪ
ਨ, ਫਾ· ਅਨੁਗ੍ਰਹ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੈਸੇ ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ

ਕਰਮੀ॰ ਗੁ· ਕਰਮੋਂ ਸੇ ਯ· ਕਰ | ਇ
ਮੀ ਸਹਜ ਨ ਊਪਜੈ, ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਮ ਸੇ ਯ· ਇਹ ਹਰਿ ਰਸ ਕਰਮੀ ਪਾ
ਈਏ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਯ· ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ
ਬੰਦਗੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਦਯਾ ਸੇ ਭ
ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਹੈ

ਕਰੀਮਾ॰ ਅ· ਸੰਬੋਧਨ ਯ· ਕੁਦਰਤ
ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮ, ਸਖੀਯੋਂ ਕੇ
ਯ· ਕਰੀਮਾ ਰਹੀਮਾ ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ
-ਈਹਾਂ ਕੰਨਾ ਬਹੁਬਚਨ ਰੂਪ ਹੈ ਯਾਂਤੇ
ਸਖੀਯੋਂ ਕੇ ਰਹਮ ਵਾਲਿਓਂ ਕੇ ਊਪਰ
ਤੂਹੀ ਧਨੀ ਹੈ

ਕਰਾਮ॰ ਦੇ· ਸੁਭ ਕਰਮ ਯ· ਊਨ ਸੰਗ
ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਮਸਤਕ ਕਰਾਮਾ ਪੁਨ
ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਕਰਾਮ

ਕਰਦਮ॰ ਫਾ· ਕੀਏ ਮੈਨੇ ਯ· ਗਾਹੇਨ
ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ, ਕਰੀ ਹੈ ਯ· ਖਾ
ਕਨੂਰ ਕਰਦਮ, ਸੰ· ਕਪਲ ਜੀ ਕਾ
ਪਿਤਾ ਦੇਵਹੂਤੀ ਕਾ ਪਤੀ, ਪੰਕ ਜੈਸੇ
ਜਲਕਰ ਕਰਦਮ ਊਪਜੇ ਜਲਕਰ
ਪੰਕ ਬਿਨਾਸ | ਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ

ਕਰਦੇਮ॰ ਫਾ· ਕੀਏ ਹਮਨੇ ਯ· ਕਰ

ਕਰਦਮੈਂ॰ ਸੰ· ਕੀਚ ਕੇ ਯ· ਕਰਦਮੈਂ
ਤਰੰਤ ਪਪੀਲ ਕਹ

ਕਰਣਾਮੈ॰ ਗੁ· ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਯ· ਕਰਤਾਰ ਕਰਣਾਮੈ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ

ਕਲਿਆਣਮੈ॰ ਗੁ· ਕਲਿਆਣ | ਕਰੇ

ਕਰਹਰਿਕਰਮ॰ ਫਾ· ਹਾਥੋਂ | ਰੂਪ
ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਮ ਮਹਾਤਮਾ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਸ੍ਰਵਣੋਂ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥ ॰
ਸੁਨੋ ਯ· ਕਰਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ

ਕਰ॰ ਸੰ· ਹਾਥ ਯ· ਕਰ ਕਰਕ | ਕਥਾ
ਰਨਾ ਲਿਖ ਲੈ ਜਾਇ, ਹਾਥੀ ਕਾ ਸੁੰਡ
, ਜਗਾਤ ਔ ਮਾਮਲੇ ਆਦਿ ਯ· ਜ
ਮ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰ ਲਾਏ,
ਕਰਕੇ ਯ· ਗਨੇ ਏਕ ਕਰ ਕਰਮ, ਕ
ਰੋ ਯ· ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ, ਗੁ· ਚਿਤ ਯ·
ਕਰ ਮਾਯਾ ਅਰਮਨ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ, ਹ
ਮ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਅੱਗ ਮੇਂ ਅਪਨਾ

ਕਰ· ਹਾਥ ਭਾਵ ਚਿੱਤ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਮੇ
ਲਤੇਥੇ, ਕਰੀਏ ਯ· ਕਰ ਸਾਈ ਸਿਉ
ਪਿਰਹੜੀ-ਕਰੀਏ ਸਾਈ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ

ਕਰੈ ॰ ਦੇ· ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ· ਜੋ ਕਰੈ ਸੁ ਧਰਮ

ਕਰੀ ॰ ਸੰ· ਹਸਤੀ, ਦੇ· ਕੀ | ਨਿਆਏ
ਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾ
ਰੇ, ਹਾਥਦੇ ਯ· ਰਾਖਹੁ ਧਾਰ ਕਰੀ

ਕਰਾਂ ॰ ਦੇ· ਰਿਣੋਂ ਤੇ, ਹੱਥੋਂ ਪੰ ਸਪਸਟਅ
ਰਥ ਕਰਾਂ ਉਪਰ ਨਾਮ ਮੇਂ ਹੋਗਾ

ਕਰੇਰੇ ॰ ਗੁ· ਕਰੇ ਹੈ ਯ· ਧੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰਕ

ਕਰਾਰਾ ॰ ਪੰ· ਤਕੜਾ· ਡਾਢਾ· ਰੇਰੇ
ਜੋਰਾਵਰ ਯ· ਸਿਰ ਊਪਰ ਆਮਰ
ਕਰਾਰਾ, ਕਰੜਾ, ਤੀਖਣ ਜੈਸੇ ਸਾ
ਗ ਮੇਂ ਲਵਣ ਕਰਾਰਾ ਹੈ

ਕਰਾਰ ॰ ਅ· ਅਰਾਮ· ਸਕੂਨਤ· ਠ
ਹਰਨਾ, ਰੈਣ ਤੇ ਇਕਰਾਰ ਹਾਂ ਕਠ
ਨੀ, ਨਦੀ ਕੇ ਥਿਰ ਕੰਢੇ ਯ· ਢਹਦੀ
ਜਾਇ ਕਰਾਰ-ਦੇਹ ਦੂਰ ਹੋਤੀ ਜਾ
ਤੀ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰੂਪ ਹੱਦਾਂ ਕੇ ਭੀਤ

ਕਰਾਰੀ ॰ ਦੇ· ਦਮ ਕਾ ਠਹਰਾਵਨਾ | ਰ
ਯ· ਤੂਕ ਦਮ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰੈ-ਏਕ
ਖਿਣ ਮਾਤ੍ਰ ਦਮ ਕਾ ਠਹਰਾਵਨਾ ਜੇਕ
ਰ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਕਥੇ, ਤਕੜੀ ਯ· ਹਉ
ਮੈ ਭੀਤ ਕਰਾਰੀ

ਕਪਰੀ ॰ ਗੁ· ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕੀ ਕਾ
ਮਾਦਿ ਲਹਰੇਂ ਤੇ ਯ· ਵੰਞ ਏਨੀ ਕਪ

ਕਰੋਰ ॰ ਸੰ· ਕਰੜਾ ਯ· ਕੁਚਲ | ਰੀ
ਕਰੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ

ਕਚਰਾ ॰ ਦੇ· ਕਚਪਨਾ· ਕਚਾ, ਕਚ
ਖਰਬੂਜਾ ਕਚਰਾ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਕਲਰ ॰ ਦੇ· ਊਖਰ· ਰੇਹੀ· ਖਾਰੀ ਮ
ਟੀ ਯ· ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ, ਕਲਰਾ ਯ·
ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ-ਕਲ੍ਰ ਸਾਲਗ੍ਰ
ਮ ਪਾਖਾਣ ਕੀ ਪੂਜਾ ਔ ਤੁਲਸੀ ਮਾ
ਲਾ ਧਾਰਨ ਕੋ ਹੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਮਝਣਾ
ਰੂਪ ਕਲਰਾ ਸੀਂਚਤੇ ਹੋ ਇਨ ਕੋ ਛੋ
ਡ ਕੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨ

ਕਟਾਰੇ ॰ ਦੇ· ਨੇੜੇ ਕੇ ਕਟਾਖ੍ਯ· ਨੇ | ਕੋਰੇ
ਤ੍ਰੈਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਛੀ ਨਿਗਾਹ ਕਾ ਨਾਮ ਕ
ਟਾਖ੍ਯ ਹੈ ਸੋ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮਨ ਬਾਂ
ਧਨੇ ਹੇਤ ਰਜੁ ਹੈ ਯ· ਤੇਰੇ ਮੁਧ ਕਟਾਰੇ

ਕਟਾਰਾ ॰ ਦੇ· ਕਟਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਯ· | ਜੇਵੜ

ਕਮਰਕਟਾਰ ਬੰਕੜਾ ਫਾ. ਕਤਾਰਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਸੇ ਕਟਾਰ ਬਨਾ
ਕਪਰੇ॰ਦੇ. ਬਸਤ੍ਰ, ਗੁ. ਅੰਤਹਕਰ
ਣ ਯ. ਨਿੰਦਕ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਧੋਇ
ਕਪਰ॰ਪੰ. ਮੁ. ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਯ. ਬੇੜ੍ਹੇ
ਨੋ ਕਪਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੇ
ਸੁਚੇਤ, ਚਕ੍ਰ ਦੇ. ਕਾਟਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨ
ਕਟੇਰੇ॰ਗੁ. ਕਟੇ ਹੈਂ ਯ. ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇਰੇ,
ਕਦੂਰੀ॰ਅ. ਦੇਗ. ਹਾਂਡੀ ਈਹਾਂ ਭਾ
ਵ ਸੇ ਦੇਗ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਅਪਨੇ ਇਸ਼
ਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਓ ਯ. ਮਿਸ ਮਿਲਤਾ
ਮਸ ਭਰਮ ਕਦੂਰੀ
ਕਬੀਰ॰ਅ. ਬਡਾ. ਮਹਾਨ ਯ. ਹਕ
ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ, ਜੁਲਾਹਾ ਭਗਤ
ਕਹਰ॰ਅ. ਜਬਰਦਸਤੀ. ਜੋਰ ਕ
ਰਨਾ ਯ. ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਜਹਰ ਕਹ
ਰ-ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਮੇਂ ਬਿਖ ਸਮ ਜੀ
ਵੇਂ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕਹਰ ਜੀਵੇਂ ਕੇ
ਗਲਾ ਕਾਟਨੇ ਮੇਂ ਜੋਰ ਕਰਨਾ ਸਵਾ
ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤਕ ਰਹਤਾ ਹੈ
ਕਬੂਰੀ॰ਗੁ. ਕਸਤੂਰੀ ਯ. ਗਣੀਕ
ਬੂਰੀ ਗੰਧ

ਕਰੋਰੇ॰ਦੇ. ਪ੍ਰ. ਕਰੜਾ ਯ. ਕਰੋਰੇ ਧਰ
ਮਰਾਇਆ ਕੀ ਕਵਰੀ
ਕਵਰੀ॰ਸੰ. ਬੇਣੀ. ਗੁੱਤ ਜੈਸੇ ਸੀਤਾ
ਕਵਰੇ॰ਦੇ. ਕਉੜੇ. ਕਟੂ ਜੈਸੇ ਅਵ
ਰ ਸ੍ਵਾਦ ਸਭ ਕਵਰੇ। ਕਵਰੀ
ਕਹਰੇ॰ਗੁ. ਅਤਅੰਤ ਕੋਪ ਵਾਲਾ
ਹੋਹੇ ਜੈਸੇ ਸਾਕਤ ਫਿਰਤੇ ਕਹਰੇ ਕਾ
ਕਬੋਰੇ॰ਗੁ. ਕਮਲਾ ਯ. ਜਿਉ ਰੇ
ਕਨੋਕੇ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜ੍ਹਿਓ ਕਬੋਰੋ ਹੋਤ
ਕਰਪੂਰ॰ਸੰ. ਮੁਸਕ ਕਪੂਰ ਫਿਰੇ
ਯ. ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ
ਕਤਬੋਰੇ॰ਵਾ. ਕਹਾ ਬਾਲਕ ਕਾ ਹੈ
ਯ. ਦੂਧ ਬਿਨਾ ਰਹਨ ਕਤਬੋਰੇ
ਕਲਧਾਰੀ॰ਗੁ. ਸਕਤੀ ਧਾਰਣ ਕ
ਰੀ ਹੈ ਯ. ਜਿਨ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ
ਕਲੰਦਰ॰ਅ. ਅਵਧੂਤ ਯ. ਆ
ਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ - ਆਵੋ ਹੇ ਅਵ
ਧੂਤ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਕੇਸਵ, ਦੇ. ਬੰਦਰ ਨ
ਚਾਨੇ ਵਾਲਾ, ਸੰ. ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਜਾਤ
ਕਉਲਾਰ॰ਗੁ. ਕਮਲ. ਭੰਭੂ ਬਿਸੇਖ
ਲ ਯ. ਚੰਦ ਦੇਖ ਬਿਗਸੇ ਕਉਲਾਰ

ਕਰਫੇਰੇ॰ਪੰ·ਕਰਤਾਫਿਰਤਾਹੈਯ·
ਅਸੰਖਖਤੇਕਰਫੇਰੇ

ਕਲਿਤਰ॰ਭੁ·ਇਸਤ੍ਰੀ·ਕਲਤ੍ਰਸੀ·
ਯ·ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਲਖਮੀਮਾਇਆ

ਕਤਕੇਰਾ॰ਭੁ·ਕਹਾਂਕਾਯ·ਕਤਕੀ
ਮਾਇਬਾਪਕਤਕੇਰਾ

ਕਸਤੂਰੀ॰ਦੇ·ਮ੍ਰਿਗਮਦ

ਕਰਝਾਰ॰ਦੇ·ਹਾਥਝਾੜਕੇਜਾਤਾਹੈ
ਯ·ਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ

ਕਰਤਾਰ॰ਦੇ·ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਯ·ਕ
ਰਤਾਰਕੁਦਰਤਕਰਣਖਾਲਕਾਪ੍ਰ
ਨਾਸਚਨਾਉਕਰਤਾਰ

ਕਲਪਤਰੂ॰ਸੰ·ਕਲਪਬ੍ਰਿਛਵਤ
ਯ·ਕਲਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰ

ਕਲਸਹਾਰ॰ਭੁ·ਭਾਟਕਵਿਕਾਨਾ
ਮਹੈਯ·ਕਲਸਹਾਰਤਾਸਗੁਣਜੀ
ਪਹਾਖੁਨਾਕਹੁਕੀਰਤਕਲਸਹਾਰ

ਕਜਲਝਰੇ॰ਵਾ·ਜੋਕੋਈਬਸਤ੍ਰ
ਕਜਲਪੈਝਾਰੇਤਬਕਜਲਹੀਲ

ਕਰਣੀਕਾਰ॰ਭੁ·ਨਾਮਜਾ ਗਤਾਹੈ
ਪਛੂਪਕਾਮਕਰਨਾਯ·ਕਰਣੀਕਾ
ਰਧੁਰੋਫੁਰਮਾਈ

ਕਰਾਂਊਪਰ॰ਭੁ·ਹਾਥਪੈਧਰੀਵ
ਸਤੁਵਤਗੁਰੋਂਕੇਉਪਦੇਸਸੇਪ
ਰਮਾਤਮਾਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੋਅਪਰੋਖ
ਜਾਨਕਰ।ਵਾਕਰਪਦਕੇਅਰਥ
ਰਾਜਾਕੇਕਰਪਿਤਰੋਂਕੇਰਿਣਦੇ
ਵਨਕੇਰਿਣਸੇਊਪਰ·ਪਰੋਹੋਕ
ਰਭਾਵਇਨਸਭਕੋਨਿਵ੍ਰਿਤਕਰ
ਕੇਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਕੀਆਹੈਯ·
ਗੁਰਮੁਖਾਕਰਾਂਊਪਰਹਰਿਚੇਤਿ
ਆ।ਵਾਕਰਾਊਪਲਖਣਹੈਸਭ
ਇੰਦ੍ਰਯੋਂਕਾਯਾਤੇਨਿਖਲਇੰਦ੍ਰਯੋਂ
ਕਾਦਮਨਕਰ

ਕਰਆਡੰਬਰ॰ਵਾ·ਆਰੰਭੁਕ
ਰਜੈਸੇਕਰਆਡੰਬਰਜਗਤਕਉ

ਕਰਣਆਧਾਰ॰ਵਾ·ਨਿ ਠਾਰੋ
ਖਲਇੰਦ੍ਰੀਓਂਕਾਆਸਰਾ

ਕਵਨਗਤੀਰੀ॰ਭੁ·ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਯ·ਲਾਲਨਰਾਵਿਆਕਵਨਗਤੀਰੀ

ਕਰਤਾਰਪੁਰ॰ਵਾ·ਅਪਨੇਵਾਸਯੋ
ਗਸਤਸੰਗਬਾਨਮੋਂਯ·ਕਰਤਾਰਪੁ

ਰੇਕਰਤਾਵਸੇ
ਕਰਮਾਬਾਹਰੇ॰ਭਾ॰ਗੁਰਸੇਵਾਦਿਕ
ਰਮੋਂਸੇਹੀਨਜਨ ਯ॰ਨਾਨਕਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇਦਰਢੋਇਨਲਹਿਨੀਧਾਵਦੇ
ਕਲਰਸਿਰਭਾਰ॰ਦੇ॰ਸਿਰਊਪਰ
ਭਾਰਬਕ੍ਰਿਯਾਕਾਬੋਝਹੈ
ਕਲੇ॰ਭਾ॰ਪ੍ਰਕਾਰ॰ਤਰਹ ਯ॰ਧਿੰਧੀ
ਊਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ ਅਰਟਕੀਟਿੰਡੋਂ
ਕੀਤਰਹ ਊਪਰਤਲੇਹੋਤੇਸੰਸਾਰ
ਮੇਂ, ਪੰ॰ਏਕਲੇ
ਕਲਿ॰ਸੰ॰ਕਲਿਯੁਗ ਯ॰ਕਲਿਕਾ
ਤੀਰਾਜੇਕਾਸਾਈ।ਪੁਨਾ ਕਲਿਮੇ
ਵੇਦਅਥਰਵਣ ਹੂਆ
ਕਲਾ॰ਸੰ॰ਸੈਵ ਤੰਤ੍ਰਮੇਂਵਿਦ੍ਯਾਕੇਭੇ
ਦੋਂਕਾਨਾਮ ਕਲਾਲਿਖਾਹੈਸੋਗੀ
ਤਾਦਿਭੇਦਸੇਚੌਹਠਹੈਜੈਸੇਗੀਤ॰
ਰਾਗਗਾਵਨਾ੧ ਵਾਦ੍ਯ॰ਬੀਣਾ
ਮ੍ਰਿਦੰਗਾਦਿਵਾਜੇਬਜਾਵਨੇ੨ਨ੍ਰਿ
ਤ੍ਯ॰ਨਾਚਨਾ ੩ ਨਾਟ੍ਯ॰ਸਾਂਗਬਨਾ
ਵਨੇ੪ ਆਲੇਖ੍ਯ॰ਤਸਬੀਰਾਂਲਿ
ਖਨੀਆਂ੫ ਬਿਸੇਖਕਛੇਦ੍ਯ॰ਤਿ

ਲਕਰਚਨਾਕੀ ਚਤੁਰਾਈ੬ ਤੰਡੁ
ਲਕੁਸਮਬਲਿਬਿਕਾਰ॰ਪੂਜਨਮੇਂ
ਚਾਵਲਫੂਲੋਂਕੀਨਾਨਾਰੀਤਸੇਰ
ਚਨਾ੭ ਪੁਸਪਾਸ੍ਤਰਣ॰ਪੁਸਪੋਂ
ਕੀਸਿਹਜਾਬਨਾਵਨੀ੮ ਦਸਨ
ਵਸਨਅੰਗਰਾਗ॰ਦੰਦੋਂਮੇਂਬਸ੍ਤ੍ਰੋਂ
ਮੇਂਹਸਤਾਦਿ ਅੰਗੋਂਮੇਂਰੰਗਕਰ
ਨੇ੯ ਮਣਿਭੂਮਿਕਾਕਰਮ॰ਜੜ
ਊਕਾਂਮਕਰਨਾ੧੦ ਸਯਨਰਚਨੰ
॰ਸੁੰਦਰਪ੍ਰਯੰਕਾਦਿਸਿਹਜਾਕੀਰ
ਚਨਾ੧੧ ਉਦਕਵਾਦ੍ਯ॰ਜਲਤ
ਰੰਗਾਦਿਜਲਕੇਬਾਜੇਬਜਾਵਣੇ
੧੨ ਉਦਕਘਾਤ॰ਜਲਥੰਭਨਕੀ
ਵਿਦ੍ਯਾਔਜਲਕਾ ਤਰਨਾ੧੩
ਚਿਤ੍ਰਾਯੋਗ॰ ਅਨੇਕਚੀਜੋਂਕੇਅ
ਦਭੁਤ ਦੇਖਨੇਕੇ ਭਲੇਉਪਾਯ੧੪
ਮਾਲ੍ਯਗ੍ਰਥਨਵਿਕਲਪ॰ਹਾਰਬ
ਨਾਨੇਕੀਚਤੁਰਾਈ੧੫ ਸੇਖਰਾਪੀ
ੜ੍ਯੋਜਨ॰ਸਿਰਮੇਂਮਾਲਾਔਭੂਖਣ
ਯੋਜਨਾਕਰਨੀ੧੬ ਨੇਪਥ੍ਯਯੋਗ॰
ਤੰਬੂਕਨਾਤਾਲਗਾਵਨੇਕੀਚਤੁਰਾ

ਈ ੧੭ ਕਰਣਪਤ੍ਰਭੰਗ · ਕਰਨਕੇਭੂ
ਖਣੋਂ ਕੀ ਰਚਨਾ ੧੮ ਗੰਧਯੁਕ੍ਤਿ ·
ਅਤਰ ਬਨਾਵਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੯ ਭੂ
ਖਣਯੋਜਨ · ਗਹਣੇ ਪਹਰਾਵਨ
ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੦ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ · ਮਦਾਰੀ
ਕੀ ਖੇਲ ਬਨਾਵਨੀ ੨੧ ਕੌਚੁਮਾਰ
ਯੋਗ · ਕੁਚੁਮਾਰ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਅਸੁ
ਰ ਕਾ ਲਿਖਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪੋਂ ਕਾ ਜਾਹਰ
ਕਰਨਾ ੨੨ ਹਸਤਲਾਘਵ · ਹਾ
ਥ ਚਾਲਾਕੀ ਹਥਫੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ੨੩
ਚਿਤ੍ਰਸਾਕਪੂਪਭਖ੍ਯਵਿਕਾਰਕ੍ਰਿ
ਯਾ · ਭੋਜਨ ਬਨਾਵਨੇ ਕੀ ਚਤੁਰਾ
ਈ ੨੪ ਪਾਨਕਰਸ ਰਾਗਾਸਵ
ਯੋਜਨੰ · ਲਵਨ ਮਿਰਚ ਵਾਲੇ ਅ
ਮਲੀ ਅਨਾਰਦਾਨੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕੇ
ਪਾਨੀ ਔ ਪਾਰੇ ਆਦਿਕ ਰਸ ਔ
ਔਖਧੀਆਂ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ਔ ਸ
ਰਾਬ ਅਰਕੋਂ ਕਾ ਨਿਕਾਸਨਾ ਭਾਵ
ਨਾਮੀ ਵੈਦਕ ਔ ਨਾਮੀ ਅੱਤਾਰੀ ੨੫
ਸੂਚੀਵਾਯਕਰਮ · ਸੂਈ ਕੰਡੀਕਾ
ਕਾਰ ੨੬ ਸੂਤ੍ਰਕ੍ਰੀੜਾ · ਸੂਤ੍ਰ ਸੇ ਲੱਟੂ

ਪੁਤਲੀ ਨਚਾਵਨ ਆਦਿਕ ਖੇਲ
੨੭ ਪ੍ਰਹੇਲਿਕਾ · ਪਹੇਲੀਆਂ
ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ੨੮ ਪ੍ਰਤਿਮਾਲ
· ਸਰਬ ਚੀਜ਼ੋਂ ਕੀ ਸਕਲ ਕਾ ਬਨ
ਨਾ ੨੯ ਦੁਰਬਚਕਯੋਗ · ਜੋ ਜੋ ਚੀ
ਜ਼ ਕਹਨੇ ਕੋ ਕਠਨ ਹੋ ਤਾਕੇ ਕਹਨੇ ਕ
ਉਪਾਯ ੩੦ ਪੁਸ੍ਤਕਵਾਚਨ ਟੂਟੇ ਭੀ
ਅਖਰ ਮੇਲ ਪੁਸਤਕ ਕਾ ਸੁੰਦਰ
ਪਾਠ ਕਰਨਾ ੩੧ ਨਾਟਕਾਖ੍ਯਾਯਕਾ
ਦਰਸਨ · ਨਾਟਕੋਂ ਮੇਂ ਕਹੀ ਕਥਾ ਕ
ਦਿਖਾਨਾ ਰਚਨਾ ੩੨ ਕਾਬ੍ਯਸ
ਮਸ੍ਯਾਪੂਰਨੰ · ਕਵਿ ਕੀ ਸਾਮਰਥ
ਪ੍ਰੀਖ੍ਯਾ ਹੇਤ ਕਹੇ ਨਮੂਨੇ ਛੰਦ ਕਾ ਪੂ
ਰਨ ਕਰਨਾ ਜੈਸੇ ਅਕਬਰ ਜੀਤੀ
ਚਾਰ ਦਿਸ ਲੈਕਰ ਕਰ ਸਮਸੇਰਾ।
ਤਹਾ ਮੇਰ ਕਿਨ ਜੀਤਿਯੋ ਮਾਲਾ ਕੈ
ਸੋ ਫੇਰ ੩੩ ਪੱਟਕਾਵੇਤ੍ਰਬਾਣ
ਵਿਕਲਪ · ਬੈਂਤ ਤੀਰ ਨਿਵਾਰਾਦਿ
ਪੱਟੀਆਂ ਕਾ ਨਾਨਾ ਰੀਤਿ ਸੇ ਬਨਾ
ਵਨਾ ੩੪ ਤਰਕੂਕਰਮ · ਤੱਕਲੇ ਵੇ
ਰਨੀ ਆਦਿਕੋਂ ਸੇ ਸੂਤ੍ਰ ਔ ਬਾਣ ਕੇ ਬੱ

ਟਣੇਕੀਕ੍ਰਿਆ ੩੫ ਪਤ੍ਰਛੇਦਣ· ਛਿੱਲ
ਨੇਕੱਟਨੇਕੀਕਾਰੀਗਰੀ ੩੬ ਬਾਸ੍ਤੁ
ਬਿਦ੍ਯਾ· ਮੰਦਰਰਚਨਾਕੀਕਾਰੀ
ਗਰੀ ੩੭ ਰੂਪ੍ਯਰਤਨਪਰੀਖ੍ਯਾ· ਜੌ
ਹਰੀਹੋਨਾ ੩੮ ਧਾਤੁਵਾਦ· ਰਸਾਯ
ਣਵਿਦ੍ਯਾ ੩੯ ਮਣਿਰਾਗਗ੍ਯਾਨ·
ਹੀਰੇ ਆਦਿਕੋਂਮੇਂ ਰੰਗੋਂ ਕਾ ਬਨਾਨਾ
ਜਾਨਨਾ ੪੦ ਆਕਰਗ੍ਯਾਨ· ਚੀਜਾਂ
ਕੀਖਾਣੋਂ ਕਾ ਗ੍ਯਾਨਹੋਨਾ ੪੧ ਬ੍ਰਿਖ੍ਯਾ
ਯੁਰਵੇਦਯੋਗ· ਬ੍ਰਿਛਵੇਲਾਕੇਲ
ਗਾਵਨੇਔਰ ਪੌਂਉਦਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰੋਂ ਕਾ ਗ੍ਯਾ
ਨ ੪੨ ਮੇਖਕੁੱਕਟ ਲਾਵਕਯੁਧਬਿ
ਧਿ· ਮੀਢੇ ਕੁੱਕੜ ਬਟੇਰੇਓਂ ਕੀਲੜਾ
ਈਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ੪੩ ਸੁਕ ਸਾਰਿਕਾ
ਪ੍ਰਲਾਪਨ· ਤੋਤੇ ਮੈਨਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਵਨ
ਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ੪੪ ਉਤਸਾਦਨ· ਮੰਤ੍ਰਸੇ
ਸਤ੍ਰੁਕੋਉਚਾਟਨਕਰਨਾ ੪੫ ਕੇਸ
ਮਾਰਜਨਕੌਸਲ· ਕੇਸਾਂਕੇ ਧੋਨੇਸਵਾ
ਰਨੇਕੀਚਤੁਰਾਈ ੪੬ ਅਖਰਮੁਸ
ਟਕਾਕਥਨ· ਨਾ ਦੇਖੇ ਅਖਰ ਔਮੁ
ਠੀਕੀਚੀਜ ਬਤਾਵਨੀ ੪੭ ਮਲੇ

ਛਿਤਕਾਵਿਕਲਪ· ਮਲੇਛਵਿਦ੍ਯਾ
ਜਾਨਨੀ ਸਾਯਰਾਂ ਬਨਾਵਨੀਆਂ ੪੮
ਦੇਸਭਾਖਾਗ੍ਯਾਨ· ਦੇਸੋਂ ਕੀਆਂ ਬੋ
ਲੀਆਂ ਜਾਨਨੀਆਂ ੪੯ ਪੁਸਪਸ
ਕਟਿਕਾਨਿਮਿਤਗ੍ਯਾਨ· ਫੂਲੋਂਕੀ ਗ
ਡੀ ਬਨਾਨੇਕੇ ਸਬੱਬੋਂ ਕਾ ਜਾਨਨਾ ੫੦
ਯੰਤ੍ਰਮਾਤ੍ਰਿਕਾ- ਅਕਾਰਸੇ ਲੇਖ੍ਯ ਪ੍ਰ
ਯੰਤ ਅਖਰੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰਿਕਾ ਹੈ ਤਿ
ਨਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹੋਦਧਿ ਆਦਿਕ ਮੰਤ੍ਰ
ਸਾਸਤ੍ਰਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇ ਕਹੇ ਯੰਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਜਾਨ
ਨਾ ੫੧ ਧਾਰਣਮਾਤ੍ਰਿਕਾ· ਮਾਤ੍ਰਿਕਾ
ਕੇ ਚਿਤਮੇਂ ਧਾਰਣ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਵਪ੍ਰ
ਕ੍ਰੀ ਮੇਂ ਊਪਰ ਤਲੇ ਜੈਸਾ ਆ ਪ੍ਰਨਾਸ
ਘਨਰੋਲ॥ ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਤਮ
ਪੰਜੋਂ ਪੂਰੇ ਅਖਰ ਲਿਖਨੇ ੫੨ ਸੰਪਾ
ਠ੍ਯੰ· ਨਾ ਫਟਸਕਤੇ ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਰਤ
ਨੋਂ ਕਾ ਚੀਰਨਾ ੫੩ ਮਾਨਸੀ ਕਾਬ੍ਯ
ਕ੍ਰਿਯਾ· ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਥਿਤ ਵਸ੍ਤੁਕੇ
ਕਹਨੇ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ੫੪ ਕ੍ਰਿਯਾਵਿਕਲ
ਪ· ਏਕ ਕਾਮ ਕਾ ਅਨੇਕ ਰੀਤਿ ਸੇ ਬ
ਨਾਨਾ ੫੫ ਛਲਤਿਕਯੋਗ· ਛਲਵਿ

ਦਿਆ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ੫੬ ਅਭਿਧਾਨਕੋਸ
ਛੰਦੋ ਗ੍ਯਾਨ· ਸਬਦੋਂ ਕੇ ਸਿਧ ਕਰਨੇ
ਸਹਿਤ ਤਿਨਕੇ ਅਰਥੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ
ਕ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਅਭਿਧਾਨ ਹੈ ਕੇਵ
ਲ ਅਰਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੋਸ ਹੈ। ਛੰਦੋਂ ਕੇ ਲਖਣ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ
ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਪਿੰਗਲ ਹੈ ਤਿਨ ਸਭ
ਕਾ ਜਾਨਨਾ ੫੭ ਬਸਤ੍ਰ ਗੋਪਨ· ਰੇਸ
ਮ ਪਸਮੀਨੇ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰੋਂ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ੫੮ ਦ੍ਯੂਤ ਬਿਸੇਖ· ਸਤਰੰਜ ਚੌ
ਪੜ ਗੰਜਫਾ ਆਦਿ ਖੇਲੋਂ ਸੇ ਜੂਏ ਕਾ
ਗ੍ਯਾਨ ੫੯ ਆਕਰਖ ਕ੍ਰੀੜਾ· ਦੂਰ
ਗਈ ਵਸਤੁ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਲ ਸੇ
ਖੈਂਚ ਲੇਨਾ ੬੦ ਬਾਲਕ ਕ੍ਰੀੜਾ· ਬਾਲ
ਕੋਂ ਕੇ ਬਿਨੋਦ ਦਾਈ ਖੇਲਨੇ ਆਦਿ ੬੧
ਬੈਨਾਯਕੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਗ੍ਯਾਨ· ਗਣੇਸ
ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਲਿਖਨਾਦਿ ਵਿਦ੍ਯਾ ਕਾ
ਗ੍ਯਾਨ ੬੨ ਬੈਜਯਿਕੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਗ੍ਯਾ
ਨ· ਯੁਧ ਮੇਂ ਜਯ ਕਰਤੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਕਾ
ਗ੍ਯਾਨ ੬੩ ਬੈਤਾਲਿਕ ਵਿਦ੍ਯਾ ਗ੍ਯਾ
ਨ· ਭੂਤਾਂ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਕੇ ਜੰਤ੍ਰੋਂ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਜਾਨਨਾ

੬੪ ਯੇ ਚੌਹਟ ਕਲਾਂ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਇਨ
ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਚਤੁਰੋਂ ਕੇ ਚਿੱਤ ਮੇਂ ਚਰ੍ਹ ਰਹਾ
ਹੈ ਯਥਾ· ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ਠਾਕੁਰ ਚ
ੜ੍ਹਿਆ- ਅੰਸ ਮਾਤ੍ਰ, ਬਿਭੂਤੀ, ਸਮਰ
ਥਤਾਈ, ਸੰਖ੍ਯਾ, ਮਰੀਚੀ ਕੀ ਪਤਨੀ,
ਪਿੰਗਲੇਂ ਮੇਂ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਲਘੁ ਵ
ਰਣ, ਚਿਕਿਤਸਾ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਸੂਖਮ ਨਾ
ੜੀਯੋਂ ਸੇ ਵੇਸ੍ਟਿਤ ਹੂਏ ਭਾਗ ਕਲਾ ਹੈਂ
ਵਹੁ ਸਾਤ ਹੈਂ ਮਾਸਧਰਾ ਰਕ੍ਤਧਰਾ ਮੇ
ਦਧਰਾ ਕਫਧਰਾ ਮਲਧਰਾ ਪਿਤ
ਧਰਾ ਰੇਤਧਰਾ, ਰਿਣ ਕੇ ਬ੍ਯਵਹਾਰ
ਮੇਂ ਸੂਦ ਕਾ ਨਾਮ ਕਲਾ ਹੈ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ
ਰਜ, ਨੌਕਾ, ਕਪਟ- ਚੰਦ੍ਰ ਮੰਡਲ ਕਾ
ਸੋਲਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਸੋਲਵੀਂ ਕਲ
ਬਾਧੇ ਘਾਟੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਏਕ ਸੀ ਬਨੀ ਰ
ਹਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਮਾਵਸ ਹੈ।
ਪੰਦ੍ਰਾ ਕਲਾ ਬਢਤੀ ਘਟਤੀ ਰਹਤੀ ਹੈਂ
ਇਨ ਹੀ ਕਾ ਨਾਮ ਤਿਥੀਆਂ ਹੈਂ। ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਕੀ ਬਢਨੇ ਘਟਨੇ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਕ
ਲਾ ਕਾ ਨਾਮ ਏਕਮ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਕਾ ਦ੍ਵਿਤੀ
ਆ ਹੈ ਤੀਸਰੀ ਕਾ ਤ੍ਰਿਤੀਯਾ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ

ਹੀਪੂਰਣਮਾ ਪ੍ਰਯੰਤ ਔਰ ਹੈਂ।ਜਿਨ
ਕਲਾਕੀ ਸੁਕਲਪਖਮੇਂ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਬ੍ਰਿਧੀ
ਹੋਤੀ ਹੈ।ਉਨਕੀ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਪਖਕੀ ਏ
ਕਮਸੇ ਲੇ ਕ੍ਰਮਸੇ ਖੀਣਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਖੀਣ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਕਲਾਓਂ ਮੇਂ
ਪਹਲੀ ਕਲਾਕੋ ਅਗਨੀ ਖੀਂਚ ਲੇਤੀ
ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਕੋ ਸੂਰਜ ਪੀ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤੀਸ
ਰੀਕੋ ਬਿਸ੍ਵਦੇਵ ਪੀਤੇ ਹੈਂ ਚੌਥੀ ਕੋ ਬਰ
ਣ ਐਸੇ ਹੀ ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਪੀਤੇ ਜਾਤੇ
ਹੈਂ ਯਾਤੇ ਅਮਾਵਸ ਕੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਹੀਂ
ਦਿਖਾਈ ਪੜਤਾ ਜਬ ਸੁਕਲਪੱਖ ਕੀ
ਏਕਮ ਸੇ ਪਾਨ ਕਰੀ ਕਲਾ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਦੇ
ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪੂਰਣਮਾ ਮੇਂ ਚੰਦ੍ਰਮੰਡਲ
ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ- ਸਤਪਥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਮੇਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਕੀ ਖੋੜਸ ਕਲਾ ਕਹੀ
ਹੈ- ਸਾਂਤਿ ਪਰਬ ਮੇਂ ਸੂਰਯ ਮੰਡਲ
ਕੀ ਦ੍ਵਾਦਸ ਕਲਾ ਅਗਨਿ ਮੰਡਲ
ਕੀ ਦਸ ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਤੰਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਅਕਾ
ਰ ਉਕਾਰ ਮਕਾਰ ਨਾਦ ਬਿੰਦੁ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਓਂਕਾਰ ਕੀ ਪਚਾਸ ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਅ
ਕਾਰ ਸੇ ਲੇ ਖ੍ਯ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਚਾਸ ਵਰਣੋਂ
ਮੇਂ ਵਹੁ ਥਿਤ ਰਹਤੀ ਹੈ- ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਉਪਨਿ
ਖਦ ਮੇਂ ਪਰਮਾਤਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਖੋੜਸ
ਕਲਾ ਕਹੀ ਹੈਂ ਸੰਗ੍ਯਾ ਉਨਕੀ ਯੇ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਣ੧ ਸ੍ਰਧਾ੨ ਬ੍ਯੋਮ੩ ਵਾਯੁ੪ ਤੇ
ਜ੫ ਜਲ੬ ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ੭ ਇੰਦ੍ਰਯ੮
ਮਨ੯ ਅੰਨ੧੦ ਵੀਰਜ੧੧ ਤਪ
੧੨ ਮੰਤ੍ਰ੧੩ ਕਰਮ੧੪ ਲੋਕ੧੫
ਨਾਮ੧੬ ਅਰਥ ਇਨ ਕੇ ਐਸੇ ਹੈ ਸ
ਰਬਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਅਪਨੀ ਉਪਾ
ਧੀ ਰੂਪ ਕਲਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਮੇ।ਸਭ ਸੇ
ਪ੍ਰਥਮ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਨਿਖਲ ਪ੍ਰਾ
ਣੀਯੋਂ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕਾ ਆਸ੍ਰਯ ਪ੍ਰਾਣ-
ਹਿਰਨ੍ਯ ਗਰਭ ਰਚਾ੧ ਤਾਂਸੇ ਸਰ
ਬ ਪ੍ਰਾਣੀਯੋਂ ਕੀ ਸੁਭ ਕਰਮੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ
ਕੀ ਹੇਤੁ ਸ੍ਰਧਾ ਰਚੀ੨ ਤਾਸੇ ਕਰਮ ਫਲ
ਭੋਗਨੇ ਕੇ ਸਾਧਨ ਦੇਹਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਹੇਤੁ
ਮਹਾਭੂਤ ਰਚੇ੫ ਇਨ ਪਾਂਚੋਂ ਸੇ ਆ
ਗੇ ਇੰਦ੍ਰਯ ਰਚੇ ਜਿਨ ਕੇ ਦੋ ਭੇਦ ਹੈਂ ਪਾਂ
ਚ ਗ੍ਯਾਨ ਕੇ ਸਾਧਨ ਗ੍ਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰਯ ਹੈਂ
ਪਾਂਚ ਕਰਮ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰਯ
ਹੈਂ੮ ਤਿਨ ਕਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਸਯ ਸੰਕਲ

ਪਾਦਿ ਸੁਭਾਵੇ ਵਾਲਾ ਮਨ ਰਚਾ ੯ ਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀਓਂ ਹੇਤ ਦੇਹਾਦਿ ਰਚ
ਕੇ ਤਿਨਕੀ ਬਿਰਤਾ ਹੇਤ ਗੇਹੂੰ ਚਾਵ
ਲਾਦੀ ਅੰਨ ਰਚੇ ੧੦ ਤਿਸ ਭੋਗੇ ਅੰ
ਨ ਸੇ ਸਰਬ ਕਾਮੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਹੇ
ਤੁ ਬਲ ਰੂਪ ਵੀਰਯ ਰਚਾ ੧੧ ਤਿਸ
ਵੀਰਯ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓਂ ਕੀ ਪਾਪੋਂ ਸੇ
ਸੁਧੀ ਕਾ ਸਾਧਨ ਤਪ ਰਚਾ ੧੨ ਤਪੋ
ਸੇ ਸੁਧ ਭਏ ਪੁਰਖੋਂ ਹੇਤ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਸਾ
ਧਨ ਸਾਮ ਰਿਗ ਯਜੁਰ ਅਥਰਬਣ
ਸਰੂਪ ਚਾਰੋਂ ਵੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਰਚੇ ੧੩ ਤਿ
ਨ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਸੇ ਅਗਨੀ ਹੋਤ੍ਰਾਦਿ ਸਰੂਪ
ਕਰਮ ਰਚੇ ੧੪ ਤਾਂ ਸੇ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਫਲ
ਸਰੂਪ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿ ਲੋਕ ਬਨਾਏ ੧੫
ਲੋਕੋਂ ਮੇਂ ਬੋਲਾਨੇ ਬੈਠਨੇ ਆਦਿ ਕਾਮੋਂ
ਹੇਤ ਨਾਨਾ ਦੇਵਦੱਤ ਜਗਦੱਤਾਦਿਕ
ਨਾਮ ਰਚੇ ੧੬ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸੇ ਹੂਏ ਅੰਤ ਕੋ
ਉਸੀ ਮੇਂ ਯੇ ਕਲਾ ਰੂਪ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਹੋ
ਤੇ ਹੈਂ ਅਧਯਾਰੋਪ ਅਪਵਾਦ ਸੇ ਇ
ਨ ਦ੍ਵਾਰਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਜਾਨਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਲੀਏ ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕ
ਲਾ ਹੈ ੫· ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿ
ਆ- ਨੇਤ੍ਰ ਕੀ ਪਲਕ ਲਗਨ ਮਾਤ੍ਰ
ਸਮੇ ਕਾ ਨਾਮ ਨਿਮੇਖ ਹੈ ਨਿਮੇਖ ਕੇ ਤੀ
ਸਵੇ ਹਿਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਤ੍ਰਤਪਰ ਹੈ ਤਤ੍ਪ
ਰ ਕਾ ਸੋਲਵਾ ਹਿੱਸਾ ਤ੍ਰੁਟਿ ਹੈ ਅਠਾ
ਰਾ ਨਿਮੇਖੋ ਕੀ ਏਕ ਕਾਸ਼ਟਾ ਤੀਸ ਕਾ
ਸ਼ਟਾ ਕੀ ਏਕ ਕਲਾ ਤੀਸ ਕਲਾ ਕੀ ਏ
ਕ ਘੜੀ ਦੋ ਘੜੀ ਕਾ ਮੁਹੂਰਤ ਤੀਸ
ਮਹੂਰਤੋਂ ਕਾ ਏਕ ਦਿਨ ਇਸ ਬਿਚਾ
ਰ ਮੇਂ ਘੜੀ ਕੇ ਤੀਸਵੇ ਹਿੱਸੇ ਕਾ ਨਾ
ਮ ਕਲਾ ਹੈ ੬· ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਮੇਂ ਗ੍ਯਾਨਸ
ਕ੍ਤੀ- ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਕ੍ਤੀ- ਰਚਨਾ ਸਕ੍ਤੀ- ਪ
ਲਨ ਸਕ੍ਤੀ· ਸੰਹਾਰ ਸਕ੍ਤੀ- ਭਕ੍ਤੋਂ ਪ੍ਰ
ਤਿ ਉਤਮ ਗੁਣਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ- ਨਿਖ
ਲ ਦੋਖ ਪਰਿਹਾਰ ਸਕ੍ਤੀ- ਪਦਾਰਥ
ਚਤੁਸ਼੍ਟੇ ਦਾਨ ਸਕ੍ਤੀ ਆਦਿਕ ਅਨੰ
ਤ ਸਕ੍ਤੀਆਂ ਹੈਂ ਜਿਨ ਸੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਪੂ
ਰਨ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ੭· ਅਕਲ ਕਲਾ
ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ਆਪੁਨਾ ਸਰਬ ਕ
ਲਾ ਸਮਰਥ

ਕਲਿ • ਸੰ· ਚੌਥਾ ਯੁਗ ਇਸ ਯੁਗ ਮੇਂ

ਲਿਖਲਜੀਵੋਂ ਕੇ ਖੋਟੇ ਸੁਭਾਵ੍ਯਔਧ
ਰਮਸੇ ਰਹਿਤ ਹੋਨੇ ਕਾ ਬਰਨਨ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਗੁ
ਰੋਂ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜਿਨ ਮੇਂ ਸਭ ਸੇ ਪਹ
ਲੇ ਵਾ. ਮਾਝ ਸ. ੧੬ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ
ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮ
ਪੰਖ ਕਰ ਉਡਰਿਆ। ਕੂੜ ਅਮਾ
ਵਸ ਸਚ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ
ਚੜਿਆ। ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਵਾ. ਆ.
ਸ. ੧੩ ਮੇਂ। ਕਲਿਜੁਗ ਰਥ ਅਗ
ਨਿ ਕਾ ਕੂੜ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ। ਵਾ.
ਬਿਹਾ. ਸ. ੨੦ ਕਲੀ ਅੰਦਰ ਨਾਨ
ਕਾ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ। ਪੁਤ ਜਿਨੂ
ਰਾਧੀ ਜਿਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿ
ਕਦਾਰ। ਧ. ਮ. ੧ ਸ. ੮ ਕਲਿ ਨਾ
ਹੀ ਜਗ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬਾ।
ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤ
ਇਵ ਜਗ। ਵਾ. ਸਾ. ਸ. ੧੪ ਕ
ਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਇਆ
ਮੁਰਦਾਰੁ। ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕ
ਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰੁ। ਵਾ. ਮ.
ਸ. ੨੨ ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਸਾਹ
ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਨਾਉ। ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾ
ਉ ਪਾਰਖੂ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਆਉ। ਇ
ਲਤ ਕਾ ਨਾਉ ਚੌਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ
ਥਾਉ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਣੀਐ
ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ। ਗਾ.
ਮ. ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਸ ੧ ਸੋ
ਈ ਚੰਦ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀ
ਅਰ ਤਪਤ ਰਹੈ। ਸਾ ਧਰਤੀ ਸ
ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ
ਥਾਵ ਕੈਸੇ। ੧। ਜੀਵਨ ਤਲਬ
ਨਿਵਾਰਿ। ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿ
ਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ। ੧
। ਰਹਾਉ। ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇ
ਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠ
। ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਪਾਠ ਸੇਲੇ ਫਿਰਓ
ਲਾਮਾ ਮਿਲੇ ਤਈ। ਪਾਠ ਸੇ ਬਰ
ਨਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਕਲਿ ਕੇ ਅਧਿਕ
ਸੁਭਾਵੇਂ ਕਾ। ਬਰਨਨ ਕਲਕੀ ਅ
ਵਤਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਵਿਖੇ ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰੰਥ
ਜੀ ਮੇਂ ਕੀਆ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਮਹਾਭਾਰ

ਤ ਬਨ ਪਰਬ ਕੇ ੧੯੦ ਏਕੌਸੈ ਨੱਬੇ ਅਧਯਾਯ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਕੇ ਦ੍ਵਾਦਸ ਸਕੰਧ ਕੇ ਦੂਸ੍ਰੇ ਅਧਯਾਯ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਔਰ ਯੁਗੋਂ ਸੇ ਇਸ ਦੋਖੀ ਕਲਿ ਮੇਂ ਏਤਾ ਬਿਸੇਖ ਹੈ। ਇਸ ਮੇਂ ਸਰੀਰ ਸੇ ਕਰੇ ਹੀ ਪਾਪ ਲਗਤੇ ਹੈਂ ਮਨ ਸੇ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀਂ ਲਗਤੇ। ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸੇ ਇਸ ਮੇਂ ਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ- ਕਲ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਚਾਨਣ ਸੰਸਾਰਾ। ਪੁਨ ਸਤਜੁਗ ਸਤ ਤ੍ਰੈਤਾ ਜਗੀ ਦ੍ਵਾਪਰ ਪੂਜਾਚਾਰਾ। ਤੀਨੌਂ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦ੍ਰਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ- ਬਿਸ਼ਨੁ ਪੁਰਾਣ ਅਗਨਿ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਤਥਾ ਭਾਗਵਤ ਦ੍ਵਾਦਸ ਸਕੰਧ ਕੇ ਤੀਸਰੇ ਅਧਯਾਯ ਮੇਂ। ਯਹੀ ਕਲਿਯੁਗ ਕੇ ਦੋਖੋਂ ਕੇ ਨਾਸ ਕੇ ਉਪਾਇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਸਕੰਧ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾਯ: ਕਬ੍ਰਿਤ ਨਰੋਭਵਤਿ ਭੂਤਲੇ ਤਸਯ ਸੰਕੀਰਤਨਾਦੇਵ ਪਾਪੰ ਯਾਂਤਿ ਸਹਸ੍ਰਧਾ। ਯਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਾ ਜਾਨੋ। ਪੁਨ ਕਲਿ ਮੇਂ ਏਤਾ ਔਰ ਬਿਸੇਖ ਹੈ ਔਰ ਕਾ ਕੀਆ ਪਾਪ ਔਰ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਗੇ। ਜੈਸੇ ਸਤਯੁਗ ਮੇਂ ਪਾਪੀ ਸਾਥ ਬੋਲਨੇ ਸੇ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਮੇਂ ਪਾਪੀ ਕੇ ਦੇਖਨੇ ਸੇ। ਦ੍ਵਾਪਰ ਮੇਂ ਪਾਪੀ ਕੋ ਅੰਨ ਦੇਨੇ ਸੇ। ਪਾਪ ਲਗਤਾ ਥਾ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਇਸ ਮੇਂ ਦੰਡ ਕਮ ਹੈ ਪੂਰਬ ਯੁਗੋ ਵਤ ਦੇਸ ਗਾਉ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪਕੜੇ ਜਾਤੇ ਸੋਈ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਆਹਿ ਕਰ ਕਰੇ ਸੁ ਆਹਿ ਕਰ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੇ ਕੇ ਥਾਇ

ਕਲੀ॰ ਦੇ· ਕਲਿਯੁਗ ਮੇਂ ਯ· ਕਲੀ ਅੰਦਰ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ, ਕਲਯੁਗ ਕੇ ਯ· ਨਾਹਿ ਦੋਖ ਬਿਆਪੇ ਕਲੀ, ਨਾ ਖਿੜਿਆ ਫੂਲ, ਪੰ· ਏਕਲੀ, ਮਾੜਾਵਾਲੀ ਤੁਕ, ਕ

ਕਲ॰ ਦੇ· ਸਕ੍ਰੀ ਯ. ਜਿਨ ਕੋ ਲੀ ਧਾਤੁ ਲਗਖੀ ਧਾਰ, ਲੜਾਈ ਯ· ਹੇ ਕਲ

ਮੂਲਕਰੋਧੀ-ਹੇਲਣਾਈਕੇਮੂਲਕੋ ਪਾ।ਸੰ·ਕਲਹ,ਸੰ·ਮੀਠੀ ਅਸਫੁਟ ਅਵਾਜ।ਜੈਸੀਕਪੋਤਕੀਹੋਤੀਹੈ,ਵ ਰਤਮਾਨਦਿਨਕਾਸਮੀਪੀਅਗਲਾ ਪਿਛਲਾ ਦਿਨਯ·ਚਲਣਅਜਕਿ

ਕਲ,ਗੁਰੂਕਾਜਸਕਰਨਵਾਲਾਭਟ ਯ·ਕਵਿ ਕਲਸੁ ਜਸ ਗਾਵਉ ਗੁਰਨ ਨਕ,ਕਲਸੁੰਦ੍ਰਯ·ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਧਾਰੀ

ਕਜਲ॰ਸੰ·ਅੰਜਨਮਾਤ੍ਰ,ਦੀਵੇਕੀਮ ਸੀਕਾਅੰਜਨਯ·ਕਜਲਰੇਖਨਸਹ ਦਿਆ,ਮੇਘਸਮਾਨਰੰਗਕਾ,ਕਾਹੂ ਜਾਤਿਕੀਮਛੀ,ਦੀਵੇਕੀਮਸੀ

ਕਬੂਲ॰ਅ·ਅੰਗੀਕਾਰਯ·ਸਾਹਬ ਕਰੇ ਕਬੂਲ

ਕਉਲਾ॰ਦੇ·ਲਛਮੀ ਯ·ਸੇਵੇਚਰਣਨਿਤਕਉਲਾ।ਪੁਨ ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ।ਕਮਲਸੀ

ਕਮਲ॰ਸੰ·ਪੰਕਜ·ਕੋਲ·ਪਦਮ ਕੰ ਜਲਕੇ ਅਲਭੂਖਿਤ ਕਰਨੇਸੇਨਾਮ ਕਮਲਹੈ,ਗ੍ਯਾਸਜੈਸੇ ਪੰਚਕਮਲਕ ਰਜੇਵਨਲਾਗੇ

ਕਮਲਾ॰ਸੰ·ਲਖਮੀਦੇ·ਸੁਦਾਈ·ਬਾ ਉਲਾਯ.ਕੁਟੰਬਦੇਖਬਿਗਾਸੈਕਮ ਲਾਜਿਉ

ਕਮਾਲ॰ਅ·ਕਬੀਰਕਾ ਪੁਤ੍ਰਯ·ਬੂਡਾਬੰਸਕਬੀਰਕਾਉਪ ਜਿਓਪੂਤਕਮਾਲ ਇਕਰਹੇਸੂਕਕਠੂਲੇ

ਕਠੂਲੇ॰ਭ੍ਰ·ਕਾਠਤੁਲ੍ਯਕਠੋਰਹੋਯ·

ਕਉਲ॰ਗ੍ਰ·ਗ੍ਰਾਸ·ਕੌਰ·ਬੁਰਕੀ,ਦੇ· ਕਮਲ·ਪਦਮ,ਅ·ਬਚਨਯ·ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲਨਪਾਲਿਓ

ਕਵੋਲੇ॰ਭ੍ਰ·ਕਢਤੀਹੈ

ਕਪਾਲ॰ਸੰ·ਸਿਰਕਾਉਪਰਲਾਪਾਸ ,ਬਰਤਨਕਾਠੀਕਰਾ

ਕਪਲ॰ਸੰ·ਸਾਂਖ੍ਯਸਾਸਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾ, ਦੇਵਹੂਤੀਸੇਕ੍ਰਦਮਰਿਖਿਕਾਪੁਤ੍ਰ

ਕਪਾਲੀ॰ਭ੍ਰ·ਕਪਾਲਕੇਭਾਰਖੜੇਹੋ ਨਾ ਜੈਸੇ ਕਪਾਲੀਆਸਨ

ਕਵਲ॰ਦੇ·ਕਮਲਯ·ਕਵਲਫੂਲੇ ਆਕਾਸ-ਤੇਰੇ ਹੁਕਮਸੇ ਦੈਵਗੁਣ ਦ੍ਰਿਦੇਆਕਾਸਮੇਂਫੂਲੇਹੈਂ,ਲਛਮੀ ਯ·ਕਵਲ ਛਪਾਇਆ-ਲਛਮੀ ਕੋ ਤੇਰੇ ਮੇਂ ਲੈ ਕਰਦੀਆ ਹੈ ਵਾ ਕਮ ਲ ਮੇਂ ਤੈਂ ਬ੍ਰਮਾਕੇ ਛਪਾਯਾ ਹੈ

ਕਲਾਲੀ॰ ਭੁ॰ ਮੱਟੀ ਕਾ ਯ॰ ਜੈਸੇ ਮਦ ਦੇ ਵਿਕਲਾਲੀ ਰੇ

ਕਰਾਲ॰ ਸੰ॰ ਭਯੰਕਰ ਜੈਸੇ ਤਿਨ ਦੀ ਸੈ ਮੁਖ ਕਰਾਲ, ਸਰਾਬ ਨਿਕਾਸਨੇ ਵਾਲੀ ਜਾਤਿ ਬਹੁਤ ਸੇ ਲੋਗ ਇਨ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਭੀ ਨਿਕਾਸਤੇ ਹੈਂ

ਕਰਲਾ॰ ਭੁ॰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹ ਕੀਰਤ ਕਰਲਾ

ਕੜੀਆਲ॰ ਭੁ॰ ਲੋਹਾ ਲਗਾਮ ਕਾ ਯ॰ ਕੜੀਆਲ ਮੁਖੇ

ਕਸੀਮਲ॰ ਭੁ॰ ਮੋਹ॰ ਮੂਰਛਾ, ਪਾਪ ਯ॰ ਸ੍ਰਗਹਿ ਕਸੀਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ। ਕਸਮਲ ਸੰ॰

ਕਰਤਲ॰ ਸੰ॰ ਹਾਥ ਕੀ ਤਲੀ ਪੈ ਯ॰ ਨਵ ਨਿਧ ਕਰਤਲ ਤਾ ਕੇਰੇ

ਕਲਮਲ॰ ਭੁ॰ ਕਲਜੁਗ ਮੇਂ ਪਾਪੋਂ ਸੇ ਮੈਲੀ ਯ॰ ਕਲਮਲ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ

ਕਲਵਾਲੀ॰ ਭੁ॰ ਮੱਟੀ ਯ॰ ਕਲਕਲਵਾਲੀ ਕਾਂਮ ਮਦ - ਕਲਿਯੁਗ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਮੱਟੀ ਹੈ

ਕਲਕਾਲੀ॰ ਭੁ॰ ਕਲਿਜੁਗ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਪਾਪ ਵਾਲੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਜਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਬਰਨਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯ॰ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਕਾਲੀ

ਕਰਹਲਾ॰ ਭੁ॰ ਹੱਲਾ ਕਰ॰ ਕਾਂਵੀ ਧਾਈ ਕਰ ਯ॰ ਕਰਹਲਾ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ, ਦੇ॰ ਮਾਰ॰ ਊਂਟ ਯ॰ ਕਰਹਲ ਬੇਲ ਰੀਝਾਈਆ ਪੁਨਾ ਬੇਲ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ

ਕਲਮੂਲ॰ ਭੁ॰ ਹੇ ਕੇਪਤੂ ਕਲਹ ਕਮੂਲ ਹੈ ਯ॰ ਹੇ ਕਲਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ

ਕਵਿਕਲ॰ ਦੇ॰ ਮਿ॰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕਲ ਭੱਟ ਯ॰ ਕਵਿਕਲ ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤਨੇ

ਕਚੀਚੋਲੀ॰ ਵਾ॰ ਕਾਮ ਕਰੋਧਾਦਿ ਦੋਖੋਂ ਵਾਲੀ ਮੰਦ ਦੇਹ ਯ॰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ। ਥਾਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲ ਆਏ

ਕਰਕਰਤਾਲ॰ ਵਾ॰ ਹਾਥੋਂ ਕੀ ਪਾਇ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਨੇ ਤਾਲ ਕਰੀ ਹੈ ਯ॰ ਕਰ ਕਰਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਨੈਨਹੁ - ਹਾਥੋਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੀਵੋਂ ਨੇ ਤਾਲ ਕਰੀ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਕੀ ਪਖਾਵਜ ਕਰੀ ਹੈ

ਕਪਰੇਬਾਰੇਵਾਲੀ੦ਵਾ·ਪੰਖਸਰੂ
ਪਸੁਪੇਦ ਬਸਤ੍ਰੋਂਵਾਲੀ ਕੂੰਜ
ਕਵਿ੦ਸੰ·ਗਦ੍ਯਪਦਸ੍ਵਰੂਪ ਬਾਣੀ
ਬਨਾਨੇ ਵਾਲਾ।ਖੁਲੀ ਰਚਨਾ ਕਾ ਨਾ
ਮਗੱਦ੍ਯ ਹੈ।ਛੰਦੋਂ ਮੇਂ ਬਨਾਈ ਕਾ ਨਾਮ
ਪਦ ਹੈ।ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ ਇਨਕੇ ਨਾਮ ਨਸਰ
ਨਜਮ ਹੈ ਕਵਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸਾਯਰ ਹੈ, ਪੰ
ਕਵੈ੦ਕ੍ਰਿ·ਕਵਿਜਨਪਾਸੋਂ ਯ· | ਤ੍ਰਿਤ
ਗੀਤਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੈ ਸੁਨਿ ਰਾਮਨਾ
ਕਰਵੈ੦ਦੇ·ਟੂਟੀਵਾਲੇ ਮੱ | ਮਦੂਖਭਾਗੇ
ਟੀਕੇ ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਯ·ਕਾਚੇ ਕਰਵੇ ਰ
ਹੇਨਪਾਨੀ।ਕੌੜੇ ਜੈਸੇ ਕਰਵੈ ਭੇਖਜ
ਕਹਜਾਵੈ੦ਦੇ·ਕਹਕਰਨਿ | ਬਿਨਪੀਏ
ਸੰਕਚਲੇਜਾਵੈ ਯ·ਕਹਦੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕ
ਹਜਾਵੈ·ਕਹਨੇਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕਹੇ ਐਕਾ
ਕਹਕੇ ਨਿਸੰਕ ਚਲੇ ਜਾਵੈ | ਵਨ
ਕਰਣਪਲਾਵ੦ਕ੍ਰਿ·ਬਿਰਲਾਪ·ਰੁ
ਕੜ੍ਹ੦ਪੰ·ਅਗਨਿ ਕੇ ਤਾਉ ਸੇ ਤਪਤਪ
ਕੇ ਥੋੜਾ ਹੋਜਾਨਾ, ਅਰਥਾਤ ਦੁਖੀ
ਹੋਨਾ, ਕਸਕੇ ਯ·ਕੜ੍ਹ ਬੰਧਨ ਬਾਧਿ
ਕਪੜ੍ਹ੦ਦੇ·ਬਸਤ੍ਰ ਯ·ਕਪੜ੍ਹ ਭੋਗ | ਓ

ਸੁਗੰਧਤਨ ਮਰਦਨ ਮਾਲਨਾ।ਕਰਪ
ਕਬਾੜ੍ਹਾ੦ਦੇ·ਕੂੜਾ·ਕੂੜਵਾਰ | ਟਸੰ·
ਯ·ਕੂੜ੍ਹ ਕਬਾੜ੍ਹਾ-ਝੂਠਰੂਪ ਕੂੜਾ ਅ
ਕਉੜ੍ਹਾ੦ਪੰ·ਕੜਵਾ·ਕ | ਰਥਾਤ ਗੱਪਾਂ
ਰੂਯ·ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ
ਕਰਜੋੜ੍ਹ੦ਵਾ·ਹਾਥ ਜੋੜਕੇ ਯ·ਕਰ
ਜੋੜ੍ਹ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੇ
ਕਸੁੰਭੜ੍ਹੇ੦ਦੇ·ਸਿ·ਅਗਨਿ ਕੇ ਭਾਵ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅਗਨਿ ਕੋ ਯ·ਹ
ਥਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜ੍ਹੇ ਜਲ ਜਾਸੀ ਢੋਲ
-ਕਾਚੀਬੰਦਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਨਸੀਰੁੱਦੀ
ਨ ਕੀ ਕਛੀ ਹੈ।ਤਹਾਂ ਯਹ ਨਾਮ ਆਗ
ਕਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ।ਤਥਾ ਕਾਠੀਆ ਵਾੜ੍ਹ ਮੇਂ
ਕਮਾਇਅੜ੍ਹੇ੦ਪੰ·ਕਮਾਏ ਯ·ਦਿਨ
ਰਾਤ ਕਮਾਇਅੜ੍ਹੇ

ਕਾ

ਕਾਉ੦ਪੰ·ਕਾਗ ਯ·ਅਨਦਿਨ ਬਿਲ
ਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਵੇ ਘਰ ਕਾਉ।ਪੁਨਾ ਪਿ
ਛੇ ਪਤਲ ਸਾਦਿਅਹੁ ਕਾਉ
ਕਾਗਉ੦ਦੇ·ਕਾਗ ਸੇ ਯ·ਕਾਗਉ ਹੋ

ਇਨ ਉਜਲਾ - ਜੈਸੇ ਕਊਆ ਜਲ
ਨਵਾਨੇ ਸੇ ਸੁਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਤੈਸੇ
ਮੈਲੇ ਮਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖ ਕਾਹੂ ਭੇਖਧਾ
ਰਨਾਦਿ ਕਾਮੋਂ ਸੇ ਸੁਧ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ
ਕਾਯਉ ੦ ਗੁ· ਸਰੀਰ ਯ· ਕਾਯਉ ਦੇ
ਵਾ ਕਾਇਆਉ ਦੇਵਲ - ਕਾਯਾ ਵਿਖੇ
ਦੇਵ ਈਸ੍ਵਰ ਹੈ ਕਾਇਆ ਦੇਵਕਾ ਮੰ
ਕਾਟਿਓ ੦ ਦੇ· ਕਾਟਿਆ· ਦਰ ਦੇਵਲ ਹੈ
ਵਢਿਆ ਯ· ਸਿਵ ਕੇ ਬਾਣ ਸਿਰ ਕਾਟਿ
ਕਾਸਿਉ ੦ ਵਾ· ਕਿਸ ਪਾਸ ਯ· ਇਹ ਓ
ਦੁਖ ਕਾਸਿਉ ਕਹੋਰੀ
ਕਾਂਢਿਆ ੦ ਗੁ· ਕਹੀਦੇ ਹੈਂ ਯ· ਸੇਵ
ਕ ਸੋਈ ਕਾਂਢਿਆ - ਕਹਦਾ ਪੰਜਾਬੀ
ਜੋ ਕਾਂਹਦਾ ਹੈ ਤਾਸੇ ਕਾਂਢ ਬਨ ਗਯਾ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਦਾਰੜੀ ਸੇ ਢਾਢੀ
ਕਾਢੀਆ ੦ ਗੁ· ਕਹੀਦੀ ਹਾਂ ਯ· ਭੀ
ਤਿਹੰਜੀ ਕਾਢੀਆ
ਕਾਢੀਐ ੦ ਪੰ· ਨਿਕਾਸੀਦੇ ਹੈਂ ਯ· ਜਗ
ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਐ - ਗੁ· ਕਹੀਦਾ
ਹੈ ਪੁਰਖ ਯ· ਸਚ ਸੁਹਾਵ ਕਾਢੀਐ
ਕਾਇਆ ੦ ਪੰ· ਦੇਹ ਯ· ਤੂ ਕਾਇਆ

ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ, ਪਰਮਾਤਮ ਰੂਪ ਸੁ
ਧ ਦੇਹ ਯ· ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ
ਕਾਲਿਆ ੦ ਦੇ· ਚੋਰਾਂ ਕੇ ਅ ਕੀ ਵਲ
ਰਥਾਤ ਖੋਟੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਯ· ਕਾਲਿਆ
ਕਾਲੀਆ ੦ ਗੁ· ਕਲਪਨੇ ਕਾਲੇ ਵੰਨ
ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਦੁਖੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਯ·
ਸੰਤ ਕਾਲੀਆ ਧਰਤ ਬਿਦਾਰੇ - ਸੰਤੋਂ
ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕੋ ਪ੍ਰਿ
ਥ੍ਵੀ ਪੈ ਪਟਕਤਾ ਹੈ। ਸੰਤ ਕੇ ਲੀਏ ਕੇ
ਬਾਨ ਸੰਤ ਕਾਲੀਆ ਗਤ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ
ਕਾੜ੍ਹਿਆ ੦ ਦੇ· ਬਹੁਤ ਪਕਾਇਆ ਹੈ
, ਸਭ੍ਰੀ ਤਾਪ ਜੈਸੇ ਮਿਟੇ ਸਭ ਕਾੜ੍ਹਿਆ
ਕਾਪੜੀਆ ੦ ਗੁ· ਗੇਰੂਏ ਕਪੜੇ ਪ
ਹਰ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਿ
ਸਤੀ ਨਿਰਧਨ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਕੋ ਤੀਰਥ
ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤ ਗੇਰੂਏ ਕਪੜੇ ਕੀ ਬਿਧਿ ਧ
ਰਮ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬਿਧਾਯ
ਕਾਪੜੀ ਬੇਸੀ - ਭਰ੍ਰੀ ਛੋੜ ਤੀਰਥ
ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੋ ਮੁਖ ਸਮਝਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨੋਂ
ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ ਯ· ਕਾਇ ਕਮੰਡਲ ਕਾ
ਪੜੀਆਰੇ ਅਠਸਠ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ

ਕਾਲਕੰਨਿਆ॰ ਗੁ· ਮ੍ਰਿਤੂ· ਮੌਤ ਯ· ਕਾਲਕੰਨਿਆ ਵਾਸਤੇ-ਮ੍ਰਿਤੂ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਕਾਲਕੰਨਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਕੰਨ੍ਯਾ ਸੰ·

ਕਾਈ॰ ਪੰ· ਕੋਈ ਯ· ਤਉ ਤਨ ਕਾਈ ਕੇਰ -ਤੇਰੇ ਤਨ ਮੇਂ ਕੁਛ ਅਬਿਬੇਕ ਰੂਪ ਅੰਧਪਨਾ ਹੈ, ਜਲ ਕੀ ਮੈਲ ਯ· ਮਿਟੇ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ· ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਿਟਤੀ ਮਨ ਕੀ ਸੰਸਯਾਦਿ ਰੂਪ ਮੈਲ

ਕਾਇ॰ ਪੰ· ਦੇਹ· ਸਰੀਰ· ਕਾਯ ਸੰ, ਕਿਸੇ ਸੇਯ· ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤ ਨ ਮਿਲੇ ਕਾਇ -ਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਤੂ ਕਿਸੇ ਜੁਗਤਿ ਸੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ, ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ· ਕਾਇ ਮੋਹ ਮੋਹੀ-ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੋਹਨੇ ਮੋਹ ਲਈ ਹੈ

ਕਾਲਹਈ॰ ਗੁ· ਕਾਲ ਕੀ ਹਤੀ ਯ· ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਾਲ ਹਈ

ਕਾਂਸੀ॰ ਸੰ· ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ· ਬਨਾਰਸ ਯ· ਤੂ ਬਾਮਨ ਮੈਂ ਕਾਂਸੀ ਕਾ ਜੁਲਹਾ, ਦੇ· ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੂ ਜੋ ਤਾਂਬੇ ਮੇਂ ਕਲੀ ਮਿਲ ਬਨਤੀ ਹੈ, ਕਾਂਸ੍ਯ ਸੰ· ਯ· ਕਾਂਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਤਾ ਧੁਨਿ ਕਹਾ ਸਮਾਈ

ਕਾਸੇ॰ ਫਾ· ਖਾਣੇ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਯ· ਲੱਕੀ ਕਸੇ ਹੱਥੀ ਫੁਮਣ, ਕਾਸਾ ਯ· ਕਰਕਾ ਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ

ਕਾਬਸ॰ ਵਾ· ਕਿਆ ਅਧੀਨ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਯਹ ਕਾਕੂ ਕਤੀ ਹੈ

ਕਾਲਗ੍ਰਸ॰ ਗੁ· ਕਾਲ ਕੇ ਗ੍ਰਸੇ ਯ· ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ

ਕਾਲਫਲਾਦਸਿ॰ ਵਾ· ਪਦਾਰਥੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੇ ਜੀਵੋਂ ਤੁਮਨੇ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਰੇਹੀ ਰੂਪ ਮੰਦ ਵਸਤੁ ਲੱਦੀ ਹੈ ਯ· ਕਾਲਫਲਾਦਸ ਆਇ

ਕਾਹੇ॰ ਦੇ· ਪੂ· ਕਿਆ ਹੈ ਯ· ਤਾਕੋ ਅਚਰਜ ਕਾਹੇ

ਕਾਹੇ॰ ਦੇ· ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ· ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗ ਬਾਪ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯ· ਬਾਹਰ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ· ਜਬ ਤੂ ਹੀ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਬਸੇ ਹੈਂ

ਕਾਹ॰ ਦੇ· ਕਿਆ ਯ· ਬਹੁ ਕਹੀਏ ਕਾਹ, ਕਿਸ ਕੋ ਯ· ਬੂਡ ਮੂਏ ਨੌਕਾ ਮਿਲੇ ਕਹੁ ਕਾਹ ਚੜ੍ਹਾਵੇ, ਕਾਹੀ ਘਾਸ ਯ· ਕੂਕਹ ਕਾਹ ਸਫੂਲੇ

ਕਾਹੂ॰ ਦੇ· ਕਿਸੇ ਕੇ ਯ· ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵ ਜਮਾਇਆ

ਕਾਪਹ॰ ਦੇ॰ ਕਿਸਪਾਸ ਜੈਸੇ ਕਾਪਹਕ
ਹੈ ਅਰਦਾਸ

ਕਾਫੀਅਹ॰ ਭੁ॰ ਕਹੀਦੇ ਹੈਂ ਨਿਕਾਸੀ
ਦੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਜਗ ਮਾਹ ਉਤਮ ਕਾਫੀਆਹ

ਕਾਰਗਾਹ॰ ਫ਼ਾ॰ ਕਾਰਖਾਨਾ ਮਾਤ੍ਰ, ਜੁ
ਲਾਹੇ ਕਾ ਕਪੜਾ ਬੁਨਨੇ ਕਾ ਠਿਕਾਨਾ
ਯ॰ ਕਾਰਗਾਹ ਤੋਰੀ - ਭਾਵ ਜਬ ਪੰਚ
ਕੋਸ਼ ਰੂਪ ਕਾਰਖਾਨਾ ਦੂਰ ਕੀਆ

ਕਾਬਲਹੁ॰ ਦੇ॰ ਕਾਬਲ ਸਹਰ ਸੇ ਯ॰
ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ
-ਬਾਬਰ ਹਿੰਦ ਮੇਂ ਆਤਾ ਹੂਆ ਮਾਨੋ ਮੁ
ਗਲ ਕੀ ਫੌਜ ਮਹਾ ਪਾਪੀਓਂ ਕੀ ਜਨੇਤ
ਲੇਕਰ ਕਾਬਲ ਸੇ ਆਇਆ ਜੋ ਅਧਰ
ਮ ਕੀ ਸਾਦੀਆਂ ਹੇਤ ਲੋਕੋਂ ਕੀ ਜੋਰੀਐ
ਰਤਾਂ ਕਾ ਦਾਨ ਮਾਗਤਾ ਅਰਥਾਤ ਖੋਸ

ਕਾਫ਼ਕੂਆਹ॰ ਫ਼ਾ॰ ਕਹਨੇਵਾ ਭਾਬਾ
ਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਉਪਦੇਸ ਕੇ
ਤਿਨ ਕੇ ਮੈਂ ਚਰਨ ਧੋਕਰ ਪੀਵਾਂ ਯ॰ ਮ
ਤਨੀ ਕਾਫ਼ਕੂਆਹ ਪਾਉ ਧੋਵੈ ਦੇ ਪੀਵ
ਸਾ - ਜੋ ਮਹਾਤਮਾ ਮਤਣੀ ਕੇ ਕਾਫ਼
ਕੂ॰ ਕਹਨੇ ਵਾਲੇ ਆਹ॰ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੇ
ਮੈਂ ਚਰਨ ਧੋਕਰ ਪੀਵਾਂ ਯਹ ਮੇਰੀ ਭਾ

ਕਾ॰ ਦੇ॰ ਕੋਈ ਯ॰ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਵਨਾ ਹੈ
ਜਾਇ ਵੁਠੀ, ਕੂਛ ਯ॰ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਵ
ਸਾਇ, ਦਾ ਯ॰ ਝੂਠੇ ਕਾ ਮੁਲ ਏਕ ਦੂ

ਕਾਕੀ॰ ਦੇ॰ ਕਿਸ ਕੀ ਯ॰ ਕਾਕੀ ਗਾਵ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾਕੇ ਕਵਨ ਪੁਰਖ
ਕੀ ਜੋਈ ਪੰ॰ ਲੜਕੀ

ਕਾਰੂਕ॰ ਸੰ॰ ਕਾਰੀਗਰ

ਕਾਰਕ॰ ਸੰ॰ ਕਰਤਾ ੧ ਕਰਮ ੨ ਕਰਣ ੩
ਸੰਪ੍ਰਦਾਨ ੪ ਅਪਾਦਾਨ ੫ ਅਧਿਕ
ਰਣ ੬ ਇਨ ਖਟ ਕਾਰਕੋਂ ਮੇਂ ਧਾਤੂਓਂ
ਸੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਤਅਯ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁਤ ਨਾਮੋਂ
ਕੇ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾਦਿ ਅਰ
ਥੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਤਅਯ ਦਿਖਾਵਨੇ ਹੇਤ ( )
ਐਸੇ ਚਿੰਨ ਲਿਖੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਇਨ ਚਿ
ਨੋਂ ਵਾਲੇ ਪਦੋਂ ਕੇ ਕਰਤਾ ਆਦਿਕ ਅ
ਰਥ ਜਾਨ ਲੇਨੇ

ਕਾਲਿਕਾ॰ ਸੰ॰ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ

ਕਾਲਕਾ॰ ਭੁ॰ ਜਮ ਕਾ ਯ॰ ਤੈ ਨਬਿ
ਆਪੇ ਕਾਲਕਾ,

ਕਾਮੁਕੀ॰ ਸੰ॰ ਮੈਥੁਨ ਕੀ ਅਧਿਕ ਇਛਾ
ਵਾਲੀ ਨਾਰੀ

ਕਾਮੁਕ॰ ਸੰ ਚਿੜਾਪੰਛੀ, ਕਬੂਤਰ, ਕਾਮੀ
ਪੁਰਖ, ਅਸੋਕਨਾਮਵਾਲਾਬ੍ਰਿਛ
ਕਦਾਚਿਤ੍ਰ॰ ਸੰ ਕਬੀਕ ਬੀਹੋਨੇਵਾ
ਲੀਵਸਤੁ | ਦਰਸਤੁਹਾਰੋ।ਕਾਂਖੀਸੰ·
ਕਾਂਖੀ॰ਸੰ· ਚਾਹਵਾਲਾ ਯ· ਕਾਂਖੀ ਏਕੇ
ਕਾਖ੍ਯਾ॰ ਪੰ· ਏਕ ਤ੍ਰਿਣਕਾ ਯ. ਬਿਨਗਾ
ਹਕਮੀਕਾ ਕਾਖ੍ਯਾ
ਕਾਲਖ॰ ਦੇ· ਸਆਹੀ, ਕਲੰਕ ਜੈਸੇ ਬਿ
ਨਹਰਿਨਾਮ ਲਗੈ ਮੁਖਕਾਲਖ
ਕਾਲੇਖੰ॰ ਗ੍ਰੁ· ਸਆਹੀ ਯ· ਤਾਕੇ ਮੁਖ
ਲਾਗੇ ਕਾਲੇਖੰ।ਪੁਨ ਤਿਲਕ ਕਢੇ
ਇਸਨਾਨਕਰ ਅੰਤਰ ਕਾਲੇਖੰ
ਕਾਲੂਖੀ॰ ਗ੍ਰੁ· ਕਾਲਖ ਯ· ਜੋ ਪੰਸੇਕਾ
ਕਾਪੁਰਖ॰ ਸੰ· ਨਪੁੰਸਕ· | ਲੂਖੀਰੇ
ਹੀਜੜਾ ਯ· ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖ ਪੁਚਾਰੇ
ਨਾਰੀ ਜੈਸੇ ਕੁਤਸਿਤ ਪੁਰਖ ਭਾਵਨ
ਪੁੰਸਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਬੁਚਕਾਰੇ ਪੁ
ਨੋਸੇ ਤੋ ਭੀ ਫਲੋ ਮੈਥੁਨ ਕਾ ਸੁਖ ਨਹੀਂ
ਕਾਲਮੁਖਾ॰ ਦੇ· ਹੇ ਕਾਲੇ ਮੁਖ | ਦੇਸਕੇ
ਵਾਲੇ ਯ· ਕਾਲਮੁਖਾ ਉਠਜਾਹੀ
ਕਾਲਪੁਰਖ॰ ਸੰ· ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ਯ·
ਕਾਲਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੇ ਮਾਨ
ਕਾਲੇਲਿਖਨਲੇਖ॰ ਵਾ· ਕਾਲੀ
ਲਿਖਤਾਂ ਨਾ ਕਰ ਭਾਵ ਦੇਖਵਾਲੇ ਕਾਮ
ਨਾ ਕਰ ਯ· ਜੇਤੂ ਅਕਲਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ
ਲਿਖਨਲੇਖ
ਕਾਗ॰ ਦੇ· ਕਊਆ, ਗ੍ਰੁ· ਬਿਖਈਪੁ
ਰਖ ਯ· ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮੇ ਵਾ
ਸ, ਹੇ ਕਾਗੋ ਯ· ਕਾਗਾ ਕਰਗ ਢੰਢੋ
ਕਾਚੇਤਾਗੋ॰ ਵਾ· ਗਮਾਨਭ | ਲਿਆ
ਏ ਕਚੀ ਤੰਤੂ ਸਮ ਟੂਟਤੇ ਜਗਤਕੋ
ਯ· ਖਿਲਮ ਲਟੂਟਸ ਕਾਚੇਤਾਗੋ
ਕਾਮਨੀਆਂਰੋ॰ ਵਾ· ਸੁਰਗਕੀਅ
ਪਛਰਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਮੰਗਤੇ ਹੈਂ
ਕਾਚੇ॰ ਗ੍ਰੁ· ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕ· ਲੋਕੋਂ ਮੇਂ ਬਿ
ਸ੍ਵਾਸ ਰਹਿਤ ਯ· ਮੂੜ੍ਹ ਮੁਗਧ ਨਰਕ
ਚੇ, ਬਿਨਾ ਪਕਾਏ ਯ· ਕਾਚੇ ਕਰਵੇ ਰ
ਹੇ ਨਪਾਨੀ, ਬ੍ਰਮ ਮੇਂ ਚਿਤ ਕੀਆਬਿ
ਰਤਾ ਵਾਲੇਸੇ ਯ· ਕਾਚੇ ਗੁਰਤੇ ਮੁਕ
ਤ ਨਹੂਆ - ਸੋਈ ਬਰਨੰਤਰੋਂ ਮੇਂ
ਲਿਖਾ ਹੈ।ਆਇਮੂੜੋ ਤਿਸ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਜਾਤੇ ਭਰਮਨ ਜਾਇ।ਪੁਨ ਗੁ

ਤੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਓਹੁ ਮਾਰਗ ਪਾਏ | ਚਨਛਾਤਨ

ਕਾਚ ੦ ਦੇ. ਕੰਚ ਯ. ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ ਕੇ

ਕਾਚੀ ੦ ਤ੍ਰੀ. ਝੂਠੀ ਯ. ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੂ

ਕਾਇਦੇ ੦ ਤ੍ਰੀ. ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਸੇ | ਨਜ਼ਾਂਪੀ ਯ. ਮਨ ਕਾਇਦੇ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲਾ

ਕਾਛੇ ੦ ਦੇ. ਸੁੰਦਰ ਯ. ਮੰਡਲੀਕ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਕਾਛੇ, ਬਨਾਵੇ ਯ. ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਜੈਸੇ ਜਸ ਨਾਚੇ ਤਸ ਕਾਛਨ ਕਾਛੇ

ਕਾਛ ੦ ਤ੍ਰੀ. ਬਨਾਵਟ ਯ. ਕਾਛ ਕੂਛ ਤਨ ਦੀਨਾ ਪੂਨਾ ਕਰ ਸੰਜੋਗ ਬਨ

ਕਾਜੀ ੦ ਅ. ਦਾਯਭਾਗ | ਈਕਾਛ ਅਰਥਾਤ ਬੰਡ ਬ੍ਯਵਹਾਰ ਕੇ ਝਗੜਿਓਂ ਮੇਂ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਬ੍ਯਵਸਥਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਾਤਸਾਹੋਂ ਕੇ ਸਮੇ। ਦਿਵਾਨੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇ ਮੁਕਦਮੇਂ ਯਵਨਮਤ ਕੇ ਕਾਜੀਓਂ ਕੀ ਰਾਯ ਸੇ ਹੋਤੇ ਥੇ। ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਗਲ ਮੇਂ ਛੁਰੀ ਭੀ ਕਾਜੀ ਚਲਾਤੇ ਥੇ। ਇਸਲੀਏ ਅਬ ਭੀ ਮੁਲਖ ਹਿੰਦ ਮੇਂ ਕਸਾਈਓਂ ਕੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਬਿਸਮਲਾ ਕਹ ਕਰ ਬਕਰੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕੇ ਗਲ ਮੇਂ ਛੁਰੀ ਕਾਜੀ ਹੀ ਚਲਾਤੇ ਹੈਂ। ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇਆ ਮੁਕਦਮਿਓਂ ਮੇਂ ਵਢੀ ਲੇ ਕਰ ਝੂਠੀ ਬ੍ਯਵਸਥਾ ਦੇਨੇ ਸੇ ਅਰ ਦਮੜੀ ਕੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਸੇ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਗਲ ਛੁਰੀ ਚਲਾਨੇ ਸੇ ਕਾਜੀ ਦੋਖੀ ਹੋ ਗਏ, ਕੰਜੀਫਕੀ ਯ. ਕਹੁਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤ ਅਪਨੇ ਕਾਜੀ

ਕਾਜ ੦ ਦੇ. ਕੱਜਿਆ. ਢਕਿਆ ਛਿਪਾਇਆ ਯ. ਤੈ ਮੁਖ ਕਾਜ ਲਜੋ. ਜਬ ਕੋਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਘਰ ਮੇਂ ਆਇਆ ਤਬ ਲਜਾ ਕਰ ਮੁਖ ਛਿਪਾਇ
ਲੀਆ, ਯਗਯਾਦਿ ਕਾਮ ਯ. ਜਜਕ ੭
ਜਪ ਥਾਇ ਸੁਹਾਈ, ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਯ. ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜ ਨ ਕਛੂਏ, ਬਿਵਾਹਾਦਿ ਮੰਗਲ ਕਾਮ, ਹੇਤੁ. ਕਾਰਣ, ਬਨਾਈ ਵਸਤੁ। ਕਾਰਜ ਸੰ. ਮਾਨ ਅਤੰਬਰ ਯ. ਅਵਰ ਕਾਜ

ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ
ਕਾਜੈ॰ ਗੁ. ਅਰਥ ਸ. ਜੋ ਜਾਨੇ ਤੂ ਅਪ
ਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗ ਨ ਚਾਲੇ ਤੇਰੇ ਭਸੂਆ
ਕਾਂਜੀ॰ ਦੇ. ਰਾਈ ਪੜ ਖਟਾ ਹੂਆ ਅ
ਚਾਰ ਪਕੌੜੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਜਲ
ਕਾਗਜ॰ ਅ. ਕਾਗਤ. ਪਤ੍ਰ
ਕਾਰਜ॰ ਦੇ. ਉਪਜੀ ਵਸਤੂ ਨ੍ਯਾਯ
ਮਤ ਵਾਲੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ। ਨਿਖ
ਲ ਕਾਰਜੋਂ ਕਾ ਉਨ ਕੇ ਉਪਾਦਾਨੋਂ ਮੇਂ ਅ
ਭਾਵ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਯੁਕਤੀ ਯਹ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
ਜੇਕਰ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪਹਲੇ ਅਪਨੇ ਉਪਾ
ਦਾਨ ਮੇਂ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ। ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਉ
ਤਪਤੀ ਹੇਤ। ਕਾਰਣ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਨਾ ਗ੍ਰ
ਹਣ ਕਰੀ ਚਾਹੀਏ। ਕਰਤੇ ਸਭੀ ਹੈਂ ਯਾ
ਤੇ ਅਪਨੀ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ। ਅ
ਪਨੇ ਉਪਾਦਾਨ ਕਾਰਣ ਮੇਂ ਕੋਈ ਵਸ
ਤੂ ਨਹੀਂ ਰਹਤੀ। ਸਭ ਕਾ ਅਪਨੇ ਉ
ਪਾਦਾਨ ਮੇਂ ਅਭਾਵ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈਂ। ਨਾ
ਮ ਉਸ ਅਭਾਵ ਕਾ ਪ੍ਰਾਗ ਅਭਾਵ ਹੈ
ਯ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸ ਅਭਾਵ ਕੀ ਸਿਧੀ
ਮੇਂ ਏਤੀ ਮਿਤਕਾ ਮੇਂ ਘਟ ਬਨੇਗਾ।
।ਏਤੇ ਸੂਤ੍ਰ ਮੇਂ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨੇਗਾ। ਯਹ
ਉਨ ਕਾਰਜੋਂ ਕੇ ਬਨਾਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨੋਂ ਕ
ਪ੍ਰਤਖ੍ਯ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਗ. ਅਪਨੀ
ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ। ਅਪਨੇ ਕਾਰਣ
ਮੇਂ ਰਹੇ ਅਪਨੇ ਅਭਾਵ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾ
ਗ ਭਾਵ ਹੈ। ਤਿਸ ਅਭਾਵ ਵਾਲੀ ਵ
ਸਤੂ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਅਰ
ਸਾਂਖ੍ਯੋਂ ਵਾਲੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਜੇਕਰ ਅ
ਪਨੀ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਕਾਰਣ ਮੇਂ ਨ
ਰਹੀ ਵਸਤੂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਤਬ
ਬਾਲੂ ਮੇਂ ਨਾ ਰਹੇ ਤੇਲ ਕੀ ਭੀ ਬਾਲੂ ਸੇ
ਉਤਪਤੀ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਏ। ਹੋਤੀ ਕਭੀ
ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਨਾ ਰਹੀ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਉਪ
ਜ ਸਕੇ। ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰਬ ਸੂਖਮ
ਰੂਪ ਸੇ ਰਹੀ ਵਸਤੂ ਹੀ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਸੇ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਹੋਵੇ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਉਤਪਤੀ ਸੇ ਪੂਰ
ਬ ਨਿਖਲ ਵਸਤੂਓਂ ਕਾ ਅਪਨੇ ਕਾਰ
ਣੋਂ ਮੇਂ ਭਾਵ ਹੈ। ਕਾਹੂ ਕਾ ਅਭਾਵ ਨਹੀਂ
।ਇਸ ਲੀਏ ਨ੍ਯਾਯ ਮਤ ਅਸੰਗਤ ਹੈ
।ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਭੀ ਇਸ ਮਤ ਕਾ ਖੰਡਨ ਕ
ਰੇ ਹੈ। ਆਪ ਸਤ ਸਤ ਸਭ ਧਾਰੀ। ਕਾਰ

ਕਾਢਕਢੀਜੈ॰ ਵਾ· ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਕਾ
ਢ· ਕਢਨੇ ਯੋਗ ਕੁੰਡੇ ਸਾਥ ਕਢੀਏ
ਭਾਵ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਕੁੰਡੇ ਸਾਥ ਕੂਪ
ਮੋਂ ਗਿਰੇ ਪੜੇ ਵਤ ਨਿਕਾਸੀਏ ਯ· ਬਿ
ਖੁ ਡੂਬਦਾ ਕਾਢਕਢੀਜੈ | ਕਦਿਆਲ
ਕਾਟੀ॰ ਦੇ· ਕੱਟੀ· ਵੱਢੀ ਯ· ਕਾਟੀ ਜਿਲ
ਕਾਟੇ॰ ਪੰ· ਖਿਤਾਵੇ ਹੈ ਸਮਾ ਯ· ਕਟੇ ਕਾ
ਲ, ਕੱਟ ਦੀਏ ਯ· ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾ
ਕਾਸਟ॰ ਦੇ· ਲਕੜੀ ਯ· ਸੰਗਿ ਕਾ | ਟੇ
ਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾਇਓ, ਪੰ· ਕਾਸਦ· ਹ
ਲਕਾਰਾ ਯ· ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸ
ਟ ਭਇਆ- ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਸ੍ਥੂਲ ਦੇਹ
ਮੋਂ ਮਨੋ ਨਾਨਾ ਮਨੋਰਾਜੋਂ ਮੇਂ ਧਾਵਨੇ ਸੇ
ਜੀਵ ਸਮੁਦਾਯ ਹਲਕਾਰਾ ਬਨ ਰਹਾ ਹੈ
ਕਾਪਟ॰ ਭੂ· ਕਪਟਵਾਲਾ
ਕਾਠੀ॰ ਦੇ· ਘੋੜੇ ਕੀ ਕਾਠੀ, ਲਕੜੀ
ਯ· ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵੈ
ਕਾਂਠੇ॰ ਦੇ· ਕਿਨਾਰੇ· ਤੀਰੇ ਯ· ਕਾਂਠੇ ਗਹਿ
ਕਾਰਕਰੀਠਾ॰ ਭੂ· ਕਾ | ਗਾਇਓ ਨਾਮ
ਲੇ ਸੇ ਕਾਲਾ ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਕਾਲਾ ਯ· ਤਿ
ਨ ਅੰਤਰ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ

ਕਾਮਾਅਨਕਾਮਾਠਾ॰ ਵਾ· ਹੈ ਪੰਡਤ ਕ
ਮਾਊਨ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਭਾਰ ਲੇ ਬੈਰਜ
ਨੇ ਵਾਲੇ ਮਠੇ ਬੈਲੋ ਤੁਲਅ ਹੈ
ਕਾਂਡੀ॰ ਸੰ· ਪੜੀ· ਕਾਂਡ ਨਾਮ ਏਕ ਜਾ
ਤਿ ਕੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਸਮੁਦਾਯ ਕਾ ਹੈ ਸੋ
ਸਮੁਦਾਯ ਯੋਗੋਂ ਕੇ ਕਰਣੇ ਕੇ ਤਿਥੀ
ਯੋਂ ਕੇ ਵਾਰੋਂ ਕੇ ਨਛਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੇ ਪ
ੜੀ ਮੇਂ ਹੋਵੇ ਹੈ ਇਸ ਲੀਏ ਕਾਂਡੀ ਨਾ
ਮ ਪੜੀ ਕਾ ਹੈ ਯ· ਗਣ ਗਣ ਜੋਤਿ
ਕੁ ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ- ਜੋਤਸ ਕੇ ਰੀਤ ਬਿ
ਚਾਰ ਕੇ ਪੜੀ ਕਰੀ
ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ॰ ਭੂ· ਕਚੇ ਪਿੰਡ ਮੇਂ ਭ
ਟ ਮੇਲੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਮੇਂ ਯ. ਕਾਚੀ
ਪਿੰਡੀ ਸਬਦ ਨ ਚੀਨੇ
ਕਾਢ॰ ਪੰ· ਕੋਪ ਰੂਪ ਕੁਠਾਰ ਨਿਕਾਸ ਕੇ
ਯ· ਕਾਢ ਕੁਠਾਰ ਖਸਮ ਸਿਰ ਕਾਟਿਅ
ਕਾਢੇ॰ ਪੰ· ਨਿਕਾਸੇ ਯ· ਕਾਢੇ ਛਾਣ, ਕ
ਹੀਦੇ ਹੈਂ ਯ· ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ
ਕਾਢੀ॰ ਭੂ· ਕਹੀਦੀ ਹੈ ਯ· ਕਲਕਾ
ਲੀ ਕਾਢੀ, ਪੰ· ਨਿਕਾਸੀ ਯ· ਗੁਰੂ
ਕਾਢੀ ਬਾਂਹ ਕੁਕੀਜੇ

ਕਾਣ॰ਪੰ·ਅਧੀਨਤਾ·ਕਨੌੜ ਯ·ਕਾ
ਣਕਢਣਤੇਚੂਕਪਰੀ-ਕਾਹੂਕੀਅ
ਧੀਨਤਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਹੂਏ।ਪੁਨਾ
ਹਅਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਨਕਢਤੇ,ਵਿਗ·
ਟੇਢਾਪਨਜੈਸੇ ਖਾਟ ਮੇਂ ਕਾਣ ਪੜੀ
ਕਾਮਣ॰ਦੇ·ਜਾਦੂ·ਟੂਣਾ ਯ·ਭੂੰਡੀਕਾ
ਮਣਕਾਮਣਆਰ·ਭੈੜੀ ਜਾਦੂਟੂਨਾ
ਕਰਨਵਾਲੀ, ਕਾਮਣ ਸੰ·ਦੇ·ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਯ·ਕਾਮਣਲੋੜੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾ·
ਕਾਮਨੀ ਸੰ·ਦੋਨੋਂ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਉ
ਦਾਹਰਣ ਯ·ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣ
ਕਰੇ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ਪਾਵੈ-ਜੇਕਰ
ਉਤਮ ਗੁਣਰੂਪ ਜਾਦੂ ਇਸਤਰੀ ਕ
ਰੇਤਬ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਪਾਇਲਏ ਐਸੇਭ
ਏ ਗੁਣਕਾ ਮਣਕਾ ਮਣ ਕਰੇ ਐਸਾ
ਅਨ੍ਵਯ ਕਰ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਅਯੋ
ਕਾਮਣੀ॰ਦੇ·ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ·ਜੋ ਗਜਹੈ
ਬਰਲੋੜੈ ਕਾਮਣੀ ਈਆ ਕਾਰਣੈ
ਕਾਰਣੈ॰ਦੇ·ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਯ·ਰਮ
ਕਾਰਣ॰ਸੰ·ਜਿਸ ਬਿਨਾ ਕਾਰਜ ਨਾ ਬ
ਨਸਕੇ ਐਸੀ ਕਾਰਜ ਸੇ ਨੇਮ ਕਰ ਪੂਰ

ਬਰਤਨੇਵਾਲੀ ਵਸਤੁ ਕਾਰਣ ਦੋ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ ਏਕ ਨਿਮਿਤ ਦੂਸਰੇ ਉਪ
ਦਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੋਨੋਂ ਕੇ ਕਰਣ ਪਦ ਕੇ
ਅਰਥ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੈਂ, ਬਧ·ਹਿ
ਸਾ, ਦੇ·ਵਾਸਤੇ ਯ·ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣ
ਪੂਰੇ ਤਾਲਾ।ਪੁਨਾ ਜਿਨ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ
ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀਵਾ
ਰ, ਕ੍ਰਿ·ਜੀਵ ਯ·ਕਾਰਣ ਬਪੁਰਾ
ਕਿਆ ਕਰੇ, ਕਾਰਜ ਯ·ਜਿਨ ਕਰ
ਤੇ ਕਾਰਣ ਕੀਆ-ਜਿਸ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੇ ਨੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਮਾਤ੍ਰ ਬਨਾਯਾ ਹੈ
।ਪੁਨਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਵਸ ਹੈ
ਕਾਢੇਛਾਣ॰ਵਾ·ਕਢੇ ਹੈਂ ਨਿਆਰੇ ਯ·
ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭ ਕਾਢੇਛਾਣ
ਕਾਦਰਕਰਣ॰ਵਾ·ਕੁਦਰਤ ਜੇਸ
ਭ ਕੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਯ·ਕਾਦਰਕਰਣ
ਕਾਲੇਤੇਰੇਨੈਣ॰ਵਾ·ਗਜਾ ਹਰਕਰੀਮ
ਨਸੀਯੁਕਤ ਤੇਰਾ ਮਨ ਜਾਨ ਪੜੇ ਹੈ ਯ·
ਲੀਮਾਨਕ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ
ਕਾਤੀ॰ਫਾ·ਛੁਰੀ ਯ·ਬਾਰਿਦ ਅੰਦਰ
ਕਰਤਲ ਕਾਤੀ।ਪੁਨਾ ਕਲਕਾਤੀ ਰ

ਜੋ ਕਸਾਈ - ਕਲਯੁਗ ਮੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰ ਜਾ ਕੀ ਰਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰੈਂਗੇ। ਅਤਅੰਤ ਲੋਭੀ ਹੋ ਜਾਵੈਂਗੇ। ਜਿਉ ਕਿਉ ਕਰ ਪ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਦੰਡ ਦੇਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖੈਂਗੇ। ਭਲੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੀ ਇਜ਼ਤ ਔ ਧਨ ਕੋ ਜੋ ਫਾਵਰੀ ਖੋਸੈਂਗੇ। ਇਸ ਲੀਏ ਯੁਗ ਕੇ ਕਾਤੀ ਔ ਰਾਜਨ ਕੋ ਕਸਾਈ ਕਹਾ ਹੈ,

ਕਾਤੀ ਕੈਂਚੀ ਸੇ ਯ. ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀ ਐ, ਦਾਂਤ ਰੂਪ ਛੂਰੀ ਯ. ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ - ਕਾਹੂ ਨੇ ਤੀਸ ਕਾਹੂ ਨੇ ਬਤੀਸ ਮੁਖ ਮੇਂ ਮਾਨੇ ਹੈਂ, ਸੋ ਸਭੀ ਜੀਭ ਕੇ ਕਾਟਨੇ ਕੋ ਮਾਨੋ ਛੂਰੀ ਹੈ। ਪ ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਅਪਨੀ ਸਕਤੀ ਸੇ, ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਸਭ ਸੇ ਰਛਾ ਕਰੇ ਹੈ, ਕੈਂਚੀ ਯ. ਮਨ ਮੇਰੋ ਗਜ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ

ਕਾਇਤ ੦ ਪੰ. ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ. ਕਾਇਤ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ, ਕਾਯਸਥ ਸੀ.

ਕਾਗਤ ੦ ਦੇ. ਕਾਗਜ

ਕਾਢਤ ੦ ਦੇ. ਨਿਕਾਸਤੇ

ਕਾਲੂਖਤ ੦ ਤੁ. ਪਾਪ ਯ. ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ

ਕਾਲਬੂਤ ੦ ਦੇ. ਬਨਾਵਟ ਕੀ ਸੂਰਤ ਯ. ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ - ਕਾਗ ਜ ਕੀ ਬਨਾਈ ਹਥਨੀ, ਕਾਲਬੂਤ ਕਾ ਮੂਲ ਕਲਬ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੇ ਅਰਥ ਸੰਚਾ ੧ ਉਲਟਾ ੨ ਦਿਲ ੩ ਰਣਭੂਮੀ ੪ ਮਧ ੫ ਹੈਂ, ਪਾਂਚੋਂ ਮੇਂ ਈਹਾਂ ਸੰਚਾ ਰੂਪ ਬਨਾਵਟ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਬ ਕੀ

ਕਾਈਰਾਤ ੦ ਫਾ. ਮੁਸ਼ ਦੋਹਾਗ ਆ ਣ ਕੇ ਭੀ ਕੋਈ ਰਾਤ ਸੁਖ ਕੀ ਦੇਵੈ ਯ. ਮੈ ਦੋਹਾਗਣ ਕਾਈ ਰਾਤ

ਕਾਲਰਭੀਤ ੦ ਫਾ. ਰੇਹੀ ਵਾਲੀ ਮੱਟੀ ਕੀ ਕੰਧ ਯ. ਕਾਲਰ ਭੀਤ ਗਿਰੰਤ

ਕਾਟੇਕਟਤ ਕਟੀਤ ੦ ਫਾ. ਕਟਤ. ਕਾਟ ਨੇ ਕੇ ਸਮਰਥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨੋ ਨੇ ਕ ਟੀਤ. ਕਾਟਨੇ ਯੋਗ ਪਾਪ ਕਾਟੇ ਕਟਦੀ

ਕਾਥ ੦ ਤੁ. ਕਥਾ ਸੇ ਯ. ਜਾਪਿਓ ਏਹੈਂ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ

ਕਾਇਥ ੦ ਦੇ. ਦੇਹ ਮੇਂ ਥਿਤ ਪਰਮਾਤ ਮਾ, ਕਾਯਥੋਂ ਕਾ ਵਡਾ ਯਮਰਾਜ ਕਾ ਮੁ ਨਸੀ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਯ. ਘਰੀ ਘਰੀ ਕ ਲੇਖਾ ਮਾਗੇ ਕਾਇਥ ਚੇਤੂ ਨਾਉ - ਕਾਇ

ਬਜਾਤਿ ਚਿੜਗੁਪਤ ਸੇ ਚਲੀ ਹੈ।ਇ
ਸ ਵਾਸਤੇ ਕਾਇਥ।ਇਸੀ ਕੀ ਕੁਛ
ਦਿਨੋਂ ਸੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।ਅਰ ਆਪ
ਨੇ ਕੋ ਖਤ੍ਰੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ।ਭਾਰਤ ਮੇਂ ਇਸ
ਜਾਤਿ ਕੀ ਸੂਦ੍ਰ ਸੇ ਉਤਪਤੀ ਲਿਖੀ ਹੈ
ਕਾਇਆਪਥ॰ ਵਾ. ਜੋ ਸਰੀਰ ਕੋ ਸੁ
ਖ ਕਰੇ ਪਥ੍ਯ ਰੂਪ ਹੋਕਰ
ਕਾਮਨਾਅਰਥ॰ ਗੁ. ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਯ. ਜੋ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮ
ਨਾ ਅਰਥ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ
ਕਾਦੀ॰ ਅ. ਕਾਜੀ. ਬ੍ਯਵਸਥਾ ਦਾਤਾ
ਅਰਬੀ ਪਾਰਸੀ ਮੇਂ ਦਾਲ ਜਾਲ ਕੀ
ਬਦਲ ਹੈ।ਯਾਂਤੇ ਕਾਜੀ ਕੇ ਬਾਨ ਕਾਦੀ
ਭੀ ਅਰਬੀ ਹੈ ਯ. ਕਾਦੀ ਕੂੜ ਬੋਲ
ਬਿਖੁ ਖਾਇ- ਝੂਠੀ ਬ੍ਯਵਸਥਾ ਦੇਕੇ
ਵਢੀ ਲੇਨਾ ਰੂਪ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਹੈ
ਕਾਗਦ॰ ਅ. ਕਾਗਤ. ਪਤ੍ਰ ਯ. ਦੇਹੀ
ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ- ਦੇਹ ਕ
ਚੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਸੀਘ੍ਰ ਗਲ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ
ਕਾਗਤ ਤੁਲ੍ਯ ਹੈ।ਬਿਲਾਂਤਰ ਮੇਂ ਲਿ
ਖਾ ਹੈ।ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿ
ਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ॰ ਗੁ. ਵਾਮਮਤ ਕੇ ਨਿਸਚੇ
ਅਨੁਸਾਰੀ ਯ. ਛੋਡਹੁ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਚ
ਤੁਰਾਈ- ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ
ਕਾਰਜਸਿਧਿ॰ ਦੇ. ਮਨੋਰ ਤਿਆਂ
ਥੋਂ ਕੀ ਪੂਰਨਤਾ ਯ. ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋ
ਕਾਨ॰ ਦੇ. ਕਾਨਨ ਯ. ਜਿਉ ਤ੍ਰਵ ਵਨੀ
ਦਧਾ ਕਾਨ, ਕਾਨਾ ਸਰਕੜੇ ਕਾ ਯ. ਦੀ
ਸੇ ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ. ਗਾ
ਵਨ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨ ਕਾਨ, ਕੰਨ
ਜੈਸੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੇ ਨ ਕਾਨ, ਕ
ਨੌਤ ਯ. ਕਾਨ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ
ਕਾਨੇ॰ ਦੇ. ਕਾਣੇ ਯ. ਔਰਨ ਹਸਤ ਅ
ਪ ਹਹਿ ਕਾਨੇ, ਮੁੰਜ ਵਾਲੇ ਕਾਨੇ, ਦੇ.
ਪੂ. ਕਿਸਨੇ ਜੈਸੇ ਕਾਨੇ ਕਹੀ ਤੁਮ ਸੇ ਯ
ਕਾਂਧਨ॰ ਦੇ. ਪੂ. ਕੰਧੇ ਯ. ਫ ਹਬਾਤ
ਟੇ ਨਾਕਨ ਫੂਟੇ ਕਾਂਧਨ ਕੋ ਦਾਹ ਕੇ ਭੁ
ਸ ਖਈ ਹੈ,
ਕਾਰਨ॰ ਦੇ. ਹੇਤ ਯ. ਰੋਟੀਆ ਕਾਰ
ਨ ਪੂਰੇ ਤਾਲ, ਕਾਰਣ
ਕਾਇਨ॰ ਅ. ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਜਾਹਰ ਯ.

ਬੀਬੀ ਕੌਲਾਸਉ ਕਾਇਨੋ ਤੇਰਾ-ਅ ਪਨੀ ਪਤਨੀ ਲਖਮੀ ਜੇ ਸਭ ਮੇਂ ਵਿ ਦਅਮਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਪਤਿ ਭਾਵ ਸੰ ਬੰਧ ਹੈ ਤੇਰਾ।ਕਾਇਨ ਕਾ ਜਾਹਰ ਹੋ ਨੇ ਵਤ ਖੇਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਭੀ ਅਰ ਥ ਹੈ।ਭਾਵ ਜੋ ਬਿਵਾਹ ਪੈ ਕਰ ਲੇਨਾ, ਪੈਦਾਸੁਦਾ ਅਰਥਾਤ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਪਤਿ ਭਾਵ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਤੇਰਾ

ਕਾਰਕੁਨੀ ੦ ਫਾ· ਕਾਮਦਾਰੀ· ਅਹ ਲਕਾਰੀ ਯ· ਹਰਿਨਾਮੇ ਕੀ ਹਮ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦਈ

ਕਾਚਾਧਨ ੦ ਵਾ· ਗਿਹਖੇੜ ਵਿਤਾਦਿ ਯ· ਕਾਚਾ ਧਨ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ

ਕਾਲੇਖਰਨਾ ੦ ਵਾ· ਕਾਲਨੇ ਲੇ ਜਾਨਾ ਯ· ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲੇ ਖਰਨਾ

ਕਾਲਖਖਨ ੦ ਵਾ· ਪਾਪੋਂ ਕੋ ਪੱਟਕੇ ਯ· ਕਾਲਖਖਨ ਉਤਾਰਿ

ਕਾਲਬਤਨ ੦ ਵਾ· ਕਾਗ ਕਾ ਜਿਸਦਾ ਦੇਸ ਮੇਂ ਬਾਸ ਹੈ ਯ· ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿ ਸਾ ਮੇਂ ਵਾਸ

ਕਾਰਨਕਰਨ ੦ ਵਾ· ਸੰਪੂਰਣ ਕਾਰ ਜੋਂ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਕਾਰਨਕਰਨ ਕ

ਕਾਪ ੦ ਦੇ· ਕੱਟਕੇ ਯ· ਬੰਧਨ ਸੋ | ਰੀਮ ਗਲ ਕਾਪ

ਕਾਇਆਕਲਪ ੦ ਵਾ· ਸਰੀਰ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧਤਾ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਔਖਧੀਓਂ ਕਾ ਸੇਵਨ ਯ· ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਕੀਜੈ। ਕਾਯਕਲਪ ਸੰ·

ਕਾਫੀ ੦ ਦੇ· ਤਿਲੰਗ ਰਾਗਨੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਚਾਹ ਵਤ ਪੀਨੇ ਕੀ ਬੂਟੀ

ਕਾਬਾ ੦ ਅ· ਮਕੇ ਮੇਂ ਤਬਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮਸੀਤੋਂ ਮੇਂ।ਜਿਸ ਥਾਨ ਕੋ ਖ਼ੁਦਾ ਕਾ ਘ ਰ ਮਾਨ ਕੇ।ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਥਾ ਟੇਕਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਥਾਨ ਯ· ਸਤਰ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰ-ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਇਸ ਪਦ ਕੀ ਮਕੇ ਮੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਕਾਬੇ ਯ· ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ

ਕਾਂਬ ੦ ਪੰ· ਫਲੋਂ ਮੇਂ ਕਾਣਪ | ਜਾਇਆ ੜਜਾਨੀ ਯ· ਜੋ ਬੀਚਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ

ਕਾਤਬ ੦ ਯ· ਲਿਖਾਰੀ

ਕਾਮ ੦ ਦੇ· ਕਾਮਦੇਵ, ਬੀਰਜਧਾਤੁ, ਅਨੁਮਤਿ· ਸਲਾਹ, ਬਾਂਛਿਤ ਵਸ ਤੁ, ਇਛਾ· ਚਾਹ ਯ· ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਅ ਰ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ-

ਈਂਹਾ ਇੱਛਾ ਕੇ ਨਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ।ਇੱਛਾ ਰਜੋ ਗੁਣੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਹੀ। ਬਾਂਛਿਤ ਹੇਤ ਬਨੀ ਰਹੇ ਹੈ ਸਰੀਰ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ, ਭਗ੍ਰੁੰਥ ਮੈਂ ਪਰਮ ਵਿਘ੍ਨ ਹੈ। ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਬਚਨ ਹੈ, ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਇਆ ਕੋ ਗਾਲੇ-ਗੀਤਾ ਮੈਂ ਕਾਮ ਏਖ ਕ੍ਰੋਧ ਏਖ ਇਤਿਆਦਿ ਪਾਰ ਸੇ ਯੇਹੀ ਵੈਰੀ ਕਹੇ ਹੈਂ

ਕਾਮੀ ੦ ਸੰ. ਇਸਤ੍ਰੀਯੋਂ ਕਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜੈਸੇ ਕਾਮ ਗ੍ਰਸਿਓ ਕਾਮੀ ਨਰ ਧਾਵਤ, ਚਕਵਾ ਪੰਛੀ, ਕਬੂਤਰ, ਗੁ. ਕਾਮ ਕਾਰ ਵਾਲਾ ਕਾਰੀ ਵਤ ਕਾਮੀ ਭੀ ਨਾਮ ਹੈ, ਕਾਮਨਾ ਯ. ਤਿਆਗ

ਕਾਮਿ ੦ ਗੁ. ਕਾਮੀ ਯ. ਸਗਲ ਕਾਮੀ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਣਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ

ਕਾਇਮ ੦ ਅ. ਅਟਲ ਯ. ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਸਦਾ ਪਾਤਸਾਹੀ

ਕਾਯਾ ੦ ਸੰ. ਦੇਹ ਕੋ

ਕਾਲਕੰਨਆਂ ੦ ਸੰ. ਮੌਤ ਯ. ਨਾਨਕ ਕਾਲਕੰਨਆਂ ਗਾਸਤੇ

ਕਾਰ ੦ ਦੇ. ਕਾਮ ਯ. ਪੜ੍ਹਨਾ ਗੁੜ੍ਹਨਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ, ਕਾਲਾ ਯ. ਕਾਰ ਕਰੀਣਾ, ਅਦਭੁਤ ਕਾਰ ਯ. ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ

ਕਾਰੀ ੦ ਦੇ. ਔਖਧਿ ਯ. ਵੈਦ ਕਿ ਜਾਨੇ ਕਾਰੀ ਜੀ, ਚੌਕੇ ਕੀ ਲੀਕ ਯ. ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ, ਕਾਮ ਯ. ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ, ਕਾਮ ਵਾਲਾ ਜੈਸੇ ਯਹ ਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਹੈ

ਕਾਰੇ ੦ ਦੇ. ਕਾਮ ਮੇਂ ਯ. ਹਰਿਜਨ ਕਾਰੇ ਲਾਈਐ, ਚੋਰ ਯ. ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ

ਕਾਰਾ ੦ ਪੰ. ਕਾੜ੍ਹਾ. ਤਪਨਾ ਯ. ਕਾਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ, ਯਾਦੂ ਟੂਨਾ ਜੈਸੇ ਕੀ ਕਾਰਾ ਹੂਆ, ਸੰ. ਬੰਧਨਾਗਾਰ. ਬੰਦੀਖਾਨਾ, ਚੌਕੇ ਕੀ ਲੀਕਾਂ ਯ. ਗੁਪੇ ਕੀਅ ਕਾਰਾ

ਕਾਲਰ ੦ ਦੇ. ਊਖਰ ਯ. ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤ ਗਿਰੀਐ

ਕਾਦਰ ੦ ਅ. ਕੁਦਰਤ ਵਾਲਾ ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ ਵਾਲਾ ਯ. ਕੁਦਰਤ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ, ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਸਭ ਕੋ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸਰ੍ਬ ਸ਼ਕ੍ਤੀ ਮਾਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਕਾਫਰ ੦ ਅ· ਕੁਫਰਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪੂਜਨ ਸੇ ਹਟ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾਦਿ ਕਰਨੇਵਾਲਾ

ਕਾਫੂਰ ੦ ਯਕ੍ਸ਼ੁਸਕ ਕਾਫੂਰ

ਕਾਲਿੰਝੀ ੦ ਦੇ· ਨਾਰੀ

ਕਾਯਰ ੦ ਦੇ· ਯੁਧ ਮੇਂ ਡਰਨੇਵਾਲਾ

ਕਾਗਰ ੦ ਗੁ· ਕਲੰਕ ਯ· ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਕਾਗਰਾ ।ਪੁਨਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ- ਕਲੰਗਾਵਤ ਕਲੰਕ ਸੇ ਕਾਗਰ ਬਨਾ ਹੈ,ਵਾ· ਜਮ ਰਾਜ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਕੇ ਕਾਗਜ ਅਨੇਕ ਜਨਮੋਂ ਕੇ ਕਾਟੇ ਹੈਂ, ਕਾਗਜ ਯ· ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੀਘੇ ਕਤ ਸਾਗਰ ;ਲੇਟੀਵਾਲੇ ਅਸੁਧ ਕਾਗਜ ਯ· ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੀ

ਕਾਪਰ ੦ ਦੇ· ਕਪੜਾ ਯ. ਕਾਪਰ ਤਨ ਨ ਸੁਖਾਈ ।ਪੁਨਾ ਕਾਯਾ ਕਾਪਰ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ, ਕਾਯਾ ਰੂਪ ਜੀਵ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਹਨ ਪਹਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਫਾਰੇ ਹੈ

ਕਾਚਰੀ ੦ ਦੇ· ਸਰਪ ਕੀ ਕੰਜ ਯ· ਜਿਉ ਕਾਚਰੀ ਭੁਯੰਗਾ

ਕਾਮਰੀ ੦ ਦੇ· ਕੰਬਲ· ਲੋਈ ਕਾਲੀ ਯ· ਧਨ ਧਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਓਢੇ ਕਾਮਰੀ

ਕਾਜਰ ੦ ਦੇ· ਕਜਲ ਕੇ ਯ· ਕਾਜਰ ਕੋਟ ਮਾਹ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ

ਕਾਮਕਰੀ ੦ ਵਾ· ਕਾਮ ਕਰੇ ਯ· ਕਾਮ ਕਰੀਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ, ਕਾਮ ਕਲਾ ਯ· ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੇ ਕੀ ਕਾਮਕਰਾ

ਕਾਈਕਾਰ ੦ ਵਾ· ਕਿਆ ਕਾਰਮਿ ਲੇਗੀ ਉਨ ਕੋ ਯ· ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈਕਾਰ

ਕਾਮਹਾਰ ੦ ਗੁ· ਚਿਤ ਮੇਂ ਕਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਵਾਲਾ ਯ· ਮੈ ਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਿ ਕਾਮਹਾਰ- ਹਾਥੀ ਵਤ ਫਸਤਾ ਹੈ ਕਾਮ ਦੇਖ ਵਾਲਾ ਪੁਣ

ਕਾਰੀਗਰ ੦ ਫਾ· ਕਾਮ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਨਿ

ਕਾਰੀਗਰੀ ੦ ਫਾ· ਕਾਰੀਗਰਪਨਾ

ਕਾਮਣਆਰ ੦ ਦੇ· ਜਾਦੂ ਟੂਨੇ ਵਾਲੀ ਯ· ਕੂੜੀ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਣਆਰ

ਕਾਢਕੁਠਾਰ ੦ ਵਾ· ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪਰੂਪ ਕੁਹਾੜਾ ਯ· ਕਾਢਕੁਠਾਰ ਖਸਮ ਸਿਰ ਕਾਟਿਆ

ਕਾਨਕੁਅਰ ੦ ਦੇ· ਵਸੁਦੇਵ ਯਾਦਵ
ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯ· ਕਾਨਕੁਅਰਨਿ
ਕਾਰਨਬਪੁਰਾ ੦ ਗੁ· ਜੀ | ਹ ਕਲੰਕ
ਦ ਕਾ ਕੀਆ ਜਪ ਤਪਾਦਿ,ਭਾਵ ਸੇ
ਈਸ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਬਿਨਾ ਜੀਵ ਕੇ
ਕੀਏ ਯਤਨ ਯ· ਕਾਰਨ ਬਪੁਰਾ
ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਮਾਰ ੦ ਵਾ· | ਕਿਆ ਕਰੇ
ਕਾਲ ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ ਯ· ਕਾਲ ਕੰ
ਟਕ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰਿਆ
ਕਾਲ ੦ ਸੰ· ਸਮਾ· ਵਖਤ ਯ· ਰਾਤੀ
ਕਾਲ ਘਟੈ ਦਿਨ ਕਾਲ, ਧਰਮਰਾ
ਜ ਕੀ ਯ· ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲ
ਪਰੀ, ਮ੍ਰਿਤੁ ਯ· ਕਾਲ ਪਹੂਚਿਓ
ਆਨ; ਮਹਾਕਾਲ ਯ· ਕਉਤਕ
ਕਾਲ ਬਪੜਾ, ਕਾਲਾ ਰੰਗ, ਛਨਿ
ਛਰ ਗ੍ਰਹ, ਲੋਹਾ, ਪੰ· ਦੁਰਭਿਖ·
ਅਕਾਲ· ਕਹਤਸਾਲੀ, ਕਾਲੇ ਯ·
ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ
ਕਾਲੀ ੦ ਸੰ· ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਯ· ਕਾ
ਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਣ ਕਾਲੀ,
ਅਨੋਖ੍ਰਿ ਹੈ ਹੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਵਸ

ਕਾਲੇ ਹੂਏ ਫਰੀਦ,ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਣ·
ਕਿਸ ਸਬਬ ਸੇ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਇਆ
ਹੈ, ਕਾਲੇ ਕੇਸੋਂ ਕੇ ਸਮੇ ਯ· ਕਾਲੀ
ਜਿਨਹੁ ਨ ਗਾਵਿਆ ਧੌਲੀ ਰਾਵੇ
ਕੋਇ, ਪਾਪ ਵਾਲੀ ਯ· ਚਹੁ ਜੁਗੀ
ਕਲ ਕਾਲੀ ਕਾਢੀ। ਪੁਨ ਕਾਲੀ
ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ, ਸੰ· ਗੌਰੀ, ਕਾ
ਲੀ ਦੇਵੀ, ਕਾਲੀ ਨਾਗ ਯ· ਕਾਲੀ
ਨਥ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਯਾ
ਕਾਲੂ ੦ ਅ· ਕਹਿਆ ਹੈ ਯ· ਕਾਲੂ
ਬਿਅਕਲੇ ਮਨ ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ। ਕਾ
ਲੂ· ਕਹਿਆ ਹੈ।ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਚਮ
ਤ ਕਾਰ ਉਨਹੁ ਨੇ।ਜਿਨ ਬਿਅਕਲੇ·
ਬੁਧੀ ਹੀਨ ਮੂਰਖੋਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ
ਮੇਂ ਜਾਨੇ ਹੇਤ ਗੋਰ ਨਹੀਂ ਮਾਨੀ।ਜੋ ਏ
ਕ ਦਿਨ ਗੋਰ ਮੇਂ ਜਾਨਾ ਹੈ।ਵਾ ਉਨ ਮੂ
ਰਖੋਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ।ਜਿਨਹੁ ਨੇ ਐਸਾ ਨ
ਹੀਂ ਜਾਨਾ।ਜੋ ਮਨ· ਮੇਰੀ ਜਗਾਹ ਪਰਮ
ਦੀਨਤਾ ਕਾ ਠਿਕਾਨਾ।ਗੋਰ ਹੋਗੀ ਜਿ
ਸ ਮੇਂ ਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਛੁ ਮਾਨ ਰਹੇ
ਕਾਗਲ ੦ ਗੁ· ਕਾਗਤ ਅਰਥਾ | ਗਾ

ਤਪੜੀਯ· ਕਢ ਕਾਗਲ ਦਸੇ ਡਾਹ
ਕਾਹਲੀ ॰ ਫਾ· ਸੁਸਤੀ· ਆਲਸ,ਪੰ.
ਸੀਘ੍ਰਤਾਈ ਜੈਸੇ ਕਿਉ ਕਾਹਲੀ ਕਰ
ਕਾਜਲ ॰ ਦੇ· ਕਜਲ | ਤ੍ਰਾਹੈ
ਕਾਲੇਕਵਲ ॰ ਵਾ· ਮ੍ਰਿਤਕੋ ਗ੍ਰਾਸਕ
ਰੇ ਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਖਾਇਲੇਦੇ ਹੈ ਨਿਰੰ
ਜਨਕਾ ਗ੍ਰਾਸ ਯ· ਕਾਲੇਕਵਲ ਨਿ
ਕਾਲਬਿਕਾਲ ॰ ਵਾ· | ਰੰਜਨਜਾਣੈ
ਮਰਨ ਜਮਨ ਯ· ਕਾਲਬਿਕਾਲਖ
ਸਮ ਕਾ ਕੀਆ
ਕਾਰਵੀ ॰ ਭੁ· ਘੜੀ· ਝਝਰੀ ਕਰ
ਵੀ ਸੇ ਕਾਰਵੀ ਬਨਾ ਹੈ ਯ· ਕਾਇ
ਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ- ਦੇਹਕਚੀ
ਘੜੀਵਤ ਹੈ, ਸੰ· ਉਲੂ ਜੈਸੇ ਦਿਨ
ਮੇ ਕਾਰਵ ਅੰਧ | ਸੇ ਕਾਤਦ ਜਨਨੀ
ਕਾਤਦ ॰ ਵਾ· ਕੌਨ ਤੇਰੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਜੈ
ਕਾਗਰਨਾਵ ॰ ਵਾ· ਕਾਗਜ ਕੀ ਨੌ
ਕਾ ਸੇ ਯ· ਕਾਗਰਨਾਵ ਲੰਘੇ ਕਤ
ਕਾੜ੍ਹਾ ॰ ਪੰ· ਤਪਨਾ | ਸਾਗਰ
ਕਾਪੜ ॰ ਦੇ· ਬਸਤ੍ਰ ਯ· ਕਾਪੜ ਤਨ
ਕਾਨੜਾ ॰ ਦੇ· ਪਧਨਿਸਰਿ | ਨਸੁਖਾਵਏ

ਗਮਪ ਇਨ ਸਾਤ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕਾ ਰਾਗ ਰਾ
ਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਮੇਂ ਗਾਵਨਾ
ਕਾਇਆਕਪੜ੍ਹ ॰ ਵਾ· ਏਮਨਾਵਾ
ਦ ਨਗਰ ਮੇਂ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣੋਂ
ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਪੜੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਂਗੇ
ਯ· ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਸੀ

ਕਿ

ਕਿਉ ॰ ਦੇ· ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਯ· ਕਿਉਨ
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਯ· ਕਿ
ਉ ਤਤੇ ਅਵਗਤੇ ਪਾਵੈ, ਨਿਖੇਧ
ਯ· ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ- ਕੈਸੇ ਜਾਵੇ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਮੇਂ ਆਯਾ ਹੂਆ ਭਾਵ ਨਹੀਂ
ਕਿਥਾਊ ॰ ਵਾ· ਕਿਸੇ ਥਾਨ ਯ· | ਜਾਵੈ
ਰਹਿਣ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹ
ਕਿਸ ਕਉ ॰ ਕੌਨ ਕੋ ਯ· ਕਿਸ ਕਉ
ਮੀਤ ਕਰੇਉ, ਵਾ· ਕਿਸ ਕੋ ਯ· ਕਹ
ਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ
ਕਿਆ ॰ ਦੇ· ਆਖੇਪ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ
ਹੀਂ ਯ· ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾਪ੍ਰ
ਨਾ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਜੈਸੇ ਕਿਆ ਕਹਤੇ ਹੋ, ਕੌਨ ਜੈਸੇ ਈ
ਸ੍ਵਰ ਕੇ ਹੋਨੇ ਮੇਂ ਕਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਭਾ
ਵ ਪ੍ਰਤਖ ਹੈ ਵਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ

ਕਿਰਿਆ ੦ ਦੇ· ਉਪਾਯ, ਚੇਸ਼੍ਟਾ· ਹਿ
ਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਹਿਤ ਕੇ ਪਰਿਹਾਰ
ਹੇਤ ਕਾਂਮ ਕਰਨਾ, ਆਰੰਭ, ਕਰ
ਮ, ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਕੇ ਬ੍ਯਾਪਾਰ ਜੈਸੇ ਆਂ
ਖ ਕਾ ਦੇਖਨਾ ਕਾਨ ਕਾ ਸੁਨਨਾ, ਪਾ
ਚਕਾਦਿ ਸਬਦੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ਨਿਮਿ
ਤ ਜੈਸੇ ਪਕਾਵਨਾ ਕ੍ਰਿਆ ਪੁਰਖ ਮੇਂ
ਪਾਚਕ ਨਾਮ ਕੇ ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਨਿਮਿਤ
ਤ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕ੍ਰਿਆ ਪਾਠਕ ਨਾਮ ਕੇ
ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਨਿਮਿਤ ਹੈ, ਪੂਜਾ, ਸ਼ਿ
ਖਿਆ, ਚਿਕਿਤਸਾ· ਰੋਗ ਕੇ ਨਾਸ
ਕਰਨ ਕਾ ਉਪਾਯ ਕਰਨਾ, ਗਰਭਾ
ਧਾਨਾਦਿ ਦਸ ਸੰਸਕਾਰ ਜੋ ਮਨੁਸਿ੍
ਮ੍ਰਤੀ ਮੇਂ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਯ· ਕਿਰਿਆਚਾ
ਰ ਕਰੇ ਖਟ ਕਰਮਾ ਇਤਿ ਰਾਤੇ ਸੰ
ਸਾਰੀ, ਗਵਾਹੋਂ ਸੇ ਲਿਖਿਤ ਕਰਾ
ਵਨ ਰੂਪ ਬ੍ਯਵਹਾਰ ਕਾ ਤੀਜਾ ਪਾ
ਦ, ਫਲ ਔ ਬ੍ਯਾਪਾਰ ਸ੍ਵਰੂਪ ਧਾ
ਤੂ ਕੇ ਅਰਥ, ਕ੍ਰਿਯਾ ਵਾਚਕ ਸਬਦ
ਈਹਾਂ ਧਾਤੂ ਲੇਨੇ ਜਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਫ
ਰਸੀ ਮੇਂ ਮਸਦਰ ਹੈ, ਮਰੇ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਸੇ ਪਿੰਡਾਦਿ ਦੇਨੇ, ਪੰ· ਗਿਰਿਅ
ਜੈਸੇ ਅੰਬ ਕਿਰਿਆ ਚਿੱਭੜ ਕਿ
ਰਿਆ ਖਰਬੂਜਾ ਕਿਰਿਆ

ਕਿਕੜਿਆ ੦ ਗੁ· ਕਿਆ ਤਪੜਾ ਹੈ

ਕਿਨੇਹਿਆ ੦ ਵਾ· ਕੈਸੇ ਹੈਂ ਯ· ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ

ਕਿਰਪਾਰੀਆ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ· ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ

ਕਿਨਉਵਟੀਐ ੦ ਵਾ· ਕਿਸਨੇ ਉਬਰੀਐ ਯ· ਕੌਨ ਹਾਰੇ ਕਿਨਉਵਟੀਐ· ਉਬਟਨ ਜੀਤਨਾ ਹੈ

ਕਿਰਤਾਏ ੦ ਗੁ· ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਯ· ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੇਵੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਕਿਰਤਾਏ

ਕਿਰਪਾਏ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੈ ਯ· ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਛਲ ਕਿਰਪਾਏ

ਕਿਸ ੦ ਪੰ· ਕਿਸਨੂ ਯ· ਕਿਸ ਹਉ ਸੇਵੀ

ਕਿਰਸ ੦ ਦੈ· ਖੇਤੀ ਯ· ਜਮ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਆਪੁਨ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇ

ਕਿਰਪੀਸ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ

ਕਿਰਪਾਸ॰ ਭੂ॰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਨੇ ਯ॰ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ

ਕਿਛਨੀਸੀ॰ ਭੂ॰ ਕਿਸੇਕੀਨਹੀਂਸੀ ਯ॰ ਕਿਛਨੀਸੀ ਛੰਦਾ - ਕਿਸੇਕੀਨਹੀਂ ਥੀ ਮੁਛੰਦਗੀ ਭਾਵ ਅਧੀਨਗੀ

ਕਿਹ॰ ਦੇ॰ ਪ੍ਰਸਨ॰ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ॰ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ

ਕਿਹੁ॰ ਦੇ॰ ਕਛ ਯ॰ ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ। ਪੁਨਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖੈ। ਪੁਨਾ ਦੇਖਾ ਕਿਨੇ ਕਿਹੁ ਆਨ ਤਰਾਇ

ਕਿਨਾਹ॰ ਭੂ॰ ਕਿਨਕਾ ਹੈ ਯ॰ ਪੁਛੋ ਆ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਅਗੇ ਮਿਲਣ

ਕਿਨਹੀ॰ ਦੇ॰ ਕਾਹੂਨੇ ਯ॰ ਕਿ ਕਿਨਹ ਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਬਾ ਕਿਨਹੀ ਲੌਂਗ ਸੁਪਾਰੀ, ਅਪਾਮਾਰਗ ਬੂਟੀ। ਕਿਣਹੀ ਸੰ॰ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ

ਕਿਨਹੂੰ॰ ਦੇ॰ ਕਾਹੂੰਨੇ ਯ॰ ਕਿਨਹੂੰ ਲਾਖ

ਕਿਨੇਹੀ॰ ਭੂ॰ ਕੈਸੀ ਯ॰ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ। ਪੁਨਾ ਭਗਤ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ

ਕਿਜੇਹਾ॰ ਭੂ॰ ਕੇਹਾ ਜੇਹਾ॰ ਕਿ ਕਿਨੇਹਾ ਸਤਰਹ ਕਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਯ॰ ਸੁਖ ਕਿਜੇਹਾ ਤ ਉਧਣੀ

ਕਿਆ ਕਹੇ॰ ਵਾ॰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਯ॰ ਨਾਨਕ ਵਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੇ॰ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸਕੇ ਹੈ

ਕ੍ਰਿ॰ ਸੰ॰ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਐਸਾ ਆਖੇਪ ਯ॰ ਦਾਨੇਨ ਕਿ ਤਪਸਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕੇ ਹੋਣੇ ਮੇਂ ਕਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਨਿਵਿਤ ਜੈਸੇ ਜੋਨ ਸੁਨੇਕ ਬਹਿਤ ਕੀ ਬਾਤਾ ਸੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਝੂਠ ਨਾ

ਕ੍ਰਿ॰ ਦੇ॰ ਕਿਆ ਯ॰ ਕਿ ਆਖ ਗਾਤ ਵਖਾਣਿਆ, ਪੁਨਾ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ਅਥਵਾ ਯ॰ ਆਪ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਭੁਲਾਇਆ, ਕਿਸ ਯ॰ ਕਿ ਲੇਖੇ - ਕਿਸ ਲੇਖੇ, ਕੀ ਯ॰ ਕਿ ਕਿਓਨੇ - ਕੀ ਕੀਤਾ, ਕੁਤਾਸਿਤ ਯ॰ ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ - ਸਾਥ ਕੁਤਾਸਿਤ ਖੜੀਓ ਕੇ ਦੋਸਤੀ ਸਪਨ ਅਰ ਬ ਕਿਰਾੜ ਨਾਮ ਮੇ ਹੋਗਾ

ਕਿਕੂ॰ ਪੰ॰ ਕਿਸ ਤਰਹ ਯ॰ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤ ਕਿਕੂੰ ਹੋਇ

ਕਿਨਕਾ॰ ਦੇ॰ ਕਣਕਾ॰ ਰੰਚਕ ਯ॰ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ

।ਪੁਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦਿੜ੍ਹਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿ
ਕਿਰਖਾ ੦ ਗੁ. ਖੇਂਚੇ. ਕਾਟੇ ਯ. | ਨਕਾ
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਿਰਖਾ।ਪੁਨਾ ਕਿ
ਰਖਾ ਕਰੇ- ਕਾਟਨਾ ਕਰੇ | ਣ ਕਿਰਾਖੀ
ਕਿਰਾਖੀ ੦ ਗੁ. ਦੂਰ ਕਰੀ ਯ. ਸੂਰਜ ਰੈ
ਕਿਰਖੈ ੦ ਦੇ. ਖੇਤੀ ਮੇਂ ਯ. ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ
ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ
ਕਿਆਮਾਨੁਖ ੦ ਵਾ. ਮਨੁਖ ਅਨੰਦ
ਵਾਲਾ ਕਰਨਾ ਤੁਝੇ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ।
ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਯਹ ਕੈਮੁਤਿਕ ਹੈ।
ਵਾਕ ਕੂ ਹੈ ਯ. ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾ
ਕ੍ਰਿਤਗ੍ਯ ੦ ਸੰ. ਕੀਆ ਉਪਕਾਰ | ਨੁਖ
ਜਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ ਕਰਤਬ ਰ
ਹੇ ਯ. ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਿਤਗ੍ਯ ਕਰਨਾ ਮੈ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯਾਨ- ਕੀਆ ਜਾਨ
ਨੇਵਾਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੇ ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ।
ਕਰਤੱਬ ਸਭ ਰਹਤ ਹੋਗਏ
ਕ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗੀ ੦ ਵਾ. ਕੀਏ ਕਰਮੋਂ ਕੇ
ਬਲ ਸੇ ਯ. ਕ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ
ਕਿਛੁ ੦ ਦੇ. ਕਛੂ ਯ. ਜੋ ਕਿਛੁ | ਭਾਲ
ਕਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੋਰੈ- ਜੋ ਕਾਰ

ਯ ਮਾਤ੍ਰ ਕੋ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋਭੀ ਕੋਈ ਹੈ
ਕਿਰਪਛੇ ੦ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਗੋਬਿੰਦ
ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਛੇ
ਕਿਝੁ ੦ ਪੰ. ਕੁਛ ਯ. ਕਿਸੁਨ ਬੁਝੈ ਕਿ
ਝੁ ਨ ਸੁਝੈ | ਹੁਕਰ ਕ੍ਰਿਪਣੇ
ਕ੍ਰਿਪਣੇ ੦ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਹਰਿ ਦੇਵ
ਕ੍ਰਿਪਣ ੦ ਸੰ. ਸੂਮ. ਉਦਾਰਤਾ ਗੁਣ
ਹੀਨ ਧਨੀ। ਆਤਮ ਬਿਚਾਰ ਹੀ
ਨ ਅਗ੍ਯਾਨੀ ਦੀਨ ਕੋ ਯ. ਮੋਹਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਣ ਕੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭ
ਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ
ਕਿਰਣੀ ੦ ਸੰ. ਕਿਰਣੋਂ ਵਾਲਾ ਸੂਰਜ
ਗੁ. ਨਹਰ ਯ. ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾ ਕੀ ਹੈ
ਕਿਰਣਿ ੦ ਦੇ. ਕਿਰਣੋਂ ਵਾ | ਕਿਰਣੀ
ਲਾ ਸੂਰਜ ਯ. ਸਰਵਰ ਕਮਲ
ਕਿਰਣਿ ਅਕਾਸੀ, ਸੂਰਜ ਕੀ ਰ
ਸਮ ਯ. ਪਸਰੀ ਕਿਰਣ ਰਸ ਕ
ਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸ ਘਰ ਸੂਰ ਸਮਾ
ਇਆ- ਗ੍ਯਾਨ ਸਰੂਪ ਸੂਰਯ ਕੀ।
ਆਨੰਦ ਕੇ ਆਕਾਰ ਜਬ ਰਸਮ
ਪਸਰੀ ਤਬ ਹਿਰਦਾ ਕਮਲ ਖਿੜ

ਸਾਧਨ ਵੈਸੀ ਰਸਮ ਕੇ ਪਸਰਨ ਕਾ
ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਰ ਮੇਂ ਸੂਰਜ ਕੀ ਸੁਰ ਕਾ
ਸਮਾਵਨ ਰੂਪ ਕੀਆ

ਕਿਰਸਾਣ ०ਵੇ· ਖੇਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਯ· ਮਨ ਕਿਰਸਾਣ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜ

ਕਿਰਸਾਣੀ ०ਵੇ· ਖੇਤੀ ਯ· | ਮਾਇਲੈ
ਮਨ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ, ਕ੍ਰਿ
ਸਾਣ ਕੀ ਕਾਰ ਯ· ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿ
ਰਸਾਣਿ ਕਰੇ

ਕਿਤਗੁਣ ०ਵਾ· ਕੌਣ ਗੁਨ ਸੇ ਯ· ਕਾ
ਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਣ ਕਾਲੀ

ਕਿਰਮਾਇਣ ०ਗੁ· ਕਿਰਮ ਤੁਲਅ

ਕਿਤੋ ०ਗੁ· ਕੀਆ ਹੈ ਯ· ਨਾ | ਦਾਸੋ ਪੈ
ਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗ ਕਿਤੋ, ਕੀ
ਆ ਯ· ਜਮਕਾਲ ਵਸ ਕਿਤਾ

ਕਿਤ ०ਵੇ· ਕਿਸ ਯ· ਕਿਤ ਬਿਧ ਪੁਰ
ਖਾ ਜਨਮ ਵਟਾਇਆ, ਕੀਰਤਨ
ਸੇ ਯ· ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤ ਭਤ-
ਕੈਸੇ ਪਾਈਏ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ, ਕੀਰਤਨ ਭ
ਗ੍ਰੀਗੀਤ ਸੇ ਪਾਈਏ ਉਤਰ ਹੈ, ਕਿ
ਉ ਯ· ਓਇ ਜੁ ਆਵੇ ਆਸ ਕਰ ਜਾ
ਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤ

ਕਿਤੈ ०ਵੇ· ਕਾਹੂ ਯ· ਕਿਤੈ ਦੇਸਨ ਆ
ਇਆ ਸੁਣੀਏ ਤੀਰਥ ਪਾਸ ਨ ਬੈਠ

ਕ੍ਰਿਤੀ ०ਸੰ· ਚਤੁਰ, ਪੰਡਿਤ, ਯੋਗ੍ਯ,
ਪੁੰਨਵਾਨ, ਸਾਧੂ, ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ· ਸਿ
ਧ ਭਏ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਵਾਲਾ, ਗੁ· ਧਰ
ਮ ਕੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯੋਗਯ
ਪੁਰਖ ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਖ੍ਯ

ਕਿਤੀ ०ਗੁ· ਕੇਤੇ ਯ· ਕਿਤੀ ਇਤ ਦ
ਰੀਆਉ ਵੰਞਣ ਵੈਂਦਿਆ- ਜਾਤੇ
ਹੈਂ ਚਲੇ

ਕ੍ਰਿਤ ०ਸੰ· ਸਤਜੁਗ, ਕੀ
ਆ ਕਰਮ ਯ· ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੇ
ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣੈ, ਅਲੰ· ਪੂਰਣ ਜੈ
ਸੇ ਹਮ ਏਤੇ ਭੋਜਨ ਸੇ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਫ
ਲ, ਚਰਿਤ | ਤਨ ਜਾਣਿਆ

ਕਿੰਤੇ ०ਗੁ· ਕੇਤੇ ਯ· ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰ

ਕਿਰਤ ०ਵੇ· ਕੀਏ ਕਰਮ ਕੇ ਸੰਜੋਗ
ਸੇ ਯ· ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪੁਨਾ ਕਿ
ਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੜੇ ਕਰ ਕਿਰਪ
ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ- ਕੀਏ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਵਸੇ ਬਿਛੜੇ ਜਨੋਂ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਹੇ ਹ
ਰੇ ਮੇਲੋ-

ਕ੍ਰਿਚਿਤ॰ ਸੰ· ਥੋੜ੍ਹੀਸੀਯ· ਗੁਰਕਿ
ਰਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ

ਕਿਰਪੰਤ॰ ਭੂ· ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਯ· ਕਿਰਪੰ
ਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ, ਹ
ਰਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਬੁਧੀ ਮੇਂ ਤਤ੍ਵ ਗਯਾ

ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ॰ ਭੂ· ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਪ੍ਰਭੂ ਰਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ

ਕਿਉਵਿਵੇ ਪਿਤਾ॰ ਵਾ· ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਜਾਵੇ ਲੀਆ। ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਹਰੇ
ਆਪ ਪਾਸ ਪਹੁਚਕੇ। ਆਪ ਸੇ ਕੈਸੇ
ਉਤਮ ਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਫਲ ਲੀਆ

ਕਿਰਤਕਿਰਤ॰ ਦੇ· ਕਰਣੀ ਜਾਵੇ
ਆ ਹੈ ਕਰਣੇ ਯੋਗਯ ਕਾਮ ਜਿਸ
ਨੇ ਐਸਾ ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤ੍ਯ ਸੰ·

ਕਿਉ ਆਵੇ ਜਾਤਾ॰ ਵਾ· ਜਬ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਜਨੋਂ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ। ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਦਯਾ
ਸੇ ਆਵੇ ਤਬ ਕਮੁ ਜਾਤਾ ਹੈ ਭਾਵ
ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤਾ

ਕਿਥੇ॰ ਪੰ· ਕਹਾ ਯ· ਕਿਥੇ ਗਏ ਤੈਡੇ
ਮਾਪਿਆ। ਪੁਨਾ ਕਿਥੇ ਵੰਞਾ ਪ੍ਰਤ
-ਕਹਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ਰਕੇ

ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ॰ ਦੇ· ਮੁਕਤੇ ਜੈਸੇ ਗੁਰਭੇ
ਟਤ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ

ਕਿਦੂ॰ ਪੰ· ਕਹਾਤੇ ਯ· ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਦ॰ ਗੁ· ਹੇ ਕ੍ਰਿ ਹਮ ਆਏ
ਪਾ ਨਿਧਿ ਯ· ਦੀਜੈ ਸਾਧਸੰਗਾਤ੍ਰਿ
ਪਾਨਦ-ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਨਦ ਨਿਧਿਭ

ਕਿਹਬਿਧ॰ ਵਾ· ਕੈਸੇ ਵ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਯ· ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧ ਲਖੋ ਗੁ
ਸਾਈ-ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਵ ਕੌਨਸ

ਕਿਤਬਿਧ॰ ਵਾ· ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾ ਧਨ ਸੇ
ਰ ਯ· ਕਿਤ ਬਿਧ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮ ਵ

ਕਿਰਪਾਧਿ॰ ਭੂ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਟਾਇਆ
ਲ ਯ· ਹੋ ਹੋ ਹੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ

ਕਿਨ॰ ਦੇ· ਕਿਸ ਯ· ਕਿਨ ਬਿਧ ਥਾ
ਧਾ ਕਿਨ ਬਿਧ ਛੂਟਾ ਚਾਲਾਇਆ

ਕਿਨੇ॰ ਦੇ· ਕਿਸੇ ਨੇ ਯ· ਕਿਨੇ ਲਪਰ

ਕਿਸਨ॰ ਦੇ· ਨੰਦਨੰਦਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ
ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਔਨ ਦੋ ਅਵਯਵ ਹੈ। ਕ੍ਰਿ
ਖ ਭੂ ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ। ਭੂ ਸਤਾ ਵਾਚ
ਕ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਕਾ ਅਰਥ ਸਤਾ
ਹੈ। ਨ ਅਵਯਵ ਕਾ ਅਰਥ ਆਨੰ

ਦ ਹੈ।ਜੋ ਵਸਤੁ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈ ਅਨੰਦ
ਰੂਪ ਹੈ ਵਹੁ ਚਿਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਭੀ ਹੈ।ਯਾ
ਤੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ- ਪੁਨਾ ਕ੍ਰਿਖਪ
ਦ ਕਾ ਅਰਥ ਬਿਦਾਰਨ ਕਰਨਾ
ਹੈ।ਯਾਤੇ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ
ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਖਪ
ਦ ਕਾ ਅਰਥ ਖੈਂਚਨਾ ਹੈ।ਯਾਤੇ ਭਗ
ਤੋਂ ਕੇ ਮਨ ਖੈਂਚਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਹੈ।
ਤਿਸ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਸਗੁਣ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਹੈ।ਜੋ ਧੰ
ਨ ਧੰਨ ਕਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਬਲੀ ਪਾਠ
ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੰ.

ਕ੍ਰਿਸਨਾ ੦ ਦੇ. ਮਾਯਾ ਸਕਤੀ।ਮਾਯਾ ਮੇਂ
ਇਸ ਨਾਮ ਕੇ ਵਰਤਨ ਮੇਂ ਯਹ ਬੀ
ਜ ਹੈ।ਸਤੋ ਗੁਣ ਸੁਕਲ ਰੰਗ ਹੈ।ਰ
ਜੋ ਗੁਣ ਲਾਲ ਰੰਗ ਹੈ।ਤਮੋ ਗੁਣ
ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਹੈ।ਤਾਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਮਾ
ਯਾ ਕਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੈ।ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਦਨ ਕੀਆ ਹੈ ਯ. ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਜਾ
ਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ-
ਮਾਯਾ ਤੇ ਜਾਨੋ ਜੋ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੀ ਬ
ਨ ਰਹੀ ਨਾਚਨਾ. ਰਚਨਾ

ਕਿੰਕਨੀ ੦ ਸੰ. ਤੜਾਗੀ. ਕਾਂਚੀ ਜੋ ਮ ੦
ਰਵਾੜ ਦੇਸ ਮੇਂ।ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਪ
ਹਨਤੇ ਹੈਂ।ਇਸਤ੍ਰੀਓਂ ਕੀ ਕਿੰਕਨੀ
ਅਵਾਜ ਵਾਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ।ਜਿਸੇ ਮਦ੍ਰ
ਦੇਸ ਮੇਂ ਬਾਲਕ ਭੀ ਪਹਰਤੇ ਹੈਂ।ਜਿ
ਸ ਕੀ ਓਰ ਖਿਆਲ ਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ
ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਯ. ਕਿੰਕ
ਨੀ ਸਬਦ ਸ੍ਵਨ ਤਕਾਰ ਖੇਲ ਪਾਹ

ਕ੍ਰਿਪੰਗਨਾ ੦ ਗੁ. ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ. ਜੀਉ
ਸੋ ਬੂਝੇ ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਪੰਗਨਾ

ਕਿਰਪੇਨ ੦ ਗੁ. ਕਿਰਪਾਲ ਯ ਭਏ
ਹੈ ਕ੍ਰਿਪੇਨ- ਕ੍ਰਿਪਾਲ।ਪੁਨਾ ਜਿਸ
ਕਿਰਪੈਨ- ਕ੍ਰਿਪਾ

ਕਿਰਪਨ ੦ ਦੇ. ਸੂਮ. ਜੋਤ੍ਰ ਯ. ਸੋਹਾ
ਗਨ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ।ਪੁਨਾ ਕਈ
ਕੋਟ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰਾ।ਪੁਨਾ ਬਹੁ

ਤੇ ਫੇਰਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕੇ

ਕਿਰਪਾਨ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਯ· ਹਰਿ

ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ, ਗੁ· ਸੰਕੇਤ ਮੇਂ ਕ

ਕਿਰਤਨਿ ੦ ਗੁ· ਕਾਮੇਂ ਮੇਂ ਯ· ਰਦ

ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ

ਕਿਕਿਓਨ ੦ ਵਾ· ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ

ਕਿ· ਕੀ । ਕਿਓਨ· ਕੀਆ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ

ਛੋੜ ਕੇ ਚੇਲਾ ਗਦੀ ਬੈਠਾਇਆ

ਕਿਰਪੰਗਨ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ· ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ

ਕਿਆੜ੍ਹਾਛਿਕਿਓਨ ੦ ਹੋ ਕਿਰਪੰਗਨ

ਵਾ· ਆਕਾਸ ਓਗਿਰਦਨ ਪੈਰੀਯ·

ਅਸਮਾਨ ਕਿਆੜ੍ਹਾ ਛਿਕਿਓਨ - ਊਪ

ਰ ਕੋ ਗਰਦਨ ਉਠਾਈ

ਕਿਰਪਾ ੦ ਦੇ· ਦਯਾ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀ· ਯ· ਕਰ

ਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ

ਕਿਰਪਫਾ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਯ· ਸਤਗੁਰ

ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਫਾ

ਕਿਮ ੦ ਦੇ· ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਕਿਰਮ ੦ ਫਾ· ਛੋਟੇ ਜੀਵ· ਕੀੜੇ ਯ· ਹ

ਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ

ਕਿਰਾਮ ੦ ਅ· ਬਹੁਵਚਨ ਹੈ ਕਰੀਮ

ਕਾ ਅਰਥਾਤ ਬਖਸਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸ

ਕਿਰਤਮ ੦ ਦੇ· ਕਰਮਾਂ ਕੇ ਅਨੁਸਾ ਖੀਲੋਗ

ਰ ਬਨੇ ਯ· ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ

ਜਿਹਬਾ - ਮਧੁ ਰਾਖਸ ਕੇ ਸੂਦਨ

ਮਾਰਨ ਸੇ ਮਧੁਸੂਦਨ ਨਾਮ ਹੈ ਦਾ

ਮ ਰਜੂ ਸੇ ਪੇਟ ਬੰਧਵਾਨੇ ਕੇ ਨਿਮਿ

ਤ ਦਾਮੋਦਰ ਨਾਮ ਹੈ

ਕਿਹ ਸੰਜਮ ੦ ਵਾ· ਕੌਨ ਸੰਯਮ ਸੇ

ਜੈਸੇ ਕਿਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆ ੦

ਕਿਰਤਕਰਮ ੦ ਵਾ· ਕੀਏ ਕਰ ਰੇ

ਮੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਯ· ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ

ਕਿਹਾਰੀ ੦ ਗੁ· ਕੇਹੜੀ ਅ ਵੀਛੜੇ

ਰਥਾਤ ਕੌਨ ਸੀ ਹੈ ਯ· ਓਇ ਪਲਘ

ਕਿਵਾਰ ੦ ਦੇ· ਕਿਵਾੜ ਭਾਗੀ ਕਿਹਾਰੀ

ਵਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਯ· ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ

ਕਿਸੋਰ ੦ ਸੰ· ਸੋਲਾ ਬ ਖੋਲ ਕਿਵਾਰ

ਰਸ ਤਾਈਂ ਬਾਲਕ ਕੀ ਯਹ ਸੰਗਿਆ

ਹੈ ਇਸ ਸੇ ਪੂਰਬ ਦਸ ਤਾਈਂ ਪੌਰੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਰੀ ੦ ਗੁ· ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਗਿਆ ਹੈ

ਕਿਕਰੀ ੦ ਦੇ· ਦਾਸਪਨਾ, ਕਿਆਂ ਕਰ

Missing Page

ਕਿਰਾੜ੍ਹਾ ੦ ਪੰ·ਖੋਟੇ ਖੜੀਆਂ ਕੇ ਯ·ਨਾ
ਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੇਸਤੀ-ਕ੍ਰਿ ਖੋਟੇ ਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ। ਰਾੜ੍ਹ ਰਾਜ ਸਬਦ ਸੇ ਬਨਾ ਖੜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ। ਦੋਨੋ ਪਦ ਮਿਲਕੇ ਖੋਟਾ ਖੜੀ
ਅਰਥ ਹੈ। ਖੜੀ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿ
ਰਾੜ੍ਹ ਇਸ ਲੀਏ ਪੜਾ। ਇਨਹੁਨੇ ਸਸ
ਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਿਆਗ। ਬੈਸਅ ਬ੍ਰਿਤੀ ਬਨਜ
ਕਰਨਾ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਕੀਆ ਖੜੀ ਬਨੀ
ਯੋਂ ਕਾ ਤੁਲਅ ਬਿਵਹਾਰ ਦੇਖ ਅਨਜਾ
ਨ ਬਨੀਯੋਂ ਕੋ ਭੀ। ਕਿਰਾੜ੍ਹ ਕਹ ਦੇਤੇ ਹੈਂ
। ਤਊ ਭੀ ਉਨ ਮੇਂ ਯਹ ਨਾਮ ਸਹੀ ਨ
ਹੀਂ। ਕਿਉਕੇ ਉਨਕੇ ਬੈਸਅ ਔ ਬਨਕ
ਨਾਮ ਹੈਂ ਰਾਜ ਨਹੀ। ਕਿਰਾਟ ਕਿਰਾੜ
ਦੋ ਕਿਰਾੜ ਨਾਮ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈਂ

ਕਿਆੜਾ ੦ ਦੇ·ਪਰਬਤੀ·ਕਮਰ·ਲੱਕ,
ਗਰਦਨ ਕਾ ਉਪਰਲਾ ਪਾਸਾ ਯ·ਅ
ਸਮਾਨ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨ-ਅਕਾ
ਸ ਸਮ ਬਿਆਪਕ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਓਰ
ਗਰਦਨ ਖੈਂਚੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰ ਓਰ ਸਨਮੁਖ ਭਏ ਹੈਂ

ਕੀ

ਕੀਓ ੦ ਦੇ·ਕੀਤਾ ਕੀਆ ਯ·ਕੀਓਸਿ
ਕੀਆ ੦ ਦੇ·ਕਰਿਆ ਯ·ਜੋ | ਗਾਰ
ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ
ਕੀਰਤਨੀਆ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਨਾਚਨੇਵਾਲਾ
ਯ·ਭੁਲੋ ਭੁਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ-ਭੁ
ਜਨ ਗਾਨੇਵਾਲਾ
ਕੀਈ ੦ ਤ੍ਰਿ·ਕਰੀ
ਕੀਜਈ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਕੀਚਈ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਕਰੀਏ
ਕੀਸ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਕਿਸਕੋ ਯ· ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ
ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ, ਸੰ· ਕ· ਪਵ
ਨ ਤਿਸਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਨੁਮਾਨ ਕਿ:
ਸੋ ਹੈ ਈਸ ਜਿਨੋਂ ਕਾ ਵਹੁ ਬਨਚਰ
ਕੀਸ ਕਹਾਤੇ ਹੈਂ | ਅਪਨਾ ਕੀਜਹੁ
ਕੀਜਹੁ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਕਰਹੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਕੀਮਾਹੂ ੦ ਤ੍ਰਿ·ਕੀਮਤ ਸੇ ਯ·ਸੁਖਕੀ
ਮਾਹੂ ਬਾਹਰੇ-ਜੇ ਪਤਿ ਹਮਾਰੀ ਓਰ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰੇ ਤਬ ਹਮਕੋ ਏ ਕੀਮਤ ਸੁ
ਕੀ ੦ ਪੰ· ਕੰਨੂ ਯ· ਕੀ ਨਾ ਅਬਿ | ਖਰੇ ਜਾਵੈਂ

ਸਾਰਹਿ-ਕਿਆ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰਤਾ ਹੈ, ਕਿਆ ਯ. ਕੀ ਬਿਸਰਹਿ-ਕਿਆ ਬਿਸਰਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਮਤ ਬਿਸਰ, ਪੁਨਾ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾਰਾਧੇ ਜੀਉ-ਕਿਆ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋ ਛੋਡ ਅਨ ਦੇਵ ਕੋ ਪੂਜੇ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖਯੋ ਅਧਾਰਾ-ਤਬ ਭੁਗਤੋਂ ਕੋ ਬਿਖਯੋਂ ਕਾ ਕਿਆ ਆਸਰਾ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨ

ਕੀਕ ੦ ਭੂ. ਕਰੇ ਯ. ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਹੀਂਕ-ਨਾਕ ਕਟੇ ਨਾਕ ਸੇ ਕਰੇ

ਕੀਰਤਕੋ ੦ ਵ. ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਕੋ

ਕੀਚੇ ੦ ਪੰ. ਕਰ ਲਈਏ ਯ. ਸੁਧ ਕੀਚੇ

ਕੀਚ ੦ ਦੇ. ਕਰਦਮ. ਚਿਕੜ. ਪੰਕ

ਕੀਜੇ ੦ ਦੇ. ਕਰੀਏ. ਕਰ ਲਈਏ ਯ. ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ

ਕੀਟ ੦ ਸੰ. ਕੀੜਾ ਯ. ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕੋ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਏਕ ਖਿਨ ਮੇਂ ਕੀੜੀ ਤੁਲ੍ਯ ਅਤਿ ਛੋਟੇ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰਾਜਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤ ਕਰ-ਕੰਗਾਲ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇ ਹੈ

ਕੀਟੀ ੦ ਦੇ. ਕੀੜੀ ਯ. ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਆਕਰਖਤੇ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਆਗ ਸੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਕੇ ਫੂਲੋਂ ਸੇ ਨਿਕਸ ਕੀੜੀ ਬਨੇ ਤਖਕ ਨੇ ਸਾਸ ਖੈਂਚ ਲੀ

ਕੀਟਾਂ ੦ ਭੂ. ਸਰਪਾਦਿ ਕੀੜਿਓਂ ਏਕੇ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਕੀੜੇ ਕਰ ਯ. ਕੀਟਾ ਅੰਦਰ ਕੀਟ ਕਰ

ਕੀਤ ੦ ਵ. ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ਯ. ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ

ਕੀਤਾ ੦ ਪੰ. ਬਨਾਯਾ ਹੂਆ ਯ. ਕੀਤ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਨ, ਬਨਾਯਾ ਯ. ਸਭ ਕੁਛ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ, ਪੁਨਾ ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜ੍ਹਾ

ਕੀਤੇ ੦ ਪੰ. ਕਰੇ ਕਾਮ ਕੇ ਸਬਬ ਯ. ਕੀਤੇ ਕਾਰਣ ਪਾਕੜੀ, ਬਨਾਏ ਪੁਰਖ ਕੇ ਯ. ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋ

ਕੀਰਤ ੦ ਦੇ. ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿ ਕਾ ਨਾਇਮ ਹੈ ਯ. ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ

ਕੀਰਤਿ ੦ ਸੰ. ਜਸ ਯ. ਕੀ ਮੂੜ੍ਹ ਲਾਠੇ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ, ਕੀਰਤਨ ਭਤ੍ਰੀ, ਕਹਾਵਤ ਯ. ਦੇਵਲ

ਦੇਵਤਿਆ ਕਰ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰ
ਤਿਚਾਲੀ, ਜਸ ਕੇ ਸਾਥ ਯ· ਕੀਰਤਿ
ਸਾਥ ਚਲੈ ਤੇ - ਕੀਰਤਨ ਭਕ੍ਤੀ ਫ
ਲ ਹੈ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਸਾਥ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਕੀਜਤ੦ ਦੇ· ਕਰਤੇ ਹੈ ਯ· ਕਾਹੇ ਕੀ
ਜਤ ਹੈ ਮਨ ਭਾਵਨ
ਕੀਮਤ੦ ਫਾ· ਮੋਲ | ਹਸਤੀ ਕਰੇ
ਕੀਰੀਤੇ੦ ਦੇ· ਗਰੀਬ ਸੇ ਯ· ਕੀਰੀਤੇ
ਕੀਟਤੇ੦ ਦੇ· ਕੀੜੇ ਤੇ ਯ· ਖਿਨ ਮਹਿ
ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਰਾਜ
ਕੀਰਤ੦ ਭੁ· ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ
ਕੀਏ ਯ· ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਰਤ ਭਿੰਨ
ਕੀਨਾ੦ ਦੇ· ਕਰਿਯਾ ਯ· ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ
ਪੁਰਨ ਸੁਨ ਕੀਨਾ - ਪੁਰਨ ਸੁਨ ਕਿਆ
ਕਰਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਿਆ,
ਦੁਸਮਨੀ· ਅਦਾਵਤ, ਕੀਨਹ ਫਾ·
ਕੀਨ੦ ਪੰ· ਵਾ· ਕਮੁ ਨਹੀਂ ਯ· ਕੀਨਸੁ
ਣੇਹੀ ਗੇਰੀਏ, ਕਿਉ ਯ· ਕੀਨ ਬਚਿ
ਆ - ਭਗ੍ਤੀਹੀਨ ਕਾ ਗਰਭ ਕਿਉਂ ਬਚ
ਰਹਿਆ ਭਾਵ ਗਰਭ ਹੀ ਬਚਿਆ,
ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਹੋਵੇਗਾ
ਨੇਮ ਜੇ ਯ· ਕੀਨ ਸੁ ਹੋਗ
ਕੀਰਤਨ੦ ਸੰ· ਕੰਠ ਸੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ
ਨੀ, ਰਾਗੋਂ ਮੇਂ ਪਾਇ ਕਰ ਸਬਦ ਗਾ
ਵਣੇ ਯ· ਕਥਾ ਕੀਰਤ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁ
ਨਿ ਏਹ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ
ਕੀਤੀਅਨ੦ ਪੰ· ਕਰੀ· ਕਰਦਈ
ਯ· ਭੀੜਹੁ ਮੁਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨ
- ਤੰਗੀ ਸੇ ਖੁਲੇ ਕਰ ਦੀਏ ਭਾਵ ਧਨ
ਹੀਨ ਧਨੀ ਕਰ ਦੀਏ
ਕੀਰਤਕਰਨ੦ ਦੇ· ਕੀਰਤਨ ਭਕ੍ਤੀ
ਕਾ ਕਰਨਾ ਯ· ਕੀਰਤਕਰਨ ਸਰਨ
ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕੋ
ਕੀਮ੦ ਭੁ· ਕੀਮਤ ਯ· ਕਾਗਦ ਕੀ
ਮਨ ਪਾਈ - ਹਰਿਚੰਦ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੀ
ਏ ਪੁੰਨੋਂ ਕੀ ਕਾਗਦੋਂ ਪੈ ਲਿਖ ਕੇ ਭੀ
ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੋ ਏਤੇ ਦਾਨ ਕੀ
ਕੀਤੋਮੂ੦ ਪੰ· ਮੁ· ਕੀਆ ਯ· ਈ | ਏ
ਧਨ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀ
ਕੀਰੇ੦ ਦੇ· ਛੁਦ੍ਰ ਜੀਵ ਜੋ ਭੂਮੀ ਸਾਥ
ਪੇਟ ਲਗਾ ਕਰ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਭੁ· ਗਰੀ
ਬ· ਮਸਕੀਨ ਯ· ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ

ਸਤਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਕੀਰ ੦ ਦੇ· ਕੰਗਾਲ, ਤੋਤਾ ਸੀ·
ਕੀਸਾਰ ੦ ਪੰ· ਗੇਹੂ ਯਵ ਆਦਿਕੋਂਕੇ ਫਲੋਂ ਪੈ ਹੋਨੇਵਾਲੇ ਤੀਖੇ ਕੀੜਿਓਂਕੇ ਯ· ਸਣਕੀਸਾਰ ਚਿਥਿਆ-ਸਹਿਤ ਕਸੀਰੋਂ ਕੇ ਕੂਟਿਆ, ਕਿਸਾਰੂਸੀ·
ਕੀਲ ੦ ਦੇ· ਲੋਹੇਕੀ ਸੇਖ, ਸਰਪਾਦਿਕੋਂਕੀ ਮੰਤ੍ਰਸੇ ਰੋਕ
ਕੀਅਲੋ ੦ ਭੂ· ਕੀਆ ਹੈ ਯ· ਕੀਅ
ਕੀੜੀ ੦ ਦੇ· ਖੁਦ੍ਰਜੀਵ· ਲੋ ਖਸਸਣ ਚੀਟੀ ਯਥਾ· ਕੀੜੀ ਤੁਲ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ
ਕੀਚੜ ੦ ਭੂ· ਕਾਲਚਿਕੜਮੇਂ ਦੇਹ ਸ੍ਵਰੂਪ ਆਦਾ ਯ· ਕੀਚੜ ਆਦਾ ਗਿਰਪਰਿਆ

ਕੁ

ਕੁਭੇਉ ੦ ਭੂ· ਕੁੰਭ· ਘੜਾ ਯ· ਜਿਉ ਪਕਾਸਿਆ ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ
ਕੁਆਉ ੦ ਭੂ· ਕਹਾਂ ਹੈ ਭਾਵ ਕਠਨ ਹੈ ਯ· ਤਿਨਾ ਮਿਲਣ ਕੁਆਉ, ਪੰ· ਬੁਲਾਵੈ ਜੈਰੇ ਅਮੁਕੇਕੋ ਕੁਆਉ
ਕੁਥਾਉ ੦ ਭੂ· ਖੋਟਾ ਥਾਨ ਯ· ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਕੁਆਲਿਉ ੦ ਭੂ· ਕੁਜੋਹਣੀ ਯ· ਮਨ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪ ਕੁਲਖਣੀ, ਖੋਟੇ ਘਰਵਾਲੀ ਕੁਲਯ
ਕੁਹੀਆਂ ੦ ਦੇ· ਕੁਹੀ ਨਾਮਵਾ ਸੀ· ਲੇ ਸਿਕਾਰੀ ਜਨਵਰੋਂਕੇ ਯ· ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆਂ ਇਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾ
ਕੁਰੀਆ ੦ ਪੰ· ਡੰਡੀ· ਰਸਤਾ ਯ· ਹ ਮਨ ਹਿਛਾੜ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ -ਬਚਨਾਂਤਰਮੇਂ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ
ਕੁਟਨੀਆ ੦ ਦੇ· ਭੜੂ ਔ ਵੈਦਿਅ ਰਤਾਂ· ਦੂਤੀਆਂ ਯ· ਕੁਟਨੀਆ ਦੀ
ਕੁੰਚਰੀਆ ੦ ਦੇ· ਹਾਥੀ ਯ· ਥਾਣ ਤਲੇ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰ ਕਨ ਕਛਤ
ਕੁੰਡਲੀਆ ੦ ਦੇ· ਕੁੰਡਲ ਠੀਅ ਯ· ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ, ਮਛੀਪਕੜਨੇਕੀ ਕੁੰਡੀ ਯ· ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਕੁੰਡਲੀ
ਕੁਮੰੜੀਆ ੦ ਦੇ· ਖੋਟੇ ਆਕੰਠ ਧਾਇ ਮੰੜੀਆਂਕੀ ਯ· ਮਿਠੀ ਗਲਨ ਕੁਮੰ

ੜੀਆ-ਕੁਮੰੜੀਆਂਕੀਸਲਾਹਾਂਖੁ
ਭਣਹੈ।ਗਲਣ ਜਿਲਨਪੰਜਾਬਮੇਂ
ਧਸਨਕੇਨਾਮਹੈਂ ਗਰਕੁਈ

ਕੁਈ॰ਗੁ·ਕੌਣਯ·ਅਸਤਏਕਦਿ

ਕੁਬਾਇ॰ਪੰ·ਖੋਟੇਬਾਨਮੇਂ

ਕੁਰੀਏ॰ਗੁ·ਨਦੀਕੇਕਿਨਾਰੇਸਮੀਪ
ਰਸਤੇਮੇਂਯ·ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਂਦਿਆ

ਕੁਮਲਾਇ॰ਗੁ·ਜੋਰੀਨਹੀਂਹੋਤੇਯ·
ਫਿਰਸੁਕੇਨਕੁਮਲਾਇ

ਕੁਰਲਾਏ॰ਪੰ·ਕੂੰਜਕੇਸਮਾਨਬੋਲੇ
ਹੈਭਾਵਬਿਰਲਾਪਕਰੇਹੈਂ

ਕੁੜਮਾਈ॰ਪੰ·ਸਗਾਈਯ·ਕੁੜ
ਮਕੁੜਮਾਈਆਇਆ

ਕੁਹਬੀਜਾਈ॰ਵਾ·ਕੁਤਸਿਤਬਾਨ
ਪੇਟਮੇਂਅਰਥਾਤਖੋਟੇਥਾਨਮੇ·ਕੁ
ਥਰੀਜਗਾਮੇਂਯ·ਕੁਹਬੀਜਾਈਸ

ਕੁਸਲਘਰਆਏ॰ਵ·ਆਇਆ
ਨੰਦਰੂਪਹਰੀਮਨਮੇਂਆਯਾਤਾ
ਤੇਕੁਸਲਭਇਆਹੈਯ·ਖੇਮਭ
ਇਆਕੁਸਲਘਰਆਏ

ਕੁੰਜੀਗੁਰਸੌਪਾਈ॰ਗੁ·ਅਗਾਨ
ਰੂਪੀਤਾਲਾਖੋਲਨੇਹੇਤ।ਕੁੰਜੀਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਨੇਬ੍ਰਮਵਿਦਯਾਰੂਪਗੁਰੋਂਕੋਸੋ
ਪੀਹੈਯ·ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਹਤਿਨਦੀਆ
ਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸੌਪਾਈ

ਕੁਲਬਾਹਬਹੁਭਾਈ॰ਵ·ਬਡੀ
ਕੁਲਵਾਲਾਔਬਹੁਤਭ੍ਰਾਤਾਰੂਪਬ

ਕੁਸਾ॰ਦੇ·ਸਰੀਰਕਾਤ ਹੋਵਾਲਾਹੂ
ਪਸੇਕੋਹਣਾਯ·ਕੁਸਾਕਟੀਆਵ

ਕੁਰਸ॰ਅ·ਟਿਕੀਆਂਧਾ ਰਵਾਰ
ਤੂਆਦਿਕੋਂਕੀਭਾਵਸੇਸਾਤਵਾਂਆ
ਕਾਸਬ੍ਰਮਲੋਕ ਗੰਥਜੀਮੇਂਨਹੀਂ

ਕੁਦਸ॰ਅ·ਪਾਕਪਵਿਤ੍ਰਯਹਪਦ

ਕੁਹ॰ਦੇ·ਗਲਾਕਾਟਕੇਯ·ਕੁਹਬ
ਕਰਾਰਿਨਖਾਇਆ,ਕੁਛਜੈਸੇ

ਕੁਹੀ॰ਦੇ·ਬਾਜਸਰੀਖਾਪੰਖੀ ਕੁਹਨਹੀਂ

ਕੁਲਹ॰ਦੇ·ਕੁਲੋਂਕੇਯ·ਕੁਲਹਸਮੂ
ਹਸਗਲਉਧਾਰੇ-ਸਭਕੀਕੁਲੋਂਕੇ
ਸਮੂਹਕੋਉਧਾਰਤੇਹੈ,ਫਾ·ਊਚੀ
ਟੋਪੀ ਯ·ਜਿਨਆਕਾਸ
ਕੁਲਹਸਿਰਕੀਨੀ

ਕੁਲਹਾ॰ਦੇ·ਊਚੀਟੋਪੀਵਤਲੰਬੀ

ਆਂ ਅਸੀਸਾਂਵਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮੇਂ ਉ
ਚੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਮੁਰੀਦੋਂ ਕੋ ਯ. ਕੁਲ
ਹਾ ਦੇਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਬਡੇ ਨਿਲਜ

ਕੁਲਾਹ ੦ ਭੁ. ਕੁਲਾਭੁ ਯ. ਧੰਧੜੇ ਕੁ
ਲਾਹ ਚਿਤ ਨ ਆਵੇ ਹੇ ਕੋੜੇ ਵਾ. ਧੀ
ਧਿਆ ਕੋ ਲਾਹੇ ਹੋ।

ਕੁਕਹ ੦ ਪੰ. ਪਿਲਛੀ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸਕੀ ਟੋਕਰੀਆਂ ਟੋਕ
ਰੇ ਬਨਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿਞ

ਕੁਸਮਾਹੀ ੦ ਭੁ. ਫੂਲਮੇਂ | ਲੇ

ਕੁਤਿਅਹੁ ੦ ਭੁ. ਕੁੱਤੇ ਯ. ਰਕਤਪਿ
ਤ ਕੁਤਿਅਹੁ ਚਟ ਜਾਹੁ

ਕੁਰਸਹੁ ੦ ਦੇ. ਕੁਰਸਤੇ ਅਰਥਾਤ
ਬ੍ਰਮਲੋਕਸੇ ਯ. ਨੂਰ ਅਰਸਹੁ
ਕੁਰਸਹੁ ਝੜੀਐ

ਕੁ ੦ ਪੰ. ਪਾਪ, ਨਿੰਦਾ ਯ. ਕੁਬੁਧਿ ਚ
ਵਾਵੇ, ਈਖਤ, ਨਿਵਾਰਣ, ਭੂੰਮੀ

ਕੁਰੰਕ ੦ ਦੇ. ਮ੍ਰਿਗ. ਕੁਰੰਗ ਸੰ. ਯ.
ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ

ਕੁਧਕਾ ੦ ਭੁ. ਖੋਟਾ ਧੱਕਾ ਭਾਵ ਗੇਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਧੱਕਾ ਯ. ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ

ਵਿਵਈ ਹੈਰੇ | ਨਕਾਰਨੇ

ਕੁਖ ੦ ਪੰ. ਪੇਟ ਜੈਸੇ ਨਿਜ ਕੁਖ ਪੇਖ

ਕੁੰਗੂ ੦ ਦੇ. ਕੇਸਰ ਯ. ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਇ
ਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਤਾ ਕੁੰਕਮ ਸੀ.

ਕੁਢੰਗ ੦ ਪੰ. ਖੋਟੇ ਕੁਕਰਮ ਹੋਵੇ
ਯ. ਕਿੜੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾਥੀਏ

ਕੁਰੰਗ ੦ ਸੰ. ਮ੍ਰਿਗ ਜੈਸੇ ਕੋ | ਨਹਿਤ
ਟ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ ਪੌਨ ਕੇ

ਕੁਸੰਗ ੦ ਸੰ. ਖੋਟਾ ਸੰਗ. | ਗੌਨ ਕੋ
ਖੋਟੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਮੇਲ

ਕੁਛ ੦ ਦੇ. ਕਛੁ ਯ. ਜੋ ਕੁਛ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਕੋਈ ਹੈਰੇ | ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ

ਕੁਜਾ ੦ ਫਾ. ਕਹਾਂ ਯ. ਕੁਜਾ ਆਮਦ.

ਕੁਚੱਜ ੦ ਦੇ. ਖੋਟਾ ਆਚਾਰ, ਅਰ
ਥਾਤ ਨਿਯਮ ਕਾ ਤਿਆਗ ਔ ਗੁਰੋਂ ਕੇ
ਉਪਦੇਸ ਕਾ ਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਕੁਚ

ਕੁਚੱਜੀ ੦ ਪੰ. ਕੁਚਜਂਵਾਲੀ | ਯੀ ਸੰ.
ਜੈਸੇ ਤੇਰੀ ਮਾਇ ਕੁਚਜੀ ਆਹੀ ਤੇ
ਰਾ ਗੁਰੂ ਅੱਛਾ ਬਿਚਾਰਵਾਨ ਨਹੀਂ

ਕੁਕੀਜੈ ੦ ਪੰ. ਕੂਕਤੇ ਹੈਂ ਯ. ਗੁਰਕਾ
ਫੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ਗੁਰੂ ਬਾਹ ਖੜੀ

ਕਰ ਚੇਲਿਓਂ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਹੈਂ ਉਕ੍ਤੰ ਚ ਬਾ
ਸਿਸ਼੍ਯੇ ਊਰਧ ਬਾਹੁ ਪਰੋਮਅੋਖਨ ਕਸ੍ਰਿ
ਕੁਸ਼੍ਟ • ਪੰ• ਕੁਛ | ਤ੍ਰਸ੍ਰਿੰਏ ਤਿਮੇ
ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾ • ਵ• ਕੁਰਬਾਣ
ਜਾਵਾਂ ਯ• ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾ ਵਾਰ
ਨੈ ਬਲੇ ਬਲਕਿਤਾ
ਕੁੱਟ • ਪੰ• ਮਾਰਕੇ• ਛੇਤਕੇ ਯ• ਕਟ ਕੁੱ
ਟ ਕਰ ਖੁੰਬ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਕੁੱਟਧਾਤੁ
ਕੁੰਟ • ਗੁ• ਕੁੰਡ ਯ• ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਾਹ,
ਪੂਰਬਾਦਿ ਦਿਸਾ ਯ• ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਦ
ਹਿ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਕੁਟੀ • ਸੰ• ਘਰ ਦੇ• ਝੌਂਪੜੀ | ਸ਼ਾਮ
ਕੁਰਕਟ • ਸੰ• ਕੁਕੜ• ਮੁ | ਢੂਸਕੀ
ਰਗਾ ਯ• ਇਕਤ ਪੜ ਭਰ ਉਰਕ
ਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤ ਪੜ ਭਰ ਪਾਨੀ-
ਕਬੀਰ ਕਹੇ ਹੇ ਲਖਮੀ ਤੂ ਤਹਾਂ ਗਮ
ਨ ਕਰ ਜਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪੂਜਨ ਹੇਤ ਵਾਮੀਲੋ
ਕ ਏਕ ਪਾੜ ਮੇਂ ਰਿਦ ਆਦਿ ਅੰਗ ਕੱ
ਟ ਕਰ ਕੁਕੜ ਬਕਰੇ ਆਦਿ ਜੀਵੋਂ
ਕੇ ਲੀਏ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਦੂਸਰੇ ਪਾੜ ਮੇਂ ਪਾ
ਨੀ ਸਰਾਬ ਲੀਏ ਬਿਤ ਹੈਂ

ਕੁਠਾ • ਦੇ• ਛੁਰੀ ਸੇ ਗਲਾ ਕਾਟ ਕੇ ਮ
ਰਾ ਹੂਆ ਯ• ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠ
ਬਕਰਾ ਖਾਨਾ ਪੁਨ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠ
ਹੋਵੈ ਸੇਖ, ਨਾਸਕੀਆ ਯ• ਭਾਉ
ਕੁੰਡਾ • ਦੇ• ਕੂਟਾਂ• ਪੂਰਬਾਦਿ | ਦੂਯਾ ਕੁਠ
ਦਿਸਾ ਯ• ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ। ਕੂਟ
ਕੁਰਾਣ • ਦੇ• ਕੁਰਾਨ• ਯਵਨਮ | ਸੰ•
ਤਕੀ ਪੂਜ ਪੁਸਤਕ ਯ• ਵਖਤਨ
ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨ ਲੇ
ਕੁਬਾਣ • ਗੁ• ਖੋਟੀ ਬਾ | ਖ ਕੁਰਾਣ
ਣੀ ਯ• ਸਬਦ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣ
ਕੁਟਣੀ • ਸੰ• ਬਿਭਚਾਰਣੀ
ਕੁਫਰਾਣੇ • ਅ• ਨਾ ਸੁਕਰੀ ਲਿਆ
ਮਤੋਂ ਕੀ, ਸੁਖ ਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਦੀ
ਏ ਪਦਾਰਥ ਲੇ ਉਸ ਕਾ ਧਨਅਵਾਦ
ਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਤਘਨੋਂ ਕੇ ਠਿਕ
ਨੇ ਨਰਕ ਮੇਂ ਯ• ਕੁਫਰ ਗੋਇ ਕੁਫ
ਰਾਣੈ ਪਾਇਆ ਦਝਸੀ
ਕੁਮਲੈਣੀ • ਗੁ• ਕੁਮਲਾਇ ਰਹੀ
ਹੈ ਯ• ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ
ਕੁਰਬਾਣੀ • ਦੇ• ਕੁਰਬਾਨ• ਬਲਹ

ਰ ਜੈਸੇ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ

ਕੁਤੀ॰ ਦੇ॰ ਕੂਕਰੀ ਯ॰ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ, ਕੁਤਿਓਂਨੇ ਯ॰ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ

ਕੁਮਤਿ॰ ਸੰ॰ ਖੋਟੀ ਮਤਿ

ਕੁਸਤ॰ ਦੇ॰ ਖੋਟਾ ਸਤ ਝੂਠਪਨ, ਖੋਟਾ ਦੇਨਾ। ਕੁਸਤ੍ਰ ਸੰ॰

ਕੁਸਤੀ॰ ਦੇ॰ ਝੂਠ ਬੋਲਨੇ ਵਾਲਾ, ਖੋਟਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ। ਕੁਸਤ੍ਰੀ ਸੰ॰

ਕੁਗਤਿ॰ ਸੰ॰ ਖੋਟੀ ਗਤਿ

ਕੁਹਤ॰ ਦੇ॰ ਗਲਾ ਕਾਟਤਾ ਯ॰ ਜੀਆ ਕੁਹਤਨ ਸੰਗੇ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਕੁਹੇਤ॰ ਗੁ॰ ਖੋਟਾ ਹਿਤ ਅਪ੍ਰੇਮ

ਕੁਛੋਤ॰ ਦੇ॰ ਕੁਤਾਸਿਤ ਸਪਰਸ਼ ਵਾਲੇ॰ ਨਾ ਛੋਹਨੇ ਯੋਗ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ॰ ਬਿਨ ਨਾਵੇ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕੁਛੋਤ -ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਸੇ ਖੋਟੇ ਬਸ੍ਤ੍ਰੋਂ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨਾ ਛੋਹਨੇ ਯੋਗ ਹੈ

ਸਾ

ਕੁਪਤਿ॰ ਦੇ॰ ਬੇਇੱਜਤੀ॰ ਅਪ੍ਰਤਿ

ਕੁਪਤਾ॰ ਦੇ॰ ਇੱਜਤ ਹੀਨ ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਠਾ ਰਹਿਤ॰ ਬੇਪੱਤਾ

ਕੁਜਾਤਿ॰ ਸੰ॰ ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਤਿ, ਹੀਨ ਜਾਤਿ ਵਾਲਾ

ਕੁਮਿਤ॰ ਦੇ॰ ਖੋਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਯ॰ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ॰ ਕਾਮਾਦਿ ਖੋਟੇ ਮਿਤ੍ਰ। ਹਿਤਕਾਰੀ ਜਾਨੇ ਹੈਂ ਹੇ ਜੀਵੋ ਤੁਮਨੇ

ਕੁਦਰਤਿ॰ ਅ॰ ਕੁੱਵਤ॰ ਤਾਕਤ ਅਰਥਾਤ ਮਾਯਾ ਸ਼ਕਤੀ ਯ॰ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣ

ਕੁਹਕਤ॰ ਗੁ॰ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਕੂਹਕਤ ਕਪਟ॰ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਕਪਟ ਸਾਥ

ਕੁਦਰਤੀ॰ ਦੇ॰ ਹੇ ਕੁਦਰਤਿ ਵਾਲੇ ਯ॰ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕ

ਕੁਰਖੇਤ॰ ਦੇ॰ ਕੁਲਛੇਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਯ॰ ਜੇ ਓਹ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੇ ਕੁਰ

ਕੁਰੁਖੇਤ੍ਰ॰ ਸੰ॰ ਕੁਰੁ ਰਾਜਾ ਨੇ ਯੱ ਖੇਤ ਗੋ ਹੇਤ ਯਹ ਭੂਮੀ ਸੁਧ ਕਰੀ ਥੀ। ਇਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਕੁਰੁਖੇਤ੍ਰ ਹੈ ਅਪਨੇ ਬਡੇ ਕਾ ਤੀਰਥ ਜਾਨਕੇ ਕੈਰਵੋਂ ਪਾਂਡਵੋਂ ਨੇ ਈਹਾਂ ਜੁੱਧ ਕੀਆ

ਕੁਰਬਾਨੈਤੀ॰ ਗੁ॰ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਯ·ਹਰਿਜਨਕੇ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈਂਤੀ
ਕੁਜਾਰਫਤੀ·ਫ·ਤੂ ਕਹਾਂ ਗਯਾ ਯ·
ਕੁਜਾਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇਰਵੀ
ਕੁਹਬੀ·ਭੁ·ਖੋਟੀ ਕੁਤਸਿਤਸੀ·ਯ·
ਕੁਹਬੀਜਾਣੀ ਸੁਦਿਆ ਕਿਸ ਇਹੁਲ
ਕੁਪਥ·ਸੰ·ਖੋਟਾਰਸਤਾ | ਗਾਂਦੇਸ
ਕੁੰਦ·ਸੰ·ਚਾਂਦਨੀਕੇ ਫੂਲੋਂਸੇ ਯ·ਪੀਤ
ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ | ਸਾਤਲ ਪਾਇ
ਕੂਦ·ਪੰ·ਦੌੜਨ ਯ·ਕੂਦਕੂਦ ਚੜ੍ਹੇਰ
ਕੁੰਦੇ·ਦੇ·ਬੰਦੂਕਕੇ ਯ·ਚੜ੍ਹਕੇ ਘੋੜ
ੜੇ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜੇ ਖੂੰਡੀਦਾ ਖੇਡਾਰੀ
ਕੁੰਦੀ·ਪੰ·ਬਸਤ੍ਰ ਸੁਧਾਰਨੇ ਕੀ ਕਲ
ਜਿਸ ਮੇਂ ਧੋਬੀ ਧੋਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸਵਾ
ਕੁਰਕਦਾ·ਪੰ·ਕਟਦਾ ਯ·ਜੋ | ਠਤੇ ਹੈ
ਮਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ
ਕੁਕੜਦੀ·ਪੰ·ਮੁਰਗੇਦੀ ਯ·ਹੰਸਾ
ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜਦੀ
ਕੁਬੁਧਿ·ਸੰ·ਖੋਟੀ ਬੁਧੀ ਯ· | ਉਡਾਰੀ
ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾ
ਕੁਨ·ਦੇ·ਪ·ਕੌਨ ਯ·ਤੂ ਕੁਨ | ਇਣ
ਰੇ,ਫ·ਕਰਯ·ਦਰੋਗੋਸ ਕੁਨਕਰ

ਤਾਰ·ਬੀਚਕਾਨਕੇਕਰ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੁੰਨੇ·ਪੰ·ਮਿੱਟੀਕੀ ਹਾਂਡੀਕੇ ਯ·ਕੁੰਨੇ
ਹੇਠ ਜਲਾਈਐ
ਕੁਰਾਨ·ਅ·ਪੜ੍ਹਨਾ, ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕਿ
ਤਾਬ, ਈਹਾ ਉਸ ਕਿਤਾਬਕਾ ਗਹਣ
ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਓਰਸੇ ਯਵਨੋਂਕੇ ਨਿ
ਸਚੇ ਮੀਆਂ ਮਹੰਮਦ ਪੈਗੰਬਰ ਵਾਸਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇ ਬਨਾਈ। ਉਸ ਕਿਤਾਬ
ਮੇਂ ੧੧੪ ਸੂਰਹ ਹੈਂ। ਅਰਥਾਤ ਟੁਕੜੇ
ਹੈਂ। ੬੬੬੬ ਆਯਤੇਂ ਹੈਂ। ਅਰਥਾਤ
ਸਲੋਕ ਹੈਂ। ੫੪੦ ਰੁਕੂ ਹੈਂ। ਸੁੰਨੀਲੋ
ਗੋਂਕੇ ਨਿਸਚੇ ਮੇਂ ਤੀਸ। ਔਰ ਸੀਆ
ਲੋਗੋਂਕੇ ਨਿਸਚੇ ਮੇਂ ਚਾਲੀਸ ਸੀਪਾਰੇ
ਹੈਂ। ਏਕ ਏਕ ਸੀਪਾਰੇ ਮੇਂ ਕਈ ਕਈ
ਸੂਰਹ ਹੈਂ। ਸੂਰਹਕਾ ਹੀ ਨਾਮਾਂਤਰ ਸੂ
ਰਤ ਹੈ। ਔਰ ਏਕ ਏਕ ਸੂਰਤਮੇਂ ਕਈ
ਕਈ ਰੁਕੂ ਹੈਂ। ਏਕ ਏਕ ਰੁਕੂ ਮੇਂ ਕਈ ਕ
ਈ ਆਯਤੇਂ ਹੈਂ। ਸੂਰਤੋਂਕੇ ਨਾਮ ਤੋ ਕ
ਹੀ ਕਹੀ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਰਖੇ ਗਏ ਹੈਂ। ਪਰੰ
ਤੁ ਰੁਕੂਓਂ ਕੇ ਅਰ ਸੀਪਾਰਿਓਂ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਨਹੀਂ ਰਖੇ। ਕੁਲ ਕੁਰਾਨਕੇ ਭਾਗ

ਵਤਕੇ ਸਪਤਾਹਵਤਾਸਾਤ ਰੋਜ਼ਮੇਂ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ। ਹਰਏਕ ਦਿਨਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇਕੇ ਪਾਠਕਾ ਨਾਮ ਮੰਜਲ ਹੈ। ਕੁਰਾਨਮੇਂ ਲਿਖੇ ਸੂਰਾ ਆਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਅਰਥੋਂਕਾ ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਏਕ ਆਯੀਨੇ ਕੁਰਾਨ ਅਰਥਾਤ ਸੀਸਾ ਕੁਰਾਨਕਾ ਕਿਤਾਬ ਬਨੀ ਹੈ। ਉਸਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਛੇ ਹਜਾਰ ਛੇ ਸੈ ਛਿਆਹਟ ਆਯਤੋਂਕੇ ਅਰਥੋਂਕਾ ਬਿਭਾਗ ਐਸਾ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰ ਆਯਤੋਂ ਮੇਂ। ਕਿੱਸੇ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਹਜਾਰਮੇਂ ਮਿਸਾਲੇਂ ਭਾਵ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਹਜਾਰਮੇਂ ਅਮਰ ਅਰਥਾਤ ਹੁਕਮ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਵਿਧਾਨ ਵਿਧਿ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰਮੇਂ ਨਹੀ ਅਰਥਾਤ ਨਿਖੇਧੀ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰਮੇਂ ਵਾਦਾ। ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਕਰਨੇਕੀਕੀ ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ। ਏਕ ਹਜਾਰਮੇਂ ਵਈਦ ਖਾਸ ਬਦੀਕੀ ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ। ਪਾਂਚ ਸੈ ਮੇਂ ਹੱਲ ਅਰਥਾਤ ਕਠਨ ਚੀਜੋਂਕੇ ਸੁਗਮ ਕਰਨਾ ਔ ਹੁਰਮਤ ਇੱਜਤ ਕਰਨੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਏਕਸੌਮੇਂ ਦੂਆ ਕਰਨੀ। ਅਰਥਾਤ ਅਪਨੇ ਔ ਦੂਸਰੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਂਗਨਾ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਛਿਆਹਟਮੇਂ ਨਾਸਖ ਰੱਦ ਕਰਨੇਵਾਲੇ। ਔ ਮਨਸੂਖ ਰੱਦ ਕੀਏ ਗਏ ਲਿਖੇ ਹੈਂ। ਕੁਰਾਨ ਵਤ ਯਵਨ ਮਤਮੇਂ। ਤੌਰੇਤ ਅੰਜੀਲ ਜੰਬੂਰ ਯੇ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਦਈ ਮਾਨੀ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤਮੇਂ ਵੇਦ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਮ ਭੀ। ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮਕੀ ਬਾਣੀ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬਜੀਕੇ ਬਚਨ ਸੇ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬਜੀਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਰਚਿਤ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਤਮੇਂ ਅਸੰਕਾ ਕਰੇਂਗੇ। ਹਮਕੋ ਉਨਕੇ ਕਹਨੇਸੇ ਕੁਛ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ। ।ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਦ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕੁਰਾਨ ਕਾ ਯਹ ਅਰਥ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਕੁ·ਕੁਤਸਿਤ ਖੋਟੇ ਫਲੋਂਕੋ ਜੋ। ਰਾ·ਦੇਵੇ ਜੀਵ ਹਿੰਸਾਦਿਕ ਰਮਾ। ਤਿਨਕਾ ਨਾਮ ਕੁਰ ਹੈ। ਕੁਰੇਂ ਮੇਂ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਅਨ·ਚੇਸਟਾ ਕਰਾਵੇ। ਤਿਸ ਜੀਵ

ਹਿੰਸਾਦਿਕ ਕਾਮੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੀ ਕਿਤਾਬ ਕਾ ਨਾਮ ਕੁਰਾਨ ਹੈ। ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਰਚੇ ਅਗਨੀ ਜਲਾਦਿ
ਪਦਾਰਥ, ਨਿਖਲ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਹਿਤਕਾ
ਰੀ ਹੈਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਤੀ ਤੋ
ਇਸਮੇਂ ਭੀ, ਸਭ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾ ਉਪਦੇ
ਸ਼ ਹੋਤਾ। ਕੁਰਾਨ ਮੇਂ ਸਭ ਕੇ ਹਿਤ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਕੇਵਲ ਮਹੰਮਦ
ਸਾਹਬ ਕੇ, ਮਤਾਨੁਸਾਰੀ ਲੋਗੋਂ ਕੇ
ਹਿਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਕਾਹੂ
ਆਨ ਕੀ ਬਨਾਈ ਹੈ। ਜਿਸਕਾ ਬ
ਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਸਾਥ ਬਿਰੋਧ ਥਾ। ਐ
ਸੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਐਸੇ ਕਹਨੇਵਾਲੇ ਹਿੰ
ਦੂਓਂ ਕੋ ਯਵਨ ਯਹ ਸੁਨਾਤੇ ਹੈਂ, ਜਿ
ਸ ਵੇਦ ਕੋ ਤੁਮ ਨਿਖਲ ਸੁਭ ਕਾਮ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਕ੍ਤੀ ਆਤਮਗ੍ਯਾਨ ਕਾ
ਮੂਲ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਮਾਨੋ ਮਜਨੂ
ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ। ਜੋ ਜਲ ਕਿਨਾਰੇ ਬਗੀ
ਕਛਟੀ ਵਾਲਾ ਬੇਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਫਾ
ਰਮੀ ਮੇਂ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਵੇਦ ਹੈ, ਵਹੁ
ਜੈਸੇ ਫਲ ਫੂਲ ਹੀਨ ਹੋਨੇ ਤੇ ਨਿਸ
ਫਲ ਦਰਖਤ ਹੈ। ਐਸਾ ਹੀ ਉਸ
ਕਾ ਭਾਈ ਹਿੰਦੂਓਂ ਕਾ ਵੇਦ ਹੈ। ਯਾਤੇ
ਵੈਸੇ ਨਿਸਫਲ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕਾ ਬਨਾਯਾ ਮਾਨਨਾ, ਹਿੰਦੂਓਂ ਕੀ ਪ
ਰਮ ਬਿਅਕਲੀ ਹੈ। ਯਵਨ ਜਿੱਦ
ਸੇ ਐਸੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
ਹਬ ਜੀ ਕੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਨ
ਕਹੈਂ ਤੋ ਹਮਕੋ ਭੀ ਕਿਆ ਅਫਸੋ
ਸ ਹੈ। ਸਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸਮੇਂ
ਸੁਭ ਕਾਮੋਂ ਕੇ ਕਰਨੇ ਕਾ, ਬੁਰੇ ਕਾਮੋਂ
ਕੇ ਛੋੜਨੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੋਵੇ, ਸਭ
ਕੇ ਹਿਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੋ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਕੀ ਰਚੀ, ਜਿਸਮੇਂ ਏ ਨਾ ਹੋਵੇ ਵ
ਹੁ ਮਨੁਖੋਂ ਕੀ ਬਨਾਈ ਹੈ। ਜਿਨਕੇ
ਮਨ ਕਾ ਸਦਾ ਵੈਰਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ।
ਯਾਹੀ ਤੇ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਭਾਖਾਨੁਸ
ਰ ਜਿੱਦੀ ਮਨੁੱਖੋਂ ਕੇ ਕੀਏ ਅਰਥ ਭੀ
ਅਨਰਥ ਹੈਂ। ਭਲੇ ਅਰਥ ਵਹੁ ਹੋਤੇ
ਹੈਂ। ਜਿਸ ਭਾਖਾ ਕੇ ਪਦ ਹੋਵੇਂ ਉਸੀ ਭਾ
ਖਾਨੁਸਾਰ ਉਨਕੇ ਅਰਥ ਕੀਏ ਜਾਵੇਂ।
ਉਨ ਭਾਖਾਨੁਸਾਰ ਕਰੋ। ਤਉ ਪੂਰਬ

ਕੀਏ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਨ ਸਕੇਂ।ਯਾਤੇ
ਜਿੱਦੀ ਸਭੀ ਮਿਥਯਾਵਾਦੀ ਹੈਂ।ਸ੍ਵਪ੍ਰ
ਯੋਜਨੀ ਹੈਂ।ਸਾਰ ਬਾਤ ਵਹੀ ਹੈ ਜਿਸ
ਮੇਂ ਨਿਖਲਕੀ ਭਲਾਈ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਹੋਵੇ।ਯੋ ਸਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਰਚਨ
ਹੈ।ਫ੍ਰੀਬ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ। ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨ
ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨਾ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮ।ਐਸੇ
ਪਰਮ ਖਿਮਾ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ।ਮਿਠਾ
ਬੋਲਣ ਨਿਵਚਲ ਣ ਹਥੋ ਭੀ ਕੁਛ
ਦੇਨਾ।ਐਸੇ ਮਧੁਰ ਭਾਖਣ ਕਾ ਨਿ
ਮ੍ਰ ਹੋਣੇ ਕਾ ਹਾਥ ਸੇ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ ਹੈ।ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੇ ਕਪੜੇ
ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ।ਐਸੇ ਅਹਿੰਸਾ
ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਹੈ।ਐਸੇ ਹੀ ਔਰ ਅ
ਨੰਤ ਉਪਦੇਸ ਹੈਂ।ਯਾਤੇ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਰ
ਚਨਾ ਦ੍ਵਾਰਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਹੈ।ਜੈਸੇ ਵਾਯੂ ਅਗਨੀ ਆਦਿਤ੍ਯ
ਦ੍ਵਾਰਾ ਵੇਦ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ ਹੈ

ਕੁਪੀਨ ॰ ਵੇ. ਲੰਗੋਟੀ ਕੂਪ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ
ਕਰਨੇ ਕੇ ਯੋਗ੍ਯ ਹੋਵੇ।ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੌਪੀਨ ਹੈ।ਐਸਾ ਕੁਤਸਿਤ ਮੈਥੁਨ
ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਲਿੰਗ ਹੈ।
ਤਿਸ ਕੇ ਪੜਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਕੌਪੀਨ
ਹੈ।ਅਥਵਾ ਕੂਪ ਸਬਦ ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਕੀ ਭਗ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ।ਤਿਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਵੇਸ ਯੋਗ੍ਯ ਹੋਨੇ ਸੇ।ਲਿੰਗ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੌਪੀਨ ਹੈ।ਤਿਸ ਕੇ ਕਜਨੇ ਸੇ ਲੰਗੋ
ਟੀ ਭੀ ਇਸੀ ਨਾਮ ਸੇ ਕਹੀ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਯ. ਸਤ ਬੰਧ ਕੁਪੀਨ ਭਰਪੂਰ ਲੀ
ਣਾ ਜਿਹਬਾ ਰੰਗ ਰਸੀਣਾ - ਸਤ ਕਾ
ਹੀ ਕੁਪੀਨ ਬੰਧ ਬਾਂਧਾ ਹੈ

ਕੁਸਲਨ ॰ ਵਾ. ਘਰ ਧਨਾਦਿ ਪਦ
ਰਥੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪਾਸੋਂ ਚਾਹਨੇ ਸੇ ਕਾ
ਹੂ ਕੋ ਕੁਸਲ ਨਹੀਂ ਹੂਆ ਯ. ਕੁਸਲ
ਨ ਗ੍ਰਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਯਾ

ਕੁੰਡਲਨੀ ॰ ਸੰ. ਕੁੰਡਲ. ਬਲਯ ਕੇ
ਆਕਾਰ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ।ਸਰਪਨੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ।ਤਿਸ ਕੇ ਸਮਾਨ ਤੀ
ਨ ਬਲੋ ਵਾਲੀ।ਗੁਦਾ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਸਮੀਪ
ਕੀ ਨਾੜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ।
ਦਸਮ ਦ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣ ਚੜਾਨੇ ਸਮੇ।ਜੋ
ਗੀ ਜਨ ਇਸ ਨਾੜੀ ਕੇ ਬਲ ਖੋਲ ਕੇ

੫੫੫।

ਸੂਧੀ ਕਰ ਇਸਕੇ ਰਸਤੇ ਦਸਮਦ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣੋਂ ਕੋ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਹੈਂ ਤਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਬਚਨ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਙ੍ਗੀ। ਸਰਪਣੀ ਕੇ ਆਕਾਰਵਾਲੀ ਗੁਦਾ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕੀ ਨਾੜ੍ਹੀ ਯੋਗਾਭ੍ਯਾਸ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਸੀਧੀ ਭਈ

ਕੁਸਤਨੀ ॰ ਯਵ· ਮਰੇ ਗਏ ਯ· ਹਰਾਮਖੋਰ ਕੁਸਤਨੀ

ਕੁਹਕਨ ॰ ਪੰ· ਬੋਲਨ ਯ· ਕੁਹਕਨ ਕੋਕਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ

ਕੁਰਬਾਨ ॰ ਅ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਰਾਹ ਪੇ ਅਰਪਨ ਕਰਨਾ

ਕੁਪ੍ਰਵਾਨ ॰ ਦੇ· ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣ

ਕੁਮਲਾਨੀ ॰ ਦੇ· ਕੁਮਲਾ ਗਈ ਯ· ਹੰਸ ਚਲਿਆ ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ

ਕੁੰਦਦਸਨ ॰ ਸੰ· ਚਾਂਦਨੀ ਕੇ ਫੂਲੋਂ ਸਰੀਖੇ ਦਾਤੋਂ ਵਾਲਾ

ਕੁਰੂਪ ॰ ਸੰ· ਕੁਸੋਹਣਾ ਭਾਵ ਸੇ ਮੈਲੇ ਮਨ ਵਾਲਾ ਯ· ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ

ਕੁਲਫ ॰ ਦੇ· ਜੰਦਾ· ਤਾਲਾ, ਕੁਫਲ ਫਾ· ਯ· ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫ ਪ੍ਰਾਣ ਕਰ ਰਾਖੇ

ਕੁਤਬ ॰ ਅ· ਕੀਲੀ ਜਿਸਕੇ ਆਸ ਪਾਸ ਚਕੀ ਫਿਰਤੀ ਹੈ, ਧ੍ਰੂ ਤਾਰਾ ਜਿਸਕੋ ਜੋਤਸੀ ਉਤਰ ਵਤ ਦਖਣ ਓਰ ਭੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਸਯਦ· ਕੌਮ ਕਾ ਸਰਦਾਰ, ਸਭ ਸੇ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ, ਏਕ ਦਰਜਾ ਹੈ ਉਨ ਵਲੀ ਫਕੀਰੋਂ ਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਓਰ ਸੇ ਕਿਸੇ ਸਹਰ ਔਰ ਮੁਲਖ ਕੋ ਅਪਨੀ ਨਿਗਾਹ ਸੇ ਅਛੇ ਰਸਤੇ ਚਲਾਵੇਂ ਔਰ ਵਰਸਰਾਫ ਸੇ ਤਾਰਨੇ ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਕੇ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇਂ

ਕੁਟੰਬ ॰ ਦੇ· ਦੂਸਰਾ ਘਰ, ਬਾਂਧਵ, ਸੰਤਾਨ ਯ· ਕੁਟੰਬ ਯਤਨ ਕਰਣੈ- ਕੁਟੰਬ ਹੇਤ ਜੋ ਪੁਰਖ ਯਤਨ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਕੁੰਭ ॰ ਸੰ· ਘੜ੍ਹਾ ਯ· ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰ ਆਨਿਓ ਤਬ ਓਹ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸੋ, ਹਿਰਦੇ ਕਾ ਕੋਈ ਰੋਗ, ਹਾਥੀ ਕੇ ਸਿਰ ਪੇ ਦੋ ਮਾਸ ਕੇ ਪਿੰਡ, ਕੁੰਭਕਰਣ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ, ਬੇਸ੍ਯਾ ਕਾ ਪਤਿ, ਬੀਸ ਦ੍ਰੋਣ ਮਾਪ, ਕੁੰਭ ਰਾਸਿ, ਸ੍ਵਾਸ ਕਾ ਭੀਤਰ ਵਾ ਬਾਹਰ ਰੋਕਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ

ਮਕਾ ਕੁੰਭਕ ਭੇਦ
ਕੁੰਮੀ ੦ ਦੇ· ਕੂਰਮ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ· ਕੁੰਮੀ
ਜਲ ਮਾਹ ਤਨ ਤਿਸ ਬਾਹਰ
ਕੁਦਮ ੦ ਭ੍ਰ· ਕੁਦਨਾ ਯ· ਕੁਦਮ ਕਰੇ
ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਆਪੁਨਾ ਕੁਦਮ ਕਰੇ
ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ | ਖਸੋਰ
ਕੁਸਮ ੦ ਸੰ· ਫੂਲ ਯ· ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿ
ਕੁਸਮਾ ੦ ਦੇ· ਖੋਟਾ ਸਮਾ। ਕੁਸਮਯ ਸੰ·
ਕੁੜਮ ੦ ਪੰ· ਜਿਨੋਂ ਕੇ ਲੜਕੀ ਦਈ
ਜਾਵੇ ਵਾ ਲਈ ਜਾਵੇ ਵਹੁ ਸੰਬੰਧੀ
ਯ· ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ
ਕੁਕਰਮ ੦ ਸੰ· ਖੋਟਾ ਕਰਮ
ਕੁਕਰਮੀ ੦ ਸੰ· ਖੋਟੇ ਕਰਮੋਂ ਵਾਲਾ
ਕੁਰੁ ੦ ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਬੰਸੀ ਰਾਜਾ ਜਿਸਕੀ
ਜੱਗੋਂ ਹੇਤ ਸਵਾਰੀ ਭੂਮੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਕੁਰੁਖੇਤ ਹੂਆ ਅਰ ਜਿਸਕੇ ਬੰਸਕੇ
ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਕੌਰਵ ਹੂਆ ਜਿਸਕੇ
ਅਨਜਾਨੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਬਨੇ ਕੌਰਵ
ਕੈਰਉ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ
ਕੁੰਚਰ ੦ ਸੰ· ਹਾਥੀ ਯ· ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇ
ਸਨਾਨਾ ਪੁਨ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿ
ਉਹਾਰ

ਕੁਆਰ ੦ ਭ੍ਰ· ਕਰਵਾ ਅਰ ਬਾਤ ਰੀ
ਗਾਸਾਗਾਰ ਯ· ਕੰਚਨਾ ਕੁਆਰ-ਸੁ
ਵਰਨ ਕਾਰੀ ਗਾਸਾਗਾਰ, ਕੁਮਾਰੀ
ਯ· ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਪੁਰੰਦਰੀਏ, ਨਾ
ਬਿਵਾਹੀ ਯ· ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈ
ਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ | ਅਰ
ਕੁਅਰ ੦ ਹੁ· ਕੁਮਾਰ ਜੈਸੇ ਕਾਨ ਕੁ
ਕੁਆਰੀ ੦ ਦੇ· ਨਾ ਬਿਵਾਹੀ ਯ· ਜਾ
ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ, ਗ੍ਰਾਸ· ਬੁਰਕੀ
ਯ· ਖਿੰਥਾ ਕਾਲ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ
, ਵਾ ਮਹਾਕਾਲ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਚਨ
ਭੀ ਹੈ। ਸਕਲ ਕਾਲਕਾ ਕੀ ਆਤ
ਮਾਸਾ, ਕੁਮਾਰ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਯ· ਜ
ਕੇ ਘਰ ਲਛਮੀ ਕੁਆਰੀ
ਕੁਮਾਰ ੦ ਸੰ· ਤੋਤਾ, ਨਾਟਕ ਕੀ ਬੋਲੀ
ਮੇਂ ਯੁਵਰਾਜ, ਮਹਾਦੇਵ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਖੜਾਨਨ, ਬਰੁਣਾ ਬ੍ਰਿਛ, ਪਾਂਚ
ਬਰਖ ਕਾ ਬਾਲਕ, ਸਿੰਧੁ ਨਦੀ,
ਸੁੰਦਰ, ਨਾ ਬਿਵਾਹਿਆ ਪੁਰਖ
ਕੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਿਧ | ਕਰੁਮਾਰੀ ਬੂੰਧੀ
ਕੁਮਾਰੇ ੦ ਭ੍ਰ· ਘੁਮਾਰਨੇ ਯ· ਕੁਮਾਰੇ ਏ

ਕੁਠਾਰ॰ਸੰ·ਕੁਹਾੜਾਯ·ਕਾਢਕੁਠਾਰ ਕੁਫਰ॰ਅ·ਝੂਠ, ਪਿਤ ਬਾਤਹੈਤਾ ਮੂਲਕਾਲੋਪਕਰਨਾ·ਅਸਲਕਾ

ਕੁਇਰ॰ਦੇ·ਏਮਨਾਬਾਦੀ ਛਿਪਾਲਾ ਪਠਾਣਾਕੇਬਾਲਕਯ·ਮੁਛਮੁਛਕੁ ਇਰਬੁਲਾਇਆ,ਭਾਜਾਕਾਛੋਟਾਪੁਤ੍ਰ

ਕੁਤ੍ਰੇ॰ਭੁ·ਕੁੱਤੇਯ·ਜਨਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਕਕੂਤਰੇਕਾਵੇ-ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਜੀ ਬੇਨਤੀਕਰੇਹੈਂ ਹੇਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ ਸਜੀ ਮਹਾਰਾਜਹਮ ਆਪਦੇਕੂਕ ਰਕਹੀਦੇਹੈਂ,ਕੁੱਤੇਕੋਯ·ਦੇਖਤਕੁ ਤਰਾਲੈਗਈਬਿਲਾਈ,ਖੋਟੀਤਰਾ

ਕੁਦਰਤੀਨੂਰ॰ਵਾ·ਮਾਯਾਸਕ੍ਤੀ ਕਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਯ·ਵਰਿਐਦਰਗਾਹਿ ਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰ

ਕੁਲ॰ਸੰ·ਬੰਸ,ਸਜਾਤੀਏਕਾਸ ਮੁਦਾਯਯ·ਕੁਲਭੀਲਈਤਰਾ ਇ-ਦੇਸ,ਗ੍ਰਿਹ,ਦੇਹ

ਕੁਲਾਲ॰ਸੰ·ਘੁਮਾਰਤੁਲਯ·ਜਾ ਰੇਘਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਮਾਚਤਰਮੁ ਖਡਾਵੜਾ

ਕੁਸਲ॰ਸੰ·ਕਲਆਣਯ·ਅਬਮੋ ਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਜਾਨਿਆ- ਕਲਆਣਵਾਲੀਵਸਤੂ,ਕੁਸਾਕ ਗਾਹਕ,ਚਤੁਰਪੁਰਖ

ਕੁਚਲ॰ਦੇ·ਖੋਟੇਚਲਨਵਾਲਾਯ· ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਾਪਟਕਾਮੀਪ੍ਰ ਨਾ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ

ਕੁਚੀਲ॰ਪੰ·ਮੈਲੇਬਸਤ੍ਰਵਾਲਾ, ਮੈਲਾਬਸਤ੍ਰ ਕੁਚੈਲਸੰ·ਜੈਸੇਰਹੇਕੁ ਚੀਲਸਦਾਮਲਧਾਰੀ

ਕੁਚਾਲੀ॰ਪੰ·ਖੋਟੀਚਾਲਵਾਲਾ ਜੈਸੇ ਅਹੋ ਦੇਵਕਸਕੀਨਕੁਚਾਲੀ

ਕੁਮਹਲ॰ਭੁ·ਖੋਟਾਥਾਨ ਭਾਵਕੁਸੰ ਗਕਾਥਾਨਯ·ਮਹਲਕੁਮਹਲਨ

ਕੁਟਬਾਢਲਾ॰ਦੇ·ਚਾਅਕੇ ਜਾਣਨੀ ਕੁੱਟਨੇਬਾਢਨੇਵਾਲੀਯ·ਐਗੀਜਾ ਤਿਕੁਟਬਾਢਲਾ

ਕੁੰਭਕਮਲ॰ਭੁ·ਹਿਦਯਕਮਲ ਯ·ਕੁੰਭਕਮਲਜਲਭਰਿਆ- ਘਟਬਾਨੀਹ੍ਰਿਦਯਕਮਲਵਿਖ ਯਵਾਸਨਾਰੂਪਜਲਸੇਪੂਰਿਤਬਾ

ਕੁਜਾਮੇਰਵੀ੦ਵਾ∙ਤੂਕਹਾਂਜਾਤਾਹੈ
ਯ∙ਕੁਜਾ ਆਮਦਕੁਜਾਰਫਤੀਕੁ
ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈ੦ਵਾ∙ਖੋ ਜਾਮੇਰਵੀ
ਕੁਞ੦ਪੰ∙ਪੁਰਾਨੀ ਦੀਬੁਧੀਕੇ ਖਾਵੈ
ਹੋਕਰ ਸੁਕਚਗਈਵਸਤੁਯ∙ਖ
ਞਪਕੀਕੁਞ ਭਜੇ ਬਿਨਸੇ,ਮਧਾਣੀ
ਕਾਕੁਞ ਜਿਸਮੇਂ ਠਹਰਕਰ ਮਧਾਣੀ
ਕੁਕੜ੦ਪੰ∙ਮੁਰਗਾ ∙ਕੁਰ ਫਿਰਤੀਹੈ
ਕਟਸੀ∙ ਯ∙ਕੁਕੜਦੀਉਡਾਰੀ
ਕੁਮੂਞਾ੦ਦੇ∙ਖੋਟਾਮੂਰਖ ਜੋਹਟਾਯਾ
ਭੀਬੁਰੇਕਾਮੋਂ ਸੇ ਨਾ ਹਟੇ ਉਲਟਾਬੁ
ਰੇ ਜਾਨਕੇ ਭੀ ਕਰੀਜਾਵੈ
ਕੁਮਤਞੀ੦ਪੰ∙ ਖੋਟੀਬੁਧੀ
ਕੁਫਕੜੇ੦ਪੰ∙ ਬਅਰਥੇ ਖੋਟੇ ਕਾਮੋਂਮੇਂ
ਯ∙ਤੂਲਗਾ ਕਿਤਕੁਫਕੜੇ
ਕੁਹਥੜੇ੦ਪੰ∙ ਖੋਟੇ∙ ਮੰਦੇਗਰਭਥਾ
ਨੋਂਮੇਂ ਯ∙ਵਸੀਦੇ ਕੁਹਥੜੇ ਥਾਇ-ਕੁ
ਕੁਸੁੰਭੜੇ੦ਦੇ∙ ਕੱਛੀ ਨਸੀ ਤਸਿਭਸੀ∙
ਭੁੱਦੀਨਕੀਮੇਂ ਔ ਕਾਠੀਆਂਵਾੜਮੇਂ
ਅਗਨਿਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਭਾਵਸੇ ਇਸ੍ਰੀ
ਰੂਪ ਅਗਨਿਕੋ ਯ∙ਹਬਨਲਾਇ

ਕਸੁੰਭੜੇ।ਕਸੁੰਭਸੀ∙ ਅਗਨੀ
ਕੁਵਾਟੜੀ੦ਪੰ∙ ਖੋਟਾਰਸਤਾਯ∙
ਦੂਜੀਛੋੜਕੁਵਾਟੜੀ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਬਿਨਾ ਆਨਕੀ ਓਰਕਾ ਖਿਆਲ
ਕਰਨਾ ਰੂਪ ਖੋਟਾਰਸਤਾ ਛੋੜਦੇ
ਕੂਹਕਅੜਾ੦ਪੰ∙ ਖੁਸ ਹੋ ਬੋਲ ਦੇ
ਤਾਹੈ ਮੋਰਜਬ ਮੇਘਕੇ ਸਬਦਕੋ ਸੁ
ਨਤਾਹੈ।ਕੇਕਾ ਮੋਰਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾਨ
ਮਹੈ।ਤਾਸੇ ਕੂਹਕ ਬਨ ਕੂਹਕਅੜ
ਹੋਗਯਾ।ਭਾਵ ਮੇਘਰੂਪ ਗੁਰੂਕਾ
ਸਬਦ ਸੁਨ।ਸਿਖ ਮੋਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਬੋ
ਲਤਾ ਧਨ੍ਯਵਾਦ ਕਰਤਾਹੈ
ਕੁਵਲੀਆਪੀੜ੦ਗੁ∙ ਕੰਸਕਾਖੂ
ਨੀ ਹਾਥੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇ ਮਾਰਨੇ ਹੇਤ
ਛੋੜਾ।ਉਸਕੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨੇ ਆਪ ਮਾਰ
ਯ∙ ਕੁਵਲੀਆਪੀੜ ਆਪ ਮਰਾ
ਇਦਾ॥

ਕੂ

ਕੂਕੀਐ੦ਪੰ∙ ਪੁਕਾਰੀਏ ਭਾਵਸੇ ਉਚੇ
ਸੁਰਸੇ ਕੇਸਵ ਨਾਮਕੋ ਜਪੀਏ ਯ∙

ਕੇਸੇ ਕੇਸੇ ਕੂਕੀ ਐਨਾ ਸੇਈ ਐ ਆਸਾ
ਰ-ਇਸੀ ਤੁਕਕੇ ਜੋੜ ਮੇਲਕੇ ਸਮੇ
ਬਹੁਤ ਕਰ ਪੜਨੇ ਸੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੇ
ਵਕੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਕੂਕੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਗਯਾ।
ਜੈਸੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਸੇ। ਸਰ
ਜੂਦਾਸ ਕੇ ਚੇਲੇ ਰਾਮਾਨੰਦੀ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਿਰੰਕਾਰੀਏ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੂਏ

ਕੂਪਾਰੀਆ ੦ ਗੁ· ਕੂਪਤੇ ਯ· ਮੋਹਿਕਾ
ਦੋ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰ ਅੰਧ ਕੂਪਾਰੀਆ

ਕੂੰਜੜੀਆ ੦ ਗੁ· ਬੱਚਿਓਂ ਹੇਤ ਕੁਰ
ਲਾਤੀ ਕੂੰਜਾਂ ਵਤ ਵਿਖਯੋਂ ਹੇਤ ਯਤ
ਨ ਕਰਤੀ ਇੰਦ੍ਰੀਯਾਂ ਯ· ਟਾਕਮ ਕੂ
ਜੜੀਆ-ਕੂੰਜੜੀਆਂ ਈਹਾਂ ਉ
ਪਮਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਸੇ ਜਭੀ ਐ
ਗਲੇਨੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮੇਂ ਅੰਗ ਚਾਰ ਹੋ
ਤੇ ਹੈਂ। ਉਪਮਾਨ ਉਪਮੇਯ ਵਾਚਕ
ਅਸਾਧਾਰਣ ਧਰਮ। ਜਹਾਂ ਚਾਰੋਂ ਹੋ
ਵੇ ਪੂਰਨ ਉਪਮਾਲੰਕਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ।
ਜਹਾਂ ਏਕ ਦੋ ਤੀਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਨਾ ਹੋਵੇਂ ਤ
ਹਾਂ ਲੁਪਤੋਪਮਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਉਪ
ਮਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਲੁਪਤੋਪਮਾ ਹੈ
ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਇਸ ਕਾ ਅਲੰਕ
ਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਹੈ

ਕੂੜਾਵੀਆ-ਸੋਭਾ ਕੂੜੀ
ਕੂੜਾਵੀਆ ੦ ਗੁ· ਕੂੜੀ ਯ· ਸੋਇ ਕੂ
ਕੂੜਹੁ ੦ ਗੁ· ਕੂੜ ਸੇ ਨਰ ਅਪਨਾ ਬਿ
ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ਯ· ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਬਿਨਾ
ਸ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ

ਕੂੰ ੦ ਦੇ· ਨੂੰ ਯ· ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ-ਮਰ
ਣ ਸਮੇ ਹਡਾਂ ਕੇ ਤੋੜਕੇ

ਕੂਕਾਂ ੦ ਪੰ· ਦੁਖ ਸੇ ਰੋਨੇ ਕੀਆਂ ਉਚੀ
ਆਂ ਅਵਾਜਾਂ ਯ· ਕੂਕਾਂ ਪਈਆਂ ਰ

ਕੂਕ ੦ ਪੰ· ਪੁਕਾਰ ਯ· ਕੂਕਨ ਸੁ ਗੀ
ਟੇ ਪੁਕਾਰ-ਕੂਕਤੇ ਕੀ ਪੁਕਾਰ· ਫ
ਰਿਆਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਨਤਾ, ਐ
ਗਰੇਜੀ ਮੇਂ· ਰਸੋਈਆ· ਬਵਰਚੀ

ਕੂਚ ੦ ਫਾ· ਯਾਤ੍ਰਾ· ਚਲਦੇਨਾ· ਰਵ
ਨਾ ਹੋਨਾ ਯ· ਦਰ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰ
ਗਏ-ਪੂਰਬ ਨਾਲਾ ਦੋ ਹੌਸੇ ਦੇਹਾਂ
ਤਰੋਂ ਮੇਂ ਆਤੇ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਆਗੇ
ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਣੀ ਸਾਫ ਕਰਨੇ ਕਾ
ਕੁੱਚ ਯ· ਕੂਚ ਵਿਚਾਰੇ ਫੂਏ ਫਾਲ

ਕੂਜਾ ੦ ਅ· ਮਿਟੀ ਕਾ ਲੋਟਾ· ਦਸਤੇਦ

ਰਬਰਤਨਯ. ਕਰੋ ਹਥ ਕੂਜਾ ਦੇ.
ਮਿਸਰੀਕਾ ਕੂਜਾ ਯ. ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ
ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਰਾਖਿਆ
ਕੂੰਜ ੦ ਦੇ. ਕੂੰਜ ਪੰਛੀ ਕੂੰਚ ਸੰ. ਰੇਕੂਟਾਂ
ਕੂਟਾਂ ੦ ਦੇ. ਦਿਸਾਂ ਪੂਰਬਾਦਿ ਜੈਸੇ ਚਾ
ਕੂਟੇ ੦ ਦੇ. ਸੰਜਮਸੇ ਮਨਕੇ ਛੇਤੇ ਯ. ਕੂ
ਟਨ ਸੋਇ ਜਿ ਮਨਕੇ ਕੂਟੇ
ਕੂਅਟਾ ੦ ਪ੍ਰ. ਕੂਆ ਯ. ਕੂਅਟਾ ਏਕ
ਪੰਚ ਪਨਹਾਰੀ | ਭੀਗੀ ਪੁਰੀਆ
ਕੂੰਡੇ ੦ ਦੇ. ਮੱਟੀਕੇ ਕੂੰਡੇ ਯ. ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ
ਕੂੜਾਰੰਗ ੦ ਫਾ. ਝੂਠਾ ਪ੍ਰੇਮ ਯ. ਕੂੜਾ
ਰੰਗ ਨ ਰੰਗੀਏ
ਕੂਣ ੦ ਪੰ. ਕੋਣ. ਦਿਸਾ, ਬੋਲਣ
ਕੂਕਣ ੦ ਪੰ. ਪੁਕਾਰਨੇ ਯ. ਕੈਪਹਿਕੂ
ਕੂਅਣਾ ੦ ਪੰ. ਬੋਲਣਾ | ਕਣ ਜਾਉ
ਜਿਸਕਾ ਅਭਾਵ ਅਕੂਯਣਾ ਹੈ ਯ.
ਤੈਸਾਹਿਨਾਲ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਬੀ
ਕੂਤ ੦ ਅ. ਖਾਨਾ. ਰੋਜੀ, | ਵੈ ਘਰਵਾਸ
ਸੰ. ਸਬਦ, ਫਾ. ਮਾਪ ਜੈਸੇ ਕਣ ਕੂਤ
ਉਦਾਹਰਣ ਸਭਕਾ ਏਕਹੀ ਹੈ ਯ.
ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਕੌਣ ਕੂਤ-ਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕੀ ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜਾਨ ਕੌਨ ਸ
ਕਤਾ ਹੈ ਉਸਕੇ ਖਾਨੇਸੇ ਭਾਵ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਜਾਨ ਸਕੇ ਜਿਸਤੇ ਦਾਤ ਮਰੇ
ਪੀਛੇ ਭੀ ਬਨੀ ਰਹੈ ਹੈ ਪੁਨਾ ਕਹੇ ਕੈ
ਨਸਕੇ ਹੈ ਅਪਣੀ ਬਾਣੀਸੇ ਜੋ ਏ
ਤੀ ਹੈ ਪੁਨਾ ਮਾਪ ਕੌਨ ਕਰ ਸਕੇ ਹੈ ਗ
ਜੈਸੇ ਤਥਾ ਤਰਾਜੂ ਸਾਥ ਤੋਲਨੇਸੇ
ਤਥਾ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਵਤ ਨਿਗਾਹ ਕੇ ਮਾ
ਕੂਰਨ ੦ ਗੁ. ਕੂੜੇ ਵਿਰੋ. ਭੂਸ | ਪਸੇ
ਮੈਸੇ ਯ. ਕਬਹੂ ਕੂਰਨ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ-
ਕਬੀ ਮੰਦ ਕਰਮ ਪੁਰਖੈਸੇ ਕੂੜੇ ਮੈਸੇ ਰ
ਕੂਟਨ ੦ ਗੁ. ਚਮੜਾ ਕੂ | ਨੇ ਚੁਗਾਵੈ ਹੈ
ਟਨੇਵਾਲਾ ਚੁਮਾਰ ਯ. ਕੂਟਨ ਸੋ ਜੋ ਮ
ਨਕੋ ਕੂਟੇ-ਕੂਟਨੇ ਵਾਲਾ ਉਤਮ ਵਹੁ
ਹੈ ਜੋ ਮਨਕੇ ਕੂਟੇ ਹੈ ਚਮੜਾ ਕੂਟਨੇਵਾ
ਲਾ ਕੂਟਨ ਨਹੀਂ | ਵੇ
ਕੂਪ ੦ ਸੰ. ਕੂਆ ਯ. ਕੂਪਤੇ ਮੇਰ ਕਰਾ
ਕੂਰਮ ੦ ਸੰ. ਕਛਪ ਯ. ਮਛ ਕਛ ਕੂ
ਰਮ ਆਗਿਆ ਔਤਰਾਸੀ-ਕਛਦੇ
ਸਮੇਂ ਕੂਰਮ ਅਵਤਾਰ ਕਾ ਮਪੜੇ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਤਾ ਹੂੰ ਐਸੀ ਅਪ

ਨੀਆਰਾਕੇਜਾਵਕਰ ਉਤਰਾ
ਕੂਰਮਾ ॰ ਦੇ॰ ਜਿਸਕੇਊਪਰ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਠਹਰੀ ਮਾਨਤੇਹੈਂ ਵਹੁਕਛਪ ਯ॰
ਕੂਰਮਾਪਾਲ ਸਹਸ ਫਨੀਬਾਸਕਜੇ
ਕੂਰਾ ॰ ਦੇ॰ ਝੂਠ, ਕੂੜਾ, ਜਵਾਲੂਆ
ਜਲਕਾ ਜੀਵ
ਕੂਰੇ ॰ ਗੁ॰ ਝੂਠੇ ਯ॰ ਕੂਰੇਗਾਵਨਗਾ
ਵੇ-ਸੁਖਦਾਈਜਾਨਕਰ ਜੀਵਝੂਠੇ
ਹੀਕੁਟੰਬ ਸਾਬ ਸੰਬੰਧ ਬਨਾਵੇਹੈਂ
ਕੂਕਰ ॰ ਦੇ॰ ਕੁੱਤਾ ਯ॰ ਕਬੀਰਕੂਕਰ
ਰਾਮਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋਨਾਉ, ਜਸ
ਕੋਕਰ ਯ॰ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹੌ ਬੇਗਾਨ-
ਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਰੇ ਏਤੇ ਜਸਕੋਕਥਨ
ਕਰਕੇਮੈ ਬੇਗਾਨਾ॰ ਗਾਨੇਸੇਭਾਵਜ
ਸ ਕਹਨੇਸੇ ਚੁਪ ਹੋਗਯਾ ਹੇ ਯਹਜਾ
ਨਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੇਹਕੇ ਅਬ ਕਿਆ ਤੇ
ਕੂਕਰੀ ॰ ਦੇ॰ ਕੁੱਤੀ ਯ॰ ਕੂਕਰੀ ਰਹੈ
ਬਿਕਰਾਲ, ਰਸੋਈਕੀਬੁੱਕ ਅੰਗ
ਕੂੜਆਰੀ ॰ ਗੁ॰ ਝੂਠੇਯ॰ ਕੂੜ ਰੇਜੀ
ਆਰੀਰੱਜੇਕੂੜਾਪੁਨਾ ਬਾਉਨਪਾ
ਇਨ ਕੂੜਿਆਰ

ਕੂਪਤੇਮੇਰ ॰ ਵਾ॰ ਅਤਅੰਤਨੀਚਸੈ ਊ
ਕੂਲ ॰ ਸੰ॰ ਕਿਨਾਰਾ, ਨਹਰ ਚਕਰੇਹੈਂ
ਯ॰ ਓਰਾਗਰਪਾਨੀ ਭਇਆਜਾਇ
ਮਿਲਜੋਵਲਕੂਲ
ਕੂਲੇ ॰ ਗੁ॰ ਨੂੰ ਲੇਵੇਯ॰ ਸਘਨਬਾਸ
ਕੂਲੇਪੰ॰ ਕੋਮਲ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਿਆ ਕੇਲੇ
ਕੇਪਤੇਕੂਲੇਹੈਂ ਕਾਮਾਨੇਪਲਘਰੇ
ਕੂਰਮਾਪਾਲ ॰ ਵਾ॰ ਕਛਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੂੜਾਵੀ ॰ ਪੰ॰ ਝੂਠਕੇਮੇਲਵਾਲੀਯ॰
ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਭਾਵਕੂੜਸੰਬੰ
ਕੂੜਾਵੇ ॰ ਪੰ॰ ਝੂਠਕੇਮੇਲਵਾ ਧੀ
ਲੇਯ॰ ਹਭੁਕੂੜਾਵੇਕੰਮਾਪੁਨਾਹ
ਭੇਸਾਕਕੂੜਾਵੇਡਿਠੇ
ਕੂੜ ॰ ਦੇ॰ ਝੂਠ, ਝੂਠੇ ਯ॰ ਕੂੜਮੀਅ
ਕੂੜਬੀਬੀ, ਝੂਠੀਯ॰ ਕੂੜੇਕੂੜੀ
ਪਾਇ-ਝੂਠੇਕੀਝੂਠੀ ਪਤਿਹੈ, ਝੂ
ਠੀ ਗਵਾਹੀ ਯ॰ ਕੂੜੀਪੂਰੈ ਬਾਉ,
ਝੂਠੇਕੀਯ॰ ਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ
ਕੂਜੜਾ ॰ ਪੰ॰ ਮਿੱਟੀਕਾਲੋਟਾਯ॰ ਅ
ਜਫਰੀਦੇਕੂਜੜਾ
ਕੂੜਕਬਾੜਾ ॰ ਵਾ॰ ਝੂਠਸਰੂਪਕੂੜਾ

ਯ. ਛੋੜਹੁਲੈਂਦਾ ਕੂੜਕਬਾੜਾ

ਕੇ

ਕੇਸਾਇਓ. ਗੁ. ਕੇਸੋਂ ਸਾਥਯ. ਚਰ
ਨਸ੍ਵਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ
ਕੇਰਿਆ. ਗੁ. ਕੇਯ. ਕਿਸੇਨ ਕੇਰਿਆ
ਕੇਹਿਆ. ਗੁ. ਕੈਸੇ -ਕਿਸੇਕੇ ਨਹੀਂ
ਕੇਤੜਿਆ. ਪੰ. ਕੇਤੇ ਯੁਗੋਂਮੇਂ ਯ. ਕੇ
ਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧ੍ਰੂਕਾਰੇ
ਕੇਵਡੁਮਟਿਆ. ਵਾ. ਕੇਤਾ ਵੱਡਾ ਮੱ
ਟਹੈ ਭਾਵ ਬਾਨਹੈ ਤਿਸਕਾ ਮੱਟ ਪੰ
ਜਾਬਮੇਂ ਮਿੱਟੀਕੇ ਵਡੇ ਘੜੇਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ-ਈਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਲੇਨਾ
ਕੇਈ. ਦੇ. ਕੋਈ ਕੁਛ ਯ. ਤਾ ਆਖਨ
ਕੇਇ. ਦੇ. ਕੋਈ. ਕੁਛ ਸਕੇ ਕੇਈ ਕੇਇ
ਕੇਸੀ. ਸੰ. ਕੰਸਕਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਯ. ਕੇਸੀਕੇ
ਸਮਬਨਜਿਨਕੀਆ, ਦੇ. ਕੇਸੋਂ ਕੇਯ.
ਨਾ ਸਤ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਕੇਸੀ
ਕੇਸ. ਸੰ. ਕ. ਜਲੋਂਕਾ ਈਸ ਬਰਣ, ਕੇ
ਸੀ ਰਾਖਸ, ਕ. ਬ੍ਰਹਮਾਕਾ ਈਸ ਬਿ
ਸ੍ਨੁ, ਸੂਰਯਾਦਿਕੋਂਕੀ ਕਿਰਣ, ਕ.

ਸਿਰਮੇਂ ਸ. ਬਿਰਾਜਨੇਵਾਲੇ ਸਿਰ
ਦਾੜੀਕੇ ਰੋਮ ਜੋ ਚਿਕਿਤਸਾ ਗ੍ਰੰਥੋਂ
ਮੇਂ ਅਸਥਿ ਧਾਤੁ ਸੇ ਉਪਜੀ ਉਪਧ
ਤੁ ਲਿਖੀ ਹੈ ਯੇ ਕੇਸ ਮਗਜ਼ਕੋ ਤਰ
ਰਖਤੇ ਹੈਂ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੇ ਬਚਾਤੇ
ਹੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਸੇ ਚੋਟ ਸੇ ਬਚਾਤੇ ਹੈਂ ਖੁ
ਸੀਕਾ ਅਰ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾ ਕਾ ਚਿਨ ਹੈ ਸ਼੍ਰਿ
ਗਾਰ ਹੈ ਇਸਲੀਏ ਚੂੜਾਕਰਮ
ਔ ਕੇਸਾਂਤਕਰਮ ਸਮੇ ਭੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਹੂਏ
ਜਲਸੇ ਧੋਨੇ ਸਾਰ ਹੈਂ ਮੁੰਡਨੇ ਨਾਚ
ਹੀਏ ਜੈਸੇ ਸਿਖਾ ਰਖਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸ
ਭੀ ਰਖਨੇ ਚਾਹੀਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੀ
ਦੱਤ ਕਪਲਾਦਿ ਜਟਾ ਰੂਪ ਕੇਸ ਵਾ
ਲੇਹੀ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਅਰ ਸਿਖਾ ਛੇਦਨ
ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸੰਕਰਾਚਾਰਯ ਕੇ ਪੜ
ਦਾਦਾ ਗੁਰ ਸੁਕਦੇਵ ਸੇ ਲੇ ਬਿਆਸ
ਪਰਾਸਰਾਦਿ ਬਿਸ੍ਨੁਪਰੀਤ ਰਿਖੀ
ਮਹਾਰਿਖੀ ਸਭ ਕੇਸਵਾਲੇ ਰਹੇ ਕੋ
ਈ ਮੁੰਡਤ ਨਹੀਂ ਹੂਆ ਯਾਤੇ ਦੰਡੀ
ਸੰਨਿਆਸੀਯੋਂ ਮੇਂ ਤਥਾ ਅਵਧੂਤੋਂ ਮੇਂ
ਸੰਕਰਸੇ ਚਲੀ ਮੁੰਡਿਤ ਹੋਨੇ ਕੀ ਰੀ

ਤਿ ਸੁਕਦੇਵ ਬ੍ਯਾਸਾਦਿ ਪੂਰਬਲੇਆ
ਚਾਰਯੋਂਸੇ ਬਿਰੁਧ ਹੋਨੇਤੇ। ਸਾਸਤ੍ਰੋਕ
ਤ ਧਰਮ ਨਹੀਂ। ਮਨਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ਹੈ
ਸੋ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਮੂੰਡਨ ਸਮ ਸਾਧਨ
ਸੇ ਮਨਕਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਅਰਜ਼ਕੇ ਤਰ
ਕਥ ਬੁਧੀਕੀ ਬਿਧੀਵਾਲੇ ਕੇਸੋਂਕਾ ਮੁ
ਡਨਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ। ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਜੋ ਗੀ
ਬਜੀਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਮਨ ਮੂੰਡਿਆ ਨ
ਹੀ ਕੇਸ ਮੁਡਾਏ ਕਾਇ। ਜੋ ਕਿਛੁਕੀ
ਆ ਸੁ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡ ਅਜਾ
ਇ। ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾ ਵਾਕ੍ਯਾਂਤਰ ਮੇਂ
ਭੀ ਮੁਕਤੀਕੀ ਆਸਾ ਸੇ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾ
ਨੇਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕੀਆ ਹੈ। ਮੂੰਡ ਮੁਡਾ
ਏ ਜੋ ਸਿਧ ਪਾਈ। ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗ
ਈਆ ਕਾਈ। ਹਾਸ੍ਯਿ੍ਹ
ਕੇਹਾ ੦ ਦੇ· ਕੈਸਾ ਯ· ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੋ ਕੇ
ਕੇਹ ੦ ਤ੍ਰਾ· ਕਿਸਨੂੰ ਯ· ਕਹੀਏ ਕੇਹ,
ਕਿਸ ਉਪਾਇ ਸੇ ਯ· ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ
ਮਿਲੀਏ ਕੇਹ, ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇਹੁ ੦ ਦੇ· ਕੋਈ ਯ· ਊਣ ਬਾਊਨ ਕੇਹੁ
ਕੇ ੦ ਪੰ· ਕਿਆ ਯ· ਕੇ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ
ਕਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਯ· ਕੇ ਜਾਇਆ-ਕੋ
ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ੦ ਵਾ· ਪੱਕਾ ਕੇ| ਈ ਜਾਵੇ
ਲਾ ਭਾਵ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਫਲ ਵਾਲਾ
ਸਤਸੰਗ ਬਾਨ ਯ· ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰ
ਕੇਤਾ ੦ ਪੰ· ਕਿਤਨਾ ਜੈਸੇ ਕੇਤਾ ਮੰਦਰ ਹੈ
ਕੇਵਡ ੦ ਪੰ· ਕੇਤਾ ਯ· ਕੇਵਡ ਵਡਾ ਡੀ
ਠਾ ਹੋਇ- ਕੇਤਾ ਵਡਾ
ਕੇਤੀ ੦ ਦੇ· ਕਿਤਨੀ ਯ· ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜ •
ਣੇ, ਕਿਤਨੇ ਯ· ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ
ਕੇਤ ੦ ਤ੍ਰਾ· ਕਿਸਨੂੰ ਯ· ਕਹੀਏ ਕੇਤ,
ਕਹਾਂ ਯ· ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ, ਕਿਸੇ ਯ·
ਕਾਰਜ ਨਾਹੀ ਕੇਤ, ਕੇਤੇ ਯ· ਗੁਣਕ
ਕੇਨ ੦ ਤ੍ਰਾ· ਕਰਕੇ ਯ· ਓਇ| ਗੀਏ ਕੇਤ
ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ, ਕਿਸਨੇ ਜੈ
ਸੇ ਬਾਲੀ ਕੇਨ ਮਾਰਾ ਰਾਮੇਣ· ਰਾਮ
ਨੇ ਮਾਰਾ; ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਜੈਸੇ ਕੇਨਸ
ਸਤ੍ਰੇਨ ਹਤ: ਬਾਣੇਨ· ਬਾਣ ਕਰਕੇ
ਕੇਵਲ ਨਾਮ ੦ ਸੰ· ਏਕ ਨਾਮ| ਮਾਰ •
ਯ· ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੋਰੀ ੦ ਗੁ· ਕੀ ਯ· ਕਲਰ ਕੋਰੀ ਕੰਧ
ਜਿਉ ਪ੍ਰਨਾਜਨ ਹਕੋਰੀ, ਕੇ ਯ· ਸਭ

ਵਸ਼ ਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਪੁਨਾ ਅ
ਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰ ਕੇਰੇ, ਕਾਸ਼.ਕੇ
ਇਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰਾ, ਟਿੱਬੇ ਊਚੇ ਕੇਰਾਂ
ਕੇਦਾਰ ੦ ਸੰ. ਹਿਮਾਲੇ ਮੇਂ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਲਿੰਗ ਔਰ ਤਿਸ ਵਾਲਾ ਪਰਬਤ ਯ.
ਕੇਦਾਰ ਥਾਪਿਓ ਮਹਸਾਈ, ਭੂਮਿ
ਬਿਸੇਖ, ਆਲਬਾਲ. ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ
ਜੜ੍ਹ ਮੇਂ ਜਲ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਾ ਕੁੰਡ, ਖੇਤ
ਕੇਹਰ ੦ ਦੇ. ਸੇਰ। ਕੇਸਰੀ ਸੰ.
ਕੇਦਾਰਾ ੦ ਦੇ. ਮੇਘ ਰਾਗ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾ
ਗ੍ਹੀ ਕੇ ਦੂਜੇ ਪਹਰ ਮੇਂ ਗਾਨਾ। ਨਿ
ਸਪਮ ਗ ਰਿ ਸ ਨਿ ਖਟ ਸ੍ਵਰ ਕਾ
ਓੜਵ ਹੈ ਯ. ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿੱਚ
ਜਾਣੀਏ ਭਾਈ
ਕੇਸਰ ੦ ਸੰ. ਸੇਰ ਕੀ ਗਰਦਨ ਕੇ ਰੋ
ਮ, ਘੋੜੇ ਕੀ ਗਰਦਨ ਕੇ ਰੋਮ, ਮੌ
ਲਸਿਰੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ, ਮੁਰਾ ਨਾਮ ਸੁ
ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਹਿੰਗੁਲ. ਸਿੰ
ਗਰਫ, ਕੁੰਕਮ ਕੇਸਰ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਯ. ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੈ ਹਰ
ਕੇਲਿ ੦ ਸੰ. ਪਰੀਹਾਸ ਲੀਲਾ ਯ. ਨਾ

ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲਿ ਕਿਲਾਲੀ
ਕੇਲ ੦ ਸੰ. ਖੁਸੀਆਂ. ਲੀਲਾ ਯ. ਕੇ
ਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝਲੋ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਲੀਲ
ਸਥਾਨ ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨ ਯ. ਗੰਗਾ ਜਮਨ
ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ
ਕੇਲਾ ੦ ਸੰ. ਕਦਲੀ ਬ੍ਰਿਛ ਯ. ਕੇਲਾ
ਪਾਕਾ, ਖੇਲਾਂ ਲੀਲਾ ਯ. ਕੇਲਾ ਬਿ
ਕੇਵਲ ੦ ਸੰ. ਸੰਪੂਰਣ, ਸਰੀਆ
ਨਿਸ਼੍ਰਿਤ, ਗਿਆਨ ਬਿਸੇਖ, ਸੁੱਧ, ਏ
ਕ ਯ. ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੇਲਾਲੀ ੦ ਭੁ. ਪੁਨ ਪੁਨਾ ਕੇਲ ਯ.
ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ, ਵਾ. ਕੀਲਾਲ ਜਲ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸ ਮੇਂ ਕੇਲ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲਾ - ਕੀਲਾਲ ਸੰ.
ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ੦ ਦੇ. ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ
ਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਏਕ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਸੇਵਕ ਪੰਡਿ
ਤ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰਥਾਇ। ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰ
ਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪ
ੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ
ਵਨ ਸਮੇ ਕਥਾ ਹੇਤ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਨੇ
ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਹੈ। ਸੋਈ ਆਗਿਆ ਉ

ਸ ਸਮੇ ਕਾ ਨਿਖਲ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਨਾਤੇ। ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਪੜੋਤੇ ਸੁੰਦਰ ਜੀ ਨੇ। ਅਪਨੇ ਸਦ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੋ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕੇਸੋਗੋਪਾਲ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਬਚਨਸੇ ਯਹ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਮਰਯਾਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਵਰਤਨ ਸਮੇ ਗੁਰੁਮਤ ਕੇ ਸ੍ਰਧਾਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਬਿਨਾ ਆਨ ਸੇ ਕੋਈ ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵਣੀ। ਸ੍ਰਧਾਲੂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਆਨ ਵਰਣ ਕੇ ਗੁਰੁਸਿੱਖੋਂ ਸੇ ਕਰਾ ਲੇਣੀ। ਫਲ ਦੇਨਾ ਬਾਣੀ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਾਹੂ ਕੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਕੇ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣ ਕੀ ਆਗ੍ਯਾ ਇਸ ਲੀਏ ਦਈ ਥੀ। ਉਸ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀ ਹੂਏ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਪੀਛੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਏ ਜਬ ਸੇ ਤਿਆਰ ਹੂਏ ਤਬ ਸੇ ਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਪਾਠ ਇਸੀ ਕਾ ਹੋਨੇ ਲਗਾ। ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਸਾਖੀ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕੋ ਦੇਹਾਂਤ ਹੂਏ ਪੀਛੇ ਪਾਠ ਹੇਤ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਆਗ੍ਯਾ ਦੇਕਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸੇ ਮੰਗਵਾਯਾ। ਧੀਰਮੱਲ ਨੇ ਨਾ ਦੀਆ ਤਬ ਔਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਯਾ। ਇਸ ਲੀਏ ਪਾਠ ਕੇਵਲ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਚਾਹੀਏ। ਈਸ਼੍ਵਰ ਕਾ ਭਜਨ ਗਤਿ ਕਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਰਕ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਪਾਪੋਂ ਕੀ ਕਥਾ ਔ ਨਰਕੋਂ ਕੀ ਕਥਾ ਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੋ ਕੁਛ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤੀ। ਯਾਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਗਾਥਾ ਸੁਣਨੀ ਲਾਭਦਾਈ ਨਹੀਂ

ਕੇਲਕਿਲਾਲੀ. ਭੁ. ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਕੇਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ. ਵਾ ਜਲ ਕੇ ਵਾਰਕ ਕੀਲਾਲ ਨਾਮਕ. ਕਿਲਾਲੀ ਬਨ ਜਲੋਂ ਮੇਂ ਕੇਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਰਿ

ਕੇਵ. ਭੁ. ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ. ਯ. ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗ— ਕਿਵ ਸੇ ਕੇਵ ਬਨਾ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਤੁਝ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ

ਕੇਸਵਾ. ਦੇ. ਹੇ ਕੇਸਵ. ਯ. ਆਉ ਕਲੀਦਰ ਕੇਸਵਾ— ਫਾਰਸੀ ਕੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਕੰਨਾ ਸੰਬੋਧਨ ਮੇਂ ਹੈ। ਕੇਸਵ ਕੇ

ਯ. ਕੇਸਵਾਬਦਰਉਨੀ
ਕੇਸਵ ੦ ਸੰ. ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਕੇਸੋਂਵਾਲਾਮਾਤ੍ਰ, ਕੰਸਕਾ ਭ੍ਰਾਈ ਕੇਸ ਤਿਸਕੇ ਵ. ਮਾਰ ਨੇਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੂਆ, ਕ. ਬ੍ਰਮਾ ਅ. ਬਿਸ਼ਨੁ ਈਸ. ਮਹਾਦੇਵ ਤੀਨੋ ਜਿਸਕੇ ਅਧੀਨਵ ਰਤੀ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਹੈ, ਕ. ਬ੍ਰਮਾ ਈਸ. ਮਹਾਦੇਵ ਪੁਤ੍ਰਪੌਤ੍ਰ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਿਸ਼ਨੁਕੇ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਹੈ, ਸੂਰਯਾਦਿ ਤੇਜਸ ਵਸਤੂਔਂਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਸੋਵਾਲਾ ਜਾਨਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਕੇਸਵ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੇ ਆਸ਼੍ਰਰਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਹੈ ਯ. ਕੇਸਵ ਚਲਿਤ ਕਰਹ ਨਿਰਾਲੇ
ਕੇਣ੍ਹਾ ੦ ਪੰ. ਕੌਨ ਹੈ
ਕੇਵੜ੍ਹਾ ੦ ਦੇ. ਕੇਤਕੀ ਜਿਸਕਾ ਫੂਲ ਬੜੀ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਮੁਦ੍ਰਤੀਰ ਕੇ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ ਯਹ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਕੇਹਾਕਾੜ੍ਹਾ ੦ ਵਾ. ਕੈਸਾ ਕੜ੍ਹਨਾ ਅਰ ਬਾਤ ਤਪਨਾ ਹੈ ਯ. ਤਾਂਭਉ ਕੇਹਾਕਾੜ੍ਹਾ ਜੀਉ॥

ਕੈ

ਕੈਜਿਉ ੦ ਦੇ. ਕਿਸ ਪਾਸ ਯ. ਕੈਸਿ
ਕੈਰਉ ੦ ਦੇ. ਕੁਰੁ ਰਾਜਾ | ਉਕਰੀਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬੰਸੀ ਦੁਰਯੋਧਨ ਯੁਧਿਸ੍ਟਰਾਦਿ ਦੋਨੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਕੋਰਵ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਲੋਕੋਂ ਮੇਂ ਕੈਰੋਂ ਦੁਰਯੋਧਨ ਕੇ ਭ੍ਰਾਈਔਂ ਮੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਯਾਂਤੇ ਵਹੀ ਲੇਨੇ ਕੋਰਵ ਯ. ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭ੍ਰਾਈ ਕੋਰਵ ਜ
ਕੈਹਿਆ ੦ ਪੰ. ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੁ ਯ. ਉਜਲ ਕੈਹਿਆ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾਲ
ਕੈਸੇ ੦ ਦੇ. ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ. | ਤ੍ਰੀਮਸਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲ
ਕੈ ੦ ਦੇ. ਕੇਤੇ ਜੈਸੇ ਕੈ ਪੁਰਖ, ਕਿਸ ਯ. ਕੈ ਦੇਖਣ੍ਹੇ ਸਾੜ੍ਹਿਓਹ-ਕਿਸਦੇਖਤੇ ਤੂ ਸੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੁਨਾ ਕੈਗੁਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹੀ-ਕਿਸ ਗੁਣ ਸੇ ਹਰਿਕੇ ਆਨੰਦਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ, ਕਰਕੇ ਯ. ਗੁਰਮੰਤਨ ਕੈ॥

ਪੁਨਾ ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਕੈ) ਅਥਵਾ
ਯ· ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਕਰਤਾਜਾਨੈਕੈਜਾ
ਕੈਠੰ॰ ਦੇ· ਬਾਗਨੂ ਕਹਾ ਨੇਰੁਗੁਸੂਰ
ਯ· ਬਿਨਲਪਣੇਕੈਠੇਪਾਇਓਰੇ —
ਕੈਰੁਣ॰ ਗੁ· ਕਿਸਗੁਣਸੇਯ· ਕੈਗੁ
ਣਾਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹੀ
ਕੈਧਰ॰ ਗੁ· ਕਿਸਓਰਜ· ਜਾਈਐ
ਕੈਕਰੀ॰ ਗੁ· ਦੇ· ਕਿੰਕਰ ਪ੍ਰਭੁਕੈਧਰ
ਧਨਾ) ਕਿਸਕੇ ਯ· ਕੈਕਰੀਮਲਾਮ
ਕੈਸਰ॰ ਅ· ਏਕਪਾਤਸਾਹਹੂਮਕਾ
) ਪਾਤਸਾਹਮਾਤ੍ਰ ਇਸਨੀਏਕੈਸ
ਰਬਾਗਕਾਅਰਥਪਾਤਸਾਹੀਬਾ
ਗਹੈ ਭੂਲਸੇਲੋਗਕੇਸਰਬਾਗਬੋ
ਲਤੇਹੈ ਏਕ ਕੈਸਰਬਾਗਲਖਣ
ਕੈਲੀ॰ ਪੰ· ਕਪਲਾਗਊ ਊਸੇਹੈ
ਯ· ਬ੍ਰਮਣਕੇਲੀਪ੍ਯਾਤ੍ਰਕੈਵਕਾ
ਅਨਚਾਰੀਕਾਧਾਨ — ਬ੍ਰਮਰਗਅ
ਨੀਕੇਪ੍ਯਾਤ੍ਰਸੇਪੂਨਾਕਪਲਾਗਊ
ਕੇਪ੍ਯਾਤ੍ਰਸੈਂਜੋਪਾਪਹੋਤਾਹੈ ਤੁਥਾਕਿ
ਨਾਕਾਅੰਨਰਹਣਕਰਨੇਸੇਪੁਨ
ਸਾਸਤ੍ਰਮੇਕਹੇਭੂਤਮਚਾਲਚਲਨ

ਸੇਹੀਨਕਾਅੰਨਗ੍ਰਹਣਕਰਨੇਸੇਂਜੋ
ਦੋਖਹੋਤਾਹੈ ਯੇਸਭੀਪਾਪਉਸਕੋਹੋਤੇ
ਹੈ ਜਿਸਕੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਨਾਮਭੂਲ
ਜਾਵੇ॥ ਇਸਬਚਨਕੀਓਰਦੇਖੇ
ਜਿਨਰਾਜਾਲੋਗੋਕੋਰਾਜਮੇਸੈਂਦਾ
ਗਰੀਕੀਚੀਜੋਂਵਤ੍ਰਲਨੂਕੀਯੋਕਾ
ਮੋਲਲੀਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਵਹੁਰਸਮਨ
ਰਬਥਾਬੰਦਹੋਨੀਉਚਿਤਹੈ॥ ਪੁਨ
ਜੋਆਦਮੀਜਿਸਮਤਕਾਹੋ ਉਸ
ਮਤਕੀਸਾਧਾਰਣਰੀਤਿਮੇਉਸੇਅ
ਵਸ਼ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਕੇਸ੍ਵਾਮੀਕੋਚਲ
ਣਾਚਾਹੀਏ ਰਹੋਬਿਚਾਰ) ਜਿ
ਸਕੋਰੋਮਸ਼ਬਦਾਮੀਰੰਗਾਕੋਹੋਵੇਖ
ਨਕਾਲੇਹੋਵੇਉਸਗਊਕਨਾਮਕ
ਪਲਾਹੈ॥ ਈਹਾਅਜਹਤਲਖਣਾ
ਸੇਗਊਮਾਤ੍ਰਕਾਗ੍ਰਹਣਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇ
ਵਾਕਆਂਤਰਮੇ ਗਊਬ੍ਰਾਮਣਕੇਕ
ਰਲਾਵੇ ਗਊਮਾਤ੍ਰਕੇਸੇਸ੍ਵਤਾਸੂਚ
ਨਕਰੀਹੈ ਯਾਤੇਗਊਮਾਤ੍ਰਕਾਨ
ਗਣਮਾਨੇ ਆਨਗਊਓਰਕੇਪ੍ਯਾਤ
ਸੇਦੋਖਨਾਕਹਨਾਹੋਗਾ

ਕੌਰਵ॰ ਦੇ॰ ਕੁਰੂਰਾਜਾਕੇਬੰਸੀ
ਦੁਰਯੋਧਨਾਦਿਕ

ਕੈਦੇਖਤੇ॰ ਵਾ॰ ਕਿਸਦੇਖਤੇ ਯ॰
ਕੈਦੇਖਤੇਸਤ੍ਰਿਓਹਿਕਾਲੀਹੋਈ
ਆਦੇਹਰੀ

ਕੌ.

ਕੌਊ॰ ਦੇ॰ ਕੋਈ ਯ॰ ਕੌਊਹਰਿ
ਸਮਾਨਨਹੀਰਾਜਾ

ਕੌਪਿਓ॰ ਗੁ॰ ਕੋਪਵਾਲਾਭਯਾ
ਵਾ ਕੋਪਦਕੇਪੂਰਬਮੇਲ ਪਿਓਰਿ
ਸਾਇ - ਖੜਗਕੋਨਿਕਾਸਕੇਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਕੋਮਾਰਨੇਪਤ੍ਰਾਕ੍ਰੋਧਸੇ

ਕੋਪਜ ਰੀਆ॰ ਵਾ॰ ਕ੍ਰੋਧਾਅ
ਗਨੀਮੇਪਤ੍ਰਾਜਲਤਾਹੈ ਯ॰ ਮਮ
ਮਦਮਾਤਕੋਪਜਰੀਆ

ਕੋਟਵਰੀਆ॰ ਗੁ॰ ਕੁਤਵਾਲ॰
ਪੁਲਸਦਾਰ ਕੋਟਪਾਲ ਸੰ॰ ਯ॰
ਵਿਚਮਨੇਕੋਟਵਰੀਆ

ਕੌਣਬਦੀਆ॰ ਵਾ॰ ਅਨੇਕਜੂ
ਏਚੋਰੀਆਦਿਔਰਬੁਰਾਈਆ

ਕੋਈ॰ ਗੁ॰ ਕਿਸੇ

ਕੋਇ॰ ਗੁ॰ ਕੋਈ ਯ॰ ਹੋਰਆਖਨਸ

ਕੋਸ॰ ਸੰ॰ ਖਜਾਨਾ ਜੋਰਾ ਕੋਕੋਇ
ਜੈਸਕੇਸਾਤਅੰਗੋਮੇਕੋਸਗਿਨਾਹੈ
)ਖੜਗਾਦਿਕੋਕੇਕਾਮਿਆਨ)ਅੰਨ
ਮਯਾਦਿਕਪੰਾਚ ਜੈਸੇਖੜਗਕੇ
ਮਿਆਨਅਵ੍ਰਲੇਤਾਹੈ ਤੈਸੇਦੇਹ
ਦਿਕੋਨੇਆਤਮਾਕੋਆਛਾਦਨਕ
ਰਰਖਾਹੈ ਇਸਲੀਏਵੇਦਮੇ ਅੰਨ
ਮਯ ਪ੍ਰਾਣਮਯ ਮਨੋਮਯ ਵਿਗਯ
ਨਾਮਯ ਆਨੰਦਮਯ ਪਾਂਚਕੋਸ
ਆਤਮਾਕੇਸ੍ਵਰੂਪਕੋਆਛਾਦਨ
ਕਰਨੇਵਾਲੇਕਹੇਹੈ।ਅੰਨਮਯਕੋ
ਸਥੂਲਦੇਹਹੈ ਪ੍ਰਾਣਮਯ ਮਨੋ
ਮਯ ਵਿਗਯਾਨਮਯ ਕੋਸਸੂਖ
ਦੇਹਹੈ ਆਨੰਦਮਯਕੋਸਅਵਿ
ਦਯਾਰੂਪਕਾਰਣਦੇਹਹੈ) ਨਾਮਕੇ
ਅਰਥੋਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਰੀਥ
ਨਾਮਅਪਨੇਅਰਥੋਕੋ ਸਕਤੀ
ਲਖਣਾ ਬਿਅੰਜਨਾ ਪਰਿਭਾਖਾ
ਇਲਚਾਗਬ੍ਰਿਤੀਯੋਸੇਕਹਤੇਹੈ

ਪਰਾਚੀਨਕੋਸੋਂਮੇਕੇਵਲਸਕਤੀ
ਸੇਕਹੇਅਰਥਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇਥੇ॥
ਅਬਕੇਕੋਸੋਂਮੇਪਰਿਭਾਖਾਸੇਕਹੇ
ਅਰਥਭੀਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈਂ॥ਲਖ
ਣਾਬ੍ਯੰਜਨਾਸੇਕਹੇਅਰਥਅਬ
ਭੀਨਹੀਲਿਖੇਜਾਤੇ॥ਸਕਤੀਆ
ਦਿਕੋਂਕੇਅਰਥਇਨਕੇਨਾਮੋਂਮੇਂਲਿ
ਕੋਸਾ॰ ਦੇ॰ ਕੋਸ॰ ਕੋਹ ਯ॰ ਖਿਦੇਖੋ
ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋ
ਸਾ—ਜਿਸਜਮਪੁਰੀਕੇਰਸਤੇਕੇ
ਗਿਨੇਨਹੀਜਾਤੇਕੋਸ
ਕੋਸਸ॰ ਯ॰ ਯਤਨ
ਕੋਹਾਂ॰ ਗੁ॰ ਕੋਸੋਂਪੇ ਯ॰ ਅਜਫਰੀ
ਦੇਵਜਨ੍ਹਾਂਸੈਕੋਹਾਥੀਓਆ॥
ਕੋਹ॰ ਯ॰ ਪਰਬਤ
ਕੋ॰ ਦੇ॰ ਕੋਈ ਯ॰ ਕੋਜਾਇਆ—ਕੋ
ਈਜਾਵੈਪੁਨਾਹਮਰਾਕੇਨਹੀ,ਕੋ
ਨ ਯ॰ ਕੋਕੋਨਾਬੈਕੁੰਠਗਏ,ਪ੍ਰਸ੍ਨ
ਜੈਸੇ ਤੁਮਕੋਹੋ,ਨੂ ਯ॰ ਅਵਰੋਕੋ
ਉਪਦੇਸਤੇ,ਕਾ ਯ॰ ਰਾਮਕੋਬਲ
ਕੋਦੋਂਕੋ॰ ਦੇ॰ ਕੋਦਰੇਅੰਨਕਾ ਯ॰ ਕੋਦੇ

ਕੌਭੁਸਖਈਹੈ
ਕੌਟ॰ ਦੇ॰ ਕ੍ਰੋੜ ਯ॰ ਕੋਟਕੌਟਿਤੇਤ੍ਰੀਸ
ਧਿਆਵਹਿ—ਕ੍ਰੋੜੋਂਦਾਰ ਤੇਤੀਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇਦੇਵਤਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਧਿਆਨਕ
ਰੇਹੈਂ,ਅਰਭਾਗਮੇ ਯ॰ ਕੋਟਿਜੋਰੇਲ
ਖਕਰੋਰੇ—ਅਪਨੇਅਰਭਾਗਮੇਂਜੋ
ਲੈਲਖਾਕਰੋੜਾ,ਕਿਲਿਓਂਮੇ ਉਦਾਹ
ਰਣ ਪਿਛਲਾਹੀ ਕੋਟ॰ ਕਿਲਿਓਂਮੇ
ਜੋਵਨੇਸੇਲਖਾਕਰੋੜਾਰੂਪਏਮਨ
ਕੌਟਿ॰ ਸੀ॰ ਧਨੁਖਕੇ ਨੀਹੁਕਤਾ
ਸਿਰੇ,ਵਸਤੁਮਾਤ੍ਰਕਾਅਗਭਾਗ,
ਸੀਸਿਓਕਾਠਿਕਾਨਾ,ਸੋਲਖਗਿਨ
ਤੀ,ਸੌਲਖਗਿਨਤੀਵਾਲੀਵਸਤੁ
,ਅਰਥਾਤਕ੍ਰੋੜ,ਪ੍ਰਕਾਰ ਯ॰ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿ—ਵਾਦਚ
ਰਚਾਸਮੇਨਿਬਰਣੇਹੇਤਕੀਆਪੂਰਬ
ਪਖ ਅਰਥਾਤ ਤਤ੍ਵਨਿਰਣਯਕੀਬ
ਹਵਾਲੇਕੀਪ੍ਰਸ੍ਨਰੂਪਚਰਚਾ
ਕੋਠੀ॰ ਗੁ॰ ਕੋਠੜੀ ਯ॰ ਮਨਮੁਖਕੇ
ਠੀਅਗਾਨਾਂਅੰਧੇਰਾ,ਕੋਠੜੇ ਯ॰ ਕੋਠੇ
ਕੋੜ॰ ਪੰ॰ ਕ੍ਰੋੜ ਯ॰ ਮੰਡਪਮਾੜੀਆ

ਕੌਤਕਕੋਰਤਮਾਸਿਆ

ਕੋਮਲਬਾਣੀ॰ ਸੰ·ਨਰਮਬਚਨ
ਯ·ਕੋਮਲਬਣੀਸਭਕੋਸੈਤੋਖੈ—ਯ

ਕ੍ਰੋਧ॰ ਸੰ·ਕੋਪ ਯ· ਹਨਸੀਹਤੁਹੈ
ਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧਸਰੀਰਚੰਡਾਰਾ—ਕ੍ਰੋਧ
ਸ੍ਵਰੂਪਅਸੁਰਸੁਭਾਵਮਾਨੋਸਰੀਰ
ਮੋਚੰਡਾਲਵਾਸਕਰੈਹੈ

ਕੋਨੇ॰ ਦੇ·ਘਰਕੇਕੂਣੇਮੇਯ·ਕੋਨੇਬੈਠੇ

ਕੋਟਸੋਧਨ॰ ਵਾ·ਕ੍ਰੋੜੋਂ ਖਾਈਏ

ਕੋਪ॰ ਸੰ·ਕ੍ਰੋਧਯ·ਹੰਸਹੇ ਦੀਆ
ਤੁਲੋਭਕੋਪਚੰਡਾਲਨਦੀਆਅਗਿ।

ਕੋਮ॰ ਦੇ·ਕੁਲ·ਬੰਸ·ਗੋਤਯ·ਕੋਮ
ਨਸਿਰਕੋਮਾਜਾਤਮੇਬਡੀਸਾਂਤਿ

ਕੋਰ॰ ਗੁ·ਅੰਧਪਨਾਯ·ਢੂੰਢੇਦੀਏ
ਸੁਹਾਗਕੋਤੈਤਨਕਾਈਕੋਰ—ਤੇਰੇਤ
ਨੇਭੁਵਮਨੋਮੇਪਾਪਮੈਲਰੂਪਅੰਧ

ਕੋਰਾ॰ ਦੇ·ਅਨਭਿਜਯ·ਮੈ ਪਨਾਹੈ
ਨੇਕੋਰਾਹਰਿਰੰਗਭੇਨ—ਅਨਭਿ
ਜਮਨਸੋਤਕ੍ਰਿਪਾਸੇਹਰਿਕੇਰਸਮੇ
ਭੀਗਗਯਾਹੈ, ਨਾਖੁੰਬਕੀਆਬਸ
ਤ੍ਰ, ਬੇਲਿਹਾਜਮਨੁਖਯ·ਅਭਿਗ
ਆਤਮਨਿਕੋਰ

ਕੋਰੀ॰ ਦੇ·ਪੂ·ਜੁਲਾਹਾਯ·ਕੋਰੀਕੋ
ਕਾਹੂਮਰਮਨਜਾਨਾ, ਨਾਖੁੰਬਕਰ

ਕੋਰੇ॰ ਦੇ·ਬਿਨਾਖੁੰਬਕੀ ਈਵਸੂ
ਏਯ·ਕੋਰੇਰੰਗਨਜੋਇ, ਬਿਨਾਪਾਹੇ

ਕੋਰੈ॰ ਗੁ·ਕ੍ਰੋੜੋਹੈਯ·ਲਾਖਲਾਖਕ

ਕੋਥਰੀ॰ ਦੇ·ਥੈਲੀ·ਗੁਥ ਈਕੋਥੈ
ਲੀਯ·ਰਾਮਨਾਮਸੁਖਕੋਥਰੀ

ਕੋਟਵਾਰ॰ ਦੇ·ਕ੍ਰੋੜੋਵਾਰ, ਕੋਤਵਾ

ਕੋਟਵਾਰੀ॰ ਦੇ· ਲ ਕੋਟਪਾਲਸੰ·
ਕੁਤਵਾਲਪਨਾਯ·ਪਾਪਕਰੈਕੋਟਵਾ
ਰੀਮੰਦਕਰਮਆਪਨੇਕਰਨੇਵਾਲੇਕੋ
ਪਰਲੋਕਮੇਦੁਖੀਕਰੈਹੈ ਬਚਨਾਂਤਰ
ਹੈ ਪਾਪਜੁਕੀਏਦੁਨੀਵਿਚਸੋਦਰਗਾ

ਕੋਲੂ॰ ਦੇ·ਤੇਲਪੀੜਨੇਕਾਯੰਤ੍ਰ ਉਗਾਹ
ਤ੍ਰਯ·ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਦਕ ਪੁਨਾਜਿ
ਉਤਿਲਕੋਲੂਪੀੜੀਐ

ਕੋਲ॰ ਪੰ·ਪਾਸ·ਸਮੀਪਯ·ਪਾਵੀਮ
ਲਾਟੇਕੋਲਕਮਲਜਿਵੇਬਿਗਸਾਵੈ, ਸੰ·

ਕੋਲੀ॰ ਪੰ·ਸਮੀਪ, ਕੋਲਰੂਪਧਾ ਸੂਕਰ
ਰਨੇਵਾਲਾਬਿਸ਼ਨੁਯ·ਨਿਕਟਵਸੇਹ॰॰

ਤ੍ਰਿਕੋਲੀਜੀਉ
ਕੋਇਲਾ॰ ਦੇ॰ ਕੋਈਯ॰ ਮੁਕਤਨ
ਜਾਨੇਕੋਇਲਾ, ਪੰ॰ ਕਾਲਾਕੋਲਾ
ਯ॰ ਖਿੰਥਾਜਲਕੋਇਲਭਈ-ਪ
ਰਲੋਕਔਮੁਖਕਾਲਾਕਰਨੇਵਾ
ਲੇਪਾਪ ਯ॰ ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇ
ਤਿਸਊਪਰਅਨਜਲਿਆਸੰ
ਨੀਚਿੰਤਭਈ ਲ ਸੰ॰
ਕੋਇਲ॰ ਪੰ॰ ਕੋਇਲਪੰਛੀਕੋਕਿ
ਕੋਮਲ॰ ਸੰ॰ ਨਰਮ ਯ॰ ਕੋਮਲ
ਬਾਣੀਸਭਕੋਮੰਤੋਖੇ
ਕੋਸਾਲ॰ ਗੁ॰ ਕੌਨਸੇਸੂਹੈਯ॰ ਕੋਸਾ
ਲਾਜਿਦਾਹੇਸਾਲੀ-ਕੌਨਸੇਸੂਹੈ
ਜਿਦਾਹੈ॰ ਧੂਜੇ ਔ ਸਾਲੀ॰ ਚਾਦ
ਲਕੇ ਪੇੜ੍ਹਮੇਂਚਾਵਲਕੇਪੇੜ੍ਹਹੀਸੇ
ਸੂਹੈਂਤੌਸੇ ਆਗਾਮਾਭੁੰਗਕਰਤੇ
ਪੁੜੇਮੇਂ ਔ ਆਗਾਮਾਮਾਨਨੇਵਾਲੇਸਿ
ਖੋਮੇਂ ਗੁਰੂਅੰਗਦਸਿਖਗੀ ਸੇਸੂਹੈ
ਕੋੜ੍ਹ॰ ਦੇ॰ ਕੁਸਟਰੋਗ, ਕੋੜ੍ਹ ਯ॰ ਕੋੜ੍ਹਬ
ਦੀਆ-ਕਰੋੜ੍ਹਾ ਔਰ ਬੁਰੇ ਕਾਮਕਰਨੇ
ਕੋੜ੍ਹੀ॰ ਦੇ॰ ਕੁਸਟਵਾਲਾਪੁਰਖ, ਕੋੜ੍ਹੇ
ਯ॰ ਨਾਨਕਕੋੜ੍ਹੀਜਿਰਕਬਰਾਬਰੇ,
ਬੀਸਦੀਜਾਂ ਜੈਸੇਬਾਂਸਕੀਕੋੜ੍ਹੀ
ਕੋਰੜ੍ਹ॰ ਪੰ॰ ਬਹੁਤਆਂਰਸੇਭੀਨਾ
ਰਿਝਣੇ ਅਰਥਾਤਗਲਨੇਵਾਲਾ
ਮੋਠਕਾਦਾਣਾਯ॰ ਕੋਰੜ੍ਹਮੋਠਜਿਨੇ
ਕੋਠੜ੍ਹੀ॰ ਦੇ॰ ਬੜੇਅੰਦਰੋਂਮੇਂਛੋ ਹਾ
ਟਾਕੋਠਾ

ਕੌ

ਕੌਸੈ॰ ਦੇ॰ ਜੂਤਾ ਯ॰ ਕੌਸੈਸਪਤ੍ਰਪ
ਕੌਤਕ॰ ਸੰ॰ ਨਈਵਸਤੂਕੇ ਯਾਲਾ
ਦੇਖਨੇਕਾ ਉਤਸਾਹ ਯ॰ ਕੌਤਕ
ਕੋਤੁਤਆਸਿਆ
ਕੌਡ੍ਹਾ॰ ਦੇ॰ ਕੌਡੀਆਂਕੇ ਯ॰ ਕੌਡਾਡ
ਰਤੁਹਿਰੇਜੁਆਰੀ॰ ਕਪਰਦ
ਕੌਡੀ॰ ਦੇ॰ ਕੌਡੀਯ॰ ਕੌਡੀਕੋ ਕਾਸੰ॰
ਕੌਮੁਦੀ॰ ਸੰ॰ ਚੰਦਕੀ ਡੀਜੋਰਕੇ
ਦਾਂਦਨੀ ਜੋ ਨਿਖਲ ਜਨੇਂਕੇਵਾਸ
ਸ੍ਥਾਨਪ੍ਰਬਟੀਕੋਮੋਦ ਦੇਤੀਹੈ ਇ
ਸੀਕਾਨਾਮਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾਹੈ ਜੋਤਸ
ਕੌਨ॰ ਦੇ॰ ਕਿਸਕੇ ਯ॰ ਕੌਨਕੇ ਨਾਹੈ

ਕਲੀਕਰਹਿਓਰਾਂਮਨਾਮਲੇਤਹੀ
ਕੌਤਕਹਾਰ੦ ਦੇ· ਆਸਚਰਯਕੰ
ਮਕਰਨੇਵਾਲੇਸੰਤ ਯ· ਸੋਈਕੌ
ਕੌਤ੍ਰਾ੦ ਦੇ· ਨਿਬਜੈਸਾਰ | ਤੁਕਹਾਰ
ਸ ਯ· ਕੌਤ੍ਰਾਹੋਇਪਤਿ ਸਾਇਆ

ਕੰ

ਕੰਨਿਆ੦ ਦੇ· ਨਾਬਿਵਾਹੀਲੜਕੀ
,ਮੋਖਸੇਛੁਣੀਰਾਸਿ, ਕੰਨਿਆ ਸੰ·
ਕੰਚਨਕਾਇਆ੦ ਦੇ· ਕੰਚਨਵਤ
ਸੁਧਦੇਹ ਯ· ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁ
ਕੰਨਕਹਾਣੀਆ੦ | ਇਨੇ ਕੀਢਾਲਾ
ਦੇ· ਰਾਜਧਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਲੀਲਾਕੀਕ
ਥਾਕਹਤੇਹੈਂ ਯ· ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾ
ਕੰਸ੦ ਸੰ· ਉਗ੍ਰਸੈਨਕਾਪੁਤ੍ਰ | ਣੀਆ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਾਮਾਮਾ ਯ· ਕੰਸਕੇਸੀਪ
ਕਢੂਮਰਾਹਾ, ਕਾਂਸੀਧਾਤੂ
ਕੰਨਹੁ੦ ਪੰ· ਪਾਸੋ ਯ· ਇਹਬ੍ਰਧਾ
ਈਐਸਾਥੂਕੰਨਹੁ
ਕੰਬਹ੦ ਦੇ· ਕਾਂਪਤੇਹੈਂ ਭਾਵਭਾਗਜਾ
ਤੇਹੈਂਪਾਪ ਯ· ਤਿਨਕੰਬਹਿਪਾਪਾਹਿ

ਕੰਧੀਪਾਹ੦ ਵ· ਕੰਢੇਪਾਸਤੀਰੇਪੈ
ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹ੦ ਵ· ਸੋਇਨੇਐਸੇ
ਇਸਤ੍ਰੀਮੇਂ ਯ· ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਜੀ
ਕੰਞਕਾ੦ ਪੰ· ਕੰਨਿਆ | ਉਲੁਭਤਹੈ
ਨਾਬਿਵਾਹੀਲੜਕੀ ਯ· ਕੰਞਕ
ਅਨਚਾਰੀਕਾਧਾਨ
ਕੰਟਕ੦ ਸੰ· ਕੰਡਾ, ਸੂਈਕਾ ਅਗ
ਲਾਪਾਸਾ, ਰੋਮਾਂਚ, ਮਛੀਕੀਹਡੀ,
ਸਤ੍ਰੂ ਯ· ਕਲਕੰਟਕਮਾਰਬਿਦਾਰੇ
ਆਪੁਨਾ ਜਿਤਆਇਕੰਟਕਕਾ
ਕੰਠੀ੦ ਗੁ· ਮਾਲਾ ਜੈਸੇ ਕੰ | ਲਗਸੇ
ਠੀਕੰਠਕਾਠਕੀਡਾਰੀ
ਕੰਠੇ੦ ਦੇ· ਗਲਮੇਂ ਯ· ਕੰਠੇਮਾਲਾਸੇ
ਹਥਿਆਰਾਮ, ਕਨਾਰੇ ਯ· ਕੰਠੇਬੈਠੀ
ਗੁਰਸਬਦਪਛਾਨੈ
ਕੰਡ੍ਹਾ੦ ਪੰ· ਕਾਂਟਾ· ਸੂਲ· ਦੁਖ ਯ·
ਤਿਨਅੰਤਰ ਹਉਮੈਕੰਡ੍ਹਾਹੇ' ਕੰਟ
ਕੰਡੂ੦ ਪੰ· ਖਿਜ· ਪੀਠ ਯ· | ਕਸੰ·
ਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡੁਜੀਉ
ਕੰਕਣ੦ ਸੰ· ਕੜੇ ਯ· ਹਾਰਡੋਰਕੰ
ਕੰਠਮਣੀ੦ ਵ· ਕੰਠ | ਕਣਪਾਣੇ

ਮੋਸੁੰਦਰਮਾਲਰਖਤੇਹੈਂਰਮਨਾਮ
ਕੰਤ੦ ਦੇ·ਪਤੀ,ਕਾਂਤ ਸੰ· ਯ· ਰੂਪ
ਮੇਰਾਕੰਤਰੀਸਾਲੂਕੀਧਨ
ਕੰਥਾ੦ ਸੰ· ਖਿੰਥਾ· ਗੋਦੜੀ
ਕੰਦ੦ ਸੰ· ਸੂਰਣ ·ਜਿਮੀਕੰਦ,ਗਾ
ਜਰ,ਮੇਘ,ਖੇਤਮੇਉਪਜਾਮੂਲ
ਕੰਦਾ੦ ਦੇ· ਗਾਜਰ· ਜਿਮੀਕੰਦ ਮਾੜ
ਸਕਰਕੰਦੀਜੈਸੀਖਾਨੇਕੀਜੰਗ
ਲੀਵਸਤੁ ਯ· ਗਿਹਤਜਬਨਖੰ
ਤਜਾਈਐਚੂਨਖਾਈਏਕੰਦਾ
ਕੰਧ੦ ਗ੍ਰ· ਸਰੀਰ ਯ· ਉਤ੍ਰੇਨਰੇਸਾਪ
ਤ੍ਰੈਨਕੰਧ ਬ੍ਰੂਧ ਸੰ· ਪੰ· ਭੀਤ ਮੰਦਰ
ਕੰਧੀ੦ ਪੰ· ਮੁ· ਕੰਢੇ· ਨਦੀਕਿਨਾ ਕੀ
ਰੇ ਯ· ਕੰਧੀਵਹਣਨਦਾ,ਦੈਤਰ
ਣੀਕੇਕਿਨਾਰੇਰੋਲਾਪਤਾਹੈ,ਮੌ
ਤਕੇਸਮੀਪ ਯ· ਅੰਧੇਬੂਬੈਠਕੰ
ਧੀਪਾਹ- ਅਟਸ਼ਾਨਦੀਕੇਕਨਾਰੇ
ਮੌਤਕੇਸਮੀਪਾਪੁਨਾ ਨਾਕੰਧੀਨਾ
ਕੰਨ੦ ਗ੍ਰ· ਜ਼ਿਸਕੀ ਯ· ਕੇਤੀ ਪਾਰ
ਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆ,ਕਨ· ਸਦ
ਨ ਯ· ਦੇਕੰਨਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਜੀ

ਕੰਧੇਪੈ ਯ· ਕੰਨਮੁਸਲਾਸੂਪਗਲ-
ਕੰਧੇਪੈਨਮਾਜਕਾਆਸਨ,ਕੰਧਾ·
ਅਰਥਾਤਪਾਸਾਮੋੜਲੈਣਾ ਯ· ਕ
ਤਪੀਰਹੁਕੰਨਮੁਰਦੀਐ- ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਨੇਪੁੜ ਗੁਰੂਕਰਨੇਥੇਸੋਨਾ
ਕੀਏਪਾਸਾਮੋੜਗਏ ਹਾ
ਕੰਨੀ੦ ਦੇ· ਕਾਨੋਂਮੇਂ ਯ· ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰ
ਕੰਚਨ੦ ਸੰ· ਸੁਵਰਣ ਯ· ਕੰਚਨਨਾ
ਰੀਆਹਿਜੀਉਲੁਭਤਹੈ,ਸੁਧਕੋਮ
ਲ ਯ· ਕੰਚਨਭਏਅਨੂਰਾ- ਅਸੁ
ਧਕਰਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਨੂਰਭਾਵਤਆ
ਗਕੇ ਸੁਧ ਔਰਕੋਮਲਹੋਗਏ
ਕੰਗਨਾ੦ ਸੰ· ਕੜੇ ਯ· ਕਹਿਕਹਿਕ
ਰਤਾਕੰਗਨਾਪਹਰੇ ਦਾਮੋਦਰ ਦੰਤ
ਕੰਚਨਵੰਨੇ੦ ਦਾ· ਸੁਵਰਣ ਲੋਈ
ਰੰਗੇ ਯ· ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਾਸੇਕਲ
ਵਤਰੀਰਿਆ
ਕੰਪ੦ ਸੰ· ਕੰਪਨਾ· ਕਾਂਪਨਾ
ਕੰਬੂ੦ ਸੰ· ਸੰਖ
ਕੰਮ੦ ਦੇ· ਕਾਂਮ· ਕਾਰ ਕਰਮ ਸੀ· ਯ·
ਹਰਿਕੰਮਕਰਾਵਨਆਇਆਰਾਮ

ਕੰਮੀ॰ ਵੇ॰ ਕਰਮੋਂਸੇ ਯ: ਜਿਨੀਕੰਮੀ
ਕੰਕਰ॰ ਪੰ॰ ਟਹਲੀਏ॰ | ਨਾਹਿਗੁਣ
ਸੇਵਕ ਯ॰ ਜਮਕੰਕਰਮਾਰਬਿ
ਦਾਰੇ 'ਕਿੰਕਰ ਸੰ॰ ਵੇ॰ ਹੋਣ੍ਹ॰ ਤੁਲੇ
ਕੰਚਨਕੂਆਰ॰ ਵੇ॰ ਸੁਵਰਣਕੇ
ਕੜੇ ਅਰਥਾਤਬੀਗਾਸਾਰਵਾਟੇ
ਟੀਘੜ੍ਹੀਕਿਨਾਅਪੰਜਾਬਮੇਂਕੈਂਰੀਹੈ
ਭਾਸੇਕੂਆਰਥਨਸੁਵਰਣਕੀ
ਗਾਗਰਅਰਥਹੈਰੂਪੇਕੇਭੌਕੌਮੇ
ਲਭੀਸੁਵਰਣਕੀਗਾਗਰਕਾਹੀਹੈ
ਯ॰ ਰੂਪੇਕੀਆਕਾਰਕੰਚਨਕੂਆ
ਕੌਤੂਹਲ॰ ਵੇ॰ ਕੌਤੁਕ | ਰ
ਕੰਨਗੋਪਾਲ॰ ਵੇ॰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇ ਸੰਗੀ
ਗੁਆਲ ਬਾਲ ਯ: ਘੜ੍ਹੀਆਜ
ਭੁਗੋਪੀਆਪਹਰੇ ਕੰਨਗੋਪਾਲ-
ਈਸ੍ਵਰਕੀਅਹਾਨਗਜਿਓਸਠਸਾ
ਠਪਲਆਪਕੀਘੜ੍ਹੀਆ ਸਭੀਗੋ
ਪੀਆਂਭੁਲਮਹੈਂਪਹਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨਐ
ਤਾਕੇਸਾਥੀ ਗੁਆਲਿਓ ਭੁਲਮਹੈਂ
ਕੰਮੜ੍ਹੇ॰ ਪੰ॰ ਬੁਰੇਕਾਮ ਯ॰ ਜਿਨੀਕੰ
ਮੀਨਾਹਗੁਣਤੇ ਕੰਮੜ੍ਹੇਬਿਸਾਰ

'ਨਹਿ' ਤੇਸੀਅਤਤਾਰਹਾਰਿਨਰੋਤ
ਅਸੀਂ ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੁਗਿਰਾਰਥਕੇ
ਸੇਕ ਕਾਰਣਵਿਸਥਦਾਰਥਰਣੀ

ਸਮਾਪਤੰ।

ਖ

ਖਉ॰ ਪੰ॰ ਨਾਸ ਯ॰ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਜੀ॰ ਜਕਦੇਨਹੀਖਉ॥ ਪੁਨਾਕੋਟਪ
ਰਾਧ ਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈ ਖਯ ਸੰ॰
ਖਪੀਆ॰ ਪੰ॰ ਨਾਸਹੋਈਏ ਅਰ
ਥਾਤ ਨਾਸਹੋਈਤਾਹੈ
ਖਇਆ॰ ਪੰ॰ ਨਾਸ ਯ॰ ਮਹਾਦੂਤ
ਹੋਇ॰ ਖਇਆ। ਪੁਨਾਦੂਤਦੂਸ
ਸਭ॰ ਏਖਇਆ
ਖਲੋਆ ਪੰ॰ ਖੜਾਹੂਆ ਯ॰ ਵਿ
ਚਕਰ ਤਾਪੁਰਖਖਲੋਆ
ਖਊਆ ਪੰ॰ ਖਟਕਰਮੋਂਮੇਂ ਯ॰ ਸ
ਸ: ਬਹੁਖਊਆ
ਖਈਐ॰ ਪੰ॰ ਖਈਦੀਤੇਵਨਹੀ
ਆਦਤੀ ਯ॰ ਹਰਿਤੋਟਨਆਵੈਖ
ਈਐ-ਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅੰਨਧਨਜਸ

ਬਡਿਆਈਆਦਿ ਭੀ ਜੋ ਕੇਲਤੁ
ਕੀਤੋਂ ਟਨਹੀ ਆਤੀ
ਖੜਿਆ° ਪੰ· ਲਿਆਂਦਾ. ਲਿਆਣ
ਯ· ਮੀਨਾਵ ਸਗਾਤਿ ਖੜਿਆ-ਮਛੀ
ਪਕੜਕੇ ਅਪਨੀ ਅਧੀਨਤਾ ਮੇਂ ਲਿ
ਆਣੀ, ਵਰਖਾ ਆਦਿ ਕੇ ਕੇਂ ਪਾਣੀ
ਸੇ ਰੁੜ੍ਹ ਗਯਾ ਜੈਸੇ ਬਨੇਰ ਖੜਿਆ
ਖੜੀਅਂ° ਗੁ· ਖਰਿਤ ਹੋਈ ਈਏ ਹਰਿ ਕੇ
ਸੰਗੀ ਕਿ ਕੇ ਸੰਗਮੇ ਯ· ਹਰਿ ਸੰਗ ਸੰਗ
ਖਟਿਆ° ਪੰ· ਕਮਾਇਆ· ਖੜੀਅ
ਜਮਾ ਕੀਆ ਯ· ਕਿਆ ਤੈਂ ਖਟਿਆ ਕ
ਖਲਿਆ° ਵੈ· ਖਲੋਇ ਕੇ ਹਾਗਵਾਇਆ
ਖਉਲੀਅ° ਗੁ· ਖੋਲ ਅਰਥਾਤ ਪਤਲਾਸਾ
ਲੇਪ ਲਗਾਈਏ ਯ· ਗਦਹੁ ਚੰਦਨ ਖਉਲੀ
ਐ· ਗਧੇ ਕੋ ਚੰਦਨ ਕਾ ਲੇਪ ਕੁਤੜਾਈਐ, ਖੋਲ
ਖਨਖੰਨੀਐ° ਟ· ਟੁਕੜੇ ਫ਼·, ਕੱਟੀਐ ਪੰ·
ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਦ ਭੁਵ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਵਾਂ
ਖਈ° ਗੁ· ਨਾਸ ਯ· ਤਨ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਗਲ ਖ
ਖਾਲਿਏ° ਵੈ· ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਯ· ਖਾਲਿਏ ਕੀ ਈ
ਖਟਾਈ° ਪੰ· ਠਹਰਤੇ ਯ· ਵੈ ਚੌਅਰਦਾਸ
ਕਮੰਦਰ ਮੋਦਾਇਨ ਖਟਾਈ, ਵੈ· ਪ੍ਰ· ਖਟਰਸ

ਖਨਖੰਨੀਐ° ਗੁ· ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਲਹਾ
ਰਜਾਈਏ· ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਅਪਨਾ ਆ
ਪਾ ਅਰਪੀਏ
ਖਸ° ਪੰ· ਖੋਹ ਯ· ਖਸ ਲਏ ਚੰਗਿ
ਆਈ, ਪੰਨੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ
ਖਵਾਸ° ਅ· ਚੌਰ ਮੁੱਠੇ ਆਦਿ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਲੇ ਸਮੀਪੀ ਸੇਵਕ
ਖਵਾਸੀ° ਅ· ਖਿਦਮਤਗਾਰੀ· ਹੁ
ੜ ਚਾਅਰ ਕਰਨਾਂ ਵਿ ਸੇਵਾ ਯ· ਸਰ
ਦਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ
ਖਲਾਸ° ਅ· ਛੂਟਾ· ਬੰਧਨ ਦੂਰ ਹੂਏ
ਵਾਲਾ ਨਿਰਬੰਧ ਯ· ਕਹਰਵਦਾ
ਸਖਲਾਸ ਚਰਆਰ, ਨਿਰਬੰਧ ਹੋ
ਗਏ ਯ· ਕਹਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖ
ਲਾਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਜਿਨ ਜਾਨੀ- ਪਰ
ਪਰਾਸੇ ਜੁਨ ਨੇ ਮੇਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅ
ਰੋਇ ਸਤੁ ਕਰਕਾ ਪਾਠ ਮੇ ਸਾਥਾ ਜ
ਬਦ ਅਦ ਮੇ ਸਾਹਿਬ ਮੇਂ ਖਿਰ ਹੋਕ
ਰਸਾਲ ਸਤਾਰਾ ਮੇਂ ਝੋਹਟ ਮੇਂ ਗੁਰੂ
ਮਹਾਰਾਜ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਨੇ ਨੈ
ਵੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਸਬਦ ਸਲੋਕ ਮੇਲ

ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀ ਲਿਖਵਾਯਾ। ਉਸ
ਸਮੇ ਖਲਾਸੇ ਕੇਸ਼ਾਂ ਖਾਲਸੇ ਬਦ
ਲਦੀਆ, ਜਿਸਕਾ ਅਰਥ ਆਗੇ ਹੈ
ਖਲਾਸੀ ਸੰ. ਅ. ਛੂਟੀ. ਨਿਰਬੰਧ ਗਾ
ਤਾਈ ਯ. ਬੰਦਖਲਾਸੀ ਭਾਣੇ ਹੋਇ
ਖਲ੍ਹੀਅਸ ਸੰ. ਪੰ. ਲੇਜਾਈਏਗੇ ਬੰਧ
ਕੇ ਯ. ਬਿਨਨਾਵੇ ਸਭ ਖਲ੍ਹੀਅਸ ਬੰ
ਖਟੇਕਸ ਸੰ. ਫਾ. ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਧ
ਨੇ ਸ੍ਰਦਾਰੀ ਹੈ ਕਸ. ਸੇਵਾਰੂਪ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ
ਖਰੀਸਰਸੀ ਸੰ. ਫਾ. ਭੁਲੀਆਨੇਰਾਹੂ
ਈ ਯ. ਸਾਧਨ ਖਰੀਸਰਸੀ
ਖਟਦਰਸ ਸੰ. ਗੁ. ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ ਯ. ਸ੍ਰੀ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰ ਖਟਦਰਸ
ਖਹ ਸੰ. ਗੁ. ਸਹਾਰ ਸਮਾਸੀ
ਖਸਮਾਹੁ ਸੰ. ਗੁ. ਖਸਮਕੇ ਯ. ਸਭ
ਆਏ ਹੁਕਮ ਖਸਮਾਹੁ ਹੁਕਮ ਸਭਦ
ਖਦ੍ਰਸਕਹ ਸੰ. ਗੁ. ਸਹਾਰਸਕੇ ਰਤਨੀ
ਯ. ਪ੍ਰਭਦਾਸਾਕਾ ਦੁਖਨ ਖਦ੍ਰਸਕ
ਖਟਕਾ ਸੰ. ਗੁ. ਸਿਖ੍ਯਾ ੧ ਕਲਪ ੨ ਹ
ਬ੍ਯਾਕਰਣ ੩ ਜ੍ਯੋਤਿਸ ੪ ਛੰਦ ੫ ਨਿ

ਰੁਕ੍ਤ ੬ ਯ. ਨਵਛਿਅ ਖਟਕਰਕ
ਰੇ ਬਿਚਾਰ - ਸਿਖ੍ਯਾ ਕਰਣੇ ਕਾ ਛਿ
ਅ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂ ਕਾ ਖਟਕਾ. ਵੇਦਕੇ ਖਟ
ਅੰਗੋਂ ਕਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਵੇਦਕੇ ਭੀ
ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਸਤ ਪਾਦਾਦਿ ਅੰਗੋ
ਵਤ, ਸਿਖ੍ਯਾਦਿਕ ਖਟ ਅੰਗ ਹੈ ਜਿ
ਨਮੇਂ ਸਿਖ੍ਯਾ ਅੰਗ ਵੇਦ ਕੀ ਨਾਸਕਾ
ਹੈ, ਨਾਸਕਾ ਸੇ ਗੰਧ ਕਾ ਗ੍ਯਾਨ ਹੋਤਾ
ਹੈ। ਸਿਖ੍ਯਾ ਅੰਗ ਸੇ ਸੁਰ ਕੀ ਧੀਸਮਅ
ਖਰੋਂ ਕੇ ਉਚਾਰਨ ਕੇ ਸ੍ਥਾਨ ਔ ਪ੍ਰਯ
ਤਨ ਉਦਾਤਾਦਿ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕੇ ਭੇਦ ਪ੍ਰਤੀ
ਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਕਲਪ ਅੰਗ ਵੇਦ ਕੇ ਹ
ਥ ਹੈਂ। ਹਾਥ ਸੇ ਪਕੜਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ
ਸੇ ਕਲਪ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਪ ਕੀ ਸੰਖ੍ਯਾ
ਜਪਨ ਯੋਗ ਭੂਮੀ ਆਹਾਰ। ਯ
ਗ੍ਯਾਦਿ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾ
ਰੋਂ ਕੀ ਪਕੜ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਬ੍ਯਾਕਰਣ
ਵੇਦ ਕਾ ਮੁਖ ਹੈ। ਮੁਖ ਬਿਨਾ ਬੋਲਨ
ਨਹੀ ਹੋਸਕੇ। ਤੈਸੇ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬਿਨ
ਸੁਧ ਸਬਦੋਂ ਕਾ ਉਚਾਰਣ ਨਹੀ ਹੋ
ਸਕੇ ਯਾਤੇ ਵੇਦ ਕਾ ਮੁਖ ਹੈ - ਜ੍ਯੋਤਿਸ

ਦ੍ਵੈ ਦਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਗ ਹੈ। ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਬਿਨਾ ਕੁ
ਛੁ ਦੇਖਾਈ ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਤੈਸੇ ਸੰਪੂਰ
ਣ ਭੂਮੀ ਆਕਾਸ ਕੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕਾ
ਦੇਖਨਾ। ਐਸੇ ਸੁਭ ਪਲ ਖਣ ਟਕਾ ਮਹੂਰ
ਤ੍ਰ ਪਹਰ ਦਿਵਸ ਪਖ ਮਾਸ ਬਰਸ
ਦੈ ਜੋ ਜੋਤਿਸ ਸੇ ਹੀ ਦੇਖੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਯਾ
ਤੇ ਦ੍ਵੈਦਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ - ਛੰਦ ਦ੍ਵੈਦ ਕੇ ਚਰ
ਣ ਹੈਂ। ਚਰਣੋਂ ਸੇ ਬਿਨਾ ਪੁਰਖ ਚਲ
ਨਹੀ ਸਕੇ ਤੈਸੇ ਪਿੰਗਲ ਬਿਨਾ ਯ
ਥਾਰਥ ਰਾਮ ਗਾਣਿਆਂ ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਗਮ
ਨ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੇ ਪਾਠ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ
ਜਾਤਾ, ਯਾਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਗਦ੍ਯ ਪਦ
ਬੰਧ ਬਾਣੀ ਮੇ ਚਲਨੇ ਕਾ ਸਾਧਨ
ਹੈ ਯਾਤੇ, ਛੰਦ ਪਿੰਗਲ ਵੇਦ ਕੇ ਚਰ
ਣ ਹੈ - ਨਿਰੁਕਤ ਵੇਦ ਕੇ ਕਾਨ ਹੈਂ ਨਿਰੁ
ਕਤ ਸੇ ਹੀ ਸੰਪੂਰਣ ਪਦੋਂ ਕੇ ਜਾਤਿ ਭਾ
ਵ ਆਦਿਕ ਅਰਥੋਂ ਕੀ ਸ੍ਰੋਤ ਹੋਤੀ
ਹੈ, ਨਿਰੁਕਤ ਬਿਨਾ ਪਦੋਂ ਕੇ ਅਰਥੋਂ
ਕਾ ਸ੍ਰਵਣ ਨਹੀ ਹੋਤਾ, ਯਾਤੇ ਨਿਰੁਕਤ
ਕੋ ਸ੍ਰਵਣ ਕ ਸੋਤ੍ਰ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੁਰਖ
ਕੇ ਅੰਗੋਂ ਤੁਲ ੬ ਵੇਦ ਕਾ ਕਾਰਯ ਸਿੱ

ਪ੍ਰਕਟ ਤੇਜ ਜਾਨ ਮੁਨੀ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਸਿਖ੍ਯਾ
ਦਿਖਣ ਅੰਗ ਬਨਾਇਕੇ ਉਪਕਾ
ਰ ਹੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਏ ਤ੍ਰੈਸੇ ਭਾਖ੍ਯਾ ਬ
ਣੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਕੇ ਭੀ ਯੇ ਅੰਗ ਹੈਂ ਜਿਨ ਮੇ ਕਈ
ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹੋ ਗਏ ਹੈ ਕਈ ਜਗਤ
ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਹਾਤਮਾਓਂ ਕੇ ਦ੍ਵਾਰਾ
ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ। ਸੰਖੇਪ ਸੇ ਅੰਗ ਲਿ
ਖਤੇ ਹੈਂ। ਦੋਹਰਾ।
ਪੱਟੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਲੈ ਜੇ ਨਾਸ
ਆਹਾ ਸੁਧ ਪਦ ਅਖ੍ਰ ਕੀ ਪਰ
ਗਆਨ ਇਨੋਂ ਬਿਨ ਨਾਹ। ਸਿਖ੍ਯਾ ੧
ਸੁਧ ਪਾਠ ਪੁਰਕਠੀ ਬਹੈ ਹਾਥ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਨੀਕਾ। ਯਾਤੇ ਸਭ ਹੀ ਕਾ ਮਕੀਪ
ਕਰਤਾ ਹ ਸੇ ਟੀਕਾ। ਕਲਪ ੨॥
ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਮੁਖ ਹੈ
ਤ ਮੇਲ ਲੇਜਾਨਾ। ਯਾਤੇ ਸੁਧ ਪਦ ਬੋ
ਲਨੋਂ ਬਿਨ ਤਾ ਸੇ ਨਹਿ ਆਨਾ। ਜ੍ਯੋਂ
ਕਰਣ ੩। ਸੁਭ ਪ੍ਰਟ ਸੁਭ ਦਿਨ
ਲਗਨ ਕੇ ਬੋਧਕ ਗੁਰੂ ਬਚੈਨਾ
ਯਾਤੇ ਕਾਲ ਗਮਨ ਕੇ ਬੋਧ ਤਿਨੋਂ ਬਿਨ

ਦੈਨਾ।ਜਨੋਤਿਸ ੪।ਪੌੜੀਛੰਦਸ
ਲੋਕਲੈਯੇਗੁਰਬਚਪਗਆਹਾ।
ਯਾਤੇਚਲਨੋਤਿਨੋਸੋਹੋਦਤਹੇਸੁਭ
ਰਾਹਾ।ਛੰਦ ੫।ਗੁਰੂਦਖ੍ਸੀਭੁ
ਰੂਰੀਥਕੇਕੋਸਅੰਗਹੇਕਨਾਪ
ਤੇਭੁਸੇਹੋਤਹੇਅਰਥਗਆਨਕੇ
ਭੁਨਾ।ਨਿਰੁਕ੍ਤਿ ੬ ਯੇਖਟਅੰਗਹੈਂ
ਖਲਕ॰ ਅ॰ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ॰ ਚਰਾਚਰਸ੍ਰਸ੍ਟੂ
ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ ਯ॰ ਖਾਲਕਖਲਕਮ
ਹਿਖਲਕਦਸੇਰਥਮਾਹਿ
ਖੜਕ॰ ਪੰ॰ ਅਵਾਜ। ਗੁ॰ ਦੁਖ॰ ਖ
ਲਾਲ ਯ॰ ਘੂੰਘਰਖੜਕਤਿਆ
ਖ॰ ਸੰ॰ ਇੰਦ੍ਰਯ। ਦੇਹ। ੫ ਰਾਦਿਸੂਰੇ
ਰ। ਸੁੰਨ। ਅਭ੍ਰ। ਬਿੰਦੀ। ਸੁਰਗ। ਸੁ
ਖਖਾ॰ ਗੁ॰ ਇਸੀ ਅਖ ਖ। ਆਕਾਸ
ਰਸੇਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈਂ ਯ॰ ਖਖਾਖਰ
ਖਲਮੂਰਖ॰ ਫ਼॰ ਮਹਾ ਸਰਾਹੋਤਾਹੂ
ਮੂਰਖ ਯ॰ ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਤ ਕਰ
ਖਗ॰ ਸੰ॰ ਪੰਛੀ। ਸੂਰਯ। ਦੇਵ ਥੋ
ਤਾ। ਸਰ॰ ਬਾਣ। ਵਾਯੂ। ਨਵਗ੍ਰਹ।
ਤਾਰਾਗਣ। ਖ॰ ਅਕਾਸਮੇਂ ਗਮ

ਨਕਰਨੇਸੇ ਪੰਛੀਆਦਿਕੋਕਾਗ
ਮਖਗਹੈ। ਫ਼॰ ਤਰਵਾਰ
ਖੜਗ॰ ਫ਼॰ ਗੈਂਡੇਕਾਸਿੰਗ। ਗੈਂਡਾ
ਪਸੂ। ਲੋਹੇਕੀਵਸਤੂ। ਚੌੜਾਨਾਮ
ਵਾਲੀਛੁਰੀ। ਤਲਵਾਰ
ਖੜਲਾਦੇਗੋ॰ ਗੁ॰ ਖੁਲਾਦੇਗਾਜਮ
ਖਰਾਜ॰ ਅ॰ ਜਮੀਨਵਗੈਰਾਹਕਾ
ਖਟ॰ ਸੰ॰ ਅੰਧਕੂਪ। ਕਫ। ਕਰ
ਫੰਕ। ਤ੍ਰਿਣ। ਲਾਂਗਲ, ਖਾਟ ਸੰ॰
ਖਟ॰ ਸੰ॰ ਖਟਸੰਖਯਾ। ਸੰਖਯਾਵਾਲੀ
ਵਸਤੂ ਯ॰ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਦਿਕੇਕਹੇ, ਫ਼॰
ਕਮਾਇਕੇ ਯ॰ ਖਟਪਾਲਕਛਹ
ਬਹੁਦੇਇ- ਯਰਮਸੇਧਨਕਮਾਇ
ਕੇਜੋਹਾਥਸੇਦਾਨਕਰੇ ਖਟ ਸੰ॰
ਖਪਟ॰ ਗੁ॰ ਖਟਪਟਿਓਮੇਂ ਯ॰ ਕ
ਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ- ਖ
ਟਪਟਿਓਮੇਂ ਭਾਵ ਝਗੜਿਓਂਮੇਂ ਹੇ
ਖਲਗਰਜਤਾਹੈ
ਖਡ॰ ਫ਼॰ ਬਿਲਮੇਂ ਮੋਰੀਮੇਂ ਯ॰ ਚੂ
ਹਾਖੜਲਾਦਈਤਿਕਲਬੀਨੇਛਜ
ਖਟਣ॰ ਪੰ॰ ਕਮਾਵਨੇਕੀ ਯ॰

ਜਾਤੋ ਖਟਣਵੇਲ- ਸੰਸਾਰ ਓਰਸੇ
ਚਿਤ ਹਟਾਇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਓਰ ਕਰਨੇ
ਕਾ ਜੁਵਾ ਵਸਥਾ ਰੂਪ ਸਮਾਬਾ

ਖਵਟ • ਪੰ· ਖੋਟਾ ਵਾਕਨ ਸਹਾਰਨਾ
ਖ਼ਿਆਜੇ ਖਿਵਣ ਹੋ ਖਵਣ ਬਨਾਯ·
ਲਿਵਣ ਸੁ ਅਖਰ ਖਵਣ ਗੁਣ ਜਿ
ਹਬਾ ਮਟੀਆ ਮੰਤ, ਸਹਾਰਨੇ ਯ· ਆ
ਵਟਣ ਆਪੇ ਖਵੇਂਦ ਧਰੋ ਖਪਣਨ

ਖਟੇਸੋਪਟੀ • ਵਾ· ਜੋਨਾਮਕੋ | ਦੋਇ
ਵਾ ਨਾਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੋ ਖਟੇ ਸੋ ਪੂਰਾਧ

ਖਟਲਖਣ • ਸੰ· ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ | ਨਵਲ ਹੇ
ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਸਹਿਤ, ਤਾਕੇ ਅਰਥ ਰਾਮ
ਕਾ ਧ੍ਯਾਨ ਰੂਪ ਉਪਾਸਨਾ ੧। ਰਜਨਸੇ
ਸੁਖ ਦੁਖਮੇਂ ਸਮ ਬੁਧੀ ਕਰ ਨਿਰਵੈ
ਰਤਾਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰੀਸੇ ਵਰਤਨ ਰੂਪ ਜੀਵ
ਨਮੁਕ੍ਤੀ ਰ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਮੇਂ ਦਯਾ ਯੁਤ ਹੋ
ਸਮਾਦਿ ਸਾਧਨੋਂ ਸੇ ਕਾਮਾਦਿ ਦੋਖੋਂਕਾ
ਤ੍ਯਾਗ ਰੂਪ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ੩ ਕੀ
ਰਤਨ ਭੁਕਤੀ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ, ਸਰਬ
ਪਦਾਰਥੋਂ ਸੇ ਅਲੇਪ ਰਹਨਾ ਰੂਪ ਵੈ
ਰਾਗ ੪ ਸਭ ਕੇ ਹਿਤਕੀ ਬਾਂਛਾ ਕਰਸ
ਭੁਕੇ ਤੁਲ੍ਯ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਭਕ੍ਤੀ ਕੋ
ਬਡਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਤਾ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖ
ਨਾ ੫ ਸ੍ਰਵਣਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਯੋਂ ਸੇ ਨਿੰਦਾ
ਦਿ ਦੋਖੋਂ ਕਾ ਸੁਣਨਾਦਿ ਛੋਡਕੇ ਪੁਨ
ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਸ ਹੇਤ ਜਾਤੀ ਧਨਾ
ਦਿਕੋਂ ਕੀ ਬਡ੍ਯਾਈ ਤ੍ਯਾਗ ਕੇ।
ਅਪਨੇ ਕੋ ਸਰਬ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਚ
ਰਨੋਂ ਕੀ ਧੂਲੀ ਰੂਪ ਜਾਨਨਾ ਅਧਿ
ਕਾਰੀਕੀ ਪ੍ਰਥਮ ਅਵਸਥਾ ੬ ਯ·
ਮੰਤ੍ਰੰ ਤਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਪੂਰਣਹ ਇਤ੍ਯਾਦਿ

ਖਤੁ • ਅ· ਲਿਖਤ ਯ· ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿ
ਓਨ ਖਤ ਫਟਿਓ, ਜਿਣਕੀ ਲਿਖਤ
ਉਦਾਹਰਣ ਪਿਛਲਾਹੀ ਹੈ। ਪੁਨਾ
ਇਸ ਧਨਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਸੇਕਾ ਖਤ ਨਾਹੀ

ਖਤਾ • ਫਾ· ਗੁਨਾਹ· ਦੋਖ ਯ· ਚੌਫਨ
ਖਤਾ ਨ ਤਰਸ ਜਵਾਲੁ, ਪਾਪ, ਪ੍ਰਮ

ਖਤੇ • ਦੇ· ਖਤਾ ਯ· ਅਸੀਖ | ਦ· ਭੂਲ
ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ। ਪੁਨਾ ਅਸੰਖ
ਖਤੇ ਕਰ ਫੇਰੇ

ਖਪਤੇ॰ ਵਾ. ਖਯਹੋਤੇ ਯ. ਬਿਖੁਮਾਯਾ ਮਾਹਿਨਾਓਇ ਖਪਤੇ

ਖਵਤੋ॰ ਕ੍ਰਿ. ਸਹਾਰਤੇ ਯ. ਏਕਬੋਲ ਭੀਖਵਤੋਨਾਹੀ

ਖਰਤੇ॰ ਵਾ. ਵਹੁਗਧੇਹੈਂ ਯ. ਮੂਢ ਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ, ਦੇ. ਖਰਦੇ

ਖਸਲਤ॰ ਫਾ. ਸੁਭਾਵ. ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਯ. ਮੁਵਦੀਖਸਲਤਨਗਈਆ ਮੂੜ੍ਹੇਆਦਿਕਾ ਸੁਭਾਵ

ਖਲਮੂਰਖਤੇ॰ ਵਾ. ਮਹਾਮੂਢਤੇ ਯ. ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਿਤ ਕਰਵੈ ਪੰਡਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ

ਖਹੰਦੇ॰ ਪੰ. ਲੜਘੁਲਕੇਦੁਖਦੇਤੇ ਯ. ਸੁਖਨਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲ ਖਹੰਦੇ

ਖਾਂਦੀ॰ ਪੰ. ਆਪ ਗੁਰੂਖਾਵੇਹੈਯ. ਆਪਖਾਂਦੀ ਖੈਰਦਬਟੀਐ

ਖਨਿ॰ ਦੇ. ਪਟਕੇ. ਖੋਦਕੇਯ. ਕਾਲਖ ਖਨਿਉਤਾਰ. ਸੰ. ਖਾਣ. ਆਕਰ

ਖਰਨਾ॰ ਪੰ. ਲੇਜਾਨਾ ਯ. ਜੋਦੀਸੈ ਸੋਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ, ਖਰਜਾਨਾ

ਖਟਾਨਾ॰ ਕ੍ਰਿ. ਖੜਾਹੂਆ. ਸਮਾਯਾ ਯ. ਜਿਉ ਜਲਮਹਿ ਜਲਆ

ਖਟਾਨੀ॰ ਕ੍ਰਿ. ਸਮਾਈ | ਇਖਟਾਨਾ ਯ. ਜਨਕੀ ਧੂਰਮਨਮੀਠਖਟਾਨੀ

ਖਚਨਾ॰ ਕ੍ਰਿ. ਖਚਿਤਕਰਨਾ ਯ. ਸਤਿਸੰਗਤ ਸੇਤੀ ਮਨ ਖਚਨਾ

ਖਲਹਾਨ॰ ਵਾ. ਖਲੋਕੀ ਮਹਨਾ ਨਿਕਰੇਹੈ ਯ. ਜਮਮਾਰ ਕਰੇ ਖਲਹਾਨ, ਖਲਵਾੜ੍ਹੇਮੇਂ ਯ. ਕੋਈ ਵਾਹੇਕੋ ਲੁਣੇਕੋ ਪਾਏ ਖਲਹਾਨਾ ਪੁਨਾ ਬਿਨਕਣਖਲਹਾਨਜੈਸੇ ਗਾਹਨਪਾਇਆ। ਖਲਿਆਨ ਫਾ.

ਖਸਮਾਨਾ॰ ਅ. ਗੁਸਾ. ਕੋਪ ਯ. ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ, ਖਾਵਿੰਦੀ. ਪਤਿਪਣਾ. ਅਪਨੇ ਜਾਨਕੇ ਪਖ ਯ. ਪ੍ਰਭਜੀ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਪਿਆਰੇ ਪੁਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਜਿਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ

ਖੜ੍ਹਸਨ॰ ਪੰ. ਲੇਜਾਵੇਂਗੇ ਯ. ਔਗਣਖੜ੍ਹਸਨ ਬੰਧ. ਔਗਨਾਵ

ਲੇ ਜਨੋਂਕੋ ਜਮ ਲੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕ੍ਤੀ
ਚ ਅਮਲ ਜੋ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀਵਿ
ਚ ਸੋ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ- ਕੀਤੇ
ਦੋਖਹੀ ਬਾਂਧਕੇ ਲੇ ਜਾਵੇਂਗੇ

ਖਗਤਨ • ਰੂ. ਜਟਾਯੂ. ਗਰੁੜਾਦਿ
ਪੰਖੀਓਂਕੇ ਬਚੇ ਵਾ ਜਟਾਯੂ ਆਦਿ
ਖਗ ਸਰੀਰ ਯ. ਖਗਤਨੁ ਮ੍ਰਿਗਤ
ਨੁ ਬ੍ਰਾਹਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਉਧਰੇ

ਖਟਦਰਸਨ • ਸੰ. ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ
ਯ. ਖਟਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰ
ਚੌਰਾਸੀ ਸਿੱਧ- ਸਾਂਖ੍ਯ੧ ਪਾਤੰਜ
ਲ੨ ਨ੍ਯਾਯ੩ ਬੈਸੇਖਿਕ੪ ਮੀ
ਮਾਂਸਾ੫ ਬੇਦਾਂਤ੬ ਯੇ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ.
ਦੇਖੀਏ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਪੁਰਖਾਦਿ ਵਸ
ਤੂਓਂਕੇ ਵਾਸਤਵ ਸ੍ਵਰੂਪੋਂਕੋ ਜਿਨ੍ਹ
ਸੇ, ਤਿਨ ਸਾਂਖ੍ਯਾਦਿਕੋਂਕਾ ਨਾਮ ਦ
ਰਸਨ ਹੈ, ਲੋਗੋਂ ਮੇਂ ਇਨਕੇ ਭੀ ਦਰ
ਸਨ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਨਪਾਟੇ ਜੋਗੀ੧ ਸਿ
ਵ੍ਯਾਰਬਤੀ ਕਾ ਬਿਵਾਹ ਗਾਨੇਵਾਲੇ
ਜੰਗਮ੨ ਕਪੂਜ ਔ ਢੂਢੀਏ ਜੈਨੀ ਸਾਧ
੩ ਸੰਕਰਾਚਾਰਯ ਔ ਦਤਾਤ੍ਰੇਯ ਕੇ
ਮਤਕੇ ਸੰਨ੍ਯਾਸੀ ਸਾਧ੪, ਰਾਮਾਨੁ
ਜ- ਮਧ੍ਵਾਚਾਰਯ- ਬਿਸ੍ਨੁ ਸ੍ਵਾਮੀ-
ਨਿੰਬਾਰਕ- ਇਨ ਚਾਰੋਂ ਕੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾ
ਯੋਂਕੇ ਬੈਸਨੋ ਸਾਧ, ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ੫ ਪ
ਸਿਧ ਹੈਂ। ਬੈਰਾਗੀਯੋਂਕੇ ਮੁਖ੍ਯ ਚ
ਰਯਯਹੀ ਹੂਏ। ਅਵਾਂਤਰ ਔਰ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਰਾਮਾਨੁਜ ਕੇ ਪ
ੜੋਤੇ ਚੇਲੇ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੇ ਰਾਮਾਨੰਦੀ
ਬੈਰਾਗੀ। ਰਾਮਾਨੰਦ ਕੇ ਚੇਲੇ ਕ
ਬੀਰ ਸੇ ਕਬੀਰਪੰਥੀ ਬੈਰਾਗੀ। ਕ
ਬੀਰ ਕੇ ਚੇਲੇ ਗਰੀਬਦਾਸ ਸੇ ਗ
ਰੀਬਦਾਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹੂਏ। ਰਾਮਾ
ਨੰਦੀਯੋਂ ਮੇਂ ਹੀ ਰਾਮਚਰਣ ਬੈਰਾਗੀ
ਸੇ ਰਾਮਸਨੇਹੀ ਸਾਧ ਹੂਏ। ਰਾਮਾ
ਨੰਦੀਯੋਂ ਮੇਂ ਹਰੀਦਾਸ ਤਿਰਵਾਨੇ
ਵਾਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਨਿਰੰਜਨੀ ਸਾਧ
ਹੂਏ। ਯੇ ਮਾਰਵਾੜ ਦੇਸ ਮੇਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ਪੰਚਭਾਖਾ ਗ੍ਰੰਥ ਇ
ਸੀ ਭੇਖਕੇ ਮਨੋਹਰਦਾਸ ਭਗਵਾਨ
ਦਾਸ ਸਾਧੋਂ ਨੇ ਬਨਾਏ। ਜਿਨਕਾ ਪਿ
ਛਲੇ ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਥਾ।

ਦਾਦੂਜੀਕਾ ਗੁਰੁਭੀ ਕੋਈ ਬੈਰਾਗੀ
ਮਤਕਾ ਬ੍ਰਿਧਨਦਾਸ ਸਾਧੂ ਹੂਆ।
ਉਸਸੇ ਚਲੇ ਯੇ ਭੀ ਬੈਰਾਗੀਯੋਕੇ
ਹੀ ਸਮੀਪੀ ਹੈਂ। ਪਰੰਤੂ ਕਬੀਰਪੰ
ਥੀ ਸਾਧੂ ਅਰ ਦਾਦੂਪੰਥੀ ਸਾਧੂ ਮੂ
ਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ। ਗਰੀਬਦਾ
ਸੀ ਅਰ ਦਾਦੂਪੰਥੀ ਜਨੇਊ ਭੀ ਨ
ਹੀਂ ਰਖਤੇ। ਸਰਜੂਦਾਸ ਤਮਾਨੰ
ਦੀ ਸੇ ਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਬੈਰਾਗੀ ਚਲੇ
। ਸੁਕਦੇਵਜੀਕੇ ਚੇਲੇ ਚਰਨਦਾਸ
ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਚਰਨਦਾਸੀਏ ਸਾਧੂ ਚ
ਲੈ ਯੇ ਕਪੜੇ ਬਸੰਤੀ ਰਖਤੇ ਹੈਂ। ਯੇ
ਸਭੀ ਬੈਸਨੋਂ ਪਾਂਚਵਾ ਦਰਸਨ ਹੈਂ।
ਬ੍ਰਹਮਤਕੇ ਸੰਤ ਛਠਾ ਦਰਸਨ ਹੈ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰੋਂਕੀ ਹਿੰਦੂਯੋਂਕੇ
ਦਰਸਨੋਂਮੇਂ ਗਿਨਤੀ ਅਯੋਗ ਜਹੈ।
ਇਸਲੀਏ ਮਦਾਰੀ ਦਰਜਨ ਨਹੀਂ
ਯਾਂਹੀਤੇ। ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆ
ਸੀ ਖਟ ਦਰਜਨ ਕਰ ਗਏ ਗੋਸਟ
ਹੋਇਆ। ਪਾਠਮੇਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਖਟਦ

ਰਸਨ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈਂ। ਖਟ ਦਰਸਨੀ
ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂਕੇ ਮਤੋਂ ਵਾਲੇ। ਸਾਂਖੀ
ਪਾਤੰਜਲੀ ਨੈਯਾਯਿਕ ਬੈਸੇਖਕ
ਮੀਮਾਂਸਕ ਬੇਦਾਂਤੀ ਲੋਗ ਹੈਂ। ਅਰ
ਸਾਸਤ੍ਰੋਂਮੇਂ ਹੀ ਖਟਦਰਸਨ ਨਾਮ
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਜੀਸੇ ਸਹੀ ਜਾਨ ਪੜ
ਤਾ ਹੈ ਯ· ਖਟਦਰਸਨ ਊਚੇ ਕਹੇ-
ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਬੈਸਨੋ ਦਰਸਨ ਮੇਂ ਗ
ਰੀਬਦਾਸ ਕਬੀਰ ਕਾ ਖਿਆਲੀ
ਚੇਲਾ ਹੂਆ ਚਰਨਦਾਸ ਬਜਾਸ
ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਕਦੇਵ ਕਾ ਖਿਆਲੀ ਚੇ
ਲਾ ਹੂਆ। ਗਰੀਬਦਾਸ ਚਰਨ
ਦਾਸਕੋ ਕਬੀਰ ਸੁਕਦੇਵ ਸਾਖ੍ਯਾ
ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਕਿਉਂਕੇ ਏਹ ਦੋਨੋ
ਬਾਂਗਰ ਦੇਸ ਛੁਡਿਆਨੀ ਗਾਂਉ
ਅਰ ਦਿਲੀ ਸਹਰਮੇਂ ਬਿਕ੍ਰਮਾ
ਜੀਤੀ ਉਨੀਸਵੇ ਸੈਕੜੇਮੇਂ ਹੂਏ। ਕ
ਬੀਰ ਸੁਕਦੇਵ ਬਹੁਤ ਪਹਲੇ ਗੁ
ਖਪ੦ ਦੇ· ਸਮਾਪਤ ਯ· ਖਿ ਜਰਲੀਏ
ਮਾ ਵਿਹੂਟੇ ਖਪ ਗਏ- ਸਮਾਪਤ ਹੋ
ਗਏ। ਪੁਨਾ ਖਪ ਹੋਏ ਖਾਰ

ਖਰਬ॰ਸੰ· ਦਸਸੌ ਕ੍ਰੋੜ ਯ· ਭੰਡਾਰਦ
ਰਬ ਅਰਬ ਖਰਬ ਤੋ ਸਹਖ਼ਾਨੇਧ
ਨਕੇ-ਅਰਬ ਖਰਬ ਸੰਖਿਆ ਤਾਈ
ਭਰੇਹੂਏਹੈਂ, ਵਾਮਨ·ਬਾਉਨਾ·

ਖਰਾਬ॰ਅ· ਬੁਰਾ·ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਯ·
ਖੀਨ ਖਰਾਬ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧ

ਖਮ॰ਫ਼ਾ· ਬਾਣ ਯ· ਬਧਿਕ ਉਧਰਿ
ਓ ਖਮ ਪਰਿਹਾਰ-ਜ਼ਿਨਕੇ ਬਾਣ
ਕਾ ਪਰਿਹਾਰ ਕਰ ਬਧਿਕ ਤਰਿਆ-
ਖਗ ਸੀ; ਟੇਢਾਪਨਾ ਜੈਸੇ ਲਕੜੀ ਮੇਂ ਖ

ਖਸਮ॰ਅ· ਮਾਲਕ·ਪਤਿ ਯ·ਖ਼ ਮ
ਸਮ ਪਛਾਨਤ ਰਸ ਕਰ ਜੀਉ ਮਾਹਿ
·ਗੁਸਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਅਰ ਪਤਿਪਨੇ ਕ
ਰਨੇ ਕਾ ਵਾਚਕ ਖ਼ਸਮਾਨਾ ਇਨ ਦੋਨੋ
ਸੇ ਬਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀਛੇ ਲਿਖਾ ਗਯਾ

ਖਟਕਰਮ॰ਸੰ· ਸਾਂਤਿ ੧ ਬਸੀਕਾਰ
ਣ ੨ ਸ੍ਤੰਭਨ ੩ ਬਿਦ੍ਵੇਖ ੪ ਉਚਾਟਨ ੫
ਮਾਰਨ ੬ ਯ· ਖਟ ਕਿਰਿਆ ਖਟ
ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਯੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਗ੍ਰੰ
ਥੋਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਖਟਕਰਮ ਹੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹ
ਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠੋਂ ਮੇਂ ਇਨਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਨ
ਹੀਂ ਯਜਨਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਯੇ ਹੈਂ ਯ
ਜਨ·ਯੱਗ ਕਰਨਾ ੧ ਯਾਜਨ·ਜ
ਜਮਾਨ ਕਾ ਯੱਗ ਕਰਾਵਣਾ ੨ ਪ
ਠਨ·ਆਪ ਪੜ੍ਹਨਾ ੩ ਪਾਠਨ·ਔ
ਰੋਂ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਵਨਾ ੪ ਦਾਨ·ਅਪ
ਪੁੰਨ ਹੇਤ ਦੇਨਾ ੫ ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹ·ਦੂਸ
ਰੇ ਸੇ ਲੇਨਾ ੬ ਯੇ ਖਟਕਰਮ ਧਰਮ
ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਯ·ਖ
ਟਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ·ਧਰਮ
ਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਕਰਮੋਂ ਮੇਂ ਯਜਨ ਪਠ
ਨ ਦਾਨ ਯੇ ਤੀਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਧਰਮ
ਹੇਤ ਹੈਂ ਯਾਜਨ ਪਾਠਨ ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹ
ਯੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਨਿਰਬਾਹ ਹੇਤ ਹੈਂ
ਇਸੀ ਲੀਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਆ
ਦਿਕ ਤੀਨ ਬਰਣ ਕੇ ਇਨ ਕਰਮੋਂ
ਕੀ ਬੰਦੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਨ
ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਜੈ
ਸੇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਨੇ ਖਤ੍ਰੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹ
ਣ ਬਨਕੇ ਯੇ ਕਰਮ ਕਰੇ। ਬ੍ਯਾਸ ਪ
ਰਾਸਰਾਦਿਕ ਮੁਨੀਓਂ ਨੇ ਤਪ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਤਾਪ ਸੇ ਬਰਣਸੰਕਰੋਂ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਬਨਕਰਕੀਏ,ਯਹ ਵਾਰਤਾ ਆਪ
ਤਵਕਤਾ ਬ੍ਯਾਸਜੀਨੇ ਆਪਹੀ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਬਕੇ ਉਤਰਾਰਧਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕਰੀ ਹੈ। ਪਾਠਨ ਕਰਮ ਖ
ਤ੍ਰੀਭੀ ਕਰਤੇ ਰਹੇ,ਵੇਦਮੇ ਤਥਾ ਇ
ਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਣੋਂਮੇਂ ਖਤ੍ਰੀਓਂਕੋ ਉਪ
ਦੇਸ਼ਾਪਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜੋ
ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਣੇਮੇਂ ਤੇਈਸਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਸ਼੍ਨਕੇ ਉਤ੍ਰਮੇਂ ਸਤਾਈਸਮੀ ਉਰਮੀ
ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨ ਕੀਆ ਹੈ,
।ਯਾਤੇ ਨੇਮਸੇ ਪਾਠਨ ਕਰਮ ਬ੍ਰਾਮ
ਣਕਾ ਹੈ ਯਹ ਨੇਮ ਨਹੀਂ। ਯਹੀਦ
ਸ਼ਾ ਯਾਜਨਮੇਂ ਜਾਨੋਂ। ਪ੍ਰਤਿਗ੍ਰਹ ਨੰ
ਗੇ ਭੂਖੇਕੋ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਨੇਕਾ ਕਹੀ
ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰਮੇਂ ਨਿਖੇਧ ਨਹੀਂ,ਇ
ਸਤੇ ਖਟਕਰਮੋਂਮੇਂ ਸਭਕਾ ਅਧਿਕਾ
ਰ ਹੈ,ਇਤਨਾ ਬਿਸ਼ੇਖ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਮਣਕਾ
ਪਹਿਲੇ ਹੈ,ਇਤਰੋਂਕਾ ਪੀਛੇ ਹੈ। ਵਰ
ਤਮਾਨ ਸਮੇ ਤੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜਕੀ
ਦਯਾਸੇ ਕਾਹੂ ਕਾਮਕੀ ਕਿਸੇਕੋ ਬੰਦੀ
ਨਹੀਂ। ਸਭਕੋ ਸਭ ਕਾਮੋਂਕਾ ਅਧਿਕਾ

ਖਯ. ਸੰ. ਨਾਸ਼,ਖਈ ਰੋਗ। ਜਿਸਕਾ
ਨਾਮ ਦਮਾ ਹੈ ਸ਼੍ਵਾਸ ਹੈ
ਖਰ. ਸੰ. ਗਧਾ ਯ. ਖਰਕਾ ਪੇ ਖਰਤ
ਉਛੁਟੇ, ਘੁਲਕਰ ਜੈਸੇ ਖਰਕੇ ਗੁ
ਤ੍ਰ ਪਾਨੀਮੇਂ ਮਿਲਾ
ਖਰਾ. ਦੇ. ਅਛੀਤਰਹ ਯ. ਖਰਾ
ਖਰਾ ਸਗਾਹੇ ਤਾਹੂ, ਖੋਟ ਰਹਿਤ ਸੁ
ਖਰੀ. ਦੇ. ਬਹੁਤ ਯ. ਖਰੀ ਰੰਞ [ਧ
ਣੀ- ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੂਈ, ਸੰ. ਗਧੀ
,ਦੇ. ਖੋਟ ਰਹਿਤ ਸੁਧ ਜੈਸੇ ਖਰੀ ਚੀਜ਼
ਖਪਰੀ. ਦੇ. ਅਧਕਟਾ ਛਿਪੀ [ਹੈ
ਪਾੜ ਜੋ ਗੁਸਾਈ ਅਲੇਖੀਏ ਰ
ਖਤੇ ਹੈਂ, ਗਲਾ ਕਟਾ ਤੂੰਬਾ ਜੋ ਕੌਡੀ
ਆ ਮਾਂਗਨੇ ਵਾਲੇ ਯਵਨ ਫਕੀਰ
ਰਖਤੇ ਹੈਂ। ਮਿਟੀਕਾ ਕਮੰਡਲ ਜੋ
ਜਨੇਊ ਸਮੇ ਪਕੜਾਤੇ ਹੈਂ, ਯ. ਖਲ
ੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ। ਕਾਲੀ
ਦੁਰਗਾਕਾ ਨਰਕਪਾਲਕਾ ਖਪਰ
ਜਿਸਕੇ ਠਿਕਾਨੇ ਛਿਪੀਕੇ ਖਪਰਮੇਂ
ਦੁਰਗਾਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾਕਰ, ਵਾਮਮ
ਰਗੀਲੋਗ ਸ਼ਰਾਬ ਭੰਗ ਪੀਤੇ ਹੈਂ,

ਭੰਗਕਾ ਮਿਠੀ ਮਾਈ। ਸਰਾਬਕਾ
ਤੀਰਥ ਆਸਕਾ ਸੁਧੀ ਗੱਠੇਕਾ
ਬ੍ਯਾਸ ਲਸਨਕਾ ਸੁਕਦੇਵ ਐਸੇ
ਨਾਮ ਬੋਲੇ ਹੈਂ ਯਹ ਮਤ ਸਰਬਥਾ
ਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਰ
ਉੱਤਮ ਗੁਣੋਂ ਸੇ ਰਹਿਤ ਨੀਚ ਸੁ
ਭਾਵ ਕਰ ਪੂਰਣ ਹੈ।

ਖਪਰ॰ ਦੇ॰ ਫਲੋਂ ਕੇ ਛਿਲਕੇ ਜੈਸੇ
ਖਪਰ ਖਾਧੇ ਮਾਰੀਏ

ਖਜੂਰੀ॰ ਦੇ॰ ਖਜੂਰ ਕਾ ਫਲ ਯ॰ ਰ
ਬਿ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆ ਮਾਖਿਆ
ਨਈ ਵਹਨ - ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਬੈ
ਸਾਖ ਜੇਠ ਕੀ ਪੱਕੀ ਖਜੂਰੋਂ ਤੁਲ੍ਯ
ਮੀਠੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਸਹਿਤ ਕੀ ਨਦੀਓਂ
ਤੁਲ੍ਯ ਹੈਂ, ਸਾਤੇ ਹੇ ਜੀਵੋ ਤੁਮ ਤਿਨਕੇ
ਖਾਨੇ ਪੀਨੇ ਹੇਤ ਸੀਘ੍ਰ ਉਦਮ ਕਰੋ

ਖਲਾ॰ ਗੁ॰ ਖੜਾ ਬਿਰਹੂਆ ਯ॰ ਨਿਤ
ਉਜਾੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ

ਖਲ॰ ਸੰ॰ ਕੂਟ ਫਾਟ ਕਰ ਭੁਸ ਸੇ ਅੰ
ਨ ਨਿਕਾਸਨੇ ਕਾ ਥਾਨ॰ ਖਲਵਾੜਾ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਭੂਮੀ, ਤਿਲੋਂ ਕੀ ਖਲ, ਨੀ
ਚ, ਅਧਮ, ਕ੍ਰੂਰ ਯ॰ ਖਲ ਮੂਰਖ
ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਰਬੋ, ਖ॰ ਸੋਂ ਲਯ ਹੋਨੇ
ਵਾਲਾ ਸੂਰਜ, ਦੇ॰ ਤੁਵਾ॰ ਖੱਲ ਪ੍ਰਸਿ

ਖਟੋਲਾ॰ ਪੁੰ॰ ਖਾਟ॰ ਮੰਜਾ॰ ਪਲ ਧ
ਘ ਯ॰ ਚਿਤ ਖਟੋਲਾ, ਬੈਠਕ ਕਾਬ
ਨ ਯ॰ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋ

ਖਨਲੀ॰ ਪੁੰ॰ ਕਾਲੀ ਕੰਬਲ ਕੀ ਲੀ ਲੀ
ਲੀਰ ਜੋ ਧੋਨੇ ਸੇ ਉਜਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਸ
ਕੇ ਯ॰ ਖਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ।
ਸੂਰਦਾਸ ਭੀ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਸੂਰਦਾਸ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੀ ਕੰਬਰੀਆ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇ
ਤ॰ ਪਹਲਾ ਸ੍ਵਭਾਵ ਨਾ ਦੂਰ ਹੋਨੇ ਸੇ
ਦੂਸਰਾ ਸ੍ਵਭਾਵ ਭੀ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਸੋ
ਭੀ ਸੂਰਦਾਸ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਸੂਰਦਾਸ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੀ ਕੰਬਰੀਆ ਚੜ੍ਹਤ ਨ ਦੂ
ਜੋ ਰੰਗ -

ਖਲਹਲ॰ ਦੇ॰ ਚਿਤ ਕੀ ਅਨਿਸਥਿ
ਰਤਾ ਹਲਚਾਲ ਯ॰ ਦਿਲ ਖਲ
ਹਲ ਜਾਕੇ ਜਮਦ ਭੂਬਾਨੀ

ਖਇਕਾਲ॰ ਗੁ॰ ਖਯ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਯ॰ ਕੂਠ ਬੁਰਾ ਖਇਕਾਲ - ਖਯਕਾਰ
ਸੰ॰

ਖਵੈ ० ਗੁ· ਸਹਾਰੇ ਯ· ਬਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੈਨ ਵੰਞਨ ਗਾਖੜੇ-ਸਹਾਰੇ ਨ ਹੀਂ ਜਾਤੇ ਕਠਨ ਅਪੁਨਾ ਆਵਣਨ ਆ ਪੇਖਵੈ ਦੂਧ ਕੇ ਖਪਨ ਨ ਦੇਇ

ਖਵ ० ਗੁ· ਸਹਾਰਨਾ ਯ· ਨਿੰਦਕ ਸਾ ਕਤ ਖਵਨ ਸਕੈ ਤਿਲ

ਖਲਾਵੈ ० ਗੁ· ਖੁਲਾਵਤਾ ਹੈ ਯ· ਅ ਪਨੀ ਉਕਤ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ

ਖਵਾਵੈ ० ਗੁ· ਖੁਲਾਵਤਾ ਹੈ

ਖੜਖਾਵੈ ० ਵਾ· ਸੂਕੇ ਕਖ ਖਾਤੇ ਹੈਂ

ਖੜ ० ਪੰ· ਸੁਕਾ ਘਾਸ ਯ· ਖੜ ਪਕੀ ਝੂੜ ਝੁਜੇ ਬਿਨਸੇ, ਲੇਜਾਕਰ ਯ· ਖ ੜ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਏ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਖੜ ਰਸਾਤਲ ਦੀਤਾ ਅਪੁਨਾ ਇਸ ਤ੍ਰਪੇ ਨੂੰ ਤਿਥੇ ਖੜ ਪਾਇਅਹੁ

ਖਲੜੀ ० ਦੇ· ਚਮੜਾ ਮਾੜ, ਮਿਗਕਾ ਚਮੜਾ ਜੋ ਜਨੇਉ ਸਮੇ ਲੀਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯ· ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚ ਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ

ਖਹੜਾ ० ਪੰ· ਰਸਤਾ, ਪੀਛਾ ਕਰਨਾ ਕਾਹੂ ਵਸਤੁ ਕਾ ਯ· ਖੋਇ ਖਹੜਾ

ਖਲਵਾੜੇ ० ਪੰ· ਖਲਿਆਨ ਮੇਂ ਯ· ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ-ਜਿਨ ਲੋਗੋਂ ਕੀ ਮੁਕ ਤੀ ਹੇਤ ਜਪ ਕਰਨਾ ਰੂਪ ਖੇਤੀ ਉਜ ੜ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ ਕੇ ਕਰਮ ਫਲੋਂ ਕੇ ਬਿ ਚਾਰ ਸਮੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਉਤਮ ਥਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਨਰਕ ਪੜੇਂਗੇ ॥

ਖਾ

ਖਾਉ ० ਪੰ· ਖਾਵੈ

ਖਾਓ ० ਪੰ· ਖਾਵੈ ਯ· ਰਜ ਰਜ ਭੋ ਜਨ ਖਾਓ

ਖਾਇਆ ० ਦੇ· ਛਕਿਆ ਯ· ਘਰ ਘਰ ਖਾਇਆ ਮੇਲ ਵਧਾਇਆ, ਨਾਸ ਯ· ਸੋਦੀਆ ਨਆਈ ਖਾਇ ਆ - ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਨਾਸ ਹੋ

ਖਾਜੀਨਿਆ ० ਗੁ· ਖਜਾਨੇ ਯ· ਸਚ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ

ਖਾਇ ० ਦੇ· ਭੋਗੇ ਯ· ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾ ਇ-ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਤਬ ਭੋਗੋਂ ਕੋ ਭੋਗੇ

,ਛਕਛਕਕੇ ਯ· ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ
ਖਾਈ॰ ਦੇ· ਕੋਟ ਕੀ ਖਾ | ਬਦਫੈਲੀ
ਈਯ· ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰ ਤੇਵਰ ਖਾ
ਈ ਪੁਨ ਖਾਈ ਕੋਟਨ ਪਰ ਲਪ
ਗਾ, ਛਕੀ ਵਸਤੂ ਯ· ਬਿਖੇ ਠਰੀ
ਰੀ ਜਿਨ ਜਨ ਖਾਈ | ਨਾਇ, ਖਲਾਣ·
ਖਲਾਇ॰ ਫ· ਮੰਦਰ ਯ· ਮਿਲਕਖਾ
ਖਾਸ॰ ਫਾ· ਮੁਖ੍ਯ· ਪ੍ਰਧਾਨ
ਖਾਲਸੇ॰ ਦੇ· ਸੁਧ ਯ· ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਨ
ਜਾਨੀ- ਜਿਨੋਂ ਨੇ ਉੱਤਮ ਜਾਨ ਕੇ ਚਿ
ਤ ਮੇਂ ਜਾਨੀ ਕੀ ਭਾਵ ਲਖਮੀ ਪਤਿ
ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹੈ ਵਹੁ ਸੁਧ
ਹੋਗਏ ਹੈਂ ਵਾ ਜਿਨੋਂ ਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇ
ਮਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਜਾਨੀ ਹੈ
ਵਹੁ ਸੁਧ ਹੋਗਏ ਹੈਂ ਖਾਲਸ ਅ·
ਵਹੁ ਮੁਲਕ ਔ ਜਮੀਨ ਜਿਸ ਮੇਂ
ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਨਾ ਔਰ ਕੀ ਬਿਸ੍ਵੇ
ਦਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਅਰਥ ਮੇਂ ਜਿ
ਨਾਹੁਨੇ ਜਾਨੀ ਕੀ ਭਗਤੀ ਕਰੀ ਹੈ
ਵਹੁ ਐਸੇ ਹੋਗਏ ਜਿਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ

ਰ ਬਿਨਾ ਆਨ ਕਾਹੂ ਕਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ
ਰਹਾ, ਸੰ· ਖਾਲਸ· ਅਰਥ ਐਸੇ ਹੈ
ਖਲੇਂ ਕੀ ਵਸਤੁ ਕਾ ਨਾਮ ਖਾਲ ਹੈ ਵ
ਹੁ ਵਸਤੁ ਖਲੋਂ ਕਾ ਅਗਮਾਨ ਵਾਲ
ਸੁਭਾਵ ਲੇਵੇ ਤਬ ਖਾਲ ਖਲੋਂ ਕੇ
ਅਗਜਾਨ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਉਪ
ਦੇਸ ਸੇ ਸ· ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਗਾ
ਨੀ ਜੋ ਨੇਂ ਕਾ ਨਾਮ ਖਾਲਸ ਹੈ ਪ੍ਰਕ
ਰਣ ਮੇਂ ਜਿਨੋਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤੀ ਜਾਨੀ ਹੈ ਵੇ ਨਾਰਦਾਦੀ ਦੇ
ਵਤਾ ਭੀ ਔ ਆਦਿ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਆਦਿ ਰਾਖਸ ਸਭੀ ਖਾਲਸੇ ਗਾ
ਨੀ ਹੋਗਏ ਵਾ· ਖ ਨਾਮ ਅਕਾਸ ਕ
ਹੈ ਤਿਸ ਆਕਾਸ ਵਿਖੇ ਆ ਸਰਬ
ਓਰ ਸੇ ਲਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਚੰਦ ਤਿਸ
ਚੰਦ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੇ ਹੋਗਏ ਹੈਂ ਜਿ
ਨੋਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਜਾਨੀ ਹੈ ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਇਸ
ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੈ ਅਰ ਤਿਸ ਮਾ
ਰਗ ਮੇਂ ਗਿਆਨੀ ਤਥਾ ਬੀਰ ਬਹੁਤ ਹੈਂ
ਤਿਨੋਂ ਮੇਂ ਪੂਰਬ ਕਹੀ ਰੀਤਿ ਸੇ ਗਿਆਨੀਓਂ

ਕਾ ਨਾਮ ਬਤਾਯਾ ਗਯਾ ਹੈ, ਸੂਰਬੀ
ਰੋਂਮੇਂ ਖਲ· ਮਲੇਛੋਂਕੇ ਸਮੂਹਕੋ ਨਾਸ
ਕਰੇ ਸੋ ਖਾਲਸਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਦੇ· ਉਜੇ
ਨ ਜਨ ਸਮੁਦਾਯ, ਸਾਖੀਮੇਂ ਖਲਸੇ
ਖਾਲਸਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋਈ ਸੂਰਜਪ੍ਰ
ਤਾਪਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕਸੇ
ਮਿਲਤਾ ਨਹੀਂ ਯਾਤੇ ਅਰਥ ਅਗ੍ਯਾਯ
ਖਾਹ॰ ਦੇ· ਖਾਤੇ ਹੈਂ ਭ੍ਰਾਵਸਹਾਰੇ ਹੈਂ | ਹੈ
ਯ· ਮੂਹੋਂ ਮੁਹ ਪਾਣਾ ਖਾਹ, ਭੋਗੇ ਹੈ ਯ·
ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹ- ਅਪਨੇ ਕੋ ਖਾ
ਹੀ· ਖਾਨੇਵਾਲੇ ਵਿਖਯੋਂ ਕੋ ਖਾਹ ਭੋਗੇ
ਖਾਕ॰ ਫਾ· ਧਰਤੀ, ਚਰਨਧੂੜ ਯ· | ਹੈਂ
ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾ ਪਾ ਖਾਕ- ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੋਂ
ਕੀ ਚਰਨ ਧੂੜ ਹੂੰ
ਖਾਕੂ॰ ਭੂ· ਖਾਕਕੀ ਅਰਥਾਤ ਮਿਟੀ
ਕੀ ਵਸਤੁ ਮਿਟੀਮੇਂ ਮਿਲੇ ਹੈ ਯ· ਖਾ
ਕੂ ਖਾਕ ਮਿਲੇ- ਖਾਕਕੀ ਦੇਹ ਖਾਕ
ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੈ ਹੈ। ਪੁਨਾ ਖਾਕੂ ਜੋੜ
ਖਾਲਕ॰ ਅ· ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਰ | ਨ ਕੋਇ
ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਯ· ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ
ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ- ਜੋ ਖਾਲਕ ਥੀ ਭੁਲਾ

ਹੈ ਸੋ ਮੁਠਾ· ਠਗਿਆ ਗਯਾ ਹੈ
ਖਾਲਕਾ॰ ਅ· ਹੇ ਖਾਲਕ· ਐ ਖਾ
ਲਕ | ਹੀ ਖਾਇਕਾ
ਖਾਇਕਾ॰ ਗੁ· ਮੂਰਖੋਂ ਕੋ ਯ· ਬਾਉਨ
ਖਾਇਕੁ॰ ਦੇ· ਮੂਰਖ ਯ· ਜੋ ਕੋ ਖਾ
ਇਕੁ ਆਖਣ ਪਾਹ
ਖਾਟੰਗ॰ ਭੁ· ਹ੍ਰਿਦਯਾਦਿ ਖਟ ਅੰ
ਗੋਂ ਮੇਂ ਮੰਤ੍ਰਕਾ ਨ੍ਯਾਸ ਭਾਵ ਸ੍ਥਾਪਨ
ਯ· ਚਕਰ ਕਥਮ ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗ
-ਦੋ ਜੰਘਾਂ ਦੋ ਬਾਹਾਂ ਏਕ ਸਿਰ ਏਕ
ਦੇਹ ਕਾ ਮਧ੍ਯ ਭਾਗ ਯੇ ਭੀ ਖਟ ਅੰ
ਗ ਹੈਂ, ਖਟ ਹੈਂ ਅੰਗੋਂ ਸਮਾਨ ਸ਼ਿਖਾ
ਦਿ ਕਾਰਯ ਸਾਧਕ ਜਿਸਕੇ ਵਹੁ ਵੇ
ਦ। ਖੜੰਗ ਸੰ·
ਖਾਜੈ॰ ਪੰ· ਖਾਈਏ ਯ· ਦੇ ਖਾਜੈ ਆ
ਪ ਗਵਾਈਏ- ਗਰੀਬੋਂ ਕੋ ਅਤਿਥੀ
ਯੋਂ ਕੋ ਦੇਕਰ ਭੋਜਨ ਕਰੀਏ ਮਨਸੇ
ਅਹੰਕਾਰ ਤਿਆਗੀਏ
ਖਾਜ॰ ਪੰ· ਖਾਣਾ ਯ· ਖਾਣਾ ਖਾਜ
ਅਹਾਜ- ਵਹੁ ਖਾਣਾ ਸਰਬਥਾ
ਨਾ ਖਾਣੇ ਯੋਗ ਹੈ

ਖਾਟ॰ਦੇ॰ ਕਾਰਸੇ ਨਫ਼ਾਲੇ॰ਕਰਮਸੇ ਲਾਭਲੇ ਯ॰ ਖਾਟ ਆਇਓ ਘਰ ਪੂਤਾ, ਪਲਘਯ॰ ਖਾਟ ਮਾਰੀ ਚੋ ਪਾਈ, ਖੱਟੀ ਯ॰ ਖਾਟ ਖਾਟਲੀ

ਖਾਂਡ॰ਦੇ॰ਪੂ॰ ਖੰਡ ਯ॰ ਹਰਿਹੈ ਖਾਂਡ ਰੇਤ ਮਹ ਬਿਖਰੀ, ਛੋਟੀ ਨਹਰ,

ਖਾਣ॰ਦੇ॰ ਆਕਰ ਧਾਤੂ ਆਦਿਕੋਂਕੀ, ਅੰਡਜਾਦਿ ਚਾਰੋ ਖਾਣ ਖਨਿਸੰ॰, ਖਾਣੇਕੋ ਯ॰ ਦੋਇ ਸੁ ਪੈਨਣ ਖਾਣ

ਖਾਣਾ॰ਪੰ॰ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਯ॰ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ | ਰਸ ਖਾਇਣ

ਖਾਇਣ॰ਗੁ॰ ਭੋਜਨ ਯ॰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਖਾਵਣਾ॰ਪੰ॰ ਖਾਣਾ॰ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਯ॰ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ

ਖਾਤ॰ਗੁ॰ ਖਾਤੇ ਯ॰ ਖਾਤ ਖਰਚ ਬਿਲਛਤ ਰਹਿਤ-ਖਾਤੇ ਖਰਚਤੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲਿਭਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ, ਟੋਏ ਮੇਂ

ਖਾਤੀ॰ਗੁ॰ ਗੜ੍ਹਿਓਂ ਮੇਂ ਯ॰ | ਗੜ੍ਹੇ ਮੇਂ ਅੰਨੇ ਪਉਣਾ ਖਾਤੀ ਏਐ, ਦੇ॰ ਮਾਰਵਾੜੀ॰ ਤਖਾਣ, ਖਈਯ॰ ਨਾਇ ਹੁ ਬ੍ਰਮਣ ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ

ਖਾਵਤ॰ਪੰ॰ ਖਾਤੇ ਕੋ ਯ॰ ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ

ਖਾਂਦਾ॰ਪੰ॰ ਖਾਤਾ ਹੂ | ਲਾਜ ਨ ਆਵੇ ਆ ਯ॰ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਂਦਾ ਲਹੇ ਦਾਨਾ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਨ

ਖਾਦ॰ਗੁ॰ ਖਾਏ ਯ॰ ਡੋਰੀ ਲਪਟ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗ

ਖਾਧੇ॰ਪੰ॰ ਖਾਨੇ ਸੇ ਯ॰ ਕਿ | ਲੇ ਖਾਦ ਆ ਖਾਧੇ ਕਿਆ ਪੈਧੇ ਹੋਇ

ਖਾਧਾ॰ਪੰ॰ ਖਾਇਆ ਯ॰ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ

ਖਾਨ॰ਫ਼॰ ਪਹਲੇ ਯੇ ਨਾਮ ਤੁਰਕਸ੍ਤਾਨ ਕੇ ਪਾਤਸਾਹੋਂ ਕਾ ਥਾ ਅਬ ਸਭ ਅਮੀਰ ਸਰਦਾਰੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯ॰ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰ ਕਰ ਕੂਚ | ਖਿਰੜੀ

ਖਾਨਾ॰ਦੇ॰ ਭੋਜਨ ਯ॰ ਖੂਬ ਖਾਨਾ

ਖਾਨੀ॰ਦੇ॰ ਖਾਣ ਭਾਵ ਆਕਰ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਖਾਨੀ

ਖਾਰਸਮੁਦ੍ਰ॰ਦੇ॰ ਖਾਰਾ | -ਖਨਿਸੰ॰ ਸਮੁੰਦ ਯ॰ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਢੰਢੋਲੀ ਐ ਇਕ ਮਣੀ ਆ ਪਾਵੇ

ਖਾਪੁ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਨਾਸ ਹੋਗਏ ਯ॰ ਸਾਧੂ ਕੇ ਸੰਗ ਖਾਪੁ

ਖਾਮ॰ ਫ॰ ਕੱਚਾ ਯ॰ ਪੂਰਾ ਬਖਾਮ ਕੂਜੇ-ਪੂਰਨ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜਲ ਕੱਚੇ ਕੂਜੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦੇਹਮੇਂ; ਮੁਹ ਬੰਦ ਕੀਯਾ ਯ॰ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ

ਖਾਰ॰ ਦੇ॰ ਨਾਸ ਯ॰ ਖਪ ਹੋਇ ਖਾਰ ਪੁਨ ਪਾਪ ਹੋਵੇ ਖਾਰ, ਸੰਖੀਏਆ ਵਿਕ ਖਾਰੋਂ ਸੇ ਯ॰ ਆਨ ਰਸ ਸਭ ਖਾਰ

ਖਾਰੀ॰ ਸੰ॰ ਚਾਰ ਦ੍ਵੈਟ ਮਾਪਕ ਟੋਕਰਾ, ਕ੍ਰਿ॰ ਖੜ੍ਹੇ ਵਾ ਖਰੇ ਯ॰ ਮੀਠੇ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਹੋਤ ਕਤਖਾਰੀ-ਹੋਤੇ ਹੈ ਅੰਤ ਸਮੇ ਕਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਵਾ ਖਰੇ ਅਛੇ ਭਾਵ ਕਬੀਨਗੀ ਹੋਤੇ ਬਚਰ ਲੰਤਰ ਮੇਂ ਭੀ ਜੇਸਊਵਰਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੇ ਭੀ ਫਿਰ ਕ

ਖਾਕਨੂਰ॰ ਫ॰ ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ ਅ ਊਡ਼ ਖਾਇ ਗਲੀਜੇ ਯ॰ ਖਾਕਨੂਰ ਕਰਦਮ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ

ਖਾਲੀ॰ ਅ॰ ਸੂਨਾ॰ ਜਿਸਮੇਂ ਕੁਛ ਭਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਯ॰ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਨੀ ਸਿਊ ਵਿਖੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹਿ

ਖਾਲ॰ ਦੇ॰ ਪਾਣੀ ਕੀ ਤੁਚਾ ਖੱਲ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਸੰ॰ ਖਲੋਂ ਕਾ ਸੁਭਾਵ, ਖਲੋਕ

ਖਾਟ ਖਾਟਲੀ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਹਮ ਸਮੁਦਾਜਨੇ ਬਡੀ ਖੱਟੀ ਖਟ ਲਈ ਹੈ ਐਸੇ ਕਹਕੇ ਕਿਆ ਕਰੋਗੇ ਯ॰ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ

ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੇ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਖਾਟ ਖਾਟਲੀ ਅਹਾਰ ਕੇ ਦੁਖਮੇਂ ਯ॰ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭੌਦਾ ਫਿਰੇ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੇ ਸੂਲ

ਖਿ

ਖਿੰਡੀਆ॰ ਪੰ॰ ਪਸਰੀਆਂ ਯ॰ ਮਨ ਕੀ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ਨਚੀਨੇ ਖਿਨੂਆ

ਖਿਨੂਆ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਯ॰ ਨਾਮ

ਖਿੜਕੀਆ॰ ਪੰ॰ ਤਾਕੀਆਂ॰ ਬਾਰੀਆ

ਖਿਸੇ॰ ਦੇ॰ ਖਿਸਕੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਪਚਾਸੀ ਪਗ ਖਿਸੇ ਸਠੀਕੇ ਬੁਢੇਪਾ ਆਵੇ

ਖਿਨਾਹੂ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਖਿਣ ਮੇਂ ਯ॰ ਦੂਖ ਰੋਗ ਤਾਹ ਮਿਟੇ ਖਿਨਾਹੂ

ਖਿਮਕਾ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਖਿਮਾਕਾ ਯ॰ ਹਰਿ ਕਾਪੜ ਪਹਰਹੁ ਖਿਮਕਾ

ਖਿੜਕੀ॰ ਪੰ· ਤੰਤ੍ਰਿਆਂਦਵਾਲਾਕਿਵਾ
ੜ, ਦੇ· ਛੋਟਾਦਰਵਾਜਾ, ਦਸਮਦ੍ਵਾ
ਰਮੋਆਸਕੀਝੋਟੀ ਯ· ਖਿੜਕੀਉ
ਪਰ ਦਸਵਾਦ੍ਵਾਰ
ਖਿੰਚ॰ ਦੇ· ਖੈਂਚਕੇ ਯ· ਐਸੀਆਧੋ
ਖਿੰਚਤਣੀ- ਖੈਂਚਕੇ ਫੈਲਾਈ
ਖਿੰਜ॰ ਪੰ· ਖੈਂਚ ਅਰਥਾਤਮਨਮੇਂ
ਅਹੰਕਾਰਕਰਆਮੁਕੇਕੀਮੈਂਅਦ
ਸਅਹਾਨੀਕਰੂੰਗਾ ਐਸੇਦਾੜ੍ਹੀਪੇਤਸ਼
ਫੇਰਕੇਕਹੇਯ· ਗਾਨੀਬਾਉਪਰਜੋਖੀਂ
ਖਿੰਜ॰ ਪੰ· ਘਸੀਟ· ਖਿੰਚ | ਜੈਂਦਾੜ੍ਹੀ
ਖਿਰਾਜ॰ ਅ· ਮੰਡ੍ਲਲੇਸੂਬੇਂਸੇਂਜੋਨਜ
ਰਭੇਟਾਅਹਾਂਜੋਲੇਤੇਹੈਂ ਜੈਸੇਭ੍ਰਾ
ਰਤਖੰਡੀਰਾਜਾਲੋਗਨਸੇ ਹਰਬ
ਰਸਮੇਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ ਲੇਤੇਹੈਂ, ਜੈ
ਮੀਨਕਾਕਰਮਾੜ੍ਹ, ਮਾਲਪੰਜਰਾ
ਤ ਯ· ਨਤਸਦੀਸ ਖਿਰਾਜਨ ਮਲ
ਖਿਣ॰ ਦੇ· ਬਹੁਤ ਅਲਪਕਾਲ
ਖਿਵ੍ਵਣ॰ ਗੁ· ਖਿਮਾ ਯ· ਨਿਵਣਸੁ
ਅਖਰਖਿਵਣਗੁਣਜੇਹਬਾ ਅ
ਣੀਆਮੰਤ· ਖਿਮਾਕਰਣੀਗੁਣਹੈ

ਵਾਖਿਮਾਕਰਣੀਉਸਜੈੜਕਤਾਗਾਹੈ
ਖਿੰਚੋਤਾਣ॰ ਗੁ· ਖੈਂਚਤਾਨਸੇ ਯ·
ਖਿੰਚੋਤਾਣਵਿਗੁਚੀਏ ਅਧਕਾਮ
ਰਥਾਖਿੰਜੋਤਾੜ੍ਹਕੇ ਅਰਥਮੇਦੇਖੋ
ਖਿਤ੍ਰਿ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ | ਪਤਕਾਏਕੇਤੇ
ਖਿਰਤ॰ ਦੇ· ਖਰਤੇ ਯ· ਖਖਾਖਿਰਤਖ
ਖਿਅਤ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਗਟ· ਪ੍ਰਸਿਧ ਯ· ਨ
ਗਰੀਨਗਰੀਖਿਅਤਅਪਾਰ, ਗੁ·
ਖਿਜ਼ਮਤ॰ ਅ· ਟਹਲਵਾਲੀ | ਖੇਤ
ਯ· ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤ
ਦਾਰ, ਖਿਦਮਤ ਅ·
ਖਿਨਕਿੰਚਿਤ॰ ਵਾ· ਖਿਨਮਾਤ੍ਰ ਥੋ
ੜ੍ਹੀਸੀ ਯ· ਖਿਨਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀ
ਖਿੰਥਾ॰ ਦੇ· ਗੋਦੜੀ ਕੰਥਾ ਸੰ· | ਨੀ
ਖਿਸੰਦੋ॰ ਪੰ· ਖਿਸਤਾ ਯ· ਜਾਮਿਖਿਸੰ
ਖਿਨ॰ ਦੇ· ਅਲਪਕਾਲ | ਦੋਪੋਰ
ਯ· ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦਪਛਾ
ਨਿਆ- ਅਧਕਾਰੀਜਨਮੰਦਪਾਗੀ
ਤਿਸੇ ਅਲਪਦੇਰਮੋਹਟਗਾਏ
ਖਿਆਨ॰ ਦੇ· ਮਹਾਭਾਰਤਆਦਿਕ
ਪੁਰਾਤਨਕਥਾਕੇ ਗੀਬਯ· ਨਾਨਾਖਿ

ਆਨਪੂਰਨ, ਆਖ੍ਯਾਨ ਸੰ.
ਖਿਲਖਾਨਾ ੦ ਫ਼ਾ. ਸੇਨਾ ਬਾਹਨ ਸੇਵ
ਕ ਆਦਿ ਸਰਬ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਯ. ਖਿ
ਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂ ਜੈਜਾਲਾ
ਖਿਨਭੰਗਨ ੦ ਭੁ. ਖਿਨਭੰਗਰ ਅ.
ਖਿਨਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ - ਅਲਪਕਾ
ਲਮੇਂ ਨਾਸ ਹੋਨੇਵਾਲੇ ਦੇਹਾਦਿਕ ਹੈਂ
ਖਿਮਾ ੦ ਦੇ. ਬਲਹੀਨ | ਖਣਭੰਗਰ ਸੰ.
ਕਾ ਕਹਜਾ ਦੁਰਬਚਨ ਸਹਾਰਨਾ
ਅਰਥਾਤ ਮਾਰਨੇ ਪੀਟਨੇ ਕੋ ਪਕਰ
ਨੇਸੇ ਭੀ ਚਿਤਮੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਔ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਹੋ
ਨਾ ਐਸੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਖਿਮਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਬਿਨਾ ਅਗਿਣਤ ਨਾਸ ਹੋਗ
ਏ ਯ. ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪ ਗਏ ਖੂ
ਹਣ ਲਖ ਅਸੰਖ - ਖ੍ਯਮਾ ਸੰ.
ਖਿਸਰ ੦ ਦੇ. ਬਿਖਰ. ਖਿੰਡ ਯ. ਖਿ
ਸਰ ਗਇਓ ਭੂਮ ਪਰ ਡਾਰਿਓ,
ਬਿਖਰੇ ਯ. ਬੂੰਦੀ ਰਾਲ ਚਰਨ ਕਰ | ਖਿਸਰੇ
ਖਿਨਵਾਰ ੦ ਦੇ. ਅਲਪ
ਸਮਾ ਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ

ਖਿਲ ੦ ਸੰ. ਕਿਰਤ. ਬੇੜ੍ਹੇ ਜੈਸੇ ਕੀਬੇਂ
ਕੇ ਖਿਲ ਪ੍ਰਕਰਣ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਦੇ. ਸਮੁ
ਦਾਯ ਸਵਾਰੋਂ ਕਾ ਔ ਘੋੜ੍ਹਿਓਂ ਕਾ
ਯ. ਖਿਲਖਾਨਾ । ਖੈਲ ਅ.
ਖਿਲਾ ੦ ਭੁ. ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆ ਯ. ਖੇ
ਲ ਸਭ ਖਿਲਾ, ਸੰ. ਨਾਵਾਹੀ ਜਮੀਨ
ਖਿਆਲ ੦ ਦੇ. ਚਿੰਤਨ ਯ. ਸਭੇ ਥੋ
ਕ ਵਿਸਾਰ ਇਕੋ ਖਿਆਲ ਕਰ
ਖਿੰਥਾ ਜਲ ੦ ਵਾ. ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਗੋਦੜੀ
ਦਗਧ ਹੋਕਰ ਯ. ਖਿੰਥਾ ਜਲ ਕੋਇ
ਲਾ ਭਈ ਤਾਰੋ ਆਚਨ ਲਾਗ - ਦੇ
ਹ ਰੂਪੀ ਖਿੰਥਾ ਦਗਧ ਹੋਗਈ ਜੀਵ
ਤਮਾ ਕੋ ਆਚ ਨਹੀਂ ਲਗੀ
ਖਿਵੈ ੦ ਪੰ. ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਯ. ਸਤਗੁ
ਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ - ਨਿਖਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਮੇਂ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਜਸ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਬਿਜ
ਲੀ ਕੀ ਚਮਕ ਕਾ ਨਾਮ ਖਿਉਣਾ ਹੈ ਤਿ
ਸ ਤੁਲ੍ਯ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਸ੍ਥਾਈ ਜਸ ਚਮ
ਖਿਲਾਵੇ ੦ ਪੰ. ਲਡਾਵੇ ਹੈ | ਕੇ ਹੈ
ਯ. ਅਪਨੀ ਉਕਤ ਖਿਲਾਵੇ
ਖਿੜੇ ੦ ਪੰ. ਬਿਕਸੇ. ਫੂਲੇ ਜੈਸੇ ਫੂਲ

ਖਿੜੇਆਕਾਸ-ਦੈਵਗੁਣਰੂਪਪੁਸ
ਪਖਿਲੇਹੈਂਹਿਰਦੇਦੇਸਮੇਂ

ਖਿੰਬੜ॰ਗੁ·ਦੋਹਰੂਪੀਰੋਦੜੀ,ਤਾ
ਰੇਵਾਲੀਰੋਦੜੀਮੇਂਯ·ਖਿੰਬੜ
ਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦਨਕਾਈ
ਮੇਖ-ਤਾਰੇਵਾਲੀਰੋਦੜੀਮੇਂਤਾਰੇ
ਰੂਪਮੇਖਾਬਹੁਤਹੈਂਪਰੰਤੁਜਿੰਦਪ੍ਰਾ
ਣੋਂਮੇਂਤਿਨਕੇਬਚਾਨੇਵਾਲੀਕੋਈਮੇ

ਖਿੰਜੋਤਾੜ੍ਹਾ॰ਪੰ·ਟੀਰਾਦੇਖ ਖਨਹੀਂ
ਨਾ·ਨੇੜਕੀਬੀਮਾਰੀਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ
ਟੇਢਾਦੇਖਨਾ,ਗੁ·ਭਲੇਬੁਰੇਨਾਨਾਸੰ
ਕਲੋਪੋਂਕਾਉਠਨਾਜੈਸੇਮਨਮੋਂਹੋਆ
ਖਿੰਜੋਤਾੜ੍ਹਾ-ਖਿੰਜੋਤਾੜਾਖਿੰਜੋਤਾਣ
ਸੇਬਨਾਹੈਖਿੰਜੋਤਾਣਖੈਂਚਤਾਨਸੇ
ਬਨਾਹੈਖੈਂਚਤਾਨਖੈਂਚਕਾਫੈਲਾਵ
ਅਰਥਾਤਮਨਮੇਂਕਈਭਾਂਤਕੇਸੰਕ
ਲਪਉਠਾਨੇਕਾਨਾਮਹੈਵਾਵੈਰਸੇ
ਅਧਿਕਖੈਂਚਕਰਨਕਾਨਾਮਹੈ

ਖਿੰਧੋਲੜ੍ਹਾ॰ਪੰ·ਮਹਾਮੈਲਾਲੇਫ
ਯ·ਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿੰਧੋਲੜਾ-ਸੁਨ
ਨੇਮੇਂਆਯਾਹੈਮੁਗਲੋਂਕੇਰਾਜਸਮੇ
ਜਿਸਪੈਜਬਰੀਹੋਈਹੋਤੀਵਹੁਅ
ਦਾਲਤਕੇਮਕਾਨਮੇਂਰਖਾਮਹਾਮੈ
ਲਾਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿੰਧੋਲੜਾਪਹ
ਰਕੇਖੜਾਹੋਤਾਤਬਉਸਕੀਅ
ਰਜਸੁਨੀਜਾਤੀ

ਖੀ

ਖੀਓ॰ਪੰ·ਖੀਵਾ·ਅਮਲਸੇਮਸਤ
ਯ·ਉਹੀਪੀਓਉਹੀਖੀਓ,ਖੀਣਯ·
ਸਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ

·ਖੀਉ॰ਗੁ·ਖਚਿਤ·ਫਸਿਆਹੂਅ

ਖੀਣਸੂਆ॰ਗੁ·ਖੀਣਹੂਆਯ·
ਹਾਰਿਓਉਤ੍ਰੇਤਨਖੀਣਸੂਆ

ਖੀਚਾ॰ਗੁ·ਪੜਦਾਨਹੀਖੈਂਚਾਯ·
ਬੀਚਨਖੀਚਾ-ਪੜਦਾਨਹੀਖੈਂਚਾ

ਖੀਣ॰ਸੰ·ਨਾਸਯ·ਤਨਖੀਣਭਇਓ

ਖੀਣੰਤ॰ਗੁ·ਖੈਹੋਜਾਤਾਹੈਯ· ਆ
ਖੀਣੰਤਬਲਨੀ-ਬਲਖੈਹੋਜਾਤਾਹੈ

ਖੀਨ॰ਗੁ·ਮਾਨੋਖੀਨਹੋਤਾਹੈਯ·ਖ
ਤਪੀਤਸਵੇਤਸੁਖੀਆਨਾਮਸਿਮ

ਖੀਨਾ॰ਗੁ·ਖੀਣਤਾਯ· ਰਤਖੀਨ

ਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ
ਖੀਵਨ॰ ਗੁ. ਨਾਮਕੇਅਮਲਸੇਮਸ
ਤਭੁਏਹੈਂ ਯ. ਰਾਅਨਾਮਰਸਖੀਵਨ
ਖੀਰ॰ ਦੇ. ਦੂਧ, ਦੂਧਮੇਰਿਝਾਏ ਚਾ
ਵਲ ਯ. ਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਖੀਰਘਿ
ਆਲੀ-ਖੀਰਘੀਖੰਡਵਾਲੀ
ਖੀਰੇ॰ ਦੇ. ਦੂਧ ਯ. ਜਿਉਬਾਲਕਲ
ਖੀਰਨੀ॰ ਦੇ. ਪੂ. ਮਿਲਾ ਗਦੂਧਖੀਰੇ
ਏਰਾਵਲਦਾਲ ਯ. ਭੂਖਖਨਾਖੀ
ਰਗੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਲੋਨ
ਖੀਵਾ॰ ਦੇ. ਮਤਵਾਲਾ. ਸਰਾਬ ਆ
ਦਿਕੋਕੇਅਮਲਸੇਮਸਤਹੂਆ
ਯ. ਤਾਅਨਖੀਵਾਜਾਣੀਐ
ਖੀਵੀ॰ ਦੇ. ਪੰ. ਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹ
ਬਕੇਮਹਲ ਯ. ਮਤਾਖੀਵੀਸਹੁ
ਸੋਇਜਿਨਗੋਇਉਠਾਲੀ

ਖੁ

ਖੁਆਇਓ॰ ਪੰ. ਭੁਲਾਇਦੀਆ.
ਖੋਵੀਆ ਯ. ਜਿਸਨੋਆਪਖੁਆ
ਖੁਆਇਆ॰ ਪੰ. ਭੁਲਾਇਆ ਇਓ
ਯ. ਇਕਆਪਹੁਤੂਖੁਆਇਆ
ਖੁਆਈਐ॰ ਪੰ. ਭੁਲਾਈਦੇਹੈਂ ਯ. ਮ
ਨਮੁਖਮੁਗਧਖੁਆਈਐ
ਖੁਦਾਇਆ॰ ਗੁ. ਖ਼ੁਦਾਕਾ ਯ. ਸਚ
ਖ਼ੁਦਾਇਆਪੁਨਾ ਖ਼ਲਕਨਾਮਖ਼
ਖੁਇ॰ ਦੇ. ਠਗਿਆ ਯ. ਰੋ ਦਾਇਅ
ਵੇਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ
ਖੁਆਈ॰ ਦੇ. ਭੁਲਾਇਦੀਏ, ਖ਼ੁਆ
ਖ਼ੁਆਏ॰ ਗੁ. ਖੋਨਾਚਾਹੇ ਯ. ਨਕੀਏ
ਜਿਸਨੋਆਪਖੁਆਏਕਰਤਾਖ਼ੁ
ਸਲਏਰੰਗਿਆਈ
ਖੁਦਾਇ॰ ਦੇ. ਖੁਦਾਕਾਭਾਵ ਮਾਲ
ਕਕਾ ਯ. ਨਾਨਕਨਾਮਖੁਦਾਇ
ਕਾਦਿਲਹਛੇ ਮੁਖਲੇਹ
ਖੁਦਾਈ॰ ਦੇ. ਪਟਾਈ. ਖਨਵਾਈ
ਯ. ਗਾਹਿਗੀਕਰਕੇਨੀਵ ਖ਼ੁਦਾਈ
, ਖ਼ੁਦਾਕੇ ਯ. ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦ
ਖੁਦਖੁਦਾਇ॰ ਦੇ. ਆਪ ਈਸ਼ੰਰੇ
ਪਤੀ. ਆਪਮਾਲਕ ਯ. ਖੁਦ
ਖੁਦਾਇ ਬਡਬੇਸੁਮਾਰ
ਖੁਸ॰ ਫਾ. ਰਾਜੀ. ਚੰਗੀ ਯ. ਖੁਸਖਬ

ਰੀ,ਖੋਜਯ·ਖੁਸਲਏਚੰਗਿਆਈ
ਖੁਸੀ॰ਪੰ·ਪਸੰਦਯ·ਰਹਤਕੇਖੁਸੀ
ਨਆਇਓ,ਆਨੰਦਮੈਯ·ਖੁਸੀ
ਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣ-ਰਸੋਂਕੇ
ਭੋਗਣੇਕੀਖੁਸੀਆਂਸੇਸਭੀਜੀ
ਵ ਖੁਆਰਭਏਹੈਂ
ਖੁਲਾਸਾ॰ਅ·ਅਸਲ,ਸਾਫ
ਖੁਧਤਾਸ॰ਵਾ·ਭੂਖਤ੍ਰਿਖਾਯ·ਜ
ਪਹਰਿਚਰਨਮਿਟੀਖੁਧਤਾਸ
ਖੁਨਕ॰ਫ·ਠੰਢਾ·ਸਰਦਯ·ਖੁ
ਨਕਨਾਮਖੁਦਾਇਆ
ਖੁੰਢਾਂ॰ਪੰ·ਮੋਟੇਲਕੜੋਂਮੇਂਅਰਥਾ
ਤ ਬੇਲਨੇਕੀਲਠੋਂਮੇਂਯ·ਖੁੰਢਾਂਅੰ
ਦਰਰਖਕੇਦੇਨਜੁਮਲਸਜਾਇ
ਖੁਥੇ॰ਪੰ·ਪੁਟਾਨੇਵਾਲੇਯ·ਭਸਪਈ
ਸਿਰਖੁਥੇਪੁਨਾਨਾਲਕਜੇਸਿਰ
ਖੁਥੇਨਾਵਨਨਾਹੀ
ਖੁਧਿਆਰਥ॰ਵਾ·ਭੂਖੇਕੋਭੋਜਨ
ਯ·ਜਿਉਮਹਾਖੁਧਿਆਰਥਭੋਗ
ਖੁਦ॰ਫ·ਆਪਯ·ਖੁਦਖਸਮਵ
ਖੁਦੀ॰ਫ·ਅਹੰਕਾਰਯ ਡੂਆਤੇਲ

ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤ
ਨਭਏਅਰੋਗ ਦਾ ਖੁਦਲਾਨੇਵਲ
ਖੁਦਾ॰ਫ·ਮਾਲਕ,ਖੁਦਆਈ
ਖੁਦਬਖੁਦ॰ਫ·ਆਪਹੀਆਪ
ਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॰ਫ·ਹੇਭਗਵਾਨਕੇ
ਦਾਸਯ·ਅਲਹਅਗਖਮਦਾਈ
ਖਹਦੀ॰ਪੰ·ਬਾਕੀਰਹੀਯ· ਬੰਦੇ
ਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਈ
ਖੁਧਾ॰ਸੰ·ਭੂਖ
ਖੁਲਨੇ॰ਭ੍ਰਾ·ਬਹੁਤਛੁਗਏਯ·ਮ
ਯਾਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇ ਹਰਿਜਪਿ
ਓਖੁਲਖਲਨੇ
ਖੁਰਾਸਾਨ॰ਅ·ਈਰਾਨਕੇਭੀਤ
ਰਏਕਮੁਲਕਜੋਪਾਰਸਸੇਪੂਰਬ
ਓਰਹੈਯ·ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀ
ਖੁਰਦਨੀ॰ਫ·ਖਾਨੇਯੋਗਵ ਆ
ਸਤੂ·ਖਾਨਾਯ·ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰ
ਖੁਰਦਨੀ-ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖਾਨਾ
ਖੁਆਇਅਨ॰ਭ੍ਰਾ·ਭੁਲਾਏਹੈਂ ਹੈ
ਯ·ਆਪੇਭੁਧਖੁਆਇਅਨ
ਖੁੰਬ॰ਦੇ·ਧੋਬੀਕਾਵਹੁਬਰਤਨਜਿਸ

ਪੈਰਖਕਪੜੇਤਪਾਵਤਾਹੈਯ.ਭੈ
ਵਿੱਚਖ਼ੁੰਬਚੜ੍ਹਾਈਐ
ਖ਼ੁੰਭੇ॰ਪੰ.ਪਾਉਨਹੀਧਸੇਯ.ਨਦੀ
ਤਰੰਦੜੀਮੈਂਡਾਖੋਜਨਖ਼ੁੰਭੇ-ਮੈਸ
ਰਨਦੀਪੈਤਰਤੇਕਾਮੇਰਾਚਿਤਨ
ਹੀਂਖਚਿਤਹੋਤਾ।ਕਿਉਂਕਿਚਿਤਮੇਂਲ
ਖਚਿਤਹੋਨੇਦੇਨੇਵਾਲਾਆਪਕਾਪ੍ਰੇ
ਖ਼ੁਨਾਮੀ॰ਦੇ. ਗੁਨਹਗਾਰੀ. ਮਹੇ
ਅਪਰਾਧਯ.ਦੂਹੀਸਰਾਈਖ਼ੁਨਾ
ਖ਼ੁਦਖ਼ਸਮ॰ਫ਼ਾ.ਆ ਮੀਕਹਾਏ
ਪਸ੍ਵਾਮੀਯ.ਤੂਖ਼ੁਦਖ਼ਸਮਵਡਾ
ਖ਼ੁਰ॰ਦੇ.ਪਸੂਕਾਪੈਰ,ਪੈਰ ਅਤੋਲ
ਮਾੜਯ.ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖ਼ੁਰ
ਖ਼ੁਆਰ॰ਪੰ.ਦੁਖੀਯ.ਖ਼ੁਸੀ ਪਾਟੇ
ਖ਼ੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣ-ਰਸਭੋ
ਗਣੇਕੀਖ਼ੁਸੀਸਾਦੀਅਰਥਾਤਉ
ਤਸਾਹਮੇਂਸਭਜੀਵਅੰਤਕੋਦੁਖੀ
ਖ਼ੁਮਰ॰ਅ.ਸਰਾਬਕਾਮਦ ਹੋਵੈਂਹੈਂ
ਖ਼ੁਮਾਰੀ॰ਦੇ.ਖ਼ੁਮਰਸੰਬੰਧੀਸਰਾਬ
ਕੇਪਿਆਲੇਸੇਮਸਤੀਯ.ਜੈਸੇਖੋਦ
ਖ਼ੁਮਾਰੋ॰ਦੇ.ਅਮਲਪੀਏ ਖ਼ੁਮਾਰੀ

ਪੀਛੇਹਡਫੋੜੀ,ਅਮਲਕੀਮਸ
ਤੀ,ਅਮਲੀਹੋਗਯਾਯ.ਹਰਿਰ
ਸਰਪਿਓਖ਼ੁਮਾਰੋ
ਖ਼ੁਸਰੇ॰ਦੇ.ਨਪੁੰਸਕਕਾਯ.ਖ਼ੁਸਰੇ
ਕਿਆਘਰਵਾਸ-ਹੀਜੜੇਕਾਇ
ਸਤ੍ਰੀਸੇਕਿਆਮੇਲਹੈ।ਭਾਵਕੁਛ
ਨਹੀਂਬਨਭੀਹੈ।ਜਿਉਂਕਾਪੁਰ
ਖ਼ੁਟਹਰ॰ਭ੍ਰ.ਖੋਟਵਾ ਖਪੂਚਾਰੇਨਾਬੀ
ਲੇਯ.ਮਨਖ਼ੁਟਹਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿ
ਸਾਸਤੂਮਹਾਉਦਮਾਦਾ
ਖ਼ੁਰਗੀਰ॰ਦੇ.ਕਾਠੀਤਲੇਕਾਨਮ
ਦੇਕਾਟੁਕੜਾ।ਜੋਤਾਰੂਸੇਊਪਰਪੜ
ਤਾਹੈਯ.ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖ਼ੁਰਗੀ
ਰਸਭਪਾਵਿਤਹੈ
ਖ਼ੁੰਦਕਾਰਾ॰ਫ਼ਾ.ਹੇਸਰਬਕੇਪਾਤ
ਸਾਹਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਖ਼ੁਦਾਵੰਦਕਾਰਕਾ
ਮੁਖੱਫਫਅਰਥਾਤਲਘੁਸ੍ਵਰੂਪ
ਹੈਯ.ਮੈਅੰਧਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾ
ਮਖ਼ੁੰਦਕਾਰਾ
ਖ਼ੁਸਖ਼ਬਰੀ॰ਫ਼ਾ.ਆਨੰਦਕੀਵਾ
ਰਤਾਹੈਭਾਵਆਨੰਦਹੈਤੂਯ.ਹਲੇ

ਯਾਰਾ ਹਲੇ ਯਾਰਾ ਖੁਸਖਬਰੀ

ਖੂਲੀ ੦ ਪੰ· ਛੁਟੀ

ਖੂਲੇ ੦ ਦੇ· ਛੁਟੇ ਜੈਸੇ ਤਿਨਕੇ ਬੰਧਨ ਸਭ ਖੁਲੇ ਹਰਨਾਮ ਧਿਆਏ, ਉ ਘੜ੍ਹੇ ਯ· ਖੁਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰ

ਖੂਲ ੦ ਦੇ· ਛੁਟੀ· ਖੁਲਕਰਕੇ

ਖੂਭੜੀ ੦ ਪੰ· ਧਸੀ· ਗਡਗਈ ਯ· ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥

ਖੂ

ਖੂਹ ੦ ਪੰ· ਕੂਏ ਯ· ਤੈ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ

ਖੂਹੀ ੦ ਪੰ· ਕੂਈ ਯ· ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ

ਖੂੰਡਹ ੦ ਦੇ· ਚੂੰਡਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਤਲੀਆ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ

ਖੂਕ ੦ ਫ਼ਾ· ਸੂਰ ਜੈਸੇ ਖੂ ਕਮਲਹਾਰੀ

ਖੂੰਡੀ ੦ ਦੇ· ਸਿਰ ਮੁੜੇ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ

ਖੂਹਣ ੦ ਦੇ· ਅਖੌਹਣੀ ਸੈਨਾ ਵਾਲੇ ਦੁਰਯੋਧਨਾਦਿ ਯ· ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪ ਗਏ ਖੂਹਣ ਲਖ ਅਸੰਖ-ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਨੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਰਾਵਣਾਦਿ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨਕੀ ਕਈ ਖੂਹਨ ਪਰਿਮਾਣ ਸੈਨਾ ਲਖ ਸੰਖਯਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੀ ਥੀ। ਸੋਈ ਬਾਰਤਾ ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪ ਖਪ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ-ਖੂਹਣ ਕਾ ਮੂਲ ਅਖੌਹਣੀ ਹੈ। ਤਿਸਕਾ ਪਰਿਮਾਣ ਯਹ ਹੈ ੨੧੮੭ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਏਕ ਸੌ ਸਤਾਸੀ ਹਸਤੀ ੨੧੮੭ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਏਕ ਸੌ ਸਤਾਸੀ ਰਥ ੬੫੬੧੦ ਪੈਂਸਠ ਹਜ਼ਾਰ ਛੀ ਸੈ ਦਸ ਘੋੜੇ ੧੦੯੩੫੦ ਏਕ ਲਾਖ ਨੌ ਹਜਾਰ ਤੀਨ ਸੈ ਪਚਾਸ ਪਿਆਦੇ। ਏਤੀ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਕਾ ਨਾਮ ਅਖੌਹਣੀ ਹੈ। ਯਾਂਤੇ ਜਿਸ ਫੌਜ ਕੇ ਰਸਤੇ ਚਲਤੇ। ਸਮੀਪ ਕਾ ਕੂਆ ਧੂੜ ਸੇ ਭਰ ਜਾਵੇ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਖੂਹਣ ਹੈ ਯਹ ਨਿਰਮੂਲਕ ਬਾਤ ਹੈ· ਅਖੌਹਣੀ ਸੰ·

ਖੂੰਡੀਦਾ ੦ ਪੰ· ਖੂੰਡੀ ਕਾ ਯ· ਚੜ੍ਹਕੇ ਘੋੜੜੇ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜੇ ਖੂੰਡੀ ਦਾ ਖੇਡਾਰੀ- ਘੋੜੇ ਪੈ ਅਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਹਾਥ

ਮੋਂ ਬੰਦੂਕ ਕੋ ਪਕੜ੍ਹੇ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸਵਾਰ ਹੋ ਚਲਾਨੀ ਕਠਨ ਹੈ। ਅਰ ਹੈ ਤਲੇ ਬਿਚਰ ਖੂੰਡੀ ਸੇ ਖੇਲਨੇ ਵਾਲਾ

ਖੂਧੇ ੦ ਦੇ· ਭੂਖੇ ਯ· ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਨਾ

੦ ਭੁ· ਖੋਨਾ ਯ· ਖਖਾ | ਖੂਧੇ ਜਾਹ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ- ਭਾਵ ਸੇ ਕਿਸੀ ਵਸਤੂ ਕੀ ਕਮਤੀ ਨਹੀਂ ਤਿਸ ਸਮਰ

ਖੂਨ ੦ ਫਾ· ਰੁਧਿਰ· ਲਹੂ, | ਬਕੇ ਪਾਸ ਪਾਣੀਯੋ ਕੇ ਬਧ ਕੇ ਯ· ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ· ਬਾਬਰ ਸਾਥ ਪਠਾਣ ਕੀ ਲੜਾਈ ਮੇਂ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਐਸੇ

ਖੂਬ ੦ ਫਾ· ਅਛਾ· ਬਿਹਤਰ, | ਗੀਤ ਮਜਬੂਤ· ਤਕੜਾ ਯ· ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਖੂਬ ਤੇਰੋ ਨਾਉ

ਖੂੰਬ ੦ ਪੰ· ਖੁੰਬ ਯ· ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬ ਰਾਜ- ਜੈਸੇ ਭਾਦੋਂ ਮੇਂ ਖੂੰਬੋਂ ਕੀ ਰਾਜਾ ਅਰਥਾਤ ਬਡੀ ਖੁੰਬ। ਅਲਪ ਕਾਲ ਮੇਂ ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਦੇਹ ਤੂੰ ਤਿਸ ਸੇ ਸੀਘ੍ਰ ਨਾਸ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਚਨਾਂਤਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕ ਲਾ

ਖੂਲ ੦ ਦੇ· ਖੁਲਕੇ ਯ· ਮਨਮੁਖ ਖੂਲ ਮਹਾ ਬਿਖ ਖਾਇ | ਜੁਦੀ ਸੇ ਖੂਹੜੀ

ਖੂਹੜੀ ੦ ਪੰ· ਕੂਈ· ਛੋਟਾ ਕੂਪ ਯ· ਓਇ

ਖੇ

ਖੇਵੀਐ ੦ ਭੁ· ਸਹਾਰੀਏ ਯ· ਕੂੜੇ ਰੋਗ ਖੁਆਰ ਕਹਾ ਲਗ ਖੇਵੀਐ

ਖੇਲਖਾਸੀ ੦ ਦੇ· ਅਪਨੇ ਅਸਵਾਰ ਘੋੜ੍ਹੇ ਆਦਿਕੋਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਯ· ਛਪਨ ਕੋਟ ਜਾਕੇ ਖੇਲਖਾਸੀ

ਖੇਹ ੦ ਦੇ· ਧੂੜ ਯ· ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਿਮਰੇ ਸਾਧਸੰਗ ਤੈ ਤਨ ਉਡੇ ਖੇਹ, ਬਿਸਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਖੇਹ ਦੇਵੋ, ਮਟੀ ਮੈ ਯ· ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ

ਖੇਹੂ ੦ ਦੇ· ਖੇਹ ਕਾ ਯ· ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ- ਮਿਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਨਾਸ ਹੋਕਰ ਮਿਟੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ

ਖੇਲਹ ੦ ਦੇ· ਲੀਲਾ ਕਰੇ ਹੈਂ ਯ· ਖੇਲਹ ਬਿਗਸਹ ਅਨਦ ਸਿਉ

ਖੇ ੦ ਭੁ· ਕਾ ਯ· ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥

ਖੇਵਟ ੦ ਦੇ· ਮਲਾਹ· ਝੀਵਰ, ਚੱਪਾਯ· ਖੇਵਟ ਸਬਦ ਗੁਰ- ਗੁਰੋਂਕਾ ਸਬਦ ਚੱਪਾਹੈ ਗੁਰੂ ਮਲਾਹ ਹੈ ਕੈਵਰਤ

ਖੇਵਟ ੦ ਦੇ· ਮਲਾਹ ਯ· ਆ | ਕਸੰ· ਪੇ ਸਾਗਰ ਬੋਹਥਾ ਆਪੇਹੀ ਖੇਵਾਟ

ਖੇਡ ੦ ਪੰਖੇਲਸੇ ਯ· ਚਉਥੇ ਪਿਆਰਉ ਧੰਨੀ ਖੇਡ· ਪਿਆਰਉ ਪਜਾ ਖੇਲਸੇ

ਖੇਲਣ ੦ ਦੇ· ਲੀਲਾ ਯ· ਖੇਲਣ | ਲ

ਖੇਤੀ ੦ ਦੇ· ਕ੍ਰਿਖੀ· ਸਸਮ· | ਅਜਕੇ ਕਲ ਪੈਲੀ ਯ· ਖੇਤੀ ਜਿਨਕੀ ਉਜੜੀ

ਖੇਤ ੦ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ· ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤਤਨ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਧਰੀ - ਕਿੰਚਤਮਾਤ੍ਰ ਬੀਰਯ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀਕੇ ਤਨਮੇਂ ਗਿਰਾਹੈ ਉਸੀਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇ ਮਨੁਖੋਂਕੀ ਮਹਾ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਕੇ ਰਖਦਈ, ਸੁਧਅੰਤਹ ਕਰਣਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯ· ਖੇਤ ਪਛਾਣੇ ਬੀਜੇਦਾਨ - ਸੁਧ ਮਨਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਨਕੇ ਗੁਰੂ ਤਿਸਮੇਂ ਬੋਵੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਬੀਜ, ਮੇਖਾਦਿ ਰਾਸੀਆਂ, ਕੇਦਾਰ· ਕਿਆਰਾ ਅਰਥਾਤ ਖੇਤੀਕੀ ਉਤਪਤੀ ਯੋਗ ਭੂਮੀ· ਖੇਤ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਦੇਹ ਅੰਤਹਕਰਣ ਇੰਦ੍ਰਯ ਗਆਨੇਂਦ੍ਰਿਯੋਂਕੇ ਵਿਖ੍ਯ ਇਛਾ ਦ੍ਵੈਖ ਸੁਖ ਦੁਖ ਚੇਤਨਤਾਈ ਧੈਰਯ ਗੀਤਾਮੇਂ ਕਹਾ ਏਤਾ ਸਮੁਦਾਯ, ਤੀਰਥਮਾਤ੍ਰ, ਖੇਤ੍ਰ ਸੰ·

ਖੇਲਤ ੦ ਦੇ· ਨਾਨਾ ਜਨਮੋਂਮੇਂ ਲੀਲਾਕਰਤਾ ਯ· ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਕ ਜੋਨ ਭ੍ਰਮਾਇ | ਲਤ

ਖੇਦ ੦ ਸੰ· ਕਸ੍ਟ ਯ· ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿ

ਖੇਲਨ ੦ ਦੇ· ਖੇਲਨੇਕਾ ਯ· ਜੇ ਤਊ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਨਕਾ ਚਾਉ

ਖੇਤਤਨ ੦ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀਕੀ ਦੇਹਮੇਂ ਯ· ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤਤਨ ਨਿਰਮਿਤ

ਖੇਲਖਾਨਾ ੦ ਫਾ· ਅਨੇਕ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀਸਾਲਾਦਿ ਕਾਰਖਾਨੇ ਔ ਸੇਵਕੋਂਕੇ ਸਮੂਹ ਅਰਥਾਤ ਪੂਰੀ ਰਾਜ ਸਾਮਗ੍ਰੀ, ਖਾਨਦਾਨ। ਖੇਲਖਾਨਹ ਫਾ· ਯ· ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ਖੇਲਖਾਨਾ

ਖੇਪ ੦ ਸੰ· ਵਿਖੇਪ, ਨਿੰਦਾ, ਗਰਬ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ, ਲੇਪਨਾ, ਦੇ· ਮਾਲਕੀ ਭਰਤੀ

ਯ. ਗਰਿਲਦੇ ਖੇਪ ਸੁਵਲੀ
ਖੇਮ ॰ ਸੰ. ਮਿਲੀ ਵਸਤੂ ਕੀ ਗਛਿਆ
,ਮੂਲ੍ਹੀ, ਚੋਰਾਬੂਟੀ ਜੋ ਬਦਰੀਕੇਦਾ
ਰਕੇ ਸਮੀਪ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ।
ਤੜਕਾਲਗਾਨੇਕੇ ਕਾਮ ਆਤੀਹੈ,
ਕੁਸਲ ਯ. ਖੇਮ ਸਾਂਤ ਰਿਧ ਨਵਨਿਧ
,ਅ. ਜਮਾ ਖੇਮਿਓਂਕੀ, ਖੇਮੇ ਤੰਬੂ,
ਫ਼. ਖ਼ੂਦਆਦਤ. ਅਪਨੀ ਆਦਤ
ਖੇਮਾ ॰ ਅ. ਬੜਾ ਤੰਬੂ. ਬਸਤ੍ਰਬੇਸਮ
ਯ. ਸਤਿਗੁਰਖੇਮਾਤਾਣਿਆ- ਜ਼ਦ
ਨ. ਮਾਰਨਾ, ਕਸ਼ੀਦਨ. ਖੈਂਚਨਾ. ਬ
ਰਕਰਦਨ. ਊਂਚਾ ਕਰਨਾ, ਬਰਪਾਕ
ਰਦਨ. ਖੜ੍ਹਾਕਰਨਾ, ਨਸਬਕਰਦ
ਨ. ਇਸਥਿਤਕਰਨਾ. ਅਫ਼ਗੀਦਨ
. ਡਾਲਨਾ ਡੇਰੇ ਵ ਗੈਰਹ।ਖੇਮਾ ਅ.
ਖੇਤਾਰ ॰ ਗੁ. ਖੇਤ ਯ. ਲੁਣਿਆਣਿਆ
ਖੇਤਾਰ- ਕਟਿਆ ਮਿਣਕੇ ਖੇਤ
ਖੇਚਰ ॰ ਸੰ. ਸਿਵ, ਸੂਰਯਾਦਿ ਗ੍ਰਹ,
ਵਿਦਿਆਧਰਦੇਵਤਾ, ਗੁ. ਖੇਚਰੀ
ਮੁਦ੍ਰਾਸੇ ਯ. ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ
ਮਾਲਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ- ਜਿ
ਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੀ ਜੋਗੀ ਜਨ ਖੇਚਰੀ
ਭੂਚਰੀ ਆਦਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
ਰੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਚਾਹਤੇਹੈਂ।ਬੈਸਨੋ ਤੁ
ਲਸੀਕੀ ਮਾਲਾ ਔ ਤਿਲਕਾਦਿ ਸੀਸ
ਕਰੋਂਸੇ ਜਿਸਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਚਾਹਤੇਹੈਂ।
ਸੋ ਗੁਰੋਂਕੀ ਦਯਾਸੇ ਪਾਇਆ।ਭ੍ਰਵਾਂ
ਅੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨਕਾ ਨਾਮ ਭੂਚਰੀ
ਮੁਦ੍ਰਾਹੈ।ਅਰਥਾਤ ਦੋਨੋ ਭ੍ਰਵਾਂਕੇ ਮਧ੍ਯ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਾਵਨੀ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਭੂਚ
ਰੀ ਮੁਦ੍ਰਾਹੈ।ਮੁਖਮੇਂ ਉਲਟੀ ਕਰਤਾ
ਲੂ ਸਾਥ ਲਗਾਈ ਜਿਹਬਾਕੋ ਖੇਚ
ਰੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਹਤੇਹੈਂ।ਇਸ ਮੁਦ੍ਰਾਕਾ ਯ
ਹ ਫਲਹੈ ਦਸਮ ਦ੍ਵਾਰਮੇਂ ਚੜ੍ਹਾਏ
ਪ੍ਰਾਣ ਮੁਖਕੇ ਅੰਦਰਵਰਤੀ ਨਾਸ
ਕੇ ਛਿਦ੍ਰਸੇ ਨਿਕਸਤੇ ਨਹੀਂ।ਇਸ
ਲੀਏ ਜੀਭ ਉਲਟਾਕੇ ਉਸ ਛਿਦ੍ਰ
ਕੋ ਬੰਦ ਕਰ ਲੇਤੇਹੈਂ
ਖੇਲ ॰ ਦੇ. ਲੀਲਾ ਯ. ਕੀਓ ਖੇਲ ਬ
ਡੁ ਮੇਲ ਤਮਾਸਾ ਪੁਨਾ ਖੇਲ ਸੰਕੋ
ਚੇ ਤੌ ਨਾਨਕ ਏਕੇ
ਖੇਵਾ ॰ ਪੰ. ਯਤਨਸੇ ਸਿਧ ਕਰੇ ਯ. ਤੈਂ

ਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ-ਏਕਵਾਰ ਚਲਾ
ਨੇਸੇ ਜੈਸੇ ਭਏ ਪਾਰ ਸਭ ਏਕਠ ਖੇ

ਖੇਵ੦ ਪੰ· ਚਲਾਇ ਯ· ਅਨਲ ਵਾ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵ ਨ ਸਾਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾਰ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠਲਾ

ਖੇੜਾ੦ ਪੰ· ਗ੍ਰਾਮ ਯ· ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਸਨਾ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ

ਖੈ

ਖੈਨਸੈ੦ ਵਾ· ਖਯ ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਨਾਸ ਹੋਵੈ ਯ· ਜਗਲ ਬਿਆਧ ਮਨਤੇ ਖੈਨਸੈ

ਖੈਚੇ੦ ਦੇ· ਖੀਂਚੇ · ਖਿੱਚੇ

ਖੈ੦ ਦੇ· ਬਿਨਾਸ, ਖੀਣ ਹੋਣਾ, ਸੰ· ਖਈ ਰੋਗ, ਘਰ, ਹਿੰਸਾ, ਸਾਠ ਸੰਬਤੋਂ ਮੇਂ ਏਕ ਸੰਬਤ। ਜਿਸ ਕਾ ਫਲ ਦੇਸ ਭੋਗ ਦੁਰਭਿਖ ਹੋਕਰ ਪ੍ਰਜਾ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਮਲ ਮਾਸ· ਲੌਂਦ ਕਾ ਮਹੀਨਾ· ਅਧਿਕਮਾਸ। ਖਯ ਸੰ·

ਖੈਰ੦ ਅ· ਨੇਕੀ· ਭਲਾਈ ਯ· ਆਪ ਖਾਹਦੀ ਖੈਰ ਦਬਟੀਐ-ਆਪ ਖਾਤੇ ਹੈਂ ਔਰੋਂ ਕੋ ਦੇਨਾ ਰੂਪ ਨੇਕੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਦੂਜੀ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨਿਮਿਤ ਦਾਨ ਦੇਤੇ ਹੈਂ

ਖੈਕਾਲ੦ ਵਾ· ਬਿਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਕ੍ਰੂਰ ਬੁਰਾ ਖੈਕਾਲ। ਖਯਕਾਰ ਸੰ·

ਖੈਹੜਾ੦ ਪੰ· ਰਸਤਾ, ਪੀਛਾ ਯ· ਖੇਇ ਖੈਹੜਾ ਭਰਮ ਮਨ ਕਾ ਸਤਗੁਰ ਸਰਨੀ ਜਾਇ

ਖੋ

ਖੋਇਓ੦ ਦੇ· ਨਾਸ ਕੀਆ ਜੈਸੇ ਖੋਇਓ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਰਲਭ

ਖੋਈ੦ ਦੇ· ਗਵਾਈ ਯ· ਅਭਮਾਨ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ-ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਜੋ ਸੁਭਾਵ ਤਿਸ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਖੋਯਾ ਹੈ

ਖੋਇ੦ ਫਾ· ਸੁਭਾਵ· ਆਦਤ ਯ· ਅਭਿਮਾਨ ਖੋਇ, ਗਵਾਇ

ਖੋਜਦਸਾਈ੦ ਵਾ· ਖੋਜ ਨੂੰ ਢੂੰਢੀਐ ਯ· ਮਿਲ ਸਤਸੰਗਤ ਖੋਜ ਦਸਾਈ

ਖੋੜਸ੦ ਸੰ· ਖਟਦਸ· ਸੋਲਾ ਜੈਸੇ ਜੇ ਓਹ ਖੋੜਸ ਪੂਜ ਕਰਾਵੇ

ਖੋਟੀਰਾਸ੦ ਵਾ· ਮਾੜੀ ਸੁਧਾ ਯ· ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀਰਾਸ ਹੈ

ਖੋਹ॰ ਪੰ· ਖੋਸ· ਲੁੱਟ ਯ· ਏਕਸ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਅਵਰ ਲਈਐ ਖੋਹ

ਖੋਜੈ॰ ਦੇ· ਢੂੰਡੇ ਯ· ਖੋਜੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ

ਖੋਜੀ॰ ਦੇ· ਖੋਜਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਖੋਜੀ ਉ
ਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ· ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇ ਅ
ਪਨੀ ਵਸਤੂ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨੇ ਤਰ
ਕ ਸੇ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਪਖ ਕੇ ਖੰਡਨ ਕਰਨੇ
ਰੂਪ ਖੋਜ ਵਾਲੇ ਉਬਰੇ ਹੈਂ ਵਾਦੀ ਜ
ਲਪ ਬਿਤੰਡਾ ਵਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ
ਖੋਜੀ ਲਧਮ ਖੋੜ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜ
-ਮਹਾਤਮਾ ਜਨ ਖੋਜੀਓਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤੀ ਕੇ ਚਿਨ ਪਾਏ ਹੈਂ ਇਸੀ ਤੇ ਛੋਡੀ
ਹੈ ਬਿਜ਼ ਰੂਪ ਉਦਿਆਨ

ਖੋਜ॰ ਦੇ· ਢੂੰਡ ਯ· ਬੰਦੇ ਖੋਜ ਦਿਲ ਹ
ਰ ਰੋਜ, ਪਾਉਂ ਕਾ ਚਿਨ ਯ· ਨਦੀ ਤ
ਰੰਦੜੀ ਮੈਂਡਾ ਖੋਜ ਨ ਖੁੰਭੇ

ਖੋੜਸਪੂਜਾ॰ ਸੰ· ਸੋਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ
ਪੂਜਾ, ਅਵਾਹਨ ੧ ਆਸਨ ੨ ਪਾ
ਦ੍ਯ ੩ ਅਰਘ ੪ ਆਚਮਨ ੫ ਸ
ਨਾਨ ੬ ਬਸਤ੍ਰ ੭ ਜਨੇਊ ੮ ਗੰਧ ੯
ਪੁਸਪ ੧੦ ਧੂਪ ੧੧ ਦੀਪ ੧੨ ਨਈ
ਵੇਦ ੧੩ ਦਖਣਾ ੧੪ ਆਰਤੀ ੧੫
ਵਿਸਰਜਨ ੧੬ ਯੇ ਪੂਜਾ ਕੇ ਸੋਲਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈਂ ਅਵਾਹਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ
ਸੇ ਬੁਲਾਵਨਾ ਆਸਨ ਆਏ ਕੋ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇਨਾ ਪਾਦ੍ਯ ਚਰਣੋਂ ਕੇ
ਪਖਾਲਨ ਹੇਤ ਜਲ ਦੇਨਾ ਅਰਘ
ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਹੇਤ ਜਲ ਦੇਨ

ਖੋਟ॰ ਦੇ· ਦੋਸ ਯ· ਖੋਟ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟ

ਖੋਟੇ॰ ਦੇ· ਖੋਟ ਵਾਲੇ ਯ· ਖੋਟੇ ਸੰਗ ਖ
ਰੇ· ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਸੰਗ ਜੋ ਖੋਟੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹੋ ਜਾ

ਖੋਵਣਾ॰ ਦੇ· ਗਵਾਵਣਾ ਯ· | ਤੈ ਹੈਂ
ਜਪ ਜਪ ਤੁਧ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮ ਭਉ

ਖੋਤ॰ ਪੰ· ਖੋਤਾ· ਗਧਾ ਯ· ਭਾ | ਖੋਵਣ
ਰ ਬਾਹਿਕ ਖੋਤ, ਖੋਵੇ ਹੈ ਯ· ਸਾਧ ਸੰ
ਗ ਮਲ ਸਗਲੀ ਖੋਤ, ਖੇਤ ਕੇ ਯ· ਕੋ
ਈ ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਕ ਕਢੇ ਖੋਤ

ਖੋਵਤ॰ ਦੇ· ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਯ· ਮਾਨਸ ਜ
ਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ

ਖੋਦ॰ ਦੇ· ਪੱਟ ਕੇ ਯ· ਬਸੁਧਾ ਖੋਦ ਕ
ਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲੇ, ਪਿਆਲਾ ਜੋ ਸੇ ਖੋਦ

ਖੋਲਖੁਲਨੇ॰ ਵਾ· ਬਾਰਬਾ | ਖੁਮਾਰੀ

ਰਐ ਅਤਿਸੈ ਕਰਕੇ ਖੁਲ ਗਏ

ਖੋਰ॰ ਜਦ·ਖਾਨੇਵਾਲਾ ਯ·ਹਰਾਮ ਖੋਰ, ਦੇ·ਖੋਟ ਯ· ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰ, ਗਲੀ ਯ·ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹ ਖੋਰ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਬਿਚਰਨੇ ਹੇਤ ਰਿਦਾ ਹੀ ਗਲੀ ਬਨ ਗਿਆ ਹੈ

ਖੋਰੀ॰ ਦੇ· ਗਲੀ ਯ· ਮਨ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ-ਮਨ ਬੀਧਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਗਲੀ ਮੇਂ, ਪੰ·ਈਖਕੇ ਊਪਰ ਕਾ

ਖੋਲ॰ ਪੰ·ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ, ਅ·ਛਿ ਫੂਸ ਲਕਾ·ਊਪਰ ਕਾ ਗਿਲਾਫ ਦੇ·ਦੂਰ ਕਰੇ ਯ·ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਖੋਲੇ

ਖੋੜ੍ਹਾ॰ ਦੇ·ਬ੍ਰਿੱਛ ਕਾ ਛਿਦ੍ਰ ਯ·ਤੀਨ ਖੋੜ੍ਹਾ ਨਿਤ ਕਾਲ ਸਾਰੇ

ਖੋਇਖਹੜ੍ਹਾ॰ ਵਾ·ਖੋਇਕੇ ਰਸ ਛਾ

ਖੌ

ਖੌਲੀਐ॰ ਭੁ·ਜਨਨ ਕਰਾਈਐ

ਖੌਫ॰ ਫਾ·ਡਰ·ਭਯ ਯ·ਖੌਫ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸ

ਖੰ

ਖੰਨੀਐ॰ ਪੰ·ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਾਂ ਯ·ਖੰਨੀ

ਖੰਡਸ॰ ਭੁ·ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਯ· ਐਵੰਵਾ ਕਾਹਿ ਨ ਖੰਡਸ ਔਗਣ ਮੇਰਾ·ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਕਰਤਾ

ਖੰਨਿਅਹੁ॰ ਪੰ·ਖੰਡਿਓ ਤਰਵਾਰ ਸੇ ਯ·ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ।ਪੁਨਾ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਪੁਰਸਲਾ

ਖੰਜਰੀਟ॰ ਸੰ·ਮਮੋਲਾ ਪਖੀ ਜੈਂ ਤ ਸੇ ਨੈਨ ਖੰਜਰੀਟ ਨਸੇ

ਖੰਡੁ॰ ਸੰ·ਟੁਕੜਾ ਯ·ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਹਾ ਰੇ, ਚੀਨੀ ਖਾਂਡ ਯ·ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵ ਤ, ਭੇਦ ਖਾਰੀ ਲੂਣਕਾ, ਖੰਡੇ

ਖੰਡਤ॰ ਸੰ·ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰੀ ਯ·ਖੰਡਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ-ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰੀ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕਰੀ ਛਰੀ, ਆਧਾ

ਖੰਨਾ॰ ਪੰ·ਖੰਡਾ ਯ·ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨ

ਖੰਜਨ॰ ਭੁ·ਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ, ਸੰ· ਮਮੋਲਾ ਪੰਖੀ

ਖੰਡਨ॰ ਸੰ·ਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ·ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ

ਖੰਭ॰ ਪੰ·ਪੰਖ ਯ·ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲ

੫੧੮

ਹਾਂ-ਪਾਂਖ ਬਿਕਤੇ ਜੇਕਰ ਕਹੀ ਸੇਪਾ
ਵਾਂ, ਥੰਭੁ ਯ· ਖੰਭ ਪਾੜ੍ਹ, ਭੁ· ਚਰਨ
ਯ· ਦੀਏ ਨਾਲ ਖੰਭ

ਖੰਡੂਲ ॰ ਸੰ· ਖੰਡੋਂ ਕੇ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਗ੍ਰਹਣ
ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਖੰਡੂਲ ਖੰਡਾਹੇ

ਖੰਡਲੀ ॰ ਭੁ· ਪਾਪੋਂ ਕੇ ਖੰਡਨ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੀ ਯ· ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾ ਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰ
ਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਖਕਾ
ਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਤਾ।

ਗ

ਗਊ ॰ ਭੁ· ਗਮਨ ਭਾਵ ਮਰਨ ਯ· ਗ
ਊ ਚੂਕ ਹ ਪੰ· ਇਛਾ | ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ

ਗਹਿਓ ॰ ਭੁ· ਪਕੜਾ ਯ· ਗਹਿਓ ਨ

ਗਹਡਿਓ ॰ ਭੁ· ਗਡ੍ਹੇ ਮੇਂ ਪੜਾ ਭਾਵ ਸੰ
ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਟੋਏ ਮੇਂ ਪੜਾ ਯ· ਗਹਡਿ
ਓ ਮੂੜ ਨਰ ਹਾਂ-ਨਿਕਸੇਗਾ ਤਬ ਜ
ਬ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨ ਪਵੇ, ਗਡਿਆ,

ਗਲਾਇਓ ॰ ਦੇ· ਸਿ· ਕਹਾ ਯ· ਕਿਆ
ਗਲਾਇਓ ਭੂਛ ਦਰੂਸ ਯਦ

ਗਰਾਵਊ ॰ ਭੁ· ਗਲ ਬੀ ਵਾ ਬੰਧਨੋ
ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਯ· ਕਾਟਿਓ ਬੰਧ ਗ
| ਰਾਵਊ

ਗਇਆ ॰ ਦੇ· ਨਸ ਹੂਆ ਯ·
ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ- ਗੁਲਸੇ ਨਾਸ ਹੁ
ਯਾ ਅਗਾਨ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਗਾਲੀ ਕੇਮ
ਨਮੇਂ ਆਵੈ, ਗਯਾ ਤੀਰਥ ਯ· ਰੀਗ
ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ
ਯ· ਅਖੀ ਮੀਟ ਪਵਾਰ ਗਇਆ

ਗਲਿਆ ॰ ਪੰ· ਗਲ ਗਏ ਯ· ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ- ਵ
ਗਸੀ ਤੇਰੇ ਗਲ ਮੇਂ ਪਵੇਗੀ

ਗਵਿਆ ॰ ਭੁ· ਜਾਨਿਆ ਯ· ਵਿਰ
ਲੇਹੀ ਗਵਿਆ, ਗੁਮਿਤ : ਸੰ·

ਗਠੀਆ ॰ ਭੁ· ਗਾਂਠ ਮੇਂ · ਬੰਧਵਿ
ਚ ਯ· ਇਤਨਕ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ
ਮਟੀਆ ਸੰਗ ਨ ਕਛੂ ਲੈ ਜਾਇ ਦੇ· ਠ

ਗਰੂਆ ॰ ਭੁ· ਬਡਾ ਯ· ਸੋਈ ਨਰ ਗ | ਗ
| ਰੂਆ

ਗਲੀਆ ॰ ਦੇ· ਗਲ ਗਈ
ਆ ਜੈਸੇ ਗਲੀਆ ਸਭ ਸਿਆਣਪਾਂ,

ਗਜਿਆ ॰ ਭੁ· ਉਚਾਰਿਆ | ਬੀਬੀਆਂ)

ਯ. ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗਜਿਆ
ਗਹਿਲਿਆ ॰ ਪੰ. ਬਾਵਲਿਆ, ਸੁ
ਦਾਈਆ ਯ. ਗਾਫਲ ਗਹਲਿਆ
ਗਲੋਈਐ ॰ ਪੰ. ਕਹੀਏ ਯ. ਗਾਲਗ
ਗੜਬਿਆ ॰ ਵਾ. ਗੜਬਿ | ਲੋਈਐ
ਆ ਯ. ਇਹ ਤਨ ਲਹਿਰੀ ਗੜਬਿਆ
ਗਰਬਸੂਆ ॰ ਭੂ. ਗਰਬ ਯ. ਸਰਣ
ਪਰਿਓ ਤਜ ਗਰਬਸੂਆ
ਗਲਤਗਿਆ ॰ ਵਾ. ਗਯਾ ਗਲ ਤੌ
ਤਿਸ ਮਹ ਪਾਣੀ ਗਲਤ ਗਯਾ, ਗ
ਯਾ ਹੂਆ ਗਲਤਾ ਹੈ
ਗਲਾਗੋਈਆ ॰ ਵਾ. ਬਾਤਾਂ ਕਰੀਆਂ
ਗਹਨਈਆ ॰ ਭੂ. ਘੜਿਆ
ਗਚਗੀਰੀਆ ॰ ਭੂ. ਚੂਨੇ ਗਜੀ
ਆਂ ਹਵੇਲੀਆ. ਕਲੀ ਚੂਨੇ ਸੇਲੀ
ਗਰਭਹਿਰਖਰਿਆ ॰ ਵ. | ਪੇ ਮਹਲ
ਗਰਭੁ ਛਣਕੇ ਗਿਰ ਗਯਾ
ਗਰਬਹਪਾਰਿਆ ॰ ਵਾ. ਪੜ੍ਹਾ ਗਰ
ਬਤਾ ਹੈ ਯ. ਕਿਆ ਤੂ ਜ਼ੋਰੀ ਗਰਬਹ
ਗਈ ॰ ਦੇ. ਨਾਸ ਹੋਈ ਯ. ਗ | ਪਰਿਆ
ਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ, ਚਲੀ ਗਈ

ਯ. ਗਈ ਬ੍ਰਿਨਾਵਨ ਮਾਹੇ
ਗਬਣੀ ॰ ਭੂ. ਗਤ ਹੋ ਗਏ ਯ. ਸਭ
ਕਿਲ ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਬਣੀ | ਗਲਾਈ
ਗਲਾਈ ॰ ਪੰ. ਪੂ. ਕਹੀ ਜੈਸੇ ਗਾਲ
ਗਵਾਇ ॰ ਪੰ. ਖੋਕੇ ਯ. ਪੰਡਿਤ ਰੋਵੇ
ਗਿਆਨ ਗਵਾਇ - ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇ
ਮਾਲਨਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਕਬਾਕੇ ਬਜਰਥ ਕਹੀ
ਜਾਨਕੇ ਪੰਡਿਤ ਪਛਤਾਵੇ ਹੈ। ਵਾਸ੍ਤੁ
ਵਸੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਗਏ।
ਆਓ ਪੁਤ੍ਰੋ ਪੜ੍ਹੋ ਐਸਾ ਬਾਲਕਕਾ
ਬਚਨ ਸੁਨ ਦੁਖੀ ਹੂਏ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ
ਗਲਾਇ ॰ ਦੇ. ਪ. ਕਹੁ | ਭਏ
ਗੜਈ ॰ ਪੰ. ਖੁਭਤਾ. ਧਸਤਾ. ਪਵੇ
ਸਕਰਤਾ ਯ. ਵਿਚ ਸਚੇ ਕੂੜ੍ਹ ਨ ਗ
ਗਣਾਇ ॰ ਪੰ. ਗਿਣਤੀ ਕਰਾਵੇ | ੜਈ
ਗਹੇਲੀਏ ॰ ਪੰ. ਪਕੜੀ ਹੋਈਏ ਯ.
ਸੁਣ ਸੁਣ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ - ਸ੍ਰਵਣ
ਕਰ ਹੇ ਜਾਤੀ ਧਨਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਅਭਿਮ
ਨਕੇ ਪਕੜੇ ਜੀਵ
ਗਰਬਾਈ ॰ ਭੂ. ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਕਰ
ਯ. ਗਰਬਹ ਗਰਬਾਈ - ਗਰਬ

ਕਰਤੇ ਹੋ ਗਰਬਵਾਲੇ ਹੋਕਰ
ਗਰਸ॰ ਦੇ· ਘੇਰ ਆ
ਗਰ੍ਵਾਸ॰ ਸੰ· ਚੰਡਾਲ, ਫਾ· ਡੁਬੋਲੀ
ਗਰਾਸ॰ ਦੇ· ਖਾਨੇਸਮੇ ਯ· ਸਾਸ ਗ
ਰਾਸ ਨ ਵਿਸਰੈ
ਗਰਭਾਸ॰ ਗੁ· ਗਰਭਥਾਨ· ਗਰ
ਭਾਸਯ ਸੰ· ਯ· ਫਿਰ ਗਰਭਾਸ ਨ
ਗਲਫਰੋਸੀ॰ ਵ· ਬਾ ਪਾਰਓਰੇ
ਤਾਂ ਵੇਚਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕ
ਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਛਲ ਕਰਨਾ ਯ· ਓਹ
ਗਲਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ
ਗਗਨੈਤਰਵਾਸ॰ ਵ· ਚਿਦਾਕਾਸ
ਮੇਂ ਵਾਸ ਲੀਆ ਗਨੀ ਜਨੋਨੇ ਉਬਰੀ
ਗਹ॰ ਦੇ· ਪਕੜਕੇ ਯ· ਕਰ ਗਹ ਲੇਹ
ਗ੍ਰਹ॰ ਸੰ· ਸੂਰਯ ੧ ਚੰਦ ੨ ਮੰਗਲ ੩
ਬੁਧ ੪ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ੫ ਸੁਕ੍ਰ ੬ ਛ
ਨਿਛਰ ੭ ਰਾਹੂ ੮ ਕੇਤੂ ੯ ਯੇ ਨਵ ਗ੍ਰ
ਹ ਹੈਂ, ਦੇ· ਘਰ ਯ· ਅੰਧਕੂਪ ਗ੍ਰਹ ਪ
ਗ੍ਰਹਿ॰ ਦੇ· ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਪਕੜੀ ਰਿਆ
ਯ· ਗਹਿ ਕਰ ਪਕੜੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥ
ਗਹੁ॰ ਪੰ· ਮੋਹ· ਪ੍ਰੇਮ ਯ· ਗਾਹੁ ਕਿਤੋਨੇ

ਗਹੀ॰ ਦੇ· ਪਕੜੀ ਹੂਈ ਯ· ਟੂਟੇ ਬਾਹ
ਦੂਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ - ਸਾਮਨਾ ਕਰਨੇ ਸੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਐਸਾ ਟੂਟੇ ਹੈ, ਜੈਸੇ ਦੋ ਤਰਫ ਸੇ
ਖੈਂਚੀ ਭੁਜਾ ਟੂਟੇ ਹੈ, ਪਾਪ ਗ੍ਰਹੋਂ ਕੇ ਯ·
ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ
ਗਹੇਹੀ॰ ਗੁ· ਗਹੀ ਯ· ਓਟ ਗਹੇਹੀ
ਗਡਹਾ॰ ਦੇ· ਟੋਆ ਯ· ਦੇਕਰ ਗਡਹਾ
ਗਦਹਾ॰ ਦੇ· ਗਧਾ ਯ· ਪਹ ਗਾਡੀ
ਰਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੇ, ਸੰ· ਗਦ
ਰੋਗ ਕੋ ਹਨਨ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਵੈਦ, ਐ
ਗਦਹੁ॰ ਦੇ· ਗਧੇ ਨੂ ਯ· ਗਦ ਖਧ
ਹੁਚੰਦਨ ਖਉਲੀਏ
ਗਵਾਹਾ॰ ਗੁ· ਗਵਾਇਆ, ਗਾਏ ਯ·
ਗੁਰਮੁਖ ਰਾਮਨਾਮ ਗਵਾਹਾ
ਗਰਹ॰ ਗੁ· ਵਿਖਯਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਯ·
ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਗੁਰੂ ਗਰ ਸੰ; ਖੇ
ਟੇ ਗ੍ਰਹੋਂ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਸੰ·, ਗਲ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਗ
ਰਹ ਪਰੀ ਫਾਸੀ
ਗਲੇਹੀ॰ ਗੁ· ਕਹੀ ਗਲਾਈ ਦੇ· ਪ
ਰਥਤੀ ਯ· ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗੋਲੇ
ਗਰਤਹੁ॰ ਦੇ· ਸੰਸਾਰ ਟੋਏ ਸੇ ਯ· ਹੀ

ਗਰਤਹੁ ਉਧਰ ਗੋਪਾਲ
ਗਹਗਹਾ ੦ ਦੇ· ਸਘਨ ਗੂੜ੍ਹਾ ਯ· ਜਿ
ਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੇ ਰੰਗ ਗਹਗਹਾ
ਗਹੇਰਹੇ ੦ ਵਾ· ਲਗ ਰਹੇ ਜੈਸੇ ਗਹੇ
ਰਹੇ ਹਰਿ ਚਰਨਾ
ਗੋਨੇਨਾਹ ੦ ਵਾ· ਗਿਨਿਓ ਨਹੀਂ ਜੈਸੇ
ਮੂੜ੍ਹ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭ ਗੋਨੇਨਾਹ
ਗਰਬਹ ੦ ਦੇ· ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੈ
ਸੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ੍ਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਗਰ
ਬਹ, ਗਰਬ ਕਰਤਾ ਹੈ ਯ· ਕਿਆ ਤੂ
ਜੋਰੀ ਗਰਬਹ ਪਰਿਆ
ਗਹਬਗਹੁ ੦ ਵਾ· ਗੰਭੀਰ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ
ਯ· ਗਹਰ ਗਹੁ ਹਦਰਬ ਦੀਓ
ਗਲਤ ਰਹੇ ੦ ਵਾ· ਗਲਤਨ ਰਹਤਾ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਹਰਿਜਨ ਗਲਤ ਰਹੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ
ਗਟਾਕ ੦ ਪੰ· ਦੜੂਪ· ਬਡੇ ਗ੍ਰਾਸ ਯ·
ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ
ਗਟਕ ੦ ਪੰ· ਗਟਗਟ ਯ· ਰਸ ਗਟ
ਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ - ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਹਰਿ
ਰਸ ਕੋ ਗਰਮ ਦੂਧ ਅਰ ਚਾਹ ਕੇ ਘੁੱ
ਟੌਂ ਵਤ ਘੁੱਟ ਘੁੱਟ ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਮ
ਨੌਂ ਅਛੀ ਤਰਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰ ਕਰ
ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੀਏ। ਗੱਟਗੱਟ ਯ
ਹ ਪੀਨੇ ਸਮੇ ਗਲ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਅਵਾ
ਜ਼ ਕੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਝੁਨਕਾਰ ਦ
ਸਮਦ੍ਵਾਰ ਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਨਕਲ ਹੈ। ਝਿ
ਣਣਣ ਤੀਰੰ ਤੀਰ ਕੀ ਅਵਾਜ਼ ਕੀ ਨ
ਕਲ ਹੈ। ਗੱਟ ਗੱਟ ਕੀ ਜਗਹ ਹੀ ਪੰਜ
ਬਮੇਂ ਗਟਕ ਗਟਕ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਗਟਕੇ ੦ ਪੰ· ਗਟਗਟ ਪੀਵੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹ
ਰਿਨਾਮ ਰਸ ਹਿ ਨਿਤ ਗਟਕੇ
ਗਢ਼ਕੈ ੦ ਭੂ· ਘੜਕੇ ਯ· ਪਾਖਾਨ ਗ
ਢ਼ਕੈ ਮੂਰਤ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕਰ ਛਾਤੀ ਪਾਊ
ਗਊਕੋ ੦ ਭੂ· ਗੋ ਸਬਦ ਕੇ ਅਰਥ ਇੰ
ਦ੍ਰਿਯੋਂ ਕੋ ਬਿਚਰਾਵੇ ਹੈ। ਅਪਨੇ ਅਰਥੋਂ
ਮੇਂ ਜੀਵ ਯ· ਗਊਕੋ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲ
- ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੇ ਗਿਆਨ ਸੇ ਸਭ ਕੇ
ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਜੀਵ ਚਾਰੇ ਹੈ
ਗਹੀਕੇ ੦ ਭੂ· ਰਾਹੂ ਛਨਿਛਰਾਦਿਕ
ਪਗ੍ਰਹੀਕੇ ਯ· ਕੋਟਿ ਗਹੀਕੇ ਪਾਪ
ਨਿਵਾਰੇ- ਅ
ਨੇਕ ਪਾਪ ਗਹੇ ਕੇ ਮੇਲ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ

ਹੈਂ ਭਾਵ ਪਾਪ ਗਹੀ ਅਪਨਾ ਬਲਨ
ਹੀਂ ਪਾਇ ਸਕੇ ॥

ਗਗਨ ਪਰ ਗੋਰਖ ॰ ਵਾ· ਦਸਮ
ਦ੍ਵਾਰ ਮੇਂ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋਂ ਕਾ ਰਛਕ ਜੀਵ ਵ
ਸੇ ਹੈ ਯ· ਊਪਰ ਗਗਨ ਗਗਨ ਪ
ਰ ਗੋਰਖ ਤਾਕਾ ਅਗਮ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ
ਵਾਸੀ-ਜੀਵ ਮੇਂ ਈਸਰ ਵਾਸ ਕਰੇ ਹੈ
ਵੇਦੋਂ ਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਲੇਖ ਹੈ ਈਸਰ ਆਤ
ਮਾ ਮੇਂ ਬਿਤ ਹੈ ਆਤਮਾ ਕੇ ਭੀਤਰ ਪ੍ਰੇਰੇ

ਗਗਾ ॰ ਗੁ· ਗਗੇ ਅਖਰ ਸੇ ਕਹੈ ਯ· ਹੈ
ਗਗਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਪਛਾਨਾ ਪੁਨਾ
ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਰਵੋ

ਗਲੀ ਜੋਗ ॰ ਵਾ· ਸਾਧਨ ਕੀਏ ਬਿਨਾ
ਬਾਤੋਂ ਸੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਰੋਧ ਯ· ਜੋਗੀ
ਗਲੀ ਜੋਗ ਨ ਹੋਈ

ਗਲ ਲਾਵੈਗੋ ॰ ਗੁ· ਗਲ ਲਾਵੇਗਾ
ਯ· ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲ ਲਾਵੈਗੋ

ਗਚ ॰ ਦੇ· ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਚੂਨਾ ਯ· ਗ
ਚ ਜਿਲ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ

ਗਹਗਚ ॰ ਪੰ· ਪਕੜ ਮੇਂ ਮਸਾਲੇਦਾ
ਰ ਚੂਨੇ ਵਤ ਯ· ਗਹਗਚ ਪਰੋ ਕੁਟੰਬ
ਕੇ· ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਚੂਨੇ ਕੀ ਪਕੜ ਵਤ
ਕੁਟੰਬ ਕੀ ਪਕੜ ਮੇਂ ਪੜਾ ਭਾਵ ਕੁਟੰਬ
ਮੇਂ ਅਤਿ ਖਚਿਤ ਭਯਾ

ਗਜ ॰ ਸੰ· ਗਜੋਂ ਮੇਂ ਮੁਖ ਹਸਤੀ ਯ· ਗ
ਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਉਬਾਰੀਅਲੇ, ਗ
ਣੇਸ ਯ· ਗੁਰੁ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭ ਕੋ ਜਾ

ਗਜੀ ॰ ਪੰ· ਗਜੋਂ ਸੇ ਯ· ਗਜੀਨ ਨੇ
ਮਿਨੀਏ ਤੋਲਨ ਤੁਲੀਏ

ਗਹੀਜੈ ॰ ਗੁ· ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੀਏ ਯ· ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਸਰਨ ਗਹੀਜੈ

ਗਰਜੇ ॰ ਦੇ· ਸਬਦ ਕਰੇ ਹੈ ਯ· ਬੋਲੇ
ਪਵਨਾ ਗਗਨ ਗਰਜੇ

ਗਵੀਜੇ ॰ ਗੁ· ਗਾਵੀਏ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਕੋ
ਨਾਮ ਗਵੀਜੇ

ਗਵਾਏ ॰ ਗੁ· ਗਵਾਏ ਯ· ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਗਵਾਏ-
ਗਏ ਗਵਾਏ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕੀਏ

ਗਰਿਸ਼ਟ ॰ ਸੰ· ਅਤਿਸੈ ਬਡਾ ਯ· ਗੁਸ਼
ਈ ਗਰਿਸ਼ ਭੂਪੇਣ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋ ਅ
ਤਿ ਬਡਾ ਜਾਨ ਕੇ ਸਭੀ ਸੇਵੈ ਹੈਂ

ਗਲਾਟੇ ॰ ਗੁ· ਗਲ ਮੇਂ ਯ· ਗੁਰ ਮਿਲੇ
ਗਲਾਟੇ

ਗੜ੍ਹਕੋਟ ॰ ਦੇ· ਕਿਲੇ ਅਨੇਕ ਕੋ

ਟਯ·ਜਿਨ ਗੜ੍ਹਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨਕੇ
ਛੋਡ ਗਯਾਸੋ ਰਾਵਨ
ਗਰਠੇ॰ਭੁ·ਗ੍ਰਸੇ ਯ·ਜਮਕਾਲ ਗਰ
ਠੇ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ
ਗਹਿ॰ਭੁ·ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਠੋਕ ਯ·ਸੋਨਿ
ਬਾਹੁ ਗਡ ਜੋ ਚਲਾਊ ਨਾਬੀਏ-ਹੇ
ਪੁਰਖ ਤੂ ਉਸ ਵਸਤਕੋ ਪੂਰਾ ਨਿਰਬਾ
ਹ ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਜਾਨਕੇ ਚਿੱਤਮੇਂ ਠੋਕ।
ਭਾਵ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਜੋ ਵਸਤ ਕਬੀ ਚਲ
ਨੇਵਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।ਐਸੀ ਵਸਤੂ ਏਕ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਉਸਕੋ ਧਾਰ।
ਪੁਨਾ ਗਡ ਥੰਮ ਅਹੱਲੇ, ਬਿਰਯ·ਇ
ਹ ਤਨ ਲਹਰੀ ਗਡ ਥਿਆ
ਗਢ॰ਦੇ·ਕਿਲਾ ਯ·ਜਿਨ ਗਢ ਕੋਟ
ਕੀਏ, ਘੜ੍ਹ ਯ·ਪਾਖਾਨ ਗਢਕੇ
ਗਲਾਢੇ॰ਭੁ·ਗਲਤੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ
ਯ·ਮਨਮੁਖ ਗਰਬ ਗਲਾਢੇ
ਗਣ॰ਸੰ·ਸਮੂਹ ਯ·ਗਣ ਗੰਧਰਬ
, ਸਿਵਕੇ ਅਨੁਚਰ ਨੰਦੀ ਆਦਿ, ਗਿ
ਣਤੀ, ੨੭ ਸਤਾਈ ਹਾਥੀ ੨੭ ਸਤਾ
ਈ ਰਥ ੮੧ ਇਕਾਸੀ ਘੋੜੇ ੧੩੩ ਏ

ਕਸੌ ਤੇਤੀ ਪੈਦਲ ਏਤੀ ਸੇਨਾ, ਪਿੰ
ਗਲੋਂ ਮੇਂ ਕਹੇ ਮਗਣਾਦਿ ਆਠ ਬਰ
ਣਗਣ, ਵਗਣਾਦਿ ਪਾਂਚ ਮਾਤ੍ਰਾ
ਗਣ, ਏਕ ਏਕ ਕਿਸਮ ਕੇ ਬਹੁਤੇ ਦੇ
ਵਤਾ ਜੈਸੇ ਬਾਰਾ ਸੂਰਯ ਆਠ ਬਸੁ
ਏਕਾਦਸ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿ ਇਗਣੀ
ਗਣੀ॰ਪੰ·ਗਿਣਤੀ ਯ·ਗਣਤ ਨਜੋ
ਗ੍ਰਹਣ॰ਭੁ·ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਯਕੇ ਗ੍ਰਹਣੋਂ
ਕੇ ਦਾਨ ਸਨਾਨ ਸੇਯ·ਕੋਟ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ
ਗਵਣੈ॰ਦੇ·ਗਮਨ ਕਰਨਾ ਫਲ ਮੂਰੇ
ਗਲਾਣੇ॰ਭੁ·ਗਲਮੇਂ ਯ·ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਗ
ਗਲਣ॰ਪੰ·ਖੁਭਣ·ਧਸਣ ਲਾਣੇ
ਯ·ਮਿਠੀ ਗਲਣ ਕੁਮੰਡੀਆ
ਗਛੇਣ॰ਭੁ·ਜਾਨੇਵਾਲੇ ਹੈ ਯ·ਗਛੇ
ਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ-ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨੇ
ਤ੍ਰਾਕੇ ਫੁਰਨੇ ਮੇਂ।ਯਹ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਜੈਸਾ
ਗਹਣਾ॰ਦੇ·ਭੂਖਣ ਯ·ਜੇਤੂ ਪਦ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਨ ਦੇਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ
ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ
ਗਹਣੇ॰ਦੇ·ਕਠਨ ਗਤਿ ਯ·ਹਮਨ
ਹ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਗਹਣੇ ਗਹਨ ਸੰ·,

ਭੂਖਣਯ· ਗਹਣੇ ਪੌਣਪਾਣੀ ਬੈਸੰ
ਗਰਬੇਣ ०ਸੰ· ਗਰਬਸੇਯ· ਤਰ
ਗਰਬੇਣ ਅਗਨਣੇ -ਜਾਤੀਧ
ਨਾਦਿਕੋਂਕੇ ਅਹੰਕਾਰਸੇ ਜੀਵਅ
ਗਨਮੇਂ ਥਿਤ ਰਹਤੇਹੈਂ
ਗਵਾਇਣ ०ਪੰ· ਗਵਾਤੇ· ਦੂਰਹੂਏ
ਯ· ਪਾਪ ਗਏ ਗਵਾਇਣ
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣ ०ਦੇ· ਸੰਗੀਤ
ਸੰਕੇਤ ਸਾਤ ਸ੍ਵਰਕਾ ਹੈ। ਨਾਮਾਂਤਰ
ੜਿਬਣਹੈ ਸ੍ਰੀਰਾਗ। ਬਿਭਾਸ ਗਉ
ਰੀ ਤੀਨਕੇ ਮੇਲਸੇ ਬਣੇਹੈ। ਸਮਾਸ
ਗਤਾ ०ਗੁ· ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਔ ਗਮਨ ਮੇ ਗਲੀ
ਈਸਰ ਕਾਯ· ਕਹਨਸਕਾਹ ਗਤਾ-
ਕੈਸੇ ਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਔ ਕੇਤਾ ਵਡਾ
ਤੇਰਾ ਗਮਨਹੈ ਯਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਸ
ਗਤਿ ०ਸੰ· ਸੁਰਗ ਯ· ਗਤਿਅ ਕਤਾ
ਵਗਤਿ· ਸ੍ਵਰਗ ਨਰਕਕੀ ਖਬਰ
ਨਹੀਂ ਮਾਨੀ, ਦਸਾ ਯ· ਰੇਮਨ ਕਉਨ
ਗਤਿ ਹੋਇਹੈ ਤੇਰੀ। ਪ੍ਰਥਾ ਜਰਾਮਰ
ਗਤਿ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰੇ, ਮੁਕਤਿ ਯ·
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈਐ, ਪ੍ਰਾਪ
ਤੀ ਯ· ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨੇ
ਆਪੇ, ਪਰਮ ਮੁਕ੍ਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਕਰਮ
ਫਲ, ਉਪਾਯ, ਗਮਨ, ਯਾਤ੍ਰਾ
ਗਤ ०ਸੰ· ਗਮਾਤ· ਜਾਨੀਹੂਈ ਵਸ
ਤੂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਸ੍ਤੂ ਯ· ਮਿਲ ਸਾਧੂ ਵਸ
ਗਤ ਕਰਿਆ -ਮਿਲਕੇ ਸੰਤੋਂਕੇ ਸੰਗ
ਅਪਨੀ ਅਧੀਨਤਾਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
ਲੀਆ ਮਨਕੋ, ਲਬਧ ਵਸ੍ਤੁ, ਪਤਿ
ਤ· ਗਿਰੀ ਵਸ੍ਤੂ, ਸਮਾਪਤ· ਨਾਸ
ਹੋਈ, ਗਮਨ, ਗਈ ਵਸਤੂ,
ਗਤੀ ०ਭੁ· ਤਰਹ· ਪ੍ਰਕਾਰ, ਗਮਨ,
ਗਮਨ, ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ, ਗਤਿ ਸੰ·
ਗਣਤੈ ०ਭੁ· ਗਿਣਤੀਸੈ ਅਰਥਾਤ
ਬਿਚਾਰਸੈ ਜੈਸੇ ਮਿਲੇਨ ਕਾਹੂ ਗਣਤੈ
ਗਣਤ ०ਸੰ· ਸੰਖ੍ਯਾ, ਲੇਖਾ ਯ· ਗਣ
ਤੁ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤ ਸਾ
ਚਾਸੋਇ। ਪ੍ਰਥਾ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨਛੂ
ਟੈ ਕਬਹੂ। ਗਣਿਤ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕੀ
ਹੈ। ਏਕ ਅੰਕੋਂਸੇ ਜੈਸੇ ਲੀਲਾਵਤੀ
ਗ੍ਰੰਥਮੇਂ। ਦੂਸਰੀ ਅਖਰੋਂਸੇ ਜੈਸੇ ਲੀ
ਲਾਵਤੀ ਸੇ ਆਗੇ ਬੀਜ ਗਣਿਤਮੇਂ।

ਤੀਸਰੀ ਰੇਖਾਸੇ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤਮੇਂ ਰੇਖਾ ਗਣਿਤ ਹੈ ਯਵਨਭ
ਸ਼ਾਮੇਂ ਤਹਰੀਰ ਅਕੁਲੈਦਸ ਹੈ
ਗਵਿਤਾ॰ਪੰ· ਗਵਾਇਦੀਆਂ ਹੈ ਯ·
ਗ੍ਯਾਨਗਵਿਤਾ ਹਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ
ਗਰਤ॰ਦੇ· ਟੋਯਾ ਯ· ਗਰਤਪਰਤਗ
ਗਲਤ॰ਹੁ· ਗਰਕ ਯ· ਭਿਸਮਹਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਗਲਤਗਇਆ ਪੁਨ ਅੰਧ
ਕੂਪਮਹ ਗਲਤਥੇ ਕਾਢੇਦੇ ਹਾਥੇ,
ਗ੍ਰਸਤ॰ਸੰ· ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੂ ਫਾ· ਅਸ਼ੁਧ
ਆ ਯ· ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧ·
ਜੈਸੇ ਗ੍ਰਸੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਵਿਖਈ ਜੀਵ ਧੰਧੇ
ਗਜਪਤਿ॰ਪੰ· ਇੰਦ੍ਰ ਯ· ਅਸ਼ਪ ਓਮੇਂ
ਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ, ਬਡਾਹ
ਗਤਿਮਿਤਿ॰ਸੰ· ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਸਾਧ ਸਤੀ
ਨ ਆਤਮਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਗਤਿਮਿਤਿ ਸਭ
ਗਤਿਪਤਿ॰ਵਾ· ਮੁਕਤੀ ਔਪ੍ਰ ਦੇਪਈ
ਗਰਜਤ॰ਦੇ· ਗਰਜਤਾ ਅ ਤਿਸਦਾ
ਰਥਾਤ ਅਹੰਕਾਰਸੇ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਯ·
ਗਰਜਤ ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਅਭਿਮਾਨੀ
ਗਤਿਮੁਕਤਿ॰ਸੰ· ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੁਕਤੀ ਕੀ·

ਯ· ਗਤਿਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਈ
ਗਰੂਆਮਤਿ॰ਹੁ· ਬਡੀ ਬੁਧੀਵਾ
ਲੇ ਆਤਮਗ੍ਯਾਨੀ ਯ· ਗਰੂਆਮਤਿ
ਨਿਰਵੈਰ ਲੀਣਾ
ਗਹਨਗਤਿ॰ਦੇ· ਕਠਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜੈ
ਸੇ ਕਹਿ ਬਿਧ ਮਿਲੀਐ ਗਹਿਨਗਤਿ
ਗਉੜੀਚੇਤੀ॰ਦੇ· ਸੰਗੀਤ ਤੁਮਰੀ
ਸੰਕੇਤ ਖਟ ਸ੍ਵਰਕਾ ਖਾਡਵ ਰਾਗ ਹੈ
ਸਰਨਿਧਪਮ ਸਆਮ ਸਮੇ ਗਾਨਾ
ਗਤਿਅਵਗਤਿ॰ਸੰ· ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਕਾ ਸਾਧਨ ਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅ
ਵਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ, ਹੁ· ਸੁਰਗ
ਨਰਕ ਅਰਥਾਤ ਉਤਮ ਗਤੀ ਮੰਦਗ
ਤੀ ਜੈਸੇ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣੇ ਗਤਿਅਪਗਤਿ ਸੰ·
ਗਥ॰ਦੇ· ਗਾਥਾ, ਵਸਤੁ ਯ· ਗਥਗ
ਗਰੰਥ॰ਦੇ· ਪੁਸਤਕ·ਬ ਯਾ ਗਵਾਇ
ਹੁਤ ਬਚਨੋਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਯ· ਅਸੰ
ਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖ ਵੇਦ ਪਾਠ, ਗ੍ਰੰਥ ਸੰ·
ਗਦ॰ਸੰ· ਰੋਗ ਜੈਸੇ ਗਦ ਰੀਜ ਨੋ ਕੇਰ
ਗਰਦ॰ਸੰ· ਜਹਰਦੇ ਰਕਾਦਿ ਮੂਲੀ

ਨੇ ਵਾਲਾ, ਫਾ· ਬਰੀਕ ਮਿਟੀ
ਗਯੰਦ ॰ ਦੇ· ਏਕ ਭਾਟ ਕਵਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਯ· ਨਾਮ ਸਾਰ ਹੀਏ ਧਾਰ ਤਜ ਬਿਕਾ
ਰ ਮਨ ਗਯੰਦ, ਗਜਰਾਜ ਗਜੇਂਦ੍ਰ
ਗਜਿੰਦ ॰ ਦੇ· ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਯ· ਕਰੇ
ਗਜਿੰਦ ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ਗਜੇਂਦ੍ਰ ਸੰ·
ਗਣਾਇੰਦੇ ॰ ਦੇ· ਗਿਨਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈ
ਗਵਾਧਾ ॰ ਭੁ· ਗਵਾਏ ਯ· ਸਭ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਗਏ ਗਵਾਧਾ, ਗੁਣ ਗਾਏ ਹੈਂ
ਗਲਾਬਾਂਧ ॰ ਵਾ· ਬਛਰੇ ਕੇ ਗਲ ਮੇਂ
ਰਸੀ ਪਾਇ ਕੇ ਯ· ਗਲਾਬਾਂਧ ਦੁਹ
ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ॰ ਵਾ· ਲੋਇ ਅਹੀਰ
ਅੰਧਾਇਆ ਸੰਸਾਰ ਯ· ਗਰਤ ਘੋਰ
ਗਨੀ ॰ ਫਾ· ਧਨਵਾਨ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ
ਯ· ਊਹਾ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ, ਦੇ·
ਗਿਣੀਦੇ ਹੈਂ ਯ· ਸੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ,
ਪੁਨਾ ਕਲ ਮਾਹ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ
ਗਨ ॰ ਭੁ· ਬਿਚਾਰ ਯ· ਗਨੀਮਨ ਦੇਖੋ
ਗਮਨ ॰ ਸੰ· ਚਲਨਾ· ਜਾਨਾ, ਸਮੂਹ
ਯ· ਗਮਨ ਕਰੇਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ
ਗਗਨ ॰ ਸੰ· ਆਕਾਸ, ਦਸਮਦ੍ਵਾਰ
ਕਾ ਆਕਾਸ ਯ· ਊਪਰ ਗਗਨ ਗ
ਗਨ ਪਰ ਗੋਰਖਾ ਪੁਨਾ ਗਗਨ ਮੰ
ਡਲ ਮਾਹ ਰੋਪੇ ਥੰਭ, ਚਿਦਾਕਾਸ਼ ਯ·
ਗਗਨੰਤਰ ਵਾਸ
ਗਹਨ ॰ ਸੰ· ਕਠਨ, ਗਹੂਰ· ਦੁਖ,
ਦੁਰਗਮ· ਦੁਰਪ੍ਰਵੇਸ· ਜਿਸ ਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇ
ਸ ਕਰਨਾ ਕਠਨ ਹੋਵੇ ਯਾਹੀ ਭਾਵ
ਸੇ ਜਿਲਣ ਦਲ ਦਲ ਗਡਣ ਭੀ
ਗਹਨ ਕੇ ਅਰਥ ਹੈ ਯ· ਮਿਥਿਆ
ਗ੍ਰਸਨਾ ॰ ਭੁ· ਗ੍ਰਸੀਤਾ ਗਹਨ ਗਹੇ
ਹੈ ਯ· ਕਾਇਆ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਨਾ
ਗਰਾਮਨੋ ॰ ਭੁ· ਪਾਰਗਾਮੀ ਗੁਰ
ਕੇ ਯ· ਗੁਰ ਬੋਹਥ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ
ਗਨੀਮਨ ॰ ਪੰ· ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਮਾਪ
ਕੇ ਯ· ਗਨੀਮਨ ਦੇਖਹੁ ਮਨੇ ਮਾਹ
ਗਲਤਾਨ ॰ ਫਾ· ਖਚਿਤ· ਅਤਅੰਤ
ਆਸਕ੍ਤ, ਜੈਸੇ ਰਹੇ ਗਲਤਾਨ ਮਾ
ਇਆ ਮੇ ਸਦਹੀ
ਗਰਭਜੋਨ ॰ ਭੁ· ਗਰਭ ਬਾਨਵਾ·
ਜੋਨੀ ਕੇ ਰਸਤੇ ਗਰਭ ਮੇਂ ਜੈਸੇ ਸੋਨ
ਰ ਗਰਭ ਜੋਨ ਨਹੀ ਆਵੈ

ਗਹੁਕਿਤਨੇ ॰ ਵ੍ਰਾ· ਮੋਹਕਿਤਨਾ ਹੈ
ਯ· ਗਹਿਨ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੇ
ਗੱਪ ॰ ਦੇ· ਝੂਠੀ ਬਾਤ
ਗਵਾਂਏ ॰ ਗੁ· ਗਵਾਇਦੇਵੇ
ਗਰੀਬ ॰ ਅ· ਨਿਰਧਨ ਯ· ਮੋਹਿਗ
ਰੀਬ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ
ਗਰਬੇ ॰ ਗੁ· ਗਰਬ ਵਾਲੇ ਹੂਏ ਯ·
ਇਤਨੇ ਕਉਤੁਮ ਕਿਆ ਗਰਬੇ
ਗਰਬ ॰ ਸੰ· ਧਨ੧ ਜੁਆਨੀ੨ ਕੁਲ
੩ ਵਿਦਿਆ੪ ਬਲ੫ ਬਾਂਛਤਕਾਲਾ
ਭ੬ ਇਨਕਹੀ ਬਾਤੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪਸੇ
ਅਹੰਕਾਰ ਯ· ਗਰਬ ਗਹੇਲੀ-
ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਪਕੜੀ ਹੂਈ ਪ੍ਰਨਾ
ਗਰਬ ਗਹੇਲੜੋ ਮੂੜੜੇ
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॰ ਸੰਗੀਤ ਸੰਕੇਤ
ਸਾਤ ਸੁਰਕੀ ਰਾਗਨੀ ਹੈ ਯਮਪਗ
ਰੇਨਿ ਸਧ ਸੁਜਾ ਅਸਮੇ ਗਾਨੀ ਪੂਰੀ
ਆ ਧਨਾਸਰੀ ਔ ਗਉੜੀ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ
ਗਰਭ ॰ ਸੰ· ਮਾਸ ਕਾ ਪਿੰਡ, | ਬਨਤੀ ਹੈ
ਬਾਲਕ, ਅਪਵਰਕ· ਢਕਨੇਵਾਲਾ
, ਅੰਨ, ਅਗਨਿ, ਗਰਭ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰ

ਪਤ ਹੂਏ ਰਕਤਬੀਰਯ, ਭਾਦੋਂ ਕੇ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨ ਪਖ ਕੀ ਚੌਦਸ ਕੇ ਜੇਤੇ ਜਲ ਮੇਂ ਪੁ
ਰਖ ਸਨਾਨ ਕਰੇ ਵਹੁ ਜਲਕਾ ਥਾਨ,
ਮਾਤਾ ਕੀ ਕੁੱਖ ਮੇਂ ਯ· ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮ
ਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤਾ, ਭ੍ਰੂਣ· ਉਦਰ
ਗਤ ਬੱਚਾ ਯ· ਗਰਭ ਹਿਰ ਖਰਿਆ
ਭ੍ਰੂਣ ਛਣਕੇ ਗਿਰ ਗਯਾ
ਗਮ ॰ ਸੰ· ਗਮਨ ਯ· ਦੂਰਗਮ, ਕਾ
ਹੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਜੂਆ, ਜਯ ਕੀ ਇਛ
ਵਾਲੇ ਕੀ ਯਾੜਾ, ਫਾ· ਰੰਜ· ਦੁਖ
ਗਰਮ ॰ ਫਾ· ਤਤਾ | ਸਤਮਦਰਹਵਾ
ਗਸ੍ਤੁਮ ॰ ਫਾ· ਫਿਰਾਮੈਂ ਯ· ਸਬਰੋਜਗ
ਗਊਤਮ ॰ ਗੁ· ਗੌਤਮ ਰਿਖੀ ਕੀ ਯ·
ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ
ਗਰੀ ॰ ਦੇ· ਖੋਪਾ ਨਲਯੇਰ ਕੀ ਗਿ
ਰੀ ਯ· ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਈਆ, ਫ
ਟੀ ਹੂਈ· ਗਲੀ ਹੂਈ ਯ· ਕਾਹੂ ਗਰੀ
ਗਰੂ ॰ ਦੇ· ਬਡਾ ਯ· ਗੁ | ਗੋਦਰੀ ਨਹੀ
ਰੂ ਮੁਖ ਦੇਖ ਗਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਗੁਰੂ
ਗਹੇਰਾ ॰ ਗੁ· ਗੰਭੀਰ ਯ· ਸਾਹਿ | ਸੰ·
ਬ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ, ਬਨ ਯ· ਮਨਰੇ ਸੰ

ਸਾਰ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ - ਸੰਸਾਰ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਵਾਲਾ ਬਨ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਮੇਂ ਸਬਦ
ਵਿਵਿਖਯੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
ਗਹਰ ॰ ਦੇ॰ ਡੂੰਘਾ॰ ਗੰ | ਦਿਖਾਈ ਪੜੈ
ਭੀਰ ਸੰ॰ ਗਹ੍ਵਰ ਧੁੰਧ॰ ਅਨੇਰਾ, ਸ
ਘਨ ਜੈਸੇ ਗਹਰਾ ਬਨ
ਗਹਰੀ ॰ ਪੰ॰ ਡੂੰਘੀ ਯ॰ ਗਹਰੀ ਕਰ
ਕੇ ਨੀਂਵ ਖੁਦਾਈ ਗੰਭੀਰ ਸੰ॰
ਗਹੀਰ ॰ ਦੇ॰ ਗੰਭੀਰ ਗਹ੍ਰ ਸੰ॰
ਗਾਮਰ ॰ ਦੇ॰ ਪੂ॰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਯ॰ ਜਾ ਕੇ ਕਾ
ਮ ਤੇਰਾ ਬਡ ਗਾਮਰ - ਜਿਸ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਸੇ ਤੇਰਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ ਪਟਨਾ
ਮੁਜਫਰਪੁਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕੀ ਬੋਲੀ
ਗਰੂਰ ॰ ਅ॰ ਘਮੰਡ॰ ਅਹੰਕਾਰ | ਹੈ
ਯ॰ ਹੋਰ ਮੂਚ ਗਰੂਰ | ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ
ਗਉਰਾ ॰ ਦੇ॰ ਭਾਰੇ ਯ॰ ਤੁਮ ਗਉਰਾ
ਗਵਾਰ ॰ ਦੇ॰ ਗੁਆਲ ਭੁ॰ ਪਸੂਯੋ
ਤੁਲਜ ਮੂਰਖ ਯ॰ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ
ਗਵਾਰ, ਹੇ ਗਵਾਰ ਯ॰ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮ ਕੀਨ ਜਪਸ ਗਵਾਰਾ
ਗਭਰੂ ॰ ਪੰ॰ ਜੁਵਾਨ ਯ॰ ਕਿਆ ਗ

ਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧ ਹੈ
ਗਤਿਸਾਰ ॰ ਭੁ॰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ਖਬਰ
ਯ॰ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿਸਾਰ ਨ ਜਾ
ਣੀ॰ ਮਰਣ ਸੇ ਛੂਟਨੇ ਰੂਪ ਮੁਕਤੀ
ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਜਾਨੀ
ਗਟਕਾਰੇ ॰ ਭੁ॰ ਸ੍ਵਾਦ ਪਾਵੈ ਹੈ ਯ॰ ਕ
ਢ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ॰ ਜੈਸੇ ਹਰਿ
ਰਸ ਕੇ ਮੁਖ ਗਟਕਾਰੇ
ਗਊਚਰ ॰ ਭੁ॰ ਗਊ ਚਰਾਨੇ ਵਾਲਾ
ਯ॰ ਗਊਚਰ ਸਿੰਘ ਪਾਛੇ ਪਾਵੈ॰ ਜੇ
ਕਰ ਗਊ ਚਰਾਨੇ ਵਾਲਾ ਤਿਨ ਕੀ ਰ
ਛਾ ਹੇਤ ਉਨ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸੇਰ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤ
ਬ ਜੈਸੇ ਉਨ ਕਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ
ਗਹੁਕਰ ॰ ਵਾ॰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਯ॰ ਗਹੁਕ
ਰ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥ
ਗਉਹਰ ॰ ਫਾ॰ ਮੋਤੀ ਯ॰ ਭੁਤ ਗਉਹ
ਗਉਕਰੇ ॰ ਭੁ॰ ਗਮ | ਰ ਦਰੀਆਉ
ਨ ਕਰੇ॰ ਜਾਨਾ ਕਰੇ
ਗਹਬਰਾ ॰ ਦੇ॰ ਨਿਕੁੰਜ॰ ਵੇਲਾਂ ਸਾਥ
ਅਛਾਦੀ ਬਨ ਕੀ ਗਲੀ, ਆਛਾਦਿ
ਆਮਾੜ ਯ॰ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲਾ ਗਹਬਰ

ਲਾਲਪੋਸਤਕੇ ਫੂਲਕੀਨ੍ਯਾਈਵਤ ਅਪਨੇ ਆਨੰਦਸੇ ਆਛਾਦਾ ਹੂਆ, ਦੰਭ, ਚਿੰਤਾ, ਬਨ ਯ. ਗਹਬਰ ਬਨਘੋਰ ,ਰੋਦਨ, ਬਿਖਮਬਾਨ, ਅਨੇਕਅਰਥੋਂ ਕਾਥਾਨ, ਗੁਫਾ, ਗਹੂਰ ਸੰ.

ਗਗਨੰਤਰ ੦ ਗੁ. ਚਿਦਾਕਾਸਮੇਂ ਯ. ਗਗਨੰਤਰਵਾਜਿਆ ਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆ

ਗਰਬਗੁਬਾਰ ੦ ਦੇ. ਗਰਬ ਕੇ ਗੁਬਾਰਵਾਲਾ ਯ. ਵਾਊ ਸੰਦੇਕਪੜੇ ਪਹਰੇ ਗਰਬਗੁਬਾਰ - ਅਹੰਕਾਰਕੀ ਅੰਧੇਰੀਵਾਲਾ ਪਵਨ ਜੈਸੇ ਚਲੇਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਰੇ ਹੈਂ ਭਾਵ ਖਣਭੰਗਰ ਪਦਾਰਥੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮਕਰੇ ਹੈ

ਗਹਰੀਗੰਭੀਰੀ ੦ ਵਾ. ਗੰਭੀਰੋਂ ਸੇ ਗੰਭੀਰ ਭਾਵ ਬਡੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਧਰਮਵਾਲੀ ਯ. ਗਹਰੀਗੰਭੀਰੀ

ਗਗਨਗੰਭੀਰ ੦ ਵਾ. ਚਿਦਾਕਾਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਸਕਾਲਸੇ ਰਹਿਤ

ਗਹਰਗੰਭੀਰਾ ੦ ਵਾ. ਗੰਭੀਰੋਂਸੇ ਗੰਭੀਰ ਯ. ਗਹਰਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀਗਹੀਰਾ - ਹੇ ਗੰਭੀਰ ਆਕਾਸਾਦਿਕੋਂ ਸੇ ਗੰਭੀਰ ਹੇ ਗੁਣੋਂਕੇ ਬਨਵਾ ਹੇ ਸਰਬਕੇ ਵਾਸਹੇਤ ਗੁਫਾਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਵਾ ਹੇ ਸਰਬਕੇ ਬਿਚਰਨੇ ਹੇਤ ਕੁੰਜ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ੦ ਸੰਗੀਤ ਸੰਕੇਤ ਖਾੜ੍ਵਰਾਗਹੈ। ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਸੁਧਗਉੜੀ ਔਰ ਚੇਤੀਕੇ ਮੇਲਸੇ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਸਮੇ ਗਾਨਾ

ਗਲ ੦ ਸੰ. ਕੰਠਦੇਸ ਯ. ਆਓ ਭੈਣੋ ਗਲਮਿਲੋ ਅੰਕ ਸਹੇਲੜੀਆ - ਪਿਆਰੀ ਸਖੀਓ

ਗਲੀ ੦ ਦੇ. ਬੀਥੀ ਯ. ਗਲੀਮੇਰੀ ਆਉ, ਬਾਤੋਂਸੇ ਯ. ਗਲੀ ਹੌ ਸੁਹਾਗਣਭੈਣੇ, ਬਾਤੋਂਮੇਂ ਯ. ਗਲੀਮਨ ਲਾਵਸ, ਗਲਗਈ ਜੈਸੇ ਗਲੀਕਾ ਨਨਕੀ ਗਲੀ, ਪੰ. ਮੋਰੀ

ਗਲਾ ੦ ਫ. ਸਮੂਹ ਯ. ਫਿਰਾ ਵੱਤੇ ਗਲਾ - ਜੈਨੀਓਂਕਾ ਸਮੁਦਾਯਹੀਅ ਨਮਾਨੇਧਰਮ ਕਰਤਾ ਬਿਗੜਾ ਹੂਆ ਫਿਰਤਾਹੈ, ਬਾਤਾਂ ਯ. ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇ

ਗੀਆ, ਕਪੋਲ ਯ· ਗਲਾ ਪਿਟਨ ਸਿਰ
ਖੋਹੇਨ, ਗਲਕੋ ਯ· ਗਲਾ ਬਾਧ ਦੁ
ਹਲੇਇ ਅਹੀਰ, ਘਾਟ ਜੈਸੇ ਖਹਬ
ਗਲੇ ॰ ਪੰ· ਗਲਗਏ ਯ· ਰਕਾ ਗਲਾ
ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ, ਗਲਮੇਂ ਯ·
ਲਾਗ ਗਲੇ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ
ਗਰਲ ॰ ਸੰ· ਅਗਨਿਸ੍ਵਰੂਪ ਵਿਖ
ਯ· ਗਰਲ ਨਾਸ ਤਨ ਨਠਿਓ, ਗਾ
ਗਹਲਾ ॰ ਪੰ· ਕਮਲਾ· ਬਾਉ ਫਲ
ਲਾ ਯ· ਗਹਲਾ ਰੂਹਨ ਜਾਣਈ
ਗਹੇਲੀ ॰ ਗੁ· ਪਕੜੀ ਹੂਈ ਯ· ਗ
ਰਬ ਗਹੇਲੀ- ਗਰਬਕੀ ਗਹੀ ਹੂਈ
ਅਰਥਮੇਂ ਗਹੇਲੀ ਗਹੀਸੇ ਬਨਾਹੈ
ਬਾਵਲੀ ਹੂਈ ਇਸ ਅਰਥਮੇਂ ਗਹ
ਲੀਸੇ ਗਹੇਲੀ ਬਨਾਹੈ
ਗਲੇਲਾ ॰ ਪੰ· ਗੋਲਾ· ਗੁਲੇਲਾ ਯ·
ਅਮਲ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜਕਾ- ਨਸੇਕੀ
ਗਗਨਮੰਡਲ ॰ ਸੰ· ਗੋਲੀ ਕੂੜਕੀ
ਦਸਮ ਦ੍ਵਾਰਮੇਂ ਯ· ਗਗਨਮੰਡਲਮੇ
ਗਵੇ ॰ ਗੁ· ਗਮਨ ਕਰੇਹੈਯ· ਰੇਪੰਥੀਮ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ

ਗਲਾਵੇ ॰ ਪੰ· ਗਲਮੇਂ ਰਜੂ ਯ· ਜਿਉ
ਤਸਕਰ ਪਾਇ ਗਲਾਵੇ
ਗਨੀਵ ॰ ਦੇ· ਧਨੀ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਯ· ਸ
ਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ
ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ ॰ ਸੰਗੀਤ ਸੰਕੇਤ
ਖਾੜਵ ਹੈ। ਪੰਚਮ ਵਰਜਤ ਸਮਾਮ
ਸਮੇ ਗਾਨਾ। ਧ ਮ ਗ ਰੇ ਸ ਨਿ
ਗੜ੍ਹ ॰ ਦੇ· ਕਿਲੇਮੇਂ ਯ· ਗੜ੍ਹਦੋਹੀ ਪਾ
ਤਸਾਹਕੀ, ਕਿਲਾ ਯ· ਕਿਉ ਲੀਜੈ
ਗੜ੍ਹ ਬੰਕਾ ਭਾਈ, ਘੜਕੇ ਯ· ਪਾ
ਖਾਣ ਗੜ੍ਹਕੇ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨੀ
ਗਰੜ ॰ ਸੰ· ਬਿਸ਼ਨੁਕਾ ਬਾਹਨ ਪਖੀ
ਰਾਜ, ਗੁ· ਜਹਰਮੁਹਰਾ ਯ· ਘਸਿ
ਗਰੜ ਸਬਦ ਮੁਖ ਲੀਠਾ
ਗਰੜਾ ॰ ਗੁ· ਨਾਨਾ ਰੰਗੋਂਕੇ ਚਾਵਲ
ਯ· ਗਰੜਾ ਖਾਣਾ ਦਧਸੇ ਗਾੜ-
ਚਾਵਲ ਸਬਜ ਬਸੰਤੀ ਸੁਰਖ ਸੁ
ਪੈਦ ਨਾਰੰਜੀ ਰਸੋਈਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰੰਗੋਂ
ਕੇ ਬਨਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਦਹੀਕੇ ਸਾਥ ਗਾ
ੜੇ· ਮਿਲਾਕੇ ਖਾਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਗ
ਰੜਾ ਪਦਸੇ ਉਤਮ ਪਦਾਰਥੋਂਕੀ ਗਿ

ਨਡੀਮੇਂ ਚਾਵਲ ਹੀ ਲੇਨੇ ਪਰੰਤੂ ਰੰਗੋਂ
ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ ਗਰੜੇ ਕਹੇ ਜਾਵੇਂਗੇ। ਖਾ
ਸ ਚਾਵਲ ਨਾਮ ਵਤ ਗਰੜਾ ਨਾਮ
ਚਾਵਲ ਕਾ ਕਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਹੀਂ, ਵਿ
ਚਿੜ ਯ. ਗਰੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ
ਗਉੜੀ ੦ ਦੇ. ਮਾਲਕੋਸ ਕੀ ਰਾਗਨੀ
ਪਾਂਚ ਸ੍ਵਰ ਕੀ ਓੜਵ ਹੈ ਸਆਮ
ਸਮੇ ਗਾਨੀ ਧੈਵਤ ਰਿਖਭ ਸ੍ਵਰ ਨ
ਹੀਂ ਲਗਤੇ ਯਾਤੇ ਓੜਵ ਹੈ
ਗਹਲੜਾ ੦ ਪੰ. ਬਾਵਲਾ, ਗਾਫਲ
ਗਹੇਲੜੇ ੦ ਦੇ. ਬਾਗੜੀ. ਪਕੜਾ
ਯ. ਗਰਬ ਗਹੇਲੜੇ ਮੂੜੜੇ ਹੀਓ
ਰੇ-ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਪਕੜਾ ਹੂਆ
ਗੜਬੜ ੦ ਦੇ. ਰੌਲਾ ਯ. ਗੜਬੜ
ਕਰੇ ਕੌਡੀ ਰੰਗ ਲਾਇ-ਰੌਲਾ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ ਕੌਡੀ ਸਰੀਖੇ ਬਿਖਯੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤ
ਗਹਡਣੜਾ ੦ ਗੁ. ਗੜਾ. | ਲਗਾਕੇ
ਦੋਆ ਯ. ਗਹਡਣੜਾ ਤ੍ਰਿਣ ਛਾਇ
| ਆ

ਗਾ

ਗਾਓ ੦ ਦੇ. ਗਾਵੇ ਯ. ਗਾਓ ਗਾਓ ਰੀ
ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ
ਗਾਉਂ ੦ ਦੇ. ਗ੍ਰਾਮ. ਪਿੰਡ ਯ. ਬਹੁਤ ਪ
ਤਾਪ ਗਾਉ ਸਉ ਪਾਏ
ਗਾਊਂ ੦ ਦੇ. ਗ੍ਰਾਮ ਯ. ਮਾਝ ਬਨਾਰਸ
ਗਾਊਂ ਰੇ-ਬੀਚ ਬਨਾ ਹੂਆ ਹੈ ਆ
ਨੰਦ ਕਾ ਗ੍ਰਾਮ ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨ, ਗਊਆ
ਯ. ਕਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ-
ਕਾਸੀ ਪਾਠ ਕਾ ਮੇਲ ਕੇਦਾਰ ਥਾਪਿ
ਓ ਮਹਸਾਈ ਸਾਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਮਹ
ਸਾਈ ਕਾ ਦੇਹਲੀ ਦੀਪ ਨਿਆਯ ਸੇ
ਦੋਊ ਓਰ ਮੇਲ ਬਨ ਸਕੇ ਹੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਸਾਥ ਬ੍ਰਿੰਦਾਬਨ
ਊਪਰ ਸੇ ਮੇਲ ਲੇਨਾ | ਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ
ਗਾਇਓ ੦ ਦੇ. ਕਹੇ ਯ. ਗੁਨ ਗੋਬਿੰ
ਗਾਰਉ ੦ ਗੁ. ਗਰਬੇਗੇ ਯ. ਮਾਇ
ਆਮਤ ਕਹਾਂਲੋ ਗਾਰਉ
ਗਾਠੜੀਓ ੦ ਦੇ. ਮਾਰਵਾੜੀ. ਗਠ
ੜੀਮੇਂ ਵਾ ਗਾਂਠਮੇਂ ਯ. ਜਾਂਕੇ ਲਹਣੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ
ਗਾਵਿਆ ੦ ਦੇ. ਕਹਿਆ ਯ. ਸਹਜੇ
ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨ ਸਹਜੇ ਕ
ਥਨੀ ਬਾਦ

ਗਾਰਿਆ ੦ ਭੂ. ਮਿਲਾਇਆ ਪ੍ਰ.
ਘਸ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨ ਗਾਰਿਆ
ਗਾਰੀਆ ੦ ਦੇ. ਪੂ. ਗਾਲੀਆਂ ਜੈ
ਸੇ ਗਾਰੀਆ ਦੇਵੈ ਲੋਕ, ਭੂ. ਮਿ
ਲਾਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਗਾਈ ੦ ਦੇ. ਗਊਓਂਕੇ ਪ੍ਰ. ਗਾਈ ਪੁ
ਤ੍ਰਾ, ਗਾਇਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰ. ਨਹ ਕੀਰ
ਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ-ਨਹੀਂ ਜਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕਾ ਕਥਨ ਕੀਆ, ਪੁਨਾ ਹਰਿਜਸ ਕ
ਬਹੂੰ ਨ ਗਾਈ-ਗਾਇਆ ਗਤ ਸੰਸ
ਗਾਇ ੦ ਦੇ. ਗਊ ਪ੍ਰ. ਅਬ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ
ਕੀ ਵਾਰਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ, ਗਾਇਨ ਕ
ਰਕੇ ਪ੍ਰ. ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰਨਾ
ਮੈ, ਜਗਾਹ ਪ੍ਰ. ਤੁਝੇ ਕਿਨ ਫੁਰਮਾਈ
ਗਾਇ-ਮਕਾ ਹਜ ਕਰਨੇ ਕੀ ਜਗਾਹ
ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸਨੇ ਬਤਾਈ ਹੈ ਗਾਹ
ਗਾਲਾਇ ੦ ਪੰ. ਪੂ. ਬੋਲ ਪ੍ਰ. ਇਕ ਫਾ.
ਫਿਕਾ ਨਾ ਗਾਲਾਇ
ਗ੍ਰਾਸ ੦ ਸੰ. ਭੋਜਨ ਕੀ ਬੁਰਕੀ
ਗਾਵਸੀ ੦ ਭੂ. ਗਾਇ ਲੇਵਾ
ਗਾਵਸ ੦ ਦੇ. ਗਾਇਨ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰ. ਜੋ
ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਤਾਕ
ਉ ਕਬਹੂੰ ਨ ਗਾਵਸ ਰੇ ਕਾਰ ਕਰਦਮ
ਗਾਹੇ ੦ ਫਾ. ਕਬੀ ਪ੍ਰ. ਗਾਹੇਨ ਨੇਕੀ
ਗਾਹ ੦ ਭੂ. ਦਬਾਇਕੇ ਪ੍ਰ. ਤਸਕਰ
ਬੈਸ ਹਿ ਗਾਹ-ਧਰਤੀ ਅੰਤਹ ਕਰ
ਣ ਸਾਧ ਸੰਤੋਖਾਦਿ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਗੁਣੋਂ ਕੀ
ਥੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਿ ਮੰਦ ਸੁਭਾਵ ਤਿਸਕੋ
ਦਬਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਹੈ, ਜਗਾ ਫਾ.
ਗਾਹਾ ੦ ਭੂ. ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰ. ਹਰਿ ਕੇ
ਰੰਗ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ
ਗ੍ਰਾਹ ੦ ਸੰ. ਮਕਰਮਛ. ਸੰਸਾਰ ਇਸ
ਜੀਵ ਕਾ ਮੁਖ ਬਡਾ ਲੰਬਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਰੰਗਾ ਜੀ ਕਾ ਬਾਹਨ ਹੈ ਇਸੀ ਨੇ ਗਜ
ਕੋ ਪਕੜਾ ਥਾ ਪ੍ਰ. ਗਜ ਗ੍ਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ
ਗਾਛਹੁ ੦ ਦੇ. ਜਾਵੋ ਹਮਾਰੇ ਸਮੀਪ
ਤੇ ਪ੍ਰ. ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰ
ਗਾਵਹੀ ੦ ਭੂ. ਗਾਯਨ ਕਰੈ ਹੈਂ ਪ੍ਰ.
ਮਿਲ ਸੰਗਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ
ਗਾਹਕ ੦ ਦੇ. ਖਰੀਦਾਰ. ਖਰੀਦਨੇ
ਵਾਲਾ ਪ੍ਰ. ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕ ਜੋ ਮਿ
ਲੇ . ਗਾਹਕ ਸੰ.

ਗਾਵਨੀਲੀਕੀ॰ਵ੍ਯ॰ਗਾਵਤੇਹੈਂ ਗੰਧ
ਰਬ ਅਪਸਰਾ ਸੁੰਦਰ ਗਾਯਨ
ਗਾ॰ਦੇ॰ਭਵਿਖ੍ਯਤਕਾਲ ਕੇ ਯ॰ਜੀਅ
ਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾ
ਗਾਂਗ॰ਸੰ॰ਗੰਗਾਜਲ ਜੈਸੇ ਗਾਂਗੀ
ਗਾਰਗੀ॰ਸੰ॰ਬ੍ਰਮਗ੍ਯ ਬਾਗੀ ਮੌਲਾ
ਨਣ ਅਵਧੂਤਣੀ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ ਜੋ ਜਨ ਕੀ
ਕਕੀ ਸਭਾ ਮੇਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਸਮੇ ਬੈਠ
ਤੀਥੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੇ ਇਸ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਨਾ
ਪਸੰਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਪਰੰਤੂ ਪੂਰਣ ਵਿਦ੍ਵਾ
ਨ ਜਿਸ ਹਾਲ ਮੇਂ ਬਿਚਰੇ ਸਭਾ ਮੇਂ ਲਿ
ਗਾਛੈ॰ਦੇ॰ਜਾਵਤੇਹੈ ਭ੍ਰਾ ਆਵਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਵਸੇ ਚਲ ਰੂਪ ਕੁਠੇ ਹੈਂ ਯ॰ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ੇ
ਗਾਜੈ॰ਬੋਲੋ ਸੋ ਗਾਛੈ
ਗਾਜ॰ਭੁ॰ਪ੍ਰਗਟ
ਗਾਜੈ॰ਦੇ॰ਬੋਲੇ ਯ॰ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ
ਗਾਜੀ॰ਯਫ॰ਬਹਾਦਰ, ਦੇ॰ਮਾਂਗਨੇਵਾ
ਗ੍ਰਾਹਜ॰ਭੁ॰ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਲਾ
ਯ॰ਏਕ ਮਹਲ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹ
ਜ ਏਕ ਮਹਲ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ਪੁਨ
ਗ੍ਰਾਹਜ ਲਇਓ - ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਲੀ

ਆ, ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਲਈ ਯ॰ਸੰਤਬਿ
ਖਯਾਲ ਕੇ ਗ੍ਰਾਹਜ ਕੀਨੀ ਗਾਟ
ਗਾਟ॰ਭੁ॰ਸ੍ਵਾਦਵੰਤ ਯ॰ਰਸ ਹਰਿ
ਗਾਂਠ॰ਦੇ॰ਜੂਤੀ ਗੱਠੇ ਬਿਨਾ ਯ॰ਹਉ
ਬਿਨ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ
ਗਾਂਠੀ॰ਭੁ॰ਗੰਢਾਂ ਯ॰ਗਾਂਠੀ ਭਿਨ
ਭਿਨ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤਣੀਏ
ਗਾਠੇ॰ਦੇ॰ਚਿਦ ਜੜ ਗ੍ਰੰਥ ਯ॰ਭੈ
ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੂਟੀ ਗਾਠੇ - ਜਬ ਵਿ
ਵੇਕ ਸੇ ਚੇਤਨ ਜੜ ਕਾ ਅਭੇਦ ਮਾ
ਨਨਾ ਦੂਰ ਹੂਆ ਤਬ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਕ੍ਰਾ
ਗਾਡ੍ਹ॰ਦੇ॰ਮਿਲਾਕੇ ਯ॰ ਗਰਗਏ
ਗਰੜਾ ਖਾਣਾ ਦਧਿ ਸੋ ਗਾਡ੍ਹ
ਗਾਡੀ॰ਦੇ॰ਗੱਡੀ॰ਸਕੜੀ ਯ॰ਧੂੜ
ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ; ਦਬਾਈ ਯ॰
ਦੇਕਰ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ
ਗਾਡੇ॰ਦੇ॰ਗੱਡੇ॰ਸਕੜੇ ਯ॰ਗਾਡੇ
ਲਾਦੇ ਛਾਰ - ਗਾਡੇ ਲੱਦੇ ਹੈਂ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਭ
ਵ ਅੰਤਹਕਰਣ ਭਰੇ ਹੈਂ ਨਿਖਿਧ
ਗਾਂਡੋ॰ਦੇ॰ਪ੍ਰੂ॰ਗੰਨਾ ਯ॰ਰ ਕਾਸ਼ੀ ਮੇਂ
ਸਕੇ ਗਾਂਡੇ ਚੂਸੀਏ

ਗਾੜ੍ਹੋ ੦ ਦੇ·ਪੰ· ਦੇਹਰੂਪ ਗੜਾ ਯ·ਧੁ
ਰਤੂਟੀ ਗਾੜ੍ਹੋ ਸਿਰਭਾਰ-ਜਬਦੇ
ਹਗੜੇਕੀ ਪ੍ਰਾਣ ਰੂਪੀ ਧੁਰਟੂਟ
ਗਈ ਤਬ ਦੇਹ ਗੜਾ ਸਿਰਪਰਨੇ
ਅਰਥਾਤ ਮਰਜਾਵੇਹੈ

ਗਾਢੇ ੦ ਸੰ· ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜੈਸੇ ਗਾਢੇ ਗਢਨ
ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ-ਦ੍ਰਿਢ ਗੜ੍ਹੋਂਕੇ ਤੋੜ
ਨੇਵਾਲੇ, ਗੰਢੇ ਯ· ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢ

ਗਾਵਣਾ ੦ ਦੇ· ਜਪਨਾ ਤੇਰੇ ਨ ਗਾਵ
ਣਾ ਮੋਂਕੋ ਯ· ਰੈਣ ਦਿਨਸ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤੂ
ਹੈਹੀ ਗਾਵਣਾ

ਗਾਇਣ ੦ ਗੁ· ਗਾਵ
ਣੇਵਾਲੇ ਗਵਈਏ ਯ· ਕਬਕੋ ਉਸੇ
ਲੇ ਪੰਜ ਸਤੁ ਗਾਇਣ, ਗਾਵਨ ਹੇਤ
ਯ· ਸੰਗਤ ਸਾਧ ਮੇਲ ਹਰਿ ਗਾਇਣ

ਗਾਤੇ ੦ ਗੁ· ਮੁਕਤੀ· ਗਤਿ ਯ· ਕਰੋਹ
ਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ਪ੍ਰਨਾ ਹਰਿ ਏਕਸਤੇ
ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ

ਗਾਤੀ ੦ ਗੁ· ਮੁਕਤੀ

ਗਾਤ ੦ ਦੇ· ਦੇਹ ਯ· ਬਿਨਸ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ
ਗਾਤ, ਇੰਦ੍ਰਯ ਗਾੜ੍ਹ ਸੰ; ਦੇ·ਪੂ·
ਗਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੌਨ ਗਾਤ ਹੇ

ਗਾਵਤ ੦ ਦੇ· ਗਾਵਤੇ ਯ· ਗਾਵਤੇ ਉਧ
ਰੇ

ਗਾਵੀਤਾ ੦ ਗੁ· ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਰਸ ਗਾਵੀਤਾ

ਗਾਥਾ ੦ ਸੰ· ਕਥਾ ਯ· ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋ
ਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ·ਕ
ਥੰ ਕਥਨ ਯੋਗ੍ਯ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਕਥਾ
ਜੋ ਗੁੰਫ ਗੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਮਥੰ ਮਥਨ ਭ੍ਰਾ
ਵ ਬਿਚਾਰਨੇ ਸੇ। ਮਾਨ ਕੇ ਮਲਨੇ ਵਾ
ਲੀ ਹੈ, ਤੀਨ ਖਟ ਨੌ ਆਦਿ ਤੁਕਾਂ
ਵਾਲੇ ਛੰਦ। ਜਿਨਕਾ ਨਾਮ ਲੋਕ ਬਿ
ਸਨਪਦੇ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ। ਸਹੀ ਨਾਮ ਬਿ
ਖਮਪਦੇ ਹੈਂ। ਸੀਸਕ੍ਰਿਤਕੇ ਪਿੰਗਲੋਂ
ਮੇਂ ਬਿਖਮ ਪਦ। ਅਰਥਾਤ ਤੀਨ ਖ
ਟ ਆਦਿ ਤੁਕਾਂ ਵਾਲੇ ਛੰਦ ਗਾਥ
ਨਾਮ ਸੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ॥

ਗਾਥ ੦ ਗੁ· ਪਦਾਰਥ ਯ· ਮਹਾਰਾ
ਜਰੋ ਗਾਥ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਰਚੇ ਪਦਾ
ਰਥ। ਗਾਥ ਕਾ ਮੂਲ ਗ੍ਰਥਿਤ ਹੈ। ਗ੍ਰ
ਥਿਤ ਗੁੰਥਨ ਕੀਏ ਅਰਥਾਤ ਰਚੇ
ਜੋ ਪਦਾਰਥ। ਜੀਵ ਉਨਹੀ ਕੇ ਸਾਥ
ਲੋਭੀ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ, ਕਥਾ

ਗਾਧ ੦ ਸੰ· ਜਲ ਕੀ ਥਾਹ ਜਿਸਸੇ ਬਿ

ਰੂਧਅ ਗਾਧ ਹੈ, ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਾਪਿ
ਗਾਵਾਧਾ੦ ਗੁ· ਗਾਏਹੈਂਯ· ਗੁਰਮਿਤ੍ਤਾ
ਗਾਨ੦ਸੰ· ਗਾਵਨਾ ਲਿਐ ਹਰਿਗਾਵਾ
ਗਾਵਨ੦ਗੁ· ਗਾਵੈਂਹੈਂਯ· ਗਾਵਨਤੁਧਧਾ
ਗਾਮਨੀ੦ਗੁ· ਜਾਨੇਵਾਲੀ ਮਾਨੋ
ਯਾਯ· ਨਹ ਸੰਗ ਗਾਮਨੀ
ਗਾਰਬ੦ਦੇ· ਬਡਆਈ, ਅਭਿਮਾਨ
ਯ· ਗਾਰਬ ਔਵਿਆਪੁਨਾ ਕਾਇ
ਤੁਗਾਰਬ ਹੈਂਢੀਐਕਿਉ ਧਨਾਦਿਕੋਂ
ਕੇ ਅਹੰਕਾਰਮੇਂ ਬਿਚਰੀਏ ਪੁਨਾ
ਚਾਕਰ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰ
ਬਵਾਦ-ਅਭਿਮਾਨਕੇ ਬਚਨਕ
ਗਾਮ੦ਗੁ· ਗਾਵਣਾਯ· ਕਾਮਧੇਹੇ
ਨ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ
ਗਾਮੀ੦ਸੰ· ਗਮਨਕਰਨੇਵਾਲਾਯ·
ਸਹਸਭਗ ਗਾਮੀ ਪੁਨਾ ਸੁਖਹ
ਗਾਮੀ-ਸਦਾ ਆਨੰਦਮੇਂ ਬਿਚਰਨੇ
ਗਾਰਾ੦ਦੇ· ਗਾਲਾਂਯ· ਮੁਖਤੇ ਵਾਲਾ
ਸੁਨਕਰ ਗਾਰਾ, ਪੰ· ਰਿਕਤ੍ਰਯ· ਰ
ਕਤ ਬੂੰਦਕਾ ਗਾਰਾ
ਗਾਰ੦ਦੇ· ਗਤ੍ਰਾ ਅਰਥਤ ਅਭਿਮਾ
ਨ ਭੂਪ ਗਤ੍ਰਾਯ· ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੇ
ਛ· ਵਾਲਾਯ· ਪਰਵਦਗਾਰ-ਪਾ
ਲਨਾ ਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਗਾਰੀ੦ਦੇ· ਗਾਲੀ ਭੂਪਕਲੰਕਯ·
ਤਿਸਕੈ ਕੁਲ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ
ਗਾਡਰ੦ਦੇ· ਪੂ· ਭੇਡ· ਅਵਿਯ· ਗਾ
ਡਰਲੇ ਕਾਮਧੇਨ ਕਰ ਪੂਜੀ, ਪੰਨੀ
ਘਾਸ ਜੈਸੇ ਗਾਡਰ ਤੰਤਨ ਬਜੇ ਰਬ
ਗਾਵਰ੦ਗੁ· ਗਵਾਰਯ· ਊਰਸ੍ਰਬ
ਗਹਿਓਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ
ਗਾਗਰ੦ਦੇ· ਘੜ੍ਹਾਯ· ਨਿਤ ਉਠਕੋ
ਰੀ ਗਾਗਰ ਆਨੈ, ਪਿਤਲਕਾ ਘਟ,
ਗਾਵਨਹਾਰੇ੦ਦੇ· ਗਾਗਰਗਰੀਸੰ·
ਵਨੇਵਾਲੇ ਕਥਾ ਕਰ ਲੋਕੋਂਕੋ ਪਸੰਨੇ
ਧਨਵਾਲੇ ਪੰਡਿਤਯ· ਗਾਵਨਹਾਰੀ
ਗਾਲ੦ਪੰ· ਬਾਤਾਂਯ· ਗਾਗਾਵੈਗੀ
ਲ ਗਲੋਈ, ਗਾਲਕਰਯ· ਹਿਤ
ਵੈਗਾਲ ਗਾਲ ਤਨ ਛੀਜੇ-ਹਿਮਾਲੇਮੈਂ
ਗਲਾ ਗਲਾ ਕਰ ਦੇਹਕਾ ਨਾਸ ਕਰੇ,
ਗਾਲੀਯ· ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪ
ਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲ ਲਾਗੇ ਗਾਲ

ਗਾਲੀ॰ ਦੇ. ਬਾਤਾਂ ਯ. ਸੇ ਗਾਲੀਰਬ
ਕੀਆ, ਪੁਨਾ ਗਾਲੀ ਹਰਨੀ ਹਨੋਹੇ
ਣਿਆ ਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ
ਬਾਝੁ ਪਰੀਤ ਕਰੇਇ, ਪੰ. ਗਾਲਾਂ
ਜੈਸੇ ਦੇਵੋਦੇਵੋ ਗਾਲੀ ਅਗਾਲ
ਮਾਲ ਤੁਮ ਪਾਜਾ ਹਮ ਗਾਲੀ ਨਾਹੇ
ਨਸੇ ਦੇਨੇ ਮਾਹ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥

ਗਾਫਲ॰ ਅ. ਬੇਖਬਰ. ਅਸਾਵ
ਧਾਨ ਯ. ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ

ਗਾਠਲੀ॰ ਭੁ. ਦੇਹ ਸੇ ਪਾਵੋਂ ਕੀ ਗਾਠ
ਯ. ਆਜ ਕਾਲ ਖੁਲੇ ਤੇਰੀ ਗਾਠਲੀ

ਗਾਠਨਖੋਲ॰ ਵਾ. ਗਠੜੀ ਨਾ ਖੋਲ
ਭਾਵ ਮੁਖ ਸੇ ਕਾਹੂ ਅਨਧਿਕਾਰੀ ਕੋ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਤ ਕਰ ਯ. ਕਬੀਰ ਗਾਠ ਨਖੋਲ

ਗਾਵਾ॰ ਦੇ. ਗਾਯਨ ਕਰੇ ਯ.
ਤਦਹੀ ਗਾਵਾ ਪੁਨਾ ਜਬ ਦੇਖਾਤ
ਬ ਗਾਵਾ, ਗ੍ਰਾਮ ਮੇਂ ਯ. ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ
ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਾ - ਈਹਾ ਆ ਕਾ
ਮੇਂ ਅਰਥ ਹੈ। ਗਾਵ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇਂ ਯ. ਬਿ
ਖੇ ਬਿਆਧ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸ - ਬਿ
ਖੇ ਰੂਪ ਅਹੇੜੀ ਕੇ ਗਾਮ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਹੈ

ਗਾਵੈ॰ ਦੇ. ਗਾਯਨ ਕਰੇ, ਕਹੇ ਯ. ਗ
ਵੈ ਕੋ ਤਾਣ ਹੋਵੈ ਕਿਸੇ ਤਾਣ

ਗਾਣਵੇ॰ ਭੁ. ਗਿਣਤੀ ਕੇ ਯ. ਜੋ ਦਿ ਹਲ ਪੇ ਗਾਣਵੇ

ਗਾਰਵ॰ ਭੁ. ਗੌਰਵ
ਯ. ਧਨਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਹ-
ਧਨ ਸੇ ਕਿਆ ਬਡਾਈ ਦੇਨੀ ਹੈ। ਭਾਵ
ਕੁਛ ਨਹੀਂ, ਗੌਰਵ ਸੰ., ਅਭਿਮਾਨ
ਸੇ ਯ. ਗਾਰਬ ਲਦਿਆ ਜਾਹ

ਗਾੜ੍ਹਾ॰ ਦੇ. ਸਘਨਾ. ਦ੍ਰਿਢ ਯ. ਤਲ ਗਾੜ੍ਹਾ ਮਹਰੇਰ

ਗਾਖੜੀ॰ ਦੇ. ਕਠਨ.
ਔਖੀ ਯ. ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰਾ ਪ੍ਰੁ
ਨਾ ਬਿਛੋਹੇ ਜੀ ਬੂਰ ਖਵੇ ਨਵੰਵਨ ਗਾ

ਗਾਰੜ॰ ਭੁ. ਸਰਪ ਕੀ ਬਿਖ ਖੜੇ
ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਗਾਰੜ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਮ
ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ। ਅਰਥਾਤ ਅਗਜਾਨ ਬਿਖ
ਨਾਸਕ ਉਪਦੇਸ ਯ. ਡੁਝੈ ਗਾਰੜੁ ਤੁ
ਮ ਸੁਨੇ ਹਰਿ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹ

ਗਾਰੜੀ॰ ਦੇ. ਗਾਰੜ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਨਨੇ
ਵਾਲਾ ਯ. ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੀ ਮੰ
ਤ੍ਰੈ ਗਾਰੜੀ ਨਿਵਾਰੈ. ਜੈਸੇ ਦਸਨ.
ਕਾਟਨੇ ਸੇ ਰਹਿਤ ਭੁਜੰਗ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਜਿਸਕੀ ਬਿਖ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਗਾਰੜੂ ਨਿ

ਗਾਡੇਰੜ੍ਹ ॰ ਪੰ· ਛੋਟੇ ਗ | ਵਾਰਦੇਤਾ ਹੈ

ਡੇ ਕਾ ਨਾਮ ਲਹੌਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗਡੀ

ਰਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਗਡੀਰੇ ਸੇ ਗਡੀਰੜ ਹੋ

ਗਡੇਰੜ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ। ਜਿਸਕਾ ਅਰਥ

ਰਥ ਮਣ੍ਹੇਲੀ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਰ ਲਾ

ਲਕਵਾਈ ਕਾ ਅਰਥ। ਸੁਰਖ ਵੂਜਾ

ਲੇ ਮਾੜ ਕਰੈਂ ਤੌ। ਗਡੇਰ ਨਾਮ ਭੇਡ ਕਾ

ਹੈ। ਗਾਡੇਰੜ ਭੇਡੋ ਕੀ ਪਸਮ ਸੇ ਬਨੇ

ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਕੇ ਦੁਸਾਲੇ ਕਾ ਨਾਮ ਗਾ

ਡੇਰੜ ਹੈ ਯ· ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗ ਬੰਦ ਗਾਡੇ

ਰੜ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ

ਗਿ

ਗਿਆ ॰ ਦੇ· ਪਹੁਚਿਆ

ਗਿਞ੍ਹਾਇਆ ॰ ਪੰ· ਹਿਲਾਇਆ ਯ·

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਸੰਗ ਗਿਞ੍ਹਾਇ

ਗਿਰਾਇ ॰ ਦੇ· ਤਲੇ ਫੈਂਕ· ਨੀਚੇ ਗੇਰ | ਆ

ਗਿਰਾਸ ॰ ਫ਼ਾ· ਗ੍ਰਾਸ ਯ· ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ

ਗਿਆਸ ॰ ਗ੍ਰੁ· ਏਕਾਦ | ਕੋ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ

ਸੀ ਯ· ਬ੍ਰਹਮਣ ਗਿਆਸ ਕਰੇ ਚੌਬੀ

ਸਾ। ਗਿਆਰਸ ਦੇ·

ਗਿਰਹੀ ॰ ਗ੍ਰੁ· ਗ੍ਰਿਹ ਵਾਲੇ ਕਾ ਯ· ਗਿ

ਰਹੀ ਕਾ ਸਤ ਦਾਨ

ਗਿਰਾਹੁ ॰ ਦੇ· ਗਿਰਾਸ ਯ· ਦੂਜੇ ਮੁਹਿ

ਗਿਰਾਹੁ, ਗਾਠ ਮੇਯਸ ਪਰੈਂਦਵਏਨ ਗਿ

ਗਿਰਹੋ ॰ ਫ਼ਾ· ਘਰਵਾਲਾ | ਰਾਹਜਰ

ਹੀ ਯ· ਇਸ ਭੇਖੇ ਬਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭ

ਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ- ਐਸੇ ਸੰ

ਨ੍ਯਾਸ ਸੇ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ

ਗਿਰਹਾ ॰ ਫ਼ਾ· ਗਠਾ ਸਾਥ ਯ· ਗਿਰ

ਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲ ਧਨ, ਵਾ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਾ

ਥ ਕਾ ਮਾਲ ਧਨ। ਗਿਰ ਪਰਬਤ ਕਾ

ਨਾਮ ਹੈ ਬੱਜ੍ਰ ਸੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਨਨ ਕਰਨੇ

ਸੇ ਗਿਰਹਾ ਨਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਕਾ ਹੈ

ਗਿਰਹ ॰ ਪੰ· ਗਾਂਠ ਯ· ਮੋਹ ਮਗਨ

ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ, ਗਿਰਸ੍ਤ ਕੇ

ਯ· ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ

ਗਿਰਫ਼ਤਹ ॰ ਫ਼ਾ· ਪਕੜੇ ਹੈਂ ਯ· ਮਅਸ

ਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫ਼ਤਹ

ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॰ ਗ੍ਰੁ· ਘਰ ਔ ਘਰ

ਕੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਸਨੇਹ ਕੋ ਧਿਕਾਰ ਹੈ ਯ·

ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ

ਗਿਰਹੀਕਾ ੦ ਭੁ· ਗ੍ਰਿਸਤੀਕੀਰੁਲੀ ਯ· ਗਿਰਹੀਕਾ ਸਤ ਦਾਨ

ਗਿਆਤਾ ੦ ਦੇ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾਹੈ ਯ· ਕਿਆ ਜਲ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ਗ੍ਯਾ

ਗਿਆਤ ੦ ਦੇ· ਸਮਝ, ਸੰ· ਜ੍ਞਾਤ ਸੰ·

ਗਿਰੰਤ ੦ ਭੁ· ਗਿਰਕੇ ਣੀਹੂਈਵਸਤੂ ਪਰਬਤਸੇ ਯ· ਗਿਰੰਤਗਿਰੰ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ· ਗਿਰਕੇ ਪਰਬਤਸੇ ਜੇਕਰ ਪੜੇ ਪਾਤਾਲਮੇਂ ਤਬਭੀ ਵੈਸੀ ਚਿੰਤਾ

ਗਿਰਸਤ ੦ ਭੁ· ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੂਆ ਨਹੀਂ ਯ· ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਨਾ ਜਿਉ ਗਿਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰ

ਗਿੰਦ ੦ ਭੁ· ਗੇਂਦ· ਖੁੱਦੋ· ਫਿਰਸੇਯ· ਧ ਜਮਨਾਕੇ ਕੂਲ ਖੇਲ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨ ਗਿੰ

ਗਿਧਾ ੦ ਪੰ· ਗਿਝਿਆ· ਹਿ ਦਜੀ ਲਾਣਾ ਜੈਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹਰਿ ਗਧਾਗਿ ਧਾ; ਹਾਥੋਂਕੀ ਤਾੜੀ ਬਜਾਵਨੀ

ਗਿਨ ੦ ਦੇ· ਗਿਨਤੀ ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਬਿ ਚਾਰ ਜੈਸੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੀ ਗਿਨ ਹਾਰੇ ਇਕ ਤਿਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ

ਗਿਆਨ ੦ ਦੇ· ਜਾਨਨਾ ਸੋ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਹੈ ਏਕ ਨਿਰਵਿਕਲਪਕ ਦੂਸਰਾ ਸਵਿਕਲਪਕ, ਕੁਛ ਹੈ ਐਸਾ ਵਸਤਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਾਤ੍ਰਕਾ ਗ੍ਯਾਨ। ਨਿਰਵਿਕਲਪਕ ਹੈ ਵਸਤੁਕੇ ਗੁਣ ਕਾ ਕ੍ਰਿਯਾਦਿਕੋਂਕਾ ਗ੍ਯਾਨ ਸਵਿਕਲਪਕ ਹੈ ਸੋ ਸਵਿਕਲਪ ਸੰਸਯ ਬਿਪਰਜੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਸਾਦ੍ਰਿਸਮ ਨਿਸਚਯ ਊਹਾ ਅਨਧ੍ਯਵਸਾਯ ਅਨੁਭਵਾਦਿ ਭੇਦੋਂਸੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਹੈ, ਗ੍ਯਾਨ ਸੰ· ਯ· ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ

ਗਿਆਨੀ ੦ ਦੇ· ਗ੍ਯਾਨਵਾਲਾ, ਤਤ੍ਵ ਗ੍ਯਾਨਵਾਲਾ ਯ· ਗਿਆਨੀ ਸੋਇਜਾ

ਗਿਰੀਵਾਨ ੦ ਦੇ· ਕੁੜ ਤੇ ਕੇ ਦ੍ਰਿਢ ਸੋਊ ਤੇਕੇ ਗਲਾਵੇਮੇਂ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਭਾਵਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਛੋਡ ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋਕੇ ਯ· ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨਮੇਂ ਸਿਰਨੀ

ਗਿਆਨਅੰਜਨ ੦ ਦੇ· ਵਾ ਕਰ ਦੇਖ ਆਤਮ ਗ੍ਯਾਨ ਰੂਪ ਸੁਰਮਾ ਯ· ਗਿਆਨਅੰਜਨ ਗੁਰ ਦੀਆ ਪ੍ਰਨਾ

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਭੈ ਭੰਜਨ

ਗਿਰ॰ ਕ੍ਰਿ· ਪਰਬਤਸੇ ਯ· ਗਿਰੰਤ
ਗਿਰ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲਿ

ਗਿਰੀ॰ ਦੇ· ਪਰਬਤ ਯ· ਕਈ ਕੋਟ
ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸਵਰਣ ਥੀਵੇ-ਕਈ
ਕ੍ਰੋੜ ਪਰਬਤ ਸੁਮੇਰ ਸੁਵਰਣਕੇਹੋ
ਵੇਹੈਂ।ਯਹ ਬਚਨ ਕਲਪ ਭੇਦਸੇ
ਵਾ ਪ੍ਰਾਤਿਭਾਸਕ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕੇ ਔਂਗੀ
ਕਾਰਸੇ ਸਾਰਥਕ ਹੈ

ਗਿਰਿਮੇਰੁ॰ ਵਾ· ਪਰਬਤ ਸੁਮੇਰ

ਗਿਰਧਰ॰ ਸੰ· ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬ
ਤ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਯ· ਮੀਰਾ
ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਰਧਰ ਨਾਗਰ

ਗਿਰੰਬਾਰੀ॰ ਵਾ· ਪਰਬਤੋਂ ਔ ਸਮੁੰ
ਦ੍ਰੋਂ ਕੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਯ. ਗਿਰੰਬਾਰੀ
ਬਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ
ਥੀਆ- ਜਿਨਕੀ ਪਰਬਤੋਂ ਸਮੁਦ੍ਰੋਂ
ਭਾਵ ਜਲੋ ਥਲੋਂ ਮੇਂ ਬਡੀ ਸਾਹਬੀ
ਥੀ ਵਹੁ ਸਭੀ ਸੁਪਨ ਹੋਗਈ ਔ ਵਾ
ਬਡੇ ਬੋਝ ਵਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਚਕ੍ਰ
ਵਰਤੀ ਜਿਨਕੀ ਪਾਤਸਾਹਤ ਥੀ
ਸੋ ਸਭ ਸੁਪਨ ਹੋਗਏ, ਗਿਰਾਂਬਾਰੀ

ਗਿਰਵਰ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੇਸ੍ਟ ਪਰਬਤ | ਫਾ·
ਯ· ਜੌ ਤੁਮ ਗਿਰਵਰ ਤੌ ਹਮ ਮੋਰਾ

ਗਿਲੀ॰ ਦੇ· ਭਿਜੀ ਹੂਈ· ਨਮਦਾਰ
ਯ· ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭ
ਵ ਭਵ ਆਹ- ਜੋ ਗਿਲੀ ਗੁੜ ਕੀ ਰੋ
ਡੜੀ· ਕੰਕਰੀ ਹੈ ਉਸ ਪੈ ਮੱਖੀ ਬਾਰੰ
ਬਾਰ ਫਿਰਕੇ ਆਇ ਬੈਠਤੀ ਹੈ। ਅਰ
ਜੋ ਬੈਠਤੀ ਹੈ ਸੋ ਪੰਖ ਬੀਚ ਧਸ ਜਾ
ਨੇਸੇ ਫਸ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜੋ ਜਨ ਸੁੰਦ੍ਰ
ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖ। ਵਿ
ਖਯੋਂ ਮੇਂ ਫਸੇਂਗੇ। ਵਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉ
ਨਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਜਨਮ ਧਾਰੇਂਗੇ। ਉਬਰੇਂ
ਗੇ ਤਬ ਜਬ ਉਪਦੇਸ ਲੇ ਬਿਰਕ੍ਤ
ਹੋਵੇਂਗੇ, ਨਿਗਲੀ ਜੈਸੇ ਸਾਪਨੇ
ਮੇਡਕ ਗਿਲੀ, ਮਟੀਕਾ ਜੈਸੇ ਗਿ
ਲੀ ਬਰਤਨ

ਗਿਲ॰ ਸੰ· ਨਿਗਲ

ਗਿੜਾਵੈ॰ ਕ੍ਰਿ· ਮਿਲ ਜਾਤੇ ਹੈਂ

ਗਿੜ॰ ਪੰ· ਫੇਰੀ ਲੇਕੇ ਮੁੜਤੇ ਹੂਏ
ਯ· ਗਿੜ ਮੁੜ ਪੂਰਾ ਹੋ ਤਾਲ- ਨਿ
ਤ ਸਮੇ ਫਿਰ ਕਰਕੇ ਤਾਲ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿ

ਆਕਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਕਰੈ ਹੈਂ, ਭ੍ਰਿਗ
ਗਿਰ੍ਵਵ੍ਰੀ ੦ ਭੁ· ਗਿਰੈਂ ਤੁੱਲ ਅਥ
ਵ੍ਰੀ ਊਚੀ ਯ· ਗਚ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿਰ੍ਵਵ
ਵ੍ਰੀ ਸਖੀਏ ਧੌਲਹਰੀ - ਜਿਨਕੇ ਮਸਾ
ਲੇਦਾਰ ਚੂਨਾ ਲਗਾਥਾ ਐਸੀ ਪਰਬ
ਤੋਂ ਸਰੀਖੀ ਊਚੀ ਧੌਲਹਰੀ· ਹਵੇ
ਲੀਆਂ ਗਿਰਤੀ ਦੇਖੀਂ
ਗਿਰ੍ਹਾ ਗਿਰ੍ਹ ੦ ਦੇ· ਦੀਨਤਾ ਕੇ ਬਚਨ

ਗੀ

ਗੀਓ ੦ ਭੁ· ਗਾਇਓ ਯ· ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮੇ
ਗੀਅ ੦ ਭੁ· ਗੀਤ ਯ· ਰਾਥੈਰ ਗੀਓ
ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ ਨ ਗੀਅ ਰਸ
ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤ - ਏਕ ਪੁਰ
ਖੋਂ ਕੋ। ਨਾਭੀ ਦੇਸ ਸੇ ਉਠ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰ
ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਹੁਚ ਸਬਦ ਕਰਨੇਵਾਲੇ
ਨਾਦ· ਪ੍ਰਾਣ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਾ। ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ
। ਪੁਨਾ ਬੇਦ ਕੇ ਕਹੇ ਕਰਮਾਦਿਕੋਂ ਕੇ
ਸ੍ਵਰੂਪੋਂ ਕੋ ਨਾ ਜਾਨਨੇ ਸੇ। ਬੇਦ ਕਾ
ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ। ਪੁਨਾ ਗੀਅ· ਗੀ
ਤ ਕੇ ਖਰਜਾਦਿ ਸਾਤ ਸ੍ਵਰ ਗ੍ਰਾਮ ਤੀਨ ਗਾਂ
ਮ ਇਕੀਸ ਮੂਰਛਨਾ ਕਾ ਗਿਆਨ ਨਾ
ਹੋਨੇ ਸੇ। ਗੀਤ ਭਾਵ ਰਾਗ ਕਾ ਅਨੰ
ਦ ਨਹੀਂ। ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਅਰਥ ਸਹਿਤ
ਅਕਾਰਾਦਿ ਏਕ ਬਰਣ ਮਾਤ੍ਰਕਾ। ਵਾ
ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਨਾਦਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪੋਂ ਕੇ
ਨਾ ਜਾਨਨੇ ਵਤ। ਅਖਰ ਅਬਿਨਾ
ਸੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ। ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇ
ਸ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮਰਮ ਨਹੀਂ ਜਾਨਤੇ। ਭਾਵ
ਯਹ ਨਾ ਜੋਗਾਭ੍ਯਾਸੀ ਹੈਂ ਨਾ ਪੰਡਿ
ਤ ਹੈਂ ਨਾ ਗਵਈਏ ਹੈਂ ਨਾ ਆਤਮਵੇ
ਤਾ ਹੈਂ ਵਹੁ ਅਸਲ ਖਰ ਹੈਂ
ਗੀਤ ੦ ਸੰ· ਗਾਯਨ ਯੋਗ੍ਯ ਪਦ ਯ·
ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਨਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ
ਗੀਤਾ ੦ ਸੰ· ਗੁਰੁ ਸਿਖ੍ਯ ਭਾਵ ਕਲ
ਪਕੇ। ਤਿਨਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰ ਰੂਪ ਰਚਨਾ
ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਐਸੀ ਰਚਨਾ ਰਾ
ਮ ਗੀਤਾ ਅਵਧੂਤ ਗੀਤਾ ਗੁਰੁਗੀ
ਤਾ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਬਹੁਤ
ਹੈਂ। ਤੌਭੀ ਗੀਤਾ ਪਦ ਕੀ ਬਹੁਧਾ ਪ
ਸਿਧੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਸੋ
ਈ ਪ੍ਰਣਵੇ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੇ ਗੀਤ
ਇਸ ਪਾਠ ਮੇਂ ਕਹੀ ਹੈ

ਗੀਤਨਾਦ॰ ਗੁ. ਗਾਵਨ ਸੁੰਦਰ
ਪਦੋਂਕਾ ਯ· ਗੀਤਨਾਦ ਅਖਾੜੇ ਸੰ
ਗੀਧੇ॰ ਪੰ· ਗਿਝੇ· ਹਿਲੇ· ਪ੍ਰੇਮਸੇ | ਗਾ
ਊਸ ਓਰਕੇ ਪੂਰੇ ਖਾਲ ਵਾਲੇ ਭਏ
ਯ· ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ
ਗੀਧਾ॰ ਪੰ· ਗਿਝਿਆ· ਹਿਲਿਆ
ਯ· ਗੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਣੀ
ਗੀਰ॰ ਫਾ· ਪਕੜਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਕ
ਸਨੇਜ ਦਸਤੰ ਗੀਰ, ਸੰ· ਬਾਣੀ

ਗੁ

ਗੁਆਊ॰ ਗੁ· ਕਥਨ ਯ· ਏਵੇ ਕਰੇ ਗੁ
ਆਊ - ਬਅਰਥਹੀ ਕਥਨ ਕਰੇਹੈਂ
ਗੁਨਾਊ॰ ਗੁ· ਗੁਣ ਯ· ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਊ ਗੁਣਹੈ
ਗੁਜਾਰਊ॰ ਗੁ· ਨਿਵਾਜ ਪੂਰੀ ਕਰੇ
ਗਾ ਯ· ਸੁਭਹਿ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁ
ਗੁਰਪਾਰਿਓ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂਕੇ | ਜਾਰਉ
ਪਰੋਂਮੇਂ ਮਥਾ ਧਰਾਹੈ
ਗੁਫਿਆ॰ ਦੇ· ਬੇਸ੍ਰਿਤ ਹੋਏ ਯ· ਪੰ
ਕਜਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾਮਦ ਗੁਫਿ

ਆ, ਅਪਨੀ ਸਫਾਈਕੇ ਅਧਿਕ
ਮਦਮੇਂ ਬੇਸ੍ਰਿਤ ਹੂਏ ਕਮਲਕੀ
ਚਸੇਂ ਫਸੇ ਹੈਂ ਯਹੀ ਅਨੋਕ੍ਰਿ ਸੇ
ਜੀਵੋਂਕੀ ਦਸਾਹੈ
ਗੁਣੀਆ॰ ਦੇ· ਸਤਸੰਤੋਖਾਦਿਕ
ਗੁਣੋਂਵਾਲਾ ਯ· ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ
ਗੁਰੀਆ॰ ਗੁ· ਬੜੀ | ਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ
ਯ· ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨਲ
ਲਨਾ - ਪ੍ਰੀਤੋਂਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੜੀਹੈ ਮੋਹ
ਨਿਪਿਆਰੇਕੀ। ਗੁਰਵੀ ਸੰ·
ਗੁਨੀਆ॰ ਗੁ· ਗੁਣਵਾਨੇ ਯ· ਸੁ
ਨਹੁਰੇ ਗੁਨੀਆ
ਗੁਨੀਐ॰ ਦੇ· ਬਿਚਾਰੀਏ ਯ· ਪੜੀ
ਗੁਣਸਾਰਿਆ॰ ਵਾ· | ਐ ਗੁਨੀਐ
ਸਚੇਕੇ ਗੁਣੋਂਕੋ ਸਮਾਲਿਆਹੈ ਭਾ
ਵ ਯਾਦ ਕੀਏਹੈਂ ਯ· ਸਚੇਕੇ ਗੁਣ
ਗੁਣੋਇ॰ ਗੁ· ਪੀਤੇਹੈ· | ਸਾਰਿਆ
ਛਕਤੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਅਮੀਧਾਰ ਗੁਣੋਇ
ਗੁਸਾਈ॰ ਦੇ· ਗੋਸ੍ਵਾਮੀ ਗੋਸੇ ਗੁ
ਸ੍ਵਾਮੀਸੇ ਸਾਂਈ ਹੋਕਰ ਗੁਸਾਈ ਨਾ
ਮ ਬਨਾਹੈ ਗੋ ਪਦਕੇ ਅਰਥ ਬਹੁਤ

ਹੈਂ।ਸਭ ਅਰਥੋਂ ਮੇਂ ਸੇ ਬੜੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਭੂਮੀ ਔ
ਵੇਦ ਲੀਨੇ।ਯਾਤੇ ਗੁਸਾਈ ਪਦ ਕਾ
ਅਰਥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਔ ਵੇਦ ਕਾ ਪਤੀ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈ।ਅਪਨੇ ਕੋ ਬੜਾ ਕਹਾਨੇ
ਵਾਸਤੇ ਸਭ ਸੇ ਪਹਲੇ ਯਹ ਨਾਮ।
ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਮੇਂ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵ
ਨੇ ਵਤ।ਸੰਕਰ ਮਤ ਕੇ ਦੰਡੀ ਸੰਨਿਆ
ਸੀਯੋਂ ਨੇ,ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਆ
।ਪੀਛੇ ਦੰਡੀਯੋਂ ਕੇ ਪੰਥੀ ਹੋਨੇ ਤੇ।ਗਿ
ਰੀ ਪੁਰੀ ਨਾਮੇਂ ਵਾਲੇ ਅਵਧੂਤੋਂ ਨੇ
ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਆ।ਜਿਨ
ਕਾ ਅਬ ਭੀ ਗੁਸਾਈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿ
ਧ ਹੈ।ਸੰਨਿਆਸੀਯੋਂ ਸੇ ਪੀਛੇ ਬੈਰਾ
ਗੀਯੋਂ ਕੇ ਬੜੇ ਆਚਾਰਯੋਂ ਨੇ ਅਪ
ਨੇ ਮੇਂ ਥਾਪਾ।ਸਮਾ ਪਾਇ ਅਨਜਾ
ਨੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਬਿਗੜ ਕੇ।ਗੁਸਾਈ
ਬਨ ਗਯਾ।ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਮੇਂ ਯ
ਹ ਨਾਮ ਮਠਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸੀ।ਔ
ਬਿਸ਼ਨੂ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਕੇ ਗੋਕਲੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ।ਜਿਨ ਕੋ ਲੋ
ਕ ਗੋਕਲੀ ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ।
ਮਾਰਵਾੜ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਾ ਸਾਈ
ਬਨਨੇ ਵਤ।ਸਆਮੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ।ਇ
ਸਲੀਏ ਸਾਧ ਮਾੜ ਕੇ ਸਆਮੀ ਜੀ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ।ਸਚਾ ਗੋਸ੍ਵਾਮੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਹੈ।ਯਾਹੀ ਭਾਵ ਸੇ ਕਹਾ
ਹੈ "ਗੁਸਾਂਈ ਪਰਤਾਪ ਤੁਹਾਰੇ ਡੀ
ਗੁਰਏ • ਗੁ. ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਤਾਈ ਨ ਠਾ
ਮਸਕਾਰ ਹੈ ਯ. ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨ
ਮਹ - ਆਦਿ ਸਭ ਸੇ ਪਹਲੇ ਪਰਮ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਤਾਈ ਨਮਸਕਾ
ਰ ਹੈ।ਏ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਬ੍ਯਾਕਰਣੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਥੀ ਬਿਭਗਤੀ ਕਾ ਏ
ਕ ਬਚਨ ਹੈ।ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਤਾਈ ਹੈ
ਸ. ਭੋ ਭਗਵਾਨ ਏ ਨਮਹ - ਹੇ ਭਗ
ਵਾਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ

ਗੁਰੁਹਾਈ • ਦੇ. ਹਾ ਪਦ ਫਾਰਸੀ ਮੇਂ
ਬਹੁਤੇ ਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ।ਜੈਸੇ ਸੈਕੜੇ ਕੇ
ਠਿਕਾਨੇ ਸਦਹਾ,ਹਜ਼ਾਰ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ
ਹਜ਼ਾਰਹਾ,ਤੈਸੇ ਗੁਰੂਓਂ ਕੇ ਠਿਕਾਨੇ
ਗੁਰੂਹਾ ਬਨ ਤਾਸੇ ਗੁਰੁਹਾਈ ਬਨ ਗ

ਜਾਹੈ।ਜਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਹਾਈ ਬਡੇ ਬਹੁਤੇ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਵਾ ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤ ਮੇਂ ਹਾ ਪਦ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਲੇ ਕਾ।ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਬਡੇ ਰਿਖਿ ਮੁਨੀ
ਓਂ ਕਾ ਬਾਚਕ ਹੈ।ਯਾਤੇ ਤਿਨ ਰਿਖਿ ਮੁ
ਨੀਓਂ ਕੇ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸੋਂ
ਕਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂਹਾ ਹੈ।ਗੁਰਹਾ ਸੇ ਗੁ
ਰੂਹਾਈ ਬਨਾ ਹੈ।ਪ੍ਰਕਰਣ ਮੇਂ ਬਿ
ਭੀਖਣ ਬਲਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗ੍ਰਹਣ
ਕਰ।ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਆਦਿਕ ਰਾਖਸ ਭ
ਕਤੋਂ ਸੇ ਭੀ ਆਪਕੀ ਬਡਿਆਈ ਨ
ਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾਤੀ।ਵਾ ਭਗਤੋਂ ਕੋ ਹਾਹਾ
ਹੋ ਗੁਰੂਭਾਈ ਸੇ ਗੁਰੂਹਾਈ ਬਨ
ਗਯਾ ਹੈ।ਯਾਤੇ ਗ੍ਯਾਨੀਓਂ ਸੇ ਧ੍ਯਾਨੀ
ਯੋਂ ਸੇ ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸੇ ਭਾ
ਈਓਂ ਸੇ ਭਾਵ ਗੁਰ ਕੇ ਚੇਲਿਓਂ ਸੇ।
ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਤੀ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਹੇ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਤੇਰੀ ਬਡਿਆਈ
ਗੁਰੂਭਾਈ ੦ ਦੇ. ਏਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚੇਲੇ
ਗੁਣਗਾਇ ੦ ਦੇ. ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਜਸ
ਕੋ ਕਥਨ ਕਰ ਯ. ਗੁਣਗਾਇ ਗੁ

ਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ
ਗੁਸਾ ੦ ਫਾ. ਕ੍ਰੋਧ ਯ. ਗੁਸਾ ਮਨ ਨ ਹੀ
ਵਾਇ- ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਮਨ ਮੇ ਮਤ ਧਾਰ
ਗੁਪਸ ੦ ਗੁ. ਗੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾ | ਣਕਰ
ਲਾ ਯ. ਨਾਨਕ ਗੁਪਸ ਮਾਲ
ਗੁਰਪਾਸੇ ੦ ਪੰ. ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਸਮੀਪ ਯ.
ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸਤਗੁਰ ਪਾਸੇ
ਗੁਣਾਰਾਸਿ ੦ ਸੰ. ਸਤ ਸੰਤੋਖਾਦਿ
ਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪੂੰਜੀ, ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਸਮੂ
ਹ ਯ. ਗੁਣਾਰਾਸਿ ਬੰਨਿ ਪਲੇ ਆਦੀ
ਗੁਣਤਾਸ ੦ ਗੁ. ਗੁਣੋਂ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਬਿਸੇ
ਖ ਯ. ਵਿਸਰ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾ
ਸ - ਹੇ ਗੁਣੋਂ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵ
ਰ, ਪੁਰਖ ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਪਾਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ.
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸ, ਗੁ
ਣ ਤਿਸ ਕੇ ਯ. ਹਉ ਕਹਨ ਸਕੋ ਗੁਣ
ਗੁਰੂਬਿਲਾਸ ੦ ਸੰ. ਗੁਰੂ ਹਰਿ | ਤਾਸ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਔ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦੇਸਾਟਨ
ਔਰ ਜੁੱਧਾਦਿਕੋਂ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਸੰਖੇਪ ਸੇ
ਇਨ ਗੁਰਬਿਲਾਸੋਂ ਮੇਂ ਸਰਬ ਗੁਰੋਂ ਕੀ

ਕਥਾਕੇ ਬਰਨਨਹੈਂ ਮੁਖਸਕਰਛਠੇ
ਗੁਰੋਂਕੀਐਂ ਦਸਮ ਗੁਰੂਜੀਕੀਕ
ਗੁਨਹ ੦ ਫ਼ਾ· ਗੁਨਾਹ· ਦੇਖ | ਬਾਹੈ
ਯ· ਗੁਨਹ ਉਸਕੇ ਸਕਲ ਆਫੂ
ਗੁਨਹੀ ੦ ਫ਼ਾ· ਗੁਨਾਹੋਂਸਾਥ ਯ· ਗੁ
ਨਹੀ ਗੁਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ
ਗੁਨਹਾ ੦ ਫ਼ਾ· ਔਗੁਣੋਂਕੋ ਯ· ਗੁਨਹਾ
ਬਖਸਣਹਾਰ
ਗੁਰਾਹਾ ੦ ਫ਼ਾ· ਗੁਰੋਂਕੇ ਯ· ਮਿਲਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਗੁਰਾਹਾ - ਗੁਰੋਂ
ਕੇ ਸੰਗ ਪੀਛੇ ਸਤਸੰਗਮੇਂ ਮਿਲੇ
ਗੁਣਮਹ ੦ ਫ਼ਾ· ਬਿਬੇਕਾਦਿ ਗੁਣੋਂ
ਮੇਂ ਯ· ਗੁਣਮਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਗੁਰੁਵਾਹ ੦ ਫ਼ਾ· ਵਾਹਗੁਰੂ ਯ· | ਇ
ਨਾਨਕਦਾਸ ਕਹੋ ਗੁਰਵਾਹ - ਆ
ਸਾ ਮ: ੫ ਸ· ੨੧ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
ਹਬਮੇਂ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀਮੇਂ ਯਹੀ ਉਲ
ਟੇ ਪਾਠਵਾਲਾ ਏਕ ਬਾਨ ਮਿਲਾ
ਵਾਹਗੁਰੁ ਨਾਮਹੈ ਸੀਧੇ ਵਾਲਾ
ਭਟ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾ ਔਰ ਕਹੀਂਨ
ਗੁਜ਼ੀਭਾਹ ੦ ਫ਼ਾ· ਈਰਖਾਚੈ | ਹੀਂ

ਤਾਰੂਪ ਗੁਪਤ ਅਗਨਿਮੇ ਯ· ਦੁ
ਨੀਆ ਗੁਜ਼ੀਭਾਹ
ਗੁਪਲਾਕ ੦ ਫ਼ਾ· ਰੋਪਾਲ ਯ· ਰਾ
ਮ ਗਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ - ਵਾ ਗੁਪਤ
ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੋਕਰ
ਗੁਰਵਾਕ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕੇ ਬਚਨ ਯ·
ਗੁਰਵਾਕ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਚਾਨਣ
ਗੁਰੂ ਸਤਗੁਰਕਾ ੦ | ਗੁਰਵਕਆਸੀ·
ਦੇ· ਬਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੋਂਕਾ ਯ· ਗੁਰੂਸ
ਤਗੁਰੂਕਾ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖਾਏ
ਗੁਰੂਸਿਖ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ ਲੇ
ਯ· ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨ ਜੇਣਤਿਆ
ਗੁਰਮੁਖ ੦ ਸੰ· ਗੁਰੋਂਕਾ ਮੁਖ ਯ· ਗੁ
ਰੁਮੁਖ ਦੇਖ ਗਰੂ ਸੁਖ ਪਾਇਓ, ਗੁ
ਰੋਂਕੇ ਮੁਖਕਾ ਭਾਵ ਉਪਦੇਸਕਾ ਯ·
ਗੁਰੁਮੁਖ ਚਲਤ - ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖ
ਕੇ ਉਪਦੇਸਕਾ ਤਮਾਸਾ ਹੈ, ਗੁਰੋਂ
ਕੇ ਮੁਖਮੇਂ ਯ· ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਦੰ - ਗੁ
ਰੋਂਕੇ ਮੁਖਮੇਂ ਨਾਦ ਹੈ ਤਥਾ ਵੇਦ ਹੈ,
ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖਸੇ ਯ· ਗੁਰੁਮੁਖ ਸਦਾ
ਸਲਾਹੀਏ - ਗੁਰੋਂਕੇ ਮੁਖਸੇ ਉਪਦੇਸ

ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕੀ
ਉਸਤਤੀ ਕਰੀਏ, ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ
ਗਾਵੈ- ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਸੁਨੇ ਉਪਦੇ
ਸ ਕੋ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੇ ਕਥਨ ਕਰੇ, ਪੁਨਾ
ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ- ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ
ਸੁਨ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਤਾ
ਹੈ, ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਗੁਨ- ਗੁ
ਰੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਵਾਰਾ ਹਰਿ ਕਾ
ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਨੇ ਯ. ਗੁ
ਰਮੁਖ ਕੀਤੇ ਬਾਟ- ਗੁਰਮੁਖੋਂ ਨੇ ਇ
ਕਠ ਕੀਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਹੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ਮੁ
ਖ ਸੋ ਕਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਅਰਥਾਤ
ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਯ. ਗੁਰਮੁਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁਖ ਗੁ
ਰੂ ਜਿਸ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂ ਸੋ ਭਗਤਿ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ- ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਰਹਿਆ ਸਮਾ
ਈ- ਸਰਬ ਮੇਂ ਮੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਮਾਇ ਰਹਾ ਹੈ, ਈਹਾਂ ਗੁ
ਰੁਪਦ ਸੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਉਪਦੇ
ਸ਼ਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ, ਗੁ
ਰੂ ਮੁਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਕੇ ਤਿਸ ਉ
ਤਮ ਸੇਵਕ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ
ਯ. ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਾ- ਜਿਨ
ਹੁਨੇ ਨਿਖਲ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ
ਅਜਰ ਅਮਰ ਸਰੀਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰੋਂ
ਕੋ ਹੀ ਮੁਖ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਜਨੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕਾ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਦਰ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾ
ਇ ਤਿਸ ਸੋਂ ਜਾਨੋ ਸੇ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ
ਪਿਤਰ ਪਰੋਹਤਾਦਿ ਵਿਘਨ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕੇ। ਪੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇਤੀ ਸਬ
ਦ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤੋ। ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਨੇ ਕੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਅਪਨੇ ਵੇਦਾ
ਦਿ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਉਧਾਰੀ ਹੈ, ਤਨ
ਮਨ ਅਰਪ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪੂਰਣ ਆਗ੍ਯ
ਮਾਨਤੇ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਜੋ ਹੋ ਗਏ ਹੋਵੈ ਮੁਖ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਤ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਵਕ ਸੋ ਕਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਯ.
ਗੁਰਮੁਖ ਸਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਵੇਮੁਖੀ
ਆ। ਕੌਨ ਸੋ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੇ ਉਤ
ਰ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੇਵਕ
ਸਨਮੁਖ ਹੈਂ ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਹੀ ਨਮ

ਨਕੀ ਸਲਾਹ ਔਰ ਮਨਵਾਲੇ ਬੇਮੁ
ਗੁਣਸਾਖੀ ॰ ਵਾ· ਗੁਣੋਂਕਾ ਸਾ | ਖਹੈਂ
ਖਾਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਯ· ਧੰਨ ਗੁਪਾਲ ਗੁ
ਗੁਰੁਸੁਖ ॰ ਸੰ· ਬਡਾ ਸੁਖ | ਣਸਾਖੀ
ਯ· ਗੁਰੁ ਮਿਲ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਪਾਈਐ
ਗੂੰਗ ॰ ਦੇ· ਗੂੰਗਾ· ਮੂਕ ਯ· ਕਹਾਬਿ
ਸਨ ਪਦ ਗਾਵੈ ਗੂੰਗ
ਗੁਣਗ ॰ ਦੇ· ਗੁਣੋਂਕੇ ਜਾਨਨੇਵਾਲੇ
ਯ· ਗੁਣਗ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ-ਦੋ
ਖੋ ਔਰ ਦ੍ਰਿਸੀ ਤਆਗਕੇ ਭਗਤੋਂਕੇ
ਗੁਣੋਂ ਔਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਭ
ਗਵਾਨਕੇ ਨਾਮ ਕਹਨੇਸੇ ਗੁਣਗ
ਗੁਣਅੰਗਾ ॰ ਗੁ· ਅੰਗੋਂਕੇ | ਸੰ·
ਗੁਣ ਅਰਥਾਤ ਭਗਵਾਨਕੇ ਨਖ
ਸਿਖਾਦਿ ਅੰਗੋਂਕੀ ਉਸਤਤੀ ਯ·
ਬਰਨਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣਅੰਗਾ
ਗੁਛ ॰ ਸੰ· ਗੁਛਾ ਪੁਸਪਾਦਿਕੋਂਕਾ
ਗੂੰਜ ॰ ਸੰ· ਅਵਾਜ ਭ੍ਰਮਰਾਦਿਕੋਂ
ਕੀ, ਰਤਿਕ ਜਿਸ ਸਾਬ ਸੁਨਿਆ
ਰ ਸੁਵਰਣ ਤੋਲਤੇਹੈਂ
ਗੁਰਜ ॰ ਫ· ਗਦਾ ਯ· ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾ
ਦਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ
ਗੁਹਜ ॰ ਗੁ· ਗੁਪਤ ਯ· ਗੁਹਜਕ
ਬਾਇਹ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੀ ਗੁਹਜ ਸੰ·
ਗੁਝਾ ॰ ਪੰ· ਗੁਪਤ ਯ· ਨਾਮਰਤਨ
ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ, ਲੁਕੀ· ਛਪੀ
ਯ· ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤਾ ਪ੍ਰਨ
ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨ ਰਹੇ ਗੁਹਜ ਸੰ·
ਗੁਰਝੀ ॰ ਪੰ· ਉਲਝੀ ਹੂਈ ਗਠੋਂਸੇ
ਯ· ਸਾਕਤ ਸੂਤ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿ
ਆ-ਸਾਕਤ ਪੁਰਖਕਾ ਬਿਵਹਾਰ
ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਕਪਟੋਂਸੇ ਪੂਰਿਤ ਹੈ
ਗੁਰਤੁਠੇ ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਯ· ਗੁਰਤੁਠੇ ਨੌਨਿਧਿ ਪਾਈਐ
ਗੁਣ ॰ ਸੰ· ਰੱਜੂ· ਰੱਸੀ ਯ· ਹਰਿਬਿ
ਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ-ਹਰਿ
ਕੇ ਬਿਸਰਨੇਸੇ ਜਮੋਂਕੀ ਰਸੀ ਤੇਰੇ
ਗਲਮੇਂ ਪੜੇਗੀ, ਦਯਾਲੁਤਾਦਿ
ਸੁਭਾਵ ਯ· ਸਚੇਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ
ਆ-ਸਚੇਕੇ ਦਯਾਲੁਤਾਦਿ ਗੁਣੋਂ
ਕੋ ਸਮਾਲਿਆ ਹੈ, ਧਨੁਖ ਕਾ ਚਿੱ
ਲਾ, ਗਾਨ ਯ· ਗੁਣਕਾ ਗਾਹਕ ਜੋ

ਮਿਲੇ, ਬਿਨਯਾਦਿਕ ਦੈਵ ਗੁਣ, ਸਾਂਖ੍ਯ ਮਤਮੇਂ ਪੁਰਖਕੀ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿਕੇ ਸਾਧਨ ਰਜ ਸਤ ਤਮ ਗੁਣ, ਗੌਣ· ਨਾ ਮੁਖ੍ਯ ਵਸਤੂ ਜੈਸੇ ਪੁਰਖਮੇਂ ਉਲੂ ਨਾਮ ਗੌਣ ਹੈ, ਨਾਯ ਮਤਮੇਂ ਰੂਪ ਰਸਾਦਿ ਚੌਬੀਸ, ਅਲੰਕਾਰ ਗ੍ਰੰਥੋਂਮੇਂ ਕਹੇ ਓਜ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਧੁਰਜ ਤੀਨ, ਉਤਕਰਖ· ਅਧਿਕਤਾ, ਦੂਰਬਾ· ਖੱਬਲ ਘਾਸ, ਆਬ੍ਰਿਤੀ· ਫੇਰਨਾ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਗਣਤਮੇ ਗੁਣਨਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ, ਬ੍ਯਾਕਰਣਮੇਂ ਅ ਓ ਏ ਤੀਨ ਅਖਰੋਂਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਬਿਬੇਕਾਦਿਯ· ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ

ਗੁਣੀ॰ਸੰ· ਗੁਣੋਂਵਾਲਾ, ਦੇ· ਗੁਣੋਂਸੇ ਯ· ਗੁਣੀ ਘਰ ਛਾਇਆ- ਗੁਣੋਂ ਸਾਥ ਹਿਦਾ ਛਾਯਾ, ਪੁਨਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ- ਸੰਤ ਗੁਣੀਕੇ ਗੁਣੋਂਕੋ ਗਾਤੇ ਮਨਕੋ ਸਮ ਝਾਦੇਵੈਂ

ਗੁੜਣਾ॰ਦੇ· ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਬਿਚਾਰਨਾ ਯ· ਪੜਨਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰਕੀ ਕਾਰ । ਗੁਣਨ ਸੰ·

ਗੁਣਕਾਮਣ॰ ਦੇ· ਉਤਮ ਗੁਣੋਂਕਾ ਧਾਰਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਯਾਦੂ ਟੂਣਾ ਯ· ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣ ਕਰੇ

ਗੁਪਤੀਬਾਣੀ॰ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਯਾ ਰੂਪ ਗੁਹ੍ਯ ਬਾਣੀ ਸੇ ਰਿਦੇਮੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ· ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ- ਬ੍ਰਹਮਵਿਚਾਰਕੋ ਗੁਹ੍ਯ ਵਿਦਯਾ ਪਨਾ। ਰਾਜ ਬਿਦ੍ਯਾ ਰਾਜ ਗੁਹ੍ਯੰ ਪਵਿਤ੍ਰਮਿਦ ਮੁਤਮੰ ਐਸੇ ਗੀਤਾਮੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖ ਹੈ

ਗੁਰੂਕੀਕਰਣੀ॰ਵਾ· ਅਪਨੀ ਮੁਕਤੀ ਹੇਤ ਗੁਰੋਂਕੇ ਜਪ ਤਪ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦੌੜਤੇ ਹੋ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਗੁਰ ਬਡੇ ਜੋਪੀ ਤਪੀ ਹੈਂ ਹਮਕੋ ਮੁਕਤ ਹੋਨੇਮੇਂ ਕਿਆ ਬਿਲੰਬ ਹੈ ਭਾਵ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈਂ ਪਾਯਾ ਬਚਨਸੇ ਉਨਕੀ ਕਰਣੀ ਪੈ ਤਰਨੇਕਾ ਭਰੋਸਾ ਮਤ ਰਖੋ। ਵਾ ਗੁਰੋਂਕੀ ਅਪਨੇ ਸਮਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਦਿਲ੍ਰਿਯਾਪੈ ਕਿਆ ਧ੍ਯਾਨ ਦੇਤੇ ਹੋ। ਜੋ ਗੁਰੋਂਨੇ ਮੁਕਤੀ ਹੇਤ ਯਤਨ ਬਤਾ

ਏ ਉਨਪੈ ਧਾਨ ਦੇਵੈ ਯਾਹੀ ਭਾਂਵਸੇ
ਬਚਨਹੈ ਗੁਰ ਕਹਿਆਸਾ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵੈ ਗੁਰਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵੈ

ਗੁਰੂਬਡਦਾਣਾ ੦ ਵਾ· ਗੁਰੂਬਡੇਬੁ
ਧਿਮਾਨਹੈਂ ਜੈਸੇ ਇਸ ਜਗਮੈ ਗੁਰ

ਗੁਨਤ ੦ ਦੇ· ਵਿਚਾਰਤੇਹੈਂ | ਬਡਦਾਣਾ
ਜੋ ਗੁਰਾਂਨੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆਹੈ ਜੈਸੇ
ਗੁਨੀ ਗੁਨਤ ਰਹੇ ਗੁਨ ਨੀਤ

ਗੁਣੀਤਾ ੦ ਗੁ· ਗੁਣਹੈ ਯ· ਬੇਅੰਤ

ਗੁਪਤ ੦ ਦੇ· ਰਖ੍ਯਾ ਬਚਾ | ਗੁਣੀਤਾ
ਯਾਗਯਾ, ਤ੍ਰਾਤ· ਪਾਲਾਗਯਾ, ਗੂਢ·
ਢਕਾਹੂਆ ਯ· ਕੌਨਸੁਗੁਪਤਾ,
ਬੈਸਨਕਾ ਨਾਮ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਸ
ਰਮਾ ਖੜੀਕਾ ਵਰਮਾ ਸੂਦ੍ਰਕਾ ਦਾਸ
ਹੈ ਯਾਹੀਤੇ ਕੋਈ ਕੌਨਹੋ ਪੂਛੇ ਤਬ
ਇਨ ਨਾਮੋਂਸੇ ਬਤਾਵੈਹੈਂ, ਗੁਹ੍ਯ, ਯ
ਮਰਾਜਕਾ ਮੁਨਸੀ ਯ· ਗਾਵਹਿਰਿ
ਤ ਗੁਪਤ ਲਿਖਜਾਣਹਿ ਗੁਪ੍ਤ ਸੰ·

ਗੁਪਤੀ ੦ ਦੇ· ਗੁਹ੍ਯ ਯ· ਗੁਪਤੀਖਾ
ਵੈ ਬਟਕਾ ਸਾਰੀ

ਗੁਣੰਤ ੦ ਦੇ· ਬਿਚਾਰੇਹੈਂਯ· ਗੁਣੰਤ
ਗੁਣੀਆਂ - ਬੁਧੀਮਾਨ ਗਾਨਉਪਾ
ਸਨਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਪੁਨਾਪੁਨਾ ਬਿਚ
ਰੈਹੈਂ ਵੇਦੋਂਕੋ

ਗੁਰਤੇ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂਸੇ ਯ· ਗੁਰਤੇਉ
ਪਜੇ ਸਚ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ - ਗੁਰੋਂ
ਸੇ ਸਬਦਕਾ ਬੀਚਾਰ ਉਪਜੇਹੈ।
ਵਾ ਗੁਰੋਂਕੇ ਸਬਦਤੇ ਬੀਚਾਰ ਉ | ਪਜੇਹੈ

ਗੁਣਗੀਤ ੦ ਸੰ· ਗੁਣੋਂਕਾ
ਗਾਨਾ ਯ· ਗਾਵੈ ਰਾਮਕੇ ਗੁਣਗੀ | ਤ

ਗੁਰਮੰਤ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਮੰਤ੍ਰ ਯ· ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰਮੰਤ

ਗੁਰਸੰਤ ੦ ਵਾ· ਸ੍ਰੇਸਟ ਗੁਰੁ

ਗੁਰੁਮਤਿ ੦ ਸੰ· ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਸੇ ਯ· ਗੁਰਮਤਿ ਮਨ ਸਮਝਾਈਏ

ਗੁਰਮਤੀ ੦ ਦੇ· ਉਪਦੇਸ ਯ· ਗੁਰ
ਮਤੀ ਦਧ ਮਥੀਐ ਗੁਰੋਂਕੀ ਉਪ
ਦੇਸ ਬਿਧਿਹੀ ਦਹੀਹੈ

ਗੁਜ਼ਵਾਤ ੦ ਗੁ· ਗੁਜ਼ ਤੁਲਅਮੀ
ਨੀ ਬਾਤਾਂ ਯ· ਦਿਲਕਾਤੀ ਗੁਜ਼ਵਾਤ
-ਚਿਤਮੇਂ ਕਪਟ ਉਪਰਸੇ ਪ੍ਰੇਮ

ਗੁਰੂਜੋਤਿ ੦ ਦੇ· ਮਹਾਨ ਉਪਦੇਸ ਸੇ

ਮਹਾਨ ਰਮਨ ਰੂਪ ਜੋਤਿ ਯ· ਗੁਰ
ਜੋਤਿਸੁ ਅਰਜਨ ਮਾਹਧਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤ ॰ ਵਾ· ਗੁਰਮੁਖੋਂਕਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਜੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰੂਪ
ਗੁਨਤੁਪੁਨਤੁ ॰ ਗੁ· ਗਿਨ ਗਰਾਏ
ਤੀਆ ਧੁਨੋਕੀਆ
ਗੁਰਕਾਟੀਕਟਿਤਕਟੀਤ ॰ ਵਾ· ਕ
ਟਿਤ· ਕਟਨੇਵਾਲੇ ਗੁਰੋਂਨੇਕਟੀ
ਤ· ਕਾਟਨੇਯੋਗਮ ਦੇਖ ਪਾਪਸਭ
ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ॰ ਸੰ· ਗੁਰੋਂਦ੍ਵਾ ਕਾਟਦੀਏ
ਰਾ ਪ੍ਰਗਟਹੂਆ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤਕੇਵ
ਕਨਨਕਾ ਸਮੁਦਾਯ। ਬਚਨਹੈ ਜੈ
ਸੀਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮਕੀ ਬਾਣੀ·
ਇਤਆਦਿ, ਗੁਰੋਂਕੀ ਦੇਹ ਸ੍ਵਰੂਪ
ਜੈਸੇ ਮਾਰਗਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਸਭਸਿ
ਖਨਕੋ ਹੁਕਮਹੈ ਗੁਰੂਮਾਨੀਯੋਗ੍ਰੰ
ਥ, ਗੁਰੁਸਰਬਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕੇਜ
ਸਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗ੍ਰੰਥ
ਗੁਹਜਕਥਾ ॰ ਦੇ· ਗੁਪਤਉਪਦੇਸ
ਯ· ਗੁਹਜਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰਤੇਜਾ
ਣੀ

ਗੁਦ ॰ ਸੰ· ਗੁਦਾ
ਗੁਣਬਾਦ ॰ ਸੰ· ਗੁਣੋਂਕੀ ਚਰਚਾ
ਯ· ਰਮਣੋਕੇ ਰਾਮਕੇ ਗੁਣਬਾਦ
ਗੁਰੁਸਬਦ ॰ ਗੁ· ਬਡੇ ਉਪਦੇਸਸੇ
ਯ· ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰੁਸਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰਕੇ· ਬਡੇਉ
ਪਦੇਸਸੇ ਗੁਰੁ· ਬਡੇਗੁਰੋਂਕੇ
ਗੁਰੁਸਬਦੀ ॰ ਗੁ· ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਸੇਯ· ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗਮਾਣ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ॰ ਸੰ· ਗੁਰੋਂਕੀ ਦਯਾਸੇ
ਯ· ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਰਲਾਕੋ ਗਵੇ
-ਗੁਰੋਂਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸੇ
ਗੁਰੁਕੋਮਦੀ ॰ ਸੰ· ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਨਾਨਕ
ਜੀਸੇਲੇ ਦਸਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਯੰ
ਤਾ ਦਸਗੁਰੂ ਸ੍ਵਰੂਪ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀ ਚ
ਦਨੀਕੇ ਬਰਨਨਕਾ ਗ੍ਰੰਥ। ਇਸ
ਗ੍ਰੰਥਮੇਂ ਪਰਮਤੋਂ ਵਾਲਿਓਂਕੀ ਜੋ
ਗੁਰੁਮਤਪੈ ਆਸੰਕਾ ਤਿਨਕਾ ਖੂ
ਬਖੰਡਨ ਕੀਆ ਹੈ
ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦੀ ॰ ਸੰ· ਗੁਰੋਂਕੀ ਦਯਾ
ਵਾਲਾ, ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕੀ ਦਯਾਸੇ ਯ· ਗੁ

ਰੇਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ
ਗੁਰੁਵਿਚਦੇ ੦ਵਾ॰ ਗੁਰੁਬਕੀਲਦੇ
ਕਰ॰ ਗੁਰਵਿਚਿਦੀ ਅਰਥਾਤਗੁ
ਰੋਂਦ੍ਵਾਰੇਯ॰ ਗੁਰਵਿਚਦੇਤੁਸ਼ਾਹਿ
ਗੁਰੁਮੁਖਜਿੰਦ ੦ਵਾ॰ ਹੇ ਧਿਆਈ
ਪ੍ਰਾਣੋਂਵਤਪਿਆਰੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਗੁਰੁਰਸਗੀਤਬਾਦ ੦ਵਾ॰ ਗੁਰਾਂ
ਕੇ ਉਪਦੇਸਕਾਰਸ।ਅਰਗੁਰੋਂਕੇ
ਗਾਏ ਬਚਨਜਿਸਕੇ ਸੁਣੇ ਹਛੇ ਨਹੀਂ
ਲਗੇ।ਉਸਨੇ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਪ੍ਰਸੇ
ਸ੍ਵਰਕੇ ਗਵਾਇਲੀਆ
ਗੁਰਸਾਧੂ ੦ਸੰ॰ ਬਡਾਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਯ॰ ਹਰਿਕਾਸੰਤ ਮਿਲੇ ਗੁਰੁਸਾਧੂ
ਗੁਨਆਧ ੦ਵੇ॰ ਗੁਨਬੋੜਾਭੀ
ਗੁਣਬੰਧੁ ੦ਸੰ॰ ਸ੍ਰੇਸ੍ਟਗੁਣੋਂਕਾਸੰਬੰ
ਧੀ ਭਾਵਉਤਮਗੁਣਵਾਲੋਂਕਾਮੇਲੀ
ਯ॰ ਮੇਗੁਣਬੰਧੁ ਸਗਲਕੀ ਜੀਵ
ਨਮੇਰੀਜੀਵਨਮੇਰੇਦਾਸ
ਗੁਰਮਤੀਦਧਿ ੦ਵੇ॰ ਗੁਰੋਂਕਾਉਪਦੇ
ਗੁਨ ੦ਵੇ॰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਦ ਸਰੂਪਦਗੀ
ਯਾਲਤਾਦਿ ਸ੍ਵਭਾਵਯ॰ ਮੀਰੇਹਰਿ

ਗੁਨਗਾਉ, ਲਾਭੁਯ॰ ਵੇਦਪੁਰਾਨ
ਪੜ੍ਹੇਕਾਹਿਆ ਗੁਨਖਰਚੰਦਨਜਸ
ਗੁਨੀ ੦ਵੇ॰ ਗੁਣੋਂਵਾਲਾ ਯ॰ ਗੁ ਭਾਰ
ਨੀਠਹੈ ਗੁਨਗਾਈ
ਗੁਣਨ ੦ਵੇ॰ ਬਿਚਾਰਨ
ਗੁਮਾਨ ੦ਅ॰ ਅਹੰਕਾਰਯ॰ ਕਿਅ
ਬੌਰਣੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨ
ਗੁਮਾਨੀ ੦ਗੁ॰ ਅਹੰਕਾਰਕੇ ਯ॰ ਤਿ
ਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ਬੁਨੇ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਸੁਨੇ ੦ਵਾ॰ ਬਡੇਗੁਰੋਂਸੇ
ਗੁਰੁਮਤਿਬੈਨੀ ੦ ਵਾ॰ ਗੁਰੋਂਕੇ ਬ
ਚੋਨੋਂਸੇ ਪਾਈ ਮਤਿਸੇਯ॰ ਹਰਿ
ਬੋਲੋਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ
ਗੁਰੁਕਰਣੀਬਿਨ ੦ਵਾ॰ ਗਮਨ
ਰੂਪੀ ਬਡੇ ਕਰਤਤ੍ਰਬਿਨਾ
ਗੁਰੁਸੂਰਯਪ੍ਰਤਾਪ ੦ਸੰ॰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
ਅੰਗਦ ਸਾਹਬਸੇ ਲੇ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮ
ਹਾਰਾਜ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ ਪ੍ਰਯੰਤ
।ਨਵਗੁਰੋਂਕੀ ਜਨਮਾਦਿ ਲਿਖਲ
ਕਥਾਕਾ ਇਤਿਹਾਸ।ਅਰਥ ਇਸ
ਨਾਮਕਾ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੀ ਜੋਤਿ

ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਾਲੇ।ਅੰਗਦਾਦਿ ਨਵ
ਗੁਰੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸੂਰਜ ਕੇ।ਬਾਰਾਂ ਰਾਸਿ
ਖਟ ਰਿਤੁ ਦੋ ਅਯਨ ਰਚਨਾ ਸੇ।ਅ
ਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰੰਥ
।ਅਕਾਰ ਇਸ ਕਾ ਚਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹ
ਬ ਜੇਤਾ ਹੈ।ਸੰਪੂਰਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਕਥਾ ਕੀ ਸਾਖੀਓਂ ਕਾ ਇਸ ਮੇਂ ਸੰਗ੍ਰ
ਹ ਹੈ।ਅਨਜਾਨੋਂ ਕੇ ਮੁਖ ਚੜ੍ਹ ਇਸੀ
ਕਾ ਨਾਮ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿਧ ਹੋਗ
ਗੁੰਫ ੦ ਸੰ· ਸ਼ਬਦ ਔ ਤਿਸ ਕੇ ਯਾ ਹੈ
ਅਰਥ ਕੀ ਯਥਾਰਥ ਰਚਨਾ ਯ·
ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਬੀ, ਬਾਹੋਂ
ਕਾ ਭੂਖਣ, ਸਮਸ੍ਰੁ· ਦਾੜ੍ਹੀ
ਗੁਫਤਮ ੦ ਫ਼ਾ· ਕਹਤਾ ਹੂ ਯ· ਯਕ
ਅਰਜ਼ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸ਼ ਤੋ
ਗੁਰੁਗਾਮ ੦ ਗੁ· ਗੁਰੋਂ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੇਯ· ਗੁਰੁਗ
ਮ ਹਰਦਮ ਨਹ ਜਮ - ਗੁਰੋਂ ਦ੍ਵਾਰੇ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਗ੍ਯਾਨ ਸੇ ਪੁਰ
ਖੋਂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਰਹਤਾ ਭਯ ਜਮੋਂ ਕਾ
ਗੁਣਗਾਮ ੦ ਦੇ· ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਸਮੂਹ ਯ·

ਕਲ੍ਯਾਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣਗ੍ਰਾਮ,
ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਗਾਵਨਾ ਯ· ਅਵਰ ਕਛੂ
ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ
ਗੁਰੁਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ੦ ਵ· ਗ੍ਰਾਮ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ਹੈ
ਗੁਣਗ੍ਰਾਮ ੦ ਗੁ· ਗੁਣੋਂ ਕੇ ਜਾਨਨੇ ਵ
ਲੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਸੇ ਯ·
ਗੁਣਗ੍ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਹ
ਗੁਰੁਚੰਦ੍ਰੋਦਯ ੦ ਸੰ· ਆਦਿ ਪਾਤ
ਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਜਨਮਾਦਿ ਕਥਾ ਕਾ।ਸੰਸ
ਕ੍ਰਿਤ ਰਚਨਾ ਮੇਂ ਬਰਨਨ,ਜੋ ਸੰਤੋਖ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁ ਸੂਰਯ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ
ਪਹਲੇ।ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੇਂ ਖੂਬ ਤਰਾਂ
ਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ।ਕਿੰਚਿਤ ਮਾਤ੍ਰ ਔਰ ਗੁ
ਰੋਂ ਕੀ ਕਥਾ ਕਾ ਬਰਨਨ
ਗੁਰੁ ੦ ਸੰ· ਪੁਖਜਨਖੜ, ਦੋ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵ
ਲਾ ਦੀਰਘ ਅਖਰ, ਸੰਯੁਕ੍ਤ ਵ
ਰਣ ਸੇ ਪੂਰਬ ਥਿਤ ਅਖਰ, ਬਿ
ਦੁ ਬਿਸਰਗ ਵਾਲਾ ਅਖਰ, ਦੇ
ਵਾਚਾਰਯ, ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ, ਬਲ
ਵਾਨ ਯ· ਗੁਰੁ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕੇ

ਬਲਵਾਂਨਉਪਦੇਸ ਮਹਾਨ ਗੁਰੋਂ
ਕੇਸਾਥ, ਮਹਾਂਨ· ਅਰਥਾਤ ਬੜੇ
ਕਾ੫· ਗੁਰੁ ਸਤਗੁਰੂਕਾ ਜੋ ਸਿਖ
ਅਖਾਏ।ਪੁਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਨੇ-
ਬੜੇ ਗੁਰੋਂਸੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੇ।ਪੁਨਃ
ਕੌਨ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਜਾਂਕੇ ਸਿਮਰੇ, ਪੂ
ਜਯ੫· ਬ੍ਰਾਮਨ ਗੁਰੂਹੈ ਜਗਤਕਾ
-ਬ੍ਰਾਮਣ ਪੂਜ੍ਯਹੈ ਆਨਲੋਗੋਂਕਾ
ਭੁਕਤੋਂਕਾ ਨਹੀਂ, ਦੁਰਜਰ· ਜੋ ਵਸ
ਤੁ ਕਠਨਾਈਸੇ ਪਚੇ, ਬੋਝਵਾਲੀ
ਵਸਤੂ, ਜਨੇਊ ਪਹਰਾਯਕੇ ਵੇਦ
ਪੜ੍ਹਾਨੇਵਾਲਾ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਉਪਾ
ਧ੍ਯਾਯਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਕੇ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਾਨੇਵਾਲਾ, ਰੁਦ੍ਰਯਾਮ
ਲਾਦਿ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਨੇਵਾਲਾ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਦ੍ਯਾਕਾ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ, ਚੌਹਟਕਲਾਰੂ
ਪ ਵਿਦ੍ਯਾਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇਵਾ
ਲਾ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬੜਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਰਾਜਾ;
ਬੈਰਾਗਾਦਿ ਸਾਧਨੇਵਾਲੇ ਅਧਿ
ਕਾਰੀਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨਯੋਗ੍ਯ।

ਬ੍ਰਮਨਿਸ੍ਠ ਬ੍ਰਮ ਸ੍ਰੋਤੀ ਮਹਾਤ
ਮਾ।ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਕਾਚੇ ਗੁਰਤੇ ਮੁ
ਕਤ ਨ ਹੂਆ।ਪਾਰਸੇ ਪੱਕਾ ਗੁਰੁ
ਸੂਚਨ ਕੀਆ ਹੈ।ਬ੍ਰਮ ਨਾਮ ਵੇ
ਦਕਾ ਔ ਪਰਮਾਤਮਾਕਾ ਹੈ।ਬ੍ਰਮ
ਨਿਸ਼ਠ· ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਂ ਚਿਤਕੀ ਬਿ
ਰਤਾਵਾਲਾ, ਬ੍ਰਮ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਿਯ ਵੇਦਾ
ਦਿ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂਕਾ ਯਥਾਰਥ ਅਰਥ
ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ।ਅਰਥਾਤ ਵੇਦਾ
ਦਿ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਦ੍ਵਾਰਾ ਸਿਖ੍ਯਕੇ ਸੰਸਯ
ਛੇਦਨ ਕਰਨੇਵਾਲਾ।ਔ ਪਰਮਾਤ
ਮਾਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪਕੀ ਚਿਤਮੇਂ ਪੂਰਨਧਾ
ਰਨਾਵਾਲਾ।ਯਵਨ ਭਾਸਾਮੇਂ ਜਿਸ
ਕੋ ਆਲਮ ਆਮਲ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ, ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬਜੀਮੇਂ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਿਤਾ ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਅਨੰਤ ਪਾਠੋਂ
ਮੇਂ।ਇਸੀ ਗੁਰੂਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਹੈ।ਇਸ
ਗੁਰੂਸੇ ਆਨ ਗੁਰੋਂਕੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ ੫·
ਮਾਇ ਮੂੰਡੋ ਤਿਸ ਗੁਰੂਕੀ ਜਾਤੇ ਭ੍ਰ
ਮਨ ਜਾਇ।ਪੁਨਾ ਕਾਚੇ ਗੁਰਤੇ
ਮੁਕਤ ਨ ਹੋਈ, ਨਿਖਲ ਜੀਵੋਂਸੇ

ਪ੍ਰਥਮ ਬ੍ਰਮਾਕੋ ਉਪਦੇਸਕਰਤਾ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਜਿਸਕਾ ਬਰਣਨ ਵੇਦ ਵਿਖੇ
ਸ੍ਵੇਤਾ ਅਸ੍ਵਤਰ ਉਪਨਿਖਦ ਮੇਂ ਹੈ
। ਯੋ ਬ੍ਰਮਾਣੰ ਵਿਦਧਾਤਿ ਪੂਰ੍ਵੰ ਯੋ
ਵੈ ਵੇਦਾਂਸ਼੍ਚ ਪ੍ਰਹਿਣੋਤਿ ਤਸ੍ਮੈ - ਜੋ
ਬ੍ਰਮਾਕੋ ਰਚਤਾ ਭੁਯਾ ਸਭੁਸੇ ਪੂਰਬ
ਜੋ ਤਿਸਕੋ ਰਚਕੇ ਵੇਦੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਕਰਤਾ ਹੂਆ। ਤਿਸਕੇ ਤਾਈਂ। ਪਾਤੰ
ਜਲੀ ਮੁਨੀ ਭੀ। ਸ: ਸਰ੍ਵੇਖਾਂ ਗੁ
ਰੁਕਾਲੇਨ ਨਵਛੇਦਾਤ - ਵਹੁ ਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਮਾਦਿਕੋਂਕਾ ਗੁਰੂ
ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਕਾਲਕੇ ਕੀਏ
ਆਦਿ ਅੰਤ ਰੂਪ ਪਰਿਛੇਦੋਂ ਸੇ ਰ
ਹਿਤ ਅਨਾਦਿ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਐਸੇ ਅ
ਪਨੇ ਸੂਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ। ਗੀਤਾ ਸ੍ਰਿ
ਮ੍ਰਿਤੀ ਮੇਂ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ। ਅਹਮੇਵ ਗੁਰੁ ਰ੍ਗਰੀਯਾਨ·
ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਿਖਲ ਬ੍ਰਮਾਦਿ ਗੁਰੋਂ
ਸੇ। ਸਰਬ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੋਂ ਵਾਲੇ ਆਚਾਰ
ਯੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਸੇ ਬਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਸੋ ਮੈਂ ਹੂੰ। ਵਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸਾ ਗੁਰੂ ਹੈ।
ਜਿਸਕੇ ਕੀਏ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਮੈ ਆਪ
ਨਾ ਗੁਰੂ ਪੂਛ ਦੇਖਿਆ ਪਾਠ ਸੇ ਗੁ
ਰੋਂ ਨੇ ਆਪ ਖਬਰ ਦਈ ਹੈ। ਪੁਨਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤੂ ਜਪ ਮਨ ਮੇਰਾ। ਗੁਰੂ
ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰਾ। ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਪਾ
ਠੋਂ ਸੇ ਤਿਸੀ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮ
ਤ ਨਿਰਣੇ ਮੇਂ। ਔ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਕੇ ਅ
ਰਥ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਬਦਾਰ
ਥ ਬਿਚਾਰ ਮੇਂ ਸਪਸ਼੍ਟ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋ
ਊਹਾਂ ਸੇ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲੇ ਉਤਮ ਦੇਖ ਲੇ

ਗੁਬਾਰੀ ੦ ਅ· ਗੁਬਾਰ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਵੇ

ਗੁਬਾਰ ੦ ਅ· ਪਵਨ | ਗੁਰ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੀ
ਸੇ ਉਡੀ ਮੱਟੀ, ਅੰਧਕਾਰ· ਅੰਧੇਰਾ
ਯ· ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧ ਪਰੇ,
ਜ਼ੁਲਮ· ਅਨ੍ਯਾਯ

ਗੁਜਰੀ ੦ ਦੇ· ਅਹੀਰਨੀ, ਮਾਲੋਨਾ
ਸ ਹੂਈ ਜੈਸੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਨਕੇ ਗੁਜਰੀ
ਗੁਜਰੀ - ਬਿਤੀਤ ਹੂਈ

ਗੁਦਾਰੇ ੦ ਦੇ· ਤਆਗ ਦੀਏ ਯ· ਜਿਨ

ਪੰਚ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਗੁਦਾਰੇ-ਜਿਸ ਪੁਰਖਨੇ ਸਭੁਕੋ ਮਾਰਨੇਵਾਲੇ ਕਾਮਾਦਿ ਚਿਤਸੇ ਕਾਟਕੇ ਤ੍ਯਾਗ ਦੀਏ ਹੈਂ। ਗੁਜਾਰੇ ਫਾ· ਗੁਜਾਰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨੇ ਤਥਾ ਤ੍ਯਾਗਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਗੁਦਰੀ ॰ ਦੇ· ਗੁਜਰੀ

ਗੁਮਰ ॰ ਦੇ· ਪੂ· ਦਬਾਉ, ਪ੍ਰਤਾਪ

ਗੁਣਕਾਰੀ ॰ ਸੰ· ਗੁਣ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘ੍ਰਹੈ ਪ੍ਰਨਾ ਅਦਲ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ

ਗੁਰੂਸਰ ॰ ਗੁ· ਗੁਰੂ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤੀਰਥ ਮੇਂ ਯ· ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰਸਰਾ

ਗੁਰੂਗੁਰੂ ॰ ਸੰ· ਬਡੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਯ· ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁਗੁਰੁ ਮਿਲਾਉ- ਗੁਰੂ ਬਡੇ ਹਰਿ ਸੇ ਮਿਲਾਵੋ ਹੈਂ

ਗੁਰਹਗਾਰ ॰ ਮਿ· ਗੁਰਹ· ਵਡਿਆਈ ਗਾਰ· ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਭਾਵ ਆਪਨੇ ਜਪਨੇਵਾਲੇ ਭਗਤੋਂ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਵਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗਾਰ ਗਾਲ ਅਰਥਾਤ ਉਪਾਲੰਭ ਰੂਪ ਕਲੰਕ ਲਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੈਸਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸਹੀਨ ਚੇਲਾ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ਸੋਈ ਲਿਖਾ ਹੈ ਆਨ ਬਾਨੀਮੇਂ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡੋ ਤੋ ਤੇ ਭੁਲ ਲਾਗੇ ਗਾਲ ਵਾ ਮੈਂ ਗੁਨਹਗਾਰ ਠਹਰਤਾ ਹੂੰ ਯਾਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਨਹੀਂ ਛੋਡੋਗਾ ਯ· ਇਕ ਰਾਮਨ ਛੋਡੋ ਗੁਰਹਗਾਰ ਵਾਲਾ

ਗੁਨਹਗਾਰ ॰ ਫਾ· ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੇ

ਗੁਰੂਮਨਾਰ ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਮਨਾਇਕੇ ਭਾਵ ਪੂਜਕੇ

ਗੁਣਸੰਘ੍ਰਹੈ ॰ ਗੁ· ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘ੍ਰਹੈ

ਗੁਰੁਸਤਗੁਰੁ ॰ ਵਾ· ਬਡੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਗੁਰੋਂ ਕਾ ਯ· ਗੁਰੁ ਸਤਗੁਰੁ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ

ਗੁਰੁਮਤਿਨਗਰੀ ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਵਾਰਾ ਦੇਹੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਖੋਜਨੂੰ ਖੋਜਾਂ ਯ· ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜ ਖੁਜਾਈ

ਗੁਰੁਗਹਰਗੰਭੀਰੇ ॰ ਵਾ· ਗੰਭੀਰੋਂ ਸੇ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰੋਂ ਤੇ ਜੈਸੇ ਹਰਿਹਰਿ

ਮਵਿਹਾੜਿਆ ਗੁਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀ
ਰੇ-ਹਰਿਕਾਹਾਰੇ ਯਹ ਨਾਮ ਹਮਖ
ਗੀਦਿਆਂ ਹੈ ਗੰਭੀਰ ਜੈਸੇ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰੋਂ
ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਉ ਪਿਆਰੇ ॰ ਵਾ· ਪਿਆ ਤੇ
ਰੇ ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਗੁਲ ॰ ਫਾ· ਫੂਲ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ

ਗੁਸਲ ॰ ਫਾ· ਇਸਨਾਨ· ਨ੍ਹਾਵਣਾ ਯ·

ਗੁਲਾਲ ॰ ਦੇ· ਲਾਲ ਪੋਸਤ ਕਾ ਫੂਲ ਯ·
ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਗਹਿਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗ
ਚੜਾਉ, ਗੁਲਲਾਲਾ ਫਾ·

ਗੁਥਲੀ ॰ ਭੁ· ਥੈਲੀ·

ਗੁਲਗੋਲੇ ॰ ਦੇ· ਗੋਲਿਓਂ ਕੇ ਗੋਲੇ· ਦਾ
ਸੋਂ ਕੇ ਦਾਸ ਯ· ਹਮ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ

ਗੁਣ ਬੋਲੇ ॰ ਵਾ· ਗੁਣ ਕਹੇ ਯ· ਗੋਲੇ
ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਵਿਥਰਹਿ ਸੁਆਮੀ

ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਦਾਸੋਂ
ਕੇ ਦਾਸ ਯ· ਹਮ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ

ਗੁਰਦੇਵ ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ
ਦਾਤਾ ਯ· ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਪਿਤਾ-ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਬਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਗੁਜਰਾਵੇ ॰ ਦੇ· ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਾਵੇ, ਪ੍ਰਾਰ
ਥਨਾ ਪਹੁਚਾਵੇ ਯ· ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੇ

ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॰ ਵਾ· ਇਕਰ
ਸ ਬ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰੋਂ ਓਰ ਲਗਨੀ ਯ· ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ

ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॰ ਵਾ· ਹਮਾਰਾ ਵੋਹ
ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੈਸੇ
ਸੋ ਦਿਵਸ ਭਲਾ ਸੁਹਾਵੜਾ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਵੈ

ਗੁੜ੍ਹ ॰ ਸੰ· ਗੁੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਯ· ਗੁੜ੍ਹ ਵਾਤ ਲਧਮ ਲਾਲ

ਗੁਝੜਾ ॰ ਪੰ· ਛਪਾ ਹੂਆ ਯ· ਗੁਝੜਾ

ਗੁਦੜ੍ਹ ॰ ਪੰ· ਫਟੇ ਪੁਰਾਨੇ ਬਸਤ੍ਰ ਯ·
ਜਿਨ ਪਟ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਗੁਦੜ੍ਹ ਤੇ ਭੂ
ਲੇ ਸੰਸਾਰ

ਗੁਰੂ ਪਉੜੀ ॰ ਦੇ· ਗੁਰੋਂ
ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪ ਪਉੜੀ

ਗੁਰੂ ਅੰਦਰ ਵਾੜ੍ਹਾ ॰ ਵਾ· ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰ ਅੰਤਰਮੁਖ ਕੀਏ

ਗੂ

ਗੂਹ ॰ ਦੇ· ਬਿਸ੍ਟਾ· ਪੁਰੀਖ ਯ· ਗੂਹ
ਪੜ੍ਹ ਸਗਾਈ ਮਲ ੧ ਗੂਥ ਸੰ·

ਗੂਢਾਰਥਦੀਪਕਾ ॰ ਸੰ· ਜਪ ਬਾਣੀ

ਪੈ ਬਣਾਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਟੀਕਾ, ਜਿਸ
ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਬਾਪਨ ਕੀ
ਏ, ਗੂੜ੍ਹ ਅਰਥੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆ
ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ
ਗੂੰਜ ੦ ਦੇ· ਅਵਾਜ ਭ੍ਰਮਰਾਦਿਕੋਂ ਕੀ
ਗੂਣ ੦ ਦੇ· ਬੈਲ ਗਧੇ ਪੈ ਲੱਦਣੇ ਕੀ
·ਗੂੰਦ ੦ ਦੇ· ਪੂ· ਗੂੰਦ ਕੇ, ਜੈਸੇ ਸਿ ਬੇਰੀ
ਹਰਾ ਗੂੰਦ ਕੇ ਲਾਓ, ਬ੍ਰਿਛੋਂ ਕਾ ਗੂੰਦ
·ਗੂਨ ੦ ਫਾ· ਰੰਗ ਨੀਲ ਪੀਤਾਦਿ ਜੈਸੇ
ਬੇਗੂਨ ਬੇਚੂਨ ਚੂੰ ਬੇਨਮੂਨ
ਗੂਜਰੀ ੦ ਦੇ· ਮੇਘ ਰਾਗ ਕੀ ਰਾਗਨੀ
ਰਿ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨਿ ਸ ਰਿ ਸਾਤ ਸੁ
ਰ ਕੀ ਹੈ, ਅਹੀਰਨੀ
ਗੂੜ੍ਹ ੦ ਸੰ· ਗੁਹਜ ਵਸਤੂ
ਗੂੜ੍ਹਾ ੦ ਦੇ· ਸਘਨ· ਅਰਥਾਤ ਬੜਾ
ਯਥਾ ਸੁਣ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜ੍ਹਾ
ਵੈਣ ਅਪਾਰ· ਸ੍ਵਣ ਕਰਹੇ ਮੁਗ
ਧੇ ਹਰਣ ਕੀ ਅੱਖਾਂ ਸਮਾਨ ਅੱਖਾਂ
ਵਾਲੀਏ ਭਾਵ ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ
ਗੂੜ੍ਹਾ ਵੈਣ ਬਡੇ ਉਤਮ ਉਪਦੇਸ ਬ
ਚਨ ਜਿਸ ਕਾ ਅਪਾਰ· ਬਅੰਤ ਫਲ ਹੈ

ਗੇ

ਗੇਰਿਓ ੦ ਦੇ· ਸਟਿਆ
ਗੇਹ ੦ ਦੇ· ਘਰ· ਗ੍ਰਿਹ ਸੰ· ਯ· ਦੇਹਨ
ਗੇਹਨ ਨੇਹਨ ਨੀਤਾ
ਗੇਹਣ ੦ ਦੇ· ਇਸਤਰੀ ਯ· ਘਰ ਕੀ
ਗੇਹਣ ਚੰਗੀ ਆ ਪੁਨ ਪੂਰਬਲੇ ਕ
ਰਮ ਨਾ ਮਿਟੇਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣ ਗਿ
ਗੇਰੀ ੦ ਦੇ· ਗੇਰੂ ਕੇ ਰੰਗੇ ਹਣੀ ਸੰ·
ਯ· ਪ੍ਰਮਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ,
ਸੂੱਟੀ· ਵਗਾਹੀ ਚੀਜ
ਗੇੜ੍ਹਾ ੦ ਪੰ· ਵਾਰੀ· ਫੇਰੀ ਯ· ਲਖਲ
ਖ ਗੇੜ੍ਹਾ ਆਖੀਏ ਪੁਨ ਸੌ ਗੇੜ੍ਹਾ
ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ

ਗੈ

ਗੈਰਵਜਾਹ ੦ ਫਾ· ਬਿਨਾ ਰੀਤੀ ਸੇ
ਯ· ਤਾਨ ਸਗਲ ਗੈਰਵਜਾਹ ਭਰਿ
ਗੈਣ ੦ ਦੇ· ਅਕਾਸ ਯ· ਗੈਣ ਆ
ਚੜ੍ਹੀ ਬਿਲਲਾਇ ਗਗਨ ਸੰ·
ਗੈਰਤ ੦ ਅ· ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਗਲ
ਨੀ ਪਾਤਾ ਯ· ਫਿਰ ਗੈਰਤ ਅੰਦਰਪ

ਗੈਨ੦ ਦੇ· ਆਕਾਸ· ਗਗਨ ਸ· ਉਰ
ਧਤਾ ਪਲੈ ਗੈਨ
ਗੈਵਾਨ੦ ਦੇ· ਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਦੇਵਤਾਦਿ ਪੇ
ਖਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਸ· ਗੈਵਾਨ ਹੈਵਾਨ। ਗਾ
ਗੈਬ੦ ਦੇ· ਅੰਧੇਰਾ, ਬੇ | ਸਬਨਹਅ
ਵਕੂਫ, ਗਾੜ੍ਹਾ, ਛਿਪਾ ਹੂਆ ਸ·
ਅਲਹੁ ਗੈਬ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤ
ਰਹਿਰਦੈ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੀ ਗਾਇਬ
ਗੈਬੀ੦ ਦੇ· ਛਿਪਾ ਹੂਆ· ਪਾਰ | ਅ·
ਕੋਸੋਂ ਮੇਂ ਢਕਾ ਹੂਆ ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਖੇਲੇ
ਗੈਰ੦ ਅ· ਬਿਨਾ ਸ· ਤੂ | ਗੈਬੀ ਮਾਹ
ਨ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਾਹ ਭਰਿਆ,
ਗੈਵਰ੦ ਦੇ· ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹਾਥੀ· ਗ | ਔਰ
ਜੇਂਦ੍ਰਵਰ ਸੀ· ਸ· ਹੈਵਰ ਗੈਵਰਗ
ਗੈਣਾਰੈ੦ ਪੰ· ਆਕਾਸਮੇਂ | ਜਰੰਗ
ਸ· ਜੀਵ ਚਲਿਆ ਗੈਣਾਰੈ
ਗੈਲ੦ ਦੇ· ਪੀਛੇ ਸ· ਉਨਕੀ ਗੈਲ ਤੋ
ਹਿ ਜਿਨ ਲਾਗੈ
ਗੈਰਮਹਲ੦ ਫਾ· ਗੁਪਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੋ ਪਾ
ਵੈਹੈਂ ਸ· ਗੈਰਮਹਲ ਕੋ ਪਾਵੈ

ਗੋ

ਗੋਪੀਆਂ੦ ਦੇ· ਗੁਜਰੀਆਂ ਸ· ਘ
ੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ
ਗੋਈਆ੦ ਦੇ· ਕਹੀਆ ਸ· ਮਨਮੁ
ਖ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਗੋ· ਫਾ
ਗੋਪਿਆ੦ ਪੰ· ਛਿਪਾਇਆ ਲੀਏ
ਆ ਸ· ਜਿਨ ਗੁਰ ਗੋਪਿਆ ਆ
ਪਣਾ ਸੇ ਲੈਂਦੇ ਢਹਾਂ ਫਿਰਾਹੀ
ਗੋਆਲੀਆ੦ ਗੁ· ਗੁਆਲੇ ਸ·
ਗੋਪੀਨੈ ਗੋਆਲੀਆ
ਗੋਇ੦ ਫਾ· ਕਹੁਤੂ, ਗੇਂਦ· ਖੁਦੋ, ਗੁ
ਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ ਸ· ਗੋਰਖ ਸੋ ਜਿਨ ਗੋਇ ਉ
ਠਾਲੀ ਪ੍ਰਨ ਤੁਧ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉ
ਠਾਲੀਆ- ਵਰਾਹ ਰੂਪ ਸੇ ਵਾਸੇਸ
ਗੋਈ੦ ਫਾ· ਕਹੂ ਦੇ· ਪਾਲ | ਰੂਪ ਸੇ
ਨ ਕਰੀ ਸ· ਤੁਧ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਸਭ
ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਰਜ ਸਭ
ਗੋਈ। ਪੁਨਾ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਉਪਾਈ
ਅਲ ਆਪੇ ਫੁਨ ਗੋਈ, ਗੋਪਿਤਾ
ਸੰ·, ਪੰ· ਅਠੀ ਕਣੀ | ਰਤਾਬ
ਗੋਸ੦ ਫਾ· ਕਾਨ ਸ· ਦਰ ਗੋਸ਼ ਕੁਨਕ

ਗੋਹੇ ॰ ਪੰ· ਗੋਬਰ ਬੀਚ ਯ· ਗੋਹੇਅ ਤੇ ਲਕੜੀ ।ਪੁਨਾ ਝਿਪਤੇ ਵਿਸਾਖਾ ਇ ਮੁਖ ਗੋਹੇ-ਕਊਆ ਵਿਸਾਤਬ ਗੋਬਰ ਖਾਇਕੇ ਰਜੇ ਹੈ

ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ॰ ਸੰ· ਭਗਤਜਨ ਯ· ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰੇ

ਗੋਰਖ ॰ ਸੰ· ਮਤਸ ਬਰਾਹਾਦਿ ਰੂਪੋਂ ਸੇ ਗੋ ਪਦਕੇ ਅਰਥ ਵੇਦ ਧਰਾਦਿ ਕੋਂਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ।ਬਿਸਨੁ ਯ· ਗੋਰਖੁਸੋ ਜਿਨ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ।ਪੁਨਾ ਗੋਰਖ ਜਾਨੈ-ਵੇਦਾਦਿਕੋਂ ਕੀ ਰਛਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜਾਨਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੀ ਪੰਥ ਕਾ ਪ੍ਰਵਰਤਕ ਗੋਰਖਨਾਥ ਯ· ਗੋਰਖ ਪੂਤ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੇ, ਨਾਗਰੰਗ ਨਾਰੰਗੀ ਪ੍ਰਸਿਧ, ਰਿਖਭ ਬੂਟੀ, ਗੁਆਲਾ, ਗਊਓਂ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ

ਗੋ· ਸੰ· ਬੈਲ, ਗਊ, ਕਿਰਣ, ਬਜ੍ਰ, ਜਲ, ਪਸੂ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਵਾਯੂ, ਸੂਰਜ, ਰਿਖਭ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਬੂਟੀ, ਬਾਣ, ਦਿਸਾ, ਮਾਤਾ, ਬਾਣੀ, ਭੂਮੀ, ਸ੍ਵਰਗ, ਗੁ· ਗਾਯ· ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ

ਗੋਮ੍ਰਿਗ ॰ ਸੰ· ਗਵੇ ਰੋਝ ਪ੍ਰਸਿਧ

ਗੋਯਗ ॰ ਸੰ· ਗੋ ਮੇਧ ਯਗ, ਗਊਓਂ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧੀ ਹੇਤ ਯੱਗ ਜੋ ਗੋਵਰਧਨ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀ ਨੇ ਕਰਾਯਾ

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॰ ਸੰ· ਗੋਬਿੰਦ ਹੀ ਜੋ ਹੋਵੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸਤ੍ਰੂਓਂ ਕੋ ਹਨਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਛੀ ।ਬਿਸੇਖ

ਗੋਰੀ ॰ ਸੰ· ਹਿਮਾਲੇ ਕੀ ਪਤਨੀ, ਮ

ਗੋਪੁਛ ॰ ਸੰ· ਗਊ ਜੈਸੀ ਲੰਮੀ ਪੂਛ ਵਾਲਾ ਬੰਦਰ, ਗਊ ਕੀ ਪੂਛ

ਗੋਜ ॰ ਸੰ· ਛੱਤ੍ਰਾਣੀ ਮੇਂ ਛੱਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸੰਬੰਧ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਸੇ ਗੂਢ ਜਾਤ ਪੁਤ੍ਰ, ਗੋ ਜਾਤ ਮਾਤ੍ਰ· ਗਊ ਸੇ ਉਪਜੇ ਦੁਗਧਾ

ਗੋਪੀਖੋਜੀ ॰ ਵਾ· ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂਪ ਮੇਂ ਦਿ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀਯ· ਤੂਧ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ

ਗੋੜੋ ॰ ਪੰ· ਗੁੜੋ· ਜਮੀਨ ਪੋਲੀ ਜੀਉ ਕਰੇ ਯ· ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਕਰੇ ਬਸੋਲੇ ਗੋੜੋ ਧਰਤੀ ਭਾਈ-ਸੁਭ ਕਰਮੋਂ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਔ ਮੰਦ ਕਰਮੋਂ ਪੈ ਕੋਪ ਕਰ

ਨਾ ਸੇ ਦੋਨੋ ਮਟੀ ਖੇਦਨੇਵਾਲੇ ਥੇਸੇ
ਲੇ ਬਨਾਕਰ ਆਪਨੀ ਅੰਤਾਕਰਣ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋ ਪੋਲੀ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਸੁ
ਧਕੇ ਮਲਕਰੇ ਈਹਾ ਕ੍ਰਹੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੋਂ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀਂ
ਕਾਹੇਤੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਇਓ
ਐਸੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵ
ਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤਬੰਧਕ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਪੁਨਾ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਅਰ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਇਤਆਦਿ ਪਾਠ ਸੇ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸੇ
ਪ੍ਰਸਿੱਧੋਂ ਕਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਕਹਾ ਹੈ

ਗੋਤ ॰ ਦੇ॰ ਕੁਲ

ਗੋਮਤੀ ॰ ਸੰ॰ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਕੇ ਸਮੀਪ ਨਦੀ
ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਲੋਕ ਸੁਧੀ ਹੇਤ ਅਸ਼ਨਾ
ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਹਜ ਹਮਾਰਾ ਗੋਮ
ਤੀ ਤੀਰ-ਯਾਤ੍ਰਾ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ
ਕਿਨਾਰੇ ਹੈ ਜਹਾ ਪੀਤਾਂਬਰ ਧਾਰੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਸੇ ਹੈ | ਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ

ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ॰ ਸੰ॰ ਦਸਾ ਯ॰ ਗੋਬਿ

ਗੋਪੀਨਾਥ ॰ ਸੰ॰ ਇੰਦ੍ਰੀਓਂ ਕਾ ਪਤਿ ਪ
ਰਮਾਤਮਾ, ਗੋਪੀਓਂ ਕਾ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਯ॰ ਗੋਪੀਨਾਥ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ

ਗੋਬਿੰਦ ॰ ਸੰ॰ ਵੇਦਬਾਣੀ ਕਰ ਜਿਸ
ਕਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਵੇਦ
ਬਾਣੀ ਸੇ ਜਿਸ ਕਾ ਹੋਨਾ ਸਰਬਮੌਜ
ਣੀਏ ਵਹੁ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ
ਮੇਂ ਗਊਓਂ ਕੋ ਬਰਾਹ ਰੂਪ ਮੇਂ ਧਰਣੀ
ਕੋ ਲਭਤਾ ਫਿਰ ਹੋਵੇ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ
ਯ॰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ

ਗੋਨ ॰ ਦੇ॰ ਗੁਣ ਯ॰ ਬਾਹਰ ਬੈਲ ਗੋਨ

ਗੋਪੀਨੇ ॰ ਗੁ॰ ਗੋਪੀਓਂ ਕੇ | ਘਰ ਆਈ
ਯ॰ ਗੋਪੀ ਨੇ ਗੁਆਲੀਆ - ਗੋਪੀ
ਓ ਗੁਆਲਿਓਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਕਾ ਟੁਕੜਾ ਗੋਵਰਧਨ ਉਠਾਯਾ ਵਾ
ਗੁਆਲੇ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰੀਓਂ ਸੇ ਵਿਖੇ
ਭੋਗਨੇ ਹੇਤ ਹੇ ਹਰੇ ਤੈਨੇ ਮਹਦਾਦਿ
ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਰਚੀ ਹੈ

ਗੋਪੀਜਨਾ ॰ ਗੁ॰ ਇੰਦ੍ਰੀਯਾਂ ਰੂਪ ਇ
ਸਤਰੀਆ ਯ॰ ਨਾਰੰਤੀ ਗੋਪੀਜਨਾ

ਗੋਪੀਚੰਦਨ ॰ ਸੰ॰ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਕੇ ਸਮੀਪੀ
ਗੋਪੀ ਤਲਾਈ ਕੀ ਪਾਂਡੂ ਮੱਟੀ ਜਿਸ ਕੋ
ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਧ ਮਥੇ ਮੇਂ ਲਗਾਤੇ ਹੈਂ

ਯ· ਕਿਨਹੂ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ
ਗੋਵਰਧਨ ॰ਸੰ· ਜੋ ਬ੍ਰਜਵਾਸੀਜ
ਨੋਂ ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਉਠਾ
ਯਾ ਪਰਬਤ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤ੍ਰਿ
ਣਾਦਿ ਦ੍ਵਾਰਾ ਗਊਓਂ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧੀ
ਕਰਨੇ ਸੇ ਨਾਮ ਗੋਵਰਧਨ ਹੈ ਯ·
ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ
ਗੋਪੀ ॰ਸੰ· ਗੁਜਰੀ· ਅਹੀਰਨੀ,
ਗੁ· ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਯ· ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀਜ
ਗੋਪ ॰ਸੰ· ਗਊਓਂ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕ|ਨਾ
ਰਨੇ ਵਾਲੇ ਅਹੀਰ ਗੂਜਰ, ਉਪਕਾ
ਰਕ, ਗ੍ਰਾਮ ਕਾ ਚੌਧਰੀ, ਦੇ· ਗੁਹਜ
ਵਸਤੁ ਗੋਪ੍ਯ ਸੰ·
ਗੋਪੇ ॰ਦੇ· ਛਪਾਵੇ, ਲੁਕਾਵੇ ਯ· ਜੋ ਗੁਰ
ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭੁਲਾ ਨਹੀ ਥੀਰ
ਗੋਤਮ ॰ਸੰ· ਅਹਲਯਾ ਕਾ ਪਤਿ, |ਹੁ
ਨਿਆਯ ਸਾਸ੍ਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਤਾ ਮੁਨਿ ਗੋਤ
ਗੋਰੂ ॰ਦੇ· ਪੂ· ਗਊਆਂ ਯ· ਹਮ|ਸੰ·
ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ
ਗੋਰੀ ॰ਪੰ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ· ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ
ਤੁਟੈ ਭਤਾਰ - ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲੀ

ਵਸਤੁ ਜੈਸੇ ਗੋਰੀ ਗਊ, ਅਧਕਾ
ਰੀ ਜਨ ਯ· ਛੈਲ ਲਖੰਦੇ ਪਾਰ ਗੋ
ਰੀ ਮਨ ਧੀਰਿਆ - ਵਾਸਤਵ ਸੇ
ਈਹਾਂ ਭੀ ਸਖੀ ਭਾਵ ਸੂਚਕ ਬਚਨ
ਮੇਂ ਗੋਰੀ ਪਦ ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਹੀ
ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ, ਗੋਰੋਂ ਮੇਂ ਯ· ਕੂੜਾ ਸੋਦ
ਕਰ ਗਏ ਗੋਰੀ ਜਾਇ ਪਏ
ਗੋਰ ॰ਫ· ਕਬਰ ਯ· ਗੋਰ ਸਦੇਈ
ਮੁਲਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਸਡੁ ਕਰੇ, ਕ
ਬਰਾ ਯ· ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬ
ਹਸਨ ਰੂਹਾ ਮਲ
ਗੋੜ ॰ਸੰ· ਪਰਬਤ, ਕਾਨਨ, ਖੇੜ,
ਮਾਰਗ, ਛੜ, ਸੰਘ, ਬ੍ਰਿਧੀ, ਸੰਬੰ
ਤ, ਮੁਨੀਸ੍ਵਰੋਂ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰਾਦਿ ਬੰਸ
ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਗੋੜ ਹੈ ਵਹੁ ਬਿ
ਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ੧ ਜਮਦਗਨਿ ੨ ਭਾਰ
ਦ੍ਵਾਜ ੩ ਗੋਤਮ ੪ ਅਤ੍ਰਿ ੫ ਬਸਿ
ਸ੍ਟ ੬ ਕਸ਼੍ਯਪ ੭ ਅਗਸ੍ਤ੍ਯ ੮ ਯੇ
ਆਠ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਇਨ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰਾ
ਦਿਕੋਂ ਕਾ ਨਾਮ ਗੋੜ ਹੈ ਯਹ ਬੋਧਾ
ਯਨ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਧਰਮ ਪ੍ਰਦੀਪ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ

ਸਾਂਡਿਲ੍ਯ ਮੌਦਗਲ੍ਯ ਆਦਿ ਚੌਬੀ ਸ ਗੋਤ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਭ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜਾਤਿ ਕੇ ਗੋਤ੍ਰਕਾਰ ਹੈਂ। ਇਨ ਹੀ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਛੜੀਓਂ ਕੇ ਗੋਤ੍ਰ ਹੋਗਯਾ ਤੇ ਜਾਨ ਪੜਤਾ ਹੈ ਪਹਲੇ ਸਭੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਥੇ। ਬੀਚ ਮੇ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਬੰਸੋਂ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਨਾਮ ਪਾਏ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਰਣੋਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਗਏ ਉਨਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰੇ ਉਨਕੇ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਉਨਕੇ ਗੋਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਗਏ। ਦਾਨ ਸ੍ਨਾਨਾਦਿ ਸਮੇਂ ਮੇਂ ਸੰਕਲਪ ਮੇਂ ਗੋਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਨਾ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਬਿਵਾਹ ਸਮੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਗੋਤ੍ਰ ਸੇ ਬਦਲਕੇ। ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਗੋਤ ਵਾਲੀ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਗੋਤ੍ਰ ਬਦਲਨਾ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਿਨ ਮੰਤ੍ਰੋਂ ਸੇ ਬਦਲਕੇ ਭ੍ਰਿਗੂ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦਿ ਜਨੋਂ ਕੋ ਖਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਖ ਭਾਵ ਸੇ ਖਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਨਾ ਮਾਨੇ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲ ਸੇ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਗੋਤ੍ਰ ਸੇ ਬਦਲੀ ਨਾਮਾਨੇ ॥

ਗੋਬਰ •ਦੇ• ਗੋਹਾ• ਗੋਮਲ ਯਥਾ• ਗੋਬਰ ਤਰਣ ਨ ਜਾਈ

ਗੋਚਰ •ਸੰ• ਗੋ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਿਚਰੇਂ ਜਿਨ ਮੇਂ ਐਸੇ ਸਬਦਾਦਿ ਵਿਖਯ, ਗਊਆਂ ਬਿਚਰੇਂ ਜਿਸ ਮੇਂ ਵਹੁ ਬਨ, ਦੇਸ ਮਾਤ੍ਰ, ਜਨਮ ਰਾਸਿ ਸੇ ਅਧਿਕ ਰਾਸੀਓਂ ਮੇਂ ਸੂਰਯਾਦਿ ਗ੍ਰਹੋਂ ਕਾ ਗਮਨ, •ਪੰ• ਅਧੀਨ ਯਥਾ• ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕਮਤੁ ਧੇਹੀ ਗੋਚਰੇ

ਗੋਤਮਨਾਰ •ਸੰ• ਅਹਲ੍ਯਾ ਯਥਾ• ਗੋਤਮ ਨਾਰ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ

ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ •ਸੰ• ਬੈਕੁੰਠ ਬਾਨ ਤੁਲਯ ਯਥਾ• ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ

ਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ •ਸੰ• ਗ੍ਵਾਲਿਆ ਲਿਓਂ ਕੀ ਰਛਾ ਹੇਤ ਗੋਵਰਧਨ ਧਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਥਾ• ਰਿਖੀ ਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ

ਗੋਲਾ •ਦੇ• ਦਾਮ ਸੇ ਖਰੀਦਾ ਹੂਆ ਗੁਲਾਮ• ਮੋਲ ਲੀਆ ਦਾਸ ਯਥਾ• ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਪੂਨਾ ਗੋਲੇ ਸਿਰ ਮੀਰਾ - ਗੋਲੇ ਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਤੁਮ

ਪਾਤਸ਼ਾਹਹੋ ਅਰਥਾਤ ਮੇਰੇ ਪਾਤ
ਗੋਪਾਲ ੦ ਸੰ· ਬਾਰਾਹਭੂਪ | ਸ਼ਾਹਹੋ
ਸੇਗੋ ਭੂਮੀਕੀ ਮਤ ਸਰੂਪਸੇ ਬੇਦ
ਬਾਣੀਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪਸੇ ਗਊਓਂਕੀ
ਰਛਾ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਜਗੰਨਾ
ਥ ਗੋਪਾਲ ਮੁਖਭਣੀ-ਗੋਪਾਲਕਾ
ਗੁਆਲਹੋ ਤਾਕਾ ਬਿਗੜਕੇ ਗੁਆ
ਲਾ ਬਨਗਯਾਹੈ, ਅਹੀਰ, ਗੂਜਰ
ਗੋਇਲ ੦ ਦੇ· ਦੁਰਭਿਖਾਦਿਕੋਂਕੇ ਨਿ
ਮਿਤਸੇ ਬਿਦੇਸ ਗਤ ਪਸੂਓਂਕਾ ਸਮੁ
ਦਾਯ ਯ· ਗੋਇਲ ਆਇਆ ਗੋਇ
ਗੋਇਲੀ ੦ ਦੇ· ਗੋਇਲਵਾਲਾ | ਲੀ
ਪੁਰਖ ਯ· ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ
ਰਾਖਹਿ ਕਰ ਸਾਰਾ
ਗੋਲਾਲਾਲਾ ੦ ਵਾ· ਦਾਸੋਂਕਾ ਦਾਸ
ਯ· ਗੋਲਾਲਾਲਾ ਧਣੀਕੇ
ਗੋਇੰਦਵਾਲ ੦ ਦੇ· ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾ
ਹੀਕਾ ਬਾਂਧਾ ਨਗਰ ਜਿਸਮੇਂ ਬਾਵਲੀ
ਤੀਰਥ ਹੈ ਯ· ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਲਅਮੋਲੀ ੦ ਵਾ· ਬਿਨਮੋ | ਪੁਰੀ
ਲਹੀ ਜਗਤ ਦਾਸ ਕਰਦੀਆ

ਗੌ.

ਗੌੜ ੦ ਦੇ· ਮੇਘਰਾਗਕਾ ਪੁੜ੍ਹ ਹੈ ਸਰਿ
ਗਮਪਧ ਖਟ ਸ੍ਵਰਕਾ ਖਾੜਵ ਹੈ
ਗੌਨ ੦ ਦੇ· ਗਮਨ
ਗੌਰੀ ੦ ਸੰ· ਪਾਰਬਤੀ ਗੌਰ ਮਹਾਦੇਵ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀਕਾ ਨਾਮ ਗੌ
ਰੀ ਹੈ ਮਹਾਦੇਵਕਾ ਰੰਗ ਸੁਪੇਦ ਹੈ
ਇਸਵਾਸਤੇ ਮਹਾਦੇਵਕੋ ਗੌਰ ਕਹ
ਤੇਹੈਂ ਲੋਕਮੇਂ ਲਾਲਕਾ ਨਾਮ ਗੌਰਾ
ਗੌਰਾ ੦ ਦੇ· ਬੌਝਲ· ਭਾਰਾ ਯ· ਨਿ | ਹੈ
ਵੇਸੁ ਗੌਰਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਸੰ·
ਗੌਹਰ ੦ ਫਾ· ਮੋਤੀ ਯ· ਗੁਰੁ ਗੌਹਰ
ਦਰਿਆਉ-ਸੁਭ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ
ਯੋਂਕਾ ਦਰੀਯਾਉ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਗੌਰਵ ੦ ਸੰ· ਵਡਿਆਈ
ਗੌੜ੍ਹੀ ੦ ਸੰ· ਗੁੜਕੀ ਸਰਾਬ, ਅਲੰਕ
ਰਗ੍ਰੰਥੋਂਮੇਂ ਕਹੀ ਕਾਬਕੀ ਰੀਤਿ ਬਿਸੇ
ਖ, ਗੌੜ ਦੇਸ ਮੇ ਹੋਨੇਵਾਲੀ ਵਸਤੂ
ਮਾੜ, ਬੰਗਾਲੇਸੇ ਉੜੀਸੇਕੇ ਭੁਵਨੇਸ
ਮਹਾਦੇਵ ਪ੍ਰਯੰਤ ਦੇਸਕਾ ਨਾਮ ਗੌੜ
ਹੈ ਜਗੰਨਾਥਸੇ ਤੇਰਾਂਕੋਸ ਉਰੇ ਭੁ

ਵਨੇਸ ਕਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਗੌੜ੍ਹ ਦੇਸ ਮੇਂ
ਵਸਨੇ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖ ਮਾਤ੍ਰ, ਸਾਰ
ਸ੍ਵਤ ੧ ਕਾਨ੍ਯਕੁਬਜ ੨ ਗੌੜ੍ਹ ੩
ਮੈਥਲ ੪ ਉਤਕਲ ੫ ਯੇ ਬਿੰਧ੍ਯ ਸੇ
ਉਤਰ ਓਰ ਵਸਨੇ ਵਾਲੇ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਕੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜਿਨ ਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਸਾ
ਰਸ੍ਵਤ ਹੈਂ। ਬਾਂਗਰ ਬਾਗੜ੍ਹ ਜਮਨਾ
ਪਾਰ ਮੇਰਟ ਸਮੀਪੀ ਦੇਸੋਂ ਮੇਂ ਗੌੜ੍ਹ
ਹੈਂ। ਕਨੌਜ ਕਾਨਪੁਰ ਲਖਨਊ ਕੇ ਸ
ਮੀਪ ਕਾਨ੍ਯਕੁਬਜ ਹੈਂ। ਪਟਨਾ ਕੇ ਸ
ਮੀਪ ਮਿਥਲਾ ਦੇਸ ਮੇਂ ਮੈਥਲ ਹੈਂ।
ਉੜੀਸਾ ਬੰਗਾਲਾ ਮੇਂ ਉਤਕਲ ਹੈਂ
। ਯੇ ਪੰਚ ਗੌੜ੍ਹ ਕਹਾਵਤੇ ਹੈਂ ਇਨ ਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਸਿਧ ਗੌੜ੍ਹ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਆਦਿ ਗੌ
ੜ੍ਹ ਕਹਾਵਤੇ ਹੈਂ। ਔਰ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ
ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਾਮੋਂ ਸੇ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ, ਗੌ
ੜੀ ਰਾਗਣੀ ਯ· ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਸੁ
ਲਖਣੀ ਭਾਈ ॥

ਗੰ

ਗੰਧਈਆ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਗੰਧ ਵਾਲਾ ਹੂਆ
ਹੂਆ· ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ

ਗੰਧੀਆ ਆਇ ੦ ਤ੍ਰਿ· ਝੂਠੇ ਬਚਨੋਂ ਸਾ
ਥ ਬਿਸ੍ਟਾ ਤੁਲ੍ਯ ਦੁਰਗੰਧ ਵਾਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ੦ ਦੇ·
ਗੰਗਾ ਜੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀਖਮ ਪਿਤਾਮ
ਹ, ਗੰਗਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮ ਗਾਂਗੇਯ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ
ਨਾਮ ਪਿਤਾਮਹ ਹੈ। ਭੀਖਮ ਸੰਤ
ਨੁਕੀ ਗੰਗਾ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ,
ਔਰ ਕੌਰਵੋਂ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕਾ ਦਾਦਾ ਥਾ ਇ
ਸ ਲੀਏ ਨਾਮ ਗਾਂਗੇਯ ਪਿਤਾਮ ਹ ਹੈ

ਗੰਗਾ ੦ ਸੰ· ਭ੍ਰਿਗੁ ੧ ਅਲਕਾ
੨ ਰਿਖੀ ੩ ਕਾਂਚਨ ੪ ਵਿਸ਼ਨੁਪ ਗ
ਰੜ੍ਹ ੬ ਪਾਤਾਲ ੭ ਮੰਦਾਕਨੀ ੮ ਬ
ਸਕੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਭ ਮੇਂ ਮੁਖ
ਭਗੀਰਥੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਕਲੂ ਮੇਂ ਬੜ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥

ਗੰਗ ੦ ਦੇ· ਗੰਗਾ ਯ· ਗੰਗ ਗੁਸਾਇ
ਨ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਕ

ਗੰਜ ੦ ਫਾ· ਖਜਾਨਾ ਜੈਸੇ ਰਤਾ ਭਾਟ
ਚਿਹਲ ਗੰਜ ਜੋਰੇ ਨ ਰਾਖਿਓ ਈਮ

ਨ, ਦੇ· ਦੂਰਕਰ, ਛੋੜੇ ਹੋਕਰ ਸਿਰ
ਸੇ ਬਾਲ ਦੂਰ ਹੋਨਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਰੋਗ

ਗੰਠ ੦ ਦੇ· ਗਾਂਠ· ਗ੍ਰੰਥੀ ਯ· ਛੂਟੈ ਗੰਠ
ਪੜ੍ਹੇ ਵੀਚਾਰ· ਜਬ ਵਿਚਾਰ ਮੇਂ ਪੜੇਂ
ਗੇ ਤਬ ਚਿਤ ਜੜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਛੂਟ ਜਾਵੇ
ਗੀ, ਗੰਢ ਕੇ ਯ· ਲੋਕ ਗੰਠ ਗੰਠ ਖਰਾ ਵਿਗੂਚ

ਗੰਢ ੦ ਪੰ· ਗਾਂਠ, ਮੇਲ
ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਯ· ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਢ ਪਵੈ
ਸੰਸਾਰ· ਪ੍ਰਤੇ ਕੇ ਉਪਜਨੇ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋ
ਵੇਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ਜਨੋਂ ਕਾ ਔਰ ਤੋਂ ਸੇ

ਗੰਧਣ ੦ ਪੰ· ਦੁਰਗੰਧ ਮਈ ਅਰ
ਥਾਤ ਵਿਖਯੋਂ ਕੇ ਸੰਬੰਧੀ ਯ· ਗੰਧਣ

ਗੰਮਿਤ ੦ ਦੇ· ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੈਸੇ ਬੈਨ ਸੁਨੇ
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ· ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆ
ਨ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ

ਗ੍ਰੰਥੀ ੦ ਸੰ· ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਹੈ
ਨੇ ਵਾਲਾ, ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਲਾ

ਗ੍ਰੰਥਿ ੦ ਸੰ· ਗਾਂਠ ਜੈਸੇ ਚਿਦ ਜੜ੍ਹ ਕੀ
ਗਾਂਠ ਕਾ ਨਾਮ ਚਿਤ ਜੜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਹੈ,

ਗ੍ਰੰਥ ੦ ਸੰ· ਜਨਾ ਵਾਕ੍ਯ ਗੰਠੀ ਮਾਤ੍ਰ
ਨ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ

ਗੰਦੇ ੦ ਦੇ· ਦੁਰਗੰਧ ਵਾਲੇ ਯ· ਗੰਦੇ
ਤ੍ਰੰਮ ਪਈ ਆਸ

ਗੰਧ ੦ ਸੰ· ਸੁਗੰਧ ਦੁਰਗੰਧ· ਖੁਸ
ਬੋ ਬਦਬੋ, ਖੋਟੇ ਬਚਨ ਯ· ਤਿਤ
ਦਿਨ ਬੋਲਨ ਗੰਧ

ਗੰਨਾ ੦ ਦੇ· ਗਿਣਿਆ· ਗਿਣੀਦਾ
ਹੈ ਯ· ਤੋਇਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਗੰਨਾ,
ਈਖ ਕਾ ਗੰਨਾ

ਗੰਜਨ ੦ ਦੇ· ਨਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਯ·
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਗੰਜਨ

ਗੰਧਰਬ ੦ ਸੰ· ਸ੍ਵਰਗ ਕੇ ਗਵੱਈ
ਏ, ਮ੍ਰਿਗ ਬਿਸੇਖ, ਅਸ੍ਵ, ਕੋਕਿ
ਲ, ਗਾਯਨ ਮਾਤ੍ਰ

ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬ ੦ ਵਾ· ਗੁਰੋਂ ਕੀ ਦੇਹ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ
ਜੀ ਮੇਂ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਏਕ
ਰਾਗੋਂ ਮੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਗੋਂ ਸੇ ਬਿਨਾ ਜੈ
ਸੇ ਆਦਿ ਮੇਂ ਜਪ ਬਾਣੀ ਜੈਜਾਵੰਤੀ
ਸੇ ਪੀਛੇ ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਲੋਕੋਂ ਸੇ
ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਤਾਈਂ ਰਾਗਾਂ ਮੇਂ ਸਭ
ਛੋਟੀ ਬਡੀ ਬਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਸਭ

ਸੋਬਤੀ ਸੁਖਮਨੀ ਅਰ ਸਭ ਸੇ ਛੋ
ਟੇ ਦੋ ਦੋ ਪਦੋਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲਾਕੇ ਐਤੀ
ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰੇ ਸਿਰੀਰਾਗਕੇ ਸਬ
ਦ ਸੇ ਲੇ। ਜੈਜਾਵੰਤੀਕੇ ਜਗਮੋਬਿ
ਰਾਜਰੇ ਸਬਦ ਪ੍ਰਯੰਤ ੨੯੫੮ ਦੋ
ਹਜਾਰ ਨੌਸੈ ਅਠਵੰਜਾ ਸਬਦਾ
ਦਿਕ ਹੈਂ। ਜਿਸ ਮੇਂ ੩੫੭ ਤਿਨਸੈਸ
ਤਵੰਜਾ ਭਗਤੋਂਕੇ ਨਾਮਕੇ ਹੈਂ। ਔਰ
੨੬੦੧ ਦੋ ਹਜਾਰ ਛੇਸੈ ਏਕ ਸਾ
ਖਾਤ ਗੁਰੋਂਕੇ ਨਾਮਕੇ ਹੈਂ। ਇਨਹੀ ਮੇਂ
ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲੇਕੇ ਸਬ
ਦ ਹੈਂ। ਬਿਨਾ ਰਾਗ ਬਾਣੀ ਏਕ ਆਦਿ
ਮੇਂ ਜਪਜੀ ਹੈ। ਰਾਗੋਂਕੇ ਪਰੇ ਪਛਪੁ
ਸਤਕ ਸੰਧਿਆਵਾਦੀ ਸੇ ਲੇ ਤਨਮਨ
ਬੀਦੇ ਹਰਿਆ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕੀ ਸ
ਮਾਪਤੀ ਤਾਈ ੯੫੭ ਆਠਸੈ ਸਤ
ਵੰਜਾ ਸਲੋਕ ਗਾਥਾ ਫੁਨਹੇ ਚਉਬੋ
ਲੇ ਆਦਿਕ ਹੈਂ। ਰਾਗਮਾਲਾ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਰਚੀ ਨਹੀਂ। ਇਸਮੇਂ ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿ
ਬਮੇਂ ਲਿਖੇ ਆਠ ਰਾਗੋਂਕਾ ਨਾਮ ਨ
ਹੀਂ ਗੁਰੂਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਮਹਿਲਕਾ
ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਈਸ੍ਵਰ ਭਗਤੀਕਾ ਬਿਚ
ਰ ਨਹੀਂ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਮਤਨਿ
ਰਨੇਮੇ ਦੇਖੋ ॥

ਸੰ.

ਗੰਮ ० ਦੇ. ਗਮਨਯੋਗਯ, ਗਮਯ

ਗੰਭੀਰ ० ਸੰ. ਨਿਮਨਬਨ. ਨੀਚੀ ਜਗਹ, ਮੰਦ, ਜੰਬੀਰ, ਖਟਾ, ਪਦਮ, ਰਿਗਵੇਦਕਾ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ, ਗਹਨ, ਦਰਬਾਰ, ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੋਨੇਕੋ ਕਠਨ, ਅਗਾਧ. ਅਥਾਹ

ਗੰਧਾਰੇ ० ਭੂ. ਗੰਧਵਾਲੇ

ਗੰਧਾਰ ० ਸੰ. ਸ੍ਵਰ ਬਿਸੇਖ

ਗੰਗਾਕਾਨੀਰ ० ਵਾ. ਗੰਗਾ ਜਲ ਵਤ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਯ. ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ

ਗੰਗੇਵ ० ਭੂ. ਗੰਗਾਕਾ ਪੁ | ਕਾਨੀਰ
ਤ੍ਰ ਭੀਖਮ ਗਾਂਗੇਯ ਸੰ.

। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਹੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਗ ਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾ ਪ੍ਤਾ।

ਘ

ਘਰਾਉ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਵਾਸਨਾ ਯ· ਜਿਉ ਉ
ਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਿਨੇਨ
ਘਰਾਉ ਲਇਓ -ਕਿਸੇਨੇ ਸੁਗੰਧੀ
ਨਹੀਂ ਲਈ

ਘਟਾਊ ੦ ਭ੍ਰਾ ਘਟ੍ਹੀਕਾ
ਯ· ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਹੂਇ, ਘਟਿਮੇਂ
ਯ· ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ -ਜ
ਲ ਘਟੋਂ ਮੇਂ ਚੰਦ੍ਰਕੇ ਆਭਾਸ ਵਤ ਸ
ਭ ਕੇ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ
ਰਹਿਆ ਹੈ। ਬਦਨਾਂਤਰ ਭੀ ਹੈ। ਪੁ
ਹਪ ਮਧ ਜਿਉ ਬਾਸ ਬਸਤ ਹੈ

ਘਟਿਆ ੦ ਪੰ· ਦੂਰ ਹੂਆ ਜੈਸੇ ਦੁਖ
ਅੰਧੇਰਾ ਘਟਿਆ

ਘਤਿਆ ੦ ਜੰ· ਗੇਰਿਆ· ਪਾਇਆ
ਯ· ਤਿਨ ਜਨ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟ ਘਤਿ

ਘੜੀਐ ੦ ਭ੍ਰ· ਘੜੀਦੇ ਹੈਂ ਯ· ਆ
ਦਰਗਹ ਘੜੀਐ ਤੀਨੇ ਲੇਖ

ਘਸੀਏ ੦ ਪੰ· ਹਰਿ ਨਾਮ ਚੰਦਨ ਕੋ
ਜਿਹਬਾ ਰੂਪ ਉਰਸੇ ਪੈ ਸਾਂਤੀ ਹੇਤ
ਘਸਾਈਏ ਯ· ਘਸ ਚੰਦਨ ਹਰਿ
ਜਸ ਘਸੀਏ -ਘਸੇ ਚੰਦਨ ਵਤ ਸੀ
ਤੁ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸ ਜਿਹ
ਬਾ ਪੈ ਘਸਾਈਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹੀ

ਘਸ ੦ ਪੰ· ਘਸਣਾ ਯ· ਘਸਜ ਏ
ਪੇ ਨਾਮ ਲੇਤੁ ਸ੍ਰੁਹਿ ਕਉਚਾਰੇ -ਝੜਾਵੇਂ

ਘਰਵਾਸ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰਗ
ਯ· ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰਵਾਸ

ਘਟਘਟਵਾਸੀ ੦ ਵਾ· ਸਰੀਰ ਸਗ
ਰੋਂ ਮੇਂ ਵਸਨੇ ਵਾਲਾ ਯ· ਘਟ ਘਟ ਵਾ
ਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ
ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹ

ਘਰਾਹ ੦ ਦੇ· ਘਰ ਸੇ ਭਾਵ ਰਿਦੇ ਸੇ ਯ·

ਘਰਮਾਹਿ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਹਿਰਦੇ ਵਾਸੀ ਯ· ਘ
ਰਮਾਹਿ ਠਾਕੁਰ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ -ਹਿਰ
ਦੇ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ

ਘਰਕੈ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਅਪਨੀ ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਯ·
ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ
ਕੰਮ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਪੂਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾ
ਮ ਤੋੜ ਬੰਧਨ ਘਰ ਕੇ ਕੰਮ ਲਾਇ

ਘਰਕਾ ੦ ਭ੍ਰਾ· ਇਸਤਰੀ ਯ· ਘਰਕ
ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ -ਮੈਥਨ ਸਮੇ ਮੁਖ ਦ੍ਰੂ
ਬਨ ਸ੍ਵਰੂਪ, ਨਿਜ ਕਾ ਯ· ਘਰਕਾ
ਕਾਜਨ ਜਾਨੀ ਰੂੜਾ

ਘਰੀਮੀਕ॰ ਭ੍ਰ ਘੜੀਇਕ ਯ॰ ਗੁਰੂ
ਬਚਨਧਿਆਇਓ ਘਰੀਮੀਕ

ਘਰਬਾਲੂਕਾ॰ ਵਾ॰ ਘਰਰੇਤਕਾ ਯ॰
ਘਰਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰ-ਪਵਨ
ਕੇ ਘੂਮਨਘੇਰਆਗੇ ਬਾਲੂਕੇਘ
ਰਵਤ ਕਾਲਕੀ ਘੁਮਿਨਘੇਰੀਮੇਂ
ਵੇਹਠਹਰਨੇ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ

ਘਘਾ॰ ਪੰ॰ ਘਘੇ ਅਖਰਸੇ ਉਪਦੇ
ਸ ਕਰੇਹੈਂ ਯ॰ ਘਘਾ ਘਰਘਰਵਿ

ਘਰਊਚਾ॰ ਵਾ॰ ਉਚੇਸ ਗਹਿਰੂਮੂੜੇ
ਬਾਨਵਾਲੇ ਬਦਲਕਾ ਯ॰ ਖੇਤਸਿ
ਆਲਾਊਚੀਆ ਘਰਊਚਾਨਿਰ
ਣਉ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮੇਂ ਜਿਨਕ੍ਰਿਖੀਕਰੋਕੇ
ਖੇਤੋਂਕੀ ਸਿਆਲਾ ਵਟਾਂ ਉਚੀਆਂਹੈ
ਭਾਵ ਜਲ ਰੋਕਨੇਕੋ ਸਮਰਥਹੈਂ,ਵਹੁ
ਘਰਊਚਾ॰ ਉਚੇਬਾਨਵਾਲੇ ਬਦਲ
ਕਾਨਿਰਨਉ॰ ਕਥਨਕਰੇਹੈਂ,ਜੋ ਅੱ
ਛਾ ਬਦਲਹੈ ਬਰਸਕੇ ਹਮਾਰੇ ਖੇਤੋਂ
ਕੋ ਭਰਦੇਵੇਗਾ,ਤੈਸੇ ਜਿਨਕੇ ਅੰਤਾ
ਕਰਣਮੇਂ ਸਾਧਨ ਪੂਰੇਹੈਂ,ਵਹੁ ਗੁਰੂ
ਰੂਪ ਬਦਲਕਾ ਬਿਚਾਰਕਰੇਹੈਂ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਪੂਰੇਹੈਂ,ਇਨਸੇ ਉਪਦੇਸ ਮਿਲੇ
ਗਾ ਪ੍ਰਸਾਵਹੀਰਿਤਮੇਂ ਭਗਤੀ ਰੂਪ ਨਾਰੀ
ਕੈਹੋਨੇਸੇ ਸਜਨੇਕਾ ਆਉਨਾਦਾਹਤੇਉ
ਪਦੇਸਹੇਤ ਭੂਰੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ
ਹੈ ਬਰਸਨਾਹੈ ਤਬ ਅਬੀ ਬਰੋਸੇ

ਘਟ॰ ਸੰ॰ ਘੜਾ, ਸਮਾਧੀ, ਪਰਿਣਾ
ਮਾਬਿਸੇਖ, ਹਿਰਦਾ ਯ॰ ਘਟ ਮਹ
ਸਿੰਧ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕਾਸ- ਛੋਟੇਸੇ ਰਿਦੇ
ਦੇਸਮੇਂ ਸਮੁਦ੍ਰ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਆਹੈ, ਦੋਹ ਯ॰ ਘਟ
ਫੂਟੇ ਕੋਈ ਬਾਤਨ ਪੂਛੇ ਕਾਦਹੁਕਾ
ਛਹੁਹੋਈ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤਹਕ
ਰਣ ਯ॰ ਘਟਘਟ ਘਟਸਭਘਟ
ਆਧਾਰ ਇਤਆਦਿ ਪਾਠੋਂਮੇਂ ਦੋਹਾ
ਦਿਕੋਂਕੇ,ਆਸਰੇਪਨਕਾ ਬਰਨਨ
ਹੈ, ਦੇ॰ ਕਮ ਯ॰ ਘਟ ਨਕੋਊ ਆਖੇ,
ਘਾਟ ਯ॰ ਘਟ ਅਵਘਟ ਰੂਗਰਘ
ਣਾ- ਘਾਟਕਠਨਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨਤੇ
ਤਹਾਂ ਪਰਬਤ ਬਹੁਤਹੈਂ, ਸਮੁਦਾਯ
ਯ॰ ਦਹਿਦਿਸ ਛੜ ਮੇਘ ਘਟਾਘ
ਟ, ਸਰੀਰਸਰੀਰਮੇਂ ਯ॰ ਘਟਘਟ

ਬਿਆਪ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ
ਘਟਾ ੦ ਸੰ· ਮੇਘੋਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ· ਬੱ
ਦਲੋਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ, ਸਭਾ, ਸਮੂਹ
, ਗਜੋਂ ਕਾ ਸਮੂਹ, ਗੁ· ਘਟਗਿ
ਆ ਯ· ਖਾਦਿਆਂ ਖਾਦਿਆ ਮੁਹ
ਘਟਾ ਪੈਨਾਦਿਆ ਸਭ ਅੰਗ
ਘਟਘਾਟ ੦ ਗੁ· ਸਰਬ ਥਾਨੋਂ ਮੇਂ ਘਾ
ਟਤ ਘੜੀਦੀ ਹੈ
ਘਟਘਟੇ ੦ ਵਾ· ਘਟਘਟ ਵਿਖੇ
ਘਟਕੇਘਾਟ ੦ ਵਾ· ਚਿਤਕੇ ਸੰਕਲ
ਪ ਘਟਾਵਣੇ ਯ· ਤਾਲਮ ਦੀਰੇ
ਘਟਹਰਿਘਾਟ ੦ ਵਾ· ਘਟਕੇ ਘਾਟ
ਘੜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਹੇ ਹਰੇ ਘੜਤੀ ਤੇ
ਰੀਭਾਵਤੇ ਰੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰ
ਸੋ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਂ
ਘਣੇ ੦ ਦੇ· ਮਾਰਵਾੜੀ· ਬਹੁਤ ਯ· ਘ
ਣੇ ਘਣੇ ਘਣੇ ਸਦ ਲੋੜੇ ਬਿਨ ਲਹ
ਣੇ ਕੈਠੇ ਪਾਇਓਿ ਪੁਨਾ ਦੂਖ ਘਣੇ
ਘਟਾਣੇ ੦ ਗੁ· ਘਟਘ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰ
ਣ ਮੇਂ ਯ· ਹਭ ਰਸ ਮਾਣੇ ਭੋਗ ਘਟਾ
ਣੇ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਬੀਆ

ਘਤੁ ੦ ਪੰ· ਫੈਂਕਕੇ ਯ· ਕਿਥੇ ਵੰਞਾ ਘ
ਤੁ-ਕਹਾ ਜਾਵਾ ਗੇਰਕੇ, ਪਾਇਕੇ ਯ·
ਘਤ ਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨ
ਦੂਤ ਅਮਲ ਤੇ ਪੈਰੀ ਆਣ ਸਭ ਘਤੇ
ਘਤੇ ੦ ਦੇ· ਜੰਗਲ· ਗੇਰੇ· ਪਾਏ ਯ·
ਘਣਤੇ ੦ ਦੇ· ਕਮ ਹੋਤੇ
ਘਨਸਾਬ ੦ ਦੇ· ਬਹੁਤ ਸਾਬ ਯ· ਜ
ਹਾਵਣੇ ਬਹੁਤ ਘਨਸਾਬ
ਘਨ ੦ ਸੰ· ਮੇਘ· ਬਦਲ, ਮੋਥਾ ਬੂ
ਟੀ, ਓਘ· ਸਮੁਦਾਯ, ਦ੍ਰਿਢਤਾਈ, ਕ
ਠਨਾਈ, ਬਿਸਤਾਰ, ਦੇਹ, ਲੋਹੇ ਕਾ
ਮੁਦਗਰ· ਬਦਾਣ, ਕਫ, ਅਭ੍ਰਕ
ਧਾਤੁ, ਏਕ ਜਾਤਿ ਵਾਲੇ ਤੀਨ ਅੰਕੋ
ਕਾ ਗੁਣਨ· ਜਰਬ, ਸਘਨ, ਅੰ
ਧਕਾਰ, ਪੂਰਣ, ਕਾਂਸੀ ਧਾਤੂ ਕੇ ਤ
ਲਵਾਜੇ, ਮਧਮ ਨ੍ਰਿਤ
ਘਬ ੦ ਗੁ· ਘਰ ਯ· ਘਬ ਦਬ ਜ
ਬ ਜਾਰੀਏ-ਘਰ ਮੈ ਦ੍ਰਬ ਪੂਨ
ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਘਬ ਮੁਹਾਈ
ਘਮ ੦ ਪੰ· ਘਮਸਾਨ ਡੰਡੌਰੋਲਾ ਦੇ
ਊਧਮ ਮਚਾਇਆ

ਘਰਕੇਕੰਮ ੦ ਵਾ. ਹਰਿਨੇ ਅਪਨਾ ਬੈ
ਕੁੰਠਧਾਮ ਦੇਨੇਵਾਲੇ ਕਾਮੋਂ ਮੇਂ ਫਹੁਲਾ
ਇਆ ਹੈ ਯ. ਘਰਕੇਕੰਮ ਹਰਿਲਾ
ਇਆ - ਵਾਸਤਵ ਨਿਜਰੂਪਕੇ ਵਿ
ਚਾਰਰੂਪਕਰਮਮੇਂ
ਘਰ ੦ ਦੇ. ਮੁਝ ਘਰਮੇਂ ਯ. ਗੋਰਨਿਆ
ਣੀ ਸਡ ਕਰੇ ਨਿਘਾਰਿਆ ਘਰ ਆ
ਉ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ. ਘਰ ਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇ
ਰਾ, ਘਰਮੇਂ ਯ. ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀ
ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ, ਚੜ੍ਹੀ ਉ
ਤਰੀ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕੇ ਭੇਦ ਸੇ ਰਾਗੋਂ ਕੀ ਤਰਹ
ਯ. ਘਰ ਪਹਲਾ ਘਰ ਦੂਜਾ ਘਰ
ਤੀਜਾ। ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਇਸਕਾ ਗੁ
ਰਮਤ ਨਿਰਣੇ ਮੇਂ ਹੈ | ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਣੇਰੀ
ਘਣੇਰੀ ੦ ਪੰ. ਬਹੁਤੀ ਯ. ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ
ਘਨੇਰੇ ੦ ਪੰ. ਬਹੁਤੇ ਯ. ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ
ਘਸਮਰ ੦ ਸੰ. ਭੁਖਣ ਕਰਨੇਵਾਲਾ | ਘਨੇਰੇ
ਘਰਰ ੦ ਪੰ. ਰਗੜਕੇ ਯ. ਭਾਵੇਂ ਘਰਰ
ਘਨਘੋਰ ੦ ਦੇ. ਬਦਲਕੀ ਗਰਜ | ਮੁਡਾਇ
ਘਰਬਾਰ ੦ ਫ਼ਾ. ਮੰਦਰ, ਦਰਵਾਜਾ ਮੇਂ
ਦਰ ਕਾ ਭਾਵ ਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਵਸ
ਤੂ ਯ. ਸੰਜ ਕੀਆ ਘਰਬਾਰ
ਘਨਹਰ ੦ ਫ਼ਾ. ਬਦਲ ਯ. ਘਨਹ
ਰ ਬੂੰਦ ਬਸੁ ਅਰੋਮਾਵਲ
ਘਰਦਰ ੦ ਵਾ. ਘਰਾਂਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰ
ਥਾਤ ਸਰੀਰਾਂਦੇ ਅੰਦਰ ਯ. ਘਰਦ
ਰ ਫਿਰ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ
ਘਰਮੰਦਰ ੦ ਫ਼ਾ. ਹਿਰਦੇ ਔ ਦੇਹਮੇਂ
ਯ. ਘਰਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ
ਘਲੇ ੦ ਪੰ. ਭੇਜੇ ਯ. ਘਲੇ ਆਏ ਨਾ
ਨਕਾ ਪੁਨਾ ਜਾ ਆਪ ਹਰਿ ਘਲੇ। ਆ
ਪੁਨਾ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾ
ਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤ ਹਕੋਇ
ਘੜਬਲੀ ੦ ਦੇ. ਘੜੇ ਰਖਨੇਕੀ
ਜਗਹ. ਪਾਨੀਸਾਲਾ ਯ. ਸਾਤ ਸ
ਮੁੰਦ ਜਾਕੇ ਘੜਬਲੀ
ਘਨਤਾਲ ੦ ਫ਼ਾ. ਤਾਲਾਦਿ ਬਹੁਤ
ਵਾਜੇ ਯ. ਘਨਤਾਲ ਸਕੂਰੇ ਸਭੀ
ਘੜਿਆਲ ੦ ਦੇ. ਘੜਿ | ਬਿਲਾਸ
ਆਲ ਵਾਜਾ ਜੋ ਪੱਕੇ ਘੰਟੇ ਬਨਨੇ ਸੇ
ਪਹਿਲੇ ਕਚੀ ਘੜੀਆਂ ਕਾ ਵਾਜਾ ਥਾ
ਜਿਸਕੋ ਦੇਖ ਬਚਨ ਹੈ ਘੜੀਏ ਘੜੀ

ਏ ਮਾਰੀਏ-ਯ. ਦਰਦਰਵਾਜੇਜਾਇ
ਕੇ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲ, ਘਟੀ
ਘੜੂਅਲੋ ੦ ਦੇ. ਬਾਗੜੀ | ਕਾਲ ਸੰ.
ਘੜਾ ਯ. ਜਿਉ ਆਕਾਸੇ ਘੜੂਅ
ਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ

ਘੜੀ ੦ ਦੇ. ਸਾਠ ਪਲ ਰੂਪ ਕਾਲ, ਬ
ਹੋਲੇਸੇ ਘੜੀ ਲਕੜੀ, ਛੋਟਾ ਘੜਾ
ਯ. ਲਾਜ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟ ਪੜੀ ਉ
ਠ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ

ਘੜ ੦ ਗੁ. ਘੜਯੋਂਕਾ ਠਿਕਾਨਾ ਯ.
ਜਾਕੇ ਘੜ ਬਲੀ, ਬਨਕੇ ਯ. ਘੜ
ਘੜ ਭਜੇ, ਸਵਾਰੇ ਗਏਹੈਂ ਯ. ਗੁ
ਰਮੁਖ ਘੜ ਟਕਸਾਲ-ਗੁਰਮੁਖ
ਸਵਾਰੇ ਗਏਹੈਂ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪ ਸਾ
ਲਾਓਂ, ਘਟ ਸਥਲੀ ਸੰ.

ਘਾ

ਘਾਉ ੦ ਦੇ. ਜਖਮ ਯ. ਨਾ ਘਾਉ ਕ
ਟਾਰਾ ਕਰਸਕੇ, ਚੋਟ ਯ. ਪਰਿਓ
ਨੀਸਾਨੇ ਘਾਉ, ਲਗੀ ਨਕਾਰੇ ਪੈ
ਘਾਲਿਆ ੦ ਪੰ. ਸੇਵਿਆ | ਚੋਟ

ਯ. ਸਭੁ ਘਾਲਿਆ ਤਿਨਕਾ ਹਰਿ
ਥਾਇ ਪਾਈ। ਪੁਨਾ ਤਿਲਨਹੀ ਭੂੰਨੇ
ਘਾਇ ੦ ਪੰ. ਮਛੀਆਂਕੇ | ਘਾਲਿਅ
ਮਾਰੇਹੈਂ ਪੂਰਬਮੇਂ ਯ. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ
ਵੇ ਜੀਆ ਘਾਇ, ਮਾਰੇਹੈ ਅਠਾਰ
ਕੁਲ ਸਰਪੋਂ ਨਾਗੋਂਕੇ ਯ. ਤਿਨਕ
ਰ ਯਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ-ਅਠਾ
ਰਾ ਕੁਲ ਸਰਪੋਂ ਨਾਗੋਂਕੇ ਯੇ ਹੈਂ। ਸ਼ੁ
ਭ੍ਰਧਿ ੧ ਨੰਦਸਾਰੀ ੨ ਕਰਕੋਟਕ ੩
ਪ੍ਰਿਥੁਸ੍ਰਵਾ ੪ ਬਾਸੁਕਿ ੫ ਤਖਕ ੬
ਕੰਬਲ ੭ ਅਸ੍ਵਤਰ ੮ ਹੇਮਮਾਲੀ
੯ ਨਰੇਂਦ੍ਰ ੧੦ ਬਜ੍ਰਦੰਸ੍ਰ ੧੧ ਬ੍ਰਿਖ
੧੨ ਅਨੰਤ ੧੩ ਪਦਮ ੧੪ ਮਹਾ
ਪਦਮ ੧੫ ਕੁਲੀਰ ੧੬ ਸੰਖ ੧੭
ਘਾਸੀ ੦ ਗੁ. ਘਾਸ ਖੋਦਨੇਵਾਲੇਕੇ
ਮੁਖਸੇ ਯ. ਘਾਸੀਕਉ ਹਰਿਨਾਮ
ਕਢਾਈ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੁਝ ਘਸਹਾਰੇ
ਭਾਵ ਦਾਸਕੇ ਮੁਖਸੇ ਸਦਾ ਅਪਨ
ਹਰਿਨਾਮ ਕਢਾਈਓਵਾ ਕਹਾਈਓ
ਘਾਹੁ ੦ ਪੰ. ਹਰੇ ਸੁਕੇ ਤ੍ਰਿਣ ਯ. ਘਾਹੁ
ਖਾਨ ਤਿਨਾ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ, ਘਸਹ

ਰੇਯ·ਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ-
ਚਕ੍ਰਵਰਤੀਕੋ ਘਸਹਾਰੇਕਰਤਾ
ਹੈਭਾਵ ਘਾਹਫੂਸਵਤਨਕਾਰੇਕ
ਰਤਾਹੈ, ਅਪਵਾਦ ਵ੍ਰਿਜ੍ਰਿ ਸਮੇ
ਹਿਰਨ੍ਯ ਗਰਭਾਦਿ ਪਾਤਸਾਹੋਕੋ
ਅਕਿੰਚਤਕਰਕਰਤਾਹੈ

ਘਾਲਹੁ੦ਦੇ·ਮਾਰੋਯ·ਇਸੇਤੁੜ੍ਹਾ
ਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟ-ਨਾਮਦੇਵਕੋ
ਹਾਥੀਸੇਤੁੜ੍ਹਾਵੇ ਮਾਰਕੇਸਾਂਟ,ਜੈਸੇ
ਘੋੜ੍ਹੇਕੇ ਡਰਾਨੇਹੇਤ ਔਘੀਹੋਤੀਹੈ
।ਐਸੇਹਾਥੀਵਾਸਤੇ ਸਾਂਟਹੋਤੀਹੈ।
ਜਿਸਸੇਹਾਥੀਓਂਕੀ ਸਾਂਟਮਾਰੀਖੇ
ਲਹੋਤੀਹੈ,ਜਬਕਾਹੂਪੈ ਛੋਡਨਾਹੋਵੇ
ਤਬਭੀਉਸਸੇ ਡਰਾਕਰ ਚਲਾਤੇਹੈ

ਘਾਲਹਿ੦ਭੁ·ਸੇਵਾਕਰਤੇਯ·ਕਈ
ਕੋਟਘਾਲਹਿ ਥਕਪਾਹ

ਘਾ੦ਦੇ·ਪਰਬਤੀ ਗਾਯ·ਦਾਰਦਦ
ਲਘਾ-ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੂਰਕਰੇਗਾ

ਘਾਟ੦ਦੇ·ਨਦੀ ਪਰਬਤਾਦਿਕੋਂਕੇ ਰੁ
ਕਕਰ ਲਘਨੇ ਯੋਗਮਕਠਨਰਸਤੇ
ਯ·ਜਾਉਨਜਮਕੇ ਘਾਟ, ਸੰਕਲਪ
ਯ·ਘਟਕੇ ਘਾਟ

ਘਾਟੀ੦ਦੇ·ਚੜ੍ਹਾਈਉਤਰਾਈਵਾਲਾ
ਕਠਨਰਸਤਾ ਯ·ਘਾਟੀਚੜ੍ਹਤਬੈ
ਲਇਕਬਾਕਾ,ਪੰ·ਘਾਟੀ ਬਸੜ

ਘਾਲਖਾਟ੦ਵਾ·ਸੇਵਾਕਰਖਟਕੇ
ਅਰਥਾਤ ਧਰਮਕੀ ਕਮਾਈਸੇਜਮ

ਘਾਣ੦ਪੰ·ਸਮੂਹਯ·ਜਿਤ ਕਰਕੇ
ਵੰਞੇ ਰੋਗਾਘਾਣ, ਪੁਨਾ ਰੋਗਾਘਾ
ਣ ਮਿਟਾਈ

ਘਾਣੀ੦ਪੰ·ਪੀੜ੍ਹਨੇਹੇਤਕੋਲੂਮੇਂਪਾ
ਏ ਤਿਲਸਰਸੋ ਆਦਿ ਯ·ਘਾਣੀ
ਪੀੜ੍ਹਤੇ ਸਤਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ

ਘਾਲਣਾ੦ਪੰ·ਸੇਵਾ

ਘਾਤ੦ਸੰ·ਹਿੰਸਾ·ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਸਨੇ
ਯ·ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੈਲੀਘਾਤ, ਪਰਿ
ਹਾਰ, ਅੰਗੋਂਕਾ ਗੁਣਨਾ, ਇਸ
ਅਰਥਮੇਂ ਘਾਤਕਰੀਏ ਜਿਸਸੇਵ

ਘਾਤੀ੦ਸੰ·ਘਾਤਕਰਨੇ ਹੁਵਸਤੁ
ਵਾਲਾ ਯ·ਆਤਮਘਾਤੀ ਹੈਜਗ

ਘਾਮਤੇ੦ਦੇ·ਤਪਤਸੇ ਤਕਸਾਈ
ਭਾਵ ਅਤੀ ਦੁਖਸੇ ਯ·ਘਾਮਤੇਕਾਵੇ

ਘਾੜ੍ਤ ੦ ਪੰ· ਕਟ ਛਿਲਕੇ ਬਨਾਨਾ, ਬਨਾਨਾਮਾਤ੍ਰ ਯ· ਘਾੜ੍ਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ- ਸਵਾਰਕੇ ਬਨਾਨਾ ਚਾਹੇ, ਤਬ ਬਨਾਯਾ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਕਾਲਕਾ ਬਿਗਾੜ੍ਹਾ ਦੇਹ

ਘਾਲਤ ੦ ਪੰ· ਪਾਵਤਾਹੈ ਯ· ਆਨ ਜੁਕਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮ ਘਾਲਤ ਬਿਨ

ਘਾਲਨਾ ੦ ਭੁ· ਸੇਵਾ ਯ· ਭੁ ਹਰ ਈ ਹਮਾਰੀ ਘਾਲਨਾ

ਘਾਲੀਅਨ ੦ ਭੁ· ਭੇਜੀਦੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਫੜ ਜਮਪੁਰ ਅੰਦਰ ਘਾਲੀਅਨ

ਘਾਮ ੦ ਦੇ· ਧੂਪ ਘਰਮਸੰ· ਇਸੀ ਕੀ ਫਾਰਸੀ ਗਰਮ ਬਦਲਾਹੈ ਯ· ਤ ਪਤ ਬਹੁ ਘਾਮ

ਘਾਘਰੇ ੦ ਦੇ· ਜਾਮੇ ਰੂਪ ਦੇਹਕੇ ਯ· ਪਰਦੇਸੀਕੇ ਘਾਘਰੇ- ਆਤਮਦੇ ਸਹੀਨ ਜੀਵਕੀ ਦੇਹਕੇ, ਦੇ· ਸਰ ਜੂ ਨਦੀ ਘਾਘਰਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਇਸ ਤੀਯੋਂਕਾ ਲਹਗਾ ਬਸਤ੍ਰ ਜਿਸਸ ਮਫੈਲਾ ਜਾਨਕੇ ਜਾਮੇਕੋ ਘਾਘਰੇ ਕਹਿਆਹੈ ॥

ਘਾਲ ੦ ਭੁ· ਸੇਵਾ ਯ· ਜਿਘਾਲਨ ਭਾਨੇਾਪੁਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿਘਾਲ- ਜਿਖਲ ਟਹਲੋਮੇਸੇ ਹਰਿਕੀ ਟਹਲ ਕਰਨੀ ਸਫਲਹੈ, ਦੇ· ਮਾਰਵਾੜੀ ਪਾਓ ਜੈਸੇ ਇਸਕੋ ਦਹੀ ਔਰ ਘਾਲ

ਘਾਲੇ ੦ ਭੁ· ਕਰੇ ਯ· ਘਘਾ ਘਾਲ ਸੇਵਕ ਜੇ ਘਾਲੇ- ਸੇਵਾ ਜੇਕਰ ਸੇਵ ਕ ਕਰੇ

ਘਿ

ਘਿਉ ੦ ਪੰ· ਘ੍ਰਿਤ ਯ· ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣ- ਮੀਠੇ ਮਿਲੇ ਘੀ ਮੈਦੇ ਵਾਲ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੈ ਭੋਗ ਜਿਨੋਂਕਾ

ਘਿਅ ੦ ਭੁ· ਘੀ· ਘ੍ਰਿਤ ਯ· ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੇਨ ਕੋਇ- ਘੀਕੋ ਔਪਟ ਰੇਸਮਕੋ ਭਾਂਡਾ ਭੰਡੀਲਾ ਇਕ, ਅਰਥਾਤ ਨੀਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹੇ, ਭਾਵ ਕੁਪੇ ਆਦਿ ਮੰਦ ਪਾਤ੍ਰੋਂਮੇਂ ਪੜੇ ਘੀਕੋ, ਅਰ ਕੀੜੇ ਗਲਾਇਕੇ ਬਨਾਏ ਰੇਸਮਕੋ ਮਾੜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਤਾ, ਉਲਟੇ ਹੇਮਾਦੀ ਕਾਰਯੋਂ

ਹੇਤਘੀਕੋ ਔ ਭੋਜਨਪੂਜਨਬਾ
ਲੋਂਮੇਂ ਰੇਸਮਕੋ ਪਹਰੇਹੈਂ।ਐਸੀਹੀ
ਭੁਗਤੋਂਕੇ ਵਰਣਕੀ ਦਸਾਹੈ
ਘਿਰੀਆ ॰ ਭੁ· ਬਿਖ੍ਯੋਂਕੇ ਘੇਰੇ
ਯ· ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ
ਘਿੰਨਹਿ ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਲੁਆਵੇ ਯ· ਸਸ
ਤਵਖਰ ਤੂ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ
ਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇ ॰ ਵਾ· ਘ੍ਰਿਤ ਭੀਗੇਹੂਏ
ਯ· ਕਾਗਦ ਲੂਣ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇ
- ਘੀ ਸਾਥ ਭੀਗੇ ਲੂਣਕਾਗਦ ਪਾ
ਨੀਮੇਂ ਗਲਨੇਸੇ ਰਹਜਾਵੈਹੈ
ਘ੍ਰਿਣਾ ॰ ਵੇ· ਦਯਾ ਘ੍ਰਿਣਾ ਸੰ·
ਘਿਣਾਵਣੇ ॰ ਵੇ· ਦਾਂਤਕਾਢਰੋਰੋ
ਮਿੰਨਤਾ ਕਰਨੇਸੇ· ਬਡੇ ਗਰੀਬ
ਬਨਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੇਸੇ ਯ· ਨਾਤੂ
ਆਵਹਿ ਵਸ ਬਹੁਤ ਘਿਣਾਵਣੇ
ਘਿਧਾ ॰ ਪੰ· ਲਿਆਦਾ· ਲੀਆ ਯ·
ਮੁਲਨ ਘਿਧਾ ਮੈਕੂ ਸਤਗੁਰਦਿ ਤਾ
ਘਿਧੀ ॰ ਪੰ· ਲਆਦੀ· ਲਈ
ਯ· ਬਾਹ ਪਕੜ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਘਿਧੀ
ਘਿੰਨਾ ॰ ਪੰ· ਪੋ· ਲੇਲੇਵਾਂ ਯ· ਖੰਭਵਿ
ਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋ
ਲ· ਬ੍ਰਾਬਰ ਰਤਨਾਦਿ ਧਾਤੂਓਂਸੇ
ਤੋਲਕੇ ਲੇਲੇਵਾਂ

ਘੀ

ਘੀਉ ॰ ਵੇ· ਘ੍ਰਿਤ ਯ· ਦਾਲਸੀਧਾਮ ਗੋਘੀਉ
ਘੀਆ ॰ ਵੇ· ਘ੍ਰਿਤ ਯ·
ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਾਹਿ ਘੀਆ, ਪੰ· ਘੀ ਹੈਂ
ਆਕੀ ਤਰਕਾਰੀ
ਘੀਜਈ ॰ ਪੰ· ਲੇਲੇਤੇਹੈਂ· ਘਿੰਨਤੇ

ਘੁ

ਘੁਬੀਆ ॰ ਪੰ· ਭੁਲੀਆਂ ਯ· ਖਸ
ਮਹੁ ਘੁਬੀਆ ਫਿਰੈ ਨਿਮਾਣੀਆ
ਘੁਬਿਆ ॰ ਪੰ· ਭੁਲਿਆ· ਚੁਕਗ
ਘੁਮਾਇਆ ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਅਰਪ ਯ
ਣਕੀਆ ਗਯਾ ਯ· ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ
ਘੁਮਵਾਰਿਆ ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਕਰਮਾ
ਦੇਦੇ ਅਪਨਾ ਆਪ ਅਰਪਨਕ
ਘੁਸੀਏ ॰ ਪੰ· ਭੁਲੀਏ ਰਤਾਹੂ

ਘੁਮਾਈ॰ਪੰ·ਮੁ·ਫਿਰਫਿਰਕੁਰ
ਬਾਨਹੋਵਾਂ ਯ·ਘੋਲਘੁਮਾਈਲਾ
ਘੁਲੀਏ॰ਪੰ·ਪ·ਝਿਪਤਹੋ ਲਾ
ਈਏ ਜੈਸੇ ਮਿਲ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸ
ਘੁਸ॰ਦੇ·ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਜਾ ਘੁਲੀਏ
ਸੇ ਬਿਲਮੇਂ ਸਰਪ ਘੁਸ ਗਯਾ, ਭੂ
ਲ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇਕੋ ਅਮਕਾ ਕਾਮ ਘੁਸ
ਘੁਲਾਵੈਰੋ॰ਭੁ·ਫੇਰੇਗੀ ਗਿਆ
ਮਾਇਆ ਯ·ਘਰਘੂਮਨਘੇਰ
ਘੁਲਾਵੈਰੋ-ਗਿਹਰੂਪਚਕ੍ਰਕੇਫੇ
ਰੋਮੇਂ ਫੇਰੇਗੀ ਮਾਇਆ
ਘੁਘਿ॰ਪੰ·ਗਲਕੀ ਨਾੜੀਆਂ·ਕੰ
ਠਕੀ ਰਗਾਂ ਜੈਸੇ ਘੁਘਾਂ ਬੈਠਗ
ਈਆਂ, ਸਘਨ ਯ·ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ
ਘੁਮਘਾ॰ਸੰ·ਪ੍ਰਕਰ ਗਰਾਂਉਜੀ
ਮਾਂ ਦੇਦੇ ਬਲਹਾਰ ਹੋਵੇਂਗਾ ਯ·ਹ
ਰਨਾਮਵਿਹੂਸਦ ਘੁਮਘਾ
ਘੁਟ॰ਪੰ·ਮਾਰਕੇ ਅਰਥਾਤ ਗਲਾ
ਘੁਟਕੇ ਯ·ਘੁਟਘੁਟ ਜੀਆ ਖਾਵ
ਟੇ, ਜਲਕਾ ਘੂਟ
ਘੂੰਘਟ॰ਪੰ·ਬਡੇ ਪੁਰਖਸੇ ਲਜਾ

ਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ ਮੁਖ ਢਕਲੇਨਾ ਯ
ਹ ਰਸਮ ਦਖਣਮੇਂ ਨਹੀਂ ਤਹਾਂ ਬਡੇ
ਕੇ ਨੇੜਕਾ ਨਾ ਸਨਮੁਖ ਕਰਨਾ ਹੀ
ਘੁੰਡੀ॰ਪੰ·ਕੁੜਤੀ ਕੁੜ ਪੜਦਾ ਹੈ
ਤੇਕੇ ਗਲਾਵੇਮੇਂ ਡੋਡੀ ਫਸਾਨੇਕਾ
ਤਾਗਾ ਯ·ਘੁੰਡੀ ਬਿਨ ਕਿਆ ਰੀ
ਠ ਚੜਾਈਐ
ਘੁਣ॰ਪੰ·ਲਕੜੀ ਖਾਣਵਾਲਾ
ਕੀੜਾ ਜੈਸੇ ਜਿਉ ਘੁਣ ਖਾਧੀ ਲ
ਘੁਮਣਵਾਨੀ॰ਪੰ·ਜਲ ਕੜੀ
ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਯ·ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ
ਭਾਈ-ਘਰ ਪੁਰਖੋਂਕੇ ਅਪਨੀ
ਮੁਕਤੀਕੇ ਉਪਾਯੋਂ ਸੇ ਰੋਕਕੇ ਸੰਸ
ਰੋਮੇਂ ਗਾਰਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਜਲਕੇ
ਚਕ੍ਰ ਸਮ ਚਕ੍ਰ ਹੈ, ਜਹਾਂ ਸੇ ਮਿਤ੍ਰ
ਹੋਕਰਹੀ ਘਰਬਾਰੀ ਸਮਸਾਨੇ
ਓਨਿਕਸੇ ਹੈਂ, ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ ਤੋ ਸ
ਢੇ ਤੀਨ ਹਾਥ ਕੇ ਆਦਮੀਕੋ ਚਾ
ਰ ਹਾਥ ਕੇ ਕਾਮ ਬਨੇ ਹੀ ਰਹਤੇ ਹੈਂ,
ਜਿਨਕੋ ਸੋਨੇ ਸਮੇ ਯਾਦ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਵਹੁ ਕਾਮ ਆਜ ਰਹ ਗਯਾ ਕੱਲ

ਜਰੂਰਕਰੇਂਗੇ

ਘੁਬਾ॰ਪੰ·ਭੁਲਾ·ਯ·ਪੜੀਐਗੁ ਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਜਾਮੂਢ ਹੁ ਘੁਬਾ ਜਾਇ

ਘੁਘਲਾ॰ਭੁ·ਉੱਲੂ·ਘੂਘੂ ਯ· ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਲ

ਘੁਮਨ॰ਪੰ·ਘੂਮਨੇ·ਫਿਰਨੇਕੋ

ਘੁਪ॰ਪੰ·ਬਡਾ ਅੰਧਕਾਰ

ਘੁਮਿ॰ਦੇ·ਸਿੰਧੀ·ਫਿਰਕੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਯ·ਘੁਮਿਵਾਣਿਆ, ਬਦਲਕੇ ਯ·ਜੋਤੈ ਮਾਰ ਨ ਮੁਕੀਆ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁਮਿ

ਘੁਰੇ॰ਪੰ·ਜੰਗਲੀ ਮ੍ਰਿਗੋਂਕੇ ਘਰ ਯ·ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੇ ਨ ਮਾਵੇ, ਵਾਜੇ ਜੈਸੇ ਘੁਰੇ ਨਗਾਰੇ

ਘੁਸਰ॰ਪੰ·ਘੁਸੜ·ਦਬਕ·ਲਜਿਤ ਹੋਕੇ ਛਿਪ ਜਾਨੇਕਾ ਨਾਮ ਘੁਸਰਨਾ ਹੈ, ਈਹਾ ਘੁਸਰ ਲਜਿਤ ਹੋਕੇ ਯ·ਬਹਿ ਜਾਹ ਘੁਸਰ ਬਗਲਾ

ਘੁਲ॰ਪੰ·ਖੁਰ ਜੈਸੇ ਖਾਂਡ ਬੂਰੇ ਰੇ ਆਦਿ ਪਾਨੀਮੇਂ ਖਰੇਹੈਂ ਯ·ਲਬੇ ਮਾਲੇ ਘੁਲ ਮਿਲ, ਕੁਸਤੀ ਜੈਸੇ ਮਤ ਘੁਲ ਗਿਰ ਪੜੇਗਾ

ਘੁਲਮਿਲ॰ਪੰ·ਖਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੈ

ਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲ॰ ਮਿਲ ਜਾਨਾ ਵਾ·ਖਰਕੇ ਰਲਕੇ ਮਿਚਲ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਜਾਤੇਹੈਂ ਲੋਭੀਓ ਧਨ ਜੈਸੇ ਪਾਨੀਮੇਂ ਗੁੜਾਦਿ ਹੋਜਾਤੇਹੈਂ ਯ·ਲਬੇ ਮਾਲੇ ਘੁਲ ਮਿਲਿਮਿਚਲ

ਘੂ

ਘੂਲਹ॰ਪੰ·ਪ·ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੈ·ਰਜੇ ਯ·ਘੂਲਹ ਤੈ ਮਨ ਜੋ ਆਵੇ ਸਰਨਾ–ਘੂਲ ਜ੍ਵਾਲਾਮੁਖੀ ਸਮੀਪ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਨੇਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸੀਕਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਵਤ ਅਘੁਲੀਏ ਬਨਾਹੈ ਯ·ਤਿਨਕੀ ਧੂੜ ਅਘੁਲੀਏ ਸਤਸੰਗਤ ਮੈਂ

ਘੂਕ॰ਪੰ·ਬੇਖਬਰ ਹੋ ਗਾਢੀ ਨੀਂਦ

ਘੂੰਘਟ॰ਦੇ·ਬਡੇ ਪੁਰਖਸੇ ਲਜਾ ਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ ਮੁਖ ਢਕਲੇਨਾ ਯ·ਘੂੰਘਟ ਖੋਲ ਚਲੀ

ਘੂਮਨ ੦ ਪੰ· ਘੂਮਨੇ ਫਿਰਨੇਕੇ
ਯ· ਵਿਚ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ
ਘੂਪ ੦ ਪੰ· ਗਾੜ੍ਹ ਅੰਧੇਰੇਵਾਲੇਯ·
ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ਕਹਿਆ
ਬਿਰਦ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਘੂਰਮ ੦ ਦੇ· ਮਸਤਹਾਲ
ਘੂਮਰ ੦ ਪੰ· ਨਾਚ· ਲੁਡੀ ਮਹਾਨ
ਮੂਰਖੋਂਕੇ ਨਾਚਕਾ ਨਾਮ ਲੁਡੀ ਹੈ,
ਜੋ ਊਟਾਵਾਲੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਔਬਾ
ਗੜ੍ਹੀ ਲੋਗ ਪਾਤੇ ਹੈਂ,ਮੁਖਸੇ ਹੰਬੇ
ਲੁਡੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਜਸ ਘੂਮਰ ਪਾਵੈ ਮਿਲ ਸਤ
ਸੰਗਉਮਾਹਾ
ਘੂਮਨਘੇਰ ੦ ਵਾ· ਜਲਕੇ ਚਕ੍ਰ
ਸਮ ਘੂਮਤੀ ਭੌਰੀ ਮੇਂ ਯ· ਘੂਮਨ
ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖ ਬਿਖਯਾ-ਬਿਖ
ਰੂਪ ਬਿਖਯੋਂਕੀ ਘੂਮਤੀ ਭੌਰੀ
ਮੇਂ ਜੀਵ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਘੇ

ਘੇਰ ੦ ਦੇ· ਚਕ੍ਰਾਕਾਰ ਗੋਲ ਮਾਥ·ਪ
ਰਿਧੀ· ਮੁਦੱਬਰ, ਘੂਮਣਵਾਲੀ
ਭਾਵ ਚੱਕ੍ਰ ਯ· ਤੀਨ ਅਵਰਤ ਕੀਰੂ
ਕੀ ਘੇਰ-ਤੀਨ ਗੁਣੋਂਕੀ ਅਪਨੇ
ਮੇਂ ਡੋਬਨੇ ਵਾਲੀ ਚੁਕ ਗਈ ਹੈ ਭ੍ਰਮ
ਘੇਵਰ ੦ ਦੇ· ਰੌੜ੍ਹੋਂਕੇ ਬਿਵਾਹ ਰੀ
ਕੀ ਸੀਰਨੀ

ਘੈ

ਘੈਰ ੦ ਪੰ· ਗਹਰ

ਘੋ

ਘੋਲੀਆ ੦ ਪੰ· ਬਲਹਾਰ ਯ· ਹਮ
ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮ ਘੋਲੀਆ
ਘੋੜੀਆ ੦ ਪੰ· ਬਿਆਹ ਸਮੇ ਦੂ
ਲੋਕੇ ਘੋੜੀ ਪੈ ਅਸਵਾਰ ਕਰਨੇ
ਕੀ ਗੀਤ ਯ· ਘੋੜੀ ਤੇਜਣ ਦੇਹ
ਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ
ਘੋਲਘੁਮਾਈ ੦ ਪੰ· ਬਾਰ ਬਾਰ
ਬਲਹਾਰ ਜਾਤਾ ਹੂੰ ਯ· ਘੋਲਘੁ
ਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰ ਮਨ ਦੀਨਾ
ਘੋਖਕੇ ੦ ਦੇ· ਅੰਗਦ ਜੀਕੋ ਗਦੀ

ਦੇਨੇ ਸਮੇ ਲੋਗੋਂ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਹੇ
ਤੁ ਉੱਚਾ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਯ. ਸਿਖਾ ਪੁ
ਤ੍ਰਾ ਘੋਖਕੇ ਜਭੁ ਉਮਤ ਵੇਖਹੁ ਜਿਕਿ
ਘੋਖੇ ੦ ਸੰ. ਮੁਖਸੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਚੇ ਓਨ
ਪੜ੍ਹੇ ਯ. ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭਾਪੁ
ਨਾ ਚਾਰੇ ਕੁੱਤਾ ਘੋਖਾ - ਕੂਕਰ ਸਮਾਨ
ਭੌਕਤਾ ਹੂਆ ਚਾਰੋਂ ਕੂੰਟਾਂ ਮੇਂ ਫਿਰਤੈ ਹੈਂ
ਘੋਗੇ ੦ ਪੰ. ਸੰਖਕੇ ਆਕਾਰ ਜਲਜੀ
ਵੋਂਕੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਘਰ, ਕੱਦਮੇਂ ਕੌਡੀ
ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਰੰਗਮੇ ਸੁਪੇਦ ਹੋਤੇ ਹੈਂ
ਘੋਟਮ ੦ ਗੁ. ਘੋਟਨੇ ਸੇ ਯ. ਉਜਲ
ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾਲੜੀ
ਮਸ. ਘੋਟਨੇ ਸੇ ਕਾਸੀ ਧਾਤ ਸੇ ਕਾ
ਲੀ ਸਆਹੀ ਨਿਕਸੇ ਹੈਂ
ਘੋਰ ੦ ਸੰ. ਸਿਵ, ਬਿਖ, ਦਾਰਣ, ਭ
ਯਾਨਕ ਯ. ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾ
ਰ, ਸਾਂਖ੍ਯ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਕਹੇ ਅਕਾ
ਸਾਦਿ ਤਤ੍ਵੋਂ ਕੇ ਬਿਸੇਖ ਸੁਭਾਵ ਜੈਸੇ
ਆਕਾਸ ਕਾ ਸਾਂਤ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਪਵਨ
ਕਾ ਚਲਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ, ਪੰ. ਬਦਲ
ਕੀ ਗਰਜ ਯ. ਸੁਨ ਘਨ ਘੋਰ, ਗੁ.

ਘੋੜ੍ਹੇ ਯ. ਮ੍ਰਿਗ ਪਕੜ੍ਹੇ ਬਿਨ ਘੋਰ ਹ
ਘੋਰੇ ੦ ਦੇ. ਘੋੜ੍ਹੇ ਯ. ਘੋਰੇ ਬਿਆਰ
ਚੜ੍ਹ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ
ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ੦ ਸੰ. ਭਯੰਕਰ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਯ. ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁ
ਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ
ਘੋਲ ੦ ਪੰ. ਘੋਰਕੇ ਯ. ਘੋਲ ਮਹਾਰ
ਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਹ ਪੀਆ, ਬਲਹਾਰ
ਯ. ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ, ਸੰ.
ਤੱਕ੍ਰ. ਗਾੜ੍ਹੀ ਲੱਸੀ
ਘੋਲੀ ੦ ਪੰ. ਪੋ. ਕੁਰਬਾਨ ਯ. ਹਉ ਘੋ
ਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ
ਘੋਰਮਹਲ ੦ ਵਾ. ਘੋੜ੍ਹੇ ਐ ਮਹਲ
ਘੋੜ੍ਹੜ੍ਹੇ ੦ ਦੇ. ਅਸ੍ਵ. ਤੁਰੰਗ ਪੰ
. ਯ. ਚੜ੍ਹਕੇ ਘੋੜ੍ਹੜ੍ਹੇ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜ੍ਹੇ

ਘੰ

ਘੰਟਾ ੦ ਦੇ. ਘੜ੍ਹਿਆਲ ਵਾਜਾ ਯ.
ਘੰਟਾ ਜਾਕਾ ਸੁਨੀਅਹ ਚਹੁ ਕੁੰਟ
ਘੰਡਾ ੦ ਪੰ. ਲੁਚੇ. ਘੰਟੇ ਸਾਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਯ. ਬ੍ਰਿਖ ਮਾਰਨ ਸਭ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਗ
ਮ-

।।ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਮਤ ਭਾਰਾਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਘਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਤਾ।

ਙ

ਙਰਾਸੈ ੦ ਕ੍ਰਿ· ਗ੍ਰਸੈਹੈਂ ਯ· ਙੰਙਾ ਙਰਾ ਸੇ ਕਾਲ ਤਿਹ

ਙੰਙਾ ੦ ਭੁ· ਇਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਅਖਰ ਸੇ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਙੰਙਾ ਙਰਾਸੈ ਕਾਲ ਤਿਹਾ ਪੁਨਾ ਙੰਙਾ ਞਿਆਨ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ

ਙਣ ੦ ਭੁ· ਗਿਨਕੇ ਯ· ਙਣ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ | ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੇ

ਙਣੀ ੦ ਭੁ· ਗਿਣੀ ਯ· ਙਣਤੀ ਙਣੀ

ਙਣਤੀ ੦ ਭੁ· ਗਿਨਤੀ

ਞ

ਞਿਆਤਾ ੦ ਭੁ· ਜਾਨਨੇ ਵਾਲਾ ਗ੍ਯਾਤਾ ਸੀ·

ਞਿਆਨ ੦ ਭੁ· ਗ੍ਯਾਨ ਯ· ਞੰਞਾ ਞਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੁਖ ਬਾਤਉ-ਞੰਞੇ ਅਖਰ ਸੇ ਉਪਦੇਸ

ਞਿਆਨੀ ੦ ਭੁ· ਗ੍ਯਾਨੀ ਯ· ਞਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤਰ ਪੇਖ ਰਹਿਨ ਨਹੀ ਇਹ ਬਾਇ ।।

।।ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਮਤ ਭਾਰਾਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਤੇ ਗੁਰੁ ਗਿਰਾਰਥ ਕੋਸੇ ਙਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਤਾ।

ਚ

ਚਉ ੦ ਪੰ· ਮੁ· ਕਹੁ· ਬੋਲ ਯ· ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ, ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਯ· ਸੇਖਾ ਚਉ ਚਕਿਆ ਚਵਾਇਆ-ਜੋ ਤੂ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਚਕਕੇ ਅਰਥਾਤ ਸਿਖਾ ਕਰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੂਆ, ਚਾਰੋ ਯ· ਚਉਕੀ ਚਉ ਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ-ਚਾਰ ਓਰ, ਪੰ· ਹਲ ਮੁਨੇ ਕੀ ਫਾਲ ਰਖਨੇ ਕੀ ਲਕੜੀ | ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਉ

ਚਵਉ ੦ ਭੁ· ਉਚਾਰਤੇ ਭਏ ਯ· ਗੁਰ

ਚੜ੍ਹਾਉ ੦ ਪੰ· ਅਰਪਣ ਕਰ ਯ· ਸੇਵਕ ਸੇਵਹ ਕਰਮ ਚੜ੍ਹਾਉ-ਵਹੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੋ ਅਪਨੇ ਜੱਗ ਤਪਾਦਿ ਕਰਮ ਅਰਪਨ ਕਰ, ਆ

ਗਮਨ ਜੈਸੇ ਬੁੰਭਕਾ ਚੜ੍ਹਾਉ
ਚਈਆ॰ਪੰ· ਚਾਉ ਯ· ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਬਹੁਤ ਮਨ ਚਈਆ
ਚਸੂਆ॰ਭੂ· ਚਸਾ ਯ· ਤਿਸ ਤੇ ਘਟੇ ਨਾਹੀ ਤਿਲ ਚਸੂਆ
ਚਸਿਆ॰ਭੂ· ਚਸੇ ਕ ਰਪ ਨਿਮੇਖ ਯ· ਵਿਸਿਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ
ਚਕਿਆ॰ਪੰ· ਉਠਾਇਆ | ਪਹਰਾ ਅਰਥਾਤ ਖੇਟੀ ਸਲਾਹਦੇ ਬਿਵ ਦੋਕੇ ਸਨਮੁਖ ਕੀਆ ਯ· ਸੇਖਾਚ
ਚਟੀਐ॰ਪੰ· ਚਟੀਤੀ ਹੈ | ਉਚਕਿਆ ਯ· ਸਿਲ ਜੋਗ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ· ਸਬਦਾਦਿ ਵਿਖਯ ਰੂਪ ਲਵਣ ਹੀਨ ਅਲੂਣੀ ਸਿਲਾ, ਗੁਰੂ ਜੋਗ ਰੂਪ ਵਾ ਗੁਨ ਸਾਧੋ ਨੇਂ ਕਾ ਸਮੁਦਾਯ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਚਟੀ ਹੈ ਭਾਵ ਧਾਰਨ ਕ | ਰੀ ਹੈ
ਚਟੀਆ॰ਭੂ· ਚੇਲੇ ਯ· ਚ ਟੀਆ ਸਭੇ ਬਿਗਾਰੇ
ਚੜ੍ਹੀਐ॰ਪੰ· ਸੰਪੂਰਣ ਸੂਰਯਾਦਿ ਕੋਂ ਸੇ ਤੂ ਉਦੇ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਯ· ਸਬਦੂ ਤੂ ਚੜ੍ਹੀਐ

ਚਲਾਇਆ॰ਭੂ· ਦੂਰ ਕੀਆ ਯ· ਕਿਰਤ ਨ ਚਲੇ ਚਲਾਇਆ-ਕੀਏ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਦੂਰ ਕੀਆ,
ਚਵਾਇਆ॰ਭੂ· ਬੁਲ | ਤੋਰਿਆ ਵਾਇਆ ਯ· ਚਕਿਆ ਚਵਾਇਆ
ਚਵਾਈਐ॰ਭੂ· ਬੁਲਾਈਏ
ਚਮਈਆ॰ਭੂ· ਚਾਂਬੜ ਏ ਲੋਕ ਚਮੜੇ ਕਾ ਕਾਮ ਛੋਡ ਖੇਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹਰਿ ਦ੍ਵਾਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਬਸਤੇ ਹੈਂ, ਨਿਰਜਲਾ ਏਕਾਦਸੀ ਕੇ ਸਮੇ ਇਨਕੇ ਮੇਲੇ ਕਾ ਭਾਰੀ ਜੋਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯ· ਰਵਦਾਸ ਚਮਾਰ ਚਮਈਆ
ਚਉਦਿਆ॰ਭੂ· ਉਚਾਰਤਿਆ ਯ· ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ
ਚਉਖੰਨੀਐ॰ਪੰ· ਮੁ· ਚਾਰ ਟੁਕੜੇ ਹੋਈਏ ਭਾਵ ਅਪਣਾ ਸਰੀਰ ਅਰਪਣ ਕਰੀਏ ਯ· ਹਉ ਤਿਸ ਵਿਟਹੁ ਚਉਖੰਨੀਐ | ਰਭ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰਾ
ਚਲਭਗਮਿਆ॰ਵਾ· ਚੰਚਲ ਹੋਕ
ਚਵਾਈ॰ਪੰ· ਉਚਾਰਤੇ ਭਏ
ਚਸਾ॰ਦੇ· ੧੫ ਨਿਮੇਖੋਂ ਕਾ ੧ ਬਿਸ੍ਵਾ

੧੫ ਬਿਸ੍ਵੇਕਾ ੧ ਚਸਾ ੩੦ ਚਸਿਓਂ
ਕਾ ਏਕ ਪਲ ੬੦ ਪਲੋਂਕੀ ਏਕ ਘ
ੜੀ ੭॥ ਘੜੀਕਾ ੧ ਪਹਰ ੮ ਪਹ
ਰੋਂਕਾ ਰਾਤ੍ਰਦਿਨ ੩੦ ਦਿਨੋਂਕਾ ਮ
ਹੀਨਾ ੧੨ ਮਹੀਨਿਓਂਕਾ ੧ ਬਰਸ
ਯ· ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲ ਚਸਾ ਨ ਬਿਛੁੜਾ

ਚਰਨਾਪਾਸ ੦ ਗੁ· ਚਰਨੋਂ ਓਰ

ਚਮੜਪੋਸ਼ ੦ ਫ· ਮਿ· ਚਮੜੇਕੀ ਪੋ
ਸਤੀਨਕਾ ਅਰਥਾਤ ਕੁੜਤੀਕਾ
ਯ· ਚਮਰਪੋਸਕਾ ਮੰਦਰ ਤੇਗ-
ਫਲਾਯਤੀ ਮੁਗਲੋਂਕਾ ਮਾਰੇ ਵੂੰਬੇ
ਕੇ ਚਮੜੇਕਾ ਹੀ ਮੰਦਰ ਬਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਚਹੁ ੦ ਦੇ· ਚਾਰੋਂਕੇ ਯ· ਚਹੁ ਓ
ਮਾਹਾ ਹੋਇ

ਚਰਮਣਾਹ ੦ ਦੇ· ਢਾਲ· ਸਿਪਰ ਯ·
ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਾਹ
-ਢਾਲ ਹਥਮੇਂ ਗੁਰੋਂਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਹੈ ਸੂਰਮੇਂ ਸੰਤੋਂਕੇ

ਚਰਣਸੰਬੂਹ ੦ ਗੁ· ਆਚਰਣੋਂਕੇ
ਪੁੰਜਮੇਂ ਯ· ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸੰਬੂਹ-
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ ਅਦਭੁਤ ਆਚਰਣ
ਕੋ ਸੰਬੂਹਮੇਂ

ਚਕ੍ਰ ੦ ਦੇ· ਦਿਸਾ ਜੈਸੇ ਚਾਰੋ ਚਕ ਭਾ
ਵ ਚਾਰੋ ਦਿਸਾ, ਉਠਾਉ ਜੈਸੇ ਬੋਝ
ਚਕ, ਕੁਲਾਲਕਾ ਚੱਕ ਯ· ਕੋਲੂ
ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚੱਕ, ਚਕ੍ਰ ਸੰ·

ਚਕੀ ੦ ਦੇ· ਉਠਾਈ ਵਸਤੁ, ਆਟਾ
ਪੀਸਨੇਕੀ ਚੱਕੀ ਜੈਸੇ ਚਕੀ ਚਲਤੀ ਦੇਖਕੇ

ਚਟਕੀ ੦ ਪੰ· ਹਮ ਸੰਤੋਂਕੀ ਚ
ਰਨ ਧੂੜ ਲੇਨੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਯ· ਹਮਸ
ਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਟਕੀ

ਚਟਕ ੦ ਪੰ· ਪ੍ਰੇਮ

ਚਉਕੇ ੦ ਗੁ· ਭੋਜਨ ਥਾਨਮੇਂ ਛੂਹੇ ਕੋ
ਈ ਨਹੀਂ ਯ· ਚਉਕੇ ਭਿਟਨੇ ਕੋਇ-
ਸਚ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਮੀਪ
ਨਹੀਂ ਆਵੈ, ਬੇਦੀ ਪੇ ਯ· ਬਹਿ ਚ
ਉਕੇ ਪਾਇਆ

ਚਉਕਾ ੦ ਦੇ· ਭੰਡਾਰਕੀ ਜਗਾ ਲਿ
ਪਕੇ ਯ· ਦੇਕੇ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ

ਚਉਕੀ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂਕੀ ਸਕ ਤੀਕਾ
ਪਹਰਾ ਯ· ਚਉਕੀ ਚਉ ਗਿਰਦ
ਹਮਾਰੇ, ਕਾਠ ਪਥਰਾਦਿਕੋਂਕੀ ਚੌ
ਕੀ

ਚਰਾਕ ੦ ਤੁ· ਦੀਵਾ· ਚਰਾਗਫਾ·
ਚਮਕ ੦ ਦੇ· ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ· ਲਸ
ਕਕੇਯ· ਦਾਮਨ ਚਮਕ ਡਰਾਇਓ
ਚਹੁਚਕੀ ੦ ਫਾ· ਚਾਰੋਂ ਦਿਸਾ ਮੇਂ ਯ·
ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨ ਲੋਆ
ਚਖ ੦ ਪੰ· ਥੋੜਾ ਸਾ ਖਾਇਕੇ ਜੈਸੇ ਆ
ਨ ਰਸਾ ਸਭ ਫੀਕਿਆ ਚਖ ਨਿਰ
ਚਰਖਾ ੦ ਪੰ· ਸੂਤ ਕਾਤਨੇ ਨਉਡੀਰਾ
ਕਾ ਯੰਤ੍ਰ ਯ· ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕ
ਚਰਾਗ ੦ ਫਾ· ਦੀਵਾ ਯ· ਗੁਰੁ ਚਲਟ
ਗੁਨ ਚਰਾਗ- ਗੁਰੋਂਨੇ ਗਿਆਨ ਦੀ
ਵੇਕਾ ਉਜਾਲਾ ਕੀਆ
ਚਰਗਾ ੦ ਫਾ· ਸਿਕਾਰੀ ਪੰਛੀ ਯ· ਸੀ
ਹਾਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾਖ
ਚਤੁਰਾਂਗਾ ੦ ਤੁ· ਚਾਰ ਵਲੇਘਾਹ
ਅੰਗੋਂ ਵਾਲੀ ਸੇਨਾ ਹਸਤੀ ੧ ਰਥ ੨
ਅਸ੍ਵ ੩ ਪਯਾਦੇ ੪ ਯੇ ਸੇਨਾ ਕੇ ਚਾਰ
ਅੰਗ ਹੈ ਯ· ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ
ਚ ੦ ਸੰ· ਪੁਨਾ ਯ· ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸ਼ੰ
-ਨਹੀਂ ਪੁਨਾ ਰਾਜ ਕਾ ਸੁਖ ਮੀਠਾ, ਦੇ·
ਦ· ਕਾ ਯ· ਸੰਤ ਚ ਓਲਗ ਓਲਗ
ਣੀ ਪੁਨਾ ਸਿੱਖ ਚ ਭੋਜਨ ਨਰੇ
ਚਚਾ ੦ ਤੁ· ਚੂਪਨਾ ਯ· ਮੇਰ ਚਚਾ ਤੁ
ਚਰਚਾ ੦ ਸੰ· ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਰ ਸੇ ਬਿਚਾਰ,
ਚਿੰਤਾ, ਚਰਚਨ ਚੰਦਨਾਦਿਕੋਂ ਕਾ
ਚਰਚ ੦ ਦੇ· ਛਿੜਕਨਾ
ਚਮਚਾ ੦ ਫਾ· ਕੜਛੀ
ਚਰਚਾ ਚਰਚ ੦ ਫਾ· ਭਗਤ ਜਨ
ਬਾਰੰਬਾਰ ਚਰਚਾ ਹੀ ਕਰੇ ਹੈਂ
ਚਜ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਉਤ
ਮ ਕਾਮੋਂ ਕਾ ਕਰਨਾ, ਨਿਯਮ ਕਾ
ਤਆਗਨਾ ਕਰਨਾ ਚਰਯਾ ਸੰ·
ਚਤੁਰਭੁਜ ੦ ਸੰ· ਚਾਰ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲ ੦
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ· ਧਾਰ ਖੇਲ ਚਤੁਰਭੁ
ਜ ਕਹਾਇਆ - ਧਰਮਾਦਿ ਚਾਰੋਂ ਕੀ
ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਭੁਜ ਪਦ ਕ ੦
ਅਰਥ ਖਾਨੇ ਵਤ ਪਾਲਨਾ ਭੀ ਹੈ
ਚਟੀ ੦ ਪੰ· ਦੰਡ· ਜਰਮਾਨਾ ਯ· ਬ
ਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣ ਨਾ ਉਪ
ਕਾਰ· ਰੋਗਾਦਿਕੋਂ ਕਾ ਗੁਸਿਆ ਜੋ
ਦਾਨ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਵਿ
ਸ਼ਾਂਤ ਵਾਲੀ ਦਸਾ ਹੈ

ਚਟੇ ॰ ਪੰ· ਬੁੱਕ ਯ· ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰ
ਛਾਈ, ਜ਼ੁਬਾਂਨਸੇ ਪ੍ਰੇਮਕਰੇ ਜੈਸੇ
ਗਊ ਬਛੇਸੇਕਰੇਹੈ, ਦੇ· ਲਕੜੀ
ਓਂਕੇ ਸਮੁਦਾਯ

ਚਰਪਟ ॰ ਸੰ· ਏਕਸਿਧਕਾਨਾਮ
ਹੈ ਜੋ ਗੋਰਖਕੀ ਮੰਡਲੀਮੇ ਹੂਆ
ਯ· ਚਰਪਟ ਬੋਲੇ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ

ਚਮਰਟਾ ॰ ਦੇ· ਰਵਦਾਸ ਚਮਾਰ
ਯ· ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਨ ਜਨਈ

ਚੜਾ ॰ ਗੁ· ਚਾਹ ਵਾ ਐਸਾਨ ਯ· ਤਿ
ਸਨਾਹੀ ਕਿਸੇਦੀ ਕਛ ਚੜਾ ਰਾਮ,
ਪੰ· ਲੱਤਾਂਕਾ ਪਿਛਲਾ ਪਾਸਾ ਜੈਸੇ
ਪੁਰਾਨੀ ਸਾਖੀਮੇਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਕੋਹੇ ਤਾ ਸਿੱਧਾਂਨੂੰ ਚੜੇ ਗ
ਟੇ ਕਰ ਦੇਵਾ

ਚਰਣ ॰ ਸੰ· ਵੇਦਕੇ ਸਾਖਾਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ
ਜੈਸੇ ਤੈਤਰੀ ਸਾਖਾ ਵਾਜਸਨੇਈ
ਸਾਖਾ, ਸਾਖਾਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਾ, ਗੋ
ਤ੍ਰ, ਗਮਨ, ਭੂਖਣ, ਆਚਾਰ,
ਸੀਲ, ਪਾਂਉ ਯ· ਚਰਣਸਾਧਕੇ
ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ, ਆਚਰਣ ਯ·

ਮਾਈਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ-ਅ
ਪਕੇ ਜਨਮ ਕਰਮਾਦਿ ਆਚਰਣੋਂ
ਕੇ ਸਮੁਦਾਯਮੇਂ

ਚਲਣ ॰ ਦੇ· ਜਾਨਾ ਅਰਥਾਤ ਮ
ਰਣਾ ਯ· ਜਿਨੀ ਚਲਣ ਜਾਣਿਆ
, ਪਾਦ· ਚਰਣ ਯ· ਚਬਣ ਚਲ
ਣ ਰਤੰਨਸੇ ਸੁਣੀ ਅਰ ਬਾਹਰ
ਏ-ਦਾਂਤ ਪੈਰ

ਚਬਣ ॰ ਦੇ· ਦਾਂਤੋਂਸੇ ਚੂਰਨ ਕਰਨ
ਚਰ੍ਬਣ ਸੰ· ਗੁ· ਦੰਦ

ਚਉਣੇ ॰ ਪੰ· ਪਸੂਓਂਕੇ ਸਮੁਦਾਯ
ਕੋ ਯ· ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਏ

ਚਰਣੀ ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇ ਚਰਣੋਂ
ਵਾ ਆਚਰਣੋਂਕੋ ਯ· ਦੇਖ ਜੀਵਾਂ
ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ

ਚਉਣੀ ॰ ਪੰ· ਚਉਗੁਣੀ ਯ· ਦੂ
ਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤ ਸਚੇ ਕਾ ਸ
ਚਵਗਾਨ ॰ ਦੇ· ਚੌਤ੍ਰਾ | ਚਾਢੋਆ
ਣਾ ਯ· ਚਵੇ ਚਵਗਾਣ ਵੰਨ-ਚੌ
ਗੁਣਾ ਰੰਗਾ ਚੜ੍ਹੈਹੈ

ਚਤੁਰ੍ਗੁਣ ॰ ਦੇ· ਚੌਗੁਣੀ

ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ੦ਸੰ· ਸੁਦਰਸਨਚਕ੍ਰ
ਜਿਸਕੇ ਹਾਥਮੇਂਹੈ ਵਹੁਵਿਸਨੁਯ·
ਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਅਨੂਪਿਆ
ਚਲਤ੦ਦੇ· ਚਲਿਤ੍ਰਯ· ਕੌਨਜਾਨੇ
ਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਆਰੇਮਹਦੀਪ
।।ਪੁਨਾਕਹੇਨਨਕਚਲਤਹੂਆਚ
ਲਿਤਨਦਰੀਆਇਆ;ਚਰਿਤ੍ਰਸੰ;
ਹਿਸਾਬਮੇਂਬਾਕੀਜੈਸੇਵਹੀਮੇਂਤੁਮਾ
ਰੀਓਰਯਹਚਲਤਹੈ
ਚਰਿਤ੦ਦੇ· ਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਲੰਤ੦ਗੁ· ਚਲਨੇਵਾਲੇਜੈਸੇਚ
ਲੰਤਸਸੀਅਰਨਖਤ੍ਰਭਵਨੰ
ਚਲੰਤੋ੦ਦੇ· ਬਿਚਰਤਾਹੂਆਯ·ਇ
ਹਮਨਚਲੰਤੋਸਚਘਰਬੈਸੇਾਪ੍ਰ
ਨਾਚਲੰਤੋਭੁਇਓਅਰੂੜਾ
ਚਲਚਿਤ੦ਸੰ· ਅਨਿਸਥਿਰਚਿ
ਤਹੈਯ·ਚਲਚਿਤ੍ਰਚਿਤਭਰਮਾਭ
ਚਤਰਥਕੀਤਾ੦ਵਾ· ਚਤ ਰਮੈ
ਰਥਕਤਾਹੋਜਾਵੈਹੈਯ·ਪਿੰਗਲ
ਪਰਬਤਪਾਰਪਰੇਖਲਚਤਰਥ
ਚਉਥ੦ਦੇ· ਚੌਥੀਥਿਤਯ· ਕੀਤਾ

ਚਉਥਉਪਾਏਚਾਰੇਵੇਦਾ
ਚਉਥੇ੦ਗੁ· ਤੁਰੀਆਥਾਨਮੇਂਯ·
ਚਉਥੇਪਦਮਹਜਨਕੀਜਿਦ-
ਤੁਰੀਆਥਾਨਮੇਂਗਾਨੀਕਾਆਤ
ਮਾਹੈਭਾਵਗਾਨੀਤੁਰੀਆਥਾਨ
ਰੂਪਹੈ।ਪੁਨਾਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰ
ਜਾਣੈਤਾਕੋਪਾਪਨਪੁੰਨੰ-ਜੋਗਾ
ਨੀਜਨਜਾਗ੍ਰਤਆਦਿਤੀਨਅ
ਵਸਥਾਪਰੇਅਫੁਰਥਾਨਤੁਰੀਆ
ਕੋਅਪਰੋਖਜਾਨਤੇਹੈਂ
ਚਉਦੇ੦ਗੁ· ਕਹਾਂਯ· ਚਉਦੇਮੁਖ
ਅਲਾਇ-ਕਹਾਂਮੁਖਸੇਉਚਾਰਤ
ਤੈਨੂਵਾਜੇਕਹਤੇਹੈਤਿਨਪੀਛੇਲ
ਗਮੈਭੀਮੁਖੋਂਕਹਾ ਵਾਲੇਸਬਦ
ਚਉਪਦੇ੦ਗੁ· ਚਾਰਚਾਰਪੌੜੀਆਂ
ਚਉਥੇਪਦ੦ਗੁ· ਕਾਰਣਸੂਖਮ
ਥੂਲਤੀਨੋਂਕੇਪਰੇਬ੍ਰਮਥਾਨਮੇਂ
ਚਉਗਿਰਦ੦ਮਿ· ਚਾਰੋਂਤਰਫ·ਚ
ਰੋਓਰਯ·ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹ
ਚਸਮਦੀਦੋ੦ਫਾ· ਜੋਵਸਤ ਮਾਰੇ
ਨੇੜੋਂਸੇਦੇਖੀਜਾਵੇਯ·ਬੰਦੇਚਸਮ

ਦੀਦੰਫਨਾਹ
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ੦ ਸੰ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਚਰਨਕਮਲੋਂਕੀ ਯ· ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ
ਨਕਬਾਭਾਵੋ ਪੁਨਾ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ
ਭਜਨੰ· ਚਰਨਕਮਲੋਂਕੀ ਸੇਵਾਕਰ
ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੦ ਵਾ· ਦੋਦੋ ਤੁ ਨੀ
ਕਕੀ ਚਾਰ ਪੌੜੀਆ ਵਾਲੇ ਸਬਦ
ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖਬਿੰਦ ੦ ਵਾ· ਚਸੇ
ਕਾ ਤੀਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਚੁਖ ਤਾਕਾ ਆ
ਧਾ ਬਿੰਦ ਈਹਾਂ ਪ੍ਰਯੰਤ ਕਹਾਂ ਇਸਸੇ
ਪਰੇ ਕਿਆ ਕਹੁੰ ਯ· ਨਾਨਕ ਚਸਿ
ਅਹੁ ਚੁਖਬਿੰਦ ਊਪਰ ਆਖਨੋਵੇਸ
ਚਨੇ ੦ ਦੇ· ਛੋਲੇ· ਬੂਟ· ਨਖੂਦ ਯ· ਕ
ਬਹੀ ਕੂਰਨ ਚਨੇ ਖਿਲਾਵੇ
ਚਰਨ ੦ ਦੇ· ਆਚਰਨ, ਪਾਂਉ ਯ· ਬਿ
ਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ
ਚਰਨੀ ੦ ਦੇ· ਚਰਨੋਂਮੇਂ ਯ· ਪ੍ਰਾਤਹ
ਕਾਲਲਗਹੁ ਜਨ ਚਰਨੀ
ਚਰਾਨੇ ੦ ਭੁ· ਹਰਿਕੇ ਚਰਨ ਯ· ਬ
ਸਹ ਰਿਦੇ ਮੋਹ ਹਰਿ ਚਰਾਨੇ

ਚਰੰਨ ੦ ਦੇ· ਚਰਨੋਂਮੇਂ ਯ· ਜੁ ਚਰੰਨ
ਗੁਰੂ ਚਿਤ ਲਾਵਤ ਹੈ
ਚਮਕੰਨ ੦ ਪੰ· ਚਮਕਤੀਆਂ ਹੈ ਭਾ
ਵ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੇ ਸੁਖ ਬਿਜਲੀ ਕੇ ਚ
ਮਤਕਾਰਵਤ ਹੈਂ ਯ· ਬਿਜਲੀਆਂ ਚ
ਚਰਨਨ ੦ ਭੁ· ਚਰਨੋਂਮੇਂ ਮਕੰਨ
ਚਸਮ ੦ ਫਾ· ਨੇਤ੍ਰ ਯ· ਚਸਮਦੀਦੰ
ਚਰਮ ੦ ਸੰ· ਚਮੜੇਕਾ ਫਨਾਹ
ਚਕ੍ਰ ੦ ਸੰ· ਚਕਵਾ ਪੰਛੀ, ਰਥਾਦਿ
ਕੋਂਕਾ ਪਹੀਆ, ਸੇਨਾ, ਸਮੁਦਾਯ,
ਘੁਮਾਰਕਾ ਚਕ, ਕਲਸ, ਪੁਟ
ਬਿਸੇਖ· ਕੋਈ ਤਰਹਕੀ ਪੁਟ, ਜ
ਲਕੀ ਭੌਰੀ, ਸੇਨਾਬਿਸੇਖ, ਤੰਤ੍ਰ
ਗ੍ਰੰਥੋਂਮੇਂ ਕਹੇ ਅਧਾਰਾਦਿਕ ਖਟ,
ਦੇਵ ਪੂਜਾਕੇ ਯੰਤ੍ਰ, ਵਾਮਮਤਕੇ ਬੀ
ਰਾਦਿ ਚਕ੍ਰ ਜਿਨਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਭੈਰ
ਵੀ ਚਕ੍ਰਮੇਂ ਸਭੀ ਬਰਣ ਬ੍ਰਾਮਣ
ਬਨਜਾਤੇ ਹੈਂ, ਬਿਸ਼ਨੁਕਾ ਸੁਦਰਸ
ਨ ਚਕ੍ਰ ਯ· ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆ
ਏ, ਬਾਹੋਂਮੇਂ ਚਕ੍ਰਾਦਿਕੋਂਕੇ ਚਿਨ ਯ·
ਚਕ੍ਰਧਨਾ ਇਕਰੇ ਪਾਖੰਡ-ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ

ਵਿ ਚੈਨ ਧਾਰਕੇ ਜੋ ਆਪਕੇ ਬੈਸਨੋ
ਕਹਾਲਾ ਭੂਪ ਪਖੰਡ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਾਪੂ
ਰਬ ਕਹੇ ਵਾਮ ਮਤਿ ਕੇ ਬੀਰਾਦਿ ਚ
ਕ੍ਰ ਬਨਾਇ ਕਰ ਜੋ ਮੰਦ ਵਸਤੂਓਂ
ਕਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਨ ਸੇਵਨਾ ਭੂਪ ਪਖੰਡ
ਚਰ ॰ ਸੰ· ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ | ਕਰੈ ਹੈ
ਚਰੈ ॰ ਦੇ· ਬਿਚਰੇ ਯ· ਕੂਦ ਕੂਦ ਚਰੈ
ਰਸਾਤਲ ਪਾਇ
ਚਮਰੇ ॰ ਪੰ· ਚਮੜੇ ਹੂਏ ਯ· ਓਹਛੋ
ਵੇ ਛੋਰ ਹਾਥ ਚਮ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਊ
ਧਾਰਿਓ ਪਾਰਿਓ ਸਰਨਾ
ਚਮਰ ॰ ਸੰ· ਭੈਂਸ ਜੈਸੀ ਗਊ ਜਿਸ
ਕੀ ਪੂਛ ਕੇ ਚੌਰ ਬਨਤੇ ਹੈਂ, ਕੋਈ ਦੈ
ਤ, ਚੌਰ, ਕਚਨਾਰ ਕਾ ਬ੍ਰਿਛ
ਚਉਰ ॰ ਦੇ· ਬਾਲੋਂ ਕਾ ਚੌਰ ਯ· ਕੇਸਾ
ਕਾ ਕਰ ਚਉਰ ਢੁਲਾਵੈ ਚਰਨ ਧੂ
ਚਵਰੋ ॰ ਦੇ· ਚਮਰ ਯ· | ਤ੍ਰਮੁਖਲਾਈ
ਪਵਨ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਾ
ਚਤੁਰ ॰ ਸੰ· ਬੁਧੀਮਾ | ਇਫੂਲੰਤ ਜੇਤੀ
ਨ ਯ· ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ-ਜਾ
·ਚਹਾ ॰ ਫਾ· ਚਾਰ | ਨੌ ਚਤੂਰੇ ਸੇ ਚਤੂਰੇ

ਚਤ੍ਵਰ ॰ ਸੰ· ਚੌਤ੍ਰਾ
ਚਤੁਰਸ੍ਰ ॰ ਸੰ· ਚਾਰ ਕੋਣੇ ਵਾਲੀ ਵ
ਚਰਨੇਰੇ ॰ ਭੁ· ਚਰਨੋਂ ਕੋ | ਸਤੂ
ਚਰਨਾਰੈ ॰ ਭੁ· ਚਰਨ
ਚਕਫੇਰ ॰ ਭੁ· ਕੁਲਾਲ ਕੇ ਚੱਕ ਕੇ ਭ੍ਰ
ਮਣ ਸੇ ਯ· ਮਾੜ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰ ਚਕਫੇ
ਰ-ਜੈਸੇ ਬਰਤਨ ਪੈ ਸਫਾਈ ਹੇਤ ਲ
ਈ ਬੂੰਦ ਮਾੜ ਕੁਲਾਲ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਫੇਰਸੇ
ਗਿਰ ਕਰ ਸੋਖਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਧਰਾ ਮੇਂ ਤੈਸੇ
ਪਾਣ ਭੂਪ ਬੂੰਦ ਭੀ ਕਾਲ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਫੇਰ
ਸੇ ਦੇਹ ਸੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ
ਚਰਚਰੀ ॰ ਸੰ· ਗੀਤਿ ਬਿਸੇਖ· ਕਹੂ
ਗੀਤਿਕਾ ਗਾਯਨ, ਕੁਟਿਲ ਕੇਸ,
ਹਰਖ ਵਾਲੀ ਲੀਲਾ, ਛੰਦ ਬਿਸੇ
ਖ, ਦੇ· ਸ੍ਵਾਦ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਚਰਪ
ਚਕ੍ਰਧਰ ॰ ਸੰ· ਸੁਦਰਸਨ | ਗੀ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਚਕ੍ਰ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬਿਸਨੁ ਕੀ ਯ·
ਭਜ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਨੈ
ਚਉਧਰੀ ॰ ਦੇ· ਲੰਬਰਦਾਰ· ਪੰਚ
ਯ· ਇਲਤਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ, ਮੁ
ਖੀਆ· ਪਟੇਲ, ਚਉ ਹਲਕੇ ਮੁਖਕ

ਨਾਮਹੈ ਤਿਸਕੋ ਧਾਰਨੇਵਾਲਾ ਚਉ
ਧਰੀ ਸਿੱਧ ਹੋਤਾਹੈ। ਇਸਸੇ ਜਾਨ
ਪੜਤਾਹੈ ਪਹਲੇ ਯਹ ਦਰਜਾਜਿ
ਮੀਂਦਾਰੋਂਕੇ ਮੁਖੀਓਂ ਮੇਂ ਥਾ ਸਮਾ
ਪਾਇਕੇ ਆਨ ਮੁਖੀਯੋਂਮੇਭੀ ਪ੍ਰਸਿ

ਚਉਬਾਰੇ ੦ ਵੇ. ਚੌਬਾਰੇ | ਧਹੂਆ
ਓਂਮੇਂ ਝਾੜੂ ਬਰਦਾਰ ਯ. ਪਵਨਕੋ
ਟ ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ਬਚਨਂਤਰ
ਮੇਂ ਚਾਰਕੂੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ਲਿਖਾਹੈ
ਸੋਈ ਲੇਨਾ, ਊਪਰਕੇ ਮਕਾਨਯ.
ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਸੌਇਨ ਚਉਬਾਰੇ

ਚਲਨਹਾਰ ੦ ਵੇ. ਚਲਨੇਵਾਲੇ
ਯ. ਚਲੇ ਚਲਨਹਾਰ ਵਿਚਾਰਲੇ

ਚਜਅਚਾਰ ੦ ਵੇ. ਆਚ | ਅਮਲੋ
ਰਣਕਾ ਨਿਯਮ ਯ. ਚਜ ਅਚਾਰ
ਕਿਛ ਬਿਧਨਹੀ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰਾਨਾ
ਤਿਸ ਚਜਅਚਾਰ

ਚਉਥੇਖੇਰੀ ੦ ਵਾ. ਚਉਥੀਨਮਾਜ
ਭੁਲਿਆਈ ਧਾਰਨੀਹੈਯ. ਤੀਜੈ
ਹਲੇਮੀ ਚਉਥੇਖੇਰੀ

ਚੜ੍ਹਾਵੇਸੂਰ ੦ ਵਾ. ਸਜੇ ਸ੍ਵਰਸੇਦਸ
ਮ ਦ੍ਵਾਰਮੇਂ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਯ. ਪਛਮ ਫੇਰ

ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ੦ | ਚੜ੍ਹਾਵੇਸੂਰ
ਵੇ. ਚਾਰ ਊਪਰ ਤੀਸ ਅਖਰੋਂਮੇਂ ਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤਮੇਂ। ਏ ਐ ਓ ਔ ਚਾਰ ਅਖ
ਰ ਪਿਛਲੇ ਅਖਰੋਂਕੇ ਮੇਲਸੇ ਬਨੇ
ਹੈਂ। ਅੰਅ: ਮੁਕ੍ਤੇ ਐੜ੍ਹੇ ਪਰੇ ਬਿਦੁ
ਬਿਸਰਗ ਲਗਾਵਨੇਸੇ ਬਨੇਹੈਂ ਸੋ
ਭੀ ਜੁਦੇਨਹੀਂ। ਖ਼ ਗ਼ ਕਕੇ ਖਖੇ
ਔ ਜਜੇ ਵਵੇਕੇ ਮੇਲਸੇ ਬਨੇਹੈਂ।
ਅਸਲਮੇਂ ਅ ਇ ਉ ਰ੍ਹੀ ਲ੍ਹੀ
ਪੰਜ। ਕਕੇਸੇ ਵਾਵੇ ਤਾਈਂ ਉਣਤੀ
ਸ। ਔ ਸ਼ ਖ਼ ਸ ਹ ਯੇ ਚਾਰ ਮਿਲਾ
ਇ। ਅਠਤੀਸ ਬਨਤੇਹੈਂ ਸੋਈ ਚਉ
ਚਉ ਦੋ ਮਾਨਕੇ ਅਰਥ ਸਮੇ ਪੂਰੇ
ਹੋਸਕੇਹੈਂ। ਪਾਰ ਸਮੇ ਚਉਤੀਸ ਹੈਂ
ਯ. ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿ
ਧ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰਮਾਹੀ

ਚਲ ੦ ਸੰ. ਤਰਲ, ਚੰਚਲ, ਕੰਪ
ਯੁਕ੍ਤ, ਕੰਪ. ਕੰਬਣਾ, ਪੰ. ਤੁਰਯ.
ਚਲਚਲ ਗਈਆ ਪੰਖੀਆ ਜਿ
ਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ - ਗਈਆਂ ਆਰੋ

ਪੰਖੀਆਂ ਕੀਆ ਡਾਰਾਂ ਸੇਖ
ਚਲਾਂ ੦ ਦੇ. ਜਾਵਾਂ ਯ. ਚਲਾਂ ਤ ਭਿਜੇ
ਚਲੇ ੦ ਭੂ. ਜਾਵੇ ਹੈ ਯ. ਚ | ਕੰਮਲੀ
ਲੇ ਚਲਨ ਹਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ਲੇ ਮਨੇ
ਚਲੂਲਾ ੦ ਭੂ. ਗੂੜ੍ਹਾ ਲਾਲ ਯ. ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਚਲੂਲਾ ਰੰਗ
ਚਲੂਲੇ ੦ ਭੂ. ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਮੇਂ ਯ. ਰੰ
ਗ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ
ਚਪਲ ੦ ਸੰ. ਪਾਰਦ. ਪਾਰਾ ਧਾਤੂ,
ਮੀਨ, ਚੋਰਾ ਬੂਟੀ, ਪਥਰ ਬਿਸੇਖ,
ਬਡੇ ਉੜਦ, ਚੰਚਲ, ਖਣਿਕ. ਖਿ
ਣਮਾਤ੍ਰ ਮੇਂ ਹੋਨੇਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਯ.
ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧ ਕਾ ਖੇਲ, ਬਿ
ਕਲ. ਬਿਆਕੁਲ, ਅਨਮ੍ਰ. ਢੀਠ
ਚਪਲਾ ੦ ਸੰ. ਲਛਮੀ, ਬਿਜਲੀ,
ਬਿਅਭਿਚਾਰਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ, ਪਿਪ
ਲੀ, ਮਾਦਿਰਾ, ਜਿਹਬਾ, ਆਰਯਾ
ਛੰਦ ਕਾ ਏਕ ਭੇਦ
ਚਲੈਚਲੈ ੦ ਭੂ. ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਚਲੇ
ਹੈਂ ਯ. ਚਲਤੇ ਚਲੈਚਲੈ - ਚਲ
ਨੇਵਾਲਾ ਚੰਚਲ ਮਨ ਚਲੇ ਹੈ

ਚਵੈ ੦ ਭੂ. ਉਚਾਰਤੀ ਹੈ ਯ. ਕੋਕਲ
ਅੰਬ ਪਰੀਤ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ - ਕੋਇ
ਲਕੀ ਅੰਬ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਇਸਲੀ
ਏ ਅੰਬ ਪੇ ਬੈਠ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਚਨ ਬੋਲਤੀ
ਹੈ, ਉਚਾਰਨ ਕਰਾ ਯ. ਗੁਰਬਾਣੀ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਰਾਮ ਜੀ
ਚਕ੍ਰਵੈ ੦ ਭੂ. ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਯ. ਸਾਧਾ
ਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ
ਚਕਵਾ ੦ ਦੇ. ਚਕਵਾ ਪੰਛੀ ਚਕਵੀ
ਚਵਾਵੈ ੦ ਦੇ. ਭਖਣ ਕਰੇ ਯ. ਕੂਬੁ
ਧ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤ ਠਾਇ - ਉਚਾਰੇ
ਚੜ੍ਹਾਵੈ ੦ ਦੇ. ਸ੍ਵਰ ਸੇ ਪਵਨ ਕੋ ਖੈਂਚੇ
ਚਰਾਵੈ ੦ ਦੇ. ਪੂ. ਚੂਲੇ ਚੜ੍ਹਾਤੇ ਹੈਂ ਯ.
ਬਾਸਨ ਮਾਜ ਚਰਾਵੈ ਊਪਰ
ਚਰਨਾਵੈ ੦ ਭੂ. ਪੁਨਾ ਪੁਨਾ ਚਰਨਾ
ਕੋਹੀ ਯ. ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ
ਚੜ੍ਹੀ ੦ ਭੂ. ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਯ. ਸਤਗੁਰ
ਅਪਨਾ ਮਨਾਇਲੈ ਰੂਪ ਚੜ੍ਹੀ ਤਾਅ
ਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ
ਚੜ੍ਹ ੦ ਪੰ. ਚੜ੍ਹਕੇ ਯ. ਚੜ੍ਹ ਨਾਵ ਸੰਤ -
ਚੜ੍ਹਕੇ ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਉਪਦੇਸ ਨੌਕਾ ਪੈ

ਚੜ੍ਹੂ ੦ ਪੰ· ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਯ· ਚੜ੍ਹੂਦਲਗਇ
ਚੜ੍ਹੈਂ ੦ ਪੰ· ਚੜ੍ਹਰਹੇਂਜਨੋਂਕੋ ਦਜੀਉ
ਯ· ਚੜ੍ਹੇਆਕਾਸਗਿਰਾਵੈ-ਅਹੰਕਾ
ਰਰੂਪਆਕਾਸਮੇਂਚੜ੍ਹੇਜਨੋਂਕੋਤਲੇ
ਚਉੜ੍ਹ ੦ ਪੰ· ਲਾਡ·ਮਾਤਾਪਿ ਗੋਰੇਹੈ
ਤਾਦਿਕੋਂਸਾਥਪਿਆਰਕਰਨਾ,ਬ
ਰਬਾਦਹੋਨਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਾਧੰਧਾਚ
ਉੜ੍ਹਹੋਗਯਾ, ਦੋਹਕੇਪਾਲਣੋਂਮੇਂਯ·
ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜ੍ਹਕਤਬੋੜੀ-ਦੇਹ
ਕੇਲੜਾਵਨੇਮੇਂਹੀ ਤੈਨੇਤਰਨੇਕਾਸਾ
ਧਨਨੌਕਾਕੈਸੇਡੋਬਲਈ
ਚਮੜੀ ੦ ਪੰ· ਚਿਮਟੀਹੂਈਯ·ਗ
ਲਚਮੜੀਜਉਛੋਡੇਨਾਹੀ,ਸਿਰ
ਗਾਨਯ· ਖਲੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀ
ਚਮੜੀ, ਚਮੜਾਮਾੜ
ਚਮੜ ੦ ਦੇ· ਮਿਰਗਾਨਯ· ਕਾਪੜ
ਛੋਡੇ ਚਮੜਲੀਏ
ਚਉਪੜ ੦ ਦੇ· ਚਉਪੜਖੇਲਯ:ਚ
ਉਪੜਏਕਾਸਾਰੀ-ਇਸਸੰਸਾਰਰੋ
ਪਟਮੇਂ ਏਕਮਨੁਖ ਜਨਮਹੀਪੂਰੀ
ਬਾਜੀਹੈ ਚਾਹੇ ਹਾਰੋ ਚਾਹੇ ਜੀਤੋ

ਚਉਕੜ ੦ ਪੰ· ਚਾਰਦਮੜੀਕਾਅ
ਰਥਾਤ ਏਕ ਪੈਸੇਕਾ ਜਨੇਊ ਯ·ਚ
ਉਕੜ ਮੂਲ ਅਣਾਇਆ
ਚਹੁਪੀੜੀ ੦ ਗੁ· ਚਾਰ ਗਦੀਓਂਮੇਂ
ਪੁੜੇਂਨੇ ਯ· ਚਹੁਪੀੜੀ ਆਦ ਜੁਗ ੦
ਚਹੁਵਿਛੋੜਾ ੦ ਵਾ·ਮ ਦਬਖੀਲੀ
ਨੁਖ ਜਨਮ ਸਮੇ ਗੁਰੋਂਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਓਰੋ ਚਾਰੋਂਕੋ ਵਿਜੋਗ ਹੋਵੈਹੈ ਏਕ
ਤੋਗਾਈਪੁਤ੍ਰਾ· ਬੈਲੋਂ ਸਰੀਖੇ ਮੂਰ
ਖੋਂਕੋ। ਦੂਜੇ ਨਿਰਧਨਾ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਪ੍ਰੇਮਧਨਸੇ ਰਹਤ ਗਰੀਬੋਂਕੋ। ਤੀਜੇ
ਪੰਥੀ· ਮਾਰਗੋਂਮੇਂ ਜਾਤੇ ਮੁਸਾਫਰੋਂਵ
ਤ। ਪੰਥੋਂਮੇਂ ਪੜੇ ਭੇਖਧਾਰੀਯੋਂਕੋ। ਚੌਥੇ
ਚਾਕਰ· ਪਰਾਧੀਨ ਰਹਨੇ ਵਾਲੇ ਨੌ
ਕਰੋਂਵਤ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਨਕੇ ਅਧੀਨ
ਰਹਨੇਵਾਲੇ ਦੇਵ ਪੂਜਕੋਂਕੋ ਯ·ਨਾ
ਨਕ ਸਾਵਣ ਜੇਵਸੇ ਚਹੁਵਿਛੋੜਾਹੋ
ਇ

ਚਾ

ਚਾਉ ੦ ਪੰ· ਉਤਸਾਹ, ਆਨੰਦ· ਖੁ
ਸੀਯ· ਸਤ ਸੁਹਾਵਣ ਸਦਾ ਮਨਚਾ

ਉਮਾਪੁਨਾ ਮਨ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਮ ਸੁਣਿਆ, ਪੰ. ਮੁ. ਬੋਝ ਉਠਾਉ ਜੈਸੇ ਬੋਝਾ ਚਾਉ, ਉਤਸਾਹ ਵਾਲੇ ਕੋ ਯ. ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ - ਦੇਤਾ ਹੈ ਉਤਸਾਹ ਵਾਲੇ ਯਾਚਕ ਕੋ

ਚਾਲਸਉ ॰ ਪੰ. ਚਲੇਂਗਾ

ਚਾਈਆ ॰ ਗੁ. ਚਾਉ ਵਾਲਾ

ਚਾਰਛਿਅ ॰ ਗੁ. ਦਸ ਦਿਨ ਅਰਥਾਤ ਅਲਪ ਕਾਲ ਯ. ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰ ਛਿਅ

ਚਾਟੜਿਆ ॰ ਦੇ. ਚੇਲਿਆਂ ਕੋ ਯ. ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਾਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲ ਚਾਟੜਿਆ - ਚਾਟੜਾ ਬੋਲੀ ਇਸੀ ਸੇ ਨਿਕਸੀ ਹੈ

ਚਾਰੇਂਦਿਆ ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਉਚੇ ਪੁਕਾਰਤਿਆ ਯ. ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਂਦਿਆ ਚਾਰੇਂਦਿਆ

ਚਾਇ ॰ ਪੰ. ਚਾਉ, ਉਠਾਇ ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਚਾਇ ਲੈ

ਚਾਲਸ ॰ ਦੇ. ਚਲੇਗਾ ਯ. ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸ ਤੇਰੈ ਧਨਾ

ਚਾਹ ॰ ਦੇ. ਇਛਾ, ਚਾਹ ਬੂਟੀ, ਫਾ. ਕੂਆ

ਚਾਹੇ ॰ ਦੇ. ਇਛਾ ਕਰੇ

ਚਾਕੀ ॰ ਦੇ. ਚੱਕੀ ਅਰਥਾਤ ਪੀਸਨੇ ਕੀ, ਗੁ. ਜੀਵੋਂ ਕੋ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤ੍ਰੋਂ ਮੇਂ ਪੀਸਨੇ ਵਾਲੀ ਮਾਯਾ ਯ. ਚਾਕੀ ਚਾਟਹ ਚੂਨ ਖਾਹ - ਆਨੰਦ ਹੇਤ ਮਾਯਾ ਕੇ ਵਿਖਯੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਭੋਗਤਾ ਵਿਖਯੋਂ ਕੇ ਆਨੰਦੋਂ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਹੈਂ

ਚਾਕ ॰ ਫਾ. ਕਟਨਾ, ਸਨਦ ਬਾਗ ਕੀ

ਚਾਹਕ ॰ ਗੁ. ਵਾਂਛਾ ਵਾ ਮਕਾਨ ਕੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਯ. ਚਾਹਕ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ - ਚਾਹਨੇ ਵਾਲੇ ਏਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਕੇ ਔ ਸਮਤਾ ਕੇ ਸਰੋਵਰ

ਚਾਕੀਕਾ ॰ ਗੁ. ਮਹਦਾਦੀ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਉਪਜੇ ਮਾਯਕ ਦੇਹ ਕੋ ਯ. ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਬਰਾ ਕਹਾ ਲੈ ਜਾਇ

ਚਾਤ੍ਰਕ ॰ ਸੰ. ਪਪੀਹਾ. ਬੰਬੀਹਾ ਯ. ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਿਵੇ ਤ੍ਰਿਸੰਤੀਆ

ਚਾਬਕ ॰ ਫਾ. ਚੁਸਤ. ਚਾਲਾਕ, ਕੋਰੜਾ ਯ. ਹਿਤਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਚਾਬਕ

ਚਾਰਵਾਕ ॰ ਸੰ. ਦੇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨਣੇ

ਨੇ ਆਤਮਾ ਨਾ ਮਾਨਨੇ ਵਾਲੇ ਜਨ ਜੋ ਚਾਰ ਭੂਤੋਂ ਸੇ ਜਗਤ ਰਚਨਾ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਜਗਤ ਕਰਤਾ ਈਸ੍ਵਰ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ, ਨਾ ਨਰਕ ਸ੍ਵਰਗ ਰੂਪ ਪਰਲੋਕ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ, ਕੇਵਲ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰਾਜਾ ਈਸ੍ਵਰ, ਕੰਟਕਾਦਿ ਕੋਂ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਰਕ, ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਾ ਸੁਖ ਸ੍ਵਰਗ, ਦੇਹ ਨਾਸ ਹੋਨਾ ਮੁਕਤੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਪਾਰਸੀ ਮੇਂ ਇਸ ਮਤ ਕਾ ਨਾਮ ਦਹਰੀਆ ਅਜਬ ਹੈ ਕਲਜੁਗੀ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਇਸੀ ਮਤ ਕੇ ਹੈਂ

ਚਾਖ ੦ ਭੂ· ਬੂਠੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ· ਨਿਗਾਹ ਯ· ਤਿਤ ਚਾਖਨ ਲਾਗੇ ਜੁਨਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਛ ਚਾਖਨ ਜੋਹੇ- ਮਾਯਾ ਸ਼ਾਇਨ ਕੇ ਚਖੁ ਨਹੀਂ ਲਗਤੇ ਅਰ ਬਾਤ ਨਜਰ ਨਹੀਂ ਲਗਤੀ, ਪਾਨ ਕਰ ਯ· ਹਰਿਨਾਮ ਹਰਿਰਸ ਚਾਖ

ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖ ੦ ਵ· ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਚੋਰੀ ੧ ਸੁਰਾਪਾਨ ੨ ਗੁਰਪਤਨੀ ਗਮਨ ੩ ਆਤਮ ਵੇਤਾ ਕੀ ਹਿਂਸਾ ੪ ਯੇ ਚਾਰੋਂ ਮਹਾਪਾਪ ਯ· ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨ ਆਪੁ ਕੀਏ- ਬਿਨਾ ਆਗ੍ਯਾ ਲੀਏ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਖ ਕਾ ਉਠਾਨਾ ਲਖ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਹੈ ਤੋ ਭੀ ਆਨ ਵਸਤੂਓਂ ਕੇ ਉਠਾਨੇ ਸੇ ਸਭ ਧਾਤੂਓਂ ਮੇਂ ਮੁਖ੍ਯ ਸੁਵਰਣ ਕੀ ਚੋਰੀ ਅਧਿਕ ਪਾਪ ਕਾ ਹੇਤੂ ਹੋਨੇ ਤੇ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ ਅਮਲ ਮਾਤ੍ਰ ਕਾ ਖਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਦ ਕਾ ਜਨਕ ਹੋਨੇ ਸੇ ਪਾਪ ਹੈ ਤਥਾਪਿ ਭੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਵਾ ਪਤਨੀ ਹੈ ਐਤੀ ਖਬਰ ਨ ਰਹਨ ਦੇਨੇ ਸੇ ਜੋ ਸਰਾਬ ਕਾ ਪੀਨਾ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਕੇ ਪੀਨੇ ਸੇ ਸਭ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯ· ਭੰਗ ਮਛੁਲੀ ਸੁਰਾਪਾਨ ਜੇਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹਿ, ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੰਜਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੇ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿ- ਸੰਕਾ ਜੋ ਪੀਤੇ ਹੈਂ ਸਭੀ ਪਾਪੀ ਹੈਂ ਉਤਰ ਵਾਮ ਮਤ ਬਿਨਾ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮਤੋਂ ਕੇ ਹੈਂ ਉਨ ਮਤੋਂ ਕੇ ਬਡੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਬਚਨੋਂ ਓਰ ਦੇਖ ਸੁਨ ਕੇ ਜਾਨ ਲੇਵੋ ਜੈਸੇ ਹੈਂ ਅਸੰਕ ਕਨਪਾਟੇ ਜੋਗੀ ਔ ਗੁਸਾਈ ਸਾਧ ਪੀਤੇ ਹੈਂ ਵਹੁ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਹੈਂ ਉਤ

ਰ ਵੇਦ ਔ ਵੇਦਾਨੁਸਾਰੀ ਸਿਮ੍ਰਤੀ
ਓਂਮੇਂ ਸਰਾਬ ਪੀਨੇਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ।
ਵਾਮਮਤਕੇ ਗ੍ਰੰਥੋਂਮੇ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਸੋ
ਵੇਦ ਵੇਦਾਨੁਸਾਰੀ ਗ੍ਰੰਥੋਂਸੇ ਵਿਰੁਧ
ਹੈਂ ਤਿਨਮੇਂ ਲਿਖੇ ਮੰਦ ਕਰਮੋਂਕੇ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਭੀ ਉਤਮ ਮਾਰਗਸੇ ਵਿਰੁ
ਧ ਹੈਂ। ਯਾਤੇ ਪੀਨੇਵਾਲੇ ਸਾਧੋਂਕੇ ਪਾਪੀ
ਹੋਨੇਮੇਂ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਪੂਰੇ ਪਾਪੀ ਹੈਂ ਯਾ
ਹੀ ਭਾਵਸੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਉਨਕੀ ਸਭਾਓਂ
ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਚਕ੍ਰ ਬਨਾਇ ਕਰੇ
ਪਾਖੰਡਾ। ਪੁਨਾ ਏਕ ਪੜ੍ਹਭਰ ਉਰਕਟ
ਕੁਰਕਟ ਏਕ ਪੜ੍ਹਭਰ ਪਾਨੀ। ਆਸ
ਪਾਸ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਨਕ
ਟਦੇਵਰਾਨੀ। ਅਰਥ ਇਸਕਾ ਟੀਕਾ
ਮੇਂ ਦੇਖੋ; ਰਿਤੁਕਾਲ ਬਿਨਾ ਅਪਨੀ
ਇਸਤ੍ਰੀਸੇ ਭੀ ਸੰਗਕਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ।
ਔ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀਕੇ ਸੰਗਕਾ ਤੋ
ਗੁਰੂਜੀ ਨਨਾ ਬਚਨੋਂਮੇ ਨਿਖੇਧ ਕਰ
ਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਪਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਰੂਪ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ
। ਪੁਨਾ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰਾ ਪਰਹ
ਰੀ ਔ ਤੌ ਭੀ ਰਾਜਪਤਨੀ ਗੁਰੁਪਤਨੀ

ਮਾਤਾ ਤੁਲ੍ਯ ਹੈਂ। ਔ ਮਾਤਾਸੇ ਮੈਥੁਨ
ਕਾ ਕਾਹੂ ਮਤਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ। ਇ
ਸ ਲੀਏ ਗੁਰਪਤਨੀ ਗਮਨਕੀ ਮ
ਹਾਪਾਪੋਂਮੇਂ ਗਿਨਤੀ ਹੈ; ਜੀਅ ਜੋ ਮ
ਰਹ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾ
ਲੰ। ਜੀਅ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੋ ਪ੍ਰਾਣੀ।
ਜੋਰਤ ਲਗੇ ਕਪੜ੍ਹੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪ
ਲੀਤਾ। ਜੋਰਤ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ
ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ। ਇਨ
ਬਚਨੋਂਮੇਂ ਜੀਵ ਬਧਕੇ ਨਿਖੇਧਸੇ ਜੀ
ਮਾੜ੍ਹਕੀ ਹਿੰਸਾ ਪਾਪ ਕਹੀ ਹੈ, ਤੌ ਭੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤ ਕੰਞਕਾ
ਅਨਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨਾ। ਇਸ ਬਚ
ਨੋਂਮੇਂ ਆਤਮਵੇਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਘਾ
ਤਕੋ ਮਹਾਪਾਪ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਆਸ੍ਰੰ
ਕਾ ਜੇਕਰ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਬਚਨੋਂਮੇਂ ਹਿ
ਸਾਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰਨੇਸੇ ਹਿੰਸਾ ਕਰੇ
ਬਿਨਾ ਨ ਮਿਲਨੇਵਾਲਾ ਜੀਵੋਂਕਾ
ਮਾਸ ਖਾਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਤਬ ਕੀਬਸਹ
ਬਜੀਮੇਂ ਗੌਤ੍ਰਾਮਾਰ ਹੋਮਜਗਕੀ
ਏ। ਇਤਿਆਦਿ ਪਾਠਸੇ ਮਾਸਖਾਣੇ

ਕੀ ਵਿਧਿ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਉਤਰ ਜੋ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਜਾਨਨੇ ਕੀ ਐ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਧ੍ਯਾਨ ਕੀ ਰੀਤਿ ਨਹੀਂ ਸ
ਮਝਤੇ, ਵਹੁ ਉਨ ਸਾਧਨੋਂ ਮੇਂ ਭੀ ਨੇ
ਏਕ ਅਹਿੰਸਾ ਸਾਧਨ ਸੇ ਹੀ ਜੈਨ ਮ
ਤ ਵਤ, ਅਪਨਾ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੋਨਾ ਸ
ਮਝਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਕੋ ਅਹਿੰਸਾ ਕੇ ਫਲ
ਰੂਪ ਗ੍ਯਾਨ ਧ੍ਯਾਨ ਮੇਂ ਪਹੁਚਾਨੇ ਹੇਤ ਗੁ
ਰੋਂ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮਾਸ ਖਾਣੇ ਕੀ ਵਿ
ਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਅਵਿਧੀ ਕਰੀ ਮਾਨੇ
ਤਬ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਜੀਉ ਜੋ ਮਾਰਹ ਆ
ਦਿ ਬਚਨ ਅਨਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ ਆ
ਸੈਕਾ ਕ੍ਰੂਰ ਸ੍ਵਭਾਵ ਬਿਨਾ ਸਤ੍ਰੂ ਉਸ
ਬ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾ ਤੇ ਸਤ੍ਰੂ
ਧਾਰੀਓਂ ਹੇਤ ਬਚਨ ਨਹੀਂ, ਵਹੁ ਬ
ਚਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੁਜਾ
ਰੀ ਸਾਧੋਂ ਹੇਤ ਹੈ ਉਤਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ ਨਿਰਣੇ ਹੀ ਕਮਰ
ਬਾਂਧ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਧਰਮ ਕਾ ਹੈ, ਜੈਸੇ ਦਸ
ਮੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਮੇਂ
ਖੜੀ ਧਰਮ ਕਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਅਹਿੰਸਾ

ਧਰਮ ਕੀ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ, ਹਿੰਸਾ ਧ
ਰਮ ਕੀ ਨਹੀਂ ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਜੀਉ ਬਧ
ਹੁ ਸੁ ਧਰਮ ਕਰ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮ ਕ
ਹੋ ਕਿਹ ਭਾਈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿ
ਵਰ ਕਰ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹਹੁ ਕਸ
ਈ ਐਸੇ ਯਗਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਪਸੂ ਹਿੰ
ਸਾ ਕੋ ਧਰਮ ਸਿਧ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾ
ਹਣੋਂ ਕੋ, ਉਪਾਲੰਭ ਦੇਨਾ ਸਾਂਖ ਮਤ
ਕੀ ਰੀਤ ਸੇ ਸਮਅਕ ਬਨੇ ਹੈ ਪੁਨ
ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਜੀਵਕਾ ਕਰੇ
ਹੈਂ ਵਹੁ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ
ਬਚਨੋਂ ਸੇ ਬਿਰੁਧ ਸਮਝ ਕੇ ਮਾਸ
ਖਾਣਾ ਸਰਬਥਾ ਨ ਕਰੇਂਗੇ ਗੁਰੂ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ, ਆਦਿ ਗੁਰੂ
ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਕੇ ਬਚਨ ਮਨਸੂਖ ਨ
ਹੀਂ ਕੀਏ ਕੀਏ ਜਾਤੇ ਤੋ ਸਤਨਾਮ ਮੰ
ਤ੍ਰਕਾ ਉਪਦੇਸ ਨਾ ਦੇਤੇ

ਚਾਰੇ ਜਾਰੇ ॰ ਵਾ· ਸੁਖਮਨੀ ਕੇ ਆ
ਦਿ ਮੇਂ ਜਿਨ ਚਾਰੋਂ ਗੁਰੋਂ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰੀ ਹੈ ਵਹੁ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸੇ ਲੇ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਰਾਮਦਾਸ

ਗੁਰੋਂ ਪ੍ਰਸੰਤ ਸੇਵਕੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੇ
ਤੁ ਜਾਗਤੇ ਰਹੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ· ਅਪ
ਨੇ ਅਪਨੇ ਚਾਰੋਂ ਸੀਮਓਂ ਮੇਂ, ਇਸ ਜ
ਮੇ ਵੀ ਚਾਰੋ ਪੰਚਾਯਨ· ਪਾਂਚਵਾ
ਮਹਲ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਆ
ਪ ਧਾਰਤੇ ਭਏ ਹੈਂ। ਵਾ ਸਤਜੁ
ਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾ
ਵਨ ਭਾਇਓ। ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮ
ਰਘੁਬੰਸ ਕਹਾਇਓ। ਦੁਾਪਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਓ।
ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜ ਅਭੈ ਭਗਤਹ
ਜਨ ਦੀਓ। ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ
ਆਦਿ ਪਾਠ ਮੇਂ ਕਹੇ ਬਾਵਨ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨ ਕ੍ਰਮਸੇ ਸਤ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਾਪਰ ਤੀਨ
ਜੁਗੋਂ ਮੇਂ ਜਾਗੇ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਵ
ਰੂਪ ਚਾਰੋਂ ਗੁਰੁ ਕਲਿ ਮੇਂ ਜਾਗੇ, ਵਹੀ
ਸਭੀ ਪੰਚਾਯਨ· ਪਾਂਚਵਾ ਮਹਲ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੂਏ ਕੋਈ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਆਸਾਵਾਰ ਮੇਂ ਸਾਮ ਕਹੇ
ਸੇਤੰਬਰ ਜਸੇ ਲੇ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਵੇਦ

ਅਥਰਵਣ ਹੂਆ ਆਦਿ ਪਾਠ ਮੇ
ਕਹੇ ਸਾਮਾਦਿ ਚਾਰੋ ਵੇਦ ਲੋਗੋਂ ਕੋ
ਜੈਸੇ ਪੂਰਬ ਯੁਗੋਂ ਮੇਂ, ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ
ਤੇ ਰਹੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਤਿਨ ਚਾਰੋਂ ਕਾ ਪਰ
ਮਸਾਰ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
ਹਬ ਗੁਰੂ ਵੇਦ ਪੰਚਾਯਨ ਪਾਂਚਵਾ
ਗੁਰੋਂ ਦ੍ਵਾਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਤਾ ਕਲਿ
ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯਾ ਹੈ। ਅਰਥ ਤੋ ਯ
ਹ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੁ ਪੰਚਾ
ਯਨ ਪਾਠ ਕਾ ਯਹ ਅਰਥ ਤਬ ਹੋ
ਤਾ ਜਬ ਵਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੀ
ਬੀੜ ਸੇ ਪੀਛੇ ਬਨੀ ਹੋਤੀ। ਵਾਰ ਤੋ
ਪਹਲੇ ਬਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੀਏ ਯਹ
ਚਾਟ° ਦੇ· ਜਿਸ ਵਸਤੁ ਸੇ | ਅਰਥ ਨਹੀਂ
ਪੁਰਖ ਪਸ਼ੁ ਪੰਖੀ ਵਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸੰ· ਪਹਲੇ ਅਪਨੇ ਮੇਂ
ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਕਰਾਇ ਪੀਛੇ ਸੇ ਧਨ ਹਿਰ
ਲੇਨੇ ਵਾਲਾ ਚੋਰ, ਐਸੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਦੇ
ਨਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਮੇਂ ਨਿਸਫਲ ਲਿਖਾ ਹੈ
। ਜੈਸੇ ਚਾਟ ਚਾਰਣ ਦਾਸੇ ਖੁਦ ਤੰਤ੍ਰ
ਵਤਿ ਨਿਸਫਲੀ, ਭੁ· ਚਾਟਨੇ ਯੋਗ

ਧੂੜ ਯ. ਚਾਟ ਉਪਗਚਾਟ-ਮੈ ਚਾਟੇ
ਸਤਿਗੁਰੋਂਕੇ ਚਰਨੋਂਕੀ ਚਟਨੇਯੋ
ਚਾਟੀ ॰ ਪੰ. ਮਟੀਕਾ ਬਰਤਨ॥ਗਜਧੂੜਕੇ
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ ॰ ਵ. ਪੂਰਬਾਦਿ ਦਿਸਾ
ਯ. ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆਂ-ਖੋਜੀਆਂ
ਚਾਰਣੋ ॰ ਗੁ. ਚਰਨੋਕਾ ਯ. ਬਿਰਹੀ
ਚਾਨਣਿ ॰ ਦੇ. ਪ੍ਰਕਾਸਮੇਯ. ਚਾਰਣੋ
ਤਿਸਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣ
-ਪਰਮਾਤਮਾਕੇ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਉਜਾ
ਲੇਸੇ॥ਜਗਤਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂ
ਰਯਾਦਿਕੋਂਮੇਂ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੈਹੈ॥ਤ
ਥਾ ਨਿਖਲ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰਯਾਦਿਕੋਂਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ਹੋਵੈਹੈ
ਚਾਨਣਾ ॰ ਦੇ. ਵਸਤੂਓਂਕੇ ਸ੍ਵਰੂਪਕਾ
ਅਗਯਾਨ ਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ॥ਪੁ
ਨਾ ਸੰਸੇ ਬਿਪਰਯੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇਵਾ
ਲਾ॥ਤਥਾ ਹੋਨਾ ਨਾ ਹੋਨਾ ਸਿਧ ਕ
ਰਨੇਵਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੈਹੈ ਯ. ਸ
ਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣ - ਗਯਾਨਕੀ ਬਾਤੋਂ
ਸੇ ਦਿਲਮੇਂ ਉਜਾਲਾ ਯ. ਬਾਹਰ
ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲ ਅੰਧਿਆਰੀ

ਚਾਨਾਣ ॰ ਗੁ. ਗਯਾਨਰੂਪ ਉਜਾਲਾ
ਯ. ਕਰ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਚਾਨਾਣ
ਚਾਲਤ ॰ ਦੇ. ਚਲਤੇ ਫਿਰਤੇ
ਚਾਹਤ ॰ ਦੇ. ਚਾਹਤੇਹੈਂ
ਚਾਖਤ ॰ ਪੰ. ਚਖਨੇਸੇ
ਚਾਰਮੁਕਤਿ ॰ ਦੇ. ਸਾਲੋਕਯ ੧ ਸ
ਰੂਪਯ ੨ ਸਾਮੀਪਯ ੩ ਸਾਯੁਜਯ
੪॥ਸਾਲੋਕਯ ਵਿਸਨੁਕੇ ਲੋਕਮੇਂ
ਵਸਨਾ, ਸਾਰੂਪਯ ਵਿਸਨੁਕੇ ਸਮਾ
ਨ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੋਨਾ॥ਸਾ
ਮੀਪਯ ਵਿਸਨੁਕਾ ਸਮੀਪ ਵਰਤੀ
ਸੇਵਕ ਹੋਨਾ॥ਜਿਨਕਾ ਨਾਮ ਪਾਰ
ਖਦਹੈ ਪਰਿਖਦ ਬਿਸ੍ਨੁਕੀ ਸਭਾ
ਕਾ ਨਾਮਹੈ॥ਤਿਸ ਪਰਿਖਦਮੇਂ ਹੋ
ਨੇਵਾਲੇ ਪਾਰਖਦ ਕਹਾਵੈਹੈਂ॥ਮੁ
ਖ੍ਯ ਜਿਨਮੇਂ ਜਯ ਬਿਜਯ ਨੰਦ ਸੁ
ਨੰਦਾਦਿਹੈ॥ਸਾਯੁਜਯ ਸਾਥ ਜੁੜ
ਨੇਕਾ ਨਾਮਹੈ, ਯਾਤੇ ਸਾਯੁਜਯ ਮੁਕ
ਤੀ ਬਿਸ੍ਨੁ ਸਾਥ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਜਾਨਾਹੈ
॥ਅਦ੍ਵੈਤਵਾਦੀ ਵੇਦਾਂਤੀਓਂਕੇ ਮਤ
ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋਨਾ ਜਲਮੇਂ ਜਲ

ਹਾਤ

੭੪

ਵਤ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਹੋਜਾਨਾ ਰੂਪਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਭੇਦੋਂ ਸੇਰਹਿਤ ਹੋਜਮਾਵਨਾ ਰੂਪਹੈ।ਬਚਨਹੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲਆਇ ਖਟਾਨਾ।ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ।ਐਸੇ ਸਮਾਏਕਾ ਫੇਰਕਬੀਭੀ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਆਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕਹਾਹੈ।ਮਿਟਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸਰਾਮ - ਭੇਦਵਾਦੀਬੇਦਾਂਤੀ ਜਨੋਂਕੇ ਮਤਮੇਂ ਪਾਨੀਮੇ ਮਛੀਵਤ ਭਗਵਾਨਕੇ ਭੀਤਰ ਹੋਜਾਨਾ ਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇ ਮਛੀ ਔਰ ਲੋਗੋਂਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮੇਂ ਪਾਨੀਮੇਂ ਮਿਲਜਾਤੀਹੈ।ਆਪ ਜੁਦੀ ਰਹਤੀਹੈ ਐਸੇ ਭਗਤਜਨ ਬਿਸ਼ਨੁਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲੇਭੀਤਾਸੇਜੁਦੇਰਹਤੇਹੈ।ਯਾਹੀ ਭਾਵਕਾ ਸਾਧਕ ਬਚਨਹੈ।ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇ ਤੁਧਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈਹੈ।ਪੁਨਾ ਜਿਨਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ। - ਜੇਹਾਪਦਤੁਲਅਕਾ ਬੋਧਕਹੈ ਤਿਜਸੇ ਭਿਨ ਹੋ ਤਿਸਜੈਸੇ ਧਰਮਵਾਲਾ ਹੋਨ ਤੁਲਅਪਨਾਹੈ।ਜੈਸੇ ਕਮਲਸੇ ਭਿੰਨ ਚਰਨੋਂਮੇਂ ਕਮਲ ਤੁਲਅ ਕੋਮਲਤਾ ਤੁਲਅਪਨਾਹੈ।ਤਿਸ ਕੋਮਲਤਾਵਾਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੁਲਅ ਕਹਾਵੈਹੈ।ਤੈਸੇ ਭਗਵਾਨਮੇਂ ਹੋਨੇਵਾਲੇ।ਸਰਬਗਤਾ ਪ੍ਰੇਰਕਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਤਾ ਮੁਕਤਤਾਆਦਿ ਧਰਮੋਂਕੀ ਤੁਲਅਤਾ ਦੇਖ ਭਗਤਮੇਂ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋ ਤਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ਕਹਆਹੈ।ਐਸੇ ਵੇਦਮੇਂ ਨਿਰੰਜਨ ਬੀ ਪਰਮ ਤੁਲਅਤਾ ਲਿਖੀਹੈ।ਯਾਤੇ ਮੁਕਤ ਹੂਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੇ ਤੁਲਅ ਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਨਜਾਤਾ ਪਰੰਤੂ ਭਗਵਾਨਕੇ ਧਾਮ ਮੇਂ ਗਯਾ ਫੇਰ ਕਬੀ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਨਹੀਂ ਆਤਾ।ਬਚਨਭੀਹੈ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮੇ ਨਾ ਮਰਹਿਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਾ।ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਜੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿਜਿਉ ਕੇਲਕਰੰਨਾ।ਇਨ ਦੋਨੋਂਕੇ ਭੇਦਵਾਦੀ ਇਸ ਮੁਕਤੀਕੋ ਕਾਲਪਨੀ ਐਸ

ਦਾਕੀ ਕੈਦ ਬਤਾਕਰ। ਵੈਸਾਂਤਰਕੀ
ਸੈਰ ਵਤ ਕੁਛਕਾਲ ਈਹਾਂਸੇ ਅਲ
ਗਹੋ ਸ੍ਵਰਗਾਦਿਮੇਂ ਰਹਕਰ। ਫੇਰ
ਇਸ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਆਣਾ। ਐਸੇਹੀ ਫੇ
ਰ ਕਬੀ ਮੁਕਤ ਹੋਜਾਣਾ ਐਸੇ ਮਾਨ
ਤੇਹੈਂ। ਸੋ ਨਾਸ ਪੁਨਰ ਵ੍ਰਤਤੇ-ਨ
ਹੀਂ ਵਹੁ ਮੁਕਤ ਹੂਆ ਪੁਨਾ ਆਤਾ।
ਇਸ ਸ੍ਰੁਤਿਸੇ। ਯਦ ਗਤ੍ਵਾਨ ਨਿਵ
ਰਤੰਤੇ ਤੱਧਾਮ ਪਰਮੰ ਮਮ-ਜਿਸ
ਮੇਂ ਜਾਕਰ ਨਹੀਂ ਹਟਕਰ ਆਤੇ ਵਹੁ
ਪਰਮਧਾਮ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀਸੇ
।। ਮਿਟ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮ
ਗੁਰਬਚਨਸੇ ਬਿਰੁਧ ਕਹਨੇਸੇ। ਕੇ
ਵਲ ਮਨਕੇ ਸੰਕਲਪਾਨੁਸਾਰੀ ਹੈਂ
।। ਸਾਸਤ੍ਰੋਂਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਤੋ
ਭੀ ਪਰਮਾਤਮਾਸੇ ਆਤਮਾਕਾ ਭੇਦ
ਮਾਨਨੇਸੇ ਔ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲਮੇਂ ਪਰ
ਮਾਤਮਾਕੇ ਤੁਲ੍ਯ ਮਾਨਨੇਸੇ ਭੇਦ
ਵਾਦੀਓਂਕੇ ਭਾਈ ਹੈਂ। ਜਲਮੇਂ ਜਲ
ਵਤ ਮਿਲ ਜਾਨਾ ਰੂਪ ਮੁਕਤੀ ਮਾਨਨੇ
ਵਾਲੇ। ਜੇਹਾ ਪਦਕੇ ਆਪ ਜੇਹੇ ਆ

ਪਹੋਂਚਾ ਆਮੁਕੇ ਜੇਹਾ ਅਮੁਕਾ ਹੈ ਇ
ਤ੍ਯਾਦਿ ਬਾਨੇਂਮੇਂ ਏਕੋਂਸੇ ਦੇਖਨੇਸੇ।।
ਜਿਨ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸਹੀ ਜੇਹਾ। ਈ
ਹਾਂਭੀ ਜੇਹਾ ਪਦ ਤਿਸਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੋ
ਵੈਹੈ। ਇਸ ਅਰਥਕੇ ਸਿਧ ਕਰੇਹੈਂ
ਭੇਦਕੇ ਨਹੀਂ ਸਿਧ ਕਰੇ ਗਏ ਬਿਚਾਰ
।।-ਕੁਛ ਔਰਭੀ ਸੁਨੋ ਜੈਸੇ ਚਾਰਮੁ
ਕਤੀ ਬੈਸ੍ਨਵੋਂਨੇ ਮਾਨੀ ਹੈ ਐਸੇਹੀ ਔ
ਰ ਦੇਵਨਕੇ ਉਪਾਸਕ ਆਨ ਦੇਵਨ
ਕੇ ਲੋਕੋਂਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ। ਉਨ ਦੇਵ
ਨਕੇ ਭਗਤੋਂਕੀ ਮਾਨੇਹੈਂ। ਉਨ ਭਾਈ
ਯੋਂ ਭੂਲਿਆ। ਗੁਰਮਤੀ ਲੋਗ ਭੀ ਮ
ਰੇਕੇ ਨਿਮਿਤ ਗ੍ਰੰਥਜੀਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾ
ਅਰਦਾਸ ਸਮੇ ਸਿਖਕਾ ਗੁਰੂਕੇ
ਲੋਕਮੇਂ ਵਾਸ ਹੋਵੇ ਕਹਤੇ। ਯੇ ਹੀ
ਚਾਰੋ ਮੁਕਤੀ ਮਾਨੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੂ ਅਕ
ਲ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾਕਾ ਨਾਮ ਹੈ।
ਤਿਸਕਾ ਲੋਕ ਗੁਰੂਲੋਕ ਕਹੇ ਅਧਿਕ
ਬਿਚਾਰ ਇਸਕਾ ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਣੇ
ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਤਹਾਂਸੇ ਦੇਖਲੇਨਾ
ਚਾਰਪਦਾਰਥ ੦ ਵੇ. ਧਰਮ ੧ ਅਰ

ਥ ੨ ਕਾਮ ੩ ਮੁਕਤੀ ੪ ਜੋ ਜੋ ਵੇਦਾ
ਦਿ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਮੇਂ ਕਰਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਕਾਮ ਕਹੇ
ਹੈਂ ਤਿਨਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜੋ ਪੁੰਨ ਜੋ ਜੋ ਤ੍ਯਾ
ਗਨੇ ਯੋਗ੍ਯ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਤਿਨਕੇ ਨਾ ਕਰ
ਨੇ ਸੇ ਜੋ ਉਪਜਾ ਜੋ ਪੁੰਨ੍ਯ ਤਿਸ ਕਾ
ਨਾਮ ਧਰਮ ਹੈ। ਜੋ ਪੁਰਖ ਵੇਦਾਦਿ
ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਮਾਨਤੇ। ਉਨਕੇ ਮਤੋਂ
ਮੇਂ ਜੋ ਉਨਕੇ ਬਡੇ ਪੁਰਖੋਂ ਨੇ ਕਰਨੇ
ਯੋਗ੍ਯ ਕਾਮ ਕਹੇ ਹੈਂ। ਉਨਸੇ ਜਨ੍ਯ
ਪੁੰਨ ਕਾ ਨਾਮ ਧਰਮ ਹੈ। ਅਰਥ॰
ਗ੍ਰਿਹ ਖੇਤ੍ਰ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਪਸੂ ਅੰਨ
ਰਤਨ ਮੋਹਰ ਰੁਪਯੇ ਪੈਸੇ ਕਾ ਨਾਮ
ਹੈ। ਕਾਮ॰ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਹਰਨ ਰਤੀ
ਤ ਵਾਦ੍ਯ ਆਦਿ ਵਿਖਯੋਂ ਕੇ ਭੋਗੋਂ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ॰ ਬੰਧਨੋਂ ਸੇ ਛੂਟ
ਜਾਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉਤਮ ਜਨੋਂ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਸੇ ਇਨ ਸਭ ਕਾ ਲਾਭ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਸ॰ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ। ਸਾ
ਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ
ਚਾਰਨਦੀ ॰ ਵੇ॰ ਹਿੰਸਾ ੧ ਹੇਤ ਰਲੇ
ਭੁ ੩ ਕੋਪ ੪ ਸ॰ ਹੰਸ ਹੇਤੁ ਲੋਭ ਕੋ
ਪ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਾਧ ਵਹਿ
ਦਝਹਿ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀਆ
ਗ- ਹਿੰਸਾ ਐਸੇ ਆਗ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ
ਵਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹਤਾ ਹੈ
। ਵਹੁ ਚਿਤ ਮੇਂ ਅਤ੍ਯੰਤ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ
ਹੈ। ਜਰੀਰ ਸੇ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇ ਤਬ ਉ
ਸੀ ਸਮੇ ਅਪਨੇ ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
ਸੇ ਬਦਲਾ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਮਰਥ ਹੋ
ਵੇ ਤਬ ਜੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਉਸਕਾ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਹੈ। ਵਹੁ ਘਾਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਨਰ
ਕਾਦਿ ਦੁਖ ਫਲ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੀ
ਏ ਪੁਰਖੋਂ ਕੇ ਤਪਾਵਨੇ ਸੇ ਹਿੰਸਾ ਅ
ਗਕੀ ਨਦੀ ਹੈ। ਯਾਤੇ ਮਨ ਸੇ ਹਿੰਸ
ਕਾ ਚਿਤਨ। ਬਾਣੀ ਸੇ ਹਿੰਸਾ ਕਾ ਉਪ
ਦੇਸ। ਸਰੀਰ ਸੇ ਹਿੰਸਾ ਕਾ ਕਰਨਾ ਤ੍ਯਾ
ਗਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਅਰਥਾਤ ਆਪ ਹਿੰ
ਸਾ ਨਾ ਕਰੇ ਔਰ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕ
ਕਰਾਵੇ ਕਰਤੇ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ
ਹੋਵੇ। ਜੀਵ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਸਨੇ ਯੋ
ਗ੍ਯ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਸਾ ਹੈ। ੧॰
ਜੇਤੇ ਜੀਵੋਂ ਸਾਥ ਜੀਵ ਹੇਤ ਭਾਵ ਸ

ਨੇਹ ਕਰਤੇਹੈਂ ਓਤੇਹੀ ਅਪਨੇ ਚਿਤ
ਮੇਂ ਸੋਗਕੇ ਕੀਲੇ ਗਾਡਤੇਹੈਂ।ਕਾਹੇਤੇ
ਨਿਖਲ ਜੀਵੋਂਕੇ ਕਰਮ ਵਿਚਿਤ੍ਰਹੈਂ।।
ਜਬ ਕਾਹੂਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ ਦੁ
ਖ ਹੋਤਾਹੈ।ਤਬ ਤਾਕੇ ਸਨੇਹੀਕੇ ਮਨ
ਮੇਂ ਸੋਕਕਾ ਕੀਲਾ ਰੜਕਤਾਹੈ।ਯਾਤੇ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕੋਂਕੀ ਪਾਲਨਾ ਬਿ
ਨਾ ਤਿਨ ਸਾਥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ
ਛੋਡ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਾਥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਬਿਨਾ ਬਿਰਕ੍ਤ ਜੜ ਭਰਥ ਮ੍ਰਿਗਕੇ
ਬਚੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਜਨਮਕੇ ਦੁਖਮੇਂ ਪ
ੜਾ।ਅਧਿਕ ਸਨੇਹਵਾਲੋਂਕੀ ਦਸ਼ਾ
ਤੋ ਕਿਆ ਕਹੇਂ।ਯਾਹੀਤੇ ਨਿਖਲਕੇ
ਸਨੇਹਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਧਿਕਾਰਾ ਹੈ
ਯ॰ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿ
ਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਧਵਹ।। ੨।।ਲੋ
ਭ ਪਦਾਰਥਕੇ ਪਾਉਨੇਕੀ ਅਧਿਕ
ਇਛਾਕਾ ਨਾਮਹੈ।ਜਬ ਯਹ ਬ੍ਰਿਤੀ
ਪੁਰਖਕੇ ਚਿਤਮੇਂ ਉਦੇਹੋਵੈਹੈ।ਤਬ
ਪਰਮਸੁਖਦਾਈ ਤ੍ਰਿਪਤੀਕੇ ਹੇਤੁਸੰ
ਤੋਖਕੋ ਚਿਤਸੇ ਨਿਕਾਸ ਦੇਵੈਹੈ।ਨਿ

ਕਾਸਕੇ ਜਿਸ ਯਤਨਸੇ ਕਾਹੂਕਾ ਪ
ਦਾਰਥ ਮਿਲੇ ਲੇਲੇਵੈਹੈ।ਯਾਤੇ ਜਿ
ਸਕੇ ਚਿਤਮੇਂ ਹੋਵੈ ਉਸਕੋ ਲੰਪਟੋਂਕਾ
ਸਰਦਾਰ ਬਨਾਕਰ ਸਦਾ ਤਪਾਵੈ
ਹੈ।੩।ਕ੍ਰੋਪ ਐਸੀ ਬੁਰੀ ਅਗ
ਨਿਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਸਤ੍ਰੁਕੇ ਸਾਮਨੇ ਜਗੀ
ਹੂਈ ਤਤਕਾਲ ਅਪਨੇ ਆਸ੍ਰੇ ਦੇਹ
ਕੋ ਸਤ੍ਰੁਕੇ ਹਾਥਸੇ ਨਾਸ ਕਰੈਹੈ।ਅ
ਰ ਜਗਨਾ ਇਸ ਆਗਕਾ ਬਾਂਛਿਤ
ਵਸਤੁਕੇ ਬਿਗਾੜਨੇਵਾਲੇਪੈ ਹੋਵੈ
ਹੈ।ਇਸਮੇਂ ਯਹ ਨਿਮਿਤਹੈ ਜਬ ਪੁ
ਰਖਕੇ ਚਿਤਮੇਂ ਕਾਹੂ ਵਸਤੁਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਕੀ ਇਛਾਰੂਪ ਕਾਮ ਜਗੈਹੈ।ਤਬ ਪੁ
ਰਖ ਤਾਕੇ ਲਾਭ ਹੇਤ ਯਤਨ ਕਰੈਹੈ
।ਕਰਤੇਕੇ ਯਤਨਕੋ ਜੋ ਬਿਗਾੜੇ ਤਤ
ਕਾਲ ਕਾਮ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕ੍ਰੋਪਰੂਪ ਹੋਕਰ ਤਾ
ਕਾ ਨਾਸਕ ਬਨਜਾਵੈਹੈ।ਉਸਕਾ ਨਾ
ਸ ਹੋਗਯਾ ਤੋ ਪਾਪ ਜਨਨਸੇ ਕ੍ਰੋਪ ਅ
ਗਨੀ ਨਾਸ ਕਰੈਹੈ।ਨਾਹੁਯਾ ਤੋ ਉਸ
ਕੇ ਹਾਥਸੇ ਅਪਨੀ ਦੇਹਕਾ ਨਾਸ ਕਰ
ਤੀ ਦਾਹ ਕਰੈਹੈ।ਯਾਤੇ ਆਗਕੀ ਨਦੀਹੈ

ਚਾਰੇਵੇਦ ੦ਦੇ·ਸਾਮਵੇਦ੧ ਰਿਗਵੇਦ੨ ਜਜੁਰਵੇਦ ੩ ਅਥਰਵਣਵੇਦ੪ਯ·ਚਾਰੇਵੇਦ ਮੁਖਾਗਰਪਾਠ

ਚਾਬਨ ੦ਦੇ·ਚਬੀਨਾ ਯ·ਹਮਕੋਚਾਬਨ ਉਨਕੋਰੋਟੀ | ਨਮਾਹਿ ਬਿਡਾਲ

ਚਾਹਨ ੦ਭੂ·ਦੇਖਨੇਮੇਂ ਯ·ਚੂਕ ਚਾਹ

ਚਾਰੇਅਗਨਿ ੦ਭੂ·ਹਿੰਸਾਦਿ ਚਾਰੇਨਦੀਆ ਯ·ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿ

ਚਾਪੇ ੦ਭੂ·ਦਬਾਵੇਯ·ਕਾ | ਫਾਰਮਰਲਨਚਾਪੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਓ ਪੁਨਾਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲਕੇਚਾਪੇ

ਚਾਖਬਾ ੦ਭੂ·ਚਾਖਿਯਾਹੈ ਯ·ਹਰਿ

ਚਾਮ ੦ਦੇ·ਚਮੜੇਸਾ | ਰਸਚਾਖਬਾ ਥਯ·ਬਿਸਾਅਸਤ ਰਕਤਪਰੇਵੇ

ਚਾਰਾ ੦ਦੇ·ਇਲਾਜ, ਮਦਦ, | ਚਾਮ ਤਤਬੀਰ·ਉਪਾਯ, ਚਾਰਹ ਫਾ·ਜੈਸੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹਮਰਾਚਾਰਾ ਰਾਮ

ਚਾਰ ੦ਦੇ·ਚਾਰ ਗਿਨਤੀ, ਚਾਰ ਚੀਜਾ, ਚਹਾਰਫਾ·, ਸੁੰਦ੍ਰਯ·ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਚਾਰ ਚਾਰੁ ਸੰ·

ਚਾਰੇ ੦ਦੇ·ਚਾਰੋ ਯ·ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਮੁਖਾਗਰਪਾਠ, ਚੜਾਵੇਹੈ ਯ·ਨਾਮਲੇਤੂਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ, ਚੂਗਾਵੇ, ਭੂ·ਚਰਤੀਹੈ ਯ·ਚਾਰ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨ ਚਾਰੇ-ਚਾਰੋ ਆਗ ਕੀਨਦੀਆਂ ਮਨ ਕੇ ਸੁਭ ਗੁਣੋਂ ਕੋ ਚਰਤੀਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਹਿੰਸਾ ਦਯਾਲੁਤਾਕੇਹੇਤ ਬੈਰਾਗ ਮਕੇ ਕੋਪ ਖਿਮਾਕੇ ਲੋਭ ਸੰਤੋਖਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇਹੈ

ਚਾਤਰ ੦ਦੇ·ਚਤੁਰ, ਭੂ·ਮੀਠਾਯ·ਤੂੰਬਨ ਚਾਤਰਰੇ-ਤੂੰਬਾ ਕੌੜਾਨਹੀ ਹੋਤਾ ਮੀਠਾ ਵਾ ਤੂਬਨਕਾ ਚਾਤਰਹੈ ਭਾਵ ਮਰਕਟਹੈ

ਚਾਮਰ ੦ਸੰ·ਚਉਰ

ਚਾਕਰ ੦ਦੇ·ਨੌਕਰ·ਖਿਦਮਤਗਾਰਯ·ਚਾਕਰ ਕਹੀਏ ਖਸਮਕਾ

ਚਾਦਰ ੦ਦੇ·ਚਦਰ ਬਸਤ੍ਰ

ਚਾਮਰੋ ੦ਭੂ·ਚਮੜਾ ਯ·ਪਵਨਅਫਾਰਤੋਰ ਚਾਮੋਰੇ-ਪਵਨ ਸੇਅਫਰਿਆ ਭਾਵ ਫੂਲ ਰਹਿਆਹੈ ਤੇਰਾ ਚਮੜਾ, ਚਉਰ

ਚਾਰਬਿਚਾਰ ੦ਭੂ·ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਸੇ

ਯ· ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ
ਦੂਆ - ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਸੇ ਨਾਸ ਹੋ
ਗਏ ਹੈਂ ਸੰਸੇ ਬਿਪਰਯੇ ਰੂਪ ਦ੍ਵੈਤ
ਚਾਲ ੦ ਦੇ· ਗਤਿ ਜੈਸੇ ਘੋੜ੍ਹੇ ਕੀ
ਚਾਲ, ਰੀਤਿ ਯ· ਗੁਰ ਚਾਲ ਦਿ
ਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ - ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਸਿਖਾਕੇ
ਰੀਤਿ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਆਪ ਭੁਗਤਿ ਮਾ
ਰਗ ਮੇਂ ਹਰਿ ਓਰ ਤੁਰਕੇ
ਚਾਵਲ ੦ ਦੇ· ਤੰਦਲ ਯ· ਚਵਲ
ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕੋ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ
ਚਾਟਸਾਲ ੦ ਦੇ· ਪਾਠਸਾਲਾ ਮੇਂ ਯ·
ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪੇ ਹੈ ਪਾਧਾ
ਚਾਵ ੦ ਦੇ· ਖੁਸੀ· ਉਤਸਾਹ ਯ· ਮੇ
ਮਨ ਚਾਵ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ
ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ੦ ਵਾ· ਬਰਣੋ ਆਸ੍ਰਮੋਂ
ਕੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਹੇਤ ਚਾਰੇ ਵੇਦ
ਯ· ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥ ਦੀਏ - ਚਾ
ਰੋਂ ਵੇਦ ਰੂਪ ਦੀਵੇ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਚਾਰੋਂ ਜੁਗੋਂ
ਚਾੜ੍ਹੀ ੦ ਭੁ· ਚੁਗਲੀ ਯ· ਕੇ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ
ਲਾੜ੍ਹੀ ਚਾੜ੍ਹੀ ਲਾਇਤਬਾਰ
ਚਾੜ੍ਹ ੦ ਪੰ· ਚੜ੍ਹਕਰ ਯ· ਸੂਏ ਚਾੜ੍ਹ
ਭਵਾਈਏ ਜੰਤ, ਦੇ· ਪ੍ਰ· ਚਉੜ੍ਹਉ
ਤਸਾਹ ਜੈਸੇ ਤੋੜ੍ਹੇ ਧਨਖ ਚਾੜ੍ਹਨਹ
ਚਾਟੜ੍ਹੇ ੦ ਦੇ· ਵਿਦਆਰਥੀ ਸਰਹੀ
ਯ· ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਆਪ ਬਿਗਾੜ੍ਹਿਆ
ਸਭ ਚਾਟੜ੍ਹੇ ਬਿਗਾੜ੍ਹੇ - ਯਹ ਨਾ
ਉ ਵਿਦਆਰਥੀ ਕਾ ਵਾਚਕ ਇਉ
ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਬਾਲਪਾਠ ਹੈ
ਪਹਲਾ ਫਾਹਾ ਪਾਇਆ ਪਾਧੇ ਪਿ
ਛੋਂਦੇ ਗਲ ਚਾਟੜ੍ਹਿਆ ਦੂਜੇ ਹੀ
ਬਸਾਹਬ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਚਟਸਾਰ ਪ
ੜ੍ਹੇ ਜਿਮ ਬਾਰਕ ਸੰਬਾਇਨ ਬਚ
ਨੋਂ ਮੇਂ ਚਟਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨਸਾਲਾ ਕਾ ਨ
ਮ ਹੈ ਚਾਟੜ੍ਹਾ ਚਟਸਾਰ ਮੇਂ ਪੜ੍ਹਨ
ਵਾਲੇ ਵਿਦਆਰਥੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ।
ਯਾਤੇ ਵਿਦਆਰਥੀ ਚੇਲੇ ਬਿਨਾਸ
ਭਕੇ ਚਾਟੜ੍ਹਾ ਗਲਤੀ ਸੇ ਕਹੇ ਹੈਂ

ਚਿ

ਚਿਤਵਉ ੦ ਦੇ· ਚਿੰਤਨ ਕਰਉ
ਯ· ਚਿਤ ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ
ਚਿਰੀਆ ੦ ਭੁ· ਦਾਸੀਹਾਂ ਯ· ਭੂਲ

ਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਯ ਚਿਰੀਆ, ਦੇ· ਚਿ
ਚਿਦਿਆ ॰ ਭੂ· ਬਾਂਛਿਤ· | ੜੀਆਂ
ਚਾਹਿਆ ਯ· ਮਨ ਚਿਦਿਆ ਸਭਿ
ਭੁਭੂਦਿਵਾਇਆ, ਚਿੰਤਤ ਸੰ·
ਚਿਥਿਆ ॰ ਪੰ· ਕੁਟਫਾਟਕੇ ਟੂਕੜੇ
ਕੀਆ ਯ· ਸਣਕੀ ਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ
ਚਿਤੇਹੀਆ ॰ ਪੰ· ਯਾਦਹਾ
ਚਿਤਾਸਾ ॰ ਭੂ· ਚਿਤੌਂਸੇ ਯ· ਜਿਨ ਹਰਿ
ਚਿਹ ॰ ਦੇ· ਚਿਖਾਂਪੈ ਯ· | ਪ੍ਰੀਤਚਿਤਾਸਾ
ਸਤੀਪੁਕਾਰੇਚਿਹਚੜੀ, ਪੰ· ਜਿਦ·
ਹਠ ਜੈਸੇ ਕਿਆ ਉਸਕੋ ਚਿਹਚੜੀਪੈ
ਚਿਤਤਹੀ ॰ ਦੇ· ਵਿਖੌਂਕੋ ਚਿੰਤਨਕ
ਰਤਾਹੀ ਯ· ਚਿਤਤਹੀਦੀਸੇ ਸਭਕੋ
ਚਿਤਵਹਿ ॰ ਦੇ· ਸੰਕਲਪਕਰੇ | ਏ
ਹੈ ਯ· ਜੋਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ
ਚਿਣਵੀਆਹ ॰ ਭੂ· ਸੁਕ | ਲੈਤਾ ਮਨ
ਲਯ· ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ਕਾਲੀਆ ਬਾ
ਹਰਹੁ ਚਿਣਵੀਆਹ
ਚਿਖ ॰ ਦੇ· ਚਿਖਾ | ਰੇਖਿਦਾਏ
ਚਿ ॰ ਭੂ· ਕਿਆ ਚਿਹਫਾ · ਯ· ਚਿਕਾ
ਚਿਛੇ ॰ ਭੂ· ਚਿੜੇ ਹੂਏ

ਚਿਂਜੂ ॰ ਭੂ· ਚੁੰਜਾ ਯ· ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਨਾ
ਚਿਟੇ ॰ ਪੰ· ਸੁਪੇਦ ਯ· ਚਿਟੇ | ਪੀਵਹਿ
ਜਿਨਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀ
ਚਿਰਗਟ ॰ ਭੂ· ਪਿੰਜਰਾ ਯ· | ਉ
ਚਿਰ ਗਟਫਾਰ ਚਿਟਾਵਾਲੇ ਗਇ
ਚਿਣ ॰ ਪੰ· ਬਨਾਇ | ੳ ਚਿੜੀਗਹ
ਚਿਰਾਣੇ ॰ ਦੇ· ਪੁਰਾਣੇ· ਚਿਰਕਾਲਕੇ
ਜੈਸੇ ਨਾਸੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਪੁਨਾਪੁਰ
ਖਚਿਰਾਣੇ, ਚਿਰੰਕਾਲਕਾ ਯ· ਸਾ
ਚਾ ਮਹਲ ਚਿਰਾਣਾ
ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॰ ਸੰ· ਚਿਤਨਕਰਨੇਮਾ
ਤ੍ਰਜੇ ਬਾਂਛਿਤ ਵਸਤੁਕੇ ਦੇਨੇਵਾਲੀ
ਮਣਿ ਪਾਰਸਪਥਰਵਤ ਇਸਕਾ
ਭੀ ਨਾਉਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਦੇਖੀਕਾਹੂ
ਨੇਹੀ ਹੋਗੀ ਯ· ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰਣ
ਚਿੱਤ ॰ ਸੰ· ਅੰਤਹਕਰਣਕੀ ਚਿ | ਮਝੇ
ਤਨਭੂਪਥਿਤਿ, ਮਨ ਯ· ਰੇਚਿਤ
ਚੇਤਚੇਤ ਅਚੇਤ
ਚਿਤ ॰ ਸੰ· ਚੈਤਨਅ, ਚੇਤਨਾ· ਬੁਧੀ
ਚਿੰਤਾ ॰ ਸ· ਫਿਕਰ· ਕੈਸੇ ਕਰੇ ਕਿਆ
ਕਰੇ ਐਸਾ ਚਿੰਤਨ ਯ· ਚਿੰਤਾ ਤਾਕੀ

ਕੀਜੀਏ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ
ਚਿਤਾ ॰ ਸੰ· ਚਿਖਾ
ਚਿਤੈ ॰ ਦੇ· ਈਸਕੇ ਸੰਕਲਪਕੇ ਯ· ਚਿਤੈ ਅੰਦਰ ਸਭਕੋ-ਈਸਕੇ ਸੰਕਲਪਕੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕਰਮਾਦਿਕ ਹੈਂ ਜਿਨਕਾ ਫਲ ਦੇਨੇ ਹੇਤ ਸਭਕੋ ਈਸ ਅਪਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਤਲੇ ਲਖਾ ਵੈਹੈ, ਚਿੜ੍ਹੇ ਹੂਏ ਯ· ਚਿਤੇ ਦਿਸੰਧੌ
ਚਿਤਤ ॰ ਸੰ· ਚਿੰਤਨ ਕਰ | ਲਹਰ ਤਾ ਯ· ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੇ ਸਭ ਕੋਇ
ਚਿਤਵਤ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਚਿਤਵਤਾ ਹੂਆ ਯ· ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਪੁਨਾ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪਨ ਆਲਕਆ
ਚਿੰਦ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਨਿੰਦਾਕਾ ਚਿੰਤਨ· ਖਿ | ਵੈ ਆਲ ਕਰਨਾ ਯ· ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ, ਚਿੰਤਾ ਯ· ਜਿਸ
ਚਿੰਦੀ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਚਿੰਤਤ· | ਦਿਭ੍ਰਾਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ਬਾਂਛਿਤ ਯ· ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇਦਾ· ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਫਲ ਪਾਵਤਾ
ਚਿਨੀ ॰ ਫਾ· ਐਸੇ ਯ· ਹਮਾ ਚਿਨੀ ਹੈ | ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਵਲੇ ਬਰਨਾ

ਚਿਤੈਨੀ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਚਿਤਵੀ ਯ· ਜੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੇ ਚਿਤਨਾ ਚਿਤੈਨੀ- ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਨੇ ਨਹੀਂ ਚਿਤਵੀ
ਚਿਰਾਨੇ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਚਿਰੰਕਾਲਕਾ
ਚਿਹਨ ॰ ਦੇ· ਲਖਣ· ਨਿਸਾਨੀ ਯ· ਹਰਿਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨਕਾ
ਚਿਤਵਨੀ ॰ ਦੇ· ਚਿੰਤਨ· | ਚਿਹ੍ਰ ਸੰ· ਫਿਕਰ ਯ· ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਹੁ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮ ਕਰਹੁ ਉਠਨੀਤ
ਚਿਲਿਕਿਓਨ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਅਪਨੀ ਕਿਰਣੋਂ ਸਾਥ ਆਵਾਗਵਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਏ ਯ· ਕਰ ਆਵਾਗਉਣ ਚਿਲਿਕਿਓਨ
ਚਿਰਜੀਵਨ ॰ ਦੇ· ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਪੁਤ੍ਰ ਯ· ਚਿਰਜੀਵਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰ
ਚਿਰਾਮੰ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਚਿਰੰਕਾਲ ਯ· | ਜੋਗ ਭਗਵਤ ਥੰਦ ਚਿਰਾਮੰ
ਚਿਤਾਰਾ ॰ ਦੇ· ਯਾਦ ਕੀਆ ਯ· ਸਾਧ ਸੰਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰਾ
ਚਿਕਾਰੇ ॰ ਭ੍ਰਾ· ਕਿਆ ਕਾਮ ਆਵੇਗੀ ਚਿਹਕਾਰੇ ਫਾ· ਯ· ਤੁਬ ਚਿਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ

ਚਿਟਾਰਾ ॰ ਭੂ॰ ਚਿੜਾ ਪੰਖੀ ਯ॰ ਰਿ ਰਗਾਦ ਫਾਰ ਚਿਟਾਰਾ ਲੇ ਗਾਇਓ

ਚਿਤੇਰੇ ॰ ਭੂ॰ ਸਿਮਰ ਚਾਟਕੈਰ: ਸੰ॰ ਨਕੀਆ॰ ਯਾਦ ਕੀਆ ਯ॰ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ, ਮੂ ਰਤਾ ਲਿਖਣੇ ਵਾਲੇ ਯ॰ ਤਜ ਚਿ ਤ੍ਰ ਹ ਚਿਤ ਰਾਖ ਚਿਤੇਰਾ

ਚਿਨਾਰ ॰ ਦੇ॰ ਪੂ॰ ਪਹਚਾਨ ਜੈਸੇ ਇਕ ਬਿਨਦੂ ਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ

ਚਿਤਚਾਰ ॰ ਭੂ॰ ਚਿਤ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਲ ਗਨੇ ਵਾਲੇ ਚਿੱਤਚਾਰੁ ਸੰ॰

ਚਿਤ੍ਰਸਾਲ ॰ ਸੰ॰ ਬਿਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਰ ਯ॰ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ

ਚਿਲਮਿਲ ॰ ਭੂ॰ ਜਲਾਦਿਕੋਂ ਮੇਂ ਧ ਨ੍ਰ ਭੀਤਾਦਿਕੋਂ ਪੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਤਾ ਚੰਚ ਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯ॰ ਚਿਲਮਿਲ ਬਿਸੀ ਆਰ ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ਝਿਲਮਿਲ

ਚਿਰੰਕਾਲ ॰ ਸੰ॰ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ॰ ਯ॰ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀ

ਚਿਤਵੈ ॰ ਦੇ॰ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ ਹੈਂ ਆ

ਚਿੜੀ ॰ ਦੇ॰ ਚਿੜੀ ਨਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੰ ਖੀ ਯ॰ ਚਿੜੀ ਚੁਹੁਕੀ॰ ਚਿੜੀ ਬੋਲੀ

ਚਿਕੜ ॰ ਪੰ॰ ਕੀਚ॰ ਗਾਰਾ॰ ਪੰਕ ਯ॰ ਚਿਕੜ ਪਥਰ ਬੰਧ

ਚਿਹਚੜੀ ॰ ਦੇ॰ ਚਿਖਾ ਪੈ ਚੜੀ ਯ॰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਚੜੀ

ਚਿੰਦਅੜਾ ॰ ਪੰ॰ ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਯ॰ ਮਨ ਚਿੰਦਅੜਾ ਫਲ ਪਾਇਆ

ਚੀ

ਚੀਰੀਆ ॰ ਦੇ॰ ਚਿਠੀਆਂ

ਚੀਨਿਆ ॰ ਦੇ॰ ਜਾਨਿਆ ਯ॰ ਜਿ ਨ ਆਤਮ ਤਤ ਨ ਚੀਨਿਆ

ਚੀਸਾ ॰ ਭੂ॰ ਚੀਕਾਂ॰ ਊੱਚੀਆਂ ਅਵ ਜਾਂ ਯ॰ ਹਸਤਿ ਭਾਗ ਕੇ ਚੀਸਾ ਮਾਰੇ

ਚੀਨਸ ॰ ਦੇ॰ ਜਾਣਤੇ ਯ॰ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸ ਆਤਮ ਰਾਮ

ਚੀਟੀਹੋ ॰ ਭੂ॰ ਸੇਵਕ ਹੋਕੇ ਅਰ ਬਾਤ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ਜੈਸੇ ਚੀ ਟੀ ਹੋ ਚੁਨ ਖਾਹ

ਚੀਜ ॰ ਪੰ॰ ਵਸਤੁ ਯ॰ ਚੀਜ ਕਰ ਨ ਮਨ ਭਾਵ ਦੇ ਆਪੁਨਾ ਏਕ ਚੀਜ ਮੁ ਝੈ ਦੇਹ॰

ਚੀਜੀ ॰ ਪੰ· ਸੁਵਰਣ ਚਾਂਦੀ ਰਤਨਾ
ਦੀ ਪਦਾਰਥ ਬੈਂਸੇ ਯ· ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ
ਚੀਟੀ ॰ ਦੇ· ਕੀੜੀ ਯ· ਚੀਟੀ ਕਿਕਰੇ
ਹੋਇ ਚੂਨ ਖਾਈ
ਚੀਤ ॰ ਦੇ· ਯਾਦ ਯ· ਚੀਤ ਆਵੈ ਤਾ
ਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜ, ਚਿੱਤ ਯ· ਨਿਰਮਲ
ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤ, ਯਮਰਾਜ ਕਾ
ਮੁਨਸੀ ਯ· ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਤਹ ਚੀਤ - ਅਨੇਕ ਹੀ ਤਹਾ ਚਿੱ
ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਏ, ਚਿਤਵਤਾ
ਯ· ਮਨੂਆ ਡੋਲੇ ਚੀਤ ਅਨੀਤ-
ਮਨ ਡੋਲੈ ਹੈ ਚਿਤਨ ਕਰਤਾ ਹੂਆ
ਚੀਤਾ ॰ ਦੇ· ਚਿਤਾ ਸਿ ਅਮਾਯਕੇ
ਕਾਰੀ ਪਸੁ ਜੈਸੇ ਮਾਯਾ ਮਹਬੰਤਰ
ਅਰ ਚੀਤਾ - ਚਿਤ ਜੈਸੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਾਇ
ਚੀਤਾ, ਸਿੰਘ ਸੰਕੇਤੇ ਮੂੜ ਜੈਸੇ ਚੀ
ਤਾ ਭਜਾਇ ਆਵਾਂ ਤਨਾਹੀ ਅੰਧ
ਚੀਨਤ ॰ ਦੇ· ਪਹਚਾਨਤੇ ਯ· ਚੀਨ
ਚੀਨ ॰ ਸੰ· ਚੀਨ ਦੇਸ, ਚੀਨ ਦੇਸ
ਕੇ ਮਨੁਖ, ਚੀਨ ਕਾ ਬਸਤ੍ਰ, ਚੀਣਾ
ਅੰਨ, ਸੂਤ੍ਰ, ਮ੍ਰਗ ਬਿਸੇਖ, ਪਤਾ
ਕਾ, ਸਿਕਾ ਧਾਤੁ, ਦੇ· ਪਹਚਾਨ ਯ·
ਆਤਮ ਚੀਨ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਚੀਰੇ ॰ ਭੂ· ਦਫਤਰ ਯ· ਧੁਰ ਫਾਟੇ
ਚੀਰੇ, ਕੱਟੇ ਯ· ਰਤੀ ਰਤਨ ਨਿਕ
ਲੈ ਜੇ ਤਨ ਚੀਰੈ ਕੋਇ
ਚੀਰੀ ॰ ਦੇ· ਚਿਠੀ· ਖਤ ਯ· ਚੀਰੀ
ਆਈ ਢਿਲਨ ਕਾਊ
ਚੀਰਾ ॰ ਭੂ· ਬ੍ਰਮਾਂਡ ਰੂਪ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤਾ
ਬਡਾ ਹੈ ਯ· ਕੌਇਨ ਜਾਨੇ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ
ਕੇਵਡ ਚੀਰਾ, ਦੇ· ਜਖਮ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰ ਕੇ ਹੁਕਮੋ ਵਾਲਾ ਦਫਤਰ
ਚੀਰ ॰ ਸੰ· ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਟੁਕੜਾ, ਸੀਸਾ
ਧਾਤੁ, ਬ੍ਰਿਛ ਕਾ ਛਿਲਕਾ, ਬਸਤ੍ਰ
ਯ· ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸਿੰਗਾਰ
ਚੀਥਰਾ ॰ ਪੰ· ਲੀਰ ਅਰਥਾਤ ਮਾ
ਯਕ ਸਰੀਰ ਯ· ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰ
-ਮਾਯਾ ਗ੍ਰਸਿਤ ਸਰੀਰ ਕੇ
ਚੀਲ ॰ ਦੇ· ਇੱਲ ਪੰਛੀ
ਚੀਕੜ ॰ ਦੇ· ਕੀਚ· ਪੰਕ· ਅਰਥਾ
ਤ ਦੇਹ ਕੇ ਨਾਸ ਭਏ ਯ· ਚੀਕੜਿਆ
ਨਾਗਿਰ ਪਰਾ ਕਛੂਨ ਆਇਆ ਹਾ

ਚੁ

ਚੁਕ੍ਰਿਆ॰ ਭੂ॰ ਚੁਣਨਾ ਵੇਵਗੁਣੋਂ ਕੋ ਇਕੜ ਕਰਨਾ ਯ॰ ਭ੍ਰਾਤੀ ਗਗ ਨਸਿਕ੍ਰਿਆ ਅਰ ਚੁਕ੍ਰਿਆ

ਚੁਲੀਆ॰ ਦੇ॰ ਮੁਖਕੀਸੁਧੀਹੇਤ ਮੁਖਮੇਂ ਜਲ ਪਾਵਨਾ ਯ॰ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰ ਜਾਣੇ ਕੋਇ-ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਅਰਥਾਤ ਮਨ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਵਹੁ ਚੁਲੀ ਆਹਾ ਜੋ ਉਸ ਸਬਦ ਮੇਂ ਸੁਰਤ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਦਿ ਲਿਖੀਆ ਹੈ, ਸੰਧਿਆ ਆਦਿ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਜਲ ਲੇਨਾ

ਚੁਕਈ॰ ਭੂ॰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਯ॰ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨ ਚੁਕਈ

ਚੁਗਹ॰ ਭੂ॰ ਮਧੁਰਾਦਿ ਰਸੋਂ ਕੋ ਚੁਗਦੇ ਹੈਂ ਯ॰ ਚੁਗਹ ਚਿਤਾਰਹ ਭੀ ਚੁਗਹਿ ਚੁਗ ਚੁਗ ਚਿਤਾਰੇ

ਚੁਹਚੁਹਾ॰ ਭੂ॰ ਗਾਹੜਾ ਸੁਰਖ

ਚੁਕੀ॰ ਪੰ॰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਕੇ ਗਾਨਸੇ ਖਾਲੀ ਰਹਿਗਈ ਯ॰ ਜੋ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਭੀਤ ਹਿਜੀ ਕਾਢੀਆ

ਚੂਕੇ॰ ਪੰ॰ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਜੈਸੇ ਚੂਕੇ ਨਭਗਾ-ਚੂਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਜਨਮ ਲੇਨਾ ਔ ਨਾਸ ਹੋਨਾ

ਚੂਹਕੀ॰ ਪੰ॰ ਬੋਲੀ ਪੰਛੀਓਂ ਕੇ ਬੋਲਨੇ ਮੇਂ ਚੂਹਕਨਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਯ॰ ਚਿੜੀ ਚੂਹਕੀ ਪਹ ਫੁਟੀ

ਚੁਖ॰ ਪੰ॰ ਰੰਚਕ॰ ਅਲਪਕਾਲ ਯ॰ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ਜਾਪਨਾ ਜੇ ਗਲ ਕਪਾਹਿ ਚੁਖ॰ ਸਨਾਹ ਰਗ ਪਾਸੋ ਕਿੰਚਤ ਗਲਾ ਕਾਟ ਦੇਤੀ

ਚੁਖਾ॰ ਪੰ॰ ਰੰਚਕ॰ ਅਲਪ ਦਾਈ ਜੈਸੇ ਅਵਰੀ ਦੇ ਚਿਤ ਚਾਉਨ ਚੁਖਾ

ਚੁਗ॰ ਪੰ॰ ਚੁਗਤੇ ਹੂਏ ਯ॰ ਚੁਗਹਿ ਚਿਤਾਰਹਿ ਭੀ ਚੁਗਹਿ ਚੁਗੁ ਚੁਗ ਚਿਤਾਰੇ

ਚੁਈਜੇ॰ ਭਾ॰ ਚੁਆਈ ਤੀ ਹੈ ਯ॰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੇ

ਚੁਤ॰ ਦੇ॰ ਖਰਨੇਵਾਲਾ ਨਾਸ ਹੋਨੇਵਾਲਾ ਚਅਤਸੀ॰

ਚੁਨੀ॰ ਫਾ॰ ਐਸੇ

ਚੂਨ॰ ਦੇ॰ ਚੂਰ॰ ਬੀਨ ਯ॰ ਕੰਦਮੂਲ ਚੂਨ ਖਾਹੀ

ਚੂਨਾ॰ ਫਾ॰ ਐਸਾ ਭੁਲਮਾ ਉਸਕੀ

ਚੁਪੈ ॰ ਭੂ· ਨਾਬੋਲਨੇਸੇ ਯ· ਚੁਪੈਚੁ
ਪਨਹੋਵਈ | ਖੀਐਇਤਘਟਨਾਹੀ
ਚੁਪ ॰ ਪੰ· ਮੌਨ ਯ· ਚੁਪ ਕਰਾਤਾਆ
ਚੁਭੇ ॰ ਪੰ· ਧਸੇਯ· ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲ
ਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ | ਨਾ
ਚੁੰਭਾ ॰ ਪੰ· ਗੋਤਾਮਾਰਨਾ ਮਗਨਹੋ
ਚੁਲਿੰਭੁ ॰ ਭੂ· ਅਤਿਲਾਲ ਅਰਥਾ
ਤਪਰਮਾਨੰਦ ਯ· ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ
ਚੁੰਮਾ ॰ ਦੇ· ਚੁੰਬਨ ਕਰਾਂਯ· | ਚੁਲੰਭੁ
ਚੁੰਮਾਪੈਰਮੂੰ, ਚੁੰਮੋ ਯ· ਪੈਰਤਿਨਾ
ਦੇ ਚੁੰਮ· ਮੁਸਲਮਾਨੋਕੇ ਮਤਮੇਂ
ਚੁੰਮਨੇਕਾ ਮਹਾਤਮਹੈ ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂ
ਮਤਮੇਂ ਚਰਨ ਧੂਲੀ ਲੇਨੇਕਾ ਮਹਾ
ਤਮ ਹੈ ਇਸ ਲੀਏ ਲੇਖਕੇ ਬਚਨ
ਮੇਂ ਚੂਮਨਾ ਲਿਖਾਹੈ

ਚੂ

ਚੂਕਿਆ ॰ ਭੂ· ਚੁਕੇਹੈਂ
ਚੂਰਿਆ ॰ ਪੰ· ਚੂਰਣਕੀਤਾ
ਚੂਕਈ ॰ ਦੇ· ਹਟਤਾਜੈਸੇ ਆਵਾ
ਗਵਣ ਨ ਚੂਕਈ

ਚੂਹਾ ॰ ਪੰ· ਮੂਸਾਯ· ਜਮ ਚੂਹਾ ਕਿਰ
ਸਨਿਤ ਕੂਰਕਦਾ
ਚੂਗਹ ॰ ਭੂ· ਜੀਵ ਪੰਖੀ ਮਧੁਰਾਦੀ
ਰਸੋਂਕੋ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਚੁਗਤੇਹੈਂ ਯ· ਚੂਗ
ਹ ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ
ਚੂੰਡਹਿ ॰ ਦੇ· ਚੂੰਜੋਸੇ ਮਾਸ ਕਾਟਕ
ਰ ਖਾਤੇਹੈ ਕਊਏ ਯ· ਤਲੀਆ ਚੂੰਡ
ਚੂਕਹ ॰ ਦੇ· ਹਮ ਬਾਰਬਾਰ | ਹਿਕਾਗ
ਭੂਲਤੇਹੈਂ ਯ· ਹਮ ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ
ਬਾਰਕਤੂ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ
ਚੂਕੇ ॰ ਦੇ· ਭੂਲੇ, ਬੀਤ ਜਾਵੇਗੀ
ਯ· ਜਬ ਚੂਕੇਗੀਸਾਰੀ- ਜਬ ਸ
ਭ ਅਵਸਥਾ ਬੀਤ ਜਾਵੇਗੀ ॥੨॥
ਨਾ ਜਬ ਚੂਕੇ ਪੰਚ ਧਾਤਕੀ ਰਚਨ
ਚੂਕ ॰ ਦੇ· ਭੂਲੀ ਯ· ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ
ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ | ਦ ਤੁਕਬੀਰ
ਚੂੰ ॰ ਫਾ· ਮਾਨਿੰਦ· ਤੁਲਜ ਯ· ਚੂੰਸਵ
ਚੂਨ ॰ ਦੇ· ਚੂਨਾ, ਆਟਾ ਯ· ਚਾਕੀ
ਚਾਟੇ ਚੂਨਖਾਹ
ਚੂਨਾ ॰ ਦੇ· ਆਟਾ ਯ· ਅਧਸੇਰਮ
ਗੋਚੂਨਾ, ਪਥਰਕਾ ਚੂਨਾ

ਚੂਰਨ ∘ ਦੇ· ਆਟਾ, ਚੂਰਨਦਵਾਈ
ਚੂਪ ∘ ਪੰ· ਚੂਸਜੈਸੇ ਤੂੰ ਆਂਬਚੂਪ,
ਦੇ·ਪੂ· ਚੂਪ
ਚੂਰੇ ∘ ਦੇ· ਚੂਰਨਕਰੇ
ਯ· ਪੰਚਜੋਚੂਰੇ· ਕਾਮਾਦਿ ਪਾਂਚੋਂ
ਕੋ ਜੋ ਚੂਰਨਕਰੇ
ਚੂਨਰੀ ∘ ਦੇ· ਚੁੰਨੀ ਅਰਥਾਤ ਬੁ
ਧੀ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਭੀਨੀ ਚੂਨਰੀ- ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੇ ਆਨੰਦ ਮੇਂ ਭੀਗੀ ਹੈ ਬੁ
ਚੂਕੇਗੀ ਸਾਰੀ ∘ ਵਾ· ਸਮਗ੍ਰ | ਧੀ
ਉਮਰ ਬੀਤ ਜਾਵੇਗੀ
ਚੂਲੇ ∘ ਦੇ· ਚੁੱਲੇ ਯ· ਬਸੁਧਾ ਖੋਦ
ਕਰਹ ਦੋਇ ਚੂਲੇ, ਪੰ· ਤਖਤਿਓਂ
ਚੂੜਾ ∘ ਸੰ· ਮੋਰਕੀ ਸਿਖਾ, ਸਿ | ਕੇ ਚੂਲੇ
ਖਾ ਮਾੜ੍ਹ, ਇਸਤ੍ਰੀਯੋਂ ਕੀ ਬਾਹ ਕਾ
ਚੂੜਾ ਭੂਖਣ ਯ· ਚੂੜਾ ਭੰਨ ਪਲੰ
ਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣ ਬਾਹੀ ਸਣ
ਬਾਹਾ, ਭੂਖਣ ਮਾੜ੍ਹ, ਕੂਪ, ਬਾਲ
ਕੋਂਕਾ ਝੁੱਦਣ· ਸੂਤਕਕੇ ਬਾਲੇਕਾ
ਮੁੰਡਨਾ ਪਹਲੇ ਬਰਸ ਮੇਂ ਵਾ ਤੀ
ਸਰੇ ਬਰਸ ਮੇਂ, ਯਹ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ
ਨਾਮ ਨੂੰ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ, ਗੁਰੂ ਦਸਮ
ਜੀਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਇਸ ਸੰਸਕਾਰਕੇ ਸ
ਥਾਨ ਮੰਡੇ ਹੂਏ ਜਲ ਸਾਥ ਕੇਸੋਂ ਕ ∘
ਸਨਾਨ ਕਰਾਨਾ ਚਾਹੀਏ, ਸੂਤਕਕੇ
ਬ਼ਾਲ ਮੁੰਡਾਨੇਸੇਹੀ ਸੁਭ ਹੋਵੇ, ਤਬ
ਸੂਤਕਕਾ ਸਰੀਰ ਭੀ ਨਾ ਰਖਨਾ
ਚਾਹੀਏ ਇਸ ਲੀਏ ਕੇਸ ਸਨਾਨ
ਚੂਹੜੀ ∘ ਪੰ· ਚੰਡਾਲੀ | ਹੀ ਸਾਰ ਹੈ
ਯ· ਪਰਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ
ਚੂਨੜੀ ∘ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀਕਾ ਦੁਪਟਾ

ਚੇ

ਚੇਤਉ ∘ ਗੁ· ਯਾਦ ਕਰੋ
ਚੇਤੀਐ ∘ ਦੇ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੋ ਯਾਦ
ਕਰੀਏ ਯ· ਅਗਹੁਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ
ਚੇਰੀਆ ∘ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਚੇਟਕਈਆਂ ∘ ਗੁ· ਚੇਟਕੀਕੇ ਯ· ਚੇ
ਟਕ ਚੇਟਕਈਆ
ਚੇਤਾਈ ∘ ਗੁ· ਚੇਤਨਤਾਈ ਹੈ ਅ
ਰਥਾਤ ਬੁਧੀ ਹੈ ਤਬ ਯ· ਚੇਤਾਈ
ਤਾ ਚੇਤ- ਜੇਕਰ ਬੁਧੀ ਹੈ ਤਬ ਯਾ
ਦ ਕਰ ਵਾ ਗਰਭ ਸੇ ਨਿਕਸ ਭਜ

ਨੇਕਰੂੰਗਾ ਇਸਕਹੇਕਾ ਚੇਤਾਹੈਤ
ਬ ਯਾਦਕਰ,ਵਾ ਜੇਕਰ ਹੇ ਜੀਵ
ਤੇਰੇਕੋ ਤਾਰਨੇਹੇਤ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਯਾ
ਦਕਰਾਵੇ ਤਬ ਯਾਦਕਰ

ਚੇਤਹੁ ॰ ਕ੍ਰਿ. ਯਾਦਕਰੋ ਯ. ਚੇਤਹੁ
ਬਾਸਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ

ਚੇਟਕ ॰ ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੀ ਵਿਦ੍ਯਾ
ਤੁਲਸਿਧਾਈਆਂ ਯ. ਕਿਨਹੂ ਸਿ
ਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ

ਚੇਟਕੀ ॰ ਦੇ. ਇੰਦ੍ਰਜਾਲੀਆ

ਚੇਤ ॰ ਦੇ. ਸਿਮਰਨਕਰ. ਯਾਦਕ
ਰਯ. ਹਰਿਨਾਮ ਚੇਤ, ਚੇਤ੍ਰਮਹੀਨਾ
ਯ. ਚੇਤ ਗੋਬਿੰਦ ਆਰਾਧੀਐ - ਚਿ
ਤ੍ਰਾ ਨਛਤ੍ਰ ਸੰਯੁਕ੍ਤ ਪੂਨਿਆ ਵਾਲੇ
ਮਹੀਨੇਕਾ ਨਾਮ ਚੇਤ੍ਰਹੈ, ਚੇਤ੍ਰਸੇ ਚੇ
ਤਬਨਾਹੈ, ਸੰ. ਯਦੀ. ਜੇਕਰ

ਚੇਤੂ ॰ ਕ੍ਰਿ. ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਯ. ਕਾਇਬ

ਚੇਤਾ ॰ ਕ੍ਰਿ. ਚਿੰਤਨ ਯ. ਚੇ ਚੇਤੂ ਨਾਉ
ਤਾਵਤ੍ਰ - ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ ਚਿੰਤਨ ਕ
ਰਨਾ ਵਤ੍ਰਹੈ, ਪੰ. ਯਾਦ ਜੈਸੇ ਅਮੁ
ਕ ਬਾਤਕਾ ਚੇਤਾਹੈ ਯਾਨਹੀਂ

ਚੇਤੋ ॰ ਦੇ. ਯਾਦਕਰੋ

ਚੇਰੀਸਕਤਿ ॰ ਵਾ. ਲਛਮੀਇ
ਸ੍ਤ੍ਰੀਨੇ ਯ. ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਲੇ

ਚੇਤਨਾ ॰ ਸੰ. ਬੁਧਿ, ਗ੍ਯਾਨ, ਭੁਵਨ
ਦੇ. ਯਾਦਕਰਨਾ ਯ. ਚੇਤਨਾਹੈਤ
ਉ ਚੇਤਲੈ - ਯਾਦਕਰਨਾਹੈਤੋ ਯ
ਦਕਰਲੈ ਵਾ ਤੇਰੇ ਘਟਮੇਂ ਕੁਛਬੁ
ਧੀਹੈ ਤੋ ਯਾਦਕਰਲੈ

ਚੇਤਨ ॰ ਸੰ. ਜੀਵ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ, ਚੇਤ
ਨਾਵਾਲੇਕਾ ਨਾਮ ਚੇਤਨਹੈ, ਨ੍ਯਾਯ
ਮਤਮੇਂ ਜੀਵਮੇਂ ਅਨਿਤ੍ਯ ਬੁਧੀਹੈ
ਈਸ੍ਵਰਮੇਂ ਨਿਤ੍ਯ ਬੁਧੀਹੈ ਬੁਧੀ
ਗ੍ਯਾਨਕਾ ਨਾਮਹੈ, ਜੀਵਮੇਂ ਗ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰ
ਤਖ੍ਯਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਣੋਂ ਸੇ ਉਪਜੈਹੈ ਯਾਤੇ ਅ
ਨਿਤ੍ਯਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ ਗ੍ਯਾਨ ਸ੍ਵ
ਤ: ਸਿਧਹੈ ਯਾਤੇ ਨਿਤ੍ਯਹੈ, ਜੀਵ
ਸੁਖੁਪਤੀਐ ਮੁਕਤੀ ਸਮੇ ਜੜ੍ਹ ਹੋਤਾ
ਹੈ, ਆਨ ਕਾਲੋਂਮੇਂ ਚੇਤਨ ਹੋਤਾਹੈ, ਈ
ਸ੍ਵਰ ਸਦਾ ਚੇਤਨਹੈ, ਬੇਦਾਂਤ ਮਤਮੇਂ
ਗ੍ਯਾਨ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ, ਏਕ ਮਾਯਿ
ਕ ਦੂਸਰਾ ਸ੍ਵਰੂਪ, ਮਾਯਿਕ ਗ੍ਯਾਨ

ਜੀਵੋਂ ਮੇਂ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ
ਰੂਪ ਹੈ। ਈਸ੍ਵਰ ਮੇਂ ਮਾਯਾ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ
ਰੂਪ ਹੈ। ਸੁਖੁਪਤੀ ਕਾਲ ਮੇਂ ਬ੍ਰਿਤੀ
ਰੂਪ ਗ੍ਯਾਨ ਜੀਵੋਂ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਸ੍ਵਰੂ
ਪ ਗ੍ਯਾਨ ਸਦਾ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈ। ਤਿਸੀ
ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇ ਸੁਖੁਪਤੀ ਕਾਲ ਸੇ ਉ
ਠਕਰ ਮੈਂ ਸੁਖੀ ਸੋਯਾ ਕੁਛ ਨ ਜਾਨ
ਤਾ ਭਯਾ। ਐਸੇ ਜੀਵ ਸੁਖ ਕਾ ਅਰ
ਅਗ੍ਯਾਨ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਹੈ। ਵ
ਹੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗ੍ਯਾਨ ਮੁਕਤੀ ਕਾਲ ਮੇਂ ਬ
ਚੇਤਨੀ ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਯਾਦ ਕਰ | ਨਾ ਰਹੈ
ਤੇ ਯ॰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨ ਚੇਤਨੀ ਪ੍ਰ
ਨੀ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਨ ਚੇਤਨੀ ਸੇ ਗਾਲੀ
ਰਬ ਕੀਆ - ਜੋ ਮੈਂਨੇ ਅਪਨੇ ਮਨ
ਮੇਂ ਯਾਦ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਯਾਂ, ਯੇ ਬਾ
ਤਾ ਕੋ ਬੇਵਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਅੰਤਰਯਾ
ਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਵਹੀ ਕਰ ਦਈਆ
ਚੇਤਾਵਨੀ ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਚਿਤਵਨੀ ਚਿੰਤਾ
ਯ॰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾਰ
ਚੇਰ ॰ ਦੇ॰ ਸੇਵਕ ਯ॰ ਸਗ | ਹਿ ਜਾਇ
ਲ ਜੋਤਿ ਨਾਮੇ ਕੀ ਚੇਰ-ਸਭੀ ਪਤਾ

ਪ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈਂ ਭਾਵ ਨਾਮ ਸੇ ਹੋਤੇ
ਹੈਂ, ਦਾਸੀ ਯ॰ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਨ ਚੇਰੀ ਗ
ਚੇਤਾਵੜ ॰ ਦੇ॰ ਸਰਬਦਾ ਹਰਿ | ਮ
ਨਾਮ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਯਹ ਨਾਮ ਬੀਜ
ਬੋਨੇ ਕੀ ਵੜ ਸਮਾਂ ਹੈ ਯ॰ ਚੇਤਾ
ਵੜ ਵਖਤ ਸੰਜੋਗ
ਚੇਲਾ ॰ ਦੇ॰ ਸਿਖ੍ਯ ਜੈਸੇ ਜੋ ਗੁਰ ਨੇ
ਪੇ ਆਪਣਾ ਕਿਉ ਸਿਖ੍ਯ ਚੇਲਾ
ਚੇਰਲੀ ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਦਾਸੀ ਯ॰ ਜਾ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਹਉ ਚੇਰਲੀ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ
ਚੇਤਾਵੇ ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਚਿਤਨ ਕਰਾਵੇ

ਚੈ

ਚੈਨ ॰ ਦੇ॰ ਸਾਂਤਿ ਯ॰ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈ
ਚੈੜ ॰ ਸੰ॰ ਚਿੜਾਨ ਛੜ ਯੁਤ ਪ੍ਰ | ਨ
ਚੈਲ ॰ ਸੰ॰ ਬਸ੍ਤ੍ਰ | ਨਾ ਵਾਲਾ ਮਹੀਨ

ਚੋ

ਚੋਆ ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਅਤਰ॰ ਸੰਦ
ਲ ਕਾ ਤੇਲ, ਚੰਦਨ ਕਾ ਅਤਰ ਬਡੀ
ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਅਤ

ਗਮੇਂ ਜਿਸ ਫੂਲਕੇ ਊਬਾਰੇ ਤਿਬਾਰੇ
ਨਿਕਾਸੇ ਅਰਕਕੀ ਭਾਵਨਾ ਦਈਜਾ
ਵੇ, ਉਸੀ ਵਸਤੁਕਾ ਅਤਰ ਬਨ ਜਾ
ਤਾਹੈ। ਕਾਹੂ ਆਨ ਵਸਤੂਕੀ ਸੁਗੰਧੀ
ਨਾਮਿਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਤਬ ਕੇਵਲ ਚੰਦ
ਨਕਾ ਚੋਆ ਬਨਾ ਰਹਤਾਹੈ। ਲਗਾ
ਨੇਸੇ ਸਰੀਰਕੋ ਆਨੰਦ ਕਰਤਾਹੈ।
ਇਸੀ ਲੀਏ ਰਸੀਏ ਪੁਰਖ ਸੇਵਨਕ
ਰਤੇਹੈਂ ਯ. ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਬਹੁ ਘਣਾ
ਪਾਨਾਨਾਲ ਕਪੂਰ, ਦੇ. ਛੋਟੀਸੀ ਨਦੀ
ਚੋਲੀਮੈ ॰ ਪੰ. ਚੋਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀਯੋਂਕੀ
ਛਾਤੀ ਢਕਨੇ ਹੇਤ ਛੋਟਾਸਾ ਬਸਤ੍ਰ,
ਗੁ. ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਯ. ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਿੰਨੀ
ਮੇਰੀ ਚੋਲੀਮੈ
ਚੋਗ ॰ ਦੇ. ਪੰਖੀਓਂਕੇ ਚੁਣਨੇ ਯੋਗਜ
ਦਾਣਾ ਯ. ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ - ਜੀ
ਵ ਪੰਖੀਓਂਕੇ ਫਸਾਨੇ ਹੇਤ ਸਬਦਾ
ਦਿ ਵਿਖਯ ਰੂਪ ਚੋਗ ਫੈਲਾਈ ਹੈ ਪ੍ਰ
ਚੋ ॰ ਦੇ. ਦ. ਕਾ ਯ. ਸੰਤ ਚੋ | ਮੇਸ੍ਵਰਨੇ
ਚੋਜ ॰ ਪੰ. ਤਮਾਸਾ. ਕੌਤਕ | ਮਾਰਗ
ਚੋਜੀ ॰ ਪੰ. ਚੋਜਵਾਲਾ ਯ. ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ
ਗੋਬਿੰਦਾ

ਚੋਟ ॰ ਦੇ. ਸਟ ਯ. ਚੋਟ ਸਹਾਰੇ ਸਬਦ
ਕੀ - ਗੁਰੋਂਕੀ ਤਾੜਨਾ ਹੇਤ ਕਹੀ ਬਾ
ਣੀ ਕੀ ਜੋ ਸੇਵਕ ਤਾੜਨਾ ਸਹਾਰੇ
ਚੋਟਾਂ ॰ ਗੁ. ਸੱਟਾਂ ਯ. ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕੌਣ
ਚੋਰ ॰ ਸੰ. ਚੋਰਾ ਬੂਟੀ, ਕਾਲੀ ਸਠੀਕੇ
ਚਾਵਲ, ਦੇ. ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਚੋਰ
ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ, ਏਕ ਬਿਨਾ
ਸੰਨ ਵਸਤ ਚੁਰਾਨੇ ਵਾਲੇ, ਦੂਸਰੇ ਸੰ
ਧਿ ਚੋਰ ਜੋ ਪਾੜ ਦੇਕਰ ਚੁਰਾਤੇ ਹੈਂ, ਤੀ
ਜੇ ਪ੍ਰਸਹ੍ਯ ਚੋਰ ਜੋ ਜੋਰਾਵਰੀ ਲੂਟ
ਲੇਤੇ ਹੈਂ, ਧਾੜਵੀ ਬਟਵਾਰੇ ਉਨਕੇ
ਨਾਮ ਹੈਂ ਯ. ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ
ਚੋਰੀ ॰ ਦੇ. ਬਿਨਾ ਖਬਰ ਕਰੇ. ਬਿਨਾ
ਆਗਿਆ ਲੀਏ ਯ. ਚੋਰੀ ਮਿਰਗਾਂਐ
ਚੋਲੇ ॰ ਦੇ. ਲੀਬੇ ਕੁੜਤੇ ਗੁ | ਭੂਗੀ ਖਾਇ
ਸੁਧ ਅੰਤਹਕਰਣ ਯ. ਜਿਨਕੇ ਚੋ
ਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ - ਸੁਧ ਅੰਤਹਕ
ਰਣ ਜਿਨਕੇ ਨਾਮਕੇ ਰੰਗਮੇਂ ਰੰਗੇ
ਗਏ ਹੈਂ, ਨਿਜ ਦੇਹ ਮੇਂ ਯ. ਗੁਣ ਨਿਧ ॰
ਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੋ
ਚੋਲਾ ॰ ਪੰ. ਆਨੰਦਦਾਈ ਭੋਜਨ ਜੋ

ਪਤੀਪੁਝੈਂਕੇ ਸਨਮੁਖਵਾ ਤਿਨਜੇਚੋ
ਗੀ ਇਸਜੜੀਆਂ ਬਨਾਤੀਹੈਂ ਯ·ਇਹ
ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ, ਭਜਨਭੂਪ
ਭੋਜਨਯ· ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ, ਲੰਬਾਕੁੜ
ਤਾ; ਬੁਧੀਯ· ਰੰਗਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ

ਚੌ

ਚੌਖੰਨੀਐ੦ਪੰ· ਚਾਰਟੁਕੜੇ ਹੋਈਏ
ਅਰਥਾਤ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਈਏ
ਚੌਥੇਵਾਸਾ੦ਵਾ·ਤੁਰੀਆਪਦਮੇਂਨਿ
ਵਾਸਯ· ਤੀਨਸਮਾਵੈ ਚੌਥੇਵਾਸਾ
ਚੌਤੁਕੇ੦ਭੂ·ਪਦਪਦਮੇਂ ਰਹਾਉਕੀ
ਤੁਕਾਂ ਬਿਨਾ ਚਾਰਚਾਰ ਤੁਕੋਂ ਵਾਲੇ
ਸਬਦਯ· ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਰਾਧੀ
ਚੌਰਾਸੀਲਖ੦ਵਾ· ਨੌਲਖ ਐ
ਜਲਜੀਵ ੧੦ ਦਸਲਖ ਅੰਡਜ
੨੦ ਬੀਸਲਖ ਸਥਾਵਰ ੧੧ ਗਆ
ਰਾਲਖ ਕਿਰਮ ੩੦ ਤੀਸਲਖ ਪ
ਸੂ ੪ ਚਾਰ ਲਖ ਮਾਨਵ ਯ· ਚੌਰਾ
ਸੀ ਲਖ ਜੀਵ ਉਪਾਏ ਰਿਜਕ ਦੀ

ਆ ਸਭਹੂਕੇ ਤਦਕਾ
ਚੌਦਾ੦ਗੁ· ਚਤੁਰਦਸ ਯ· ਦੁਇਦੀ
ਵੇ ਚੌਦਾ ਹਟਨਾਲੇ
ਚੌਰਾਸੀਸਿਧ੦ਦੇ· ਭੰਗ੧ ਸੰਗ੨
ਸੰਘ੍ਰ ੩ ਵੰਘ੍ਰ ੪ ਊਰਮ ੫ ਧੂਰਮ ੬
ਕਨੀਫ ੭ ਹਨੀਫ ੮ ਲਹੂਰੂਪਾ ੯
ਮੰਘ੍ਰ ੧੦ ਲੰਘ੍ਰ ੧੧ ਹਾਜੀਰਤਨ ੧੨
ਪੂਰਨ ੧੩ ਨਾਸਨ ੧੪ ਬਿਬਾਬਿਲ
ਕਾ ੧੫ ਜ਼ਾਲਕਾ ੧੬ ਖਿੰਬੜਾ ੧੭
ਸੁਰਤਸਿਧ ੧੮ ਨ੍ਰਿਤਸਿਧ ੧੯ ਕੇਵ
ਲਕਰਮ ੨੦ ਸਮਰਤ ੨੧ ਗੈਨਗ
ਲ ੨੨ ਅਮਰਨਿਧ ੨੩ ਤਾਹਰਬੈਨ
੨੪ ਰਾਇਐਨ ੨੫ ਸੇਵਲਕਰਨ
੨੬ ਅਉਘੜ ੨੭ ਪਰਬਤਈਸ
ਰ ੨੮ ਭੁਰਥਰ ੨੯ ਭਤਵੈ ੩੦ ਕ
ਨਕਾ ੩੧ ਸੰਭੁ ੩੨ ਅਛਾਦੇਨ ੩੩
ਖਲਕਨਿਧ ੩੪ ਪਿਪਲਕਾ ੩੫ ਸ
ਰਜ ੩੬ ਗਿਰਬੋਧ ੩੭ ਸਾਬਿਸ
੩੮ ਕੋਸਕਰਨ ੩੯ ਗੈਲਸਾ ੪੦
ਗੈਲਧਾਰ ੪੧ ਮੁਕਤੀਸਰ ੪੨ ਚ
ਲਾਨਿਲ ੪੩ ਚੁਨਬੋ ੪੪ ਸੁਰਮੇ

ਨ ੪੪ ਪ ਸੰਧਸੈਨ ੪੬ ਗਿਰਵੀਰ
੪੭ ਜੈਤਲਰਗਨ ੪੮ ਜੈਤਮਰਗਨ
੪੯ ਬਿਮਲਜੈਤ ੫੦ ਸੀਤਲਜ
ਲ ੫੧ ਅਘਰਘਨ ੫੨ ਤੁਲਸਜੋ
ਗ ੫੩ ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਨ ੫੪ ਅਕਾਲਨਿ
ਰ ੫੫ ਪਤੈਲਸਰ ੫੬ ਰਾਮਕੁਵਰ
੫੭ ਕਿਸਨਕੁਵਰ ੫੮ ਬਿਸਨ
ਪਤ ੫੯ ਸੰਕਰਜੋਗ ੬੦ ਬਰਮ
ਜੋਗ ੬੧ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੨ ਮੀਰ
ਜੈਬਾਲਕੰਧਾਰੀ ੬੩ ਕਵਫਨੈਨ
੬੪ ਨਲਫਨੈਨ ੬੫ ਸੁਰਸਤੀ
੬੬ ਗੁਰਧਨਸੈਨ ੬੭ ਗੁਫਾਬਾ
ਸੀ ੬੮ ਅਬਨਾਸੀ ੬੯ ਕਲਕ
ਸੰਗੀ ੭੦ ਏਕਸੰਗੀ ੭੧ ਕੇਵਲਕ
ਰਮੀ ੭੨ ਕਰਮਨਾਸੀ ੭੩ ਕਲਾਬਿ
ਲਾਸੀ ੭੪ ਮੂਲਮੰਡੀ ੭੫ ਜੋਗਵਿ
ਤੀ ੭੬ ਜੋਗਿਰਹਰੇ ੭੭ ਦੀਸਪਰੈ
ਗੀ ੭੮ ਕਲੇਸਧੂਪੀ ੭੯ ਬਹਰੀ
ਮਜੋਗੀ ੮੦ ਪਲਾਸਮੁਗਲਭੋਗੀ
੮੧ ਕੰਦਰਜੋਗੀ ੮੨ ਸੰਤਲਕਾ
ਕਹੀਏ ੮੩ ਜੋਗੀਬਧਿਤਗਹੀਏ

੮੪ ਯ· ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇ ਪਰੇਅ
ਰ ਚੌਰਾਸੀਸਿਧ

ਚੌਗੁਣ ੦ ਦੇ· ਚਾਰਗੁਣਾ

ਚੌਥੇਸੁੰਨੇ ੦ ਗੁ· ਤੁਰੀਆਸ੍ਵਰੂਪ
ਅਫੁਰਬਾਨਮੇਂ ਯ· ਚੌਥੇਸੁੰਨੇਜੋਨ
ਰਜਾਨੇ ਤਾਕੇ ਪਾਪਨਾਪੁੰਨੇ

ਚੌਪੜ੍ਹ ੦ ਦੇ· ਚੌਪੜ੍ਹਮੇਂ ਯ· ਚੌਪੜ੍ਹਏ
ਕਾਸਾਰੀ-ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਚੌਸਰਮੇਂ
ਏਕ ਮਨੁਖ ਜਨਮਹੀ ਪੂਰੀ ਬਾਜੀ
ਹੈ ਹਾਰੇ ਚਾਹੇ ਜੀਤੇ

ਚੰ

ਚੰਡਈਆ ੦ ਪੰ· ਸਾਹਸੀ ਯ· ਚੰ
ਡਾਲ ਚੰਡਈਆ-ਚੰਡਾਲੋਂਕੇ ਚੰ
ਡਾਲ ਸਾਹਸੀ

ਚੰਗੜੀਆ ੦ ਪੰ· ਚੰਗੀ ਅਛੀ
ਯ· ਦੇਹਿਸੁਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ

ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ੦ ਵਾ· ਗਿਆਨ ਹੂਅ
ਯ· ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਿਆ

ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ੦ ਸੰ· ਖੜਗ, ਤੇਗਾ, ਧ੍ਰਿ
ਸਟਬੁਧੀ ਰਾਜਾ ਕਾ ਜਾਮਾਤਾ ਪਰਮੇਸਰ

ਕਾਭ੍ਰਗਤਵਜਾਯ· ਜਿਉਂਜਨਚੰਦ੍ਰ
ਹਾਸਦੇਖਿਆਪ੍ਰਸੂਬੁਧੀਅਪਨਾ
ਚੰਪਕ॰ ਸੰ· ਚੰਬਾ | ਪਾਰਲੂਕੀਜਾਵੇ
ਚੰਦਕੀ॰ ਗੁ· ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ· ਚਾਂਦਨੀਯ·
ਇਵਚਰ੍ਹਿਓਚੰਦਚੰਦਕੀ- ਕਲਾਂ
ਣਰੂਪਨਾਮਚੰਦਕੀਚਾਂਦਨੀਭ
ਗਤਕੇਹਿਰਦੇਮੇਂਚੜੀਹੈ
ਚੰਚਰੀਕ॰ ਸੰ· ਭ੍ਰਮਰ ਜੈਸੇ ਚੰਚ
ਰੀਕਜਿਮਚੰਪਕਬਾਗਾ
ਚੰਦਾਯਨਦੇਖੇ॰ ਵ੍ਰ· ਚੰਦ੍ਰਾਹੇਰ੍ਹਕਾ
ਚਾਂਦਨਾਜੈਸੇਭਗਤਕੋਦੇਖੀਤਾਂਹੈਯਾਦ
ਜਾਂਦਜਾਕਰਸਿਕਾਰਕਰਨੇਕਨ
ਅਚੰਡ੍ਰਾਹੇਰ੍ਹਾਹੈਮ੍ਰਿਗਸੁੰਦਰਸ
ਬਦਪ੍ਰੇਮਸੇਸੁਨਕਰਅੜਾਰਹਤਾ
ਹੈਸਿਕਾਰੀਉਸੇਮਾਰਲੇਤੇਹੈ
ਚੰਟਾ ਆਖੇਟ ਸੰ
ਚੰਗਾ॰ ਪੰ· ਉਤਮ· ਅਛਾ ਜੈਸੇ ਚੰਗ
ਕਰਕੇਖਾਇਆਤਿਨਤਨਕੀਤਾ
ਚੰਡ੍ਰ॰ ਸੰ· ਤੀਖਣ, ਰਾਖਸ ਮੁੰਡਕਾ
ਭਾਈਜਿਸਕਾਦੇਵੀਨੇਬਧਕੀਆ
ਜੈਸੇਮੁੰਡਕੋਮੁੰਡਉਤਾਰਦੀਆਅਬ

ਚੰਡਕੋਹਾਥਲਗਾਵਤਚੰਡੀ
ਚੰਡੀ॰ ਸੰ· ਦੁਰਗਾ, ਕੋਪਵਾਲੀਇਸਤ੍ਰੀ
ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ॰ ਦੇ· ਚੰਦਕੀਕਲਾਵਤ
ਆਹਾਰਕੀਅਧਿਕਤਾਨ੍ਯੂਨਤਾ
ਵਾਲਾਬ੍ਰਤ, ਚਾਂਦ੍ਰਾਯਣ ਬ੍ਰਤ ਪਿਪੀ
ਲਕਾ ਮਧ੍ਯ ਯਵ ਮਧ੍ਯ ਯਤੀਸਿ
ਸੁ ਰਿਖੂ ਭੇਦਸੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਹੈ ਜਿਨਮੇਂ ਪਪੀਲਿਕਾ ਮਧ੍ਯ ਕੋ
ਚਾਂਦ੍ਰਾਯਣਕਾ ਕ੍ਰਿਸਨਪਖਕੀਏਕਮ
ਸੇ ਆਰੰਭ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨਪਖਕੀਏਕ
ਮਕੋ ਚੌਦਾਂ ਗ੍ਰਾਸ ਭੋਜਨ ਦੂਜਕੋਤੇ
ਰਾ ਤੀਜਕੋ ਬਾਰਾਂ ਐਸੇ ਕਰਤੇ ਅ
ਮਾਵਸਕੋ ਉਪਵਾਸ ਆਗੇ ਸੁਕ
ਲਪਖਕੀਏਕਮਕੋ ਏਕ ਗ੍ਰਾਸ ਦੂ
ਜਕੋ ਦੋ ਤੀਜਕੋ ਤੀਨ ਐਸੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਦਿਨ ਬਢਤੇ ਪੂਰਨਮਾਕੋ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਗ੍ਰਾਸ ਪੂ
ਰੇ ਯਹ ਬ੍ਰਤ ਮਧ੍ਯਮੇ ਸੂਖਮ ਕਿਨ
ਮੋਮੇਂ ਬ੍ਰੂਲ ਆਹਾਰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਯਾਤੇ
ਸਲੀਏਕੀ ਤ੍ਰੀ ਭੂਲਾ ਅਕਾਰਵ
ਲਾ ਜਾਨਕੇ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਪਿਪੀ
ਲਕਾ ਮਧ੍ਯ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ ਹੈ—

ਦੂਜਾ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ ਜੌਂਵਤ ਮਧ੍ਯਮੇਂ
ਥੂਲ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਯਾਤੇ ਨਾਮ ਯਵਮਧ੍ਯ
ਚਾਂਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ। ਸੁਕਲਪਖਸੇ ਇਸ
ਕਾ ਆਰੰਭ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਸੁਕਲਪਖਕੀ
ਏਕਮਕੋ ਏਕ ਗ੍ਰਾਸ ਦੂਜਕੋ ਦੋ ਤੀਜ
ਕੋ ਤੀਨ, ਐਸੇ ਕਰਤੇ ਪੂਰਣਮਾਮੇਂ
ਪੰਦ੍ਰਾਗ੍ਰਾਸ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕ੍ਰਿਸ
ਨਪਖਕੀ ਏਕਮਕੋ ਚੌਦਾ, ਦੂਜਕੋ
ਤੇਰਾਂ ਤੀਜਕੋ ਬਾਰਾਂ ਐਸੇ ਕਰਤੇ
ਅਮਾਵਸਕੋ ਉਪਵਾਸ। ਇਸਕਾ
ਨਾਮ ਯਵਮਧ੍ਯ ਚਾਂਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ। ਇ
ਨ ਚੰਦ੍ਰਾਯਣੋਂ ਮੇਂ, ਮਹੀਨੇਕੇ ਦੋਸੈ
ਪਚੀਸ ਗ੍ਰਾਸ ਹੋਤੇ ਹੈਂ- ਦਿਨਦਿਨ
ਕੇ ਮਧ੍ਯਾਨ ਸਮੇ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਆ
ਠ ਗ੍ਰਾਸ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ। ਇਸਕਾ
ਨਾਮ ਯਤੀ ਚੰਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ। ਯਤੀ ਸ
ਨ੍ਯਾਸੀਓਂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਬ੍ਰਤਕਾ ਨਾਮ
ਯਤੀ ਚੰਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ - ਚਾਰ ਗ੍ਰਾਸ
ਸੰਧ੍ਯਾਕੋ ਚਾਰ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਮਹੀ
ਨਾ ਭਰ ਕਰਨੇ, ਇਸ ਬ੍ਰਤਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਸੂ ਚੰਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ - ਕਬੀ ਦੋ ਕਬੀ

ਚਾਰ ਕਬੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ਐਸੇ ਮਹੀਨੇ
ਭਰਮੇਂ ਤਿਰਾਸੀ ਗ੍ਰਾਸ ਭੋਜਨ ਕਰਨ
ਸਰਬੋਤਮ ਚੰਦ੍ਰਾਯਣ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਸਕਾ
ਪਰਿਮਾਣ ਇਸ ਬ੍ਰਤਮੇਂ ਮੋਰ ਕੇ ਅੰ
ਡੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਖੀਰਾਦਿਕ ਪਤ
ਲੀ ਵਸਤੁ ਕਾ ਆਂਡੇ ਤੁਲ੍ਯ ਵਜ
ਨ ਦ੍ਵਕਕੇ ਪੱਤੇ ਮੇਂ ਪਾਕਰ ਕਰ ਲੇਨ
। ਕਹੀ ਕਹੀ ਆਂਵਲੇ ਵਾ ਕੁਕੜ ਕੇ
ਆਂਡੇ ਤੁਲ੍ਯ ਗ੍ਰਾਸ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਸੋ
ਬਾਲਕੋਂ ਤਥਾ ਅਸਮਰਥ ਰੋਗੀ
ਯੋਂਕੇ ਭਾਵਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਚੰਦ੍ਰਕੇ
ਅਯਨ ਕਲਾ ਵਤ, ਅਯਨ ਗ੍ਰਾਸੋਂ
ਕਾ ਆਚਰਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਬ੍ਰਤਰੂ
ਪ ਕਰਮਮੇਂ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰਾ
ਯਣ ਹੈ। ਚੰਦ੍ਰਲੋਕ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਇਸਕਾ ਫਲ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਏ ਕਰਮ ਹਿਸਾਬਮੇਂ ਨਾ ਗਿਨੇ
ਜਾਵੇਂਗੇ ਯ· ਬਰਤ ਕਰੇ ਚੰਦ੍ਰਾਇ
ਣਾ ਸੇ ਕਿਤੇਨ ਲੇਖੰ

ਚੰਦਸਤ ੦ ਭੁ· ਸੇਸ਼ਟ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕਾ
ਸ੍ਵਰਯ· ਚੰਦਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ

ਸਤਪੂਰਿਆ
ਚੰਦ॰ਸੰ·ਕਪੂਰ,ਮਣੀਬਿਸੇਖ,
ਚੰਦ੍ਰਮਾਕਾਸ੍ਵਰ,ਚੰਦ੍ਰਮਾਯ.ਭੌਰਵਿ
ਚ ਸੂਰਜ ਭੌਰਵਿਚ ਚੰਦ-ਅਪਨੇ
ਦਰਸਨਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੈਹੈ,ਇਸਲੀ
ਏ ਨਾਮ ਚੰਦਹੈ,ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ.
ਚੰਦਗੁਪਤ ਰੌਣਾਰ-ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਗੁ
ਪਤਹੈ ਗਗਨਮੇਂ ਭ੍ਰਾਂਵਣੇ ਪਰਮਾਤ
ਮਾ ਗੁਪਤਹੈ ਦਸਮਦ੍ਵਾਰਮੇਂ
ਚੰਦੀ॰ਫਾ·ਕੇਤੇ ਬਹੁਤੇ ਯ·ਚੰਦੀ
ਚੰਦਨਾਦਿ॰ਸੰ· ਹਜਾਰਆਲਮ
ਚੰਦਨ ਉਸੀਰ ਕਪੂਰ ਗੰਧ ਬਾਕੂ
ਚੀ ਏਲਾ ਕਚੂਰ ਏ ਸਾਤ ਚੰਦਨਾਦਿ
ਚੰਦਨ॰ਸੰ·ਚੰਨਣ ਯ·ਚੰਦਨਚੰਦ
ਨ ਸਰਦਰੁਤ ਮੂਲਨ ਮਿਟਹੀ ਘਾ
ਚੰਗਰੰਗਨਾ॰ਗੁ·ਉਤਮੋਂਸੇ ਮ
ਚੰਦਨਧੇਨੁ॰ਸੰ·ਪਤੀਧੁ ਉਤਮਹੈ
ਝਵਾਲੀ ਮਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਕੇ ਨਾਮ ਚੰ
ਦਨ ਲਿਪਤ ਧੇਨੂਕਾ ਦਾਨਕਰਨਾ
ਚੰਬਾ॰ਦੇ·ਚੰਬਾ ਬਿਰਛ ਜਿਸਪੇ ਭੌ
ਰਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠਤਾ ਫੂਲ ਬਸੰਤੀ ਹੋ
ਤਾਹੈ

ਚੰਮ॰ਦੇ·ਚਮੜੇਕੋ ਯ. ਚੰਮਚਮਰੇ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ॰ਸੰ·ਜੋ ਅਪਨੇ ਉਦੇਸੇ ਨਿਖ
ਲ ਔਖਧੀਓਂਕੋ ਰਸ ਡਾਲਨੇ ਤਾਪ
ਦੂਰਕਰਨੇਸੇ ਆਨੰਦਕਰੇ ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਔ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੈ ਯ. ਜਿਉ
ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਚੰਦਨੀਯ॰ਸੰ·ਗੋਰੋਚਨ
ਚੰਦ੍ਰੋਦਯ॰ਸੰ· ਚੰਦ੍ਰਮਾਕਾ ਉਦੇਥਾ
ਨ, ਏਕ ਤੋਲਾ ਸੋਇਨੇਕੇ ਵਰਕ ਅ
ਠ ਤੋਲੇ ਸੁਧ ਪਾਰਾ ਸੋਲਾਂ ਤੋਲੇ ਗੰਧ
ਕ, ਕਪਾਸਕੇ ਲਾਲ ਫੂਲੋਂ ਸਾਬਤ ਤਥਾ
ਕੁਆਰਕੇ ਰਸ ਸਾਥ ਖਰਲਕਰ,ਕਰ
ਕੀ ਸੀਸੀਮੇਂ ਪਾਕਰ ਬਜ੍ਰ ਸੰਪੁਟਕਰ,
ਬਾਲੂ ਯੰਤ੍ਰਮੇਂ ਪਕਾਵੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
ਲਾਲ ਹੂਆ,ਏਕ ਤੋਲਾ ਲੇਕਰ ਚਾ
ਰ ਤੋਲੇ ਭੀਮਸੈਨੀ ਕਪੂਰ ਮਿਲਾਵੇ
ਜਾਯਫਲ ਕਸਤੂਰੀ ਸਾਣਸਾਣਮੇ
ਲ ਇਸ ਰਸਕਾ ਨਾਮ ਚੰਦ੍ਰੋਦਯ ਹੈ
ਏਕ ਮਾਸਾ ਖਾਯਾ ਸਰੀਰਮੇਂ ਬਲ
ਬਹੁਤ ਕਰੈਹੈ ਜੁਰਤ੍ਰੀਆਂਕੋ ਅਰ
ਸੁਪੇਦ ਕੇਸੋਂਕੋ ਦੂਰਕਰੈਹੈ

ਚੰਦਿਰ੦ ਸੰ· ਹਸ੍ਤੀ
ਚੰਡੂਰ੦ ਸੰ· ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇਮਾਰਨੇਹੇਤਛੋ
ਡ੍ਯਾਕੰਸਕਾਪਹਲਵਾਨਯ· ਚੰਡੂਰ
ਚੰਦਨਗਿਰਿ੦ ਸੰ· ਕੰਸਕੇਸ ਅਰਾਹਾ
ਚੰਦਨਕਾਉਤਪੱਤੀਥਾਨ
ਚੰਚਲਾ੦ ਸੰ· ਲਖਮੀ, ਬਿਜਲੀ,
ਗ੍ਰ· ਹੇਚੰਚਲਾਮਨ ਯ· ਏਮਨਾਚੰਚ
ਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਚੰਚਲ੦ ਸੰ· ਦ੍ਰਾਖ਼, ਕਾਮੁਕ· ਮੈਥਨ
ਕੀਅਧਿਕਇਛਾਵਾਲਾ, ਚਪਲ,
ਨਾਥਿਰਯ· ਚੰਚਲਮਨਦਹਿਦਿ
ਸਕਉਧਾਵਤ ਗ੍ਰ· ਮਾਯਾ ਯ· ਤਾ
ਕੈਸੰਗਨਚੰਚਲਚਲੀਆ, ਪਾਰਾ
ਚੰਡਾਲ੦ ਸੰ· ਚੂਹੜਾ· ਭੰਗੀ, ਕੋਪ
ਯ· ਕ੍ਰੋਧਸਰੀਰਚੰਡਾਲ—ਕ੍ਰੋਧਸ
ਰੀਰਮੇ ਚੰਡਾਲ ਵਾਸ ਕਰਤਾਹੈ
ਚੰਡ੍ਵਾਲਿ੦ ਵੇ· ਚੰਡਬੰਸੀਯੋਂਕੀਪੰ
ਕ੍ਤੀਮੇ ਯ· ਜੁਸਮਾਹਜੋਰਛਲੀਚੰ
ਡ੍ਵਾਲਿ—ਜੋਰਵਾਲਛਲੀਆਚੰ
ਡਬੰਸੀਯੋਂਕੀ ਪੰਕ੍ਤੀਮੇਂ ਪ੍ਰਸਿਧਕਾ
ਨਾਮਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਦਵਹੂਆ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੀਸਖੀਬਿਸੇਖ
ਚੰਦਨਾਚਲ੦ ਸੰ· ਮਲਯਾਚਲ
ਚੰਦ੍ਰਹਾਂ੦ ਵੇ· ਜਾਤਿਕਾ ਸੂਹੀਆ
ਇਸਨਾਮਵਾਲਾਏਕਰਜਪੂਤਥਾ

ਜਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮ
ਸੰਗ੍ਰਿਹੀਤੇਗੁਰੂਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਚਕ
ਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥਰਚਨਾ ਸਮਾਪ੍ਤਾ॥

ਛ

ਛਾਲਿਓ੦ ਵੇ· ਛਲਿਆ ਯ· ਛਲਿ
ਓਬਲਿਬਾਵਨਭਾਇਓ
ਛਿਡਿਆ੦ ਭੂ· ਛਿਡਿਆ ਯ· ਤ੍ਰਿਨਪ
ਛੇਬਚਰੇਛੁਡਿਆ ਪੰ· ਦਬਕਾਰੂ
ਛੁਪਿਆ੦ ਵੇ· ਲੁਕਿਆ ਯ· ਆ
ਕਦੁਨਾਨਕਛਪੇਕਿਉਛੁਪਿਆਏ
ਕੀਏਕੀਖੰਡੁਵੀਆ
ਛੁਟੀਐ੦ ਪੰ· ਗੁਣ ਯ· ਬੰਨ ਭੁਜਾਰ
ਉਚਾਇਨਛੁਟੀਐ—ਪ੍ਰਭੁਪਨੇਕੇ
ਅਭਿਮਾਨਕਾ ਬੋਝਾ ਬਾਧ ਉਸੀ
ਕੀਗੁਣ ਉਠਾਤੇਭਏ ਗੁਣਔਛ

੭੧੫

ਟਪੰਜਾਬਮੇਂਬੈਲਔਗਧੇਕੀਬੋਰੀ
ਓਕੇਨਾਮਹੈ॥
ਛਵਾਣੀ॰ ਦੇ॰ਸ਼ਨਵਾਣੀਯ॰ਕਾਪ
ਹਛਾਨਛਵਾਣੀਹੈ॥
ਛਹੂੰ॰ ਊਰਧਅਧੋਔਪੂਰਬਾ
ਦਿਚਾਰਦਿਸਾਓਂਸੇ ਯ॰ਛਠ
ਖਟਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸਧਾਵੈ-ਖ
ਟਚਕ੍ਰੋਵਾਲਾਦੇਹਖਟਦਿਸਾਓਂ
ਮੇਬਿਚਰੇਹੈ॥
ਛਤੀਹ॰ ਪੰ॰ਖਟਔਤੀਸ ਯ॰
ਯੁਗਛਤੀਹਵਰਤਿਓਂਗੁਬਾਰਾ
ਛਕ॰ਪੰ॰ਪੀਕਰ
ਛਕੇ॰ਪੰ॰ਮਸਤਭਏ ਯ॰ਛਕਛ
ਕੇ-ਪੀਕਰਮਸਤਭਏ ਭਾਵਬਿਰਾ
ਛਕਾ॰ ਗੁ॰ਖਟਸਬਦੇ ਜਗਏ
ਕਾਸਮੁਦਾਯ॥
ਛ॰ਪੰ॰ਖਟ ਯ॰ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਛ
ਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹ-ਜਿਸਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕੀਦਯਾਸੇ ਛ॰ਖਟ ਤੀਹ
ਤੀਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਤ ਜਿਵਾਨੇਕੇਸਾ
ਧਨਭੋਜਨਖਾਤੇਹੋ ਪੂਨਾ ਜੁਗਛ

ਤੀਹਕੀਓਂਗੁਬਾਰਾ॥
ਛਛਾ॰ ਗੁ॰ਛਛੇਅਖਰਸੇਉਪ
ਦੇਸਕਰੇ ਯ॰ਛਛਾਛੇਹਰੇਦਾਸ
ਛਜ॰ਪੰ॰ ਛਬਕੇ॰ਛਹ ਤੁਮਾਰੇ
ਬਰਲਾਇਕੇ ਯ॰ ਅਮਿਓਂਵੂਠੇ
ਛਜ, ਸੂਰਪ ਯ॰ਚੂਹਾਖਤਨ
ਮਾਵਣੀਤਿਕਲਬਿਨੇਛਜ-ਦ
ਣੇਛਟਨੇਕਾਛਜਪ੍ਰਸਿਧ॥
ਛਟੀ॰ ਦੇ॰ਪਤਲੀਲਾਠੀ, ਬ
ਦਮਾਸ ਜੈਸੇ ਛਟੀਹੁਈਔਰਤ॥
ਛਠ॰ ਦੇ॰ਛਠਤਿਥੀ॰ਖਸ਼ੀਤਿ
ਥਿ ਯ॰ਛਠਖਟਚਕ੍ਰਛਹੂੰਦਿਸ
ਛਠੇ॰ ਦੇ॰ਖਟਕਰਮਕਰ ਧਾਵੈ
ਭਾਵ ਤੰਤ੍ਰਗ੍ਰੰਥੋਮੇਕਹੇ ਸਾਂਤੀ੧ਬ
ਸੀਕਾਰ੨ ਸ੍ਤੰਭਨ੩ ਬਿਦ੍ਵੇਖ੪
ਉਚਾਟਨ੫ ਮਾਰਨ੬ ਰੂਪਕਰਮ
ਕਰ ਵਾ ਅਧ੍ਯਯਨ ਅਧ੍ਯਾਪ
ਨਆਦਿ ਰੂਪਖਟਬਿਪ੍ਰੋਕੇਕਰ
ਮਕਰ ਵਾ ਧੋਤੀ੧ ਬਸਤੀ੨ ਨੇਤੀ
੩ ਨੌਲਕੀ੪ ਤ੍ਰਾਟਕ੫ ਕਪਾਲ
ਭਾਤੀ੬ ਰੂਪ ਨਰੋਵਤਦਿਖਾਵਾਮਾ

੩ਜੋਗੀਜਨੋਂਕੇਕਰਮਕਰਸਿਧਕ
ਹਾਵੈਹੈ ਜੈਸੇ ਛਠੇਕਰਮਕਰਸਿ
ਧਕਹਾਵੇ॥

ਛਡ੦ ਸੀ· ਤ੍ਯਾਗਕੇ ਯ· ਛਡਆ
ਨਨਡੇਊਚਿਤ—ਆਪਕੋਤ੍ਯਾਗ)
ਕੇਆਨਥਾਨੋਂਮੋਨਾਦੇਵਾਗਾਚਿਤ
ਪੁਨਾਛਡਖਲੋਂਤੇਖਿਨੋਮਾਹ

ਛਤ੦ ਦੇ· ਮੰਦਰਕੀਛਤਪ੍ਰਸਿਧ,
ਛਤ੍ਰ ਯ· ਪਾਸਦਮਾਮੇਛਤ੍ਰਸਿਰਭੇਰੀ
ਸਡੋਰਡੁ, ਬਿਨਾਸ ਯ· ਅਛਤਰਾਜ
ਬਿਛਰਤਦੁਖਪਾਇਆ—ਬਿਨਾ
ਸਰਹਿਤਰਾਜਕੇਹੋਤੇਹੀ, ਘਾਵ·
ਜਖਮ ਜੈਸੇ ਨਖਛਤ

ਛਤੀ੦ ਪੰ· ਛਤੀਸ· ਤੀਸਅਰਖ
ਟ ਸੋਏਹੈ ਸਰਬਭੂਤਕੀਭੋਟੀ੧
ਸਭਭਾਂਤਕੇਪੂੜੇ੨ ਹਰਤਰਹਕੀ
ਪੂਰੀ੩ ਨਾਨਾਤਰਹਕੀਕਚੌਰੀ੪
ਬਹੁਤਭਾਂਤਕੇਚਾਵਲ੫ ਭਾਂਤਭਾਂ
ਤਕੀਦਾਲ੬ ਸਭਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਾਗ
੭ ਤਰਕਾਰੀ ਭੁਰਜੀ੭ ਸਭਭਾਂਤ
ਕੀਕੜੀ੮ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬੜੀ
੯ ਸਭਭਾਂਤਕੀਖਿਚੜੀ੧੦ ਸੇਵੀ
ਆਅਨੇਕਰੀਤਿਕੀ੧੧ ਅਨੇਕਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੇਵੜੇਪਕੌੜੇ ਸੇਵ ਚਨੇਆ
ਦਿਸਲੂਣੀਚੀਜਾ੧੨ ਅਨੰਤਭਾਂਤ
ਕੀਚਟਨੀਆ੧੩ ਸਭਭਾਂਤਕੇਆ
ਚਾਰ੧੪ ਨਿਖਲਭਾਂਤੋਕੇਮੁਰਬੇ
੧੫ ਦਧੀਕੇਬੂੰਦੀਵੜੇ੧੬ ਸਭਭਾ
ਤਕੇਰਾਯਤੇ੧੭ ਪਾਪੜ੧੮ ਕੜਾ
ਹਨਾਨਾਬਿਧ੧੯ ਪੰਜੀਰੀਕਸ
ਰ ਸਤੂ ਚੂਰਮੇ੨੦ ਨਾਨਾਭਾਂਤਕੀ
ਖੀਰ੨੧ ਸੀਰਨੀਮਿਠਾਈਹਰਭਾਂ
ਤਕੀ੨੨ ਲਾਪਸੀਆ੨੩ ਰਾਬ
ੜੀਆ੨੪ ਮਲਾਈਪਨੀਰ੨੫
ਮਿਸਰੀਮਖਣੀਆਦਿ੨੬ ਸਿਖ
ਰਣੀ੨੭ ਦੂਧਮਿਸ੍ਰਿਤਆਂਬਰ
ਸਾਦਿ੨੮ ਹਾਜਮੇਕੇਪਾਨੀਕਾਂ
ਜੀ੨੯ ਨਾਨਾਰੀਤਿਕੇਦਧਿਤ
ਕ੍ਰ੩੦ ਖੁਸਕ ਤਰ ਸਭਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
ਫਲ੩੧ ਬਹੁਬਿਧਤਾਰੀ੩੨
ਮੱਠੀਮੱਠੇ੩੩ ਫੇਨੀਆ੩੪ ਸ੍ਵਾ
ਦੂਭੂਰਣਬਟਕਾਏਲਾਫਲਾਦਿ

ਤ੍ਰਪ ਘੇਵਰ ਤ੍ਰ੯ ਯੇਭੋਜਨਬੈਸ੍ਨ
ਵੋਂਕੇਗਿਨੇਹੈਂ।ਵ੍ਯਿਐਕੇ ਮਾਸਮ
ਤਸੀ ਸਰਾਬਆਦਿਔਰਬਹੁਤ
ਹੈਂ।ਜੋਪਾਕਸਾਸਤ੍ਰੋਂਮੇਲਿਖੇਹੈਂ।
ਵਾਸਤਵਸੇਛਤੀਪਦਅਨੇਕੋਂਕਾ
ਬੋਧਕਹੈ।ਯਾਤੇਜਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇ
ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਭੋਜਨਖਾਤੇਹੋ
ਤਿਸਕੋਮਨਮੇਰਖੋ॥
ਛਨੀ॰ ਦੇ॰ ਛਾਨੀ॰ ਗੁਪਤ ਯ॰ ਗੁ
ਝੀਛਨੀਨਾਹੀਬਾਤ—ਛਪਿਆਹੂ
ਆਨਹੀਬ੍ਰਿਤਾਤ॥
ਛਪਨ॰ ਦੇ॰ਪ੍ਰੂ॰ ਛਪੰਜਾ॰ਪਚਾਸ
ਅਰਛਹ ਯ॰ ਛਪਨਕੋਟਜਾਕੇਖੇ
ਛਲਨਾ॰ ਦੇ॰ਦੂਸਰੇਕੋ ਲਖਾਸੀ
ਠਗਨਾ ਪਰਤਾਰਨ ਸੇ॰
ਛਲਨਾਗਨਿ॰ ਗੁ॰ਅਪਨੇਰਚੇਪ
ਦਾਰਥੋਂਕੀਆਨੰਦਰੂਪਬਿਖਸੇ
ਜੀਵੋਂਕੋਪ੍ਰਮਾਦੀਕਰਮਾਰਨੇਵਾਲੀ
ਮਾਯਾਨਾਗਨੀ ਯ॰ ਛਲਨਾਗਨਿ
ਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਨਹੋਈ ਲਛਮੀਕੋ
ਨਾਗਨੀਕਥਨ ਸਰਪਨੀਤੇਊਪਰ

ਨਹੀਬਲੀਆ।ਜਿਨਬ੍ਰਮਾਬਿਸ
ਨਮਹਾਦੇਉਛਲੀਆ।ਪੁਨਾਸਰ
ਪਨੀਸਰਪਨੀਕਿਆਕਹੋਭਾਈ।
ਇਨਸਬਦੋਂਕੇਅਨੁਸਾਰਹੈ।ਰੀ
ਝਜੀਕੇਬਚਨਸੇਰਿਝਜੀਕੋਪ੍ਰਮਾ
ਣਤਾਸਾਧਨਮੋਂਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਹੈਪੁਨਾ
ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਪ
ਰੀ-ਛਲਵਾਲੀਨਾਗਨੀਰੂਪਜੋਮ
ਇਆਹੈਤਿਸਸੈਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਟੂਟਗਈ
ਛਪੇ॰ ਪੰ॰ ਲੁਕੇ ਯ॰ ਕਹੋਨਾਨ ਹੈ
ਕਛਪੇਕਿਉਛਪਿਆ
ਛਪ॰ ਪੰ॰ ਲੁਕਕੇ ਯ॰ ਬਲਵੰਚਛ
ਲਕਰਤਉਪਾਵਾ
ਛਬਿ॰ ਸੰ॰ ਸੋਭਾ॰ ਕ੍ਰਾਂਤਿ
ਛਦਮ॰ ਸੰ॰ ਛਲ ਅਰਥਾਤਛ
ਪਾਨਾ ਯ॰ ਆਪਆਪਕੀਓਛਦ
ਮ ਆਪਕੋਅਪਨੇਦਿਖੇਛਪਾਵਨ
ਛਪਰ॰ ਦੇ॰ ਛਪਰਪ੍ਰਸਿ ਕੀਆਹੈ
ਧ ਯ॰ ਕਿਚਰਝੂਤਲੀਪਾਈਏਛ
ਪਰਟੂਟੇਮੋਹ॥
ਛਤਾਰਾ॰ ਗੁ॰ ਛਤਰੇਕੇ॰ ਮੀਢਕੇ

੭੧੧

ਯ·ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਗਛਤਾ
ਰਾ-ਬਿਨਾਸਿਮਰਨਪੁਰਖਐਸੇ
ਬ੍ਯਰਥਟਕਰਾਮਾਰਨਲਾਇਕ
ਹੈ।ਜੈਸੇਮੀਢੇਕੋਸਿੰਗਹੈ।ਇਸਅੰ
ਸਮੋਂਵ੍ਰਿਸੰਤਹੈ॥

ਛਤਰ੦ ਦੇ·ਬਡੀਛਤਰੀਯ·ਬਾਰਾਂ
ਜੈਜਨਛਤਰਚਲੇਥਾਦੇਹੀਗਿ
ਰਸ੍ਨਨਖਾਈ) ਰੂ·ਤੇਜ·ਪ੍ਰਤਾਪ

ਛਨਿਛਰ੦ ਦੇ·ਸੂਰਯਸੁਤਛਨਿ
ਛਰਪ੍ਰਸਿਧ ਸਨੈਸ੍ਚਰ ਸੰ·ਏਕ
ਰਾਸੀਐਢਾਈਢਾਈਬਰਸਰਹ
ਕਰ। ਸਹਜਸਹਜਬਿਚਰਨੇਸੇ
ਨਾਮਸਨੈਸਚਰਹੈਯ·ਛਨਿਛ
ਰਵਾਰਸੈਨਸਾਸਤ੍ਰਵੀਚਾਰ

ਛਨਹਰੀ੦ ਰੂ·ਛਨਛਨਕਰੇਹੈ
ਯ·ਛਨਕਛਨਹਰੀ॥

ਛਮਛਰੀ੦ ਜੈਨਸੰਕੇਤ ਭਾਦੋਂਕੇ
ਦਿਨੋਮੇ ਜੈਨਮਤਮੇਏਕਬ੍ਰਤਆ
ਤਾਹੈ। ਉਸਬਰਤਕੇਸਮੀਪਦਿਨੋ
ਮੇ। ਸਾਵਗਲੋਗ ਸਭਬ੍ਯਵਹਾ
ਰਛੋਡਭਜਨਕਰਤੇਹੈਂ। ਬਰਸੋਰੋ
ਜਕੇਲੜਾਈ ਝਗੜੇਕੀ। ਇਸਦਿ
ਨਐਸਮਸ੍ਯਾਕਰਾਈਜਾਤੀਹੈ।
ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਾਮਸਮਕਰੀ
ਵਾਸਮਚਰਯਾਜਾਨਪੜਤਾਹੈ।ਤ
ਕਾਬਿਗੜਾਛਮਛਰੀਹੈ) ਰੂ·ਯ·
ਇਕਲੋਕੀਹੈਰਛਮਛਰੀਬ੍ਰਾਮਣ
ਵਟੀਪਿੰਡਖਾਇ- ਲੋਕੀ ਸਾਸੜ੍ਰਿ
ਆਹੈ ਜਿਸਕੋਕਗਾਇਕੇ। ਬ੍ਰਾਮਣ
ਪਿੰਡਵਟਵਾਇਭੁਰਵਾਇਕੇਪੀਛੇਸੇ
ਭੋਜਨਖਾਤੇਹੈ) ਦੂਸਰੀਕ੍ਰਿਆਜੈਨ
ਮਤਕੀ ਛਮਛਰੀਹੈ॥

ਛਹਬਰ੦ ਪੰ·ਅਖੰਡਬਰਖਾ ਝ
ੜੀਪ੍ਰਸਿਧ ਯ·ਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾ
ਇ- ਬਗਜਿਆਹੈਝੜੀਲਾਯਕੇ
ਉਪਦੇਸਕੀਆਹੈਗੁਰੋਨੇਅਨੇਤ
ਯੁਕਤੀਉਕਤੀਓਸੇ

ਛਲ੦ ਸੰ· ਸਠਪਨਾ·ਠਗੀਯ·
ਧਰਤਧੋਹਅਨਕਛਲਜਾਨੇ,ਸ੍ਵ
ਰੂਪਕਾਆਛਾਦਨਅਰਥਾਤਸਚਾ
ਸ੍ਵਰੂਪਛਿਪਾਲੇਨਾ) ਰੂਹਪੋਸੀ,
ਕਰਨਾਔਰਕਹਨਾਔਰ·ਤਥਾਔ

ਰਭੁੰਤਕੀਵਸਤੁਕੋਔਰਭਾਂਤਬਤਾਵ
ਨਾ। ਵਾਦੀਕੇਆਨਅਰਥਮੇਂਕਹੇਸ
ਬਦਕੋਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀਨੇਔਰਅਰਥ
ਮੇਂਲਗਾਦੇਨਾ ਜੈਸੇਵਾਦੀਨੇਬਹੁਤ
ਬਕਤਾਹੈਕਿਆਸੁਰਾਪੀਤਾਅਰ
ਥਾਤਸਰਾਬਪੀਤੀਹੈ।ਪ੍ਰਤਿਵਾਦੀ
ਨੇਪੀਤਾਪਦਕੋਪੀਲੇਅਰਥਪੇਥਾਪ
ਕੇਕਹਾ ਸੁਰਾਸ੍ਵੇਤਾ ਭਾਵਸਰਾਬਸੁ
ਪੇਦਹੋਤੀਹੈ ਤੁਮਨੇਪੀਤਾਕੈਸੇਕ
ਹੀ ਐਸੇਹਾਸੀਮੇਂਬਾਤਪਾਦੇਨੀ
ਇਸਕਾਨਾਮਭ੍ਰਿਛਲਹੈ॥

ਛਬੀਲਾ॰ ਪੰ· ਛਬਿਵਾਲਾਸੁੰਦ੍ਰ
ਯ· ਛੈਲਛਬੀਲਾਛਡਗਵਾਇ
ਆ-ਸੁੰਦ੍ਰਛਬਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਤਜਾਗਕੇਗਵਾਇਦੀਆਹੈ

ਛਪੜੀ॰ ਪੰ· ਛੋਟੀਤਲਾਵੜੀ·
ਦੋਭੜੀ ਯ· ਕਲਰਕੇਗੀਛਪੜੀ
ਆਇਉਲਥੇਹੀਲੂ॥

ਛਪੜੂ॰ ਪੰ· ਕਚਾਤਲਾਵ ਯ·
ਛਪੜੂਨਾਤੇਸਗਦੀਮਲਲਾਇ

ਛਉੜੂ॰ ਪੰ· ਨੇੜੇਮੇਢੋਲੇ ਯ·ਭਰ
ਮੇਕੇਛਉੜੂਕਟਕੇਅੰਤਰਜੋਤਧ

ਛਤੜੇ॰ ਦੇ· ਛਤੇਹੂਏ ਯ· (ਰੋਹ
ਛਤੜੇਬਜਾਰ-ਸੀਤਸੀਤਆਤ
ਪਨਾਸਕਰਤੇਛਤੇਬਜਾਰੋਸਮ
ਹੈ।ਜਿਨਮੇਜਰਜਾਸੂਵਾਪਾਰੀ
ਉਪਦੇਸਗ੍ਰਹਣਕਾਸੌਦਾਕਰਤੇ
ਸੋਭਤੇਹੈ।ਸੀਤਆਤਪਕੇਨਾਸ
ਹੇਤਛਤੇਬਜਾਰ ਜਿਕਾਰਪੁਰਮੇ
ਕਾਬਲਮੇ ਕਲਕਤਾਮੇਜਿਪ੍ਰਪ
ਟੀਜੇਸੇਹੈ।

ਛਾ·

ਛਾਉ॰ ਪੰ· ਛਾਇਆ। ਪ੍ਰਤਾਪ
ਯ· ਜਿਸਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀ
-ਜਿਸਕਾਬਡਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈਅਧਿ
ਕਸੇਵਕਹੈ॥

ਛਾਇਆ॰ ਦੇ· ਮਾਯਾ ਯ· ਛਾ
ਇਆਛੂਛੀਜਗਤਭੁਲਾਨਾ। ਆ
ਛਾਦਿਆ ਯ· ਗਾਹੜੂਨੂਝਿਨ
ਛਾਇਆ। ਪਾਲਨਾ ਯ· ਛਾਇ
ਆਪ੍ਰਭੁਆਪਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀ
-ਪਾਲਨਾਹਮਾਰੀਆਪਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ

ਰਛਤ੍ਰਪਤਿਨੇਕਰੀਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਬਿ
ਬ। ਕਾਂਤਿ। ਪੰਕਤੀ। ਸੂਰਜਕੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ। ਏਕਏਕਤੁਕਮੋਉਨੀ
ਉਨੀਅਖਰੋਂਵਾਲਾਪਿੰਗਲੇਮੇ
ਕਹਾਛੰਦ। ਬ੍ਰਿਛਜੈਸੇਦੀਪਤ
ਲਾਅੰਧੇਰਾ ਯ· ਬ੍ਰਿਛਕੀਛਾਇ
ਆਜਿਉਰੰਗਲਾਵੈ ਛਾਯਾ ਸੀ।
ਫਬਰਹਿਆ ਯ· ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲ
ਛਾਇਆਪੂਰਨਜਾਜਕਰਾਇਆ॥

ਛਾਈ॰ ਦੇ· ਮੈਲਾਦਾਗ ਯ· ਲ
ਥੀ ਸਭਛਾਈ। ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਯ· ਮੁ
ਕਰਮਾਹਜੈਸੇਛਾਈ। ਛਾਰ· ਸ੍ਵਾ
ਹ ਯ· ਅਲਮਲਖਾਈਜਿਹਛਾ
ਈਪਾਈ ਪੁਨਾ ਜਬਖਿੰਚੇਤਬ
ਛਾਈ – ਜਬਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਦੇਹਮੈਸੇ
ਅਪਨੀਸਕਤੀਕੋਖੈਂਚੇਹੈ ਤਬੀ
ਦੇਹਖਾਕਹੋਜਾਵੈਹੈ। ਪੁਨਾ ਮੂਲ
ਛੋਡਡਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵੈਛਾ
ਈ ਭਾਵ ਕੁਛ ਨਹੀਪਾਵੈ ਪੁਨਾ
ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਮਾਥੇਛਾਈ। ਛਾਇ
ਆ ਯ· ਜਿਉਬਾਦਲਕੀਛਾਈ॥

ਛਾਈਮਾਈ॰ ਪੰ· ਛਾਯਾਮਯ
ਅਰਥਾਤਛਾਯਾਵਤਸੀਘ੍ਰਦੂਰ
ਹੋਜਾਨੇਵਾਲੀਆ ਛਿਪਗਈਆ
ਲੁਕਗਈਆ· ਯ· ਹੋਈਆਛਾਈ
ਮਾਈ ਦਿਵਾਨੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦ ਆਵਲ
ਬਾਵਲਵਤਸੀਘ੍ਰਕਾਨਾਮਾਤ੍ਰਪੰਜਾਬਮੇ
ਛਾਈਮਾਈਹੈ॥

ਛਾਹ॰ ਪੰ· ਛਾਇਆ ਯ· ਧੂਪਛਾ

ਛਾਹੀ॰ ਗੁ· ਛਾਇਆ ਹ। ਛਾਛੁ

ਛਾਰਹੁ॰ ਗੁ· ਛਾਯਾ ਯ· ਉਲਟਤਜਾ
ਤਬਿਰਖਕੀਛਾਰਹੁ॥

ਛਾਕ॰ ਗੁ· ਤ੍ਰਿਪਤਹੋ ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਛਾਛ॰ ਦੇ· ਖੱਟੀਲੱਸੀ ਰਸਛਾਕ
ਭਾਵਜੈਅਨਾਤਮਪਦਾਰਥ ਯ· ਸੀ
ਤੋਮਾਖਨਖਾਇਆਛਾਛਪੀਏਸੀ
ਸਾਰ ਸੰਤੋਨੇਆਤਮਵਸਤੁਗਹਣ
ਕਰੀਹੈ ਆਨਜਨਅਨਾਤਮਵਸ
ਤਗਹਣਕਰੇਹੈ ਪੁਨਾ ਕਿਉਮੇਟੈਗੋ
ਛਾਛਤਿਹਾਰੀ – ਕਿਉਹਟਾਵੇਗਾ ਅ
ਰਥਕਾਮਕਾਦੇਨਾਤੁਮਾਰਾ ਭਾਵਨੀ
ਮੇਟੈਗਾ ਕਿਤੁ ਕਾਮਨਾਸੇਜਪੋਗੇ

ਤੌਧਰਮਅਰਥਕਾਮਤੁਮੇਅਵਸਜ ਹੀਦੇਵੇਗਾ ॥
ਛਾਜੀ॰ ਦੇ॰ ਬਣੀ
ਛਾਜਾ॰ ਦੇ॰ ਸਜਿਆ ਫਬਿਆ ਸੋ ਭਾਵਾਲਾਹੂਆ ਯ॰ ਤੇਰੋਜਨਹੋਇ ਸੋਇਕਤਡੇਲੈਤੀਨਭਵਨਪਰਛਾ ਜਾ—ਤੀਨੋਭਵਨੋਪਰਸੋਭਾਵਾਲਾ ਹੂਆ। ਛਪਰਕਾਛਾਵਨਾ ਜੈਸੇਵਾ ਜਾਛਾਜਾਕੇਸ ਯਹੀਬੰਗਾਲਾਦੇ
ਛਾਜੇ॰ ਦੇ॰ ਫਬਰਹੇਹੈਂ ਯ॰ ਰਹੇਸ ਪ੍ਰਭਛਾਜੇ—ਪ੍ਰਭੁਫਬਰਹੇਹੈਂ ਸੋ ਭਾਪਾਰਹੇਹੈਂ ॥
ਛਾਂਟ॰ ਦੇ॰ ਚੁਨਕੇ ਯ॰ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇਹੈਛਾਟ ਪੁਨਾਕਥਹੁਨਸਾ ਕੇਛਾਂਟ— ਕਥੀਸੁਭੇਕੋਧਾਰਨਕ ਰਅਸੁਭਕੇਛਾਟਨਹੀਸਕਤੇਭਾ ਵਚੁਨਨਹੀਸਕੇ ॥
ਛਾਡ॰ ਦੇ॰ ਤਿਆਗਕੇ ਯ॰ ਛਾਡ ਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ। ਤਿਆ ਗ ਯ॰ ਛਾਡਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨ
ਛਾਣੀ॰ ਪੰ॰ ਸਾਫਕਰੀਯ॰ ਕੋਸੰਗ ਛਾਣੀਖਾਕਬਿਭੂਤਚੜਾਈਮਾਇ ਆਕਾਮਗਜੋਹੈ। ਸਾਫਕਰ ਛਾਂਟ ਕੇ ਯ॰ ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਕਾਢੇਛਾਨ ॥
ਛਾਵਾਨ॰ ਪੰ॰ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੇ ਸਿਰਪੇਸਤਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਸਰਪਨੇ ਛਾਯਾਕਰੀਹੈ ਯ॰ ਸਤਹੁਛਾਵਾਨ । ਗੁ॰ ਸਾਯਾਵਾਨ ਯ॰ ਸੇਜਸਧਾਛ॰
ਛਾਪਣ॰ ਗੁ॰ ਛਿਪਨਾਭਾ ਵਾਨ ਵਜਨਮੋਮੇਜਾਨਾ ਵਾਦਾਗੀਹੋਨਾ ਯ॰ ਬਾਹੁੜਜਨਮਨਛਾਪਣ—ਜ ਨਮੋਮੇਛਿਪਨਾਪ੍ਰਵੇਸਕਰਨਾਵਾ ਜਨਮੋਮੇਦਾਗੀਹੋਨਾਨਹੀਪੜਤਾ ॥
ਛਾਤੀ॰ ਦੇ॰ ਹਿਰਦਾ॰ ਉਰਥਾਨਯ॰ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨਸੁਖੀ
ਛਾਰਹੋਤ॰ ਗੁ॰ ਚਰਨੋਕੀਰਜਹੋ ਨਾਚਾਹਤਾਹੂ ਯ॰ ਛਛਾਛਾਰਹੋ ਤਤੇਰੇਸੀਤਾ
ਛਾਨਾ॰ ਦੇ॰ ਛਪਿਆ ਛਿਪਿਆ ਯ॰ ਜਾਨਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇ ਛੰਨ
ਛਾਵਨੀ॰ ਗੁ॰ ਛਾਯਾਵਾਪ ਸਿ॰ ਮੇਸ੍ਵਰਕੀਸੋਭਾਕੀਛਾਵਨੀਪੜ

ਰਹੀਹੈਸੁੰਦਰ ਯ॰ ਛਾਦਨੀਨੀ
ਛਾਦਨ॰ ਸੰ॰ ਬਸ੍ਤ੍ਰ ਯ॰ ਪਨੀ [ਕੀ
ਆਛਾਦਨਨੀਕਾ ਪੁਨਾ ਛਾਦਨ
ਭੋਜਨਕੀਆਸਾ
ਛਾਮਨੀ॰ ਗੁ॰ ਬ੍ਰਿਛਕੀਛਾਯਾਤੂ
ਲ੍ਯਧਨਕਾਨਿਵਾਸਹੈ ਯ॰ ਬ੍ਰਿਛਛੂੰ
ਛਾਮਘਨੀ॰ ਗੁ॰ ਸਾਂਤੀਅ[ਮਨੀ
ਧਿਕ ਯ॰ ਛਾਯਾਬਹੁਤ)
ਛਾਪੇ॰ ਦੇ॰ ਅਗਜਾਨਕੇਅਵਰਣ
ਸੇ ਯ॰ ਸਭਜਗਦਾਬਿਆਛਾਪੇ,
ਪੰ॰ ਕੀੜਿਆਵਾਲੇਬ੍ਰਿਛੇਕੀੜਾਂ
ਛਾਬਾ॰ ਪੰ॰ ਤਕੜੀਕਾਛਾ[ਲੀਆ
ਬਾ ਯ॰ ਜਿਹਬਾਡੰਡੀਇਹਘਟਛਾ
ਛਾਮ॰ ਦੇ॰ ਛਾਇਆਹੋਤੀਹੈ [ਬਾ
ਯ॰ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤਿਹਉਪਰਛਾ
ਛਾਰ॰ ਦੇ॰ ਸ੍ਯਾਹ ਯ॰ ਛਾਰਗ[ਮ
ਯਾਸਿਰਘਤ) ਮਟੀਕੀ ਅਰਥਾਤ
ਪਾਰਤੋਮੇਮੁੱਖਮੱਟੀਕੀਦੇਹਮੋਵ
ਸ ਯ॰ ਛਾਰਕੀਪੁੜੀਪਰਮਗਾਤਿ
ਪਾਈ) ਧੂਆ ਯ॰ ਮੁਖਦੀਨੀਛਾਰ
ਛਾਪਰੀ॰ ਦੇ॰ ਫੂਸਕੀਕੁਟੀਆ ਯ॰

ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨ
ਗਾਏ ਪੁਨਾ ਨਾਮੁਹਿਛਾਨਨਛਾਪਰੀ
-ਗੋਇੰਦਵਾਲਕੇਸਮੀਪਛਪਰੀਨ ॰
ਮਗੁਰਦੁਆਰਾਹੈ
ਛਾਲਾ॰ ਪੰ॰ ਕੂਦਕਰਏਕਥਾਨਸੇਪ ॰
ਉਉਠਾਇਆਗੇਜਾਪੜਨਾ ਅਰਥ ॰
ਤਅਪਨੇਅਪਨੇਮਤੋਮੇਸਿਧਾਈਅ ॰
ਕੇ ਔਪਰਮੇਸ੍ਵਰਪਾਸਪਹੁਚਸੇਵਕੋ
ਕੇਗੁਨਾਹਬਖਸਮੁਕਤਕਰਾਨੇਕੇਵ ॰
ਇਦੇਕੀਏ ਯ॰ ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀ
ਆਕਫਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ।
ਛਾਇਲੇ॰ ਦੇ॰ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀਯੋਕੇਓਢਨੇਯੋ
ਗਬੂਟੀਆਵਾਲੇਬਸ੍ਤ੍ਰ ਯ॰ ਕਾਹੇਛੀ
ਯੋਛਾਇਲੇਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤ
ਛਾਵ॰ ਦੇ॰ ਛਾਇਆ ਯ॰ ਛਾਵਘਣੀ
ਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨ॥

ਛਿ॰

ਛਿਅ॰ ਪੰ॰ ਖਟ ਯ॰ ਛਿਅਘਰਛਿ
ਅਗੁਰ ਪੁਨਾਏਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾ
ਰਛਿਅ – ਦਸਦਿਨ ਭਾਵਸੇਅਲ
ਛਿਜਈ॰ ਪੰ॰ ਉਜੜੈਗਾ ਯ॰ [ਪਦਿਨ

ਨਾਨਕਚੇਤਨਛਿਜਾਈ–ਵੈਰਾਗ੍ਯ
ਰੂਪਚੇਤਨਾਹੀਛੀਜੇਗਾ।

ਛ੍ਹਿਅਉਪਦੇਸ਼ ਵਾ·ਖਟਸ਼ਾਸ
ਤ੍ਰੋਮੇਭਿੰਨਭਿੰਨਪਦਾਰਥੋਕੀਸਿ
ਖ੍ਯਾ ਜੈਸੇਸਾਂਖ੍ਯਮਤਮੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਪੁਰਖਦ੍ਵੈਤਤ੍ਵਮਾਨਕੇ।ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਸੇਮਹਤਤ੍ਵਬੁਧਿਅਹੰਕਾਰਪੰਚ
ਤਨਮਾਤ੍ਰਾ ਪਾਚਸ੍ਥੂਲਤਤ੍ਵ ਏਕਾ
ਦਸਇੰਦ੍ਰਯਐਸੇਕਾਰਜਕਾਰਣ
ਰੂਪਚੌਬੀਸਤਤ੍ਵਮਾਨਕੇ।ਚਾਰਖ੍ਯਾ
ਨੀਰਤਰਦਸਭੁਵਨੋਕੀਕੇਵਲਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤੀਸੇਰਚਨਾਕਹੀਹੈ।ਈਸ਼੍ਵਰ
ਕਰਤਾਕਾਇਸਮਤਮੇਅੰਗੀਕਾਰ
ਨਹੀ।ਪੁਰਖਨਾਮਸੇਜੀਵਮਾਨਾਹੈ
।ਸੋਅਸੰਗਹੈਨੇਸੇਨਾਕਾਹੂਕਾਕਾ
ਰਨਹੈਨਕਾਰਜਹੈ।ਤਾਕੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ
ਕੇਗੁਣੋਸਾਥਅਪਨੇਸਰੂਪਕੇਅ
ਬਿਬੇਕਸੇਬੰਧਹੈ।ਬਿਬੇਕਸੇਮੁਕ
ਤੀਹੈ।ਪੁਰਖਭੋਗੇਹੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕਰੈਹੈ
।ਇਤ੍ਯਾਦਿਸਾਂਖ੍ਯਮਤਕਾਉਪਦੇ
ਸਹੈ।।–ਪਾਤੰਜਲਮਤਮੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
ਪੁਰਖਈਸ਼੍ਵਰਤੀਨਤਤ੍ਵੋਕਾਅੰਗੀ
ਕਾਰਹੈ।ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪੂਰਬਕਹੇਚੌਬੀ
ਸਤਤ੍ਵਰੂਪਹੋਕਰਜਗਤਰਚੇਹੈ।।
ਈਸਰਕਰਤਾਪ੍ਰੇਰੈਹੈ।ਯਾਤੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤੀਮਿਤਕਾਵਤਜਗਤਕਾਉਪਾਦ
ਨਹੈ।ਈਸਰਕੁਲਾਲਵਤਨਿਮਿ
ਤਕਾਰਣਹੈ।ਜੀਵੋਕੇਭੋਗਹੇਤਜ
ਗਤਰਚਨਾਹੈ।ਅਪਨੇਸ੍ਵਰੂਪਕੇ
ਜਾਨਈਸਕੀਉਪਾਸਨਾਸੇਜੀਵਮੁ
ਕਤਹੋਤੇਹੈ।ਬਿਨਾਉਪਾਸਨਾਸੇਬੰ
ਧੇਰਹੇਹੈ।ਉਪਾਸਨਾਈਸਕੀਯ
ਮਨਿਯਮਾਦਿਆਠਅੰਗੋਸੇਸਮਾ
ਧੀਧਾਰਕੇਕਰਨੀਇਤ੍ਯਾਦਿਪਤ
ਜਲਮਤਕਾਉਪਦੇਸਹੈ।।–ਨ੍ਯਾ
ਯਮਤਮੇ।ਦ੍ਰਬ੍ਯ ਗੁਣ ਕਰਮ
ਸਾਮਾਨ੍ਯ ਬਿਸੇਖ ਸਮਵਾਯ
ਅਭਾਵ ਸਾਤਪਦਾਰਥਅੰਗੀਕ
ਰਕਰੇਹੈ।ਔਸਾਤੋਮੇਂ ਜੈਸੇ ਖਿਤਿ
੧ ਅਪ ੨ ਤੇਜ ੩ ਵਾਯੁ ੪ ਆਕ
ਸ ੫ ਕਾਲ ੬ ਦਿਸਾ ੭ ਆਤਮਾ
੮ ਮਨ ੯ ਯੇਨੌਭੇਦਦ੍ਰਬ੍ਯਕੇਆ

ਨੈਹੈ।ਤੈਸੇਜੇਰੂਪਰਸਗੰਧਾਦਿਕ
ਚੌਬੀਸਭੇਦਗੁਣਕੇ,ਉਤਖੇਪ
ਣ ਅਪਖੇਪਣ।ਅਰਥਾਤੁਊ
ਪਰਫੈਕਨਾ ਤਲੇਫੈਕਨਾਦਿ।ਪਾਂ
ਚਭੇਦਕਰਮਕੇ।ਸਤਾਜਾਤੀਦੋਭੇ
ਦਸਾਮਾਨਜਕੇ।ਅਨੰਤਭੇਦਬਿ
ਸੇਖਕੇ।ਏਕਭੇਦਸਮਵਾਯਤਾ।
ਚਾਰਭੇਦਅਭਾਵਕੇ।ਸ੍ਵੀਕਾਰਕ
ਰਆਗੇਇਨਸਭਕੇ ਨਾਮ੧ ਲ
ਖਣ੨ ਪਰੀਖ੍ਯਾ੩ ਕਰ।ਸਭਕੋ
ਜਾਨ ਕੇਇਨਸਭਸੇਆਤਮਾਕੋ
ਜੁਦਾਸਮਝ।ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਆਤ
ਮਾਮੇ।ਈਸ੍ਵਰਆਤਮਾਕੀਭਕ
ਤੀਕਰ ਜੀਵਆਤਮਾਮੁਕਤੀਪਾ
ਵੈਹੈ।ਬਿਨਾਭਗਤੀਕੀਏਬੰਧਾਰ
ਹੈਹੈ।ਇਸੀਮਤਮੇਬ੍ਰਹਮਵਾਦੀ
ਯੋਕੀ।ਕੈਵਲਮੁਕਤੀਸੋ।ਬਿੰਦ੍
ਬਨਕਾਗਿਦੜ੍ਹੋਨਾਭਲਾਮਾਨਕੇ
।ਮਿਸਰੀਔਮਿਸਰੀਬਨਿਮਲਜਾ
ਨਾਠੀਕਨਹੀ।ਮਿਸਰੀਕੇਸਮੀਪ
ਚੀਟੀਹੋਸ੍ਵਾਦਲੇਨਾਬਹੁਤਅਛਾ

ਹੈ।ਇਤ੍ਯਾਦਿਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੋਸੇਭ੍ਰਮਭੂ
ਪਹੋਨਾਮੁਕ੍ਤੀਬ੍ਰਿਥੀਮਾਨੀਹੈ।ਇਤ੍ਯਾ
ਦਿਨ੍ਯਾਯਮਤਕਾਉਪਦੇਸਹੈ॥-
॥ਨ੍ਯਾਯਵਾਲਾਹੀਵੈਸੇਸਿਕਮਤ
ਕਾਉਪਦੇਸਹੈ।ਅਭਾਵਕੋਨ੍ਯਾਯ
ਵਾਲੇਪਦਾਰਥਮਾਨਤੇਹੈ।ਬੈਸੇਖ
ਕਨਹੀਮਾਨਤੇ।ਐਸੇਕਈਔਰ
ਬਾਤੋਕੇਮਾਨਨੇਨਾਮਾਨਨੇਮੇਮਤੋਕ
ਭੇਦਹੈ।ਯਾਤੇਦੋਨੋਮਤੋਕਾਮੁਕਤੀ
ਬੰਧਮੇਸਮਉਪਦੇਸਹੈ॥-॥ਮੀਮ
ਸਾਮਤਮੇ।ਅਦ੍ਰਿਸਟਪ੍ਰਮਾਣੂਯੋਸੇ
ਜਗਤਰਚਨਾਕਹੀਹੈ।ਜੈਸੇਅਬ
ਭਕ੍ਰੀਕਰਬੈਕੁੰਠਮੇਪਹੁਚਚਤੁਰਭੁ
ਜਬਨੇਹੈ।ਤੈਸੇਅਦ੍ਰਿਸਟਕੇਪ੍ਰਤਾਪ
ਸੇ।ਕੋਈਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰ
ਬਨਰਹੇਹੈ।ਯਾਤੇਈਸਰਕੋਈਨ
ਹੀਸਭੀਜੀਵਹੈ।ਬਿਸਨੁਸਿਵਾਦਿ
ਕਔਤਿਨਕੇਅਵਤਾਰਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨ
ਦਿਕਾ।ਆਨਪੂਜਾਮੇਰਾਜਾਵਤਬ
ਡੇਜੀਵਹੈ।ਔਰਅਲਪਹੈ।ਬੇਦਕੇ
ਲਿਖੇਅਨੁਸਾਰਨਿਖਿਧਕਰਮਛੋੜ

।।ਬੇਦਬਿਹਤਯਗਆਦਿਕਰਮੋ
ਕੋਕਰਨੇਸੇ।ਜੀਵਉਤਮਥਾਨੋਂਕੋ
ਪਾਵੈਹੈ।ਫਲਦੇਨੇਵਾਲਾਕਰਮੋ
ਬਿਨਾਈਸਰਕੋਈਨਹੀ।ਨਿਖਿ
ਧਕਾਮਕਰਨੇਸੇਜੀਵਬੰਧੇਰਹੇਹੈ
।ਉਤਮਕਰਮਕਰਨੇਸੇਸ੍ਵਰਗਮੇ
ਪਹੁਚਉਤਮਭੋਗਭੋਗੇਹੈ।ਯਹੀ
ਇਸਮਤਮੇਮੁਕ੍ਤੀਹੈ।ਪੂਰਬਕਹੇ
ਮਤੋਮੇਸਾਂਖ੍ਯ ਮੀਮਾਸਾ ਦੋਮਤੋਮੇ
।ਈਸਰਕਾਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀ।ਪਾ
ਤੰਜਲ ਨ੍ਯਾਯ ਬੈਸੇਖਿਕਤੀਨ
ਮਤੋਮੇ।ਈਸਕਾਅੰਗੀਕਾਰਹੈ।
ਪਰੰਤੁ ਜੀਵੋਂਕਾਈਸਸੇਅਰਆਪ
ਸਮੇਸਦਾਭੇਦਮਾਨੇਹੈ।ਅਰਜੀਵੋ
ਕੋਈਸਰਕਾਦਾਸਮਾਨੇਹੈ।ਸਾਂਖੀ
ਮੀਮਾਸਕਈਸ੍ਵਰਨਾਮਾਨਨੇਸੇ।
ਤਿਸਾਅਨਹੂਏਈਸਰਸੇਜੀਵੋਂਕਾਭੇ
ਦਨਾਮਾਨਤੇਭੀ।ਇਤਰਪਦਾਰਥੋਸੇ
ਅਰਆਪਸਮੇ।ਜੀਵੋਂਕਾਸਦਾਭੇਦ
ਮਾਨੇਹੈ।ਮੁਕ੍ਤੀਕੀਰੀਤਿਜੈਸੇਪੀਛੇਲਿ
ਖੀ।ਵੈਸੇਮਾਨੇਹੈ।ਵੇਦਾਂਤਸਾਸ੍ਤ੍ਰਮੋਂਦੇ

ਮਤਹੈ।ਏਕਚਾਰਸੰਪ੍ਰਦਾਯਵਾਲੇ
ਬੈਸਨੋਵੋਂਕਾ।ਦੂਸਰਾ ਦੱਤ ਕਪਲ
ਸੰਕਰ ਮਤਕੇਸੰਨ੍ਯਾਸੀਓਂਕਾ।ਬੈ
ਸਨੋਪਾਚਸਾਸ੍ਤ੍ਰਸੇਮ ਨਵਾਂਛਤਪ
ਦਾਰਥਛਾਂਟਕੇ।ਜੀਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਈ
ਸ੍ਵਰਤੀਨਪਦਾਰਥਮਾਨਕਰ।ਈ
ਸਸੇਔਆਪਸਮੇਜੀਵੋਂਕਾਸਦਾ
ਭੇਦਮਾਨੇਹੈ।ਜੀਵਈਸਕੋਸੁਧ
ਬ੍ਰਹਮਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਰੂਪ।ਵਾਘਟ
ਕਾਸਮਠਾਕਾਸਵਤ।ਅਵਛੇਦਾ
ਦਿਰੂਪਨਹੀਮਾਨੇ।ਕਿੰਤੂ ਪਾਂਚਸ
ਸਤ੍ਰੋਂਕੇਅਨੁਸਾਰਈਸਸੇ।ਪ੍ਰਥ
ਕਜੀਵੋਂਕੋਸੁਤੰਤ੍ਰਤਤ੍ਵਮਾਨੇਹੈ।ਈ
ਸਕੋਪਰਬ੍ਰਹਮਮਾਨੇਹੈ।ਨਾਮਜੀ
ਵਕਾਚਿਤ੧ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕਾਅਚਿਤ
੨ ਜਗਤਕਰਤਾਕਾਈਸਕਹੇਹੈ
।।ਇਨਕੇਤੁੱਲਜਹੀਈਸਾਈਔਮੁ
ਸਲਮਾਨਭੀ।ਈਸਰਸੇਜੀਵੋਂਕਾ
।ਅਰਆਪਸਮੇਭੇਦਮਾਨੇਹੈ।ਅ
ਰਥੇਗੁਨਥੇਰੂਨਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਕੋ
ਈਅਵਤਾਰਨਹੀਮਾਨੇ।ਅਵਤਾ

ਰੋਕੇਥਾਨਮਾਨੇਪੇਯੀਬਰੋਕੋਭੀ
ਜੀਵਮਾਨਤੇਹੈਂ।ਅਰੁਆਪਨੇਕੋ
ਸਦਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਦਾਸਮਾਨਤੇ
ਹੈਂ।ਜੀਵਈਸਕਾਅਭੇਦਕਹਨੇ
ਵਾਲੇਮਤੋਂਕੋਅਤਅੰਤਬੁਰਾਜਾਨ
ਤੇਹੈਂ।ਅਰਅਭੇਦਕਹਨੇਵਾਲੋਂ
ਕੋਫਾਂਸੀਸੂਲੀਦੇਤੇਹੈਂ।ਅਰਆਪ
ਨੇਨਿਸਚੇਅਨੁਸਾਰ।ਅਭੇਦਪ੍ਰ
ਤਪਾਦਕਬਚਨੋਂਕੇਅਰਥਪਲ
ਟਤੇਹੈਂ।ਜਿਸਬਾਤਕੋਦੇਖਸੁਨ।
ਇਨਦਿਨੋਂਮੇਂਆਰਯਮਤਕਾਪ੍ਰਵ
ਰਤਕਦਯਾਨੰਦਭੀ।ਬੇਦਾਂਤੀਧ੍ਵੰ
ਤਨਿਵਾਰਣ।ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਕਰਣ
ਬਨਾਇ।ਭੇਦਵਾਦੀਯੇਕੀਅੰਡ
ਲੀਕਾਅੰਗਬਨ।ਪਰਲੋਕਪਧਾ
ਰਾਸਿਨ੍ਯਾਸੀਓਂਕੇਸ੍ਵੀਕਾਰਕਰੇ
ਬੇਦਾਂਤੁਮਤਮੇਂ।ਦ੍ਰਿਸਾਦ੍ਰਿਸਅਦੋ
ਪਦਾਰਥਕਾਅੰਗੀਕਾਰਹੈ।ਦ੍ਰਿ
ਸ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮਹੈ।ਦ੍ਰਿਸ੍ਯਮਾ
ਯਾਕਾਨਾਮਹੈ।ਤਿਸਦ੍ਰਿਸ੍ਯਰੂਪਮਾ
ਯਾਕੇਸੁਧਮਲਨਹੋਂਤੇਭੇਦਹੈ।ਸੁਧ

ਮਾਯਾਮੇਂਬ੍ਰਹਮਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਕਾਨਾ
ਮਈਸਹੈ।ਮਲਨਮੇਂਪੜੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰ
ਬਕਾਨਾਮਜੀਵਹੈ।ਵਾਮਠਾਕਾਸ
ਘਟਾਕਾਸਵਤ।ਮਾਯਾਅਵਛਿੰਨ
ਕਾਨਾਮਈਸਹੈ।ਅਵਿਦ੍ਯਾਅਵ
ਛਿੰਨਕਾਨਾਮਜੀਵਹੈ।ਯਾਤੇਜੀਵ
ਈਸਬ੍ਰਹਮਕੇਹੀਅੰਸਹੈ।ਸ੍ਵਰੂਪ
ਸੇਜੁਦੇਨਹੀ।ਤਾਤੇਏਕਹੀਦ੍ਰਿਸਾ।
ਸੁਧ ਜੀਵ ਈਸ ਐਸੇਮਾਯਾਅਵਿ
ਦ੍ਯਾਭੇਦਸੇ।ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਬਨ
ਰਹਾਹੈ।ਵੈਸੇਵਤਸ੍ਵਰੂਪਸੇ।ਜੀ
ਵਸੇਈਸਜੁਦਾਨਹੀ।ਯਾਹੀਤੇਮਾ
ਯਾਅਵਿਦ੍ਯਾਕੇਗਮਾਨਸੇਦੂਰਹੋ
ਨੇਕਰ।ਘਟੇਕਾਪਾਨੀਗਿਰੇਪ੍ਰਤਿ
ਬਿੰਬਕੇਬਿੰਬਮੇਂਮਿਲਜਾਨੇਵਤ।
ਵਾਘਟਮਠਫੂਟੇ।ਘਟਾਕਾਸਮ
ਠਾਕਾਸਕੇਅਕਾਸਮੇਂਮਿਲਜਾਨੇ
ਵਤ।ਜੀਵਈਸਦੋਨੋਂਕੇਜੁਦਾਕਰ
ਨੇਵਾਲੀ।ਮਾਯਾਅਵਿਦ੍ਯਾਕੇਬਿ
ਨਾਸਭਏ।ਸੁਧਸ੍ਵਰੂਪਮੇਂਮਿਲ
ਏਕਰੂਪਹੋਤੇਹੈਂ।ਜੁਦੇਨਹੀਰਹੇ।

ਯਹੀਵਾਰਤਾ ਅਲੰਕਾਰੀਮਲ
ਬੋਲੀਹੁਈਹੈ।ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕ
ਪੂਰਆਨਿਰਤਿਬਰਤਹਿਭਿੰਨਦ੍ਰਿ
ਸੋਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭਜਲੈਮਹਿਡਾ
ਰਿਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ।ਜਿਉਪ੍ਰਤਿ
ਬਿੰਬਬਿੰਬਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁ
ਭਬਿਗਰਾਨਾ।ਇਤਜਾਦਿਗੁਰੂਬ
ਚਨ।ਔਅਨੇਕਹੀਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਇਤਿਹਾਸਪੁਰਾਣੋਕੇਬਚਨਕਹੇ
ਹੈ।ਪੂਰਬਕਹੇਬਚਨੋਕੋਭੇਦਵਾਦੀ
ਮਨਮਾਨੀਰੀਤਿਸੇਭੇਦਮੇਲਗਾਵੇ
ਹੈ।ਅਰਮੂਰਖਗੁਆਲਿਓਕੇਨਿ
ਸ੍ਰੇਸਾਥਅਪਨਾਨਿਸ੍ਰਾਮਿਲਾਵੇ
ਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਹਮਸੇਜੁਦਾਆਕਾ
ਸਮੇਬੈਠਾਹੈ।ਯਹਵਾਰਤਾਗੁਆ
ਲੇਮੂਢਬਾਲਕਭੀਜਾਨੇਹੈ।ਉਨਹੀ
ਕੇਭਾਈਭੇਦਵਾਦੀਹੈ।ਇਨਕੇਮਤ
ਮੇ।ਸੁਧਅਕ੍ਰਿਯਨਿਰੰਜਨਾਦਿਕ
।ਸਬਦਈਸਮੇਵਰਤੇਹੈ।ਈਸ
ਕੀਭੁਕ੍ਤਿਸੇਜੀਵਕੀਮੁਕ੍ਤਿਹੋਵੇਹੈ।
ਬਿਨਾਭਕ੍ਤੀਬਿਧਾਰਹੇਹੈ ਦੂਸਾਈ

ਸਹੈ ਈਸਭਿੰਨਸੁਧਕੇਈਵਸ੍ਤੁਨਹੀ
।ਐਸੇਬਤਾਵੇਹੈ ਬਿਸੇਖਬਿਚਾਰ
ਦੂਸਾਕਾਆਨਬੇਦਾਂਤਰੀਖੋਮੇਦੇ
ਖਨੇਯੋਗਮਹੈ।ਦ੍ਰਿਸਆਮਾਯਾਕਾ
ਨਾਮਹੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਹੈ।ਤਾਂਸੇਸਾਂਖਮ
ਤਵਤ।ਮਹਤਤ੍ਵ ਅਹੰਕਾਰ ਪੰਚ
ਤਨਮਾਤ੍ਰਾ ਸੂਖਮਭੂਤ ਬਨੇ।ਤਿਨ
ਕੇਪੰਚੀਕਰਣਸੇ।ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
ਸ੍ਥੂਲਦੇਹਬਨੇਹੈ।ਗਿਆਨਸੇਸ
ਭਕਾਬਾਧਹੋਵੇਹੈ।ਗਿਆਨਬਿਨਾਭ੍ਰ
ਮਭਯਕਾਨਾਸਨਹੀਹੋਵੇ।ਇਤਆ
ਦਿਉਪਦੇਸਬੇਦਾਂਤਮਤਕਾਹੈ।ਸੋ
ਈਪੂਰਬਅਲੰਕਾਰੀਮਲਬੋਲੀ
ਹੁਈਹੈ ਆਦਿਵਾਕਮਨਸੇ।ਏਕ
ਭੂਪਤਾਬੋਧਨਕਰਤੇਭੁਰੇਕੋਅਤਿ
ਮਤਹੈ। ੬

ਛਿਕ॰ ਪੰ· ਪੋ· ਖੇਚਕੇ· ਕਸਕੇਯ·
ਮੇਪਲੇਬਧਾਛਿਕਜੀਉ।ਛੀਕ,
ਛਿਕੇ॰ ਪੰ· ਖੇਚਕੇਯ· ਛਿਕ੍ਵਾਸੀ·
ਜਿਨਪੰਚੇਭੂਤਕੀਏਵਸਛਿਕੇ,
ਛਿਕਮਾਰੇ॥

ਛਿਨੂਕ॰ ਦੇ॰ ਜਲਕੇਬਣਕੇਗੇਰ।
ਛਿਲਕ॰ ਪੰ॰ ਤੁਚਾਫਲਾਦਿਕੋਕੀ।
ਛਿਟਕੀ॰ ਦੇ॰ ਛੁਟੀ ਜੈਸੇਸਾਧਸੰ
ਗਮਿਲਛਿਟਕੀ॥
ਛਿੰਗਾ॰ ਪੰ॰ ਦਾਂਤਕਰੇਲਨੀਆ॰
ਖਿਲਾਲਾਂ ਯ॰ ਆਪੇਜਲਆਪੇ
ਦੇਛਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭੁਰਾਵੇ-ਛਿੰ
ਗਾਦੇਨੇਕੀਰਸਮਪੂਰਬਸੇਹੈ।
ਜਹਾਂਪਾਨਦੇਨੇਕੀਹੈ।
ਛਿਜ॰ ਪੰ॰ ਦੂਰਹੋ ਟੂਟ
ਛਿਜੇ॰ ਪੰ॰ ਟੂਟੇ ਯ॰ ਇਕਛਿਜੇਬਿ
ਆਲਤਾਨ੍ਹੀਏ-ਛਿਜੇ॰ ਸੇਵਧਰਮ
ਸੇ ਤਨਕੋਖੀਣਕਰੇ।ਦੂਸਰੇਅਹਾਤ
ਮਾਕੇਬਚਨੋਕੀਤਾਨ੍ਹਨਾਸਹਾਰੇ।
ਪੁਨਾਛਿਜਨਜਾਇਕਛਭਉਨਬਿ
ਛਿੰਞ॰ ਪੰ॰ ਪਹਲਵਾਨੋਕੇ ⌊ਆਪੇ
ਘੋਲਸਮੇਜਨਸਮੁਦਾਯ॰ ਮਲਯੁ
ਧਕੇਦੇਖਨੇਵਾਲਾਜਨਸਮੁਦਾਯ
ਯ॰ ਹਉਬਾਹੁੜਿਛਿੰਞੁਨਨਚਊ॥
ਛਿਟ॰ ਪੰ॰ ਪਾਨੀਕਾਕਣਕਾ॥
ਛਿਟੀਛਿਟੀ॰ ਪੰ॰ ਕਣਕਾਕਣਕਾ
ਯ॰ ਛਿਟੀਛਿਟੀਸਿਰਭਾਰੇ-ਸਿਰਪ
ਰਨੇਗਿਰਤਾਕਣਕਾਕਣਕਾਹੋਜਾਵੇ
ਛਿਜਣ॰ ਪੰ॰ ਖੁਲਜਾਣੇਵਾਲਾ ⌈ਗ
ਯ॰ ਜੇਜਾਣਾਲਨ੍ਹਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪ
ਛਿਤ॰ ਦੇ॰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ॰ ਖਿਤੀ ⌊ਈਗਿਫ
ਛਿਜੰਤ॰ ਗੁ॰ ਦੂਰਹੋਤੀ॰ ਨਾਸਹੋਤੀ
ਯ॰ ਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਇਆ
ਛਿਆਨਤ॰ ਗੁ॰ ਨਾਸੀ ਯ॰ ਛਿਅ
ਨਤਦੇਖੋਜਗਹਿਫ-ਸਾਰਾਜਗ
ਤਨਾਸੀਹੈ।ਅਛਿਤਰਹਫਿਰਦੇ
ਛਿਅਜਤੀ॰ ਵਾ॰ ਹਨੂਮਾਨ ⌈ਖੋ
ਜਤੀ੧ ਭੀਖਮਪਿਤਾਮਾਯਤੀ੨
ਲਛਮਨਜਤੀ੩ ਭੈਰੋਜਤੀ੪ ਗੋ
ਰਖਜਤੀ੫ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯਜਤੀ੬ ਸ
ਰਬਥਾਭੁਜਬਿਚਾਰਹੀਨਕਾਨਾਮ
ਯਤੀਹੈ।ਯੇਭੀਅਪਨੀਪ੍ਰਸਿਧੀਚ
ਹਨੇਸੇਮਾਯਾਕੇਦਾਸਹੈ ਯ॰ ਛਿਅ
ਜਤੀਮਾਯਾਕੇਬੰਦਾ
ਛਿਥਾ॰ ਪੰ॰ ਲੱਜਤ।
ਛਿਨ॰ ਦੇ॰ ਖਿਣ ਯ॰ ਛਿਨਛਿਨਤ
ਨਛੀਜੇਜਰਾਜਨਾਵੇ ਖਣ ਸੀ॰

ਛਿੰਨਾ॰ ਸੰ॰ ਫਟੇਹੂਏ ਯ॰ ਚੀਰਸਭ
ਛਿਨਛਿਨ॰ ਵਾ॰ ਖਿਣਖਿਣ [ਛਿੰਨ
ਸੋ ਯ॰ ਛਿਨਛਿਨਔਧਬਿਹਾਤਹੈ
। ਟੂਕਟੂਕਟੂਕਨੈਯ॰ ਕਹਾਭਯੋਜੋਤ
ਨਭੁਇਓਛਿਨਛਿਨ।
ਛਿਮਾ॰ ਦੇ॰ ਖਿਮਾ ਖਮਾ ਸੰ॰
ਛਿਦ੍ਰ॰ ਗੁ॰ ਦੋਖ ਯ॰ ਜਉਦੇਖੈਛਿ
ਦ੍ਰਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਹੇ। ੨ ਗਰ
ਤੁ॰ ਟੋਏ ਯ॰ ਨਵੇਛਿਦ੍ਰਸਰਵਹਿਅ
ਪਵੀਤਾ। ੩ ਅਵਕਾਸ। ੪ ਜੋਤਸਮੇ
ਕਹਾਲਗਨਸੇਆਠਵਾਸਥਾਨ।
ਛਿਦ੍ਰੰ॰ ਸੰ॰ ਦੂਖਣ ਯ॰ ਛਲੀਛਿਦ੍ਰੰ
ਕੋਟਬਿਘਨੰ॥
ਛਿਪ੍ਰ॰ ਦੇ॰ ਸੀਘ੍ਰ ਖਿਪ੍ਰ ਸੰ॰
ਛਿਦਿਰ॰ ਸੰ॰ ਕੁਠਾਰ। ਪਾਵਕ। ਰ
ਜੂਬਿਸੇਖ।
ਛਿਦੂਰ॰ ਸੰ॰ ਵੈਰੀ ੨ ਧੂਰਤ ੩ ਛੇਦ
ਨਕਰਤਾ ੪ ਆਪਹੀਕਟਾਹੂਆ।
ਛਿਅਧਰ॰ ਗੁ॰ ਨਾਨਾਪਦਾਰਥ
ਨਿਰਣਯਕੇਥਾਨ। ਸਾਂਖ੍ਯਾਦਿਖ
ਛਿਅਗੁਰੁ॰ ਗੁ॰ ਖਟਸਾ [ਖਸਾਸ੍ਤ੍ਰ

ਸ੍ਤ੍ਰੋਦ੍ਵਾਰਾਸਿਖ੍ਯਾਕਰਤੇਖਟਰਿਖੀ
। ਖੋਟੇਮੇਸਾਂਖ੍ਯਸਾਸਤ੍ਰਕਰਤਾਕ
ਪਲਰਿਖਿਹੈ। ਯਹਕਪਲਦੇਵਹੂ
ਤੀ ਕਰਦਮਰਿਖੀਕੇਪੁਤ੍ਰ। ਭਗਵ
ਤਅਵਤਾਰਸੇਜੁਦਾਹੈ। ਵਹੀਕਪ
ਲੋਹੈਤਾਤੈਈਸ੍ਵਰਕਾਖੰਡਨਨਾਕਰ
ਤਾ। ਇਸਨੇਕੀਆਯਾਤੇਆਨਹੈ।
ਪਤੰਜਲਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾਪਤੰਜ
ਲੀਮੁਨਿ। ਸੰਧਯਾਕਰਤੇਏਕਮੁਨਿ
ਕੀਅੰਜਲੀਮੇਪੜ੍ਹਾ। ਇਸਲੀਏ
ਅੰਜਲੋਪਤਿਤ:ਪਾਤੰਜਲਿਅਰਥ
ਜਾਨ ਪਤੰਜਲੀਨਾਮਲਿਖਾਹੈ। ਵ ॰
ਪਤ੍ਰੇਅੰਜਲੀਆਂਨਮਸਕਾਰਹੋਤ
ਜਿਸਮੇ। ਤਿਸਸੇਖਨਾਗਕੇਅਵਤ ॰
ਰਕਾਨਾਮਪਤੰਜਲੀਹੈ। ~ ਨ੍ਯਾਯ
ਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾਗੋਤਮਮੁਨਿਹੈ।
ਗੋਤਮਬ੍ਰਹਮਾਕਾਪੁਤ੍ਰਥਾ। ਤਿਸਕੇਸਿ
ਖ੍ਯਕਾਤਥਾਪੁਤ੍ਰਕਾਨਾਮਗੋਤਮਹੈ।
ਨ੍ਯਾਯਸਾਸ੍ਤ੍ਰਅਹਲ੍ਯਾਪਤਿਮੁਨੀ
ਕਾਬਨਾਯਾਨਹੀ। ਕਾਹੂਆਨਕਾਹੈ।
ਜਿਸਨੇਵੇਦਮੋਨਾਮਾਨੀ। ਪਰਮਾਣੂ

ਯੋਸੇਜਗਤਕੀਉਤਪਤੀਮਾਨੀਹੈ। —ਬੈਸੇਖਕਸਾਸਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾਕਣਾਦਮੁਨਿਹੈ।ਯਹਮੁਨਿਮਾਰਗੋਸੇਕਣਕੇਚੁਗ। ਅਦਨ ਖਾਨਾਕਰਤਾਥਾ।ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਾਮਕਣਾਦਹੈ।ਦ੍ਰਬ੍ਯਆਦਿਪਦਾਰਥੋਕੇਪਰਸਪਰਭੇਦੋਕਾਨਾਮਬਿਸੇਖਹੈ।ਲਖਣਪ੍ਰਮਾਣੋਸੇਤਿਨਭੇਦੋਕੋ।ਲੇਕਰਕੀਏਗ੍ਰੰਥਕਾਨਾਮਬੈਸੇਖਕਹੈ।ਤਾਕੇਪੜ੍ਹਨੇਵਾਲੇਜਨੋਕਾਨਾਮਭੀਬੈਸੇਖਿਕਹੈ। —ਮੀਮਾਂਸਾਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾ।ਬ੍ਯਾਸਰਿਖੀਕਾਸਿਖ੍ਯਜੈਮੁਨਿਰਿਖਿਹੈ।ਮੀਮਾਂਸਾਬਿਚਾਰਕਾਨਾਮਹੈ।ਜੈਮੁਨਿਰਿਖਿਨੇਸੰਪੂਰਣਕਰਮਕਾਂਡਰੂਪਵੇਦਕਾ।ਬਿਚਾਰਕਰਕੇਸੂਤ੍ਰਬਨਾਏ।ਮਹਾਨਬਿਚਾਰਕੀਆ।ਇਸਲੀਏਇਸਕੇਬਨਾਏਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕਾਨਾਮਪੂਰਬਮੀਮਾਂਸਾਹੈ। —ਬੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕਾਕਰਤਾਬ੍ਯਾਸਮੁਨਿਹੈ।ਬ੍ਯਾਸਰਿਖਿਨੇਅਪਨੇਸੂਤ੍ਰੋਮੇ।ਸਮਗ੍ਰਗ੍ਯਾਨਕਾਂਡਰੂਪਬੇਦਕਾਬਿਚਾਰਕੀਆਹੈ।ਇਸਲੀਏਇਸਸਾਸਤ੍ਰਕਾਨਾਮ।ਉਤਰਮੀਮਾਂਸਾਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਸੂਤ੍ਰਹੈ।ਸਾਰੀਰਕਮੀਮਾਂਸਾਹੈ।ਬੇਦਾਂਤਸਾਸ੍ਤ੍ਰਹੈ।

ਛਿਅਵਰਤਾਰੇ੦ ਵ੍ਯ·ਸੰਸਾਰਮੇਖਟਦਰਸਨਰੂਪ।ਜੋਮਨੁਖ੍ਯਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਕੇਖਟਹਿੱਸੇਹੈ।ਤਿਨਹਿਸੋਮੇਮਗਨਿਜਨਵਰਤੇਹੈਪ੍ਰਵਿਰ੍ਤਹੂਏ।ਅਰਥਾਤਕਾਹੂਭੇਖਕਾਆਵੇਸਨਹੀਕਰਤੇ।ਜਿਸਥਾਨਮੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਸਦਾਬਿਚਾਰਕੇਪ੍ਰਾਪਤਭਏਹੈ।ਤਹਾਂਪ੍ਰਵਿਰ੍ਤਹੂਏਵਰਤੇਹੈ।ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਆਗੇਕਹਾਹੈ।ਨਾਰਿਇਜੋਗੀਨਾਅਵਧੂਤ—ਨਾਗੋਰਖਮਤਕੇਆਵੇਸੀ।ਨਾਦੱਤਾਤ੍ਰੇਯਮਤਕੇਗੁਸਾਈਪਨਕੇਹਠਵਾਲੇਹੈ।ਵਾਸੰਸਰਮੇਖਟਸਾਸ੍ਤ੍ਰੋਕੇ।ਮਤੋਮੇਸਾਰਾਸਾਰਬਿਚਾਰਕਰਤੇਪ੍ਰਵਿਰ੍ਤਹੂਏਵਰਤਤੇਹੈ।ਵਾਵੇਦਕੇਖਟਅੰਗੋਮੇਕਹੇਪਦਾਰਥੋਕਾ।ਬਿਚਾਰਕਰਤੇਪ੍ਰਵਿਰ੍ਤਹੂਏਵਰਤੇਹੈ।ਵਾਪਾਂਚਗ੍ਯਾਨਇੰਦ੍ਰੇਏਕਮਨਇਨਖਟੋਕੇ।ਸਾਸਤ੍ਰਅਨੁਕੂਲਵਿਖਯੋ

ਸੇਵਰਤਤੇਹੈਂਪਦਿਤ੍ਰਹੂਏ।ਸਾਸ੍ਤ੍ਰਅ
ਨੁਕੂਲਸੋਤ੍ਰਕਾਦਿਵਿਖਯਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਜਸਗੁਣਸ੍ਵਰੂਪਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਬ
ਚਨੋਂਕਾਸ੍ਰਵਣਕਰਨਾਹੈ।ਤ੍ਵਚਾਸੇ
ਮਹਾਤਮਾਕੇਚਰਣੋਂਕਾਸਪਰਸ
ਕਰਨਾ।ਨੇਤ੍ਰੋਂਸੇਦਰਸਨਕਰਨਾ
।ਰਸਨਾਸੇਗੁਣਗਾਵਣੇ।ਘ੍ਰਾਣ
ਸੇਭਗਵਤਕੇਉਛਿਸ੍ਟਗੰਧਾਦਿ
ਗ੍ਰਹਣਕਰਨੇ।ਮਨਸੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕਾਚਿੰਤਨਕਰਨਾ।ਯੇਸਾਸ੍ਤ੍ਰਕੇਅ
ਨੁਕੂਲਵਿਖਯਹੈ ਯ·ਛਿਅਵਰਤਾ
ਰੇਵਰਤਹਿਪੂਤ॥
ਛਿਨਵੇਂ॰ ਪੰ· ਨਬੇਊਪਰਛੀ ਯ·
ਛਿਨਵੇਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਨੀ
ਛਿਟਨ੍ਹੂੰ॰ ਪੰ· ਛਿਣਆਵਾ ਹਾਰੀਆ
ਲਾ ਅਰਥਾਤਦਾਗੀਕਲੰਕੀ ਯ:
ਦੇਖੀਛਿਟਨ੍ਹੂਥੀਵਦੋਜਾਮਖਸੰਦੇ
ਛਿਜਣਾ॰ ਪੰ· ਖੁਲਜਾਣੇਵਾ ਪੇਰ॥
ਲਾ।

ਛੀ·

ਛੀਪਹੁ॰ ਦੇ· ਛਾਪਤੇਹੋ ਯ·ਕਾਹੇ
ਛੀਪਹੁਛਾਇਲੇ॥
ਛੀਕ॰ ਪੰ· ਖੇਚਰਕੇ ਯ·ਸੇਛੀਕਗ ॰
ਠਨ੍ਹੀਬਾਧਾ) ਦੇ·ਛਿੱਕ॥
ਛੀਕੇ॰ ਪੰ·ਵਸਤੁਰਖਨੇਹੇਤਛਤਸੇ
ਬਾਂਧੇਛਿਕੇਪੇ।ਅਨਸੋਕ੍ਰੀਸੇਤਾਕੇ
ਤੁੱਲਊਪਰਕੇਸ੍ਵਰਗਪੇ ਯ·ਛੀਕੇ
ਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤਰੀਠ॥
ਛੀਜੇ॰ ਦੇ·ਬਿਨਸੇਹੈ ਯ·ਛੀਜੇਜੋ
ਬਨਜਰੂਆਸਿਰਕਾਲ॥
ਛੀਨ॰ ਦੇ· ਖੋਸ, ਖੀਣ,
ਛੀਪਾ॰ ਦੇ· ਛੀਬਾ·ਧੋਬੀ ਯ·ਛੀ
ਪੇਕੇਘਰਜਨਮਦੈਲਾ॥
ਛੀਪੋ॰ ਪੰ·ਛਾਪਤੇਹੋ।
ਛੀਂਬਾ॰ ਪੰ· ਕਪੜੇਰੰਗਨੇਧੋਨੇਵਾ
ਲਾ ਯ·ਨਾਮਾਛੀਂਬਾਕਬੀਰਜੁਲਾਹ ॰॥
ਛੀਰ॰ ਦੇ· ਦੂਧ, ਖੀਰ ਸੰ·
ਛੀਨਖਰੇ॰ ਵਾ·ਖੋਸਲੀਏ॥

ਛੁ·

ਛੁਟਕੇ॰ ਗੁ· ਛੂਟੇ
ਛੁਟਕੀ॰ ਦੇ· ਛੁਟੀ ਯ·ਪਉੜੀ

ਛੁਟਕੀਫਿਰ। ਪੁਨਾਸਾਧਸੰਗੀਅ
ਲਛੁਟਕੀ। ਪੁਨਾ ਛੁਟਕੀਰੋਲ-
ਸੰਤੋਕਾਸੰਗਕਰਭੂਲਨੇਸੇਛੁਟਗ
ਛੁਟਕੀ੦ ਪੰ· ਛੁਟੀ ਲਿਵਛੁ⌊ਟੀ
ਟਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾਆਇਆ
ਛੁਟਕਾਕੀ੦ ਗੁ·ਛੁਟਨੇਕੀਇਛਾ
ਵਾਲੇ ਯ·ਕਿਵਛੂਟਹਿਹਮਛੁਟ
ਕਾਕੀ – ਕੈਸੇਛੂਟੇਹਮਛੂਟਨੇਕੀ
ਇਛਾਵਾਲੇ ਛੂਟਨਾਕਾਂਖੀ ਸੰ·
ਛੁਟੀ੦ ਦੇ· ਨੌਕਰੋਹੋਪਰਜਾਨੇਕੀ
ਆਗ੍ਯਾ, ਬੇਦਖਲਾਸ,
ਛੁਰੀਕਾਢ੦ ਵਾ·ਛੁਰੀਕਾਢਕੇ
ਭਾਵਮਰਨੇਮਾਰਨੇਵਾਲੇਬਨਕੇ
ਯ·ਛੁਰੀਕਾਢਲੇਵੇਹਥਦਾਨਾ
ਛੁਰਿਤ੦ ਸੰ·ਖਚਿਤ, ਲਿਪ੍ਤ ਛ੍ਹਿ
ਛੁਟਕਤ੦ ਗੁ·ਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰ⌊ਨ
ਸਰੀਰਬੇਣ੍ਹਕੇਖੁਲਗਏ। ਯ·ਛੁਟ
ਕਤਬਜ੍ਰਕਪਾਟ – ਬਜ੍ਰਕੇਕਿਵਾ
ਤ੍ਹੈਜੈਸੇਅਛੇਦ੍ਯਪਾਂਚਕੇਸਰੂਪ
ਕਿਵਾੜ੍ਹਖੁਲਗਏਹੈ
ਛੁਟਕੰਤ੦ ਗੁ·ਛੂਟਤਾਹੈ॥

ਛੁਧਾ ਦੇ·ਭੂਖ ਕ੍ਸ਼ੁਧਾ ਸੰ·
ਛੁਹਨ੦ ਦੇ·ਸਪਰਸਕਰ ਜੈਸੇ
ਛੁਹਨਸਕਤਤਿਹਛਾਹਕੇ
ਛੁਟਕਨ੦ ਦੇ·ਛੁਟਜਾਨੇਕੋ ਜੈਸੇ
ਛੁਟਕਨੇਕੋਜੀਅਰਾਲਲਚਾਵੈ
ਛੁਰੀ੦ ਦੇ·ਫਾ·ਕਾਤੀ ਯ·ਹਥਛੁਰੀ
ਜਗਤਕਸਾਈ
ਛੂਰਾ੦ ਸੰ·ਚੂਨਾ·ਕਲੀ ਦੇ·ਛੂਰਾ
ਛੁਦ੍ਰ੦ ਸੰ·ਕ੍ਰਿਪਣ, ਅਧ⌊ਸਸ੍ਤ੍ਰ
ਮ, ਕ੍ਰੂਰ, ਅਲਪ, ਦਰਿਦ੍ਰ, ਅਛ
ਛੁਟਾਰਾ੦ ਪੰ·ਛੂਟਨਾ⌊ਰ,ਅੱਖੀ,
ਯ·ਯਾਹੂਜਤਨਕਰਹੋਤਛੁਟਾਰਾ
– ਛੂਟਨਾ ਅਰਥਾਤਮੁਕਤੀਵਹੁ
ਯਤਨਸੰਤੋਕਾਸੰਗਹੈ। ਬਚਨੰਤ
ਰਸੋਕਹਆਹੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਬਿਨ
ਤਰਿਓਨਕੋਇ।
ਛੁਟ ਕਾਰਾ੦ ਦੇ·ਮੁਕਤੀ ਯ·ਬਿ
ਨਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ
ਛੁਛੰਦਰੀ੦ ਸੰ· ਮੁਖਸੇਦੁਰਗੰਧ
ਵਾਲੀਮੂਸੇਕੀਜਾਤੀ। ਜੋਚਲਤੀਮੁ
ਖੇਛੂੰਛੂੰਅਵਾਜਕਰਤੀਹੈ। ਚਕਹੂੰ

ਧਰਪ੍ਰਸਿਧ ॥
ਛੁਟੀਵੈ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਛੂਟੈਹੈ ਯ॰ ਤਿਨੀਪ
ਛੋਸਭੁਜਗਤਛੁਟੀਵੈ ~ ਛੂਟੈਹੈ
ਮੁਕਤਹੋਵੈਹੈ ॥
ਛੂਟਨ੍ਹ॰ ਪੁੰ॰ ਲਾਵਾਰਸ॰ ਸ੍ਵਾਮੀਹੀ
ਨਖਰਾਬਨ੍ਹ ਯ॰ ਜਿਉਛੂਟਨ੍ਹਘਰ
ਘਰਫਿਰੇਦੁਹਚਾਰਨਬਦਨਾਉ
॥

ਛੂ

ਛੂਟਈ॰ ਪੁੰ॰ ਛੂਟਤਾ ।
ਛੂਟਗਈ॰ ਦੇ॰ ਤ੍ਯਾਗੀਗਈ
ਯ॰ ਛੂਟਗਈਸਭਤਾਤਪਰਾਈ ॥
ਛੂਟਸ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਛੂਟੇਗਾ ਯ॰ ਛੂਟਸਮੁ
ਨ੍ਹੇਕਵਨਗੁਣੀ ॥
ਛੂਛਾ॰ ਦੇ॰ ਊਣਾ॰ ਕਮਭਰਾ ਯ॰
ਛੂਛਾਘਟਬੋਲੇ ॥
ਛੂਛੀ॰ ਦੇ॰ ਤੁੱਛ॰ ਅਲਪ ਯ॰ ਛਾ
ਇਆਛੂਛੀਜਗਤਭੁਲਾਨਾ। ਰ
ਗਨ੍ਹਾਚਿੰਦਨਰਧਨੇਕਾਅਲਪਪਾ
ਛੂਟ॰ ਦੇ॰ ਦੇਹਸੇਅਲਗਹੋਯ ਤ੍ਰਾ
॰ ਪ੍ਰਾਣਜਾਹਿਗੇਛੂਟ ॥

ਛੂਤ॰ ਦੇ॰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਅਰਥਾਤਛੁ
ਹਕਰਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਦੇਨਾ ॥
ਛੂਟਤ॰ ਦੇ॰ ਛੁਟਦੇਹੈ
ਛੂਟਨ॰ ਦੇ॰ ਬੰਧਨਸੇਮੁਕਤਹੋਨੇ
ਕੀਯ॰ ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਸਭਕੋਊ
ਜਾਨੇਛੂਟਨਕੀਇਕਕੋਈ ॥
ਛੂਟਲਾ॰ ਕ੍ਰਿ॰ ਛੂਟਾਹੂਆ ਯ॰ ਜੈਸੇ
ਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ ॥

ਛੇ

ਛੇਕ॰ ਪੁੰ॰ ਛਿਦ੍ਰ॰ ਮੋਰੀਆਂ ਯ॰ ਫੂ
ਟੇਛੇਕਹਜਾਰ ~ ਦੇਹਬੇਨ੍ਹੇਮੋਰੋਗ
ਸ੍ਵਰੂਪਹਜਾਰਾਛਿਦ੍ਰਫੂਟਰਹੇਹੈ।
ਸਿ॰ ਘਰਮੇਰਹਨੇਵਾਲੇਮ੍ਰਿਗਪੰ
ਖੀ, ਨਾਗਰ॰ ਵਿਦਗਧ, ਮਸ੍ਤੁਇ
ਛੇਲਕ॰ ਸਿ॰ ਬਕਰਾਬਕਰੀ ॥ ਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਛੇਮੰਡ॰ ਸਿ॰ ਮਾਤਾਪਿਤਾਰਹਿਤਬ
ਲਕ। ਜਿਸਕੋਯਵਨਯਤੀਮਕਹ
ਛੇਦ॰ ਸਿ॰ ਮਾਯਾਸਰਪਨੀ ਤੇਹੈ
ਕੀਬਿਖਕੋਕਾਟਕੇ ਵਾ ਸੋਝਾਦਿਕ
ਇੰਦ੍ਰਯੋਜੇਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯੋਂਕੋ

ਕਾਟਕੇ ਜੈਸੇ ਬਿਖਯਾਬਿਖਛੇਦ, ਕਟੇਜਤ੍ਰੂਓਂਕੇ ਯ·ਕਿਉਛੇਦੇਖੈਂਗਾ

ਛੇਦਨ੦ ਸੰ·ਦੋਟੁਕੜ੍ਹੇਕਰ ਦੇਣੇ ਆ
ਨਾ, ਛੇਦਨਕਾਸਾਧਨ, ਛੇਦਕ,

ਛੇਪ੦ ਗੁ·ਸੀਘ੍ਰ ਯ·ਲੇਪਛੇਪ ਨਲਿਪਅਤੇ–ਨਾਮਜਪਤਾਪੁਰ ਖਇਤਰਜੋਨੇਵਤ।ਕਾਹੂਪਾਪ ਕੇਜੀਘ੍ਰਲੇਪਸੇਲਿਪਤਨਹੀਹੋ ਤਾ।ਵਾ ਕਾਹੂਤਰੇਕੇ ਛੇਪ·ਵਿਖੇ ਪਕੇਲੇਪਸੇਲਿਪਤਨਹੀਹੋਤਾ॥

ਛੇਦ੍ਯ੦ ਸੰ·ਛੇਦਨਕਰਨੇਯੋਗ॥

ਛੇਦਨੀਯ੦ ਸੰ·ਜਲਕੀਮਲਛੇ ਦਨਕਰਨੇਕੋਹਿਤਵਸਤੁ।ਜੈਸੇ ਕਤਕਬੂਟੀ ਤਥਾਬਦਾਮਕੀਗਿ

ਛੇਰੀ੦ ਪੰ·ਪਿੰਜਰੇਕੇਛਿਦ੍ਰੋਂਮੇ ਰੀ
ਯ·ਛੇਰੀਭੁਰਮੇਮੁਕਤਨਹੋਇ– ਪਿੰਜਰੇਮੇਬੰਧਾਪੰਖੀਛੂਟਨੇਹੇ ਤਪਿੰਜਰੇਕੇਛਿਦ੍ਰੋਂਮੇਬਿਚਰੇਤਬ ਛੂਟਨਹੀਸਕੇ ਏਵੰਦੇਹਪਿੰਜਰੇ ਮੇਬਾਧਾਜੀਵਦੈਭਾਰਥਕੀਏਜਪ ਤਪਾਦਿਕੋਸੇਮੁਕਤਨਹੀਹੋਸਕੇ॥

ਛੇਰਾਂ੦ ਪੰ·ਛਿਦ੍ਰ ਜੈਸੇ ਦੰਦੀਛੇਰਾਂ ਪਈਆ ਛਿਦ੍ਰ ਸੰ·

ਛੇਲ੦ ਪੰ·ਬਕਰੀ, ਬਕਰੀਕਾਬ ਚਾਯ·ਕੁਦਮਕਰੇਗਾਤ੍ਰਰਜਿਉ

ਛੇਵਾਂ੦ ਪੰ·ਛਠਾਯ·ਪੰਚਤ ਛੇਲ ਤਕਰਤੁਧਜਿਸਟਸਭਸਾਜੀਕੇ ਈਛੇਵਾਕਰਹੁਜਿਕਿਛਕੀਤਾਹੋਵੇ ।ਯਹਬਚਨਆਨਈਸ੍ਵਰਕੇਨਿ ਖੇਧਹੇਤਹੈ।ਯਾਤੇਸਿਖ੍ਯਕਰਤਾਬਿ ਨਾਆਨਕਾਪੂਜਨਨਾਕਰਨਾਚਾਹਿ ਏ।ਆਨਕੇਪੂਜਨਵਾਲੇਪੇਈਸ੍ਵ ਰਕਾਕੋਪਹੋਤਾਹੈ॥

ਛੇਨੂ੦ ਪੰ·ਅੱਲ·ਖਿਤ੍ਰਵਾਲਾਨਾਮ॥
॥

ਛੈ·

ਛੈ੦ ਦੇ·ਮਾਰਵਾੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇਕਾਹੀ ਛੈ–ਕਿਆਹੈ, ਪੁਨਾ ਮਹਾਕਠਨ ਮਾਯਾਛੈ।ਨਾਸ ਜੈਸੇ ਸਤ੍ਰੁਛੈਹੋ

ਛੈਲ੦ ਦੇ·ਸੁੰਦ੍ਰ, ਭਾਵਕਾ ਗਏ ਨਵਾਨਯ·ਛੈਲਲਪ੍ਯੰਦੇਪਾਰਗੋ ਗੀਮਨਧੀਰਿਆ– ਗਾਨਵੋਨੇਕੇ

ਸੰਸਾਰਫਾਸਸੇਛੂਟਤੇਦੇਖਕਰ। ਜਿਗ੍ਯਾਸੂਐਸੇਕੇਮਨਮੇਧੀਰਜਹੋਵੇ ਹੈ। ਜੋਹਮਭੀਪਾਰਹੋਵੇਂਗੇ) ਪੰ: ਇਸ੍ਤ੍ਰੀਆਕੀਛਾਪੀਚਾਦਰ॥

ਛੈਲਛਬੀਲਾ੦ ਵਾ: ਸੁੰਦ੍ਰਯ: ਪਿਰਛੈਲਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਆ— ਸੁੰਦਰਛਬਵਾਲਾ॥

ਛੋ.

ਛੋਹਾਇਆ੦ ਗੁ: ਕ੍ਰੋਧੀਹੂਆ ਯ: ਸਾਚਧਰਮਜਿਉਰੁਚਨਹੀਆਵੈ ਸਤਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥

ਛੋਹਾ੦ ਦੇ: ਕੋਪ॥

ਛੋਹੋ੦ ਪੰ: ਗੁੱਸਾ: ਕ੍ਰੋਧ ਯ: ਸਚ ਕਹੇਤੇਛੋਹੋਆਵੈ॥

ਛੋਕ੦ ਗੁ: ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ: ਬਿਦਰ ਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਹਰਾ— ਬਿਦਰਦਾਸੀਕਾਪੁਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਦਾਸ। ਵਾ ਛੋਕਛੋਟਾ ਛੋਹਰਾਦਾਸ। ਅਰਥਾਤਅਤਜੋਅਲਪਦਾਸ॥

ਛੋਛਾ੦ ਪੰ: ਤੁਛ ਯ: ਛੋਛਾਇਸਕਾਮੂਲ॥

ਛੋਛੀ੦ ਪੰ: ਖਾਲੀ ਯ: ਛੋਛੀਨਲੀ ਤੈਤੁਨਹੀਨਿਕਸੇ॥

ਛੋਟਾ੦ ਦੇ: ਅਲਪ॥

ਛੋਟ੦ ਦੇ: ਮੁਕਤੀ ਯ: ਕਤਹਨਹੀਛੋਟ— ਕਾਹੂਉਪਾਯਸੇਨਹੀਹੋਤੀਮੁਕਤੀ) ਕਮਕਰਨਾ ਜੈਸੇ ਬਅਜਕੀਛੋਟ॥

ਛੋਡ੦ ਦੇ: ਤਿਆਗ ਯ: ਛੋਡਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ— ਹੇਨਰਦੁਖਦਾਕਾਬੰਦਾਹੈ। ਯਾਤੇਦੁਨੀਆਕੇਕਾਮੋਂਓਰਤੇਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਕੋਹਟਾਓ॥

ਛੋਡਿ੦ ਗੁ: ਛੋੜੋ ਯ: ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ॥

ਛੋਤ੦ ਦੇ: ਛੂਤ: ਛੋਹਕੇਜਨਾਨਯੇ ਗਏਹੋਜਾਨਾਰੂਪਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਯ: ਜਾਕੀਛੋਤਜਗਤਕੋਲਾਗੇ) ਆਬ: ਸੋਭਾ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਕੀਛੋਤਬਿਗੜਗਈ॥

ਛੋਹਤ੦ ਦੇ: ਸਪਰਸਕਰਤੇ ਜੈਸੇਛੋਹਤਚਰਨੀਮਿਟੇਸਭਪਾਪੂ॥

ਛੋਹੂ੦ ਦੇ· ਬਾਲਕ ਯ· ਹਮਛੋਹੂ
ਛੋਹਰੋ੦ ਦੇ· ਲੜਕੇਯ· ਛੋਰ੍ਬਾਰੇ
ਛੋਛੋਹਰੇਦਾਸਤ੍ਰਮਾਰੇ ॥
ਛੋਕਛੋਹਰਾ੦ ਵਾ· ਛੂਤਵਾਲਾਦਾ
ਸਯ· ਜਿਉਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋ
ਛੋਹਾਰਾ੦ ਸੀ· ਅਰਬਕੀਖੋਹਰਾ
ਜੂਰ

ਛੌ·

ਛੰ·

ਛੰਦੋਭਾਖਾ੦ ਸੀ· ਛੰਦਸੇਕਥਨ।
ਛੰਦਸੇਹੋਨੇਵਾਲੇਤਿਸਕੇਬਾਖਾਨ
ਛੰਤ੦ ਗੁ· ਇਛਾਨੁਸਾਰਖ੍ਰਸੋਹੋਕੇ
ਯ· ਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉ। ਛੰ
ਤ ਸਬਦੋਕੀਏਕਜਾਤਿਹੈ। ਜੋਗੀ
ਬਸਾਹਬਜੀਮੇਛੰਤੁਕੇਲਿਖੇਹੈ।
ਜਸ। ਸਲੋਕ। ਛੰਦ ਸੀ· ॥
ਛੰਤਾ੦ ਗੁ· ਜਸ। ਪਦਬਧਕ
ਵਿਤਾ। ਕਵਿਤਾਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੋਤੀ
ਹੈ। ਏਕਪਦਬਧਜ ਦੂਸਰੀਖੁਲੀ

। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਮੇਛੰਦੋਵਾਲੀਕਾਨਾਮਪ
ਦਯਹੈ। ਦੂਸਰੀਕਾਨਾਮਗਦਯਹੈ।
ਫਾਰਸੀਮੇਛੰਦੋਵਾਲੀਕਾਨਾਮਨਜ
ਮਹੈ। ਦੂਸਰੀਕਾਨਾਮਨਸਰਹੈ॥
ਛੰਦ੦ ਦੇ· ਮਾਤ੍ਰਾ ਬਰਨ ਭੇਦਸੇਦੋ
ਪ੍ਰਕਾਰਕੇਪਿੰਗਲੋਮੇਲਿਖੇਹੈ। ਬ
ਰਣਛੰਦੋਮੇ। ਏਕਸੇਲੇਸਤਾਈਅ
ਖਰਤਾਈ। ਛੰਦੋਕੀਜਾਤੀਓਂਕੀਗਿ
ਣਤੀਹੈ। ਏਕਅਖਰੇਪਾਦਵਾਲੇਕ
ਨਾਮਉਕ੍ਤਾਹੈ। ਦੁਅਖਰੇਪਾਦਵਾ
ਲੇਕਾਨਾਮਅਤ੍ਯੁਕ੍ਤਾਹੈ। ਤੀਨਅ
ਖਰੇਪਾਦਵਾਲੇਕਾਨਾਮਮਧਯਾਹੈ
ਚੁਅਖਰੇਪਾਦਵਾਲਾਪ੍ਰਤਿਸ੍ਟਾਹੈ
। ਪਾਂਚਅਖਰੇਪਾਦਵਾਲਾਸੁਪ੍ਰਤਿ
ਸ੍ਟਾਹੈ। ਛੀਅਖਰੇਪਾਦਵਾਲਾਗਾ
ਯਤ੍ਰੀਹੈ। ਸਾਤਅਖਰੇਪਾਦਵਾਲਾ
ਉਸ੍ਣਿਕਹੈ। ਆਠਅਖਰੇਪਾਦਵਾ
ਲਾਅਨੁਸ੍ਟਪਹੈ। ਐਸੇਔਰੋਕੇਨਾ
ਮਹੈ। ਬਰਣਛੰਦੋਮੇਤੀਨਤੀਨਅ
ਖਰਕੇਆਠਗਣਹੋਤੇਹੈ। ਨਾਮਉ
ਨਕੇਮਗਣਾਦਿਕਹੈ– ਮਾਤ੍ਰਾਛੰਦੋਮੇ

ਆਰਯਾਦਿਅਨੇਕਛੰਦਹੈ।।ਗ
ਣਜਿਨਕੇਖਰਪਾਂਚਆਦਿਆਠ
ਵਾਲੇਪਾਚਹੈਂ ਨਾਮਉਨਕੇ ਟਗਨ
ਠਗਨਾਦਿਕਹੈ।ਸੈਚਾਚਾਰ·ਖੁ
ਸੀਅਨੁਸਾਰਬਿਚਰਨਾ।ਇਛਾ,
ਛੰਦਸ੍ ਸੰ·

ਛੰਦਾ॰ ਗੁ·ਇਛਾ ਜੈਸੇਨਹੀਕਿਸੇ
ਦੀਛਿੰਦਾਜੀਉ ਯ·ਜਾਣੂਮੇਰੇਵਲ
ਹੈਤਾਕਿਆਮੋਹਿਛੰਦਾ

ਛੰਦੇ॰ ਗੁ·ਅਪਨੀਇਛਾਸੇਹਮ
ਕੋਪਕੜਲੇਜਾਨਾ ਯ·ਸਭਣੂਕੇ
ਜਮਕੇਛੰਦੇ।ਛਾਂਦਜੋਮੇਅਰਥਾ
ਤਹਿਸਜੋਮੇ।ਯ·ਤੀਨਛੰਦੇਖੇਲ
ਆਛੈ- ਤੁਲਅਤੁਕਾਂਤਵਾਲੇਤੀ
ਨਹਿਸਜੋਮੇਰਚਨਾਕਾਖੇਲਹੈ।
ਭਾਵਸੇਚਿੱਤ੍ਰਕਵਿਤਾਈਹੈ।ਹਿਸੇ
ਕਾਨਾਮਛੰਦੇ।ਜੈਨਮਤਕੇਸਾਧੋਕੀ
ਬੋਲੀਮੇਪ੍ਰਸਿਧਹੈ।ਆਨਲੋਕੋ
ਮੇਛਾਂਦਾਪ੍ਰਸਿਧਹੈ।ਬੇਦ।

ਛੰਨੀ॰ ਪੰ·ਛਿਪੀਹੂਈਅਰਥਾਤ
ਗੁਪਤ ਯ· ਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤ।

ਛੰਛਾਰ॰ ਗੁ·ਛੰ·ਛੈਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਛਾਰਾ·ਜਹਰਭੂਪਆਵਿਆਕੇ
ਯ·ਜਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ·ਛਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾ
ਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਤ॥

ਜ·

ਜਉ॰ ਦੇ· ਜਬ ਯ· ਜਉਤੁਮਗਿ
ਰਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ ॥

ਜਉਲਉ॰ ਵਾ· ਜਬਪ੍ਰਯੰਤ ਯ·
ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਜਾਨੇ

ਜਪਜਪੇਉ॰ ਗੁ· ਜਪ (ਤਉਲਉ
ਜਪੇ ਯ· ਗੁਰੁਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਜਪਜਪੇਉ- ਗੁਰੋਨੇਹਮਕੋਦਿ
ਢਾਯਾਹੈ।ਨਾਮਕਾਜਪਜਪੇ

ਜਸਜਾਚਉ॰ ਵਾ· ਮਾਗਉ ਯ·
ਜਸਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਸਾਖ॥

ਜਲਘਟਾਊ॰ ਵਾ· ਪਾਨੀਕੇਘ
ੜ੍ਹਿਓਮੇਚੰਦ੍ਰਮਾ ਯ· ਜਲਘਟਾ

ਜਮੂਆ॰ ਗੁ· ਜਮ (ਊਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਯ· ਜਮੂਆਤਾਕੇਨਿਕਟਨਜਾਏ॥

ਜਲ਼ੀਆ॰ ਗੁ॰ ਦਗਧਹੋਈਆ
ਯ॰ ਜਲ਼ੀਆਸਭੁਸਿਆਣਪ॥
ਜਰੂਆ॰ ਗੁ॰ ਜਰਾਪਨ॰ ਬੁਢੇਪਾ
ਯ॰ ਛੀਜੈਜੋਬਨਜਰੂਆਸਿਰਕਾ
ਜਰੀਐ॰ ਗੁ॰ ਜਲਾਈਐ ਲ।
ਯ॰ ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਭਸ
ਮਤਨਰਹੈਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥
ਜਪਿਆ॰ ਦੇ॰ ਨਾਮਜਪਿਆਹੈ
ਯ॰ ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿ
ਆ— ਵਹੁਪੁਰਖਸੰਸਾਰਮੋਜੀ
ਵਤਾਹੈ।ਜਿਸਨੇਮ੍ਰਿਤਕਰੂਪਮੂ
ਰਤੀਕਾਪੂਜਨਾਛੋਡਕੇ।ਜੀਵਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਨਾਮੋਕੋਜਪਿਆਹੈ
।ਜਪੇਨਾਮੋਸੇ ਯ॰ ਤੇਸਾਧੂਮੇਲੇ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗ
ਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ— ਜਿਨਕੇਜਪੇ
ਹੂਏਨਾਮੋਕੇਜਪਨੇਸੇਹਮਾਰੀ
ਮੁਕ੍ਤੀਹੋਵੇ।ਵਾ।ਜਿਨਜੋਉਪਦੇ
ਸਲੇਨਾਮਜਪਿਆਹਮਾਰੀਮੁਕ
ਜਇਆ॰ ਗੁ॰ ਜਯ॰ ਫ ਤੀਹੋਵੇ
ਤਹ ਯ॰ ਉਚਰੈਹਰਕੀਜਇਆ,
ਪੈਦਾਹੂਆ ਯ॰ ਸਾਧਸੰਗਤਬਿਨ
ਬਾਦਜਇਆ— ਬਾਰਥਹੀਉਪ
ਜਸੂਆ॰ ਗੁ॰ ਜਸ ਯ॰ ਜਿਆਹੈ
ਤ੍ਰਿਢੀਨਾਨਕਦਾਸਭੁਗਤਹਰਿਜ
ਸੂਆ— ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਕਰੀਹੈਭੁਗਤੀਹਰਿ
ਜਸੁਕਰਨਾਰੂਪ॥
ਜਟੂਆ॰ ਗੁ॰ ਜਟਾ ਯ॰ ਦੇਹਬੈ
ਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥
ਜਲਿਐ॰ ਗੁ॰ ਜਲੇਹੂਏਨੇ ਯ॰ ਨਾ
ਨਕਇਹਤਨਜਾਲਜਿਨਜਲਿ
ਐਨਾਮਬਿਸਾਰਿਆ॥
ਜਮਈਆ॰ ਗੁ॰ ਜਮਾ ਦਈਹੈ
ਯ॰ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭੁਗਤ
ਜਜਮਾਲਿਆ॰ ਗੁ॰ ਜਮਈਆ।
ਚਾਹਕੇਦਬਾਏਹੂਏ ਯ॰ ਚੁਣਵ
ਖਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ।ਚਾਹਕਾ
ਦਬਾਇਆ ਯ॰ ਤਪਾਨਹੋਵੈਂ
ਦਰੋਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੂਫਿਰੈ
ਜਜਮਾਲਿਆ॥
ਜਨਮਤ੍ਰੀਆ॰ ਗੁ॰ ਜਨਮੀਆ
ਯ॰ ਬਹੁਤ੍ਰਨਜਨਮਤ੍ਰੀਆਹ॥

ਜਲਈ॰ ਭੁ· ਜਲਿਓਨੇ
ਜਪਈ॰ ਭੁ· ਜਪਤਾਯ· ਨਾਮਨ
ਜਪਈਭੋਰਾ ॥
ਜਗਾਈਏ॰ ਭੁ· ਸਾਵਧਾਨਰਹਤੇ
ਜਨਮਮੂਏ॰ ਵਾ· ਭੂਮੀਪੁਰਖਹੈ
ਜਨਮਦੇਹੀਮਰਿਓਤੁਲਮੈਹੈਯ·
ਜਨਮਮੂਏਨਹੀਜੀਵਨਆਸਾ॥
ਜਗੰਨਾਥਈ॰ ਭੁ· ਜਗਨਨਾ
ਥਇਸਨਾਮਕੋ ਯ· ਹਰਿਜਪਿਓ
ਜਗੰਨਾਥਈ ॥
ਜਸ॰ ਦੇ· ਕੀਰਤਿਯ· ਜਸਕੀਰ
ਤਜਗਲੇਇ–ਲੋਕੋਕੀਜਿਹਬਾ
ਸੇਅਪਨੇਜਸਕਾਕਹਨਾਲੇਵੈਹੈ
।ਜਸ ਸੀ·) ਜਿਸਕੀਯ· ਅਹੋਜ
ਸਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੋਮ
ਨਛਿਦ੍ਰਤੇ–ਜਿਸਕੀਰਛਾਕਰਨ
ਵਾਲੇਹੈਗੋਪਾਲ। ਜਿਸਕੇਯ· ਨ
ਦੂਲੋਤੀਜਸਸਮਰਣੇਨ–ਨਹੀਖੇ
ਦਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਪੁਰਖਜਿਸਕੇਸੀ
ਮਰਨਸੇ ਯਸ਼ਮ ਸੀ·) ਜੈਸੇਯ·
ਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ ਪ੍ਰਨਾਹਮ

ਬਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾ ਦੇ·
ਜਪਸ॰ ਭੁ· ਜਪਤਾਯ· ਕੀਨ
ਜਪਸਗਵਾਰਾ॥
ਜਪੀਸ॰ ਗੁ· ਜਪਨੇਯੋਗਮਯ
·ਹਰਿਹਰਿਸਬਦਜਪੀਸ–ਹ
ਰਿਹਰਿਐਸੇਜਪਨੇਯੋਗਸਬਦਕੋ ਵਾ
ਸਭੁਜਪੋਕੇਈਸਰਹਰਿਹਰਿ
ਜਗਦੀਸ॰ ਸੰ· ਜਗ ਨਾਅਕੇ
ਤਕਾਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ॥
ਜਨਮਾਸੀ॰ ਗੁ· ਜਨਮਕੀਹੈ
ਯ· ਅਸ਼ਟਮਥੀਤਗੋਬਿੰਦਜਨ
ਮਾਸੀ–ਆਨਸਭੁਤਿਥੀਆ
ਹਰਿਭੁਜਨਓਰਸੇਪੁਰਖੋਨੇ
ਕਿਨਾਰੇਕਰਰਖੀਹੈ। ਕੇਵਲ
ਅਸ਼ਟਮੀਤਿਥਿਗੋਬਿੰਦਜਨ
ਮਕੀਮਾਨਕੇਉਤਸਾਹਕਰੇਹੈ
।ਸੋਅਨੁਚਿਤਹੈ। ਕਿਉਕਿ ਸੋ
ਮੁਖਜਲਉਜਿਤਕਹਹਿਠਕੁ
ਰਜੋਨੀ–ਵਹੁਮੁਖਕਹਨੇਵਾ
ਲੇਕਾਜਲਜਾਵੇ। ਜਿਸਸੇਕਹ
ਤਾਹੈਠਾਕੁਰ ਜੋਨੀ· ਮਾਤਾਕੀ

ਭਗਮੇਂਆਵੈਹੈ। ਅਰਥਾਤਆਨ
ਜੀਵੋਂਵਤਆਤਾਕੀਭੁਗਸੇਜੀਮੇ
ਹੈ।ਇਸਬਚਨਕੇਅਰਅਰਥਗ।
ਚਿਤਦੇਕਰਦੇਖੇਤਬਨਿਸਚੇ
ਹੋਤਾਹੈ।ਜਬਅਜਨਮੇਪਰ
ਮਾਤਮਾਕਾਜਨਮਕਹਨਾਐਆ
ਨਨਾ।ਅਜਕਹਨੇਵਾਲੇਵੇਦਾ
ਦਿਰੀਖੋਂਸੇਵਿਰੁਧਹੈ।ਤਬਖ੍ਯ
ਤ੍ਰਜੀਵੋਂਵਤ।ਖੀਰੇਫਲਕੇਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕੀਆਤਾਬਨਾਨਾ।ਐਤਿ
ਸਕੇਵਾਸਤੇਪਜੀਰੀਬਨਾਨੀ।
ਪ੍ਰਨਾਸਾਲਗਏਅਕੇਖੀਰੇਕੇਪੇਟ
ਸੇਨਿਕਾਸਕੇਲੋਰੀਦੇਨੀ।ਯੇਥੇ
ਰਾਗੀਲੋਗੋਕੀਬੀਤਿ ਕਥਵੇਦਾ
ਦਿਰੀਖੋਂਕੇਅਨਕੂਲਹੈ।ਭਾਵ
ਕਥੀਨਹੀ।ਯਾਂਤੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਜਨਮਕੀਤਿਥਿ।ਐਤਿਥਿਕੇਬ੍ਰ
ਤਾਦਿਕਕਰਨੇਸਮਅਕਨਹੀ
ਜਾਨਪੜ੍ਤੇ ।।
ਜਗਦੀਸਈਸ॰ ਸੀ·ਜਗਤ
ਕੇਈਸ੍ਵਰੋਂਕਾਈਸ੍ਵਰ ਭਾਵਸੇਬ੍ਰ

ਹਾਦਿਕੋਂਕਾਸ੍ਵਾਮੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ।।
ਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॰ ਗੁ·ਜਨਮਤਾ
ਨਹੀਚਿਤਮੋਂਭ੍ਰਮ।।
ਜਹ॰ ਦੇ· ਜਹਾਂ ਯ· ਜਹਸਾਧੂਗੋ
ਬਿੰਦਭਜਨ।।
ਜਹਾਂ॰ ਦੇ· ਜਿਸਥਾਨਮੇ ਯ·ਜ
ਹਾਜਹਾਇਹਦੇਹੀਧਾਰੀ
ਜਹੀ॰ ਦੇ· ਜਹਾਂ
ਜਪਾਹਾ॰ ਗੁ·ਜਪੀਏ ਯ·ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਹਾ।।
ਜਪਹ॰ ਗੁ·ਜਪਤੇ ਯ· ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮਜਪਹਿਜਪਰਸਨਾ-
ਹਰਿਹਰਿਜਹਨਾਮਜਪਤੇਹੈਜ
ਪਰਸਨਾਕਰ।।
ਜਪਹੁ॰ ਗੁ·ਜਪਤੇ ਜੈਸੇ ਕਿਉ
ਨਜਪਹੁਤਾਕਉਤੁਮਭਾਈ
ਜਅੰਪਹ॰ ਗੁ·ਜਪਤੇਹੈ ਯ·ਜੈ
ਜੈਜਅੰਪਹਸਗਲਜਾਕਉ-
ਜੈਜੈਕਰਜਪਤੇਹੈਸਭੀਜਿਸ
ਜਨਕਹ॰ ਗੁ·ਜੋਨੇਕੇਯ·ਕਉ
ਜਨਕਹਕਲਸਦੀਪਾਇਓ-

ਜਨੋਕੇਮਨਮੰਦਰਪੇਰਆਨਭੂ
ਪੀਕਲਸਪ੍ਰਕਾਸਕੀਆਹੈ।ਭ੍ਰਾ
ਵ੍ਰਕਾਚਕਾਪ੍ਰਨਭੂਪਲੀਪਜਗ।

ਜਹਾਕਹਾ॰ ਵਾ·ਸਰਬ ਇਆਹੈ
ਥਾਨੋਮੇ ਯ· ਜਹਾਕਹਾਪ੍ਰਭਤੂ
ਵ੍ਰਰਤੰਤਾ — ਜਿਸਕਿਸਥਾਨੋਮੇ
ਭ੍ਰਾਵਸਭਥਾਨੋਮੇ॥

ਜਤੈਕਾ॰ ਗੁ·ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕਾ
ਯ·ੜੇਤਾਰਥਜਤੈਕਾਜੋਰਆ
ਗੇਰਥਵਾਹ॥

ਜਨਕ॰ ਦੇ·ਮਾਨੇਯ·ਤਾਰਕਾ
ਮੰਡਲਾਜਨਕਮੋਤੀ) ਸੀ·ਜਨ
ਕਰਾਜਾਤੁਲਯ ਯ·ਇਹਜਨ
ਕਰਾਜਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਲ੍ਯਹੀ
ਬਨਆਏ — ਬਜਵਹਾਰਮੇਰਹ
ਕਰਭੀ।ਚਿਤਸੇਉਦਾਸਰਹਨ
ਰੂਪ। ਜਨਕਰਾਜਾਸਰੀਖਾ
ਬਿਵਹਾਰਕਰਨਾ।ਹੇਗੁਰੂਰਾ
ਮਦਾਸਜੀਆਪਕੋਹੀਬਨਾਆ
ਵਤਾਹੈ। ਸਭਕੋਨਹੀਬਨੇ।ਇ
ਸਥਚਨਵਿਖੇਜੋਜਨਕਕੀਭ
ਵੋਨੇ। ਗੁਰੋਕੋਉਪਮਾਦਈ।ਤਿ
ਸਕਾਅਰਥਨਾਸਮਝਨੇਵਾਲੇ।
ਪ੍ਰੇਮੀਸਿਖੋਨੇ ਦੂਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀ
ਕੇਸਵੈਯੇਮੇਤੂੰਤ ਜਨਕਰਾਜਅ
ਉਤਾਰਪਾਠ। ਦੇਖਹੇਗੁਰੁਨਾਨ
ਕਜੀਤੁਮਜਨਕਰਾਜਾਕੇਅਵ
ਤਾਰਹੋ।ਐਸੇਅਰਥਲਿਖਦੀ
ਆ।ਜਿਸਕੋਦੇਖਕਰਆਮਆ
ਦਮੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਜਨਕ
ਰਾਜਾਕਾਅਵਤਾਰ।ਕਹਨੇਲਿ
ਖਨੇਸੁਨਾਨੇਲਗੇ।ਵਾਸਤਵਸੇ
ਪਾਠਕਾਅਰਥਯਹਹੈ।ਹੇਗੁ
ਰੁਅੰਗਦਜੀਤੁਮਗੁਰੁਨਾਨਕ
ਜੀਕਾਸਰੂਪਹੋਨੇਸੇ। ਜਨਕ·
ਸਰਬਕਾਪਿਤਾ ਜੋਰਾਜ·ਦੀਪ
ਤੀਮਾਨਪ੍ਰਮੇਸਰਤਿਸਕਾਅ
ਵਤਾਰਹੋ। ਕਾਰਨ) ਗੁ·ਜਾਨ
ਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਜਨਕਸੋਇਜਿ
ਨਜਾਨਿਓ — ਜਾਨਨੇਵਾਲਾਪੂ
ਰਾਵਹੀਹੈ।ਜਿਸਨੇਜਾਨਆ

ਜਮਕੇ॰ ਭੁ· ਜਮੋਕੇ ਯ·ਜੋ ਹੈ

ਉਨਜਮਕੇਪਾਟ ॥

ਜਨਕੇ॰ ਗੁ· ਭਗਤਾਂਕੇ ਯ· ਜਨਕੇ ਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ

ਜਨਕੋ॰ ਗੁ· ਭਗਤੋਂਕੋ ਯ· ਜਨਕੋ ਪ੍ਰਭਸੰਗੋਅਸਨੇਹ

ਜਨਾਕ॰ ਗੁ· ਜਾਨਨੇਵਾਲੇਹੈ ਯ· ਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕ - ਵਹੁਪੁਰਖਉਤਮਹੈ ਜਾਨਨੇਵਾਲਿਓਮੇਜਾਨਨੇਵਾਲੇ

ਜਠੇਰੇਕੀ॰ ਗੁ· ਜਮਕੀ ਯ· ਪਰਕੇਜਠੇਰੇਕੀਚੂਕੀਕਾਣ

ਜਲਸਿਰਤਰਗਟਿਕੇ॰ ਵਾ· ਜਲਕੇਸਿਰਪੈਟਿਕਕੇਤਰਤਾਹੈਸਚੇਉਪਦੇਸਵਾਲਾ

ਜਖ॰ ਦੇ· ਦੇਵਤਾਬਿਸੇਖ ਜਿਨਕਾਰਾਜਾਕੁਬੇਰਹੈ ਯ· ਕਈਕੋਟ ਜਖਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ। ਪੂਜਅ

ਜਨਖੇ॰ ਗੁ· ਭਗਤੋਂਕੇ ਯ· ਹਰਿ ਤਾਰੇਸੰਗਜਨਖੇ

ਜਗ॰ ਦੇ· ਜਗਤ ਯ· ਸੋਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਉਪਾਯਾਜਗ।

ਅਸ੍ਵਮੇਧਾਦਿਯਗ ਯ· ਘੋੜਾਮਾਰਹੋਮਜਗਕੀਏ - ਘੋੜਾਮਾਰਕੇਹਵਨਜਗਮੇਕਰੀਤਾਹੈ ਪੁਨਾਤਿਨਕਰਜਗਅਠਾਰਹਿਪਾਏ

ਜਨਗੇ॰ ਗੁ· ਭਗਤੋਂਕੀ ਯ· ਰਾਖੀ ਪੈਜਜਨਗੇ

ਜਠੰਗਾ॰ ਗੁ· ਜਲਤੇਹੈ ਯ· ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ

ਜਨਪਗੇ॰ ਗੁ· ਭਗਤੋਂਕੇਚਰਨ ਯ· ਹਮਸੇਵਹਿਤੁਮਜਨਪਗੇ

ਜਨਤੁਮਪਾ॰ ਗੁ· ਦਾਸਤੁਮਾਰਹੈ ਯ· ਸਭਲੋਚਪੂਰਜਨਤੁਮਪਾ

ਜਸਜਾਚੋ॰ ਵਾ· ਹੇਜਨੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਜਸਕਰਨਾਮਾਗੋ॥

ਜਛ॰ ਦੇ· ਜਖ਼ ਯਖ਼ ਸੀ·

ਜਜ॰ ਦੇ· ਪੂਜਾ ਯ· ਜਜਕਾਜ ਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ - ਪੂਜਨਕੇਕਾ

ਜਣੀਜੇ॰ ਗੁ· ਜਣੀਜਾਂਦੇਹੈ ਅਮੇ

ਜਪੀਜੇ॰ ਪੰ· ਜਪੀਏ ਯ· ਤਾਕੋਨਾਮਜਪੀਜੇਰੇ

ਜਨਮੇਜਾ॰ ਦੇ· ਪਰੀਖਿਤਕਾ

ਪੁਤ੍ਰ। ਅਭਿਮਨ੍ਯੁ ਕਾ ਪੋਤਾ। ਅਰਜਨ
ਕਾ ਪੜੋਤਾ। ਯ· ਰੋਵੇ ਜਨਮੇਜਾ ਖ੍ਯਾਇ
ਗਇਆ– ਭੂਦਨ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਜਨ
ਮੇਜਾ ਜਬ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੀ ਕਹੀ ਬਾਤੋ
ਕੋ ਭੂਲ ਗਯਾ। ਪੁਨ ਜਨਮੇਜੇ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਨ ਜਾਨਿਆ ਜਨੋ ਕੇ ਏਜਕੇ
ਬਾਨੇ ਜੇ ਨਾਮ ਜਨਮੇਜਾ ਹੈ– ਜਨਮੇ
ਜਜਕਾਜ· ਵਾ· ਦੇਵ ਪੂਜ ਜਯਸੇ
ਜਨਕਰਾਜ· ਸੇ· ਜਨ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇ॥
ਕਬਿਦੇ ਹੀਤੁ ਲਿਅਰਾਜ ਯ· ਜਨਕਰਾ
ਜਦਰਤਾਇਆ
ਜਹਰਚੀਜ· ਅਿ· ਵਾ· ਬਿਖਤੁ
ਲਿਅਦਸਤੁ ਯ· ਆਨ ਜਹਰ ਚੀਜਨ
ਜਟ· ਦੇ· ਜੁੜੇ ਹੂਏ ਕੇਸ। ਭਾਇਆ
ਜਟ ਜਾਤਿ ਵਾਲਾ ਯ· ਧੀਨਾ ਜਟ ਬਾਲ
ਮੀਕ ਬਟਵਾਰਾ॥
ਜਟੀ· ਸੇ· ਜਟਾ ਵਾਲਾ। ਦੇ· ਜੱਟ
ਜਟਾ· ਸੇ· ਪਰਸਪਰ ਜੁ ਕੀਇਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਨ੍ਹੇ ਕੇਸ ਯ· ਜਟਾਧਾਰ ਧਾਰ ਜੋਗੀ
ਮੂਏ। ਬ੍ਰਤੀ ਯੋ ਕੀ ਜਿਖਾ। ਜਿਧਾਦਿ
ਕੋ ਕੇ ਗਾਰਦਨ ਕੇ ਰੋਮ। ਬ੍ਰਿਛ ਵੇਲਾਦਿ
ਕੇ ਕਾ ਮੂਲ ਜਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿਧ। ਲਤਾ। ਜਟਾ
ਮਾਸੀ ਬੂਟੀ ਛਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਿਧ। ਵੇਦ ਕਾ ਪ
ਠ ਬਿਸੇਖ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਜਟਾ ਪਾਠ ਹੈ
। ਜੈਸੇ ਪਦ ਕ੍ਰਮ ਜਟਾ ਆਪੂਰਬ ਥਾ
ਜਰੋਟਾ· ਗ੍ਰ· ਲਕ ਮੇ ਬਾਧਨੇ ਗੀ
ਕਾ ਭੂਨ ਕਾਰਸਾ ਯ· ਸਹਜ ਜਰੋਟਾ
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ॥
ਜਟਾਮੁਕਟ· ਸੇ· ਜਟਾ ਕਾ ਤਾਜ
ਯ· ਜਟਾ ਮੁਕਟ ਤਨ ਭਸਮ ਲਗਾ
ਜਣਾ· ਗ੍ਰ· ਜਨੋ ਕਾ ਯ· ਬਿਰ ਓ॥
ਬਾਜਨ ਮਜਣਾ॥
ਜਣੀ· ਗ੍ਰ· ਮਤ· ਨਾ ਯ· ਜਣੀਲ
ਖਾਵੇ ਅਸਿਤ ਪਾਪੀ ਸਣ॥
ਜਣ· ਪੰ· ਪੈਦਾ ਕਰ ਯ· ਜਿਉ ਜ
ਨਨੀ ਸੁਤ ਜਣ ਪਾਲਤੀ। ਮੌਨੇ ਯ·
ਤਿਸ ਲਾਖ ਵੇਦਨ ਜਣ ਆਈ। ਜ
ਨ ਯ· ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡ ਪੋਹ॥
ਜਮਣ· ਪੰ· ਜਨਮ ਯ· ਨਾਤਿਸ
ਜਮਣ ਮਰਣਾ॥
ਜਮਾਣੀ· ਗ੍ਰ· ਜਮ ਕੀ ਯ· ਭੂਕੀ
ਕਾਣ ਜਮਾਣੀ॥

ਜਰਣੇ॰ ਦੇ॰ ਸਹਾਰਨਾ ਯ॰ ਤਿਸੇਹੀ ਜਰਣੇ । ਜੀਰਣਹੋਲਾ ॥

ਜਰਣੀ॰ ਗੁ॰ ਜਰਾਵਸਥਾ ਯ॰ ਗ ਸਤਜਾਤਬਲਜਰਣੀ ॥

ਜਲਣ॰ ਦੇ॰ ਗੁਰਕਾਜਸਕਰਤਾ ਭਾਟਕਵਿ ਯ॰ ਗੋਬਿੰਦਵਾਲਗੋਬਿ ਦਪੁਰੀਸਮਜਲਣਤੀਰ । ਜਟਭ ਗਤਵਿਸੇਖ ।

ਜਮੇਸਣ॰ ਵਾ॰ ਧਰਮਰਾਜਕੇ

ਜਰਵਾਣਾ॰ ਗੁ॰ ਜਰਾਅ ਸਹਿਤ ਵਸਥਾਕਾਬਾਣਾਵੇਸ ਅਰਥਾਤ ਬਿਧਤਾਕਾਵੇਸਧੋਲੇਕੇਸ ਯ॰ ਜਰ ਜਰਵਾਣਾਕੀਨ ਪੁਨਾ ਜੇਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੇਜਰਵੇਸਕਰੇਂਦੀਆਈ

ਜਣਜਣ॰ ਵਾ॰ ਏਕਏਕਜਨਐ । ਸਾਥ ਯ॰ ਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡਧੋਹ

ਜਗਤਪਾਨ॰ ਸੀ॰ ਪਵਣ ॥

ਜਸਰਖੇਣ॰ ਗੁ॰ ਜਿਸਕਾਰਛ ਕਰੋਪਾਲਹੈ ਯ॰ ਔਹੋਜਸਰਖੇਣ

ਜਰਜਰਵਾਣਾ॰ ਗੁ॰ ਗੋਪਾਲਹ ਬੁਢੇਪਾਜੋਰਾਵਰ ॥

ਜਤ॰ ਦੇ॰ ਜਹਾਂ ਯ॰ ਜਤਕਤਤਤਗੋ ਸਾਂਈ । ਇੰਦ੍ਰੀਓਬਾਸੀਅਸ ਯ॰ ਜੋਗੀ ਕਾਜਤਹੋਇ — ਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਰੋਕਨੇਵ ਲੇਪੁਰਖੋਕੀਭੁਲੀ ਇੰਦ੍ਰੀਓਕਾਸੰਜ ਮਕਰਨਾਰੂਪਯਤਹੈ ਯਤ ਸੀ॰ ॥

ਜਤੀ॰ ਦੇ॰ ਇੰਦ੍ਰੀਓਕੇਸੰਜਮਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾ । ਸਾਧੁਨਾਮਵਾਲੇਪੁਰਖ ਯ॰ ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਨਜਾਣਹਿ — ਸਾਧੁਕਹਾਵਤੇਹੈਸਾਧੁਪਨੇਕੀਯੁ ਕਤੀਨਹੀਜਾਨਤੇ । ਜੈਨਮਤਕੇਸਾਧੂ । ਇਸੀਨਾਮਸੇਬੋਲੇਜਾਤੇਹੈਂ । ਉਨਕੇ ਨਾਮਕੇਅੰਤਮੇਰਿਖਿਪਦਹੋਤਾਹੈ । ਸਰਬਥਾਬਿਚਾਰਰਹਤਭੀਖ ਮਾਦਿ ਯ॰ ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇ ਬੰਦਾ ਯਤੀ ਸੀ॰

ਜਗਤ॰ ਸੀ॰ ਵਾਯੁ । ਜੰਗਮ । ਬਿ ਸ੍ਵ॰ ਮਾਯਾਮਯਜੀਸਾਰਚਕ੍ਰ । ਨਿਰੂ ਪਣਕਰਣੇਕੇਕਠਨਹੂਈਜੋਸਪਸ ਭਾਸੇਤਿਸਕਾਨਾਮਮਾਯਾਹੈ ਜੈਸੇਇ ਨ੍ਦ੍ਰਜਾਲਕੀਵਸਤੁਮਾਯਾਹੈ ॥

ਜਗਾਤੀ॰ ਦੇ॰ ਜਗਾਤਵਾਲਾ॰ ਮਹਸੂ

ਲਵਾਲਾ ਯਕਾਤੀ ਫਾ-ਯ-ਜਾਮਜਗਾਤੀ ਤਿਨਨੇੜ੍ਹਨਆਵੈ॥

ਜਲੇਤਾ॰ ਗੁ-ਜਲਾਨੇਯੋਗਮਲਕ ਨ੍ਹੀਆਂ ਯ-ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਯਕੀਏਜ

ਜਲਤ॰ ਦੇ-ਜਲਤੇਹੂਏਨੇ ਲੇਤ੍ਰਾ ਯ-ਅਥਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲਪਾ

ਜ੍ਵਲਿਤ॰ ਸੰ-ਦੀਪ੍ਤ) ਉਜਲ, ਇਆ

ਜਪਤ॰ ਦੇ-ਜਪਕਰਤੇਯ. ਭਾਸ੍ਵਰ, ਜਪਤਰਹੈਗੁਣਤਾਸ ਪ੍ਰਨਾ ਜਜਜ ਪਤਜਪੰਤਜਨ ਜਪਣੇਯੋਗਮ ਜਸਵਾਲੇਨੂ। ਤੈਨੂੰਜਪਤੇਹੈਭਗਤ, ਦੇ-ਖੋਜਲੇਨਾ ਯ਼ਪਤ ਯਵ-ਭਾਖਾ

ਜਪਾਤ॰ ਦੇ-ਜਪਤੇਹੈ ਯ-ਸੋਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮਜਪਾਤ॥

ਜਮਾਤੀ॰ ਦੇ-ਜਮਾਤਮੋਮਿਲੇ ਯ- ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ॥

ਜਮਾਤ॰ ਦੇ-ਮੰਡਲੀ।

ਜਊਤ॰ ਗੁ-ਜਬਤੁਮਯ-ਜਊਤਸ ਭਸੁਖਾਇਤਉਤਤੁਮਬੀਛਵਊ

ਜਰਤ॰ ਦੇ-ਜਲਤੇਹੂਏਨੇ

ਜਗਾਤ॰ ਦੇ-ਮਹਸੂਲ ਯਕਾਤ ਯਵ ਭਾ ਯ-ਜੇਜੀਆ ਡੰਨ ਕੋਲਏਨਜਗਾ

ਜਤਕਤ॰ ਫਾ-ਜਹਾਕਹਾਯ-ਜਤ ਤ ਕਤਤਤਗੋਸਾਈ ਯਤ੍ਰ ਕੁਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ

ਜਰੂਰਤ॰ ਫਾ-ਅਵਸ੍ਯਕਤਾ ਯ- ਜੈਹੇ ਜੈਸਾਕਰੇਕਹਾਵੈਤੈਜਾਐਸੀਬਨੀਜਰੂਰ ਤ-ਜੈਸੇਸੁਭਾਸੁਭਕਾਮਕਰੈ। ਤੈਸਾਆ ਪਨੇਕੋਖੋਟਾਖਰਾਕਹਾਵੈ। ਮਹਾਤਮਾ ਜੋਨੇਪਾਸਪੂਰੀਜਰੂਰਤਬਨੇ। ਜਰੂਰ ਤਬਿਨਾਨਾਕਹਾਵੈ ਯਹਨੀਤੀਮਿਸ੍ ਤਬਚਨਹੈ॥

ਜਗਤਪਤਿ॰ ਸੰ-ਈਸ੍ਵਰ ਤਾਕੇ ਸਾਥਅਭੇਦਜੇਸਿਵਬਿਸ੍ਨੁਆਦਿਕ ਭੀਜਗਤਪਤੀਕਹੇਜਾਵੈਹੈ॥

ਜਗਤਸੇਤੂ॰ ਸੰ-ਸੇਤੁਕੇਸਮਾਨਜ ਗਤਕੀਮਰਯਾਦਾਕੇਧਾਰਨੇਵਾਲਾ॥

ਜਗਤਪਿਤਾ॰ ਸੰ-ਜਗਤਕੀਉਤ ਪਤਿਕਰਨੇਵਾਲਾਯ-ਜਗਤਪਿਤਾ ਸਰਬਪ੍ਰਾਣਕੋਆਧਾਰ॥

ਜਗਤਧਾਤਾ॰ ਸੰ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ॥

ਜਗਤਕਰਤਾ॰ ਦੇ-ਈਸ੍ਵਰ ਤਾਕੇ ਸਾਥਅਭੇਦਜੇਬ੍ਰਮਾਦਿਕਭੀਜਗਤ

ਕਰਤਾਹੈ ਜਗਤਕਰ੍ਤਾ ਸੰ·॥

ਜਥਾ॰ ਪੰ· ਸਮੁਦਾਯ ਯੂਥ ਸੰ· ਦੇ·

ਜਪੰਥ॰ ਗੁ· ਜਪਤੇਹੈ ਯ·ਜ ਜੈਸੇ

ਯਜਯਕਾਰਜਪੰਥਨਰਾ

ਜਨਸਾਥ॰ ਫਾ· ਭਗਤੋਂਸਾਥ

ਜਥਕਥ॰ ਫਾ· ਜਹਾਕਹਾ ਯ· ਜਥ

ਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣ

ਜਗੰਨਾਥ॰ ਸੰ· ਜਗਤਕਾਸ੍ਵਾ ਹ

ਮੀਪ੍ਮੰਸਦ੍ਰ) ਉੜੀਸਾਮੇਇਕਬਿ

ਸ੍ਨੁਕੀਕਾਸ੍ਠਕੀਮੂਰਤਿਹੈ। ਤਿਸਮੇ

ਇਸਨਾਮਕੀਪ੍ਸਿਧੀਹੈ॥

ਜਥਾਰਥ॰ ਦੇ· ਸੱਚਾ) ਯਥਾਰਥ

ਜਣੋ॰ ਪੰ· ਜਥ ਯ· ਜਦੋਸੀਆ ਸੰ·

ਜਦ॰ ਪੰ· ਜਬ) ਜੋਯ ਵਿਆਹੀਆ

ਜਦਿਚਿਤਸਰਬਗਤਿ – ਜੋਪਰਮਾ

ਤੁਮਾਅਚਿੰਤਹੈਸਰਬਮੇਬਤ੍ਰਾਪਕ

ਜਰਦ॰ ਫਾ· ਪੀਲਾ ਯ· ਜਰ ਹੈ

ਦਭੂਬਾਨੀ) ਸੰ· ਬੂਢਾ ਜੈਸੇ ਜਰਦ

ਜਣੇਦੀ॰ ਪੰ· ਜਨਨੇਵਾਲੀ ਗਵ:

ਯ· ਧਨਜਣੇਦੀਮਾਇ) ਜਨਨੇਵਾ

ਲਾ ਯ· ਅਉਤ੍ਰਜਣੇਦਾਜਾਇ॥

ਜਲਦੀ॰ ਪੰ· ਸਤ੍ਰਦੀ ਯ· ਜਲਦੀ

ਕਰੇਪ੍ਰਕਾਰ) ਉਰ੍ਦੂ· ਸਿਤਾਬੀ ਜੈਸੇ

ਜਲਦੀਕਾਮਕਰੋ॥

ਜਲਦ॰ ਸੰ· ਮੇਘ) ਦੇ· ਸੀਘ੍ਰ

ਜਸਹੀਦਾ॰ ਪੰ· ਜਸਕਾ ਯ· ਜਸਹੀ

ਜਰਾਹਾਕਦੀ॰ ਫਾ· ਜਥ ਦਾਥਣ

ਬ੍ਰਿਧਪਨੇਨੇਅਵਾਜਦਈ ਯ· ਜਰਾ

ਹਾਕਦੀਸਭਮਤਥਾਕੀ

ਜਲਧਿ॰ ਸੰ· ਸਮੁਦ੍ਰ ਯ· ਜਲਧਿ

ਬਾਂਧਪ੍ਰਥਾਪਿਓਹੈ॥

ਜਸੁਧਾ॰ ਸੰ· ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਕੀਮਾਤਾ ਯ·

ਜਿਉਜਸੁਧਾਘਰਕਾਨ॥

ਜਸੋਧ ॰ ਸੰ· ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਕੀਮਾਤਾ ਯ·

ਕਹਤਮਾਜਸੋਧਜਿਸੇਦਹੀਭਾਤਖ॰

ਪਿਜੀਉ) ਯਸੋਦਾ ਸੰ·

ਜਗਾਧ॰ ਸੰ· ਭੋਜਨ) ਭੁਕ੍ਤਵਸ੍ਤੁ॥

ਜਗਾਧਿ॰ ਸੰ· ਮਿਲਕੇਖਾਨਾ· ਸਹੋਭੋ

ਜਨ· ਗੋਤਕੁਨਾਲਾਪ੍ਸਿਧ॥

ਜਲਨੀਧੇ॰ ਗੁ· ਸਮੁਦ੍ਰ ਜਲਨਿ

ਜਨ॰ ਸੰ· ਪੁਰਖ) ਲੋਕ) ਯਾ ਧਿਸਿ·

ਮਰਲੋਕ, ਪ੍ਰਿਥੀਸੇਊਪਰਕਾਲੋਕ,

ਦੇ· ਦਾਸ ਯ· ਅਪਨੇਜਨਕਾਪਰ
ਦਾਢਾਕੇ ਪੂਨਾ ਜਨਪ੍ਰਭੁਕੇਪ੍ਰਾਨ—
ਦਾਸਹਰਿਕੇਪ੍ਰਾਣਹੈ) ਫਾ· ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਯ· ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾ
) ਮਾਨੋਯ· ਜਨਕ ਮੋਤੀ) ਮਤ ਜੈਸੇ
ਕੁਸੰਗਮੇਜਨਜਾਨਾ ॥

ਜਨੀ॰ ਗੁ· ਜੋਨੇਨੇ) ਸੰ· ਉਤਪਤੀ,

ਜਪੇਨ॰ ਗੁ· ਜਪਤੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸਭ੍ਰ
ਅਨਦਿਨਨਾਮਜਪੇਨ) ਜਪ ਯ·
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੇਨ) ਸੰ· ਜਪਸੇ
ਜੈਸੇਜਪੇਨਧਰਮਲਾਭ: ॥

ਜਮਨ॰ ਦੇ· ਜਮੁਨਾਨਦੀ ਯ· ਦੂਤੀ
ਆਜਮਨਗਏ— ਪਹਲੇਕੁਰਛੇਤ੍ਰ
ਯਾਤ੍ਰਾਕਰ। ਫੇਰਜਮਨਾਗਏ॥

ਜਮਨਾ॰ ਦੇ· ਜਮਨਾਨਦੀਯ· ਜਮ
ਨਾਕੇਕੂਲਖੇਲਖੇਲਿਓਜਿਨਗਿਦਰੀ
ਉ) ਯਮੁਨਾ ਸੰ·) ਜਮ ਯ· ਕਹਾਕ
ਰੇਜਮਨਾ ਯਮ ਸੰ· ॥

ਜਘਨ॰ ਸੰ· ਚਿਤੜੋਂਕਾਓਹਰਲਾਪਾ
ਸਾ) ਸ੍ਰੋਣਿ· ਚੂਤੜ ॥

ਜਚਨਾ॰ ਗੁ· ਮਾਂਗਨਾਹੈਉਸਨੂੰ ਯ·
ਜਓਹਨਿਰਮਲਤਾਹਮਜਚਨਾ) ਜ
ਚਤੇਹੈਂ ਯ· ਜੋਇਛੇਸੋਫਲਪਾਇਸੀ
ਸਭੁਘਰੇਵਿਚਜਚਨੀ— ਨਾਮਜਾਪਸੇ
ਜੋਫਲਚਾਹੇਸੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਜਚਤੇਹੈਂ)
ਕਿਉਂਕੇਆਤਮਲਾਭਸੇਪਰੇਕੋਈਲ ॰
ਭਨਹੀਰਹਤਾ ॥

ਜਹਾਨ॰ ਫਾ· ਸੰਸਾਰ ਯ· ਤਰਿਆ

ਜਹਾਨੈ॰ ਗੁ· ਸਗਲਜਹਾ ਜਹਾਨ
ਨੈਕੋਉਪਦੇਸ ਯ· ਪਰਥਾਇਸਾ
ਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਖ੍ਰੀਜਗ

ਜਮਾਨੇ॰ ਗੁ· ਜਮੇਕਾ ਲਜਹਾਨੈ॥
ਯ· ਦੁਖਨਜਮਾਨੇ) ਸਮੇਕੀ ਜੈਸੇ
ਜਮਾਨੇਕੀਬਦਲਹੈ ॥

ਜਪਾਨੀ॰ ਗੁ· ਜਪਨੀਯ ਯ· ਤਿ
ਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ ॥

ਜਪਨ॰ ਗੁ· ਜਾਪ ਯ· ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਨਜਪਉ ॥

ਜਪਨੀ॰ ਗੁ· ਮਾਲਾ ਯ· ਜਪਨੀ
ਕਾਠਕੀਕਿਆ ॥

ਜਪਨਾ॰ ਦੇ· ਜਪਕਰਨਾਯ· ਜਾ
ਪਜਪਨਾ ॥

ਜਪੈਨੀ॰ ਗੁ॰ ਜਪਨੇਯੋਗਸ ਯ॰ ਕੋਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤ੍ਰਜਪੈਨੀ ਜਪਨੀ

ਜਪੰਨਾ॰ ਗੁ॰ ਜਪ ਜੈਸੇ ਯ ਸੀ॰ ਮਨਹਰਨਾਮਜਪੰਨਾ॥

ਜਲਨ॰ ਦੇ॰ ਦਾਹ॰ ਤਪਤ। ਜਲੋ ਮੇਯ॰ ਜਲਨਥਲਨ। ਗੁਰੋਕੀਉ ਸਤਤੀਕਰਨੇਵਾਲਾਭਾਟਕਵਿ॥

ਜਟਨ॰ ਦੇ॰ ਜਟਾਕਾਧਾਰਨ॥

ਜਰਨਾ॰ ਗੁ॰ ਜਰਾ। ਸਹਾਰਨਾ॥

ਜਨਨੀ॰ ਸੰ॰ ਮਾਤਾਯ॰ ਜਿਉਜਨ ਨੀਸੁਤਜਣਪਾਲਤੀ॥

ਜਨਨਿ॰ ਦੇ॰ ਮਾਤਾ ਯ॰ ਜਨਨ ਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਤਾ॥

ਜਤਨ॰ ਦੇ॰ ਉਦਮ ਯ॰ ਅਨਿ ਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਥਾਕੇ ਪੁਨਾ ਯੰਆਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ, ਉਪਾਯ॰ ਪ੍ਰਬੰਧ॰ ਤਦਬੀਰ॥

ਜਰੀਨਾ॰ ਗੁ॰ ਜਰ॰ ਧਨ ਯ॰ ਤੁਮ ਹਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਜਰੀਨਾ– ਆ ਪਹੀਖਜਾਨਾਹੋਆਪਹੀਤਿਸਮੋ

ਜਲਖੀਨਾ॰ ਵਾ॰ ਜਲਕ ਜਰਹੋ॥ ਰਅਰਥਾਤਦਾਹਹੋਕਰਖੀਨਹੋਗ

ਜਜਮਾਨ॰ ਦੇ॰ ਹਵਨਾਦਿਕੋ ਏ ਕੀਆਗਏਦੇਨੇਵਾਲਾ। ਪ੍ਰਧਾਨਕਰਮ ਕੇਫਲਵਾਲਾ ਯ॰ ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜ

ਜਮਦਗਨਿ॰ ਦੇ॰ ਪਰਸੁ ਜਮਾਨ ਰਾਮਕਾਪਿਤਾ ਯ॰ ਗਾਵਹਿਜਮਦਗ ਨਿਪਰਸੁਰਾਮੇਸੁਰ ਜਮਦਗ੍ਨਿ ਸੰ॰

ਜਨਾਰਦਨ॰ ਸੰ॰ ਭਕ੍ਤੋਕੇਬਿਰੋਧੀ ਦੁਸ੍ਟਜਨੋਕੇ ਅਰਦਨ॰ ਨਾਸਕਰ ਨੇਵਾਲਾਬਿਸ੍ਨੁ॥

ਜਗਜੀਵਨ॰ ਸੰ॰ ਪ੍ਰਾਣਰੂਪਸੇਜ ਗਤਕੇਜੀਵਾਨੇਵਾਲਾ। ਵਾ ਪ੍ਰਾਣਸ ਰੀਰਕਾਯੋਗਕਰ। ਜਗਤਕੇਜੀਵਾ ਨੇਵਾਲਾਈਸ੍ਵਰ। ਵੇਦਮੇਕਹਾਹੈ। ਪ੍ਰਾਣਅਪਾਨਸੇਕੋਈਜੀਵਨਹੀਜੀ ਤਾ। ਸਭੀਜੀਵਉਸਸੇਜੀਵੇਹੈਜਿਸ ਮੇਯੇਦੋਨੋਥਿਤਹੈ। ਯ॰ ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰ॥

ਜਪਜਪਨੇ॰ ਵਾ॰ ਜਪਜੋਹੈਜਪਨੇ

ਜਗਬੰਦਨ॰ ਗੁ॰ ਹੇਜਗ ਯੋਗਯ ਤਕੇਬੰਦਨੀਯ॥

ਜਗਤਉਧਾਰਨ॰ ਦੇ॰ ਜਗਤਕੇ
ਉਧਾਰਕਰਨੇਵਾਲਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਯ॰
ਤੈਜਗਤਉਧਾਰਨਪਾਇਓ॥

ਜਪੀ॰ ਸੰ॰ ਜਪਵਾਲਾ। ਜਪੈਗਾ
ਯ॰ ਜਪੀਨਾਉਤੇਰਾ॥

ਜਪ॰ ਸੰ॰ ਮੰਤ੍ਰਦਿਕੋਂਕਾਉਚਾਰਨ
ਅਰਥਾਤੁਯੇਜੋਂਵਸਤੁਕੋਸਨਮੁ
ਖਕਰਨੇਹੇਤਤਿਸਕੇਨਾਮਕਾਉ
ਚਾਰਣ। ਜਪਨੇਕੀਆਗ੍ਯਾ ਯ॰
ਸਤਨਾਮਸੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਾਂਤ। ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਨੇਉਪਦੇਸਮੰਤ੍ਰਦੇਕਰ। ਗੁ
ਰੋਂਕੋ ਕਹਾਇਸਕੋ ਜਪ॥

ਜਬ॰ ਦੇ॰ ਜਿਸਸਮੇ ਯ॰ ਜਬਜਮ
ਆਇਕੇਸਗਹਿਪਕਰੈ ਯਦਾ ਸੰ॰

ਜਬਾਬ॰ ਅ॰ ਉਤਰ ਯ॰ ਤੌਮੈਪਹ
ਜਬਾਬਨੋਹੋਇ ਪੁਨਾ ਸਲਾਮਜ
ਬਾਬਦੋਵੈਕਰੈ॥

ਜਲਾਬਿੰਬ॰ ਪੰ॰ ਜਲਹੀਜਲ ਯ॰
ਜਲਾਬਿੰਬਅਸਰਾਲ

ਜਲਹਰਬਿੰਬ॰ ਗੁ॰ ਹਰਿਨੇਜ
ਲਕੇਬੁਲਬੁਲੇਕੀਤਰਾ

ਜਪਭੁਤਾ॰ ਗੁ॰ ਜਪਕੇ ਯ॰ ਮੁਏਜੀਵੇ
ਹਰਿਜਪਭੁਤਾ — ਮ੍ਰਿਤਤੁਲ੍ਯਜਹੂਏਹਮ
ਜੀਤੇਭੁਏਹੈਂਹਰਿਨਾਮਕੋਜਪਕੇ॥

ਜਮ॰ ਦੇ॰ ਧਰਮਰਾਜ। ਜੌੜੇਭਾਈ।
ਕਾਕ। ਛਨਿਛਰਗ੍ਰਹ। ਦੋਸੰਖ੍ਯਾ।
ਇੰਦ੍ਰਯੋਂਕਾਸੰਯਮ ਅਰਥਾਤਵਿ
ਘਨਕਾਰੀਵਿਖਯੋਂਸੇਇੰਦ੍ਰਯੋਂਰੋਕ
ਨੇ। ਜੋਗਸਾਸ੍ਤ੍ਰਮੇਂਕਹੇ ਅਹਿੰਸਾ —
ਸਤ੍ਯਭਾਖਣ — ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ — ਅ
ਚੋਰਪਨਾ — ਅਪਰਿਗ੍ਰਹ। ਗ੍ਰੰਥਾਂਤ
ਰਮੇਂਦਸਭੀਲਿਖੇਹੈਂ ਅਹਿੰਸਾ੧ ਸ
ਤ੍ਯ੨ ਅਸ੍ਤੇਯ ੩ ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ੪
ਦਯਾ੫ ਆਰਜਵ੬ ਖਿਮਾ੭ ਧ੍ਰਿ
ਤਿ੮ ਮਿਤਾਹਾਰ੯ ਸੌਚ੧੦ ਯ

ਜਮੀ॰ ਦੇ॰ ਪੈਦਾਹੂਈ ਅਸੰ॰

ਜਨਮ॰ ਸੰ॰ ਉਤਪਤੀ। ਵਸਤੁਕਾ
ਆਦਿਖਣਸੇਸੰਬੰਧ। ਜਨਮਕਾਲ
ਗਨ। ਜੀਵਕੋਨਈਦੇਹਕਾਲਾਭ ਯ॰
ਜਨਮਤਪਰਸਕਯਥ

ਜਰਮ॰ ਪੰ॰ ਜਨਮ

ਜਖਮ॰ ਅ॰ ਘਾਉ॰ ਬਣ॥

ਜਸ੍ਮ੦ ਦੇ·ਜਿਸਕੇ ਯ·ਜਸ੍ਮਸਿਮਰ
ਣਰਿਦੰਤਰਹ–ਰਿਦੇਮੋਜਿਸਕੇਸਿਮ
ਜਯ੦ ਸੰ·ਫਤਹ ਯ·ਸ੍ਰੀਗੁ ⌊ਰਣਸੇ
ਰੁਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯ
ਜਘਨ੍ਯ੦ ਸੰ· ਚਰਮ· ਅੰਤਿਮ)
ਗਹਿਤ) ਲਖਣਯੁਕ੍ਤਨਰ) ਅਲਪ,
ਜਯਜਯ੦ ਸੰ·ਵਾਰਵਾਰਵਾ⌊ਸ੍ਤੁ
ਪ੍ਰਨਾਪ੍ਰਨਾਜਯੋਹੇਤੇਰੀ ਯ·ਤੋਹਿਸੁ
ਰਜਯਜਯਜੈਪਹਿ
ਜਰਾ੦ ਸੰ·ਬ੍ਰਿਧਅਵਸ੍ਥਾ ਯ·ਜਰਾ
ਮਰਾਤਾਪਸਿਰਤਿਸਾਪ–ਬ੍ਰਿਧਪ
ਨਾ ਮੌਤ·ਤਾਪ·ਬੁਖਾਰ·ਸਿਰਤਿ·
ਛਿਲਤ· ਸਾਪ·ਸਰਾਪ ਪ੍ਰਨਾ ਜ
ਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨਗਯਾ–ਜਰਾਕੇ
ਆਨੇਸੇਜੋਬਨਕਾਜੀਵਨਾਗਯਾ
ਵਾ ਜਰਾਆਨੇਸੇਜੀਵਨਾਔਜੋਬ
ਨਦੋਨੋਗਏ) ਦੇ·ਥੋੜੀਵਸਤੁ)
ਜਰ੦ ਦੇ·ਬ੍ਰਿਧਅਵਸ੍ਥਾ) ਦਾਹ ਜੈ
ਸੇਬਿਨਹਰਿਨਾਵੇਜਰਬਰਤਾਤਾ) ਬਿ
ਛਕੀਜਰ੍ਹ) ਫਾ·ਸੋਨੇਚਾਂਦੀਆਦਿ
ਧਨ ਯ·ਇਸਜਰਕਾਰਣਪ੍ਰਣੀਵਿਗੁ
ਤੀਇਨਜਰਪ੍ਰਣੀਖੁਆਈ) ਪ੍ਰਨਾਪ
ਰੈਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ–ਪੰਖੀਯੋਕੀ
ਗਾਠਮੈਨਹੀਧਨ॥
ਜਰੇ੦ ਦੇ·ਸਹਾਰੇ) ਜੜ੍ਹੇ) ਜਲੇ॥
ਜਗਤ੍ਰ੦ ਗੁ·ਜਗਤਪੈ ਯ·ਜਸਜਗ
ਤ੍ਰਪਰਛਾਇਓ॥
ਜਮਰਾ੦ ਗੁ·ਜਮ ਯ·ਕਹਾਕਰੇਜ
ਜਠਰ੦ ਸੰ·ਪੇਟ ਯ·ਨਾਹਛਿ⌊ਮਰਾ
ਜੈਤਜਠਰਰੋਗਾਣਹ ਪ੍ਰਨਾ ਕਰਦੇ
ਖਜਠਰਕੇਭੁਰਤੇ) ਬ੍ਰਿਧ ਜੈਸੇ ਜਠ
ਰਕੁਰਿਗਕਰੇਸਿੰਗੋਸਾਥਕੰਨੂਮੋਹਿ॥
ਜਹਰ੦ ਫਾ·ਬਿਖ॥
ਜਹੀਰ੦ ਫਾ·ਲਾਚਾਰ·ਅਸਮਰ
ਜਜਰੀ੦ ਦੇ·ਜੀਰਣਹੈ ਯ· ⌊ਥ
ਏਹਸਰੀਰਜਜਰੀਹੈਇਸਨੇ ਜਰ
ਜਲਸਿਰ੦ ਦੇ·ਜਲਕੇ ⌊ਜਰੀ ਸ·
ਸਿਰਪੈ ਯ·ਜਲਸਿਰਤਰ ਟਿਕੈ–
ਜਲਕੇਸਿਰਪੈਟਿਕਕੇਤਰੇਹੈ–
ਜਲਹਰ੦ ਦੇ·ਬਾਦਲ ਜਲਧਰ
ਸੈ·ਯ·ਜਲਹਰਬਰਸਨਹਾਰ–ਉਪਦੇ
ਸਦਾਤੇਸੰਤਬਾਦਲਬਰਸਨੇਵਾਲੇਹੈਂ॥

ਜਲਧਰ॰ ਸੰ· ਬਾਦਲ ਯ· ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੁਖੈਜੈਸੇਜਲਧਰਾ– ਬੀਬੀਹੇਕਾਮੁਖ ਜੈਸੇਘਨੋਓਰਿਹੋਤਾਹੈ॥

ਜਰਦਰੂ॰ ਫਾ· ਪੀਲਾਮੁਖ ਅਰਥਾਤ ਲਜਾਵਾਨਯ· ਜਰਦਰੂਬਾਨੀ॥

ਜਨਤੂਰਾ॰ ਸਿ· ਦਾਸਤੇਰਾਯ· ਨਾਨ ਕਬ੍ਰੂਰੋਯਦਜਨਤੂਰਾ॥

ਜਗਸਾਰੀ॰ ਗੁ· ਜਗਤਸਮਰਯ· ਮਨਜੀਤੇਜਗਸਾਰੀ– ਮਨਜਯਕਰ ਨੇਸੇਸਭਜਗਤਜੀਤਾਜਾਤਾਹੈ।ਉਕ ਤੰਚ ਮਨਜੀਤੇਜਗਜੀਤ॥

ਜਮਧਰ॰ ਗੁ· ਜਮੋਕੀਧਾਰ॥

ਜਰਜਰਾ॰ ਦੇ· ਪੁਰਾਨਾ ਯ· ਜਬਦੇ ਖਿਓਬਿਰ੍ਹਾਜਰਜਰਾ॥

ਜਗਦਗੁਰ॰ ਸੰ· ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਜਗਤ ਕਾਉਪਦੇਸਦਾਤਾ॥

ਜਮਕੰਕਰ॰ ਗੁ· ਧਰਮਰਾਜਕੇਦਾ ਸ ਯ· ਜਮਕੰਕਰਨੇੜ੍ਹਨਆਵਈ

ਜਗਦੀਸ੍ਵਰ॰ ਸੰ· ਜਗਤਕਾਸ੍ਵਾਮੀ ਯ· ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹਰਿਜੀ॥

ਜਮਜੀਦਾਰ॰ ਗੁ· ਜਮਚੰਡਾਲਅਰ ਥਾਤਮਹਾਨੀਚ।ਨੀਚਕਾਨਾਮਜੀਦਾਲ ਹੈ।ਤਾਸੇਜੀਦਰਬਨਾਹੈ ਯ· ਜਮਜੀਦਾਰ ਨਾਆਵੈਨੇੜ॥

ਜਗਤਸੰਸਾਰ॰ ਗੁ· ਜੇਤੇਜੀਵਸੰਸਾਰਮੇ ਯ· ਜੇਤਾਜਗਤਸੰਸਾਰ

ਜਲ॰ ਸੰ· ਪਾਨੀ ਯ· ਜਿਉਜਲ ਬਿਹੂਨਮਛਲੀਤੜ੍ਹਫੜ੍ਹਾਇ। ਗੁ· ੜਿ ਸ੍ਵਾਰੂਪ ਯ· ਜਲਤੇਥਲਕਰ– ਹੇਹਰੇ ਜਹਾੜਿਸ੍ਵਾਨਦੀਵਹਤੀਹੈ ਤਹਾਤੂਮਹ ਤਮਾਕੇਮੇਲਸੇ। ਜੋਨੇਕੇਚਿੱਤਮੋਵੈਰਾ ਗਮਰੂਪਉਚਾਥਲਕਰਦੇਵੈਹੈ। ਦਾਹ ਹੋਕਰ ਯ· ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇਜਲਬ ਲਤਾਤਾ। ਜਨ੍ਹ ਜੈਸੇ ਦੋ· ਸੀਯਾਦਨਿ ਧਿਯਾਦੈਹੈਯਾਮੋਨਾਹਬਿਬਾਦਾਡਰ ਤੀਧੀਵਰਜਨਨਸੇਜਲਮਗਨੋਆਹ ਲਾਦਾ॥੧॥ਪੂਰਬਾਅਖ੍ਯਾਨਛਰ। ਲਗਨਜੇਚੌਥਾਭਵਨ। ਸੁਰੀਪਵਾ ਲੀਵਸਤੁ। ਜਲਨ ਯ· ਜਲਬੂਝੀ ਬੁਝੇਬੁਝਾਈ– ਜਲ· ਜਲਨਤੇਨੇਸ ॰

ਜਲੈ॰ ਪੰ· ਜਲਨੇਸੇ ਯ· ਜਲੈਨਪਾਈਏਰਾਮਸਨੇਹੀ। ਜਲ ਸੇ ਯ· ਜਲਮੋਰਹਉਜਲੈਬਿਨਖੀਨ॥ ਤਕਰੀਹੈ

ਜੱਲ॰ ਦੇ· ਗੁਰੂਕੇਸੇਵਕਭਾਟਕਵੀਕਾ
ਨਾਮਹੈ ਯ· ਸੁਅਤਿਜੱਲਜਾਣੀਜੁਗ

ਜਵਾਲ॰ ਗੁ· ਹਾਨੀਹੋਨੀ· ਤੇਜਘ|ਤ॥
ਟਨਾ ਯ· ਚੌਥਨਖਤ੍ਰਾਨਤਰਸਜਵਾ

ਜਮਲ॰ ਗੁ·ਪੈਦਾਹੂਏ· ਜਨਮੇ,|ਲ॥

ਜਉਲਾ॰ ਗੁ· ਜੁਦਾਯ· |ਸੀ·ਜੌਨ੍ਹੇਭਈ
ਜਬਇਸਤੇਇਹਹੋਇਓਜੌਲਾ ਪੁਨਾ
ਹਰਿਨਿਕਟਵਸੇਸਭਜਉਲਾ ਪੁਨਾ
ਬਹੁਰ੍ਹਨਹੋਈਏਜਉਲਾਜੀ ਪੁਨਾ
ਕਿਉਹੋਈਏਜਉਲਾ ॥

ਜਮਾਲ॰ ਫ਼· ਦਰਸਨ ਯ· ਕਰਨੀ
ਕਮਲਜਮਾਲ ॥

ਜਪਲਾ॰ ਗੁ· ਜਪਤਾਹੈ ਯ· ਹਰਿ
ਹਰਿਜਾਪਜਪਲਾ ॥

ਜਲਥਲ॰ ਦੇ· ਅਤਜੀਤਦਰਾਧ
ਹੋਵੰਦੇਹੈਜਲਕੇ ਯ· ਬਿਨਗੁਰਸਬਦੇ
ਜਲਥਲਤਾਤਾ ॥

ਜਲਿਜਲ॰ ਗੁ· ਜਲਕੇਹੀਸਾਥ
ਯ· ਜਲਿਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥

ਜਪਮਾਲੀ॰ ਵਾ· ਜਪਕਰਨੇਕੀ
ਮਾਲਾਸੇ ਯ· ਕੋਈਨਾਮਜਪੇਜਪਮਾ
ਲੀ

ਜਮਜਾਲ॰ ਗੁ· ਝੀਵਰਕੇਜਾਲਮੇ
ਯ· ਜਿਉਮਛਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾਲ॥

ਜਣ੍ਹਾਵਾ॰ ਦੇ· ਜਣ੍ਹਨੇਯੋਗਮਹੀਰੇਅ॰
ਦਿ ਯ· ਬਿਨਜਣ੍ਹੀਏਲੈਜਣ੍ਹਿਓਜਣ੍ਹਾ

ਜਗਾਵੇ॰ ਦੇ· ਨਿੰਦ੍ਰਾਸੇਉਠਾਵੇ॥|ਵਾ

ਜਪਾਵੇ॰ ਦੇ· ਜਪਾਵਤਾਹੈ॥

ਜਯਦੇਵ॰ ਸੀ· ਜੈਦੇਵਭਗਤ ਯ· ਜ
ਯਦੇਵਾਆਇਓਤਸਸਫੁਟੇ, ਜਯੋਹੇ
ਆਪਕੀਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੈਸੇ ਜਯਦੇ

ਜਸਪੂਰਅਘਾਵੇ॰ ਵਾ· ਪੂ|ਵਹਰੇ
ਰਨਜਸਸਾਥਤ੍ਰਿਪਤਹੋਵੇਹੈ॥

ਜਣ੍ਹਾ॰ ਦੇ· ਮੂਰਖ ਯ· ਕਉਨਸੁਸੁ
ਰਤਾਕਉਨਜਣ੍ਹਾ ॥

ਜਣ੍ਹ॰ ਸੀ· ਭਲੇਬੁਰੇਕੋਨਾਜਾਨਨੇਵਾ
ਲਾ, ਪਾਲੇਸੇਦੁਖੀ, ਬੁਧੀਹੀਨ, ਮੂਰ
ਖ, ਵਿਦਿਆਕੇਗ੍ਰਹਣਕੋਅਸਮਰਥ,
ਜਲ, ਸਿੱਕਾਧਾਤੁ, ਮੂਕ, ਦੇ· ਬ੍ਰਿਛਾ
ਦਿਕੋਕਾਮੂਲ ਯ· ਪਹਲੋਦੇਜਣ੍ਹਾਂ

ਜਕੀਰ੍ਹਾ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰੇਮਰੂਪਜ|ਦਰਜੀਮੇ,,
ਕਣ੍ਹਬੰਦਪਾਇਕੇ ਯ· ਬਿਖਸੀਚੇਲਾ
ਇਜਕੀਰ੍ਹਾ— ਚਿਤਕਾਪੂਰਾਪ੍ਰੇਮਲਗ॰

ਇਕੇਬਿਖਧੋਂਕੋਂਸੀਚਨਕਰੇਹੈ ॥
ਜਪੰਦੜੀ॰ ਗੁ॰ਨਾਮਜਪਤੇਯ॰ਨਾ
ਮਜਪੰਦੜੀਲਾਲੀ—ਨਾਮਜਪਤੇਸੁ
ਦਰਰੰਗਚੜ੍ਹਗਯਾਹੈ ॥

ਜਾ॰

ਜਾਉ॰ ਗੁ॰ ਜਾਵਾਂਗਾਨਹੀ ਯ॰ਜਾਉ
ਨਜਮਕੇਘਾਟ) ਜਾਵੇ ਯ॰ਨਾਨਕ
ਜਾਨਿਓ॰ ਗੁ॰ ਜਾਣਿਆ ⌊ਸਭੋਜਾਉ
ਯ॰ ਜਨਨਾਨਕਜਗਜਾਨਿਓਮਿ
ਜਾਨਉ॰ ਦੇ॰ ਜਾਨਤਾਨਹੀ ⌊ਥਿਆ॥
ਯ॰ਜਾਨਉਨਾਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥
ਜਾਕਉ॰ ਦੇ॰ਜਿਸਕੋ ਯ॰ ਜਾਕਉਮੁ
ਸਕਲਆਤਿਬਨੇਢੋਈਕੋਇਨਦੇ
ਜਾਚਉ॰ ਦੇ॰ਮਾਗਤਾਹੋ ਯ॰ਜਸ⌊ਇ
ਜਾਚਉਦੇਦੇਪਤਸਾਖ ॥
ਜਾਲਉ॰ ਦੇ॰ ਦਾਹਕਰੋ ਯ॰ਜਾਲਉ
ਐਸੀਰੀਤਜਿਤਮੈਪਿਆਰਾਵੀਸਰੇ॥
ਜਾਨੀਨਾਉ॰ ਗੁ॰ਪਿਆਰੇਕਾਨਾਮ
ਜਾਇਆ॰ ਦੇ॰ਪੈਦਾਕੀ ⌊ਕਿਆਹੈ
ਆ ਯ॰ ਧਨਜਨਨੀਜਿਨਜਾਇਆ

ਜਨਿਤ ਸੀ॰) ਇਜੜੀ ਜੈਸੇ ਮਮਜਾ
ਇਆਸੀਤਾਇਤਨਾਆ ਜਾਯਾ ਸੀ॰)
ਜਾਵੇ ਯ॰ਤਬਡੂਢਨਕਾਹੇਕੋਜਾਇ
ਜਾਈਆ॰ ਗੁ॰ ਜਾਤੇਹੈ ॥ ⌊ਆ॥
ਜਾਲਿਆ॰ ਪੰ॰ ਜਲਾਇਆ ਯ॰ਜਿ
ਨਸੰਗਮਨਤਨਜਾਲਿਆ॥
ਜਾਤੀਆ॰ ਪੰ॰ ਜਾਣੀਆ ਯ॰ ਸਭੇ
ਗਲਾਜਾਤੀਆਸੁਨਕੈਚੁਪਕੀਆ—
ਮਨਮੁਖੋਨੇਬਜਵਹਾਰਚਾਤਰੀਕੀ।
ਸਭੀਬਾਤਾਜਾਨੀਆਹੈ। ਨਾਮਜਾਪ
ਕਾਉਪਦੇਸਸੁਨਕਰਚੁਪਰਹੇਹੈਂ। ਮਾ
ਨੋਕਾਨਮੇਸੁਨਤੇਹੀਨਹੀ ॥
ਜਾਥੀਐ॰ ਗੁ॰ਜਥੋਹੋਵੇ ਯ॰ਪਿਰੀ
ਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐ ॥
ਜਾਨਸਿਆ॰ ਵਾ॰ ਜਬਨਹੀਥਾ
ਯ॰ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀ
ਜਾਈ॰ ਪੰ॰ ਜਗਹ ਯ॰ ਕੂਹਥੀਜਾ
ਈਸਟਿਆ) ਮਿਲਾਨਹੀਜਾਤਾ ਯ॰
ਇਨਬਿਧਮਿਲਣਨਜਾਈ ॥
ਜਾਇ॰ ਫਾ॰ ਜਗਹ॰ਥਾਨ ਯ॰ਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ਪੂਨਾਦਰਗਹਮਿ

ਲੇਤਿਸੇਹੀਜਾਇ ਪੁਨਾਂਤਿਸਬਿਨਾ
ਨਹੀਜਾਇਜੀਉ) ਉਪਜੇ ਯ· ਏਹ
ਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤਭਉਖਸਮਨ
ਜਾਇ ਜਾਕਰ ਯ· ਜਾਇਜਗਾਇਨ
ਬੈਠੇਸੁਤੇ ‾ ਸੋਏਲੋਗੋਕੋਜਾਕਰਜਗਾ
ਇਕੇਬੈਠੇਕਰਦੇਵੇ) ਜਾਤਾਹੈ ਯ· ਸਚ
ਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆਜਾਇ ‾ ਸਤਗੁਰੋ
ਕੇਮੁਖਸੇਪਾਇਆਜਾਤਾਹੈ ॥

ਜਾਪਈ੦ ਗੁ· ਜਾਤਾ ਯ· ਏਵਭਿਆ
ਖਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੇਆਣੇਰਾਸ ‾
ਯਹਭੀਕਹਾਨਹੀਜਾਤਾ ॥

ਜਾਣੋਈ੦ ਪੰ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਤੂ
ਜਾਣੋਈਸਭਸੈ ॥

ਜਾਗਾਏ੦ ਦੇ· ਨਿੰਦ੍ਰਾਸੇਉਠਾਵੇ ਯ·
ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਜਾਗਾਏਸੋਈ॥

ਜਾਸੀ੦ ਪੰ· ਜਾਵੇਗਾ ਯ· ਜਲਜਾਸੀ
ਢੋਲਾਪੁਨਾ ਬਾਹੁਨਜਾਸੀਨਾਗਾ ॥

ਜਾਸ੦ ਦੇ· ਜਿਸਕੋ ਯ· ਜਾਸਜਪ
ਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ) ਗੁ· ਜਸ ਯ·
ਜਿਸੁਰਿਹਮੰਦਰਹਰਿਹੋਤਜਾਸ)
ਜਾਵਾਂ ਯ· ਹਉਬਲਬਲਸਦਬਲ
ਜਾਸ ॥

ਜਾਰਸ੦ ਦੇ· ਬਿਤੀਤਕਰਤਾਹੈ ਯ· ਬੈ
ਰੀਸੰਗਰੰਗਰਸਰਚਿਆਤਿਸਸਿਉ
ਜੀਅਰਾਜਾਰਸਰੇ ॥

ਜਾਪਸ੦ ਸੰ· ਜਾਨਪੜੈ) ਜਾਣੀਏ॥

ਜਾਗਸਿ੦ ਦੇ· ਜਾਗਤਾਹੈ ॥

ਜਾਹੀ੦ ਦੇ· ਜਾਤੇ ਯ· ਮਰਕਿਨਜਾਹੀ ॥

ਜਾਹ੦ ਦੇ· ਜਿਸਕੋ ਯ· ਪਾਹਿਏਤੇਜਾ
ਹਿਦੀਸਰਨਾਨਕਇਕਨਾਮ ॥

ਜਾਲਹੁ੦ ਪੰ· ਦਗਧਕਰੋ

ਜਾਪਹ੦ ਪੰ· ਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੇ ਯ· ਜਾਪ
ਹਆਪਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ ॥

ਜਾਕਹੁ੦ ਪੰ· ਜਿਸਕੋ ਯ· ਜਾਕਹੁ
ਨਦਰਕਰੀ ॥

ਜਾਵਹਿ੦ ਪੰ· ਜਾਤੇਹੈ ਯ· ਜਾਵਹਿ
ਸਗਲਵਿਓਗ ‾ ਸਭੀਦੁਖਦੂਰਹੋ

ਜਾਪਹੁ੦ ਗੁ· ਜਪੋ ਯ· ਹ ਜਾਵੇਹੈ
ਰਿਜਪਜਾਪਹੁਜਗਦੀਸ

ਜਾਤਰਹੇ੦ ਵਾ· ਜਾਤੇਰਹੇਹੈ ਯ· ਜਾ
ਤਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰ‿ਕਬੀਰਕ
ਹੇਜਾਤੇਰਹੇਹੈ। ਹਮਾਰੇਮਨਸੇਜਗਤ

ਕੀਪ੍ਰਤਿਜਾਕੇਆਚਰਣ॥
ਜਾਗਲੇਹੁ॰ ਦੇ·ਮੋਹਨਿੰਦ੍ਰਾਸੇਜਾਗ ਯ·ਜਾਗਲੇਹੁਤੁਮਜਾਗਨਹਾਰੇ,,
ਜਾਤਬਹੀ॰ ਗੁ·ਬਹਜਾਤੀਹੈ॥
ਜਾਕਾ॰ ਦੇ·ਜਿਸਕਾ ਯ·ਜਾਕਾਕੀ ਆਸਭਕੁਛੋਹੋਇ)ਜਿਸਕੀ ਜੈਸੇ ਜਾਕੀਦਾਤਨਖਿਰਥੀਜਾਇ॥
ਜਾਚਕ॰ ਦੇ·ਮੰਗਤੇ ਯ·ਜਾਚਕਜਨਜਾਚੇਪ੍ਰਭਦਾਨ ਯਾਚਕ ਸੰ·
ਜਾਲਕਾ॰ ਗੁ·ਜਾਲਕੇ ਯ·ਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥
ਜਾਇਕੈ॰ ਗੁ·ਉਪਜਕੇ ਯ·ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾਇਕੈ
ਜਾਮਕਾ॰ ਗੁ·ਜਮਕਾ ਯ·ਤਿਨਕੋਭਉਹੈਜਾਮਕਾ॥
ਜਾਤਅਸੇਖ॰ ਦਾ· ਜਨਮਿਆਅਨੇਕਵਾਰ ਯ·ਜਾਤਅਸੇਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ
ਜਾਗ॰ ਪੰ·ਨਿਦ੍ਰਾਸੇਉਠੋਂ ਯ·ਜਾਗਤਜਾਗਰਹਾਤੁਪਭਾਵ) ਜਾਵੇਗਾ ਯ·ਹਉਮੈਰੋਗਭ੍ਰਮਕਟੀਐਨਾਆਵੈਨਾਜਾਗ ਛਾ·ਕਾਗ
ਜਾਗੋ॰ ਦੇ·ਨੀਦਸੇਉਠੋ ਯ·ਜਾਗੋਜ॰
ਜਾਗਾ॰ ਗੁ·ਜਾਗਆਹੈ ਗੋਸੁਤਿਹੋਅਗਿਆਨਨਿੰਦ੍ਰਾਸੇ ਯ·ਜਿਸਗੁਰਮਿਲਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੋਅਨੁਦਿਨਜਾਗਾ
ਜਾਹਗਾ॰ ਪੰ·ਜਾਵੇਗਾ ਯ·ਜੀਗਾਅਰੇਜਾਹਗਾਮੇਜਾਨ॥
ਜਾਚੈ॰ ਦੇ·ਦਖਣੀਜਾਕੇ ਯ·ਜਾਂਚੈਘਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਮਾ ਪੁਨਾਸਗਲਭਗਤਜਾਚੈਨੀਸਾਣ–ਜਿਸਕੇਸਭੀਭਗਤਪ੍ਰਗਟਹੈ)ਮਾਗੇ ਯ·ਨਾਨਕਜਾਚੈ
ਜਾਚੌ॰ ਦੇ·ਮਾਗਤਾਹੋ ਯ· ਏਕਨਾਮਜਸਜਾਚੌਦੇਵੋਪਤਿਸਾਖ॥
ਜਾਚੀ॰ ਦੇ·ਮਾਂਗੀ
ਜਾਂ॰ ਦੇ·ਜਬ ਯ ਜਾਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀ–ਜਬਯਹਜੀਵਨਹੀਜਨਮਿਆਥਾ ਪੁਨਾ ਜਾਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੇ–ਜਬਪਤਿਹਿਸਾਬਮੇਨਾਪਰੁਸਕੇਤਬਸਭੀਸਾਧਨਬਿਰਥੇਹੈ) ਜਾਵੰ॰॥
ਜਾਈ॰ ਪੰ· ਜਨੇਤੀਯੋਸਹਿਤੁਆਪਹੀਭੂਲੇਬਨਬਿਯਾਹਨਾਆਯਾਹੈ॥ਯ·ਆਪੇਜਾਈਆਪੇਮਾਈ ਪੁਨਾ

ਯਾਵੀਨਾਉਨਰਹਰਨਿਹਕੇਵਲਰਵ
ਰਹਿਆਤਿਹਲੋਈ ॥

ਜਾਟ॰ ਦੇ· ਜਟਜਾਤਿ ਜਾਟੇਯ ਸੰ·
ਬੰਗਾਲੇਦੇਸਮੇਇਕਮਹਾਂਭਾਗਵਤ
ਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿਧਪੁਸਤਕਹੈ ਤਿਸਮੇ
ਮਹਾਦੇਵਕੀਜਟਾਂਸੇਜਟਬੰਸਕੀ
ਉਤਪਤੀਲਿਖੀਹੈ।ਮਹਾਭਾਰਤਕੇ
ਕਰਣਪਰਬਮੇ।ਸਲਯਰਾਜਾਸ਼ਾ
ਖਜਾਕਰਣਕਾਸੰਬਾਦਲਿਖਾਹੈ
ਤਹਾਭੀਇਸਜਾਤਿਕਾਬਰਣਨਹੈ।
ਨਾਮਜਰਤਿਕਔਬਾਹੀਕਲਿਖੇਹੈ
।ਕ੍ਰਿਖੀਕਰਮਸੇਅਵਸਥਾਬਿਤਾਵ
ਨੇਵਾਲੀ।ਜਾਤਿਕਾਨਾਮਜਰਤਕ
ਹੈ।ਕ੍ਰਿਖੀਕਾਕਾਮਕਰਨੇਵਾਲੇਕਾ
ਬੈਲੋਸਾਥਮੇਲਰਹਨੇਜੋ।ਬ੍ਰਧੀਮੇ
ਟੀਹੋਤੀਹੈ।ਇਸਭਾਵਸੇਸੰਸਕ੍ਰਿ
ਤਪੋਥੀਯੋਮੇਵਾਹੀਕੋਕੋਗਊ।ਅ
ਰਥਾਤਬੈਲਤੁਲਯਭੀਲਿਖਤੇਹੈ
।ਨਿਖਲਜਾਤੀਓਕੇਮੂਰਖੋਵਾਸ
ਤੇਪੋਥੀਯੋਮੇਯਹੀਦਰਜਾਲਿਖਾ
ਹੈ।ਕਹੀਰੀਤਸੇਜਾਟਪਦਕਾਮੂਲ

ਜਾਟੇਯ ਵਾ ਜਰਤਿਕਹੈ ॥

ਜਾਗੋਟੀ॰ ਰੂ· ਉਨਕਾਲੀਬਾਰਸਾਜੇ
ਅਲੇਖੀਏਰੂਸਾਈ ਤਥਾ ਨਾਥਬੰਧ
ਤੇਹੈ ਯ· ਕਾਇਆਕਭ੍ਰਾਸਨਮਨਜ ॰

ਜਾੜ੍ਹਾ॰ ਦੇ· ਪਾਲਾ ਸੀਤ ਯ· ਗੋਟੀ
ਆਰੋਪਮਾਸਪਿਛੇਰੁਤਜਾੜ੍ਹਾ

ਜਾਣੇ॰ ਦੇ· ਜਾਣੇ ਯ· ਜਾਣੀਮਠਾਈ
ਈਖਬੇਈਪੀੜ੍ਹੇਨਾਹੁਟੇ

ਜਾਣਾ॰ ਰੂ· ਜਾਨਜਾ, ਜਾਨ ਯ· ਦੂਹ
ਹੂਤੇਰਹਤਭਗਤਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾ

ਜਾਨੇ॰ ਦੇ· ਜਾਨੇ ਯ· ਭੀਤਰਹੋ ਣਾ,
ਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ ॥

ਜਾਣੀ॰ ਰੂ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਆਪੇ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ, ਜਾਣੀ

ਜਾਲਣ॰ ਪੰ· ਬਿਤੀਤਕ ਹੂਈਚੀਜ
ਰਤੇਹੈ ਯ· ਜਾਲਣਰੋਗਾਂਨਾਲ ॥

ਜਾਮਣ॰ ਪੰ· ਦਹੀਜਮਾਵਨੇਕੀਜਾ
ਗ, ਦਹੀਵਾਛਾਛ, ਜੇਬੂਬ੍ਰਿਛ ॥

ਜਾਣਸੁਜਾਣ॰ ਰੂ· ਗਾਨੀਓਮੇਸੇ
ਸਗਾਨੀਹੈ ਯ· ਆਪੇਜਾਣਸੁਜਾਣ

ਜਾਣੇਪ੍ਰਭਜਾਣੇ॰ ਵਾ· ਜਾਨਨੇਮੇਬ

ਤ੍ਹਾਜਾਨਨਾਕਿਆਹੈਪ੍ਰਭੁਕਾਜਾਨਨਾ॥

ਜਾਤਾ॰ ਪੰ· ਜਾਣਿਆਹੁਆ· ਜਿਨਜਾਤਾਸੋ ਤਿਸਹੀਜੇਹਾ। ਜਾਂਦਾ॥

ਜਾਤੁ॰ ਸੰ· ਉਪਜੇਯਥਾ· ਪਵਣੇਪਾਣੀਜਾਣੇਜਾਤੁ– ਦੇਹੈਕੋਪਵਨਾਦਿਤਤ੍ਵੋਂਸੇਉਪਜੇਜਾਨੇ। ਪ੍ਰਗਟਹੂਈਵਸਤੁ। ਜਨਮ·ਪੈਦਾਹੋਨਾ। ਸਮੂਹ।

ਜਾਤੁ॰ ਸੰ· ਕਦਾਚਿਤ· ਕਬੀ। ਜੈਸੇਜਾਤੁਜਰਾਪਾਤਉਤਪਾਤਦੇਖਭੀਤਜਾਤੁਚੀਤਮੇਨਜਾਤੁ

ਜਾਤਿ॰ ਸੰ· ਜਨਮ· ਪੈਦਾਹੋਨਾ੧ ਸੰਗੀਤਰੀਥੋਮੇਲਿਖੇ ਖਰਜ– ਰਿਖਭੁ– ਗੰਧਾਰ– ਮਧਅਮ– ਪੰਚਮ– ਧੈਵਤ– ਨਿਖਾਦ– ਯੇਸਾਤਸ੍ਵਰ ੨ ਭੋਜਨਬਨਾਨੇਕਾਚੁੱਲਾ੩ ਆਮਲਾ ੪ ਜਾਯਫਲ੫ ਚੰਬੇਲੀ੬ ਬਹੁਤ ਫੂਲੋਂਵਾਲਾਏਕਬ੍ਰਿਛ੭ ਕੰਬੀਲਾਔਖਧਿ੮ ਪਰਅਪਰਸਾਮਾਨ੍ਯਮੇ। ਅਪਰਸਾਮਾਨ੍ਯ। ਨਿਤ੍ਯਹੋਵੇਏਕਹੋਵੇ ਅਨੇਕੋਮੇਰਹੇ। ਤਿਸਕਾਨਾਮ– ਜਾਤਿਸਾਮਾਨ੍ਯਹੈ। ਸੱਤਾ ਔਮਨੁਖਤ੍ਵਾਦਿਕ ਜਾਤੀਆਂਕਬੀਨਾਸਨਾਹੋਨੇਸੇਨਿਤ੍ਯਹੈ। ਔਬਹੁਕਬੀਓਵਤਆਨੇਕਰੂਪਨਾਹੋਨੇਤੇਏਕਹੈ। ਅਨੇਕੋਮੇਰਹਤੇਂਹੈਂ। ਜੈਸੇਜਿਨਵਸਤੂਓਮੇਸਤਸਤਕਥਨਹੋਵੇਹੈ ਤਿਨਸਭਮੇਸਤਾਰਹੇਹੈ॥ ਜਿਨਮੇਮਨੁਖਮਨੁਖਐਸੇਏਕਕਾਰਗਾਨਹੋਵੇਹੈ। ਤਿਨੋਮੇਮਨੁਖਤ੍ਵਜਾਤੀਰਹੇਹੈ। ਐਸੇਹੀਦੇਵਤ੍ਵ ਗਾਖਤ੍ਵਾਦਿਕਜਾਤੀਆਂਹੈ। ਬ੍ਯਾਕਰਣਵਾਲੇਐਸੇਕਹੇਹੈ। ਸਤਾਹੀਘਟਾਦਿਕੋਮੇਘਟਤ੍ਵਾਦਿਜਾਤੀਹੈ। ਵਹੀਨਿਖਲਬ੍ਯਕਤੀਯੋਕੇਨਾਸਹੂਏਅਪਨੇਮੇਮਿਲਜਾਵੇਹੈ। ਸੋਸਤਾਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਰੂਪਹੈ। ਬੇਦਾਂਤੀਕਹੇਹੈ ਏਕਅਦੁਤੀਬ੍ਰਹਮਸੇਭਿੰਨਸਤਾਮਾਨਣੇਮੇਕੋਈਪ੍ਰਮਾਣਨਹੀ। ਯਾਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਤਾਕੋਹੀਨਿਆਯਵਾਲੇਸਾਮਾਨ੍ਯਬੋਲੇਂ ੯ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦੀਚਾਰਵਰਣ। ਸੋਵਰਣਰੂਪਜਾਤੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ। ਏਕਸੁਧਦੂਸਰੀਸੰਕਰਸੰਕੀਰਣ। ਸੁਧਜਾਤੀਚਾਰਵਰਣਹੈ। ਜਿਨਮੇਬ੍ਰਾਮਣਛਤ੍ਰੀਬੈ

ਸਤੀਨਦ੍ਵਿਜਾਤੀਹੈ। ਸੂਦ੍ਰਚੌਥਾਏਕਜਾ
ਤਿਹੈ। ਪਾਚਵਾਂਕੋਈਵਰਣਨ
ਹੀ। ਜਿਸਕੋਕਾਹੂਆਨਪੁਰਖਕਾਸੰਬੰ
ਧਨਾਹੂਆਹੋਵੈ। ਐਸੀਅਪਨੀਜਾਤਿ
ਕੀਬਿਵਾਹੀਕੰਨਜਾਸੇ। ਉਪਜੇਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਾਦੀਸੁਪਵਰਣਹੈ। ਆਨਵਰਣੋਕੀ
ਬਿਵਾਹੀਕੰਨਆਸੇ ਅਨੁਲੋਮਪ੍ਰਤਿ
ਲੋਮਸੇਉਪਜੇਬਰਣਸੰਕਰਹੈ। ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਕੀਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਦੀਚਾਰਭਾ
ਰਯਾਹੈ। ਛਤ੍ਰੀਕੀਛਤ੍ਰਾਣੀਆਦਿਤੀ
ਨਹੈ। ਬੈਸ੍ਯਕੀਬਨਿਆਨੀਸੂਦ੍ਰੀਦੋ
ਹੈ। ਸੂਦ੍ਰਕੀਏਕਹੈ। ਯਾਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਕੀਛਤ੍ਰਾਣੀਆਦਿਤੀਨਮੇ ਛਤ੍ਰੀਕੀਬ
ਨਿਆਆਦਿਦੋਮੇ। ਬਣੀਏਕੀਏਕ
ਸੂਦ੍ਰੀਮੇਉਪਜੀਸੰਤਾਨ ਅਨੁਲੋਮਜ
। ਬਰਣਸੰਕਰਹੈ। ਅਨੁਲੋਮਸੀਧੇਕਾ
ਨਾਮਹੈ। ਯੇਸੀਧੀਰੀਤਸੇਉਪਜੇਬਰ
ਣਸੰਕਰਹੈ। ਸੂਦ੍ਰਤੇਬਨਿਆਣੀਆ
ਦਿਤੀਨਮੇ। ਬਣੀਏਸੇਛਤ੍ਰਾਣੀਆ
ਦਿਦੋਮੇ। ਛਤ੍ਰੀਸੇਏਕਬ੍ਰਾਹਮਣੀਮੇ
ਉਪਜੀਸੰਤਾਨ। ਪ੍ਰਤਿਲੋਮਜਬਰਣ

ਸੰਕਰਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਲੋਮਉਲਟੇਕਾਨਾਮਹੈ।
ਯੇਉਲਟੀਰੀਤਿਕੇਬਰਣਸੰਕਰਹੈ। ਬ
ਰਣਸੰਕਰੋਕਾਮੂਰਧਾਵਸਿਕਤਾਦਿਨਾ
ਮ। ਔਰਬਹਸਤੀਚਲਾਵਨਾਦਿਕਾਮ
। ਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹਮੇਲਿਖੇਹੈ। ਸੋਤ
ਹਾਸੇਦੇਖਨੇ। ਬਰਣਸੰਕਰਪੁਰਖਇ
ਸਤ੍ਰੀਯੋਕੇਮੇਲਸੇਉਪਜੀਸੰਤਾਨ। ਸੰ
ਕੀਰਣਕਹਾਤੀਹੈ। ਬਰਣਸੰਕਰੋਮੇਅ
ਨੁਲੋਮਜਬਰਣਸੰਕਰਅਛੇਹੈ। ਪ੍ਰਤਿ
ਲੋਮਜਉਨਸੇਨਿਖਿਧਹੈ। ਸੰਕੀਰ
ਣਸਭਸੇਨਿਖਿਧਹੈ ੧੦ ਨਜਾਯਮ
ਤੋਅਪਰਸਾਮਾਨਅਵਤ। ਅਸਤ
ਉਤਰਕਾਨਾਮਭੀਜਾਤਿਹੈ। ਬਿਚਾਰ
ਉਸਕਾਗੌਤਮਮੁਨਿਕੇਬਨਾਏਸੂਤ੍ਰਕੇ
ਪਾਚਵੇਅਧ੍ਯਾਯਮੇਲਿਖਾਹੈ। ਯੇਅਸ
ਤਉਤਰਭੂਪਜਾਤੀਆਂ ਗਿਨਤੀਮੇਚੌ
ਬੀਸਹੈ ਔਚੌਬੀਸਇਨਕੇਸਾਥਨਿ
ਗ੍ਰਹਸ੍ਥਾਨਹੈ। ਮੂਰਖਤਾਕੇਠਿਕਾਨੇਕਾ
ਨਾਮਨਿਗ੍ਰਹਸ੍ਥਾਨਹੈ। ਸਾਸ੍ਤ੍ਰਾਰਥਕੇਸ
ਮੇਇਨਹੀਸੇਹਾਰਜੀਤਕੀਰੀਤਬਾਧੀ
ਜਾਤੀਹੈ। ਬਿਚਾਰਉਨਕਾਬਹੁਤਹੈ ਇ

ਸਲੀਏਲਿਖਾਨਹੀ ੧੧ ਵੇਦਕੀਏਕ

ਜਾਤੀ॰ ਦੇ· ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦਿ ਸਾਖਾ੧੨ ਯ· ਕੁਦਰਤਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ ਪ੍ਰ ਨਾ ਜਾਤੀਦੇਕਿਆਹਥ) ਯਾੜ੍ਹਾਵਾਲਾ ਯ· ਜਉਤ੍ਰਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ)

ਜਚੰਤੀ॰ ਗੁ· ਮਾਂਗਤੇਹੈ ਜਾਣੀ

ਜਾਗਤ॰ ਗੁ· ਸਰਬਦਾਜਾਗਦੇਖ੍ ਮੇਸਵਰਮੇ ਯ· ਜਾਗਤਜਾਗਰਹਾਤੂ

ਜਾਗਾਤੀ॰ ਦੇ· ਮਹਸੂਲੀਆ ਸੁਭਾਵ ਯ· ਜਮਜਾਗਾਤੀਰੰਡਨਲਗਾਣੀ॥

ਜਾਗੂਤਾ॰ ਗੁ· ਜਾਗਨੇਵਾਲੇ ਯ· ਕਾ ਪਣੀਕਉਤੇਜਗੂਤਾ॥

ਜਾਚੰਤ॰ ਗੁ· ਮਾਗਤੇਹੈ ਯ· ਸਰਬਜਾ ਚੀਤਜਾਚਕਹ

ਜਾਰਤ॰ ਸੀ· ਦੇਵਤਿਓਕੀਅਨੁਗਹ ਜਹਿਤਇੰਦ੍ਰਯੇਸੇਸਬਦਾਦਿਵਿਖੇ ਕੇਗਾਨਕਾਸਮਜ॥

ਜਾਵਤ॰ ਦੇ· ਜੇਤਾਕਾਲ ਯ· ਜਾਵਤ ਬ੍ਰਮਨਬਿਦਤੇ॥

ਜਾਰਤ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰੂ· ਜਲਾਤਾ

ਜਾਪਤ॰ ਗੁ· ਜਪਤੇ ਯ· ਜੋਬੋਲਤਹੈ ਬਨਹਪੰਖੇਰੂਜੋਬਿਨਹਰਿਜਾਪਤਨਹਿ

ਜਾਣੇਜਾਤ॰ ਗੁ· ਜਾਣੀਤੀਹੈਉ ਹੋਰ

ਜਾਨਥ॰ ਗੁ· ਜਾਣਤਾਹੈ ਯ· ਤੁਪਤੀ ਸਤਹੋਤਾ ਅਸਤਕਰਮਾਨਿਆਂਜੋਬਿ ਨਸਤਸੋਲਿਚਲਜਾਨਥ॥

ਜਾਕੇਹਾਥ॰ ਫਾ· ਜਿਸਕੇਹਸਤਮੋਅ ਰਥਾਤਹੁਕਮਮੇ ਯ· ਸਭਬਿਧਜਾਕੇਹਾ

ਜਾਂਦੇ॰ ਪੰ· ਜਾਤੇ ਯ· ਜਾਦੇਬਿਲਮਖ

ਜਾਨਦ॰ ਗੁ· ਜਾਨਤਾਹੈ ਯ· ਨੌਹਵਈ ਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਜਾਨਦ॥

ਜਾਵਦ॰ ਗੁ· ਜੇਤਾਕਾਲ ਯਾਵਤ ਸੀ·

ਜਾਪਦਾ॰ ਪੰ· ਜਾਨਪੜਤਾਹੈ ਯ· ਹ ਰਿਜੀਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈ

ਜਾਨੇ॰ ਗੁ· ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀ ਯ· ਚਰਨੀ ਆਇਪਵੇਗਰਿਜਾਨੇ,ਜਾਨਤਾ ਯ· ਕੋਇ ਨਜਾਨੇਕੋਇਨਮਾਨੇ

ਜਾਨੀ॰ ਫਾ· ਮਿਤ੍ਰ) ਸੀ· ਪਤਿ ਜੈਸੇ ਜਾਨਕੀਜਾਨੀ) ਦੇ· ਜਾਣਲਈ ਯ· ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਰਾਮਕੀਕਹਾਨੀ ਪ੍ਰਨਾ ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ

ਜਾਨ॰ ਫਾ· ਜਿੰਦ· ਪਾਣ) ਦੇ· ਨੁਕਸਾ

ਜਾਪ੦ ਗੁ· ਜਪ ਯ· ਜਾਪਜਪਨਾ-ਜ
ਜਾਪੇ੦ ਪੰ· ਜਾਨਪੜੇ) ਜਾਣਿ ਪ੍ਰਕਰਨ
ਆਜਾਵੇ ਯ· ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੇਜਾ
ਜਾਪੀ੦ ਗੁ· ਜਪੀਏ ਯ· ਜਾਪੀਜਇ
ਪਜਾਪ-ਜਪੀਏਜਪਣੇਯੋਗਜਪ
ਜਾਲਪ ੦ ਦੇ· ਗੁਰੋਕਜਸਕਰਕੋ
ਤਭਾਟਕਵਿਕਾਨਾਮਹੈ ਯ· ਸਕਯਥ
ਸੁਸਿਰਜਾਲਪਭਣੇ
ਜਾਇਬਾ੦ ਗੁ· ਜਾਤਾਹੈ
ਜਾਮ੦ ਗੁ· ਜਬ ਯ· ਜਾਮਗੁਰੂਹੋਇ
ਵਲ ਪੁਨਾ ਜਾਮਨਭੀਜੇਸਾਚਲਾਇ,
ਜਮਭੂਪ ਯ· ਮੀਤਸਜਨਸਭਜਾਮ
ਜਾਮਾ੦ ਫਾ· ਅੰਦਰਖਾ ਬਸਤ੍ਰਮਾਤ੍ਰ
ਯ· ਜੇਰਤਲਗੇਕਪੜ੍ਹੇਜਾਮਾਹੋਇਪਲੀ
ਜਾਮੂੰ੦ ਵਾ· ਜਬਮੈਨੂ ਯ· ਜਾਮੂ ਤੁ
ਆਵੇਚਿਤ ਪੁਨਾ ਜਾਮੂੰਪਸੀਹਠਮੇ
ਪਿਰੀਮਹਿਜੇਨਾਲ-
ਜਾਦਮ੦ ਗੁ· ਜਾਦਵ ਯ· ਹੀਨਤ੍ਰੀ
ਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਰਾਇਆ ਯਾਦ
ਜਾਰ੦ ਸੀ· ਮਿਤ੍ਰ) ਦੇ· ਜਲਾਊ ਦੁਸੀ·
ਜਾਟੋਰੇ੦ ਦੇ· ਯੀਨਾਜੱਟ ਯ· ਇਹਬਿ

ਨ·ਹਾਨੀ) ਪੰ· ਪਹਚਾਨ ਜੈਸੇਉਸਸੇਜਾ
ਜਾਮਨੀ੦ ਦੇ· ਰਾਤ੍ਰੀ) ਯਾਮਿਨੀ ਨੋਹੇ
ਸੀ·) ਜਮਾਨਤ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕਬੀਜਾਮ
ਜਾਨਨ੦ ਦੇ· ਜਾਨਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਨੀ
ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਬੀਨ ਪੁਨਾ ਜਾਨ
ਨਹਾਰਨਛਾਨਾਰੇ
ਜਾਸਨ੦ ਗੁ· ਜਸਨੂ ਯ· ਆਪਹਿਸੁ
ਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ) ਜਾਵੇਂਗੇ ਯ· ਜਾ
ਸਨਪਤਿਗਵਾਇ) ਜਿਨਕੀ ਯ· ਜਾ
ਸਨਬਾਸਨ-ਜਿਨਕੀਬਾਸਨਾ
ਜਾਪਨੀ੦ ਗੁ· ਜਾਨਾਜਾਤਾ ਯ· ਨਾਨ
ਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀ-ਗੁਰੁਕਹੇਯਹਨ
ਹੀਜਾਨਾਜਾਤਾਜੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਿਸੇਕੋ
ਲਿਆਵੇਸਚਾਪੇ
ਜਾਚੰਗਨਾ੦ ਗੁ· ਮਾਗਨਾ ਯ· ਜਨ
ਬਾਛੈਜਾਚੰਗਨਾ-ਭਕ੍ਤਜਨਚਾਹਤੇਹੈ
ਆਪਸੇਮਾਗਨਾ-
ਜਾਲੀਰੈਨ੦ ਗੁ· ਤੁਮਾਰੇਬਾਧਨੇਹੇ
ਤਜੈਸੇਜਾਲਭੂਪਰਾਤਹੋਗਈਵੈਸੇਹੀ
ਦਿਨਹੂਏਹੈ ਯ· ਜਾਲੀਰੈਨਜਾਲਦਿ
ਜਾਤ੍ਰਕਰਨ੦ ਵਾ· ਯਾਤ੍ਰਾਕਰਨੀ ਨਹੂਆ

ਧਸੁਨਕੇਜਾਟੋਰੇ

ਜਾਹਰਾ੦ ਫਾ·ਪ੍ਰਗਟ ਯ·ਨਾਨਕਕਾ
ਪਾਤਸਾਹਦਿਸੈਜਾਹਰਾ

ਜਾਗਾਰੇ੦ ਦੇ·ਹੈਮਨਤੂਮੋਹਨਿਦ੍ਰਾਸੇ

ਜਾਲ੦ ਪੰ·ਦਗਧਕਰ ਯ·ਨਾ ਜਾਗ
ਨਕਇਹਤਨਜਾਲ। ਸੰ·ਕਦੰਬਬ੍ਰਿ
ਛ। ਗਵਾਖ੍ਯਰੰਧ੍ਰ·ਸੂਰੋਖੇਕਾਛਿਦ੍ਰ। ਮ੍ਰਿ
ਗਪੰਖੀਪਕੜਨੇਕਾਜਾਲ ਯ·ਮਨ
ਆਇਆਬੰਧੋਸਰਜਾਲ– ਸੰਸਾਰ
ਸਮੁਦ੍ਰਮੇਮਾਯਾਜਾਲਨੇਜੀਵੋਂਕਾਮਨ
ਬਾਧਲੀਆਹੈ।ਵਾ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕੇ
ਮੋਹਰੂਪਜਾਲੇਨੇਜੀਵੋਂਕਾਮਨਬਾਂਧ
ਲੀਯਾਹੈ।ਨਵੀਨਕਲੀਯੋਂਕਾਸਮੂਹ,
ਗੁ·ਸਮੂਹ ਦੇ·ਸੰਧੀ ਇਸ੍ਤ੍ਰੀ ਜੈਸੇ
ਜਾਲਬਾਲਰਾਜੀਹੈ। ਸਠਪਨਾ·ਦੇਖੁ,

ਜਾਲੇ੦ ਪੰ·ਜਲਾਇ ਯ· ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ।
ਭਾਹਨਸਾਕੇਜਾਲੇ ॥

ਜਾਲੀ੦ ਗੁ·ਮਾਯਾਰੂਪਜਾਲਜੋਅਨੇ
ਕਭਾਂਤਕੀਗੋਠੋਵਾਲਾਹੈ ਯ·ਅਨਿਕਭਾ
ਤਕੀਏਕੇਜਾਲੀ। ਜਾਲ ਯ·ਜਾਲੀਰੈਨ
ਜਾਲਦਿਨਹੂਆ। ਦਾਹਕਰੀ ॥

ਜਾਲਾ੦ ਦੇ·ਜਲਕਾਜਾਲਾ। ਦਗਧ
ਕੀਆ ਯ·ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆ
ਸਭੁਕਿਲਵਿਖਹਰਿਜਸਜਾਲਾ– ਹਮ
ਪਹਲੇਬਹੁਤਮੈਲਵਾਲੇਥੇ ਅਬਹਰਿ
ਜਸਕਹਤੇਨਿਰਮਲਹੋਗਏਹੈ।ਜਬ
ਸਮਗ੍ਰਪਾਪਹਮਾਰੇ ਹਰਿਜਸਨੇਦਾਹ

ਜਾਣਲਾ੦ ਦੇ·ਦ·ਜਾਨਤਾਹੈਂ ਕੀਏ
ਯ·ਤੂਆਪੇਸਭਕਿਛੁਜਾਣਲਾ

ਜਾਤਿਨਜਾਲਾ੦ ਵਾ·ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ
ਦੇਹਮੇਕਾਹੂਜਾਤੀਕਾਜਾਲਨਹੀ ਉਕ੍ਤਿ
ਚ ਜਾਣੋਜੋਤਿ ਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀਆਗੈ
ਜਾਤਨਹੇ– ਆਗੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਦੇ
ਹਮੈਕੋਈਜਾਤਿਨਹੀਹੈ

ਜਾਵਾ੦ ਦੇ·ਜਾਵੇ ਯ·ਹਉਦਾਧੀਕੈ

ਜਾਵੀ੦ ਗੁ·ਜਾਵੇਗੀ। ਗ ਦਰਜਾਵ

ਜਾਚੇਵੇ੦ ਗੁ·ਮਾਗਤਾਹੈ ਸ਼ੀ
ਯ·ਜਾਚਕਸਦਾਜਾਚੇਵੇ–ਮੈਜਾ
ਚਕਸਦਾਮਾਗਤਾਹੂ ॥

ਜਾਹਰਨਵੀ੦ ਗੁ·ਜਨੂਕੀਪੁਤ੍ਰੀ
ਭਾਗੀਰਥੀਗੰਗਾ ਯ·ਜਾਹਰਨਵੀ
ਤਪੇਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀ– ਜਨੂਰਾਜਾ

ਕੀਪੁਤ੍ਰੀਗੰਗਾਜੀ। ਪਿਤਰਤਾਰਨੇਹੇਤ
ਤਪਸੀਭਾਗੀਰਥਨੇਲਿਆਂਦੀ। ਕਥਾ
ਇਸਕੀਰਾਮਾਯਣਕੇ। ਆਦਿਕਾਂਡਕੇ
ਤੇਤਾਲੀਸਵੇਂਅਧਿਆਯਮੇਂਐਸੇਹੈ।
ਭਰਤਰਾਜਾਕਾਪੁਤ੍ਰਅਜਮੀਢ। ਤਿਸ
ਕਾਪੁਤ੍ਰਜਹਨੁਰਾਜਾ ਜੱਗਕਰਤਾਥਾ।
ਜਬਭਗੀਰਥਗੰਗਾਕੋਲੇਕਰਆਯਾ
। ਗੰਗਾਨੇ ਤਿਸਕੀਯਗਸਾਮਗ੍ਰੀਰੁੜ੍ਹਾ
ਲਈ। ਤਬਕੋਪਕਰਜਹਨੁਰਾਜਾਸਾਰੀ
ਗੰਗਾਕੋਪਾਨਕਰਗਯਾ। ਦੇਖਕਰਸ
ਮਗ੍ਰਦੇਵਤਨੇਅਰਭਗੀਰਥਨੇ। ਜਹਨੁ
ਕੀਉਸਤਤੀਕਰੀ। ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇਜਹਨੁ
ਨੇਅਪਨੇਕੰਨਕੇਰਸਤੇਗੰਗਾਕੋਨਿਕਾਸਾ। ਤ
ਬਸੇਗੰਗਾਕੋਜਹਨੁਕੇਸਰੀਰਸੇਜਨਮੀ
ਸਮਝਕੇ। ਜਹਨੁਕੀਪੁਤ੍ਰੀਜਾਹਨਵੀਕਹ
ਤੇਹੈਂ। ਉਸਮੇਂਏਕਰਾਗਲਗਾਕੇ ਜਾ
ਹਰਨਵੀਪਾਠਹੂਆ ਜਿਸਕਾਮੂਲਸੰ
ਸਕ੍ਰਿਤ ਜਾਹਨਵੀਹੈ

ਜਾਨਸਤਾਨਵੇ॰ ਵਾ·ਹਿੰਦਮੇਂਬਿ
ਕ੍ਰਮਾਜੀਤੀ ਪੰਦ੍ਰਾਂਸੈਅਠਤਰਸੰਬਤ
ਮੇਮੁਗਲਆਵੇਂਗੇ। ਔਉਸਸਮੇਕੇ
ਆਏਨਾਰਦਕੇਆਨੇਪੀਛੇ। ਸਤਾਰਾਸੈ
ਸਤਾਨਵੇਂਮੇਤੇਜਹੀਨਹੋ। ਅਠਾਨਵੇਂਮੇਜ
ਤੇਰਹੇਂਗੇ। ਯਹਗੁਰੂਜੀਕਾਭਵਿਖ੍ਯਤ
ਦਸਾਕਾਬੋਧਕਬਚਨਹੈ। ਯਾਤੇਗੁਰੂਸ
ਰਬਗਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਅਵਤਾਰਹੈਂ ॥

ਜਾਨ੍ਹ॰ ਦੇ· ਸੀਤ

ਜਾਚਨ੍ਹੀ॰ ਕ੍ਰਿ· ਜਾਚਨਾ ਯ· ਜਾਚਨ੍ਹੀ

ਜਾਨੀਅਨ੍ਹ॰ ਪੰ·ਮਿਤ੍ਰ। ਜੋ ਸਾਜ਼ਾਰ
ਨਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਜਾਨੀਅਨ੍ਹਾਹਰਿਜਾਨੀ
ਅਨ੍ਹਾ ਨੈਨਅਲੋਇਅਨ੍ਹਾਹਰਿਜਾਨੀ
ਅਨ੍ਹਾ — ਹਮਾਰੀਮਿਤ੍ਰਸਭਬਾਤਜਾਨ
ਨੇਵਾਲਾਹਮਾਰੇਸਮੀਪਖੜ੍ਹਾਹੈਹਰਿਸ
ਭਕਾਮਿਤ੍ਰ ॥

ਜਿ·

ਜਿਉ॰ ਦੇ·ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ·ਜਿਉਤ੍ਰਾ
ਏਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖ — ਹੇਰਖਨੇਵਾਲੇ
ਜੈਸੇਤੇਰੇਕੋਭੁਰੇ। ਤੈਸੇਉਸਮੇਅਪਨੀ
ਬ੍ਰਿਤੀਕੋਪ੍ਰਪੱਕਰਖੇ

ਜਿਤਉ॰ ਦੇ· ਜਿਤਿਆ

ਜਿਣਤਿਆ॰ ਕ੍ਰਿ· ਜੀਤਤੇਹੈ ਯ· ਗੁ

ਰਸਿਖਲੈਮਨਜਿਣਤਿਆ ॥

ਜਿਪਈ॥ ਗੁ· ਜੀਤੇਗਾ ਯ· ਮਨਹਠ ਤਰਫਨਜਿਪਈਜਿਬਹੁਤਾਥਾਲੇ

ਜਿਣਜਾਇ॥ ਪੰ· ਜੀਤਜਾਵੇਗਾ ਯ· ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਜਾਇ – ਜੋਪ੍ਰਭ ਖਨਾਮਕੋਚਿਤਨਕਰੇਗਾਸੋਈਜੀਤਜਾਵੇਗਾ

ਜਿੰਦੜੀਏ॥ ਪੰ· ਹੇਮੇਰੇਜੀਵ· ਹੇਮੇਰੇਆਤਮਾ ਯ· ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੜੀਏ

ਜਿਸੈ॥ ਪੰ· ਜਿਸਕੇ ਯ· ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਐਸੂਖਜਿਸੈਹੀਪਾਸ

ਜਿਨਸ॥ ਫਾ· ਵਸਤੁਮਾਤ੍ਰ ਯ· ਜਿਨਸਥਾਪਜੀਆਕਉਰਖੇ – ਜੀਵੋਂਪਾਸ ਸਭਵਸਤੁਦੇਕਰਜੀਵੋਂਕੀਰਛਾਕਰੇਹੈ, ਜਿਨਸੇਸੇ ਯ· ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਕਰਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾਈ

ਜਿਹ॥ ਦੇ· ਜਿਸਕੀਦਯਾਸੇ ਯ· ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਛਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹ

ਜਿਨ੍ਹ॥ ਦੇ· ਜਿਸਨੇ ਯ· ਜਿਨ੍ਹਲਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇ – ਜਿਸਨੇਸਾਜੇਹੈਉਸੀਨੇਖ੍ਯਾਲੇਹੈ –

ਜਿਦਿਹ॥ ਪੰ· ਜਿਸਦਿਨ ਯ· ਜਿਦਿਹਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲਕਪੇਦੁਖ

ਜਿਨੇਹਾ॥ ਗੁ· ਜੈਸਾ ਯ· ਕੋਰਨ੍ਹਮੋਠ

ਜਿਵੇਹਾ॥ ਗੁ· ਜੈਸਾ ਜਿਨੇਹਾ

ਜਿਸਹ॥ ਗੁ· ਜਿਸਕੋ ਯ· ਤਿਸਹਿਬ੍ਰਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ – ਗੁਰਕਹੇਜਿਸਕੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸਪੇਜਾਨੋਅਛੀਤਰਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈ

ਜਿਸਕਾ॥ ਦੇ· ਜਿਸਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ ਯ· ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹਤਿਨਦੀਆਤਾਲਾ – ਜਿਸਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਰਚਾਦੇਹਹੈ। ਉਸੀਨੇਬੁਧੀਰੂਪਮੋਖਕੇਦਰਵਾਜੇਮੋਅਗ੍ਯਾਨਰੂਪੀਤਾਲਾਦੇਰਖਾਹੈ

ਜਿਣਕਾ॥ ਗੁ· ਜੀਤਤਾਹੈ ਯ· ਸੋਗੁਰਮੁਖਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ

ਜਿੰਦਗੀ॥ ਫਾ· ਜੀਵਨ ਜੈਸੇ ਜਿੰਦਗੀਬਖਸੈਵਜੂਦੇਇਨਸਜਾਂ

ਜਿੰ॥ ਦੇ· ਜੋ· ਯ· ਨਾਨਕਤਿਸਸਰਨਾਗਤੀਜਿਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰ ਪ੍ਰਨਾ ਜਿਕ੍ਰਿਓਨ – ਜੋਕੀਆਹੇ ਪੁਨਾ ਸੋਏਵਦਜਿਜਾਣੇਰੋਗੀਜੀਉ। ਜੇੜ੍ਹੀ ਯ·

ਜਿਮਤਿਗਾਹੀਜੈਦੇਵ ਪੁਨਾ ਦਾਨਜਿਸ
ਤੇਦਾਨ – ਦਾਨਆਪਕਾਹੋਵੈਹੈ ਜਿ·ਜੇੜ੍ਹਾ
ਮੁਝਸਤੇਭੂਮਅਪਰਾਧੀਕੋਦੇਵੇ, ਜਿਨ
ਕਾ ਯ·ਜਿਤਨਿਪਵ੍ਰਾਏ – ਜਿਨਕਾਅੰਦ
ਬਅਵਹਾਰਗੁਰੋਨੇ ਭੀਨ ਦੂਰਕਰਕੇ
ਉਤਮਬਅਵਹਾਰਬਨਾਇਦੀਆਹੈ,

ਜਿਣੈ॰ ਦੇ· ਜੀਤੇਹੈ ਯ·ਜੋਬ | ਸਿ·ਜਯ,
ਲਪਟੇਜਰੁਆਜਿਣੈ

ਜਿਣੁ॰ ਗੁ· ਜੀਤ ਯ·ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈ

ਜਿਤੁ॰ ਦੇ·ਜਿਸਕਾਅਮੇ ਯ· | ਜਿਣਜਾਇ
ਜਿਤਹਉਲਾਈ – ਉਪਦੇਸਦਾਤਿਓ
ਨੇਜਿਸਓਰਲਗਾਈਤਹੀਮੇਲਗੀ,
ਜੀਤ· ਫਤਹ, ਜਿਸਨੂ, ਜਿਸ ਯ·ਜਿ
ਤਦਿਹਾੜ੍ਹੇਧਨਵਰੀ, ਜਿਸਕਰ ਯ·
ਜਿਤਭੇਟੇਸਾਧੂਕੇਚਰਣ ਪੁਨਾਬਧਾ

ਜਿਤੀ॰ ਦੇ· ਜੀਤੀ – ਫਤਹ | ਛੂਟੇਜਿਤ

ਜਿਤੁਤੇ॰ ਗੁ· ਜੀਤਲੀਏ | ਕਰੀ
ਹੈ ਯ·ਜਿਤਤੇਬਿਸ੍ਵਸਿਸਾਰਹਨਾਨ
ਕਵਸਅੰਕਰੋਗਤਿਪੰਚਤਸਕਰਹ – ਜੀ
ਤਲੀਆਹੈਸੋਤੋਨੇਸਰਬਸਿਸਾਰਕੋ
ਅਰਵਸਕਰਲੀਏਹੈਪਾਂਚਚੋਰਪੁ
ਨਾਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥੀਨਵਖੰਡਣਹ ॥

ਜਿਥੈ॰ ਪੰ· ਜਹਾ ਯ·ਜਿਥੈਕੋਇਕਥੈ
ਨ – ਜਹਾਕੋਈਈਸ੍ਵਰਕੇਨਾਮਕੋਕਥਨ

ਜਿਥੋ॰ ਪੰ· ਜਹਾਸੇ | ਕਰਹੈ

ਜਿੰਦੂ॰ ਗੁ· ਜਿੰਦ· ਹੇਜੀਵ ਯ·ਮੀਠੇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੂਤੂਮੀਠੇਹਰਿਗੁ

ਜਿੰਦ॰ ਦੇ· ਪ੍ਰਾਣ ਯ·ਜਿੰਦ | ਣਗਾਉ
ਵਹੁਟੀਮਰਣਵਰ, ਜੀਵ,

ਜਿੰਦੋ॰ ਫਾ· ਗਾਤਵਾਲਾ

ਜਿਦੂ॰ ਪੰ· ਜਿਸਸੇ ਯ·ਜਿਦੂਕੁਛਰਾ

ਜਿਨਾ॰ ਪੰ· ਜਿਨਕੋ | ਸ੍ਰਾਨੋਹੋਇਆ
ਯ·ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕੋਸਿਫਤ
ਜਿਨਾਦੈਦਾਤ – ਦੈਦੇ· ਪਮੇਸ੍ਵਰਸੇ
ਜਿਨਕੋਸਿਫਤਕਰਨੀਮਿਲੀਹੈ ਪੰ·
ਜਿਨਕੇ ਯ· ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉਗਈ –
ਜਿਨਪਦਾਰਥੋਕੇਪੀਛੈਮੈਫਿਰਤਾਥ ॰
ਵਹੁਅਬਮੇਰੇਪੀਛੇਫਿਰਤੇਹੈ,

ਜਿਨ॰ ਦੇ· ਜਿਸਨੇ ਯ· ਜਿਨਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਹੀਫੁਨਗੋਈ ਪੁਨਾ ਜਿਨਜਿ
ਨਨਾਮਧਿਆਇਆ, ਮਤ ਜੈਸੇਮੈਂ
ਦੇਖਾਨਜਿਨਜਾਓ, ਜਿਨਕੀ ਯ·ਦਿ

ਲਹੁਮੁਹਬਤਜਿਨਸੇਈਸਚਿਆ ਸਿ·
ਬੁਧਅਵਤਾਰ ਜਿਸਕੇਮਤਵਾਲੇਲੋਕੋ
ਕਾਨਾਮਬੌਧਹੈ, ਅਰਹੀਤ ਨਾਮਬੌਧ
ਜਿਸਕੇਮਤਕੇਲੋਗੋਕਾਨਾਮਜੈਨੀਹੈ,
ਬਿਸ੍ਨੁ, ਅਤੀਬ੍ਰਿਧ, ਜਿਤ੍ਵਰ·ਜੈਕਰ
ਜਿਸ੍ਨੁ੦ ਬਿਸ੍ਨੁ, ਇੰਦ੍ਰ, ਅਰ ਨੇਵਾਲਾ
ਜਨ, ਜੀਤਨੇਵਾਲਾ ॥
ਜਿੰਨ੦ ਅ·ਭੂਤ·ਯਖ, ਜਿੰਨੋਕਾਯ·
ਜੋਭੂਜਿਨਾਦਾਸਰਦਾਰ
ਜਿਨੀ੦ ਪੰ· ਜਿਨਹੁਨੇ ਯ·ਜਿਨੀਚਲ
ਣਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰੇਬਿਥਾਰਪੁ
ਨਾ ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਨਾਮਨਸੇਵਿਆ
ਜਿਤਨੇ੦ ਪੰ·ਜੇਤੇ
ਜਿਤਾਨਾ੦ ਗੁ· ਜੀਤਆ ਯ·ਜਗਤਿ
ਨਹਿਜਿਤਾਨਾ ॥
ਜਿਹਬਾ੦ ਦੇ· ਹੇਸ੍ਵਾਦਕੇਸਾਧਨਰ
ਸਨਾਕੇਗੋਲਕ ਯ·ਰੇਜਿਹਬਾਕਰ
ਉਸਤਖੰਡ- ਅਗਨੀਕੀਜਿਹ੍ਵਾਸਾਤ
ਹੈ ਕਾਲੀ ਕਰਾਲੀ ਮਨੋਜਵਾਆਦਿ
ਜਿਮ੦ ਦੇ·ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਜਿਮੀ੦ ਦੇ·ਧਰਤੀ·ਜਮੀਨ ਯ·ਜਿ
ਮੀਨਾਹੀਮੇਕਿਸੀਕੀਥੋਈ- ਵਸਤੁਲੀ
ਮੈਨੇਕਿਸੀਕੀਗਹਣਕਰੀ
ਜਿਸਮ੦ ਅ·ਸਰੀਰ·ਦੇਹ
ਜਿਚਰ੦ ਪੰ· ਜੇਤੀਦੇਰ·ਯ·ਤਿਚਰ
ਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰਸਾਥੀਨਾ
ਲ- ਓਤਾਕਾਲਦੇਹਸੁਖੀਸਾਰਮੇਰਹੇਹੈ
ਜੇਤਾਕਾਲਜੀਵਦੇਹਮੇਰਹੇਹੈ ਯਾਵ
ਜਿਧਰ੦ ਪੰ·ਜਿਸਓਰ ਤਚਿਰ ਸਿ·
ਯ·ਜਿਧਰਭਬਰਜਾਇਵਹਣਯ
ਜਿਨੂਰਾ੦ ਗੁ·ਛੋਟਾਭੂਤਨਾ ਤੁਸੀ·
ਯ·ਪ੍ਰਤਜਿਨੂਰਾਧੀਜਿਨੂਰੀ
ਜਿਕਰ੦ ਦੇ·ਚਰਚਾ ਯਿਕਰ ਫਾ·
ਜਿੰਦਾਰਿ੦ ਮਿ·ਜਿੰਦਕਾਆਰਿ
ਸਤ੍ਰੁ ਜਮ ਪਰੰਤੁ ਪਾਠਜਿੰਦਾਰਿ
ਹੋਵੇਤਬਯਹਆਰਥਬਨੇਹੈ ਜਿੰਦਾ
ਰਿਨਾਹੋਵੇ ਤਬਜਿੰਦਾਲਮੂਲਹੈਜਿ
ਸਕਾਅਰਥਛੰਡਾਲਹੈ ਇਸਆਰ
ਥ ਮੇਭੀਸਹੀਪਾਠਜੰਦਾਰਚਾਹੀਏ,
ਜਿਵ੦ ਦੇ·ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਯ·ਜਿਵਤੂ
ਚਲਾਇਹਤਿਵਚਲਾਸੁਆਮੀ
ਜਿਤਨ੍ਹੇ੦ ਦੇ· ਜੇਤੇ ਯ·ਜਿਤਨ੍ਹੇਫਲ

੫੫੮

ਮਨਬਾਂਛੀਐਤਿਤਨੈਸਤਗੁਰਪਾਸ
॥

ਜੀ·

ਜੀਉ॰ ਗੁ· ਸਤਕਾਰਕੀਬੋਲੀ ਯ·ਰ
ਵਿਦਾਸਜੀਉ ਪੁਨਾ ਜੇਕੋਜੀਉਕ
ਹੇਓਨਾਕੋਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਈ ਪੁ
ਨਾ ਜੀਉਜੀਉਸਭਕੀਤ) ਪ੍ਰਾਨ
ਯ·ਤਿਸਅਰਾਧਜਿਨਜੀਉਦੀਆ
ਪੁਨਾ ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾ-ਪ੍ਰ
ਣਾਅਰਪਨਕਰਉਅਪਨੇ ਬਚਨਾਂ
ਤਰਮੋਦੇਵੋਪ੍ਰਾਣਅਕੋਰਲਿਖਾਹੇ॥
ਸਕਤੀ ਯ· ਕਰਮਹਿਕਿਨਜੀਉਦੀ
ਨਹੇ -ਕਰਮੋਂਕੋਬੰਧਨਕੀਸਕਤੀਕਿ
ਸਨੇਦਈਹੈ) ਪ੍ਰਾਣਧਾਰੀ ਯ·ਜੀ
ਉਜੋਮਾਰਹਿਜੋਰਕਰਕਹਤੇਹਹਿ

ਜੀਵਉ॰ ਪੰ·ਜੀਵਤਾਰ ਜੁਹਲਾਲ
ਹੌਂ ਯ·ਜੀਵਉਨਾਮਸੁਨੀ

ਜੀਵਾਵਉ॰ ਗੁ· ਜੀਵਤਾਰਹੋਯ·
ਦਰਸਨਪੇਖਜੀਵਾਵਉ

ਜੀਅ॰ ਦੇ·ਪ੍ਰਾਣ·ਯ·ਮੈਤੋਮੋਲਮ
ਹਥੇਲਈਜੀਅਸਟੇ -ਪ੍ਰਾਣੋਂਕੋਵ
ਟੇ) ਚਿਤਕੀ ਯ· ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ
-ਚਿਤਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕੀਰੀਤੀਨਹੀਜਾਣੀ)
ਨਿਜਰੂਪਕੀਦਾਤਦੇਕਰ ਯ· ਜੀਅਦ
ਨਦੇਭਕਤੀਲਾਇਨ -ਭੂਲੇਕਰਕੇਕ
ਨਵਤ ਭੂਲੇਰੂਪਵਾਲੇਜੀਵੋਂਕੋਉਪਦੇ
ਸਦ੍ਵਾਰਾਨਿਜਰੂਪਪ੍ਰਾਪਤਕਰਕੇ ਭ
ਕਤੀਮੇਂਲਗਾਵਤੇਹੈ ਲਗਾਇਕਰਹ
ਰਿਸਾਥਅਭੇਦਕਰਦੇਵੇਹੈ।ਵਾਨਿਜ
ਰੂਪਜੋਭੂਲਮੁ ਰਦੇਵਤਭਏਜੀਵੋਂਕੋ
ਉਪਦੇਸਸੇਨਿਜਰੂਪਜੀਵਨਾਦੇਕਰ
ਹਰਿਸਾਥਮੇਲਦੇਵੇਹੈ ॥

ਜੀਆ॰ ਦੇ· ਜੀਵੋਂਕੋ ਯ·ਜੀਆਕੁ
ਹਤਨਸੰਗੇਪ੍ਰਾਣੀ ਪੁਨਾ ਸੋਕਿਉਵਿ
ਸਰੇਜਿਜੀਵਨਜੀਆ

ਜੀਤਿਆ॰ ਦੇ· ਜਯਕੀਆ ਜੈਸੇ
ਲੀਕਾਗੜ੍ਹਜੀਤਿਆ

ਜੀਵਿਆ॰ ਦੇ·ਜੀਵਤਾਰਹਿਆ ਜੈ
ਸੇ ਜਿਨਜਿਨਜਪਿਆਜਗਜੋਈ
ਜਨਜੀਵਿਆ

ਜੀਵਦਿਆ॰ ਦੇ· ਜੀਵਨਸਮੇ ਯ·
ਜੀਵਦਿਆਮਰਮਾਰਨਪਛੋਤਾਈਏ

ਜੀਅੜ੍ਰੀਆ੦ ਪੰ· ਹੇਜੀਵ ਯ· ਜੀ ਅੜ੍ਰੀਆਪਰਦੇਸੀਆ

ਜੀਵਨਜੀਆ੦ ਗੁ· ਸਭਕੇਪ੍ਰਾਣੋਂਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਰਥਾਤਸਭਕੇਪ੍ਰਾਣੋਂਕੀਰਖ੍ਯਾ ਕਰਤਾ ਯ· ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੇਜਿਜੀਵਨ ਜੀਆ

ਜੀਵਾਣੀ੦ ਦੇ· ਜੀਵਤੀਕਰੀ ਜੈ ਸੇ ਸੈਨਾਸਕਲਜੀਵਾਣੀ

ਜੀਸ੦ ਗੁ· ਜਾਤੇਹੈ ਯ· ਘੁਮਘੁਮਜੀ

ਜੀਵਜਾ੦ ਪੰ· ਜੀਵਾਗਾ ਜੈਸੇ ਨ ਸ ਹਿਭੁਲਾਵਾਭੁਧਜਿਚਰਜੀਵਜਾ

ਜੀਵਾਸ੦ ਗੁ· ਜੀਵਨੇਕੀਆਸਾ ਯ· ਧ੍ਰਿਗਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗਜੀਵਾਸ ਜੀਵਤਾਸਾ

ਜੀਹ੦ ਪੰ· ਜੀਭ· ਰਸਨਾ ਯ· ਜੀਹ ਸਿ ਭੁਣਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕ ਜਿਹ੍ਵਾ ਸੰ·

ਜੀਅਣਹ੦ ਗੁ· ਸਰਬਜੀਵੋਂਕੀ

ਜੀਅਕਹ੦ ਗੁ· ਆਜੀਵਕਾ ਯ· ਉ ਚਰਣੈਸਰਬਜੀਅਕਹ¯ ਮੁਖਸੇਆ ਗਕੇਲੇਨੀਸਰਬਸੇਆਜੀਵਕਾ) ਉ ਚਰਣੈਉਲੰਘਵਰਤਨਾਸਰਬਜੀਵੋਂਕੇ

ਜੀਅਕੈ੦ ਗੁ· ਅਪਨੇਜੀਵਨੇਕੇਲੀਏ ਯ· ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ

ਜੀਵਕ੦ ਸੰ· ਸੇਵਕ) ਔਖਧਿਬਿਸੇਖ, ਬਿਆਜਕ੍ਰੀਆਜਨ) ਦੇ· ਆਜੀਵਕਾ· ਗੁਜਾਰਾ

ਜੀਰਕ੦ ਸੰ· ਜੀਰਾ

ਜੀਵਤੇਕੋ੦ ਗੁ· ਅਗਨਿਕੋ

ਜੀਵਦਾਪੁਰਖ੦ ਗੁ· ਅਮਰਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯ· ਨਾਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰ ਖਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦਹੋਈ

ਜੀ੦ ਗੁ· ਸਤਕਾਰਕੀਬੋਲੀ ਯ· ਤੂਰ ਨਰੈਮੇਜੀਨਾਮਾਹੋਜੀ) ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਕਿਉਜੀਮਾਰਤਾਹੈ) ਚਿਤ ਜੈਸੇ ਕਿ ਆਜੀਮੋਸਮਾਈਹੈ

ਜੀਜੈ੦ ਗੁ· ਜੀਵੋਂਹੈ ਯ· ਪੇਖਦਰਸਨ ਨਾਨਕਜੀਜੈ) ਪੰ· ਭੁਗਨੀਪਤੀ ਜੈਸੇ ਜੀਜੇਕੋਬੁਲਾਵੋ

ਜੀਵੀਜੈ੦ ਗੁ· ਜੀਵਤੇਹੈ

ਜੀਰਾਣ੦ ਗੁ· ਉਜਾੜ੍ਰਮੇਅਰਥਾਤ ਮਸਾਣਭੂਮੀਮੇ ਯ· ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰ ੦

ਜੀਰਣ੦ ਸੰ· ਪੁਰਾਣਾ· ਬੋਦਾ, ਦੂਜੇ ਜੀਰੇਨਾਮਵਾਲਾਮਸਾਲਾ

ਜੀਵਣ੦ ਦੇ· ਜੀਵਨੇਹੇਤ ਯ· ਜੀਵ ਣਸਾਜਿਹਮਾਈ¯ ਜੀਵਨੇਹੇਤਪੇਦ ੦

ਕਰਹੈਮਾਯਾਕੋ

ਜੀਵਤਮਰਣਾ੦ ਕ੍ਰਿ·ਜੀਵਨਮੁ
ਕ੍ਤਹੋਣਾ ਯ·ਜੀਵਤਮਰਣਾਸਭਕੋਕ
ਹੇਜੀਵਨਮੁਕ੍ਤਕਿਉਹੋਇ

ਜੀਤਿ੦ ਕ੍ਰਿ·ਜੀਤੇ ਭਾਵ ਚਿਤਸੇਯ·
ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿਟਾਉ" ਭ੍ਰਾਤਕਾ
ਪਕੜਦਾਚਿਤਸੇਛੋੜ ਆ·ਮ·੫·ਸ

ਜੀਤ੦ ਦੇ·ਜੀਤਕੇ ਯ·ਫਤਿਹ [੨੫੪
ਭਈਮਨਜੀਤ) ਜਯਕਰ ਯ·ਜਾਤਅ
ਕਾਰਥਜਨਮਪਦਾਰਥਕਾਚਬਾਦ
ਰੇਜੀਤ" ਕਚਕੁਲਜਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੇ
ਪਦਾਰਥੋਸੇਤਿਸਕੋਸੀਘ੍ਰਜੀਤੋ

ਜੀਤਾ੦ ਦੇ·ਜੀਤਲੀਆ ਯ·ਆਤ
ਮਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀ"

ਜੀਵਤ੦ ਕ੍ਰਿ·ਜੀਵਤਾਹੀ ਯ·ਜੀਵ
ਤਮਰਣਾ) ਜੀਵਤਾਹੈ ਯ·ਸੋਜੀਵਤ
ਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ" ਵਹੁਜੀਵ
ਤਾਹੈਜਿਨਜੀਵਤਾਪੁਰਖਜਪਿਆ

ਜੀਵਨਮੁਕ੍ਤ੦ ਦੇ·ਜੀਵਤਾਹੀ [ਜੋ
ਕਰਤਾਭੋਕ੍ਤਾਪਨਬੰਧਸੇਰਹਿਤਅ
ਰਥਾਤਤਤ੍ਵਗ੍ਯਾਨਮੇਨਾਸਵਾਸ
ਨਾਖਯਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਦੇਹਸੋਪ੍ਰਾਣਹੋ
ਤੇਹੀਮੈਕਰਤਾਭੋਕਤਾਹੂ ਐਸੇਅਭਿ
ਮਾਨਰੂਪਬੰਧਸੇਰਹਤ ਯ·ਨਾਨਕ
ਸੋਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤ

ਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤਿ੦ ਵਾ·ਜੀਵਨਮੁ
ਕ੍ਤੀਅਵਸਥਾਕਾਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਜੀਵਨੇ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਕਾਪ੍ਰਕਾਰ

ਜੀਵਾਂਦ੦ ਪੰ·ਖਿਮਾ·ਸਹਨਤਾਈ
ਯ·ਦਰਵੇਸਾਨੂੰਲੋੜੀਐਰੁਖਾਦੀਜੀ

ਜੀਵਾਨਦ੦ ਕ੍ਰਿ·ਜੀਵਤਾਹੈ [ਰਾਂਦ
ਯ·ਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦ

ਜੀਅਦਾਨਦੇ੦ ਵਾ·ਭੂਲੇਸ੍ਵਰੂਪ
ਵਾਲੇਮੁਰਦੇਵਤਭਏਜੀਵੋਕੋਉਪਦੇ
ਸਦ੍ਵਾਰਾਨਿਜਰੂਪਜੀਵਨਾਦੇਕਰ

ਜੀਨ੦ ਫਾ·ਘੋੜੇਕੀਕਾਠੀ ਯ·ਤਿਨ
ਕੇਤੂਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਪਵਿਤ੍ਰਹੈ

ਜੀਵਨ੦ ਸੰ·ਆਜੀਵਕਾ·ਗੁਜਾਰਾ
ਯ·ਗੁਰਮੇਰੀਜੀਵਨਿ) ਜੀਵਤਾਹੂ
ਆਹੀ ਯ·ਜੀਵਨਮੁਕਤਸੋਆਖੀ
ਐ ਜੀਵਨੇਕੀ ਯ·ਜੀਵਨਤਲਬ
ਨਿਵਾਰਾ) ਜਲ) ਮੱਜਨ) ਨਵਨੀਤ·

ਮਖਣ)(ਭਾਵਐ)ਪ੍ਰਾਣ)ਧਾਰਨ)ਪੁਤ੍ਰ)
ਵਾਯੂ)ਬ੍ਰਿਤੀ·ਆਜੀਵਕਾ ਸੋਦਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੀਹੈ ੧ ਵਿਦ੍ਯਾ ੨ ਸਿਲਪ ੩ ਨੌਕਰੀ ੪
ਸੇਵਾ ੫ ਗੋਰਖ੍ਯਾ ੬ ਦੁਕਾਨ ੭ ਕ੍ਰਿਖੀ
੮ ਭਿਖ੍ਯਾ ੯ ਕੁਸੀਦ ੧੦ ਬੋਲਨਬੋਨ
ਨਾਦਿਬ੍ਯਵਹਾਰ)ਦੇ·ਬਹੁਤੇਜੀਵ)ਅ
ਮਰਹੋਨਾ ਯ·ਜੀਵਨਪਦਵੀ⁻ਉਤਰ
ਕਾਲਮੇਨਮਰਨੇਸੇਅਮਰਹੋਨਾਰੂਪ

ਜੀਤਨ॰ ਦੇ·ਜਯ ਬਾਨ

ਜੀਵਨਾ॰ ਦੇ·ਜੀਤੇਰਹਨਾ ਯ·ਅੰਧੇ
ਜੀਵਨਾਬੀਚਾਰਦੇਖਕੇਤਕਦਿਨਾ

ਜੀਵਾਲਿਆਨ॰ ਰੁ·ਜੀਵਾਏਹੈ ਯ·
ਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾਲਿਆਨ

ਜੀਅਜੀਆਨ॰ ਰੁ·ਜੀਵੋਕਾਜੀਵ

ਜੀਵਨਬਲਨਾ॰ ਵਾ·ਜੀਵਤੇਰਹ
ਨਾ ਯ·ਬਿਨਸਿਮਰਨੇਜੋਜੀਵਨਬਲ

ਜੀਵਨਤਲਬ॰ ਵਾ·ਜੀਵਨੇ ਨਾ

ਜੀਭੈ॰ ਦੇ·ਜਿਹਬਾਸੇ ਯ·ਜੀ ਕੀਚਹ
ਭੈਬਾਸ੍ਹੁਬੋਲਣਾ —

ਜੀਅਰਾ॰ ਦੇ·ਮਨ ਯ·ਜੀਅਰਾਅ
ਗਨਿਬਰਾਬਰਤਪੇ)ਜੀਵ)ਪ੍ਰਾਣ

ਜੀਅਰੇ॰ ਪੰ·ਹੇਜੀਵ ਯ·ਜੀਅਰੇਜਾ
ਹਿਗਾਮੇਜਾਨਾ

ਜੀਵਤਮਰੈ॰ ਰੁ·ਬਾਸਨਾਸੇਰਹਿਤ
ਹੋਵੈ ਯ·ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਫੁਨਜੀਵੈ

ਜੀਲ॰ ਪੰ·ਚਮੜ੍ਹੇਕੀਤੰਦ ਯ·ਜੀਲ
ਬਿਨਾਕੈਸੇਬਜੇਰਬਾਬ

ਜੀਵਾਲੇ॰ ਪੰ·ਜੀਵਤਾਕਰੇ ਯ·ਜੀ
ਆਮਾਰਜੀਵਾਲੇਸੋਈਔਰਨਕੋਈ

ਜੀਵੈ॰ ਦੇ·ਜੀਤਾਰਹੇ ਯ·ਜੀਵੈ ਰਖੇ

ਜੀਵ॰ ਸੀ·ਪ੍ਰਾਣੀ ੧ ਬ੍ਰਿਹ ਦੇਵਨਾਰ
ਸ੍ਪਤਿ ੨ ਕਰਣ ੩ ਖੇਤ੍ਰਗ੍ਯ ੪ ਜੀਵ
ਕਾ ੫ ਮਨੁਖਸੇਕੀਟਪ੍ਰਯੰਤਪ੍ਰਾਣੀ
੬ ਕਾਰਯਕਾਰਣਸੰਘਾਤ ੭ ਜੈਨਮ
ਤਮੇਜੀਵਾਸ੍ਤਿਕਾਯ ਨਾਮਵਾਲਾਪਦਾ
ਰਥ ੮ ਜਿਸਕੇਉਸਮਤਮੇਬੰਧਮੁ
ਕਤਦੋਭੇਦਹੈ।ਮੋਹਾਦੀਰਹਿਤਅਰ
ਹੈਤਾਦਿਕਮੁਕਤਹੈ।ਤਿਨਸੇਇਤਰ
ਮੋਹਾਦਿਕੋਸੇਆਬ੍ਰਿਤਜੀਵਬੱਧਹੈ।
ਬੇਦਾਂਤਮਤਮੇਉਪਾਧਿਪ੍ਰਵਿਸਬ੍ਰਮ
੯ ਅਰਥਾਤ ਘਟਾਵਛਿੰਨਆਕਾਸ
ਵਤਸਰੀਰਤ੍ਰਿਤਯਾਵਛਿੰਨਚੇਤਨ੍ਯ

੧੦ ਦਰਪਣਮੇਮੁਖਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਵਤਬੁ
ਧਿਮੇਂਥਿਤਚੈਤਨਜਕਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ੧੧
ਅਭਾਸਸਹਿਤਅਹੰਕਾਰਮੇ ਚੈਤਨਜ
ਕਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸਮੁਦਾਯਕੇ
ਧਾਰਣੇਵਾਲਾਛੇਤ੍ਰਗ ੧੨ ਲਿੰਗਦੇਹ
੧੩ ਬੈਸਨਵਮਤਮੇਬਾਲਕੇਅਗ੍ਰਕਾ
ਜੋਸੌਆਹਿਸਾਤਿਸਕੇਸੌਮੇਹਿਸੇਕੇਸ
ਮਾਨਜੀਵਹੈ। ਸੋਸਦਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਮੇਜੁ
ਦਾਹੈ। ਯਵਨਮਤਮੇਰੂਹ —

ਜੀਵਾ॰ ਸੰ· ਧਨੁਖਕਾਚਿਲਾ ੧ ਜੀਵੰ
ਤੀਔਖਧੀ ੨ ਬਚਬੂਟੀ ੩ ਭੂਮੀ ੪
ਜੀਵਨਉਪਾਯ ੫। ਦੇ· ਪ੍ਰਾਣਧਾਰ
ਣਕਰਤਾਹੂੰ ਯ· ਜੀਵਾਤੇਰੇਨਾਇਮਨ
ਆਨੰਦਹੈਜੀਉ

ਜੀਵਨਦੇਵਾ॰ ਗੁ· ਜੀਵੋਂਕੋਜੀਵਨ
ਦੇਨੇਵਾਲਾਹਰਿਹੈ —

ਜੀਵਨਪਦਵੀ॰ ਦੇ· ਅਮਰਹੋਨੇ
ਕਾਥਾਨਬੈਕੁੰਠਾਦਿ ਵਾਸਤਵਸੇਪ੍ਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕਾਸ੍ਵਰੂਪ ਯ· ਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾ

ਜੀਅੜੇ॰ ਪੰ· ਜੀਵਕੇ ਯ· ਜੈਸੀ ਈ
ਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸ

ਜੀਵਦੜਾ॰ ਪੰ· ਜੀਵਤਾਹੀ ਯ· ਪਿਛ
ਲਫਾਤਨਜਾਗਿਓਜੀਵਦੜਾਮੁਇਓਇ

ਜੁ·

ਜੁਲਾਊਂ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਚਲਨਾਚਾਹਤਾਹੂ
ਯ· ਮੂਜੁਲਾਊਤਥ— ਮੇਚਲਨਾਚਾਹ ਤਾਹੂਤਹਾ

ਜੁੜਿਆ॰ ਪੰ· ਮਿਲਿਆ

ਜੁਗੀਆ॰ ਦੇ· ਜੋਗੀ ਜੈਸੇ ਜੁਗੀ
ਆਅਘੋਰੀਮੋਹਿਤ੍ਰੇਗੀਮੇਧਰਤਹੈ

ਜੁਥੀਆ॰ ਵਾ· ਜੋਹੂਆ ਯ· ਦੇਖਫ
ਗੀਦਾਜੁਥੀਆ —

ਜੁਨੀਐ॰ ਗੁ· ਜੂਨੋਮੇ ਯ· ਬਹੁੜਨ
ਪਾਈਐਜੁਨੀਐ —

ਜੁਦਰੀਆ॰ ਦੇ· ਬੇਨਤੀ ਯ· ਪਾਇ
ਲਗੌਨਿਤਕਰੌਜੁਦਰੀਆ ਜੋਹਦ

ਜੁਲਾਈਆ॰ ਦੇ· ਮਾਰਗਮੇਚਲ
ਨਾ

ਜੁਗਜੋਗੀਆ॰ ਵਾ· ਸਮਾਧੀ
ਮੇਜੁੜਨੇਵਾਲਾਜੋਗੀਹੈ ਯ· ਤੂਆ
ਪੇਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ

ਜੁਲਈ॰ ਪੰ· ਪੋ· ਚਲੇਗੀ ਯ· ਨਾ
ਨਕਜਾਬਨਜੁਲਈਮਾਇਆ

ਜੁਲਸਾ॰ ਪੰ· ਚਲਾਂ
ਜੁਟਸੀ॰ ਪੰ· ਜੁੜੇ ਯ· ਮਾਗਉਦਾ
ਨਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਮੇਰਾਮੁਖਸਾ
ਕਤਜੋਗਨਜੁਟਸੀ
ਜੁਮਲਾਹ॰ ਫਾ· ਜੁਦੀਜੁਦੀਬਹੁਤ
ਰਕਮੋਕਾਏਕਜੋੜ ਜੈਸੇ ਰੋਖਸਾਹਿ
ਬਜੀਮੇਰਾਗੋਵਿਖੇਨਾਨਾਸਬਦੋਕੇ
ਜੋੜੋਕੀਏਕਰਕਮਬਨਾਈਹੈ
ਜੁਗਛਤੀਹ॰ ਭੁ· ਛਤੀਸਜੁਗਯ·
ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ। ਬਚਨ
ਤਰਮੇ ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰਰਹਾਇ
ਆ- ਅਠਾਰਾਜੁਗੋਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਲ
ਮੋਗਾਯਾ ਅਠਾਰਮੇਫਿਰਕੇਆਯਾ
ਇਸਕਥਾਕੇਭਾਵਸੇਬਚਨਹੈ ਵਾ
ਧ੍ਯਾਨਮੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਕਰਜੋਮੁਨੀਯੋਨੇ
ਅੰਧਕਾਰਰੂਪ ਦੇਵਕੀਮਾਯਾਸਕ
ਤੀਦੇਖੀਤਾਕੇਭਾਵਸੇਬਚਨਹੈਛਤੀ
ਸਪਦਅਨੰਤਕਾਲਕਾਬੋਧਕਹੈ ਯਾ
ਤੇਬਹੁਤਕਾਲਅੰਧੇਰਹੀਰਹਾਪ੍ਰਲ
ਯਸਮੇ। ਯਹੀਵਾਰਤਾਅਰਬਦਨ
ਰਬਦਧੀਧੂਕਾਰਾ ਬਚਨਾਂਤਰਮੇਲਿ
ਖੀਹੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰ· ਗੁਬਾਰ
ਜੁਗ॰ ਦੇ· ਦੋਵਸਤੁ, ਦੋਪਨਾ ਸੋਖ੍ਯਾ,
ਸਤਦ੍ਵਾਪਰਤ੍ਰੇਤਾਕਲਿਚਾਰੋ ਯ· ਸੋ
ਹਿਜੁਗੁਜੁਗਦਯੋਸੇਵਨੀ, ਚਾਰਹਾ
ਥਸਾਪ, ਬਿਧਿਬੂਰੀ, ਹਲਕਾਜੂਲਾ;
ਜੁਗਾਜੁਗ॰ ਦੇ· ਸਤਆਦਿ ਯੁਗਸੇ·
ਸਰਬਜੁਗੋਮੇ ਯ· ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏ
ਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀ
ਜੁਗਾਹਲਗ॰ ਭੁ· ਜੁਗਾਪ੍ਰਯੰਤ
ਜੁ॰ ਦੇ· ਜੋ
ਜੁਜ॰ ਭੁ· ਯਜੁਰਵੇਦ ਯ· ਜੁਜਮ
ਹਜੋਰਛਲੀਰੰਡੂਵਾਵਲਿ
ਜੁਵਰਾਜ॰ ਦੇ· ਰਾਜਾਕਾਬਡਾਪੁਤ੍ਰ
ਜੋਗਾਦੀਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਵੇ· ਬਲੀ
ਜੁਟ॰ ਪੰ· ਜੁੜਨਾ ਯ· ਨਾਮੈ ਅਹਦ
ਜੁਮਣ॰ ਭੁ· ਨਾਸਹੋਨ ਸੰਗਜੁਟ
ਯ· ਫਲਫੁਲਜੁਮਣਹਾਰ—
ਜੁਗਣ॰ ਦੇ· ਜੋਗਣੀ ਜੈਸੇ ਜੈਜੈਪ
ਹੁਜੁਗਣਜੂਹਜੁਆਂ —
ਜੁਗਣੈ॰ ਦੇ· ਜੋਗਣੀਦੇਹੈ ਯ· ਭ
ਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੈ —

ਜੁਤੇ॰ ਗੁ· ਜੋੜੇਹੈਂਹੈ ਯ· ਛਨੂੰਜੇਨੀਜੁਤੇ
-ਜੈਸੇਹਲਮੇਬੈਲਜੋੜੀਤੇਹੈਂਐਸੇ
ਈਸ੍ਵਰਨੇਬਲਸੇਜੂਨੋਮੇਜੋੜੇਹੈਂਜੀ

ਜੁਤ॰ ਦੇ· ਸੰਜੁਕ੍ਤ· ਸਹਿਤ ਯੁਕ੍ਤ ਵ

ਜੁਗਤਿ॰ ਗੁ· ਆਤਮਾਸੇਜੁੜਨ ਸਿ·
ਨੇਕੀਰੀਤਿ ਯ· ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈ
ਅੰਧ) ਬਿਵਹਾਰਕੀਰੀਤਿ ਯ· ਜਤੀ
ਸਦਾਵਹਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿ· ਸਾਧੁ
ਕਹਾਵਤੇਹੈਂ ਪਰੰਤੁ ਸਾਧੁਪਨੇਕੀਰੀਤਿ
ਨਹੀਜਾਨਤੇ ਪੂਨਾ ਜੁਗਤਿਜਾਇ-
ਵਹੀਪੂਰਬਜੁਗੋਵਾਲੀਰੀਤਿਹੈਕ
ਲਿਓ) ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ) ਅਨੁਮਾਨ ਅਰ
ਥਾਪੱਤਿ) ਅਨੁਮਾਨਕੇਅੰਗਹੇਤੁਕੇ
ਗਾਨਾਦਿ) ਨਾਟਕਕਾਅੰਗਬਿਸੇਖ
) ਜੁੜਨਾ ਯ· ਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ- ਗੁ
ਰੋਕੇਮੇਲਜੇਪਰਮਾਤਮਾਸੇਪੂਰਨਸ
ਮਾਧੀਹੋਵੇਹੈ। ਜਿਸਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਨਿ
ਖਲਕਾਮਕਰਤੇਹੀਮੁਕਤਹੋਵੈਹੈ ਯੁ

ਜੁਗਤੀ॰ ਦੇ· ਜੁਗਤਿਪਦਕੇ ਕ੍ਰਿਸੀ

ਜੁਗਤੁ॰ ਦੇ· ਮਿਲਤ· ਸਭੀਅਰਥ
ਮਿਲਾਹੂਆ) ਉਚਿਤ) ਨਆਯਜੋਪ

ਪਤਭਈਵਸਤੁ) ਅਭ੍ਯਾਸਦ੍ਵਾਰਾਪ੍ਰਾ
ਪਤਭਈਸਿਧੀਵਾਲਾਜੋਗੀ) ਬਿਨਾਅ
ਭ੍ਯਾਸਕੀਏਪ੍ਰਾਪ੍ਤਭਈਸਿਧਾਈਵਾਲੇ
ਕਾਨਾਮਯੁੰਜਾਨਜੋਗੀਹੈ। ਵੈਸਾਈਸ੍ਵ
ਰਹੈ। ਤਾਸੇਬਿਨਾਔਰਸਭੀਯੁਕ੍ਤਜੋਗੀ

ਜੁਗਤਾ॰ ਦੇ· ਜੁੜਨੇਵਾ ਹੈ) ਯੁਕ੍ਤਸੀ
ਲਾ ਯ· ਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੋਜੁਗਜੋ
ਗੀਪਰਮਤਤੁਮਹਜੋਗੀ) ਇਸਜੁ
ਗਤੀਸੇ ਯ· ਨਹਿਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗ

ਜੁਗਤੇ॰ ਗੁ· ਪ੍ਰਕਾਰਸੇ ਜੈਸੇ ਤਾ
ਨਪਾਈਐਕਾਹੂਜੁਗਤੇ-

ਜੁਗਤਿਉਕ੍ਤਿ॰ ਵਾ· ਅਨੁਮਾਨਅ
ਰਥਾਪੱਤਿ ਔਵੇਦਾਦਿਕੋਂਕੇਬਚਨ
ਜੈਸੇ ਜੁਗਤਿ ਉਕ੍ਤਿਜੇਤੀਕਛੁਔਰ

ਜੁਥ॰ ਦੇ· ਯੂਥ) ਯੁਕ੍ਤ।

ਜੁਦਾ॰ ਦੇ· ਅਲਹਦਾ· ਵਖਰਾ

ਜੁਗਾਦਿ॰ ਦੇ· ਸਤਆਦਿਜੁਗੋਕੇ
ਪ੍ਰਥਮਕਾਲ) ਗੁਰਅੰਗਦਜੀਕੋਯ
ਜੁਗਾਦਿਗੁਰੁਏਨਮਹਾ ਜੁਗਕਹੀ
ਏ ਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁਅਮਰਦ
ਸ। ਤਿਨਦੋਨੋਕੇਆਦਿਹੋਨੇਵਾਲੇ

੬੫੮

ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇਤਾਈਂਨਮਸਕਾਰਹੈ

ਜੁੜੰਦਾ॰ ਪੰ॰ ਮਿਲਿਆ ਯ॰ ਜੇਠਜੁੜੰ
ਦਾਲੋੜੀਐ —

ਜੁਲਦੇ॰ ਪੰ॰ ਚਲਦੇ ਯ॰ ਪਾਵਸੁਹਾ
ਵੇਜਾਂਤਉਧਿਰਜੁਲਦੇ

ਜੁਧ॰ ਦੇ॰ ਰਣ। ਯੁੱਧ ਸੀ॰

ਜੁਗਨ॰ ਦੇ॰ ਜੁਗੋਮੇ

ਜੁੜੰਨ॰ ਦੇ॰ ਜੁੜਤੇਹੈਂ

ਜੁਆਨ॰ ਦੇ॰ ਗਭਰੂ ਯੁਵਾ ਸੀ॰

ਜੁਲਮ॰ ਫਾ॰ ਅਨ੍ਯਾਯ॰ ਧੱਕਾ ਯ॰
ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲੈਪਘਨੋ ਪੂਨਾਇਸ
ਬੰਦੇਸਿਰਜੁਲਮਹੋਤਹੈ ਜੁਰਮ ਫਾ॰

ਜੁਗਮ॰ ਦੇ॰ ਦੋਵਸਤੂ। ਦੋਸੰਖ੍ਯਾ
ਜੁਰ॰ ਦੇ॰ ਤਪ॰ ਬੁਖਾਰ | ਯੁਗਮ ਸੀ॰

ਜੁਹਾਰੀ॰ ਦੇ॰ ਨਮਸਕਾ | ਜ੍ਵਰ ਸੀ॰
ਰਕਰਤਾਹੈ ਯ॰ ਤਿਸਜੁਹਾਰੀਸ੍ਵਸ੍ਤਿ
ਤਿਸਤਿਸਦੀਬਾਣਅਭੁਗ – ਤਿਸੀ
ਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਤਾਹੂੰ। ਤਿਸੀਕੋਸ੍ਵ
ਸ੍ਤਿਕਹਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੀਅਬਿਨਾਸੀ

ਜੁਹਾਰ॰ ਦੇ॰ ਨਮਸਕਾਰ | ਸਭਾਹੈ

ਜੁਗਤਾਰ॰ ਗੁ॰ ਜੁੜਨੇਵਾਲਾ ਯ॰ ਤੂ
ਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਗਤਾਰ

ਜੁਧਿਸਟਰ॰ ਦੇ॰ ਪੰਡੂਰਾਜਾਕਾਬ
ਡਾਪੁਤ੍ਰ ਜੋਧਰਮਰਾਜਕੇਅੰਸਸੇਕੁੰਤੀ
ਕੇਜਨਮਾ ਜੁਧਮੇਥਿਰਰਹਨੇਸੇਨਾ
ਮਜੁਧਿਸਟਰਹੈ ਯੁਧਿਸ੍ਟਰ ਸੀ॰

ਜੁਲੰਾ॰ ਪੰ॰ ਪੋ॰ ਚਲਾ ਯ॰ ਪੰਧਦਸ
ਈਨਾਜੁਲਾਆਖ੍ਯਾਅੰਬੜੀਆਸ –
ਰਸਤਾਪੂਛੰਾਅਰਤਿਸਮੇਚੱਲਾਨਾਂ।
ਅਰਕਹਾਂਮੇਪਹੁਚਗਯਾਸੋਮਿਥ੍ਯਾ

ਜੁਗਲ॰ ਦੇ॰ ਦੋਵਸਤੂ। ਦੋਸੰ | ਹੈ
ਖ੍ਯਾ। ਯੁਗਲ ਸੀ॰

ਜੁੜ॰ ਦੇ॰ ਇਕਠੇਹੋ ਯ॰ ਜੁੜਜੁੜਵਿ
ਛੁੜੇਵਿਛੁੜਜੁੜੇ

ਜੁਲੰਦੜੀ॰ ਸਿ॰ ਰਸਤੇਚਲਦੀਯ॰
ਪੰਧਜੁਲੰਦੜੀਲਾਲੀ

ਜੂ॰

ਜੂਏ॰ ਦੇ॰ ਜੂਏਮੇ ਯ॰ ਜੂਏਜਨਮ
ਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੂਏਬਾਜੀਹਾਰੀ

ਜੂਆ॰ ਦੇ॰ ਸਤਰੰਜ ਚੋਪੜ ਰੀਜਫ
ਆਦਿਕੋਸੇਹਾਰਜੀਤਕੀਖੇਲਯਾਕਾ

ਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤਜੂਆ-ਜੂਆਦੋਪ੍ਰ
ਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ। ਏਕਅਪ੍ਰਾਣੀਯੋਸੇਦੂ
ਸਰਾਪ੍ਰਾਣੀਯੋਸੇ। ਪਹਲਾਸਤਰੰਜ
ਆਦਿਕੋਸੇਹੈ। ਦੂਜਾਕੁਕੜ੍ਹਮੀਢੇ
ਆਦਿਕੋਸੇਹੈ। ਪਹਲੇਕਾਨਾਮਦ੍ਯੂਤ
ਹੈ। ਦੂਸਰੇਕਾਨਾਮਸਮਾਹ੍ਵਯਹੈ। ਰ
ਜਾਇਨਦੋਨੋਂਕੋਰਾਜਸੇਬੰਦਕਰੇਯ
ਹਮਨੂੰਕੀਆਗ੍ਯਾਹੈ

ਜੂਏ॰ ਕ੍ਰਿ·ਛਲਭੂਪਸਿਸਾਰਮੇਯਜੂ
ਏਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੇ

ਜੂਈਂ ਪੰ· ਜੂਆਂਸਾਥ ਯ·ਮਲਜੂ
ਈਂਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲਕ੍ਰਾ

ਜੂਹ॰ ਪੰ· ਸਮੁਦਾਯ ਯ·ਮਉਲਿਓ
ਮਨਤਨਜੂਹ-ਪ੍ਰਫੁਲਿਤਹੂਆਮੈ
ਤਾਕਰਣਦੇਹਾਦਿਕੋਕਾਸਮੁਦਾਯ·
ਜੂਥ ਸੀ· ਜੈਸੇ ਜੈਜੈਪਹਜੁਗਣਜੂ
ਹਜੂਐਂ, ਪੰ· ਜਿਮੀਨਕੀਸੀਮਾ

ਜੂ॰ ਦੇ· ਜੀ ਯ· ਹਰਿਜੂਰਾਖਲੇਹੁਪ

ਜੂਝੇ॰ ਦੇ· ਯੁਧਮੇਮਰੇਜੈਸੇ |ਤ੍ਰਿਮੈਰੀ
ਰਣਮਹਜੂਝੇਸੂਰਮੇ

ਜੂਟ॰ ਸੀ·ਬੰਧ, ਸਮੂਹ, ਜਟਾਕਾਜੂੜਾ

ਜੂਨੀਬਾਟ॰ ਵਾ· ਭ੍ਰਮਕੇਰਸਤੇ ਯ·ਬ
ਹੁਰਨਾਆਵੇਜੂਨੀਬਾਟ-ਭ੍ਰਮਕੇਰਸਤੇ
ਵਾ ਮਨੁਖ੍ਯਆਦਿਦੇਹੋਂਕੇਰਸਤੇਮੇ

ਜੂਠ॰ ਦੇ· ਖਾਨੇਸੇਬਚੀਵਸਤੁ ਅਰਥ
ਤਾਅਪਵਿਤ੍ਰ ਯ· ਜੂਠਨਅੰਨੀਜੂਠਨ
ਨਾਈ ਪੁਨਾ ਜੂਠੀਕਰਣੀਪਰੋਸਨਲ
ਗਾ-ਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਣੀਸੇ ਉਛਿਸ਼ਟ

ਜੂਥ॰ ਦੇ· ਸਮੂਹ·ਗਿਰੋਹ·ਯੂਥ |ਸੀ·

ਜੂਨੀ॰ ਦੇ· ਕਾਰਣ, ਭਗ, ਦੇਵ |ਸੀ·
·ਪਸੂ· ਮਨੁਖ·ਪੰਖੀ·ਕੀਟਾਦਿ ਯੋਨੀ

ਜੂਆਰ॰ ਕ੍ਰਿ· ਜੁਆਰੀਕਾ |ਸੀ·
ਯ· ਜੂਆਰਬਿਸਨਨਜਾਇ

ਜੇ·

ਜੇਵਿਆ॰ ਦੇ· ਖਾਇਆ ਯ·ਸੁ
ਚਾਹੋਇਕੇਜੇਵਿਆ-ਪਹਲੇਹਾਥ
ਪਾਉਧੋਕੇਭੋਜਨਛਕਿਆ ਪੀਛੇਸੇ
"ਅਨਾਦਭਵੰਤਿਭੂਤਾਨਿਪ੍ਰਜਨ੍ਯ
ਦੱਨਸੰਭਵ" ਐਸਾਗੀਤਾਕਾਸਲੋ
·ਕਪੜ੍ਹਨੇਲਗਾ

ਜੇਜੀਆ॰ ਅ· ਤੀਰਥੋਪੈਕਰ·ਮ

ਹਸੂਲਜੋਹਿੰਦੂਉੱਕੇਤੀਰਥੋਂਪੇਜਵ ਨਰਾਜਾਲਗਾਤੇਥੇ ਯ· ਜੇਜੀਆਤੈਨ ਕੌਲਏਨਜਗਾਤ

ਜੇਈ॰ ਪੰ· ਜੋ

ਜੇਹਾ॰ ਦੇ· ਜੈਸਾ ਯ· ਜਿਨਜਾ ਨਿਆਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ

ਜੇਕਾ॰ ਪੰ· ਜੋਕੁਛਅਰਥਾਤਜੇਤਾ ਬਲਚਲੇ ਯ· ਜੇਕਾਪਾਰਬਸਾ

ਜੇ॰ ਦੇ· ਜੇਕਰ ਯ· ਜੇਲੋਚੈਸ|ਇ ਭਕੋਇ ਪੁਨਾ ਜੇਤੂੰਦੁਤੇਅੰਗਣੇ ¯ਜੇਕਰਦ੍ਰਤੇਚਿਤਮੋਆਕਰ) ਜਬ ਯ· ਜੇਤਿਸਨਦਰਨਆਵ

ਜੇਜੇ॰ ਗੁ· ਜੋਜੋ ਜੈਸੇ ਜੇਜੋ|ਈ ਤੁਮਰੇਧਿਆਨਕੇਨਿਤਉਠਧਿ

ਜੇਰਜ॰ ਦੇ· ਮਨੁਖ |ਅੰਹੋਸੇਤ ਪਸੁਆਦਿਕੋਕੀਖਾਣ। ਜੋਜੇਰ ਮੇਲਪੇਟੇਜਨਮੇਹੈ। ਗਰਭਕੋਕਵੋ ਸਨਕਰਨੇਵਾਲੇਪਤਲੇਸੇਚਮ ੜੇਕਾਨਾਮਜੇਰਹੈ। ਜਿਸਕਾਸੰਸ ਕ੍ਰਿਤਜਰਾਯੁਹੈ। ਜੇਰਜਕਾਮੂਲ ਜਰਾਯੁਜਹੈ ॥

ਜੇਠ॰ ਦੇ· ਜ੍ਯੇਸ਼੍ਠ) ਅਤਿਬਿਰਧ ਪਾ ਲੇਜਨਮਾ) ਜ੍ਯੇਸ਼੍ਠਾਨਛਤ੍ਰਸੰਜੁਕ੍ਤ ਪੂਰਨਮਾਵਾਲਾਮਹੀਨਾ ਯ· ਜੇਠਜੁ ੜੰਦਾਲੋੜੀਏਜਿਸਅਗੇਸਭਨਿ ਵੰਨ ਜ੍ਯੇਸ਼੍ਠ ਸੰ·

ਜੇਠੀ॰ ਦੇ· ਜੇਠਕੀਨਾਰੀ) ਉਮਰ ਮੇਬੜੀ) ਗੀਗਾਨਦੀ) ਜ੍ਯੇਸ਼੍ਠਾਨ ਛਤ੍ਰ) ਛਪਕੀ· ਕਿਰਲੀ) ਅਲਛ ਮੀ ਅਰਥਾਤ ਲਛਮੀਕੀਬੜੀਭੇ ਣ ਬੜੀਭੈਣਮਾਤ੍ਰ ਯ· ਲਹੁਰੀਸੰ ਗਭਈਅਬਮੇਰੇਜੇਠੀਆਉਰਧਰਿ ਓ ਜ੍ਯੇਸ਼੍ਠੀ ਸੰ·

ਜੇਣ॰ ਗੁ· ਜਿਨਕੇ ਯ· ਸੁੰਦਰਮੰਦ ਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧੇਹਰਿਕੀਰਤਨ

ਜੇਤ॰ ਗੁ· ਜੇਤੀ ਯ· ਜੇਤਉਪਾਅ¯ ਜੇਤੀਉਤਪਤੀਹੈ¯

ਜੇਤੇ॰ ਗੁ· ਜਿਤਨੇ ਯ· ਜੇਤੇਥਾਨਥ ਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ) ਜੀਤ ਯ· ਹਾਰਨਹੀਸਭਜੇਤੇ

ਜੇਤੀ॰ ਦੇ· ਜਿਤਨੀ ਯ· ਜੇਤੀਸਮ ਗੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਕ੍ਰਜਾਨੀ

ਜੈਨ॰ ਸੰ· ਜਿਸਕੀਯ· ਜੈਨਕਲਾ
ਧਾਰਿਓਆਕਾਸਿ — ਜਿਸਈਸਕੀ
ਸਕਤੀਨੇਧਾਰਰਖੇਹੈਂਭੂਮੀਸੇਲੇ
ਆਕਾਸਨਾਮਵਾਲੇ। ਉਪਰਕੇਸਾਤ
ਲੋਕ॥ ਜਿਨਕੇਤਲੇਕੋਈਥੰਭਾਨਹੀ
। ਈਹਾਂਇਨਲੋਕੋਂਕੋਬਿਨਾਪੋਲਰੂਪ
ਆਕਾਸ਼ਕਾਗ੍ਰਹਣਨਹੀ॥ ਜੋਪਾਂਚ
ਭੂਤੋਂਮੇਪਹਲਾਭੂਤਹੈ॥ ਕਿਉਂਕਿਭੂਤਾ
ਕਾਸਮੇਬੋਝਨਹੀ॥ ਬੋਝਬਿਨਾਵਸਤੁ
ਕੇਗਿਰਨੇਕਾਸੰਭਵਨਹੀ॥ ਇਸੀਤ
ਰਹਦੂਸਰੇਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਮੇ। ਜ
ਹਾਂਬਿਨਥੰਮਾਗਗਨਰਹਾਇਆ
ਲਿਖਾਹੈ॥ ਤਹਾਂਗਗਨਸ਼ਬਦਸੇ
ਉਪਰਕੇਲੋਕਲੇਨੇ॥ ਕੇਵਲਪੋਲ
ਰੂਪਭੂਤਾਕਾਸ਼ਮੇਗਿਰਨੇਕਾਅਸੰ
ਭਵਹੈ॥ ਔਧਾਰਨਗਿਰਨੇਵਾਲੀ
ਵਸਤੁਕਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਵਾਸਤਵਸੇਬਿ
ਨਥੰਮਾਗਗਨਤਥਾ। ਜੈਨਕਲਾ
ਧਾਰਿਓਆਕਾਸਬਚਨੋਂਕਾਭਾਵਯ
ਹਹੈ॥ ਜੇਕਰਉਪਰਕੇਸਾਤਲੋਕੋ
ਮੇ। ਸਭਸੇਪਹਲੇਆਕਾਸਭੂਲੋਕ
ਕੇਤਲੇਬੈਲਮਾਨੇਂ॥ ਤਬਉਸਕੋਭੀਕ
ਹੂਕੇਉਪਰਠਹਰਾਮਾਨਨਾਹੋਗਾ।
ਵਹੁਕਛਪਪੈਠਹਰਾਮਾਨੇ। ਤਬ
ਕਛਪਭੀਕਾਹੂਆਸਰੇਪੈਠਹਰਾ
ਕਹਨਾਹੋਗਾ॥ ਐਸੇਆਗੇਆਗੇਮ
ਨਨੇਸੇ। ਅਨਵਸਥਾਦੋਖਆਵੇਗਾ
ਯਾਂਤੇਅਵਸ਼੍ਯਈਸ੍ਵਰਕੀਸਕਤੀ
ਕੇਆਸ੍ਰਿਤਸਰਬਵਸਤੁਐਕੋਮਾਨ
ਨਾਉਚਿਤਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਇਸਭੂਮੀਲੋ
ਕਕੇਉਠਾਨੇਹੇਤੁ। ਬੈਲਾਦਿਕਕੋਈ
ਨਹੀ॥ ਕੇਵਲਈਸ੍ਵਰਸਕਤੀਨੇਧਾ
ਰਨਕਰੀਹੂਈਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਉਪਰ
ਲੋਕੋਔਰਆਕਾਸੋਂਕੇਤਲੇਆਸਰਾ
ਕੋਈਨਹੀ॥ ਕੇਵਲਈਸਰਕੀਸਕ
ਤੀਕੇਠਹਰਾਏਖੜੇਹੈਂ॥ ਏਵੰਚੰਦ੍ਰ
ਸੂਰਤਾਰੇਉਸੀਕੇਧਾਰਨਕੀਏਹੈਂ

ਜੇਰ॰ ਫਾ· ਤਲੇ· ਨੀਚੇ ਯ· ਚਰੇਹੈ
ਹਮਜੇਰਜਿਮੀ, ਦੇ· ਗਊਮੈਂਸਾਆ
ਦਿਕੋਕੀਜੇਰਜਿਸਮੇਬੱਚਾਹੋਤਾਹੈ

ਜੇਵਰੀ॰ ਦੇ· ਰਸਣੀ ਯ· ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇ
ਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨਾ ਪ੍ਰਨਾਗਲੇ

ਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀਜਹਖਿੰਚੇ
ਜੇਵ੦ ਗੁ· ਜਿਵ· ਤੁਲਯ ਯ· ਓਹਜੇਵ
ਸਾਗਰਦੇਇਲਹਰੀ
ਜੇਵ੍ਹਾ੦ ਪੰ· ਜੋ
ਜੇਵੜੀ੦ ਗੁ· ਅਵਿਦ੍ਯਾ, ਪੰ· ਰਸ
ੜੀ· ਰੱਜੁ ਯ· ਗੁਰਕਟੀਮਿਹੜੀਜੇ
ਜੇਵੜਾ੦ ਪੰ· ਰੱਸਾ· ਫਾਹਾ ਵੜੀ
ਯ· ਤੇਰੇਮੁੰਧਕਟਾਰੇਜੇਵੜਾ

ਜੈ·

ਜੈਸੀ੦ ਦੇ· ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀ ਯ·
ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀ–
ਜੈਸੀਮੁਝਕੋਆਤੀਹੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਓਰ
ਸੇਆਵਾਜ਼ਾ।ਯਹਬਚਨਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਨਿਖਲਬਾਣੀਕੋਈਸ੍ਵਰਕੀਰ
ਚਨਾਸਿਧਕਰਤਾਹੈ।ਯਥਾਵੇਦ
ਕੇਬਚਨਵੇਦਕੋਈਸ੍ਵਰਕਾਬਨ
ਯਾਸਿਧਕਰਤੇਹੈਂ।ਅਵਰਅਨੇਕਕੁ
ਰਾਨਆਦਿਕਿਤਾਬੋਂਕੇਬਚਨਉ
ਨਕੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਬਨਾਈਸਿਧ
ਕਰਤੇਹੈਂ।ਅਧਿਕਬਿਚਾਰਿਏ

ਸਥਾਤਕਾਗੁਰੁਮਤਨਿਰਣੇਕੇਅੰ
ਤਕੇਅਧਯਾਯਮੇਲਿਖਾਹੈਤਹਾਸੇ
ਜੈ੦ ਗੁ· ਜਿਸ ਯ· ਜੈਪਧਰਕੀ ਦੇਖੋ
ਗਤਿਆਖੀਐ ਪੁਨਾ ਜੈਕਾਰਣ–
ਜਿਸਜਚਕੇਪਾਵਨੇਹੇਤ) ਫਤੇ ਜੈ
ਸੇ ਆਪਕੀਜਯਹੋ ਸਰਬਕੇਊ
ਪਰਹੋਵਰਤੇ ਐਸੇਕਾਹੂਕੇਲੀਏ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕਰਨੀ। ਜੈਸੇਕਹਤੇਹੈਂ
ਤੁਮਾਰੀਜਯਹੋ, ਜਿਨਕੇ ਯ· ਜੈਮਿਲ
ਜੈਜੈ੦ ਗੁ· ਜਿਸਜਿਸ ਨਚਪਛਾਣਾ
ਪਾਸ ਯ· ਜੈਜੈਪਹਕਹਉਬਿਬਾਹ
ਉ) ਆਪਕੀਜਯਹੋਜਯਹੋਐਸੇ
ਕਹਕੇ ਯ· ਜੈਜੈਕਾਰਜਪਉਜਗ
ਜੈਨੀ੦ ਦੇ· ਜਿਨਕੇਸੇਵਕ ਦੀਸ
ਅਰਥਾਤ ਅਰਹੰਤਕੇਸੇਵਕ ਯ·
ਇਕਜੈਨੀਉਝੜੁਪਾਇ– ਜਿਨ
ਬਿਸ਼ਨੁਕੇਬੁਧਅਵਤਾਰਕਾਤਥਾ
ਅਰਹੰਤਥੀਪਕਾਨਾਮਹੈ।ਬੁਧਅ
ਵਤਾਰਬਿਸ਼ਨੁਕਾਵੈਦਕਧਰਮਕੀ
ਨਿੰਦਾਕਰਾ।ਰਾਖਸੋਂਕੋਐਸਾਉਪ
ਦੇਨੇਵਾਸਤੇਹੂਆਥਾ।ਅਰਹੰਤ

ਭੀਉ ਸੀਕਾਉਪਦੇਸੀਉਸੀਮਤਕੇਉਪ
ਦੇਸਵਾਸਤੇਹੂਆ।ਜਿਨਜਿਨਲੋਗੋ
ਨੇਉਸਕਾਕਹਾਉਪਦੇਸਧਾਰਨਕੀ
ਆ।ਵਹੁਉਜਾੜ੍ਹਮੇਪੜ੍ਹੇਹੂਏਹੈ।ਕਿ
ਉਕੇਕੱਚੇਜਲਮੇਅਨਤਜੀਵਮਾਨ
ਨੇ।ਵਾਯੂਮੇਜੀਵਮਾਨਤੇ।ਉਨਕਾ
ਅਠਾਨਹੈ।ਬਸ੍ਤ੍ਰਸਾਥਛਾਨੇਜ
ਲਮੇਜੀਵਰਹਨਹੀਸਕਤਾ।ਦੂਰ
ਬੀਨਲਗਾਨੇਸੇਜੋਦਿਖਾਈਪੜ੍ਹੇ
ਹੈ।ਸੋਇਸਤੇਹੁ ਵ੍ਰਣਕਾਦਿਰੂਪ
ਜਲਕੇਹੀਅਵਸਥਾਵਿਸੇਖਹੈ।ਜੀ
ਵਨਹੀਯਾਤੇਉਨਕੇਜੀਵਮਾਨਨਾ
ਉਜਾੜ੍ਹਮੇਪੜ੍ਹਨਾਹੈ।ਵੈਸੇਹੀਸਿਰ
ਕੇਕੇਸਪਟਾਨੇ।ਪੀਨੇਹੇਤਧੋਣਧਾ
ਣਕਾਪਾਨੀਲੇਨਾ।ਅਪਨੇਧਰਮ
ਬਿਨਾਜੋਰਲਗਾਕਰ।।ਇਤਰਧਰ
ਮੋਕੀਨਿੰਦਾਕਰਨੀ।ਨਿੰਦਾਕਰ
ਆਨਧਰਮੋਸੇਫੇਰਨਾ।ਜੈਨਧਰ
ਮੋਮੇਰੁਚੀਕਰਾਨੀ ਮੁਕਤਹੂਏਜੀ
ਵਕਾਸਦਾਆਕਰੀਰੂਈਵਤ।ਉ
ਪਰਕੋਜਾਣਨਾਮਾਨਨਾ।ਉਜਾੜ੍ਹਮੇ

ਪੜ੍ਹਨਾਹੈ।ਇਸਭਾਵਸੇਹੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ।ਉਦਾਹਰਨਮੇਕਹੀਤੁਕਮੇਲਿਖਾ
ਹੈ।ਏਕਜੋਜੈਨਮਤਕੇਪੁਰਖਹੈ।ਤਿ
ਨਕੋਰਾਖਸੋਕੇਨਗਣੇਹੇਤਬਨਾਏ
।ਠੀਖੇਕੇਜੈਬਾਲਮੇਪਾਕਰਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਨੇਆਪਨਰੋਹੈ।ਬਾਰਬਾਅਵ
ਤਾਰਧਾਰਬਿਸਨੁਕੇਮਾਰੇਰਾਖਸੋਨੇ
ਜਾਨਾ।ਬਿਸਨੁਹਮਕੋਮਾਰਕੇਦੇਵ
ਤਿਓਂਕੀਰਖਆਕਰਤਾਹੈ।ਦੇਵਤੇਵੇ
ਦਾਅਨੁਸਾਰਚਲਤੇਹੈ।ਹਮਵੇਦ
ਸੇਉਲਟੇਚਲਤੇਹੈ।ਦੇਵਨਸਮਾ
ਨਹਮਭੀਵੇਦਅਨੁਸਾਰਚਲੇ।ਤ
ਬਬਿਸਨੁਹਮਕੋਨਾਮਾਰੇਗਾ।ਐਸਾ
ਚਿੰਤਨਕਰ।।ਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਸੇਤੇ
ਛਹਜਾਰਸਾਲਪੀਛੇਰਾਖਸ।ਵੇ
ਦਾਨੁਸਾਰੀਕਰਮਕਰਨੇਲਗੇ।।ਤ
ਬਦੇਵਤਿਓਂਨੇਫੇਰਬਿਸਨੁਆਗੇਪ੍ਰਾ
ਰਥਨਾਕਰੀ।ਹਮਸਦਾਸੇਆਪਕੇ
ਦਾਸਹੈ।ਵੇਦਕੇਅਨੁਸਾਰਚਲਹੈ
।ਰਾਖਸਕੇਵਲਹਮਾਰਾਐਸ੍ਵਰਜ
ਖੋਸਨੇਹੇਤਵੇਦਾਨੁਸਾਰੀਬਨੇਹੈ।

ਉਨਕੋਆਪਵੇਦਕੇਧਰਮਮੇਅਰੁ
ਚੀਕਰਾਕੇਹਨਨਕਰੋ।ਐਸੀਪ੍ਰਾਰ
ਥਨਾਮਾਨਬਿਸ੍ਨੁਨੇਬੁਧਅਵਤਾਰ
ਧਾਰਕੇਵੇਦੋਂਕੀਨਿੰਦਾਕਰੀ।ਈ
ਸ੍ਵਰਕਾਅਭਾਵਸਿਧਕੀਆ।ਅੰਨ
ਸੇਅੰਨਪ੍ਰਾਸਸੇਪ੍ਰਾਸਵਤਮਨੁਖ
ਆਦਿਜੀਵੋਂਸੇਜੀਵੋਂਕੀਉਤਪਤੀ
ਬਤਾਈ।ਐਸਾਉਪਦੇਸਸੁਨਰਾਖ
ਸੋਨੇਵੈਦਕਕਰਮਕਰਨੇਛੋਡਦੀਏ
।ਤਬਆਪਹੀਸਨੇਸਨੇਮਾਰੇਗਏ
।ਐਸੀਗਾਥਾਬੁਧਅਵਤਾਰਧਾਰਨੇ
ਕੀਪੁਰਾਣੋਮੇਲਿਖੀਹੈ।ਸੰਖੇਪਸੇਜੋ
ਜੈਨਮਤਮੇਨਵਤਤ੍ਵਅੰਗੀਕਾਰਕ
ਰਸਰਬਪਦਾਰਥੋਂਕੋ ਅਨੈਕਾਂਤ
ਮਾਨਾਹੈ।ਅਰਥਾਤਅਨੇਕਰੂਪਮਾ
ਨਾਹੈ।ਬੇਦਾਂਤਮਤਮੇਬ੍ਰਹਮਕੋਸ
ਤਏਕਰੂਪਐਸਸਾਂਖ੍ਯਕੋਅਸ
ਤਏਕਰੂਪਮਾਨਨੇਵਤਕਾਹੂਕੋਏ
ਕਰੂਪਨਹੀਮਾਨਾ।ਸੋਭਾਰੀਜੋਗ
ਲ਼ਮੇਪੜ੍ਹਨਾਹੈ।ਤਿਸਕਾਖੰਡਨ
ਮੋਖਪੰਥਕੀਟੀਕਾਮੇਲਿਖਾਹੈਸੋ
ਤੁਹਾਸੇਦੇਖੋ ॥

ਜੈਪੁਰ੦ ਵ੍ਰਾ·ਜਿਸਪੁਰਮੇ ਯ·ਜੈ
ਪਰਕੀਰਤਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੇ
ਇਬੀਚਾਰੇ —

ਜੈਤਵਾਰ੦ ਭੁ·ਜੀਤਨੇਵਾਲਾ ਯ·
ਭੁਗਤਜੋਗਕੋਜੈਤਵਾਰਹਰਜਨਕ
ਜੈਤਸਿਰੀ੦ ਦੇ·ਏਕਰਾ ਉਪਾਇਓ
ਗਣੀਹੈ ਮਾਲਕੌਸਕਕੇਪੁਤ੍ਰਕੀਦੇ
ਸੀ ਟੋਡੀਬਿਭਾਸ ਇਨਤੀਨੋਂਕੇਮੇ
ਲਸੇਬਨੀਹੈ ॥

ਜੈਜੈਕਾਰ੦ ਵ੍ਰਾ·ਤੁਮਾਰੀਜਯਹੋ
ਜਯਹੋਐਸੇਕਥਨ ਯ·ਜੈਜੈਕਾਰ
ਭੁਯਾਜਗਅੰਤਰ ਸਭਸੇਉਪਰਹੋ
ਕਰਵਰਤਨਾਜੋਹੈ ਜਯ ਸੀ·

ਜੋ·

ਜੋਹਿਓ੦ ਭੁ·ਦੇਖਿਓ ਜੈਸੇ ਬਹੁ
ਜੂਨਿਨਫਿਰਜੋਹਿਓ
ਜੋਰਿਓ੦ ਭੁ·ਜੋੜਿਆਕਰਮੇਸੇ
ਯ·ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓ
ਜੋਇਆ੦ ਪੰ·ਬੈਲਵਤਜੋਤਿਆ

ਯ· ਓਹਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦਕਰਨਿਤ
ਭੁਲਕੇਉਠਪ੍ਰਭੁਜੋਇਆ

ਜੋਗਿਆ॰ ਕ੍ਰਿ· ਗਾਯਨਯੋਗਮੇਰੇ
ਯ· ਗਾਵੀਐਰਾਤਦਿਨਿਤਗਾਵਨਜੋ

ਜੋਲੀਐ॰ ਪੰ· ਚਲਨਾਚਾਹਿਆ
ਹੀਏ ਯ· ਜੋਗੁਰਦਸੇਵਾਣਮੁਰੀਦਾ
ਜੋਲੀਐ— ਜੋਗੁਰੁਰਸਤਾਬਤਾਵੇ
ਉਸਮੇਹੀਮੁਰੀਦੋਕੋਚਲਨਾਚਾ

ਜੋਹਿਆ॰ ਪੰ· ਦੇਖੇਯ· ਹੀਏ
ਦੇਖਸਭੁਜੋਹਿਆ

ਜੋਹੀਆ॰ ਕ੍ਰਿ· ਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਨਿਰੋ
ਧਵਾਲਿਓਕੇ ਯ· ਤੂਜੋਗੀਅੰਦਰ
ਜੋਗੀਆ) ਕਨਪਾਟੇਨਾਥ ਯ· ਜੋ
ਗੀਆਕਰਜਟਜਟਾਜਟਜਾਟ—
ਜੋਗੀਕਨਪਾਟੇਕਰਤੇਹੈ ਜਟਾਕੇਜੂ
ਣੇਜਨੂਤੀਸੇਜਨੂਕੇ—

ਜੋਇ॰ ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਯਾਰੂਪਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਯ· ਜੋਇਖਸਮਪੈਜਾਇਆ,

ਜੋਈ॰ ਦੇ· ਜੇ ਯ· ਜੋਈਜੇ ਦੇਖ
ਈਜੋਰਿਓ) ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ· ਕਉਨੁਪ
ਰਖਕੀਜੋਈ) ਦੇਖਾਂ ਯ· ਜੋਈਜਾ

ਈਮੁਹਖਤ੍ਰਾ— ਦੇਖੋਸੰਦਾਮੀਰਾਮੁਖ
ਖਤ੍ਰਾਹੋਕਰਕੇ ।।

ਜੋਹੈ॰ ਕ੍ਰਿ· ਅਪਨੀਦੇਹਮੈਬ੍ਰਾਮਣਪ
ਨੇਕੇਭ੍ਰਮਸੇਮੁਸ੍ਰੇਸੁਦਦੇਖਤੇਹੈ ਯ·
ਆਖਾਵੰਤੀਇਹਭ੍ਰਮਜੋਹੈ

ਜੋਹ॰ ਪੰ· ਦੇਖ ਯ· ਕਾਲਜਾਲਜ
ਮਜੋਹਨਸਾਕੇ ਪ੍ਰਨਾ ਇਸਧਨਕੇ
ਤੁਸਕਰਜੋਹਨਸਕਈ

ਜੋਹਾ॰ ਪੰ· ਦੇਖਤਾਹੈ· ਤਕਾਵਤਾਹੈ

ਜੋਹੈ॰ ਕ੍ਰਿ· ਨਾਸਹੋਤੇਹੈ ਯ· ਰਿਦੇਮਾ

ਜੋਵਹ॰ ਪੰ· ਜੋਤੇਹੈਬੈ ਨਦੁਖਜੋਹੈ
ਲੋਕੇ ਯ· ਜੋਵਹਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉ

ਜੋਹਹ॰ ਪੰ· ਦੇਖਤਾਹੈ ਬਸੁਧਾ

ਜੋਕ॰ ਦੇ· ਰੁਧਿਰਪੀਨੇਵਾਲਾ ਜ
ਲਕਾਜੀਵ ਯ· ਜਿਉਕੁਸ੍ਰੀਤਨਜੋ

ਜੋਲਕੇ॰ ਕ੍ਰਿ· ਚਲਕੇ ਯ· ਆ ਕ
ਪਨਹਥੀਜੋਲਕੇਕੈਗਲਲਰੋਧਾ
ਇ— ਪਾਓਸੇਚਲਕੇਅਪਨੇਹਾਥੋ
ਸੇਕਿਸਕੇਗਲਦੇਨੂਕੇਲਗੇਗਾ

ਜੋਤਕ॰ ਪੰ· ਜੋਤਿਸ ਜੋਤਿ ਨਾਮ
ਸੂਰਯਾਦਿਗ੍ਰਹੋਕਾਹੈ ਤਿਨਕੇਵਿਚ ॰

ਰਕੀਵਿਦ੍ਯਾਕਾਨਾਮਜੋਤਿਸਹੈ।ਇ
ਸਵਿਦ੍ਯਾਮੇਂਤਿਥੀਔਰਕਾਵਾਰੋਂਕਾਨ
ਖੜ੍ਰੋਂਕਾਯੋਗੋਂਕਾ ਕਰਣੋਂਕਾ ਸੁਭਾਸੁ
ਭਮੁਹੂਰਤੋਂਕਾਅਛੀਤਰਹਬਿਚਾ
ਰਹੋਤਾਹੈ।ਜਿਸਕਰਪੁਰਖੋਂਕੇਜ
ਨਮਮਰਨ ਧਨੀ ਨਿਰਧਨ ਯਸ
ਅਪਯਸ ਵਾਲਾਹੋਨੇਕਾਸਭਹਾਲ
ਜਾਨਿਆਜਾਤਾਹੈ।ਇਸਮੇਂਦੋਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੇਗ੍ਰੰਥਹੈਂ ਏਕਫਲਾਦੇਸ ਦੂ
ਸਰੇਸਿਧਾਂਤ ।ਜਿਨਮੇਸੁਭਾਸੁਭ
ਫਲੋਂਕਾਬਿਚਾਰਹੈ।ਵਹੁਫਲਾਦੇਸ
ਕਹਾਵਤੇਹੈਂ ਸੋਭੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਂ ਏਕ
ਜਾਤਕ ਦੂਸਰੇਤਾਜਕਹੈ।ਜਿਨਸੇ
ਜਨਮਪਤ੍ਰੀਬਨੇ ਔਜਨਮਪਤ੍ਰੀਕੇ
ਫਲਕਹੇਜਾਵੇਂਵਹੁਜਾਤਕਹੈ।ਜਿ
ਨਸੇਬਰਖਬਰਖਕੇਫਲਕਹੇਜਾ
ਵੇਂਵਹੁਤਾਜਕਹੈ।ਦੋਨੋਂਸੇਫਲਕਾ
ਆਦੇਸਕਹਨਾਹੋਤਾਹੈ।ਇਸਲੀ
ਏਨਾਮਫਲਾਦੇਸਹੈ।ਜਿਨਮੇਂਪ੍ਰਿ
ਥੀਗੋਲਹੈਵਾਚਪਟੀਹੈ ਚਲਹੈ
ਵਾਥਿਰਹੈ ਆਕਾਸਮੇਂਸੂਰਯਾਦਿ
ਪੂਰਬਕੋਜਾਤੇਹੈਂ ਵਾ ਪਛਮਕੋਜਾਤੇ
ਹੈਂ ਅਰਕਿਆਦ੍ਰਸਤੂਹੈ।ਐਸਾਬਿ
ਚਾਰਕੀਆਜਾਵੇਵਹੁਸਿਧਾਂਤਹੈ

ਜੋਨੀਦੁਖ॰ ਹੁ· ਭਗਸੇਜਨਮਸ
ਮੇਨਿਕਸਨੇਕਾਦੁਖ

ਜੋਗ॰ ਦੇ· ਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਕਾਨਿਰੋਧਅ
ਰਥਾਤ ਧੇਯਬਿਨਾਆਨਔਰਸੇਰੋਕ
ਨਾ। ਧ੍ਯਾਨ। ਸੰਜੋਗ। ਉਪਾਯ। ਧਰ
ਮਾਦਿਕੋਂਕਾਧਾਰਨ। ਜੀਵਾਤਮਾਪ
ਰਮਾਤਮਾਕੀਏਕਤਾ। ਯੁਕਤੀ। ਛਲ
। ਨਾਮਲੀਵਜਤਕੇਮਿਲਨੇਕੇਉਪਾ
ਯਕਾਚਿੰਤਨ। ਯਹਖੇਮਕਾਸਾਥੀ
ਯੋਗਹੈ। ਦੇਹਕੀਥਿਰਤਾ। ਸਬਦਾ
ਦਿਕੋਂਕਾਉਚਾਰਨ। ਜੋਤਿਸਗ੍ਰੰਥੋਂ
ਮੇਂਕਹੇ ਸੂਰਯਚੰਦਕੇਮੇਲਕੇਅਧੀ
ਨਵਿਸਕੁੰਭਾਦਿਜੋਗ।ਸਤਾਈਯੋ
ਗੋਸਾਥ ਤਿਥਿਵਾਰਨਖੜ੍ਰੋਂਕੇਮੇਲ
ਬਿਸੇਖਸੇਬਨੇਅਮ੍ਰਿਤਾਦਿਯੋਗ।
ਕਰਮਕੀਚਤਰਾਈ। ਯਥਾਥਿਤਵ
ਸਤੁਕਾਔਰਰੀਤਿਸੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨ।
ਜੈਸੇਬੰਧਕੇਹੇਤੂਕਰਮੋਂਕੋਮੁਕ੍ਤੀਕਾਹੇ

ਤੁਕਹਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾਮੇਚਿਤਕੀ
ਥਿਤੀ ਯ· ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨ
ਰਹੀਏਜੋਗਜੁਗਤਿ– ਗ੍ਯਾਨਕੇਪ੍ਰ
ਤਾਪਸੇਮਲਨਸੈਸਾਰਮੋਆਪਕੋ
ਨਿਰਮਲਜਾਣੀਏ। ਤਬਪਰਮਾਤ
ਮਾਮੇਚਿਤਕੀਥਿਰਤਾਰੂਪਜੋਗਕੀ
ਜੁਗਤਿ· ਮਾਰਗਪ੍ਰਾਪ੍ਤਹੋਵੈਹੈ। ਪੁ
ਨਾ ਇਨਬਿਧਨਾਰੀਜੋਗਲੋਏ।
ਗੁ· ਸੀਤਾਕੇਢੂਢਨੇਪੀਛੇਯੁਧਮੇਲ
ਛਮਨਕੇਜੀਵਾਨੇਯੋਗ੍ਯ ਯ· ਸੀ
ਤਾਲਛਮਨਜੋਗ। ਯੋਗ ਸੰ·

ਜੋਗੀ° ਦੇ· ਪਰਮਾਤਮਾਮੇਚਿਤ
ਕੀਥਿਰਤਾਵਾਲਾ ਯ· ਏਕਦ੍ਰਿਸ੍ਟਕ
ਰਸਮਸਰਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਏਸੋਈ
ਪੁਨਾ ਹੁਕਮਬੂਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਏ
ਏਕਸਸਿਉਚਿਤਲਾਏ। ਕਨਪਾਟ
ਯ· ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸ

ਜੋਗਾ° ਗੁ· ਯੋਗ੍ਯ· ਲਾ ਯੋਗੀਸ·
ਇਕ ਯ· ਹਰਿਸਭੁਨਾਗਲਾਜੋਗਾ
ਜੀਉ। ਯੋਗ੍ਯ ਸੰ·

ਜੋ° ਦੇ· ਇਸਤ੍ਰੀ। ਜਿਸਕੋ ਯ· ਜੋ
ਛਡਨਾਜੋਅਸਥਿਰਕਰਮਾਨੇ। ਜੋਹ
ਤ੍ਰਾ ਯ· ਜੋਦੇਹਸੁਪੇਨਣਖਾਣ– ਜੋਹ
ਤ੍ਰਾਹਮਕੋਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਦੇਵੇਗਾਵਹੀਹ
ਮਾਰਾਖਾਣਾਪਹਰਨਾਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਨਾ
ਜੋਪ੍ਰਿਆਮਾਨੇ– ਜੋਹਤ੍ਰੋਹੇਪਤਿਤੇਰੇ
ਕੋਮਾਨੇਹੈ ਪੁਨਾਜੋਤਜੋਛੋਡਨ– ਜੋ
ਕਾਰੋਂਕੁਕਰੋਂਕਾਭਖਰੂਪਤਯਾਗਨੇਯੋ
ਗ੍ਯਦੇਹਹੈਸੋਆਪਨੀਮਾਨੀਹੈ–

ਜੋਜੋ° ਗੁ· ਜੋਤ੍ਰਾਜੋਤ੍ਰਾਭਗਤ ਯ· ਜੋ
ਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨ ਪੁਨਾ ਜੋਜੋਚਿਤ
ਵੇਸਾਪਜਨਸੋਲੇਤਾਮਾਨ

ਜੋਟ° ਦੇ· ਜੋੜੀ

ਜੋਨੀਬਾਟ° ਵਾ· ਭਗਰੂਪਰਸਤੇ
ਮੇ ਯ· ਬਹੁਰਨਾਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ

ਜੋਨਛਾਡ° ਵਾ· ਮਾਤਾਕੀਭਗਸੇ
ਨਿਕਸਕੇ ਯ· ਜੋਨਛਾਡਜੋਜਗਮ
ਹਿਆਇਓ

ਜੋਵਣ° ਗੁ· ਬੈਲਵਤਜੋਤਨਾ ਯ·
ਫਿਰਬਾਹੁੜ ਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ

ਜੋਤਿ° ਦੇ· ਸੂਰਯ। ਅਗਨਿ। ਨੇਤ੍ਰ
ਕੀਤਾਰਕਾ। ਨਛਤ੍ਰ। ਪ੍ਰਕਾਸ। ਸਰਬ

ਕਾਪ੍ਰਕਾਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਯ· ਜੋਤਿਸਰੂਪੀ ਸਭ ਜਗ ਮੈਲੋ - ਪ੍ਰ
ਕਾਸਰੂਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਐ ਸਰੂਪੀ ਸੁੰਦਰ
ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਪੂਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਹੈ ਸੋਇ - ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਅੰਤਾਕਰਣ ਮੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਸਹੈ ਵਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸ ਪ
ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ॥ ਜੋਤਿ ਸੀ·੭ ਗੁ·
ਗਾਨ ਯ· ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾ
ਨ - ਜਬ ਅੰਤਾਕਰਣ ਮੇ ਅਖੰਡਾਕਾ
ਰਬ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਉਪੰਦੇਸ ਸੇ ਤ
ਬ ਨਿਖਲ ਦੇਹਾਦਿਕੇ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ

ਜੋਤੀ॰ ਦੇ· ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾ|ਉਠਗਯਾ
ਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਯ· ਤਿਉ ਜੋ
ਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ - ਤੈਸੇ ਜੋਤਿ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਦੇਹਾਦਿ ਸੇ ਪ੍ਰਥ
ਤ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜੀਵ ਕਾਲਖ ਭਾਗ
ਮਿਲ ਗਯਾ ਪੂਨਾ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰ ਜੋ
ਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪ ਪਛਾਤਾ ਆਪੇ -
ਪਰਮਾਤਮ ਜੋਤੀ ਮੇ ਜੀਵ ਜੋਤੀ ਮਿ
ਲ ਗਈ ਜਬ ਆਪ· ਸਰਬ ਬ੍ਯਾ
ਪੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਜਾਨਯਾ ਆਪੇ·
ਨਿਜਰੂਪ ਕਰ

ਜੋਹਤ॰ ਦੇ· ਦੇਖਤੇ ਹੈ ਯ· ਤਰਣ ਤੇਜ
ਪਰਗ੍ਰਿਆ ਮੁਖ ਜੋਹਤ

ਜੋਵਤ॰ ਦੇ· ਦੇਖਤਾ ਜੈਸੇ ਰੇਵਤਰਾ
ਘਵ ਜੋਵਤ ਸੀਆ ਮੁਖ

ਜੋਰਸਕਤਿ॰ ਗੁ· ਬ੍ਯਾਖ੍ਯਾਨ ਬ੍ਯਾ
ਖੇਯ ਪਦ ਯ· ਜੋਰ ਸਕਤ ਨਾਨਕ

ਜੋਖੋ ਲੇ ਭਿਤਾ॰ ਦਾ· ਜੋਖੋ|ਕਛਨਾਹੀ
ਲੇਕੇ ਸਰੂਪ ਕਿਵਾੜ -

ਜੋਹਦ॰ ਪੰ· ਭਜਨਤ ਪਰੂਪਾ ਮਿਹ

ਜੋਖੀਵਦੈ॰ ਪੰ· ਕੈਸੇ ਬਚਨ|ਨਤ
ਹੋਵੈ ਉਨਕੇ ਜੋਖਣੇ ਮੇ ਅਰਥਾਤ ਗੁ
ਰੂ ਬਚਨ ਏਤਾ ਹੀ ਬਲ ਰਖੇ ਹੈ ਐਸੇ
ਮਾਪ ਮੇ ਉਨਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੇ
ਯ· ਕਿਉ ਬੋਲ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ

ਜੋਧ॰ ਦੇ· ਸੂਰਮਾ· ਬਹਾਦਰ ਯ· ਕ
ਉਨ ਜੋਧ ਜੋ ਕਾਲ ਸੇ ਪ੍ਯਾਰੇ, ਜੋਧਾ

ਜੋਧੇ॰ ਗੁ· ਜੋਧਾ ਇਸ ਨਾਮ ਵਾ|ਸਿ·
ਲੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੇ ਯ· ਜੋਧੇ ਪੂ
ਰਥਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ, ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਜਵਾਂ

ਜੋਨੀ॰ ਦੇ· ਮਾਤਾ ਕੀ ਭਗ ਮੇ|ਮਰਦ

ਆਵੈਹੈ ਯ·ਸੋਮੁਖਜਲੋਜਿਤਕਹਨ
ਕਰਜੋਨੀ) ਯੋਨੀ ਸੀ·
ਜੋਨਿ੦ ਦੇ·ਅਨੇਕਦੇਹੋਮੇ ਯ·ਬਹੁ
ਤਜੋਨਿ ਪੁਨਾ ਜੋਨਿਨਤੋਗਨਾ–ਕਾ
ਹੂਦੇਹਮੋਪਾਇਦੁਖੀਨਹੀਕਰੇਜਾ
ਤੇ) ਭਗਕੇ ਯ·ਸੰਕਟਜੋਨਿਗਰਭ
ਨਹੀਆਯੋ–ਗਰਭਮੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋ
ਭਗਮਾਰਗਕੇਖੇਦਮੋਨਹੀਆਯਾ)
ਭਗਕੇ ਯ·ਜੋਨਿਛਾਡੁਜੋਜਗਮਹਿ
ਜੋਬਨ੦ ਦੇ·ਜੁਆਨੀਕੇ ⌊ਆਇਓ
ਯ·ਜੋਬਨਧਨਪ੍ਰਭਤਾਕੇਮਦਮੇ)
ਜੁਵਾਵਸਥਾਮੇ ਯ·ਨਹਬਾਰਕਨਹ
ਜੋਬਨੇਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੈਧ
ਜੋਵਨ੦ ਦੇ·ਦੇਖਨ))
ਜੋਹਨ੦ ਦੇ·ਦੇਖਨ ਪੰ·ਵਾ·ਜੋਹੈਂ
ਯ· ਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕੇ–ਜੋ
ਗੁਰੂਮੈਸਾਰਮੋਸਮਰਥਹੈਂਪਾਪੋਕੇ
ਨਾਸਕਰਨਕੋ–
ਜੋਪ੍ਰਿਆਮਾਨੇ੦ ਵਾ·ਹੇਪਤਿਜੋਤੇਰੇ
ਕੋਮਾਨੇਹੈ ਯ·ਜੋਪ੍ਰਿਆਮਾਨੇਤਿਨਕੀ
ਜੋਇਖਸਮ੦ ਦੇ·ਇਸ੍ਰੀਪ ⌊ਰੀਸਾ
ਤ੍ਰਿ·ਸਿਵਸਕਤੀ
ਜੋਗਯ੦ ਦੇ·ਉਚਿਤ·ਲਾਇਕ ਯੋ
ਜੋਰੂ੦ ਦੇ·ਇਸਤ੍ਰੀ ਯ·ਜੋਰੂਜਿ ⌊ਗਯਸੀ
ਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰ ਪੁਨਾ ਜਿਉਜੋਰੂ
ਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ
ਜੋਰ੦ ਫਾ· ਬਲ ਯ·ਜੋਰਜੁਲਮਫੂ
ਜੋਰੀ੦ ਦੇ·ਜੋੜੀ·ਲਗਾਈ ⌊ਲੇਪ੍ਰਨੇ
ਯ·ਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ–ਅਨੇਕ
ਭੇਖਾਦਿਪਦਾਰਥੋਮੇਪ੍ਰੇਮਲਾਇਆ
ਬਹੁਤ) ਇਸ੍ਰੀਯੋਕਾ ਯ·ਜੋਰੀਮੰਗੇ
ਦਾਨਵੇਲਾਲੋ) ਜੋਰਾਵਰੀ ਯ·ਜੋਰੀ
ਕੀਏਜੁਲਮਹੈਕਹਤੇਹੈਜੁਹਾਲਾਲ
ਜੋਰੰ੦ ਦੇ·ਇਸ੍ਰੀਆਕੇ ਯ·ਕਾਮ
ਬਿਆਪੇਕੁਸੁਧਨਰਮੇਜੋਰਾਪੁਛਚ
ਜੋਗਕਰੀ੦ ਗੁ·ਜੋਗਕਰਕੇ ⌊ਲਾ
ਯ·ਸਿਵਜੋਗਕਰੀ
ਜੋਧਾਕਰ੦ ਗੁ·ਜਿਨੋਨੇਰਾਖਸੋ
ਸਾਥਜੁਧਹੇਤਅਵਤਾਰਧਾਰੇਹੈਤਿ
ਨਕੋਭੀਪੂਛੋ–
ਜੋਉਬਰੇ੦ ਵਾ·ਜੋਬਚੇਹੈਮਾਇਆ
ਰੂਪਾਅਗਨੀਤੇ ਜੈਸੇ ਜੋਉਬਰੇਮਾ

744

ਇਆਪਾਦਕਤੇ ।।

ਜੋਰੀਬਪੂਰਾ੦ ਵਾ· ਜੋਗੀਵਤਬਿਚਾਰਾਜੀਵ ਅਰਥਾਤੁਪਰਾਣੀਦੇਹਮੈਪ੍ਰਵੇਸਸਮੇਅਪਨੀਦੇਹਕੋਤਆਗਨਵਾਲੇਸਿਧਜੋਗੀਵਤ ਯ· ਜੋਗੀਬਪਰਾਖੇਲਿਓਆਸਨਰਹੀਬਿਭੂਤ

ਜੋਬਾਅਮਰ੦ ਵਾ· ਇਸਤ੍ਰੀਆਕਾਹੁਕਮ ਯ· ਮਨਮੁਖਾਦੇਸਿਰਜੋਰਾਅਮਰਹੈਨਿਤਦੇਵੇਭੁਲਾ

ਜੋਬਨਬਾਲਾ੦ ਦੇ· ਯੁਵਾਵਸਥਾਦਾ ਲਾ ਅਰਥਾਤਸਮਰਥਵਾਨ ਯ· ਪਿਰਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਬਾਲਾ–ਆਨੰਦਵਾਂਨਪਤੀਸਮਰਥਵਾਨਹੈ

ਜੋਵੇ੦ ਦੇ· ਦੇਖੇ

ਜੋਗਵੇ੦ ਭੁ· ਜੋਗਮੇਜੁੜ੍ਹੇ ਅਰਥਾਤੁਚਿਤਬ੍ਰਿਤੀਕੇਨਿਰੋਧਮੇਲਗੇ ਯ· ਜੋਗੀਹੋਵੇਜੋਗਵੇਭੋਗੀਹੋਵੇਖਾਇ

ਜੋੜ੍ਹ੦ ਦੇ· ਜੁਦੇਜੁਦੇਅੰਕੋਕੀਮੇਲਕੇਏਕਸੀਖਆਕਰਨੀ ਜੈਸੇਰੀਥਜਾਹਿਬਜੀਐਸਬਦੋਕੇਅੰਗੋਕੇਜੋੜ੍ਹਹੈ) ਮੇਲ ਯ· ਜਿਨਧਰਿਪ੍ਰਭਜਿਬਾਜੋੜ੍ਹ

ਜੋੜ੍ਹੀ੦ ਪੰ· ਲਾਈਹੈ ਯ· ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਹਮਤੁਮਸੰਗਜੋੜ੍ਹੀ) ਯਤੁਨਸੇਮਿਲੀ ਯ· ਜੋੜ੍ਹੀਜੁੜ੍ਹੇਨਤੋੜ੍ਹੀਤੂਟੇ

ਜੋਦੜ੍ਹੀ੦ ਗੁ· ਬੇਨਤੀ· ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਯ· ਤਿਸਆਗੈਮੈਜੋਦੜ੍ਹੀ ।।

ਜੌ·

ਜੈ·

ਜੈਪਉ੦ ਗੁ· ਜਪੋ ਯ· ਰਾਮਜੈਪ

ਜੈਮਿਆ੦ ਪੰ· ਉਪ ਉਨਿਤਭਾਈਜਿਆ ਯ· ਜੈਮਿਆਪੂਤਭੁਗਤਗੋ

ਜੈਤਰੀਆ੦ ਗੁ· ਜੈਤ ਬਿੰਦਕਾ ਯ· ਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੈਤਰੀਆ

ਜੈਘਈ੦ ਗੁ· ਜੈਘੋਸੇ ਯ· ਇਨੀਨਿਕੀਜੈਘਈਬਲਹੂਗਰਭੁਵਿਓਮ

ਜੈਪਹ੦ ਗੁ· ਜਪੇਹੈ

ਜੈਮਹ੦ ਗੁ· ਪ੍ਰਗਟਹੂਏਹੈ ਯ· ਜੈਮਹਜੀਅਜਾਣੇਜੇਥਾਉ–ਜਿਸਸੇਜੀਵਪ੍ਰਗਟਹੂਏਹੈ ਜੇਕਰਉਸਆਪਨੇਮੂਲਪਰਮਾਤਮਾਕੋਜਾਨੇ

ਜੈਬਕ੦ ਸੀ· ਜਿੰਗਾਲ· ਗਿਦੜ੍ ਯ·
ਜਿਂਘ੍ਰਸਰਣਕਤਜਾਈਐਜੈਜੈਬ
ਜੈਤਭੇਖ੦ ਵਾ· ਜੀਵਵੇਖ ਕਗਾਸੇ
ਜੈਬਾ੦ ਫਾ· ਯੁਧ, ਗੜੀਕਾ ਔਉਠ
ਜੈਞ੦ ਪੰ· ਮਾਲ੍ਹਾ ਬਰਾਤ· ਕਾਟੱਲ
ਜਨੇਤ ਯ· ਪਾਪਕੀਜੈਞਲੈਕਾਬਲੋ
ਧਾਇਆ - ਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਪਾਪੀ
ਮੁਗਲੋਂਕੀਬਰਾਤਬਨਾਕਰਕਾਬ
ਲਸੇਆਵ੍ਤਾਹੂਆ ਜੋਰੀ ਲੋਗੋਂਕੀ
ਜੋਵ੍ਰਆਕਾਹੀ ਹਮਕੋਔਰਤਾਦੇਵੋ
ਦਾਨਮੰਗੇਗਾ
ਜੈਤੀ੦ ਰੁ· ਜੈਤ੍ਰਅਰਥਾਤਬਾਜਾਬ
ਜੈਤ੦ ਰੁ· ਬੀਣਾਦਿਵਾਜੇਯ· ਜਨੇਵਲ
ਜਿਉਜੈਤੀਕੇਵਸਜੈਤ, ਪੁਨਾ ਜੈਤ
ਵਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੇ, ਪੰਧਰੇਆਦੇ
ਕਜੈਤ੍ਰ ਯੇਜੈਤ੍ਰਆਗੋਸੇਭਰੇਜਾਤੇਹੈ,
ਮੰਤ੍ਰਬੋਲਕਰਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈ, ਤਬ
ਸਿਧਹੋਤੇਹੈ। ਪੀਛੇਜਿਨਕਾਰਯੋਹੇ
ਤਕਹੋਹੈ। ਵਹੁਕਾਰਜਦੇਤੇਹੈ, ਯੈਤ੍ਰ
ਸੀ· ਸੁਖਅਜੀਵ੍ ਜੈਤ੍ਰ ਸੀ·
ਜੈਤ੍ਰ੦ ਸੀ· ਅਵਿਦ੍ਯਾਕੇਪ੍ਰਭਾਵਸੇਦੇ

ਹਾਦਿਕੋਮੇਆਤਮਪਨੇਕਾਅਭਿਮਾਨੀ
ਜੈਤੈਨੀ੦ ਰੁ· ਵਾਜੇਵਾਲੇ· ਜੀ ਜੀਵ
ਤ੍ਰਵਾਲੇ ਯ· ਵਾਜੇਜੈਤਜੈਤੈਨੀ - ਵਾ
ਜੇਵਾਲੇਸੇਵਜੇਹੈਵਾਜਾ
ਜੈਤਨਾ੦ ਦੇ· ਜੀਵ ਜੈਸੇ ਸਗਲ
ਜਾਚੇਜੈਤਨਾ -
ਜੈਤਜਨਾ੦ ਵਾ· ਜੈਤ੍ਰਭੂਪ ਅਰਥ ੦
ਤਵਾਜਾਭੂਪਜਨਾ ਯ· ਤਿਉਵਾਜ
ਹਿਜੈਤਜਨਾ -
ਜੈਮੇ੦ ਪੰ· ਜਨਮੇ
ਜੈਜੀਰਾ੦ ਰੁ· ਬੇੜ੍ਹੀਆਂ ਯ· ਜੰ ੦
ਸਿਕਦਾਰੈਪੜੈਜੰਜੀਰਾਂ - ਜਬਸ
ਰਦਾਰਕੋਪਾਤਸਾਹਕੋਕੋਪਸੇਪੜ੍ਹ
ਤੀਆਹੈਬੇੜ੍ਹੀਆ। ਤਬਨੋਕਰੋਕੋ ੦
ਬਸੇਉਸਕਾਮਰਨਾਹੋਤਾਹੈ, ਅ·ਟ ੦
ਜੈਜੀਰ੦ ਫਾ· ਸੰਗਲ ਪ੍ਰੂ· ਦੀਪ
ਯ· ਜੈਜੀਰਬਾਂਧਕਰਧਰੇਕਬੀਰ
ਜੈਜਾਰ੦ ਪੰ· ਜੰਜਾਲ· ਬੰਧਨ।
ਜੈਦਾਰਾ੦ ਰੁ· ਜੈਦਾਲ ਕੂਰਸੁ
ਭੁਾਵਵਾਲਾ ਯ· ਸਿਰਮਾਰੇਜਮਜੰਦ ੦
ਜੈਬੂਰ੦ ਦੇ· ਦੰਦਉਖਾੜ੍ਨੇਜੋਰਾ

ਗਮਲੋਹੇਕਾਸਿਦ ਸ਼· ਵਿਛੋਹੇਜੇਬ੍ਰਖ
ਵੇਨਵਿਛਨਗਾਖਣੇ—ਵਿਛੋੜੇਰੂਪਜੇ
ਬ੍ਰਸਹਾਰੇਨਹੀਜਾਂਤੇਬੜੇਕਠਨਹੈ)
ਫ਼ਾ· ਪੀਲੇਰੰਗਕਾ ਭ੍ਰੂੰਡ· ਭ੍ਰਿੰਡ ਬਰਰ

ਜੰਜਾਲ੦ ਦੇ· ਬੰਧਨ ਸ਼· ਆ ਈ
ਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ—ਗਿਹਕੇ
ਕਾਮਰੂਪਜਾਲ। ਜੀਵੋਂਕੇਬਾਂਧਨੇਹੇਤਮਾ
ਯਾਕ੍ਰਿਤ। ਜਮਕੇਫਾਹੇਹੈਂ) ਜੰਜਾਲਕਾ
ਮੂਲ ਜੀਉਕ੍ਰਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿ
ਤਪਾਇਆਜਮਜਾਲੇ ਮੋਲਿਆ ਜ

ਜੰਜਾਲੀ੦ ਦੇ· ਬੰਧਨੋਮੇ ਮਜਾਲਹੈ
ਸ਼· ਮਨਜੰਜਾਲੀਵੇਕ੍ਰਿਆਭੀਜੰਜਾ

ਜੰਬਾਲ੦ ਫ਼ਾ· ਬਨ) ਉਜਾ ਲਾਮਹਿ
ਨੂ ਸ਼· ਜੰਗਾਲਜੰਗਾਲਕਿਆਭੁਵਹਿ

ਜੰਗਾਲੀ੦ ਦੇ· ਜੰਗਾਲਸਮਪਾਪ
ਮਲਸੇਅਸੁਧਭਈਜੀਵੋਂਕੀਬੁਧੀ

ਜੰਗਾਲ੦ ਦੇ· ਜੰਗਾਲਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿ
ਧਔਖਧਿ) ਲੋਹੇਕਾਸ੍ਵਰੂਪਬਿਗਾ
ੜਨਵਾਲੀਜਰ

ਜੰਗੀਲਾ੦ ਗੋ· ਜੰਗਾਲਜੇਮਨਭੁ
ਪਲੋਹੇਕੋਲਗਾਹੇ ਸ਼· ਉਤਰੇਮਨਹੁ
ਜੰਗੀਲਾ ॥

ਜੰਜਾਲਪਰਾਲ੦ ਵ੍ਯਾ· ਬੰਧਨਰੂਪ
ਫੂਸ ਭਾਵਬਅਰਥਬੰਧ

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਮਤਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮ
ਸੰਗਿਹੀਤੇਗੁਰੁਗਿਰਾਰਥਕੋਸੇਜ
ਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨੇ ਸਮਾ
ਪ੍ਤੰ

ਝ·

ਝਖੜਵਾਉ੦ ਪੰ· ਜੋਰਵਾਲੀਵਾਯੂ
ਸੇ ਸ਼· ਝਖੜਵਾਉਨੇਡੇਲਈਪਰਬ
ਤਮੇਰਾਣ—ਪਰਮਤੋਂਕੇਨਾਨਾਯੁ
ਕਤੀਯੋਂਸਹਿਤਉਪਦੇਸੋਂਸੇ। ਐਸਿ
ਧਾਈਓਸੇਨਹੀਡੋਲਤੇ

ਝਟੀਐ੦ ਪੰ· ਸਿੰਚਨਕਰੀਤਾਹੈਅ
ਰਥਾਤਛਿੜਕੀਏਹੈ ਸ਼· ਨੂਰਅਰਸ
ਹੁਕਰਸਹੁਝਟੀਐ—ਪ੍ਰਕਾਸਸ੍ਵਰਗ
ਔਬੈਕੁੰਠਕਾਸਿੰਚਨਕਰੀਤਾਹੈ। ਝ
ਟਨਾਸਿੰਚਨਕਾਨਾਮਹੈ। ਝਟਨਸੇਝ
ਟੀਐਬਨਾਹੈ

ਝੁਹੀਆ੦ ਪੰ· ਕੋਪਸੇਮੁਖਪਸਾਰ

ਭੌਹਚ ਛਾਯਕਾਟਨੇਮਾਰਨੇਕੋਤ੍ਰਿਆ
ਰਹੋਤਾ ਯ·ਨਿਤਝੂਹੀਆਪਾਇਝਗੁ
ਸੁਟੇ ਕਰੀਚੀਆਪ੍ਰਸਿਧ

ਝਕੋਲਿਆ੦ ਪੰ· ਰੰਗਣੇਹੇਤਰਿ
ਗਮੇਫੇਰਿਆ ਯ· ਅੰਦਰਮੁਸਕਝ
ਕੋਲਿਆ—ਮਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਜਸਗੁ
ਣੋਮੇਰੰਗਾ—ਗਯਾਹੈ

ਝਖਾਈਐ੦ ਪੰ· ਨਿਸਫਲਕ੍ਰਿ
ਯਾਕਰੀਏ

ਝਲਈ੦ ਪੰ· ਸਹਾਰਤੇ· ਉਠਾਤੇ·
ਯ· ਧਰਤਿਅਸਮਾਨਝਲਈਦਿ
ਚਵਿਸਟਾਪਏਪਚੀਨਿ

ਝੜਹ੦ ਪੰ· ਗਿਰੇਅਰਥਾਤਦੂਰ
ਹੋਵੇ ਯ· ਝੜਹਕਸੀਮਲਪਾਪਤੇਰੇ

ਝਥਕ੦ ਪੰ· ਝਥੇ ਸੀਘ੍ਰ

ਝਝਕ੦ ਪੰ· ਅਕਸਮਾਤ ਯ· ਰਹਿ
ਓਝਝਕਨਾਹੀਪਰਵਾਨ

ਝਮਕ੦ ਪੰ· ਚਮਕਤੇਹੈ ਅਰਥਾਤ
ਦਿਖਾਈਦੇਤੇਹੈ ਯ· ਤੇਰੀਪੂਛਰਊਪ
ਰਝਮਕਬਾਲ, ਨੇਤ੍ਰਕਾਖੁਲਨਾ

ਝਖ੦ ਪੰ· ਬਅਰਥਬੋਲਕੇਖਰਾਬੋ
ਨਾ ਯ· ਝਖਬੋਲਨਕਿਆਜਗਸਿਉ
ਵਾਦ, ਸੰ· ਮਛੀ, ਮੀਨਰਾਸਿ, ਤਾਪ,

ਝਖਝਖ੦ ਗੁ· ਖਰਾ ਖਿਲ, ਬਨ

ਝਗੂ੦ ਪੰ· ਝੱਗ ਫੇਨ ਬੋਹੋ
ਯ· ਝਗੂਸੁਟੇ—ਮੁਖਸੇਝਗਗੇਰੇਹੈ

ਝਲਾਘੇ੦ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਰੰਧ

ਝਝਾ੦ ਗੁ· ਇਸਨਾਮਵਾਲੇਅਖਰਸੇ
ਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈਂ ਯ· ਝਝਾਝੂਰਨਿਮ

ਝਟ੦ ਪੰ· ਸੀਘ੍ਰ, ਸੀਂਚ, ਟੇਤੂਮਾਰੇ

ਝਖਣਾ੦ ਗੁ· ਬਅਰਥਬੋਲਕੇਖਰਾ
ਬਹੋਣਾ ਯ· ਝਖਣਾਝਾਖ—ਕਹੀਗੀ
ਤਿਸੇਖਰਾਬਹੋਣਾਕੇਵਲਖਰਾਬੀਹੈ
, ਖਪਨਾ· ਦੁਖੀਹੋਨਾ

ਝਰਨੇ੦ ਦੇ· ਜਿਸਮੇਹੋਕਰਕੋਈਵ
ਸਤੂਨਿਕਸੇ ਜੈਸੇ ਜਲਕਾਝਰਨਾ,
ਗਿਰਨਾ· ਨਿਕਸਨਾ, ਨਿਰਝਰ· ਚਸ
ਮੇ ਯ· ਅਮਿਓਚਲਹਿਝਰਣੇ

ਝਖਬੋਲਣ੦ ਵਾ· ਖਰਾਬਹੋਨੇਕੇ
ਤਬੋਲਨਾ ਯ· ਝਖਬੋਲਣਕਿਆਜ
ਗਸਿਉਵਾਦ—ਖਰਾਬਹੋਨੇਹੇਤਬੋਲ
ਨਾਕਿਆਹੈ ਜੋਜਗਤਕੇਜੀਵੋਸਾਥ

ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਝਤ॰ ਪੰ· ਆਪਦਾ ਕਾ ਸਮਾ· ਦੁਖ ਕਾ ਵਖਤ ਯ· ਕਿਚਰ ਝਤ ਲੰਘਾਈਐ ਛਪਰ ਤੁਟੈ ਮੇਹ—

ਝਨਤ॰ ਗੁ· ਧੁਨਿਮਾਤ੍ਰ ਕਾਸੀ ਧਾਤੁ ਕੀ ਧੁਨਿ ਕੀ ਨਕਲ ਹੈ ਯ· ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲ ਪਾਹ ਜੀਉ

ਝਗਰਤ॰ ਦੇ· ਝਗੜਦਿਆ ਯ· ਝਗਰਤ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ

ਝਥ॰ ਪੰ· ਵੇਲਾ ਯ· ਵਲ ਛਲ ਕਰ ਝਥ ਲੰਘਾਏ

ਝਖੜਾ॰ ਪੰ· ਝਗੜੇ ਕਰ ਖਰਾਬ ਹੋਤਾ ਹੂਆ ਯ· ਨਿਤ ਝਖੜਾ ਝਖੜਾ ਝੜੁ ਪਾਇਆ

ਝਰਨੇ॰ ਦੇ· ਚਸਮੇ· ਨਿਰਝਰ

ਝਮਕਨ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ· ਲਸਕਤੇ ਥੇ ਗੋਟੇ ਕਨਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਪਖੇ ਯ· ਜਦ ਹੁਸੀਆ ਵਿਆਹੀ ਆਝਲੇ ਝਮਕਨ ਪਾਸ

ਝਕੋਲਨ॰ ਪੰ· ਧੋਨੇ ਹੇਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਚੀਜ ਕੋ ਹਿਲਾਨਾ

ਝਰ॰ ਪੰ· ਗਿਰ ਯ· ਨਿੰਦਕ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰ ਪਰੀਏ, ਸੀ· ਨਿਰਝਰ· ਚਸਮਾ, ਝਰਨੇ ਸੇ ਨਿਕਸਾ ਜਲ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ

ਝਗਰਾ॰ ਦੇ· ਲੜਾਈ· ਬਿਵਾਦ· ਤਨਾਜਾ ਯ· ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਪ੍ਰਨਾ ਝਗਰਾ ਏਕ ਨਿਬੇਰ ਹੁਰਾਮ ਪ੍ਰਨਾ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥

ਝਨਤਕਾਰ॰ ਸੰ· ਕੰਕਨਾਦਿ ਕੋ ਕੀ ਧੁਨੀ। ਕਾਸੀ ਧਾਤ ਕੀ ਧੁਨੀ। ਜੈਸੇ ਝਨਤਕਾਰ ਅਨਹਤ ਘਨ ਘੋਰ

ਝਕੋਲਨਹਾਰ॰ ਗੁ· ਮਧਾਣੀ ਜੋ ਦਹੈ ਬਿਲੋਨੇ ਵਾਲੀ ਯ· ਪਵਨ ਝਕੋ

ਝਲ॰ ਪੰ· ਕਮਲਪਨਾ· ਲਨਹਾਰ ਬਾਉਲਪਨਾ ਯ· ਭਉ ਕਰ ਝਲ ਗਵਾਇ, ਕਾਨਿਆ ਕਾ ਜੀ ਗਲ

ਝਲੇ॰ ਪੰ· ਕਮਲੇ· ਬਾਉਲੇ, ਚੰਦ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਪਖੇ ਯ· ਝਲੇ ਝਮਕਨ ਪਾਸ ਗੁ· ਸਹਾਰੇ ਜੈਸੇ ਕਉਨ ਓਸਕੀ ਝਾਲ ਝਲੇ

ਝਗੋਲਨ॰ ਪੰ· ਝਕੋਲਨਾ· ਇਧਰ ਉਧਰ ਹਿਲਾਨਾ ਯ· ਜਿਤ ਭੂਕਾ ਜਮਝ

ਗੜਝਗੋਲ

ਝਮਕਵਾਲ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ਹੈਂ ਰੋ
ਮ ਅਰਥਾਤ ਬ੍ਰਮਝਛਿਪ੍ਰਤਿਸ੍ਹਾ
ਸ੍ਰੁਤਿਮੇਂ ਕਹੇ ਤੇਰੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬ੍ਰਮਮੇਸ
ਭੀਗੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ਹੈਂ ਯ· ਤੇਰੀਪ੍ਰਛ
ਟਊਪਰਝਮਕਵਾਲ

ਝੜ॰ ਪੰ· ਗਿਰ· ਡਿਗ ਯ· ਝੜਪਇ
ਆ ਪੁਨਾ ਸਭਝਖਝਖਪਵੇਝੜ-
ਗਿਰਪੜੇਹੈਂ) ਸਪ੍ਨਬਦਲੇਕਾਸ
ਮਾ) ਸਬਦਾਦਿਵਿਖਯ

ਝੜੀ॰ ਭੁ· ਚਾਰੋਂ ਦਿਕਮੇਂ ਵਰਖਾਯ·
ਬਰਸੇਲਾਇਝੜੀ-ਨਾਨਾਰੀਤਿਸੇਉ

ਝਖੜ॰ ਪੰ· ਤਕੜੀ ਅੰਧੇ |ਪਦੇਸ
ਰੀ ਯ· ਝਖੜਝਾਗੀਮੀਹ) ਭੁ· ਦਿ
ਖਜਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਪੁਨਾ ਝਖੜਵਾਉਨੇਡੇ
ਲਈਪਰਬਤਮੇਰਾਣ

ਝਬੀੜ॰ ਪੰ· ਜਫੀਮੇਪਕੜਨ

ਝਪੀੜਾ॰ ਭੁ· ਕੌਰੀਭਰਕੇ ਯ· ਹਰਿ
ਮਿਲਓਲਾਇਝਪੀੜਾ

ਝੜਝਖੜਓਹਾੜ॰ ਵਾ· ਸਬਦਾ
ਦਿਵਿਖਯਕਾਪ੍ਰੇਮ) ਵਿਖਯੋਂਕੇਲਾਭ
ਜਨ ਅਹੰਕਾਰ) ਧਰਮਕੀਬ੍ਰਿਧੀਕੋ
ਸਰਬਥਾਭੁਨਾਨੇਵਾਲਾਲੋਭ) ਯੇਜੁ
ਤੀਨੋਂਚਿਤਮੇਂ ਮਨੁਖਜਨਮਰੂਪਬੇੜੇ
ਕੋਡੋਬਨੇਵਾਲੇ ਝੜ ਝਖੜ ਪ੍ਰਨਾਹ
ੜਰੂਪਚਲਰਹੇਹੈਂ ਤੈਸੇਔਰਕਾਮਕ
ਰੋਧਾਦਿਅਸੁਰਸੁਭਾਵੋਂਕੀਲਾਖਾਲ
ਹਰਾਵਗਰਹੀਹੈ ਇਨਸੇਬਚਨੇਕੀ
ਇਛਾਹੈ ਤਬਸਤਗੁਰੋਂਸੇਪ੍ਰਕਾਰਕ
——— |ਰੋ

ਝਾ·

ਝਾਲੂਘੀਆਂ॰ ਪੰ· ਸੋਏਕੌਸਵੇਰ
ਹੋਗਯਾ ਅਰਥਾਤਮੋਹਦਸਾਮੇਸਮ
ਗਉਮਰਬੀਤਗਈ ਯ· ਸੁਤੀਸੁਤੀ

ਝਾਖਝਖਾਈਆਂ॰ |ਝਾਲੂਘੀਆ
ਵਾ· ਖਰਾਬੀਸੇਭੀਮਹਾਖਰਾਬੀਮੈਂਪ
ੜਨਾਹੈ ਜੋਨਿਸਫਲਕਰਮਕਰਨੇਹੈਂ

ਝਾਗਰਹੇ॰ ਵਾ· ਅਪਨੀਨਾਭੀਗਤ
ਕਸਤੂਰੀਕੋਨਾਜਾਨਤਾਝਾੜੂਸੂੰਘੇਹੈ
ਤੈਸੇਦੇਹਗਤਸ੍ਵਰੂਪਕੋਨਾਜਾਨਤਾ
ਜੀਵਦੇਵਮੰਦਿਰੋਂਮੇਂਫਿਰੇਹੈ

ਝਾਕ॰ ਪੰ· ਦੇਖਕੇ ਯ· ਦੁਰਮਤਵੂ

ਜਾਂਭਾਉ੍ਰਗਾਇਓਸਭਸ਼ਾਕ—

ਸ਼ਾਖ਼॰ ਪੰ· ਖਰਾਬੀ—

ਸ਼ਾਗੇ॰ ਪੰ· ਦੇਖੇ ਯ· ਦੇਸਦਿਸੰਤਰ ਮੈਸਰਗਬੇਲੇਸ਼ਾਗੇ

ਸ਼ਾਗੇ॰ ਪੰ· ਦੇਖਕੇ ਯ· ਪ੍ਰਦੇਸਸ਼ਾਗ ਸਉਦੇਕੋਆਇਆ ਪ੍ਰਨਾਪੀਵਸਨ ਸ਼ਾਗ ਈਹਸ਼ਾਕਕੇਬਾਨਮੈਸ਼ਾਗਹੈ ਦੇ· ਜਲਕੀਛੋਨ)

ਸ਼ਾਗੀ॰ ਪੰ· ਦੇਖਾਂ ਯ· ਸ਼ੁਖਨੂਸ਼ਾ ਗੀ—ਮਾਰਗੋਮੇਪ੍ਰਚੰਡੁਪਵਨਦੇਖੇ ਅਰਥਾਤਤੀਖਣਪਵਨਸਹਾਰਤਾ ਭੀਦਰਸਨਕੋਜਾਵਾਂ

ਸ਼ਾਲਾਘ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਯ· ਸ਼ਾਲਾਂਘੇਉਠਨਾਅਜਪ

ਸ਼ਾਟੇ॰ ਪੰ· ਨੰਗੇਸਿਰ ਯ· ਉਡਉਡ ਰਾਵਾਸ਼ਾਟੈਪਾਇ—ਉਡਉਡਕੇਰਾਵ ਲ ਖੁਲੇਕੇਸੋਮੈਪੜਨੇਹੈ

ਸ਼ਾਰੇ॰ ਦੇ· ਦੂਰਕਰੇ ਯ· ਸਗਲੇਕਸ਼ਾਰੇ

ਸ਼ਾਰ॰ ਪੰ· ਪਰਬਤੋਪੇਜੋ ਮਲਸ਼ਾਰ ਗਲੀਪੈਡੋਕੇ ਯ· ਜਿਉਮਿਗਨਾਭ ਬਸੇਬਾਸਬਸਨਾਭੂਮਭੂਮਿਓਸ਼ਾ ਰਗਹੈ) ਸ਼ਾਰੂਬੇਗੀਕਰੀਗਾਦਿਭਾਵਸੇ ਕੁਸੰਠ ਯ· ਕੇਲਾਪਾਕਾਸ਼ਾਰ

ਸ਼ਾਲ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਯ· ਬਡਨੈ ਸ਼ਾਲਸ਼ੁਲੀ ਭ ਨੈਨਾਵਨੁਾਲਈਐਕਿ

ਸ਼ਾਲੂ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਯ· ਉ ਸ਼ ਠੀਸ਼ਾਲੂਕੀਤਨੇ—ਉਠਕਰਪ੍ਰਾਤਾਕਾ

ਸ਼ਾਲਾ॰ ਪੰ· ਸ਼ੁੱਲ ਬਨ) ਲਹੇਪਤਿ ਲਹਰ ਯ· ਅਗਨਿਬਿਖਸ਼ਾਲਾ

ਸ਼ਾਵਲੀ॰ ਪੰ· ਸਿਰਖੁਥੀਲਨੂਕੀ) ਸਿਕਾਰੀਜਾਨਵਰਕੇ ਸ਼ਠਲਾਨੇਹੇਤ ਮਾਸਕੀਬੋਟੀ ਯ· ਉਹੀਤੇਹਰਿਓਉ ਹਾਲੇਧਰਿਓਜੈਸੇਬਾਸਾਆਸਦੇਤ ਸ਼ਾਵਲੀ—ਸਿਕਾਰੀਲੋਕਜਾਨਵਰ ਕੋਸਿਕਾਰਮਾਰਨਾਸਿਖਾਨੇਸਮੇਂਜ ਨਵਰਕੋਉਡਾਕੇਮਾਸਦਿਖਾਤੇਹੈ। ਜਬਵਹੁਖਾਨੇਹੇਤਆਵਤਾਹੈ।ਸ਼ਾਵ ਛਿਪਾਲੇਤੇਹੈ।ਐਸੇਬਹੁਤਵਾਰਕ ਰਤੇਹੈ।ਵਹੀਲਿਖਾਹੈ ਉਹੀਤੇਹਰਿ ਓ· ਜਹਾਸੇਮਾਸਨਿਕਾਲਾਹੈ।ਉਹ ਹੀਦਿਖਾਕਰਸੀਘ੍ਰਪੱਲੇਮੈਛਿਪਾ ਲੇਵੈਹੈ। ਜੈਸੇਬਾਸਾ ਜਾਨਵਰਕੋਆ

ਸਕੀਝ੍ਰਾਟਲੀ ਝ੍ਰਟਪਕਣ੍ਹਨੇਹੇਤੁਦਿ
ਖਾਈਬੋਟੀ ਵਾ ਸੁੱਕਾਕਾਕ

ਝ੍ਰਾਨ੍ਹ॰ ਪੰ· ਬਿਸ੍ਨਾ, ਭੁ· ਝ੍ਰਗਨ੍ਹ
ਯ· ਤੁਮਸਿਉ ਨਾਹੀਕਿਛਝ੍ਰਾਨ੍ਹ,
ਮੰਝਮੇਝ੍ਰਾਨ੍ਹਨਾ

ਝ੍ਰਾਨ੍ਹ॰ ਪੰ· ਮੱਲੇਬੇਗੀਕਰੀਰਾਦਿ

ਝ੍ਰਾਲਝ੍ਰਲ੍ਹਿਭੁਨ੍ਹੈ॰ ਵਾ· ਬਡੇਪ੍ਰਤਾਕਾਲ

ਝ੍ਰਿ·

ਝ੍ਰਿਲਕਾਵਹ॰ ਭੂ· ਚਮਕਤੇਹੈ
ਭਾਵ ਦਿਖਾਈਪੜ੍ਹਤੇਹੈਖਾਲੀਕਾਨੇ
ਯ· ਦੁਆਰਊਪਰਝ੍ਰਿਲਕਾਵਹਕਾ

ਝ੍ਰਿਕ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰ· ਤਲੇ· ਹੇਠ ਜੈਸੇਨਮਿੰਜੋਝ੍ਰਿਕੀਜਾਣਾ

ਝ੍ਰਿਨ੍ਹਕੇ॰ ਪੰ· ਤਾੜ੍ਹਨਾਕੇਬਚਨਕਹੇ ਯ· ਜੇਗੁਰੁਝ੍ਰਿਨ੍ਹਕੇਤਾਮੀਠਾਲਾ

ਝ੍ਰਿੰਗ॰ ਪੰ· ਢੀਂਗਰੀ· ਹਲਕਾਰੋ
ਛਾਪਾ, ਸੱਕ· ਝ੍ਰੱਕ ਯ· ਹੋਵਹਿਲਿ
ਗਝ੍ਰਿੰਗਨਹਿਹੋਵਹਿ ਜਿਗਾਸੂਪ
ਨਕੇਚਿੰਨਪੂਰੇਹੋਵੇ ਬਨਾਵਟੀਚਿ
ਨਰੂਪਝ੍ਰਿੰਗਕਾਟਿਓਵਾਲਾਛਾਪਾ
ਹੀਨਾਹੋਵੇ ਵਾਪੂਰੇਚਿੰਨਹੋਵੇਹੋਨੇਮੇ
ਝ੍ਰਿੰਗਝ੍ਰਕ ਅਰਥਾਤਸੱਕਨਾਹੋਵੇ

ਝ੍ਰਿਮਝ੍ਰਿਮ॰ ਦੇ· ਵਰਖਾਕੀਅਵਾ
ਜਕੀ ਤਥਾ ਝ੍ਰਰਨੇਸੇਗਿਰਤੇਪਾਨੀ
ਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲ ਜੈਸੇ ਅਗ
ਨਿਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲਭੁਕਭੁਕਹੈ
ਜਲਕੀਚੁਲਚੁਲਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀਕੀ
ਕਟਕਟਹੈ ਪਵਨਕੀਸੀਸੀਹੈ ਸ
ਸ੍ਰੋਮੇਤੀਰਕੀਝ੍ਰਿਣਣਹੈ ਗੋਲੀ
ਕੀਟੀਂਹੈ ਤੈਸੇਝ੍ਰਿਮਝ੍ਰਿਮਹੈ ਯ·
ਝ੍ਰਿਮਝ੍ਰਿਮਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ

ਝ੍ਰਿਲਮਿਲ॰ ਦੇ· ਹਿਲਤਾਚਲਤ ॰
ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਥਾਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰੋਂਦ੍ਵਾਰਾ
ਭਾਨਹੋਤਾਪ੍ਰਕਾਸ ਯ· ਤਹਝ੍ਰਿਲ
ਮਿਲਕਾਰਦਿਸੰਤਾ

ਝ੍ਰੀ·

ਝ੍ਰੀਕ॰ ਪੰ· ਚੀਪਲਗਾਕੇ ਸ੍ਵਾ
ਸਰੋਕਕੇਏਕਰਸਪੀਨੇਕਾਨਾਮ
ਚੀਪਹੈ ਝ੍ਰੀਕਹੈ ਯ· ਪੀਆਰਸਝ੍ਰੀ

ਝ੍ਰੀਣੀ॰ ਪੰ· ਬਰੀਕਅਵਾਜਸੇਕ

ਯ. ਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣ

ਝੀਨ. ਦੇ. ਬਾਰੀਕ. ਸੂਖਮ

ਝੀਵਰ. ਦੇ. ਮਹਰਿ(ਭੁਲਯ. ਨਾ ਨਕਇਹੁਜੀਉਮਛਲੀਝੀਵਰਗਤਿ ਲਾਕਾਲ) ਧੀਵਰ ਸੀ.

ਝੀਂਗਰ. ਦੇ. ਝਿੰਡੇ. ਟੀਂਡ. ਝਿਲੀ

ਝੁ.

ਝੁਲਾਰਿਆ. ਪੰ. ਲਹਰਾਂ. ਹਰੇ ਲੇਯ. ਵਿਦਨਪਉਣਝੁਲਾਰਿਆ

ਝੁਕ. ਪੰ. ਨੀਵਾਹੋ

ਝੁੰਡੀ. ਪੰ. ਸਿਰਮੁਹਪਰਪੱਲਾਏ ਕਰਨੀਵੀਪਾਇਬੈਠਨਾਯ. ਝੁੰਡੀ ਪਾਇਬਹਨਨਿਤਮਰਣੇ—ਜੈਨੀਸਾ ਧਾਮੁਖਪੇਪੱਲਾਲੇਮਰਨੇਮੇਬੈਠੀ ਇਸਤ੍ਰੀਓਵਤਬੈਠਜਾਤੇਹੈ

ਝੁਣ. ਗੁ. ਏਕਰਸਅਵਾਜਯ. ਮੋਰੀਝੁਣਝੁਣਲਾਇਆ

ਝੁਲਾਰਦੇ. ਪੰ. ਝੁਲਾਰਾਦੇਤੀ ਹੈ ਹਲਚਾਲਕਰਤੀਹੈਯ. ਸੀ ਤੁਲਪਵਨਝੁਲਾਰਦੇ

ਝੁਰ. ਪੰ. ਪਛਤਾਇਯ. ਝੁਰਝੁਰ ਝਖਮਾਈਰਲਜਾਇ

ਝੁਲਾਰੇ. ਪੰ. ਝੁਲਤੀਹੈਯ. ਜਾ ਪਵਨਝੁਲਾਰੇ—ਵਹੀਪਵਨਝੁਲ

ਝੁਨਕਾਰ. ਗੁ. ਦਸਮਦੁਤੀਹੈ ਆਰਕੀਅਵਾਜਕੀਨਕਲਹੈ ਯ. ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਝੁਨਕਾ

ਝੁਰਝੁਰ. ਗੁ. ਪਛਤਾਇਪਹੋਹ

ਝੁਲ. ਪੰ. ਹਸਤੀਆ ਛਤਾਇ ਦਿਕੋਪੇਪਾਵਨੇਕਾਬਸਤ੍ਰ

ਝੁਲਿਭੁਨੇ. ਪੰ. ਝਾਲਝੁਲਿਭੁਨੇ ਯਹਮੋਰਕਾਠ ਰਣੇਰਬਕਥਨ ਵਤ ਪੰਜਾਬੀਦੁਹਰੀਬੋਲੀਮੇਪ੍ਰਾ ਤਾਕਾਲਕਾਨਾਮਹੈ

ਝੂ.

ਝੂਲਾਵਉ. ਪੰ. ਫੇਰੋਯ. ਤਿ ਸਗੁਰਕਉਝੂਲਾਵਉਪਾਖਾ

ਝੂਰਿਓ. ਗੁ. ਪਛਤਾਇਆ

ਝੂਠਾ. ਦੇ. ਮਿਥਆਵਾਦੀਯ. ਝੂਠ ਜਗਤੁਹਕੋਘਨੇਦਿਨਦੁਇਬਰਤਨ

ਰੀਆਸ
ਝੂਠੇ॰ ਦੇ· ਮਿਥਿਆ ਯ· ਝੂਠੇਮਾਨ
ਕਹਾਕਰੇਜਗਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨ
ਝੂਠ॰ ਦੇ· ਮਿਥਿਆ ਯ· ਝੂਠਸਮ
ਗੀਪੇਖਕਾਹੇਸਚਮਾਨਿਆ
ਝੂਣੀ॰ ਗੁ· ਉਦਾਸ ਯ· ਊਣੀਨ
ਹੀਝੂਣੀਨਾਹੀ- ਉਦਾਸਨਹੀਂਖਾ
ਲੀਨਹੀ ਪੁਨਾ ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇ
ਝੂਰਤ॰ ਦੇ· ਪਛਤਾਤੇ· ਸੋ ਝੂਰੇ
ਗਕਰਤੇ ਯ· ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕ
ਝੂਠਬਾਤ॰ ਵਾ· ਜੋਧਨ ਤਮੂਆ
ਜੋਬਨਾਦਿਕਝੂਠੇਪਦਾਰਥਹੈ ਯ·
ਝੂਠਬਾਤਸਾਸਚਕਰਜਾਤੀ
ਝੂਰਨ॰ ਪੰ· ਪਛਤਾਵਾ· ਬੀਤਚੁ
ਕੀਵਸਤੁਓਕੇਨਿਮਿਤਸੋਗਕਰ
ਨਾ ਯ· ਝਝਾਝੂਰਨਿਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ
ਝੂਮ॰ ਪੰ· ਮਸਤਹੋਕਰਹਿਲਨਾ
ਝੂਰ॰ ਪੰ· ਪਛਤਾਇਕੇ ਯ· ਸੇਜ
ਨਕਬਹੂਨਮਰਤੇਝੂਰ
ਝੂਰੇ॰ ਦੇ· ਸੋਗਕਰਤੇਭਏ ਯ· ਮਨ
ਮੈਝੂਰੇਰਾਮਚੰਦ

ਝੂਲ॰ ਪੰ· ਹਿਲਕੇ

ਝੇ·

ਝੇਰ॰ ਦੇ· ਟੋਏਮੋ ਯ· ਅੰਧਾਝਖ
ਝਖਪਇਆਝੇਰ- ਅਗਿਆਨੀਖ
ਰਾਬਹੋਹੋਪੜਜਾਤੇਹੈਟੋਏਮੇ
ਝੇਰਾ॰ ਦੇ· ਝਗੜਾ ਯ· ਉਮਰਾਓ
ਆਤੇਝੇਰਾ

ਝੋ·

ਝੋਕ॰ ਪੰ· ਬੁੱਕ, ਢੂਲ· ਅਲਪ
ਨਿੰਦ੍ਰਾਹੋਜਾਨੀ ਭਾਵਸੇਸਮਾਧੀ
ਯ· ਆਨੰਦਸਹਜਧੁਨਝੋਕ
ਝੋਟ॰ ਪੰ· ਚੋਟੀਕੋ ਯ· ਜਬਜਮ
ਆਇਝੋਟਪਕੜੇਪੁਨਾ ਉਖ
ਰਗਈਆ ਖਿਨਹਭੀਤਰ ਜਮ
ਹਰਾਸੇਝੋਟ- ਉਖੜਗਈਆ
ਅਖੀਆਸੇਖ
ਝੋਰਾ॰ ਪੰ· ਝੂਰਨਾ
ਝੋਲ॰ ਪੰ· ਸਫਾਕਰਕੇ ਯ· ਝੋ
ਲਮਹਾਰਸਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ,

ਤਲਦਾਲ ਅਰਥਾਤ ਜਲਕੇਸਮੁ
ਦਾਯਚਲਨੇਜੇਯ· ਕਾਲਾਰਿਢ
ਨਦੀਆਮਹਿਝੋਲਾ) ਦੋ· ਬੀਗਾ
ਲੀ ਮਛੀਕੇਮਾਸਕਾਪਾਨੀ –

ਝੋਲੀ॰ ਦੇ· ਸਾਧੂਯੋਕਾਭਿਖਿਆ
ਮਾਗਨੇਕਾ ਔਨਾਨਾਤਰਾਕੀਚੀ
ਜਾਰਖਨੇਕਾਬਸਤ੍ਰ ਯ·ਮੁੰਦਾਂਸੀ
ਤੇਖਸਗਮਪਤਿਝੋਲੀ

ਝੋਲਾ॰ ਦੇ·ਪਵਨਕਾਬੁਲਾ·ਬੇ
ਗਵਾਲੀਪਵਨ ਅਰਥਾਤਦੁਖ
ਰੂਪਪਵਨ ਯ· ਤੁਝੈਨਲਾਗੈਤ
ਤਾਝੋਲਾ ਜੈਸੇ ਉਚੇਝੋਲਾਮਾਰ
ਸੀਨੀਵਿਰਹੇਅਟਲ

ਝੋਲੋ॰ ਪੰ· ਝੁਲਾਵੋ· ਫੇਰੋ

ਝੌ·

ਝੁ·

ਝੁਖੀਏ॰ ਕ੍ਰਿ·ਖਰਾਬਹੋਈਏ
ਯ· ਝੁਖਨਝੁਖੀਏ – ਬਅਰਥ
ਕਾਮੇਮੇਖਰਾਬਨਾਹੋਈਐ

ਝੁਖੰ॰ ਕ੍ਰਿ·ਖਰਾਬੀ·ਬਅਰਥਕਾਮ

॥ਇਤਿ ਝੁਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
ਰਚਨਾਸਮਾਪਤ

ਞ·

ਞਞਾ॰ ਕ੍ਰਿ·ਇਸੀਅਖਰਜੇਉਪ
ਦੇਸਕਰੇਹੈ ਯ· ਞਞਾਞਾਣੋਞਿਢ

ਞਤਨ॰ ਕ੍ਰਿ·ਯਤਨਉਪਾ|ਸਹੀ
ਇ ਯ· ਞਤਨਕਰੇਤੁਮਾਅਨਿਕ
ਬਿਧ ਯਤਨ ਸੀ·

ਞਾ·

ਞਾਹੂੰ॰ ਕ੍ਰਿ·ਜਿਸ ਯ· ਞਾਹੂਜਤ
ਨਕਰਹੋਤਛੁਟਾਰਾ

ਞਾਕੇ॰ ਕ੍ਰਿ·ਜਾਕੇ ਯ· ਞਾਕੇਹਾਥ
ਸਮਰਥਤੇ

ਞਾਣੇ॰ ਕ੍ਰਿ·ਜਾਣੇ ਯ· ਞਞਾਞ
ਣੋਦ੍ਰਿਢਸਹੀ

ਞਾਣਤ॰ ਕ੍ਰਿ·ਜਾਣਤਾਹੈ ਯ· ਞਾਣਤ
ਸੋਈਸੰਤਸੋਇ

ਙਾਨੋ॰ ਗੁ· ਗ੍ਯਾਨਸਹਿਤ

ਙਿ·

ਙਿਆਨੋ॰ ਗੁ· ਗ੍ਯਾਨਸੇਬਚਨ ਕਰੇ ਯ· ਙਿਆਨੋਬੋਲੇਆਪੇਬੂਝੈ

ਙੋ·

ਙੋ॰ ਗੁ· ਜੋ ਯ· ਙੋਪੇਖੋਸੋਬਿਨ ਸਤੋ— ਜੋਦੇਖਤੇਹੋਸੋਸਭਨਾਸ ਹੋਨੇਵਾਲਹੈ

॥ਇਤਿ ਙਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ ਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਤ

ਟ·

ਟਲਹ॰ ਪੰ· ਹਟਤੇਹੈ ਯ· ਟਲ ਹਜਾਮਕੇਵੂਤਤਿਹ

ਟਲਾਧਾ॰ ਗੁ· ਹਟਾਇਆ ਯ· ਟਲੈਨਟਲਾਧਾ

ਟਟਰ॰ ਪੰ· ਮਾ· ਬਡੇਕਟ੍ਰਾਹੇਮੇ ਯ· ਰਸਕਸਟਟਰਪਾਈਐਤਪੈ ਤੈਬਿਲਲਾਇ

ਟਬਰ॰ ਪੰ· ਕੁਟੰਬਕੇਲੋਕ ਯ· ਟ ਬਰੋਵ੍ਰਨਿਧਾਹੀ

ਟਲ॰ ਪੰ· ਹਟ ਯ· ਇਸਲੋਭੀ ਕਾਜੀਉਟਲਪਲੇ— ਟਲਪੜ੍ਹੇ ਹੈ ਭਾਵਹਟਜਾਵੇਹੈ) ਗੁਰੋਕਾਜ ਸਕਰਤਾਭਾਟਕਵਿ ਯ· ਸੁਕਹੁ ਟਲਗੁਰਸੇਵੀਐ

ਟਹਲ॰ ਦੇ· ਸੇਵਾ ਯ· ਟਹਲ ਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾ ਧਕ੍ਰਿਪਾਲ

ਟਹਕੇਟ॰ ਗੁ· ਖਿੜਤਾਹੈ ਯ· ਧ ਨਾਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕ ਮਲਟਹਕੇਟ —ਜਿਸਕੋਭੋਜਨਕਰਭੂਖੇਪੁਰਖ ਕਾਹਿਰਦਾਕਮਲਖਿੜ੍ਹੇਹੈ

ਟਹਲਾਵਾ॰ ਗੁ· ਟਹਲਸੇਯ· ਹਸਤਪੁਨੀਤਸੇਤਟਹਲਾਵਾ—

ਟਾ·

ਟਾਹੇ॰ ਗੁ· ਦੇਖੇ ਯ· ਟੋਹੇਟਾਹੇ ਬਹੁਭਵਨ— ਪਰਖਕੇਦੇਖੇਬਹੁ

ਤਥਾਨ

ਟਾਟੀ੦ ਪੰ· ਛਪਰੀ·ਟੱਟੀਯ·
ਸਭੈਉਤ੍ਰਾਨੀਭੂਮਕੀਟਾਟੀ,

ਟਾਟ੦ ਪੰ· ਤਪਤ੍ਰ,)ਕਾਨਸੋਪੀਤ੍ਰਾ

ਟਾਂਡ੍ਹਾ੦ ਦੇ·ਬਨਜਾ ਕੀਲਹਰ
ਰਿਆਕਾਸਾਥ ਬਨਜਾਰਿਓਂਕੇ
ਬੈਲੋਂਕਾਸਮੁਦਾਯ ਯ· ਕੋਬਨ
ਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਡ੍ਹਾਲਾਦਿ

ਟਾਕਮ੦ ਗੁ·ਵਿਖੇਜੋ ਆਜਾਇ
ਕੀਓਂਰਸੇਰੋਕ ਯ· ਟਾਕਮਕੂਜ
ਤ੍ਰੀਆ– ਰੋਕੀਹੈਵਿਖੁਓਂਰਸੇ

ਟਾਲੇ੦ ਦੇ· ਬਹਾਨਿਓਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆ
ਮੇ ਯ· ਟਾਲੇਟੋਲੇਦਿਨਗਾਇਆ
ਬਿਆਜਬਢੰਤੇਜਾਇ ਪੰਜਾਬੀ
ਦੂਹਰੀਬੋਲੀਹੈ

ਟਿ·

ਟਿਕਈਆ੦ ਗੁ·ਟਿਕਾਇਆ
ਯ·ਇਕਖਿਨਮਨੂਆਟਿਕੈਨਟਿ

ਟਿਕਾਈ੦ ਪੰ· ਥਾਪੀਹੈ ਕਈਆ
ਯ· ਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ

ਟਿਕਈ੦ ਗੁ· ਠਹਰਤਾ ਯ ਬਿਨ
ਨਾਵੈਮਨਟੇਕਨਟਿਕਈ– ਬਿ
ਨਾਨਾਮਸੇਆਨਜਪਤਪਾਦਿਕਾ
ਸੋਕਾਆਸਰਾਨਹੀਠਹਰਸਕਤਾ

ਟਿਕਾਵਸ੦ ਦੇ· ਧਾਰਨਕਰਤਾ
ਹੈ ਯ· ਕਾਢਦੇਹਸਿਆਲਥਪ
ਰੇਕਉਤਾਕੀਓਂਟਿਕਾਵਸਰੇ

ਟਿਕ੦ ਪੰ· ਠਹਰ ਜੈਸੇ ਅਮੁਕ
ਥਾਟਿਕਗਏ,) ਟੇਕ·ਆਸਰਾ
ਯ· ਅੰਧਲੇਕੋਟਿਕ,) ਠਹਰੇਯ·
ਮਨੂਆਟਿਕੇਨਟਿਕਈਆ,) ਬਿ
ਰ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਿਤੀਟਿਕੀ

ਟਿਕਾ੦ ਦੇ· ਰਾਜਾਕਾਬਡ੍ਹਾਪੁਤ੍ਰ·
ਯੁਵਰਾਜ· ਵਲੀਅਹਦ,) ਤਿਲ
ਕ ਸੋਵਿਸ੍ਨੁਪੁਰਾਣਸੋਚਾਰਵਰ
ਣੋਕਾਭਿਨਭਿਨਲਿਖਾਹੈ ਊਰਧ
ਪੁੰਡ੍ਰ ਬ੍ਰਾਮਣਸ੍ਯ ਖਤ੍ਰਿਯਸ੍ਯ
ਤ੍ਰਿਪੁੰਡ੍ਰਕੇ ਅਰਧਚੰਦ੍ਰੰਤੁ ਬੈਸ੍ਯ
ਸ੍ਯ ਸੂਦ੍ਰਯਸ੍ਯ ਬਿੰਦੁਮਾਤ੍ਰਕੰ

ਟਿਕਟਿਕੇ੦ ਵ੍ਯਾ·ਟਿਕਾਵਟਿਕਾ
ਵੇਹੈਕਰਮਕਾ ਯ· ਕਿਸਉਪਰਓ

ਟਿਕਟਿਕੇ

ਟਿੰਡ॰ ਪੰ· ਛੋਟੀਸੀਘੜ੍ਹੀ· ਹਰਟ
ਸਾਥਬਾਧਨੇਕੀਘੜ੍ਹੀ ਯ· ਕਰ
ਹਰਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁ

ਟਿੱਕਿਓਨ॰ ਪੰ· ਟਿੱਕਯਾ ਭ੍ਰਾ
ਵਤਿਲਕਦੇਗਾਂਦੀਬੈਠਾਯਾਯ·
ਜਾਸੁਧੋਸੁ ਤਾਲਹਣਾਟਿੱਕਿਓ

ਟਿਬੇ॰ ਯੁ· ਭੂਮੀਕੇਊਚੇਥਾਨ
) ਯੁ· ਯ· ਮਨਮੈਦਾਨਕਰਟੋਏ
ਟਿਬੇਲਾਹ — ਟੋਏਦੀਨਤਾਦਿ
ਜਿਨਮੋਪਰੁਤਲੇਪਹੁਚੈਹੈ ਟਿ
ਬੇ ਅਹਿਕਾਰਾਦਿ ਜਿਨਪੇਰਤ੍ਰ
ਉਤਰਨੇਕਾਰਸਤਾਮਿਲਨਾਕਠ
ਨਹੈ

ਟੀ·

ਟੀਕ॰ ਯੁ· ਟਿਕ· ਆਸਰਾ ਯ·
ਰਾਮਨਾਮਰਸਟੀਕ, ਤਿਲਕ
ਯ· ਨਾਮਅਸਤ੍ਰਕਿਊਜਲਟੀਕ

ਟੀਕਾ॰ ਦੇ ਤਿਲਕਰੂਪਯ· ਸ
ਰਨਪਾਲਨਟੀਕਾ) ਬਯਾਖ੍ਯਾਯ·
ਮੁਖਤੇਪੜ੍ਹਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤ

ਟੀਚਾ॰ ਪੰ· ਔਧਿ· ਸੀਮਾ) ਸੰਕੇ

ਟੀਡ॰ ਪੰ· ਬਿੰਡੇ· ਝੀਂਗ ਤ੍ਰਥਾਨ
ਰ ਯ· ਟੀਂਡਲਟੇਮਸੁਬਾਰੇ

ਟੁ·

ਟੁਟਣ੍ਹੀਆ॰ ਪੰ· ਨਾਸਹੋਣੀ
ਯ· ਟੁਟਣ੍ਹੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਜੋਲਾਈ
ਬਿਆਂਨਸਿਉ

ਟੁਕ॰ ਪੰ· ਥੋੜ੍ਹਾਭਾਵਆਧਾਯ·
ਟੁਕਦਮਕਰਾਰੀਜੋਕਰੋ — ਆਧ
ਦਮਆਤ੍ਰਚਿਤਕੀਥਿਰਤਾਜੋਕ
ਰੇ) ਥੋੜ੍ਹਾ ਯ· ਟੁਕਦਾਹਨਮਾਹ

ਟੁਲੇਰੇ॰ ਪੰ· ਟੋਲਤੇਹੈ ਬਿਡ੍ਹਾਨ
ਟੋਲਨੇਵਾਲੇ) ਏਕਸਮੂਹਕੇਭੀ
ਯ· ਸੁਤਨਨਸਾਤੇਏਕਟੁਲੇਰੇ
ਮੇਬੁਠਨਨਨਹੀਕਰਸਕਤਾ। ਪ੍ਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੇਗੁਣੋਕੇਅਨੇਕਸਮੂੰਹ
ਮੇਏਕਸਮੂਹਕੇਭੀਭਾਵ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਕੇਰਚੇਨਾਨਾਭਾਤਕੇਪਦਾਰਥੋ
ਕੇਸਮੂਹੋਮੇਏਕਸਮੂਹਕੇਭੀਭਾ
ਵਯਹਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇਰਮੇਕੇਸਮੂ

ਧਰਚੇ। ਤਿਨਕੋਰਸੋਈਏਜਾਨਤੇਹੈ।ਹੁ
ਪੋਕੇਅਰਥਾਤੁਰੰਗੋਕੇਸਮੂਹਰਚੇਹੈ।ਤਿ
ਨਕੋਰੰਗਰੇਜਜਾਨਤੇਹੈ।ਰੀਧੇਕੇਰਚੇ
ਤਿਨਕੋਅਤਾਰਜਾਨਤੇਹੈ।ਐਸੇਔਰੋ
ਕੋਔਰਔਰਜਾਨਤੇਹੈ

ਟੂਲ॰ ਗੁ· ਉਛਲ ਯ· ਟੂਲਟੂਲਖਪੈ ਦਾਜੀਉ

ਟੂ·

ਟੂਟਿਓ॰ ਦੇ· ਟੂਰਹੂਆਸ· ਟੂਟਿ ਓਬੰਧਗਰਾਵਉ

ਟੂਕ॰ ਪੰ· ਟੂਕਨਾ ਅਰਥਾਤਬ੍ਰਹਮਾਂ ਡਕੇਅੰਤਰਗਤਭੂਮੀਲੋਕ ਯ· ਅੰਡ ਟੂਕਜਾਕੇਭਸਮਤੀ

ਟੂਟ॰ ਦੇ· ਟੁਕੜੇਹੋ ਯ· ਟੂਟਪਰੀਤ ਗਈਬੁਰਬੋਲ ਪੁਨਾਜੋਹਮਜੈਤਬ ਜਾਵਤੇਟੂਟਗਈਸਭਤਾਰ

ਟੂਟੀ॰ ਦੇ· ਟੂਟਗਈ, ਕਮੰਡਲਕੀ

ਟੂਟੇ॰ ਦੇ· ਨਾਸਹੂਏ ਯ· ਟੂਟੇ ਟੂਟੀ ਬੰਧਨ ਪੁਨਾ ਟੂਟੇਨੇਹਕਿਬੋਲੇਸ ਹੀ— ਟੂਟਜਾਵੇਗਾਪ੍ਰੇਮਜੋਗੁਰੇਸਾ ਮਨੇਬੋਲੇਗਾਨਿਸਚੇਕਰ ਪੁਨਾ ਟੂਟੇ ਗੰਠਪੜੇਬੀਚਾਰ— ਜਬਵਿਚਾਰਮੇ ਪੜੇਤਬਬਿਚਾਰਕਰਤਾਕੀਚਿਦਜ ੜਗੰਥੀਟੂਟਜਾਤੀਹੈ

ਟੇ·

ਟੇਕ॰ ਦੇ· ਆਸਰਾ ਯ· ਬਿਨਨਾਵੇਮ ਨਟੇਕਨਟਿਕੀ ਪੁਨਾ ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾ ਰੇ— ਆਪਕੇਜੋਭਗਤਹੈ ਸੋਤੁਰਨੇਹੇ ਤੁਹਮਕੋਆਸਰਾਹੈ

ਟੇਕਾ॰ ਗੁ· ਟਿਕਤੇਹੈ, ਟੇਕੇ ਟਿਕਾਵੇ

ਟੇਢੇ॰ ਦੇ· ਬਿੰਗੇ· ਕੁਟਿ ਆਸਰਾਦੇਵੇ ਲ ਤਿਰਛੇ ਯ· ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇ

ਟੇਰਤ॰ ਦੇ· ਪੁਕਾਰਤ ਯ· ਟੇਰ ਟੇਢੇ ਤਪੇਤਪੁਕਾਰ

ਟੇਰ॰ ਦੇ· ਪੁਕਰ· ਬੁਲਾਉ

ਟੇਵ॰ ਪੰ· ਅਵਾਜ ਯ· ਟੇਵਏਹਪਰੀ

ਟੇਵਾ॰ ਪੰ· ਜਨਮਲਗਨ

ਟੋ·

ਟੋਹੇ॰ ਪੰ· ਅੰਤਲੇਨੇਹੇਤਪਰਖੇਯ· ਟੋਹੇਨਾਹੇਬਹੁਭਵਨ— ਅੰਤਲੇਨੇਹੇ

ਤਬਾਰਬਾਰਪਰਖੇਵਾ ਪੁਨ: ਪਨ:
ਟੋਟਾ॰ ਪੰ· ਘਾਟਾ ⌐ਪਰਖੇ
ਟੋਡੀ॰ ਦੇ· ਦੀਪਕਕੀਰਾਗਨੀ ਮਾ
ਲਕੌਸ· ਆਸਾਵਰੀ· ਧਨਾਸਰੀਤੀ
ਨਕੇਮੇਲਸੇਬਨੀਹੈ ਸਵਾਪ੍ਰਹਿਰਦਿ
ਨਚੜ੍ਹੇਗਾਈਜਾਤੀਹੈ
ਟੋਹਤ॰ ਪੰ· ਪਰਖਤ· ਖੋਜਤੇ
ਟੋਲਤ॰ ਪੰ· ਖੋਜਤ
ਟੋਹਨੀ॰ ਪੰ· ਅੰਧੇਕੀਲਾਠੀ ਯ·
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮਮੈਅੰਧਲੇਟੋ
ਟੋਰੇ॰ ਪੰ· ਟੋਲਤੇ· ਖੋਜਤੇ ⌐ਹਨੀ
ਯ· ਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਟੋਰੇ — ਅ
ਨੇਕਯੱਗ ਬ੍ਰਤਾਦਿਉਪਾਯਨਜੇਟੋ
ਲਤੇਹਾਰਗਏ ਸਿਧੀ ਦਿਸਾਫਿਰ
ਨੇ ਪੰ· ਝੂਠੇਬਚਨ
ਟੋਪੀ॰ ਦੇ· ਸਿਰਕਾਛੋਟਾਸਾਕਪ
ੜਾ ਯ· ਊਧਉਖਟਰਪੰਚਭੂਟੋਪੀ
ਟੋਲ॰ ਗੁ· ਸਾਧਨਸਮੁਦਾਯ ਯ·
ਜਭੇਟੋਲਸੁਹਾਵਣੇ — ਸਭੀਵਿਵੇਕਾ
/ਦਿਸਾਧਨਸਮੁਦਾਯਸੁੰਦਰਹੈਜਿ
ਨੋਕਰਪਤੀਹਿਰਦੇਖਾਨਕੋਮਲਬੈਠਾਹੈ,
⌐ਖੋਜ

ਟੋਲੀ॰ ਗੁ· ਸਮੁਦਾਯੋਮੇਯ· ਹਉ
ਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸ — ਮੈਸੁੰਦ੍ਰਪਦ॰
ਰਖੋਕੇਸਮੁਦਾਓਓਰਬ੍ਰਿਤੀਕਰਭੂ
ਟੋਲੇ॰ ਪੰ· ਖੋਜਕੇ ਯ· ਸ ⌐ਲਗਜਾ
ਭੁਭਿਠਾਜਗਤਮੈਟੋਲੇ, ਖੋਜੇ

ਟੰ·

ਟੰਕ॰ ਸੀ· ਚਾਰਮਾਸੇਵਜਨਯ· ਧ
ਰਤਾਰਾਜੂਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕ
ਚੜ੍ਹਾਈ — ਬਡੀਬੋਝਵਾਲੀਵਸਤੂਕੇ
ਬਹੁਤਹਲਕਾ ਟੰਕਵਜਨਚੜ੍ਹਾਕੇ
ਤੋਲਦੇਣਾ ਅੰਬਰਸਬਦਸੇਈਹਾ
ਆਕਾਸਨਾਮਵਾਲੇਭੂਮੀਆਦਿਲੇ
ਨੇ ਭੂਤਾਕਾਸਮੈਂਕਛੂਭੀਬੋਝਨਹੀ,
ਕੋਪ, ਕੋਸ, ਖੜਗ, ਜੰਘ, ਨੀਲ
ਕੈਥਾਬ੍ਰਿਛ, ਖਨਿਤ੍ਰ, ਦਰਪ, ਪਥ
ਰਫੋੜਨੇਵਾਲਾਹਥਿਆਰ
ਟੰਮਕ॰ ਪੰ· ਬਡੇਨਗਾਰੇਯ· ਵਜਨ
ਟੰਮਕਭੇਰੀਆ —
ਟੰਗ॰ ਸੀ· ਜੰਘ· ਲਤ, ਅਸ੍ਰਬਿਸੇ
ਖ ਤ੍ਰਾਂਘਪ੍ਰਾਪ੍ਰਸਿਧ —

ਟੈਚ॰ ਗੁ. ਸਜਾਵਟ ਅ. ਟਾਟੈਚ
ਕਰਉਕਿਆਪਾਣੀ- ਟੈਕੇਅਖਰਸੇ
ਗੁਰੂਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈਂ ਹੇਜਨੋਂਬੂਖ
ਣਬਸ੍ਰੋਸੇਦੇਹਕੀਸਜਕਿਆਕਰਤੇਹੋ

।।ਇਤਿ.ਟਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥਰਚ
ਨਾਸਮਾਪਤ

ਠ.

ਠਗਦੇਉ॰ ਦੇ. ਠਗੋਂਕੇਦੇਵਤਾਅਰ
ਥਾਤਸ੍ਵਾਮੀ ਅ. ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉ

ਠਟਿਆ॰ ਪੰ. ਬਨਾਇਆ ਬਖਾਨੇ

ਠਗਿਆ॰ ਦੇ. ਠਗਲੀਆ ਅ. ਏ
ਨੀਠਗੀਜਗਤਠਗਿਆ- ਸਬਦਾ
ਦਿਵਿਖਅਰੂਪਠਗੋਨੇਨਿਖਲਜੀ
ਵਠਗਲੀਏਹੈ

ਠਗਾਆਈ॰ ਗੁ. ਠਗੀ ਅ. ਲੋਕ
ਦੁਗਾਇਕਰਤਠਗਆਈ- ਲੋਕੋ
ਸੇਦੂਰਾਕੇਠਗੀਕਰਤੇਹੈ

ਠਕਰਾਈ॰ ਦੇ. ਸਾਹਬੀ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਪਨਾ ਜੈਸੇ ਸਾਚੀਠਕੁਰਾਈ

ਠਹਕ॰ ਪੰ. ਪਰਸਪਰਚੋਟਾਖਾਇ
ਕੇ ਭਾਵਪਰਸਪਰਝਗੜਾਕਰਕੇ ਅ.
ਠਹਕਮੁਣੀ- ਔਗੁਣੋਵਾਲੇਜੀਵੋਂਕੀ
ਪੰਕ੍ਤੀਝਗੜਾਕਰਤੀਮਰਗਈਪੁਨ
ਠਹਕਠਹਕਮਾਇਆਸੰਗਮੂਏ

ਠਨਕ॰ ਪੰ. ਚੀਜਕੋਫੋੜਦੇਨੇਵਾ
ਲੀਛੋਟੀਚੋਟ ਅ. ਕਿਆਭਰਵਾਸਾ
ਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕਲਾਗੇਠਨਕ ॰

ਠਗ॰ ਦੇ. ਬੰਚਕ. ਛਲਸੇਧਨਹਰ
ਨੇਵਾਲਾ ਅ. ਠਗੋਸੇਤੀਠਗਰਲਿਆ ॰
ਇਆ ਗੁਰੁਅਮਰਜੀਕੇਸਮੀਪ
ਠਗਪੰਡਿਤਨਾਲ ਠਗਬੈਰਾਗੀਜਾ
ਧੀਮਲਗਯਾਥਾ ਤਿਨਕੇਪਰਥਾ
ਇਯਹਬਚਨਹੈ

ਠਗਾ॰ ਦੇ. ਠਗੋਸੇ ਅ. ਠਗਾਨੀ
ਹਮੋੜੈਨੁ- ਰੀਧਰਬਨਗਾਰਟਤੂ
ਠਾਜਾਨਕੇ ਠਗਾਸੇਨੇਹੋਤੇਨੂੰਲੈ

ਠਗੀ॰ ਦੇ. ਬੰਚਕਪਨ. ਛਲ ਅ.
ਕੂੜਠਗੀਗੁਝੀਨਾਰਹੈ) ਠਗੋਨੇ ਅ.
ਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆ) ਠਗਤਾ
ਹੂਆ ਅ. ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸ

ਠਟੀ॰ ਦੇ॰ ਰਚੀ

ਠਠਾ॰ ਪੰ॰ ਹਾਸੀ॰ ਮਖੌਲ॰ ਖਿੱਲੀ, ਇਸਅਖਰਸੇਗੁਰੂਉਪਦੇਸਕਰੇ ਯ॰ ਠਠਾਮਨੂਆਣਾਹੇਨਾਹੀ–ਹਾ ਸੀਮਖੌਲਸੇਕਿਸੇਕੇਮਨਕੋਨਦੁਖਾ

ਠਗਣ॰ ਦੇ॰ ਛਲਨਯ॰ ਠਗਹੇ ਣਕੋਸੰਸਾਰ

ਠਗਣੀ॰ ਦੇ॰ ਠਗਣੇਵਾਲੀਇ

ਠਕੁਰਾਣੀ॰ ਦੇ॰ ਠਾਕੁਰਕੀ ਸ੍ਤ੍ਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ॰ ਰਜਪੂਤਣੀ ਠਾਕਰਰਜ ਪੂਤੋਕਾਦਰਜਾਹੈ ਯ॰ ਭੁਟਿਆਣੀ

ਠਗੇਸੇਤੀ॰ ਦੇ॰ ਠਗ ਠਕੁਰਾਣੀ

ਠਨ॰ ਦੇ॰ ਬਨਾਵਟਯ॰ ਸਾਥ ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਾਨਬਾਡਾਕੂ–ਮਾ ਯਾਕੀਬਨਾਵਟ ਗਨ ਜਾਨੇਬੜੀ ਹੈ ਡੂ ਲੋਕਪਰ ਲੋਕਦੋਨੋਮੇ

ਠਗਾਨ॰ ਦੇ॰ ਠਗਨੇਕੋ

ਠਪ॰ ਪੰ॰ ਇਕੜਕਰ ਜੈਸੇਠਪਧ

ਠਰ॰ ਪੰ॰ ਸੀਤਲ ਯ॰ ਹੋਈ ਰੋ ਸਿਸਟਠਰ–ਸਰਦੋਹੋਈਸਕ

ਠਕੁਰ॰ ਦੇ॰ ਠਾਕੁਰਯ॰ ਠ ਸਿਸੀ

ਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇ

ਠਰੂਰੇ॰ ਗੁ॰ ਸੀਤਲ ਯ॰ ਹਰਿਜ ਪਭਈਠਰੂਰੇ) ਸੀਤਲਰੂਪਰਹਗ ਯਾਂਹੈ ਯ॰ ਤੂਠਿਹਠਰੂਰ–ਹੇਗੁਰੂਅੰ ਗਦਜੀਤੂਵਹੀਅਪਨਾਸੀਤਲਸੰ ਤਸਰੂਪਗਦੀਪੇਠਹਰਾਯਾਹੈ

ਠਉਰ॰ ਦੇ॰ ਥਾਨ॰ ਜਗਾਹ) ਗੁ॰ ਠਹ ਰਨੇਕੋ ਯ॰ ਜਿਨਗੁਰਗੋਪਿਆਆ ਪਣਾਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ–ਠ ਹਰਨੇਕੋਠਿਕਾਨਾਨਹੀ

ਠਗਉਰ॰ ਪੰ॰ ਠਗੀ

ਠਗਉਰੀ॰ ਦੇ॰ ਠਗੋਕੀਧਤੂਰੇ ਆਦਿਕਬੂਟੀਆ ਯ॰ ਬਿਖੇਠਗਉ ਰੀਜਿਨਜਿਨਖਾਈ, ਠਗਪਨਾ॰ ਮਸਕਰੀ ਯ॰ ਦੁਰਬਾਸਾਜਿਉਕਰ ਤਠਗਉਰੀ

ਠਗਮੂਰੀ॰ ਗੁ॰ ਠਗੋਕੀਦਈਧ ਤੂਰੇਆਦਿਕਬੂਟੀ ਯ॰ ਭੂਲੋਰੇਠਗ ਮੂਰੀਖਾਇ

ਠਗੌਲੀ॰ ਗੁ॰ ਠਗੀ

ਠਗਵਾੜੀ॰ ਗੁ॰ ਠਗੀਵਾਲੇਕਾਮ

ਦਿਦੋਖੋਲੇ ਯ· ਠਗੀਠਗਵਾੜ੍ਹੀ—ਜੈਪਾ
ਲੇਸ੍ਰੂਠਨੇਜਿਨਿਬਿਗਾੜ੍ਹੀਹੈਫਹੀਕਆ
ਵਿਕਠਗੋਨੇਠਗੀਹੈ

ਠਗਵਾੜ੍ਹਾ੦ ਗੁ·ਠਗਨੇਵਾਲਾਯ·
ਹਉਠਗਵਾੜ੍ਹਾਠਗੀਦੇਸ

ਠਾ·

ਠਾਉ੦ ਪੰ· ਥਾਨ·ਠਿਕਾਨਾਯ·ਦੂਖ
ਹਠਾਉਗਵਾਇਓ ਪੁਨਾਠਉਰਨਠਾ
ਉ—ਠਹਰਨੇਹੇਤਠਿਕਾਨਾਨਹੀ

ਠਾਕਉ੦ ਪੰ· ਮੰਤ੍ਰਜੋਰੋਗਬੰਦਕਰੇ

ਠਾਇਆ੦ ਗੁ· ਥਾਨ

ਠਾਕੀਆ੦ ਗੁ· ਰੁਕਾਂ ਯ· ਨਾਹ
ਉਥਕਾਨ ਠਾਕੀਆ

ਠਾਇ੦ ਦੇ·ਥਾਇ·ਠਿਕਾਨੇ

ਠਾਹਹਿ੦ ਗੁ·ਠਹਰੇ ਯ· ਠਰਾ
ਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ—ਕਿਸੇਕਾ
ਮਨਨਹੀਠਹਰਤਾ

ਠਾਕਹੁ੦ ਪੰ· ਰੋਕੋ ਯ·ਠਾਕਹੁਮਨੂ
ਆਰਾਖੋਠਾਇ

ਠਾਕ੦ ਦੇ· ਰੋਕ· ਬੰਦੀ ਯ· ਠਾਕਨ
ਹੋਤੀ ਪੁਨਾਠਾਕਨਪਾਈ—ਉਨਭਤ੍ਰੇ
ਨੇਕਾਹੂਜੋਰੋਕਨਹੀਪਾਈ ਲਿਜੈਗ
ਜਾਵਹੈ ਪੁਨਾਠਾਕਰਹਾਇਆ—ਸੀ
ਯਮਸੇਇੰਦ੍ਰਯਰੋਕੇਹੈ

ਠਾਕਿ੦ ਪੰ· ਰੋਕੀ

ਠਾਠਾਬਾਗਾ੦ ਪੰ· ਲਾਪਚਾਰੀ·
ਉਪਰਕਾਮੇਲ ਯ· ਲੋਗਨਸਿਉ
ਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ—ਉਪਰਕੇਲੋਗੋ
ਸੇਪ੍ਰੇਮਹੈ ਭੀਤਰਤੇਅਸੰਗਹੈ

ਠਾਟ੦ ਦੇ· ਸਾਮਗ੍ਰੀ

ਠਾਟੀ੦ ਦੇ· ਠਟੀ· ਬਨਾਈ

ਠਾਠ੦ ਦੇ· ਸਾਮਗ੍ਰੀ

ਠਾਂਢੇ੦ ਦੇ· ਖੜ੍ਹੇ· ਥਿਤ ਯ· ਦਗਮਾ
ਦੇਠਾਂਢੇਦਰਬਾਰ

ਠਾਢੋ੦ ਦੇ· ਖੜ੍ਹਾਹੈ ਜੈਸੇ ਠਾਢੋਕਾ
ਲਬੈਰਾਈ—ਕਾਲਬੈਰੀਖੜ੍ਹਾਹੈ)

ਠਾਂਢੀ੦ ਪੰ· ਸੀਤਲ ਯ· ਜੈਸਾਦ੍ਰਗ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ—ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਸੀਤਲਹੈ,ਦੇ·ਬਾਂਗਰ ਜੈਸਾਦ
ਰ ਉਦਾਹਰਣਪਿਛ[illegible]
ਨ੍ਰੀਯ· ਬਨਕੀਦਾਧੀ[illegible]

ਢੀਕਰੇਪ੍ਰਕਾਰ

ਠਾਂਢ ੦ ਪੰ· ਸੀਤਲਤਾ ਯ· ਠਾਢ ਪਾਈਗੁਰਸਤਗੁਰਪੂਰੇ) ਸੀਤਲਕਰਨੇਵਾਲਾ ਯ· ਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਆ ਮਨਠਾਢੇ–ਗੁਰੋਨੇਹਰਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰਦੀਆਮਨਕੋਸੀਤਲਕਰਨੇਵਾਲਾ

ਠਾਣਾ ੦ ਗੁ· ਸ੍ਥਾਨ ਯ· ਨਿਹਚਲ

ਠਾਹਣ ੦ ਗੁ· ਢਾਹਣਾ· ਭੰ ਗਕਰਨਾ ਯ· ਸਭਨਾ ਮਨਮਾਣਕ ਠਾਹਣਮੂਲਮਚਾਗਵਾ

ਠਾਮ ੦ ਪੰ· ਥਾਨ· ਜਗਹ

ਠਾਰ ੦ ਪੰ· ਠੰਢਾ ਯ· ਠਾਰਗਣ੍ਹਾ– ਸੀਤਲਗਣ੍ਹੇਜੈਸਾ· ਠੰਢਾਓਲੇਜੋ ਸਾਪੁਨਾ ਸੁਨਕਰਬਚਨਤੁਮਾਰੇ ਸਤਗੁਰਮਨਤਨਮੇਰਾਠਾਰਥੀ

ਠਾਕਰ ੦ ਦੇ· ਪ੍ਰੁ· ਰਜਪੂਤ ਓ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਵਤਾਰਰਜਪੂਤਹੂਏ ਉਨਕਾਯਹਨਾਮਉਨਕੀਮੂਰਤੋਮੇਰਖਾਗਯਾ। ਮੂਰਤੋਸੇਠੈਲ ਤਾਹੂਆਸਾਲਗਾਮਮੇਪਹੁਚਾ ।ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਸੇਬਿਸ਼ਨੁਮੇਪਹੁਚਾ।

ਯ· ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਠਾਕੁਰਧਾਰੀ ਵਹੀਸੁਹਾਗਣਹੈਜੋਬਿਸ਼ਨੁਨੇਧਾਰਨਕਰੀ। ਪੁਨਾ ਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ– ਸੰਤ ਬਿਸ਼ਨੁਕੇਵਜੀਰਹੈ

ਠਾਕੋਰੇ ੦ ਦੇ· ਹੇਠਕੁਰਜੀ ਯ· ਤੂਠ ੦ ਕਰੋਬੈਰਾਗਿਰੋ– ਹੇਠਾਕੁਰਜੀਆਪਹੀਰਿਓਕਾਪਰਬਤਹੋ ਭਾਵਬਡੀ

ਠਾਹਰ ੦ ਦੇ· ਸ੍ਥਾਨ ਯ· ਨਿਧਿਹੋ ਅਵਰਨਸੂਝੇਦੂਜੀਠਾਹਰ

ਠਿ·

ਠਿਠਕੀ ੦ ਪੰ· ਸ਼ਿਕ੍ਰਕੀ· ਧਿਕਾਰੀਹੂਈ ਯ· ਸੈਤਕੀਠਿਠਕੀਫਿਰੇਬਿਚਾਰੀ– ਬਿਰਕੁਪੁਰਖਸਰਬਪਦਾਰਥੋਕੋਬੰਧਕਰਤੇਜਾਨਤਿਨਜੋਬਿਰਕੁਹੋ ਲਛਮੀਕੀ ਇਛਾਤਿਆਗਤੇਹੂਏਤਿਸਕੋਧਿ

ਠਿਨਿਕਿਓਨ ੦ ਪੰ· ਕਾਰੋਹੈ ਠਾਨਾਮਾਰਿਆਹੈ· ਥਾਲਾਪਾਇਆ ੦ ਹੈ

ਠੀ·

ਠੀਸ੦ ਦੇ· ਜੰਗਲ ਗੱਪ· ਝੂਠੀ ਬਾਤ ਯ· ਕੂੜੈਕੂੜੀਠੀਸ

ਠੀਹ੦ ਦੇ· ਠਿਕਾਨਾ

ਠੀਕਰ੦ ਪੰ· ਘੜੇਬਰਤਨਕਾਟੂਕੜਾ ਯ· ਜਾਂਭਜੈਤਾਠੀਕਰਫੋਰਦੇ ਯਾਤੂਤਯਵੜੀਨਜਾਇ– ਜਬਦੇ ਹਨਾਸਹੋਤੀਹੈਤਬ ਜਲਕੇਵਾ ਕਟਕੇ ਵਾ ਗਲਕੇ ਦੇਹਕੇਅਸਥੀ ਆਦਿਕਅਵਯਵ ਜੁਦੇਜੁਦੇਹੋਜਾਤੇਹੈ ਫੇਰਯਤਨਕਰ ਕਾਹੂਸੇਮੇਲੇਨਹੀਜਾਤੇ, ਝੂਜਅਯੁਰਖੋਕੀ ਬੋਲੀਮੋਦੇਹ ਜੈਸੇ ਠੀਕਰਫੋਰਦਿਲੀਸਸਿਰਪ੍ਰਭਪੁਰਕੀਆਪਿਆਨ– ਹਮਾਰੇਪਿਤਾਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜ਼ੀਨੇ ਦੇਹਰੂਪਠੀਕਰਕੋਫੋੜਕੇ ਦਿਲੀਸਸਿਰ ਔਰੰਗਜੇਬਕੇ ਸਿਰਆਪਪ੍ਰਭੁਪੁਰਮੋਜਾਨਾਕੀਆ, ਮਹਾਨੋਕੀਬੋਲੀਮੇਰੂਪਯਾ

ਠੁ·

ਠੂ·

ਠੇ·

ਠੇਹ੦ ਗੁ· ਜਗਾਮੇਬੈਠੇਕੋਹੀ ਯ· ਜਮਮਾਰੇਠੇਹ– ਪ੍ਰਨਾ ਜਮਕਾਲਠੇਹਮਾਰੋ – ਰੀਗਾਜਮਨਾਕੇਮਧਯਮੇਥਾਨਕਾਨਾਮਠੀਹਾ। ਤਿਸਸੇਠੇਹਬਨਾਹੈ। ਜਮਕਾਲਕਾਥਾਨ ਦੂਰਕੀਆ ਕੋਈਠੀਗਾਸੇਠੇਹਬ ਨਾਕਹਤੇਹੈ। ਤਿਨਕੇਮਤਮੇਜਮ ਕਾਲਕਾਦੰਡਦੂਰਕੀਆਅਰਥਹੈ

ਠੇਗਾ੦ ਪੰ· ਡੰਡਾ· ਸੋਟਾ ਯ· ਉਠਤਬੈਠਤਠੇਗਾਪਰਹੈ ਪ੍ਰਨਾ ਜਮਕਾਠੇਗਾਬੁਰਾਹੈ

ਠੈ·

ਠੋ·

ਠੋਕ੦ ਪੰ· ਚੋਟਮਾਰਕੇ ਯ· ਸਭ ਗ੍ਰਿਹੀਠੋਕਬਜਾਇ– ਸਭਸਿਨਿ

ਦੇਖਲਈਹੈਪੂਰੀਨਿਰਣੇਕਰ
ਠੋਕਾ॰ ਸਿਖਸਿਕੇਤਮੋ ਤਖਾਣ
ਖਾਤੀ

ਠੌ.

ਠੌਰ॰ ਦੇ. ਥਾਨ. ਠਿਕਾਨਾ

ਠੰ.

ਠੰਢੀ॰ ਪੰ. ਸੀਤਲ

।ਇਤਿ ਠਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
ਰਚਨਾਸਮਾਪਤ

ਡ.

ਡਉ॰ ਪੰ. ਦਾਵਾਅਗਨਿ. ਬਨ
ਮੇਲਗੀਆਗਕਾਨਾਮਦਾਵਾਹੈ
ਤਿਸਸੇਪੰਜਾਬੀਬੋਲੀਮੇਡਉਬ
ਨਾਹੈ) ਦਵ ਸੀ.
ਡਰਿਓ॰ ਪੰ. ਭੈਯੁਤਹੂਆ
ਡਰੂਆ॰ ਗੁ. ਜਮੋਤੇਡਰਨਹੀ
ਯਾ. ਜਮਨਹੀਡਰੂਆ—
ਡਹਕਾਇਆ॰ ਪੰ. ਬਹਕਾਇਆ

ਡਹਕਾਏ॰ ਦੇ. ਬਹਕਾਏ ਅਪ
ਨੇਸੁਭਾਵਸੇਚਲਤੇਕੀਏ ਯਾ. ਭਰ
ਮਭਰਮਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ—ਭ੍ਰਾ
ਤੀਨੇਆਪਨੇਮੋਭਰਮਦੇਜੀਵਬ
ਹੁਤਅਪਨੇਸੁਭਾਵਸੇਚਲਤੇਕੀਏ
ਡਸੇ॰ ਦੇ. ਕਾਟੇਹੈ ਭਾਵਦੁਖੀਹੈ
ਕਰੇਹੈ ਯਾ. ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਂਮੋਕੋਨੀਤ
ਡਸੇਪਟਵਾਰੀ
ਡਮਕਾਵਹਿ॰ ਪੰ. ਬਜਾਵੇਹੈ
ਡਕੇ॰ ਗੁ. ਹਸਤੀਡਕਾਰੇਹੈ ਯਾ.
ਡਕੇਫੂਕੇਖੇਹਉਡਾਵੇ—ਹਸਤੀ
ਡਕਾਰੇਹੈਫੁਕਾਰੇਮਾਰੇਹੈ।ਅਨੇਸੇ
ਕ੍ਰੀਸੇਜੀਵਬਡੀਬਿਭੂਤੀਕਾਅਹਿ
ਕਾਰਕਰੇਹੈ) ਪੰ. ਪਤਲੀਲਕ
ਡਗਮਗ॰ ਪੰ. ਚਿੰਤਾ ਡਰੀਆਂ
ਕੇਥਸਹੋਕਰਆਤਿਸੈਡੋਲਨਾ ਯਾ.
ਡਗਮਗਛਾਡਰੇਮਨਬਉਰਾ
ਡਡੂੰ॰ ਪੰ. ਮੀਡਕੀਆਂ ਅਨੇਸੇ
ਕ੍ਰੀਸੇ। ਦੇਭੀਪੁਰਖਬਗਲੇਦਿਖ
ਵੇਕੇਜਪਤਪਸੇ। ਲੇਨੇਹੇਤਪਰਾ
ਇਆਧਨਖੋਜੇਹੈ) ਇਸਨਾਮਵਾ

ਲੋਅਖਰਸੇਉਪਦੇਸਹੈ ਯ· ਡਡਾਡੇਰਾ
ਇਹਨਹੀ ਪੂਰਾ ਡਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰ
ਡਖਣੇ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਜਾਈ
ਜੀਕੇਜਨਮਥਾਨਸੇ। ਸਾਹੀ ਵਾਲ
ਮੁਲਤਾਨਤਰਫਕੀਦਖਣੀਬੋਲੀਬੋ
ਲੀ।ਜੋਆਤਮਸਨ੍ਹੀਮੰਡ੍ਹਨੈਣਇਤਆ
ਦਿਡਖਣੇਕੀਵਾਰਮੇਲਿਖੀਹੈ।ਖਾ
ਸਪੂਨੇਸਤਾਰੇਕੇਸਮੀਪਕੀਦਖ
ਣੀਕਾਈਹਾਰਹਣਨਹੀ।ਕਿਉਂਕੇ
ਜਹਾਜਹਾਂਡਖਣੇਲਿਖਾਹੈ।ਤਹਾ
ਤਹਾਖਾਸਦਖਣਕੀਬੋਲੀਨਹੀ।
ਮੁਲਤਾਨਤਰਕੀਹੈ।ਜਿਸਕਾਉਚ
ਰਣਮੁਲਤਾਨੀਲੋਗੋਮੇਹੈ।ਜੈਸੇਡੁ
ਖਣੇ ਡੂਮਣੀ ਡੋਸਣੇ ਹੂ ਡੀਹਰਾਹੇ
ਡਰਣਾ॰ ਪੰ· ਭੁਯਕਰਨਾ ਯ· ਭੀ
ਕਰਤਾਰੋਡਰਣਾ
ਡਰਨ॰ ਪੰ· ਭੁਯ ਯ· ਨਹੀਡਰਣ
ਡਰਤ॰ ਪ੍ਰ· ਡਰਦਾਹੈ ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗਡ
ਡਹਕਤ॰ ਪੰ· ਬਹਕਤਅ ਰਤਹੈ
ਰਥਾਤਅਪਨੇਅਸਲਸੁਭਾਵਸੇਰਹ
ਡਰਨਾ॰ ਪੰ· ਮ੍ਰਿਗੋਜੇਖੇਤ ਤਹੂਏ

ਕੀਰਖਾਹੇਤਬਨਾਯਾੜਿਣੇਕਾਪੁਰ
ਖ ਯ· ਜਿਉਡਰਨਾਖੇਤੁਮਾਹਡਰਾ
ਡਸਾਨ॰ ਪੰ· ਲਤੜਿਆਹੈ ਇਆ
ਯ· ਨਾਮਸੁਨਤਜਨਬਿਛੂਰਸਾਨ
ਡਹਕਾਨਾ॰ ਦੇ· ਬਹਕਾਵਨਾ· ਝੂਠੀ
ਬਾਤਾਸੁਨਾਕਰਅਯੋਗਮਕਾਮੇਲ
ਲਾਇਦੇਨਾ।ਤਥਾਯੋਗਮਕਾਮਸੇ
ਹਟਾਇਦੇਨਾ —
ਡਰ॰ ਦੇ· ਭੁਯ ਯ· ਡਰਡਰਮਰੇ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਡਰਸੇਕਾਲਕਾਡਰਮ
ਡਉਰੂ॰ ਦੇ· ਵਾਜਾਮਹਾਦੇਵ ਰਤਾਹੈ
ਕਾ ਯ· ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢਮਕਾ
ਵੈ। ਡਮਰੂ ਸੀ·
ਡਗਰੀ॰ ਦੇ· ਬਿਗੜੀਹੂਈਚਾਲ
ਯ· ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਹੂਨਅੰਧ
ਡਗੋਰ॰ ਦੇ· ਰਸਤਾਆੜ।ਸੀ ਲੇ
ਧਾਰਸਤਾ ਯ· ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਡਗ
ਰੋਪਾਇਆ। ਡਗਰ
ਡਤਰੀ॰ ਪੰ· ਅਧਪੱਕੀਖੇਤੀਯ·
ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਡਰੀਪਕੀਵਢਣ
ਡਸੀਅਲੇ॰ ਗੁ· ਡਸਿਆਹੈ ਹਾਰ

ਡੁਣ੦ ਦੇ· ਦਾਵਾਅਗਨਿਕਾਜਲਾਯਾ: ਯ· ਜਿਉਡਵਦਧਾਕਾਨ

ਡੁਮਕਾਵੈ੦ ਦੇ· ਬਜਾਵੇ

ਡੁਹਕਾਵੈ੦ ਪੰ· ਭ੍ਰਮਾਵਤਾਹੈ

ਡਾ·

ਡਾਗੀਆ੦ ਗੁ· ਚੋਬਦਾਰ ਯ· ਪਾ ਪਪੁੰਨਜਾਚੇਡਾਗੀਆ–ਪੁੰਨੀਯੋ ਕੌਨਰਕਸੇ ਪਾਪੀਯੋਕੋਸ੍ਵਰਗਸੇ ਰੋਕਨੇਹੇਤ ਪੁਨਾਪੁੰਨੀਯੋਕੋਸ੍ਵਰਗ ਮੋਲਖਾਨੇ ਪਾਪੀਓਂਕੌਨਰਕਮੋਲ ਖਾਨੇਹੇਤ ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਨੋਕਰਮ ਜਿਸਧਮੇਸ੍ਵਰਕੇਦ੍ਵਾਰੇਮੋਚੋਬਦਾ

ਡਾਢਿਆ੦ ਪੰ· ਤਕ ਰੌਤੁਲਅਹੈ ਨਾ· ਜੋਰਾਵਰਹੈ ਯ· ਹਰਿਡਾਢੀਹੂ ਤੂਡਾਢਿਆ, ਤਕੜਿਆ,

ਡਾਰਹੁ੦ ਗੁ· ਫੈਂਕੋ· ਗੇਰੋ

ਡਾਂਗ੦ ਪੰ· ਲਾਠੀ· ਸੋਟੀ

ਡਾਣ੦ ਦੇ· ਵਰਜ· ਤਾੜ· ਘੂਰ, ਦਰ ਵਜੇਆਦਿਕੋਮੇਈਟਕੀਮਹਰਾਬ

ਡਾਂਡ੍ਰੀ੦ ਪੂਰਬਸੀਪੰਜਾਬੀ· ਨੌਡੈ ਡੀਓਮੇ ਅਰਥਾਤਨੌਛਿਦ੍ਰਰੂਪਰਸ ਤਿਓਮੇਦਸਇੰਦ੍ਰੇਧਾਵਤੇਹੈ ਸੋਇਨ ਜੀਵਰੂਪਰਯਤਕੋਸੁਖਸੇਬਸਨੇਨ ਹੀਦੇਤੇ ਪਰਮਦੁਖੀਕਰਤੇਹੈ ਔਰ ਛਿਦ੍ਰੋਮੇਏਕਏਕਧਾਵੈਹੈ ਮੁਖਮੋਵਾ ਕਔਰਸਨਾਦੋਧਾਵਤੇਹੈ ਯਾਤੇਨੌਂਏ ਦ੍ਰਯੋਦ੍ਵਾਰਾਵਿਖਯੋਕੋਸੋਭਨਾਅਸੋਭ ਨਪਨੇਕਾਇਨਸਾਫਕਰਤੇਬਿਚਰੇ ਹੈ ਯ· ਨਉਡਾਡੀਦਸਮੁੰਸਫਧਾਵਾ ਰਯਤਬਸਨਨਦੇਈ

ਡਾਇਣ੦ ਦੇ· ਡਾਕਣੀ ਯ· ਨਾਰਾ ਇਣਦੇਤਭੀ ਨੇਡਾਇਣ ਮਾਯਾਰੂ ਪਡਾਕਣੀਕੇਸੀਸਾਰੀਓਂਕੋਖਾਣੇਵਾ ਲੇਕਾਆਦਿਵਿਖੇਰੂਪਦਾਤਤੇਨ੍ਹੈਹੈ

ਡਾਹਪਣ੦ ਪੰ· ਬਅ ਡਾਕਨੀ ਸੀ· ਰਥਫਿਰਨੇਤੇ ਭੌਣੇਭਟਕਨੇਸੇਯ· ਡਾਹਪਣਤਨਸੁਖਨਹੀ ਪੁਨਾਅਤਿ ਡਾਹਪਣਦੁਖਪਾਵੇ–ਅਤਿਸੋੜ੍ਹ ਸਾਕਰਫਿਰਨੇਸੇਦੁਖਬਹੁਤਹੋਵੇ

ਡਾਰਤ੦ ਦੇ· ਪ੍ਰੂ· ਗੇਰਤੇ ਹੈ

ਡਾਨ੦ ਦੇ· ਦੀਣ· ਡੀਡ ਯ· ਸੇਤਕੇਦੇ

ਖੀਕੋੜਾਨਲਾਗੇ – ਲੋਕਮੋ ਅਗਨਿਗਾ
ਜਾ ਚੋਰੋਂਕਾ ਪਰਲੋਕਮੋਧਰਮਰਾਜਾ
ਕਾਦੇੜਲਗੇਹੈ ਪ੍ਰਨਾੜਾਨਸਗਲਭੈ
ਰਵਜਹਭਰਿਆ

ੜਾਰਨ॰ ਗੁ. ੜਾਰਦੀਆਂਹੈ

ੜਾਰ॰ ਦੇ. ੜਾਲਿਓਮੇ ਯ. ਜਿਉਬ
ਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰੇਬਹੁਰਿਨਲਾ
ਗੇੜਾਰ। ਪੰ. ਜੀਵੋਂਕੀਪੰਕ੍ਤੀ ਯ. ਬਿ
ਨੁਰਖਬਿਨਨੀੜਾਰ) ਗੋਰ ਅਰਥਾ
ਤਉਤਾਰ ਯ. ਮਣਕੀੜਾਰਧਰੀ

ੜਾਲੀ॰ ਦੇ. ਬ੍ਰਿਛਕੀਸਾਖਾ) ਗੁ.ਆ
ਨਦੇਵਨਕੇਪੂਜਨਾਦਿਕਰਮੋਮੇਯ.
ਜਿਹਜਿਹੜਾਲੀਪਗਧਰਉ

ੜਾਲ॰ ਦੇ. ਸਕੰਧ. ਟਾਲੇ) ਗੋਰ. ਸੁੱਟ

ੜਾਵਣੁ॰ ਗੁ. ਸਰੀਰੋਂਕੀਕਤਾ ਛੈਂਕ
ਬਨਾਨੇਵਾਲਾਕਾਰੀਗਰਯ. ਜਾਂਦੇ
ਘਰਕੁਲਾਲਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੜ
ਵਣੁ – ਜਿਸਈਸਵਰਕੇਘਰਮੋਚਾ
ਰਮੁਖੀਬ੍ਰਹਮਾਸਰੀਰੋਂਕੀੜੌਲਆਰ
ਬਾਤਰਚਨਾਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ

ੜ੍ਰਿ.

ੜ੍ਰਿਠੜਿਆ॰ ਗੁ. ਦੇਖੇਹੈ

ੜ੍ਰਿਠੇ॰ ਪੰ. ਦੇਖੇ ਯ. ੜ੍ਰਿਠੇਸਭੇਥਾਵ
ਨਹੀਤੁਧਜੇਹਿਆ ਪ੍ਰਨਾ ਤੁਧੁੜ੍ਰਿਠੇ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅਲਜਨਮਜਨ
ਮਦੀਕਟੀਐ) ਦੇਖਾਹੈ ਯ. ੜ੍ਰਿਠਾ
ਹਭਮਝਾਹ) ਦੇਖੀ ਯ. ਸਭੜ੍ਰਿਠੀ
ਰੋਕਥਜਾਇ

ੜ੍ਰਿਸੰਦੋ॰ ਪੰ. ਦਿਖਤਾਹੈ. ਦਿਖਾਈ
ਦੇਤਾਹੈ ਯ. ਜਿਨੀੜਿਸੰਦੋਆਪਿਰੀ

ੜ੍ਰਿਖਾਦੇ॰ ਪੰ. ਦਿਖਾਤੇ

ੜ੍ਰਿੰਨਾ॰ ਦੇ. ਸਿੱਧੀ ਦਿਤਾ ਯ. ਮਾਣ
ਕੂਮੋਹਮਾਉੜ੍ਰਿੰਨਾ – ਹੋਮਿਤ੍ਰੋਅਪ
ਨਾਸਰੂਪਮਾਣਕ ਮੇਰੇਤਾਈਉਪ
ਦੇਸਦ੍ਵਾਰਾਸ੍ਵਾਮੀਨੇਦੀਆਹੈ

ੜ੍ਰਿਭੁ॰ ਪੰ. ਦਿਖਾਵਾਆੜੰਜਪਤਪ
ਯਰਾਦਾਲਾਦਿ ਦੰਭ ਸੀ; ਸੀ. ਮੂਰ
ਖ) ਸਿਸੁ. ਬਾਲਕ

ੜ੍ਰਿਠਮ॰ ਦੇ. ਸਿੱਧੀ. ਦੇਖਆਹੈ)

ੜ੍ਰਿਵੈ॰ ਪੰ. ਮੁ. ਦੇਵੈਹੈ ਯ. ਸੁਣਸ
ਵਣੀਹੀਉੜ੍ਰਿਵੈ

ਡਿਠੜੋ॰ ਪੰ· ਦੇਖਾਹੈ ਯ· ਡਿਠੜੋ॥ ਭੁਠਾਉ

ਡੀ·

ਡੀਗ॰ ਪੰ· ਟੇਢੇ· ਙਿੰਗੇ ਯ· ਡੀਗ ਨਡੋਲੀਏ - ਟੇਢੇਹੋਕਰਨਾਬਿਚ ਰੀਏ ਪੁਨਾ ਡੀਗਨਡੋਲੇ - ਟੇਢਾ ਨਾਬਿਚਰੇ ਦਾ· ਨਾਗਿਰੇਹੈਨਡੋਲੇ

ਡੀਗਨ॰ ਪੰ· ਟੇਢੇਚਲਨਾ ਯ· ਹੈ ਡੀਗਨੋਡੋਲਾਤਊਲਉ - ਟੇਢਾਚ ਲਨਾਤਬੀਪ੍ਰਯਤਹੈ

ਡੀਹਰ॰ ਗੁ· ਡਾਯਨਸਮ ਯ· ਡੀ ਹਰਨਿਆਈਮੋਹਫਾਕਿਓਰੇ· ਡਾ ਯਨਸਮਾਨਮੋਹਨੇਜੀਵੋਕੋਢੰਕਅ ਰਥਾਤਖਾਇਲੀਆਹੈ

ਡੀਹੜਾ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਦਿਨ ਯ· ਜੋਜੋ ਵੇਏਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵਿਨ - ਸੋਅਵਸਥਾਕੋਹਾਥਪਾਤਾਹੈ ਭਾਵ ਬਿਤੀਤਕਰਤਾਜਾਤਾਹੈ

ਡੁ·

ਡੁਖ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਦੁਖ ਯ· ਡੁਖੇਕੋੜਨ ਡੁਖ - ਹਰੀਕੇਸੇਵਕਕੋੜੋਦੁਖੋਸੇਣ ਖੀਨਹੀਹੋਤੇ

ਡੂੰਮਣੀ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਦੁਮਨੀ· ਦੁਚਿੱ ਤੀ ਅਰਥਾਤਲੋਕਮੇਭੁਲਾਕਹਾਨੇ ਹੇਤਜਪਕਰੋਵਾਤਪਕਰੋ। ਸ੍ਵਰਗ ਯਗੋਸੇਮਿਲੇਗਾਵਾਤਪੋਸੇ। ਇ ਤਆਦਿਕਸੰਦੇਹੋਸਹਿਤਹੀਜਨਮੋ ਮਰੋਗੀ ਯ· ਆਵਉਵੰਞਉਡੂੰਮਣੀ ਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਉ ਪੁਨਾ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀਡੂਮਣੀਭਾਈ - ਚਿਤਕੇਸੰਸੇ ਮੇਟਨੇਹੇਤਚਾਹੇਕੇਤੇਹੀਮੰਤ੍ਰੀਜੈੜੀ ਜੋਤਸੀਲੋਗੋਕੋਮਿਤ੍ਰਬਨਾਵਾ। ਤੌ ਭੀਦੁਮਨੀਹੀਜਨਮੋਮਰੋਗੀ ਬਿ ਨਾਬ੍ਰਮਵੇਤੇਗੁਰੋਸੇ ਸੰਦੇਹਮੇਟ ਮੁਕਤਕਰਨੇਵਾਲਾਮਿਤ੍ਰਮਿਲਨ ਦੁਰਲਭਹੈ।

ਡੁਬਦੇ॰ ਦੇ· ਡੂਬਤੇ ਯ· ਡੁਬਦੇਪ ਥਰਤਾਰੇ

ਡੂਭ॰ ਪੰ· ਰੁਕੇਪ੍ਰਵਾਹਵਾਲੀਸੂਕੀ ਨਦੀਕੇਜਲੋਵਾਲੇਥਾਨ

ਡੂਬ॰ ਪੰ· ਡੂਬਕੇ

ਡੁਖੜੇ॰ ਪੰ॰ ਮੁ॰ ਦੁਖ ਸ॰ ਹਭੇਡੁਖ ਨ੍ਹੈਉਲਾਹ

ਡੂ.

ਡੂਇ॰ ਪੰ॰ ਮੁ॰ ਦੋ ਸ॰ ਸੁਖਪਾਇਡੂ

ਡੂਬਸ॰ ਦੇ॰ ਡੂਬਤੇਹੈ ⌐ਡੂਇ

ਡੂਗਰਵਾਸ॰ ਦੇ॰ ਪਰਬਤਮੇਵਾ ਸੇਹੈ ਸ॰ ਡੂਗਰਵਾਸਤਿਸਾਪਣੀ — ਜਿਨਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਪਰਬਤਪੇ ਵਾਸਹੈ ਔਚਿਤਮੇ ਬਹੁਤਤ੍ਰਿਸ਼ਾ

ਡੂ॰ ਪੰ॰ ਮੁ॰ ਦੋਨੋ ਲੋਕੋ ਮੇ ਸ॰ ⌐ਹੈ ਨਕਟੀਕੇਠਨਗਾਨਬਾਡ੍ਰਾਡੂਦੂਮੂ

ਡੂਗਰਪਥਰਾ॰ ਦੇ॰ ਮਾਰਵਾੜ ਕੀ॰ ਪਰਬਤਬਡਾ ਸ॰ ਪਥਰਅਵ ਪਥਰਡੂਗਰਪਥਰਾ — ਪਾਟਕਰ ਨਪਰਬਤ ਬਹੁਤਹੈ

ਡੂਬਨ॰ ਦੇ॰ ਡੂਬਨਾ

ਡੂਬ॰ ਪੰ॰ ਡੂਬਕਰ ਸ॰ ਡੂਬਮੁਏ

ਡੂਮ॰ ਪੰ॰ ਜਵਨੋਮੇਏ ⌐ਖਿਨਪਾਣੀ ਕਜਾਤਿਹੈ ਜੋਨਿਤਸਮੇਏਸਾਕੇ ਪਹਿਤਬਲੇਬਜਾਤੇਹੈ। ਅਰਪੰ ਜਾਬਮੇ ਥੋੜ੍ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਔਰ ਰੋਕਾ। ਬਹੁਤ ਕਰਜੋਟੇਕੀ ਕੁਲੇਕਾ ਉਚਾਰਕਰਤੇਹੈਂ। ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਤਿ ਮੇ ਸੇ ਏਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੇਵਕ ਹੂਆ। ਉਸਕੀ ਅਵਨਮਤ ਸੇ ਸ੍ਰਧਾ ਉਠਗਈਥੀ ਇਸਲੀਏ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਅਗਨ ਮੇ ਦਾਹ ਕਰਾਯਾ। — ਸਤਾ ਬਲਵੰਡ ਦੋ ਡੂਮ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕੀ ਸਭਾ ਮੇ ਰਾਗ ਨਕਰਤੇਥੇ। ਉਨ੍ਹੋਂ ਨੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਬਸ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਅਵਗਯਾ ਕਰੀ। ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਜੀ ਨੇ ਸਰਾਪ ਦੀਆ ਕੁਸ਼ਟੀ ਹੋਗਏ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੇਵਕ ਭਾਈ ਲਧਾ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾ ਕਰਾਯਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗਯਾ ਕਰੀ ਜਸ ਕੀ ਵਾਰ ਕਹੋ। ਰਾਮਕਲੀ ਮੇ ਵਾਰ ਕਹੀ ਜਿਸਕਾ ਨਾਮ ਟਿਕੇ ਕੀ ਵਾਰ ਹੈ। ਉਤਪਤੀ ਇਸ ਜਾਤੀ ਕੀ ਭਾਟੋਂ ਸੇ ਜਾਨ ਪੜਤੀ ਹੈ। ਟੂਟੀ ਫੂਟੀ ਕਵਿਤਾ ਭੀ ਬਨਾ ਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਸ॰ ਰਾਯਬਲਵੰਡ ਤਥਾ ਸਤੇ ਡੂਮ

ਆਖੀ

ਡੂਗਰ॰ ਦੇ·ਬਾਗੜੀ·ਪਰਬਤ

ਡੇ·

ਡੇਊ॰ ਪੰ·ਮੁ·ਦੇਊ ਯ·ਆਨਨਡੇਊ

ਡੇਹੀਆ॰ ਪੰ·ਮੁ·ਦੇਤੀਹੂ ਚਿਤ

ਡੇਈ॰ ਪੰ·ਮੁ·ਦੇਵੇ ਯ·ਡੇਈਸਿਸ ਉਤਾਰ—ਦੇਵਾਸਿਰਉਤਾਰਕੇ

ਡੇਹ॰ ਪੰ·ਮੁ·ਦਿਨ ਯ·ਪੂਰਬਲਿਖੇ ਡੇਹਸਿਆਏਮਾਇਆ

ਡੇਖਾ॰ ਪੰ·ਦੇਖਾ) ਦੇਖੇ ਯ·ਜੇਡੇਖੇ

ਡੇਰੀ॰ ਗੁ·ਟੇਢੀ ਯ·ਪਾ ਹਿਕਵਾਰ

ਡੇਰਾ॰ ਦੇ·ਰਹਨੇਕਾ ਗਸਿਰਡੇਰੀ ਥਾਨ ਯ·ਡਡਾਡੇਰਾਇਹਨਹੀ

ਡੈ·

ਡੋ·

ਡੋਲੀਐ॰ ਦੇ·ਫਿਰੀਏ ਯ·ਰੋਮ ਨਦੀਗਨਡੋਲੀਐ

ਡੋਹਾਗਣ॰ ਪੰ·ਦੁਹਾਗਣ·ਖੋਟੇ ਭਾਗਵਾਲੀ ਦੁਰਭਾਗਨੀ ਸੰ·ਯ·ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਰਬਦੀ—ਜੋਖੋਟੇਭਾਗੋਵਾਲੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਪਤਿਓਰਸੇਛੁਟਕ੍ਰੋਹੋਈ

ਡੋਹਾਗਣੀ॰ ਪੰ·ਖੋਟੇਭਾਗਵਾਲੇ ਹੈ ਲੀਓਕੇ ਯ·ਪ੍ਰਤਾਪਲਗਾਡੋਹਾਗਣੀ—ਬਿਸੇਖਕਰਚਿਤਕਾਤਾਪਲਗਾ ਹੈਦੁਰਭਾਗਨੀਓਕੋ

ਡੋਲੇਤ॰ ਗੁ·ਡੋਲਤੇ ਯ·ਨਾਹੀਡੋ

ਡੋਲਤ॰ ਦੇ·ਫਿਰਤੇ ਯ·ਡੋ ਲੇਤ ਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ—ਨਾਨਾਜਨਮੋਮੇਫਿਰਤੀਜੀਵੋਕੀਪ੍ਰੀਤੀਕੇਦੇਹਰੂਪਚੀਰ ਔਬਿਵੇਕਾਦਿਕ ਸਾਧਨਰੂਪਸਿੰਗਾਰਦੂਰਹੋਗਏਹੈ

ਡੋਲਨਤ॰ ਦੇ·ਨਾਨਾਦੇਵਨਕੇਪੂਜਨਹੇਤਨਾਨਾਥਾਨੋਮੇਭਰਮਕਨੇਤੇ ਯ· ਡੋਲਨਤੇਰਾਖੇਪ੍ਰਭੂ

ਡੋਲਨੀ॰ ਪੰ·ਦਹੀਰਿੜਕਨੇਕੀਚਾਟੀ·ਦਧਿਮਥਨਯੋਗਮਬਡਾਪਾਤ੍ਰ ਯ·ਮਾਯਾਡੋਲਨੀਪਵਨਝਕੋਲਨਹ ੦

ਡੋਬੇ॰ ਪੰ·ਡੋਬੇਹੈ ਯ·ਦੁਬਿਧਾ ਹਰ

ਡੋਮ॰ ਦੇ·ਪਹੜੀ·ਭੰਗੀ ਡੋਬੇਪੂਰ

ਯ·ਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਜੋਇ—
ਡੋਗੀਕਾਨਾਮਬਦਰੀਨਾਰਾਯਣਕੇ
ਪਹਾੜਮੇ ਡੂਮਅਰਡੂਮੜਾਕਹਤੇਹੈਂ
ਡੋਰੀ॰ ਦੇ·ਆਪਕੀਰਸੀਯ·ਡੋਰੀਪ੍ਰ
ਗੀਆਪਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾ
ਲੇਹੀ— ਨੇੜਾਦਿਇੰਦ੍ਰਯਡੂਪਰਸਾ
ਦਿਕੋਕੇਗ੍ਰਹਣਸੇਤ੍ਰਿਪਤਨਹੀਂਹੋਵੇ
।ਉਲਟੇਡੂਪਾਦਿਕੋਕੇਗਯਾਨਮੇਮਨ
ਕਾਬਿਚੇਲਾਪਨਾਕਰਤੇਤਾਕਾਮਿਹ
ਨਤਾਨਾਬਹੁਤਲੇਤੇਹੈਂ।ਅਰਥਾਤਮ
ਨਕੋਡੂਪਾਦਿਵਿਖਯੋਕੀਖਬਰਦੇਤੇ
ਆਪਤ੍ਰਿਪਤਨਹੀਹੋਤੇ।ਬਚਨਾਂਤ
ਰਭੀਹੈ ਅਖੀਦੇਖਨਰਜੀਆਬ
ਹੁਰਿਗਤਮਾਸੇਇਤਿ.ਜਾਦਿ) ਰਸੀਆ
ੜ) ਪ੍ਰੀਤੀ ਯ·ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੀਡੋਰੀ) ਕਾਨੇਸੇਬੋਲੀਇਸ੍ਤ੍ਰੀ
ਡੋਰਾ॰ ਦੇ·ਬੋਲਾ ਯ·ਕਹਾਬੁਲ਼ਾਰਤਡੂ
ਸ਼ੈਡੋਰਾ ਪ੍ਰਨਾਨਾਮਨਸੁਨਈਡੋਰਾ)
ਤਾਗਾ) ਡੋਲਾਅਸਵਾਰੀ
ਡੋਲਾ॰ ਦੇ·ਫਿਰਨਾ ਯ·ਡੀਗਨਡੋ
ਲਾ— ਬਾਰਬਾਰਡੋਲਨਾ

ਡੋਲੇ॰ ਦੇ· ਡੋਲਤਾਨਹੀ ਯ·ਡੋਲੇਵਾਉਨ
ਡੋਲ॰ ਗੁ·ਡੋਲਨਾਕਰੇਹੈਂ ⌊ਵਡਾਹੋਇ
ਯ·ਮਨਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੇ—ਡੋਲ
ਡੇਅਨੇਵਾਲੇਭੂਮੀਜਨੇਸਾਥਮਿਲ
ਕੇ ਸਭਕਾਮਨਡੋਲਨਾਕਰੋਹੈਯ
ਡੇਭੂਮੀਜਨੇਕਾਸਿਗਨਾਕਰਨਾਰ
ਹੀਏ।ਬਚਨਭੀਹੈ ਸਾਕਤਸੀਗ
ਡੋਸਨੇ॰ ਪੰ·ਮੁ·ਦੋਖ ਯ·⌊ਨਹੋਰ
ਅਮਾਵਨੋਡੋਸਨੇ

ਡੌ·

ਡੰ·

ਡੰਡੀਆ॰ ਗੁ·ਦੰਡਧਾਰੀਜਮੋਨੇ
ਯ·ਕਹੁਡੰਡੀਆਬਾਧੇਧਨਖਨੀ
ਦੰਡਧਾਰੀਜਮ ਜਿਨੀਰੋਸੇਬਾਧ
ਕੇਧਨਕੋਖਨੀ· ਲੇਗਏ ਜੋਜਮ
ਜੀਵਇਸ੍ਤ੍ਰੀਕੋਮੁਕਲਾਵਨੇ ਅਰ
ਥਾਤਬਿਆਹਨੇਆਏਥੇ ਬਚਨਾਂ
ਤਰਮੇਭੀਲਿਖਾਹੈ ਜਿੰਦਬਹੁਟੀ
ਮਰਣਵਰਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਹ

ਡੀਸ. ਹਾ. ਬਿਛੂਸਰਪਾਦਿਕੋਂਕੇ
ਡੰਗਤੁਲਅ ਯ. ਨਰਸਿੰਦਕਡੀਸ
ਲਗਾਇਆ) ਦੇ. ਮਛਰ ਡੰਸਪ੍ਰ
ਡੰਕ. ਦੇ. ਨਗਾਰਾ ਯ. ਨਿ |ਸਿਧ
ਹਕਲਿਕਬਜੀਡੰਕ) ਸਰਪਾਦਿ
ਕੋਕਾਡੰਗ) ਕਲਮਆਗੇਲੋਹੇ
ਡੰਗ. ਪੰ. ਮਛਰਾਦਿਕੋ |ਕਾਮੁਹਰ
ਕਡੰਗ ਯ. ਮਛਰਡੰਗਜਾਇਰਭ
ਰਸੁਭਰ) ਦਖਨ ਜੈਸੇਆਜਕਾ
ਡੰਙ. ਪੰ. ਦਾਙ ਯ. |ਡੰਗਲਖਾਓ
ਉਡਣਸੰਦੀਡੰਙ) ਦਾਙ ਯ. ਅਨ
ਥੀਆਣੰਢਾਚੂਕੀਡੰਙਾ
ਡੰਡ. ਪੰ. ਦੰਡ੍ਰ) ਰੌਲਾ
ਡੰਡਉਤ. ਦੇ. ਛਾਤੀ੧ ਵੱਖਸ
ਥਲ੨ ਬਾਹਾ੩ ਜਾਨੁ੪ ਸਿਰ
੫ ਮਨ੬ ਬਾਣੀ੭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ੮ ਇ
ਨਾਅਠਅੰਗੋਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਪੈਲਿਬੇ
ਪਤੁਨਮਸਕਾਰਕਰਨੀ ਯ. ਕਰ
ਡੰਡਉਤਪੁਨਵਡਾਹੇ ਪੁਨਾ ਡੰਡਉ
ਤਬੰਦਨਾਅਨਿਵਾਰ ਦੰਡਵਤਸੰ.
) ਉਰਸਾ ਬਖਸਾ ਬਾਹੁ ਜਾਨੁ
ਭ੍ਯਾਂ ਸਿਰਸਾ ਤਥਾ ਮਨਸਾ ਬਚ
ਸਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਪ੍ਰਣਾਮੋ ਅਸ਼ਟਾਂਗ)
ਡੰਨ. ਪੰ. ਦੰਡ. ਚੱਟੀ |ਉਚਿਤ
ਡੰਫ. ਪੰ. ਦੰਭ. ਡਿੰਭ| ਦੰਡ੍ਰ ਸੰ.
ਯ. ਸੁਣਾਰਡੰਫਸੁਣਪਾਸਾਰੀ
ਡੰਭ. ਪੰ. ਦੰਭ. ਪਾਖੰਡ. ਦਿਖਾਵਾ
ਡੰਗਰ. ਪੰ. ਪਸੁ
ਡੰਡਧਰ. ਦੇ. ਰਾਜਾ) ਜਮਰਾ
ਜ ਯ. ਕਾਹੂਹੋਡੰਡਧਰਹੋ
ਡੰਡਲੀ. ਗੁ. ਦੰਡਹੇ ਯ. ਦੁਖਨ
ਡੰਡਲੀ

॥ਇਤਿ ਡਕਾਰਾਦਿ ਸਬਦਾਰਥਰ
ਚਨਾਸਮਾਪ੍ਤ

ਢ.

ਢਠੀਆ. ਪੰ. ਗਿਰੀਆ ਯ.
ਢਠੀਆਕਿਮਨਾਆਵਨੀ
ਢਬੂਆ. ਦੇ. ਪੈਸਾ ਯ. ਉਪ
ਜਗਯਾਜੈਸੇਖੋਟਾਢਬੂਆ-ਪ
ਹਾਨੁਦੇਸਮੋਇਸਕਾਨਾਮਢਬੂਆ.
ਹੈ ਯਹਪੈਸਾਕਦਮੋਬਡਾਹੋਤਾਹੇ

ਢਹਪਈਆਸ੦ ਵਾ·ਗਿਰਪ
ਢਹ੦ ਪੰ·ਕ੍ਰਿਗ·ਗਿਰਸ·ਤ੍ਰੀਆ
ਹੋਇਢਿਆਣੀਢਹਪਈ ਪੁਨਾ
ਢਹਢੇਰੀਤਨਖੇਹ ਪੁਨਾ ਢਹਪ
ਈਆਸ— ਢਹਪਈਹਾਂ
ਢਹੈ੦ ਪੰ·ਗਿਰੇ ਯ·ਢਹੈਨਹੋਇ
ਢਹਾ੦ ਭੁ·ਆਸਰਾ ਯ·ਸੋਕਪਾਸ
ਲੈਦੇਢਹਾਂਫਿਰਾਹੀ
ਢਮਕਾਵਹ੦ ਪੰ·ਬਜਾਵੈਹੈ ਯ·
ਬਰਦਚਢੇਡਊਡੂਢਮਕਾਵਹਿ
ਢਰਕ੦ ਪ੍ਰ·ਅਪਨੇਠਿਕਾਨੇਸੇ
ਗਿਰ ਯ·ਚਰਨਰਹੇਕਰਢਰਕ
ਪਰੇਹੈ— ਚਰਨਚਲਨੇਸੇਰਹਗ
ਏ ਹਾਥਪਕੜਨੇਓਰਿਮੇਢਲਕ
ਪਰੇਹੈ ਢਲਕ ਪੰ·
ਢਹਰਾ੦ ਪੰ·ਗਿਰਜਾਵੇਬੀ ਯ·
ਕਾਚੀਢਹਗਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਰ
ਲਾਂਵਹੁ— ਹੇਜਨੋਤੁਮਾਰੀਦੇਹਹੂ
ਪਕਾਚੀਦੀਵਾਰਗਿਰਜਾਵੇਗੀ
ਯਾਤੇ ਢਲਾਦਿਕੇਸੇਪਰਾਯਾਪ
ਦਾਰਥਲੇਪੋਖਣਕਰਨਾਰੂਪਹੂ

ਲਾਇਜੇਮਤਲਾਵੈ
ਢਟੇ੦ ਪੰ· ਸਾਢਪਨੁ
ਢਕਣ੦ ਪੰ· ਕੱਜਣਕੇ ਯ·ਢਕਣ
ਢਹਤ੦ ਪੰ·ਗਿਰਤ ਭੂਪਤਿਮੇਰੀ
ਯ·ਢਹਤਢਹਤਅਬਢਹਪਰੇ)
ਗਿਰਤੇ ਯ·ਭਾਰੇਢਹਤੇਢਹਪਰੇ
ਢਹਦੇ੦ ਪੰ·ਗਿਰਤੇ ਯ·ਸੇਭੀਢ
ਹਦੇਕ੍ਰਿਠਮੇ) ਗਿਰਤੀ ਯ·ਢਹ
ਦੀਜਾਇਕਰਾਰ— ਦੇਹਭੂਪੀਭੀ
ਤੁਅਪਨੀਕਰਾਰ·ਥਿਰਤਾਸੇਗਿ
ਢਹਨ੦ ਦੇ·ਗਿਰ ਤੀਜਾਤੀਹੈ
ਢਬ੦ ਪੰ·ਪ੍ਰਕਾਰ· ਨਾ
ਵਜਹ·ਤੁਰਹ ਯ·ਨਾਹੀਸਤਕਾਢ
ਢਰੇ੦ ਦੇ·ਢਲੇਹੈ·ਨਰਮਹੋ ਬ
ਵੈਹੈ ਯ·ਤਾਪਰਤੂਹੀਢਰੇ
ਢਲ੦ ਪੰ·ਗਿਰਕੇ ਯ·ਢਲਢੂ
ਲਜੀਮਣਚਾਰ— ਰਿਰਗਰਕੇਜ
ਨੇਅਰਥਾਤਨਾਸਹੋਨੇਵਾਲੇਹੈ
ਢਲਢੂਲ੦ ਪੰ·ਗਿਰਗਰਕੇ
ਢਲਢੂਲ ਪੰਜਾਬੀਦੇਹਰੀਬੋਲੀ
ਹੈ ਅਰਥਾਂਇਸਕਾਰਿਰਨਾਮਾਤ੍ਰਹੈ

ਢਾ.

ਢਾਹ੦ ਪੰ. ਗੇਰਕੇ ਯ. ਢਾਹੇਢਾਹ ਉਸਾਰੇ, ਗੇਰੇ ਯ. ਉਸਰੇਢਾਹੇ

ਢਾਹਾ੦ ਪੰ. ਨਦੀਕਾਤੀਰ ਯ. ਸੌਤ੍ਰ ਢਾਬੰਨਾਏਵੇਦਿਸੇਜਿਉਦਰਿਆ

ਢਾਕ੦ ਦੇ. ਪਲਾਹ ਯ. ਸੋ ਵੇਢਾਹ ਕੂਲਢਾਕਪਲਾਸ ਕਹੇਬ੍ਰਿਛਜ ਰੀਖਾਹੈ) ਯਹਭੀਦੋਹਰੀਬੋਲੀਹੈ

ਢਾਕੇ੦ ਪੰ. ਕੱਜੇ. ਛਿਪਾ ।ਛਿਪਾਉ ਦੇ ਯ. ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਾਪਰਦਾਢੂ ਕੈ-ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਅਪਨੇਸੇਵਕਕੋਨ ਗਨਨਹੀਹੋਨੇਦੇਤਾ ਯਤਨਜੇਉਸ ਕਾਪੜ੍ਹਦਾਢੱਕਕੇਹੈ) ਗੋਦਮੇ ਜੈਸੇ ਬਾਲਕਢਾਕੇਚੜ੍ਹਤਾਹੈ, ਦੇ. ਢਾਕੇ ਸਹਰਮੇ ਜੈਸੇ ਢਾਕੇਜਾਨਾ

ਢਾਠੀ੦ ਪੰ. ਗਿਰਗਈ ਯ. ਢਾਠੀ ਭੀਤਭੁਰਿਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੁਸੂਰਾ॥

ਢਾਢੀ੦ ਦੇ. ਸੂਰਮਿਓਂਕੀਵਾਰਗਾ ਨੇਵਾਲੇਮਰਾਸੀਲੋਗ ਯ. ਹਉਢ੍ਹ ਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿ -ਇਸਨਾਮ ਕਾਮੂਲਦੱਾਰੜ੍ਹੀਹੈ ਦੱਾਰੜ੍ਹੀ ਯੁਧ ਸਮੇਬੀਰਰਸਕੀਕਵਿਤਾਸੁਨਾਕੇ ਬੀਰੋਕੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾਕਰਾਨੇਵਾਲੇਭਾਟ ਲੋਗੋਕਾਨਾਮਹੈ।ਜੋਢਡੀਯੋਕੀਲ ੜ੍ਹਾਈਯੋਮੇਸਾਰੀਸੇਨਾਸੇਆਗੇਹੋ ਕਰ।ਸੂਰਮਿਓਂਕਾਮਹਾਨਜਸਕ ਰ ਉਨਕੋਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾਬੀਯਦਾਤੇਥੇ॥ ਮਾਰਵਾੜ੍ਹਦੇਸਮੇ ਇਸਕੋਢਾਢਬੀ ਯਦਾਨਾਕਹਤੇਹੈ।ਲੜ੍ਹਾਈਓਂਮੇ ਢਾਢਬੀਯਦਾਨੇਕੇਸਬਬਸੇਹੀਭ ਟਲੋਕਅਪਨੀਕਮਰਮੇਤਰਵਾਰ ਕਟਾਰਸਸਤ੍ਰਬਾਧਤੇਥੇ।ਕੇਵਲ ਮਾਗਨੇਹੇਤ ਸਸ੍ਤ੍ਰਨਹੀਬਾਧਨਾ ਪੜ੍ਹਤਾ।ਉਨਭਾਟੋਸੇਹੀਯਵਨ ਪਾਤਸਾਹੋਕੇਸਮੇਮੇਕਈਲੋਗਮੁ ਸਲਮਾਨਬਣਗਏ।ਜਿਨਕਾਨ ਮਮਰਾਸੀਹੂਆਹੈ।ਲੜ੍ਹਾਈਯੋਮੇ ਜਾਨੇਕੇਠਿਕਾਨੇਸੂਰਮਿਓਂਕੇਘਰੋ ਮੇਹੀਬੈਠਕੇਵਾਰੇਗਾਨੇਲਗੇ।ਟੂਟੀ ਫੂਟੀਕਵਿਤਾਭੀਬਨਾਤੇਹੈ ਕਈਜਾ ਤੋਕੇਬੀਸੋਕੀ ਪ੍ਰਸਿਸਾਭੀਕਰਤੇਹੈ॥

ਗੁ· ਜਸਕਰਤਾਆਤੁ
ਢਾਪਣ॰ ਪੰ· ਢਕਣੇਕੋ ਯ· ਢਾਪ
ਣੇਕੋਪਤਿਮੇਰੀ
ਢਾਲਣ॰ ਗੁ·ਤਰਹ ਯ· ਕਹਣ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ
ਢਾਹਤ॰ ਪੰ· ਢਾਹਤੇ
ਢਾਹਨ॰ ਵਾ· ਭੁਗਤੋਕੇਨਹੀਦੇ
ਹਜੇਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਸੇ ਯ· ਢਾਹਨ
ਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨਪ੍ਹਾ
ਢਾਕਨ॰ ਪੰ· ਢਕਨੇ ਲਿਓਬੰਧ
ਢਾਪ॰ ਦੇ· ਢਕ· ਕੌਂ ਕੋ
ਢਾਬ॰ ਪੰ· ਕੱਚਾ ਜ·ਆਛਾਦ
ਢਾਰ॰ ਦੇ· ਢਾ ਬਣਾਤਲਾਉ
ਲ) ਚਾਲਚਲਨ
ਢਾਲ॰ ਦੇ· ਮਰਜਾਦਾ ਯ·ਅਹਿ
ਬੁਧੋਕੇਬਿਨਸਨਾਏਹਪੁਰਕੀ
ਢਾਲ – ਅਹੰਕਾਰੀਕਾਨਾਸਹੈ
ਨਾਯਹਆਦਿਕੀਮਰਯਾਦਾਹੈ)
ਸਿਪਰ ਰੈਣੇਆਦਿਕੋਕੀਢਾਲ
ਢਾਲਾ॰ ਗੁ· ਤੁਰਹਯ· ਪ੍ਰਸਿਧ
ਕੀਚਨੇਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਢਾਲ

– ਸੁਧਸੁਵਰਣਕੀਤਰਹ ਹੋਕ੍ਰਿਸਨ
ਆਪਕੀਦੇਹਹੈ ਸਿੱਧਸੀਕੇਤਮੋਇਸ
ਪਰ ਢਾਲਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈ

ਢਿ·

ਢਿਲ॰ ਪੰ· ਦੇਰ ਬਿਲੰਬ
ਢਿਲਾ॰ ਪੰ· ਸਿਥਲ ਯ· ਨਵੇਸੋਤ
—— ਸਭਢਿਲਾ

ਢੀ·

ਢੀਠਾਈ॰ ਗੁ· ਢੀਠਤਾਧ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ
ਢੀਠ॰ ਦੇ· ਢੀਠਪਨਵਾਲੇ ਸੀ·
ਯ· ਢੀਠਮੁਕਰਨਾ – ਹੇਢੀਠਹਰਿ
ਆਗੇਮੁਕਰਨਾਕਰਤਾਹੈ) ਢੀਠਤਾ
ਵਾਲੇ ਯ· ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮਦ
ਢੀਠੇ – ਢੀਠਪਨੇਵਾਲੇਕਾਮਾਦਿ
ਦੋਖਦੂਰਹੋਗਏ) ਢੀਠਪਨ ਯ·
ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੂਰਖਢੀਠਾ
ਮਨਕਾਮੋਹਵਾਲਾਮੂਰਖਸੁਭਾਉ
ਢੀੜੇ॰ ਪੰ· ਛੋਟੇਮਟੀਕੇਡਲੇਸ
ਮ ਯ· ਹਮਢੀੜੇਢੀਮ – ਹਮਛੋ
ਟੇਮਟੀਕੇਡਲੇਸਮਤੁਛਹੈਂ ਬਣੇ

ਬੋਝੂਲਾਮਟੀਕੇਤੁਲੇਸਮਪਾਯੋਕੇ
ਭਾਰਸੇਬੋਝੂਲਹੈ

ਢੀਮ॰ ਪੰ· ਬਤ੍ਰਾਬੋਝੂਲਮਟੀ
ਕਾਤੁਲਾ· ਬੋਝੂਲਢੇਲਾ

ਢੀਲਾ॰ ਪੰ· ਸਹਜੇ ਯ· ਲਾਹੇ
ਕੇਤੂਢੀਲਾਢੀਲਾ। ਦੇਰ ਜੈਸੇ
ਕਿਉਕੀਜੇਢੀਲਾ

ਢੁ·

ਢੁਕ॰ ਪੰ· ਸਮੀਪਪਹੁਚ

ਢੁਰ॰ ਗੁ· ਪਿਘਲਕੇ ਯ· ਤਿਉ
ਢੁਰੀਮਿਲਿਓਜੁਲਹੈ

ਢੁਲ॰ ਪੰ· ਝੁਕ· ਨੀਵਾਹੋਕਰਯ·
ਢਲਢੁਲਜੁਆਣਹਾਰਪ੍ਰਾਨਢੁਲ
ਮਿਲ

ਢੂ·

ਢੂਢਿਆ॰ ਪੰ· ਖੋਜਿਆਯ·
ਜਗਢੂਢਿਆਕਹੂਨਪਾਇਆ

ਢੂਢੀਆ॰ ਦੇ· ਜੈਨੀਸਾ ਹੋਰ
ਧਜੋਮੁਖਆਗੇਪਟੀਰਖਤੇਹੈ

ਢੂਢ॰ ਪੰ· ਖੋਜਣਾ ਯ· ਢੂਢਵ
ਣਾਈਬੀਆਖਿਤਾ- ਖੋਜਣਾਢੂਰ
ਹੂਆ ਜਬਹੋਗਯਾਹਮਾਰਾਮਨ
ਥਿਰ

ਢੂਢਤ॰ ਪੰ· ਖੋਜਤ

ਢੂਢਨ॰ ਪੰ· ਖੋਜਨ ਯ· ਅਬਢੂਢਨ
ਕਾਹੇਕੋਜਾਇਆ

ਢੂਢਮ॰ ਪੰ· ਮੁ· ਖੋਜਕੇ

ਢੇ·

ਢੇਰੀ॰ ਪੰ· ਅਪਨੇਹਿਸੇਕੀਚੀਜ
ਅਰਥਾਤੁ ਅੰਤਾਕਰਣਸੇਅਹੰਕਾ
ਰ ਯ· ਢੇਰੀਢਾਹੇਸਾਧਸੰਗ- ਜਾਤੀ
ਆਦਿਕੋਕਾਅਹੰਕਾਰਢੂਰਕਰੇ ਸੰਤੋ
ਕੇਸੰਗਮੇਮਿਲ। ਸਮੁਦਾਯ ਜੈਸੇ ਐ

ਢੇਰ॰ ਪੰ· ਕੁਰਣੀ· ਭੂਣੀ। ਲਕੀਢੇਰੀ
ਬਹੁਤ ਜੈਸੇ ਏਹਦ ਸਤੁਢੇਰਹੈ

ਢੈ·

ਢੋ·

ਢੋਵਉ॰ ਪੰ· ਜਲਢੋਵਾ ਯ· ਜਲ
ਢੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰ

ਢੋਇਓ॰ ਪੰ· ਲਿਆਂਦਾ ਜੈਸੇ ਜਲਢੋ
ਇਓਸਤਿਗੁਰਕੇਦੁਆਰੇ

ਢੋਲਾਵਉ॰ ਪੰ· ਫੇਰੋ

ਢੋਆ॰ ਦੇ· ਭੇਟਾ· ਨਜਰ ਯ· ਸਚੇ
ਕਾਸੱਚਾਢੋਆ, ਪੂਨਾ ਕਰਸਚਾਢੋ
ਆ– ਭੁਗਤੀਰੂਪੀਸਚੀਭੇਟਾਦੇਕ
ਰ ਪੂਨਾ ਕਰਗਏਗੋਸਟਿਢੋਆ–
ਕਰਗਏਹਰਿਚਰਚਾਰੂਪਭੇਟਾ

ਢੋਲੀਐ॰ ਪੰ· ਪਿਆਰੇਕੇ ਯ·
ਤਿਸਕਾਰਨਹਰਿਢੋਲੀਐ

ਢੋਇਆ॰ ਪੰ· ਜਾਮਨਾਕੀਆ
ਯ· ਓਥੇਪਕੜਓਹਢੋਇਆ–

ਢੋਈ॰ ਪੰ· ਸਤਕਾਰਜਾ ਲਿਆਦਾ
ਬਬੁਲਾਨ ਬੈਠਾਨਾ ਯ· ਦਰਗਹ
ਢੋਈਨਾਲਹਨਿ– ਬੀਚਹਰਿਥਾ
ਨਕੇਤਥਾਸਤੁਜੀਗਥਾਨੋਆਦ

ਢੋਲ॰ ਪੰ· ਢੋਲ ਰਨਹੀਮਿਲੇ
ਢਾਜਾ, ਪਿਆਰੇਨੇ ਯ· ਦੁਰਮਤਿ
ਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲ

ਢੋਲਾ॰ ਪੰ· ਪਿਆਰਾ ਯ· ਜਲ
ਜਾਸੀਢੋਲਾ– ਹੇਪਿਆਰੇਇਸ
ਤੀਆਗਮੋਚਿੱਤਨਲਗਾਵੀਲਗਾ
ਨੈਸੇਦਾਗਧੋਹੋਜਾਵੇਗਾ ਯਾਹੀਤੇਬ
ਚਨਾਂਤੁਰਮੇ ਏਕਕਨਕ ਅਰਕਾਮ
ਨੀਦੋਲਾਂਬੀਤਰਵਾਰਕਹੇਹੈ

ਢੌ·

ਢੈ·

ਢੈਗ॰ ਪੰ· ਪ੍ਰਕਾਰ· ਬਨਾਵਟ ਯ·
ਕਿਛਢੈਗਨਮੇਰਾ

ਢੈਢੋਲਮ॰ ਗੁ· ਨਿਰਣੇਕਰਖੋ
ਜਕੇ ਯ· ਢੈਢੋਲਮਢੂਢਮਾਤਿਠ

ਢੈਢੋਲੇ॰ ਗੁ· ਢੂਢੇਹੈ· ਖੋਜੇ ਮੈ
ਹੈਨਾੜੀਪਕੜਕੇ ਯ· ਵੈਦਬੁਲਾ
ਇਆਵੈਦਰੀਪਕੜਢੈਢੋਲੇਬਾ
ਹ, ਢੂਢਕੇ ਯ· ਖੋਜਹਿਰਦੇਦੇਖ
ਢੈਢੋਲੀ– ਜਿਸਕੋਖੋਜਤਾਹੈਤਿ
ਸਕੋਖੋਜ· ਪੇੜਕੇਹਿਰਦੇਮੈਢੂਢ
ਕੇਦੇਖ

ਇਤਿਢਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ
ਰਚਨਾਸਮਾਪ੍ਤ

ਣੋ·

ਣੋਹ॰ ਗੁ· ਨਹੀਛੁਟੇਗਾ ਯ·ਣ
ਹਛੁਟੇਨਿਕਟਨਜਾਈਅਹੁਦੂਤ
–ਮੈਤੂਦੋਨੋਨਹੀਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਦੀ
ਤਸੇਛੁਟੇਗੇ ਯਾਤੇਹੋਦੂਤਉਸ
ਥਾਨਕੇਸਮੀਪਨਾਜਾਨ

ਣਾ॰ ਗੁ· ਨਾ ਸੀ·ਯ· ਣਾਕੋਮੇਰਾ
ਕਿਸਗਾਹੀ

ਣਾਣਾ॰ ਗੁ· ਇਸਨਾਮਵਾਲੇਆ
ਖਰਸੇਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈ ਯ·ਣਾ
ਣਾਰਣਤੇਸੀਝੀਐ

ਣਾਮ॰ ਗੁ·ਨਾਅਸੇ ਯ· ਣਾਮਦਿ
ਹੂਣੇਆਦਮੀ ਨਾਮ ਸੀ·

ਣਿ·

ਣਿਆ॰ ਗੁ·ਵਾਲਿਆ ਯ·ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਵਣਿਆ–
ਹੇਹਰਿਕਾਨਾਮਜਪਾਵਣੇਵਾਲਿ
ਆ

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਮਤ ਤਾਰਾਹਰਿ ਨੌਤ
ਅਸੀਰਿਹੀਤੇ ਭਾਰੁਗਿਰਾਰਥਕੋ
ਸੇਣਕਾਰਾਦਿਸਬਦਾਰਥ ਰਚੇ
ਨਾਸਮਾਪ੍ਤ

॥ਮਿਤੀ ਫਾਗਣਸੁਦੀ ੧੩
ਫਾਗਣਪ੍ਰਵਿਸ੍ਟੇ ੨੧

ਸੀਮਤ ੧੮ ੫੧

॥ਪੁਸਤਕਲਿਖਕੇਸਮਾਪਤਿ
ਕਰੀਸਾਧੂਕੁਸਾਲਸਿੰਘਨੇ

॥ਸੁਭਮਸਤੁਲੇਖਕਪਾਠਕਾ
ਨੰ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ॥ਅਥਸੁਧਿਪਤ੍ਰਭੂਮਿਕਾ॥ ॥ਸਫੇ ਖਾਨੇ ਪੰਕ੍ਤਿਕੇਅੰਕਕੂੰਦੇਖਕਰਸੈਂਪ੍ਰ
ਰਣਕੀਥਕੂੰਸੁਧਕਰਲੇਨਾ॥ ॥ਸੁਧਕਰਨੇਕੀਰੀਤਿਯਹਹੈ॥ ॥ਜਹਾਅਸੁਧਪ
ਰਮੇਪਾਠਜਾਪਦਦੇਖੈਂਤੌ ਸੁਧਮੇਂਔਰਹੈ॥ਤਹਾਅਸੁਧਪਾਠਤਥਾਪਦਕੂੰਬਦਲਕ
ਰਲਿਖਦੇਨਾ॥ ਔ ਜਹਾਅਸੁਧਪਤ੍ਰਮੇਪਾਠਜਾਪਦਲਿਖਾਹੂਆਹੈ॥ਸੁਧ
ਪਤ੍ਰਮੇਂਬਿੰਦੀਆਂਲਿਖੀਆਂਹੈਂ ਸੋਪਾਠਅਰਪਦਬੀਅਧਿਕਸਮਝਕਮੇਟਦੇਨਾ॥
॥ਔ ਜਹਾਅਸੁਧਪਤ੍ਰਮੇਂਬਿੰਦੀਆਂਹੈਂ ਸੁਧਮੇਪਾਠਜਾਪਦਲਿਖਾਹੂਆਹੈ॥ਜੋ
ਪਾਠਤਥਾਪਦਬੀਕਮਤੀਸਮਝਕਰਲਿਖਦੇਨਾ॥ਸੋਜਿਨਅਛਰੋਂਕੇਬੀਚਲਿਖ
ਨਾਹੋਗਾ॥ਸੋਦੋਨਾਂਅਛਰਪਹਲੇਅਰਪਿਛਲੇਲਿਖਕਰਤਿਨਪਰਬਿੰਦੀਆਂ
ਲਿਖੀਹੋਂਗੀਂ॥ਅੰਤੈਬਿੰਦੀਵਾਲੇਅਛਰਛੋਡਕਰਬੀਚਕੇਬਿੰਦੀਆਰਹਿਤਪਾਠ
ਤਥਾਪਦਲਿਖਦੇਨੇ॥ਇਸਰੀਤਿਸੇਸੰਪੂਰਨਰੈਥਕੂੰਸੋਧਕਰਫਿਰਵਿਚਾਰਕਰ
ਨਾਉਚਿਤਹੈ॥ਇਤਿਸੁਧਿਪਤ੍ਰਭੂਮਿਕਾ॥ ॥ਅਥਸੁਧਿਪਤ੍ਰਪ੍ਰਾਰੰਭ:॥

ਸਫਾ॥	॥ਖਾਨਾ॥	॥ਪੰਕ੍ਤਿ॥	॥ਅਸੁਧ॥	॥ਸੁਧ॥
੩		੧੮	ਜੁਦੇ	ਜੁਦੇਜੁਦੇ
੯		੪	ਉਸ੍ਤੁਰ	ਉਸ੍ਤੁਰ
੧੪	੧	੧੧	ਫਸਿਆਹੈ	ਫਸਿਰਹਿਆਹੈ
੦	੨	੧੧	ਹੋਇਆ	ਹੋਰਿਆ
੧੮	੨	੨੦	ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ	ਗੁਰਸੰਪ੍ਰਦਾਯ
੨੦	੧	੬	ੳ	ਓਹਿ

ਸਫਾ।	ਪਾਸਾ।	ਪੰਕ੍ਤੀ। (੨)	ਅਸ਼ੁਧ।	ਸ਼ੁਧ।
੨੫	੨	੧੮	ਸਿਸ੍ਰਿਤੀ	ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ
੨੭	੨	੧੦	ਅੰਗੀਕਰ	ਅੰਗੀਕਾਰ
੨੮	੧	੮	ਭੋਮ	ਭੌਮ
੦	੦	੧੬	ਛਿਦ੍ਰ	ਛਿਦ੍ਰ
੨੯	੧	੧੦	ਊਤਪੋਤ	ਓਤਪੋਤ
੦	੦	੦	ਓਤਪੇਤ	ਓਤਪੋਤ
੩੮	੧	੨੦	ਸਪੇ	ਜਪੇ
੪੬	੨	੧੮	ਜੀਵ੍ਨਖਵਾ	ਜੀਵਖ੍ਵਾ
੫੧	੨	੩	ਊਮਾਹਾ	ਓਮਾਹਾ
੬੦	੨	੧੦	ਜਾਹੁ	ਜਾਤ
੬੮	੧	੨੦	ਅਕਥਨੀ	ਅਕਥਨੀਯ
੬੯	੨	੧੦	ਚੋਪੜ	ਚੌਪੜ
੭੦	੧	੪	ਸਿਰ	ਸਿਸ
੭੧	੧	੨੧	ਫਲਾਏ	ਪਲਪਾਏ
੭੩	੧	੩	ਪਾਇ	ਖਾਇ
੭੪	੨	੧੪	ਆਠਪਹਰ	ਆਠਪ੍ਰਕਾਰਕੇ
੮੩	੨	੧੪	ਸਚਾ	ਸਦਾ
੮੪	੨	੧੧	....	ਨਮਹੈ ਹਤਕੇਸ਼ਾਨਭਾਖ ਮੌਹਦਭੀਹੋਜਾਤਾਹੈ ਜਾਤੇ
੮੫	੧	੨੦	ਭਾਗ	ਦੌਭਾਗ
੮੬	੧	੬	ਆਨ	ਅਨਕਛ

ਸਫਾ।	।ਸਖ਼ਾਨਾ।	।ਸਪੰਕ੍ਤਿ।	(੩) ਅਸ਼ੁਧ।	।ਸ਼ੁਧ।
੮੬	੧	੧੩	ਹੋਵਤ	ਹੋਵਿਤ
੮੮	੨	੧੧	ਖਾਦ	ਖਾਇ
੯੨	੨	੧੦	ਅਹ੍ਲਾਦ	ਅਹ੍ਲਾਦ
੯੬	੧	੧੦	ਅਗਾਥ	ਅਗਾਧ
੦	੦	੧੧	ਬੁਧੀ	ਬੁਧਿ
੧੦੦	੨	੨	ਭੁਢਾ	ਭੁਢ
੧੦੩	੧	੧੮	ਧਾਵਨ	ਧਾਵਤਾ
੦	੦	੨੦	ਜੇਸਾ	ਜੈਸਾ
੧੦੫	੧	੫	ਤਹਿਤਹ	ਰਹਿਤਹ
੧੦੭	੧	੧੮	ਯੋਰੋਮ	ਯੋਰਮ
੧੧੪	੧	੧੬	....	ਆਦਿਕ ਅਰਥਾਲੰਕਾਰ ਭੀ
੧੨੩	੧	੨	ਅਸਿਤ	ਅਮਿਤ
੧੩੨	੧	੪	ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ	ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਕੇ
੧੩੭	੧	੧੪	ਨਾਸਆਥਤ	ਨਾਮਆਰਤ
੦	੨	੧੫	ਪਾਠ	ਪਾਠ
੧੪੧	੧	੧੯	....	ਆਯੁਧੰ ਸੀ ਸਸ੍ਰ ਯ-ਆਯੁਧੰਸੁਣਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣਿ-ਸ੍ਰਗਮੇਸੰਤੋਪਾਸ ਸਸ੍ਰਗੋਬਿੰਦਕੇਰਮਣੇਕਾਉਂਚਾ
੧੪੪	੧	੨	ਸਰਨਮੇ	ਸਹਨਮੇ ਰਹੇ।
੧੪੬	੨	੩	ਸਕਾਰੇ	ਸਕਾਰੇਸੇ

ਸਫਾ	ਖਾਨਾ	ਪੰਕ੍ਤਿ	ਅਸੁਧ	ਸੁਧ
੧੪੯	੧	੪	ਪ੍ਰਕਿਤਿ	ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
੧੫੬	੨	੧੨	ਬਾਗ	ਸਾਢੇਬਾਗ
੧੫੭	੨	੪	ਸੁਤੁ	ਸਤੁ
੧੬੨	੨	੨੦	ਪ੍ਰਥਮਨਕਾਸਬਦ ਨਮਤਕਾਰਸ.	
			ਸ. ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਪੁਰੇਹੀ	
			ਹੂਆ, ਕੁੱਝੇਕਰਜੋੜੇਵੇਹਾਥ	
੧੬੮	੧	੪	ਮੋਹਮੋ	ਵੇਹਮੋ
੧੭੫	੧	੮	ਨਾਮਕਾ	ਨਾਮਜਪਕਾ
੧੮੨	੧	੧੬	ਏਹੀਤੇਰੀ	ਇਹਤੇਰਾ
੧੮੨	੧	੧੭	ਏਹੀ	ਇਹ
੧੮੩	੨	੧੬	ਸਚਹਾ	ਸਚਿਹਾ
੧੮੪	੧	੧੭	ਆਤੁਮੰ	ਆਤ੍ਮਾ
੧੮੬	੨	੩	ਸੇਵੈ	ਸੇਵੈ
੧੮੭	੨	੨੧	ਸਮਾਇਆ	ਸਮਇਆ
੧੮੯	੧	੧	ਸਸਕਤਾ	ਸਹਕਤ੍ਰਾ
੦	੨	੧੧	ਮੁਤ	ਮੁਤ੍ਰ
੧੯੨	੧	੧੨	ਸਵਿਸ	ਸਾਵਿਸ
੦	੨	੩	ਘਾਟ	ਘਾਦ
੧੯੩	੨	੧੮	ਠੀਤਾ	ਸੀਤਾ
੧੯੫	੨	੧੯	ਬੁਲਾਇਓ	ਬੁਲਾਈਓ
੧੯੬	੧	੯	ਸਮਾਦਨਾਕਰਾਵੈਹੈ	ਸਮਾਦਤੇਹੈ

ਸਫਾ	ਸਥਾਨ	ਪੰਗਤੀ	ਅਸ਼ੁਧ	ਸ਼ੁਧ
੧੯੬	੨	੬	....	ਸਕਤੋਹੋ ਯ·ਸੋਕੇ ਤੁਲੋਹੁਬੋਹੇਰ-ਜੇਮੋ ਰੁਸਕਤੋਹੋਤਬੋਸੇਰੁਲੇਟੋ
੧੯੭	੧	੯	....	ਹੋਤੁਹੋ ਯ·ਰੱਬਸਾਹਬ ਜੀਮੋ ਅਵਿਸਹੋ
੨੦੪	੧	੨੧	ਜੀਨੇ	ਜੀਮੇ
੨੦੭	੧	੨	ਅਭੇਦ	ਭੇਦ
੨੧੭	੧	੧੨	ਸਹੀਦ ਫਾਰਸੀ	....
੨੨੧	੨	੧੫	ਸਤੁਅਬਚਨੁਸਿ:	ਸਤਬਚਨੁਗੁ·
੨੨੩	੧	੧੧	ਸਬ ਅ·	....
੦	੨	੯	ਸਭ	ਸਰਬਹੀ
੨੨੪	੧	੧੬	ਦਾਮ	ਦਮ
੨੩੦	੨	੧੯	ਕਾਰੀ	ਧਾਰੀ
੨੫੧	੨	੧੩	ਫੋਗ	ਫੱਗ
੨੫੫	੨	੨	ਭਾਮਕਲੀ	ਰਾਮਕਲੀਰਾਗ
੨੭੧	੨	੧੯	ਇਸੇਕੇ	ਇਸੀਕੇ
੨੭੭	੧	੧	....	ਅਹੰਕਾਰ ਤਾਸੇ ਪੰਰਤ
੨੮੭	੨	੧੨	ਦੋਸੀਮਿਤ੍ਰਕੇ	ਦੋਸੀਕ੍ਰਿਤਕੇ ਨਾਸ਼
੨੯੪	੧	੧	ਸੀਤੇ	ਸੀਤੋ
੨੯੯	੨	੧੦	ਮਨਸਬਦਾਰ	ਮੁਨਸਬਦਾਰ
੩੦੪	੧	੧੩	ਜਾਮਿਮਾ	ਜਾਮਿਮਾਂ

ਸਫਾ॥	॥ਖਾਨਾ॥	॥ਪੰਕ੍ਤਿ॥	॥ਅਸੁਧ॥	ਸੁਧ॥
੩੦੯	੧	੧	ਸੁਨੇਤੇ	ਸ੍ਰੁਨੇਤੇ
੩੧੨	੧	੨	ਮਾਯਾਸੋਹ	ਮਾਯਾਧੋਹ
੩੧੩	੨	੮	ਸੌਥਾ	ਸੌਖਾ
੦	੦	੧੦	ਉਤਮ	ਊਤਮ
੦	੦	੧੩	ਸੀਲਕਰਨੇ	ਸੈਲਕਰਨੇ
੦	੦	੧੫	ਸੁਥ	ਸੁਖ
੩੧੫	੧	੨	ਪੰ.	ਪ੍ਰੂ.
੦	੨	੧੦	ਖੁਸਥ	ਖੁਸਕ
੩੧੬	੧	੧੩	ਧਰਮਾਦਿ	ਧਰਮਰਾਜਾਦਿ
੦	੨	੫	ਅਲੀਤ	ਅਲੇਤ
੩੧੭	੧	੭	....	ਆਕਾਰ ਧ.ਸੂਰ
			....	ਤਮੂਰਤ-ਮੂਰਕਆ॰
੩੨੬	੨	੯	ਲਏ	ਲਹੇ ਕਾ
੦	੦	੦	ਨਾਨਕ ਸੇ	ਨਾਨਕ ਅਗੋ ਸੇ
੩੩੦	੨	੮	ਸੋਹੰਹੰਸਾਜਾਪ	ਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁ
੩੩੧	੧	੧੫	....	ਸੋਦਰੁ ਗੁ. ਸੋਦਰਤਾਹੇ
				ਧ. ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮ
				ਵਿਸਾਰ॥ਸੋਹਿਲਾ ਤੇ ਸੋ
				ਪਿਤ੍ਰਦੇਮਧਮੇਲਿਓ॥
੩੩੨	੧	੧੨	ਬ੍ਰਿਦ	ਬ੍ਰਿੰਦ
੩੩੭	੧	੧੫	ਨਿਰੰਤਦ	ਨਿਰੰਤਰ

ਸਫਾ।।	।।ਸਤਰਾ।।	।।ਪੰਕ੍ਤਿ।।(੭)	।।ਅਸੁਧ।।	।।ਸੁਧ।।
੩੩੭	੧	੧੮	ਸੀਰੀ	ਗੁ· ਸੀਰੀ
੦	੨	੧੯	ਟਾਮ	ਰਾਮ
੩੩੮	੧	੧	ਸੰਤੇ	ਗੁ· ਸੰਤੇ
੦	੦	੩	....	ਸਤਿਸੰਗਤਿ੦ਜੈ· ਜੈਸੋਕੇਸੰਗਾਮੇਬ· ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲ ਹੀਏਆਂਧੇ,ਸਤੀਅੰਤ ਤੇਸੰਘੇਪਲਣੇਇਲ ਕੇਮਧਮੇਲਿਖੇ।।
੩੩੮	੧	੧੭	ਸੈ	ਸੰਪਦ
੦	੨	੧੦	ਸੰਧੋ·ਜੇ	ਸੰਧੀਮੇ
੩੩੯	੧	੧੨	ਰੇਲੇ	ਚੇਲੇ
੦	੦	੦	ਦੂਸਹਾ	ਦੂਸਰਾ
੦	੨	੯	ਦੇਂਖੇ	ਦੇਖੇ
੩੪੨	੨	੧੮	ਭ੍ਰਾਲ	ਭ੍ਰਾਵ
੩੪੪	੨	੬	ਤਰਗਏ	ਤਿਰਗਏ
੩੪੭	੨	੬	ਸੁਧਮੇ	ਸੁਧਸੇ
੩੪੮	੧	੧੩	ਮਾਲ·	ਮਾਲਾ
੩੪੯	੨	੨	ਸੰ·	ਗੁ·
੦	੦	੬	ਗੀ·	ਸੰ·
੩੫੧	੧	੧੧	ਪੂਰਖੇ	ਪੂਰਖੇ

ਸਫਾ।	।ਖਾਨਾ।	।ਪੰਗਤੀ।(ਓ)	।ਅਸੁਧ।	।ਸੁਧ।
੩੫੧	੨	੧	ਢੂਸਕ	ਢੂਸਨ
੩੫੨	੧	੧੪	ਹਮ	....
੩੫੩	੧	੩	ਹਉਮੇ	ਹਉਹਉ
੦	੨	੧	ਸਰਠਾਗਠੇਂ	ਸਰਨਾਗਤੇਂ
੩੫੪	੨	੧	ਦੇ.	ਦੇ.ਪ੍ਰ.
੩੫੬	੨	੨	ਤੁਰਛੇਤ੍ਰ	ਕੁਰਛੇਤ੍ਰ
੩੫੯	੨	੧੨	ਜੇਸੇ	ਜੈਸੇ
੦	੦	੧੭	ਬਹੁਤੇ	ਬਹੁਤੇ
੩੬੦	੧	੯	ਮੁਖਕਾ	ਮੁਖਕੀ
੩੬੫	੧	੯	ਗਜਾਹੇ	ਗਯਾਹੇ
੦	੦	੧੧	ਅਰਥੇਕੇ	ਅਰਥਕੇ
੩੬੬	੧	੧੨	ਦਾਸੀ	ਦਾਸੀਮਾਤ੍ਰ
੩੬੭	੨	੨	ਤਲੇਵੈਹ	ਤਲੈਹੈ
੩੬੮	੧	੧੮	ਧੁਨ.	ਪ੍ਰਨ
੦	੨	੧੪	ਚੇ.	ਦੇ.
੩੬੯	੧	੨੧	ਲਸਨੀਏ	ਲਸਨੀਏਰਤਨ
੦	੨	੧੮	ਹੀਲਹ ਯ.	ਹੀਲਹੁ
੩੭੦	੧	੨੧	ਹੁੱਤ	ਕੁਛਹੁੱਤ
੩੭੧	੨	੧੩	....	ਸਹਾਰਤੇਂ ਯ.ਸੀਤ ਲਜਲਹੇਦਵੀ
੩੭੨	੧	੧੭	ਪੈਚਨ	ਪੈਰਾਨ

ਸਫਾ॥	॥ਖਾਨਾ॥	॥ਪੰਕ੍ਤੀ॥	॥ਅਸੁਧ॥	॥ਸੁਧ॥
੩੭੩	੨	੨੧	ਹੌਂਜੀ॰ਦੇਅਦ	ਅਦਜਸੁਨ
			ਜਸੁਨਮੇਂਹਾਜਰ	ਅਦਬਸੇ
			ਹੁਉਡ੍ਰਦੇਕੇਸਹਿਤ	ਉਡ੍ਰਦੇਨ
			ਸਭਾਸ਼ਬਦਨਾਦਨ	
੩੭੬	੨	੩	....	ਨਹੀਕਰੋਂ: ਬਹੁ
				ਲਾਸ-ਕੇਲਕਮੇਂਦੇਹੀ
੦	੦	੧੪	....	ਢੇਲਾ ਜਾਨਕੇਤਜਗ ਦਿ
੩੮੨	੧	੩	ਤਾਕਹਾਂ	ਕੀਤਾ ਕਹਾਂ ਹੈ
੦	੨	੧੦	ਕਰਾਵਹੁ	ਕਰਾਵਹੁ
੩੮੪	੨	੭	....	ਹਥੋਂਕੇਸਾਥ: ਧ·
				ਕਰਸੰਗਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾ
੩੮੭	੧	੫	ਜੁਲਾਹੀਕਾ	ਲੋਈਕਾ ਰਉ
੦	੦	੧੩	ਮੈਂਦ	ਮੈਂਦੁ
੦	੨	੨੦	ਸੇਂ	ਮੇਂ
੩੮੯	੨	੫	ਧੇਨਵ	ਧੇ ਆਠ
੦	੦	੯	ਜੈਥੇ	ਜੈਸੇ
੩੯੨	੧	੨	ਪੋਖੀ	ਪੋਥੀ
੦	੨	੨੦	ਕਰਮ	ਧ· ਕਰਮ
੩੯੩	੧	੩	ਕਰਮੇਂਮੇ	ਕਰਮੇਂਸੇ
੩੯੪	੧	੮	ਸਆਹੀ	ਸਿਆਹੀ
੦	੨	੧੯	ਸੋਰਕੇ	ਸੋਚਕੇ

ਸਫਾ॥	॥ਖਾਨਾ॥	॥ਪੰਕ੍ਤਿ॥ (੧੦)	॥ਅਸੁਧ॥	॥ਸੁਧ॥
੩੯੫	੧	੧੯	ਕਨ	ਕਨਿ
੩੯੬	੧	੪	ਝੇਹਬਾਤ	ਝੇਹਾਬਾਤ
੦	੦	੯	ਕਟੋਨ	ਕਟੋਨ
੩੯੮	੨	੪	ਪਾਠਮੇਂ	ਪਾਠਹੈ
੩੯੯	੧	੧੦	ਕਰੀਮਾਂ	ਕਰੀਮਂ
੪੦੧	੨	੧੦	ਫਿਰੇ	ਫਿਰੇ
੪੦੩	੨	੧੮	ਦੀਰੂ	ਪੀਰੂ
੪੦੫	੧	੭	ਹੀਰੋ	ਹੀਰੇ
੪੦੯	੧	੧੬	ਜਗ	ਜੋਗ
੪੧੦	੧	੨੧	ਸੀਕੀਤਿਨ	ਸੀਕੀਰਤਨ
੪੧੫	੨	੨੦	....	ਕਾਹਾਂ॰ਗੁ੍ਰ॰ਕਾਨ੍ਹ ਯ॰ਤ੍ਰਿਨਸਿਰਛੂਕ ਕਾਹਾਹੇ ਕਾਹਕਾਹੂ ਕੈਮੰਧਮੇਲਿਓ॥
੪੧੬	੨	੧੭	....	ਕਾਰਿਕਾ॰ਸੀ॰ਸ ਲੋਕ,ਨਟਕੀਇਤ੍ਰੀ ਬਾਰਕ ਕਾਲਿਕਾ ਕੈਮ ਧਮੇਲਿਓ)
੪੧੬	੨	੨੦	....	ਕਾਇਆਕੀ॰ਦੋ॰ ਪਹਾੜੀ॰ਕਾਇਆਕੋ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਮੇਦਾਹ

ਸਫਾ।	।ਖਾਨਾ।	।ਪੰਕ੍ਤਿ।(੧੧)	।।ਅਸ਼ੁਧ।।	।।ਸ਼ੁਧ।।
				ਕਰੇਸ·ਕਾਇਆ
				ਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰ·ਮ
				ਪਰਜਾਰੇ-ਤ੍ਰੈਕੀਟ
				ਰਦਨਾਆਇਆਦ੍ਰਤ
				ਕਾਇਆਕੀਪਾਰਹੈ।
				ਕਾਲਕਾ ਕਮਕੀ ਕੇਮਧਲਿਖੇ
੪੨੦	੧	੧੬	ਕਾਈ°	ਕਾਹੀ°
੦	੦	੧੮	ਕਾਂਨੈ°	ਕਾਂਹੈ°
੦	੨	੧੦	ਜੋਤਿਕੁ	ਜੋਤਿਕ
੪੨੪	੧	੧੮	ਕਾਲਬਤਨ°	ਕਾਗਬਤਨ°
੪੨੫	੧	੧੯	....	ਦੇਹਕੇ ਸ·ਕਾਇ
				ਆਬਹੁਖੰਡੁਖੇਮਤੇਨਦ
				ਨਿਧਪਾਈ।
੦	੨	੧੫	ਹੋਰੇ	ਹੌਰੇ
੪੨੮	੨	੧੫	ਕੌਨਕੇ	ਗੁ· ਕੌਨਕੇ
੪੪੦	੧	੭	ਸੇਖ,	ਮੇਖ,
੦	੦	੧੦	ਖਸਸਾਨ	ਖਸਮਾਨ
੦	੨	੧	ਜੈਰੇ	ਜੈਸੇ
੦	੦	੪	ਕੁਸੋਹਣੀ	ਕੁਸੋਹਣੀ
੦	੦	੬	ਕੂਾਲਯ	ਕੂਾਲਯ
੦	੦	੧੩	ਟੈਰਿਆ	ਟੈਦਿਆ

ਸਫਾ।	।ਖਾਨਾ।	।ਪੰਕ੍ਤਿ।	।ਅਸੁਧ।	।ਸੁਧ।
੪੪੦	੨	੧੪	ਕੁਰਨੀਆ	ਕੁਟਨੀਆ
੦	੦	੨੦	ਧਾਇ	ਪਾਇ
੪੪੨	੧	੧੬	ਪੰ. ਪਾਪ,	ਸੀ. ਪਾਪ,
੦	੨	੧੭	ਕੁਚਯੀ	ਕੁਚਯਿ
੪੪੫	੧	੧੧	ਖੂੰਡੀਦਾ	ਖੂੰਡੀਦੀ
੪੫੨	੨	੮	ਸੁਨਠਾਹੈ	ਸੁਨਤ੍ਰਾਹੈ
੪੫੩	੧	੨੦	ਹੈਤਾਹੈ	ਹੈਤੀਹੈ
੪੫੫	੧	੬	ਜਲਕਾਜੀਵ	ਅਲਪਸਾਜਲਕਾਜੀ
੪੫੬	੨	੧੮	ਕੇਸਵਾਲੇ	ਕੇਸਾਵਾਲੇ ਵ
੪੫੭	੧	੬	ਬਿਪੀਵਾਲੇ	ਬਿਪੀਕਰਨੇਵਾਲੇ
੪੫੯	੧	੧੫	ਨਹੀਹੂਏ	ਨਹੀ ਹੂਏਥੇ
੪੬੦	੨	੧੦	ਕੌਰਵ ਸੀ	ਕੌਰਵ ਸੀ.
੪੬੫	੧	੨	ਦੇ. ਕੌਸ਼ੀ	ਦੇ.ਦ. ਕੋਈ
੪੭੪	੧	੧	ਖਪਤੇਂਵਾ.	ਖਪਤੇਂਗ੍ਰਾ.
੪੭੯	੨	੧੬	....	ਦੂਜੋਰੰਗ:-ਕੋਲੂ ਪੇਰਨੇਕੀਲੀਰ॥
੪੮੭	੨	੧੪	ਖੈਂਚਾ	ਖੇਂਚਾ
੪੮੯	੨	੭	ਖਹਦੀ.	ਖੂਹਦੀ.
੪੯੧	੨	੨	ਸੇਨਾਲਖਸੀਖਾਕਨਹੀ	ਸੇਨਾਅੇਲਖੇਕੀ ਸੀਖਾਨਹੀ
੦	੦	੨੦	ਖੂੰਡੀਦਾ	ਖੂੰਡੀਦੀ
੪੯੩	੧	੬	ਚਉਥੇਪਿਆਰ	ਪਹਲੇਪਿਆਰ

੪੯੯	੧	੯	ਰਾਯਾਗਲਤਾਹੈ	ਰਾਲਗਯਾ ਧ·
੦	੨	੪	ਪੰ·ਪ੍·	ਪੰ·ਪ·
੫੦੬	੨	੬	ਦੁਰਪ੍ਰਵੇਸ	ਦੁਹਪ੍ਰਵੇਸ
੫੦੭	੧	੪	....	ਗੰਥ੦ਪ੍·ਅਹੰਕਾ ਰਯ·ਏਤਾਗਬਆ ਕਾਸਨਮਾਦਸ,ਗਾਵ ਪੈ ਗਰੀਬਕੇ ਮਧ੍ਮੋਲਿ
੫੦੮	੨	੧੮	....	ਗਲਉਰਥੇ੦ਦੇ·ਪ੍ਰੁ·ਖੇ ਪਾਨਾਕੇਬੀੜੇਯ·ਖੀਸ ਗਲਉਰੇਲਿਆਏ,ਗਉ ਕਰੇ ਗਹਬਰਕੇ ਬੀਰਮੋਲਿਖੋ॥
੫੧੩	੧	੧੪	ਬੋਲੋ	ਦੇ· ਬੋਲੋ
੦	੦	੧੮	ਗਟਣ	ਗਹਣ
੦	੨	੧੦	ਅਭੇਟ	ਅਭੇਦ
੫੧੬	੧	੫	ਗਾਲੀਅ	ਗਾਲੀਆ
੫੧੭	੨	੫	ਗਾਠਮੇ	ਗਾਠਮੇ
੫੧੯	੧	੪	ਚੇ·ਪਰਬਤ	ਦੇ·ਪਰਬਤ
੫੨੧	੨	੧੬	ਯਾਚਕੀ	ਯਾਦਕੀ
੦	੦	੧੮	ਭੁਟੇਰਿ	ਭੁਟੇਰਿ
੫੨੩	੨	੧੩	ਪਰਸੇਥਰ	ਪਰਮੇਸਰ
੦	੦	੧੯	ਮਹਾਰਜ	ਮਹਾਰਾਜਜੀ

ਸਫ਼ਾ ॥	॥ਖ਼ਾਨਾ॥	॥ਪੰਕ੍ਤਿ॥ (੧੪)	॥ਅਸ਼ੁੱਧ॥	॥ਸ਼ੁੱਧ॥
੫੩੭	੨	੧੧	....	ਖ਼ੁਦੋਂ ਯ·ਮੀਸਕਾਟਕ
੫੩੮	੧	੮	ਅਰਬ	ਅਰਥ ਰਗੋਇ
੦	੦	੧੨	ਕਰੇ	ਕਰਨੇ
੫੪੧	੧	੭	ਜੌਸੈ	ਜੈਸੇ
੫੪੩	੨	੨੧	ਚਿਹਲ	ਚਾਲੀ
੫੪੫	੧	੧੧	....	ਫੁਰਾ ਔਜਪਜੀ ਸੋਆਰੋਬਹਰਾਸ
੦	੨	੯	ਅਗਾਬ	ਅਗਾਧ
੫੪੬	੨	੩	ਘਮਣਾ	ਘਸਣਾ
੦	੦	੧੫	ਸੇਘਰ	ਸੋਘਰ
੫੪੮	੧	੩	ਭੁ·ਘਟਗਿਆ ਯ· ਖਾਦਿਆਂਖਾਦਿਆਮੂ ਹਘਟਾਪੈਨਦਿਆਸਭੁਅੰਗ	....
੦	੦	੧੫	....	ਘਠਾਂ·ਭੁ·ਘਟ ਗਿਆਯ·ਖਾਦਿਆਂ ਖਾਦਿਆਮੂਹਘਠਾ ਪੈਨਦਿਆਸਭੁਅੰਗ, ਘਟਹਰਿ ਘਾਟ ਔ ਘਟੋਨੇਕੇਮਧਮੌਲਿਖੋ
੫੪੯	੧	੧੧	....	ਘਨਹਾਰੇ·ਦੇ·ਬਿਸਤਰਵਾਲੇ ਯ·ਘਨਘਨਹਾਰੇ, ਘਸਾਰਘਰ
੫੫੦	੧	੨੦	ਨਕਾਰੇ	ਨਗਾਰੇ ਕੋਸਧਾਲੋ

੫੫੫	੧	੧੫	ਵਾਜੇ	ਵਜੇ
੫੫੬	੨	੧੪	ਕੀਰੀਤ	ਕੇਰੀਤ
੫੬੦	੧	੧੩	ਚੋਰੇਂਕੇ	ਚੋਰੇਂਕੋ
੫੬੫	੧	੧੧	....	ਸੁਰਨ ਗੁ·ਰਵਦਾਸਥਮਾਰਕੇ ਧ· ਸਭੁਦੋਖਗਏਥਮਰੇ
੫੭੦	੧	੬	ਪ੍ਰਸਿਸ	ਪ੍ਰਸਿਧ
੦	੦	੭	ਸੁਪ	ਸੁਖ
੫੮੪	੧	੧੬	ਸਿਕੇਤੇ	ਸਿਕੇਤ
੫੯੫	੨	੧੭	ਸਾਣਸਾਣਮੇਲ	ਸਾਣਪ੍ਰਮਾਣਮੇਲ
੫੯੬	੨	੧੧	ਛਡਿਆ	ਛੋਡਿਆ
੫੯੭	੧	੬	ਵਿਸਾਰਸੇ	ਵਿਸਾਰਮੇ
੬੦੪	੨	੩	ਛਪਰੀ	ਛਾਪਰੀ
੬੧੩	੧	੧੪	ਸਾਲਾ	ਮਾਲਾ
੬੧੪	੧	੪	ਛੁਰੀ	ਛੁਰੀਧ·
੬੧੫	੧	੧੧	ਧ·ਛੁਟਗਈਸਭਤੁਤ (ਪੁਰਾਣੀ)	....
੬੨੯	੧	੨੧	ਮੰਗਸਾਹੇ ਭੁਸਨੂੰ	ਸੁਧ ਨਿਰਮਲ
੬੩੧	੧	੬	ਮੰਡਾਦਿ	ਮੰਡਾਦਿ
੬੪੨	੧	੧੧	ਜਪਨੀ	ਜਾਪਨੀ
੬੪੪	੨	੧	ਨਾਰਦ	ਨਾਦਰ
੬੪੬	੨	੪	ਕਰਹੇ	ਕਰੋਹੇ
੬੭੦	੨	੬	ਰਧ	ਰਾਧ
੬੭੨	੨	੧੩	ਸੁਭੀ	ਸੁਤੀ
੬੭੮	੧	੧੬	ਪੰ·ਮਾ·	ਪੰ·ਸਿੰ·

ਵਾ ਅਸਾਧਸੁਦ ੮
ਬਰਨੂਜੀਸੁਧਨੂੰ ੧
ਰਕਤਜਕੋਨਸਮਾਧ ਸੁਦੀ ੮ 1)

ਧਨੂਨਹੀਆਇਆ
ਧਮਾਘਵਦੀ ੭ ਸੰਮਤ
0
0

ਰੇ
ਤਸਾਧਨੀਕ
ਧਮਾਘਸੁਦੀ ੮ 15